

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீ ராமசுந்தர பரப்ரஹ்மணே நம :

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

(தமிழ் வசனம் - திரண்டு பாகங்களில்)

பாகம் 1

பால் காண்டம், அயோத்யா காண்டம்,
ஆரண்ய காண்டம், கீஷ்கிந்தா காண்டம்

ஸங்கீதபீஷ்ம, ஸங்கீத விமர்சகாசார்ய,
அபிநவ த்யாகப்ரஹ்ம, கீர்த்தனாசார்ய

ஸ்ரீ உ. வே. C. R. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், B.A.

அவர்களால் ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்திலிருந்து
மொழிபெயர்க்கப்பட்டது

பதிப்பகத்தார் :

தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி

நியாகராயநகர்
சென்னை-600 017

நத்திகோயில் தெரு
திருச்சி-620 002

[பாகங்கள் 1 & 2 சேர்ந்து
விலை ரூ. 250/-]

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

நான்காம் பதிப்பு - 1963
 வெளியிட்டது - 1964
 ஐந்தாம் பதிப்பு - 1984
 ஆறாம் பதிப்பு - 1990
 ஏழாம் பதிப்பு - 1996
 எட்டாம் பதிப்பு - 1999

பதிப்புரிமை :
 டி. விட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அகஸ்தியர் ஸ்ரீராமனுக்கு
 வில், அம்பறை முதலியன அளித்தல்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ராஜா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய தர்மசாீ மஹாரத : ।

பூஜநீயஸ்ச மாந்யஸ்ச பவாந் ப்ராப்த : ப்ரியாதிதி : ॥

இதம் திஸ்யம் மஹச்சாபம் நேமலஜ்ஜ விபூஷிதம் ।

வைஷ்ணவம் புருஷஸ்யாக்ர நிர்மிதம் விஸ்வ கர்மணா ॥

அமோக : ஸர்வஸ்ய ஸங்காஸோ ப்ரஹ்மதீப்த : ஸரோத்தம : ।

ததீததுஸ் நேள ச தூணீரௌ ஸரம் கட்டீகம் ச மாநத ।

ஜயாய ப்ரதிக்குணணீஷ்வ வஜ்ஜம் வஜ்ஜதரோ பதீர ॥

— ஆர. 12 - 81, 82, 88, 87.

Copies can also be had of:—

Messrs. HIGGINBOTHAMS LTD.,

814, ANNA SALAI, CHENNAI-600 002,
 BRANCHES & RAILWAY BOOKSTALLS

Printed at Printers Plates, Chennai-600 014.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

வால்மீகி முனிவர் லவகுசர்களிடம் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை அளித்தல்

ஸ ஸ்ரீஷ்யாவஸ்பீரஸீத் ஹ்ருஷ்டென யுவாம் கீதவா ஸமாஹிதௌ ।
க்ருத்ஸநம் ராமாயணம் காவ்யம கீசயேதாம் பரயா முதீா »

— உ.த. 98-4.

ராமாயண பலச்சூதி

குடும்பீவ்ருத் தீம் தீநதீர்த்யவ்ருத் தீம்
ஸ்தீரியஸ்ச ஸீவா : ஸுகீமுத்நமம் ச ।
ஸ்குத்வா ஸுபீம் காவ்யமீதீம் மஹாகீதீம்
ப்ராப்நோதி ஸீவாம் புவி சாகீதீஸீத் தீம் »

— யுத். 181 - 117.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவ ஸ்துதி

தம்மை ஆராதிக்கும் ஆஸ்திகீகட்டு இஹய ஸுகங்களை
அபரிமிதமாய் அளிப்பவர் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவஸ்ரீர்த்தி. ஸ்ரீமந்
நிகமாத்த மஹா தேசிகரூல் ஆராதிகீகப்பெற்ற இந்த ஸ்ரீர்த்தி மைசூர்
ஸ்ரீ பரகாலமடம், திருவஹீந்திரபுரத்தில் உள்ள ஸஞ்ஜீவி மடம்,
ஸ்ரீரங்கம், திருமலை, காஞ்சி முதலிய தீவ்ய தேசங்களில் ஸேவை
ஸாதிக்கிறார். இந்த விவரங்களை எமது ஸூத்தர காண்டம் அதுபந்தம்
பக்கங்கள் ௮-102 முதல் ௮-108 வரை காண்க. மேற்கண்ட
ஸ்தலங்கள் அல்லாமல் கும்பகோணம், ஸ்ரீ வரஹபுஷ்கரணிக
கரையிலும், ஒப்பீசியப்பன் ஸந்திதியிலும், நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீ அண்ண
யார்ய மஹாதேசிகன் திருமாளிகையிலும் எழுத்தருளியுள்ளார்.
அஞ்ஞான இருளை அகற்றி, ஞான ஒளியைப் பரப்புகின்ற ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ
ஹயக்ரீவனை முதலில் தியானித்து ஸ்தோத்திரம் செய்வோமாக.

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிக ஸ்துதி :

ஸ்ரீமாத் வேங்கடநாதீரீய : கவிதார்கிக கேஸரீ ।
வேதீர்த்தாசரீய வரீயோ மே ஸந்திதீத்தாம் ஸதீா ஹ்ருதி »

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்ரம்

ஜ்ஞானாததீதீமயம் தேவம் தீமல ஸ்பீடகாக்ருதீம் ।
ஆதாரீம் ஸீவ விதீயாநாம் ஹயக்ரீவ ஸுபாஸ்மஹேய
வ்யாகீயாஹுதீராம் கரஸரஸிஜை : புஸ்தகம் சங்கீசகிரே
பிப்பீரதீ தீத்தஸ்பீடகருசிரே புண்டீரீகே தீஷண்ண : ।
அம்லாநஸ்ரீ ரம்ருதவிசதை ரம்சுடீ : ப்லாவயதீமாம்
அவிஸ்டீயா தீநகீமஹிமா மாதஸே வாகீதீச : »

வாகீத்தீ ஸீதீதி ஹேதோ :
படீத ஹயக்ரீவ ஸம்ஸ்துதீம் பீக்தீயா ।
கவிதார்கிக கேஸரிஜை
வேங்கடநாதேந விரசிதாமேதாம் »

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிக ஸ்துதி :

கவிதார்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாண குண சாரிதே ।
ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதீர்த்த குரீவே நம : »

ஸ்ரீமதம்

SRI KANCHI KAMAKOTI PITHADHIPATHI
 JAGADGURU
SRI SANKARACHARYA SWAMIGAL MUTT
 KANCHEEPURAM

Card நாளக்கம்

Date 19.12.1960.

தங்கள் 21-11-1960 உ கடிதம் கிடைத்தது.
 ஸ்ரீ மஹா ஸங்கீதானத்தில் விக்குராயணம் செய்து வளர்ச்சி
 யடையு.

தங்கள் கம்வனி எஸ்வாஸூதம், பாமரங்கடும் தர்மத்தின்
 உண்மையறிந்து நம்வழியிலும் வகையில் உயர்ந்த தூக்கினை
 அச்சுடலிற் கொண்டு செய்து வருவதையும், கிஸ்வாஸூத
 கீர்த்தனாகாரிய ஸ்ரீ உ. லெ. C.R. ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார்
 அவர்களின் மனநிதித் தூய்மையையும், இன்பத்தையும்
 அளிக்கும் ஸ்ரீ ராமாயண புத்தகத்தை வெளியிடும் யோசன
 அதையும் அறிந்து வருகிறேன். சிவனடங்கு இவ்வித நல்ல
 காரியங்களைச் செய்து வகைகாண்டு கம்வனி மேன்மையும்
 சூலகி நீசுழிநாமம் இனங்கருகிற் கேட்கவ செய்து
 கொண்டு இவ்விதமான அனுக்ரஹித்த விவரம் தெரிவிக்க
 வான காரியம். இத்துடன் ஸ்ரீ மஹா ஸங்கீதானம்
 அனுக்ரஹம் செய்த விவராதம் அனுப்பப்பட்டுகிறது.

எஸ். ஸாம்பமுத்தி சாஸ்திரி,
 யானேலூர்.

ஸ்ரீமத பரமஹம்ஸ பரிவரணாசாரிஸ்வரீ
 ஸ்ரீ கங்கேசுவரேசுவரீ பி. பி. பி.
 ஸ்ரீமத சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்

FOREWORD

[The late Sri A. V. GOPALACHARYA, Advocate, Tiruchirappally, was a Great and pious Scholar; he was an authority in regard to Visishtadvaita School of Philosophy. The following Foreword dated 4-12-1954 given by him to the third edition of this work will speak of the illuminative erudition and piety of our learned author.]

Sri O. R. Srinivasa Ayyangar, popularly known as Kirtana-charya, was a well-known scholar in English, Tamil and Sanskrit who had made Valmiki's Ramayana and its great commentaries by Govindaraja, Tilaka and Maheswara Thirtha his life's study, wrote a scholarly Tamil rendering of Ramayana and published it several decades ago. The book not only translates the original into lucid and chaste Tamil but also brings out the heart of the poet by explaining *Dhvani* suggestions intended by the original and has also in many places given a gist of the valuable commentaries referring to them by their names. He was a bold original thinker and his original expositions of the poet's mind are interesting and valuable. The book published long ago was very popularly read and admired.

Valmiki is well-known as the first Sanskrit poet — *adi kavid*. The first kavi has for thousands of years maintained the first rank as an epic poet. All his great successors in Sanskrit poetry have unanimously paid him the highest homage and accepted him as the greatest poet. Veda Vyasa in his Mahabharatam extolled by Brahmadeva as a poem of supreme merit and sweetness like the cooing of cuckoo (evidently referring to Valmiki Kokila) shows his admiration for Valmiki's poetry by freely borrowing and echoing his poetic ideas and expressions. His profuse summaries of the Ramayanam in his great poem Mahabharatham, Sri Bhagavatham etc. are very interesting and of great value as a critical appreciation of Valmiki's poetry and of the ideal virtues of the Hero, Heroine and other great characters of the Ramayana.

The Dharmakutam which is a great and voluminous work elaborately bringing out in all detail the dharmas taught by Ramayanam with copious citations from the Vedas and Dharmasastres was published in part by the Vani Vilas press, Srirangam. It has now been taken up and its publication continued by the Saraswati Mahal which has published a further kanda of the great work. The Ramayanam, its Hero and Heroine

இப்புத்தகத்தின் மூல்கூறு பதிவிடற்கு ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி
பெரியவாள் மனம் உவந்து அளித்த

ஸ்ரீ மு க ம் .

Sri Kanchi Kamakoti Peetadhipathi Jagadguru
Sri Sankaracharya Swamigal Mutt Samasthanam,

KUMBAKONAM.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரீவ்ராஜகாசார்யவரீய
ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத்பாத ப்ரதிஷ்டித
ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிப ஜகத்க்ரு
ஸ்ரீமத் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்ரீ பாவத :

நாராயணாய க்ரியதே நாராயண ஸ்ம்ருதி :

படிப்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் ஸகலவித நன்மைகளையும் உண்டாக்கக்கூடியதான ஸ்ரீவால்மீகி ராமாயணத்தை ஸ்ரீ O. R. ஸ்ரீநிவாஸ ஜயங்கார் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டு உதவினார். அப்புத்தக ப்ரதிகள் இப்போது கிடைக்காமல் போய்விட்டன. இதை அறிந்து அதை மறுபடியும் அச்சப்போட்டு ஜனங்களுக்கு தொண்டு புரிய வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் ஏற்கனவே தாங்கள் மிகவும் விசேஷ மலிமையுடன் கூடிய ஸுந்தர காண்டத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறீர்கள்.

இப்போதும் "Hindu" பத்திராதிபர் ஸ்ரீ K. ஸ்ரீநிவாஸயங்கார் முதலிய ப்ரமுகர்களுடைய ஆதரவின்பேரில் பாக்கி காண்டங்களையும் தாங்கள் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு முன்வந்திருப்பதைக் கேட்டு சந்தோஷிக்கிறோம். ஸ்ரீ சந்த்ர மௌளிச்சுவரர் கிருபையால் தங்கள் முயற்சி வெற்றியடைய வேண்டுமாய் ஆசிர்ப்பதிக்கிறோம்.

விஜய யாத்ராஸ்தானம்
ஸ்ரீ காஞ்சி சேத்ரம்
ஜய, காச்சித்ரிக சுந்தர ஸயீ
4-11-1954

நாராயணஸ்ம்ருதி :

have been enshrined in the hearts of the Hindu all over India for thousands of years and have been passionately loved and adored. Rama and Sita have been adored as immaculate ideals of manhood and womanhood.

Sri C. R. Srinivasa Ayyangar was a teacher for the best part of his life as professor of History in the S. P. G. College, Tiruchirapalli. He was very popular as a learned and impressive professor. He was a devout devotee of Rama and Sri Ramanuja, whose life he wrote in English and published five decades ago, which was widely read. His musical Katha Kalakshepams were widely popular. It may be interesting to draw attention to his putting in the mouth of Rama and Lakshmana who appeared before the Tanisha posing as servants of Bhoppana Ramadoss the statement that their religion was Ramapuja Darsanam in answer to the query about their faith, in one of his kalakshepams. His illuminating expositions of the Kritis of Sri Tyagaraja published in the weekly supplements of the "Swadesamitran" were very widely read.

It is very necessary that his great work of Tamil prose rendering of the whole of Ramayana which besides being a scholarly and clear translation reflecting the spirit and charm of the original contains fine expositions of Valmiki Kavi Hrudaya should be made available for the present generation of the Tamil Nad and for the succeeding ones by reprinting it in serial parts. The "Sundarakandam" alone has been reprinted in 1952. The completion of the entire work by starting the publication from the beginning will be rendering a very great service to the Ramayanam loving public of the Tamil Nad and to the memory of the great author.

Having known Sri C. R. Srinivasa Ayyangar personally, I deem it a privilege to contribute this humble foreword to the third edition of his great work.

Trichinopoly, }
4th Dec. 1954. }

A. V. GOPALACHARYA,
Advocate.

பதிப்பாசிரியரின் பணிவுரை

(Reprint from Fourth Edition—1963-1964)

“யாவத் ஸ்தாஸ்யந்நி கிரய: ஸரிதஸ்ச மஸீதலே |
தாவத் ராமாயணகதா லோகேஷு” ப்ரசரிஷ்யதி” ||

“இப்புவலகில் மலைகளும் நதிகளும் உள்ளளவும் ஸ்ரீமத் ராமாயணக்கதையும் ப்ரசரித்தியுடன் விளங்கியரும்” என்பது ஸ்ரீ வால்மீகி பகவா ஹுஸ்யா நிருவாக்கு. அதாவது, “பிற்காலத்தில்—முக்கியமாகக் கலியுகத் தில்—நாஸ்திக ப்ரசாரமும் ராம சிந்தனையும் வலிவடைவதுபோலத் தோன்றும்; அவற்றினாலெல்லாம் ஸ்ரீ ராமபிரஸாதின் பெருமையே, ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தின் மஹத்தவமோ ஒரு சிறிதும் குன்றாது; இன்றும் ப்ரசாபல்யமடையவே செய்யும்; தனர்ச்சிபடையாதீர்கள்.” என்று ஆஸ்திக மஹாஜ்ஞானங்களுக்கு அபயமளிக்கவே அந்த ஆதிகவி பால காண்டத்தில் இங்ஙனம் கூறியருளியுள்ளார் போலும்! இதற்கு, ஸமீபத்தில் சிகழ்ந்த சிகழ்ச்சிகளே சான்று கூறும். சில வருஷங்களுக்குமுன் ஸ்ரீமத் ராமாயண மஹா க்ரந்தத்தை விபீ தமான முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து எழுதுதல், ஸ்ரீ சகுந்தலின் நிருவுருவம் தாங்கிய சித்திரங்களை எரித்தல் போன்ற பாபச் செயல்களில் ஈடுபடச் செய்யும் ஒர் இயக்கம் சிறிது வலிவடைவது போலத் தோன்றியவுடனேயே நாட்டிலுள்ள ஸ்ரீராமபக்தர்கள் கொதித் தெழுந்து, விழிப்படைந்து, அந்த அணம் முதல் ஸ்ரீராமநாம ஸங்கீர்த்த னங்களைப் பண்ணுவதிலும், ஸ்ரீராமநாமி உத்ஸவத்தை விதிக்கு விதி அறிவிமரிமசாரகக் கொண்டாடுவதிலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டு, அந்த நாஸ்திக இயக்கத்தை வேரறுக்கச் செய்தது இன்று எல்லோரும் அறிந் தயித. எனவே, ஆன்மிகச் சிந்தனையும், ஸ்ரீராம பக்தியும் திகே திகே வளர்ந்து வரும் இன்றைய சூழ்நிலையில் ஸங்கீத பீஷம், ஸங்கீத விமர்சகா சார்ய, அபிவையத்யாகப்ரஹ்ம, தீர்த்தநாசார்ய ஸ்ரீ உ. வே. C. R. ஸ்ரீநிவாஸ ஸுயங்கர் ஸ்வாமியின் ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு (ஸ்ரீமத் ராமாயண ஸம்பந்தமான கோட்டுகளுடன்) நான்கா வது பதிப்பாக வெளிவந்திருப்பதில் ஆச்சரியம் ஏதும் இல்லையல்லவா? எனினும், இந்தப் பதிப்பு எம்முடைய பதிப்பாக வெளிவந்ததுதான் மிகவும் ஆச்சரியமாகும்.

ஸத்யம், தர்மம், பித்ருவாக்ய பரிபாலனம், மாற்குபக்தி, ப்ரசாரம் ஸ்நேஹம் பதில்சதாதர்மம், ஏகபந்தநீஷாதம். ஸ்ரீராமநாமஸுண்ணம் முதலிய குணவிசேஷங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண மஹாகாவ்யத்தின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பான இந்த ஸத் க்ரந்தத்தை ப்ரசரிக்கும் புண்யம் எமது கிப்கோ ஸ்தாபனத்துக்கு வித்திக் கும் என்று நாங்கள் கனவிலும் கருதியவர்களல்ல. இந்த மஹத்தான பாக்க்யம் எமக்கு ஏற்பட்டதற்கு எமக்குத் தோன்றும் காணங்கள் பிள்வருவனவாகும்:—

முதலாவதாக, ஸ்ரீமத்வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய பரமஹம்ஸ பவீஸ்ரஹ்மகாசார்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய, ஸ்ரீமத் கவிசுதக கண்டரவ சரணாளிநயுகன விவ்யஸ்தாத்மபரராப் மைசூர் ஸ்ரீபர

கால மடாஸ்தான மூர்த்தாபிஷித்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமத் அபி நவாங்கநாத ப்ரஹ்மநந்தர் பரகால யதிந்தர் மஹாதேவரிகளுடைய பரிபூர்ண க்ருபையினால், அந்த ஸ்வாமி ஆராதித்துவரும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹய க்ரீவப்பெருமானுடைய அனுக்ரஹம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டது.

இரண்டாவதாக, மற்றொரு நடமாடும் தெய்வமாக விளங்கும் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய ஸ்ரீமத் ஸங்கரபகவத்பாத ப்ரதிஷ்டித ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடிப்பாத்ரபதி ஜகந்ருகு ஸ்ரீமத்சந்தர் சேகரேந்தர் ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளுடைய திவ்ய பாததுளி ஸ்பர்சம் 30-3-1958-ல் (தேவனியப்பிஹு பங்குளிமீ 17-ஆக்டேதி) கீழ்க்கொ ஸ்தாபனத்துக்கு ஏற்பட்டு, அந்த ஸமயத்தில் ஸ்வாமிகள், "நீங்கள் பக்தி மாரீக்கமான அனேக நூல்களை வெளியிடுவீர்களாக!" என்று ஆசீர் வதித்தருளினார்கள்.

மூன்றாவதாக, இந்த ஸ்தாபனத்தின் உரிமைவாளர்களின் சொந்த ஊராகிய (தென்னாற்காடு ஜில்லா, கடலூர் என்.டி.-க்கு அடுத்துள்ள) திருவழிநீந்தரபுர கோத்தரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீசக்திவந்திநி திருமகனின் க்ருபாகடாகூழும்; செங்கல்பட்டு ஜில்லாவைச் சேர்ந்த ஸ்ரீவகுளாரணய கோத்தரமென்றும் ஸ்ரீமநூராதகம் கோத்தரத்தில் கோயில்கொண்டுள்ள ஸ்ரீ கோதண்டராமப்பெருமாவின் க்ருபாகடாகூழும் எமக்கு ளித்தித்தன.

இங்வனம் பகவத் பாகவதாநுக்ரஹ பூர்வகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த ஸல்ல கார்யத்துக்கும் விச்சங்கனும், சோதனைகளும் ஏற்படாமல் இல்லை. அவைகள் சிவ்ருத்தியாவதற்கு என்னென்ன விதமாக விசேஷ ப்ரார்த்தனைகள் செய்தோம் என்பது இப்புத்தகத்தில் வேறு ஒரு பகுதியில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்புத்தகம் வெளிவருவதில் பல்வேறு வகைகளில் எமக்கு உதவி புரிந்தவர்கள் பலர். ஸ்க்கியமாக ஸ்ரீ அஹோபில மடம், ஸ்ரீ பரகால மடம், ஸ்ரீ உத்தா அஹோபில மடம், ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி, ஸ்ரீ ச்ருங்கேரி, ஸ்ரீ பூரி சங்கர மடங்கள், உடுப்பி ஸ்ரீமத்வாசார்யாஸ்மடங்கள், ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆண்டவன் ஸந்நிதிகள், ஸ்ரீ தம்புரம் ஆநீனம், ஸ்ரீ திருவாவடுறை ஆநீனம், ஸ்ரீ திருப்பனத்தாள் ஆநீனம் போன்ற மத ஸ்தாபனங்களுக்கு காங்கள் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். ஏனெனில், இன்று எம் தேசத் தில் காஸ்திகம் தலைவெடுக்காமல், ஆஸ்திகம் நிலைத்து நிம்பதற்கு இந்த மத ஸ்தாபனங்களின் ஆதரவில் நடந்துவரும் மத ப்ரசாரமும், ஸத்தாப்ரவச னங்களும் மட்டுமின்றி, அந்த ஸ்தாபனங்கள் அவ்வப்போது வெளியிட்டு வரும் மத ஸம்பந்தமான வெளியீடுகளும் காரணங்களாகும். இப்புத்த கத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதில் எமக்குப் பேருதவியாக அத்தகைய நூல்கள் அமைத்துள்ளன. இதற்காக மேலே கூறப்பட்டுள்ள மதஸ்தாப னங்களுக்கு எமது க்ருதஜ்ஞதையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நம் பெரி யோர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்ட புராதன நூல்கள் மறைந்துவிடாமல் இருப்பதற்காக, 'அத்தகைய நூல்கள் இன்னும் என்னென்ன மறைந்து

உள?' என்பதை ஆராய்ந்து, அவைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு உலகோரை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டும் என்று அந்த மடங்களின் பீடங்களை அவங்கரிக்கும் மஹான்களுடைய ஸந்நி தானங்களில் அறிவிக்கப்பட்டு விஜ்ஞாபித்துக்கொள்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, "குமாஹம் கோசலை குமாஹம்", "ராமனுடைய எளிமை," "தத்வார்த்த ராமாயணம்" என்ற விஷயங்களைத் தத்துவவி, அளவகளைத் தளி நூலாக வெளியிட அனுமதியும் அளித்த, 'திருப்புகழ்மீர்தம் ஆசிரியர் ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி கடாஷாங்குத, அருள்மொழி அரக நிகுழருக க்ருபானந்தவாசியாள் அவர்களுக்கு எமது க்ருதஜ்ஞதையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

மேலும், இத்தூலை வெளிக் கொண்டுவருவதில் எமக்குப் பலவிதங் களிதும் உதவிகள் புரிந்த பின்வரும் பக்திமாண்களுக்கும் எமது ஜ்ஞதய பூர்ணமான க்ருதஜ்ஞதையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்:—

ஸந்தே பீஸ்ம, ஸந்தே விமர்சகாசார்ய, அபிவத்யாகப்ரஹ்ம, கீர்த்தாசார்ய ஸ்ரீ உ. வே. C. R. ஸ்ரீநீவாஸ ஐயங்கார் ஸ்வாமியின் ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண ஆங்கில தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்களின் பூர்ண பதிப்புரிமையை, அவற்றின் நோட்டுக்களுடன் எமக்குக் கொடுத்த இப் புண்ய க்ரந்தத்தை அச்சிடும் பாக்யத்தை எமக்களித்த அன்னரின் குமார்ர் ஸ்ரீ உ. வே. S. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்; மற்றும் அவர்தம் திருக்குமார்ர்கள்;

எங்களிடம் பரம ப்ரீதியும் க்ருபையும் உடையவரும், பொதுவாகப் புத்தகப் பணியில் யாம் சிறந்து விளங்க வேண்டுமென்றும், குறிப்பாக இது போன்ற புண்ய க்ரந்தங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் வெற்றி காண வேண்டும் என்றும் அடிக்கடி எம்மை ஆசீர்வதித்து வருபவருமான பெரி யவர் ஸ்ரீமத் பாகவதாநந், ஸ்ரீ பாகவத ராமாயண உபந்யாஸக, ப்ரவசன மாரீக்கதர்சி மாயவரம் ப்ரஹ்மஸ்தீ தேவங்குடி சிவராமக்குஷ்ண சாஸ்திரிகள்;

ஸூந்தர காண்டம் அநுபந்தப் பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள "ஸ்ரீந்ருளிம்ஹ பஞ்சாங்குதஸ்தோத்ர" த்தைப் பரம க்ருபையுடன் எமக்கு எழுதியனுப்பியவரும், ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபகாசார்ய, பரம ஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய, ஸர்வதந்தர் ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய, ஸ்ரீ பகவத் ராமாஹுஜ ளித்தாந்த கீர்த்தாரண ஸர்வபெனம, ஸ்ரீ அஹோ பில மடம் 43-வது மட்டம் (தேவனார் விளாகம்) ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருளிம்ஹ திவ்ய பாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ வீர ராகவ சடகோப யதிந்தர் மஹாதேரிகளுடைய பூர்வாச்சரம திருத்தம்பியா ரான ஸ்ரீ உ. வே. பகுத்திப்பட்டு வங்கீபுரம் ஸ்ரீநிவாஸ தேசிகாச்சாரியர் (M.A., B.L.) ஸ்வாமி;

நாய்கள் வெளியீடும் பத்திமார்க்கமான நூல்களைப் பரிசீலனை செய்து தக்க ஆலோசனைகளை எமக்குச் சொல்லி உதவிபுரிந்துவரும் ஒப்பீலியப்பன் ஸர்சிதி ஸ்ரீ உ. வே. "வித்யாஸிசாரத" சிராமணி, வித்வான் வங்கி புரம் நலத்தம் ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியர் ஸ்வாமி;

சென்னையில் அந் விமரிசையாக ஸத்க்ரந்த காலவேபுங்கன் ஸாதித்துவரும் ந்யாய வேதாந்த வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. K. வரதாசாரியர் ஸ்வாமி;

இந்தூலைப் பதிப்பித்து அச்சிடுவதில் மிகவும் உதவி புரிந்த ஸ்ரீ உ. வே. V. S. வேங்கட ராகவாச்சாரியர், M. A., B. O. L., B. T., ஸ்வாமி;

பொதுவாக இந்நூல் விஷயமாகச் சில யோசனைகளும் உற்சாகமும் தந்துவரும் ஸ்ரீ உ. வே. திருமலை சுச்சம்பாடி திருவேங்கடாச்சாரியர், M. A., L. T. ஸ்வாமி;

இந்நூல் வெளியிடுவது ஸம்பந்தமாகச் சில அரிய யோசனைகள் தந்துதவிய ஸ்ரீ மத்வசால்தர ஸம்பந்த லலிதகலா வல்லப, சதுர்பாஷி ஸ்ரீமான் வாதிராஜபாகவதர் அவர்கள்; அவருடைய சிஷ்யரும் ஸ்வாது பவபூர்வகமாயும் ச்ருதி மதுரமாயும் தாலசரிதங்களை ஹைகதாப்ரவசனம் செய்து பத்தர்களை மிழிவிக்கச் செய்பவருமான ஸ்ரீ மத்வசால்தர ஸம்பந்த ஸ்ரீமான் V. S. வேங்கடரமணராவ் அவர்கள்;

ஸூந்தர காண்டம் அநுபந்தப் பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீமத் ராமாயண மஹாத்மாக்கள் ஸ்தோத்ரமாலை தொகுப்பதில் உதவிபுரிந்த வித்வான் திருவாடுதுறை ஆஸ்தான பண்டிதர் ஸ்ரீ உ. வே. T. A. ஸ்ரீ நி வாஸாச்சாரியர் ஸ்வாமி;

எமக்குத் தேவையான சில க்ரந்தங்கள், போட்டோக்கள் இவை களைச் சிரமம் பாராமல் தேடிச் சுண்டுபிடித்து அவ்வப்போது கொடுத்தும், ஸ்தோத்ராதிகளைப் பார்வையிட்டும் எமக்குதவிய வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. S. N. ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியர் அவர்கள்;

ஸ்ரீராமர், வால்மீகி, ஹதுமாச் முதலிய ஸூத்திரிகளின் போட்டோக் களை எமக்குக் கொடுத்துதவிய ஸ்ரீ உ. வே. V. D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், ஸ்ரீ உ. வே. T. N. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியர், M. A., ஸ்ரீ உ. வே. திருவல்லித்திர புரம் D. ஆராவமுதாசாரியர். ஸ்ரீமான் T. M. பாஸ்கரத்தொண்டை மான், I. A. 9., (Retd.) ஆடிப்போர்;

திருவையாறு வால்மீகி மண்டபத்தில் சுவைக்கல்லில் பொறிக்கப் பட்ட ஸ்ரீத்யாகராஜரின் சீர்த்தனைகள், ஸ்ரீவால்மீகி லலகுசர்களின் ப்ரதிமை கள் ஆகியவைகளின் போட்டோக்களையும், திருவையாறு வால்மீகி மண்ட பத்தை அவய்க்கரிக்கவிருக்கும் ஸ்ரீராமாயண சரிதத்தைச் சித்தரிக்கும் ப்ரதி மைகளில் இரண்டு முக்கியமான கட்டங்களைச் சித்தரிக்கும் ப்ரதிமைகளின் போட்டோக்களையும் எமக்குத் தந்துதவிய ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கம் சுந்தர மய்யர் அவர்கள்;

ஸ்ரீமுஷ்ணம் பட்டாபிஷேக ஸ்ரீராமர் போட்டோக்களைத் தந்துதவிய சிதம்பரம் டாக்டர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ நடராஜ ஜடாவல்லபர் அவர்கள்;

எங்கள் புத்தக வெளியீட்டுப் பணிகள் எல்லாவற்றிலும் எவ்வித ப்ரதிப்ரயோஜனமும் எதிர்பாராமல் பரமப்ரீதியுடன் பேருதவிகள் பல புரிந்துவருபவரான பம்பாய் "பவன்ஸ் ஐர்ஸ்" ஆபிரியர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ V. A. K. ஐயர் அவர்கள்;

பொதுவாக இந்நூலை வெளியிடுவதிலும், முக்கியமாக இந்நூலுடன் வழங்கப்படும் வெளியீடான "இஷ்வாகு குலதனம்" என்னும் நூலைப் பதிப் பித்து வெளியிடுவதிலும் பேருதவிபுரிந்த ஸாஷித்ய சிரோமணி, தமிழ் வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. S. S. ராகவன் ('பாரதியோஜன்') அவர்கள்;

ஸூந்தர காண்டம் அநுபந்தப் பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீராம கதாமாலைவைத் தொகுத்தளித்துதவியவரும், பொதுவாக இந்நூலை வெளியிடுவதில் எம்முடன் ஒத்துழைத்தவருமான விழுப்புரம் தமிழ்ப் பண்டிதர் வித்வான் ஸ்ரீ. N. சுப்பிரமணியன் அவர்கள்;

இந்த ஸ்ரீமத் ராமாயணம் பால காண்டம் முதல் ஸர்க்கம் தொடங்கி, பட்டாபிஷேக ஸர்க்கம் வரையில் பாரங்கள் அச்சாசிய பிறகு இத்தகைய மஹத்தான காரியத்தின் மற்றைய பாகங்கள் பூர்த்தியாவதற்காகவும், லோக ஷேமத்தை முன்னிட்டும் விப்போ காரியாலயத்திலேயே ஒரு முறை பாராயணம் செய்யவேண்டுமென்ற எம்முடைய கோரிக்கைக்கிணங்க, பால காண்டம் தொடங்கி பட்டாபிஷேக ஸர்க்கம்வரை பாராயணம் செய்து, ஆங்காங்கு காணப் பட்ட சில பிழைகளையும் திருத்தி உதவி புரிந்த ந்யாயசிரோமணி, ஹிந்திப்ரவீன் ப்ரசாரக் ஸ்ரீ உ. வே. கூத்தப்பாக்கம் திருமலை கண்ணன் சக்ரவர்த்தி ஸஹீப் நரலிம் மாச்சாரியர் ஸ்வாமி;

சீர்காழியில் ஒரு பகுதியான கைவினாஞ்சேரி (தென்பாதி) ஸ்ரீராமர் போட்டோவும், சீர்காழியில் மற்றொரு பகுதியான தாடாளன் கோயில் எம் பெருமான் போட்டோவும் பரமப்ரீதியுடன் தந்துதவிய ஸ்ரீ T. குந்ருலநாராயணப்பிள்ளை, அவர்களுடைய எஸ்டேட்டின் பவர் ஏஜென்ட் ஸ்ரீ V. ராஜகோபால் பிள்ளை அவர்கள்; திருவண்புருடோத்தமம் திவ்யதேசத் தெம்பெருமாளுடைய போட்டோவையும், திருநாங்கூர் 11-திருப்பதிகளைப் பற்றிய விவரங்களையும் எமக்குத்தந்துதவிய: (1) திருநாங்கூர் தேவ ஸ்தானம் ட்ரஸ்டி ஸ்ரீ உ. வே. T. R. ராமானுஜ ஐயங்கார், B. A. அவர்கள், (2) ஸ்ரீ உ. வே. R. சேஷாத்தி பட்டாசாரியர் அவர்கள்;

தஞ்சாவூருக்கு அடுத்த மாரியம்மன்கோயில் என்னும் ஊரில் எழும் தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ராமனின் போட்டோவைத் தந்துதவிய ஸ்ரீ S. ராமஸ் வாமி ஐயங்கார், B. A., B. L. அட்வகேட், கேடலிஸ் ரோட், தஞ்சாவூர்;

பத்ராசலம் கோயிலின் தொற்றம், திருவாபரணங்கள், திருக்கல்யாண மண்டபத்தில் உள்ள பட்டாபிஷேகச் சித்திரங்கள் ஆகியவைகளின் போட் டோக்களைத் தந்துதவிய "ஹிந்து" பத்திரிகைக் காரியாலயத்தினர் சென்னை-2 ("The HINDU", Madras-2);

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ரஜணகாசார்ய வர்ய, ஸ்ரீமத் ஸங்கர பகவத் பாத்ரபிரிஷ்டித ஸ்ரீ ஸ்ரீ காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளின் ப்ளாக்கையும், அணிலின் பத்தியைச் சித்தரிக்கும் ப்ளாக்கையும், ஸ்ரீ ஸ்வாமித் திருநாளின் "பாவயாமி ரகுராமம்" என்ற கீர்த்தனையைச் சித்தரிக்கும் ப்ளாக்குகளையும், லோக மான்ய நிலகர் க்ரூப் போட்டோ ப்ளாக்கையும் எமக்குத் தந்துதவிய 'கல்கி' நிர்வாஹகர்கள்;

சில திவ்ய தேசத்து எம்பெருமான்களுடையவும் பூர்வாசார்யர் களுடையவும் ப்ளாக்குகளை எமக்குத் தந்துதவி அவைகளை இத்தூலில் சேர்த்துக்கொள்ள அனுமதியும் கொடுத்த திருவல்லிக்கேணி "பக்தரி" ஆசிரியர் ஸ்ரீ உ. வே. M. O. அழகியசிங்கராச்சாரியர், B.Sc., B.L. அவர்கள்;

தம்முடைய சொந்த மூவ்ண ப்ளாக்கை உபயோகித்து ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேகப் படத்தை அச்சிட்டுக் கொடுத்த சேலம் லீடரரி ப்ரஸ் உரிமையாளர்;

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஹயக்ரீவப் பெருமானின் மூவ்ண ப்ளாக்கை உபயோகித்து அச்சிட்டுக்கொள்ள அனுமதியளித்த (1) ஸ்ரீ உ. வே. T. N. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியர், M. A. (2) "அமுதகரடி" பத்திரிகை அதிபர்;

முக்கியமாக, "ஹிக்கின்பாதம்ஸ்" ஸ்தாபனத்தார் எமக்குத் தொடர்ந்து செய்து வரும் உதவிகள் பல; அதிலும் இந்த க்ரந்தம் நங்கள் வெளியிடப் பெரிதும் உற்சாகம் தந்தவர்கள் அவர்களே; அவர்கட்கு எம் ப்ரத்யேக நன்றியை, பரம ஆகந்தத்துடனும் விசயத்துடனும் இதன் மூலம் செலுத்துகிறோம். Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மேலும், இத்தகைய க்ரந்தங்களை வெளியிடுவது ஸம்பந்தமாக அவ்வப்போது கேசிலும், கடிதங்கள் மூலமும் எமக்கு ஆலோசனைகள் கூறி உற்சாகமளித்த ஆஸ்திரிக அன்பர்களுக்கும் க்ருதஜ்ஞதா பூர்வமாக அஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கிறோம்.

முடிவுரை

ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் யுத்த காண்டம் பட்டாபிஷேக ஸர்க்கத்தில் ராயராஜ்யத்தில் இருந்த ஸௌக்யங்களை மிக அழகாக வர்ணித்திருக்கிறார். அவைகளில் பின்வரும் வாக்யங்கள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத் தக்கனவாகும்:—

"ஸர்வம் முத்தமேவானித் ஸர்வோ தர்மபரோஃபவத் |
ராமமேவாதுயர்யந்தோ தர்ப்யஹிம்ஸத் ப்ளம்பாம்" ||

ப்ரணைகள் எல்லோரும் ஸத்தோஷமாய்க் காலங்கழித்தார்கள். எல்லோரும் தர்மத்தையே நாடின மனமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். தர்மஸ்வரூபி யான ஸ்ரீராமனுடைய ஆணத்தையே ப்ரணைகளும் அனுசரித்து ஒருவரையொருவர் ஹிம்ஸிக்காமலிருந்தார்கள்.

"நித்யமூலா நித்யபலா : தாவஸி தந்ர புஷ்பிதா : |
கரிமவ்ஷிச ப்ரஜத்ய : ஸுக்ஸம்ப்ஸஸ்ச மாகூத : " ||

எந்த ருதவிலும் வ்ருஷங்கன் விசாலமான வேர்களுடனும், புஷ்பங்களுடனும், பழங்களுடனும் செழித்து விளங்கின. மேகங்கள் தக்க காலத்தில் வேண்டிய அளவு மழையைப் பொழிந்தன. காற்று ஸுகமாக வீசிற்று.

"ஆஸத் ப்ரஜா தர்மபா ராமே ஸாஸதி தாத்தூதா : |
ஸர்வோ லக்ஷணஸம்பந்தா : ஸர்வோ தர்ம பராயண : " ||

ஸகல ப்ரணைகளும் தர்மத்தில் ப்ரியமுள்ளவர்களாயும், தர்மத்தில் எப்பொழுதும் ஸேக்கமுள்ளவர்களாயும், ஸத்யவான்களாயும், சுபலக்ஷணம் பொருந்தியவர்களாயிருந்தார்கள்.

மேலே விவரித்துள்ள நிலையில் நம் பாரத தேசத்து ஜனங்கள் இருப்பார்களேயானால், கவினார்ப்பெளமராண ஸ்ரீவால்மீகி மஹர்ஷியால் ஸ்ரீராமன் ராஜ்யபாரம் வகித்த காலத்தில் நிலவி வந்ததாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கும் இதர சகலங்களும் தாமே ஏற்படுபு. அத்தகைய நிலை நம் நாட்டில் அதிசீக்கிரத்தில் ஏற்பட வேண்டுமென்றும், நம் தேசத்தைத் தர்மமயம் பீடித்துப் பயமுறுத்தும் வ்ருசகக் சத்துக்களின் உபந்ரவம் ஒழித்து, சர்வதமான சாந்தி நிலை வேண்டுமென்றும் ஸ்ரீஸீதா லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்ர ஹதாமத் ஸமேதராண ஸ்ரீரகுநந்தனனை ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு, அவனுடைய திவ்ய சரிதத்தைப் பாடுபவர்களும், கேட்பவர்களும், எழுதுகிறவர்களும்,

"வினயா ஸ்டர்ப்படர் வெந்தாசில் சேரர்
நினைவேனும் திக்கதிக்கட் சேல்வார்,"

— இயற்பா 1-85

என்று உறுதி கூறி, இந்த நூலை *திருவழிநீற்றிப்புரகேஜ்ரத்தில் திவ்ய மங்கன மூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்து ஸேவை ஸாதித்துவரும் ஸ்ரீஸீதா லக்ஷ்மண ஹதாமத்ஸமேதராண சக்ரவர்த்தித் திருமுகனுடைய திவ்ய சரணுரணித்தங்களில் ஸமர்ப்பிக்கிறோம்.

இவ்வளம்,

"பூரங்கம்", }
S. ரங்கநாதன் வீதி, }
தி. நகர், சென்னை-17. }
கீழ்க்கண்ட ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியர், P. O. L.,
ந்யாய சிரோமணி, ஹிந்தி விசாரத்,
கௌரவப் பதிப்பாசிரியர்,
ஜி லிட்டில் ப்ளவார் கம்பெனி.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

* திருவழிநீற்றிப்புர கேஜ்ரம் தென்னாற்காடு நிர்வாகஸர் சேர்ந்த உடறுர் N. T. ரசீல் சிவயத் திருத்த ஸார் சிவயத் தரத்தில் இருந்தே.

ராமநாமஜபம் 'செய்யுங்கள்'

ஸ்ரீ காஞ்சி பெரியவாளின் ஆக்ஞை

கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வமாக ஜோலிக்கும் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி, பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அனுசரிக்கவேண்டியதைத் தெரிவிக்கும்படி ஆக்ஞாபித்திருக்கிறார்கள்.

1. கடவுளை நம்புங்கள். கடவுளிடம் மனப்பூர்வமாக மனதூர அன்பு பூண்டு, முழு ஆற்றலோடும் தொண்டு செய்யுங்கள்.

2. மாணசிகமாகவாவது, பகவர்நாமாவை விடாமல் ஜபம் செய்து வாருங்கள். நேர இருக்கும் ஆபத்துக்களும், நேரங்களும் அண்டாமல் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் தூர விலகி விடும்.

3. காலைபில் எழுந்ததும், பல் துலக்கியவுடனும், ஆகாரம் அருந்தும் போதும், மருந்துண்ணும் போதும், அப்யுத — அனந்த — கோவிந்த என்னும் சொற்களை மூன்றுதரம் அவசியம் சொல்ல வேண்டும்.

4. அப்யுதா — அனந்தா — கோவிந்தா என்று பகவர் நாமங்களை உச்சரித்தலினால் எல்லா நோய்களும் நீங்குகின்றன. இது உண்மை, உண்மை.

5. பகவர் நாமம் ஆத்மஞான விருட்சம்!

ஸ்ரீ ராம நாமம் இனியவற்றிலும் இனியது. அது சாந்தமெனும் அவிசாகும். அதுதான் சுத்தாத்மாக்களின் உயிர். பரிசுத்தத்திற்கும், பரிசுத்தமளிக்கக்கூடியது. 'ராம' என்னும் பதத்திலுள்ள 'ராம' என்னும் இவ்வீர எழுத்துக்களும் மூன்றையே 'நமோ நாராயணய' 'நமசிவாய' என்ற மகா மந்திரங்களுடைய பீஜாக்கரங்களின் சேர்க்கையால் ஆக்கப்பெற்றவை.

'ராம' வென்னும் இரண்டுமேனோகரமான எழுத்துக்களும் 25000 கணக்கிற்கே இரு நேத்திரங்கள். பகதர்களின் பிராணநிலை, நினவி லிருக்கச் சம்பமானவை பல நன்மைகளைத் தருபவை.

மூலாதாரத்திலிருக்கும் அக்னியானது 'ர' பீஜத்தைக் குறிக்கிறது. சகஸ்ராரத்திலிருக்கும் பிராணன் 'மா' பீஜத்தைக் குறிக்கிறது. மூலாதாரத்திலிருக்கும் அக்னி பிராணனைச் சந்திக்க மேலெழும்பிச் சென்று அதனுடல் கலத்தல்தான் 'ராம' வென்னும் தாரக மந்திரம் பிறப்பதாகும். இதனால் ஜீவாத்மா பயமற்ற தன்மை, சாவாத தன்மை, எல்லையற்ற ஆனந்தம், மூடிவில் பகவானிடம் ஐக்கியமாக சாதகமாகிறது.

சமயம் கிடைத்த போதெல்லாம் 'ராம ராம' என்றே அல்லது 'சிவ சிவ' என்றே சொல்லுங்கள்.

நம்முடைய புராண மரபுகளைக் காப்பாற்றுங்கள், எல்லோரிடமும் அன்பாயிருங்கள்.

முகவுரை

"ஸாதுக்களை ரஷிப்பதற்கும், தஷ்டர்களை நாசம் செய்வதற்கும், தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கும், நான் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதாரம் செய்கிறேன்" என்று கீதையில் பகவான் சொன்னபடி அவதரித்த ராமசந்திர மூர்த்தியின் புண்ய சரித்திரத்தை லோகத்தில் பரவச் செய்வதற்கு யாதொரு காரணமும் வேண்டியதில்லை. ஆனாலும் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை இதுவரையில் பலர் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருப்பதால், இந்த மொழிபெயர்ப்பின் அவசியத்தைப் பற்றிச் சில விஷயங்களைத் தெரிவிப்போம்.

1. இதுவரையில் வழங்கும் மொழிபெயர்ப்புகள் மூலத்திற்குப் பிரதிபதமாய் எழுதப்பட்டவை; ராமாயணத்தின் ஆழ்ந்த அர்த்தங்களை வெளிப்படுத்தவில்லை. அர்த்தக் காவியம் செய்யப்பட்ட காலத்திலிருந்த ஜனங்களுக்கு ஸாதாரணமாயும் கலப்பமாயும் தெரியக்கூடிய அநேக விஷயங்களும் ஆசாரங்களும் கொள்கைகளும் தற்கால ஜனங்களுக்குத் தெரிய நியாயமில்லை.

2. அவை அநேகம் மறைந்தும் அநேகம் மாறியிருக்கின்றன. ஒரே விஷயத்தைப் பலவிடங்களில் பலவிதமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது. புராணங்களும் பாரதமும் இதர ராமாயணங்களும் ராமனுடைய அவதார சரித்திரத்தை வர்ணிக்கின்றன; ஆனால், கதாபாகங்கள் வேறுபடுகின்றன; பத்ம புராணத்தில் சொல்லப்படும் கல்பாந்தர ராமாயணத்திற்கும் வால்மீகி ராமாயணத்திற்கும் பல பேதங்களுண்டு. அத்தாய்ம் ராமாயணத்திலும் யோகவாஸிஷ்டத்திலும் சொல்லப்படும் சில கதைகள் வால்மீகியால் சொல்லப்படவில்லை, ராமன் அயோத்யையில் பட்டாபிஷேகம் பெற்ற பிறகு நடந்த விஷயங்களை ஆனந்த ராமாயணம் 8 காண்டங்களில் சொல்லுகிறது. வால்மீகி ராமாயணத்தை ஆதாரமாயுடைய பல காவியங்களும் நாடகங்களும் சம்புகளும் ராமகதையை வெவ்வேறு விதமாய்ச் சொல்லுகின்றன; ஆனால், ஒவ்வொன்றிற்கும் புராணம் முதலிய ஆதாரங்களுண்டு.

3. நமது பால்யத்தில் மூத்தோர்களிடத்திலிருந்து நாம் கேட்டிருக்கும் ராமாயண ஸம்பூந்தமான பல கதைகள் வால்மீகியால் சொல்லப்படவில்லை.

4. மற்ற காவியங்களைப் போல் ராமாயணம் படிப்பதற்கு மாத்திரம் ஏற்பட்டதல்ல; பாடிக் கேட்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு நாளும் 20 ஸர்க்கள்

களைப் பாடவேண்டும். ஆகையால் கடந்த விஷயங்களை வால்மீகி ஞானக் கண்ணால் பார்த்து அப்படியே வர்ணிப்பதாலும், ஒவ்வொரு நாளும் சொன்ன கதையை முடித்து, மறுநாளில் முன் கதையைச் சொல்லி ஆரம்பிப்பதாலும், பலவிடங்களில் சொன்ன விஷயங்களை மறுபடியும் சொல்லப்படுகின்றன. ஒன்றை ஆரம்பித்து முடிப்பதற்குமுன் மற்றவை சொல்லப்படுகின்றன. ஆகையால், அவைகளை அங்கங்கே ஒழுங்குபடுத்தி இராமமாய் மொழி பெயர்த்திருக்கிறேன்.

5. ராமாயணத்தைப் பதம்பதமாய் மொழிபெயர்ப்பதால் அதன் உட்கருத்தும் ரஹஸ்யார்த்தமும், பூர்ணமாய்த் தெரியாதென்று ஏற்படுகிறது. அதவுமன்றி விபரீதமான அர்த்தங்களும் செய்யப்படும்.

வால்மீகியின் கருத்தை அறிந்த வியாக்யானக்காரர்களுடைய நூல்களாலும், பல பாஷைகளில் வழங்கும் இதர ராமாயணங்களாலும், பாரதத்தாலும் புராணங்களாலும் கருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ராமசரித்திரத்தாலும், அதே விஷயத்தைப்பற்றி பிற்காலத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கும் காவிய நாடக சம்பூ முதவியவைகளாலும், வால்மீகியின் ஆழ்ந்த கருத்தை வெளியிட்டு விஸ்தரித்து, பூர்வாபர விரோதங்களை ஸமாதானம் செய்து, பூர்ணமான தாற்பரியத்தை அறிய வேண்டும்.

மேலும், திராவிட தேசத்தில் விளங்கின ஆழ்வாராதிகள் வால்மீகி ராமாயணத்தை மோஷோபாயமென்றும், வேதாந்தத்தின் முக்ய பாகமென்றும், சரணுகதி கிரந்தமென்றும் எண்ணி, பல உத்தம கிரந்தங்களை அருளிச் செய்திருக்கிறார்கள். அது கேவலம் காவ்யமென்றாவது இந்நூலுமென்றாவது அவர்கள் நினைக்கவில்லை. அது உபதேச கிரந்தமென்றும், குருவால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டு ரஹஸ்யார்த்தங்களுடன் சிஷ்யனுக்கு விதிப்படி உபதேசிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் எச்சரித்திருக்கிறார்கள். அப்படி உபதேசம் பெற்றவர்களே அதைப் படித்துப் பிறர்க்கு அர்த்தம் சொல்லத் தகுந்தவர்கள்.

மேலும், கிரந்தங்களில் எழுதி வெளிப்படுத்தாத பல ரஹஸ்யமான உபதேசங்களும் ராமாயண தத்வார்த்தங்களும் குரு சிஷ்ய பரம்பரையாய் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

மொழிபெயர்க்கும் முறை

ஒரு பாஷையிலுள்ள கிரந்தத்தை வேறொரு பாஷையில் எப்படி மொழிபெயர்க்க வேண்டும்? பதத்திற்குப் பதம் வைத்து ஒன்று விடாமல் அர்த்தத்தை விளக்கவேண்டுமென்றும், மூலத்தின் பாஷையை அறியாதவர்கள் மொழிபெயர்ப்பை வைத்துக்கொண்டு மூலத்தைப் பூர்ணமாய் அர்த்தம் செய்யும் சக்தியை மொழி பெயர்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்றும், சிலருடைய கொள்கை. மூலபாஷையின் வியாகரணமும் நிகண்டுவும் கலந்ததே மொழிபெயர்ப்பென்று அவர்களுடைய முடிவு. உத்தமமான மொழிபெயர்ப்பின் ஸஷணமென்னவென்றால், அது மொழி

பெயர்ப்பாகத் தோன்றவே கூடாது. ஸ்வதந்திரமாய் அந்தப் பாஷையில் செய்யப்பட்ட நூலாகவே தோன்ற வேண்டுமென்று நான் எண்ணுகிறேன். மூலத்திலுள்ள பதங்களுக்கு வேறு பாஷையில் பிரதிபதம் வைப்பதால் கவியின் கருத்தும் பாவங்களும் தத்வார்த்தங்களும் எண்ணமும் வெளிப்படாது. ஸரியான மொழிபெயர்ப்பும் பிரதிபதமும் ஒன்றிற்கொன்று ஒவ்வாது. மூலத்தின் பதங்களையும் அவ்வயக்கையும் ஸிலோகக் கணக்குகளையும் ஒன்றுவிடாமல் அப்படியே மொழிபெயர்ப்பில் காட்டியிருக்கிறதா என்று பார்க்கக்கூடாது. கவியின் கருத்து பூர்ணமாய் வெளிப்படுகிறதா என்றே கவனிக்க வேண்டும்.

ராமாயணம் உண்மையா?

ராமாயண கதை சரித்திரமா? உண்மையாய் நடந்ததா? அதைச் செய்தவர்களின் வம்ச சரித்திரம் இருக்கிறதா? அது எழுதப்பட்ட வரலும் மாதம் தேதி என்ன? அது மஹாபாரதத்திற்கு முன்பு நடந்ததா? பிற்காலத்தில் நடந்ததா? நவக்ரஹங்களின் கதிகளையும் மாறுதல்களையும் ரூபமாய் வர்ணிக்கும் ஐயோநிஷ க்ரந்தமா? ஆரியர்கள் தஷிண தேசத்தில் படையெடுத்துச் சென்றதைச் சொல்லும் கதையா? கலப்பையின் துணியில் உண்டாக்கப்பட்ட பிளப்பே ஸீதைதா? பரிசீலிடுகிறவர்களைக் குறிக்கும் அடையாளமே ராமனா? ராமாயணம் வ்யவஸாய கிரந்தமா? சிக்குவதத்தில் இத்திரனுக்கும் விசுக்ராஸுரனுக்கும் நடந்த யுத்தத்தை ஆதாரமாய் வைத்துக்கொண்டு செய்யப்பட்ட கிரந்தமா? இதைப்போன்ற பல கேள்விகளைக் கிளப்பிவிட்டு மேற்றிசை ஸம்ஸ்கிருத வித்வான்கள் தர்க்கம் செய்து பல நூல்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். மேற்றிசைப்படிப்பால் மாத்திரம் தங்களை ஸர்வக்ரூர்களாய் நினைத்துக் கர்வம் கொண்டு விளங்கும் நம்மவர்களில் சிலர், அந்த அபிப்பிராயங்களைப்பாடம் செய்து, புனியைப் பார்த்துப் பூணையும் குடிக்கொண்டதுபோல் பதின் மடங்காகக்கொஷிக்கிறார்கள். எந்த கிரந்தத்தைஎடுத்தாலும், இது சரித்திர ரூபமா என்று அதைப் பொடி செய்து பரீக்ஷிக்கும் நவகாகீர்க்களான மஹான்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்த வேண்டும். மேகாட்டு ஜனங்களின் அப்யுதமான சரித்திரங்கள் எவ்வளவு எட்டினாலும் 2,000 வர்ஷங்களுக்கு மேல் செல்ல முடியவில்லை. இந்த அல்ப காலத்தைப்பற்றி எழுதப்பட்ட நூல்கள் மலைமலையாய்க் குவித்திருக்கின்றன. அந்தக் குவியல்களில் 5,000 வர்ஷங்களுக்குப் பின் எவ்வளவு மிகுந்திருக்கும்? மேகாட்டார் சரித்திரம் எழுதும் விமர்சனையப் பார்த்திருக்கிறோமே. ஸமீபத்தில் நடந்த போயர் யுத்தம் ஐர்மன் யுத்தம் முதலியவைகளைப்பற்றி வழங்கும் சரித்திரங்கள் ஒன்றிற்கொன்று ஒவ்வாமல், ஒவ்வொன்றும் தானே கேரில் பார்த்துச் சொன்னதென்றும் மற்றவை பொய்யென்றும் ஸாதிக்கின்றன. மேலும், அந்தந்தத் தேசத்தார் ஒரே விஷயத்தை வெவ்வேறுகவே வர்ணிப்பார்கள்.

ஆரியர்களுடைய கொள்கை அப்படியல்ல. மனிதனுடைய ஜீவ காலத்தில் நடக்கும் வ்யவஹாரங்களில், செய்ததைக் காட்டிலும் வார்த்தைகளே மேலானவை; வார்த்தைகளைக் காட்டிலும் எண்ணங்களே

மேலானவை; அவைகளிலும் ஸர்வோத்தமமான சித்ய வஸ்துவைப்பற்றின எண்ணங்களே மேலானவை. 'மூக்தியமானவை,' ஆதரவுடன் காப்பாற்றத்தகுந்தவை, அவைகளே சரித்திரமாகும். இது மனிதனுக்கும் தேசங்களுக்கும்லோகத்திற்கும்பொதுவான தர்மம். ஆரியர்களின் ஸர்வோத்தமமான எண்ணங்களும் கருத்துகளும் உபதேசங்களுமடங்கிய நூல்களே அனுகூலமாய் நாசமின்றி விளங்குகின்றன; இனிமேலும் விளங்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. ஒரு காலத்தில் நடக்கும் செய்கைகளுக்கும் சொல்லும் வார்த்தைகளுக்கும் ஸரியான வர்ஷம் மாதம் தேதிகளடங்கிய சிரத்தம் சரித்திரமாகாது. ராமாயணம் கேவலம் ஐயோதிஷத்தையும் வ்யவஸாயத்தையும் ஐனங்களின் ஐயாபஜயங்களையும் ஸூக துக்கங்களையும் கல்பனைகளையும் வர்ணக்கும் சிரத்தமாயிருந்தால், நம்மவர்கள் அதை மந்திரசாஸ்திரமாயும், அபூர்வமான பலன்களைக் கொடுக்கக் கூடியதாகும், புண்ணிய சரித்திரமாயும், உபதேச சிரத்தமாயும், சரணாகதி சாஸ்திரமாயும், மோஷோபாயமாயும், மங்களகரமான காவியமாயும் அனுகூலமாய்க் கொண்டாடுவார்களா? அஞ்ஞானத்தால் அப்படிச் செய்வதாய் ஒப்புக்கொண்டாலும், மஹா மந்திரங்களுக்கேற்பட்ட அபூர்வமான பலன்கள் அதனால் கிடைக்குமோ? தற்காலத்தில் வழங்கும் ஐயோதிஷ வைத்ய வ்யவஸாய சரித்திர சிரத்தங்களைப் படித்துப் பூஜை செய்வதால் அந்தப் பலன்களையும் வித்திகளையும் பெறலாமே.

"என் திய்யாவதாரத்தையும் சரித்திரத்தையும் பக்தியுடன் படித்துத் துஷ்ட சிக்ரஹத்தையும், சிஷ்ட பரிபாலனத்தையும், தர்ம ஸ்தாபனத்தையும் செய்வதற்காகவே ஒவ்வொரு யுகத்திலும் நான் அவதரிக்கிறேனென்ற தத்வத்தையும் பூர்ணமாயறித்து நடக்கிறவன், இந்த தேகத்திலிருந்து விடுபட்டவுடன் என்னை அடைகிறான், அவனுக்குப் புனர் ஐன்மம் கிடைப்பாது" என்று கிருஷ்ண பரமாத்மா கீதையில் செய்திருக்கும் பிரதிக்கூறிய கருத்து ஆதாரம்.

இந்த மொழிபெயர்ப்பு

ராமாயணத்தை ஸரியாய் மொழிபெயர்ப்பதற்கு வேண்டிய குணங்கள் யாதொன்றும் என்னிடத்தில் இல்லையென்பதை மற்றவர்களைக் காட்டிலும் நன்றாய் நானே அறிவேன். ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் பயிற்சியில்லாத புருஷர்களும் ஸ்த்ரீகளும் சிறுவர்களும், வேதார்த்தங்க ளடங்கிய இந்தப் புண்ய சரித்திரத்தைத் தேச பாஷையில் படித்து, ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியிடத்தில் பக்தி மேலிட்டு, அவருடைய கருணைக்குப் பாத்திரமாகவேண்டுமென்ற உத்தேசத்துடன், வால்மீகியின் மஹா காவியத்தை ஸூலபமான தமிழ் கடையில் எழுதியிருக்கிறேன். மூலத்தின்ப்தங்களையும், கருத்தையும் கூடிய வகையில் ஸரியாய் மொழி பெயர்த்திருக்கிறேன். கவியின் வார்த்தைகளுக்கு ஆதாரமாயிருக்கும் பாவங்கள் படிப்பவர்களின் மனத்தில் தோன்றுமாடி கூடிய வகையில் முயன்றிருக்கிறேன். மூலத்தைப் படித்துக் கேட்பவர்களின் மனத்தில் உண்டாகும் உணர்ச்சி, இந்த மொழிபெயர்ப்பைப் படித்துக் கேட்பவர்களின் மனத்தி

லுண்டாக வேண்டுமென்பதே என் உத்தேசம். கோவிந்த ராஜருடைய வியாக்யானத்தை ஏட்டியே மூலத்தை அர்த்தம் செய்திருக்கிறேன். அதிலுள்ள விசேஷ அர்த்தங்களையும், பதப் பிரயோஜனங்களையும் கூடியவகையில் மூலத்தில் சேர்த்தே எழுதியிருக்கிறேன். அதில் சேர்க்க முடியாத விஷயங்களையும், மற்ற வியாக்யானங்களிலும் ராமாயணங்களிலும் ராமாயணத்தைப்பற்றின இதர பாஷாக் சிரத்தங்களிலும் காணப்படும் அபூர்வ விஷயங்களையும் கூடிய வகையில் ராமாயண கோட்டுகளென்ற தனி பாகமாய் வெளியிட்டிருக்கிறேன்.

வியாக்யானங்கள்

1. கோவிந்தராஜர்:—தன் வியாக்யானத்திற்கு "ராமாயண பூஷணம்" என்று பெயரிட்டிருக்கிறார். பாதச் சிலம்பு, பீதாம்பரம், அரைநூல்மாலை முத்தாஹாரம், திலகம், கிரீடம், சிரோமணி என்று ஏழுகாண்ட வியாக்யானங்களுக்கும் பெயர் வைத்திருக்கிறார். கௌசிக கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்; அவருடைய ஆசாரியர் சடகோபர். திருப்பதியில் வெங்கடா சலபதி ஸர்ஸிதியில் ஒருநாள் சித்திரை செய்யும்பொழுது பகவான் அவருக்குப் பிரஸன்னமாய், ராமாயண வியாக்யானத்தைச் செய்துமென்று கட்டளைபிட்டார். அதை மஹா பாக்யமென்று அவர் சிஸால் வலித்து, ராமாயண பூஷணத்தை எழுதினார். இது வெகு விஸ்தாரமானது, விசேஷ பான்டித்யம் வாபீந்தது; எல்லோராலும் பிரமாணமாய் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அருமையான ஸம்பிரதாய அர்த்தங்களும் விஸயற்ற சஹஸ்ர யோபிதேசங்களும் அவரால் லோகத்திற்குக் கிடைத்திருக்கின்றன.

2. மஹேஸ்வரீந்தர்:—நாராயண தீர்த்தருடைய சிஷ்யர், 'ராமாயண தத்வ தீபிகை' என்ற வியாக்யானத்தைச் செய்தவர். "விராதன், கான், வாலி, ராவணன் முதலியவர்களின் வாக்கியங்களிலுள்ள பரமார்த்தத்தை எவக்குத் தெரிந்தவரையில் வெளியிட்டு, மற்றவிடங்களில் மஹான்கள் அலுக்கரஹித்த அர்த்தங்களையே சேர்த்து எழுதியிருக்கிறேன்" என்கிறார். பெரும்புள்ளும் கோவிந்தராஜருடைய வாக்யங்களை அப்படியே எழுதியிருக்கிறார். மகா சிரோமணியிலிருந்து அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லுகிறார். ராம பன்டிதர் இவருடைய அபிப்பிராயத்தைத் திலக வியாக்யானத்தில் உண்டாக்கிறார்.

3. ராம பன்டிதர்:—இவருடைய வியாக்யானத்திற்கு 'ராமாயண திலகம்' என்று பெயர். கல்கத்தாவிலும் பும்பாயிலும் தேவவாக்ஷி லிபியில் அச்சிடப்பட்டது. தென் இந்தியாவைத் தவிர இதர இடங்களில் பிரவீத்தமாய்த் தெரிந்த ராமாயண வியாக்யானம் இதுவே. தீர்த்தியம் கருகமென்ற உரைகளிலிருந்து அடிக்கடி எடுக்கிறார். கோவிந்தராஜியத்தைப்பற்றி பிரஸ்தாபமே இல்லை. சிரந்த வியாயில் எழுதப்பட்டதால் கோவிந்தராஜியம் ராம பன்டிதருக்கு வடதேசங்களில் கிடைத்திருக்காது. துஷிண தேசத்தில் தீர்த்தர் இதைப் படித்துத் தன் உரையை நாகரீ லிபியில் எழுதியிருக்கலாம். ராம பன்டிதர், ஊக்கமுள்ள அத்வைதி; தீர்த்தருடைய சஹஸ்யார்த்தங்களைக் கேலி செய்கிறார்.

கிரந்த லிபியிலுள்ள ராமாயணத்தில், உத்தர காண்டத்திற்கு கோவிந்தராஜரும் தீர்த்தரும் உரை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், திலக வியாக்யானத்துடனிருக்கும் நாகரீ பதிப்பில் தீர்த்தருடைய உரையே திலக வியாக்யானமாய், ஒரு வார்த்தையைக்கூட மாற்றாமல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. ஆனால், அந்நவத ரீதியாய் அதில் செய்யப்படும் அர்த்தங்களையும், கதக வியாக்யானத்தை அடிக்கடி கண்டிப்பதையும் யோசித்தால், பண்டிதருடைய கிரந்தமென்றே தோன்றுகிறது.

4. கதகம்:—இது திலக வியாக்யானத்தில் அங்கங்கே காணப்படுகிறதேயன்றிப் பூர்ணமாய் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை.

5. ராமானுஜீயம்:—மூலத்தின் பாடபேதங்களின் குணதோஷங்களை இவர் விசாரிக்கிறார். சிலவிடங்களில் எழுதப்படும் இவருடைய வியாக்யானத்தில் அதிக விசேஷமில்லை. விசேஷாத்வைத மதஸ்தாபகரான ஸ்ரீமத் ராமானுஜாசார்யர் இவரல்ல.

6. தனிச்சிலோகி:—பெரியவாச்சான் பிள்ளை என்று வழங்கும் கிருஷ்ண ஸமாஹ்வயரால் எழுதப்பட்டது. மேற்சொன்னவைகளைப்போல் கிரமமான வியாக்யானமல்ல. முக்கியமான சில சுலோகங்களை எடுத்து, விஸ்தாரமாய் உபந்யாஸம் செய்கிறார். தென்னாட்டார்களுக்கு இதில் விசேஷ மதிப்பு. ராமாயண சாஸ்திரிகளுக்கு இது ஜீவனுதாரம். தமிழும் ஸம்ஸ்கிருதமும் கலந்த மணிப்பிரவாளமென்ற பழைய கட்டையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தூரமான கல்பனைகளும் நவன்பர்த்தங்களும் அதிகமாயுள்ளது. வைஷ்ணவ மதாபிமானத்தைக் காட்டுகிறது. இதன் பழைய பதிப்பில் பல சுலோகங்களிருந்தன. பெரியவாச்சான் பிள்ளை திவ்யப் பிரபந்தத்திற்குச் செய்த உரையில் அங்கங்கே ராமாயண சுலோகங்களை மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டும்பொழுது செய்த உபந்யாஸங்களையே தனிச்சிலோகி என்று பிற்காலத்தில் சேர்த்து அச்சிட்டார்கள். அந்தப் பதிப்பு கிடைப்பதரிதாதிற்று. சில வர்ஷங்களுக்கு முன்பும் கோணத்தில் அபிநவ பட்டபாணரென்ற ஆர். வி. கிருஷ்ணமாசார்யர், அதையே கருக்கிச் சில மாறுதல்களுடன் பதிப்பித்திருக்கிறார். இப்படியே பாகவத பாரத தனிச்சிலோகிகளும் உண்டு. வால்மீகியில் காணப்படாத பல அரிய விஷயங்களும் மதோபதேசங்களும் பரம்பரைக் கதைகளும் தனிச்சிலோகியில் சொல்லப்படுகின்றன.

7. அபயபரதான ஸாரம்:—விசேஷாத்வைதமதப் பிரமுகரான ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகரால் செய்யப்பட்டது. ராமாயணம் சரணாகதி கிரந்தமென்றும், விப்ஷணன் ராமனைச் சரணமடைந்ததே அதற்கு உதாரணமென்றும், பல பிரமாணங்களால் விஸ்தாரமாய் நிரூபிக்கிறார். இதுவும் மணிப்பிரவாளத்தில் எழுதப்பட்டது.

8. தரிமகதம்:—இது வானி விலால் அக்கங்குடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. சில பாகங்களே வெளியாயின. ராமாயணத்தில் பலருக்குத் தோன்றும் ஸந்தேகங்களை ஒருவாறு சீக்குவதற்கு முயல்கிறது.

ஸ்ரீமத் ராமாயணப் பதிப்புகள்

1. கோவிந்தராஜ வியாக்யானத்துடன் கிரந்த லிபியில் வெகு காலத்திற்கு முன் தென்விந்தியாவில் அச்சிடப்பட்ட பிரதியே கூடிய வரையில் கத்தமானது. பிராசீன எட்டுப் பிரதிகளுக்கு ஒத்ததென்று பெரியோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இந்தப் பதிப்பு தற்காலத்தில் கிடைப்பதரிது.

2. பிரஹ்மஜீ ராஜா சாஸ்திரிகள் அவர்கள் கோவிந்தராஜீயம், தீர்த்தீயம், ராமானுஜீயம், மகாசிராமணி, தனிச் சிலோகி, திலகம் முதலிய வியாக்யானங்களுடன் கிரந்த லிபியில் ராமாயணத்தை 1907-ம் வர்ஷத்தில் அச்சிட்டார். இதில் பல பாடபேதங்களும் புதிய அந்யாயங்களும் காணப்படுகின்றன. இதுவும் தற்காலத்தில் கிடைப்பதரிது.

3. சில காண்டங்களை மாத்திரம் சுலோகங்களுக்குப் பதவுரை பொழிப்புரை சிறிய குறிப்புகளுடன் வெகு காலத்திற்கு முன் யாரோ ஒருவர் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். அதுவும் இப்பொழுது கிடைப்பதரிது. இவ்விதமான ஸுந்தர காண்டத்தின் பதிப்பைப் பலர் பார்த்திருக்கலாம்.

4. வியாக்யானங்களில்லாமல் கேவலம் பாராயணத்திற்கு மாத்திரம் கிரந்த லிபியில் பல பதிப்புகளுண்டு. ஸுந்தர காண்டத்தை மாத்திரம் தமிழ் அர்த்தத்துடன் அச்சிட்டிருக்கிறார்கள்.

5. தேவநாகர லிபியில் வடதேசத்தில் அச்சிட்டிருக்கும் ப்ரதிகளை நான் பரிசோதித்துப் பார்த்த வரையில் பல பாடபேதங்களும் அதிக அந்யாயங்களும் சுலோகக் குறைவும் காணப்படுவதால் பிரமாணமாய்க் கொள்வதற்கில்லை. மேகாட்டில் வழங்கும் மொழி பெயர்ப்புகள் இவைகளையே மூலமாய்க் கொண்டவை.

6. சும்பகோணம் மத்வவிலால் புத்தகசாலையைச் சேர்ந்த பண்டிதர் டி. ஆர். கிருஷ்ணாசார்யர் பல வர்ஷங்களுக்கு முன் ராமாயணத்தைப் பாராயணத்திற்காக மூலத்தையும், பிறகு மேற்சொன்ன வியாக்யானங்களுடன் விஸ்தாரமாகவும் அச்சிட்டிருக்கிறார். இதற்கும் பிராசீன கிரந்த லிபியில் அச்சிடப்பட்ட பிரதிக்கும் பல பேதங்களுண்டு.

ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியின் மஹிமைமையும் கல்யாண குணங்களையும் எல்லோர்க்கும் வெளியிட வேண்டுமென்று, சீதா லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்கள ஹனுமத் ஸமேத ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியின் பாதார விந்தங்களில் இந்தச் சொன்மாலையைப் பரமபக்தியுடன் ஸமர்ப்பிக்கிறேன். அவர்களுடைய அபாரகிருபையாலும் பகவத பக்தர்களுடைய ஸஹாயத்தாலும் ஆகரவாலும் இந்த மொழி பெயர்ப்பை முடித்து வெளியிடப் பெற்றேன்.

ராமாயண விலாஸம்,
மைலாப்பூர். (1925).

வி. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸயங்கார், பி. ஏ.

மூலம் ராமாயண பீடிகை

ராமாயணம்

ராமனுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லும் நூலென்று இந்தப் பதத் திற்கு அர்த்தம். இவ்வீதமான எல்லா நூல்களுக்கும் இது பொதுவாயிருக்கவேண்டும்; ஆயினும், வால்மீகியால் செய்யப்பட்ட கிரந்தத்திற்கே இது உரியதாய் வழங்குகிறது. 'கிருஷ்ணன்' முதலிய பெயர்ச் சொற்களும் அல்லது இருமையெனப்படும். 'தாசரதி' (தசரதனுடைய புத்திரன்) முதலிய காரணப் பெயர்கள் யோகமெனப்படும். சேற்றில் முளைத்த அல்லி முதலிய பல புஷ்பங்களுக்கும் பங்கஜமெனப் பெயர் தரும். ஆயினும் அது தாமரை மலர்க்கே உரியதாயிற்று. இதே காரண இருமையே (யோகமும்) எனப்படும். ராமாயணமென்ற பதம் இவ்வீதமானதே. பலர் பிரஹ்ம விஷயமான ஸூத்திரங்களைச் செய்தும் வேதவ்யாஸனுடைய ஸூத்திரங்களுக்கே அந்தப் பெயர் வழங்குகிறது. இப்படியே பாணினியின் விவாகரண ஸூத்திரங்களுக்குப் பதஞ்சலி செய்த உரை மஹாபாஷ்யமென்றும், கண்ணனால் அர்ஜுனனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட கிதையே பகவத்கிதையென்றும், தசரதனுடைய நான்கு புத்திரர்களில் ராமனுக்கே தாசரதி என்றும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன.

ராமாயணத்தை இயற்றியவர்

வால்மீகி மஹர்ஷியை வருணனுடைய பத்தாவது புத்திரனென்றும், பத்தாவது தலைமுறையில் பிறந்தவரென்றும், வருணனுடைய புத்திரான பிருசுவின் வம்சத்தில் பிறந்தவரென்றும், பிருசுவின் ஸிஹா தாரென்றும், பிரசேதனின் புத்திரரென்றும், புராணங்களில் பலவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவருடைய பெயர் கிஷன். இவர் இப்பொழுது இந்திரனுடைய ஸைபயில் விளங்குகிறார். இவர் தவம் செய்து கொண்டிருக்கையில் புற்று வளர்ந்து இவரை மறைத்துக் கொண்டது. பிறகு கடுமையாக மறை பெய்து, அது கரைந்து இவர் வெளிப்பட்டார். இந்தக் காரணத்தால் வருணனுடைய புத்திரனென்று இவரைச் சொல்வதுமுண்டு. இவர் இந்த 24-வது சதுர் யுகத்தில் வேதவிபாஸராயிருந்தார்.

இவருடைய சரிதம் ஆனந்த ராமாயணத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்நாள் ராமாயணத்தில், இவர் தன் வரலாற்றை ராமனுக்குப் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார்.

“கிருஷ்ண என்ற மஹர்ஷி தவம் செய்து கொண்டிருக்கையில் அவருடைய கண்களிலிருந்து பெருமைய விசயத்தை ஒரு பாம்பு புழங்கி அதன் வயிற்றில் நான் பிறந்தேன். பால்யமீ முதல் வேடர்களால் வளர்க்கப்பட்டேன். அவர்களுடைய ஆணைகளையே தின்று அவர்கள் ஆசாரத்தையே அனுஷ்டித்தேன். குத்திர ஸ்திரீயை மணம் செய்து பல பிள்ளை

களைப் பெற்றேன். திருடர்களுடன் சேர்ந்து பிரயானிகளைக் கொள்ளியடித்துக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றினேன்.

ஒருநாள் ஸப்தர்ஷிகள் அந்தக் காட்டின் வழியாக வந்தார்கள். நான் அவர்களை வழிமறித்து, 'என் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற இந்தத் தொழிலைக் கைக்கொண்டேன். உங்களுடைய பொருள்களைக் கொடுத்து விட்டுப் போங்கள்' என்று அதட்டினேன். அவர்கள் சற்றும் பயப்படாமல் 'அப்பா, எல்லது அப்படியே செய்கிறோம். அதற்குப் பதிலாக நீ ஒன்று செய்ய வேண்டும். வீட்டிற்குப் போய் பெண்டு பிள்ளைகளைப் பார்த்து, "உங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக நான் செய்கிற காரியங்களின் ப்யஸில் உங்களுக்குப் பாகமுண்டல்லவா" என்று கேள். அவர்கள் சொல்லும் பதிலை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கும் வரையில் நான்கள் இங்கேயே சிந்திப்போம்' என்று பிரதிக்கை செய்தார்கள். நான் அதைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்தேன். இதுவரையிலும் எவரும் இப்படிச் சொன்ன தில்லை. வீட்டிற்குப் போய் மனைவி மக்களை அழைத்து, ரிஷிகள் சொன்ன படி கேட்டேன். அவர்கள் கைகொட்டிச் சிரித்து, 'வெகு நேர்த்தி' எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது உன் கடமை. அதற்காக நீ எதைச் செய்தால் எங்களுக்குள்ளே? நீ கொண்டுவரும் பொருள்களை நான்கள் அனுபவிப்போம். அதை ஸம்பாதிப்பதில் நீ செய்யும் பாபங்களின் பயஸில் எங்களுக்கு பாகமில்லை. உனக்குப் பித்துப்பிடித்ததா? என்றார்கள்.

அதைக் கேட்டவுடன் எனக்கு ஒரு பெரிய இருள் நீங்கிற்று. என்னைப் பிடித்திருந்த ஆசாபாசமென்ற பிரசாம் அகன்றது. காமக்ரோதமென்ற விபாதி ஒழிந்தது. ஸம்ஸாரத்தில் சொல்ல முடியாத வெறுப்புண்டாயிற்று. பிராஹ்மணனாய்ப் பிறந்து கொடிய செயல்களால் உத்தம ஜன்மத்தைக் கெடுத்தேனே! மஹாபாபங்களைச் செய்தேனே! எனக்கு என்ன கதி என்று பச்சாத்தாபம் மேலிட்டது. தலைமீல் கெடுப்புப் பிடித்தவனைப்போல் ஓடி, எனக்கு இந்த வைராக்யத்தை உண்டுபண்ணுவதற்குக் காரணமான மஹர்ஷிகளின் பாதங்களில் விழுந்து கதறி, மஹா பாபியான என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். உங்களுக்குக் கெடுதி செய்ய வந்தேன், என்கிடத்தில் கருணை கூர்ந்து, என்னைப் பிடித்திருந்த அக்ஞானம் அழிப்பது ஹிதோபதேசம் செய்தீர்கள். என் சிஜல்வருபத்தைக் கண்டு கொண்டேன். இதுவரையில் நான் செய்த மஹா பாபங்களுக்குப் பரிஹாரமென்ன? தான்கள் ஆரம்பித்த பரமோபகாரத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்' என்றேன். அவர்கள் என்னை ஆசிரிவித்து 'நீ பிராஹ்மணன்; ஆயினும் நீசன்; கெட்ட நடத்தைமுள்ளவன்; ஸாதுக்களால் விலக்கக்கூடியவன். ஆனால், உன் பூர்வ ஜன்ம பாபத்தின் பயன் ஒழிந்தது. அதற்கடையாளமாக எங்களைப் பார்க்கும்படி நேர்ந்தது. எங்களுடைய சேர்க்கையை அடைந்து, எங்களுடன் ஸம்பாஷித்து, எங்களுடைய கிருபா கடைக்கத்திற்குப் பாதிரிமான பிறகு உனக்கு கேம முண்டாவதில் ஸந்தேகமில்லை. அதனால், உனக்கு மோக்ஷமார்க்கத்தை உபதேசிக்கிறோம். இந்த மந்திரத்தை நான்கள் திரும்பி வருகிற வரையில்

ஒரே மனதாய் ஐபித்துக்கொண்டிரு' என்று உன் திவ்ய நாமத்தை மாற்றி மறா என்று உபதேசித்துச் சென்றார்கள். நான் அப்படியே ஆசையை விடுத்து மனத்தை நிலைநிறுத்தி யாவற்றையும் மறந்து உன் தாரக நாமத்தை ஐபித்தேன். உன் ரூபத்தை தியானம் செய்தேன். உன் அனந்த கல்யாண குணங்களை நினைத்தேன். வெகு காலம் சென்றது. என்னைச் சுற்றிக் காடும் புதரும் புற்றும் வளர்ந்தது. ஒருநாள் அந்த மஹர்ஷிகள் அங்கே வந்து என்னை வெளியில் வரும்படி அழைத்தார்கள். நான் தியானம் கலைத்து வெளியில் வந்து அவர்களுடைய பாதங்களில் நமஸ்கரித்து நின்றேன். அவர்கள் 'ஸாதுவே! கீ, ராமதாரக மந்திரத்தை ஒரே மனத்துடன் ஐபித்து அந்த மங்கலமூர்த்தியை தியானம் செய்தாய்; பாபத்தை அழித்தாய்; மஹா ஞானியானாய்; மஹர்ஷியானாய்; எங்களுக்கு ஸமமானாய்; ராமபக்தர்களில் சிரேஷ்டனானாய். முதலில் பிராஹ்மணனாய்ப் பிறந்தாய். இப்பொழுது புற்றிலிருந்து வெளிப் பட்டாய். இதே உனக்கு இரண்டாவது பிறப்பு. இந்தக் காரணத்தால் உனக்கு வால்மீகி என்று பெயர் வழங்கட்டும்' என்று ஆசீர்வதித்துச் சென்றார்கள்."

ராமாயண மஹிமை

ஸ்ரீமத்ய: பதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய் விளங்கும் ஸ்ரீமத் நாராயணன், வைகுண்டமென்ற திவ்யலோகத்தில் "ஐகத்பதியும் மனத் திற்கெட்டாத ஸ்வபாவமுள்ளவருமான மஹாவிஷ்ணு தன் கைக்கரியத் துவேசிய ஆனந்தமடைந்த பக்தகோடிகளோடும் மஹாலக்ஷ்மியுடனும் திருக்கோலம் கொண்டிருக்கிறார்" என்றபடி நவரத்ன மண்டபத்தில் நவரத்ன ஸிம்ஹாஸனத்தில் ஸ்ரீதேவி பூதேவி கீளா தேவிகளுடன் கொழு விருக்கிறார். நித்யஸூரிகளாலும் முக்தர்களாலும் எப்பொழுதும் பாத ஸேவை பண்ணப்பட்டு, அவர்களைப்போல் தன் திவ்ய சரண கைக்கரியத்திற்கு யோக்யர்களானாலும், மெழுகு உருண்டையில் தங்கப் பொடிகள் ஓட்டிக்கொள்ளுவதுபோல் மஹாப் பிரளயத்தில் மூலப் பிரதிருதியில் அடங்கியிருக்கும் அல்பஞானமுள்ள ஜீவன்களைப் பார்த்து, "இப்படித் தங்கள் பூர்வ கர்மத்தால் ஸம்ஸாரக் கடலில் மூழ்கிச் சுழன்றுகொண்டு, துக்கப்படும் ஜீவர்களிடத்தில் மஹாவிஷ்ணுவிற்கு அளவற்ற திருபை அகாரணமாக உண்டாயிற்று" என்றபடி தயவு பிறத்தது. "கை கால் முதலிய அவயவங்களையுடைய விசித்திரமான தேகம் ஈச்வர கைக்கரியத்தில் ஈடுபடுவதற்கே உண்டாக்கப்பட்டது" என்றபடி அவர் ஜீவன்களுக்குத் தேகங்களைக் கொடுத்து அனுக்ரமித்தார்.

ஆயினும் நிதியைக் கடக்கக் கொடுத்த ஓடத்தால் வெள்ளத்தின் வழியாக ஸமுத்திரத்தில் விழுநிறவர்களைப்போல், ஜீவன்கள் அந்தத் தேகங்களால் விஷய ஸூகத்தில் ஆசை வைத்த அதிலேயே மூழ்கியிருந்தார்கள். அதைக் கண்டு அவர்களுக்கு கன்மை தீமையின் விவேகம் தெரிய, ஈச்வரன் வேதங்களால் தன் ஆக்கனையை வெளியிட்டார்.

அப்பொழுதும் அவைகளின் அர்த்தத்தை உண்மையாக ஜீவர்கள் அறியவில்லை. வேறு விதமாயும் விபரீதமாயும் கொண்டார்கள். அவைகளை அலக்ஷ்யம் செய்தார்கள். அரசன் தன் கட்டளையை மீறின குடிகளைத் திருத்தத்தானே நேரில் போவதுபோல், மேலானவர்கள் செய்வதையே மற்றவர்கள் ஓட்டி நடப்பார்களென்றபடி, பகவான் தர்மங்களைத் தானே நடத்திக் காட்டி, ஜீவர்களையும் நடத்தச் செய்ய, ராம லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்கள ரூபமாக அவதாரம் செய்ய நினைத்தார்.

அப்படியிருக்கையில் பிரஹ்மாவும் தேவகணங்களும் துஷ்ட ராக்ஷஸர்களால் யாவர்க்கும் நேர்ந்த துக்கத்தைத் தீர்க்கும்படி அவரைப் பிரார்த்தித்தார்கள். மேலும், தன்னைப் புத்திரனாக அடைய வேண்டுமென்று முன் பிறப்பில் தயம் செய்த தசரதருடைய வேண்டுகோளைப் பூர்த்தி செய்ய விரும்பினார். ஆகையால், 'ஸாதுக்களை ரக்ஷித்து, துஷ்டர்களைச் சிஷித்துத் தர்மத்தை நிலைநிறுத்த ஒய்வொரு புகத்திலும் அவதாரம் செய்கிறேன்' என்று திருவாக்கருணியபடி, தசரதருக்கு நான்கு குமாரர்களாக அவதரித்தார்.

ராமனாக ராவணனை ஸம்ஹரித்து, பிதிருவாக்ய பரிபாலனம் முதலிய ஸாமான்ய தர்மத்தையும்; லக்ஷ்மணனாக இந்திரஜித்தைக் கொன்று, பகவானுக்குக் கைக்கரியம் செய்வதென்ற விசேஷ தர்மத்தையும்; பரதனாக மூன்று கோடி கந்தர்வர்களை அழித்து, பகவானைத் தவிர வேறு கரிகில்களையென்ற தர்மத்தையும்; சத்ருக்களாக லவணஸூரனை நாசம் செய்து பகவானுடைய பக்தர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பதென்ற தர்மத்தையும், தானே நடத்திக் காட்டினார்.

அந்தக் தர்மங்களும், அந்தத் திவ்ய சரித்திரங்களும் லோகத்தில் எப்பொழுதும் வழங்க வேண்டுமென்று, ஸகல லோகங்களுக்கும் கேமத்தைச் செய்வதிலேயே கோக்கமுள்ள பிரஹ்மதேவர் ராமனுடைய புண்ய சரமான திவ்ய சரித்திரத்தை நூறு கோடி கலோகங்களால் செய்தார். அதை நாரதர் முதலிய பக்தர்களுக்கு உபதேசித்தார்; ராமதாரக மந்திரத்தை ஐபித்துப் பரிசுத்தமான வால்மீகி மஹர்ஷியால் பூலோகத்தில் சுருக்கமாக அதைப் பரவச்செய்ய நாரதரை அவசீடத்திற்கு அனுப்பினார்.

பிரஹ்மாவால் விஸ்தாரமாகச் செய்யப்பட்ட ராம சரித்திரத்தை அவருடைய உத்திரவால் நாரதர் வால்மீகிக்கு உபதேசித்தார். வால்மீகி வேத வேதார்த்தங்களால் அறியக்கூடிய பரம புருஷனுடைய ஸ்வரூபத்தை அந்த உபதேசத்தால் ஸந்தேக விபரீதமின்றி அறிந்தார். தன்னிடத்தில் ஸந்தோஷமடைந்த பிரஹ்மாவால் அருளப்பட்ட திவ்ய திருஷ்டியால் ராம சரிதம் யாவையும் உள்ளங்கை செல்லிக்களிப்போல் பார்த்தார். வேதங்களின் அர்த்தத்தையே விவரிக்கும் ராமாயணமென்ற காவிய ரத்னமாக அதைச் செய்தார்.

ராமாயணம் புருஷார்த்தங்களை உபதேசிக்கிறது

தீர்மம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷமென்ற புருஷார்த்தங்களை உபதேசித்து, மூன் நடந்த சரிதத்தை வர்ணிப்பதே இந்நூலாசத்தின் லக்ஷணம். வால்மீகி ராமாயணம், விவால பாரதம், கர்க்க ஸம்ஸிதை முதலியவை இவ்விதமானவை. ராமாயணம் பூர்வம் உத்தரமென்று இரண்டு கண்டங்களுள்ளது. ராமனுடைய சரிதம் முழுவதும் பூர்வ கண்டம். வாலிஷ்டர் ராமனுக்குச் செய்த வேதார்த்த உபதேசத்தை வால்மீகி பரத்வாஹனுக்கு உபதேசித்ததே உத்தர கண்டம். இதுவே யோகவாலிஷ்டம், ஞானவாலிஷ்டம் எனப்படும். பூர்வ கண்டத்தில் தீர்மம் அர்த்தம் காமமும், உத்தர கண்டத்தில் மோக்ஷமும் உபதேசிக்கப் படுகின்றன.

மனிதன் தனக்கு இயல்பாகவும் சீயாயமாகவும் சாஸ்திர விரோத மில்லாதவமான காரியங்களைச் செய்வதே தீர்மம். பொருள் அல்லது பிரயோஜனத்தை ஸம்பாதிப்பதே அர்த்தம். விருப்பம் அல்லது ஆசையைப் பூர்த்தி செய்வதே காமம்.

‘பிதாவின் கட்டளை சீயாயமோ அசீயாயமோ என்று யோசிக்காமல், அதனால் துக்கம் முதலியவை உண்டானாலும் அதை நிறைவேற்றுவது புத்திர னுடைய கடமை’ என்ற தர்மத்தின்படி தசரதனுடைய கட்டளைப்படி ராமன் காட்டிற்குச் சென்றார்.

ஸுஹோதாரர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் காட்டவேண்டிய அன்பும் மூத்தவனிடத்தில் மற்றவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறையும், தசரத புத்திரர்களின் நடத்தையால் தெரிந்தது. ஸ்க்ரீகள் புருஷனை விட்டுத் தனியே இருக்கலாகாது; அவனுக்கு எந்தத் துன்பம் நேரிட்டாலும் மனைவி அவனிடமிருந்து அதை அனுபவித்து, அவனுக்குச் சுற்றுகை செய்வதே ஸ்க்ரீ தர்மமென்றதை ராமன் ஸீதையைக் காட்டிற்கு அழைத்துப்போனதால் காட்டினார். ரீஷிகள் முனிவர்கள் முதலிய வர்களுக்குத் துன்பம் நேரிடாமல் ரக்ஷிப்பது க்ஷத்ரியர்களுடைய தர்மமென்பதை, தாடகை, ஸுபூஹு மாரீசன் விராதன் முதலிய ராக்ஷஸர்களை ராமன் கொன்றதால் அறிவித்தார். சக்கரவர்த்தியானாலும் பெரியோர்களை வணங்கி உபசரிப்பது க்ஷத்ரிய தர்மமென்பதை ராமன் தண்டகாரணிய ரீஷிகள், விச்வாமித்திரர், வாலிஷ்டர் முதலியவர்களிடத்தில் காட்டினார்.

ஸாதங்களுக்கும் தர்மங்களுக்கும் கெடுதி செய்கிறவன் அளவற்ற ஸைன்யம், சக்தி, பலமுள்ளவனுமீறும் நாசமடைவான் என்ற சீயாயம் ராவணாதி ராக்ஷஸர்களின் வதத்தால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இதைப்போன்ற எண்ணிறந்த தர்மங்கள் வால்மீகியால் இந்தக் காவியத்தில் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராமன் ராஜ்யத்தையும் ஐகவரியத்தையும் விட்டுக் காட்டுக்குச் சென்றதால் அர்த்தத்தைவிட தர்மமே பெரிதென்பதையும்; ஐடாயுவிதகு ராமன் உத்தரகிரியைகளைச் செய்து அவருக்கு உத்தம கதியைக் கொடுத்ததாலும், ராமன் ஸீதையை

விட்டுப் பிரித்து துக்கம் நேரிட்டு அவளைத் தேடியதையும் பொழுது அவரை ஆதரித்து ஸீதையின் ஆபரணங்களைக் கொடுத்து அவருக்குத் தைரியத்தை யுண்டாக்கின ஸுக்ரீவனுக்கு ராஜ்யத்தையும் பார்ப்பையையும் கொடுத்த தாலும், தமயனுடைய உபத்திரவத்தால் ஊரைவிட்டுத் தன்னை வந்து சரணமடைந்த விபிஷணனுக்கு ராஜ்யத்தையும் தீர்க்கமான ஆயுளையும் கொடுத்ததாலும், தனக்கு அல்ப உபகாரத்தை ஒருவன் செய்திருந்தாலும் தன்னால் உடியவனரையில் அதற்குப் பதில்செய்ய வேண்டியது கடமை யென்பதையும், வால்மீகி ராமாயணத்தில் உபதேசித்திருக்கிறார்.

தசரதர் கைகேயிக்கு வசப்பட்டு மூத்த புத்திரனைக் காட்டிற்கு அனுப்பினதாலும், ஸீதையின் தூண்டுதலால் ராமன் மாரீசனைப் பின்தொடர்ந்து அவளையே பறிகொடுத்துத் தபித்ததாலும், ஸுகோதரனுடைய பார்ப்பையைக் கவர்ந்ததால் வாலி உயிரை இழந்ததாலும், ஸீதையை அபகரித்ததால் ராவணனுடைய வம்சமே அழிந்ததாலும், சீயாய விரோதமாயும் அக் கிரமமாயும் காமத்தை அனுஷ்டித்தால் தனக்கே நாசமுண்டாகுமென்பது உபதேசிக்கப்பட்டது.

பூர்வகண்டத்தில் சில இடங்களிலேயே மோக்ஷஸ்வரூபம் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் யோகம் ஞானம் பிரஹ்மஸ்வரூப லக்ஷணம் முக்தி முதலியவை பூர்ணமாக விவரிக்கப்படவில்லை. அவைகளை உத்தரகண்டத்தில் உபதேசிக்கிறார். குசலவர்களைன்ற சிறுவர்களுக்குச் செய்த உபதேசமான பூர்வகண்டத்தில் ஆத்ம தத்வத்தைப் பூர்ணமாக விசாரிப்பது உசிதமல்ல. பூர்வகண்டம் ஆறு காண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு 24,000 சுலோகங்களுள்ளது. ஆறாவது காண்டத்திலும் பூர்வகாண்டம் உத்தர காண்டமென்று இரண்டு பிரிவுகளுண்டு. அதவே இப்பொழுது யுத்த காண்டமென்றும் உத்தர காண்டமென்றும் வழங்குகிறது.

உத்தர காண்டமாவிய ஞானவாலிஷ்டம் 32,000 சுலோகங்களுள்ளது. இதுவும் ஆறு காண்டங்களுள்ளது. கடைசி காண்டம் பூர்வம் உத்தரமென்று இரண்டு பிரிவுகளுள்ளது. இதை உப புராணங்களில் ஒன்றாகக் கணக்கிடுவதற்குக் காரணமில்லை.

ராமாயணம் உத்தம காவியம்

வேதத்தின் உபதேசம் அரசனுடைய ஆக்கையைப் போன்றது, நாம் இஷ்டப்படி அதை மாற்ற முடியாது, அர்த்தம் செய்ய முடியாது; கீழ்ப்படிந்தே தீரவேண்டும்; பலனைப்பற்றி விசாரிக்க முடியாது; செய்யாவிட்டால் கெடுதி நேரும்; செய்தால் பிரயோஜனம் கிடைக்கும்.

புராணமோ அப்படியல்ல. ஒன்றையும் விதிக்காது, விலக்காது. நண்பனைப்பால் உபதேசம் செய்யும். நன்மைபயச் செய்து பலர் நன்மை அடைந்தார்கள்; தீமைபயச் செய்து பலர் கெடுதி அடைந்தார்களென்றதை நம்மைப் போன்றவர்களின் சரித்திரங்களால் எடுத்துக்காட்டும். பயத்தால் நன்மை வற்புறுத்தும் வேதத்தைக் காட்டிலும் அன்புடன் செய்யும் புராண உபதேசமே மேலானது.

காவியத்தின் ரீதியோ ஸ்திரீகளின் உபதேசத்தைப் போன்றது. தங்களுடைய விருப்பத்தைச் சொல்லால் வெளியிடாமல் பல வகைகளால் நாயகன் அறிந்து நடக்கும்படி. செய்வதுபோல், காவியமும், வெளிப்படையான வார்த்தைகளால் குறிப்பிட்ட விஷயத்தை உபதேசிக்காமல், ஆழ்ந்திருக்கும் கருத்தால் உபதேசித்து மனத்தைக் கவருகிறது. கவியின் வார்த்தைகளைக் காட்டிலும் கருத்தையே புத்திமான்கள் தேடுகிறார்கள். குணங்களும் அவங்காரங்களும் பொருந்திக் கொஞ்சமும் தோஷமில்லாத பதச்சொற்கையே காவியமெனப்படும்.

ராமாயணமோ எல்லா விதத்திலும் உத்தமமான வகைணம் வாய்ந்த காவியமென்று அதைச் செய்த வால்மீகி மஹர்ஷியே "ஆதிசூன்யம்; இனிவோகத்தில் வரும் கவிக்குக்கு இதே உத்தமமான ஆதாரம்; படிப்பதற்கும் பாடுவதற்கும் இதுவே மதுரமானது" என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அக்காலத்தில் விளங்கின மஹர்ஷிகள், அரசர்கள், பிரபுக்கள், ஸாமான்ய ஜனங்கள் இந்தக் காவியத்தைக் கேட்டு, "பாட்டின் மாதுர்யத்தை என்னவென்று சொல்வோம்! அதிருக்கட்டும்; கலோகங்கள் எவ்வளவு இனிமையாக இருக்கின்றன! வெகு நாளைக்கு முன் நடந்த விஷயங்கள் இப்பொழுது கண்ணிற்கெதிரே நடப்பது போலிருக்கின்றன. இந்த மஹாகாவியம் மிகவும் ஆச்சரியமானது. எப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்று கொண்டாடினார்கள்.

சதுர்முக பிரஹ்மாவே "ராம சரித்திரத்தைப்பற்றின யாவும் உமக்குப் பூர்ணமாய்த் தெரியக்கூடவது. "சீர் செய்யும் காவியத்தில் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஸத்தியமாயிருக்கும், பொய்யாகாது. பூமியில் மலைகள் நதிகளுள்ள வரையில் ராமாயணமும் வழங்கும். ராமாயணம் வழங்கும் வரையில் ரீர் என்னுடைய லோகங்களில் இருந்து, பிறகு ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பீர்" என்று அனுக்ரஹித்தார்.

இதை உபதேசித்த நரசத மஹர்ஷி, "இந்த ராம சரித்திரம் ஸகல பாபங்களை யும் போக்கும்; ஸகல புண்ணியத்திற்கும் ஸாதனம்; வேதங்களுக்கு ஸமானம். இதைப் படிக்கிறவன் ஸகல பாதகங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான்; தீர்க்காயுகை அடைகிறான். இவ்வுலகத்தில் புத்திர மித்திர பந்து பரிவாரங்களுடன் ஸகல போகங்களையும் அனுபவிக்கிறான். இந்த பிறகு ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்களால் கொண்டாடப்படுகிறான்" என்று பிரதிக்கை செய்திருக்கிறார்.

பரம புருஷனுள் ராமசந்திரமூர்த்தியே அதைப் பாடக்கேட்டு, "இந்த வீதா சரித்திரம் விசேஷ மஹிமைபுள்ளது. எனக்கும் விசேஷமான ஆறுதலைக் கொடுக்கிறது" என்றார்.

காவியத்தின் நாயகனான அனந்த கல்யாணகுண நிதியான பரம புருஷன். நாயகியோ ஜகன்மாதாவான மஹாலக்ஷ்மி. விஷயமோ ஸகல புருஷார்த்தங்களை யும் உபதேசிப்பது. யுத்த காண்டத்தில் மந்தோதரியின் வார்த்தையால் வால்மீகி, "சுபத்தைச் செய்தவன் சுபத்தை அடைகிறான்;

பாபத்தைச் செய்திறவன் பாபத்தை அடைகிறான்" என்ற பரம தத்வத்தை உபதேசித்திருக்கிறார்.

இந்தக் காவியத்தில் நவரஸங்களும் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராமன் வீரதையைவிட்டுப் பிரியும் வரையில் ஸம்போக சிருங்காரமும், பிரிந்த பிறகு விப்ரவம்ப சிருங்காரமும், மந்தரை குர்ப்பணகை மதுவணம் முதலியவைகளின் வர்ணனையால் ஹால்யமும், தாரகருடைய துயரத்தால் கருணையும், லக்ஷ்மணனுடைய செயல்களால் வீரமும், ராவணாதி ராஷ்டிரங்களின் சரித்திரத்தால் ரௌத்ரமும், மாரீசன் முதலியவர்களின் கதையால் பயானகமும், சுபந்தன் வீராதன் ராஷ்டிரிகருடைய கதைகளால் பிபத்ஸமும், யுத்தங்களில் நேரும் ஸம்பவங்களாலும் வார்த்தைகளாலும் மாருதி முதலிய வானரர்களின் வீரச் செயல்களாலும் அப்புதமும், சரபங்கர் சபரி முதலியவர்களின் சரித்திரத்தால் சாந்தமும் வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

ராமாயண ரஹஸ்யார்த்தம்

(வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் கொண்டபடி இது கீழே விவரிக்கப்படுகிறது.)

வால்மீகியின் கேள்விகளால் பரம புருஷன் யாரென்று விசாரிக்கப்பட்டது. நாரதரின் பதிலால் ஸ்ரீராமனை அந்தப் பரவஸ்து வென்று உபதேசிக்கப்பட்டது. பிரஹ்மாவும் அதை ஆமோதித்தார். ராவண வதத்திற்குப் பிறகு பிரஹ்மா ருத்திரன் தேவர்களும் தங்களையுடைய ஸ்தோத்திரத்தால் அதை வற்புறுத்தினார்கள். கிரந்தத்தின் நடுவிலும் இந்தத் தத்வம் அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. மஹாத்மாவும் உண்மையான பராக்ரமமுள்ளவருமான ராமனுடைய நிஜஸ்வரூபத்தை நானறிவேன்; வளிஷ்டரும் மற்ற தபஸ்விகளு மறிவார்கள்" என்று விசுவாமித்திரர் சொல்லியிருக்கிறார். "ஸாதகங்களுக்குத் தங்குமிடமாயும், ஆபத்தை அடைந்தவர்களுக்கு முக்ஷியமான கதியாயும், துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் அதைப் போக்குவதற்கு அடையும் வஸ்துவாயும், தேர்த்திக்கு முக்யஸ்தானமாயும்" என்று தாரை வர்ணிக்கிறார். ராமன் தான் கொல்ல வேண்டுமென்று குறிக்கப்பட்டவனை, 'பிரஹ்மாவும் ருத்ரனும் மரேஹத்திரனும் காப்பாற்ற முடியாது' என்று மாருதி வர்ணிக்கிறார். ராவணனே, "இந்த ராகவன் அழிவற்ற நாராயணனென்று நினைக்கிறேன்" என்று ஒப்புக்கொண்டான். பிரஹ்மா உத்தர காண்டத்தில் "உன் சரித்திரத்தைச் சொல்லும் இந்தக் காவியமே உத்தமமானது. இதுவே ஆதி காவியம். காவியங்களால் தேர்த்தி அடையத் தகுந்தவன் உன்னைத் தவிர வேறொருவனுமல்ல. எல்லாம் உன்னையே ஆதாரமாகக் கொண்டது" என்று துதிக்கிறார்.

பால காண்டத்தில் மஹாவிஷ்ணுவே ஜகத்காரணமென்றும், அயோத்யா காண்டத்தில் ரக்ஷகனென்றும், ஆரண்ய காண்டத்தில் முக்தியை அளிக்கிறவரென்றும், கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் கல்யாணகுண பரிபூர்ணரென்றும், ஸூத்ர காண்டத்தில் யாவற்றையும் ஸம்ஹரிக்கிறவரென்றும், யுத்த காண்டத்தில் வேத வேதாந்தங்களால் அறியப்படும் பொருளென்றும் காட்டப்படுகிறது.

2. அவரை அடையும் ஸாதனமென்ன? மனோவாங்கு கர்யங்களால் அவரைச் சரணுகதி செய்வதே.

i. தேவர்கள் ராவணாதி ராக்ஷஸர்களின் கொடுமையைத் தாங்களால் மஹாவிஷ்ணுவையே சரணமடைந்தார்கள். "உங்களையுடைய பயத்தைப் போக்குகிறேன்" என்று அவரும் அபயதானம் செய்தார்.

ii. சரணமடைந்தவனைக் காப்பாற்றுவது உத்தம தர்மம். கருணையும் ஞானமும் சக்தியுமுள்ளவனையே சரணமடைய வேண்டும். அது வீண்போகாதென்ற தத்வம், கனச்சேபன் த்ரிசங்கு என்றவர்களின் சரித்திரத்தால் உபதேசிக்கப்படுகிறது.

iii. பிராட்டியைப் புருஷகாரமாய் முன்னிட்டுக்கொண்டே பகவானைச் சரணமடைய வேண்டுமென்று லக்ஷ்மணன், ஸீதையை முன்னிட்டு ராமனுடைய பாதங்களில் விழுந்து, அவருடன் காட்டிற்குப்போக அனுமதி கேட்டார்.

iv. "ராமன் அயோத்யைக்குத் திரும்பிவரவிட்டால் இங்கேயே உயிரை விடுவேன்" என்று பரதன் அவரைச் சரணமடைந்தார். ஆனால் தேவதைகளுக்குச் செய்த பிரதிக்ஷை முந்தினது. அதை நிறைவேற்றின பிறகு வருகிறேனென்று வாக்களித்து, அவனுடைய சரணுகதிக்குப் பிரயோஜனமாகத் தன் மரவடிவிகளைக் கொடுத்தனுப்பினார்.

v. தண்டகாரணிய வாலிகளான மஹர்ஷிகள் தங்களை ராக்ஷஸர்களிடத்திலிருந்து காப்பாற்றும்படி ராமனைச் சரணமடைந்தார்கள். அதை அவர் அங்கீகரித்து நிறைவேற்றினார்.

vi. காகாஸுரன் எங்கும் கற்றிக் கதியற்று அவரையே சரணமடைந்தான். ராமபாணத்திற்கு இரையாகாமல் பிழைத்தான்.

vii. சொன்ன வார்த்தை தவறின் ஸுக்ரீவன் தலைமேல் கைகப்பி ராமனைப் பிரார்த்தித்துச் சரணமடைந்தான். அவனுடைய அபராதத்தைப் பொறுத்தார்.

viii. "ராவணா! உனக்குக் கேடும் இடைக்க வேண்டுமானால், கோரமான மரணம் விலகிவெண்டுமானால், புருஷோத்தமனுள் ராமனைச் சரணமடை. அவர் தர்மத்தை அறிந்தவர்; தன்னை அண்டினவர்களிடத்தில் பரம பிரீதியுள்ளவரென்பது வேலுப் பிரஸித்தம்" என்று ஸீதை உபதேசிக்கிறாள்.

ix. பெண்டு பிள்ளை ராஜ்யம் யாவற்றையும் விட்டு, "ஊர்வலோக சரணயனும், மஹாத்மாவுமான ராக்ஷஸைச் சரணமடைகிறேன்" என்ற விபீஷணனுக்கு, ராமன் ஐயத்தையும் ராஜ்யத்தையும் ஸுகந்தையும் கொடுத்தார்.

x. "ராமனை ஐயப்பான்; ராவணன் மாள்வான். ஆகையால் ராக்ஷஸிகளை உங்களுக்கு ராமனுல் பெரும் பயமுண்டு. அதிலிருந்து தப்ப வேண்டுமானால் ஸீதைையைச் சரணமடையுங்கள். அதனுலேயே அவனுடைய

கிருகைக்குப் பாத்திரமாவீர்கள்" என்று திரீஷ்டை ஐானகியை நமிமரித்த ராக்ஷஸிகளை வற்புறுத்தினான். அவர்களுடைய மௌனத்தையே அங்கீகாரமாக ஸீதை ஒப்புக்கொண்டு, மாருதியிடத்திலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றினான்.

xi. விபீஷணனுடைய சரணுகதியால் அவனுடன் வந்த நான்கு மக்திரிகளும் காப்பாற்றப்பட்டார்கள்.

3. சரணுகதியின் பலன் பகவானுடைய கைங்கரியமே.

i. தேவர்கள் பகவானைச் சரணுகதி செய்ததால், அப்ஸரஸ் முதலானவர்களிடத்தில் பிறந்து வானரகுடிகளாய் ராமனுக்குக் கைங்கரியம் செய்தார்கள்.

ஸர்வ காலத்திலும் ஸர்வ தேசத்திலும் ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ராமனுக்குக் கைங்கரியம் செய்வதையே லக்ஷ்மணன் புருஷார்த்தமாகக் கொண்டார்.

iii பரதன் ராமனுடைய பாதுகைகளுக்குக் கைங்கரியம் செய்ததால் பிறகு அவருக்கு ஸாக்ஷாத் கைங்கரியத்தைச் செய்யும் பாக்யத்தைப் பெற்றான்.

iv தண்டகாரணிய ரிஷிகளின் சரணுகதிக்கு, ராமனைப் பார்ப்பது, பேசுவது, அவரை உபசரிப்பது, தங்களையுடைய தபஸின் வீரியத்தை அவருக்குக் கொடுத்த ராக்ஷஸ வதத்தை நிறைவேற்றுவதென்ற கைங்கரியமே பலமாயிற்று.

v. ராமனைச் சரணமடைந்த ஸுக்ரீவனுக்கு ஸீதையைத் தேடிக்கண்டுபிடிப்பதும், அவனுடைய விருத்தார்த்தத்தை ராமனுக்குக் தெரிவிப்பதும், தன் ஸஸன்பங்களால் ராக்ஷஸ வதத்தில் ராமனுக்கு உதவி செய்வதுமான கைங்கரியம் இடைத்தது.

vi. ராமனைச் சரணமடைந்த விபீஷணன் ராவணாதி ராக்ஷஸர்களின் வதத்திற்குக் காரணமான மக்திராலோசனையைச் சொல்லி, அங்கங்கே தன்னுடைய உதவி புரிந்தான். ஸங்கா ராஜ்யம் அவனுக்குக் இடைப்பதற்கு முன் அந்தக் கைங்கரியமே பலமாயிற்று.

4. சரணுகதி வேடுருவரை முன்னிட்டுக் கொண்டே செய்ய வேண்டும். பகவானிடத்தில் விளங்கும் கருணை, ஐகன்மாதாவான ஸீதையிடத்தில் விசேஷமாய்க் காணப்படுகிறது.

i. தனக்கு அபராதம் செய்த காகாஸுரனுக்கு ஸீதையே சிபாரீசு செய்தான். அந்தச் சிபாரீசில்லாமல் ராவணன் மாண்டான்.

ii. விபீஷணன் வானரர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டே ராமனைச் சரணமடைந்தான். ராமனும் ஸுக்ரீவனுலேயே அவனை அழைப்பித்தார்.

iii. ஸுக்ரீவனும் ஹனுமாரைக் கொண்டு ராமனைச் சரணமடைந்தான்.

5. பகவானுக்கு நாம் தாஸர்களாய், சேஷர்களாயிருக்க வேண்டும்.

"நான் ராமனுடைய தம்பி; அவருடைய குணங்களால் அவருக்குத் தானானேன்" என்றும், "என்னை வேலைக்காரனாக வைத்துக்கொள்ளும், இதில் தர்ம விரோதமில்லை. நான் உமது கைக்கரியத்தால் இருதார்த்தனானேன். உமது உத்தேசமும் சிறைவேறும்" என்றும் லக்ஷ்மணன் சொல்லியிருக்கிறார்.

6. நான் பகவானுக்கு ஸ்வாதினமான வஸ்து. ராமன் அடைய வேண்டிய பதவியை அவருடைய உடைமையான நான் அடையத் தருமோ' என்று பரதன் வலிவுடருடைய வார்த்தையைக் கண்டித்தார். ராமன் என்வளவு நல்ல வார்த்தை சொல்லியும் லக்ஷ்மணன் தனக்கு யெனவ ராஜ்யாபிஷேகம் செய்துகொள்ள ஸம்மதிக்கவில்லை. அப்பொழுது ராமனுடைய கட்டணையைத் தலையால் தாங்கிப் பரதன் ஸம்மதித்தார்.

7. பகவானைக் காட்டிலும் பாகவதர்களுக்கே நாம் அடிமை செய்ய வேண்டுமென்பதைச் சத்ருக்னர், பரதனிடத்தில் நடந்து காட்டினார். பரதன் அம்மானுடைய வீட்டிற்குப் போகும்பொழுது சத்ருக்னரைத் தன் கை கால் வஸ்திரம் முதலிய பொருள்களைப்போல் ஸ்வாதினமாக நீனைத்து அழைத்துக்கொண்டு போனார்.

8. பரஸ்வரூபம் ராமனுடைய சரித்தராலும், ஜீவஸ்வரூபம் லக்ஷ்மணனுடைய சரித்தராலும், உபாய ஸ்வரூபம் சரணுகதி வர்ணனை யாலும், பலத்தின் ஸ்வரூபம் விபிஷணன் முதலாளவர்களின் கதை யாலும், விரோதி ஸ்வரூபம் ராவணாதி துஷ்டர்களின் சரித்தராலும், பிரஹ்மம் ஜீவன் உபாயம் பலம் விரோதி என்ற அர்த்த பஞ்சகம் ராமாயணத்தில் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

9. i. தேவதைகள் விஷ்ணுவையே சரணமடைந்ததால் பிரஹ்மாவும் பரமசிவனும் தங்களை சஷிக்க முடியவில்லையென்றும், அவர்களிடத்திலிருந்து வரங்களைப்பெற்ற ராவணனை அவர்கள் காப்பாற்ற முடியவில்லையென்றும்,

ii. தன் புத்திரர்களுக்கு தேர்ந்த கஷ்டத்தை பிதாவான தசரதர் தடுக்க முடியவில்லையென்றும்,

iii. காகாஸூரனை ராமனுடைய பாணத்திலிருந்து தாய் தகப்பன் முதலிய பந்துக்கள் தப்புவிக்க முடியவில்லை யென்றும்,

iv. ராவணனுடைய ஸ்ரேணாதார்களும் புத்திரர்களும் மித்திரர்களும் அவனைக் காப்பாற்ற முடியவில்லையென்றும் வால்மீகி எடுத்தக் காட்டி, பகவானையே சரணமடைந்த தேவதைகளும் பரதனும் ரிஷிகளும் ஸுக்ரீவனும் விபிஷணனும் பரம க்ஷேமத்தை அடைந்தார்களென்று அவரே கதி என்ற தத்வத்தை உபதேசித்திருக்கிறார்.

10. பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தையும் லக்ஷணத்தையும் கல்யாண குணங்களையும் குருவாலேயே அறிய வேண்டுமென்று ஹனுமார் ஸீதைக்கு ராமனை வர்ணித்ததால் தெரிவித்தது.

11. மோக்ஷத்திற்கு அதிகாரியும், பிராரப்தத்தால் வந்த சீரம் பிராரும் வகரயில் பகவானை அடையும் காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டியதென்று விளக்க, "ராமன் சத்ரு கஸன்யத்தை அழித்து இந்த வக்கையைப் பாணங்களால் கவக்கி என்னை அழைத்துப்போவது அவருக்குத் தரும்" என்று ஸீதை உபதேசித்திருள். எப்படியென்றால் கங்கையே சீரம்; ராவணனே அஹங்காரம்; சும்பகர்ணனே மமகாரம் (என்றுடைய தென்பது); இந்திரஜித் முதலியவர்களே காமக்ரோதங்கள்; விரிஷணனே விவேகம். இந்தத் தேகத்தில் அடைக்கப்பட்ட ஸீதை என்ற ஜீவனுக்குப் பகவான் அனுப்பின ஆசாரியான மாருதியால் அவருடைய ஸ்வரூப ஞானம் கிடைத்தது. கர்மம் முடிந்தபொழுது அவர் சீரத்தை அழித்து ஜீவனைத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டார்.

12. நாம் ராமன் முதலிய ஸாதூக்களைப்போல் இவ்வுலகத்தில் நடக்க வேண்டும்; ராவணன் முதலியவர்களைப்போல் நடக்கக்கூடாது.

13. கோலல தேசத்து ஜனங்களுடைய விருத்தார்த்தத்தால், நமது வாழ்நாளைப் பகவானுடைய ஸ்ரீநிதியிலேயே கழிக்க வேண்டுமென்பது.

14. ராமாயணம் த்வயமென்ற மந்திரத்தின் ஶ்ரணன்யத்தை உபதேசிக்கும்; ஆகையால் அதை எப்பொழுதும் பாசாயணம் செய்யவேண்டும். ராமன் ஸீதைபுடன் விளங்கும் பால காண்டத்தில் ஸ்ரீமத்; அவருடைய கல்யாண குணங்களை வர்ணிக்கும் அபியாத்யா காண்டத்தில் நாராயணஸ்ய; அவருடைய தீவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை வர்ணிக்கும் ஆரண்ய காண்டத்தில் சரணேன; கிஷ்கிந்தா கந்தர காண்டங்களில் சரணம்; யுத்த காண்டத்தில் ப்ரபத்யே; உத்தர காண்டத்தில் த்வயத்தின் இரண்டாவது பாகம் முறையே விபாக்யானம் செய்யப்படுகின்றன.

15. நாம் எப்பொழுதும் ஜபிக்க வேண்டிய மந்திரம் ராமாயணம், பகவானை ஜகத்திற்குக் காரணரென்று வேதாத்தத்தில் சொல்லியிருக்கும் ஸ்வரூபம் பால காண்டத்திலும்; அவருடைய கல்யாண குணங்கள் அபியாத்யா கிஷ்கிந்தா காண்டங்களிலும்; அவருடைய தேஜோமயமான திருமேவி ஆரண்ய காண்டத்திலும்; அவருடைய தீவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தின் லக்ஷணம் கந்தர காண்டத்திலும்; சரணுகதி தர்மம் யுத்த காண்டத்திலும்; முக்தி பலன் உத்தர காண்டத்திலும், காயத்ரீ மஹாமந்திரத்தின் உட்கருத்திற் கிணங்க உபதேசிக்கப்படுகிறது. ஜாபாலியும் லக்ஷ்மணனும் சொன்ன குதர்க்கங்களை ராமன் கண்டித்ததால் வேத விரோதமான கால்திகக் கொள்கைகளை நாம் ஆதரிக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்தது. நாகாஸ்திரம் பிரஹ்மாஸ்திரம் முதலியவைகளால் ராமன் கட்டுப்பட்டது. ராஜ்யத்தை இழந்தது. காட்டில் திரிந்தது. ஸீதையைப் பறிக்கொடுத்தது. மிருகங்களை அண்டினது முதலிய கதைகளால்.

'கஷ்டங்கள் மறாங்களுக்கும் நேரும்; அவைகளால் மனம் கலங்காமல் வைராக்கியத்தை அடைந்து, ஸுகதுக்கங்களை ஸமமாகப் பாயிக்க வேண்டும்' என்று போதிக்கப்படுகிறது.

16. ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான மஹாவிஷ்ணுவே ஸமுத்திரம்; பூமியின் பாரத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று அவருக்குண்டான இச்சரயே அலை; அதிலிருந்து தெறிக்கும் திவீரயே ஜீவாத்மா; அபியாத்யயே ஹிருதயாகாசம்; ஸத்வகுணப் பிரதானமான சுத்த அத்தக்கரணமே தசரதர்; ஸாத்விக புத்தியே கௌஸல்யை; துரீயாவஸ்தையில் விளங்கும் ஆத்மாவே ராமன்; ஜாக்ரதவஸ்தையில் விளங்கும் ஆத்மாவே லக்ஷ்மணன்; ஸ்வப்னவஸ்தையில் விளங்கும் ஆத்மாவே பரதன்; ஸுஷுப்தியவஸ்தையில் விளங்கும் ஆத்மாவே சத்ருக்னன்; இவை ஒன்றின் பேதங்களே.

துரீயாத்மா மனோவேகத்தால், இழுக்கப்படுகிறான்; ராமன் விச்வாமித்திரருடைய யாகத்தைக் காப்பாற்ற அயோத்தியையை விட்டுப் போகிறார். மனத்தின் கெட்ட விருத்திகளை ஆத்மா காசம் செய்கிறான்; ராமன் தாடகை, ஸுபாஹு முதலியவர்களைக் கொன்றார். மனோவேகத்தை ஆத்மா அடக்குகிறான்; ராமன் சிவனுடைய வில்லை முறிக்கிறார். ஜீவன் மாயையுடன் ஸம்பந்தப்படுகிறான்; ராமன் ஸீதையை விவாஹம் செய்கிறார். பூர்வஜன்ம ஸம்ஸ்காரங்களை ஆத்மா வசப்படுத்துகிறான்; ராமன் பரகராமரை ஜயிக்கிறார். தாமஸகுணப் பிரதானமான புத்தி தூண்டும் பொழுது ஆத்மாவிற்கு ஸம்ஸாரம் நேருகிறது; கைகையியின் உத்தரவால் ராமன் தண்டகாரணயத்தில் பிரவேசிக்கிறார். டம்பத்தை ஆத்மா அழிக்கிறான்; ராமன் விராதனைக் கொன்றார். பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையாலுண்டான மீலையற்ற தேகத்தை அடைந்து ஆத்மா சிரமபரிஹாரம் செய்து கொண்டு ஸுகமாயிருப்பதாக எண்ணுகிறான்; பஞ்சவடிவில் பர்ணசாலை யைக் கட்டிக்கொண்டு ராம லக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் சிவ காலம் ஸுகமாய் வளர்க்கிறார்கள். ஜீவன் ஆசை காமம் குரோதம் லோபம் மோஹம் என்றவைகளை ஜயிக்கிறான்; சூர்ப்பணகை, கரன், தூஷணன், த்ரிசிரஸ், மாசீசனென்றவர்களே இந்தக் குணங்கள். ஜீவன் சுத்தமாயையை விட்டுப் பிரிக்கிறான்; ஸீதையை ஆசிரமத்தில் விட்டு ராமன் போகிறார். அந்த மாயையை அஹங்காரம் கவர்ந்துகொள்ளுகிறது; ஸீதையை ராவணன் அபகரிக்கிறான். ஆத்மாவிற்குத் துக்கம் ஒழிய ஆரம்பிக்கிறது; ராமன் பெருவயிருள்ள கபர்தனைக் கொல்லுகிறார். உத்தமமான பக்தி ஜீவனுக்குக் கிடைக்கிறது; ராமன் மாருதிகைச் சந்திக்கிறார். ஜீவனுக்கு விவேகம் பிறக்கிறது; ராமன் ஸுகீரீவனை ஸ்நேஹம் செய்கிறார். ஜீவன் அவிவேகத்தை ஒழிக்கிறான்; ராமன் வாலியை ஸம்ஹரிக்கிறார். ஜீவனுக்கு உத்தராமுண்டாகிறது; ராமனுக்கு விபீஷணனுடைய ஸஹாயம் கிடைக்கிறது. அக்ஞானத்தை தாண்டுவதற்கு உபாயம் ஆத்மாவிற்குக் கைகூடுகிறது. ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதற்கு அனை போடப்படுகிறது. ஸத்வராஜஸ் தமஸென்ற முக்குணங்களால் அமைக்கப்பட்ட விங்க தேகத்தில் ஜீவன் ஸ்வபஹாரம் செய்கிறான்; மூன்று மலைக் கிரகங்களின்மேல்

கட்டப்பட்ட லங்கையில் ராமன் பரிவாரங்களுடன் பிரவேசிக்கிறார். மதம் மாத்தலர்யம் அஹங்காரமென்ற மூலகாரணங்களை ஜீவன் ஜயிக்கிறான்; ஜும்பகர்ணன் இத்திரஜித்து ராவணனென்ற ராஷஸத் தலைவர்களை ராமன் ஸம்ஹரிக்கிறார். அஹங்காரத்தால் தாமஸ ஸம்பந்தமுள்ள அகத்த மாயை அந்தத் தொஷம் நீங்கிச் சுத்தமாகிறது; ஸீதை அக்னிப் பிரவேசம் செய்கிறான். ஜீவன் ஸங்கடேகத்தை விட்டுப் பிரிக்கிறான்; ராமனும் ஸீதையும் லங்கையிலிருந்து திரும்புகிறார்கள். ஜீவன் மறுபடியும் ஹிருதயாகாசத்தில் தன் ஸ்தானத்தை அடைகிறான்; ராம லக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் பரத சத்ருக்னர்களுடன் அயோத்தியையில் பிரவேசிக்கிறார்கள். ஜீவன் தனக்கு இயற்கையான நித்ய நிர்நிசய சுத்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறான்; ராமன் தனக்கு முன்பே கிடைக்க வேண்டிய கோஸல ராஜ்ய அதிகாரத்தில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டுத் தர்மமாய் ராஜ்ய பாலனம் செய்கிறார்.

லோகாபவாதத்திற்குப் பயந்து, ஸீதையை வால்மீகியின் ஆசிரமத்திற்குவிட விடுகிறார்; ஜீவன் ராஜஸ ஸம்பந்தமுள்ள மாயையிலிருந்து விடுபடுகிறான். வால்மீகியின் உபதேசத்தால் ஸீதையை ராமன் அங்கேசிக்கிறார்; ஜீவன் ஸாத்விக மாயையுடன் சேருகிறது. ராம லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்னர்கள் பரிவாரங்களுடன் ஸரயூ நதியில் பிரவேசிக்கிறார்கள்; ஜீவன் ஹிருதயாகாசத்தை மஹாகாசத்தில் வயப்படுத்தி ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை அடைந்து முத்திதசையில் விளங்குகிறது.

17. நூறு யோஜனை விலந்தாரமுள்ள ஸமுத்திரமென்பது. 'நான் என்னுடையது' என்ற அபிமானமான ஸம்ஸார ஸமுத்திரமே. ஜீவனுடைய சரீரமே லங்கை. ஆத்மாவைத் தவிர ஸகல பிரபஞ்சமும் ஸ்த்ரீயைப் போன்றது. அசோகவனமே அவித்யை. ஜீவனுடைய சுத்த ஸத்வகுணமுள்ள புத்தியே ஹனுமான். தாமஸ ராஜஸ ஸாத்விக குணங்களே முறையே கும்பகர்ணன், ராவணன், விபீஷணன். ஜீவனுக்குத் தாரக மந்திரத்தை உபதேசிப்பதே ஹனுமான் ஸீதைக்கு முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்தது. பகவானைத் தவிர மற்ற வஸ்துக்களுக்குத் தான் அடிமைமெய்ற எண்ணத்தை அடியோடே தொலைப்பதே லங்கையை எரித்தது. ஜீவனுடைய சோக மோகங்களை ஈகவரனிடத்தில் முறையிடுவதே ஜானகியின் துயரத்தை ராமனுக்கு அறிவித்தது. சரீரத்திலுள்ள ஜீவனுக்குப் பகவானுடைய ஸ்வரூப தரிசனமே ராமன் லங்கைக்கு வந்தது. ராஜஸ தாமஸ குணங்கள் அழிவதே ராவண கும்பகர்ணுதிகளின் வதம். இவைகளின் விருத்திகளை ராஷஸ மந்திரி பரிவாரங்கள், ஸத்வகுணம் சரீரத்தில் மேலோங்கி மீலைற்பதே விபீஷண பட்டாபிஷேகம். ஜீவனை ஞான மயமாகச் செய்வதே ராமன் ஸீதையை வருவித்தது. அது வீரஜா நதியில் ஸ்கானம் செய்து, ஸூக்ஷ்ம சரீர வாலனைகளை ஒழித்ததே ஸீதையின் அக்னிப் பிரவேசம். தேவதாக்கரண யோக்யமான பஞ்சோபலிஷன்மய நிவ்ய சரீரத்தால் மோக்ஷமடைவதே அக்னி பகவான் ஸீதையை ராமனிடத்தில் சேர்ப்பித்தது. ஜீவன் ஈகவர

17. ஐரோசு ஸனத்திலிருப்பதே ஸீதை ராமனுடன் புஷ்பக விமானத்தில் செல்வது. ஸீவன் பிரஹ்ம ஸ்வரூபத்தை அடைவதே ராம பட்டாபிஷேகம். மனம் சித்தம் முதலிய அந்தக்கரணங்களே ஸூக்ரவன் அங்கதன் முதலியவர்கள். மனத்தின் ஸங்கல்பங்களே வாணரக் கூட்டங்கள்; மனத்தின் ஸந்தோஷம் உத்ஸாஹம் முதலியவைகளின் நாசமே மதுவனத்தை அழித்தது. 'நான்' 'என்னுடைய' தென்ற அபிமான ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதே ராமன் சேனைகளுடன் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவது.

18. லக்ஷ்மணன். ப்ரணவத்தின் முதலாவது அக்ஷரமான அகாரத்திலிருந்துண்டான விசுவனென்ற ஸ்தூல தேஹாபிமானி. சத்ருக்கன், உகாரத்திலிருந்து உண்டான தைஜஸனென்ற ஸூக்ஷ்ம தேகாபிமானி. பரதன். மகாரத்திலிருந்துண்டான பிராக்ருனென்ற காரண தேகாபிமானி. ராமசுந்திரன் அர்த்தமாந்தரயின் ரூபமான பிரஹ்மானந்த ஸ்வரூபி. மூலப் பிரக்ருதியே ஸீதை. இவள் ராமனுடைய ஸந்தி விசேஷந்தால் ஸகல ஜகத்தையும் உண்டாக்கி, காத்து அழிகிறாள். பரமசிவ க்ஷேத்ரமான மணிகர்ணிகையிலும் கங்கைக் கரையிலும் மாணமடையும் பிராணிகளின் வலது காதில் மஹாதேவன் ராமதாரக மந்திரத்தை மேற்சொன்ன விதமாக உபதேசித்து, அவர்களை முக்தர்களாகச் செய்கிறார்.

19. ராமதாரக மந்திரத்தில் நாராயண மந்திரமான 'அஷ்டாக்ஷரமும் பரமசிவ மந்திரமான பஞ்சாக்ஷரமும் கலந்திருக்கின்றன. "ஈ" என்ற மெய்யெழுத்து உபாதி ஸம்பந்தமில்லாத பிரஹ்மத்தையும், "அ" என்ற உயிரெழுத்து மாயையையும், இவ்விரண்டின் சேர்க்கை சுத்த தேஜோமயமான ஆத்மாவிற்கு மாயா ஸம்பந்தம் நேர்த்ததையும் காட்டுகிறது. "ஓ" என்றது அக்னி பீஜம், பிரகாசமென்ற அர்த்தமுள்ளது. ஸ்சித்தானந்த ஸ்வரூபியும், தேஜோமயமுமான பரமாத்வைக் குறிக்கிறது. அதை உச்சரிப்பதால் ஸகல கர்மங்களும் ஸகல வாஸனைகளும் ஸகல உபாதிகளும் அழிவின்றன. "ம" என்ற அக்ஷரம் அழிகுதபீஜம். காம க்ரோத மோஹங்கள் சாம்பலாய் எரிந்து இடக்கும் ஹ்ருதய வனத்தில் பிரஹ்மானந்தமென்ற அழிகுத வர்ஷம் பொழிகிறது; க்ஷேமமும் முக்தியும் இடைக்கும்.

20. மஹா வாக்யத்திலுள்ள 'தத்' என்பது, 'ர'வென்றதாலும், 'த்வம்' என்பது, 'ம' என்றதாலும், 'அஸி' யென்பது இவ்விரண்டின் சேர்க்கையாலும் உபதேசிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்த மஹாவாக்யம் மோக்ஷத்தை மாத்திரம் கொடுக்கும், இதில் எல்லோர்க்கும் அதிகாரமில்லை. ராமதாரக மந்திரமோ இஹபரங்களில் உத்தம பலனைக் கொடுக்கும். எல்லோர்க்கும் அதில் அதிகாரமுண்டு. ஆகையால் மஹா வாக்யத்திற்கு மேலானது. (ராமதாபிக் உபாஷிஷத், ராம ரஹஸ்யோபாஷிஷத்.)

21. பிரஹ்மாவான ஜாம்பவான் அகாரத்திலிருந்துண்டானார். உபேந்திரன் உகாரத்திலிருந்துண்டானவர். பரமசிவனான ஹனுமார் திரிபுரத்திலிருந்து உண்டானவர். சக்ரராஜாவான பிந்துவே சத்ருக்கன். ஸூக்ருபமான சங்கமே பரதன். கலா புருஷனான ஆதிசேஷனே ஸீதைமணன். கலக்கு மேலான சித்ஸ்வரூபமுள்ளவனே ஸீதை. அதற்கும் மேலான பரமபுருஷனே ராமன் (தாரஸாரோபாஷிஷத்.)

22. ஸீதையே மூலப்பிரக்ருதி. 'ஸ், இ. த்' என்ற மூன்று அக்ஷரங்ளுக்கு மாயையே அர்த்தம். இவள் சில வேளை வ்யய்தமாவாள். அந்நியனம் செய்யும்பொழுது சப்தப் பிரஹ்மமாய் பிரகாசிப்பதே இவளுடைய முதலாவது ரூபம். கலப்பயின் முனையில் தோன்றி ஸீதையாய் விளங்கினதே இரண்டாவது ரூபம். அவ்யய்தமாயிருப்பதே மூன்றாவது ரூபம்.

இவளுடைய இச்சா சக்தியே ஸ்ரீதேவி ஸ்ரீதேவி கீளாதேவியென்று மூவகைப்படும். இந்த ஸ்ரீதேவியே லக்ஷ்மி. ஸ்ரீதேவி ஏழு த்விபங்கள், ஏழு ஸமுத்திரங்களுள்ள பதினான்கு லோகங்களுக்கும் ஆதாரம். பிரணவ ஸ்வரூபினர்

ஸகலப் பிராணிகளையும் ஒஷதிகளையும் போஷிக்கும் மேகங்களாயும் லோகங்களுக்குக் கீழேயிருக்கும் ஜலமாயும் கீளாதேவி விளங்குகிறாள்.

மஹாவிஷ்ணுவின் முகத்திலிருந்து நாதமும், அதிலிருந்து பிந்துவும், அதிலிருந்து பிரணவமும், அதிலிருந்து வேதங்களுமுண்டாகின்றன. அவைகளால் அறியப்படும் பிரஹ்மஸ்வரூபமே க்ரியாசக்தி. இன்னும் ஸாக்ஷாத் சக்தி, போகசக்தி, வீரசக்தி முதலியவைகளைப் பற்றின விவரங்களை ஸீதோபாஷிஷத்தில் காண்க.

ராமனுடைய காலம்

"இப்போது நடக்கும் சுவேதவராஹகல்பம் வைவஸ்வத மன்வந்தரம் 28-வது சதுர்யுகத்தில், இரண்டாவதான திரேதாயுகமும் மூன்றாவதான த்வாபரயுகமும் சேரும் ஸந்தியாம்சத்தில் மஹாவிஷ்ணு தசரதருக்குப் புத்திரராய் ஸ்ரீராமனென்ற திவ்ய நாமத்துடன் அவதரித்து, லோகத்தை ரக்ஷிப்பார்" என்று பாரதம் சாந்திபர்வத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

ராமாயணம் வேதத்தின் வியாக்யானமே

வேதத்தின் ஸாரமே பிரணவம்; பிரணவத்தின் வியாக்யானமே காயதீர், ஏழு கோடி மஹா மந்திரங்களில் அது முதன்மை வாய்ந்தது. அதன் 24 அக்ஷரங்களும் ராமாயணத்தின் 24,000 சுலோகங்களில் ஒவ்வொரு ஆயிரத்தின் ஆத்யக்ஷரங்களாக மஹர்ஷியால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சுலோகக் கணக்கு

மேற்சொன்ன 24,000 சுலோகங்கள் மூலத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றன. கோவிந்தராஜரும் அவைகளுக்கே வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார். ஆனால் கணக்கிட்டால் இப்பொழுது சுமார் 24,253 சுலோகங்கள் காணப்படுகின்றன. காரணங்கள்:—

- (1) ராமாயணம் செய்து பல காலமானதால் பாடபேதத்தாலும், எழுதுகிறவர்களின் அஜாக்ரதையாலும் சுலோகங்கள் ஏறக்குறைய மாறியிருக்கலாம்.
- (2) முதலில் உத்தேசித்தது அவ்வளவே; ஆனால் செய்யும்பொழுது அதிகமாயிருக்கலாம்.
- (3) 24,000 என்றதற்கு, அதற்குக் குறையாமலிருக்க வேண்டுமென்றே அர்த்தம்.
- (4) குறிப்பிட்ட தொகைக்குக் கொஞ்சம் மேலானாலும் அதைக் கவனிக்கக்கூடாது.
- (5) ராமாயணம் 500 ஸர்க்கங்களினாலும் 24,000 சுலோகங்களினாலும் வால்மீகியே சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் இப்பொழுது 647 ஸர்க்கங்களும், 24,253 சுலோகங்களும் காணப்படுகின்றன. ஆரண்ய உத்தர காண்டங்களில் சில ஸர்க்கங்கள் பிரகலிப்தமென்று விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ராமாயணத்தைப் படிப்பதன் கிரமமும் பயனும்

“சூதாட்டக் கதையைக் காண்பதிலும், பெண்களின் கதையை மத்யரஹ்னத்திலும், திருடனுடைய கதையை ராத்ரீயிலும் படித்து ஸாதுக்கள் காலங்கழிக்கிறார்கள்” என்று ஒரு பழமொழியுண்டு. பாரதம், ராமாயணம், பாகவதமென்றவைகளே இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றன. 20 ஸர்க்கங்களுக்கு குறையாமலும் மேற்படாமலும் ஒவ்வொரு நாளும் படிக்க வேண்டுமென்று உத்தர காண்டத்தில் வால்மீகி குசலவர்களுக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார். ஸுந்தர காண்டத்தைப் பாராயணம் செய்வதாலும், படித்து அர்த்தம் சொல்வதாலும், ஸ்ப்த ஸர்க்க பாராயணம் செய்வதாலும் ஸகல பீடைகளின் சிவிரத்தியும், ஸகல அபிஷ்டங்களின் வித்தியும் உண்டாகும். (ஒவ்வொரு நாளும் ஏழு ஸர்க்கங்கள் வீதம் வாசித்துக்கொண்டே போய், ஆரம்பித்த இடத்தில் முடிப்பது, இதற்கு 88 நாட்கள் செல்லும்.) அவ்வது, 20 ஸர்க்கங்கள் வீதம் வாசித்து, ராமஜன்ம நஷத்திரமான புனர்வஸுவில் ஆரம்பித்து 25 தினங்களில் முடித்து அடுத்த புனர்வஸுவுக்கு முன் பட்டாபிஷேகம் செய்வது முண்டு.

சிராத்த காலங்களில் பாலகாண்டம் கங்காவதான கதையைப் படிப்பதால் பிதிருக்களுக்கு விசேஷ திருப்தி. புத்த காண்டம் ஆதித்ய ஹ்ருதயத்தைப் பாராயணம் செய்வதால் ஸகல ரோக சிவிரத்தி. ஸம்ஷேப ராமாயணத்தின் பாராயணத்தால் ஸ்ப்த காண்ட பாராயணத்தின் பயன் கிடைக்கும். புத்த காண்டம் நாகபாச விமோசன கதையைப் பாராயணம் செய்வதால் சத்ருபாதையும் கடன்களின் உபத்திரவமும் தீரும். ராமஜனனம், வீதா விவாஹம், பாதுகா பட்டாபிஷேகம், ஸுக்ரீவ பட்டாபிஷேகம், அங்குலீய பிரதானம், விபீஷண பட்டாபிஷேகம், ராம பட்டாபிஷேகமென்ற பாகங்கள் மங்களகரமானவை. படிப்பவர்களுக்கும் உபயோஸம் செய்திறவர்களுக்கும் விசேஷ ஸன்மானம் செய்து ஏழைகளுக்கும் ஏராளமாக போஜனம் போடவேண்டும். ராமாயணத்தின் முக்கிய பாகமான சரணுகதி தர்மத்தை விபீஷண சரணுகதி புகட்டுகிறது.

ராமாயணத்தைப் படிப்பதின் பயனைப்பற்றி விசேஷமாக முன்னுரை யிலும், ஸம்ஷேபராமாயணத்தின் முடிவிலும், புத்த உத்தர காண்டங்களின் முடிவிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாலகாண்டம் ஸ்கந்தோபாக்யானத்திற்கு அங்கேயே விசேஷமான பல ச்ருதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதர ராமாயணங்கள்

- (1) ராமனுடைய காலத்திலேயே பல ரீஷிகள் அவருடைய சரித்தைச் செய்ததாகத்தெரிகிறது. ஆனால் சயவனர், போதாயனர், பரத்வாஜர் முதலியவர்கள் செய்த ராமாயணம் இப்பொழுது பூர்ணமாகக் கிடைக்கவில்லை. வால்மீகி, ராமாயணத்தை எழுதின பிறகு அவை மறைந்து விட்டன.
- (2) சதிகோடி ராமாயணம்:—வால்மீகியால் ஆதியில் தூறுகோடி சுலோகங்களால் செய்யப்பட்டது. 9-லக்ஷம் காண்டங்களும் 800-லக்ஷம் ஸர்க்கங்களும்முண்டு. தேவர்களும் தைத்யர்களும் நாகர்களும் இதைத் தங்கள் களுடைய லோகங்களுக்குக் கொண்டுபோக முயன்றார்கள். ஆனால் பூலோக வானிகள் ஸம்மதிக்கவில்லை. அந்தக் கலஹத்தை மஹாவிஷ்ணு ஸமானம் செய்து, ராமாயணத்தை மூன்று பங்காக்கி, ஒவ்வொரு கஷிக்காரருக்கும் 33-கோடி, 33-லக்ஷம் 33-ஆயிரம் 333-சுலோகங்களையும் 10-அக்ஷரங்களையும் பிரித்துக் கொடுத்தார். ஒவ்வொரு பாகத்திலுள்ள 10-அக்ஷரங்களடங்கிய மூன்று மந்திரங்களை லக்ஷ்மி, ஆதிசேஷன், கருடனென்பவர்களுக்கு உபதேசித்தார். அவை முறையே வைகுண்டத்தில் தேவர்களுக்கும் பாதாளத்தில் நாகர்களுக்கும், பூலோகவானிகளுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டன. முடிவில் மிகுந்த 2-அக்ஷரங்களைப் பரமசிவன் எடுத்துக்கொண்டார். அதே 'ராம' என்ற தாரக மந்திரம்.

பூலோகத்தின்பாகம் ஏழு த்விபங்களுக்கும் பிரிக்கப்பட்டது. நான்கு சுலோகங்கள் மிகுந்தன. அவை பிரஹ்மாவால் எடுத்தக் கொள்ளப்பட்டன. அவைகளின் தாற்பரியம்:—“ஜகத் உண்டாவதற்குமுன் நான் ஒரு

உயிரை இருந்தேன். னத் அஸத் என்றவைகளுக்கு மேலாக வேறில்லை. பிறகு எது மிகுந்ததோ அதே நான். "தபஸ் தேஜஸ் என்றவைகளைப்போல் ஆத்மாவிடத்தில் எது தோன்றாதோ, விஷ்ணுவை விட்டு எது வேறுகத் தோன்றுமோ அதுவே மாயை. பல சீரர்களில் மஹாபுதங்கள் எப்படிக்கலந்திருக்கின்றனவோ, அப்படி அவைகளில் நான் கலந்திருப்பதில்லை. எது இருந்தால் பிரபஞ்சம் பிரகாசிக்குமோ, எது இல்லாவிட்டால் அது அழியுமோ அதே பரதத்வம்." மேற்சொன்னதே ஞானத்தின் ஸாரம். ஐம்பூதவீபத்திற்குக் கிடைத்த பாகத்தை அதிலுள்ள 9 வர்ஷங்களுக்குப் பிரித்த தாசர்கள். இப்படி மிகுந்த 'ஸ்ரீ' என்ற அக்ஷரம் அவைகளுக்குப் பொதுவாக கொடுக்கப்பட்டது. பிறகு வேதவியாஸர் இந்த த்வாபர யுகத்தில் நமது பாரத வர்ஷத்திற்குப் பாகமாகக் கிடைத்த ராமாயணத்தை ஆதாரமாகித்தான் 17 புராணங்களையும் உபபுராணங்களையும் பாரதத்தையும் செய்தார். அப்படியும் அவருடைய மணம் ஸமாதானமில்லாமல் கங்கைக் கரையில் உட்கார்ந்திருக்கையில், நாரதர் அங்கே வந்து, மேற்சொன்ன நான்கு சலோகங்களை உபதேசித்தார். அதனால் வியாலருடைய மணம் சாந்தமாக, அந்த அர்த்தத்தையே பாகவத புராணமாகச் செய்தார். பிற்காலத்தில் வழங்கின ஸகல வெளவிக வையதிக மிரந்தங்களும் இந்தச் சதகோடி ராமாயணத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டவை. பாரதத்திற்கும் இப்படி விஸ்தாரமாகவும் ஸங்க்ரஹமாகவும் ரூபம் சொல்லப்படுகிறது. [ஆனந்த ராமாயணம்]

(3) ஆனந்த ராமாயணம்:—இதில் 9 காண்டங்களும் 109 ஸர்க்கங்களும் 12,252 சலோகங்களும்ண்டு; வால்மீகி ராமாயணத்தை ஸாரகாண்டத்திலும்; ராமனுடைய தீர்த்த யாத்திரை யாத்திரை காண்டத்திலும்; அவர் செய்த அசுவமேதம் முதலிய யாகங்கள், அவருடைய 108 நாமங்கள் யாக காண்டத்திலும்; ராமனுடைய ராஜ்யாதிக்காரம், ராமஸ்தவ்ராஜம் விலாஸ காண்டத்திலும்; ராம ரக்ஷை, ஸீதைையைக் காட்டிற்றுகளும்பினது, குசலவர் களின் பிறப்பு, ராமன் அவர்களுடன் யுத்தம் செய்தது, ஸீதைையைச் சேர்த்துக் கொண்டது. ஐன்ம காண்டத்திலும்; மூலகாஸுரவதம், ராமனுடைய திக்விஜயம், அவருடைய 1008 திருநாமங்கள், வால்மீகியின் பூர்வசரித்திரம் ராஜ்ய காண்டத்திலும்; லகுராமாயணம், ராமனுடைய புகழை உபாஸனை முதலியவைகளின் விதி, ராமதோபந்ர சக்ரம், லக்ஷம் ராம நாமம் செய்த விசுத்தத்தின் பூர்த்தி, ஆஞ்ஜநேய ஸீதா லக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ளானளின் கவசம், ஹனுமத்பதாகை, ஆனந்த ராமாயண ஸங்க்ரம் மடுஹூரை காண்டத்திலும்; ராமனுக்கும் சந்திரவம்சத்து ராஜாக்களுக்கும் நடந்த யுத்தம் பூர்ண காண்டத்திலும் சொல்லப்படுகின்றன. இது சதகோடி ராமாயணத்தின் பாகம்.

(4) அத்யாத்ம ராமாயணம்:—இது பிரஹ்மாண்ட புராணத்தில் அடங்கியதென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அந்தப் புராணமோ வாயுவால் சொல்லப்பட்டது; வால்மீகியால் செய்யப்பட்டதல்ல. பவிஷ்யத் புராணத்தில், ராமாநந்தன்வாமிகன் பரமசிவனுடைய வரத்தாலும், கிருஷ்ண

ஸதன்யரின் கட்டளையாலும் அத்யாத்ம ராமாயணத்தைச் செய்தாரென்று தெரிகிறது. இந்த ராமாயணம் பார்வதிக்குப் பரமேச்வர உபதேசிக்கப்பட்டு, வால்மீகியால் சொல்லப்படாத பல உள்ளுறைப் பொருள்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறது.

(5) அத்யுத ராமாயணம்:—வால்மீகியால் பரத்வாஜனென்ற சிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. 27 அத்யாயங்களுள்ளது. ராமன் ஸீதை என்றவர்களின் அவதாரங்களுக்குப் பல காரணங்களும், ஆஞ்சநேயருக்கு ராமன் செய்த உபதேசமும், ஸஹஸ்ரமுக ராவணனை ஸீதை ஸம்ஹாரம் செய்தது முதலிய ஆச்சரியகரமான விஷயங்களும் வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

(6) அக்ஷிவேசய ராமாயணம்:—ராமாயணத்தின் முக்கியமான விஷயங்களை வருஷம் மாதம் திதிப்படி பஞ்சாங்க ரூபமாகக் குறிக்கும் சில சலோகங்களை நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன.

(7) ஸங்க்ரஹ ராமாயணம்:—நாராயண பண்டிதரால் செய்யப்பட்டது. வால்மீகி ராமாயணத்திற்கு அதிக பேதமில்லை.

(8) மூல ராமாயணம்:—இது த்வைத மிரந்தங்களில் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டாலும், இதன் ஸ்வரூபம் இன்னதென்றே தெரியவில்லை.

(9) யோகவாலிஷ்ட ராமாயணம்:—அர்ஜுனனுக்கு யுத்த ஸமயத்தில் கர்ம சந்தேகம் உண்டானதுபோல், ராமன் வித்யாப்பியாஸம் செய்து, தீர்த்தயாத்திரையிலிருந்து திரும்பிவந்தவுடன், யாவற்றிலும் வெறுப்புண்டு ஒன்றையும் கவனிக்காமல் கவலையில் ஆழ்ந்திருந்தார். அப்பொழுது விசுவாமித்திர மஹர்ஷி அவரை யாக ஸம்ரக்ஷணத்திற்காக யாசிக்க வந்தார். ராமனுடைய ஸ்திதியைப்பற்றித் தசரதர் அவரிடத்தில் முறையிட அவர் ராமனைத் தருவித்து விசாரித்தார். ராமன் தன் கொள்கையை விஸ்தாரமாக எடுத்துரைத்தார். விசுவாமித்திரர் அதைக் கேட்டு அங்கிருந்த வலிஷ்டரைப் பார்த்து, "மூன்று நாமிருவரும் விரோதித்துக் கொண்டிருந்தபொழுது பிரஹ்மா நமக்குத் தத்வத்தை உபதேசஞ் செய்து காமக்குரோதங்களை விலக்கித் தெளிவான ஞானத்தைக் கொடுத்தா ரல்லவா? அந்த அருமையான விஷயங்களை இப்பொழுது ராமனுக்கு உபதேசிக்கலாம்" என்றார். அதே யோகவாலிஷ்டமென்றும் ஞான வாலிஷ்ட மென்றும் வழங்குகிறது. இதுவும் வால்மீகியால் பரத்வாஜருக்குச் சொல்லப்பட்டது.

(10) மந்திர ராமாயணங்கள்:—பரத்வாஜமஹர்ஷி, ச்யவணர், போதாயணர், பார்க்கவர், மாருதி, முதலியவர்களால் செய்யப்பட்ட ராமாயணங்களென்று கேள்விப்படுகின்றன. அவை கிடைப்பதரிது. மஹா நாடகமென்று வழங்கும் மிரந்தத்திலுள்ள சமந்தகரமான சலோகங்கள் ஆஞ்சநேயரால் செய்யப்பட்டன வென்று சொல்லப்படுகிறது.

(11) ஸ்ரீதர ராமாயணம்:—பாகவதத்திற்கு உரை செய்த ஸ்ரீதர ஸ்வாமிகளென்று இவரைச் சிலர் சொல்வதுண்டு. வால்மீகியால் சொல்லப்

படாததும், கர்ண பரம்பரையாகப் பால்ய முதல் நாம் பெரியோர்களிடத்திலிருந்து கேட்டதுமான பல அரிய கதைகள். ஆனந்த ராமாயணத்திலும் இதிலும் காணப்படுகின்றன. ஸத்குரு ஸ்ரீ த்யாகராஜஸ்வாமிகளைப் போன்ற பெரியவர்களால் இவை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதே நமக்குப் போதுமான ப்ரமாணம்.

(12) மந்திர ராமாயணம் :- லக்ஷ்மணர்யரால் செய்யப்பட்டது. காரதர் ராம சரித்தத்தை வால்மீகிக்கு 156 ரீக்வேத மந்திரங்களால் உபதேசித்தாரென்றும், அவைகளை எல்லோரும் படிக்க அதிகாரமில்லாததால், வால்மீகியோ அவருடைய லக்ஷ்யர்களைப் பிறகு அவைகளை க்லோகமாகச் செய்தாரென்றும், பரம்பரைக் கதை. மேற்சொன்ன மந்திரங்களை, யாகம் பிரஹ்மவித்தய, ராமாயணமென்றவைகளுக்கு அனுசூனமாக வியாக் யானம் செய்திருக்கிறார். இது வெகு அருமைமான கிரந்தம். கவனிக்கத் தகுந்தது.

(13) புராணங்கள் :- இவை ஒவ்வொன்றிலும் பாரதத்திலும் ராமாயணக் கதை சில சில மாறுதல்களுடன் காணப்படுகிறது. பத்ம புராணத்தில் பலபுதிய கதைகளும் சேன்ற கல்பத்தில் நடந்த ராமாவதாரத்தின், சரித்திரமும் சொல்லப்படுகிறது.

(14) ரகுவம்சம் :- காளிதாஸனால் செய்யப்பட்டது. 19 ஸர்க்கங்களுடன் நிறைந்து முடிபுகிறது. ஸூரியவம்ச சக்கரவர்த்திகளில் திரிபன் முதல் அக்னிவர்ணன் வரையிலுள்ள அரசர்களின் சரித்திரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. இதில் பல அம்சங்கள் வால்மீகி ராமாயணத்தில் காணப்படவில்லை. முன்னிருந்த பெரியோர்களால் செய்யப்பட்ட பல சரித்திரங்களை உபயோகித்துத் தான் எழுதியிருப்பதாகக் காளிதாஸன் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிறான். மேலும், ராம சரித்தத்தில் பல இடங்களில் வால்மீகியின் வழி மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாட்டில் வடமொழியைக் கற்பவர்கள் இதையே முதலில் படிப்பதுண்டு.

(15) பட்டிகாங்கம் :- (ராவணவதம்) வலபி நகரத்தில் ஆண்டுவந்த தரஸேனனுடைய ஸதலில் விளங்கின பட்டிகவியால் செய்யப்பட்டது. 22 ஸர்க்கங்களுள்ளது. மஹா காவ்யம். ஒவ்வொரு ஸர்க்கத்திலும் ஒவ்வொரு விவாகரணப் பிரயோகம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(16) கம்பராமாயணம் :- தெய்வப் புலமை வாய்ந்த கம்ப நாட்டாழ்வார் பாடினது. அவர் பல புராணங்களையும் ராமசரித்தங்களையும் பரிசோதித்து இதைச் செய்திருக்கிறார். வால்மீகிக்கும் அவருக்கும் பல விடங்களில் வேற்றுமை காணப்படுகிறது. வடமொழியில் வால்மீகி ராமாயணத்திற்குள்ள பெருமை தென்மொழியில் இதற்குண்டு.

(17) ராமநாடகம் :- சீர்காழி அருணாசலக் கவிராயரால் ஸுமார் 250 வருஷங்களுக்கு முன் பாடப்பட்டது. நகு, நிபதை, கண்ணி, விருத்தம், ஓரடி, கீர்த்தனை முதலிய பலவகைகளாக கேட்பவருடைய மனத்தைக் கவரும் வண்ணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாட்டில் வெகு பிரஸித்தி பெற்றது.

(18) பால்கர ராமாயணம் :- இது ஆந்திரபாஷையில் பால்கர கவியால் செய்யப்பட்டது. அரிய கல்பனைகளும் விருத்தங்களும் பதச் சேர்க்கையும் பொருந்தினது. ஆயினும் சில விடங்களில் கடினமான பதப் பிரயோகங்களும், சிக்கலான கல்பனைகளும் காணப்படுகின்றன.

(19) துளலீதாஸ் ராமாயணம் :- அல்லது ராமசரித்ர மானஸம். இது புஸுண்ட மஹர்ஷியால் கருணுக்கும் யாக்குவல்சியருக்கும் சொல்லப்பட்டது. யாக்குவல்சியரிடத்திலிருந்து பரத்வாஜரும் அவருடைய லக்ஷ்ய பரம்பரையாய்த் துளலீதாஸனும் இதைப் பெற்றார்கள். இவருடைய காலம் கி.பி. 1575-1624. ஹஸ்தின புரத்தில் பிறந்து காவியில் ஹஸித்தவர். மொகல் சக்கரவர்த்தியான ஷாஜஹானால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். ஹரித்தி பாஷையில் இது ஏழு காண்டங்களாக எழுதப்பட்டது. பாலகாண்டம் விஸ்தாரமானது. உத்தரகாண்டத்தில் புஸுண்ட மஹர்ஷியின் கதையும் பத்தியின் லக்ஷணமும் சொல்லப்படுகின்றன.

(20) ஹனு ராமாயணம் :- வேறுமசந்திராசார்ய ரென்ற ஹனு கவியால் எழுதப்பட்ட த்ரீஷஷ்டிசலாக புருஷ சரித்திரமென்றதில் 7-வது பாகம் 10-வது அத்தியாயம். வால்மீகி ராமாயண கதைக்கும் இதற்கும் ஸம்பந்தம் ஸ்வல்பமே. இது மாகதி பாஷையில் எழுதப்பட்டது. கும்ப கோணம் பாரதாசார்யரென்ற சாமணாசார்யரால் வெகுகாலத்திற்கு முன்பு ஸம்ஸ்விருத்தத்தில் கலோக ரூபமாய் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. அந்த ஏட்டுப் பிரதியிலிருந்து என்னால் தமிழில் எழுதப்பட்டது.

(21) வெளத்த ராமாயணம் :- கௌதம புத்த பகவானால் அருளிச் செய்யப்பட்ட தர்மபதமென்ற ரீதி கிரந்தத்திற்கு புத்தகோஷர் எழுதின உரையிலும், அவர் ஸூத்திர நிபாதமென்ற வேறொரு கிரந்தத்திற்கு எழுதின உரையிலும், மஹா விம்சமென்ற சரித்தத்திலும் புத்தருடைய பூர்வஜென்ம கதைகளில் ஒன்றான தசரத ஜாதகத்திலும் ராமசரிதம் வெகு விசித்திரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (இந்த பேனத்த, ஹனு ராமாயணங்கள் சிறு தூலாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.)

(22) மொல்லராமாயணம் :- மொல்ல என்ற ஒரு ஸ்கர் ஆந்திர பாஷையில் செய்த ராமாயணமும் வழங்குகிறது.

ராமாயண ஸம்பந்தமான தூல்கள்

நூலின் பெயர்	கத்தர்
1. ப்ரதிரகுவம்சம்	அதிராத்ரயஜ்வா
2. சாகவபாண்டவீயம்	கவிராஜன்

(இதிலுள்ள கலோகங்கள் ராமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் பொருத்தம்படி சிலைஷயாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ராவணர் ஜுனீயமென்ற காவியமும் இப்படியே).

சூழ்நிலை பெயர்	கருத்து
3. ராமாயண மஞ்சரி	சேஷமேந்திரன்
4. ராம சதகம்	லோமேசுவரன்
5. ரகுவிசை கத்யம்	வேதாந்ததேசிகர்
6. ராமசந்திரோதயம்	வெங்கடாசார்யர்
7. மஹாவிசைசரித்தரம்	பவபூதி
8. உத்தரராம சரித்தரம்	ஹே
9. பாலராமாயணம்	ராஜசேகரன்
10. அனர்க்கராகவம்	முராசி
11. பாஸன்னராகவம்	ஐயதேவர்
12. உன்மத்தராகவம்	பாஸ்கரன்
13. உதாரராகவம்	...
14. மஹாநாடகம்	தாமோதரபிச்சரன்
15. அபிராமமணி	ஸுந்தரமிச்சரன்
16. ஜானகிபரிணயம்	ராமபத்ரதீக்ஷிதர், சித்ரகவி, நாராயணபட்டர், ஸீதாராமன்
17. ராமபாண ஸ்தவம்	ராமபத்ர தீக்ஷிதர்
18. குசகுமுதவதியம்	அதிராத்ரயஸ்வா
19. அப்புததர்ப்பணம்	மஹாதேவன்
20. ஹம்ஸஸந்தேசம்	வேதாந்த தேசிகர்
21. ராகவவிலாஸம்	விசுவநாதகவிராஜர்
22. ராமாயண சம்பு	போஜராஜன்
23. ஆர்யராமாயணம்	மோரோபத்தர்
24. நிரோஷ்டராமாயணம்	வாமணபண்டிதர்
25. அபிஷேகராகவானந்தம்	மணிகா
26. அப்புதராகவம்	வணமாளி
27. அஹல்யா ஸங்க்ரந்தனம்	...
28. அமோகராகவம்	...
29. ஆனந்தராகவம்	சூடாமணி
30. அச்வமேதம்	ஸுமதி ஜிதாமித்ரமல்லதேவர்
31. வாலிவதம் (ப்ரேங்கணம்)	...
32. தூதாங்கத நாடகம்	ஸுபடன்
33. கங்காவதாணம்	...
34. இந்துமதி பரிணயம்	...
35. ஜாமதக்னி விஜயம்	...
36. ஜானகி கீதம்	ஹரி
37. ஜானகிராகவம்	...
38. குசவ விஜயம்	வெங்கடசுருஷ்ணதீக்ஷிதர்
39. ராகவாப்யுதயம்	பகவத்தராய், கங்காதர, ராமசந்திர, வெங்கடேசுவரர்

40. ரகுநாத விலாஸம்	யக்ஞநாராயணன்
41. ரகுவிளாஸம்	ராமசந்திரன்
42. ராமாப்யுதயம்	ராமதேவன், யசோவர்மன்
43. ராமாபினந்தம்	...
44. ராமசந்திரநாடகம்	...
45. ராமசரிதம்	...
46. ராமநாடகம்	...
47. ராமாயண நாடகம்	லோமேச்வரதேவன்
48. ராமோதயம்	ஸ்ரீவத்ஸலாஞ்சனன்
49. லேதுபந்தம்	காளிதாஸன்
50. ஸீதானந்தம்	தாதாரியன்
51. ஸீதாராகவம்	...
52. ஸீதாஸ்வயம்பரம்	ஹனுமான்
53. ஸீதாவிவாஹம்	...
54. உதாரராகவம்	மயூரஜன்
55. விபீஷண நிர்ப்பந்தஸ்தூங்க	...

ராமாயண விமரிசனம்

(1) விபீஷணபந்தம்:—ஆரியர்கள் தங்களுடைய நாகரீகத்தை இந்தியா விற்குத் தெற்றிலுள்ள பாகங்களில் பரவச்செய்த விருத்தாந்தமே ராமாயணக் கதை மூலமாகச் சொல்லப்படுகிறது. மற்றதெல்லாம் கற்பனையே. சீகவேதத்திலும் கிருஷ்ணயஜுர்த்திலும் வயல்களுக்கு தேவதையாக பூஜிக்கப்படும் சக்தியே ஸீதையென்று சொல்லப்படுகிறது. பரீர்த்தொழிலைத் தேன் தேசங்களில் பரவச் செய்யும் நாகரீகமுள்ள ஜாதியே ராமனென்று குறிப்பிடப்படுகிறது. பலராமனுக்கு கலப்பை ஆபுதமாகச் சொல்லப்படுவதற்கு இதே காரணம். பிறகு இருவரும் வேறுகப் பிரிக்கப்பட்டார்கள். நாகரீகமற்ற ஜனங்களே குரங்குகளும் ராகுஸர்களுமாகச் சொல்லப்படுகிறார்கள். தற்காலத்திலும் மனிதர்களைக் கொன்று தின்னும் ஜாதிகளிருக்கிறார்கள்.

ஸீதை யூரியிலிருந்து தோன்றிப் யூரியில் மறைந்தாளெனப்படுவதும் இந்தக் கொள்கையை வலுப்படுத்துகிறது.

(2) ரமண சந்திர தந்த ரென்பவர் இந்தக் கொள்கையையே ஆதரிக்கிறார். சீகவேதத்தில் முக்ய தேவதையாகக் கொண்டாடப்பட்டு, பரீரகன் செழிக்காமல் மழையைத் தடுக்கும் விருத்தரன் முதலிய அஸூரர்களை யுத்தம் செய்து கொன்ற இந்திரனே ராமனென்று இந்தக் காவியத்தில் சொல்லப்படுகிறது. வைதிக தேவதைகள் பிரஸீத்தி குறைந்து பெளராணிக தேவதைகளான விஷ்ணு ஸ்ரீராதிகள் மேலோங்கின பிறகு இந்த விஷ்ணு வையே ராமனாகச் சொல்லப்படுகிறது.

(3) ஜானகி பந்தம்:—மேற்கொண்ட வைதிக கதையே ராமாயணத்திற்கு ஆதாரமென்று முடிவு செய்யுமா? ஜனகர் யூரியை உழுத

பொழுது கலப்பயின் நுனியில் ஸீதை தோன்றினதும், ராவணனுடைய புத்திரனுக்கு இந்திரனுக்கு அல்லது இந்திரசத்ருவென்று வைத்த பெயரும், ரீகவேதத்தில் இந்திரனுக்குச் சத்ரு வென்று விருத்ராஸூரனுக்கு வைத்த பெயரும் ஒன்றுவிருப்பதும்; இந்திரனுடைய பகக்களைத் திருடிக்கொண்டு போன பணிகளென்ற அஸூரர்களுடன் இந்திரன் யுத்தம் செய்து பகக்களைத் திருப்பிக் கொண்டுவந்ததும், வாயுதேவதையின் புத்திரனான மாருதியை ராமன் ஸஹாயமாகக் கொண்டதுபோல் இந்திரன் விருத்ராஸூர யுத்தத்தில் மருத்துகளை உதவியாகக் கொண்டதும், இந்திரனுடைய பகக்களை அவைகளின் அடிச்சுவடுகளால் தொடர்ந்து ரஸமென்ற ஸமுத் திரத்தைத் தாண்டிச் சென்று கண்டுபிடித்து இந்திரனுக்குச் சொன்ன ஸரமை என்ற தேவலோகத்து நாயின் பெயரும், ஸீதையை அசோகவனத்தில் அடிக்கடி தேற்றின ஸரமை என்ற ராக்ஷஸியின் பெயரும் ஒன்று யிருப்பதும் இந்தக் கொள்கைக்கு ஆதாரமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

(4) காசியில் வசிக்கும் பண்டிதரான கோவிந்தநானென்பவர், சென்ற வர்ஷத்தில் இயற்றின ஹிந்துமதமென்ற நூலில் ராமாயணத்தைப் பற்றி எழுதுகிறார்:—

(i) வரணையும் கங்கையும் காசியில் சேருமிடத்தில் 'வேதாந்திகா பாக்' என்ற ஆசிரமத்தில் கவிந்தராசார்ய ஸரஸ்வதி என்றவருடைய புஸ்தக சாலையில் அக்ஷவேச்ய, சுக, அந்யாத்ம, மிருகண்டு, வாலிஷ்ட, ஸங்க்ரஹ, காசுபஸூண்டி, வியாஸ, வால்மீகிக்குத, நாடகராமாயண, விபீஷண, ப்ரஹ்ம, சிவ, அகஸ்த்ய, சேஷ, ஆகம, கர்ம, ஸ்கந்த, பெளண்ட்ய, அருண, பரத, தர்ம, அப்புத, காயத்ரீ யென்ற 23 ராமாயணங்கள் இருந்ததாகச் சொல்லுகிறார்.

(ii) சரித்திரமென்ற பதத்திற்குத் தற்காலத்தில் செய்யும் அர்த்தத் தின்படி ராமாயணம் சரித்திரமல்ல. கேவலம் காவியமே.

(iii) தற்காலத்தில் நமக்கு கிடைத்திருக்கும் ராமாயண பாடம் வால்மீகியால் சொல்லப்பட்ட ராமாயண பாடமல்ல. அநேக மாறுதல் களும் பரஸ்பர வீரோதங்களும், கதா புருஷர்களின் ஸ்வபாவத்திற்கெய்வாத குறைகளும் காணப்படுகின்றன.

(iv) வால்மீகியின் காலத்தில் நாடு நகரம், ஏழை தனிகர், பண்டிதன் பாமரன் எல்லோரும் கேட்டனுபவிக்கக்கூடிய பொதுவான ஜனங்களின் பாஷையில் பாடப்பட்ட ராமாயணம், தற்காலத்தில் காணப்படும் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் செய்யப்படவில்லை. அதற்குப் பிறகு அந்தந்த காலங்களில் வழங்கின பாஷைகளில் பலரால் மாற்றியெழுதப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது சில கதா பேதங்களும் மாற்றி கலக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸி. ஆர். ஸ்ரீ.

பால காண்டம்

விஷய அட்டவணை

	பக்கம்		பக்கம்
ஸர்க்கம் 1	1	ஸர்க்கம் 7	26
ஸர்க்கம் 2	11	பெயர்—குணங்கள்—ராஜ்யத்தின் மகிமை.	
ஸ்ரீ ராமாயணத்தின் உத்தபதி		ஸர்க்கம் 8	28
அவதாரிகை—வால்மீகி தமஸூர நதிக் கரைக்குச் சென்றது.—வேடன் பஷி யைக் கொன்றது—வால்மீகியின் சாபம்—பிரஹ்மாவின் வருகை—ராமாயணத் தைச் செய்யும்படி ஆக்ஷண—நூன திருஷ்டியும் பொய்யாத மொழியும் அழியாத கீர்த்தியும் அளிக்கப்பட்டது.		தசரதர் அகவமேதம் செய்ய நிச்சயித்தது	
ஸர்க்கம் 3	15	அவதாரிகை—புத்திரோத்தபத்திக்கு அதே ஸாதனம்—குருக்கள் அனுமதித் தது—யாகத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு களைச் செய்ய மந்திரிகளை ஆக்ஷா டித்தது.	
கதாஸங்க்ரஹம்		ஸர்க்கம் 9	29
அவதாரிகை—வால்மீகி, ராம ர யணக் கதையை நூனதிருஷ்டியால் பார்த்தது.		சிஷ்ய சிடுங்கர்	
ஸர்க்கம் 4	18	அவதாரிகை—ஸுமந்திரர் பூர்வ கதையை அரசனுக்குச் சொன்னது— லிபண்டகர்—சிஷ்யசிடுங்கர்—ராம பாதனுடைய நாட்டில் பஞ்சம்—'சிஷ்ய சிடுங்கரை அழைத்து வரவேண்டும்'— அவருக்கு சாந்தையைக் கொடுக்க வேண்டும்.	
ராமாயணத்தைப் பாடினது		ஸர்க்கம் 10	31
அவதாரிகை—வால்மீகி குசலவர் களுக்கு ராமாயணத்தை உபதேசித் தது—அவர்கள் பல விடங்களில் பாடினது—ரிஷிகளின் ஆதரவு—ராம னுடைய ஸபையில் தருவிக் கப்பட்டு அவர்கள் ராம சரித்திரத்தைப் பாடினது.		(ஐ. தொடர்ச்சி)	
ஸர்க்கம் 5	21	அவரை அழைத்துவர வேசியர்களை அனுப்பினது. அவர்கள் அவரை ஏமாற்றி அழைத்து வந்தது—மறை— சாந்தையை அவருக்குக் கொடுத்தது.	
அயோத்யை		ஸர்க்கம் 11	38
அவதாரிகை—ஸம்சமஹிமை—தேச வர்ணனை—நகர வர்ணனை—ஜனங்கள்—ஸஸன்யம்—ஒழுக்கம்.		தசரதர் சிஷ்ய சிடுங்கரை அழைத்து வந்தது	
ஸர்க்கம் 6	24	தசரதர் சாந்தையையும் சிஷ்ய சிடுங் கரையும் அனுப்பும்படி ரோமபாதரைக் கேட்டது—அயோத்யைக்கு அழைத்து வந்தது.	
தசரதர்			
அவதாரிகை—உத்தம சூணங்கள்—தீ—ஜனங்கள்—நான்கு வர்ணங் கள்—படை.			

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 12 அகவமேதம் சித்விக்ருகள்—உத்யோகஸ்தர்க்கி அரசன் கட்டளைவிட்டது—ஸாங்கீர ஹணி இஷ்ட—குதிரை பூர்தஸி ணம் செய்தது.	34
ஸர்க்கம் 13 (டி தொடர்ச்சி) உத்யோகஸ்தர்க்களுக்கு வஸிஷ்டர் இட்ட கட்டளை—ஸுமந்திரர் அரசர் களை அழைத்துவரச் செய்தது—நரசு தர் யாக சாஸ்டிரியேசரித்தது.	36
ஸர்க்கம் 14 (டி தொடர்ச்சி) பூர்வகிரியைகள்—ஸவனங்கள்— பிரவாக்யம்—உபஸ்த—அன்னதானம் —சாஸ்திரவாதம்—பூபங்களை நட்டது —அக்விவேதி—யாக பகைகள்— மஹிஷி குதிரையைப் பூஜித்தது— வயாநேறாமம்—அங்கநேறாமம்—இதர பாகங்கள்—சித்விக்ருகளுக்குத் தஸிஷிண—பூரி தஸிஷிண அவசிரதம்.	38
ஸர்க்கம் 15 தேவர்கள் மஹாவிஷ்ணுவைப் பிரார்த்தித் தது அவதாரிகை—விஷய சிருங்கர் புத்திரகாமேஷ்டியை நடத்தினது— தேவர்கள் பிரஹ்மாவிடத்தில் மூறை யிட்டது—அவர் அபயதானம் செய் தது—மஹா விஷ்ணு அங்கே வந்தது —பிரஹ்மாவும் தேவர்களும் அவரை ஸ்துதித்தது—“ராவணாதி ராஷ்டஸர் களை ஸம்ஹரிக்கப் பூமியில் அவதாரம் செய்கிறேன்” என்றது.	42
ஸர்க்கம் 16 புத்திரகாமேஷ்டி தீவ்ய புகுஷன் யாகருண்டத்தி விருந்து வெளிப்பட்டுப் பாயஸத்தைத் தசரதருக்குக் கொடுத்தது—அதனால் அவருடைய பாரியைகள் கர்ப்பம் தரித்தது.	46
ஸர்க்கம் 17 தேவர்களுடைய அவதாரம் அவர்களை பிரஹ்மர் கட்டளை யிட்டது—ஜாம்பவான்—வாஸி ஸுக்ரீ	50
ஸர்க்கம் 18 பூர்வ ஜனனம் தசரதர் யாகத்தை முடித்து நகரத் திற்கு வந்தது—ராம லக்ஷ்மண பரத ச த்ருக்ளர் களின் ஜனனம்—நாம கரணம்—மற்ற ஸம்ஸ்காரங்கள்—வித் யாய்யாஸம்—உத்தம குணங்கள்— விச்வாமித்திரரின் வரவு—தசரதர் அவ ரைக் கொண்டாடினது—“எதை வேண்டுமானாலும் செய்யுகிறேன்” என்றது.	52
ஸர்க்கம் 19 “ராவண அனுப்பும்” “பிரதிக்ஷையைத் தவறக்கூடாது” —“என் யாகத்தைக் கொடுக்கும் ராஷ்ட ஸர்களை ராமனே கொல்வான்” —“விசேஷ மங்கள முண்டாகும்— அவனுடைய திரிஸுவருபத்தை அறிவேன்.”	57
ஸர்க்கம் 20 “ராவண அனுப்ப மாட்டேன்” “பாலன்—நரனே வருகிறேன்— அகுமைக் குழத்தை—ராவணனைச் சேர்த்தவர்களை என்னுடைய எதிர்க்க முடியாது.”	57
ஸர்க்கம் 21 தசரதர் ஸம்ஸீத்தது விச்வாமித்திரருடைய கோபம்— ராமனுடைய ஸ்வருபத்தையும் விச்வா மித்திரரின் மஹிமைமையும் வஸிஷ்டர் தசரதருக்குச் சொன்னது—அவர் ராம லக்ஷ்மணர்களை அனுப்பினது.	61
ஸர்க்கம் 22 பூஸ் அபிபூஸ் பூஸ் அதிபூஸ் என்ற வித்யைகளை விச்வாமித்திரர் ராம லக்ஷ்மணர் களுக்கு உபதேசித்தது.	65
ஸர்க்கம் 23 காமாசிரமம் காமதஹனம்—அங்குள்ள சிஷிகள் உபசரித்தது.	68

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 24 தாடகா வனம் ஸரபூஷின் உத்பத்தி—தாடகா வனம்—விருத்ரவதம்—இத்திரணுக்கு பிரஹ்மஹத்தியை நீங்கினது—மஸ்தம், கருஷம்.	68
ஸர்க்கம் 25 தாடகா பிறப்பு—சாபத்தால் ராஷ்டஸி— “ராமா! ஸந்தீவதம் செய்யலாம்.”	70
ஸர்க்கம் 26 தாடகாவதம் அவன் ராமனை எதிர்த்தது— அவனைக் கொன்றது—தேவர்கள் துதித்தது.	71
ஸர்க்கம் 27 அந்திரோபதேசம் பெயர்—விச்வாமித்திரர் அவை களைக் கொடுத்தது—அவைகளை ராமன் ஒப்புக்கொண்டது.	76
ஸர்க்கம் 28 உபஸம்ஹாரங்களை உபதேசித்தது பெயர்—ராமன் அவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டது.	77
ஸர்க்கம் 29 வித்தாசிரமம் அவதாரிகை—தேவர்கள் விஷ்ணு வைப் பிரார்த்தித்தது—அவரைப் புத்திரகாமப் பெறுவதற்குக் காச்யபர் தவம் செய்தது—வாமனுவதாரம்— ஸீத்தாசிரமம்.	78
ஸர்க்கம் 30 யாக ஸம்ஸுஷணம் மாரீசன், ஸுபாஹு முதலியவர்கள் யாகத்தைக் கொடுக்க வந்தது—ராமன் மாரீசனை ஸமுத்திரத்தில் தள்ளி மற்ற வர்களை ஸம்ஹரித்தது.	81
ஸர்க்கம் 31 மீதிஷ்டக்குப் பிரயாணம் அவதாரிகை—“ஜனகருடைய யாகத்தையும் பரமசிவனுடைய விஷ்டியையும் பார்க்கலாம்”—சேரணு நதி.	81
ஸர்க்கம் 32 குசநாபி குசர்—புத்ரர்கள்—ரஜ்யங்கள்— குசநாபருடைய பெண்கள்—வாபு அவர்களை மணம்செய்ய விரும்பினது —அவர்கள் மறுக்கக் குசுகளாய்ச் செய்யப்பட்டது—பிரதாவிடத்தில் முறையிட்டது.	84
ஸர்க்கம் 33 பிரஹ்மதத்தர் அவர்களுடைய பொறுமைமையப் பிரத மெச்சினது—பிரஹ்மதத்தர் ஸோமதையிடத்தில் குனி மஹர்ஷிக் குப் பிறத்தது—அவர் குசநாபருடைய பெண்களை மணம் செய்தது.	86
ஸர்க்கம் 34 விசுவாமித்திரவாசம் காதி—விசுவாமித்திரர்—கௌசிகி நதிபாக மாறினது.	88
ஸர்க்கம் 35 கங்கை அவதாரிகை—உத்பத்தி—தேவ லோகத்திற்குச் சென்றது.	89
ஸர்க்கம் 36 யுக்த ஜனனம் தேவர்கள் வேண்டப் பார்வதி பரமேஸ்வரர்கள் தேஜஸைத் தேகத்தில் நரித்தது—சிவன் அதில் ஒருபாகத்தைப் பூமியில் விட்டது— பார்வதி தேவர்களையும் பூமியையும் சபித்தது.	91
ஸர்க்கம் 37 (டி தொடர்ச்சி) தேவர்கள் ஸேனாபதியை விரும்ப யினது—அக்ஷயினர் புத்திரனே தருத் தவன்—சிவதேஜஸை அக்ஷி கங்கை யிடத்தில் விட்டது—அவன் அதை ஹிமயமலையின் அடிவாரத்தில் விட் டது—அதன் மலத்திலிருந்து பல நாதுக்கள் உண்டானது—கிருத்திகை கள் சிகவை வளர்த்தது—காத்தி கேயர் அஸுரர்களைக் கொன்றது.	98

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 38 கடவுள் பிரகிருமணஸி அவனுக்குப் புத்திரர்களை அனுக்ரஹித்தது—அஸமஞ்சன்—அறுபதாயிரம் புத்திரர்கள்—அஸமஞ்சனை ராஜ்யத்திலிருந்து வரத்தினது.	94 சிவபெயர் யாகஸாமக்ரிகளை அடித்துக்கொண்டு போனது—அவருக்குப் புத்திரியானது.
ஸர்க்கம் 39 கடவுளுடைய யாகம் இந்திரன் யாகக் குதிரையை மறைத்தது—அதைத் தேடும்படி ஸகரன் புத்திரர்களை ஆக்ரோபித்தது—அவர்கள் சலாநலம் வரையில் வெட்டினது—பிரசானிகள் பிரஹ்மாவிடத்தில் மூறையிட்டது.	96 ஸர்க்கம் 44 கடவுள்புத்திரர்கள் உத்தமகதிரைய அடைந்தது பிரஹ்மா பகீரதனை மெச்சினது—பலச்சூதி.
ஸர்க்கம் 40 கடவுள் புத்திரர்கள் அழிக்கப்பட்டது "இது நடக்கவேண்டியதே"—அவர்கள் திக்கஜல்களை வணங்கினது—கபிலரை எதிர்த்தது—அவரால் சாம்பலானது.	97 ஸர்க்கம் 45 கடவுள்புத்திரர்கள் கங்கையைத் தாண்டினது—தேவாஸுரர்கள் ஸமுத்திரத்தைக் கடைத்தது—பரமசிவன் விஷத்தைப் பூஜித்தது—கூர்மாவதாரம்—அபஸரஸ்கள்—வாகுணி—ஸுரஸுரர்கள்—தேவாஸுர புத்தம்—விஷ்ணு அஸுரர்களைக் கொன்றது.
ஸர்க்கம் 41 அம்பகன் ஸகரனால் அனுப்பப்பட்டது—ராஜபுத்திரர்கள் மடிந்ததைக் கண்டது—கங்கா ஜலத்தால் அவர்களுக்குத் தீர்ப்பணம் செய்ய வேண்டுமென்று கருடன் சொன்னது.	98 ஸர்க்கம் 46 கருத்துக்களின் உத்தி இந்திரனைக்கொல்ல ஒரு புத்திரனைத் திதி வேண்டினது—விசுவம்—இந்திரன் அவனுடைய கர்ப்பத்தை ஏழு துண்டு களாய் வெட்டினது.
ஸர்க்கம் 42 தீரீயன்—பகீரதன் கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டு வரத் தீரீயன் தவம் செய்தது—பலிக்காததால் பகீரதன் தவம் செய்தது—பிரஹ்மா அவனுக்கு வரங்களைக் கொடுத்தது—"கங்கையைத் தாங்க பரமசிவனை வேண்டுவாய்" என்றது.	98 ஸர்க்கம் 47 (ஷு தொடர்ச்சி) அவைகளே மருத்துக்கள்—விசாலவம்சம்—ஸுமதி ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பூஜித்தது.
ஸர்க்கம் 43 கங்கை பூமிக்கு வந்தது அவனுடைய கர்ப்பம்—பரமசிவனுடைய ஜடையில் மறைத்து கிடந்தது—பகீரதன் அவரை வேண்டிக் கங்கையைப் பெற்று பூமிக்குக் கொண்டு வந்தது—கங்கை அவரைப் பின்பொடர்ந்தது—ஜன்மம்	100 ஸர்க்கம் 48 அழிவிய "இந்தக் குழந்தைகள் யார்?"—கௌதமனுடைய சரிதம்—இந்திரன் அழிவியையைக் கொடுத்தது—கௌதமர் அவர்களைச் சேதித்தது.
	101 ஸர்க்கம் 49 அழிவிய சபா விமோசனம் தேவர்களிடத்தில் இந்திரன் மூறையிடல்—பிதிக்கள் அவனுக்கு வேஷ விருஷணத்தைக் கொடுத்தது—அழிவிய சபாவிமோசனம்—ராமலக்ஷ்மணர்கள் அவரை நமஸ்கரித்தது—அவரால் கௌதமரும் அவர்களைப் பூஜித்தது.

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 50 ஜனகர் அவர்களை உபசரித்தது அவதாரிகை—விசுவாமித்திரரையும் ராஜ குமாரர்களையும் பூஜித்தது—"இந்தக் குழந்தைகள் யார்?"	116 ஸர்க்கம் 51 வலிஷ்டரும் வீசுவாமித்திரரும் சதாநந்தர் ராமனுக்குச் சொன்னது—விசுவாமித்திரர் வலிஷ்டரிடத்திற்கு வந்தது.
ஸர்க்கம் 52 வலிஷ்டர் விருந்து செய்தது பரஸ்பரம் ஸேமம் விசாரித்தது—"உமக்கும் ஸைன்யத்திற்கும் விருந்து செய்வேன்"—காமதேனுவின் கன்றை ஏவினது.	118 ஸர்க்கம் 53 வீசுவாமித்திரர் காமதேனுவை யாசித்தது சபல அவர்களின் இஷ்டத்தைப் பூரித்தி செய்தது—"இந்தக் கன்று எனக்கு வேண்டும்"—கொடுக்க மாட்டேன்"
ஸர்க்கம் 54 சபல புத்தம் செய்தது விசுவாமித்திரர் சபலையை அபகரித்தது—அது மூறையிட்டது—ஸஸன்யங்களை பெருஷ்டிக்கும்படி வலிஷ்டர் சொன்னது—விசுவாமித்திரருடைய ஸேனை அழிந்தது—அவருடைய அஸ்திரங்களால் சபலவின் ஸைன்யம் மடிந்தது.	121 ஸர்க்கம் 55 விசுவாமித்திரர்—வலிஷ்ட புத்தம் வேறு ஸைன்யங்களால் வீசுவாமித்திரருடைய ஸைன்யத்தை அழித்தது—அவருடைய புத்திரர்கள் வலிஷ்டரால் எரிக்கப்பட்டது—அவர் சங்கரனிடத்திலிருந்து தில்யாஸ்திரங்களைப் பெற்று வலிஷ்டருடைய ஆசிரமத்தை அழித்தது.
ஸர்க்கம் 56 விசுவாமித்திரர் தோற்றது வலிஷ்டர் பிரஹ்மதண்டத்தால் தில்யாஸ்திரங்களை நசும் செய்தது—	124 ஸர்க்கம் 57 தீரீயக்கு விசுவாமித்திரர் ராஜ்ஷயானது—திரிசய்கு சீர்த்துடன் ஸ்வர்க்கம் போக வேண்டினது—வலிஷ்டர் இணங்காததால் அவருடைய புத்திரர்களை வேண்டினது.
	128 ஸர்க்கம் 58 (ஷு தொடர்ச்சி) அவர்கள் அவரைச் சண்டாளனாகச் சேதித்தது—அவர் விசுவாமித்திரரைச் சரணமடைந்தது.
	132 ஸர்க்கம் 59 (ஷு தொடர்ச்சி) அவனுக்கு விசுவாமித்திரர் அபயம் கொடுத்தது—தான் செய்யும் யாகத்திற்கு வராதவர்களை அவர் சேதித்தது.
	134 ஸர்க்கம் 60 (ஷு தொடர்ச்சி) தன் தவ மஹிமை யால் அவர் அவ்வரசனை ஸ்வர்க்கத்திற்கு அனுப்பினது—இந்திரன் அவனைத் தள்ளினது—அவர் வேறு ஸ்வர்க்கத்தை விருஷித்து அவனை வைத்தது.
	138 ஸர்க்கம் 61 கனச்சேபன் பிறகு அவர் புஷ்கர தீர்த்தத்தில் தவம் செய்தது—அப்பீஷன் ரிசுகரிடத்திலிருந்து கனச்சேபனை நரபதியாக விஸைக்கு வாய்க்கினது.
	138 ஸர்க்கம் 62 (ஷு தொடர்ச்சி) அவர் விசுவாமித்திரரைச் சரணமடைந்தது—தன் கட்டளை யை மீறின புத்திரர்களை அவர் சேதித்தது—அவர் உபதேசித்த மந்திரங்களால் கனச்சேபன் காப்பாற்றப்பட்டது.
	140 ஸர்க்கம் 63 விசுவாமித்திரரும் மோனகையும் விசுவாமித்திரர் சிவபாகு—மோனகையின் ஸையில் அகப்பட்டார்—கருத்தவத்தால் மஹர்ஷியாகுர்.

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 64 142	ஸர்க்கம் 72 160
விசுவாமித்திரரும் சம்பவமும் அவருடைய தவத்தைக் கெடுக்க இந்திரன் சம்பவைய அனுப்பினான்— அவர் அவனைச் சபித்தார்.	ஸர்க்கம் 72 160 புரத சத்துக்களின் விவாஹ நிச்சயம் குரதவஜ்ஜனுடைய புத்திரிகளை அல் விருவர்களுக்குகாக— விசுவாமித்திரர் கேட்டது—ஜனகர் ஸம்மதித்தார்— தசரதர் விவாக பூர்வ கிரியைகளை நடத்தினார்.
ஸர்க்கம் 65 144	ஸர்க்கம் 73 162
விசுவாமித்திரர் பிரஹ்மர்ஷியானது இந்திரன் அவரைப் பரிசுஷித்தது— கடுத்தவத்தால் தேவர்கள் பயத்து பிரஹ்மரவைச் சரணமடைந்தது— அவர் பிரஹ்மர்ஷியானார்—வலிஷ்ட கும் அனாத அங்கீகரித்தார்.	ஸர்க்கம் 73 162 விதா விவாஹம் ராஜ புத்திரர்களின் மாமன் மிதிஸீக்கு வந்தார்—மஹர்ஷிகள் விவாஹக்கிரியைகளை நடத்தினார்கள்— ஜனகர் நான்கு களையகளையும் தானம் செய்தார்—விவாஹ மஹோதஸலாம்.
ஸர்க்கம் 66 147	ஸர்க்கம் 74 163
விதாதேவி சிவனுடைய வில்—வீரதேவின் உத் பத்தி—வில்லை வளைக்க முடியாத அரசர்கள் ஜனகரால் முறிபட்டார்கள்.	ஸர்க்கம் 74 163 புரதராவர் தசரதர் அயோத்யைக்குச் சென்றார் —புரதராமர் வழியில் தடுத்தார்.
ஸர்க்கம் 67 149	ஸர்க்கம் 75 168
ராமன் விஷ்ணு முறித்தது அதை ஸபைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள்—தனுர் பங்கம்—ஜனகர் ராமனைக் கொண்டாடினார்—மத்திரி களை அயோத்யைக்கு அனுப்பினார்.	ஸர்க்கம் 75 168 ராம ராம ஸம்வாதம் தசரதர் புரதராமரை பிரசாரினை கேட்டது—சிவ விஷ்ணுவில்லுகள்— விஷ்ணு வின் மேன்மை—“ராமா! இந்த வில்லை வளை.”
ஸர்க்கம் 68 153	ஸர்க்கம் 76 171
தசரதர் ஸமாசாரத்தை அறித்தது துறர்கள் அவரிடத்தில் ராம னுடைய வெற்றியைத் தெரிவித்தார் கள்—அவர் விவாகத்தை அனுமதித் தார்.	ஸர்க்கம் 76 171 புரதராம க்ஷயபங்கம் ராமன் அவருடைய சக்தியை இழுத் துக்கொண்டது—அவருடைய வில்லை வளைத்துப் பாணத்தைப் பூட்டினார்— அதற்கு இரையாகப் புரதராமரின் தவத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட வேகம் களை அழித்தார்—அவர் ராமனைக் கொண்டாடி மஹேந்திர பர்வதத் திற்குப் போனார்.
ஸர்க்கம் 69 155	ஸர்க்கம் 77 174
தசரதர் மிதிஸீக்கு வந்தது ஜனகர் அவர்களை உபசரித்தார்.	ஸர்க்கம் 77 174 அயோத்யைக்கு வந்தது நகரப் பிரவேசம்—மஹோதஸலாம் —ராஜ பத்தினிகள் வீதை முதலியவர் களை உபசரித்தது—புரத சத்துக்கள் கள் கேகய தேசத்திற்குச் சென்றது— ராமனும் வீதையும் கிருஷ்ணஸ்த தர்மத்தை அனுஷ்டித்தது.
ஸர்க்கம் 70 156	
இஷ்வாகு வம்சம் ஜனகர் தன் தம்பியைத் தருவித்தது —தசரதர் ஸபைக்கு வந்தது—வலிஷ்ட டர் இஷ்வாகு வம்ச பரம்பரையை வ்ணித்தார்.	
ஸர்க்கம் 71 159	
நிமி வம்ச பரம்பரை ஜனகர் தன் வம்சத்தை வ்ணித் தார்—விவாஹ நிச்சயம்.	

அயோத்யா காண்டம்

விஷய அட்டவணை

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 1 1	ஸர்க்கம் 6 21
பூர்வ பட்டாபிஷேக நிச்சயம் ராமனுடைய ரூபம் புத்தி யுத்தி ஆசாரம் விதையை பரக்கிரமம் வீரியம் சௌரியம் பெருந்தன்மை முதலிய கல்யாண குணங்கள்—தசரதர் அவருக்கு யௌவராஜ்யாபிஷேகம் செய்ய நினைத்து மஹாஜனசபையைக் கூட்டுகிறார்.	ஸர்க்கம் 6 21 ராமன் அபிஷேகத்திற்கு வித்தயானது ஜனங்கள் நகரத்தை அலங்கரித்து உத்ஸவம் கொண்டாடுகிறார்கள்.
ஸர்க்கம் 2 6	ஸர்க்கம் 7 28
மத்திராரோசனை அவர் தன் நிச்சயத்தைத் தெரிவிக்க கிறார்—ஜனங்கள் ஸம்மதிக்கிறார்கள்— அரசன் அவர்களுடைய மனத்தைப் பரிசுஷிக்கிறார்—ஜனங்கள் ராமனுடைய கல்யாண குணங்களை வர்ணிக்கிறார் கள்.	ஸர்க்கம் 7 28 மத்திரை கைகேயியைக் கண்கத்தது அபிஷேக ஸமாசாரத்தை மத்திரை கேட்டுக் கைகேயியிக்கு ஆபத்து தேர்ந்ததைப்பற்றி அவளை எச்சரிக்க கிறார்—கைகேயி அவனைக் கோபிக்க கிறார்.
ஸர்க்கம் 3 11	ஸர்க்கம் 8 26
பட்டாபிஷேகம் பிரயத்தினம் அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஏற் பாடுகளைச் செய்யும்படி அரசன் வலிஷ்டரைக் கேட்டுக்கொள்ளு கிறார்—ராமனைத் தருவித்து ராஜ நீதியை உபதேசிக்கிறார்.	ஸர்க்கம் 8 26 (ஷு. தொடர்ச்சி)
ஸர்க்கம் 4 17	ஸர்க்கம் 9 30
கௌண்டியை ஸந்தோஷித்தது மனுபடியும் ராமனைத் தருவித்து அவருக்கு அபிஷேகம் செய்வதாக பிரதிக்கை கு செய்கிறார்—அத்த ஸத்தோஷ ஸமாசாரத்தை ராமன் கௌஸலியைக்குத் தெரிவிக்கிறார்— அவனுடைய ஆசீர்வாதம்.	ஸர்க்கம் 9 30 கைகேயி மத்திரைக்கு வசப்பட்டது யோசனை கேட்கிறார்—முன் கொடுத்த வரங்களை மத்திரை ஞாபகப்படுத்தி அவைகளைக் கேட்கச் சொல்லுகிறார் —கைகேயி அவளை மெச்சி வெகு மதித்து கோப அறையில் படுக்கிறார்.
ஸர்க்கம் 5 19	ஸர்க்கம் 10 36
வலிஷ்டர் ராமனைத் திறந்துப் போனது வலிஷ்டர் ராமனுடைய அரண் மனைக்குப் போய் அபிஷேகத்திற்கு முன்பாக நடக்கவேண்டிய வைதிக காரியங்களை நடத்துகிறார்.	ஸர்க்கம் 10 36 கைகேயி தசரதரை வசப்படுத்தினது அரசன் கைகேயியின் வீட்டிற்குப் போய் கோப அறையில் அவனைக் கண்டு ஸமாதானம் செய்யப் பார்க் கிறார்.
	ஸர்க்கம் 11 38
	கைகேயி கேட்ட வரங்கள் எதைக் கேட்டாலும் கொடுப்பதாக அரசன் கோரப் பிரமாணம் செய்கிறார் —புரதனுக்கு அபிஷேகமும் ராமனுக்கு வனவாஸஸுமென்ற வரங்களைக் கேட்கிறார்.

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 12 42	ஸர்க்கம் 18 74
தசரத கையேலி ஸ்வராதம்	கையேலி ராமனைக் காட்டிற்று அனுப்பியது
தசரதர் கோகத்தரால் மூச்சையடைத்து அவனைப் பலவிதமாக வேண்டிய புத்தியை மார்பப் பார்க்கிறார்—அவன் தசரதரைக் கோபிக்கிறார்—அவன் மறுபடியும் அவனை நயத்தாலும் பயத்தாலும் ஸமாநானம் செய்ய முயலுகிறார்.	தசரதர் துக்கம் மேலிட்டுத் தன்னுடன் போகாததைப் பார்த்து ராமன் கையேலியைக் காணாததைக் கேட்கிறார்—அரசன் செய்த பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்றும்படி கையேலி அவரை வற்புறுத்துகிறார்—ராமன் செய்த கோரப் பிரமாணம்—காட்டிற்றுப் போகும்படி கையேலி அவரை உத்தரவு செய்கிறார்.
ஸர்க்கம் 13 58	ஸர்க்கம் 19 79
(டி தொடர்ச்சி)	ராமன் கௌஸல்யைக்குத் தெரிவிக்கச் செய்தது
ஸர்க்கம் 14 59	ராமன் ஸந்தோஷத்துடன் ஸம்மதிக்கிறார்—அப்பொழுதே புறப்பட வேண்டுமென்று கையேலி தீர்ப்புறிக்கிறார்—தசரதர் கையேலியை ஸமாநானம் செய்ய முடியாமல் ராமனை அழைத்து வரும்படி ஸாமந்திரரை அனுப்புகிறார்.
ஸர்க்கம் 15 64	ஸர்க்கம் 20 88
ஸாமந்திரர் ராமனை அழைத்துவரச் செய்தது	கௌஸல்யா ராம ஸ்வராதம்
அரசனைக் காணாமல் ஜனங்களுக்கு ஸந்தேகமுண்டாகிறது — ஸாமந்திரர் மறுபடியும் தசரதரைத் துதித்து எழுப்புகிறார்—அரசன் அவரை ராமனிடத்திற்கு அனுப்புகிறார்—ராமனுடைய அரசன்மனை.	தன் தாய்க்கு ராமன் நடந்த வரலாற்றைச் சொல்லுகிறார்—அவன் வெகு வாக பிரலாபித்து ராமனைத் தடுக்கிறார்.
ஸர்க்கம் 16 67	ஸர்க்கம் 21 88
ராமன் தசரதரிடத்தில் வந்தது	ராமன் கௌஸல்யையை ஸ்வராதம் செய்தது
ஸாமந்திரர் ராமனைத் தரிசித்து அரசனுடைய உத்திரவைத் தெரிவிக்கிறார்—ராமன் புறப்படும்பொழுது ஸீதை செய்த மங்களாசாஸனம்—ஜனங்கள் ராமனுக்கு ஸகல ஷோமங்களையும் பிரார்த்திக்கிறார்கள்.	லக்ஷ்மணனும் கௌஸல்யையும் சொன்ன காரணங்கள்—ராமன் கௌஸல்யையை ஸமாநானம் செய்கிறார்.
ஸர்க்கம் 17 72	ஸர்க்கம் 22 85
(டி தொடர்ச்சி)	ராமன் ஸ்ஷ்மணனை ஸ்வராதம் செய்தது
ராமன் ஜனங்களுக்குத் தகுந்தபடியானியாதை செய்து அரசனிடத்திற்கு வருகிறார்.	பிதா செய்தது நியாயமே.
	ஸர்க்கம் 23 86
	ஸ்ஷ்மணன் ராமனைத் தடுத்தது
	விதியை மதியால் வெல்லும்—ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 24 108	ஸர்க்கம் 28 116
கௌஸல்யை ஸம்மதித்தது	(டி தொடர்ச்சி)
தான் காட்டிலிருக்கும்பொழுது தன் தாய் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய தர்மத்தை ராமன் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்.	ஸீதை காட்டில் வளர்ப்பது அஸாத்ய மென்பதற்கு ராமனுடைய காரணங்கள்.
ஸர்க்கம் 25 108	ஸர்க்கம் 29 116
கௌஸல்யை ராமனுக்கு மங்களாசீவாதம் செய்தது	(டி தொடர்ச்சி)
கௌஸல்யை ராமனுக்குச் செய்த மங்களாசீவாதம்.	தன்னின் அழைத்துப் போகாமலிருக்க முடியாதென்பதற்கு ஸீதையின் காரணங்கள்.
ஸர்க்கம் 26 109	ஸர்க்கம் 30 121
ஸீதா ராம ஸ்வராதம்	ராமன் ஸீதையை அழைத்துப்போக ஸம்மதித்தது
ராமனுடைய துக்கத்தைப் பார்த்து ஸீதை பிரலாபிக்கிறார்—ராமன் நடந்த வரலாற்றைத் தெரிவித்துத் தான் காட்டிலிருக்கும் பொழுது அவன் நடக்கவேண்டிய விதத்தை உபதேசிக்கிறார்.	ராமனுக்கு ரோஷமுண்டாகும்படி ஸீதை பேசுகிறார்.
ஸர்க்கம் 27 118	ஸர்க்கம் 31 128
(டி தொடர்ச்சி)	ராம ஸ்ஷ்மண ஸ்வராதம்
பதிவரதைகளின் தர்மத்தை ஸீதை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்.	தன்னையும் அழைத்துப் போக வேண்டுமென்பதற்கு லக்ஷ்மணன்
ஸர்க்கம் 28 116	
(டி தொடர்ச்சி)	
ஸீதை காட்டில் வளர்ப்பது அஸாத்ய மென்பதற்கு ராமனுடைய காரணங்கள்.	
ஸர்க்கம் 29 116	
(டி தொடர்ச்சி)	
தன்னின் அழைத்துப் போகாமலிருக்க முடியாதென்பதற்கு ஸீதையின் காரணங்கள்.	
ஸர்க்கம் 30 121	
ராமன் ஸீதையை அழைத்துப்போக ஸம்மதித்தது	
ராமனுக்கு ரோஷமுண்டாகும்படி ஸீதை பேசுகிறார்.	
ஸர்க்கம் 31 128	
ராம ஸ்ஷ்மண ஸ்வராதம்	
தன்னையும் அழைத்துப் போக வேண்டுமென்பதற்கு லக்ஷ்மணன்	
	சொன்ன காரணங்கள்—ராமனுடைய ஆஷோபம்—லக்ஷ்மணன் அவரை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்தது.
	ஸர்க்கம் 32 180
	யாத்ரா தானம்
	ராமன் தன் சொல்வத்தைப் புரோஹிதர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் பரிவாரங்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் தானம் கொடுத்தது.
	ஸர்க்கம் 33 188
	அயோத்யா ஜனங்களின் துக்கம்
	ராமன் லக்ஷ்மணன் ஸீதை அரசனிடத்தில் உத்தரவு கேட்கப் போன பொழுது ஜனங்கள் பிரலாபித்துக் கையேலியை நித்திக்கிறார்கள்.
	ஸர்க்கம் 34 188
	ராமன் உத்தரவு கேட்டது
	ராமன் தங்களுக்கு உத்தரவு கொடுக்கும்படி கேட்கிறார்—அரசன் ஸம்மதிக்கிறார்—ராமன் அப்பொழுது செய்த பிரதிக்ஷை.
	ஸர்க்கம் 35 142
	ஸாமந்திரர் கையேலியைக் கண்டித்தது
	கையேலியின் தாய் மிகவும் கொடியவள்.
	ஸர்க்கம் 36 145
	ஸீதாசித்தர் கையேலியைக் கண்டித்தது
	ஸீதாசித்தரனுடைய கோபமான வார்த்தைகள்—தசரதர் ஸகல யரி வாரங்களையும் ராமனுடன் அனுப்ப வேன் என்கிறார்—கையேலி அவை களைக் கேட்டு மிகவும் கோபிக்கிறார்.
	ஸர்க்கம் 37 148
	வனிஷ்டர் கையேலியைக் கண்டித்தது
	வனிஷ்டர் அவனைக் கண்டிக்கிறார்—அவன் அதை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் ராமனுக்கும் ஸீதைக்கும் நரவுரியைக் கொடுக்கிறார்.—வனிஷ்டர் கோபத்துடன் தடுக்கிறார்.

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 38 151	ஸர்க்கம் 45 178
தசரதர் கையெழுத்து கண்டித்தது தசரதர் கண்டித்ததைக் கையெழுத்து லக்ஷயம் செய்யவில்லை.—ராமன் தன் தாயைப்பற்றி அரசனைப் பிரார்த்திக்கி யிருக்கிறார்.	தசரதர் ஜனங்களை ராஜ்யம் செய்வது ராமன் ஜனங்களைத் தடுக்கிறார்— பிராஜாபந்தர்கள் செய்த பிரார்த்தனை —அவர்கள் தமஸாநதி வரையில் வர கிறார்கள்.
ஸர்க்கம் 39 154	ஸர்க்கம் 46 150
ராமன் வளம்போக உத்தரவு பெற்றது எரிதெக்கு வேண்டிய பொருள்களை அரசன் கொடுத்தனுப்புகிறார்— கௌஸல்யை அவளுக்குப் பதினிரதா தர்மத்தை உபதேசிக்கிறார்—ராமன் ராஜ்யத்திலிருக்கையில் உத்தரவு கேட்கிறார்.	தசரதர் ஜனங்களை ராமன் விட்டுப் போனது ராமன் ஜனங்களை ஏமாற்றி விட்டுப் போகிறார்—காரணம்.
ஸர்க்கம் 40 158	ஸர்க்கம் 47 182
ராமன் வளத்திற்கும் புறப்பட்டது ஸுமித்திரை லக்ஷ்மணனுக்குச் செய்த உபதேசம்—அவர்கள் காட் டிக்குப் போகும்பொழுது ஜனங் களுடைய துக்கம்—அரசனும் ஸ்திரீ களும் பின் தொடர்கிறார்கள்—ஸுமத் திரர் தந்தை வேகமாக ஓடுகிறார்.	தசரதர் ஜனங்களை பிரார்த்தித்தது ஜனங்கள் வெருதேரம் பிரலாபித்து அயோத்யைக்குத் திரும்பி வருகிறார் கள்.
ஸர்க்கம் 41 164	ஸர்க்கம் 48 184
தசரதர் ஜனங்களைப் பிரார்த்தித்தது அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகளின் பிரலா பம்—அயோத்யையில் நடந்த அலங் காரம்—ஜனங்களுடைய நிலைமை— ராமனுடைய மித்திரர்களின் கதி.	தசரதர் ஸ்திரீகளின் பிரலாபம் தசரதர் ஸ்திரீகள் ராமனிடத் தில் வைத்த அன்பு—அவர்களுடைய பிரலாபம்.
ஸர்க்கம் 42 167	ஸர்க்கம் 49 187
தசரதருடைய பிரலாபம் கௌஸல்யையின் வீட்டிற்குப் போய் அரசன் அவனிடத்தில் பிரலா பிக்கிறார்.	ராமன் ராஜ்யத்தின் எல்லையைத் தாண்டி யது கிராமத்து ஜனங்களின் துக்கம்— ராஜ்யத்தின் எல்லைக்கு ராமன் வரு கிறார்—வேட்டையாடுவதின் தர்மம்.
ஸர்க்கம் 43 170	ஸர்க்கம் 50 188
கௌஸல்யையின் பிரலாபம் கௌஸல்யை அரசனைக் கோபிக் கிறார்.	சிஞ்சிகிரே யுரம் ராமன் தசரதேவத்தை நமஸ்கரிக்கி யிருக்கிறார்—கங்கையின் வர்ணனை—எரிதை செய்த பிரார்த்தனை—குறவர் அவர் களுக்குச் செய்த உபசாரம்—ராமனு டைய ஸத்தேசம்—அவர்கள் கங்கைக் கரையில் தங்குகிறார்கள்.
ஸர்க்கம் 44 178	ஸர்க்கம் 51 198
ஸுமித்திரை கௌஸல்யையையத் தேற்றினது ஸுமித்திரை ராமனுடைய நிஜஸ்வ ரூபத்தை அவளுக்கு உபதேசிக்கிறார் —அவ்விருவருக்குமுள்ள தாரதம்யம்.	லக்ஷ்மணன் பிரார்த்தித்தது லக்ஷ்மணன் தூங்காமல் தன் தகப் பினையும் ராஜ்யத்திலிருக்கையும் அயோத்யை யையும் பற்றிக் குறவனிடத்தில் துக்கிக் கிறார்.

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 52 195	ஸர்க்கம் 58 218
ராமன் கங்கையைத் தாண்டினது ஸுமத்திரை தன்மையும் அழைத்துப் போக பிரார்த்திக்கிறார்—ராமன் அவரி டத்தில் சொல்லியனுப்பின விஷயம்— ஸுமத்திரை ஸமாநாமம் செய்து அனுப்புகிறார்—ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஜடைையைத் தரிக்கிறார்கள்—மதஸ்ய தேசத்தில் போகிறார்கள்.	ராமன் தேரிவித்த ஸமாநாமம் ராமன் லக்ஷ்மணன் எரிதை சொல்லி யனுப்பின விஷயங்கள்.
ஸர்க்கம் 53 204	ஸர்க்கம் 59 222
ராமன் லக்ஷ்மணனைப் பரிசீலித்தது கையெழுத்தையும் தசரதரையும் ராமன் குற்றம் காட்டுகிறார்—லக்ஷ்ம ணன் திரும்பிப்போக ஸம்மதிக்க வில்லை—ஆலமரத்தடியில் தங்கினது.	தசரதருடைய பச்சாத்தாயம் அயோத்யை படும் கஷ்டம்—தசர தர் மூச்சை அடைகிறார்.
ஸர்க்கம் 54 207	ஸர்க்கம் 60 225
ராமன் பரத்வாஜரை தரிசித்தது பரத்வாஜரைத் தரிசிக்கிறார்கள்— அவர் செய்த உபசாரம்—சித்திரகூடத் தில் வசிக்கலாமென்றது.	ஸுமத்திரை கௌஸல்யையை ஸமாநாமம் செய்தது தசரதர் தன் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு மன்னிப்பு கேட்கிறார்.
ஸர்க்கம் 55 210	ஸர்க்கம் 61 227
சித்திரகூடம் சித்திரகூடத்திற்கு வழி காட்டு கிறார்—போகும்பொழுது எரிதை காணிக்கைத் தேவதையைப் பிரார்தி க்கிறார்—யமுனையைத் தாண்டி யிருக்கிறார்—ஆலமரத்தடியில் தங்கு கிறார்கள்—எரிதை அந்த விருஷத் தேவ தையைப் பிரார்த்திக்கிறார்.	கௌஸல்யை தசரதரிடத்தில் கோபித்தது ராமனையும் லக்ஷ்மணனையும் எரிதை யையும் எங்கனும் ஜனங்களையும் கொடுத்தார்—என்ன அடைந்தார்?
ஸர்க்கம் 56 212	ஸர்க்கம் 62 230
பன்சாரினை சித்திரகூட வர்ணனை—வால்மீகி யின் ஆசிரமம்—பன்சாரினை கட்டப் படுகிறது—மவதிகக் கிரியைகளைச் செய்து அதில் பிரவேசிக்கிறார்கள்.	கௌஸல்யையின் பச்சாத்தாயம் தசரதர் கைகப்பிப் பிரார்த்திக்கக் கௌஸல்யை நடுங்கி அவரை மன்னிப் புக் கேட்கிறார்.
ஸர்க்கம் 57 215	ஸர்க்கம் 63 232
ஸுமத்திரை அயோத்யைக்கு வந்தது ஜனங்கள் அவரிடத்தில் ராம னுடைய வரலாற்றைக் கேட்டது— ராமனை நினைத்து அவர்கள் புல்லினது —ராஜ்யத்திலிருக்கின்ற பிரலாபம்— கௌஸல்யை தசரதரைக் கோபிக் கிறார்.	தசரதர் மூச்செய்த பரமம் வேட்டையாடும்பொழுது ஒரு சிஷி குமாரனை யானியென்று நினைத்துக் கொள்கிறார்.
ஸர்க்கம் 58 218	ஸர்க்கம் 64 237
ராமன் கங்கையைத் தாண்டினது ஸுமத்திரை தன்மையும் அழைத்துப் போக பிரார்த்திக்கிறார்—ராமன் அவரி டத்தில் சொல்லியனுப்பின விஷயம்— ஸுமத்திரை ஸமாநாமம் செய்து அனுப்புகிறார்—ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஜடைையைத் தரிக்கிறார்கள்—மதஸ்ய தேசத்தில் போகிறார்கள்.	தசரதர் மூச்செய்த பரமம் வேட்டையாடும்பொழுது ஒரு சிஷி குமாரனை யானியென்று நினைத்துக் கொள்கிறார்.
ஸர்க்கம் 59 222	ஸர்க்கம் 65 242
தசரதருடைய பச்சாத்தாயம் அயோத்யை படும் கஷ்டம்—தசர தர் மூச்சை அடைகிறார்.	ஸுமத்திரை அயோத்யைக்கு வந்தது ஜனங்கள் அவரிடத்தில் ராம னுடைய வரலாற்றைக் கேட்டது— ராமனை நினைத்து அவர்கள் புல்லினது —ராஜ்யத்திலிருக்கின்ற பிரலாபம்— கௌஸல்யை தசரதரைக் கோபிக் கிறார்.

ஸர்க்கம் 66	245
கௌஸல்யை பிரவரித்தது	
கௌஸல்யை கைகேயியை நித்திக் கிறார்—அரசனுடைய தேகத்தைத் தைலத்தில் காப்பாற்றி வைக்கிறார்கள்.	
ஸர்க்கம் 67	248
அரசன் விஷய ராஜ்யம்	
வேறு அரசனை நியமிக்கும்படி ஜனங்கள் வலியுறுட்டரை வேண்டுகிறார் கள்—அரசனில்லாத ராஜ்யத்தின் கஷ்டங்கள்.	
ஸர்க்கம் 68	251
தூதர்கள் பரதனை அழைக்கப் போனது	
அயோத்யையிலிருந்து கேகய தேசத்திற்குப் போகும் மரீக்கத்தின் வரிணை.	
ஸர்க்கம் 69	253
பரதன் கண்ட உயிப்பணம்	
அரசனுக்காவது ராஜ்யபுத்திரர்களுக்கா வது ஏதோ கெடுதி நேரவேண்டும்.	
ஸர்க்கம் 70	255
பரதன் அயோத்யைக்குப் புறப்பட்டது	
வலியுறுட்டருடைய உத்தரவைத் தூதர்கள் பரதனுக்குத் தெரிவிக்கிறார் கள்—பரதன் அயோத்யைக்குப் புறப் படுகிறார்.	
ஸர்க்கம் 71	257
பரதன் அயோத்யைக்கு வந்தது	
கேகய தேசத்திலிருந்து அயோத் த்யைக்குப் போகும் மரீக்கம்.	
ஸர்க்கம் 72	260
பரதனைக் கோரிய மந்திரி	
நானே. உனக்கு இந்த ராஜ்யத்தை ஸம்பாதித்தேன்—ராமனைக் காட்டிக்கு அனுப்பினேன்—இந்த வரன் களை அரசன் கொடுக்கச் செய்தேன்— ஸௌக்யமாக ஆனவாம்.	
ஸர்க்கம் 73	264
(ஷு தொடிக்சி)	
நான் ராஜ்யத்தை விரும்பவில்லை— ராமனுக்கே அது உரியது—அரசன்	

செய்தது உசிதமல்ல—ராமனைத் திரும்பி அழைத்து வருவேன்—நீ மறா யா—உன் வயிற்றில் பிரத்தேனே!	
ஸர்க்கம் 74	268
(ஷு தொடிக்சி)	
காமதேனுயின் கதை.	
ஸர்க்கம் 75	272
பரதனுடைய பிரதிக்கை	
கௌஸல்யை பரதனைக் குற்றம் சாட்டுகிறார்—அவர் கோரமான சபதம் செய்திருக்கிறார்—கௌஸல்யை அவரைத் தேற்றுகிறார்.	
ஸர்க்கம் 76	276
தூதருடைய உத்தரவு கிளியைகள்	
பரதன் பிதாவைக் குறித்துப் புலம்பு கிறார்.	
ஸர்க்கம் 77	278
(ஷு தொடிக்சி)	
ஸகுச்சயனம்—ராஜகுமாரர்களின் பிரலாபம்—ஸயீனிடகரணம்—வலியு றுட்டர் தேற்றுகிறார்.	
ஸர்க்கம் 78	279
யந்தாரக்குக் கிடைத்த யெருபி	
சத்குணன் தசரதரையும் லக்ஷ்ம ணையையும் கண்டிக்கிறார்—மந்தரையை அடிக்கிறார்—பரதன் தடுக்கிறார்.	
ஸர்க்கம் 79	282
“இந்த ராஜ்யம் எனக்கு வேண்டாம்”	
ஜனங்கள் பரதனை அரசனாக வேண்டுகிறார்கள்—அவர் மறுத்து வளத்திற்கும் போக நிச்சயிக்கிறார்.	
ஸர்க்கம் 80	288
காட்டிற்கு யாக்கக் அழைத்தது	
வேலைக்காரர்களின் உத்தரவு.	
ஸர்க்கம் 81	286
ராஜஸயை	
ஜனங்களும் நிலவர்களும் பரதனுக் குப் பட்டம் கட்டிக் கூடுகிறார்கள்.	

ஸர்க்கம் 82	288
பரதன் காட்டிற்குப் போகப் புறப்படுதல்	
ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொள்ளும்படி வலியுறுட்டர் பரதனுக்குச் சொன்ன காரணங்கள்—பரதன் அவரை எதிர்த் துப்பேசி ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொள்ளா மல் ராமனையே அழைத்துவருவதாக நிச்சயிக்கிறார்—ஜனங்களின் ஸந்தோ ஷம்.	
ஸர்க்கம் 83	290
பரதன் கங்கைக் கரைக்கு வருதல்	
பரதனுடைய பிரயாண வரிணை.	
ஸர்க்கம் 84	292
பரதன் குறியைச் சந்தித்தது	
குறியைக்குப் பரதனிடத்திலுண் டான ஸந்தேகம்—யுத்தத்திற்கும் ஸமாதானத்திற்கும் வித்தமாகவே அவன் பரதனிடத்தில் வருகிறார்.	
ஸர்க்கம் 85	294
(ஷு தொடிக்சி)	
குறியை பரதனை உபசரித்துத் தன் ஸந்தேகத்தைத் தெரிவிக்கிறார்— பரதன் தன் உண்மையான பான் மையை எடுத்துச் சொல்லி ராமனைப் பற்றிப் புலம்புகிறார்.	
ஸர்க்கம் 86	298
ராமன்குமாரர்களையுற்றி குறியைச் சொல் வது	
இங்கே 01-வது ஸர்க்கத்தின் விஷயமே மறுபடியும் வரிணிக்கப் படுகிறது.	
ஸர்க்கம் 87	301
(ஷு தொடிக்சி)	
பரதன் மூர்ச்சையடைகிறார்— கௌஸல்யை அவரைத் தேற்றுகிறார் —ராமனுடைய லவ்வாஸ வரிணை.	
ஸர்க்கம் 88	308
பரதன் பிரவரித்தது	
தன் பிதாவும் மாதாவும் செய்த அநியாயத்தையும் தன் பாயத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.	

ஸர்க்கம் 89	306
பரதன் கங்கையை தாண்டியது	
ஆற்றைத் தாண்டும் வரிணை— பரதனாரனுடைய ஆசிரமம்.	
ஸர்க்கம் 90	308
பரதன் பரதவாஜரைத் தரிசித்தது	
பரதவாஜர் பரதனிடத்தில் ஸந்தே கப்படுகிறார்—பரதன் தன் உட்கருத் தைத் தெரிவிக்கிறார்—அந்த மறவர்ஷி பரதனை விருந்துக்கு அழைக்கிறார்.	
ஸர்க்கம் 91	310
பரதவாஜர் செய்த விருந்து	
தேவதைகளையும் கந்தர்வர்களையும் பரதவாஜர் கூப்பிடுகிறார்—அவர்கள் வந்து பரதனுக்கும் ஸஸன்யத்திற்கும் பரிவாரத்திற்கும் அவர்கள் நினைத் ததையெல்லாம் கொடுத்து விருந்து செய்யிக்கிறார்.	
ஸர்க்கம் 92	316
பரதன் சித்தகூடத்திற்குப் போனது	
பரதன் மறவர்ஷியை வணங்கி ராமனுடைய இரூபிடத்தைக் கேட்டறிக்கிறார்—ராஜபுத்திரியை அவரிடத்தில் காட்டி வரிணிக்கிறார்— கைகேயி குற்றமற்றவனென்று பரத் வாஜர் தேவரகஸ்யத்தை வெளிப் படுத்துகிறார்.	
ஸர்க்கம் 93	319
பரதன் ராமனுக்குமிடத்துத் தேடியது	
ராமனுடைய ஆசிரமத்தைத் தேடும் விதம்.	
ஸர்க்கம் 94	321
சித்தகூடத்தின் அரகு	
தகரத்தில் வலியுறுட்டரை இடே சிலாக்யம்.	
ஸர்க்கம் 95	328
யந்தாரின் தீர்	
ராமனும் வீணையும் ஜலகீரடை செய்தது.	

சுருக்கம் 96	825
புரதனுடைய சேனையைக் கண்டு கஷ்டமாய் கோபித்தது	
புரதன் மறா தரோஹி—நம்மைக் கொல்ல வந்திருள்—அவனையும் வேலையையும் எரித்து விடுகிறேன்.	
சுருக்கம் 97	827
ராமன் கஷ்டமான அடக்கியது	
புரதன் மறா ஸாது—நம்மை அழைக்க வந்திருள்—கொபத்திற்கு இடம் கொடாதே—என் கஷ்டமனை வெட்டாமடைகிறார்.	
சுருக்கம் 98	830
புரதன் ராமனுடைய சூசிரமத்தைத் தேடினது	
புரதனுடைய கோரிக்கை—ராமனுடைய சூசிரமம் காணப்படுகிறது.	
சுருக்கம் 99	831
புரதன் ராமனைத் தரிசித்தது	
அந்த சூசிரமவர்களை—போகும் வழியிலுள்ள அடையாளங்கள்—ராமனைக் கண்டு புரதன் பிரலாபிக்கிறார்.	
சுருக்கம் 100	837
ராமன் புரதனுக்கு ராஜதீய உபதேசித்தது	
“ ஏன் வந்தாய், புரத? எல்லோரும் கேட்க மாமா? ” பெரியோர்களுடைய பூதையு—மத்திரிகள்—ஆலோசனை—சேலவகர்கள்—தண்டனை—ராஜதீய தரோஹி—சேனாபதி—புத்தவீரன்—சம்பளம் கொடுப்பது—தூதர்கள்—பரிசீலிக்க வேண்டியவர்கள்—துரத்தப் பட்டவர்கள்—நாஸ்திகர்கள்—அயோத்யை—ராஜ்யம்—வைசியர்கள்—சூதர்கள்—ஸ்தீர்கள்—யானகர்கள் தரிசனம் கொடுப்பது—கோட்டைகள் ஆதாயம்—நியாய விசாரணை—வணக்கம்—புருஷாதீதங்கள்—பதினான்கு நோஷங்கள்—பத்து உபலாபங்கள்—ஐந்து அரண்கள்—ஏழு ராஜ்ய அங்கங்கள்—நான்கு உபலாபங்கள்—எட்டு	

சுருக்கம் 101	849
தரத்தருடைய மரணத்தை அறிந்து	
“ தங்களை விட்டுப் பிரிந்ததே அதற்குக் காரணம்.”	
சுருக்கம் 102	850
ராம கஷ்டமாய்க் உத்தரகிணிகளைச் செய்தது	
ராமனுடைய பிரலாபம்—எந்தையையும் கண்டிப்பதையும் துக்கம் விசாரிக்கிறார்—தரிப்பணம்—ஸ்பெண்டிகாரணம்—புரதனுடைய கைவாய்கள் ராமனைப் பார்க்கிறார்கள்.	
சுருக்கம் 103	853
ஐயங்கள் ராமனைத் தரிசித்தது	
சூசிரமத்திற்குப் போகும் வழியிலுள்ள அடையாளங்களைப் பார்க்கும் கௌஸல்யை வந்திருக்கிறார்—ராஜபத்தினிகள் ராமனைக் காண்கிறார்கள்—கௌஸல்யை எந்தையைத் தேர்ந்துகிறார்.	
சுருக்கம் 104	855
புரதன் சரணுகதி செய்தது	
ஏன் வந்தாய் புரத?—நாங்கள் அயோத்யைக்குத் திரும்பிவர வேண்டும்—நான் பிரதவிடத்தில் செய்த பிரதிக்ஞையை மீற மாட்டேன்.	
சுருக்கம் 105	859
ராமன் புரதனுக்குத் தரிசத்தை உபதேசித்தது	
புரதன் மறுபடியும் பிரதீகீர்த்திக்கிறார்—ராமன் தெய்வத்தின் மறியாமையை யும் காலகதியையும் பிராணிகளின் உத்தமத்தி நரசத்தையும் எடுத்துரைக்கிறார்.	

சுருக்கம் 106	863
புரதன் ராமனை மறுபடியும் பிரதீகீர்த்தி புரதன் மறுபடியும் பல காரணங்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்.	
சுருக்கம் 107	868
ராமன் புரதனை மாரதானம் செய்தது	
உண்மையான காரணம் இன்ன தென்ற ராமன் தெரிவிக்கிறார்—விவரம் காலத்தில்தான் தராத செய்தி ஒப்பந்தம்—புத்திரனுடைய லக்ஷணம்.	
சுருக்கம் 108	868
ஜாபாவி மஹர்ஷியின் உபதேசம்	
சார்க்கமதம்—யாருக்கு யார் ஸம்பந்தம்?—பிரதவகாமே உண்மை—புரலோகம் கிடைப்பது.	
சுருக்கம் 109	871
ராமன் ஜாபாவியைக் கண்டித்தது	
என்னை எல்லோரும் நித்திப்பார்கள்—புரலோகம் எப்படி கிடைக்கும்?—ஸத்யமே மெலசனது—செய்த பிரதிக்ஞையைத் தவறாமட்டேன். புரலோகம் நிச்சயம்—உண்மை விலக்கி விட்டேன்—தரிமமே யாவதற்கையும் ஸாதீக்கும்—ஜாபாவி உண்மையைத் தெரிவிக்கிறார்.	
சுருக்கம் 110	875
மஹிஷ்டி ஸூரிய வம்சத்தை வர்ணித்தது	
மூத்தவனுக்கே ராஜ்யம் கிடைத்து வந்திருப்பதென்று மஹிஷ்டி திருபிக்கிறார்.	
சுருக்கம் 111	877
ராமனைத் திருப்ப ரூபாயை	
மஹிஷ்டி ராமனை வற்புறுத்துகிறார்—ராமனுடைய பதில்—புரதன் பிரயோசனமே செய்து—ராமன் அதைக் கண்டித்து அவனை ஸமாதானம் செய்கிறார்—“ராமனுக்குப் பதிலாக நானே வணவாஸம் செய்யுகிறேன்”—ராமன் ஆஷோபிக்கிறார்.	

சுருக்கம் 112	880
ராமன் புரதனுக்குத் தம் பாதுகாணிக் கொடுத்தது	
சிஷிகள் ராமனுடைய முடிவை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்—புரதன் ஆஷோபிக்கிறார்—ராமன் உறுதியாக பிரதிக்ஞை செய்கிறார்—ராமனுடைய மரவடிவிகளை பிரதீகீர்த்திக்கிறார்—ராமன் அவைகளைக் கொடுக்கிறார்—புரதன் செய்த பிரதிக்ஞை—எல்லோரும் திரும்பிப் போகிறார்கள்.	
சுருக்கம் 113	885
புரதன் அயோத்யைக்கு வந்தது	
புரதவாஜனுக்குப் புரதன் நடத்த விருத்தநாத்தத்தைத் தெரிவிக்கிறார்.	
சுருக்கம் 114	887
அரசன் இம்மாத நகரத்தின் நிலம்	
சுருக்கம் 115	889
புரதவாஜனுக்கு உபதேசம்	
சுருக்கம் 116	891
சிஷிகள் சித்திரகூடத்தை விட்டுச் சென்றது	
ராமனுக்கான உபதேசம்.	
சுருக்கம் 117	893
ராமன் அத்திரிஷ்டமாய்க் தரிசித்தது	
அனஸூயையின் மகிமை—அவள் எந்தைக்குப் பதிவிரதா தரிசத்தை உபதேசித்தது.	
சுருக்கம் 118	895
மீனா தன் மரணத்தை உபதேசிக்கக் கூடியது	
சுருக்கம் 119	899
ராமன் தண்டாசனயத்தின் பிரயோசனம்	
அனஸூயை எந்தைக்கு தில்லிய சத்தனங்களையும் புஷ்பங்களையும் கொடுத்தது—சூசிரம சிஷிகள் ராமனுக்களித்ததிலிருந்து தங்களை ராமனுக்குப் படி ராமனைப் பிரதீகீர்த்தித்தது.	

ஆரண்ய காண்டம்

விஷய அட்டவணை

பக்கம்	பக்கம்	பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 1	8	ஸர்க்கம் 6	17
ராமன் ஆசிரமங்களுக்குச் சென்றது		முனிவர்கள் சரணாகதி செய்தது	
ஆசிரம வர்ணனை—ரிஷிகளின் வர்ணனை—ரிஷிகள் ராமனைப் பூஜித்தது.		முனிவர்கள் வர்ணனை — அவர்கள் ராமனைச் சரணமடைந்தது — ராஜதர்மம்—ராஜஸூகனிடத்திலிருந்து தயக்கைக் காப்பாற்றும்படி பிரார்த்தித்தது—ராமன் அவர்களுக்கு அபயதானம் செய்தது.	
ஸர்க்கம் 2	7	ஸர்க்கம் 7	20
விராதன் வீரையை எடுத்துச் சென்றது		ஸூதீஷ்டர்	
விராதனுடைய வர்ணனை — அவன் வீரையைத் தூக்கிக்கொண்டு மூடினது —ராமன் பிரலாபித்தது - லக்ஷ்மணன் தேற்றினது.		ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஸூதீஷ்டருடைய ஆசிரமத்திற்குச் சென்றது—ஸூதீஷ்டரின் உபசரணை.	
ஸர்க்கம் 3	10	ஸர்க்கம் 8	21
விராதனுடன் ஸம்வாதம்		ஆசிரம யாத்திரை செய்ய உத்தேசித்தது	
விராதன் பெற்ற வரம்—விராதனுடன் யுத்தம்—அவன் ராமலக்ஷ்மணர்களைத் தூக்கிக்கொண்டு ஓடினது.		ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஸூதீஷ்டரிடத்தில் உத்திரவு பெற்றுக் கொண்டது.	
ஸர்க்கம் 4	11	ஸர்க்கம் 9	22
விராத வாதம்		வீரத வித்தத்தைத் தேர்வித்தது	
வீரதயின் பிரலாபம் — ராமலக்ஷ்மணர்கள் விராதனுடைய பூஜங்களை வெட்டினார்கள்—விராதன் சாயம் தீய்கிதீவ்ய ரூபத்தை அடைந்தான்—அவனுடைய பூர்வ விருத்தாந்தம்—அவன் ராமனைச் சரண்கரிடத்தில் போகச் சொன்னது—ராமலக்ஷ்மணர்கள் அவனுடைய தேகத்தைப் புதைத்தது.		காமத்தாலுண்டாகும் தேரஷங்கள்—விநோதமில்லாதவர்களை ஹிம்ஸிப்பது — ஆபுதங்களைத் தரிப்பதாலுண்டாகும் கெடுதி—தபஸ்வி தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.	
ஸர்க்கம் 5	13	ஸர்க்கம் 10	25
சரபங்க மூலிஷி		ரிஷிகளுக்கு அபயதானம்	
ராமலக்ஷ்மணர்கள் சரபங்கருடைய ஆசிரமத்திற்குச் சென்றது—தேவேந்திரனைக் கண்டது—சரபங்கர் ராமலக்ஷ்மணர்களை உபசரித்தது — ராமனை ஸூதீஷ்டரிடத்தில் போகச் சொன்னது—சரபங்கர் அகனிப் பிரவேசம் செய்யு பரமபதமடைந்தது.		ராமலக்ஷ்மணர்கள் அபராதிகள்—சரணமடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவது தர்மம்—ஸத்தியமே மேலானது.	
		ஸர்க்கம் 11	27
		ஆசிரம யாத்திரை	
		மாண்டகர்ணியின் விருத்தாந்தம்—ராமன் ஆசிரமங்களில் வசிக்கிறது—அகஸ்தியரைத் தரிசிக்க விழும்பினது.	
		ஸர்க்கம் 12	31
		அகஸ்தியர்	
		ராமலக்ஷ்மணர்களை அகஸ்தியர் உபசரித்தது — ராமனுக்கு ஆபுதங்களைக் கொடுத்தது.	
		ஸர்க்கம் 13	35
		பஞ்சவடி பிரயாணம்	
		அகஸ்தியர் வீரையைக் கொண்டாடினது — ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பஞ்சவடியில் வசிக்கச் சொன்னது.	
		ஸர்க்கம் 14	37
		ஜடாபு வம்சம்	
		ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஜடாபுவை ஸந்தித்தது—பிரஜாபதிகள்—காச்யபருடைய வம்ச வர்ணனை—ஜடாபுவின் உத்தபதி—ராமலக்ஷ்மணர்கள் அவருடன் ஸநேஹம் செய்தது.	
		ஸர்க்கம் 15	41
		பர்வசாலை கட்டினது	
		ராமலக்ஷ்மணர்கள் பஞ்சவடிக்குச் சென்றது—பஞ்சவடி வர்ணனை—லக்ஷ்மணர் பர்வசாலையைக் கட்டினது.	
		ஸர்க்கம் 16	43
		ஹேமந்த குதி	
		ராமலக்ஷ்மணர்கள் பரதனை நினைத்துத் தூக்கித்தது.	
		ஸர்க்கம் 17	46
		தூர்ப்பணகையின் வருகை	
		அவனுடைய வர்ணனை — அவன் ராமனைக் கண்டு மோஹித்தது.	
		ஸர்க்கம் 18	48
		தூர்ப்பணகையின் கர்வயங்கம்	
		ராமன் லக்ஷ்மணனைக் காட்டினது—லக்ஷ்மணன் ராமனைக் காட்டினது—அவன் வீரையை விழங்க யத்தமரித்தது—ராமனுடைய உத்திரவால் லக்ஷ்மணன் சூர்ப்பணகையில் மூக்கையும் காதுகளையும் அறுத்தது.	
		ஸர்க்கம் 19	50
		தூர்ப்பணகை கரணத் தூண்டுதல்	
		அவன் கரணிடத்திற்குச் சென்று முறையிட்டது—கரன் கோபித்தது—ராமலக்ஷ்மணர்களின் லக்ஷணங்களைச் சூர்ப்பணகை அவனுக்கு வர்ணித்தது.	
		ஸர்க்கம் 20	54
		கேளுதிபதிகளின் வாதம்	
		ஸர்க்கம் 21	56
		கரணத் தூண்டிவிட்டது	
		கரனுடைய பராக்ரீரமத்தை அவன் நினைத்தது.	
		ஸர்க்கம் 22	57
		கரன் யுத்தம் செய்யும் முயற்சி	
		ஸர்க்கம் 23	59
		அபசருணங்கள்	
		கரன் தன்னை மெச்சிக்கொண்டது.	
		ஸர்க்கம் 24	61
		ராமன் யுத்தத்திற்கும் முயற்சி	
		ராமனுக்கு ஜயசருணங்கள் — லக்ஷ்மணனை வீரையுடன் குகையில் போகச்சொன்னது—ராமனுடைய யுத்தநகோலம்.	
		ஸர்க்கம் 25	63
		ராமனுக்கு ராஜாங்களுக்கும் யுத்தம்	
		ராஜஸூகன் ராமனுக்கு அடிபட்டு ஓடினது—தூஷணன் அவர்களைத் திருப்பி வந்தது—ராமன் கந்தர்வாஸநிரத்தைப் பிரயோகித்தது.	
		ஸர்க்கம் 26	66
		தூஷண வாதம்	
		தூஷணன் முதலிய ராஜஸப்தலைவர்களும் ஸைன்யங்களுக்கும் யுத்தம்.	
		ஸர்க்கம் 27	68
		நிசேதரின் வாதம்	

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 28	69
கர பரம யுத்தம்	
ஸர்க்கம் 29	70
கர பரம ஸம்வாதம்	
ராமன் கரண நித்தித்தது—கரன் ராமன் இகழ்த்தது.	
ஸர்க்கம் 30	72
கர வதம்	
ராமன் கரணக் கொன்றது—ரிஷிகளும் தேவர்களும் ராமனைக் கொண்டாடினது—எரிதை ராமனை ஆலிங்கனம் செய்தது.	
ஸர்க்கம் 31	80
ராவணன் பாஷாக்களின் வதத்தை அறித்தது	
அகம்பனன் ராஷஸர்கள் நாசமடைத்ததை ராவணனுக்குத் தெரிவித்தது—ராமனுடைய மழலிமையை கும் நிஜஸ்வரூபத்தையும் அகம்பனன் எடுத்துச் சொன்னது—எரிதையை அபகரிக்கும்படி யுக்தி சொன்னது—ராவணன் மாரீசனிடத்தில் யோசனை கேட்டது—மாரீசன் ராமனுடைய பராக்ரமத்தை வர்ணித்து ராவணனைத் தடுத்தது.	
ஸர்க்கம் 32	85
சூர்ப்பாணக ராவணனிடம் சென்றது	
ராவணனுடைய ஸ்வரூபமும் பல பராக்ரமமும்.	
ஸர்க்கம் 33	87
சூர்ப்பாணக ராவணன் நித்தித்தது	
காமபரவசம்—தூதர்களை ஸரியாக உபயோகிக்காதவன்.	
ஸர்க்கம் 34	81
சூர்ப்பாணக செய்த உபதேசம்	
எரிதையை அபகரிக்கும்படி ராவணனைத் தூண்டிவிட்டது.	
ஸர்க்கம் 35	89
ராவணன் மாரீசனிடத்திற்குச் சென்றது	
பிரபாண வர்ணனை—கருடனுடைய பிரபாவம்—மாரீசன் ராவணனை உபசரித்தது.	
ஸர்க்கம் 36	95
ராவணன் மாரீசனை வேண்டியது	
ராவணன் மாரீசனை மான் ரூபமெடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டது.	
ஸர்க்கம் 37	97
மாரீசனுடைய உபதேசம்	
நான் உனக்கு ஸ்விதனைதச் செல்லுகிறவன்—ராமனுடைய மழலிமையும் வீரியமும் பராக்ரமமும்.	
ஸர்க்கம் 38	99
ஷு தொடர்ச்சி	
விசுவாமித்திரர் யாகம் செய்தபோது ராமனும் தனக்கு நேரித்த ஆபத்தை மாரீசன் வர்ணித்தது.	
ஸர்க்கம் 39	102
ஷு தொடர்ச்சி	
தண்டகாரணியத்தில் மாரீசன் ராமனை எதிர்த்து உயிர் தப்பி ஓடினது.—மாரீசனுக்கு ராமனிடத்திலுள்ள பயம்—ராமன் உனக்குச் செய்த அபகாரமென்ன?	
ஸர்க்கம் 40	104
ராவணன் மாரீசனை நிர்ப்பந்தித்தது	
ராமன் அல்ப மனுஷ்யன்—எரிதையை அபகரிப்பது அவனுக்குத் தகுந்த தண்டனை—உனக்கு ராஜதர்மம் தெரியாது—நீ மான் ரூபத்தைத் தரிக்க வேண்டும்—இவ்வாவிட்டால் உன்னைக் கொல்வேன்.	
ஸர்க்கம் 41	108
மாரீசன் பறுபடியும் நித்தித்தது	
நானும் நீயும் ராஷஸர்களும் நிச்சயமாய் ராமனும் மரணமடைவோம்.	
ஸர்க்கம் 42	108
மாரீசன் யாதுக மரியது	
ராவணன் மாரீசனை மெச்சினது—அவர்கள் ராமனுடைய ஆசிரமத்திற்குச் சென்றது—ஆபீர்வமான மொன்மான்—எரிதை அதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டது.	

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 43	113
மாரீசன் பிடித்துத்தா எரிதை பிரார்த்தித்தது	
லக்ஷ்மணன் மாரீசனென்று எச்சரித்தது—எரிதை மாரீசன் கண்டு ஆசைப்பட்டது—ராமன் அதைப் பிடிக்க வேண்டியது அவசியமென்றது—எரிதையை லக்ஷ்மணனிடத்தில் ஒப்புவித்து ராமன் ஆசிரமத்திலிருந்து புறப்பட்டும் போனது.	
ஸர்க்கம் 44	118
மாரீச வதம்	
ராமன் மாரீசனைத் துரத்திக்கொண்டு போனது—மாரீசனைப் பாணத்தால் அடித்துக் கொன்றது—அவன் மரணஸமயத்தில் "ஹா எரிதை! ஹா லக்ஷ்மணா!" என்று கத்தினது—ராமன் ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பி வந்தது.	
ஸர்க்கம் 45	117
எரிதை லக்ஷ்மணனைக் கோபித்தது	
ராமனைக் காப்பாற்றுவதற்கு எரிதை லக்ஷ்மணனைப் போகச் சொன்னது—லக்ஷ்மணன் ராமனுடைய மழலிமையை வர்ணித்தது. "இது ராஷஸனுடைய மாயை" என்றது—எரிதை லக்ஷ்மணனிடத்தில் தோஷம் கல்பித்தது—லக்ஷ்மணன் அவனைக் கண்டித்தது—எரிதை ஸாஹஸம் செய்தது—லக்ஷ்மணன் ஆசிரமத்திலிருந்து புறப்பட்டும் போனது.	
ஸர்க்கம் 46	120
ராவண ஸத்யாஸி	
ராவணன் ஸத்யாஸி வேளும் தரித்து ஆசிரமத்திற்கு வந்தது—எரிதை ஸ்தோதரம் செய்தது—எரிதை அவனை உபசரித்தது.	
ஸர்க்கம் 47	125
எரிதை ராவண ஸம்வாதம்	
எரிதை தன் விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவித்தது—ராமனுடைய வயது—எரிதை ராமனை வர்ணித்தது—ராவணன் தன்னுடன் வரும்படி எரிதையைப் பிரார்த்தித்தது—அவன் ராமனையும் ராவணனையும் ஒப்பிட்டுத் தர முகனை நித்தித்தது.	
ஸர்க்கம் 48	129
ஷு தொடர்ச்சி	
ராவணன் தன் பிரதாபத்தை வர்ணித்து ராமனை நித்தித்தது—எரிதை அவனைத் தூண்டித்தது.	
ஸர்க்கம் 49	131
எரிதை ராவணன்	
ராவணன் தன் பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது—நிஜரூபமெடுத்தது எரிதையைத் தூக்கிக்கொண்டு போனது—எரிதை ராமலக்ஷ்மணர்களையும் வணதேவதைகளையும் குறித்து முறை விட்டது—ஜடாசுபுவைக் கண்டது.	
ஸர்க்கம் 50	134
ஜடாசுபு ராவணனைத் தடுத்தது	
ராவணனுக்கு ஸ்விதோபதேசம் செய்தது.	
ஸர்க்கம் 51	137
ஜடாசுபு ராவண யுத்தம்	
ஜடாசுபு ராவணனுடைய தம் வில் கவசம் பாணங்கள் முதலியவைகளை நாசம் செய்தது—ராவணன் ஜடாசுபுவின் இறக்கைகளையும் கால்களையும் வெட்டினது.	
ஸர்க்கம் 52	141
எரிதை ராவணன்	
எரிதை ஜடாசுபுவைக் குறித்து பிரலாபித்தது—ராவணன் அவனைத் தலைமாரீசரப் பிடித்திருந்தது—லோகங்கள் தடுங்கினது.	
ஸர்க்கம் 53	144
எரிதை ராவணனை நித்தித்தது	
"நீ திருடன், அல்பன், பராக்ரமமற்றவன்—உன் எண்ணம் நிறைவேறாது—ராமன் உன்னை வதம் செய்வார்."	
ஸர்க்கம் 54	148
எரிதை வில்கையின் வயத்தது	
எரிதை தன் ஆபரணங்களை ஸர்கீவனிருக்கும்படித் தன் எறித்தது—ராவணன் அவனை ராஷஸிகளுடைய	

பக்கம்	பக்கம்
வசத்தில் ஒரு புனித்தது—எட்டு ராஷ்டிர வீரர்களை ஜனஸ்தானத்திற்கு அனுப்பினது.	ஸர்க்கம் 63 187
ஸர்க்கம் 55 149	ஷு. தொடர்ச்சி
ராவணன் வீரையைப் பிராந்தித்தது	நாளும் வீரையும் முன் அனுபவித்த ஸுகங்களை நினைத்து வருத்தினது—ஸூரியனை யும் வசயுவையும் நிந்தித்தது.
தன் ஐசுவரியத்தையும் செல்வத்தையும் வீரதைக்குக் காட்டி அவனை வசப்படுத்த யத்தனித்தது.	ஸர்க்கம் 64 170
ஸர்க்கம் 56 151	ராவன் வீரையைத் தேடினது
வீரைய ராவணனை நிந்தித்தது	ராமன் வீரைய எங்கே கெயென்று கோதாவரியைக் கேட்ட க, அவன் மொளையாயிருந்தது—மிருகங்களால் வீரையை எடுத்துப்போன திசையை அறிந்தது—வீரைய தரித்த புஷ்பங்களைக் கண்டது—ராமன் பிரஸ்ரவண கிரியையும் கோதாவரியையும் நாசம் செய்ய உத்தேசித்தது—ஜடரயு ராவணனுடன் யுத்தம் செய்தவிடத்தைக் கண்டது—ராமன் ஸகல லோகங்களையும் ஸம்ஸாரிக்க யத்தனித்தது.
ஸர்க்கம் 57 155	ஸர்க்கம் 65 175
ஷக்மணன் ராமனிடத்திற்குப் போனது	ஷக்மணன் ராமனை ஸந்தானம் செய்தது
ராமனுக்கு தேர்த்த அபசருணங்கள்—ராமன் ஸக்ஷமணனை வழியில் கண்டு கோபித்தது.	"வீரையை எடுத்தும் போனவன் ஒருவனே—அவனுக்காக பிரபஞ்சத்தை நாசம் செய்யலாமா?"—ஷக்மணனுடைய மதவிமை.
ஸர்க்கம் 58 157	ஸர்க்கம் 66 176
ராவன் பிராபித்தது	ஷு. தொடர்ச்சி
ஸர்க்கம் 59 159	தங்களைப் போன்றவர்கள் இப்படித் துக்கிக்கலாமா? நஹுஷன் யயாதி வரவிஷ்டர் பூமி முதலியவர்களுடைய விருத்தாந்தம்.
ஷு. தொடர்ச்சி	ஸர்க்கம் 67 179
ஷக்மணன் நடந்த விருத்தாந்தத்தை தெரிவித்தது—ராமன் அவரைக் கண்டித்தது.	ராவன் ஜடரயுவைக் கண்டது
ஸர்க்கம் 60 161	ராமன் ஆறுதலைடைந்தது—ஜடரயுவைக் கண்டு பிரலாபித்தது.
ஷு. தொடர்ச்சி	ஸர்க்கம் 68 183
மரங்களையும் புஷ்பச் செடிகளையும் மிருகங்களையும் "வீரையைக் கண்டாயோ?" என்று ராமன் கேட்டது—ராஷ்டிர வீரர்கள் வீரையைக் கொன்றிருப்பார்களோ என்று ராமன் யாத்து பிரலாபித்தது.	ராவன் ஜடரயுவுக்கு மோஷம் கோருத்தது
ஸர்க்கம் 61 164	ஜடரயு நடந்த விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவித்தது—ராவணனுடைய இரூப்பிடத்தைத் தெரிவிக்குமுன் மரணமடைந்தது—ராம ஸக்ஷமணர்களை அலகுக்கு உத்தரகிரியைகளைச் செய்தது—ஜடரயு பரமபதமடைந்தது.
ஷு. தொடர்ச்சி	ஸர்க்கம் 69 185
ஸக்ஷமணன் தைரியம் சொன்னது—ராமன் மூச்சை யடைந்தது.	ஸர்க்கம் 70 188
ஸர்க்கம் 62 166	ஸர்க்கம் 71 190
ஷு. தொடர்ச்சி	ஸர்க்கம் 72 192
	ஸர்க்கம் 73 194
	ஸர்க்கம் 74 196
	ஸர்க்கம் 75 201

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 69 185	ஸர்க்கம் 73 194
கபத்தன்	கபத்த மோஷம்
கரோனஞ்சாரணம்—அயோ முகியை ஸக்ஷமணன் சிகழ்த்தது—கபத்தன் அவர்களை வழிமறித்து இழுத்தது—ஸக்ஷமணன் பயத்தது—ராமன் வருத்தப்பட்டது.	அவன் ஸுகீவனிருக்குமிடத்திற்கு வழி காட்டினது—சபரிக்குத் தரிசனம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டது—கபத்தன் பரமபதத்திற்குச் சென்றது.
ஸர்க்கம் 70 188	ஸர்க்கம் 74 196
கபத்த வதம்	சபரி மோஷம்
கபத்தனுக்குப் பூர்வ ஜன்ம ரூபணம் வந்தது.	ராம ஸக்ஷமணர்களைச் சபரிவீண் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றது—அவன் அவர்களை உபசரித்துத் தன் விருத்தாந்தத்தை தெரிவித்தது—மதங்கவதைதின் மதவிமையையும் ஆச்சரியங்களையும் ராம ஸக்ஷமணர்களுக்குக் காட்டினது—சபரி அக்ஷிப் பிரவேசம் செய்தது வைகுண்டத்தை அடைந்தது.
ஸர்க்கம் 71 190	ஸர்க்கம் 75 201
கபத்தனுடைய பூர்வ ஜன்மம்	ராவன் ஸக்ஷமணர்களைப் பம்பைக் கரைக்கு வந்தது
ஸ்தூலசிரஸ் கபத்தனைச் சபரித்தது—இத்திரனுடன் யுத்தம் செய்தது அவனால் அடிக்கப்பட்டது—தன்னை தறணம் செய்யும் படி ராம ஸக்ஷமணர்களை பிராந்தித்தது.	மதங்கஸரஸ்—பம்பைக் கரைக்கு வந்தது.
ஸர்க்கம் 72 192	
கபத்த சபரிவீசணம்	
ராம ஸக்ஷமணர்கள் கபத்தனுடைய சீர்த்தத்தைத் தறணம் செய்தது—அவன் திவ்ய ரூபணமடைந்து ஸுகீவ	

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

விஷய அட்டவணை

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 1	ஸர்க்கம் 6
வணந்த குது வர்ணனை	ராமன் வீரதையின் ஆபரணங்களைக் கண்டது
அவதாரிகை—வஸந்தகுதுவின் வர்ணனை—பம்பையின் காடுகள்—நிசயமுகபர்வதம்—ராமன் வீரதையைக் குறித்து பிரலாபித்தது—ஸூகீவனும் மத்திரிகளும் ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்த்துப் பவந்தது.	வீரதை எறிந்த ஆபரணங்களை ஸூகீவன் ராமனுக்குக் காட்டினது—ராமன் அவைகளைப் பார்த்து பிரலாபித்தது.
ஸர்க்கம் 2	ஸர்க்கம் 7
ஸூகீவன் ஆஞ்ஞநேயரை அனுப்பியது	ஸூகீவன் பிரதிக்ஷை செய்தது
மாகுதி ஸூகீவனைத் தேற்றினது—ராமலக்ஷ்மணர்களின் வரலாற்றை அறியும்படி ஸூகீவன் மாகுதியை அனுப்பினது.	“நான் வீரதையைத் தேடிக்கண்டு பிடிக்கிறேன்; நாய்கள் வருத்தக் கூடாது”—தனக்கு ராவணனைப்பற்றி யாதொன்றும் தெரியாதென்று ஸூகீவன் சொன்னது உண்மையா?
ஸர்க்கம் 3	ஸர்க்கம் 8
ஆஞ்ஞநேயர் ராமலக்ஷ்மணர்களை மந்திரித்தது	ஸூகீவனுடைய துக்கத்திற்குக் காரணம் வாலி ஸூகீவனை ஹிம்ஸித்தது.
ஹனுமான் எடுத்த ரூபம்—அவர் ராமலக்ஷ்மணர்களின் வரலாற்றைக் கேட்டது—அவர்கள் மாகுதியை மெச்சினது.	ஸர்க்கம் 9
ஸர்க்கம் 4	ஸர்க்கம் 9
ஸூகீவனிடத்திற்குப் போனது	வாலி மாயாவிையைக் கொன்றது
லக்ஷ்மணன் தங்கள் வரலாற்றைச் சொன்னது—ஸூகீவனுடைய உதவியை வேண்டினது—ஆஞ்ஞநேயர் ஸம்மதித்து அவர்களைத் தன் அரசனிடத்தில் அழைத்துப் போனது.	வாலிக்கும் மாயாவிக்கும் யுத்தம் மாயாவி குகையில் மறைவ, வாலி அவனைத் துரத்திக்கொண்டு போனது—வாலி வராததைப் பார்த்து ஸூகீவன் ராஜ்யத்தை ஆண்டது—வாலி திரும்பிவந்து ஸூகீவனை நிந்தித்தது.
ஸர்க்கம் 5	ஸர்க்கம் 10
ஸூகீவனிடம் நட்பு	ராமன் ஸூகீவனுக்கு அபயம் கொடுத்தது
மாகுதி ஸூகீவனுக்கு ராமலக்ஷ்மணர்களின் வரலாற்றைச் சொன்னது—ஸூகீவன் ராமனை ஸந்தித்தது—அக்ஷி ஸாக்ஷியாக அவருடன் ஸந்தேஹம் செய்தது—அவர்கள் செய்த பிரதிக்ஷை.	வாலி ஸூகீவனை அடித்துத் துரத்தினது—வாலியைக் கொல் வேனொன்று ராமன் பிரதிக்ஷை செய்தது.
ஸர்க்கம் 11	ஸர்க்கம் 11
ஸர்க்கம் 1	ஸர்க்கம் 11
வணந்த குது வர்ணனை	வாலியின் பராக்ஷிணம்
அவதாரிகை—வஸந்தகுதுவின் வர்ணனை—பம்பையின் காடுகள்—நிசயமுகபர்வதம்—ராமன் வீரதையைக் குறித்து பிரலாபித்தது—ஸூகீவனும் மத்திரிகளும் ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்த்துப் பவந்தது.	வாலி ஸமுத்திரத்தைச் சுற்றிவருவது—துத்துபையைக் கொண்டு அவனு

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 12	ஸர்க்கம் 19
ஸூகீவனின் மனங்கொடுப்பின் ஆசிரமத்தில் எறிந்தது—அவர் வாலியைச் சீர்த்தது—ஸூகீவன் ராமனுடைய பராக்ஷிணத்தை அறிய விரும்பினது—அவர் துத்துபையின் தேகத்தைத் தூக்கி எறிந்தது.	தாரை வாலியைக் கண்டது
ஸர்க்கம் 12	ஸர்க்கம் 20
ஸூகீவனின் மனங்கொடுப்பின் ஆசிரமத்தில் எறிந்தது	தாரையின் பிரலாபம்
ஒரே ஆச்சா மரங்களை ராமன் ஒரே பாணத்தால் துளைத்தது—எல்லோரும் கிஷ்கிந்தைக்குப் போனது—ஸூகீவன் வாலியுடன் யுத்தம் செய்தது	தாரையின் பிரலாபம்—மாகுதி தாரையைத் தேற்றியது—அவன் வருத்தினது.
தோற்றது—அவன் முறைபீட ராகவன் அவனைத் தேற்றினது.	ஸர்க்கம் 21
ஸர்க்கம் 13	ஸர்க்கம் 21
ஸந்தனுக்களின் சீர்த்திரம்	ஹனுமான் தாரையைத் தேற்றியது
ஸந்தனுக்களின் கதை.	ஹனுமான் தாரையை ஸமாதானம் செய்தும் அவன் வருத்தினது.
ஸர்க்கம் 14	ஸர்க்கம் 22
ராமன் ஸூகீவனைத் தேறியும் பரித்தினது	வாலி தன்னைச் சேர்த்தவர்களுக்கு நன்வார்த்தை கூறியது
ராமன் ஸூகீவனைத் தேறியும் பரித்தினது.	வாலி ஸூகீவனுக்கும் அங்கதனுக்கும் யுத்திசொல்லி உத்தம கதியை அடைந்தது.
ஸர்க்கம் 15	ஸர்க்கம் 23
தாரை வாலியைத் தேற்றியது	தாரையின் பிரலாபம்
ஸூகீவன் மறுபடியும் வாலியை யுத்தத்திற்கு அழைத்தது—தாரை பல காரணங்களைச் சொல்லி வாலியைத் தேற்றியது.	ஸர்க்கம் 24
ஸர்க்கம் 16	ஸர்க்கம் 24
வாலி வதம்	ஸூகீவன் துக்கித்தது (ராமதாரை ஸ்வராதம்)
வாலி ஸூகீவனுடன் மறுபடியு யுத்தம் செய்தது—ராமன் மறைத்திருந்து ஒரே பாணத்தால் வாலியை அடித்துத் தள்ளினது.	ஸூகீவன் வாலியை திரைத்து பிரலாபித்தது—தாரை ராமனுடைய நிஜஸ்வரூபத்தைப் பூர்ணமாய் வர்ணித்தது—வெளிக்கு நிந்தித்தது; ராமன் அவனைத் தேற்றினது.
ஸர்க்கம் 17	ஸர்க்கம் 25
வாலி ராமனைக் குற்றம் காட்டியது	வாலியின் உத்தரக் கிரியைகள்
வாலி ராமனைப் பலவிதமாகக் குற்றம் காட்டினது—அவனுடைய உண்மையான கருத்து.	ராமன் வானர்களை ஸமாதானம் செய்தது—வாலியின் பிரேத கிரியைகள்.
ஸர்க்கம் 18	ஸர்க்கம் 26
ராமனுடைய பதிகம்	ஸர்க்கம் 1
ராமன் வாலிக்குச் சொன்ன பதிகம்—வாலியைக் கொன்றது தியாயமா?—	ஸூகீவனுடைய பதிகம்

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 27 92	ஸர்க்கம் 34 119
ராமன் மீதைக்காகத் துக்கித்தது	ஸாக்கீவன் ராமனுடைய கட்டளைகளை அறித்தது
ராமன் பிரஸரவணகிரியின் அழகைப் பார்த்து மீதைகையை நினைத்து வருத்தினது—லக்ஷ்மணன் அவரைத் தேற்றினது.	தாரை அவரை உள்ளே அழைத்துப் போனது—அவரீ ராமனுடைய உத்திரவை ஸாக்கீவனுக்குக் கொன்னது.
ஸர்க்கம் 28 94	ஸர்க்கம் 35 120
மறையக் காணல்	தாரை லக்ஷ்மணனை மாரதானம் செய்தது
ஸர்க்கம் 29 100	ஸர்க்கம் 36 122
ஸாக்கீவன் கணையங்களைச் சேர்த்தது	ஸாக்கீவன் லக்ஷ்மணனை மாரதானம் செய்தது
ஆஞ்ஞநேயர் ரூபகம்படுத்த ஸாக்கீவன் வானரஸையங்களைச் சேர்க்க உத்திரவிட்டது.	ஸாக்கீவன் அவரை மன்னிப்புக் கேட்டது—அவருடைய கோபம் தணிந்தது.
ஸர்க்கம் 30 103	ஸர்க்கம் 37 123
ராமன் ஸாக்கீவனைக் கோரித்தது	வானரஸையைக் காணாமல் வருத்தித்தது
ராமன் மீதைகையை நினைத்து பிரலாபித்தது—சரங்காலம்—ராமன் ஸாக்கீவனைத் தீர்த்துக் கொடுத்தது லக்ஷ்மணனை அனுப்பினது.	சேனைகளைத் தருவிக்கும்படி ஸாக்கீவன் மாகுதிக்கு உத்திரவு செய்தது.
ஸர்க்கம் 31 109	ஸர்க்கம் 38 125
லக்ஷ்மணன் வருவதை ஸாக்கீவன் அறித்தது	ஸாக்கீவன் ராமனைப் பார்த்தது
லக்ஷ்மணனுடைய கோபத்தை ராமன் நினைத்தது—இளையாழ்வார் கிஷ்கிந்தைக்குப் போனது—அவருடைய வரவை மந்திரிகள் அரசனுக்குத் தெரிவித்தது.	ஸாக்கீவன் ராமனைத் தீர்த்துப் போய் வணங்கினது—ராமன் அவனை மன்னித்தது.
ஸர்க்கம் 32 112	ஸர்க்கம் 39 126
மாகுதி ஸாக்கீவனுக்கு வித்ததை உப தேசித்தது	வானர கணையம்
ஸர்க்கம் 33 114	வானரஸேனையும் தலைவர்களும்.
தாரை லக்ஷ்மணனை மாரதானம் செய்தது	ஸர்க்கம் 40 128
இளைய வெருமனைக் கோட்டைக்குள் அழைத்துப் போனது—அவரை லக்ஷ்மணன் செய்யும்படி ஸாக்கீவன் தாரையை அனுப்பினது—லக்ஷ்மணன் ஸாக்கீவனைக் குற்றம் சாட்டினது—தாரை சொன்ன பதில்.	கீழ்க்கிட தேட அனுப்பினது
	ஸாக்கீவன் கிழக்குத் திசையை வர்ணித்து அங்கே மீதைகையைத் தேட விரைவாக அனுப்பினது.
	ஸர்க்கம் 41 129
	தெற்கில் தேட அனுப்பினது
	தெற்குத் திசையை வர்ணித்து அங்கதனையும் மாகுதி முதலியவர்களை யும் அனுப்பினது.

பக்கம்	பக்கம்
ஸர்க்கம் 42 185	ஸர்க்கம் 50 149
தெற்கில் தேட அனுப்பினது	கிஷ்கிந்தைப் புருத்தது
தெற்குத் திசையை வர்ணித்து ஸாக்கீவனை அனுப்பினது.	கிஷ்கிந்தையில் புருத்தது—ஒர் அழகிய வான இடத்திற்கு வந்தது—ஸலயம்பிரபை.
ஸர்க்கம் 43 186	ஸர்க்கம் 51 151
வடக்கில் தேட அனுப்பினது	கிஷ்கிந்தைப் புருத்தது
வடக்குத் திசையை வர்ணித்து சதபனையை அனுப்பினது.	ஸர்க்கம் 52 152
ஸர்க்கம் 44 142	வானரகளின் வரலாறு
ராமன் சூர்யபீடத்தில் மோதிரத்தைக் கொடுத்தது	மாகுதி தங்களைப்பற்றி அவனுக்குச் சொன்னது.
ஸர்க்கம் 45 148	ஸர்க்கம் 53 153
வானரகள் புறப்பட்டது	வானரகள் துக்கித்தது
வானரர்களின் உதவியுடைய புறப்பட்டது.	ஸலயம்பிரபை அவர்களை குறைக்கு வெளியில் கொண்டுவந்துவிட்டது—குறித்த காலம் தாண்டினதென்று வானரர்கள் வருத்திக் கடற்கரையில் இறக்க நிச்சயித்தது.
ஸர்க்கம் 46 144	ஸர்க்கம் 54 156
ஸாக்கீவன் பூமண்டலத்தைச் சுற்றினது	ஹனுமான் ஆழேரித்தது
ஸாக்கீவன் பூமியைச் சுற்றிவந்த காரணம்.	மாகுதியின் உத்தம குணங்கள்—அவர் அங்கதனைப் பயமுறுத்திக் கலைத்தது.
ஸர்க்கம் 47 145	ஸர்க்கம் 55 158
ஹனுமான் தீர்த்துக் கொள்ள வானரகளைத் திரும்பி வந்தது	வானரகள் பிரயோகமொன்றைச் செய்தது
தெற்கு வடக்கு கிழக்குத் திசைகளில் தேடப்போன வானரர்கள் மீதைகையைக் காணாமல் திரும்பி வந்தது.	அங்கதன் ஓம்பாமல் வானரர்களுடன் பட்டினி கிடத்தது.
ஸர்க்கம் 48 146	ஸர்க்கம் 56 180
தெற்கில் தேடினது	ஸம்பாதி
தெற்கில் போனவர்கள் மீதைகையைத் தேடினது—பாசியவனம்—கண்டு மறந்தோடியின் ஆசிரமம்.	ஸம்பாதி—வானரர்கள் அவனைப் பார்த்துப் பயித்தது—ராமனுடைய வரலாற்றையும் ஐடாயுயின் மரணத்தை யும் மாகுதி வர்ணித்தது—ஸம்பாதி அதைப்பற்றி விசாரித்தது.
ஸர்க்கம் 49 147	ஸர்க்கம் 57 182
வானரகள் துக்கித்தது	அங்கதன் பதில் சொன்னது
அங்கதனுடைய யோசனையால் நித்திய பவதம் முதல் மறுபடியும் தேடினது.	

பக்கம்
 ஸர்க்கம் 58 168
 ஸாபாதி விவதவி சுக்தமிடத்தத
 தெரிவித்தது
 ஸாபாதி ஐடாபுவுக்காகப் புலம்
 வினது -அவளுடைய முன் வரலாறு—
 விதை அசோக வனத்திலிருப்பது—
 தேரில் அவன் பார்த்துச் சொன்னது—
 பணிகளுக்குப் பரக்கும் சக்தி.
 ஸர்க்கம் 59 165
 ஸாபாதி விவதவி வரலாற்றைச்
 சொன்னது
 “விதைவை ஐடாவான் கொண்டு
 போனும்பெழுது நானுள் வன் மகனும்
 பார்த்தேனம்.”
 ஸர்க்கம் 60 167
 ஸாபாதிவின் வித்தந்தந்தம்
 நிசாகர சிஷியிடத்தில் மும்பாதி
 வந்தது.
 ஸர்க்கம் 61 169
 ஷு (தொடர்ச்சி)
 ஸாபாதிமும் ஐடாபுவுள் விவியனைச்
 சுற்றி பறத்தது.
 ஸர்க்கம் 62 170
 ஷு (தொடர்ச்சி)
 ராமசுவாமிநம், விதைநாணம், வான
 ரர்களின் வருணை-இவைகளை நிசா
 கரர் ஸாபாதிவின் சொன்னது.

பக்கம்
 ஸர்க்கம் 63 172
 வானர்கள் வரத்திரங்குரை சேர்த்தது
 ஸாபாதிவின் இறவுகள் மறுபடியும்
 முளைத்தது.
 ஸர்க்கம் 64 178
 அங்குதன் வானர்களைப் பரிசுடித்தது
 வானர்கள் மறுபடி ஸமுத்திரத்
 திற்ரு வந்தது-இதைத் தாண்டச்
 கூடியவர்கள் யாரென்று வானர்கள்
 அங்குதன் பரிசுடித்தது.
 ஸர்க்கம் 65 175
 வானர்களின் சக்தி
 வானர்கள் தங்களுடைய திறமை
 யைச் சொன்னது.
 ஸர்க்கம் 66 177
 ஐடாவான் சுக்தியேயையும் புகழ்ந்தது
 ஐடாவான் ஆந்தையேயருடைய
 பிறப்பையும் பரக்கிரமத்தையும்
 மறவிமையையும் வர்ணித்து ஸமுத்
 திரத்ததைத் தாண்டச் சொன்னது.
 ஸர்க்கம் 67 179
 சுக்தியேயர் அழைத்திர பரிசுடித்தம்
 ஏரினது
 மாகுதி ஸம்மதித்து அதற்காக
 விசுவருபத்தை எடுத்தது—தன் பராக்
 கிரமத்தையும் சக்தியையும் எடுத்துச்
 சொன்னது—மறைந்திர மலையிலேறி
 வேகத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு
 ஆகாச மாரீக்கமாக ஸமுத்திரத்தைத்
 தாண்ட யுத்தம் செய்தது.

ஸ்ரீமத் ராமாயண த்யாந சுலோகங்கள்

1. ஸ்ரீ ஸ்மார்த்த ஸம்பரதாய - த்யாந சுலோகங்கள்

- ஸ்ரீவிக்னேய்வர த்யாநம்**
 ஸாக்கவாம்பீரதர்மம் விஷ்ணும் ஸாசிவர்ணம் சதுர்புஜம் |
 ப்ரணத்த வதீநம் த்யாயேத் ஸர்வ விக்னோப ஸாந்தயே | 1
 வாகீஸா த்யா : ஸாமநஸ : ஸர்வார்தாநா முபக்ரமே |
 யம் தந்தவா க்ருதக்ருதயா : ஸயு : தம் தமாயி க்ஷாநதம் || 2
- ஸ்ரீஸைவத் ப்ராந்த்நா**
 தேதார்பீர் யுக்தா சதுர்பீ : ஸ்பீடி-கமணிமயீ மக்ஷமாவாம் த்தாநா
 ஹஸ்தேநைநேந பத்மம் விதமபி ச ஸுகம் புஸ்தகம் சாபரேண |
 பாஸா குந்தேந்தீ ஸங்கீ ஸ்பீடி-க மணிதிபா : பாஸமாநாஸமாநா
 ஸா மே வாக்தேவதேயம் நிவணது வதீநே ஸர்வதீா ஸுப்ரஸத்தா || 3
- ஸ்ரீவாக்மீகி ஸ்துதி :**
 கூஜந்தம் ராம ராமேநி மதுர்மம் மதுர்மாஹம் |
 ஆருஹ்ய கவிதா ஸாகீரம் வந்தே வாக்மீகி கோபிலம் || 4
 வாக்மீகேர் முநிலிம்ஹஸ்ய கவிதா வநசாரின : |
 கிருஸ்வத் ராமகதீா நாதீம் கோ ந யாதி பாரம் கீதம் || 5
 ய : பிபீத் தைதம் ராமசரிதாம்ருத ஸாகீரம் |
 அத்ருப்தம் தம் முநிம் வந்தே ப்ராசேதஸ மகம்மஷம் || 6
- ஸ்ரீஹனுத் ஸ்துதி :**
 கோஷ்பதீக்ருத வாராபிம் மஸகீத்தருத ராக்ஷஸம் |
 ராமாயண மஹாமாவா ரத்தம் வந்தே நிஸாத்மஜம் || 7
 அஞ்ஜநாநத்தீதம் வீரம் ஜாநகீஸோகநாஸநம் |
 கபீஸ மக்ஷஹத்தாரம் வந்தே வங்கா பீயங்கரம் || 8
 உக்ஸக்ய விந்தோ : ஸலிலம் ஸலிலம்
 ய : ஸோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாபா : |
 ஆதீாய தேநைவ த்தாஹ லககாம்
 தமாயி தம் ப்ராஞ்ஜனி ராக்ஷதேயம் || 9
 ஆஞ்ஜதேய மஹிபாடலாநதம்.
 காஞ்சநாதீரி கமநீய விக்ரஹம் |
 பாரீஜாத தருமல வானிநம்
 பாவயாயி பவமாத நந்தீதம் || 10
 பத்ர யத்ர-ரகுநாதீர்தநம்
 தத்ர தத்ர க்ருத மஸ்தகாஞ்ஜலிம் |
 பீாஷ்பவாரி பரீபூர்ண ஸோசதம்
 மாகுதிம் தமத ராக்ஷஸாத்தகம் || 11

மனோஜுவம் மாருத துவ்வலேகீம்
ஜீதேந்திரியம் புத்'திமதாய் வரிஷ்டம் |
வாதாத்மஜம் வாதரயுத் முகீயம்
ஸ்ரீராமதூ'தம் பிரஸா நமாயி || 12

புத்'திர் பீலம் யஸோ தைர்யம் நிர்ப்பயத்வ மரோகதா |
அஜாட்'யம் வாஃபடுத்வம் ச ஹநுமத் ஸ்மரணுத் ப'வேத் || 13

ஸ்ரீ சரமாயண ஸ்துதி :

ய: கர்ணஞ்ஞலி ஸம்புடைரணுரணம் ஸம்பக் பிபீத்யாத்'ராத்
வால்மீகேர் வத'நாரவித்த'கீனிதம் ராமாயணுக்'யம் மது' |
ஜந்மவ்யாதி ஜராவிபத்தி மரகீண : அத்யந்த ஸோபத்'ரவம்
ஸம்ஸாரம் ஸ விஹாய ச'ச'தி புமாந் விஷ்ணு: பத'ம் ஸாலிவதம் || 14

கது'பக'த ஸமாவ ஸத்தி'யோகீம்
ஸமமது'ரோபநதார்த' வாக்யப'த்'தம் |
ரகு'வர சரிதம் முநிப்ரணீ'தம்
த'ஸபிரஸஸி'ச வத'ம் நிஸாமயத்'வம் || 15

வால்மீகி ஓரி ஸம்பூ'தா ராமஸாகீ'ர காமிநீ |
புநாது பு'வநம் பு'ஸ்வா ராமாயண மஹாநதி' || 16

ஸ்ரீலோக ஸார ஸமாரீ'ணம் ஸர்க'கக்'லோல ஸங்குலம் |
காண்ட'க்'ராஹ மஹாமீதம் வந்தே' ராமாயணுர்ணவம் || 17

வேத'வேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே த'ஸரதா'கீமஜே |
வேத: ப்ராசேதஸா த'ாஸீத் ஸாக்ஷாத்' ராமாயணுத்மநா || 18

ஸ்ரீராம ந்யாநம்

வைதே'ஹி ஸஹிதம் ஸுர த்'ருமதவே ஹஹமே மஹாமஸ்ட'பே
மத'யே புஷ்பகமாலநே மனிமயே வீரானே ஸு'ஸ்தி'தம் |
அக்'ரே வாசயதி ப்ரப'லு'ஜநஸு'தே தத்வம் முநிப்'ய: 3 பரம்
வ்யாக்'வாந்தம் ப்'ரதாதி'பி: பரிவ்ருதம் ராமம் ப'ஜே ஸ்யாமளம் || 19

வாமே பூ'மிஸு'தா புரஸி'ச ஹநுமாந் பஸி'சாத் ஸு'மித்ரஸு'த: |
ஸத்'ருக்'நோ ப்'ரதஸி'ச பார்'ஸ்வ த'ஸ்யோ: வாய்வாதிகோ'ணேஷு' ச |
ஸு'க்'ரீஸி'ச விபீ'ஷணஸி'ச யுவராட் தாராஸு'தோ ஜாம்'பீவாந்
மத'யே நீலஸரோஜு கோமளஞ்சிம் ராமம் ப'ஜே ஸ்யாமளம் || 20

நமோஸ்து ராமாய ஸைக்ஷமணுய
தே'வ்யை ச தஸ்யை ஜநகாத்மஜாயை |
நமோஸ்து ருத்'ரேந்த்'ர யமாநிவேப்'யோ
நமோஸ்து சந்த்'ரார்க மருத்'கீ'ணப்'ய: || 21

ஸ்ரீஹமத் ந்யாநம்

ஸர்வாசிஷ்ட நிவாரகம் ஸு'பு'சரம் பீங்க'ஷு மக்ஷாபஹம்
ஸீதாந்வேஷண தத்பரம் கபிவரம் கோ'ஸுத்'ஸு ஸூர்'யப்'ரப'ம் |
ஸங்கா த்'வீப ப'யங்கரம் ஸகலத'ம் ஸு'ஹீ'வ ஸம்மாதிதம்
தே'வேந்த்'ராதி' ஸமஸ்த தே'வவிநுநம் காகுத்'ஸ்து'தம் ப'ஜே || 22

பாராயணம் முடிந்தபின்

ஸ்வஸ்தி ப்ரணாப்'ய: பரிபாலயந்தாம்
ந்யாய்யேந மார்கீ'ண மஹிம் மஹி'ஸா: |
கோ'ப்'ராஹ்மணேப்'ய: ஸு'ப'மஸ்து நித்யம்
லோகா: ஸமஸ்தா: ஸு'ஹீ'நோ ப'வந்து || 1

காலே வர்ஷது பர்ஜந்ய: ப்ருதீ'வீ ஸஸ்யஸாலிநீ |
தே'ஸோயம் கோ'ப'ரநி'தோ ப்'ராஹ்மணு: ஸந்து நிர்'ப'யா: || 2

அபுத்ரா: புத்ரிண: ஸந்து புத்ரிண: ஸந்து பெளத்ரிண: ||
அத்'நா: ஸத்'நா: ஸந்து ஜீ'வந்து ஸரதா'ம் ஸதம் || 3

சரிதம் ரகு'நாத'ஸ்ய ஸதகோடி ப்ரவிஸ்தரம் |
ஏகைக மக்ஷரம் ப்ரோக்தம் மஹாபாதக நாஸநம் || 4

ஸ்ருண்வத் ராமாயணம் ப'க்த்யா ய: பாத'ம் பத'மேவ வா |
ஸ யாதி ப்'ரஹ்மண: ஸ்தா'நம் ப்'ரஹ்மணு பூ'ஜ்யதே ஸதா' || 5

ராமாய ராமப'த்'ராய ராமசந்த்'ராய வேத'ஸே |
ரகு'நாதா'ய நாதா'ய ஸீதாயா: பதயே நம: || 6

யந் மங்க'ளம் ஸஹஸ்ரா'க்ஷ ஸர்வதே'வ நமஸ்க்ருதே |
வ்ருத்ரநாஸே ஸமப்'வத் தத் தே ப'வது மங்க'ளம் || 7

யந்மங்க'ளம் ஸு'பர்'ணஸ்ய விநதா கல்பயத் புரா |
அம்ருதம் ப்ரார்த'யாநஸ்ய தத் தே ப'வது மங்க'ளம் || 8

அம்ருதோத்'பாத'நே தை'த்யாத் க்'நதோ வத்'ரத'ரஸ்ய யத் |
அதி'திர் மங்க'ளம் ப்ராதா'த் தத் தே ப'வது மங்க'ளம் || 9

தர்'த் விக்ரமாத் ப்ரக்ரமதோ விஷ்ணு ரமித தேஜஸ: |
யதா'ஸீந் மங்க'ளம் ராம தத் தே ப'வது மங்க'ளம் || 10

ரிதவ: ஸாகீ'ரா த்'வீபா வேதா' லோகா தி'ஸி'ச தே |
மங்க'ளாதி மஹாபா'தோ தி'ஸந்து தவ ஸர்வதா' || 11

ஸ்ரீராமசந்த்'ர: ஸ்ரிதபாரிஜாத:
ஸமஸ்த கல்யாண கு'ணுப்'ராம: |
ஸீதா முகா'ம்போ'குஹ சஞ்சரீ'கோ
நிரந்தரம் மங்க'ள மாத'நோது || 12

காலேந வாசா மதஸைந்த்'ரிஸைர் வா
புத்'யாத்மநா வா ப்ரக்ருதே: ஸ்வபா'வாத் |
கரோமி யத'யத் ஸகலம் பரஸ்மை
நாராயணுயேதி ஸமர்பயாமி || 13

சுவாமி

2. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய - த்யாத கலோகங்கள்

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், அவரவர் ஆசார்யர்களின் தனியங்களை ஸேவித்த பிறகு, "லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பா"ம் அல்லது "அஸ்மத் குருஸமாரம்பா"ம் என்று தொடங்கி "ப்ரணதோஸமி நித்யம்" வரை ஸேவித்து, கீழ்க்கண்ட கலோகங்களையும் ஸேவிக்கவும்.

- கூஜந்தம் ராமராமேதி மதுரம் மதுராக்கரம் |
ஆகுறைய கவிதாஸாகாய் வந்தே வால்மீகி கோவிலம் ||
- வால்மீகேர் முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதா வநசாரிண : |
ஸ்குண்வந் ராமகதாநாதம் கோ ந யாதி பராம் கீதம் ||
- ய : பிபீந் ஸததம் ராமசரிதாம்ருத ஸாகீரம் |
அத்குப்தஸ் தம் முநிம் வந்தே ப்ராசேதஸ மகல்மஷம் ||
- கோஷ்பதிக்குத வாராபிம் மஸகீக்குத ராகுஸம் |
ராமாயண மஹாமாலாரதநம் வந்தேநிலாத்மஜம் ||
- ஆஞ்ஜநாநந்தநம் வீரம் ஜாநகி ஸோகநாமநம் |
கபீஸ மகாஹந்தாரம் வந்தே லங்காபயங்கரம் ||
- மநோஜயம் மாருத துவ்யவேகம்
ஜிதேந்த்ரியம் புத்தி மதாம் வரிஷ்டம்
வாதாத்மஜயம் வாதரஹுத முக்யம்
ஸ்ரீராமதூதம் பிரஸா நமாயி ||
- உவ்லங்க்ய ஸிந்தோ : ஸலிலம் ஸலிலம்
ய : ஸோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயா : |
ஆதாய தேநைவ தீதாஹ லங்காம்
நமாயி தம் ப்ராஞ்ஜலி ராஞ்ஜநேயம் ||
- ஆஞ்ஜநேய மதிபாடவாநநம் காஞ்சநாத்ரீ கமநீய விக்ரஹம்
பாரிஜாத தருமுவவாஸிதம் பா்வயாமி பவமாத நந்தநம் ||
- யத்ர யத்ர ரகுநாத் கீர்தநம் தத்ர தத்ர க்ருத மஸ்தகாஞ்ஜலிம் |
பாஷ்பவாரி பரிபூர்ண ஸோசநம் மாருதிம் நமத ராகுஸாத்நகம் ||
- வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தஸரதாத்த்மஜே |
வேத : ப்ராசேதஸா தாஸீக் ஸாகாந் ராமாயணாத்மந .. ||
- ததுபக்த ஸமாஸ ஸந்தி யோகம்
ஸம மதுரோபநதார்த வாக்யபுத்தம் |
ரகு்வர சரிதம் முநிப்ரணீதம்
தூஷ் பிரஸைச வதம் நிஸாமயத்வம் ||

- ஸ்ரீராக்ஸம தஸரதாத்த்மஜ மப்ரமேயம்
ஸீதாபதிம் ரகுஞ்ஜாந்வய ரத்தஜீபம் |
ஆஜாநுபாஹு மரவிந்த தஸாயதாஷம்
ராமம் நிஸாசர விநாஸகரம் நமாயி ||
- வெதேந் ஸஹிதம் ஸுரத்ருமதலே ஹமமே மஹாமண்டபே
மத்யே புஷ்பக மாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்திதம் |
அக்ரே வாக்யதி.ப்ரபஞ்ஜந ஸுதே தத்வம் முநிப்ய : பரம்
வ்யாக்யாத்நம் ப்ரதாதிபி : பரிஸுருதம் ராமம் ப்ரஜே ஸ்யாமஸம் ||

பாராயணம் முடிந்தபின்

- ஏவமேதத் புரா வ்ருத்தம் ஆக்யாநம் பதீரமஸ்து வ : |
ப்ரவ்யாஹரத விஸ்ரபீதம் பீலம் விஷ்ணு : ப்ரவர்த்தாம் ||
- லாபீஸ்தேஷாம் ஐயஸ்தேஷாம் குதஸ்தேஷாம் பராபவ : |
யேஷா மித்தீவரஸ்யாமோ ஹ்ருத்யே ஸுப்ரதிஷ்டித : ||
- காலே வர்ஷது பர்ஜந்ய : ப்ருதிஸி ஸஸ்யாஸிநி |
தேஸோயம் கோப ரஹிதோ ப்ராஹ்மண : ஸந்து திர்ப்யா : ||
- காவேரீ வர்த்தாம் காலே காலே வர்ஷது வானஸ : |
ஸ்ரீரங்கீநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீஸ வர்த்தாம் ||
- ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய : பரிபாலயந்தாம்
ந்யாய்யேந மார்கேண மஹிம் மஹிஸா : |
கோப்ராஹ்மணேப்ய : ஸுபீமஸ்து நித்யம்
லோகா : ஸமஸ்தா : ஸுகிநோ பீவந்து ||
- மங்கீளம் கோஸலேந்தீராய மஹநீய குணுபீத்யே |
சக்ரவர்தி தநுஜாய ஸார்வபெஸ்மாய மங்கீளம் ||
- வேத வேதாந்த வேதீயாய மேக்யாமள ஸுர்தயே |
பும்ஸாம் மோஹநருபாய புன்யஸ்ஸோகாய மங்கீளம் ||
- விஸ்வாமித்ராந்தரங்காய மிதிஸா நகீர்பதே : |
பாக்யாதாம் பரிபாகாய பீவ்யருபாய மங்கீளம் ||
- பித்ருபக்தாய ஸததம் ப்ராந்ருபி : ஸஹ ஸீதயா |
நந்திதாஸிஸ ஸோகாய ராமபதீராய மங்கீளம் ||
- த்யக்த ஸாகேத வானாய சித்ரகூட விஹாரிணே |
ஸெய்யாய ஸர்வயமிநாம் திரோதாிராய மங்கீளம் ||
- ஸௌமித்ரிணு ச ஜாநக்யா சாபபாணுஸி தாரிணே |
ஸம்ஸேய்யாய ஸதா பீக்தயா ஸ்வாமிநே மம மங்கீளம் ||
- தண்டகாரண்ய வானாய கீளடிதாமர ஸத்ரவே |
க்ருத்ர ராஜாய பீக்தாய முக்திதாயாஸ்து மங்கீளம் ||
- ஸாதீரம் ஸபீரித்த பீலஸூலாபிஸாஷிணே |
ஸௌஸப்ய பரிபூர்ணய ஸத்ஸோதீரித்தாய மங்கீளம் ||
- ஹநுமத் ஸமவேதாய ஹரிஸாபீஷ்ட தாயிநே |
வாலி ப்ரமதநாயாஸ்து மஹாதிராய மங்கீளம் ||
- ஸ்ரீமதி ரகுவீராய ஸேதுல்லக்ஷித விந்தவே |
ஜிதராகுஸ ராஜாய ரணதிராய மங்கீளம் ||
- ஆஸாதீய நகீரம் திவ்யா மபிஷித்தாய ஸீதயா |
ராஜாதிராஜ ராஜாய ராமபதீராய மங்கீளம் ||
- மங்கீளா யானை பரை : மதாசார்ய புரோகீமை : |
ஸர்வைஸ பூர்வைராசார்யை : ஸதக்ருதாயாஸ்து மங்கீளம் ||

3. ஸ்ரீமாத்வ ஸம்ப்ரதாய-
த்யாத கலோகங்கள்

ஸூக்ஷ்மம் ப்ரதீக்ரம் விஷ்ணும ஸபிவர்கம் சதுர்பூஜம் |
ப்ரஸந்த வதநம் த்யாயேத் ஸர்வகிக்நோப ஸாத்தயே ||
வக்ஷ்யதாராயணம் வந்தே தத்பக்த ப்ரவரோ ஹிய : |
ஸ்ரீமதநாதத் தீர்தாக்யோ குருஸ் தம் ச நமாம்யஹம் ||
வேதே ராமாயணே சைவ புராணே பாரதே ததா |
ஆதாவந்தே ச மத்யே ச விஷ்ணு: ஸர்வத்ர கீபதே ||
ஸர்வ கிக்ந ப்ரஸமநம் ஸர்வ வித்திகரம் பரம் |
ஸர்வஜீவ ப்ரஸேதாரம் வந்தே விஜயதம் ஹரிம் ||
ஸர்வாபீஷ்ட ப்ரதம் ராமம் ஸர்வாபீஷ்ட நிவாரகம் |
ஜாதஜோதி மநிஸம் வந்தே மதிக்குவந்திதம் ||
அப்ரமம் பங்கீரஹிதம் அஹுடம் விமலம் ஸதா |
ஆதந்ததீர்த மதுஸம் பஜே தாபத்ரயாபஹம் ||
பவதி யத்நுபாவாதேட் ஸுகோபி வாக்மீ
ஜடமநிரபி ஜந்தூர் ஜாயதே ப்ராஜ்ஞமெனவி : |
ஸகலவசத சேதோ தேவதா பாரதி ஸா
மம் வசஸி வித்ததாம் ஸந்திதிம் மாநஸே ச ||
மித்தயா வித்ததாந்த ஆர்த்வாந்த வித்யம்ஸை விசக்ஷண : |
ஜயதீர்தாக்ய தரஸீர் பாலதாம் நோ ஹ்ருதம்ப்ரே ||
சிந்தர : பஸதஸீச கம்பீரை : வாக்ஸயர் மாஸை ரக்ஷண்தை : |
குருபாவம் வ்யஞ்ஜயத்தி பாதி ஸ்ரீஜயதீர்த்வாக் ||
கஜந்தம் ராமராமேதி மதுரம் மதுராகூரம் |
ஆருஹ்ய கவிதாஸாகம் வந்தே வாக்மீகி கோகிலம் ||
வாக்மீகேர் முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதா வநசாரிண : |
பிருணவந் ராமகதாநாதம் கோ ந யாதி பராம் கதில் ||
ய : பிபீத் ஸததம் ராமசரிதாம்ருத ஸாகீரம் |
அத்குப்தஸ் தம் முநிம் வந்தே ப்ராசேதஸ மகல்மஷம் ||
கோஷ்பநிக்குத வாராயிம் மஸகேக்குத ராக்ஷஸம் |
ராமாயண மஹாமாவா ரத்தம் வந்தேநிஸாத்மஜம் ||
அஞ்ஜநாதந்தநம் வீரம் ஜாதஜே ஸோகநாஸநம் |
கபீஸ மக்ஷஹத்தாரம் வந்தே ஸங்கா ப்யங்கரம் ||
மநோஜவம் மாருத துவ்யவேகம்
ஜிதேந்த்ரியம் புத்திமதாம் வஸிஷ்டம் |
வாதாத்மஜம் வாதரபூத முக்யம்
ஸ்ரீராமதுநம் பிரஸா நமாயி ||
உவ்வக்ஷ்ய விந்தேர் : ஸஸிவம் ஸஸீவம்
ய : போகவஹிம் ஜநகாத்மஜாயா : |
ஆதாய தேஸைவ த்தாஹ ஸங்காய்
நமாயி தம் ப்ராஜ்ஞவி ராஜ்ஜநேயம் ||

ஆஞ்ஜநேய மதிபாடலாதநம் காஞ்ச நாதீரி கமதீய கிக்ரஹம் |
பாரிஜாத தகுருஸ வாஸிதம் பாவயாழிபவமாத நந்தநம் || 17
யத்ரயத்ர ரகுநாதீர்ததம் தத்ர தத்ர க்ருத மஸ்தகாஞ்ஜஸிம் |
பாஷ்பலாசி பரிபூர்ண ஸோசநம் மாருதிம் தமத ராக்ஷஸாத்மகம் || 18
வேதவேத்யே பரே புமஸி ஜாதே த்பரதாத்மஜே |
வேத : ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மதா || 19
ஆபதா மபஹர் தாரம் தாதாரம் ஸர்வ ஸம்பதாம் |
வோகாபீராமம் ஸ்ரீராமம் பூயோ பூயோ நமாம்யஹம் || 20
ததுபகீத ஸமாஸ ஸந்தியோகம்
ஸம மதுரோபநதார்த் வாக்யபுத்தம் |
ரகு்வர சரிதம் முநிப்ரஸீதம்
தஸ் பிரஸஸீச வதம் நிஸாமயத்வம் || 21
ஸவதேஹி ஸஸிதம் ஸுரத்ருமதவே ஹைமே மஹாமண்ட்பே
மத்யே புஷ்பகமாஸதே மணியே வீராஸதே ஸுஸித்தம் |
அக்ரே வாசயதி ப்ரபுஞ்ஜ ஸுதே தத்வம் முநிப்ய : பரம் 22
வ்யாக்யாததம் ப்ரதாதிதே : பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே ஸ்யாமஸம் ||
வந்தே வத்தியம் விதிபவ மஹேந்த்ராத் ப்ருத்தாரகேந்த்ரை :
வ்யக்தம் வ்யாப்தம் ஸ்வஞ்ண க்ஷணதோ தேஸத : காலதஸிச |
துத்தாவத்யம் ஸுகிந்திமஸையர் மஸ்கீளர் யுக்த மஸ்கை :
ஸாதாத்யம் நோ வித்ததீகம் ப்ரஹ்ம் நாராயணக்ஷயம் || 23
பூஷாரத்தம் புலவ வஸயஸ் யாக்ஷிஸாஸீசய ரத்தம்
ஸீவாரத்தம் ஜயதி துஹிதூர் தேவதா மௌஸீரத்தம் |
சிந்தாரத்தம் ஜகதி பஜதாம் ஸதஸரோஜ த்புரத்தம்
கௌஸல்யாயா ஸஸது மம ஹ்ருதம்ஸ்டவே புத்ரரத்தம் || 24
மஹா வ்யாக்ஷணம்போதி மந்தீமாத ஸமந்தீரம் |
கவயத்தம் ராமகீர்தயா ஹநுமந்த முபாஸமஹே || 25
முக்யப்ராணய பீமாய நமோ யஸ்ய புஜாத்ரம் |
நாதாவீர ஸுவர்ணநாம் திக்ஷாஸீமாவீதம் ப்பென் || 26
ஸ்வாந்ததஸ்தாத்நத ஸய்வாய பூர்ணஜூரத மஹாரணஸே |
உத்ருங்க வாக்தரங்காய மத்வ துக்தாப்த்யே நம : || 27
வாக்மீகேர் கௌ : புநீயாத் நோ மஹீர பதாஸீரயா |
யத் துக்த முபஜிவந்தி கவயஸ் தர்ணகா இவ || 28
ஸுகித்தி ரத்தாகரே ரம்யே ஸூல ராமாயணர்ணவே |
விஹரத்தோ மஹீயாமஸ : பீரயந்தாம் குரவோ மம || 29
ஹயக்ரீவ ஹயக்ரீவ ஹயக்ரீவேதி யோ வதேத் |
தஸ்ய நிஸ்ஸரதே வானீ ஜஹ்நு கத்யா ப்ரவாஹயத் || 30
பாராயணம் முடிந்தபின்
ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய : பரிபாலயந்தாம்
த்யாய்யேத மாரிகேணமஹிம் மஹீஸா : |
கோப்ரஹ்மணஸ்ப்ய : ஸுபமஸ்து தித்யம்
வோகா : ஸமஸ்தா : ஸுகிதோ பவந்து || 1
காலே வர்ஷது பர்ஜத்ய : ப்ருதிவி ஸஸ்யாஸிதி |
தேஸோயம் கோபர்ஹிதோ ப்ராஹ்மணு : ஸத்து தீர்ப்யா : || 2
வாபஸ் தேஷாம் ஜயஸ்தேஷாம் குதஸ்தேஷாம் பராபுவ : |
யேஷாமிந்தீவர ஸ்யாமோ ஹ்ருத்யே ஸுப்ரதிஷ்டித : || 3
மஸ்கீளம் கோஸவேந்த்ராய மஹதீய குஹுப்த்யே |
சக்ரவர்தி தநுஜாய ஸார்வபென்மாய மஸ்கீளம் || 4
மந்தஸை ஸ்ரீஸைஷ்ணவர்போல் சொவ்லிக்கொள்ளவும்.

RAM
VAIL

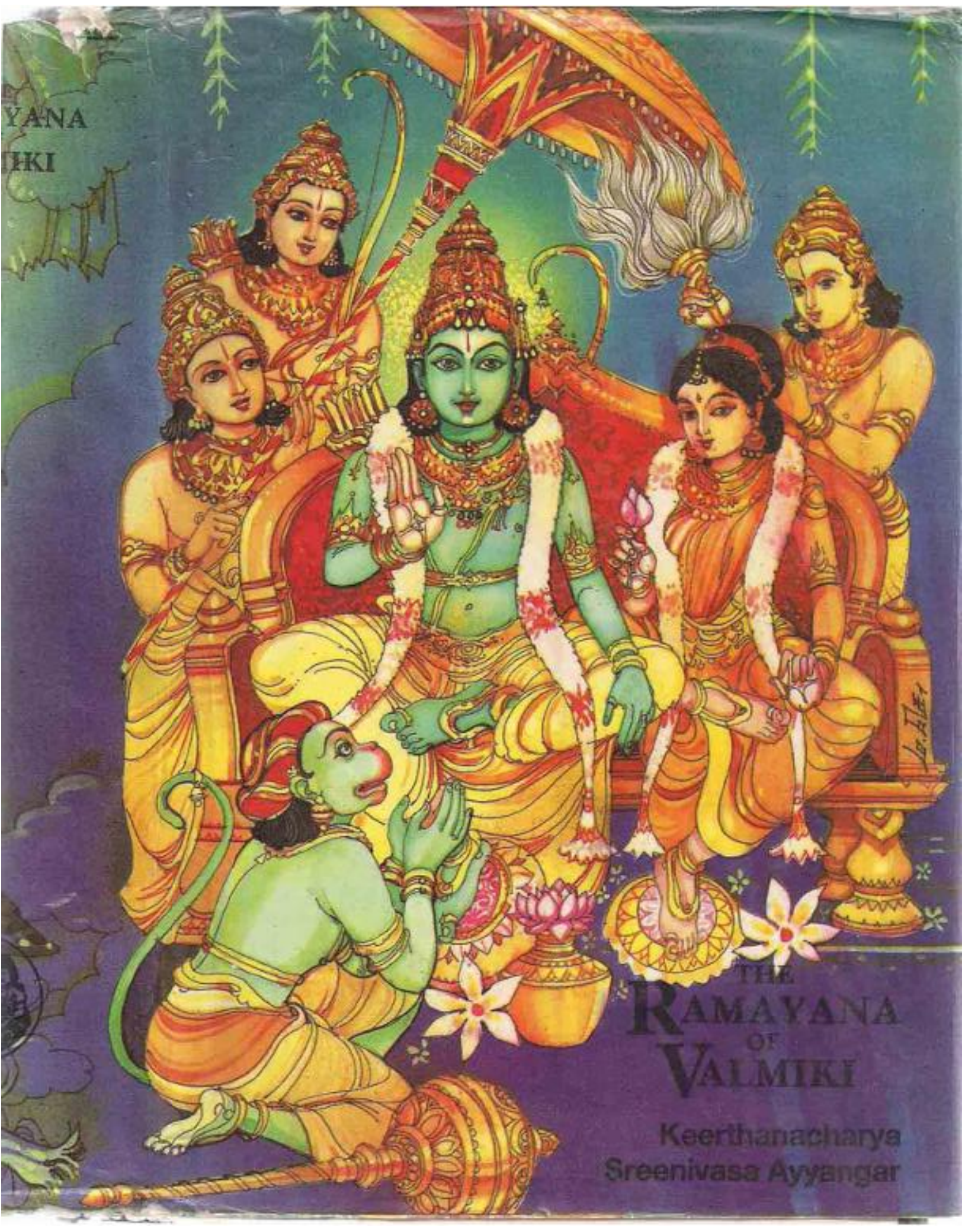
GLORY UNTO RAMA

GLORY unto Rama, Hari, the Home of all bliss, the Lord of Raghu's line, armed with bow and arrow. Thou art the Lion that rends in pieces the elephant of worldliness; the Ocean of perfection; the Allwise; the All-pervading; the Delight of mankind; the Destroyer of grief and fear; ever free from passion; Lord of supreme wisdom, the incarnation of infinite love and virtue. Thou takest away earth's load of sin and conferest on mankind Supreme Knowledge. Oh! Jewel of Raghu's line, Thou hast slain the wicked Dooshana and crowned the humble Vibhishana. With Thy mighty arms, Thou hast exterminated the race of the wicked giants and made the world happy; Thou art the Home of bliss and the Lord of Lakshmi; free us from pride and lust, ignorance and selfishness. Glory unto the Lord of Rama. Have mercy on Thy servant harassed by the terrors and troubles of Samsara. Glorious Lord, Sovereign of Ayodhya, Sovereign of the gods, Sovereign of Rama (शुभ्र), have mercy on this suppliant who has fled to Thee for refuge. Thou art the Sun to disperse the thick darkness, of the might of pride, ignorance and vanity. Oh! Hari, I repeat Thy name and bow unto Thee, cure the great disease of life, pride and vanity. Oh! King of kings, grant us this one blessing — "To love Thy lotus feet for ever and for ever....."

— TULSIDAS.

— With grateful acknowledgments to
"The Bhavan's Journal" dated 31-3-1963.

YANA
MIKI

THE
RAMAYANA
OF
VALMIKI

Keerthanacharya
Sreenivasa Ayyangar

ஸ்ரீமத் ராமாயண க்ரந்த பூஜை

மீழ்க்கு முகமாகவோ, வடக்கு முகமாகவோ சுத்தமான ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து, எதிரில் சிக்குப் பலகை, மண்போன்ற உயர்ந்த இடத்தில் ஸ்ரீமத் ராமாயண க்ரந்தத்தை வைத்து,

அதற்கு எதிரில் ஹனுமாருக்கு ஒரு மணியை அமைத்து, அதன்மீது புஷ்பம், பழம், தாம்பூலம் இவைகளை வைப்பிடுவது.

ஸ்ரீ ராமாயண தியான கலோகங்களை பக்தியுடன் படித்து, பிறகு தன் நகரத்திரம், ராசி, பெயர் இவைகளைச் சொல்லி, தான் கோரிய பலனைச் சொல்லிய பிறகு, "ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமஹம் கரிஷ்யே" என்று வைக்கப்பிடுவது.

"தத்வக்ம் ஸ்ரீமத்ராமாயண க்ரந்தோபரி ஸ்ரீஸீதா லக்ஷ்மண ப்ரத ஶத்ருக்ந ஹனுமத் ஸமேத ஸ்ரீராமசந்த்ர ப்ரபோஃ பூஜாம் கரிஷ்யே" என்று உச்சரித்து.

பாராயணம் ஆரம்பிக்கும் தினத்தன்று.

"பாராயணம்ய நிர்விக்கேந பரிஸமாப்த்யந்தம் ஆதெள விக்கேஸல் வர பூஜாம் கரிஷ்யே"

என்று வைக்கப்பிடுவது. விஷ்வக்ஸேநருக்கு (விக்கேஸல்வரருக்கு) அர்க்ய பாத்யா திகளை வைப்பிடுவது உதவாஸநம் செய்யவும்.

ஸ்ரீமத் ராமாயண க்ரந்தத்தின்மீது கீழே குறிப்பிட்டபடி ஷோடஸோப சார பூஜையைச் செய்யவேண்டியது :

பூஜாக்கரமம்

கையில் அக்ஷதைகளை எடுத்துக்கொண்டு, "அஸ்யித் க்ரந்தே ஸ்ரீஸீதா லக்ஷ்மண ப்ரதஸத்ருக்ந ஹனுமத் ஸமேத ஸ்ரீராமசந்த்ரம் த்யாயாமி, ஆவாஹயாமி, ஆஸநம் ஸமர்பயாமி, அர்க்யம் ஸமர்பயாமி, பாத்யோஃ பாத்யம் ஸமர்பயாமி, ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி, ஸநாநம் ஸமர்பயாமி, ஸநாநாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி, வஸ்த்ராத்ம் அக்ஷதாந் ஸமர்பயாமி, யஜ்ஞோபவீதாந்த்ம் அக்ஷதாந் ஸமர்பயாமி, உத்தரீயாந்த்ம் அக்ஷதாந் ஸமர்பயாமி, கந்தாந் தாஸ்யாமி, புஷ்பாணி ஸமர்பயாமி, தூப மாக்ரபயாமி, தீபம் தஸ்யாமி, கர்பூர நீராஜநம் ஸமர்பயாமி" என்று அந்தந்த வஸ்துக்களை வைப்பிடுவது.

பிறகு, துளவி, புஷ்பம், அக்ஷதை, குங்குமம் இவைகளால் தம் சக்திக்குத் தக்கவாறு ஸ்ரீ ஹனுமாந், ஸ்ரீ ஸீதை, ஸ்ரீராமர் இவ்வரிசையில் அஷ்டோத்தர சத நாமாவளிகளால் அர்ச்சனை செய்து, நிவேதனமும் கர்ப்பூர ஹாரதியும் செய்த பிறகு.

தாம் எடுத்துக்கொண்ட பாராயண முறைப்படி பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

பாராயண முடிவில்

தத்தம் ஸம்பிரதாயப்படி மங்கள கலோகங்களைப் படித்து, நிவேதனம் செய்து, ஆரத்தி எடுத்து, ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து, பூஜை செய்த அக்ஷதை, தீர்த்தம் இவைகளை கிரஸில் புரோகித்துக்கொண்டு, பிரஸாதம் ஸ்வேகரித்து, மற்றவர்களுக்கும் விநியோகம் செய்யவும்.

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்ரீ ராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம :

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

பரல காண்டம்

லர்க்கம் 1

நாரதர் வால்மீகிக்குக் கருக்கயாகச் சொன்ன

ஸம்ஷேப ராமாயணம்

தபஸ் ஸ்வாத்யாய நிரதம் தபஸ்வீ வாக்விதாம் வரம் |
ஶாரதம் பரிபர்ச்சி வால்மீகிர் முநி புக்ஷ்வம் | (1)

அவதாரிகை

இப்பொழுது நடக்கும் கடுவதவராஹ கல்பத்தில், வைவஸ்வத மகிவந்தரத்தில், இருபத்தெட்டாவது சதுர் யுகத்தில், திரேதா யுகத்தின் முடிவில், வால்மீகி என்ற ஒரு மஹரிஷி இருந்தார். அவர் எண்ணிறந்த வருஷங்களாகக் கடுந்தவம் செய்து, பகவானுடைய கிருபையைப் பெற்றவர். அவருடைய ஆசிரமத்திற்கு ஒரு நாள் பிரஹ்மாவின் புத்திரரான நாரதர் பகவானுடைய கட்டளைபால் வந்தார்.

நாரதர் தவத்திலும் வேதாத்யயனத்திலும் நீங்காத பிரதிபுள்ளவர்; தேவரிஷிகளுக்குள் சிரேஷ்டர்; பேசும் திறமை வாய்ந்தவர்களுக்குள் மேலானவர்; சப்தஸ்வரூபமான பிரஹ்மத்தின் தத்துவத்தை அறிந்தவர்களுக்குள் முதலானவர். அவரை வால்மீகி விதிப்படி அர்க்கிய பாத்நியங்களால் உபசரித்து, ஆஸனம் கொடுத்து, அவர் ஸுகமாய் உட்கார்ந்த பிறகு, தமக்கு வெகு காலமாய் உள்ள ஒரு ஸந்தேகத்தைக் கேட்டார்.

"இப்பொழுது இந்த லோகத்திலுள்ளவர்களுக்குள் ஸரல கல்யாண குணங்களும் பொருத்தினவர் யார்? தீகிய அஸ்திர சஸ்திரங்களின் பலத்தால் சத்துருக்களை ஸூயிக்கும் ஸாமர்த்தியம் உடையவர் யார்? ச்ருதி ஸ்மிருதிகளில் உபதேசிக்கப்பட்ட தர்மங்களின் சஹஸ்யத்தை அறிந்தவர் யார்? பிறர் (தமக்குச் செய்த அபகாரங்களை முற்றும் மறந்து, அவர்கள்) செய்த அல்ப உபகாரத்தையே பெரியதாக நினைத்து ஸந்தோஷிப்பவர்

யார்? ஆபத்துக் காலங்களிலும் தம் வர்ணசிரம தர்மங்களை விடாதவர் யார்? நல்ல ஆசாரமுள்ளவர் யார்? எந்தஸையத்திலும் தாம் கேட்டபடி, பார்த்தபடி ஸத்தியத்தையே சொல்லுகிறவர் யார்? ஸகல ஜனங்களுக்கும் இஹத்திலும் பசத்திலும் அனுகூலமான காரியத்தையே செய்கிறவரும் செய்விக்கிறவரும் யார்? ஆத்மா, அநாத்மாக்களின் உண்மையையும் பேதத்தையும் அறிந்தவர் யார்? லௌகிக வியவஹாரங்களிலும் பிரஜைகளை ஸந்தோஷப் படுத்துவதிலும் ஸம்பந்தி யார்? ஜனங்கள் எப்பொழுதும் பார்ப்பதற்குப் பிரியப்படும் திருமேனி அமைப்புடையவர் யார்? இந்திரியங்களையும் அந்தக்கரணத்தையும் வசப்படுத்தினவர் யார்? கோபத்தை ஐயித்தவர் யார்? எல்லோரும் பார்க்க விரும்பக்கூடிய தேக காந்தியுள்ளவர் யார்? (பிறருடைய குணங்களைக் கண்டு, பொருமையால் தேரவுங்களைக் கற்பித்து, அவர்களுடைய ஷேமத்தை ஸூழிக்காமலிருப்பதென்ற) அஸூயையை விலக்கினவர் யார்? யுத்த ஸமயத்தில் யாருக்குக் கோபமுண்டானால் தேவாஸுரர்களும் நடுங்குகிறார்கள்?

“இந்தக் குணங்களெல்லாம் ஒருவரிடத்தில் பொருந்தியிருப்பது அரிது. ஆனால் இந்திரியங்களுக்கு எட்டாத விஷயங்களைப் பார்த்து அறிவக்கூடிய ஞானதிரஷ்டி தங்களுக்கு இருப்பது பிரஸித்தமாக யால் அப்படிப்பட்ட மஹா புருஷன் இன்னாரென்று தாங்களே அறிந்து சொல்லக்கூடியவர்கள். (இதை எனக்கு உபதேசிக்கலாமென்று தோன்றினால்) கேட்க மிகுந்த ஆவல் கொண்டிருக்கிறேன்” என்றார்.

மூன்று லோகங்களிலும் நடக்கும் ஸகல விஷயங்களையும் அறிந்த நாரதர் வால்மீகியின் வார்த்தையைக் கேட்டார். அவர் ஸந்தோஷித்து, பகவானுடைய தில்ய சரணாவிர்த்தங்களை மனத்தால் தியானித்து வணங்கி, “வால்மீகியே! பிறர் சொல்லும் விஷயத்தை ஸந்தேக விபீதமில்லாமல் மிரலித்து ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய சத்தி உமக்குப் பூர்ணமாயிருக்கிறது. நீர் கேட்ட குணங்கள் ஒருவரிடத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருப்பது அரிது. ஆனாலும், அவ்விதமான புருஷனை ஏதோ தெரிந்தவரையில் வர்ணிக்கிறேன். ஸாவதானமாகக் கேளும்” என்று சொல்லத் தொடங்கினார்:

“ஸூரியனை ஆதிபுருஷனை உடைய இஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த ஓர் அரசர், ராமனென்று ஜனங்களால் அறியப்பட்டு, வெகு கீர்த்தியுடன் இப்பொழுது அயோத்யையில் ஆண்டு வருகிறார். நீர் சொன்ன ஸகல கல்யாண குணங்களும் அவரிடத்தில் பொருந்தியிருக்கின்றன. இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் வசப்படுத்தினவர்; மஹாவீரர்; அபாரமான தேஹகாந்தியுள்ளவர்; அவருடைய சித்தம் ஆபத்திலும் ஸம்பந்திலும் ஒரேவிதமாக இருக்கும், ஒரு தடவை கேட்டதை எப்பொழுதும் மறக்காதவர்; பிரஹ்மா, சங்கரன், இந்திரன், பிரஹஸீ

பதி, சுக்விராசார்யர் முதலியவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட ராஜாதி களைப் பூர்ணமாக அறிந்தவர், ஜனங்களின் மனத்தைக் கவரும்படி, பேசும் திறமையுள்ளவர். யாவரும் ஆசைப்படக் கூடிய அழகும் பிர காசமும் பொருந்தினவர், காமம் கோபமென்ற ஸ்வபாவமான சத் துருக்களையும், வெளியில் ஸஞ்சரிக்கும் பகைவர்களையும் அழித்தவர், தம்மை அண்டின பக்தர்களுடைய சத்துருக்களை அழிக்கிறவர்.

சதைப்பற்றுள்ள உயர்ந்த தோள்களும், முழங்கால் வரையில் நீண்டு யானைத் துதிகையைப்போல் பருத்த கைகளும், மூன்று ரேகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு வலம்புரிச் சங்கம் போன்ற கழுத் தும், சதைப்பற்றுள்ள கன்னங்களும், பிறர் எடுக்கமுடியாத வில்லை விளையாட்டாக எடுத்து வளைத்து நன்னேற்றும் சத்தியுள்ள அகன்ற மார்பும், வெளியில் தெரியாமல் அழுந்தியிருக்கும் தோள்களின் சந் தெலும்புகளும், அந்த சந்திரனைப்போல் வட்டமான நெற்றியும், சிங்கம், யானை, புலி, விருஷபம் இவைபோன்ற நடையும், அதிக உயரமில்லாமலும் அதிகக் குட்டையில்லாமலும் 80-அங்குலப் பிர மாணமுள்ளவைகளாக, ஏற்றத் தாழ்வில்லாமல் ஒன்றோடொன்று சேராமலிருக்கும் அவலங்களும், பளபளப்பான காந்தியும், சதைப் பற்றுள்ள உயர்ந்த மார்பும், மலர்ந்த செந்தாமரை இதழ்களைப் போல் நீண்டு அகன்ற கண்களும், இன்னும் ஸாமுத்திரிகா சாஸ்திரத் தில் சொன்ன ஸகல உத்தம லக்ஷணங்களும் பொருந்தினவர்.

நினைத்த மாத்திரத்தில் சத்துருக்களைக் கொல்லும் ஸாமர்த்திய முள்ளவர், தம்மைச் சரணமடைந்தவர்களைப்பற்றி யாதொன்றையும் ஆலோசிக்காமல் ரக்ஷிப்பதென்ற தர்மத்தைப் பூர்ணமாக அறிந்து அனுஷ்டிப்பவர். தாம் செய்த பிரதிக்கையைத் தவறாமல் நினைவேற்றுகிறவர். பிரஜைகளுக்கு அனுகூலத்தையே செய் கிறவர். தம்மை அண்டினவர்களை ரக்ஷித்ததாலும், ராவணாதி ராஷ்டிரங்களை அழித்ததாலும், அவருடைய கீர்த்தி ஸகல லோகங்களிலும் பரவியிருக்கிறது. காமக்குரோத மில்லாதவராகையாலும், யோகாப்யாஸத்தின் மஹிமையாலும், எப்பொழுதும் சுத் தர், பிரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவர்; தம் நிஜஸ்வரூபத்தை மறவாதவர்; பிதாவுக்கும் ஆசாரியர்களுக்கும் தேவதைகளுக்கும் கட்டுப்பட்டவர்; பிரஹ்மதேவனைப்போல் பிரஜைகளைப் பரிபாலிப் பவர். ஸகல ஐசுவரியமும் பொருந்தினவர். தகப்பன் குழந்தைகளைப் போஷிப்பதுபோல் ஸகல லோகங்களையும் ரக்ஷிப்பவர். காமக் குரோதங்களையும் தம் பக்தர்களுக்கு விரோதம் செய்பவர்களையும் அழிக்கிறவர்.

இதர அரசர்களைப் போலிராமல், பிரஜைகளின் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்து எவ்விதத்திலும் காப்புற்றுகிறவர். வர்ணசிரம தர்மங்களை நீவ் நிறுத்துகிறவர். தம் வர்ணத்திற்குரிய அப்பயன்ம், தானம், யாகம், ராஜாதி முதலிய தர்மங்களை என்றும் கைவிடாதவர்.

65

70

75

80

85

90

95

100

அவரை அண்டினவர்களுக்குத் துக்கமில்லை; ஸகல அபிஷ்டங்களும்
 நேஷபழம் கைகடும்; பயமற்று வாழ்வார்கள். வேத வேதார்த்தங்
 களையும் அஸ்திர சஸ்திரங்களையுடைய சஹஸ்ரத்தையும் நன்றாக
 105 அறிந்தவர். சாஸ்திரங்களின் உட்கருத்தைக் கண்டவர். புத்தியால்
 கிரஹித்த விஷயத்தை ஒரு பொழுதும் மறக்காதவர். லௌகிக விஷய
 ஹாரங்களில் தாம் கேட்டவையும் கேட்டிராதவையுமான விஷயங்
 களைப்பற்றி ஸமயோசிதமாய் மேன்மேலும் யுக்தி சொல்லக் கூடிய
 110 வர். அவரைப் பார்ப்பவர்களுக்கும் நியாஸிப்பவர்களுக்கும் இஹத்தி
 லும் பரத்திலும் அநுகூலமே கிடைக்கும். எந்தத் துக்கத்தாலும்
 கலங்காத புத்தியுள்ளவர். லௌகிக வைதிக காரியங்களில் ஸமீர்த்தர்,
 பூமிசிலுள்ள நதிகளால் ஸமுத்திரம் குழப்பட்டிருப்பதுபோல்
 ஹோமம், ஜபம் முதலிய காரியங்களைத் தாம் செய்யும்பொழுது
 115 வஸிஷ்டர் முதலிய ஸாதக்களால் குழப்பட்டவர். யாவ
 ராலும் பூஜிக்கத் தகுந்தவர். சத்துரு, மித்திரன், உதாரீனன் முதலிய
 வர்களிடத்தில் ஸமபுத்தியுள்ளவர். ஸூக துக்கங்களால் கர்வத்தை
 யும் வருத்தத்தையும் அடையாதவர். பிறர் அவரை அடிக்கடி பார்த்
 துக் கொண்டிருந்தாலும், ஒரு நாளும் பார்க்காத வஸ்துவைப் பார்த்
 ததுபோல் ஆச்சரியப்படக்கூடிய ரூபமும் குணங்களும் உள்ளவர்.
 120 ஸமுத்திரத்தில் கிடக்கும் வஸ்துக்களைப் பிறர் பார்க்க முடியாதது
 போல், அவருடைய அபிப்பிராயத்தைப் பிறர் அறிய முடியாது. என்
 தும் அசையாத இமய மலையைப் போல், அவருடைய தைரியம்
 என்றும் தளராது. பராக்கிரமத்தில் விஷ்ணுவையும், பிரியமான
 பார்வையில் சந்திரனையும், கோபத்தில் பிரளய காலாக்கிரமையும்
 125 பொறுமையில் பூமி தேவியையும், கொடுப்பதில் குபேரனையும், ஸத்தி
 யத்தில் தர்ம தேவதையையும் போன்றவர்.

அபிபாத்யா காண்டம்

இப்படி அனந்த கல்யாண குணங்கள் பொருந்தினவரென்றும்
 வீணாகாத பராக்கிரமமுள்ளவரென்றும், யுவராஜாவுக்குரிய லக்ஷ
 130 ணங்கள் வாய்ந்தவரென்றும், அவருடைய பிதாவான தசரதர் நன்றாக
 அறிந்து, பிரஹ்மணியின் பிரார்த்தனைக்கிணங்கி, தம் மூத்த குமார
 னான ராமனுக்கு யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்ய நினைத்தார்.
 அவருடைய பத்தினிகளில் ஒருத்தியான கைகேயி, முன்பு அவர்
 அஸூரர்களுடன் யுத்தம் செய்தபொழுது அவருக்குப் பரமோபகா
 ரத்தைச் செய்து, அதற்குப் பதிலாக அவரிடத்திலிருந்து இரண்டு
 135 வரங்களைப் பெற்றிருந்தாள். ராமனுடைய அபிஷேகத்திற்காக நடக்
 கும் ஏற்பாடுகளைக் கண்டு பொருமை கொண்டு, ராமனைக் காட்டிற்
 கு அனுப்ப வேண்டுமென்றும், தன் புத்திரனான பரதனை யுவராஜாவுக
 அபிஷேகம் செய்கிக்க வேண்டுமென்றும் அரசனைக் கேட்டாள்.
 தாங்கள் செய்த பிரதிக்கூறையை உயிரைக் கொடுத்தாவது சிறை
 140 வேற்றுவதே பரம தர்மமென்று அனுஷ்டித்துவந்த சிபி முதலிய

இஷ்வாகு வம்சத்து அரசர்களின் பரம்பரையில் வந்த தசரதர், குல
 தர்மமென்ற பாசத்தால் கட்டப்பட்டு, தம் அருமைக் குழந்தை
 யான ராமனைக் காட்டிற் கு அனுப்பினார். ஸகல சத்துருக்களையும்
 தம் ஸங்கல்பத்தால் அழிக்கக் கூடிய சக்தி ராமனுக்கு உண்டு. ஆனால்,
 தம் தகப்பன் கைகேயியிடத்தில் செய்த பிரதிக்கூறையையும், தாம்
 145 அவளிடத்தில் செய்த பிரதிக்கூறையையும் காப்பாற்றவும், தம்
 தாயான அவளுடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யவும், பிதாவின்
 உத்தரவுப்படி வணத்திற்குச் சென்றார். ஸூமித்திரனின் புத்திரனான
 லக்ஷ்மணன் ராமனுக்கு உயிருக்கு உயிரானவர்; அவரிடத்தில் அன
 வற்ற பிரியத்தையும் பத்தியையும் வைத்தவர். அவரை வருந்திப்
 150 பிரார்த்தித்து அவருடன் சென்றார். அப்பொழுது ஸூமித்திரை,
 "குழந்தாய்! இனி ராமனை உனக்குப் பிதா; ஸீதையே உனக்கு
 மாதா; வணமே அபோத்யை; நேஷமமாய் ராமனுடன் சென்று,
 அவருக்கு ஸகல கைங்கரியங்களையும் செய்" என்றார்..

ராமனுக்கு பிரிய பார்வையான ஸீதையும் அவரை நிர்ப்பந்தம்
 செய்து, சந்திரனை சோழியினி தேவி அனுஸரிப்பதுபோல், அவருடன்
 155 வணத்திற்குச் சென்றார். பகவானுடைய மாயையி னுணக வம்சத்
 தில் ஸீதையாய் அவருடைய இச்சைப்படி, அவதார மெடுத்தது.
 அவள் ஸ்த்ரீகளுக்குரிய ஸகல உத்தம லக்ஷணங்களும் பொருந்தின
 160 வள்; ராமனுக்குத் தகுந்த பத்தினி. இப்படி லக்ஷ்மணனும் ஸீதையும்
 ராமனும் அபோத்யையை விட்டு வணத்திற்குப் போனபொழுது,
 நகரத்து ஐனங்களைல்லோரும் அவர்களுடன் வெகுதூரம்
 சென்றார்கள். புத்திர வாத்ஸல்யத்தால் அவரை விட்டுப் பிரிய மன
 மில்லாமல், தசரதரும் சிறிது தூரம் வந்தார்.

ராமன் கங்கைக் கரையிலுள்ள சிருங்கபேர புரத்தில் தம் தோழ
 165 னான குஹனைக் கண்டு, ஸூமந்திரரென்ற ஸாரதியை அங்கே நிறுத்தி
 விட்டுக் குஹனை அழைத்துக்கொண்டு, கால் நடைபாக அநேக வணங்
 களையும் நதிகளையும் தாண்டி, பரத்வாஜனுடைய ஆசிரமத்திற்கு
 வந்தார். அவருடைய உத்தரவால் சித்திரகூட பர்வதத்தில்
 170 அழகான ஒரு பர்ணசாலையைக் கட்டி, தேவர்களைப் போலவும் கந்தர்
 வர்களைப் போலவும் ராமனும் லக்ஷ்மணனும் ஸீதையும் வஸித்துக்
 கொண்டிருந்தார்கள்.

ராமன் சித்திரகூடத்திற்குப் போன பிறகு, அவரை விட்டுப்
 பிரிந்த சோகத்தால் அவரைப்பற்றியே பிரலாபித்துக்கொண்டு
 தசரதர் பரலோகமடைந்தார். பிறகு வஸிஷ்டர் முதலிய மஹாலிஷிகன்
 175 பரதனை அபிஷேகம் செய்துகொண்ட வேண்டுமென்று பலவிதமாய்
 வற்புறுத்தினார்கள். அவர் அந்த ராஜ்யத்தைப் பிறருடைய ஸஹாய
 மில்லாமல் ஆளக்கூடியவர். தசரதரால் அது அவருக்குக் கொடுக்கப்
 பட்டது. ஆயினும் அதை விரும்பவில்லை. எப்படியாவது ராமனை
 180 நல்ல வார்த்தை சொல்லிக் காட்டிவிட்டு அழைத்து வரவேண்டு

மென்று சித்திரகூடத்திற்குச் சென்று, அவரை நமஸ்கரித்து வணக்கத்துடன், "அண்ணா! தாங்கள் மஹாத்மா; வீண் போகாத பராக்கிரம முடையவர்கள்; நம் பிதா பரலோகமடைந்தார்; அவருக்குப் பிறகு தாங்களே ராஜ்யத்தை ஆளவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த வராக, மூத்த குமாரசராகத் தாங்கள் இருக்க, இனியவானுள் நான் ஆள்வது ராஜ்யநீமமன்று என்று தங்களுக்குத் தெரியுமா? தாங்களே எங்களுக்கு அரசனாக இருக்க வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். தமக்குப் பிரியமான ஸகல வஸ்துக்களையும் கொடுத்தாலது பிறகுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதே ராமனுடைய ஸ்வபாவம். ராஜ்யத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் வளத்திலிருப்பதால் அவருடைய காந்தியும் தேஜஸும் அதிகரித்தன. பித்ருவாக்ய பரிபாலனத்தால் அளவற்ற கீர்த்தியைப் பெற்ற ரகுநாதன், பரதன் வேண்டுகூற்றுக்குக் கொஞ்சமேனும் ஸம்மதிக்கவில்லை. அறலையை யின் சாபத்தைப் போக்கின தம் திருவடிகளால் தொடப்பட்ட பாதுகாக்களைப் பரதனுக்குக் கொடுத்து, ராஜ்யத்தைத் தர்மமாய்ப் பாவிக்கும் சக்தியை அதனால் அவனுக்கருளி, "குழந்தாய்! உன் பிரார்த்தனைக்கு இன்னங்கிப் பதினான்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகு வருகிறேன்" என்று அடிக்கடி உறுதி சொல்லி அவனைத் திரும்பிப்போகச் செய்தார். தம் கோரிக்கை நிறைவேறாமல் மனம் நொந்து, பரதன் அவருடைய பாதங்களை வணங்கி, நந்திக்கிராமத்திற்கு வந்து, மரவடிகளை மீம்ஹாஸனத்தில் வைத்து, அவைகளை முன்னிட்டு ஸகல ராஜ்ய வியவஹாரங்களையும் நடத்தி, ராமன் எப்பொழுது வருவா ரென்று வழிபார்த்துக் கொண்டு இருந்தார்.

பிறகு, "இங்கிருந்தால் பட்டணத்து ஜனங்கள் அடிக்கடி பார்க்க வருவார்கள்" என்று, ராமன் துஷ்ட மிருகங்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் நிறைந்த தண்டகாரணியத்தில் வெகு ஐக்கிரமையாய்ப் பிரவேசித்தார். எப்படியாவது தம் பிரதிக்கருவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று உறுதியுள்ளவர்; இத்திரியங்களையும் மனத்தையும் வசப்படுத்தினவர். மஹாலக்ஷ்மியான ஸீதை தம்முடன் இருக்கையில் அவருக்குக் குறைவு உண்டோ?

ஆரம்ப காண்டம்

அந்தப் பெருங் காட்டில் புருந்து, ராமன் வீராதனைன்ற ராக்ஷஸனுடன் யுத்தம் செய்து அவனைக் கொன்றார். நாம் அவதாரம் செய்த காரியத்தை நிறைவேற்றும் காலம் வந்ததால், அவருடைய கண்கள் ஸத்தோஷத்தால் மலர்ந்தன. பிறகு சரபங்கர், ஸுதீஷ்ணர், அகஸ்தியர், அவருடைய தம்பி முதலிய மஹா ரிஷிகளைத் தரிசித்தார். அகஸ்தியரிடத்தில் இத்திரன் கொடுத்திருந்த வில்லையும் குறைபாத இரண்டு அம்பறைகளையும் கத்தியையும் அவருடைய உத்தரவால் வெகுப் பிரதிபுடன் பெற்றுக் கொண்டார்.

ரிஷிகளின் ஆசிரமங்களில் ராமன் இருக்கையில் பல தபஸ்விகள் வந்து, "ராமா! கபந்தன் முதலிய அஸுரர்களையும் கரன் முதலிய ராக்ஷஸர்களையும் கொன்று, எங்களுடைய பயம் தீர்க்கவேண்டும்" என்று கேட்டார்கள். அக்னியைப்போல் ஜ்வலிக்கும் தேஜஸால் ஸகல சத்துருக்களையும் நாசம் செய்யக்கூடிய அந்த ரிஷிகளுக்கு, ராமன், "எக்காலத்தில் யாரைக் கொல்லக் கூடுமோ அவர்களைத் தவறாமல் கொல்லுகிறேன்" என்று வாக்களித்தார்.

அவர் பஞ்சவடியில் இருந்தபொழுது, ஜனஸ்தாளத்தில் வாரிக்கும் குப்பணகை என்ற ராக்ஷஸி, அவரையும் ஸீதைதையும் உபத்திரவிக்க, அவளுடைய காதுகளையும் மூக்கையும் லக்ஷ்மணன் அறுத்தார். தன் ஸநேஹாதரண காலிடத்தில் அவள் முறையிட, அவன் திரிசிரஸ், தூஷ்ணன் முதலிய ஸேனாபதிகளோடும் - பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களோடும் ராமனை எதிர்த்தான். அவர்களை அவர் ஒருவராகவே அழிச்சிரத்தில் கொன்றார். ஸங்கேசவரண ராவணன், தன் தங்கையை அவமானம் செய்ததையும் பந்துக்களைக் கொன்றதையும் கேட்டு அடங்காக்க கோபம் கொண்டு, தனக்கு ஒத்தாசை செய்யும் படி மாரீசனை வேண்டினான். மாரீசன், "மஹாராஜா! நம்மைக் காட்டிலும் ராமன் பலவான், அவனுடன் ரீ ஷிரோதிப்பது உசிதமன்று" என்று பலவிதமாகத் தடுத்தான். ஆனால் ராவணனுக்குக் காலம் குறுகிவிட்டது. மாரீசனுடைய வார்த்தையை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் அவனைப் பலவந்தமாக அழைத்துக் கொண்டு ராமன் இருக்கும் இடத்திற்கு வந்தான். ராம லக்ஷ்மணர்களை ஆசிரமத்திலிருந்து வெகு தூரத்திற்குப்பால் கபடத்தால் மாரீசன் அழைத்துக்கொண்டு போனான். அப்பொழுது ராவணன் ஸீதைதையை எடுத்துக் கொண்டு போனான். அதைத் தடுத்த ஐடாயு என்ற பக்ஷியைக் கொன்றுவிட்டு அவன் ஸீதைதையை வங்கையில் வைத்தான்.

ராமன் ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பி வந்து ஸீதைதையைக் காணாமல், குற்றயிரா யிருந்த ஐடாயுவால் அவருடைய வரலாற்றை அறிந்து, இத்திரியங்கள் கலங்கிப் புத்தி சிதறிப் பிரலாபித்தார். பிறகு ஒரு வாறு தம் துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டு, ஐடாயுவிற்குப் பிரேதகரியை களைச் செய்து, ஸீதைதையைத் தேடிக்கொண்டு போனார். பயங்கரமான விகார ரூபமுள்ள கபந்தன் அவர்களைத் தடுக்க, அவனைக் கொன்று, அவன் சீர்த்தை எரித்தார். அதனால் அவன் சாபம் நீங்கி முன்போல் கந்தர்வனாய், தனக்கு நற்குதியைக் கொடுத்த ராமனுக்கு உபகாரம் செய்ய விரும்பி, "இதற்கு ஸமீபத்தில் சபரி என்று ஒரு தபஸ்வனி இருக்கிறான். தர்மங்களைப் பூர்ணமாய் அறிந்து அறுஷ்டிப்பவன், அங்கே போ" என்றுள். ராம லக்ஷ்மணர்கள் அப்படியே சென்று சபரியால் பூஜிக்கப்பட்டார்கள்.

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

- 260 ராமன் பம்பை என்னும் ஏரீக்கரையில் வந்து, ஹனுமான் என்ற வானரனைக் கண்டு, அவனால் வானர ராஜனுள் ஸுக்ரீவ லீடத்திற்கு அழைத்துப் போகப்பட்டார். தம் வரலாற்றை அவ லீடத்தில் விலந்தாரமாகச் சொன்னார். ஸுக்ரீவன் - தன்னைப்போல் கஷ்டப்படும் மஹாவிரன்-தனக்கு மித்திரனுய்க் கிடைத்தபடியால் ஸந்தோஷித்து, ராமனுடன் அக்னி ஸாக்ஷியாக ஸ்நேஹம் செய்து கொண்டான். "உனக்கும் உன் தமையனுக்கும் விரோதம் நேரக் காரணமென்ன?" என்று ராமன் கேட்க, ஸுக்ரீவன் மனம்நொந்து, தன் வரலாற்றைத் தெரிவித்தான், "வாலியைக் கொல்லுமிறேன்" என்று ராமன் உடனே அவனுக்கு வாக்களித்தார். "வாலியைக் கொல்லும் சக்தி இவருக்குண்டோ?" என்று ஸுக்ரீவன் ஸந்தேகப் பட்டு, அவனுடைய பலபராக்ரமத்தை வர்ணித்து, அவனால் கொல் லப்பட்ட துந்துபியின் தேகத்தைக் காட்டி, "வாலி இதை அலக்ஷ்ய மாக வீசி எறிந்தான்" என்றான். "நமது பலத்தை அறியாமல் ஸந்தேசித்து இந்த அல்ப காரியத்தால் அதைப் பீக்ஷிக்கிறேன்" என்று ராமன் ஸுக்ரீவனைப் பார்த்துச் சிரித்து, அந்த எழும்புக் கூட்டைக் காலின் பெரு விரலால் பத்து யோஜனை தூரத்திற்கு அப்பால் எறிந்தார். மேலும் அவனுக்குத் தன்னிடத்தில் நம்பிக்கை உண்டாக்க, ஒரு சிரேஷ்டமான பாணத்தால் ஏழு ஆச்சா மரங் களையும், ஸமீபத்திலுள்ள மலையையும், சீழ் லோகங்களையும் துளைத்தார். தங்க நிறமுள்ள ஸுக்ரீவன் ராமனுடைய பராக் ரிமத்தை அறிந்து, நம்பிக்கையுண்டாகி, வெகு ஸந்தோஷத்துடன் அவரைக் கிஷ்கிந்தைக்கு அழைத்துச் சென்று, ஸிம்ஹநாதம் செய்து வாலியை புத்தத்திற்கு அழைத்தான். அதைக் கேட்டு வாலி புறப்படுகையில், தானை, "ராமனுடைய உதவியால் ஸுக்ரீவன் உன்னைச் சண்டைக்கு அழைக்கிறான். போகக்கூடாது" என்று தடுத்தான். வாலி அவனை ஸமாதானம் செய்து, ஸுக்ரீவனுடன் யுத்தம் செய்தான். அப்பொழுது ராமன் அவனை ஒரே பாணத்தால் கொன்று, ஸுக்ரீவனுக்கு அந்த ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தார். அவன் வானரத் தலைவர்களை அழைத்து, வீரையைக் கண்டுபிடிக்கும்படி ஒவ்வொரு திக்கிலும் அனுப்பினான்.

ஸந்திர காண்டம்

- 290 தெற்கே போன வானரர்களில் பலபராக்ரமத்தால் சிறுத்த மகருதி, "ராவணன் வீரையை லங்கையிலுள்ள அசோகவனத்தில் வைத்திருக்கிறான்" என்று ஸம்பாநி என்ற பக்ஷியிடம் கேள்விப் பட்டு, தூறு யோஜனை தூரமுள்ள ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினார். ராவணனுடைய ராஜதானியான லங்கைக்குப் போய், ராமனையே தியானம் செய்துகொண்டிருக்கும் வீரையை அசோகவனத்தில் கண்டார். ராமனுடைய வரலாற்றை அவளுக்குச் சொல்லி, அவ ருடைய மோதிரத்தை அடையாளமாகக் கொடுத்து, "தங்களைச்

சிறையிட்டு ராமன் பெருமூயற்சி செய்கிறார். சிக்கிரத்தில் தங்களை அழைத்துப் போவார். கவலை வேண்டாம்" என்று ஸமா தானம் செய்தார்.

- 300 அந்த வனத்தின் வாசற்படியை அவர் இடிக்க, அதைக் கேட்டு யுத்தம் செய்ய வந்த ஐந்து ஸேனாபதிகளையும் ஏழு மந்திரி புத்திரர்களையும் கொன்று, ராவண குமாரனுள் அக்ஷணத் தரையில் நேய்த்து, இத்திரஜித்தின் பிரஹ்மால்நிரத்திற்கு மாத்திரம் தானாகக் கட்டுப்பட்டார். பிரஹ்மா தனக்குக் கொடுத்த வரத்தால் ஒரு முறை மீறத்தத்திற்குப் பிறகு தான் 'விடுபட்டதை' அறிந்தும், ராவணனைப் பார்த்துப் பேரவேண்டுகென்று தான் கட்டுப்பட் டிருப்பதாகக் காட்டி, தன்னை இழுத்துக்கொண்டு போன ராஷ ஸர்கள் செய்த ஹிம்ஸையைப் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தார். ராவணனுக்குப் பல்விதமாய் ஹிதோபதேசத்தைச் செய்து, ராஷ ஸர்கள் தம் வாலில் வைத்த நெருப்பால் வீரையிருக்குமிடம் நவிர வங்கை முழுவதையும் கொளுத்தி, அந்தப் பிரிய ஸமாசாரத்தை ராம னுக்குச் சொல்லத் திரும்பி வந்து, அவரைப் பிரதக்ஷினம் செய்து, "கண்டேன் வீரையை" என்று உண்மையைத் தெரிவித்தார்.

யுத்த காண்டம்

- 315 ராமன் வானர ஸைன்யத்துடன் ஸமுத்திரக் கரைக்கு வந்தார். தான் அழைத்தபோது ஸமுத்திரராஜன் வராததால், ஸூரியனைப் போல் ஜ்வலிக்கும் பாணங்களால் அவனைக் கலக்கினார். அந்த உபத் திரவம் தாங்காமல் அவன் பயந்து நேரில் வந்து, நான் என்ற வான் ரனால் தன் மேல் அனை போடும்படி சொல்ல, ராமன் ஸேதுவைக் கட்டுவித்தார். அதன்மேல் லங்கைக்குப் போய், ராவணனையும் அவ னுடைய ஸைன்யத்தையும் யுத்தத்தில் கொன்றார். வீரையை மீட்டு "ராஷஸனுடைய வீட்டில் வெகு காலம் வளிந்தவனைச் சேர்த்துக் கொண்டான்" என்ற லோகாபவாதத்திற்குப் பயந்து வெட்க மடைத்து, எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில் கடுமையான வார்த்தைகளால் அவனைத் தூஷித்தார். அதைப் பொறுக்காமல் அந்தப் பதிவிரதா சிரோமணி அக்னியில் இறங்கினான். அந்த தேவதை, "வீரத் தோஷமில்லாதவன்" என்று உறுதிசொல்லி ராம னிடத்தில் ஒப்புவிக்க, அவர் ஜானகியை அங்கீகரித்தார். இப்படி அவனுடைய பதிவிரதா தர்மத்தை வெளிப்படுத்தின தத்தாகத்தேவர் களும் ரிஷிகளும் மூன்று லோகங்களிலுள்ள சரசர வந்துக்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். தேவர்கள் ராமனைக் கொண்டாட, அவருடைய தேஜஸும் காந்தியும் அதிகமாயின. விபீஷணனை லங்கைக்கு ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்வித்து, தம் பிரதிக்கருையை நிறைவேற்றிக் கவலை தீர்ந்து ஆனந்தமடைந்தார்.

- 335 பிறகு தேவர்களிடத்திலிருந்து அபூர்வமான வரங்களைப் பெற்று, இந்த வானரர்களைப் பிழைப்பித்து, வானர ஸைன்யத்தையும் ராஷஸ சிரேஷ்டர்களையும் புஷ்பக விமானத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு

அயோத்யைக்கு வந்தார். வழியில் பரத்வாஜருடைய ஆசிரமத்தில் தங்கி, மாருதியைப் பரதஸீடம் அனுப்பினார். விசித்திரமான கதை களைத் தம் நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு கத்திக்கிராமத்திற்கு வந்து, பரத சத்ருக்ளர்களை ஸந்தித்து, தாம் தசரதருக்குச் செய்த பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்றினபடியால் எல்லோரும் ஐடை முதலிய தபஸ்வி வேஷத்தை நீக்கினார்கள். பிறகு அயோத்யைக்கு வந்து ராமன் ஸீதைபுடன் பட்டாபிஷேக மடுவாக்களவத்தைப் பெற்றார்.

உத்தர காண்டம் (ராம சாஸ்த்யம்)

315 ராமன் சாஸ்த்யத்தை ஆளும்பொழுது ஐனங்களுக்குப் புத்திரர்களும் பசுக்களும் விருத்தியடைபும்; தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்ற புருஷார்த்தங்கள் கைகூடும்; அவைகளுக்கு வேண்டிய ஸாதனங்கள் ஸுலபமாகக் கிடைக்கும்; ஏழ்மைத்தனத்தால் தேகம் இளைத்த வனும், விபாதிபாலும் கவலியாலும் வருந்தினவனும் இருக்க மாட்டான். பஞ்சத்தாலும் திருடனாலும் உபத்திரவமில்லை; பிரதைகள் தர்ம சிந்தையுள்ளவர்களாக ஸுத்திரோஷமாகக் காலம் கழிப்பார்கள். தனக்கு முன் புத்திரன் இறக்கும் துக்கத்தை ஒருவனும் அடைய மாட்டான். ஸ்த்ரீகள் ஸுமங்கலிகளாக இருப்பார்கள். நெருப்பாலும் வெள்ளத்தாலும் பெருங்காற்றாலும் சூவரத்தாலும் பயமில்லை. சாமனுடைய சாஸ்த்யத்தில் ஒருவனும் பசியால் வருந்த மாட்டான். திருட பயம் இருக்காது. நாடு நகரங்கள் தனதான்யங்களால் நிறைந்திருக்கும். கிருக யுகத்தில் வாழ்ந்ததுபோல் எல்லோரும் ஸத்திரோஷமாக இருப்பார்கள். அகவமேதம், பஹுஸுவர்ணகம் முதலிய எண்ணிறந்த யாகங்களிற் செய்து, அவைகளில் பசுக்களையும் சத்தனங்களையும் தனத்தையும் பிராஹ்மணர்களுக்கு வேண்டிய வரையில் ராமன் கொடுப்பார். காமரூபம், காண்யகுப்தும் முதலிய சாஸ்த்ய வம்சங்களை ஏற்படுத்தி விருத்தி செய்வார். நான்கு வர்ணத்தாரையும் தங்களுடைய தர்மங்களைக் குறைவற கூட்டும்படி செய்வார். இப்படி, லோகத்தில் தர்மத்தை நிலை நாட்டி, பதினொராயிரம் வருஷங்கள் வரையில் சாஸ்த்ய பாலனம் செய்து, ஸ்ரீராமசந்திரன் தன்னடிச் சேரதியாவிய ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு எழுந்தருளுவார்.

பாஸ்குதி

370 "இந்த ராம சரிதம் ஸகல பாபங்களைப் போக்கும்; ஸகல புண்யத்திற்கும் ஸாதனம்; வேதங்களுக்கு ஸமம்; இதைப் படிக்கிறவர் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுவான்; தீர்க்காயுளை அடைவான். இந்த லோகத்தில் புத்திர மித்திர பந்து பரிவாரங்களுடன் ஸகல போக போகியங்களை அனுபவிக்கினான்; இறந்த பிறகு ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்களால் போற்றப்படுகினான். இதைப் படிப்பதன் படிக்கும் பிராஹ்மணன், பேசுந்திறையில் மேலாவான்; (அருள்வாக்கை அடைவான்); வேத வேதாந்தார்த்தங்களை நன்றாக

அறிவான். கஷத்திரியன் இதைப் படித்தால் சக்ரவர்த்தி ஆவான். வைசியன் இதைப் படித்தால் வந்தகத்தில் அளவற்ற லாபத்தை அடைவான். குத்திரனும் தன் ஐாழிக்குத் தலைவனாவான்" என்றார்.

375

பட*த் த்விஜோ வாக்* நிஷப*த்வ மீயாத்
ஸ்யாத் கஷத்திரியோ பூ*மி பதித்வ மீயாத் |
வணிக*ஜந: பண்ட ப*வத்வ மீயாத்
ஜநா*ச ஸூத்*ரோபி மஹத்வ மீயாத் | (100)

ஸர்க்கம் 2

ஸ்ரீ ராமாயணத்தின் உத்பத்தி

நாரத*ஸ்ய து தத்*வாக்யம் ஸ்ருத்வா வாக்ய விபாரத*: |
பூஜுவாமாஸ த*ர்மாத்மா ஸஹபசிஷ்யோ மஹாமுநி: | (1)

வால்மீகி தர்மசிந்தையுள்ளவர்; வெகு சாதுரியமாகப் பேசக் கூடியவர்; ஆயினும், நாரதருடைய உபதேசத்தைக் கேட்டு, "தேவ ரிஷியே! என் கேள்விக்கு ஸரியாகப் பதில் சொன்னீர்கள். நினைக்க நினைக்க ஆச்சரியம் அதிமாமிறது" என்று சிஷ்யர்களுடன் அவரைக் கொண்டாடி விதிப்படி பூஜித்தார். நாரதர் அவரிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, ஆகாச மார்க்கமாய்த் தேவலோகத்திற்குச் சென்றார்.

5

வால்மீகி கொஞ்சநேரம் ஆசிரமத்தில் இருந்து, மாஜ்யாஹனிக ஸ்நானம் செய்யக் கங்கைக்கு அருகிலுள்ள தமஸாநதிக் கரைக்குப் போனார். அதன் ஐலத்தைக் கண்டு ஸமீபத்திலிருந்த தன் சிஷ்யரிடம் பார்த்து, "பரத்வாஜ! இந்த நதியைப் பார்த்தாயா? இறங்கும் துறைகளில் சேறில்லை. ஸாதுக்களின் மனம் காமக்குரோதங்க ளால் கலங்காமலிருப்பதுபோல், இதன் ஐலம் தெளிவாயிருக்கிறது. இந்தப் பரிசுத்தமான ஸ்தலத்தில் என் கூத்தை வைத்து நான் ஸ்நானம் செய்ய மரவுரியைக் கொடு, கங்கை இதற்கு ஸமீபத்திலிருந்தாலும் அங்கே போவதற்குள் ஸ்நான வேளை தாண்டிவிடும். தமஸையின் ஐலம் மிகவும் நன்றாயிருப்பதால் இங்கே ஸ்நானம் செய்கிறேன்" என்றார். குரு கச்சுரையில் பிரீதியுள்ள பரத்வாஜர் கொடுத்த மரவுரியை வாங்கிக்கொண்டு, வால்மீகி இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் ஒருமைப்படுத்தி, ஸ்நான ஸந்த்யா ஐப தபங்களுக்குத் தகுந்த ஏகாந்த ஸ்தலத்தைத் தேடிக்கொண்டு கரையிலுள்ள காட்டில் சென்றார்.

10

15

20

சாபாஹுக்ரஹ சக்தியுள்ள அந்த ரிஷி, வனத்திற்கு அருகில் இரண்டு கிரொஞ்ச பக்ஷிகள்* ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றைவிட்டுண்டு கடித்துக் கொண்டு, மெய் மறந்து கிரீடித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். பசு பக்ஷிகளுக்கு

25

30 ஸ்வபாவ விநோதியான ஒரு வேடன், தனக்கு யாதொரு கெடுதியும் செய்யாத அந்தப் பகிகளில் ஒன்றை, மஹாலிஷியை லக்ஷ்யம் செய்யாமல், அவருக்கெதிரில் பாணத்தால் அடித்துக் கொள்ளுள். அந்த மஹா பாபி அவை ஸந்தோஷமாய்க் கிரீடித்துக்கொண்டிருந்ததையும் கவனிக்கவில்லை. உடனே அது ஹிருதயம் பிளந்து, கரகர வென்று சமீபிட்டு பூமியில் விழுந்து புரண்டது. ரத்தம் தாரையாய்ப் பெருகிற்று. கோழியைப்போல் சிவந்த கொண்டையுடன், காமத்தால் மதம் கொண்டு, இறக்கையை விரித்துக்கொண்டிருந்த தன் கணவன், அம்பால் அடிபட்டுத் துடிப்பதைக் கண்டு, பெண்பகி அதைவிட்டு ஒரு நிமிஷம்கூடப் பிரியாததாலும், தன் நாயகன் கொல்லப்பட்டதாலும், துக்கம் தாங்காமல், கேட்போர் மனமுக்கும் படி கதறிற்று.

40 இயற்கையாகவே ஸகல ஐந்துக்கூடத்திலும் வால்மீகிக்கு எல்லையற்ற தையை உண்டு. அவைகளுக்கு எப்பொழுதும் பரம ஹிநத்தை யே செய்பவர்; மஹா தர்மாத்மா. தான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், திடீரென்று வேடனான ஆண் பகிக்கு நேர்ந்த மரணத்தையும், பெண் பகிக்கு நேர்ந்த தீராததுயரத்தையும் நினைந்து, அவருக்கு எல்லையற்ற இரக்கமுண்டாயிற்று. "ரதி காலத்தில் பிராணிகளை இந்த வேடன் அடித்தது பரம அதர்மம்" என்று, கதறும் பெண் பகியைப் பார்த்துக் கருணை மீறி, வேடனிடத்தில் கோபம் கொண்டு,

50 "அடே, வேட! இந்தக் கிரேளஞ்ச பகிகள் காமத்தால் மெய்மறந்து ஆளந்தமாய்க் கிரீடித்துக்கொண்டிருந்ததையும் கவனிக்காமல், நீ ஆண் பகியைக் கொன்றதால், பல வருஷங்கள் வரையில் இருந்த இடத்தில் இல்லாமல் அலைக்கடவாள்" என்று.

55 உடனே "பெண் பகியின் துக்கத்தைப் பார்த்து எனக்கும் துக்கமுண்டாகி, எதையோ சொல்லிவிட்டேனே! காமக் குரோதங்களை அடக்கித் தவம் செய்யும் எனக்கு இது தகுமா? என் தவத்தைக் கெடுக்கும் கோபத்திற்கு இடம் கொடுத்தேனே! இதற்குக் காரணம் என்ன?" என்று தனக்குள் யோசித்தார். மஹா புத்திமானாகையால் "பகிக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தால் வருந்தும் என் வாக்கிலிருந்து திடீரென்று உண்டான வார்த்தைகள் பார்வைக்குச் சாபத்தைப் போல் இருக்கின்றன; ஆனால், நான்கு பாதங்களும், ஒவ்வொன்றிலும் ஸமமான அக்ஷரங்கள் வாய்ந்திருக்கின்றன. தந்திரி வாத்யங்களுக்கும் வயத்திற்கும் ஒத்துப் பாடக் கூடியவை; கலோக லக்ஷணங்கள் யாவும் பொருந்தி இருப்பதால் கேவலம் பதங்களின் சேர்க்கையல்ல; இது கலோகமாகவே இருக்கக் கூடவது" என்று நிச்சயித்து, அதைச் சிஷ்யனுக்குத் தெரிவித்தார். பரவாஜனும் அந்த உத்தம கலோகத்தைப் பக்தியுடன் சொன்னார்; அதனால் அவருடைய குரு மிகவும் ஸந்தோஷித்தார்.

70 பிறகு விதிப்படி ஸ்நானம் செய்து, ஐபதயங்களை முடித்துத் தம் ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பினார்; ஆனால், தம் வாக்கிலிருந்து தெய்வச் செயலாய் வந்த வார்த்தைகளைப் பற்றியே யோசித்துக்கொண்டிருந்தார். மஹாவித்வானான பரவாஜன் கடம் நிறைய ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு வெகு வணக்கத்துடன் குருவைப் பின் தொடர்ந்தார். வால்மீகி ஆசிரமத்திற்குப் போய் உட்கார்ந்து, சிஷ்யர்களுடன் பல புண்ய கதைகளைப் பேசிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் தர்மாத்மா வாகையால் தம் ஸ்வபாவத்திற்கும் அனுஷ்டானத்திற்கும் ஒவ்வாத அந்த வார்த்தைகளையேயே அவருடைய மனம் நாடியிருந்தது.

75 வேறு உதவியின்றி சகல லோகங்களையும் ஸிருஷ்டிக்கக்கூடிய சக்தியும் எல்லையற்ற தேஜஸும் நான்கு வேதங்கள் எப்பொழுதும் பெருகிக்கொண்டிருக்கும் நான்கு முகங்களும் விளங்கும் (இந்தப் பிரஹ்மானந்தத்திற்கு அதிபதியான) பிரஹ்மதேவர், தம் லோகத்திலிருந்தே ராமாயணத்தைப் பூமியில் பரவச் செய்யும் சக்தியுள்ளவர். ஆயினும், ராம மந்திரத்தின் மஹிமையால் உத்தம பதவியை அடைந்த வால்மீகியைப் பார்த்து மகிழ்வதற்கும், அந்த ராம பக்தரால் ராம சரிதத்தை லோகத்திற்கு உபதேசிப்பதற்கும் அப்பொழுது அங்கே வந்தார். தாம் பிரார்த்திக்காமல் யாதொரு காரணமும் இன்றித் தம் ஆசிரமத்திற்கு வந்த பிரஹ்மானைப் பார்த்து வால்மீகி அளவற்ற ஆச்சரியமடைந்தார். உடனே எழுந்து, எதிர் கொண்டழைத்துக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்து, அர்க்யபாத்தியங்களால் விதிப்படி உபசரித்து, ஷேஷம் விசாரித்து, ஆணைத்தில் உட்காரும் படி பிரார்த்தித்தார். நான்முகன் அதை அங்கேகரித்து அவரையும் உட்காரச் சொன்னார். அப்பொழுதும் வால்மீகி "தனக்கு யாதொரு கெடுதியும் செய்யாத பகிகள் மதுரமான குரலுடன் ஆனந்தமாய் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில், கொஞ்சமேனும் இரக்கமின்றித் தன் ஜாதி தர்மத்தையும் மீறி அந்தத் துஷ்ட வேடன் ஆண் பகியைக் கொள்ளுனல்லவா! அதைப் பார்த்து என் வாக்கிலிருந்து திடீரென்று சாபருபமான வார்த்தைகள் வந்து என் தவத்தை குறைத்தனவல்லவா," என்று வருந்தி, தனக்குள் அந்த கலோகத்தை அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார்.

100 அதை பிரஹ்மா கவனித்து, "ஸரஸ்வதியை இவருடைய வாக்கிலிருக்கும்படி செய்து நான் இந்தச் கலோகத்தைச் சொல்லுவீர்தேனென்பதை இவர் அறிவவில்லை" என்று சிரித்துக்கொண்டு, "மஹாலிஷியே! இன்று நடந்த விருந்தாந்தமும் அதைப் பற்றி நீர் என்னுடையதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நீர் சொன்ன வார்த்தைகள் கலோகமே அஃதப்பற்றிக் கவலை வேண்டாம். அனந்த கல்யான குண பரிபூர்ணரான பகவான் ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்துத் துஷ்ட ராக்ஷஸர்களை ஸம்ஹரித்து, ஸாத்யர்களை ரகிழ்த்துத் தர்மத்தை நடத்திக் காட்டி நினை நிறுத்தின புண்ய கதையான ராம சரிதத்தை ஸகலஜனங்களும் கேட்டுப் பாபம் தீர்த்து உத்தம கதியை

110 அடைய வேண்டுமென்று உம்மால் செய்கிக் கிச்சயித்தீதன். என் இஷ்டப்படியே ஸரஸ்வதி உமது வாக்கிரிந்து இந்த வாக்கியத்தைச் சொன்னாள். ஆகையால், ராம சரிதம் முழுவதையும் செய்யும். தர்மாத்மாவும் புத்திமாளும் வீரலகாமணியும் சகல கல்யாண குண னம்பன்னனுமான ராமனுடைய சரிதத்தை நாரதர் உமக்கு உபதேசித்தபடி சொல்லும்.

115 "ராமன், லக்ஷ்மணன், வீதை, ராக்ஷஸர்கள் முதலிய இந்தச் சரிதத்தில் ஸம்பந்தப்படுகிறவர்கள் செய்தவை யாவும், லோகத்திற்குத் தெரிந்ததும் தெரியாததும், உமக்குப் பூர்ணமாய்த் தெரியக் கடவது. நீர் செய்த காவியத்தில் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் உண்மையாயிருக்கும்; பொய்யாகாது. பிரயத்தனமில்லாமல் வெள்ளமாய் உமது வாக்கு பெருகும். நடந்த விஷயங்களை நடக்கப்படி பார்க்கும் ஞான திருஷ்டியையும் அவைகளை உள்ளபடி வருணிக்கும் அருள் வாக்கையும் உமக்குக் கொடுத்தேன். ஆகையால் ஸகல பாபங்களையும் போக்கிப் பரமானந்ததைக் கொடுக்கும் ராம சரிதத்தைச் சலோகங்களால் நீர் செய்யலாம். பூமியில் மலைகளும் ஆறுகளும் உள்ளவரையில் நீர் செய்த ராமாயணக் கதையும் பூமியில் வழங்கும். இதே இந்தக் காவியத்தின் மஹிமை. நீர் செய்யும் ராமாயணக் கதை லோகத்தில் வழங்கும் வரையில், நீர் பூலோகத்தில் இருப்பீர். பிறகு என்னுடைய உத்தம லோகங்களில் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கக் கடவீர். இதனால் உமக்குக் கிடைக்கும் பிரயோ

120 னுளம் இதே" என்று அனுக்ரஹித்துப் பிதாமஹர் அங்கேயே மறைந்தார். அதைக் கண்டு வால்மீகியும் அவருடைய ரிஷ்யர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

125 பிறகு அவர்கள் அந்த மஹரிஷியால் செய்யப்பட்ட 'மாரிஷாத' என்ற கலோகத்தை வெகுப் பிரதிபுடன் அடிக்கடி பாடினார்கள். நான்கு பாதங்களேரடும் அவைகளில் ஸமமான அக்ஷரங்களேரடும் வால்மீகியால் சொல்லப்பட்ட அந்தச் சலோகம், அடிக்கடி பாடுவதால் எல்லோராலும் கொண்டாடத் தக்கதாயிற்று. பிறகு தம் உத்தேசம் தடையில்லாமல் நிறைவேறவேண்டிப் பகவானைப் பிரார்த்தித்து, "ராமாயணம் முழுவதையும் இப்படிப்பட்ட கலோகங்களால் செய்யக்கூடவேன்" என்று கிச்சயித்தார். விசால புத்தியுள்ள அந்த மஹரிஷி, கீர்த்தியின் அவதாரமான ராமனுடைய சரிதத்தையும் குணங்களையும் வர்ணித்து, அந்தம், பதம், சந்தல், ஸமமான அக்ஷரங்கள் பொருத்தி, கேட்பவர்களின் மனத்தைக் கவரும் பல கலோகங்களால் அதைச் செய்து அதிவிலலாத கீர்த்தியை அடைந்தார். ரகு குலத்தில் பிறந்த அரசர்களுக்குள் கிரேஷ்டனான ராகவனுடைய சரித்திரமும், அவர் தசமுகளை ஸம்ஹாரம் செய்ததும் வால்மீகி மஹர்ஷியால் காவிய ரூபமாகச் செய்யப்பட்டதை எல்லோரும் கேளுங்கள். அதில் பதங்களின் சேர்க்கையும், அக்ஷரங்களின் சேர்க்கையும், பதங்களின் கருத்தும், சாஸ்திரத்தை ஒட்டியிருக்

130 கின்றன; ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் ஸமமாயும் மஹமாயும் தெளிவான அந்தமுள்ளதாயும் இருக்கும் வாக்கியங்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

135 தத்பக்த ஸமலை ஸத்தியோகம் ஸம மதுரோபநததார்த் வாக்கியத்தம் | ரகு வர சரிதம் முநி பரணீதம் தபவ பரேஸ்ச வதம் திஸாமயத்வம் || (44)

140 ஸர்க்கம் 3 கதா ஸங்க்ரஹம்

145 ஸ்ருத்வா வஸ்து ஸமக்ரம் தத் தர்மாத்மா தர்ம ஸம்ஹிதம் | வ்யக்த மத்வேஷுதே பூயோ யத் ஸ்ருத்தம் தஸ்ய தீமத: || (1)

150 அவதாரிகை

இந்தக் காவியத்தில் வர்ணிக்கப்படும் விஷயம் நீர்மலமான ஞான திருஷ்டியால் பார்க்கப்பட்டது. லோகோத்தமனான நாயகனுடைய குணங்களால் அவன்கிரிக்கப்பட்டது; ஆகையால் ஸர்வோத்தமமானது.

155 ஸ்ருத்வா வஸ்து ஸமக்ரம் தத் தர்மாத்மா தர்ம ஸம்ஹிதம் | வ்யக்த மத்வேஷுதே பூயோ யத் ஸ்ருத்தம் தஸ்ய தீமத: || (1)

ஸர்க்கம் 3

கதா ஸங்க்ரஹம்

160 ஸ்ருத்வா வஸ்து ஸமக்ரம் தத் தர்மாத்மா தர்ம ஸம்ஹிதம் | வ்யக்த மத்வேஷுதே பூயோ யத் ஸ்ருத்தம் தஸ்ய தீமத: || (1)

அவதாரிகை

165 இந்தக் காவியத்தில் வர்ணிக்கப்படும் விஷயம் நீர்மலமான ஞான திருஷ்டியால் பார்க்கப்பட்டது. லோகோத்தமனான நாயகனுடைய குணங்களால் அவன்கிரிக்கப்பட்டது; ஆகையால் ஸர்வோத்தமமானது.

170 நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் தெளிவாய் விளக்கும் ராம சரிதத்தை வால்மீகி நாரதரிடமிருந்து கேட்டார்; ஆயினும் அந்தத் தர்ம சிந்தையுள்ளவர் அதை இன்றும் நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ள முயன்றார். விதிப்படி ஆசமனம் செய்து, கிறுக்கு துணியால் போடப்பட்ட தர்ப்பங்களில் உட்கார்த்து, தம் குருவை மனதால் நமஸ்கரித்துக் கைகட்பி, பிரஸங்காவின் அனுக்ரஹத்தால் கிடைத்த யோக பலத்தால் பின்வருமாறு யோசித்தார்: ராமன், லக்ஷ்மணன் வீதை, தசரதர், ராக்ஷஸர்களின், கோஸல ஜனங்கள் முதலியவர்களுக்கு நேர்ந்த யாவற்றையும், அவர்களின் பேச்சு, ஸம்பாஷணை, நடை உடை பாவனை, வேடிக்கை வார்த்தை, கலஹம், கோபம், துக்கம் முதலியவைகளையும், பித்திரவாக்ய பரிபாலனத்திற்காக ராம லக்ஷ்மணர்களும் வீதையும் வனத்தில் வசித்தபொழுது அவர்களுக்கு நேர்ந்ததையும்; அதற்குமேல் நடக்கப்போவதையும் உள்ளங்க கெல்லிக்கனியப்போல் ஞானக் கண்ணால் பின்புடமாக பார்த்தார். ராமனுடைய கல்யாண குணங்களைப் பார்த்து அனுபவிக்கும் பொழுது அவருக்குப் பரமானந்தமுண்டாயிற்று. தேஜஸ் அதிகரித்தது. லோகரக்ஷணத்திற்காக ரகு குலத்தில் அவதரித்து ஸகல பிராணிகளின் மனதைக் கவர்ந்த ராமனுடைய சரிதத்தை, நாரதர் தனக்கு உபதேசித்தபடி, ராமாயணமென்ற மஹா காவியமாகச் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

- 25 ஸமுத்திரத்தில் கிளிஞ்சல் முத்துச்சிப்பி சங்கு முதலிய ஸாமான்ய வஸ்துக்களும், சந்நாஸ்கள் முதலிய விலையுயர்ந்த பதார்த்தங்களும் கலந்திருப்பது போல், தர்மம் மோக்ஷம் என்ற புருஷார்த்தங்கள் இந்தக் காவியத்தில் பிரதானமாகவும், அர்த்தமும் காமமும் சுருக்கமாகவும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கலோகங்கள் கேட்பதற்கு மதுரமாக, அவைகளின் அர்த்தங்கள் மனத்திற்கு விசேஷ ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கின்றன. ஸகல வேதங்களும் எந்தப் பரம புருஷனைத் துதிக்கின்றனவோ அவருடைய கல்யாண குணங்களே இதில் வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

பால காண்டம்

- 35 தசரதர் செய்த விசேஷ தவத்தால் மஹா விஷ்ணுவே அவருக்குப் புத்திரனாக அவதாரம் செய்ததும்; சிறுவயதிலேயே மாரீசன் ஸுபாஹு முதலிய கோச ராக்ஷஸர்களை ஜயிக்கும் பலம், வீரியம், எல்லோர்க்கும் அனுகூலமாக இருப்பது, எல்லோருடைய பிரிதிக்கும் பாத்திரமாக இருப்பது, பிறர் செய்யும் குற்றங்களைப் பொறுப்பது, எப்பொழுதும் பிரஸன்னமாக இருப்பது, புன் சிறிப்புடன் பேசுவது முதலிய உத்தம குணங்களும், ராமலக்ஷ்மணர்கள் விசுவாமித்திரருடன் போனதும் அப்பொழுது அவரால் சொல்லப்பட்ட விசித்திரக் கதைகளும், மிதிமையில் ராமன் பரமசிவனுடைய வில்லை முறித்ததும், ராம லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்கள்கள், வீதை, ஊர்மிளை, மாண்டவி, சுருதகீர்த்தி என்றவர்களை மணம் புரிந்ததும், ராமனுக்கும் பரகராமனுக்கும் ஸம்வாதமும் இந்தக் காண்டத்தில் ரொல்லப்படுகின்றன.

அயோத்யா காண்டம்

- 35 ராமனிடத்தில் சேர்த்திருந்த ஸகல ராஜ்யக்ஷணங்களும், அவரை யுவராஜாவாக அபிஷேகம் செய்யத் தசரதர் செய்த முயற்சியும், கைகேயி அதைத் தடுத்து ராமனைக் காட்டிக்கொடுப்பினதும், நகரத்து ஜனங்கள் பிரலாபித்ததும், தம்முடன் வந்தவர்களை அவர் தமஸா நதிக்கரையில் விட்டுப் போனதும், கங்கைக் கரையில் குறைகளைக் கண்டு ஸுமந்திரரை அங்கே நிறுத்திவிட்டதும், கங்கையைத் தாண்டிப் பரத்வாஜரைத் தரிசித்ததும், அவருடைய உத்தரவின் பாடி சித்திரகூட மலையில் லக்ஷ்மணனால் காட்டப்பட்ட பர்ணசாலை யில் வீதைபுடன் வலிந்ததும், புத்திர சோகம் தாங்காமல் தசரதர் உயிரைவிட்டதும், பரதன் ராமனிடத்திற்கு வந்து அயோத்யைக்கு வரும்படி ப்ரார்த்தித்ததும், ராமலக்ஷ்மணர்கள் பிதாவுக்கு உத்தரக் கிரியைகளைச் செய்ததும், ராமனுடைய மரவடிவைப் பரதன் நந்திக் கிராமத்தில் அபிஷேகம் செய்து அவருக்காக அங்கே காத்துக் கொண்டிருந்ததும், ராமன் அதரியின் ஆசிரமத்திற்கு வந்ததும், அள ஸூலைய வீதைக்குச் சந்தனம் முதலியவைகளைக் கொடுத்ததும் இந்தக் காண்டத்தின் கதை.

ஆரண்ய காண்டம்

- அவர்கள் தண்டகாரணயத்தில் புருத்ததும்; வீராநனுடைய வதமும்; சரபங்கர் ஸுதிக்கூணர் அஸ்தியர் ஜடாயு முதலியவர்களைத் தரிசித்ததும்; பஞ்சவடியில் வலிக்கும்பொழுது சூர்ப்பணகை வந்து அவர்களுடன் ஸம்பாஷித்ததும்; அவனுடைய காதையும் முக்கையும் லக்ஷ்மணன் அறுத்ததும்; அதற்காக யுத்தம் செய்ய வந்த கான் தூஷணன் த்ரிசிரஸ் முதலிய ராக்ஷஸர்களை ராமன் கொன்றதும்; அதைக் கேட்டு ராவணன் மாரீசனுடன் அங்கே வந்து வீதைையை எடுத்துப் போனதும்; ராமன் மாரீசனைக் கொன்றதும்; வீதைையைக் காணாமல் ராமன் பிரலாபித்ததும், ஜடாயு உத்தமகதி யடைந்ததும்; கபந்தனுடைய வதமும்; சபரி மோக்ஷ மடைந்ததும்; ராஜபுத்திரர்கள் பம்பா நதிக்குச் சென்றதும் இந்தக் காண்டத்தின் சுருக்கம்.

ஷேனித்தா காண்டம்

- 75 ஶிஷ்யமூக பர்வதத்தில் ராமன் ஸுக்ரீவனைக் கண்டு அக்ஷி லாக்ஷியாக அவனுடன் ஸ்நேஹம் செய்ததும்; அவனுக்கு கம்பிக் கையை உண்டாக்கினதும், ஸுக்ரீவனுடன் வாலி யுத்தம் செய்யும் பொழுது ராமன் அவனைக் கொன்றதும்; தாரையின் பிரலாபமும்; ஸுக்ரீவ பட்டாபிஷேகமும்; அவனுடைய பிரதிக்களையும்; ராமன் மழைக்காலத்தில் பிரஸ்ரவண மிரியில் தங்கினதும்; ஸுக்ரீவன் தாமதிக்கிறெனன்று ராமன் கோபம் கொண்டதும்; வானராதிபதி ஸைன்யங்களைத் தருவித்து, பூலோகத்தை வர்ணித்து நான்கு திக்குகளிலும் வீதைையைத் தேட அனுப்பினதும்; ராமன் தன் மோதிரத்தை மாருதியிடத்தில் கொடுத்தனுப்பினதும்; தெற்கில் போன வானரர்கள் குகையில் துழைத்து தடுமாறினதும்; ஸமுத் திரக்கரையில் பிராயோபவேசம் செய்ததும்; ஸம்பாதியால் வீதையின் வரலாற்றை அறிந்ததும்; மாருதி மிஹைந்திர பர்வதத்திலேறி ஸமுத்திரத்தைத் தாண்ட முயன்றதும் இந்தக் காண்டத்தில் வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

ஸுந்தர காண்டம்

- 90 மைசாக்பர்வதம் அவரை உபசரித்ததும்; அவர் விம்லிசையைக் கொண்டு லங்கைக்குச் சென்று மலய பர்வதத்தில் இறங்கி ராத்திரியில் நகரத்திற்குச் சென்றதும்; ஏகாந்தத்தில் ஆலோசித்ததும்; தூங்கும் ராவணனைக் கண்டதும்; பர்ணசாலையில் தேடினதும்; ராவணனுடைய ஸ்த்ரீகளைப் பார்த்ததும்; அரோகவணத்தில் வீதைையைக் கண்டதும்; ராக்ஷஸிகள் அவனை உபதரித்ததும்; ராஷணன் அவனிடத்தில் பேசினதும்; அவன் தான் கண்ட ஸ்வப்னத்தை திரிஜனுக்குச் சொன்னதும்; மாருதி அவனிடத்தில் ராமனுடைய மோதிரத்தைக் கொடுத்ததும்; அவருடைய குடாமணியை வாங்கிக்

100 கொண்டு அசோகவனத்தை அழித்ததும்; அதை ராக்ஷஸிகளால் அறிந்த ராவணன் அனுப்பின கிங்கரங்களை மாருதி கொன்றதும்; பிரஹ்மாஸ்திரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டதும்; லங்கையைக் கொளுத்திக் கர்ஜித்ததும்; மறுபடியும் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி மது வனத்தை அழித்ததும்; ராமனிடத்தில் சூடாமணியைக் கொடுத்துத் தேற்றினதும் இந்தக் காண்டத்தில் வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

புத்த காண்டம்

105 ராம லக்ஷ்மணர்கள் வானர ஸைன்யத்துடன் ஸமுத்திரக்கரைக்குச் சென்றதும்; விபிஷணனுக்கு அபயப் பிரதானம் செய்ததும்; நளன் ஸமுத்திரத்தில் அணை போட அதன் வழியாய் லங்கைக்குச் சென்று அதை முற்றுகையிட்டு, விபிஷணன் சொன்ன உபாயங்களால் சும்பகர்ணன் இத்திரஜித்து ராவணன் முதலிய ராக்ஷஸ சிரேஷ்டர்களையும் ஸைன்யங்களையும் ஸம்ஹரித்து, வீரையை மீட்டதும்; விபிஷணனை லங்கையில் அபிஷேகம் செய்ததும்; எல்லோரும் புஷ்பக விமானத்திலேறி அயோத்யைக்கு வந்ததும்; பரத சத்ருக்ளர்களைக் கண்டதும்; ஸ்ரீராமன் பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவம் உண்டாக்கினதும்; வந்திருந்தவர்களை உபசரித்து ஊருக்கனுப்பினதும்; 110 ராஜ்யபாலனமும் இந்தக் காண்டத்தின் விஷயம்.

உத்தர காண்டம்

120 ராவணாதி ராக்ஷஸர்களின் விருத்தாந்தமும்; ராமனுடைய ராஜ்ய பரிபாலன விமரிசையும்; லோகாபவாதத்திற்குப் பயந்து அவர் வீரையை காட்டிற்கனுப்பினதும்; அச்வமேதமும்; இனி நடக்கும் கிரலாறுகளும் வால்மீகி மஹரிஷியால் தெளிவாய் இந்தக் காண்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அநாக³தம் ச யத் கிருசித் ராமஸ்ய வஸு⁴தா⁵ தவே |
தச் சகாரோத்திரே காவ்யே வால்மீகிர் ப⁶க்⁷ வாந் ிஷி: || (40)

ஸர்க்கம் 4

ராமாயணத்தைப் பாடினது

பராப்த ராஜ்யஸ்ய ராமஸ்ய வால்மீகிரிப 'க்³வாத் ிஷி: |
சகார சரிதம் க்ருத்ஸ்தம் விசித்ர பத³ மா³தமவாத் || (1)

அவதாரிகை

ராமாயண மென்ற கிரந்தம் ஸர்வோத்தமம் என்பது இந்த ஸர்க்கத்தில் காட்டப்படுகிறது.

ஸ்ரீராமன் ராஜ்யாபிஷேகம் பெற்று ஆண்டு வரும்பொழுது, பிரஹ்மாவின் கிருபையால் ஞான திருஷ்டியை அடைந்த வால்மீகி,

விசித்திரமான பதச் சேர்க்கையுள்ள கலோகங்களால் ராம சரிதத்தைச் செய்தார். இந்த மஹா காவியத்தில் ஏழு காண்டங்களும் ஐந்து ஸர்க்கங்களும் இருபத்த நாலாயிரம் (24,000) கலோகங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. பட்டாபிஷேகத்திற்குப் பின்பு நடந்தவைகளையும் இனி நடக்கப் போகிறவைகளையும் வர்ணித்து, "இந்தக் காவியத்தைக் கற்று ஐணங்களுக்கு வெளிப்படுத்தக்கூடிய வர்கள் யார்?" என்று ஆலோசித்தார்.

தருத்த சிஷ்யன் கிடைக்க வேண்டுமென்று பரமாத்மாவை வேண்ட, குசன் லவன் என்று இரண்டு சிஷ்யர்கள் அவரை நமஸ் கரித்து, ராமாயணத்தைத் தங்களுக்கு உபதேசிக்கும்படி கேட்டார்கள். அவர்கள் ராஜகுமாரர்கள், தைரியமுள்ளவர்கள், ஆரம் 15 பித்த காரியத்தைக் கைவிடாமல் நடத்திறுவர்கள், குரு கச்சுறையின் தர்மத்தை அறிந்தவர்கள், வேத வேதாங்கங்களைப் பூர்ணமாய்க் கற்றவர்கள், விநயைகளை அப்யஸித்துக் கீர்த்தி பெற்றவர்கள், கற்றதை மறவாமல் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய புத்தியுள்ளவர்கள், ஸஹோதரர்கள், மதுரமான சாரீர 20 முள்ளவர்கள், தம் ஆசிரமத்தில் வஸிப்பதால் தமக்கு மிகவும் பிரியமானவர்கள், ஆகையால் அவர்களை அங்கீகரித்து, ஸகல வேத சாஸ்திரங்களின் அர்த்தங்களை வெளியிடும் தம் காவியத்தை அவர்களுக்கு உபதேசித்தார். அதற்கு ராமாயணமென்றும், மஹிணயுள்ள 25 லீதா சரிதமென்றும், பெண்களையெல்லாம் என்றும் பெயர். படிப்பதற்கும் பாடுவதற்கும் மதுரமாக, த்ருதம் மத்யம் விவம்பிதமென்று காலப் பிரமாணங்களையுடையதாக ஷட்ஜம் முதலிய ஏழு ஜாதி (ராக முறை)களால் அமைக்கப்பட்டதாக தந்தீ¹ வா த்யங்களுக்கும் வயத்திற்கும் ஒத்ததாக, கிருங்காரம் கருகிண ஹாஸ்யம் வீரம் பயானகம் ரௌத்ரம் பிபத்ஸம் அப்புதம் சாந்தமென்ற நவரஸங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தக் காவியத்தை அவர்கள் கற்றுர்கள். ஸந்தே 30 சாஸ்திரத்தின் உண்மையை அறிந்தவர்கள்; வீணை முதலிய வாத்தியங்களை வாசிப்பதில் நிபுணர்கள்; மந்திரம் மத்யம் தாரமென்ற ஸ்வரங்களின் உத்தபத்தி ஸ்தானங்களை அறிந்தவர்கள்; மறுஷ்ய வேஷம் பூண்ட கந்தர்வர்களைப் போன்றவர்கள்; நிகரற்ற அழகும் உத்தம லக்ஷணங்களும் பொருத்தினவர்கள்; நாடக லக்ஷணங்களில் நிபுணர்களானதால் பாடும்பொழுது உபயோகிக்கும் அபிநயக் கிரமங்களை நன்றாக அறிந்தவர்கள்; பேசும்பொழுதும் இனிமையான குரல் உடையவர்கள்; ராமனுடைய தேகத்தின் பிரதிபிம்பங்களைப் போன்றவர்கள்; மனோ வாக்கு காயங்களில் தோஷமற்றவர்கள். 40

அவர்கள் குருவின் உபதேசப்படி, ராமாயணம் முழுவதையும் மனத்தில் நிறுத்தி, ரீஷிகளும் வேதியர்களும் லா³துக்களும் கூடியிருக்கும் இடங்களில் அந்தத் தர்ம கதையை ஐக்கிரதையாகப் பாடிக்கொண்டு வந்தார்கள். ராமன் செய்த அசுவமேதயாகத்தில் வைதிக்

45 விசயங்களுக்கு நடுவில் இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்த மஹாரீஷிகளிடத்திலும் பாடினார்கள். மஹா புத்திரிமாண்களும் பாக்கியவான் கருமான அந்தச் சிறுவர்கள் பாடுவதைக் கேட்டு, ரீஷிகள் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் உருத்து. "நல்லது, நல்லது" என்று கொண்டாடினார்கள். தர்மவான்களான அந்த முனிசுகள் பரம பீரீதியடைந்து, "பாட்டின் மாதிரியத்தை என்னென்று சொல்வோம்! அநிருக்கட்டும்; சலோகங்கள் எவ்வளவு இனிமையாயிருக்கின்றன! வெகு நாளைக்கு முன் நடந்த விஷயங்கள் இப்பொழுது கண்ணிற் கெதிரே நடப்பவை போலிருக்கின்றனவே" என்று, ராமாயணத்தை யும் வால்மீகியையும் குசலவர்களையும் புகழ்ந்தார்கள்.

55 மஹா தபஸ்விகளின் ஸந்தோஷத்தால் அவர்கள் உத்ஸாஹ மடைந்து, ராக லக்ஷணங்களை அழிவித்தது. ஸ்வரம் குறையாமல், கேட்பவர்களுக்கு சலோகங்களின் கருத்து நன்றாக விளங்கும்படி, மனோஹரமாகப் பாடினார்கள். ஒரு ரீஷி மிகவும் பீரீதியடைந்து எழுந்து, கலசத்தை அவர்களுக்கு வெகுமதியாகக் கொடுத்தார். ஸஸ்தீதத்தின் குண தோஷங்களை அறிவதில் பிரஸித்தியுள்ள மற் றொரு ரீஷி மரவுரீகளைக் கொடுத்தார். ஒருவர் கிருஷ்ணாஜினத்தையும் ஒருவர் முஞ்சிப்புல்லால் செய்த அரை நூலையும், ஒருவர் கமண்டலு யையும், ஒருவர் யஜ்ஞோபவீதத்தையும் (பூணூல்), ஒருவர் ஜபமாலை யையும், ஒருவர் தர்ப்பாஸனத்தையும், ஒருவர் கெனபீனத்தையும், 65 ஒருவர் கோடாலியையும், ஒருவர் காஷாயத்தையும், ஒருவர் தலையிர் கட்டும் கயிற்றையும், ஒருவர் விற்றுகு கட்டும் கயிற்றையும், ஒருவர் யாக பாத்திரத்தையும், ஒருவர் விற்றுகு கட்டையையும், ஒருவர் அத் திப் பலகையையும் கொடுத்தார்கள். சிலர் "உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்" என்றார்கள். சிலர் "நீண்டகாலம் வாழ்க்கடவீர்" 70 என்றார்கள். எல்லா ரீஷிகளும் பல வரங்களைக் கொடுத்தார்கள். அவர்களுடைய சொல் வீணாகாது.

ராஜாவிதிகளிலும் தெருக்களிலும் உள்ள ஸகல ஜனங்களும் "வால்மீகி முனிவரால் செய்யப்பட்ட இந்த மஹா காவியம் மிகவும் ஆச்சரியகரமானது. ஆரம்பிக்கப்பட்டபடியே முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனி வரப்போகும் கவிகளுக்கும் இதே முக்கியமான ஆதாரம். எல்லாவித கானத்திலும் ரீபுணர்களான முனி புத்திரர்களோ தீர்க்கமான ஆபுணையும் ஆரோஃயத்தையும் கொடுப்பதும், ஸகல ஸ்வரங்களும் அமைந்திருப்பதால் கேட்பவர்களுக்கு மனோஹரமாக இருப்பதுமான இந்த ராமாயணத்தை நன்றாகப் பாடினீர்கள்" 80 என்று புகழ்ந்தார்கள்.

இப்படி எல்லோராலும் கொண்டாடப்படும் குசலவர்களைப் பற்றிச் சத்ருகுல்காலான ராமன் கேள்விப்பட்டு, அவர்களைப் பர தனால் அழைப்பித்துப் பார்த்துத் தகுந்தபடி உபசரித்தார். அகவ மேத திஷை பெற்ற ரகுநாதன், யாதொரு கவலையுமின்றி, தம்பிகளும்

பந்துக்களும் மந்திரிகளும் குழந்திருக்க, தசரதர் ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து கொண்டு வந்த தங்க ஸீமஹாஸனத்தில் வீற்றிருந்தார். நிகரற்ற அழகு வாய்ந்த அவ்விரு பையன்களை உற்றுப் பார்த்து, தம்பிகளை நோக்கி "நேவதைகளைப்போல் நேஜஸ்விகளான இந்தச் சிறுவர்கள், விசித்திரமான பதங்களும் அர்த்தங்களும் அடங்கிய ஒரு சரித்திரத் தைப் பாடுகிறார்கள். அதைக் கவனித்துக் கேட்போம்" என்று, 90 கான வித்யையில் நிகரற்ற குசலவர்களைப் பாடும்படி உத்தரவிட்டார்.

அவர்கள் சிலாக்கியமான ராகாலாபத்துடன், தந்தீ வாற்பய் கருங்கும் லயத்திற்கும் ஒத்து, மதுரமாக, சலோகத்தின் அர்த்தம் கேட்பவர்களுக்கு நனளுக விளங்கும்படி பாடினார்கள். அந்த கான மிருதம் கேட்பவர்களின் காதுகளில் புருத்த மனத்தையும் அவயவங் களையும் ஆனந்தமடைபச் செய்தது. அப்பொழுது ராமன் "ஜனங் களே! இந்தச் சிறுவர்கள் ரீஷிவேஷம் தரித்தாலும் உத்தம ராஜ லக்ஷணங்கள் பொருத்தினவர்கள்; பாடகர்களாகிலும் மஹா தபஸ் விகள்; இவர்கள் பாடும் ஸீதா சரித்திரமோ விசேஷ மலரிமையுள் ளது. ப்ரியநாயகியை விட்டுப் பிரிந்த எனக்கும் அதிக ஆறுதலைக் கொடுக்கிறது. ஆகையால் இதை நன்றாகக் கேளுங்கள்" என்றார். ராமனுடைய உத்தரவைப் பெற்றுக் குசலவர்கள், மார்க்கமென்ற ஸஸ்தீத முறைப்படி பாடினார்கள். நல்ல பதார்த்தத்தை ஒருவனை புஜிக்கக் கூடாதென்ற நியாயப்படி ராமன் 'இந்த உத்தம கானத்தை நான் மாத்திரம் கேட்டு ஆனந்திக்கக்கூடாது; எல்லோரும் கேட்க வேண்டும்' என்று நினைத்தார். உன்னதமான ஆஸனத்தில் இருந்தபடி யால் தன்னை தனியே இருப்பவராக நினைத்துக்கொண்டார். ஆனால், திடீரென்று எழுந்தால் ஸகலையில் இருப்பவர்களும் எழுந்திருப்பார்கள. அப்பொழுது ரஸபங்கம் கேடும். ஆகையால் ஆஸனத்திலிருந்து 110 மெள்ள மெள்ள இறங்கி, ஸஸ்பியோர்களுடன் உட்கார்ந்து. அந்த ஸுகத்தை அனுபவிக்க விரும்பி அதில் மனத்தைச் செலுத்தித் தம்மை மறந்தார்.

ததஸ்து தென ராமவச: ப்ரசோதிதென,
அகாயதாம் மார்க'விதா'நஸம்பத'ா |
ஸ சாயிராம: பரிஷத்' க'தா ஸஸ்த:
பு'பூ'ஷயா ஸக்தமநா ப'பூ'வ ஹ || (36)

ஸர்க்கம் 5
அயோத்யை

ஸர்வா பூர்வமியம் யேஷாம் ஆஸித் க்ருத்தஸ்தா வஸுந்த'ரா |
ப்ரஜாபதி முபாதீரய ந்ருபானும் ஜய ஸாலிநாம் || (1)

அவதாரிகை

கருணாமூர்த்தியான வால்மீகி, ராமாயண காவியத்தை ஆரம் பித்து, அது விக்கனமில்லாமல் முடிவு பெற்று அழிவற்ற கீர்த்தியை

அடையும்படி மங்களம் செய்கிறார். ஆதிர்வாதம், நமஸ்காரம், விஷயத்தைக் குறிப்பிடுவது என்ற மூன்று வகையில் இங்கே மூன்றாவது காணப்படுகிறது. மிரத்தத்தின் விஷயத்தையும் பிரயோஜனத்தையும் தெரிவித்து, இதைக் கொண்டாட வேண்டுமென்று ஸாதுக்களை வேண்டுகிறார். இந்த ஸர்க்கத்தில் பகவானுடைய அவதாரத்திற்கு யோக்கியமான ஸ்தலம் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

10 எழு தீபங்களால் சூழப்பட்ட இந்தப் பூமி முழுதும், வைவஸ்வத மனுவென்ற பிரஜாபதியின் காலம் முதல் ஜயசாலிகளான எந்த இஷ்வராகு வம்சத்தரசரால் ஆண்டு வரப்பட்டதோ, எந்த வம்சத்தில் ஸகரனென்ற அரசன் பிறந்து, தன் அநுபதாயிரம் புத்திரர்களால் ஸாகரத்தை வெட்டுவித்தானோ, அந்த மஹிமை பொருத்தின இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் அவதரித்த ராமனுடைய சரித்தத்தைச் சொல்லும் இந்தக் காவியம் ராமாயணமென்று பிரஸித்தி பெற்றது. ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய இந்த மிரத்தத்தை ஆரம்பம் முதல் முடிவுவரையில் மிரத்தையுடன், தேவலம் கம்மைப்போன்ற மனுஷ்யன் செய்ததல்லவா என்று அஸ்தையப்படாமல் கேட்க வேண்டும்.

20 ஸரபூசதியின் இருகரையிலும் கோஸலமென்று ஒரு தேசம் உண்டு. அது வெகு விஸ்தரமுள்ளது; அளவற்ற தனதான்யங்கள் உள்ளது; அதில் என்னிறந்த ஜனங்கள் எப்பொழுதும் கவலை யற்று ஆனந்தமாகக் காலம் கழிக்கிறார்கள்.

25 அதில் அயோத்யை என்று ஒரு நகரமுண்டு. மனுஷ்யர்களுக்கு அபிபதியான வைவஸ்வதமனுவால் அது அமைக்கப்பட்டது; ஸகல லோகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்றது; பன்னிரண்டு யோஜனை நீளமுடைய மூன்று யோஜனை அகலமும் உள்ளது; மேடுபள்ளங்கள் இல்லாத ஸம பூமியில் நேர்த்தியான தான்யங்கள் ஏராளமாயும் செழிப்பாயும் வளரக்கூடிய ஸ்தலத்தில் கட்டப்பட்டது. அதிலுள்ள

30 ஜலம் கரும்பின் சாற்றைப்போல ருசியுள்ளது. அதிலிருந்து பல இடங்கள்க்குப்போகும் சாலைகளும், சிறல் அடர்ந்த மரங்களால் இருபுறத்திலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோட்டையைச் சுற்றியிருக்கும் அகழ்கள் மிகுந்த ஆழமும் அகலமும் உள்ளவை; சத்துருக்கள் பிரவேசிக்க முடியாத அரண்களையுடையவை; கோட்டைச் சுவர்களில் சதக்கனி முதலிய ஆயுதங்களும் பலவித யந்திரங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயுதபாளிகளான வீரர்கள்

35 இரவும் பகலும் கண்கொட்டாமல் அங்கே காவலிருக்கிறார்கள்; கோட்டைக் கதவுகள் மிகவும் உறுதியானவை. எக்கவலத்திலும் பழங்களும் புஷ்பங்களும் நிறைந்த மரங்களுள்ள பல சோலைகளும் தோப்புகளும் தோட்டங்களும் உண்டு. ராஜவீதிகள் கோணமல் ஒழுங்காக நகரத்தின் எல்லை வரையில் போயின்றன. அங்கே தினர்

தோறும் ஜலம் தெளித்துப் புஷ்பங்களை இறைப்பார்கள். கடைவீதிகள் அலைமாவும் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய ஸகல பதார்த்தங்களால் நிறைந்தும் இருக்கின்றன. விஸயற்ற ரத்தினங்கள் இழைத்த பல அரண்மனைகளும் கீர்டா மிருஹங்களும் (விஸயாட்டைகள்) கீர்டா பர்வதங்களும் உப்பரிகைகளும் அங்கங்கே காணப்படும். தனதான்யங்களாலும் நவரத்தினங்களாலும் ஆடையாபரணங்களாலும் நிறைந்து, அந்த நகரம் விமானங்களைப் போன்ற அழகான வீடுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. உயரமான மேடைகளின் மேல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் உச்சியில் அழகுள்ள கொடிகள் பறக்கின்றன.

புண்யபுருஷர்கள் தபோ பலத்தால் அடைந்த விமானக் கூட்டங்களைப்போல் தூரத்திலிருந்து காணப்படுகிறது. சொக்கட்டான் பலவகையப்போல் நடுவில் ராஜ மிருஹங்களும், சுற்றிலும் ராஜவீதிகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில்பிகளாலும், அரசனுடைய கீர்த்தியைப் புகழும் ஸூத மாகத வந்தி வைதானிகர்களாலும் ஸந்தேத்தத்திலும் நாட்டியத்திலும் நிபுணர்களாலும், அரசனைக் காண்பதற்கும் கப்பம்கட்டுவதற்கும் பல தேசங்களிலிருந்து வந்த அரசர்களாலும், திஷுகளிலிருந்தும் மற்றத் தேசங்களிலிருந்தும் வியாபாரத்திற்காக வந்த வைசியப் பிரபுக்களாலும் அது எப்பொழுதும் நிறைந்திருக்கும். பேரீ மிருதங்கம் மத்தளம் வீணை புல்லாங்குழல் முதலிய வைகளின் நாதம் எப்பொழுதும் கேட்கப்படும். உத்தம ஜாதி யான்கள், குதிரைகள், பசுக்கள், ஓட்டகங்கள், எருதுகள், கோவேறு கழுதைகள் பலகோடி உண்டு.

அதிலுள்ள பிராம்மணர்கள் வித்யைகளிலும் கலைகளிலும் நிபுணர்கள்; அக்ஷிணோத்ரம் ஓடிபாஸனம் வைசுவதேவம் முதலிய வைதிகக்கிரியைகளை விதிப்படி அனுஷ்டிப்பவர்கள்; வேத வேதாங்கங்களைப் பூர்ணமாய்க் கற்றவர்கள்; சமம் தமம் ஸத்தியம் முதலிய உத்தம குண ஸம்பன்னர்கள்; வலிஷ்டர் முதலிய மஹரீஷிகளைப் போன்றவர்கள்.

அதிலுள்ள கூத்திரியர்கள் மஹாரதர்கள். அஸ்திர சஸ்திர வித்யையில் ஈடிஸ்வாதவர்கள். ஸகல உபாயங்களுக்கும் அறிந்தவர்கள். துணையற்றவரையும் ஒரே புத்திரனையும் அடிப்பதில்லை. மறைந்திருந்து அடிப்பதுமில்லை. மதம்கொண்ட சிங்கம், புலி, யானை, பன்றி முதலியவைகளைக் கைகளாலும் கூர்மையான ஆயுதங்களாலும் கொல்வார்கள்.

இப்படி அழகு வாய்ந்து நிகரற்ற காந்தியுடன் அயோத்யை என்ற உத்தம நகரம் பூமியில் பிரஸித்தி பெற்றது.

தாமக்² தி மத்³ பி⁴ ரு⁵ ணவத்⁶ பி⁷ ராய்ருதாம்
த்⁸ விஜோத்தமைச்⁹ வேத்¹⁰ ஷட்¹¹ ன்க¹² பாரசக¹³ ;
ஸஹஸ்ரதை¹⁴ ஸ்தய ரதை¹⁵ மஹாத்மபி¹⁶ ;
மஹர்ஷி க்¹⁷ ஷபர்¹⁸ லிஷிபி¹⁹ ஶ்ச²⁰ கேவலி²¹ ;

ஸர்க்கம் 6

கு ச ர த்

தல்யாம் புர்யா ம்யோத்யாயாம் வேதவித் ஸர்வ ஸங்க்ரஹ: |
தீர்க் தீர்யீ மஹாகேஜா: பெளர ஜாநபத் ப்ரிய: || (1)

அவதாரிகை

இந்த ஸர்க்கத்தில் பகவான் அவதரிக்கத் தகுதி வாய்ந்த புருஷன் வர்ணிக்கப்படுகிறான்.

5 மஹாதேஜஸுள்ள வைவஸ்வதமனு லோகத்தை ரக்ஷித்தது போல், தசரதர் அயோத்யையில் இருந்து சாஜ்யத்தை ஆண்டு வந்தார். அவர் வேதங்களைக் கற்று, அவைகளின் உட்கருத்தை நன்றாக அறிந்தவர்; குரர்களையும் வித்வான்களையும் ஆதரித்து வெகுமதித்து வசப்படுத்தினவர்; வெகுகாலத்திற்குப் பின் வரும் விஷயங்களை யோசிப்பவர்; மஹா தேஜஸ்வி; நகரத்திலும் காட்டிலும் உள்ள ஜனங்களுக்கு மிகவும் பிரியமானவர்; இஷ்வாகு வம்சத்தரசர்களில் 10 அதிரதர்; விதிப்படி யாகங்களைச் செய்தவர்; குளம் கிணறு வெட்டு விப்பது, தோட்டம் போடுவது, ஆலயங்களைக் கட்டுவது முதலிய தர்ம காரியத்தில் வெகு ஆசையுள்ளவர்; தன் குடிகளை வசப்படுத்தினவர்; மஹர்ஷிகளுக்கு ஏறக்குறைய ஸமமானவர்; ராஜாரசிரஷ்டர்; 15 முன்பு லோகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்றவர். எல்லையற்ற தேஜஸுடைய முள்ளவர்; சத்துருக்களை ஐயித்தவர்; உத்தம மித்திரர்கள் உள்ளவர்; தனம் தான்யம் தங்கம் முதலிய உலோகங்கள் ரத்தினம் பட்டு வஸ்திரம் முதலிய அபூர்வ வஸ்துக்களைச் சேகரிப்பதில் இந்திரனையும் குபேரனையும் போன்றவர்; ஸத்தியத்தில் மிகுந்த பிரீதியுள்ளவர்; புருஷார்த்தங்களை ஒன்றுக்கொன்று தடைபடாமல் அனுஷ்டிப்பவர்; 20 அவரால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட அயோத்யை, இந்திரனால் ஆளப்பட்ட அமராவதியைப்போல் விளங்கிற்று.

நகரங்களுக்குள் மேலான அயோத்யையில் வாழ்பவர்களெல் லோரும் ஸுகமாக வஸிப்பதால் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமும் 25 தர்மசிந்தையும் வாய்ந்தவர்கள். குருமுகமாக சாஸ்திரங்களைப் பல தடவை கற்றவர்கள். தங்களுக்குக் கிடைத்ததில் திருப்பியடைந்து பிற சூருடைய பொருளில் கொஞ்சமேனும் ஆசையில்லாதவர்கள். உன்மை உரைப்பவர்கள். அஸ்பத்தனம் உள்ளவர்களும், பசு, குதிரை, தன தான்யம் இவை இல்லாதவர்களும், புருஷார்த்தங்களை அடையாத குடும்பிகளும் அதில் இல்லை. காமத்திலேயே மிகுந்த ஆசையுள்ளவ ளும், தானம், தர்ம காரியம், புத்திரன், பார்யை, பெற்றோர், ஸுயோ 30

தரன், பந்து முதலியவர்களை லோபத்தால் உபத்திரவிக்கும் கதர்ய னும், கொடியவனும், படிப்பில்லாதவனும், நாஸ்திகனும் அதிலில்லை. எல்லா ஆன் பெண்களும் இந்திரியங்களை அடக்கி, இயற்கையாகவே நற்குணமும் ஆசாரமும் பொருந்தி, மீஹர்ஷிகளைப்போல் சுத்தமான மனதுள்ளவர்கள்; குண்டலம், தோள்வளை, கைவளை, தலைப்பாகை, 35 ரத்தினமாலை இல்லாதவனும், கைல ஸ்கானம் செய்து வானளைத் திரவியங்கள் கலந்த சந்தனத்தை அணிந்து புஷ்பங்களைச் சூட்டிக் கொள்ளாதவனும், ஸ்வல்ப ஸுகமுள்ளவனும், மனத்தை அடக்காத வனும், அக்ஷிணோத்திரங்களுக்கும் யாகங்களுக்கும் விதிப்படி செய் யாதவனும், பரஸ்தீக்ஷிதத்தில் ஆசையுள்ளவனும், ஸ்வல்பமான வித்தையும் செல்வமும் உள்ளவனும், போதுமான ஆணாரம் கிடைக் 40 காதவனும், திருடனும் அந்த நகரத்தில் இல்லை.

வேதியர்கள் இந்திரியங்களை அடக்கி, தானம் கொடுப்பது அத்ய யனம் தானம் வாய்க்குவதென்றவைகளை, குறைகளை விலக்கி நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். நாஸ்திகன், பொய்யன், சாஸ்திரமறியாதவன், 45 அஸுதையக்காரன், இம்மை மறுமைக்கு வேண்டியவைகளை அடைய முடியாதவன், வேதவேதாங்கங்களைக் கற்காதவன், வீரதங்களைச் செய்யாதவன், தானம்கொடாதவன், தினன், மனவருத்தமுள்ளவன், கோயாளி, குருபீ, ராஜபக்தியற்றவன், அவ்வரசனுடைய காலத்தில் இல்லை. நான்கு வர்ணத்தாரும் நன்றி உள்ளவர்களாகவும், உரித 50 மான தானம் கொடுப்பவர்களாகவும், தேவதைகளையும் அதிதிகளை யும் பூஜிப்பவர்களாகவும், குரர்களாகவும், ஸத்தியத்தையும் தர்மத் தையும் விடாதவர்களாகவும், தீர்க்காயுஸுள்ள பெண்பிள்ளைகள் உடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள், கூத்திரியர்கள் வேதியர்களின் உத்தரவுப்படி, நடந்தார்கள்; வைவியர்கள் கூத்திரியர்களை அனு 55 ஸரித்தார்கள்; சூத்திரர்கள் மேற்குவந்தாருக்குப் பணிவிடை செய் தார்கள்.

முன் காலத்தில் மனிதர்களுக்கு நாதனுடைய வைவஸ்வத மனு வைப்போல் தசரதர் அயோத்யையை ஆண்டார். எண்ணிறந்த யுத்த வீரர்கள் அதை ரக்ஷித்தார்கள். அவர்கள் அஸ்திரசஸ்திர 60 வித்யையில் நுபுணர்கள். பிறர் செய்த அவமானத்தைப் பொறுக் காதவர்கள். கபடமற்றவர்கள்; எல்லையற்ற சௌரியம் உள்ள வர்கள். ஆகையால், ஸிம்ஹங்களால் நிறைந்த மலைக்குகையைப் போல், சத்துருக்கள் நெருங்க முடியாமல் அந்த நகரம் விளங்கிற்று.

காலாட்படைகளைத் தவிர காம்போஜம் பாஹ்லீகம் வஸுயு 65 ஸிந்து என்ற தேசங்களில் உண்டாகி, இந்திரனுடைய உச்சை சிரவணைப் போன்ற உத்தம ஜாதிக் குதிரைகள் கணக்கில்லாமல் அவ்வரசனுக்கு உண்டு.

வித்தியம் ஹிமாசலம் முதலிய மலைகளில் பிறந்து, ஐராவதம் மஹாபத்மம் அஞ்ஜனம் வாமனமென்ற திக்கஜங்களின் குலங்களில் 70

உண்டாகி, மலைகள் நடப்பதைப்போல் தோன்றி, எப்பொழுதும் மதங்கொண்ட பல யானைகளுண்டு. பத்ரம், மந்த்ரம், மிருகம், பத்ர மந்த்ரம், பத்ரமிருகம், மிருகமந்த்ரமென்று பல வகுப்புகள் அவைகளில் உண்டு.

75 இவ்விதமான ஸைன்யங்களின் மிகுதியால் அந்நகரத்திற்கு இரண்டு யோஜனை தூரம் வரையில் சத்துருக்கள் நெருங்க முடியாது. 'அயோத்தியை' (புத்தத்தால் பிடிக்கமுடியாதது) என்ற பெயர் அதற்குத் தரும்.

80 உறுதியான சுவர்கள், கோட்டை வாசல்கள், தாழ்ப்பாள்கள், விசித்திரமான வீடுகள், பலவகை ஜனங்கள் முதலியன நிறைந்து, வலிப்பதற்கு யோக்கியமாக, அயோத்தியை என்று உண்மையான பெயருடன் விளங்கும் அந்நகரத்தை, மஹாதேஜஸ்வியும், சத்ருகுல காலனுமான தசரதர் தேவேந்திரனைப்போல் காப்பாற்றி வந்தார்.

தாம் ஸத்ய நாமாம் தீருட' தோரணூர்ஈவாம்
கிருணஹர் விசித்திர ருபஸோபி'தாம் ஸமோம் |
புர் மயோத்'யாம் ந்ருணஹஸர் ஸந்ருவாம்
ஸஸாஸ வை ஸகீர ஸமோ மஹீபதி: || (28)

ஸர்க்கம் 7

மந்திரிகள்

தஸ்யா மாத்தயா ருக்ஷை ராஸந் இஷ்வாகோஸ்து மஹாத்மந: |
மந்த்ரஜ்ஞாஸம் சேங்கிதஜ்ஞாஸ்ச நித்யம் ப்ரியஹிதே ரதா: || (1)

10 மஹா புத்திமானும் மஹா வீரனுமான தசரதருக்கு (1) ந்ருஷ்டி, (2) ஐயந்தன், (3) விஜயன், (4) ஸித்தார்த்தன், (5) அர்த்தஸாதகன், (6) அசோகன், (7) மந்த்ரபாலன், (8) ஸாமந்திரன் என்று எட்டு மந்திரிகளுண்டு. மேலும் வலிஷ்ட வாம தேவர்கள் எப்படி அவருக்கு மிகவும் பிரதானர்களோ, அப்படி மற்ற ரித்விக்குகள் (யாகம் செய்ப்பவர்கள்) மந்திரிகளாகவும் பிரதானர்களாகவும் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஆலோசனையில் ரீபுணர்கள், இவ்விதமறிந்தவர்கள், அரசனுக்கு அனுசலமாயும் பிரியமாயும் இருக்கும் காரியத்தையே எப்பொழுதும் செய்கிறவர்கள், சீர்த்திமான்கள், ராஜ காரியத்தில் ஊக்கமுள்ளவர்கள், மனோ வாக்கு காயங்களில் சுத்தர்கள், யஜமானத்துரோக மற்றவர்கள்; ஆர்வீகிபி, தண்டம், வார்த்தா, ந்ரயீ என்ற ராஜரீதி சாஸ்திரங்களில் கரைகண்டவர்கள்; அதர்மத்தைச் செய்ய வெட்கிப்பவர்கள்; சாஸ்திரங்களால் விலக்கப்பட்ட விஷயங்களில் இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் செலுத்தாதவர்கள்; ஐசுவரியம், புத்தி, தடையற்ற பராக்கிரமம் வாய்ந்தவர்

கள்; சொன்னபடி செய்கிறவர்கள்; தேஜஸும் பொறுமையும் உள்ளவர்களென்று பெயர் பெற்றவர்கள்.

எப்பொழுதும் கிரிப்புடன் பேசுகிறவர்கள்; காமக்குரோத யோபங்களுக்கு உட்பட்டுப் பொய் சொல்லாதவர்கள்; எல்லாவிதத்திலும் பரிசுதிக்கப்பட்டு நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்கள்; தன் ராஜ்யத்திலும் மற்ற ராஜ்யங்களிலும் நடத்தவும், நடப்பதும், நடக்கவிருப்பதுமான விஷயங்களை ஒற்றர்கள் வாயிலாக உடனே அறிந்தவர்கள்; நன்றாக ஆலோசிக்கப்பட்டு ரிச்சயம் செய்த விஷயத்தை ஸமயோசிதமாகத் தெரிவிப்பதில் ரீபுணர்கள்; தன் புத்திர மித்திர பந்துவானும் குற்றத்திற்குத் தகுந்தபடி தண்டிப்பவர்கள்; பொக்கிஷத்தையும் ஸைன்யத்தையும் அடிக்கடி விருத்தி செய்வதில் கோக்கமுள்ளவர்கள்; சத்துருக்களைத் தடுக்கும் சக்தியும் அவர்களை ஐயிப்பதில் குறைவற்ற உன்ஸாஹமும் உள்ளவர்கள்; சீதி சாஸ்திரப்படி நடப்பவர்கள்; தங்களுடைய ராஜ்யத்தில் வலிக்கும் ஸாதுக்களை ரகிப்பவர்கள்; சத்ருவாயிருந்தாலும் குற்றம் செய்யாதவனை உபத்திரவிக்காதவர்கள்; குற்றமற்றவரை ஹிம்ஸிக்காமலும், குற்றவாளிகளை அவர்களுடைய குற்றத்திற்கும் சக்திக்கும் தகுந்தவாறு கெடுத்தும் பொக்கிஷத்தை நிரப்புகிறவர்கள்; ஒரே மனமுள்ளவர்கள்; கேர்த்தியான வஸ்திர ஆபரணங்களால் எப்பொழுதும் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்கள்; நன்னடத்தைபுடையவர்கள்; அரசனுடைய ஹிதத்தையே நாடி சீதி தவறாதவர்கள்; ஆசாரியர்களின் தோஷங்களைக் கவனிக்காமல் குணங்களையே கிரஹிப்பவர்கள், நடத்ததையும் நடக்கப் போவதையும் ரிச்சயிக்கும் புத்திமான்களென்றும் பராக்கிரமசாலிகளென்றும் எல்லாத் தேசங்களிலும் பெயர்பெற்றவர்கள்; ஸந்தி, வித்ரஹம் யாகம் ஆச்ரயம் த்வைதி பாவம் ஆஸனம் என்ற குணங்களையும் ஸாம தான பேத தண்டம் ஆகிய உபாயங்களையும் ஸமயோசிதமாகவும், காலமறிந்தும் அனுஷ்டிக்கும் திறமை படைத்தவர்கள். ராஜ்ய விபவஹாரங்களை வெளியிடாதவர்கள்; மேன்மேலும் தோன்றும் புத்தியுடையவர்கள்; எப்பொழுதும் பிரியமாகப் பேசுகிறவர்கள்.

இவர்கள் ராஜ்ய காரியங்களை நடத்தி வரும்பொழுது பிரஜைகள் தர்மத்திலேயே கோக்கமுள்ளவரானார்கள். இந்த உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மந்திரிகளுடன் தசரதர் கவலையின்றி ஆண்டு வந்தார். அவர் ராஜ்யத்தில் நடக்கும் ஸகல விஷயங்களையும் சாரர்களால் உடனே அறிந்து, பராக்கிரமத்தால் சத்ருக்களை ஐயித்தார்; அதர்மத்தில் புத்தியைச் செலுத்தாமல் ராஜ ரீதிப்படி குடிசை ரகித்தார்; எல்லையின்றி கொடுப்பவரென்றும், ஸத்யம் தவறாதவரென்றும் மூன்று லோகங்களிலும் பிரசித்தியுள்ளவர். உத்தம மித்திரர்களை ஸம்பாதித்துக் குடிசருக்கு நேரக்கடிய எல்லா உபத்திரவங்களையும் சீக்கினார்; அவரைப் போன்றவனோ அவருக்கு மேற்பட்டவனோ அக்காலத்தில் ஒரு அரசனுமில்லை. ஆலோ

சனையில் நிபுணர்களும், ராஜ்ய காரியங்களில் ஸமர்த்தர்களும் புத்தி சாலிகளுமான மந்திரிகளால் சூழப்பட்ட தசரதர், ஆயிரம் கிரணங்களுடன் உதிக்கும் ஸூரியனைப்போல் பிரகாசித்து, இந்திரன் ஸ்வர்க்கத்தை ரஷிப்பதுபோல் பூமியை ஆண்டுவந்தார்.

60

தைர் மத்திரிபீர் மந்தரஹிதே நிவிஷ்டை:
வ்ருதோதூரக்தை: குஸலை: ஸமர்தை: |
ஸ பார்தீவோ தீப்பி மவாப யுக்த:
தேஜோமயைர் கோ:பீரீவோதீதோரக: || (22)

ஸர்க்கம் 8

தசரதர் அகவமேதம் செய்ய நிர்சயித்தவ

தஸ்ய தீவேவம் ப்ரபாவஸ்ய தர்மஜ்ஞஸ்ய மஹாத்மந: |
ஸுதாரிதீம் தப்யமாநஸ்ய நானீத வம்ஸகர: ஸுத: || (1)

அவதாரிகை

பகவானுடைய ஆராதனமான அகவமேதமே அவர் அவதாரம் செய்வதற்கு ஸாதனமாயிற்று.

5

தீர்மாத்மாவும் இவ்விதமான மஹிமை பொருந்தினவருமான தசரதர், புத்திரபாக்கியத்தை அடைய, பல ஸாதனங்களை அனுஷ்டித்தும் பயன்படவில்லை. மனம் நொந்து இதற்கு என்ன செய்வலா மென்று யோசித்து, அதற்கு இடையூறுக இருக்கும் பாபங்களைப் போக்கக்கூடிய உபாயம் அகவமேதமே என்று மந்திரிகளிடத்தில் சொல்ல அவர்களும் அதை அங்கீகரித்தார்கள். பிறகு அரசன்

10

"ஸுமந்திரரே! என் புரோஹிதரையும் ஆசார்யர்களையும் சிக்கிரமாக அழைத்து வாரும்" என்றார். அவர் அறி வேகமாகச் சென்று புரோஹிதரான வஸிஷ்டரையும் வேத வேதாங்கங்களில் கரைகண்ட ஸுயக்ஞர், வாமதேவர், ஜாபாலி, காச்யபர் முதலியவர்களையும் மற்ற பிராம்மணுத்தமர்களையும் அழைத்து வந்தார். தர்மவானு தசரதர் அவர்களை விதிப்படி பூஜித்து "பிராம்மண

15

ஸிரேஷ்டர்களே! என் வம்சத்தை விருத்தி செய்வதற்குப் புத்திரனில்லாமல் புலம்பும் எனக்கு இந்த ராஜ்யமும் தனமும் அதிகாரமும் இருந்து என்ன ஸுகம்? புத்திராத்பத்தியைத் தடுக்கும் பாபங்களைப் போக்க அகவமேதமே நஞ்சு உபாயமென்று எண்ணுகிறேன். என் இஷ்டத்தை எவ்விதம் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாமென்று விசாரியுங்கள்" என்றார்.

20

இப்படித் தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் ஒத்து மதுரமாக அரசன் சொன்ன வார்த்தைகளை அந்த உத்தம பிராம்மணர்கள் பரிசுயம் கொண்டாடி "மஹாராஜ! தர்ம காரியத்தில் தங்களுக்கு ரிசத்தை உண்டானபடியால் இந்த அகவமேதத்தால் நிர்சயமாகப்

புத்திரர்களை அடைவீர்கள். யாகஸாமக்ரிகளைச் சேர்த்து, அகவமேதக் குதிரையைப் பூமிப்பிரதக்ஷினம் செய்ய அனுப்பலாம்" என்றார்கள்.

25

தசரதர் அளவுற்ற ஸந்தோஷத்தால் மலர்ந்த கண்களுடன் "மந்திரிகளே! வஸிஷ்ட மஹரிஷியின் உத்தரவுப்படி யாகஸாமக்ரிகளை ஸம்பாதிக்க வேண்டும். யாகக் குதிரையைக் காப்பாற்றத் தகுந்தவர்களை ஏற்படுத்தி, பூமிப் பிரதக்ஷினம் செய்ய உபாத்தியாயர்களுடன் அனுப்புங்கள் ஸரபூ நதியின் வடகரையில் யாகசாலை அமைக்கப்படட்டும். விக்கினங்களை விலக்கச் சாந்தி ஹோமம் முதலியவை கல்பஸூத்திரப்படி நடக்கட்டும். பல பிரஹ்மராஷி ஸர்கள் இவ்விதமான யாகங்களைக் கெடுக்க ஸமயம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். யாகக்கிரியைகளில் குற்றம் கேள்வியில் யஜ்ஞமானுக்குக் கெடுதி, இவ்வித அபாயங்கள் நேராவட்டால் அரசர்களெல்லோரும் இந்த யாகத்தை அடிக்கடி ஸுலபமாகச் செய்வார்களே. ஆகையால் இது விதிப்படி யாதொரு விக்கினமில்லாமல் முடியும் வழியைத் தேடுங்கள். நீங்கள் எவ்விதத்திலும் திறமை யுள்ளவர்களாகையால் உங்களிடத்தில் இதை ஒப்புவிக்கிறேன்" என்றார். மந்திரிகள் "மஹாராஜ! உத்தரவுப்படி செய்கிறோம்" என்றார்கள். பிறகு பிராம்மணர்கள் அரசனை ஆசிரிவதித்து, அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் குடும்பமும் சென்றார்கள். அரசன் "மந்திரிகளே! நிர்விக்ஞுகள் சொல்லுமிதற்படியாக ஸாமக்ரிகளை ஸித்தம் செய்யுங்கள்" என்று உத்தரவிட்டனுப்பி ஸந்தோஷத்தால் மலர்ந்த முகத்துடன் அந்தப்புரத்திற்குப் போனார். தன் பிரிய பாரியைகளை அழைத்து, "நமக்குப் புத்திர பாக்கியம் உண்டாவதற்கு அகவமேதம் செய்யப்போகிறேன். நீங்களும் தீசைக் பெறவேண்டும்" என்றார். அதைக்கேட்டு அந்த ராஜபுத்திரிகளின் அழகிய முகங்கள் பளி நீங்கியபடி வளங்கும் தாமரைகளைப்போல் பிரகாசித்தன.

30

35

40

45

50

தாஸாம் தேநாதி காந்தேந வசதேந ஸுவர்சணாம் |
முக்ஷதீமாந யஸோபந்த பதீமாநீவ ஹிமாந்யயே || (24)

ஸர்க்கம் 9

ரிஷ்ய சிசுங்கர்

ஏதச்சுருத்வா ரஹஸ்ஸைதோ ராஜாத மிதீ மப்ரீவீத் |
நிதவிஷீயீ குபநிஷ்டோயம் புரால்ருததோ மயா ஸ்ருத: || (1)

அவதாரிகை

ராமனுடைய அவதாரத்திற்குப் பூர்வாங்கமான புத்திரகாமேஷ்டியைச் செய்வதற்குத் தகுந்த அதிகாரி 9, 10, 11-வது ஸர்க்கங்களில் வர்ணிக்கப்படுகிறார்.

5 தீசரதருக்கு ஸாரதியும் மந்திரியுமான ஸுமந்திரர் ஒருநாள் அவரிடத்தில் ரஹஸ்யமாக வந்து "மஹாராஜ! பிராம்மண சிரேஷ்டர் தங்களிடத்தில் இப்பொழுது சொன்ன விஷயங்களை மூன்று காலங்களாக அறிந்த ஸனத்ருமாரர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

10 "காச்யபருக்கு விபண்டகரென்று மஹாகீர்த்திமானான ஒரு புத்திரருண்டு. அவருக்கு ரிஷ்யசிருங்கரென்ற ஒரு குமாரன் பிறப்பான். அவன் பால்யம் முதல் காட்டிலேயே வளர்ந்ததால் தன் பிதாவிற்குப் பணியிடை செய்வதைத் தவிர வேறென்றையும் அறியான். அன்னி காரியங்களையே கவனித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த ரிஷிபுத்திரனுடைய பிரஹ்மசரிய விரதத்திற்குச் சிலகாலத்திற்குப் பின் கெடுதி நேரும்.

15 அந்த ஸமயத்தில் ரோமபாத மஹாராஜன் அங்க தேசத்தை ஆள்வான். மஹாபலவானும் விசேஷகீர்த்திசாஸியுமான அவ்வரசனுடைய குற்றத்தால் அந்த ராஜ்யத்தில் பலவருஷங்கள் வரையில் மழை பெய்யாது. ஊழல் பிராணிகளும் சொல்ல முடியாத கஷ்ட மடைவதைப் பார்த்து ரோமபாதன் மனம் வருந்தி, வயதாலும் வித்யையாலும் பெரியவர்களான பிராம்மணர்களை வருவித்து "மஹாத்மாக்களே! சாஸ்திரங்களைக் கற்று லோகாசாரங்களில் ரிபுணர்களான நீங்கள். இதற்குத் தகுந்த பிராயச்சித்தத்தை விதியுங்கள்" என்று வேண்டிக்கொள்வான். வேதங்களைக் கரைகண்ட அந்தப் புண்ணியாத்மாக்கள் "அரசனே! விபண்டகருடைய புத்திரான ரிஷ்யசிருங்கரை எப்படியாவது இங்கே தருவித்தால் உடனே மழை பெய்யும். அவரைப் பூஜித்து, உமது பெண் சாந்தையை அவருக்கு விதிப்படி கன்யாதானம் செய்யும்" என்பார்கள். அவரை அழைத்துவர பிராம்மணர்களே தகுந்தவர்கள் என்று நிச்சயித்து, தன் புரோஹிதரையும் மந்திரிகளையும் மிகவும் வேண்டி மரியாதையுடன் அனுப்புவான். அந்த பிராம்மணர்கள் "மஹாராஜ! விபண்டகர் எங்களைச் சபித்துவிடுவார். நாங்கள் போகமாட்டோம். தயவு செய்ய வேண்டும்" என்று பயத்தால் முகம் வாடி அரசனைப் பிரார்த்திப்பார்கள். அவர்கள் சொல்லும் உபாயப்படி வேலியரை வனத்திற்கனுப்பி, அரசன் ரிஷிபுத்திரரைத் தருவிப்பான். உடனே மழை பெய்யும். ரோமபாதன் ஸந்தோஷமடைந்து சாந்தையை அவருக்கு மணம் செய்விப்பான். அந்த ரிஷியே தசரதருக்குப் புத்திரனுண்டாகும் உபாயத்தைச் செய்வார் என்று ஸனத்ருமாரர் சொன்னார். அதைத் தங்களருக்கு நான் தெரிவித்தேன்" என்றார். தசரதர் அதற்கு ஸந்தோஷித்து "ரிஷ்யசிருங்கரைக் காட்டிலிருந்து அரசன் அழைத்து வந்ததை விரிவாகச் சொல்லும்" என்றார்.

அத ஹ்ருஷ்டோ திபாரத: ஸுமந்தரம் ப்ரதயபாஷத |
யத:ஸ்ய ஸ்ருங்க: த்வாதீதோ விஸ்தரேண தீவயோசயதாம் || (19)

ஸர்க்கம் 10

ரிஷ்ய சிருங்கர் (தொடர்ச்சி)

ஸுமந்தரம் சோதிதோ ராஜ்யூர்ப்ரோவாசேதம் வசஸ் ததா |
யத:ஸ்ய ஸ்ருங்க: த்வாதீத: ஸ்ருணு மேமந்திரி: ஸத || (1)

ஸுமந்திரர் "மஹாராஜ! புரோஹிதர்களும் மந்திரிகளும் அரசனை வணங்கி, 'நாங்கள் சொல்லுநிற்படி செய்தால் காரியம் நிச்சயமாய்க் கைகூடும். அந்த மூனி காட்டிலேயே பிறந்து வளர்ந்தவர். நித்ய கர்மங்களிலும், வேதாந்யயனத்திலும் பிதாவுக்குப் பணியிடை செய்வதிலும் ஆசை வைத்தவர். ஸ்த்ரீகளின் ஸ்வரூபத்தையும் லக்ஷணங்களையும் இத்திரிய ஸுகங்களையும் கொஞ்சமும் அறியாதவர். ருபியுள்ள பக்ஷணங்களாலும் வாஸனைத்திரவியங்களாலும், மதுரமான பாட்டாலும், அழகுள்ள ஸ்த்ரீகளாலும், பிராணிகளின் மனத்தைக் கவரக்கூடிய இத்திரிய ஸுகங்களாலும், மிருதுவான தேக ஸ்பரிசத்தாலும் இப்படிப்பட்டவரை மயக்கி, இங்கே அழைத்து வருகிறோம். இப்படிச் செய்ய நிச்சயித்து அழகுள்ள வேலிகளுக்கு வேண்டிய வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் தனத்தையும் வெகுமானமாய்க் கொடுத்தனுப்புங்கள். அவர்கள் எப்படியாவது அந்த ரிஷியை அழைத்து வருவார்கள்" என்றார்கள்.

15 அரசன் "அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி நீங்களே எச்சரிக்கை செய்தனுப்புங்கள்" என்றார். அந்த பிராம்மணர்கள் வேலியருடன் நேரில் பேசமாட்டோமென்று மந்திரிகளுக்கு உத்தரவிட, அவர்கள் அம் விஷயத்தைத் தருவித்து வேண்டிய வரையில் வெகுமதி செய்து அனுப்பினார்கள்.

20 அந்த வேலியரும் வனத்திற்குச் சென்று, விபண்டகருடைய ஆசிரமத்திற்கருவில் மறைந்திருந்து, ரிஷி குமாரன் தனியாய் வெளியில் வருவதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அனரோ மஹாபுத்திமான்; எப்பொழுதும் ஆசிரமத்திலேயே இருப்பவர்; பிதாவின் பணியினையில் கவனமுள்ளவர்; பட்டணங்களையும் தேசங்களையும் அவைகளிலுள்ள பிராணிகளையும் பொருள்களையும் பிறத்தது முதல் பார்த்தவரல்ல. ஒரு நாள் தெல்வச் செயலாய் அந்தப் பெண்கள் இருக்குமிடத்திற்கு வந்தார் அவர்கள் பார்ப்பவர்களின் மனத்தைக் கவரும்படி அலங்கரித்துக்கொண்டு, மதுரமாய்ப் பாடிக்கொண்டு அவரிடத்திற்கு வந்து "மஹர்ஷே! தாங்கள் யார்? ஐன ஸஞ்சாரயில்லாத இந்தக் குரூரமான வனத்தில் ஏன் தனிமையில் வலிக்கிறீர்" என்றார்கள். தான் அதுவரையில் பூரக்காத ரூபமுள்ள அந்தப் பெண்களை நோக்கி ரிஷ்யசிருங்கர் "நான் விபண்டகருடைய புத்திரன். என் பெயர், ரிஷ்யசிருங்கர். அழகான கண்களையுடையவர்களே! எனக்கு தவம், ஐபம், தோமம், வேதாந்யயனம் முதலியவைகளில் கொஞ்சம் பயிற்சியுண்டு. எங்கள் ஆசிரமம்

ஸமீபத்தில் இருக்கிறது. அங்கே வந்தால் விதிப்படி, உங்களுக்குப் பூஜை செய்கிறேன்" என்றார்.

அவர்கள் அதற்கிணங்கி அவருடன் செல்ல, அவர் அர்ப்பயம் பூசிய பழங்கள் மிழங்குகள் முதலியவைகளால் வேசிபரை மிகவும் உபசரித்தார். வெகு ஆதரவுடன் அவர்கள் அதை அங்கீகரித்து, மஹரிஷி வருமுன் அங்கிருந்து போக விரும்பி "ஸ்வாமி! நாங்கள் தங்களுக்குக்காகக் கொண்டு வந்த பழங்களையும் மிழங்குகளையும் புஜிக்க வேண்டும்" என்று ருசிபுள்ள மோதகங்களையும் பலவித பகஷணங்களையும் கொடுத்தார்கள். அபூர்வமான பழங்கள் என்றெண்ணி அவரும் அவைகளைத் தின்று மிக்க ஸந்தோஷத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் அடைந்தார். பிறகு அவர்கள் "ஸ்வாமி! எங்களுடைய அனுஷ்டான வேளை தாண்டியிடும்; ஆசிரமத்திற்குப் போகவேண்டும்; உத்தரவுகொடுங்கள்" என்று அவரை இறுகத் தழுவி, அங்கிருந்து போய்விட்டார்கள். அவர்களுடைய ரூபத்தாலும், மிகுதுவான தேக ஸ்பரிசத்தாலும், அதிலிருந்து விகம் மணத்தாலும், மதுரமான தின்பண்டங்களாலும், இனிய பாட்டாலும் அந்த ரீஷி புத்திரன் மனம் கலங்கி, அவர்களை விட்டுப் பிரிந்ததைத் தாங்காமல், அவர்களையே நினைத்துக்கொண்டு இனி எப்பொழுது பார்ப்போம் என்றிருந்தார். அவர்களை முதலில் கண்ட இடத்திற்கு மறுநாள் வந்து, அந்த வழியையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அந்தப் பெண்களும் அங்கே வந்து அவர் இருப்பதைக் கண்டு, இவர் கமது வஸியில் அகப்பட்டார் என்று மகிழ்ந்து, "ஸ்வாமி! தாங்களும் எங்களுடைய ஆசிரமத்திற்கு வர வேண்டாமா? போவோம். தாங்கள் நேற்று புஜித்த பழங்களிப்போல் அங்கே பல உண்டு. தங்களை விசேஷமாய் உபசரிக்க விரும்புகிறோம், வாருங்கள்" என்று அழைத்தார்கள். அவர்களுடைய வார்த்தையால் மயங்கி, ரீஷி புத்திரர் கட்டுப்பட்டவுடன் வேசியர் அவரை அங்கே தேசத்திற்கு அழைத்துப் போனார்கள்.

அந்த ராஜ்யத்தில் அடி வைத்தவுடன் பெரும் மழை பெய்தது. ஸகல பிரானிகளும் ஸந்தோஷித்தன. எல்லோரும் வேண்டிய மழையைக் கொண்டு வந்த ரீஷியை ரோமபாதர் மிக்க வணக்கமாக எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து, விதிப்படி பூஜித்துக் கைகூப்பி, "ஸ்வாமி! தங்களை இப்படி ஏமாற்றி அழைத்து வந்தேன் என்று தாங்களும் மஹரிஷியும் கோபிக்காமல், என் குற்றத்தைப் பொறுக்க வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தான்; அவரை அரண்மனைக்கு அழைத்துப்போய், சாந்தை என்ற தன் பெண்ணை அவருக்கு மணம் செய்வித்தான். ரீஷியிருங்கர் அங்கே ஸகல ஸௌக்கியங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு சிலகாலம் தங்கியிருந்தார்.

ஏவம் ஸத்யவஸத் தத்ர ஸர்வ காலம: ஸுபூஜித: |
ரீஷ்ய ஸ்ரூங்கோ மஹாதேஜா: ஸாந்தயா ஸுதா பார்யயா | (32)

ஸர்க்கம் 11

தசரதர் ரீஷ்யரீருங்கரை அழைத்துவந்தது

பூய ஏவ ச ராஜேத்திர! ஸ்ருணு மே வசதம் ஹிதம் |
யதா ஸ தேவ ப்ரவர: கதாயா மேவ ம்ப்ரஸித் | (1)

"ராஜாஜிரஷ்ட! கேளும், ஸனத்குமாரர் பின்வருவதையும் சொன்னார். 'இஷ்வாகு வம்சத்தில் தசரதனென்ற தர்மாத்மாவும் ஸத்தியம் தவறுதலனுமான அரசன் உண்டாவான். அந்த ராஜரவுக்கு, அங்க ராஜனுடன் ஸ்கேகம் ஏற்படும். ரோமபாதருக்கு சாந்தை பென்ற உத்தமப் பெண் இருப்பாள். ஒரு ஸமயத்தில் தசரதன் அங்க ராஜாநிடம் போய் 'தர்மபுத்திரபுள்ள மித்திர! வெகு காலமாய் எனக்குப் புத்திர பாக்யமில்லை, என் வம்சத்தை வளரச்செய்யும் குமாரன் பிறக்கும்படி ஒரு யாகத்தைச் செய்ய வேண்டும். சாந்தையின் கணவனுன ரீஷ்யரிருங்கரிடத்தில் இதைச் சொல்லி, அவர்களை ரீ அபியாத்யைக்கு அனுப்பவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொள்வான். தசரதருடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றக் கூடியவர் ரீஷ்யரிருங்கரே என்று அங்கராஜன் நிச்சயித்து, ஒருவருடனும் யோசிக்காமல் தன் பெண்ணையும் மருமகனையும் அபியாத்யைக்கு அனுப்புவான். கீர்த்தியில் பிரியமுள்ள தசரதன் கவலைபற்று மிருத்த ஸந்தோஷத்துடன் அந்த ரீஷியை உபசரித்து 'ஸ்வாமி! நான் புத்திரனைப் பெற்றுப் புன்ய லோகங்களையடையப் புத்திர காமேஷ்டி செய்விக்க வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொள்வான். அந்த ரீஷி அதற்கிணங்கி இஷ்டியைச் செய்வார். அதனால் நான்கு புத்திரர்கள் பிறப்பார்கள். அவர்கள் அளவற்ற பராக்கிரமசாலிகளாக, ஸகல லோகங்களிலும் கீர்த்திமார்களாக, ஸூரிய வம்சத்தை வளரச் செய்கிறவர்களாக விளங்குவார்கள்" என்று, சென்றது, நிகழ்வது, வரப்போவதென்ற மூன்று காலங்களையும் அறிந்த தேவரிஷேஷ்டரான ஸனத்குமாரர் சென்றிருதபுகத்தில் சொன்னார். ஆகையால் தாங்கள் பத்துக்களையும் ஸௌன்யத்தையும் அழைத்துக் கொண்டு அங்கே தேசத்திற்குப் போய், அந்த மஹரிஷியை நன்றாகப் பூஜித்து, ஸகல மரியாதையுடன் அழைத்து வரவேண்டும்" என்றார்.

தசரதர் அதை வலிஷ்டருடன் ஆலோசித்து, அந்தப்பூர ஸ்கீகளைபும் மந்திரிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு, நாடு நகரம் வணம் மலை நதிகளைத் தாண்டி, அந்த முனிரிஷேஷ்டர் வாரிக்கும் தேசத்திற்கு வந்து, ரோமபாதருடைய அரண்மனையில் ரீஷ்யரிருங்கர் அந்நியைப்போல் தீவ்விப்பதைக் கண்டார். ரோமபாதர் தன் பிரிய மித்திரன் வந்ததால் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியடைத்து, அவரை மிகவும் மரியாதையாக உபசரித்து, அவர், தனக்கும் தசரதருக்கும் உள்ள ஸ்கேகத்தைபும் பூர்வீக ஸம்பந்தத்தையும் அம்முனிவருக்குத்

35 தெரிவித்தார். அதை யறிந்து மஹரிஷி, தன் மாமனாரை விசேஷமாக உபசரித்தார்.

40 இப்படி ஆகரவுடன் பூஜிக்கப்பட்டு ஏழெட்டு நாட்கள் வரையில் தசரதர் அங்கிருந்து, பிறகு "மித்திர! சாந்தையைப் பிடித்துக் கொண்டு வரவும் என்றுடன் அனுப்பவேண்டும்; அவர்களால் ஒரு பெரிய காரியம் எனக்கு ஆகவேண்டியிருக்கிறது" என்றார்.

45 ரோமபாதர் அதற்கு ஸம்மதித்து அம்முனிவரிடத்திற்குச் சென்று "ஸ்வாமி, தாங்களும் சாந்தையும் அயோத்யைக்குப் போய், தசரதருக்கு ஒரு பெரிய உபகாரம் செய்யவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். அந்த ரிஷிபுத்திரன் அதை ஒப்புக்கொண்டார். பிறகு அவ்வரசர்கள் ஆலிங்கனம் செய்து, பிரிந்து சென்றனர்.

50 தசரதர் அந்நேரமாகச் செல்லக்கூடிய தூதர்களை அழைத்து "நீங்கள் அயோத்யைக்குப் போய் எங்களுடைய வரவைத் தெரிவித்து நகரத்தைச் சுத்தம் செய்து, ஜலம் தெளித்து, தூபங்களாலும் மாலைகளாலும் பூஜைகளாலும் தோரணங்களாலும் அலங்கரிக்கச் சொல்லுங்கள்" என்று அனுப்பினார். அயோத்யை வானிகள் அப்படியே செய்ய, தசரதர் மஹரிஷியை முன்னிட்டுக் கொண்டு, சங்கம் துத்துப் பேரினை முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடன் பட்டணத்தில் பிரவேசித்தார். முனிவிரேஷ்டரை அழைத்து வந்த அரசனைக் கண்டு குடிகள் அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். 55 தசரதர் மஹரிஷிக்கு விதிப்படி பூஜை செய்து அந்தப்புரத்தில் இருக்கி, கன் குறைகள் யாவும் தீர்ந்து கோரிக்கைகள் யாவும் நிறைவேறினதாக எண்ணி ஸந்தோஷித்தார். சாந்தையைக் கண்டு, அந்தப்புர ஸ்திரீகள் எல்லையற்ற ஆனந்தம் கொண்டார்கள். அரசனாலும் ராஜபுத்திரர்களாலும் வெகுப் பிரியத்தடன் ஆதரிக்கப்பட்ட சாந்தையும் முனிவரும் சிலகாலம் அங்கே ஸுகமாய் உலகித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். 60

பூஜ்யமாநா ச நாடா: ஸா ராஜ்ஞா ஸைவ விபேஷத: |
உவாஸ தத்ர ஸுமிதா கஞ்சித் காலம் ஸஹர்த்தவிஜா || (30)

ஸர்க்கம் 12 அசுவமேதம்

தத: காலே பஹுதிதே கஸ்யிம்ஸ்ரித் ஸுமதோஹரே |
வஸந்தே ஸமநுப்ராப்தே ராஜ்ஞா யஷ்டம் மதோபவத் || (1)

வெகுநாட்களுக்குப் பிறகு, லகல பிரானிகளின் மனத்தைக் கவரும் வஸந்தருது வந்தது. தசரதருக்கும் அசுவமேதம் செய்ய எண்ண

முண்டாயிற்று. தேவர்களைப்போல் பிரகாசிக்கும் ரிஷியை அவர் ஸமஸ்கரித்து "என் குலத்தை வளரச்செய்யும் புத்திரனுண்டாகும் படி அசுவமேதத்தை நடத்தியைத்து, அதன் முன்பாகமான ஸாம் 5 க்ரஹணி என்ற இஷ்டியில் தாங்கள் பிரஹ்மாவாக இருக்க வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டார். முனிவர் "அப்படியே ஆகட்டும். யாக ஸாமக்ரிகளைச் சேரும், யாகக் குதிரையைப் பூரிப் பிரதக்ஷணம் செய்ய அனுப்பும்" என்றார். அரசன், "ஸுமந்திரரே! வேத வேதாங்கங்களில் நீபுணர்களான ஸுயக்ருர், வாமதேவர், 10 ஜாபாலி, காசியபர், வஸிஷ்டர் இன்னும் மற்ற பிராம்மண ரிரேஷ்டர்களை இந்த யாகத்தில் சித்திக்குகளாக வரித்து, வேத விதிப்படி வாஹனங்களில் ஏற்றி அழைத்துவாரும்" என்றார். ஸுமந்திரர் அப்படிச் செய்ய, தர்மாத்மாவான அரசன் அவர்களை நன்றாகப் பூஜித்து "பிராம்மணத்தமர்களே! புத்திரபாக்ஷியமின்றி வருத்தம் எனக்கு இதர ஸுகங்களால் பிரயோஜனமென்ன? ஆகையால் 15 அசுவமேதத்தை விதிப்படிசெய்து, இடையூறு பாபங்களைப் போக்கி, ரிஷியிருங்கருடைய மஹிமையால் என் எண்ணங்களை அடையப் போகிறேன்" என்று தர்மார்த்தங்களுக்கு அனுகூலமாக மதுரமாகச் சொன்னார். 20

அந்த மஹரிஷிகள் நல்லது நல்லதென்று அதைக் கொண்டாடினார்கள். ரிஷியிருங்கரும் மற்றப் பிராம்மணத்தமர்களும் "மஹாராஜ! புத்திரனை அடைவதற்கு அசுவமேதம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தத் தர்மமான புத்தி உமக்கு உண்டானதால் 25 பராக்ஷிரமமுள்ள நான்கு புத்திரர்கள் உமக்கு நிச்சயமாகப் பிறப்பார்கள். ஆகையால் யாகஸாமக்ரிகளைச் சேர்த்து, யாகக் குதிரையைப் பூரிப் பிரதக்ஷணம் செய்யவிட்டு, மற்றக் கிரியைகளையும் நடத்தலாம்" என்றார்கள்.

அதைக் கேட்டுத் தசரதர் மிகவும் ஸந்தோஷித்து "மந்திரிகளே! வஸிஷ்ட மஹரிஷியின் கட்டளைப்படி, யாக ஸாமக்ரிகளைச் சேருங்கள். தகுந்த குரர்களோடும் உபாத்தியாயர்களோடும் யாகக் குதிரையைப் பூரிப்பிரதக்ஷணம் செய்ய அனுப்புவீர்கள், ஸரபூ நதியின் வடகரையில் யாகசாலையைக் கட்டவேண்டும், விண்ணங்களை 30 விலக்கக்கூடிய சாந்தி முதலிய கிரியைகள் கல்பஸூத்திரப்படி முறை தவறாமல் நடக்கட்டும். யாகத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் லக்ஷணங்களை யும் குணதோஷங்களையும் நன்றாக அறிந்த பிரஹ்மராஷ்டிரர்கள் இவ்விதமான யாகங்களைக் கெடுக்க ஸமயம் தேடிக்கொண்டிருப்பார்கள். யாதொரு குற்றமும் நேராமல் ஸுலபமாக இந்த யாகத்தைக் செய்யக் கூடுமானால் எல்லா அரசர்களும் அடிக் கடி செய்வார்களே. ஆகையால் இந்த யாகம் யாதொரு குற்றமுமில்லாமல் 40 சாஸ்திரப்படி நடப்பது உங்களுடைய பொறுப்பு. இந்த விஷயத்தில் உங்களுக்கு மிகுந்த திறமையிருப்பதால் இதை உங்களிடத்தில் ஒப்புவித்தேன்" என்றார். மந்திரிகள் "தங்களுடைய ஆக்ஷேபப்படி

45 செய்யக் காத்திருக்கிறேன்” என்றார்கள். ஸாஸ்யரஹணி இஷ்டி முதல், யாகம் குதிரையே அறுப்புவது வரையில் நடந்தன.

பிறகு பிராம்மணர்கள் ஸகல தர்மங்களைவும் அறிந்த தசரதரைக் கொண்டாடி அந்த ராஜஸிரேஷ்டரிடத்தில் அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு தங்களுடைய விடுதிகளுக்குச் சென்றார்கள். அரசன் மந்திரிகளை அனுப்பிவிட்டுத் தன் அந்தப்புரத்திற்குப் போனார்.

“தேஷ்வத் தவிஜாக்ரீயேஷு மந்திரிணஸ் தாத் தராதி”பு: |
விஸீஜயித்வா ஸ்வம் வேர்ம ப்ரவிஸ்ய மஹாதி”புதி: || (21)

ஸர்க்கம் 13

அகவமேதம் (தொடர்ச்சி)

புத: ப்ராப்தே வஸந்தே து பூரிண: ஸம்வதஸரோ பீவத் |
ப்ரஸவார்தம் ததோ பஷ்டம் ஹயமேதேத் வீர்யவாத் || (1)

5 அடுத்த வஸந்த ருது வந்தவுடன் பெளர்ணமியில் அரசன் யாகசாலைக்குப் போக விரும்பி, வஸிஷ்டரை நமஸ்கரித்து விதிப்படி பூஜித்து மிகுந்த வணக்கத்துடன் “மஹர்ஷே! தாங்கள் எனக்கு ஆசாரியர்; மேலும் பரமமித்திரர்; ஆகையால் திரவியம் தேவதை மிரியை முதலிய யாகத்தின் அங்கங்களில் யாதொரு தோஷமும் நேராமல், ராஷஸர்கள் விக்னம் செய்ய இடம் கொடாமல், சாஸ்திர விதிப்படி வெகு ஐக்கிரதையாக இதை முடிக்கவேண்டும், இந்தப் பாரத்தைத் தாங்களே ஏற்று நடத்தவேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டார். முனிவர் அதை அங்கேசரித்து, யாகங்களை நடத்துவதில் சிபுணர்களுக்கும் ஞானத்தாலும் வயதாலும் முதிர்ந்த பிராம்மணர்களையும், யாகத் திரவியங்களைத் தருவிப்பதற்கு அரசனும் சீயமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளையும் மற்ற வேலைக்காரர்களையும், யாகத்தில் உபயோகப்படும் செங்கல்களைச் செவ்விறவர்களையும், யாக பாத்திரங்களைச் செய்யும் தச்சர்களையும், ஞானம் கிணறு வெட்டுபவர்களையும், சித்திரமெழுதுவோர்களையும், ரஸாயனம் பால அபிசயம் முதலியவைகளில் திறமையுள்ளவர்களையும், கணக்கர்களையும், யாகப் பிரயோகங்களை நன்றாயறிந்த கத்தமான நடத்தையும் படிப்பு முன்னவர்களையும் தருவித்து, “சித்விக்குகளை! அரசனுடைய உத்தரவுப்படி, யாகத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் வெகு ஐக்கிரதையாய் நடத்தவேண்டும். சில்பிகளை! யாகத்தில் உபயோகப்படும் அநேகமாயிரம் செங்கல்களைச் சீக்கிரமாய்ச் செய்யுங்கள். வேலைக்காரர்களை! அரசர்கள் வஸிக்கக்கூடிய பல விடுதிகளைக் கட்டுங்கள். அவை வெகு விசாலமாய்க் காற்று மழையைத் தாங்கக் கூடியவையாக இருக்கவேண்டும்.

25 அப்படியே பிராம்மணர்கள் தங்கக்கூடிய பல அழகான விடுகளைக் கட்டி, அவைகளில் ஸகல போஜன ஸாமான்களைக் குறை

வில்லாமல் வைப்புகள். பட்டணத்து ஜனங்களுக்கும் நாட்டிலுள்ள குடிகளுக்கும் ஸுகமான விடுதிகளை அமைப்புகள். அதிகாரிகளை! எல்லோரையும் வெகு அன்புடன் பூஜித்து வேண்டிய வரையில் அன்னமிட்டு, சந்தனம் புஷ்பம் தாம்பூலங்களால் உபசரியுங்கள். 30 எதையும் அலக்ஷ்யமாய் ஆதரமின்றிச் செய்யக்கூடாது. நான்கு வர்ணத்தாரையும் தருக்கபடி, மரியாதை செய்யவேண்டும். ஸ்ரீந ஹத்தாலாவது விரோதத்தாலாவது காமக்ரோதத்தாலாவது ஒரு வரையும் அலக்ஷ்யம் செய்யக்கூடாது. யாக காரியங்களில் முன்னின்று யாவற்றையும் நடத்தும் அதிகாரிகளையும் வேலைக்காரர்களையும் சில்பிகளையும் முறை தவறாமல் விசேஷமாய் உபசரிக்கவேண்டும். திரவியத் தையும் அன்ன பானங்களையும் வேண்டியவரையில் கொடுத்த ஜனங்களைத் திருப்தி செய்யவேண்டும். என்னிடத்திலும் அரசனிடத்திலும் சீங்கள் வைத்திருக்கும் பிரீதிக்கு அடையாளமாய், நான் சொன்னவைகளில் யாதொரு குறையும் இல்லாதவர்களுக்கும்” என்று ஆக்ஞாபித்தார். அவர்கள் “மஹர்ஷே! தாங்கள் சொன்ன படியே இதுவரையில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இனி நடக்க வேண்டிய காரியங்களையும் குறைவின்றி நடத்துகிறோம்” என்றார்கள்.

பிறகு வஸிஷ்டர் “ஸுமந்திரே! ஸகல தேசங்களிலிருந்தும் தர்ம சிந்தையுள்ள அரசர்களையும் நான்கு வர்ணத்தார்களில் 45 சிரேஷ்டர்களையும் பூஜித்து வருவிக்கவேண்டும். விதேஹாநிபதி யான ஜனகர் மஹாஞ்சர், வேதவேதாந்தங்களில் சிபுணர், பிரஹ்மஞ்சர், தசரதருக்கு வெகுநாளாகப் பரமமித்திரர்; அவரை நேரில் அழைக்கவேண்டும். நமது அரசனுக்கு நண்பனும் எப்பொழுதும் பிரியமாய்ப்பெகும் காகிராஜனையும், தசரதருடைய மாமனான கேகயராஜனையும், அவருடைய புத்திரன் யுதாஜித்தையும், மஹா 50 கீர்த்திசாலியும் மிகுந்த பாக்ஷியவானும் தசரதருக்கு அந்தரங்க மித்ரனுமான ரோமபாதரையும் நன்றாகப் பூஜித்து சீரே அழைத்து வரவேண்டும். மேலும், சிழக்கு தேசத்தரசர்களையும் ஸிந்து லௌவீரம் லௌராஷ்டிரம் முதலிய மேற்கு தேசங்களின் அரசர்களையும் தெற்றிலுள்ளவர்களையும் நம் அரசனுக்கு நண்பர்களான மற்ற பூபுதிகளையும் புத்திரமித்திரபந்து வர்க்க பரிவார ஸைன்யங்களுடன் ஆதர்களை அனுப்பி சீக்கிரமாய் அழைத்து வாரும்” என்றார்.

ஸுமந்திரர் புத்திமான்களான ஆதர்களை மற்ற இடங்களுக்கு அனுப்பி, நேரில் போய் அழைக்க வேண்டிய இடங்களுக்குத் தானே போனார். எல்லா வேலைக்காரர்களும் தங்களுக்கு சீயமித்த காரியங்களைக் குறைவின்றி முடித்ததாக வஸிஷ்டரிடத்தில் தெரிவித்தார்கள். அவர் வெகு பிரியத்துடன் “அதிகாரிகளை! பிறருக்கு எதைக் கொடுத்தாலும் ஸந்தோஷமாய்க் கொடுக்கவேண்டும், அலக்ஷ்யமாய்க் கொடுத்தால் நமது யஜமானனுக்குக் கொடுதி வரும். ஆகையால் ஐக்கிரதையாய்க் கொடுங்கள்” என்று எச்சரித்தார். 65

70 எல்லா அரசர்களும் ரத்தினம் முதலிய உத்தம பதார்த்தங்
களைக் காணிக்கையாக எடுத்துக்கொண்டு சில தினங்களுக்குள் வந்து
சேர்ந்தார்கள். வஸிஷ்டர் 'மஹாராஜ! தங்களுடைய உத்திரவுப்
படி எல்லா அரசர்களும் வந்து விட்டார்கள். தகுந்த மரியாதை
யுடன் அவர்களை உபசரித்து விடுகளை ஏற்படுத்தி
யிருக்கிறேன். யாக பதார்த்தங்கள் யாவும் விரித்தமாயின. யாகசாலை
75 ஸகல பதார்த்தங்களாலும் நிறைந்து, மணத்தால் விரிவுபெற்ற
பட்டது போல் வெகு அழகாக இருக்கிறது. கோரில் பார்க்க
வேண்டும். யாகம் செய்யப் புறப்படலாம்' என்றார்.

80 பிறகு சுபகஷத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில் வஸிஷ்டர் ரிஷ்ய
சிருங்கர் முதலிய பெரியோர்களின் அனுமதி பெற்று அரசன் யாக
சாலைக்குப் புறப்பட்டார். அங்கே ரிஷ்யசிருங்கரை மூன்றிடங்க
80 கொண்டு மற்ற ரிஷிகள் சாஸ்திரப்படி யாககாரியங்களை ஆரம்பித்
தார்கள்.

ஸ்ரீயங்குலக்ஷிம் புரஸ்குத்ய யஜ்ஞகர்மா ரபம்ஸ் ததா³ |
யஜ்ஞவாடகீதா: ஸர்வே யதா³ ஸாஸ்திரம் யதா³ விதி³ | (37)

ஸர்க்கம் 14

அசுவமேதம் (தொடர்ச்சி)

அத³ ஸம்வதஸரே பூர்ணே தஸமித் ப்ராப்தே துரங்கீமே |
ஸரய்வாஸ்யோ ததிரே திரே ராஜ்ஞோ யஜ்ஞோ ப்யவர்த்த³ | (1)

5 பூமிப்பிரதக்ஷிணம் செய்ய அனுப்பிய குதிரை, ஒரு வருஷம்
வருசரித்து இடையூறின் நிதி திரும்பி வந்தது. அரசனுடைய உத்தர
வுப்படி ஸரயூயதியின் வடக்குக்கரையில் கட்டப்பட்ட யாகசாலையில்
வேதவேதாங்க ரிபுணர்களான ரித்விக்குகள், சிரௌதஸூத்ரத்தை
யும் மீமாம்ஸா நியாயத்தையும் அனுஸரித்து, ப்ரவர்க்யம் உபஸ்தம்
முதலிய பிரிவைகளைச் செய்து, இன்னும் அதிதேசத்தால் நேர்ந்த
தேறாமம் முதலிய மற்ற யாகக் பிரிவைகளையும் குறைவற நடத்தி
னார்கள். பிறகு, ஸகல யாக புருஷர்களும் வெகு ஸந்தோஷத்
10 துடன் அந்தக் பிரிவைகளுக்கு அதிஷ்டான தேவதைகளைப் பூஜித்து,
காலை ஸவனத்தில் இந்திரனுக்கு யாக பாகத்தைக் கொடுத்தார்கள்.
பிறகு ஸகல பாபங்களையும் போக்கும் னோமராஜாவைத் துதித்து,
மற்ற இரு ஸவனங்களையும் விதிப்படி செய்தார்கள். இந்த
தேறாமங்களில் மறதியும் மாறுதலுமின்றி எல்லாம் சேடிமகரமாக,
தகுந்த மந்திரங்களுடன் செய்யப்பட்டன.

15 அந்த யாகம் நடக்கும் வரையில் பரியால் வருந்துகிறவர்கள்,
வேலை செய்து களைத்தவர்கள், தாகத்தால் சிரமப்பட்டவர்கள் ஒரு
வருமில்லை. எல்லோரும் பூரண வித்வான்கள்; தாது ரிஷ்யர்களுக்
குக் குறைபாடில் உடையவர்கள். வேதியர்களும் தபஸ்விகளும்

திகம்பரர்களும் கிழவர்களும் நோயாளிகளும் பெண்டுகளும் சிறு
வர்களும், எப்பொழுதும் இஷ்டப்படி போஜனம் செய்துகொள்
20 டிருந்தார்கள். பதார்த்தங்களின் ருசியால், பூஜித்து எழுந்தவுடன்
மறுபடியும் பூஜிக்க ஆசை உண்டாயிற்று; வயிற்றினோ இடயில்லை.
அன்னபானங்களையும் ஆடையாபரணங்களையும் எண்ணிறந்த
ஜனங்களுக்கு இடைவிடாமல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தும், இன்
25 னும் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசனுக்கு உண்டாகி,
'அன்னபானங்களையும் பஷ்யங்களையும் வஸ்திரங்களையும் ஆபர
ணங்களையும் வேண்டிய வரையில் கொடுங்கள் கொடுங்கள்' என்று
உத்திரவு செய்தார்; அதிகாரிகள் அப்படியே பல இடங்களில்
கொடுத்து வந்தார்கள். சமையல் விதிப்படி நன்றாய்ச் சமைக்கப்
30 பட்ட பதார்த்தங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் மலைமலையாய்க் குவிக்கப்
பட்டன. பல தேசங்களிலிருந்தும் கூட்டம் கூட்டமாய் வந்திருந்த
பெண்டுகளும் புருஷர்களும் அன்னபானங்களையும் பஷ்யங்களையும்
பூஜித்து அளவற்ற திருப்தியடைந்தார்கள்.

குண்டலம் முதலிய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பல
பிராம்மணர்கள் தங்கள் இனத்தாருக்குப் பரிமாறினார்கள்; சிலர்
35 அவர்களுக்கு உதவிசெய்தார்கள். பிராம்மணுத்தமர்கள் வேண்
டியவரையில் பூஜித்து 'மஹாராஜ! பதார்த்தங்கள் சமைக்கப்
பட்ட திறமையையும் அவைகளின் ருசியையும் குணத்தையும்
சொல்லமுடியாது. பரிமாறுகிறவர்கள் எங்களுக்குச் செய்யும்
40 உபசாரத்திற்கோ எல்லையிலலை. எங்களுடைய ஸந்தோஷத்தையும்
திருப்தியையும் வர்ணிக்கமுடியாது. தங்களுக்கு ஸகல மங்களங்
களும் உண்டாகட்டும்' என்று ஆசீர்வதித்தார்கள், அரசன் மிகவும்
ஸந்தோஷித்தார்.

புத்திமாய்களும், வாதம் செய்வதில் ஸமர்த்தர்களுமான
பிராம்மணர்கள், ஒருவரை யொருவர் ஜயிக்க விரும்பி, யாகக்ரியை
45 களுக்கு வருவிலுள்ள ஓய்வுகாலத்தில் பலவித பூர்வபக்ஷ விரித்தார்
தங்களடங்கிய சாஸ்திர வாதங்களைச் செய்தார்கள். தர்ப்பங்க
ளைப் பரப்புவதில் தேர்ந்த பிராம்மணர்கள் ஒவ்வொரு நாளும்
மூன்று ஸவனங்களிலும் உமாமுதலிய தேவதைகளை அதிஷ்டானமா
யுடைய காரியங்களைப் பெரியோர்களின் உத்தரவுப்படி செய்தார்
50 கள். வைதிகக் பிரிவைகளை நடத்தினவர்களில் வேதவேதாந்த ரிபுண
ரல்லாதவர்களும், சாந்த்ராயணம் முதலிய விரதங்களை அனுஷ்டிக்
காதவர்களும், பல சாஸ்திரங்களைப் படிக்காதவர்களும் ஒருவரு
மில்லை. அரசனுடைய ஸபையிலிருப்பவர்களோ வாதத்தில்
55 ரிபுணர்கள்.

பூயங்களை நாட்டவேண்டிய மமையத்தில் அக்ஷிவேதிக்கு அருகில்
நறுவளி மரத்தால் ஒரு பூமும், தெற்கில் தேவதானு பூமும், வடக்
கில் மந்திரேகு அக்ஷித பூமும், அம்மூன்றிற்கும் தெற்கில் மூன்று
பில்வ பூயங்களும், வடக்கில் அவ்விதம் மூன்றும், அந்த ஒன்பதம்

60 கும் தெற்கில் மூன்று கதாங்காலி யூபங்களும், வடக்கில் அவ்விதம் மூன்றும், அந்தப் பதினாதிற்றும் தெற்கில் மூன்று பலாச யூபங்களும், வடக்கில் அவ்விதம் மூன்றும் நாட்டப்பட்டன. இந்த இருபத்தொரு யூபங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு மார்பளவு தூரத்தில் உறுதியாய்ச் சிற்பிகளால் நாட்டப்பட்டன. போரை முதலிய

65 தோஷங்களில்லாத கெட்டியான மரத்தால், எட்டுப் பட்டைகளுடன் 504 அங்குலம் உயரமுள்ளவைகளாக, வெகு வழவழப்பாய் அவை இழைக்கப்பட்டன. யாக விதிகளையும் பிரயோகங்களையும் அறிந்த பிராம்மணர்கள் அவைகளை ஆபரணங்களாலும் வஸ்திரங்களாலும் மாலைகளாலும் சந்தனம் முதலியவைகளாலும் தங்கப்

70 பட்டங்களாலும் அலங்கரித்து, யாகசாலைகளை விளங்கச் செய்தார்கள். அவை எவ்வெழாய்ப் பார்க்கப்படும் பொழுது, ஆகாசத்தில், ஸ்பந்திரி மண்டலங்களைப் போல் விளங்கின.

யூபங்களை நடுவதற்கு மூன், யாக ஸூத்திரத்தில் சொல்லியபடி செய்யப்பட்ட செங்கல்களால் அக்ஷிணேதிரையப் பிராம்மணர்கள்

75 கட்டினார்கள். 'அது இறக்கைகளையும் வாடையும் விரித்தும்கொண்டு கிழக்கு முகமாகப் பூரிசைய நோக்கும் கருடனைப்போல் பதினெட்டு அடுக்குகளுடன் அமைக்கப்பட்டது. இறக்கைகளின் நடுவில் சிறிய தங்கப் பாளங்கள் இணக்கப்பட்டிருந்தன.

அந்த யூபங்களில் இந்நிராதி தேவதைகளை உத்தேசித்து ஸர்ப்பங்களும் பகலிகளும் விதிப்படி கட்டப்பட்டன. பின்பு சாமிநரம் என்ற கிரியையில் அச்வமேதக் குதிரையும், ஆமை முதலிய ஜல

80 ஜத்துக்களும், ஆடு முதலிய பிராமப் பசுக்களும் உபயோகப்பட்டன. முக்கியமாய் 300 பசுக்களும், பிரதான பசுவான குதிரையும் யூபங்களில் கட்டப்பட்டன. பசுவை அறுக்கும் சாமிநரப் பிரதேசத்தில்

85 இறந்த அந்தக் குதிரையை அரசனுடைய மஹிலிகள் மந்திரங்களுடன் ப்ரோஷணம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்து, இடமாகவும் வலமாகவும் சுற்றிவந்தார்கள். பட்டமஹிஷியான கௌஸல்யை அதன் வயிற்றிற்கு மேலாக மூன்று தங்க ஊசிகளால் ஆயுதம் நாட்டும் இடங்களைக் கீறினாள். பின்பு அவள் புண்யமடைய

90 விசும்பி வெறுப்படையாமல், ஒரு ராத்திரி முழுவதும் அதன் ஸமீபத்திலிருந்தாள்.

பிறகு ஹோதா, அத்வர்பு, உக்காதா, பிரஹ்மா என்ற பிரதான ரித்விக்குகள், அரசனால் தகழிணையாகக் கொடுக்கப்பட்ட மஹிலி, வாவாதை, பாலாகஸி, பரிசிருத்தியென்ற ஸ்த்ரீகளைப் பெற்று,

95 அவர்களுக்குப் பதிலாக திரிவயத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களை அரசனிடத்தில் கொடுத்தார்கள்.

அத்வர்பு வெகு ஜாக்மிரதையாய்ப் பசுவின் வளைக்குப் பதிலாகக் குதிரையின் தேஜஸியென்ற உள் அவயவத்தை எடுத்து, சுத்தமான மணஸூடன், ரீர் நொச்சிலின் இலைகளால் செய்த தடுக்கில் வைத்து, விதிப்படி, மந்திரங்களுடன் ஹோமம் செய்தார்.

100

அரசன் அந்தப் புகையை முகர்ந்து, ஸகல பாபங்களும் விவகிப் பரிசுத்தமானார். பிறகு பதினாறு ரித்விக்குகளும் அந்தப் பசுவின் அங்கங்களை விதிப்படி ஹோமம் செய்தார்கள்.

அந்த யாகத்தில் முக்கிய தினங்கள் மூன்று, முதல் நாளில் நான்கு ஸ்தோமங்களுள்ள அக்ஷிஷ்டோமமும், இரண்டாவதில் உத்தியமும், மூன்றாவதில் அதிராதாமும், மற்ற நான்களில் த்ரியோதிஷ்டோமம்-ஆயுஷ்டோமம் இரண்டு அதிராதாமும் அபிஜித் விசுவஜித் ஆப்தோர்யாமம் என்ற ஆறு க்ரதுக்களும் சாஸ்திரப்படி, மிகவும் சேஷமகரமாய் நடந்தன.

பிரஹ்மாவால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்த மஹா யாகத்தை அரசன் ஸாங்கோபாங்கமாகச் செய்து, அளவற்ற ஸந்தோஷத்துடன், ஹோதா அத்வர்பு பிரஹ்மா உக்காதா என்றவர்களுக்கு முறையே கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு தேசங்களை தகழிணையாகக் கொடுத்தார். அவர்கள் அவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு

110 "மஹாராஜா! எப்பொழுதும் வேதாத்யயனத்தையும் தபணையும் செய்துகொண்டிருக்கும் எங்களுக்கு இந்தத் தேசங்களால் பயனில்லை. அவைகளைக் காப்பாற்றவும் சக்தியில்லை. இந்தப் பூரிசைய ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவர் தாங்களே. ஆகையால்- சத்தினம் தங்கம் வெள்ளி பசு முதலியவைகளில் எதையாவது இதற்குப் பதிலாகக் கொடுங்கள்" என்றார்கள்; அரசன் பத்து லக்ஷம் பசுக்களையும் பத்து

120 கோடி தங்கம், நூற்பது கோடி வெள்ளி நாணயங்களையும் அந்த தேசங்களுக்கு விலையாகக் கொடுத்தார்.

தங்களுடைய பாகங்களை வியாயமாய்ப் பிரிப்பதற்கு வஸிஷ்டனையும் ரிஷ்யசிரங்கரையும் அவர்கள் வேண்டி, வெகுஸந்தோஷத்துடன் பாகங்களைப் பெற்று "அளவற்ற திருப்தியடைந்தோம்" என்று அரசனிடத்தில் சொன்னார்கள். பிறகு அவர் ஸகலி விருந்த பிராம்மணர்களுக்குக் கோடி கோடியாய்த் தகழிணை கொடுத்தார். தன்னருகில் வந்து தன்னைக் கேட்ட ஒரு ஏழை

130 பிராம்மணனுக்குத் தன் கையிலுள்ள ஓர் விலையற்ற ரத்னகடகத்தைக் கொடுத்தார்.

இப்படி எல்லோரும் எல்லையற்ற திருப்தியடைந்தார்கள். அரசன் ஆண்டதக் கண்ணீர் பெருக யாவரையும் ஸாஷ்டாங்கமாய் வணங்கினார். ரித்விக்குகளும் மற்ற பிராம்மணுத்தமர்களும் வேதவாக்கியங்களால் அவரை மணப்பூர்வமாய் ஆசீர்வதித்தார்கள்.

புத்திரோத்தபத்திக்கு இடையூறு ஸகல பாபங்களையும் போக்கி புத்திரோத்தபத்தியின் மூலமாக ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாய் ஸாமான்ய அரசர்களால் செய்யமுடியாத அக்ஷமேதம் என்ற ஸர்வோத்தமமான யாகத்தை விதிப்படி செய்து த்ரதாப்ரமானந்த மண்டல்தார்,

135

- 140 பிறகு அவர் ரிஷ்யசிரங்கரைக் கைகடப்பி வணங்கி, அளவற்ற திருப்பதியுடன் "ஸ்வாமி! எனக்குப் புத்திரனுண்டாகும்படி, அதுக் கிரகெக்க வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். அந்த முனிவர் "அரசனே! கவலை வேண்டாம், நான்கு புத்திரர்கள் பிறந்து உமது வம்சத்தை விளங்கச் செய்வார்கள், தகுந்த உபாயம் செய்வீரேன்" என்று ஒப்புக்கொண்டார்.

- 145 தமே'தி ச ஸ ராஜாத முவாச த்'விஜ ஸத்தம: |
 ஸ்'விஷ்யந்தி ஸு'தா ராஜத் சத்வாரஸ்தே தே குலோத்'வஹா: || (57)

ஸர்க்கம் 15

தேவர்கள் மஹா விஷ்ணுவைப் பிரார்த்தித்தது

மேதா'வீ து ததோ த்'யாத்வா ஸ கிரு'தி'த' முத்தரம் |
 ஸப்'த' ஸம்ஜ்ஜஸ்ததஸ் தம் து வேத'த்தோ ந்ருப ம'ரீ'தீ || (1)

அவநாஸிகை

- 5 ராவணாதி ராஷ்டிரர்களால் தங்களுக்கு நேரிடக் கொடுமையை நீக்கி, நேமத்தைச் செய்யத் தேவர்கள் விஷ்ணுவை வேண்டியதும், தசரதருடைய பிரார்த்தனையை வெளிக்காரணமாகக் கொண்டு ஸாதுக்களைக் காத்து, தஷ்டர்களை அழித்து, தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கப் பகவான் பூமியில் மனிதனாகப் பிறக்க உத்தேசித்ததும் சொல்லப்படுகின்றன.

- 10 ஸுகல வேதசாகைகளையும் தரிக்கக்கூடிய புத்தியுள்ளவரும் வேதா த்யபனம் செய்து உட்கருத்தையும் ரஹஸ்யங்களையும் நன்றாய் நினைந்தவருமான ரிஷ்யசிரங்கர், அரசனுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற எந்த கிரியையைச் செய்யலாமென்று சற்று ஆலோசித்தார். பிறகு அதை நிச்சயித்துக்கொண்டு "பூபதி! புத்திரபாக்யத்தைக் கொடுக்கும் ஓர் இஷ்டி, அதர்வ வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உமக்காக அதைச் செய்வீர்களேன்" என்று புத்திரகாமேஷ்டியை ஆரம்பித்து, வேத விதிப்படி அக்ஸிரியில் ஓர் ஆஹுதி செய்தார்.

- 15 தசரதருடைய அகவமேதத்தில் யாக பாகங்களைப் பெறவந்த கைவ தேவர்களும் யாக ஸ்தலில் கிரமப்படி வீற்றிருந்து தங்களுக்குத் தலைவரான பிரஹ்மாவை 'ஸ்வாமி! ராவணனென்ற ராஷ்டிரன் கடும்தவத்தால் தங்களை ஸந்தோஷப்படுத்தி அபூர்வமான வரங்களைப் பெற்று, அந்த பலத்தால் எங்களை உபத்திரவிக்கிறான், தேவர்களால் மரணமில்லை என்று அவனுக்கு வரம் கொடுத்திருக்

மீதீர்கள். தங்களுடைய வார்த்தைக்குக் கௌரவம் வைத்து, அவனை சிஷிக்காமல் அவனுடைய அக்கிரமங்களைப் பொறுக்கிறோம். தூர்ப்புத்தியுள்ள அந்த ராகுஸன் மூன்று வேகத்து பிராணிகளை யும் நடுங்கச் செய்தான். மேலும் வேக பால்களை எதிர்த்து, இந் திரனைத் தூரத்திலிட்டு, தானே ஸ்வர்க்கத்தை ஆள நினைக்கிறான். வரங்களால் மோகமடைந்து எவரிடத்திலும் பயமற்று ரிஷிகளையும் வேதியர்களையும் பகைர்களையும் கந்தர்வர்களையும் அஸுரர்களையும் மற்றவர்களையும் வாட்டுகிறான். அவனைக் கண்டவுடன் ஓலிரியன் கிரணங்களைச் சுருக்கிக் கொள்ளுகிறான். அவன் குன்றுகளில் விளையாடும்பொழுது செடி, கொடிகளிலுள்ள மலர்கள் உதிருமென்ற பயத்தால் வாயு இஷ்டப்படி வீசுவதில்லை, மலைபோன்ற அலைகளால் பயங்கரமாய்க் கர்ஜிக்கும் ஸமுத்திரமும் அவனைக் கண்டால் அசைவ தில்லை. கோர ரூபமுள்ள சாவணலிடத்தில் நாய்கள் எப்பொழுதும் பயந்து, படும் உபத்திரவங்களைச் சொல்லமுடியாது. ஆகையால் அவனைக்கொல்ல ஏதாவது உபாயம் செய்ய வேண்டும்" என்று வணக்க மாய் அந்தப் பெரிய காரியத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

பிரஹ்மா "தேவர்களே! அவன் தேவ கந்தர்வ ராகுஸன் முத லிய யாவராலும் மரணம் நேரக்கூடாதென்று என்னைக் கேட்டான். அப்படியே வரம் கொடுத்தேன். ஆனால் மனிதர்களை அலக்ஷ்யம் செய்து அவர்களால் மரணம் கூடாதென்று கேட்கவில்லை. ஆகையால் அவனுக்கு மனிதனுலையே மரணம் நேரும்; கவலை வேண்டாம்" என்று ஸமாதானம் செய்தார். அரிருத தாஸையைப்போல் இனிமையான அந்த வார்த்தையால் தேவர்களும் மஹர்ஷிகளும் அவ்வற்ற ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்.

அப்பொழுது ஸகலதேவர்களுக்கும் பிரபுவாய், ஸகலப் பிராணிகளிடத்தில் அந்தர்யாமியாய் விளங்கும் மஹாவிஷ்ணு அவர்களுக்குத் தரிசனம் கொடுத்தார். துஷ்டர்களை அழித்து ஸாதுங்களை ரகழிக்கத் தகுந்த காலத்தை எதிர்பார்த்திருப்பவராகையால், அந்த ஸமயம் வந்ததென்று அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்து அபார தேஜஸுடன் விளங்கினார். அண்டினவர்களை ரகழிக்க, சங்க சக்ர கதை கூட்கம் சார்ங்கமென்ற திவ்யாயுதங்களை எப்பொழுதும் தரிக்கிற வரும், பீதாம்பரதாசியும், உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதான தன் காரியத்தில் கண்ணுபிரூப்பவருமான அவர் பிரஹ்மாவின் அருகில் சென்றார்.

அப்பொழுது தேவர்களும் அவரை வணங்கிக் கைகடப்பி விளையத்துடன் துதித்து "லோகநாத! சாவணனென்ற துஷ்ட ராகுஸன் மூவுலகங்களையும் வருத்துகிறான். தேவர்களால் கொல்ல முடியாதவன், ஸ்வபாவத்தாலும் பிரஹ்மா கொடுத்த வரங்களாலும் வெகு கூர்மம் கொண்டிருக்கிறான். தேவ கந்தர்வ பகை மீதுள்ள மஹரிஷிகளை ஹிம்மலயமல்லாமல் எங்கள் நந்தவனத்தில் விளையாடிக் கொள்

ஏதல்மித் தந்திர விஷ்ணு: உபயாதோ மஹாத்யுதி: |
மருங்கு சக்ர சந்திர பாணி: பீதாம்பர தாசியு: ||
அப்பொழுது ஸகல தேவர்களுக்கும் பிரபுவாய், ஸகலப் பிராணிகளிடத்தில் அந்தர்யாமியாய் விளங்கும் மஹாவிஷ்ணு அவர்களுக்குத் தரிசனம் கொடுத்தார்.

25
30
35
40
45
50
55
60

டிருக்கும் அப்ஸரஸ்களைக் கதற அடிக்கினான். அவனைக் கொல்ல வேண்டும் என்று நான்களும் ரிஷிகளும் கந்தர்வர்களும் யக்ஷர்களும் மற்றவர்களும் தங்களைச் சரணமடைகிறோம். தேவ சத்துருக்களை அழிக்கத் தாய்மனை தயவுசெய்து பூமியில் பிறக்க வேண்டும். தர்மங்களைப் பூரணமாயறிந்து, யாசகர்களுக்கு வேண்டியவரையில் கொடுக்கும் அயோத்யாதிபதியான தசரதர் மஹாரிஷிகளைப் போன்றவர்; ஹீ ஸ்ரீ கீர்த்தி தேவிகளைப்போன்ற அவருடைய மூன்று பத்தினிகளிடத்தில் தாய்கள் நான்கு அம்சங்களாய் அவதரித்து, மனுஷ்ய ரூபத்துடன் துஷ்ட ராஷ்டிரங்களைக் கொல்ல வேண்டும். தங்களைத் தவிர வேறு கதி எங்களுக்குமில்லை" என்றார்கள்.

ஸகலப்பிராணிகளாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட தேவதேவானுடைய விஷ்ணு, தன்னைச் சரணமடைந்த பிரஹ்மாதி தேவர்களை நோக்கி, "நீங்கள் பயப்படவேண்டாம். உங்களுக்கு க்ஷேமமூண்டாகட்டும். நான் பூமியில் தசரத புத்திரனுடைய பிறந்து, தேவ கந்தர்வ ரிஷிகளையும் ஸகல லோகங்களையும் காட்டும் துஷ்டனுடைய ராவணனை, புத்திரமித்திரபந்துபரிவர ஸைன்யங்களுடன் புத்தத்தில் கொன்று பதிரோராயிர வருஷங்கள் வரையில் பூமியை ஆளுவேன்" என்று அருளிச் செய்தார்.

இப்படித் தேவர்களுக்கு அபயம் கொடுத்து, அவர்கள் வேண்டியபடி நான்கு அம்சங்களாய், தாம் தசரதருக்குப் புத்திரர்களாய்ப் பூமியில் அவதரிக்க உத்தேசித்தார். அவருடைய நல்ல குணங்களை நினைத்து நினைத்து ஷர்தோஷத்தால் மலர்ந்த கண்களுடன் மஹாவிஷ்ணு, தேசகால வஸ்துக்களால் எல்லையற்றவரும், பிறப்பிறப்பற்றவரும், யாவரும் விரும்பக்கூடியவருமாக இருந்தாலும் தசரதரைப் பிதாவாக அடைய நிச்சயித்தார்.

பிறகு தேவ கந்தர்வ ரூத்ர யக்ஷ அப்ஸர கணங்கள் திவ்யமான ஸ்துதிகளால் அலரைக் கொண்டாடி, "பகவானே! ராவணன் பராக்ஷிரமசாலி; இயற்கையாய் எல்லையற்ற கர்வமுள்ளவன்; பிரஹ்மாவின் வரத்தால் யிருந்த கொழுப்புள்ளவன்; லோகங்களைக் கதறச் செய்பிறவன்; ஸாதுக்களையும் ரிஷிகளையும் வருத்தி, சொல்ல முடியாத பயத்தை உண்டாக்குகிறவன்; வெகுப்பிரஸித்தன்; அவனைப் பந்து பரிவர ஸைன்யங்களுடன் அழித்து, தங்களை அண்டின எங்களை ரக்ஷிப்ப வேண்டும். எங்களுடைய கவலைவை நீக்கினபிறகு, நான்கள் அடைய முடியாததும் அழிவில்லாததும் காமக்குரோதங்கள் ஆற்றதமான தங்களுடைய ஸ்ரீ வைகுண்டத்திற்கு மஹாபடியும் எழுந்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

தமேவ ஹதவா ஸ்பீவம் ஸபாந்த'வம்
விராவணம் ராவண முகீர பெளருஷம் |
ஸ்வரீலோக மாகீச்ச' கீதஜ்வரஸ் சிரம்
ஸுரேத்தீர குப்தம் கீததோஷ கல்மஷம் | (35)

ததோ வை வஜ்ஜமாநஸ்ய பாவகா த்தவஸ்யரூபம் |
 ப்ராதுரீபூதம் மஹதீபூதம் மஹாவிர்யம் மஹாபீலம் ||
 அந்த நீடிக்க விக்ரமம் பிரதான ஆஹுதி செய்தவுடன், ஆஹவனீய
 போகப் ஒரு புருஷன் ஓய்ந்த ஓய்ந்தபுடன் துவலிக்கும் பெரிய சரீரத்துடன் கிளம்பினான்.

ஸர்க்கம் 16
 புத்திரகாமேஷ்டி

ததோ நாராயணே விஷ்ணு: நிபுத்த: ஸுரஸத்தமை: |
 ஜாநந்தபி ஸுராமீஸ் சைவம் ஸ்லக்ஷணம் வசந மபீரஸீத் || (1)

பிறகு விஷ்ணு, மேலே செய்யவேண்டிய காரியத்தை நன்றாக யறித்தும் அறியாதவரைப்போல், "தேவர்களே! ராவணனைக் கொல்ல உபாயமென்ன? என் நிஜஸ்வரூபத்தோடு அவதாரம் செய்யவேண்டுமா? வேறு வழியுண்டா?" என்று கேட்டார். பிறப்பிறப்பற்ற பகவான் அப்படிச் சொல்லத் தேவர்கள் "லோகநாதா! அவன் வெகு காலமாகக் கடுந்தவம் செய்து தேவனிரேஷ்டரான பிரஹ்மாவை ஸந்தோஷப்படுத்தி தனக்கு ஒருவராலும் மரணம் கேரக்கடாதென்று வரம் கேட்டான், ஆனால் மறுஷ்யர்களை அலக்ஷ்யம் செய்து வரத்தில் சேர்த்துக் கேட்கவில்லை. ஆகையால் அவர்களைத் தவிர மற்றவர்களால் மரணமில்லையென்று வரமடைந்து வெகு கொழுப்புடன் ஸகல லோகங்களையும் வகுத்தி, பரஸ்தீர்களை பலவந்தம் செய்கிறான். மறுஷ்யனால் அவனுக்கு மாணமென்று விதித்திருக்கிற படியால் தாங்கள் நரரூபத்துடன் அவனை புத்தம் செய்து கொல்லுங்கள்" என்றார்கள்.

அந்த ஸமயத்தில் புத்திரகாமேஷ்டி, செய்துகொண்டிருந்த தசரதருக்குக் குமாரனாய்ப் பிறக்க நிச்சயித்து, மஹாவிஷ்ணு பிரஹ்மாவிடத்தில் சொல்லிக் கொண்டு, தேவர்கள் பூஜிக்க, அங்கேய மறைந்தார்.

அந்த இஷ்டியில் ரிஷ்யசிருங்கர் பிரதான ஆஹுதி செய்தவுடன், ஆஹவனீய அக்ஷிணியிலிருந்து பூகம் போன்ற ஒரு புருஷன் ஓய்ந்தபிறகு காந்தியுடன் ஜ்வலிக்கும் பெரிய சரீரத்துடன் கிளம்பினான். கறுப்பும் சிவப்பும் கலந்த நிறமுள்ள வஸ்திரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சிவந்த முகமும், தூத்துபிசையப் போன்ற கம்பீரமான த்வனிபும், எரிமலத்தின் மயிரைப்போன்ற மீசை தாடியும், பர்வதத்தைப்போன்ற உருவமும், கொழுத்த புண்பின் பராக்ரமமும், ஸூரிய மண்டலத்தையும் அக்ளி ஜ்வாலையைபும் போன்ற கூசும்படியான பிரகாசத்தையும் உடையவனாக, உத்தம லக்ஷணங்கள் பொருத்தி, திவ்யாபரணங்களால் விளங்கி, அந்த மஹா புருஷன், வெள்ளி மூடியுடன் பக்கங்களில் விசித்திர வேலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு திவ்விய பாயஸம் நிறைந்த ஒரு தங்கப் பாத்திரத்தை இருகைகளால் பார்யையைப் போல் பிரியமாய் அணைத்துக்கொண்டு, மஹாராஜ! நான் பிரஹ்மாவால் உம்மிடும் அனுப்பப்பட்ட நரனென்று அறியும்" என்றார்.

தசரதர் கைக்கப்பி வணங்கி, "ஹ்வாமி நல்வரவு, என்னால் ஆகவேண்டியதென்ன?" என்றார். அந்தப் பிரஹ்ம தூதன்,

5
10
15
20
25
30
35

“அகவமேதத்தாலும் புத்திரகாமேஷ்டியாலும் தேவதைகளை நீர் பூஜித்தபடியால் இந்த திவ்விய பாயஸம் உமக்குக் கிடைத்தது. பெருமையையும் ஆரோக்கியத்தையும், நீர் நெடுகாணாய்வேண்டும் புத்திர பாக்ஷியத்தையும் இது கொடுக்கும். ஆகையால், இதை வாங்கி உமது பத்தினிகளுக்குப் பூஜிக்கக் கொடும். நீர் செய்யும் முயற்சிகளின் பயனை இதனால் அடையலாம்” என்றார்.

அரசர், “உத்தரவுப்படி செய்விறேன்” என்று தேவர்களால் அனுப்பப்பட்ட திவ்விய பாயஸம் நிறைந்த தங்கப் புத்திரத்தை வெகு பிரியத்துடன் வாங்கி தலைமேல் வைத்து, ஆச்சரியமான ரூப முள்ள அந்தப் பூகத்தை நமஸ்கரித்து பிரதக்ஷினம் செய்தார். மஹா தரித்திரனுக்கு நவசிதி கிடைத்ததுபோல் அவருக்கு அது கிடைத்தவுடன் பரமானந்தமுண்டாயிற்று. தன் காரியத்தை நிறைவேற்றி பிரஹ்மதூதனும் அக்னியில் மறைந்தார்.

தசரதர் புத்திரகாமேஷ்டியை முடித்து, அந்தப்புரத்திற்குப் போய்க் கௌஸல்யை முதலிய பார்வையகளை அழைத்து, “இந்தப் பாயஸம் தேவர்களால் அனுப்பப்பட்டது. புத்திர பாக்ஷியத்தைக் கொடுக்கும் இதைப் பூஜியுங்கள்” என்றார். சரத்தால் சந்திரிரணங்கனால் ஆதாசம் விளங்குவதுபோல், சந்தோஷ ஸமாசாரத்தைக் கேட்ட ராஜஸந்திகளின் கார்தியால் அந்தப்புரம் விளங்கிற்று. மஹாராஜா, தனக்கு நான்கு புத்திரர்கள் பிறக்கவேண்டுமென்று, அந்தப் பாயஸத்தில் பாதிசைக் கௌஸல்யைக்கும் நாலிலொரு பாகத்தை ஸுமித்திரைக்கும் எட்டிலொரு பாகத்தைக் கைகேயிக்கும் கொடுத்தார். மிகுந்த எட்டிலொன்றை, யேர்சித்து ஸுமித்திரைக்கே கொடுத்தார். இப்படி, அவர் விபாகம் செய்ததை மஹிஷிகள் மெச்சி, பாயஸத்தை வெகுப் பிரீதியுடன் பெற்றுக் கொண்டு பூஜித்து, அக்னியையும் சூரியனையும்போல் காந்தியுள்ள கற்பங்களிற் தரித்தார்கள். அதைக் கண்டு அரசன் கவலை தீர்ந்து தேவலோகத்தில் எரித்தர்களாலும் ரிஷிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்ட மஹேந்திரனைப்போல் எல்லையற்ற ஆனந்தமடைந்தார்.

ததஸ்து ராஜா ப்ரஸாயீக்ஷய தா: ஸ்த்ரிய:
ப்ரகுட⁴ கீர்பா⁴: ப்ரதிலஸ்த⁴ மாநஸ: |
பீபூ⁴வ ஹ்ருஷ்டஸ த்ரிதி³வே யதா² ஹரி:
ஸுரேந்த்ர வித்³தீர்ஷி க்ஷிணயி⁴பூஜித: | (34)

ஸர்க்கம் 17

தேவர்களுடைய அவதாரம்

புத்ரஸ்வம் து க்²தே விஷ்ணௌ ராஜ்ஜஸ தஸ்ய மஹாத்மந: |
உவாச தே³வதா: ஸர்வா: ஸ்வயம்பூ⁴ரி பீ⁴க³வாதித³ம் | (3)

இப்படி, பகவான் மஹாத்மாவான தசரதருக்குப் புத்திரராய் பிறக்க நீச்சயித்த பிறகு, யாவுமறிந்த பிரஹ்மா தேவர்களை

அழைத்து, “கமக்கெல்லோருக்கும் பரம ஷேமத்தைச் செய்ய விரும்பிப் பகவான் பூமியில் மனுஷ்யாவதாரம் செய்யப்போகிறார். ராவணாதி ராஷ்டிரர்களுடன் அவர் யுத்தம் செய்யும்பொழுது அவருக்கு உதவி செய்ய நீங்கள் பிரதானமான அப்சரஸ்களாலும் கந்தர்வ ஸந்தீகர்களாலும் புத்திரர்களை உண்டு பண்ணுங்கள். அவர்கள் நீளைத்த ரூபங்களை எடுக்கக்கூடியவர்களும், ஸகல மாயைகளை அறிந்தவர்களும், வாயுவேகமுள்ளவர்களும், மஹா புத்திமான் களும், அளவற்ற பலசாலிகளும், எல்லா அஸ்திர சஸ்திரங்களின் சக்தியுள்ளவர்களும், அமிருத பாணம் செய்தவர்களைப்போல் மரணமற்றவர்களும், நீதி சாஸ்திரங்களையும் உபாயங்களையும் அறிந்தவர்களும், விஷ்ணுவிற்கு சமமான பராக்ரமமுள்ளவர்களுமாக இருக்கவேண்டும். இந்தக் காரியத்தை உத்தேசித்தே வெகு காலத்திற்கு முன் என் கொட்டாயிவிருந்து ஜாம்பவானென்ற கரடியை எரிவுடித்திருக்கிறேன். அவன் நீகரற்ற பலசாலி” என்றார்.

அவருடைய ஆக்ஷேப்படி அதுவரையில் புத்திரர்களை உண்டு பண்ணாதவர்கள், தேவ கந்தர்வ எரித்த வித்யாதர உரக சாரண ரிஷி கணங்களிலும், மற்ற தேவர்களிலும் தங்களுடைய அம்சங்களால் வானர ரூபமுடைய புத்திரர்களைப் பெற்றார்கள்.

வானராதிபதியாக மஹேந்திர மலையைப்போல்பெரிய தேகத்தை யுடைய வாலியை இந்திரனும், ஸுக்ரீவனை சூரியனும், வானர சிரேஷ்டனும் மஹா புத்திமானுமான தாரணத் தேவகுருவும், சகல சம்பத்தகளும் பொருந்தின கந்தமாதனைக் குபேரனும், நளனை விசுவகர்மாவும், பிதாவுக்கு ஸமானமான தேஜஸுள்ளவனும் கீர்த்தியாலும் காந்தியாலும் பராக்ரமத்தாலும் வானரர்களை மிகு சின கீலனை அக்னியும், மிகவும் அழகு வாய்ந்த மைத்த ந்விதர்களை அகவீனீ தேவர்களும், ஸுஷேணனை வருணனும், சரபனை மழைக்கு அபிமானி தேவதையான பர்ஜனயனும், கேகத்தில் கரு டனைப்போன்றவரும் எந்த ஆபுதங்களாலும் பிளக்க முடியாத வந்திர தேகம் வாய்ந்த ஆஞ்சநேயரை வாடிவும் பெற்றார்கள்.

இப்படி, எல்லையற்ற பலத்துடன் மேருமதர மலைகளைப்போல் உயர்ந்த சரீரமும், பிதாவுக்கு ஸமமான ரூபமும் பராக்கிரமமும் பொருத்தி, நீளைத்த ரூபங்களை எடுக்கக்கூடிய எண்ணிறந்த கரடிகளும் குரங்குகளும் கொண்டை முஸுருகளும் கீண்ட வானுள்ள குரங்குகளும் ராவணாதி ராஷ்டிரர்களை அழிக்கப் பிறந்தன.

அவர்களில் சிலருக்கு கோலாங்குலம் என்ற வானரவகையும், கரடிகளும், வின்னாஸந்தீகளும் அப்சரஸ்களும் வித்யாதரஸந்தீகளும் நாககன்யைகளும் கந்தர்வஸந்தீகளும் தாய்கள். சிலருக்கு தேவர்களும் ரிஷிகளும் கந்தர்வர்களும் யக்ஷர்களும் ஸுபர்ணர்களும் நாகங்களும் எரித்தர்களும் வித்யாதரர்களும் உரகர்களும் பிதாக்கள்.

அவர்கள் பலத்திலும் கர்வத்திலும் ஸீமஹத்தையும் புரியைய
யும் போன்றவர்கள்; கல் மரம் நகம் பல முதலியவைகளை ஆபுத
45 மாகக் கொண்டவர்கள்; சத்ருக்களின் அஸ்திரங்களைத் தடுக்கும்
உபாயமறிந்தவர்கள்; பெரிய மலைகளையும் அசைத்துப் பிடுங்குவார்
கள்; உறுதியான மஹா விருஷங்களையும் முறிப்பார்கள்; வேகத்
தால் கடலைக் கலக்குவார்கள்; பூமியைக் காலால் உதைத்துப் பிளப்
பார்கள்; ஏழு கடல்களையும் தாண்டுவார்கள்; ஆகாசத்தில் பறப்
50 பார்கள்; மேகங்களைத் தாவிப் பிடிப்பார்கள்; மதம் கொண்டு திரி
யும் யானைகளை விளையாட்டாகப் பிடித்து எறிவார்கள். இவ்வித
மஹிமைபுள்ள பல சேனாபதிகள் எண்ணிறந்த புத்திரர்களை உண்
டாக்கினார்கள். அவர்களும் பல சேனாபதிகளைப் படைத்தார்கள்;
சிலர் லக்ஷ்வான் முதலிய மலைத் தாழ்வரைகளிலும் காடுகளிலும்
55 நடுக்கரைகளிலும் வசித்தார்கள்.

இந்திரனுக்கும் ஸூரீயனுக்கும் பிறந்த வாலி ஸூக்ரீவர்கள்
ஸுஹோதரர்கள், வானராதிபதிகள்; நளன் நீலன் மாருதி முதலிய
வர்கள் வேலைத்தலைவர்கள்; அவர்களின் ஆக்களுக்குள் வளித்துக்
கொண்டிருந்த வானரர்களையும் கரடிகளையும் கொண்ட மூஸூருக்
60 களையும் வாலி புஜபலத்தால் காப்பாற்றிவந்தான்.

இப்படி மேகக் கூட்டங்களையும் மலைச்சிகரங்களையும் போல்
பெரிய பயங்கரமான சரீரங்களுடன் பல ரூபங்களும் லக்ஷணங்
களும் பொருந்தி, ராமனுக்கு உதவிசெய்யப் பூமியில் வளர்ந்து
வரும் வானரர்களால், காடு மலை கடல் தீவிபம் நதி நகரங்களுள்ள
65 இந்தப் பூமி முழுவதும் வியாபிக்கப்பட்டது.

தைர் மேக' ப்ருத்தா'சய கூடகல்பை:

மஹாபீலைர் வாநரபூத' பாலை: |

ப'பூ'வ பூ'ர்பீ'ம ஸரீரகுபை:

ஸமாங்குதா ராம ஸுஹாய ஹேதோ: |

(87)

ஸர்க்கம் 18

ஸ்ரீ ராம ஜனனம்

தீர்ப்புத்தே து க்ரதௌ தல்மித் ஹயமேதே' மஹாந்மத: |

ப்ரதிக்ருஹய ஸூரா பா'கா'த் ப்ரதி ஜக்'முர் வதா'க'தம் | (1)

தீசரத சக்கரவர்த்தி செய்த அகவமேதம் புத்திரகாமேஷ்டி
புடன் முடிந்தது. தேவர்கள் பாகங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு
ஸ்வர்க்கம் சென்றார்கள். அரசன் பாரியைகளுடன் யாகநீரை
நீக்கி, வந்திருந்த அரசர்களுக்குத் தகுந்தபடி, மரியாதை செய்து
5 அனுப்பினார். அவர்கள் வளிஷ்டர் முதலிய மஹாலிகளை வணங்கி

விடை பெற்றுக்கொண்டு, அரசன் கொடுத்த வஸ்திராபரணங்களால்
விளங்கும் ஸைய்யத்துடன் ஸந்தோஷமாய்த் தங்களுடைய தேசங்
களுக்குச் சென்றார்கள். பிறகு தசரதர் ஸைய்ய பரிவார வாகனங்
களோடும் பத்தினிகளோடும் வளிஷ்டர் முதலிய பெரியோர்
களை முன்னிட்டுக் கொண்டு அயோத்யைக்கு வந்தார். ரிஷ்யசிருங்
10 கரும் சாந்தையும் ரோமபாதரும் அங்கதேசத்திற்குப் போனார்கள்.
இப்படி அனைவர்க்கும் விடை கொடுத்தனுப்பி, தன் எண்ணங்கள்
யாலும் நிறைவேறி, தனக்குக் கிடைக்கும் புத்திரபாங்கியத்தைப்
பற்றி யோசித்துக் கொண்டு சக்கரவர்த்தி அயோத்யையில் ஸூக
மாய் வளித்துவந்தார்.

இப்படியுக்கும் முடிந்து, ஆறு குறுக்கள் கடந்து, பள்ளிரண்டா
வதான சித்திரைமாதம் நவமி திதி அதியைய தேவகையாக
உடைய புனர்வஸூ நஷுத்திரம் கூடிய சபதினத்தில், கடக
லக்கினத்தில், கௌஸல்யா தேவி, ஸகல லோகங்களுக்கு நாதனும்,
ஸகல சப லக்ஷணங்கள் பொருந்தினவரும், ஸர்வ லோகங்களால்
20 நமஸ்கரிக்கப் படுகிறவரும், மஹாவிஷ்ணுவின் பாதி அம்சமுள்ள
வரும், இஷ்வாகு குலத்தைப் பெருமைப் படுத்தப் போகிறவருமான
ராமனென்ற புத்திர சத்தினத்தைப் பெற்றான்.

ஸ்ரீராமர் ஜாதகம்

சுக்கிரன்	சூரியன் புகள்		கேது
	ராசி சக்கரம்		லக்ஷணம் சூரு சந்திரன்
செவ்வாய்			
ராசு		சனி	

அப்பொழுது ஸூரீயனும் அங்காரகனும் குருவும் சுக்கிரனும்
சனியும் முறையே தங்களுடைய உச்சஸ்தான மாகிய மேஷம் மகரம்
25 கடகம் மீனம் துலாமென்ற ராசிகளில் இருந்தார்கள். குருவும் சந்திர
னும் கூடிப் பிரகாசித்தார்கள். வஜ்ரபானியான தேவேந்திரனைப்
பெற்ற அதிதி தேவியைப் போலி, கௌஸல்யையும், எல்லையற்ற
தேஜஸூள்ள அந்தப் புத்திரனைப் பெற்று மிகவும் விளங்கினார்.

புஷ்ய நஷுத்திரத்தில் மீன லக்கினத்தில், வீண் போகாத பராக்
30 கிரமமுள்ளவரும் தெளிந்த புத்தியுள்ளவரும் ஸகல நற்குணங்களும்

பொருத்தினவரும் விஷ்ணுவின் எட்டிலொரு அம்சமுமான பாதன் கையேயிடத்தில் பிறந்தார்.

35

பிறகு ஆயில்ய நகரத்திரத்தில் ஸூரியோதயத்திற்குப் பின், மஹா வீரர்களாய், ஸகல அஸ்திரசஸ்திர விந்நயங்களில் நிபுணர்களாய் விளங்கும் லக்ஷ்மணனும் சத்ருக்ளனும் ஸுமித்திரையிடத்தில் பிறந்தார்கள். விஷ்ணுவின் நாலிலொரு அம்சம் லக்ஷ்மணனிடத்திலும் எட்டிலொரு அம்சம் சத்ருக்ளனிடத்திலும் விளங்கிற்று. அவர்கள் இரட்டைப் பிள்ளைகள்.

40

நற்குணங்கள் பொருந்தி, ஒருவர்க்கொருவர் ஸமானமாய்ப் பூரட்டாதி உத்திரட்டாதி நகரத்திரங்களைப்போல் காந்தியுடைய அந்த நான்கு புத்திரர்கள் அவதாரம் செய்த பொழுது, கந்தர்வர்கள் மதுரமாய்ப் பாடினார்கள்; அபஸ்ரஸ்கள் ஆடினார்கள்; தேவதுத்துபி முழங்கிற்று; ஆகாசத்திலிருந்து புஷ்பமாரி பொழிந்தது. அயோத்யா வானிகள் மஹோதஸவம் கொண்டாடினார்கள். ஜனங்களாலும் நாட்டியமாடுறவர்களாலும் ஆட்டுவிப்பவர்களாலும் பாட்டாலும் வாத்ய கோஷங்களாலும் ஸூத மாகத வந்திகளாலும் ராஜ வீதிகள் சிறைந்தன.

50

அப்பொழுது தசரதர் பிராம்மணர்களுக்குக் கணக்கில்லாமல் பசுக்களையும் திரவியங்களையும் தானம் கொடுத்தார். ஸூத மாகத ஸந்திகளுக்கு விசேஷ வெகுமானம் செய்தார்.

55

திருக்குமாரர்கள் பிறந்த பதினமூன்றாவது நாளில், லக்ஷ்மண மஹர்ஷி வெகு ஸந்தோஷத்துடன், கௌஸல்யையின் புத்திரனுக்கு ராமனென்றும், கையேயியின் புத்திரனுக்குப் பாதனென்றும், ஸுமித்திரையின் புத்திரர்களுக்கு லக்ஷ்மணனென்றும் சத்ருக்ளனென்றும் பெயர் வைத்தார். அப்பொழுது தசரதர் நகரத்திலும் நாட்டிலுமுள்ள பிராம்மணர்களுக்குத் திருப்பதியாய் அன்னமிட்டு அளவற்ற ரத்தினங்களைத் தகினையாகக் கொடுத்தார்.

60

அந்த ராஜ குமாரர்களுக்கு அன்னப்பிராசனம் சௌனம் உபநயனம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள் காலம் தவறாமல் விதிப்படி செய்யப்பட்டன.

65

அவர்களுக்குள் த்வஜத்தைப்போல் விளங்கும் மூத்தவரான ஸ்ரீராமன், தன் பிதாவுக்கு அளவற்ற ஸந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணுகிறவராய், பிரஹ்மாவைப் போல் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் இஷ்டமுள்ளவராயிருந்தார். அந்தக் குமாரர்கள் வேத வேதநாய்க்கணம், பூர்ணமாகக் கற்றார்கள். குரர்களாகவும், ஞானவான்களாகவும், ஸகல நற்குணங்களும் பொருத்தினவர்களாகவும், ஜனங்களுக்கு அநுகூலத்தைச் செய்வதிலேயே கோக்ஸமுள்ளவர்களாகவும் வளர்ந்தார்கள். அவர்களில் ஸ்ரீ ராமன் அபாரமான காந்தியும் வீணுகாத பாரக்ரெமமுமுள்ளவர்; சந்திரனைப்போல் ஸகல லோகங்

70

களுக்கும் பிரியமானவர்; ஊனை யேற்றும், குதிரை யேற்றும், சதம் ஓட்டுதல், வில்வித்யை முதலியவைகளில் நிபுணர். பெற்றோர்களுக்குப் பணியீடை செய்வதில் மிகவும் முயற்சியுள்ளவர்.

75

விசேஷ லக்ஷ்மி பொருத்திய லக்ஷ்மணன், குழந்தைப் பருவம் முதல் அனைவர்க்கும் பிரியமானவர்; தன் தமயனான ராமனிடத்தில் மனோவாக்குக் காயங்களால் அளவற்ற பிரியம் வைத்தவர். லக்ஷ்மணன் ஸமீபத்திலில்லாவிட்டால் புருஷோத்தமனான ராமனுக்குத் தூக்கம் வராது; ருசியுள்ள அன்னத்தையும் அவரின்றிப் புஜிப்பதில்லை, தன் வலது கையாகவும் வெளியில் ஸஞ்சரிக்கும் பிராணனாகவும் அவரை நினைத்திருந்தார். ராகவன் குதிரைமேயேறி வேட்டைக்குப் போகும்பொழுது, இணையாழ்வார் வில்லும் கையுமாய் அவரை ரகித்துக்கொண்டு பின்தொடர்வார்.

80

அவருக்குத் தம்பியான சத்ருக்ளன் அப்படியே பாதனிடத்தில் எல்லையற்ற பிரியம் வைத்தான். தன் பிராணனைக் காட்டிலும் அவரிடத்தில் பாதனுக்கு அதிகப் பிரேமையுண்டு.

85

மிருத்த அதிருஷ்டசாசிகளும் பிரீதி வைக்கத்தகுந்தவர்களுமான நான்கு குமாரர்களையுடைய தசரதர், தேவர்களால் குழப்பப்பட்ட பிரஹ்மாவைப்போல் வெகுப் பிரீதியடைந்தார். அவர்கள் சாஸ்திரங்களைக் கற்று ஞானத்தை யடைந்ததால் நற்குணங்கள் பொருந்தி, ஒரு வேளை அஜாக்ரதையால் கெட்ட காரியங்களில் மனது சென்றும் அதனால் வெட்கமடைந்து, எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்தவர் களென்ற தேர்த்தியையும், லௌகிக காரியங்களில் திறமையையும், வரும்காலத்தை அறியும் சத்தியையும், கண்ணப்பறிக்கும் தேஜவையும் உடையவர்களாயிருந்ததால், தசரதர் லோகாதிபதியான சதுர்முகனைப்போல் பரம ஸந்தோஷமடைந்தார். அவர்களும் மஹா ராஜா தங்களிடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரீதியைப் பார்த்து, வேதம் ஓதுவதிலும் வில்வித்யையிலும் பிறகு கச்சுறையிலும் கவலை வைத்து வெகு திறமையடைந்தார்கள்.

90

95

பிறகு தசரதர் ஒரு நாள் உபாத்தியாயரையும் பந்துக்களையும் மத்திரிகளையும் வருவித்துத் தன் புத்திரர்களுக்கு மணம் செய்ய வேண்டியதைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், மஹா தேஜஸ்வியான விகவாசித்திர மஹாமூரி, அவரைப் பார்க்க விரும்பி அங்கே வந்து "காதியின் புத்திரனான விசுவாமித்திரன் தங்களைப் பார்க்க வந்திருக்கிறானென்று அரசனிடத்தில் சிக்குரமாய்த் தெரிவிப்புகள்" என்று காவலானிகளுக்குச் சொன்னார். அவர்கள் பயபத்தியுடன் பரபரப்படைந்து அன்மனைக்குள் ஓடி, விசுவாமித்திரர் வந்திருப்பதை ராஜாவுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அவர் பரமானந்த மடைந்து வெகு ஜாக்ரதையுடன் புரோஹிதரை முன்விட்டுக் கொண்டு, இத்திரன் பிரஹ்மாவை உபாசரிப்பதுபோல் மஹர்ஷியை எதிர்கொண்டழைத்தார். கடுமையான விரதங்களை

100

105

110

அனுஷ்டிக்கும் அந்த மூலிவர் தேஜஸால் ஐவலிப்பதைக் கண்டு மூக மலர்ந்து, அரசன் புரோஹிதர் மூலம் அவருக்கு அக்கிய பாத்யம் களைக் கொடுத்தார்.

115 விதிப்படி செய்யப்பட்ட அந்தப் பூஜையைக் கௌசிகர் அடிக் கரித்து, அரசனை, நகரத்தையும் பொங்கிஷத்தையும் தேசங்களையும் பந்துக்களையும் மித்திரர்களையும் பற்றி கேட்கும் விசாரித்தார். மஹா ராஜ! உம்மால் ஐயிக்கப்பட்டவர்கள் கீழ்ப்படிந்து நடக்குமா? யாகங்களால் தேவர்களையும், அநிதிபூஜை ராஜரீதி நான்கு வித உபாயம் முதலியவைகளால் மனிதர்களையும் நன்றாய்த் திருப்தி செய் 120 ிறீரா? என்று கேட்டு, வலிஷ்ட வாமதேவ ஜாபாலி முடலியவர் களையும் விதிப்படி உபசரித்து கேட்கும் விசாரித்தார். அதனால் அவர்கள் வெகு ஸந்தோஷமடைந்து, ராஜஸபைக்கு வந்து பூஜிக் கப்பட்டு உசிதமான ஆஸனங்களில் அமர்ந்தார்கள்.

125 பிறகு எல்லையற்ற உதார ஸ்வபாவமுள்ள தசரதர் ஸந்தோஷத் தால் தேகம் புளகித்து, கௌசிகரைத் துறித்து "ஐயன மரணங் களால் பிடிக்கப்படும் மனிதர்களுக்கு அவைகளைப் போக்கும் அமிருதம் கிடைத்தால் எப்படியோ (அல்லது, மரண மடைந்தவன் பிழைத்து வந்தால் எப்படியோ); பல வருஷங்களாய் மழையில்லா மல் வாடின இடத்தில் மேகங்கள் ஓயாமல் மழை பெய்தால் ஐயங் 130 களுக்கு எப்படி யிருக்குமோ; எவ்விதத்திலும் தனக்குப் பத்தினி யிடத்தில் வெகுகாலமாய்ப் புத்திரன் பிறக்காமல், அந்த ஆசையை விட்டவனுக்குத் திகரென்று அந்தப் பாக்கியம் கிடைத்தால் எப் படியோ; கெட்டுப்போன ரீதிகள் தானாகக் கிடைத்தால் எப் படியோ; பிரியமான புத்திரன் முதலியவர்களுக்கு விவாஹ 135 மஹோத்ஸவம் கேர்ந்தால் நமக்கு எப்படியோ; அவ்விதமான ஸந் தோஷத்தை, ஒருநாளும் எதிர்பாராத தங்களுடைய வரவால் அடைந் திருக்கிறேன்.

(அமிருதத்திற்கு ஸமமான திவ்விய பாயஸம் தனக்கு எதிர் பாராமல் கிடைத்தது; தன் மித்திரனான ரோமபாதனுடைய ராஜ்யத் தில் வெகு காலம் மழை பெய்யாமல் வீஷ்ய சிருங்கர் அடிவைந்த டுடன் பெய்தது; தனக்கும் பார்வையகளுக்கும் புத்திரோத்தபத்தியின் 140 காலம்தாண்டினபிறகும் எதிர்பாராமல் நான்கு பிள்ளைகள் உண்டா யின; இந்த ஆச்சரியங்களை நினைத்து இப்படிச் சொன்னார்.)

145 "கேட்காமாய் வந்தீர்களா? என் ஸந்தோஷத்திற்கோ எல்லை யில்லை. தங்களுடைய இஷ்டத்தை எப்படி நிறைவேற்ற வேண்டும்? தங்களைவிட உத்தமமான பாத்திரம் எனக்குக் கிடைக்குமோ? என் யத்தனமில்லாமல் நான் எதிர்பாராமல் என்னைத் தேடி வந்தீர்களே! என் ஐயம் இன்றுதான் கடைத்தேறிற்று; என் வாழ்நாள் இன்று தான் பயனடைந்தது. தாங்கள் முதலில் அரசராய் ஸகல போகங் 150 களையும் அனுபவித்தீர்கள். பிறகு கடுந்தவத்தால், ராஜரீஷியாடு

பிரஹ்மரீஷி பதவியை அடைந்தீர்கள்; எவ்விதத்திலும் தங்களை நான் பூஜிக்க வேண்டியவன்; யாதொன்றிலும் தங்களுக்கு ஆசை யில்லை. தாங்கள் இங்கே வந்ததை நினைத்து நினைத்து எனக்கு ஆச்சரியம் பொங்குகிறது. தங்களுடைய வரவால் நான் மிகவும் பரி 155 சுந்தானுள்ளேன். தங்களைத் தரிசித்ததால் புண்ணிய கேஷத்திரங்களை அடைந்தவானுள்ளேன். தாங்கள் எதையும் கொடுக்கக்கூடிய பிரபு வல்லவா? என்னை உத்தேசித்து இங்கே வந்த காரியத்தைச் சொல்ல வேண்டும். தங்களுடைய ஆக்ஞையை நிறைவேற்றித் தங்களால் அனுக்கிரஹம் பெற விரும்புகிறேன். தாங்கள் எண்ணி வந்த காரியம் எதுவானாலும் போசிக்கக் கூடாது. குதறவில்லாமல் முடிக்கிறேன். தாங்கள் எனக்குத் தெய்வமல்லவா? தங்களுடைய வர 160 வால் எனக்கு விசேஷ கேட்கமும் நிகரற்ற தர்மமும் கிடைத்திருக்கின்றன" என்றார்.

பெருந்தன்மைமுள்ள தசரதர் வணக்கமாய்த் சொன்ன வார்த்தைகள், உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஒப்பில்லாத 165 கீர்த்தியடைந்த கௌசிகருடைய மனத்திற்கும் காதிற்கும் சிக்க ளுக்கத்தைக் கொடுத்தன.

இதி த்ருதீய ஸுகீம் நிசம்ய வாக்யம் |
ஸ்ருதி ஸுகீ மாத்மவதா விதீத முத்தம் |
ப்ரதீத ஸ்ரீணயஸா ஸ்ரீணர் லிபிஷ்ட:
பரமரீஷி: பரமம் ஐகா'ம ஹர்ஷம் | (58)

ஸர்க்கம் 19

"ராமனை அனுப்பும்"

தச் சீகுத்வா ராஜஸிம்ஹஸ்ய வாக்ய மத்பு⁴த விஸ்தரம் |
ஹ்ருஷ்டரோமா மஹாதேஜா: விஸ்வாமித்திரோ ப்யபா⁴ஷத | (1)

ராஜரீஷிரஷ்டரான தசரதர் சொன்ன ஆச்சரியகரமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு எல்லையற்ற தேஜஸையுடைய விசுவாமித்திரர் ஸந்தோஷத்தால் தேகம் புளகித்து, "மஹாராஜ! இஷ்வாகு 5 வம்சத்தரசர்களின் மஹா குலத்தில் பிறந்து வலிஷ்டரால் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் உபதேசிக்கப்பெற்ற உமக்கே இந்த வார்த்தைகள் தகும்; வேறொருவருக்கும் தகாது. நான் எண்ணி யிருப்பதை முடிப்பதாய் நிச்சயம் செய்யும். ராஜரீஷிரஷ்ட! பிறகு தவறக் கூடாது. சில பலன்களை உத்தேசித்து நான் ஒரு யாகம் செய்ய ஆரம்பித்தேன். அது முடியும் ஸமயத்தில் ஸுபாஹு 10 மாரீசனென்ற இரண்டு ராக்ஷஸர்கள் அங்கேவந்து மாம்ஸத்தையும் ரத்தத்தையும் அக்னி குண்டத்தில் வர்ஷித்து யாகத்தைக் கொடுத்து விட்டார்கள். அவர்களோ மஹா வீரர்கள்; யுத்தங்களில் தேர்ந் தவர்கள்; நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக் கூடியவர்கள். இப்படியும்

15 பலதடவை நடந்து என் சிரமமெல்லாம் வீணாகி, உன்நாறும் குறைந்து அவ்விடத்தைவிட்டு வந்தேன். யாக காலத்தில் சபிக்கக் கூடாதென்று ஏற்பட்டிருப்பதால் அவர்களை நானே கெழிக்க முடியவில்லை.

20 மறுபடியும் யாகம் செய்யப் போகிறேன். அதை ரக்ஷிக்க உமது மூத்த புத்திரான ராமனை என்னுடன் அனுப்பும். அவன் சிறு வயதுள்ளவனானாலும் மஹா சூரன், வீணாகாத பராக்கிரமமுடையவன். இயற்கையாயுள்ள திவ்விய தேஜஸாலும் என்னால் ரக்ஷிக்கப்படுவதாலும் அந்த ராக்ஷஸர்களைக் கொல்வானென்பதில் கொஞ்சமும் ஸந்தேகமில்லை. மேலும், முடியுமென்றும் கீர்த்தி பெறும்படி அவனுக்குப் பலவிதமான க்ஷேமத்தைச் செய்யவேண்டு என்று நீச்சயமாய் நம்பும். இந்தச் சிறுவன் கோர ராக்ஷஸர்களைக் கொல்ல முடியுமா என்று ஸந்தேகம் வேண்டாம். அவர்கள் ராமனுக்கெதிரில் க்ஷணம்கூட திறமமுடியுமா? ராமனைத் தவிர வேறொருவரும் அவர்களைக் கொல்லமுடியாது. அந்தப் பாபிகள் வீரியத்தால் கொழுப்படைந்தவர்கள். ஆனாலும் காலபாசம் அவர்களைக் கழுத்தில் கட்டி இழுக்கிறது. ராஜஸிரஷ்டனும் மஹாத்மாவுமான ராமனுக்குமுன் அவர்கள் எம்மாதிரி? 'ஐயோ! அறுபதாயிரம் வருஷங்களுக்குப் பிறகு அபூர்வமாய்ப் பிறந்த அருமைக் குழந்தையை ராக்ஷஸர்களுடைய கையில் எப்படிக்க காட்டிக் கொடுப்பேன்' என்று புத்திரவாத்ஸலயத்தால் தயங்க வேண்டாம். அந்த ராக்ஷஸர்கள் இறந்தார்களென்றே நம்பும். அப்படிப் பிரதிக்கை செய்கிறேன்.

35 ஸாமான்யமான குழந்தை என்று உலகத்தினர் ராமனை கினைத்திருக்கிறார்கள். அவனுடைய மஹிமை உமக்குத் தெரியாது. ராமன் மகாத்மா என்றும், வீணாகாத பராக்கிரமம் உள்ளவனென்றும் ஞான பலத்தால் நான் அறிவேன். என் வார்த்தையில் நம்பிக்கையில்லாவிட்டால் இதோ இருக்கும் வரீஷ்டரைக் கேளும். உமக்குப் புரோஹிதர், மஹா தேஜஸ்வி, ஸைப்பவான், ஹிதத்தையே உபதேசிக்கின்றவர். அதனும் போதா விட்டால் இதோ இருக்கும் மற்ற ரீஷிகளைக் கேளும். இவர்கள் கடுத்தவத்திலேயே ஆயுளைப் போக்குபவர்கள். செய்தப் பிரதிக்கையை நிறைவேற்றுவதானாலும் தர்மமும் கீர்த்தியும் என்றும் அழியாமலிருக்க வேண்டுமானால் ராமனை என்னுடன் அனுப்பும். உமது மந்திரிகளும் வரீஷ்டர் முதலிய மற்றவர்களும் இப்படிச் செய்ய அனுமதித்தால் ராமனை என்னுடன் அனுப்பும். அவனிடத்தில் உமக்கு எல்லையற்ற பிரீதி உண்டென்பதையும் அறிவேன். ஆனால், அவனுக்கு யாதொன்றும் பற்றில்லை என்பதையும் அறிவேன். என் யாகத்திற்குப் பத்து தினங்கள் மாத்திரம் செந்தாமரைக் கண்ணனான ராக்ஷனை என்னுடன் அனுப்பும். அதற்கு மேல் அவனை வைத்துக் கொள்வதில்லை, யாக காலம் தான்டுவதற்கு முன் ராமனை என்னுடன்

அனுப்பும். உமக்கு ஸகல க்ஷேமமும் உண்டாகட்டும். கவலைக்கு இடம் வேண்டாம்" என்று.

தர்மாத்மாவான விசுவாமித்திரர் தர்மத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் சேர இப்படிச் சொன்னார். தனக்கும் ராமனுக்கும் சபத்தைக் கொடுக்கும் அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் தசரதர் "ஐயோ! ராமனை விட்டுப் பிரிய வேண்டுமே; இல்லாவிட்டால் பிரதிக்கை தவறிய பாபம் கேடுமே; விசுவாமித்திரருடைய கொடிய சாபத்திற்கு உட்படவேண்டுமே" என்று தீவிரமான துக்கத்தில் மூழ்கிப் பயந்தார். கௌகிகருடைய சொற்கள் அயோத்யா திபதியின் ஹிருதயத்தைப் பிளந்து மனத்தைக் கலக்கிப்பூண்டுகின்றன. ஆணைத்தில் உட்கார்த்திருத்தவர் கிருகிடென்று கடுக்கினார்.

இதி ஹிருதய மநோ விதாரணம்
முறி வசநம் ததீதீவ ஸுஸ்ருவாத் |
நரபதிரபீவத் மஹாத் மஹாத்மா
வ்யதிதமநா: ப்ரசசாவ சானநாத் | (22)

ஸர்க்கம் 20

"ராமனை அனுப்பமாட்டேன்"

ததீ ச்ருத்வா ராஜ ஸார்தூயோ விஸ்வாமித்திரஸ்ய பாஷிதம் |
முஹூர்த்தமீவ நில்ஸம்ஜ்ஞ: ஸம்ஜ்ஞரவா நிதீமப்ரவீத் | (1)

ராஜஸிரஷ்டரான தசரதர் விசுவாமித்திரருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் மூர்ச்சையடைந்தார். பிறகு பிரதிக்கை வந்து "மஹாஷோ! மலர்ந்த செந்தாமரையைப் போன்ற திருக்கண்களுள்ள என் ராமனுக்கு இன்னும் பதினாறு வயது முடியவில்லையே, ராத்திரியில் கபட யுத்தம் செய்யும் ராக்ஷஸர்களுடன் யுத்தம் செய்ய இவனுக்குத் திறமை எங்கே? மிகுந்த சூரர்களும் அஸ்திர வித்யையில் சீபுணர்களும் ராக்ஷஸர்களுடன் யுத்தம் செய்யக்கூடியவர்களான பலர் என்னிடத்திலிருக்கிறார்கள். மேலும், என் அக்ஷேபாஹிணி ஸைன்யம் தயாராக இருக்கிறது. இவைகளுடன் நானே வந்து வில்லும் கையுமாய் ராக்ஷஸர்களுடன் உயிருள்ளவரையில் யுத்தம் செய்கிறேன். தங்களுடைய யாகம் ஷீகிரமீன்றி நிறைவேறும், கவலை வேண்டாம், ராமனோ குழந்தை; அஸ்திர வித்யையைப்பூர்ணமாக அறியாதவன். சத்துரு பலத்தையும் தனக்கும் பிறர்க்குமுள்ள பேதத்தையும் அறிய முடியாதவன். இதுவரையில் சண்டை செய்து பழக்கவில்லாதவன்; அஸ்திர பலமில்லாதவன்; கபட யுத்தம் செய்வதே ஸ்வபாவமாக உள்ள ராக்ஷஸர்களுடன் இவனை யுத்தத்திற்கு அனுப்புவது நியாயமா?

இதிருக்கட்டும், தாங்கள் கேவலம் ரீஷியல்லவோ, என்னைப் போல் அரசனுயிருக்க குடும்பத்தில் கஷ்ட ஸுகங்களை

20 அறிந்தவரல்லவா? அறுபதாவிரம் வருஷங்கள் வரையில் புத்திர பாக்கியமின்றி மிகவும் வருந்தினோன். பல விரதங்களையும் நீயமல்களை யும் யாக யக்ஞங்களை யும் செய்து என் ராமனைக் குழந்தையாக அடைந்தேன். கால்வரில் மூத்தவன்; தர்மமே அவனுக்குப் பிரதானம்; மற்றவர்களைவிட அவனிடத்தில் எனக்கு விசேஷ பிரேமை. அவனை விட்டுப் பிரிந்தால் ஒரு முகூர்த்தமாவது என் உயிர் தங்காது. ஆகையால் ராமனை அழைத்துப்போவது உசிதமல்ல. அப்படித் தாங்கள் பிடிவாதம் செய்தால் என்னை யும் னைன்யத்தையும் அழைத்துப் போகலாம். நான் வந்தாலும் ராமன் வந்தாலும் ராஜ்ஜஸர்களுடன் எப்படி யுத்தம் செய்ய வேண்டும்?

30 அவர்கள் யாருடைய புத்திரர்கள்? பெயர் என்ன? ஸ்வருமும் பராக்கிரமும் எவ்விதமானது? அவர்களுக்கு யார் உதவி? ராஜ்ஜஸர்களென்றால் பலத்திலும் கர்வத்திலும் நீகரற்றவர்களல்லவா? அவர்களைப் பற்றி விஸ்தாரமாகச் சொல்லுங்கள்" என்றார்.

35 கௌசிகர் "மஹாராஜ! ராஜ்ஜஸாதிபதியான ராவணன் மூவுலகத்திலுமுள்ள பிராணிகளை ஹிம்ஸிக்கிறானென்று கேட்டிருக்கலாம். புலஸ்தியப் பிரஜாபதியின் வம்சத்தில் பிறந்தவன். விச்ரவரின் புத்திரன். குபேரனுக்குத் தம்பி, பிரஹ்மாவிடத்தில் அபூர்வமான வரங்களைப் பெற்றவன். அவன் அறியாமலாவது அலக்ஷ்யத் தாலாவது கெடுக்காத யாகங்களை ஸுபாஹு மாரீசனென்ற அயனுடைய உறவினர் உத்தரவுபெற்று அழித்து, அந்தக் காரியத்தை வெகு ஐக்கிரமையாய் நடத்தி வருகிறார்கள்" என்றார்.

அதைக் கேட்ட தாரதர் இடி விழந்ததுபோல் நடுங்கி. "மஹாரிஷே! அந்தக் குஷ்டனுடன் யுத்தம் செய்ய என்னால் முடியாது. லைகல் தர்மங்களை யும் அறிந்த தாங்கள் என் குழந்தையிடத்தில் இருப்பை செய்யவேண்டும். பாக்கியமற்ற எனக்குத் தாங்களே குரு, தாங்களே தெய்வம். தேவ தானவ கந்தர்வ யக்ஷ பதக பன்னகர்கள் அவனுக்கெதிரில் நிற்கமுடியாதே. மறுவுயர்களைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அவனை எதிர்க்கும் வீரர்களின் வீரியத்தை அபகரிக்கிறோன். அவனோடாவது அயனுடைய னைன்யங்களோடாவது யுத்தம் செய்ய என்னால் முடியாது. என் புத்திரர்கள் எனக்கு உதவியாயிருந்தாலும், என் னைன்யம் கூட இருந்தாலும் என்னால் முடியாது. ராமன் தேவர்களைப்போல் அழகும் காந்தியுமுள்ளவன்; பாலன், என் அருமைக் குழந்தை, யுத்தப்பயிற்சி யில்லாதன்; அவனைக் கொடுக்கமாட்டேன். அவ் வீரு ராஜ்ஜஸர்கள் ஸுந்தோப ஸுந்தர்களின் புத்திரர்களல்லவா? யக்ஷகன்யைக்குப் பிறந்த தைத்யர்களல்லவா? யுத்தத்தில் யமனை எதிர்த்தாலும் எதிர்க்கலாம். அவர்களை எதிர்க்க முடியுமோ? வீரிய சாலிகள், யுத்தங்களில் நன்றாய்ப் பழகினவர்கள்; அவர்களே தவிர னுடைய யக்ஞங்களைக் கெடுக்க வந்தால் ராமனைத் தங்களுடன் அனுப்பவே மாட்டேன். ஆனால், அவர்களில் ஒருவனுடன் நானும்

என் மித்திரர்களும் யுத்தம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம்" என்றார்.

அதைக் கேட்டவுடன் விசுவாமித்திரருக்கு மஹா கோபமுண்டாயிற்று. யாகத்தில் செய்தாரைமனால் அகனி வளர்த்து பிரகாசிப்பதைப்போல் அவருடைய கோபம் ஜ்வலித்தது.

இதி தரபதி ஜல்பநாத தீவிஜேந்திரம்
குரகி ஸூதம் ஸுமஹாத விவேச மந்யு: |
ஸுஹூத இவ மகேக்ஷி ராஜ்யஸித்த:
ஸமபவ துர்தீவஸிதோ மஹர்ஷி வஹ்நி: || (28)

ஸர்க்கம் 21

தாரதர் ஸம்மதித்தது

தச்சுருத்வா வசதம் தன்ய ஸ்நேஹ பர்யாகுலாக்ஷரம் |
ஸமந்யு: கௌஸரிகோ வாக்யம் ப்ரத்யுவாச மஹீபதிம் || (1)

இப்படியு் புத்திர ஸ்நேஹத்தால் மனத்தளர்ந்து தாரதர் பிரலாபிப்பதைக் கேட்டு விசுவாமித்திரர் கோபமடைந்து "அரசரே! நான் உம்மை ஏதாவது வலுவில் வேண்டினேனா? எதைக் கேட்டாலும் உடனே கொடுப்பதாய் அடிக்கடிப் பிரதிக்ஞையெய்தவர் நீரே. கேட்கும்படி கட்டாயப்படுத்தி என்னைக் கேட்டும் சொன்னதும் நீரே. செய்தப் பிரதிக்ஞையை இப்பொழுது தவிர்த்துக்கொடுக்கிறவரும் நீரே. ரகுருலத்தில் பிறந்த அரசர்களுக்கு இது அழகல்ல. அந்த வம்சத்திற்கு ஏதோ அளர்த்தம் வேரிடப்போகிறது. செய்யுங்களைத் தண்டிக்கவேண்டிய நீரே பொய் சொன்னால் நான் என்ன செய்யக் கூடும்? இது உமக்கு நன்றாயிருந்தால் நான் நிரும்பிப்போகிறேன். இஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்தவனென்று பெரிய பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவரே! செய்த பிரதிக்ஞையைப் பொய்யாக்கி, பந்துக்களுடன் ஸுக்மாய் வலித்துக்கொண்டிருக்கும்" என்று அங்கிருந்து போய் புறப்பட்டார்.

மஹாநூனியான விசுவாமித்திரர் கோபம்கொண்டதைக்கண்டு பூமி முழுதும் நடுங்கிற்று. தேவர்களுடைய மனத்தில் பயம் குடி கொண்டது. இப்படி லைகல் ஐகத்தும் பயத்தால் தத்தளிப்பதைக் கண்ட வரீஷ்டர், மஹா புத்திமானும் நீகரற்ற தபஸ்வியுமான தால் "மஹாராஜ! இதென்ன? நீரும் இப்படிச் செய்யலாமோ? அண்டினவர்களைக் கைவிடாமல், செய்த பிரதிக்ஞையை உயிரைக் கொடுத்தாவது நிறைவேற்றின சிபி ஹரிச்சந்திரன் முதலிய அரசர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறக்கும் பாக்க

25 இயந்தைப் பெற்றிருக்கிறீர்; தர்மமே ரூபமெடுத்து வந்ததைப்போல் விளங்குகிறீர்; மஹா தைரியசாலி; சுத்தமான ஆசாரமுள்ளவர்; ஸ்ரீமான்; குலதர்மத்தை நீசே கைவிடலாமோ? ரகுலத்தில் பிறந்த தசரதர் தர்மாவென்று மூவுலகிலும் பிரசித்தியல்லவா? உமது கூத்திரிய தர்மத்தை அனுஷ்டியும், அதர்மத்தில் மனத்தைச் செலுத்தலாமோ? இப்படிச் செய்கிறேனென்று ஒருவன் சொல்லி, அதை முடிக்காவிட்டால், அவன் செய்யும் தானதர்மங்களும் யாக்யக்ருங்களும் ஜபவேதா தர்ப்பணங்களும் தவமும் நாசமடையும்ல்லவா. ஆகையால் ராமனை இவருடன் அனுப்பும்.

35 "அவனுக்கு அஸ்திரப் பயிற்சி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ராஜாஸர்களால் கொஞ்சமும் பயமில்லை. ஜ்வலிக்கும் அக்னி, தேவாமிருதத்தை சகிப்பது போல், விசுவாமித்திரர் அவனை சகிக்கும்பொழுது குறைவென்ன?

40 "இவர் ஸாதாரணமானவரா? தர்மமே உருவெடுத்து வந்ததென்று இவரைச் சொல்லலாம். வீரகாமணி; புத்தியில் யாவரையும் மிஞ்சினவர்; தபஸ்விரகு எல்லா இவரே; மூவுலகிலுமுள்ள சராசரங்களில் பலவகையான அஸ்திரங்களை அறிந்தவர் இவரே; தோடுருவாக்கும் தெரியாததும், தேவாஸூர யக்ஷ ராஜாஸ கந்தர்வ இன்னர உரக கணங்களுக்கும் தெரியாததுமான அஸ்திரங்கள் யாவும் இவருக்கு நன்றாய்த் தெரியும், முன்பு இவர் அரசனாயிருந்து ஆண்டபொழுது கிருசாச்வருடைய புத்திரர்களான ஸகல அஸ்திர தேவதைகளையும் சிவபிரானிடத்திலிருந்து பெற்றார், கிருசாச்வருக்கு ஜநயமென்ற தக்ஷப்பிரஜாபதியின் புத்திரியிடத்தில் ஐந்து அஸ்திர தேவதைகளும், வேடுகு பெண்ணான ஸூப்ரபையிடத்தில் ஐந்து அஸ்திர தேவதைகளும் பிறந்தார்கள். அவர்கள் அஸூரர்களை அழிக்க விரிவுஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள்; நானு ரூபமுள்ளவர்கள்; நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக்கூடியவர்கள்; மஹா தேஜஸ்விகள்; ஜயத்தைக்கொடுக்கக் கூடியவர்கள்; ஸூப்ரபையின் புத்திரர்களுக்கு கொடுத்த 'ஸம்ஹாரர்கள்' என்ற பெயர் தரும், எல்லையற்ற பலசாலிகள்; அவர்களை அண்டமுடியாத, அனைவரும் இவருக்கு வசப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளின் சமஸ்யத்தை இவரே நன்றாயறிந்தவர்; இதுவரையிலும் இல்லாத அஸ்திரங்களையும் இவர் விரிவுஷ்டிப்பார். மூன்று காலங்களையும் நன்றாயறிந்தவர்; இவருக்குத் தெரியாததில்லை, கௌரிகருடைய விரியமும் தேஜஸும் கீர்த்தியும் இவ்வீதமென்று நீர் கேட்டபிறகும் ராமனை இவருடன் அனுப்புவதில் ஸந்தேகப்படுத நியாயமல்ல. அந்தத்துஷ்ட ராஜாஸர்களை அழிப்பது இவருக்கு ஒரு பொருட்டல்ல; ஆனால் உமது புத்திரனுடைய விசேஷ சேஷமத்தையும் கீர்த்தியையும் கோரியே உம்மைத் தேடி வந்து இப்படி யாசிக்கிறார்" என்றார்.

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

வாலிஷ்டருடைய வார்த்தைகளால் அரசனுடைய சித்தம் தெளிந்தது; முகம் மலர்ந்தது; கௌசிகருடன் ராமனை அனுப்ப நிச்சயித்தார்.

இதி முநிவசநாத் ப்ரஸந்த சித்தோ
ரகு'ய்ருஷப்'ஸ முமோத் பா'ஸ்வ ராயக்: |
கீ'மத மபீ'ருரோச ராக்'வல்ய
ப்ரதீ'த யஸா: குபகோ'தம்ஜாய ப்ரீ'தீ'த்யா || (22)

ஸர்க்கம் 22

பலி அநிபலி

ததா' வலிஷ்டே' ப்ருவதி ராஜா த'ஸரதீ'ல் ததா'
ப்ரஹ்'ருஷ்ட வதீ'தோ ராமம் ஆஜூ'தாவ ஸலக்ஷ்மணம் || (1)

வலிஷ்டர் இப்படிச் சொன்னவுடன் தசரதர் ஸந்தோஷத் தால் முகமலர்ந்து ராமலக்ஷ்மணர்களை வரவழைத்தார். கௌஸல் யையும் தசரதரும் வலிஷ்டரும் அவர்களுக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாக்கும்படி வேதமந்திரங்களை ஜபித்து ரக்ஷைகளைக் கட்டி ஆசீர்வாதம் செய்தார்கள். பிறகு நன் அருமைக் குழந்தையான ராமனைத் தசரதர் இறுகத் தழுவி, உச்சி மோந்து, ஸந்தோஷமாய் விசுவாமித்திரரிடம் ஒப்புவித்தார். செந்தாமரைக் கண்ணான ராமன் கௌசிகருடன் புறப்பட்டுப் போனபொழுது ஆகாசத்தி லிருந்து புஷ்பமாசி பொழிந்தது; தேவதூதரி முழங்கிற்று. நகரத் திலும் சங்கம் துந்தீழி முதலிய மங்கள வாத்தியங்கள் கோஷித்தன.

கௌசிகர் முன்னே சென்றார்; வயது நிரம்பாத பால னானாலும் அபார கீர்த்தி வாய்ந்த ஸ்ரீராமன் அவருக்குப் பின் சென்றார். லக்ஷ்மணன் வில்லும் கையுமாய் அவரைப் பின் தொடர்ந் தார். மயில் தோகையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிலைகளுடன் கோதண்டத்தாக்கையில் பிடித்து, பத்து திக்குகளையும் பிரகாசிக்கச் செய்துகொண்டு அந்த ராஜகுமாரர்கள், மூன்று தலைகளுள்ள இரண்டு ஸர்ப்பங்களைப்போல் மஹாமூரையைப் பின்தொடர்ந் தார்கள். கையில் வில்லும், முதுகில் அம்பறைகளும், வீரல்களைக் காப்பதற்கு உடம்புத் தோவால் செய்த கூடுகளும் விளங்க, மஹா காந்தி பொருந்தி, ஒப்பற்ற ஸௌந்தரியத்துடன் ராம லக்ஷ்மணர் கள் அந்த ரிஷியுடன் போகையில், பிரஹ்மாவை அகவினி தேவதை களும், பரமலிங்க ஸ்கந்தரும் விசாகரும் பின்தொடர்வதுபோல் தோன்றிற்று.

ஒன்றரை யோஜனை தூரம் சென்று ஸரயூயின் தென்கரைக்கு வந்தவுடன் கௌசிகர் "இந்த ராஜகுமாரர்கள் வெகுதூரம் நடந்து வழக்கூரில்லாதவர்கள்; காலம்தவறாமல் புசிப்பவர்கள்; சிறுவர்கள்; வெகுதூரம் நடந்திருக்கிறார்கள்; போஜன வேளை நெருங்கிவிட்டது.

ததார வலிஷ்டே' ப்ருவதி ராஜா த'ஸரதீ'ல் ததா'
ப்ரஹ்'ருஷ்ட வதீ'தோ ராமம் ஆஜூ'தாவ ஸலக்ஷ்மணம் ||
வலிஷ்டர் இப்படிச் சொன்னவுடன் தசரதர் ஸந்தோஷத்தால் முகமலர்ந்து ராமலக்ஷ்மணர்களை வரவழைத்தார். (மக்கம் 65 ஸர்க்கம்)

பரி தாகம் சிரமம் தாபம் முதலியவையிலல்லாமல் இவர்களைச் செய்ய வேண்டும்" என்று இனிமையான குரலுடன், "ராம! குழந்தாய்! தர்ம சிந்தையுள்ளவனே! தாமதமில்லாமல் ஆசமனம் செய். பலை 30 அபிபசியென்ற வித்யைகளைப் பெற்றுக்கொள். அவைகளை ஐபித் தால் பரி தாகம் தேக சிரமம் தாபம் ரூபிகாரம் முதலிய கெடுதிகள் நேராது. அஜாக்கிரதையாக யிருந்தாலும், அசத்தனா யிருந்தாலும், தூங்கினாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் உபத்திரவம் நேராது. 35 புஜபலம் ஸாமர்த்தியம் அழகு ஸௌபாக்யம் திறமை வஸ்துக் களின் உண்மையை அறிவது நிச்சயிப்பது தடையிலல்லாமல் பதில் சொல்வது முதலிய உத்தம குணங்களில் ஸூலகத்திலும் உனக்கு இணையானவர் இரான். இந்த வித்யைகள் பிரஹ்மாவால் விருஷ்டிக் கப் பட்டவை; ஸகல ஞானமும் உண்டாகுமிடம்; அழியாத 40 கீர்த்தியைக் கொடுக்கக்கூடியவை; தபோ பலத்தால் ஸம்பாதிக்கப் பட்டவை. இவைகளைத் தரிக்கக்கூடிய பல குணங்கள் உன்னிடத்தில் விளங்குகின்றன. உண்மையில் உன்னுடையே உண்டாகப் பட்டவை, இவைகளை நீயே பெறத்தகுந்தவன்; நீ என்னிடத் திலிருந்து இவைகளைப் பெற்ற பிறகு பலவிதமாய் வளரும். ஆகையால் சீக்கிரமாய் இவைகளைப் பெற்றுக்கொள்" என்றார்.

மஹா பராக்கிரமசாலியான ராமன் ஆசமனம் செய்து கத்த ராய் மலர்ந்த முகத்துடன், பிரஹ்ம க்ஞானியான விசுவாமித்திரரிட 45 மிருந்து அந்த வித்யைகளை உபதேசம் பெற்று, ஆயிரம் கிரணங்க ளுள்ள ஸூரியன் சரக்காலத்தில் விளங்குவதுபோல் பிரகாசித்தார்.

ராஜகுமாரர்கள் மஹாவிஷயை ஆசாரியராய் எண்ணி, விதிப்படி 50 பூஜித்தார்கள். அன்றிரவில் ஸரபூதிக் கரையில் அவர்கள் சுகமாகத் தூங்கினார்கள். இலைகளால் செய்யப்பட்ட படுக்கையில் படுத்தாலும், கௌகிகருடைய வார்த்தைகளால் அவர்களுக்கு அஸௌக்யமாவது சிரமமாவது கொஞ்சமும் தோன்றவில்லை.

தீஸூரத் ந்ரூபஸூது ஸத்தமாப்'யாம்
 த்ருண ஸயதே தூசிதே ஸிஹோஷிதாப்'யாம் |
 ரூபிகஸூத வசோது ஸாயிதாப்'யாம்
 ஸுகீயிவ ஸா வி'பென் விபா'வரீ ச | (23)

ஸர்க்கம் 23

காமரசிரமம்

ப்ரபாதாயாம் து ஸர்வரீயாம் விஸ்வாமித்திரோ மஹாமுநி: |
 அபீ'வபா'ஷத் காகுதல்'தம் ஸயாதம் பரிண ஸம்ஸ்திரே | (1)

விடியற்காலையில் கௌகிகர் எழுந்து ராஜகுமாரர்களை எழுப்ப அவர்கள் தூங்குமிடத்திற்கு வந்தார். ஸுகமாய் நித்திரை செய்யும் ராமனுடைய திருமுகமண்டலத்தின் காந்தியைப் பார்த்து,

"இந்தப் புத்திர சந்தைப்பெற்ற கௌஸல்யை என்ன பாக்கியம் செய்தானோ; என்ன தவம் செய்தானோ!" என்று பார்த்துப் 5 பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தார். பிறகு கௌஸல்யை பல ஐயம் களில் செய்த புண்ணியமே ரூபமெடுத்தது போன்ற புருஷோத்தம! ராம! காலை ஸந்த்யை நடக்கிறது. ஸூரியன் இருட்டை அழிப்பது போல் சந்தருக்களை நீ அழிக்கும் காலம் ஸமீபித்தது. அக்ஞான 10 மென்ற இருள் நீங்கி உன் ஸ்வரூப ஞானம் எனக்குக் கிடைத்தது. உன் திய்ய மங்கள விக்ரஹத்தைத் தரிசிக்கப் பெற்றேன். நித்திரை ஸமயத்தில் உன் ஸௌந்தரியத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்தேன். விழித்த பிறகு விளங்கும் ஸாவண்யத்தைப் பார்க்க விரும்புகிறேன். மேலும், ஸர்வேசுவரனான நீ ஸகல தர்மங்களையும் ஏற்படுத்தி, ஜீவ கோடிகளை அனுஷ்டிக்கச் செய்கிறாய். நீயும் செய்து காட்ட 15 வேண்டுமல்லவா? அவைகளைக் காலத்தில் நீயே செய்யாவிட்டால் பிறகுக்கு சிரத்தையிராது. காலை ஸந்தியாவந்தனம் முதலிய நித்திய கர்மங்களைச் செய்ய எழுந்திருக்க வேண்டும்" என்றார்.

வெகு கம்பிரமாய் முனிவர் இப்படிச் சொல்ல, ராஜகுமாரர் 20 கள் நித்திரை தெளிந்து ஸ்நானம் செய்து அரீக்யம் காயத்ரீஜபம் முதலிய காலைக்கிரமங்களை முடித்தார்கள். அளவற்ற பராக்கிரமசாலிகளானாலும் தபோநிதியான கௌகிகரைப் பக்தி யுடன் நமஸ்கரித்து அப்படிப்பட்ட ஸத்தருகு கிடைத்ததைப்பற்றி மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து பிரயானம் செய்யத் தயாரானார்கள்.

வெகுதூரம் சென்று, கங்கையும் ஸரபூவும் செருமிடத்தில் ஒரு 25 புண்ணியமான ஆசிரமத்தையும் அங்கே வெகு காலமாய்க் கடுங் தவம் செய்துகொண்டிருக்கும் மஹா தேஜஸ்விகளான ரிஷிகளையும் பார்த்து ராமன் மிகவும் ஸந்தோஷித்தது. "ஸ்வாமி! இது யாரு ண்டைய ஆசிரமம்? இங்கே யார் வாசிக்கிறார்கள்? கிருபை செய்து சொல்லவேண்டும்" என்றார்.

கௌகிகர் "ராகவ! முன் காலத்தில் சிவபிரான் இங்கே இடை 30 விடாமல் வெகு நியமத்துடன் கடுந்தவம் செய்துகொண்டிருந்தார். பார்வதி அவருக்குப் பணிவிடை செய்தாள். அவனிடத்தில் அவ ருக்கு ஆகாயுண்டாகும்படி மன்மதன் முயற்சி செய்ய, அவர், அதை அறிந்து அவனைக் கோபப் பார்வையால் எரித்தார். அது முதல் அவன் சரீரம் இன்றி அணங்கென்று பெயர்பெற்றான். இங்கே அவனுடைய அங்கங்கள் அழிந்தபடியால் இவ்விடத்திற்கு 35 அங்கதேசமென்று பெயர் வந்தது. ஸதாசிவன் தவம் செய்த ஸ்தலம் இதே. இவர்கள் அவருடைய சிஷ்யர்களே. பாபலேச மின்றி, தர்மஸ்வரூபிகளாய் இங்கேயே வாசிக்கிறார்கள். இந்தப் புண்ய நதிகளுக்கு நடுவிழாள்ள இந்த ஷ்ஷத்திரத்தில் இன்றிரவு தவ்வி காலையில், கங்கையைத் தாண்டுவோம். ஸ்நானம் செய்து கத்தர்களாய், ஜபம் நோமம் அக்னிநோத்திரம் முதலிய 40

45 விளையகளை முடித்து, இந்தப் புன்பாசிரமத்திற்குப் போவோம்." என்றார்.

அதற்குள் அங்குள்ள ரீஷிகள் தபோபலத்தால் இவர்களுடைய வரலையும் இனி நடக்கும் விஷயங்களையும் அதிர்ந்து பரமானந்த மடைந்து கௌசிகரை அரீகிய பாத்யங்களால் விதிப்படி பூஜித்து ராஜ குமாரர்களைத் தகுந்தபடி உபசரித்தார்கள். ஒருவர்க்
50 கொருவர் ஷேமம் விசாரித்துக்கொண்டு மதுரமான வார்த்தை களைப் பேசிக்கொண்டு எல்லோரும் ஸாயங்கால ஸந்தியாவந்தனம் ஜபம் முதலிய விளையகளை வெகு ஸாவதானமாகச் செய்தார்கள். பிறகு காமாசிரமத்திலிருக்கும் ரீஷிகள் கௌசிகரையும் ராஜபுத்திரர் களையும் அங்கே அழைத்துப்போனார்கள். வெகு மதினூறமான
55 அந்த ஆசிரமத்தைப் பற்றிய கதைகளை கௌசிகர் சொல்ல, ராம லக்ஷ்மணர்கள் கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்து அன்றிரவை ஸுக மாசுக் கழித்தார்கள்.

கதா²பிர³திராமாபி⁴; அபி⁵ராமென ந்ருபாத்மஜென |
ரமயாமாஸ த⁶ர்மாத்மா கௌசிகோ முநி புந்ஹீவ: || (22)

ஸர்க்கம் 24

தாடகா வனம்

தத: ப்ரபா⁴தே விமலே க்ருத்வாஹ்நிக மசிந்த⁵மென |
விஸ்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய நதீயாஸ தீர முபாக⁶தென || (1)

ஸூரிபோதயமானவுடன் சத்ருகுல காலர்களான ராம லக்ஷ் மணர்கள் நித்தியகர்மங்களை முடித்து விசுவாமித்திரரை முன்னிட்டுக் கொண்டு கங்கைக் கரைக்கு வந்தார்கள். அதற்குள் அங்குள்ள மஹரீஷிகள் ஸகல ஸௌக்யங்களும் பொருந்திய அழகுள்ள ஓடத் தைக் கொண்டுவந்து "மஹரிஷே! ராஜ புத்திரர்களுடன் இதில் ஏறவேண்டும்; தாமதம் செய்ய வேண்டாம்; யாதொரு கெடுதியு
5 மின்றி ஸுகமாய்ப் போய்வாருங்கள்" என்று இனி நடக்கும் தாடகாவதம் முதலியவைகளை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு வழி யனுப்பினார்கள். கௌசிகர் அவர்களிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக் கங்கையைத் தாண்டினார். ஆயின் நடுவில் அலைகள் ஒன்றோ
10 டொன்று மோதுவதால் அதிக சங்குண்டானதைக் கண்டு ராம லக்ஷ்மணர்கள், "ஸ்வாமி! இந்தப் பயங்கரமான சப்தத்தின் காரணமென்ன?" என்றார்கள். கௌசிகர் "குபேரனுக்கு இருப்பிட மான கைலாஸத்தில் மாணஸமென்ற ஏரியை பிரஹ்மா மனத்தால்
15 னிருஷ்டித்தார். அதிலிருந்து பெருகினதால் இதற்கு ஸரயூ என்று பெயர். இந்த நதி அபோத்யைக்கு மேற்கில் ஆரம்பித்து வட கிழக்காய் ஓடி, அங்குதேசத்தைக் கடந்து இங்கே கங்கையில் விழு

றெது. இரண்டு நதிகளின் ஜலங்கள் மோதுவதால் இந்த ஓசை உண்டாகிறது. பக்திபுடன் இந்தப் புண்ணிய நதிகளை வணங் குங்கள்" என்றார்.

ராஜகுமாரர்கள் அப்படிச் செய்து, கங்கையைத் தாண்டி அப்புறம் போகும்பொழுது ஒரு பயங்கரமான காட்டைக் கண்டார்கள். கருங்காலி, அகவகர்ணம், பில்வம், பாநிரி, இலந்தை முதலிய பல மரங்களடங்கி அது நுழையமுடியாமல் இருந்தது. பலவிதமான பகலிகளும், பூமிக்குள்ளிருந்து கத்தும் புழுக்களும்,
25 யானை சிங்கம் புலி காட்டுப்பன்றி முதலிய தஷ்ட மிருகங்களும், காதுக்குக் கடுமையாகவும் மனம் நடுங்கும்படியாகவும் சத்தம் செய்தன. அதைக் கேட்டு அந்த ராஜகுமாரர்கள், "ஸ்வாமி! இது யானுடைய வனம்?" என்றார்கள்.

மஹாபராக்கிரமம் பொருத்தினவர்களான தசரத புத்திரர்கள் இப்படிக் கேட்க அபாரமான தேஜஸுள்ள கௌசிகர், "கருத்தந்த குலதிலகனுன ராம! குழந்தாய்! மலதம் கருஷமென்ற இவ்விரு தேசங்களும் தேவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டு தனதான்யங்கள் நிறைந்திருந்தன. முன்பு இந்திரன் விருத்ராஸுரனைக் கொன்ற பொழுது பிரஹ்மஹத்தி தோஷமும் கோசமான பரிபும் அவனைப்
30 பீடித்தன. அந்தத் தோஷத்தைப்போக்க தேவர்கள் கங்கை முதலிய புண்ணிய ஜலங்களாலும், மந்திரங்களால் பரிசுத்தமான குடங்களி லுள்ள நீராலும் அவனை ஸ்நானம் செய்வீந்தார்கள். உடனே அந்த உபத்திரவங்கள் விலகின. அப்பொழுது இந்திரன் "என் சரீரத்தி லுள்ள மலத்தை இவ்விரு தேசங்களும் போர்ஷிணபடியால் மலந மென்றும், கருஷமென்றும் விளங்கட்டும்" என்று அனுக்ரமித் தான். தேவராஜர் சத்தமானதைக் கண்டு தேவர்கள் மகிழ்ந்து,
35 அவனுடைய வார்த்தையை நல்லது நல்லதென்று கொண்டாடினார்கள். அவர்களுடைய அனுக்ரஹம் பெற்ற அந்தத் தேசங்கள் தன தான்யங்களால் நிறைந்து எண்ணிறந்த ஜனங்களால் வெகு காலம் ஸுகமாய் வாசிக்கப்பெற்றன.

பிறகு ஸூர்தன் என்ற யக்ஷன் தாடகையை விவாஹம் செய் தான். அவள் ஆயிரம் யானைகளின் பலத்தைபுடையவள். அவளு டைய புத்திரனுன மாரீசன் இந்திரனைப் போன்ற பலவானாய்,
50 பெரிய வாயையும் மலைபோன்ற தேகத்தையும் விகாரமான கை களையும், நிகரற்ற பராக்கிரமத்தையும் படைத்து, இவ்விரண்டு தேசங் களிலுமுள்ள ஜனங்களைப் பயமுறுத்தி, இதை வனமாக மாற்றி னான். இங்கிருந்து ஒன்றரை யோஜனை தூரத்திற்குப்பால் நாம் போகும் வழியில் அவனும் தாடகையும் வாசிக்கிறார்கள். ஆகையால் இதற்குக் 'தாடகாவனம்' என்று பெயர். ராம! உனக்கு ஷேமம் உண்டாகட்டும். கோசருபியான அந்த யக்ஷஸ்தீரியால் அழிக்கப் பட்டு, பிறர் கெடுங்க முடியாத இந்த தேசங்களுக்கு ஒருவரும்

60

வருவதில்லை. இந்த உபத்திரவமும் இன்னும் தீரவில்லை. ஆகையால் என் ஆக்ஞையை முன்வீட்டுக்கொண்டு இந்தக் கொடியவனை உள் பலத்தால் கொன்று, இங்கே எல்லோரும் உபத்திரவமின்றி ஸஞ்சரிக்கும்படி செய். இவ்விடம் கோரமான நாடானதை உணக்குச் சொன்னேன்" என்றார்.

ஏதத் தே ஸர்வ மாக்யாதம் யதைத் தத் தாருணம் வநம் |
யக்ஷயா சோந்ஸாதித்ம் ஸர்வம் அந்யாபி ந நிவர்ததே || (32)

ஸர்க்கம் 25

தூடகை

அத் தன்யாப்ரமேயல்ய முநேர் வசந முத்தமம் |
ஸ்ருத்வா புருஷஸார்துஃ : ப்ரத்யுவாச ஸுபாஃம இரம் || (1)

5

எண்ணமுடியாத மஹிமையுள்ள கௌலிகர் இப்படிச் சொல்ல நரசிரேஷ்டனான ராகவன், "ஸ்வாமி! யக்ஷர்கள் அல்ப வீரியம் உள்ளவர்களென்று கேள்வி. அந்த ஜாதியில் பிறந்த ஒரு கேவல ஸ்த்ரிக்கு ஆயிரம் யானைபலம் எப்படிக் கிடைத்தது" என்றார். மட்டில்லாத தேஜஸுள்ள ரகுவிரன் ஒன்றும் அறியாதவரைப்போல் இப்படிக் கேட்க முனிவர், "ராம! இந்த அபூர்வபலம் அவளுக்கு வரத்தால் கிடைத்தது. ஸுகேதுவென்ற யக்ஷன் வெகுகாலம் புத்திரனில்லாமல் வருந்தி, கடுந் தவத்தாலும் சுத்தமான நடத்தை யாலும் பக்தியாலும் வீரியத்தாலும் பிரஹ்மாவைத் திருப்தி செய்து, அவருடைய அனுக்கிரஹத்தால் தாடகையென்ற பெண்மணியையும் அவளுக்கு ஆயிரம் யானை பலத்தையும் வரமாகப்பெற்றான். ஆனால், புத்திரனை அளிக்கவில்லை. அவளுக்கு பேளவளம் வந்து ரூபலாவண் யத்தில் சீகரந்து விளங்க, ஜம்பனுடைய மகனான ஸுந்தனுக்கு அவளைப் பாரியையாய் ஸுகேது கொடுத்தான். அவளுக்குப் பிறந்த மாரீசன் ஒருவராலும் எதிர்க்கமுடியாதவன்; பிற்காலத்தில் சாபத் தால் ராக்ஷஸத் தன்மையை அடைந்தான். அகஸ்தியருடைய சாபத் தால் ஸுந்தன் கொல்லப்பட்டபொழுது தாடகையும் மாரீசனும் பழிவாங்க விரும்பி, கர்ஜித்துக்கொண்டு அவரை விழங்க அதிவேக மாய் ஒடி வந்தார்கள். அதைக் கண்ட அகஸ்தியர் கோபத்துடன் "ஈஇந்த யக்ஷ தேகத்தை விட்டு ராக்ஷஸர்களின் வீகாரமான சரீரத் தை எடுக்கக் கடவாய்; நீயும் உன் மகனும் மனுஷ்யர்களைத் தின்று கொண்டு ராக்ஷஸர்களாவீர்கள்" என்றார். உடனே அவர்களுக்கு அந்தப் பயங்கரமான ரூபம் கிடைத்தது. அகஸ்தியரை ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் அவர் வலிக்கும் தேசத்தை மாத்திரம் அழித்து, அங்குள்ள பிராணிகளிடத்தில் தன் கோபத்தைச் செலுத்துகிறான்.

25

இந்த யக்ஷஸ்த்ரி வெகு கொடியவன், தஷ்டை; பலபராக்கிரமத் தால் பிறரைக் கெடுப்பதையே நோக்கமாக உள்ளவன்; பக்தர்களும் பிராம்மணர்களும் ஷேமம் அடையவேண்டி இவனைக் கொல். சாபத் தால் ராக்ஷஸியான இவனைக்கொல்ல உன்னைத்தவிர முடிவாகத்திலும் வேறொருவரும் இல்லை. 'அஸ்திர சஸ்திரங்களைக்கற்று, தகுந்த குர னீடத்தில் முதல் முதல் அவைகளை உபயோகிக்காமல், கேவலம் ஒரு ஸ்த்ரீயிடத்தில் உபயோகிப்பதில் என்ன கீர்த்தி? மேலும் க்ஷத்திரியன் ஸ்த்ரியைக் கொல்வது மஹா பாபமல்லவா' என்று தயங்காதே. நான்கு வர்ணத்தார்களின் ஷேமத்திற்காக அரசர்கள் இவ்விதமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். பிரஜைகளையும் ஸாதுக் களையும் ரக்ஷிக்க அவர்கள் கொடிய காரியங்களையும் அபவாதம் வரக் கூடிய செய்கைகளையும் பாபங்களையும் செய்தே தீரவேண்டும். ராஜ்யபாரத்தை ஒப்புக்கொண்டவர்கள் இப்பழமையான தர்மத் தையே நடத்தி வருகிறார்கள். மேலும், இவனைக் கொல்வது அதர்ம மல்ல. இவனிடத்தில் தர்மமே கிடையாது. முன்பு தானவ ராஜ னுள விரோசனனுடைய புத்திரி மந்தசை, பூமியை அழிக்க ஆரம்பித் தாள். அதற்காக இந்திரன் அவளைக் கொல்ல வில்லையா? பிருகு மஹரிஷியின் பாரியையும் சுக்ராசாரியருடைய தாயுமான க்யாதி இந்திரனைக் கொல்ல முயன்றபொழுது, விஷ்ணு அவளைச் சக்கரத் தால் நாசம் செய்யவில்லையா? இன்னும் பல மஹா தர்மாத்மாக்களும் புருஷ சிரேஷ்டர்களுமான ராஜகுமாரர்கள், அதர்மத்தையே செய்துவந்த ஸ்த்ரீகளைக் கொன்றிருக்கிறார்கள்" என்றார்.

அதர்ம ஸதநிதா நார்யோ ஹதா: புருஷ ஸத்தமை: |
தஸ்மாதேதாம் க்ருணம் த்யக்த்வா ஜஹி மச்சாஸநாந்ருப || (34)

ஸர்க்கம் 26

தூடகாவதம்

முநேர் வசந மக்ஷீபீம் ஸ்ருத்வா நரவராத்தமஜ: |
ராக்ஷ: ப்ராஞ்ஜஸீர் பூத்வா ப்ரத்யுவாச த்ருடக் வரத: || (1)

இப்படி ஆழ்ந்த அந்தங்களுடன் விசேஷ தைரியத்தைக் கொடுக்கும் வார்த்தைகளைக் கௌலிகர் சொல்ல, தாசரதி அவரைக் கைகப்பி வணங்கி "குருநாத! என்னைத் தங்களுடன் அனுப்பின பொழுது முனி சிரேஷ்டருடைய ஆக்ஞையைத் தடை சொல்லாமல் ஸந்தேகப்படாமல் உடனே கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று வலிவுடர் முதலியவர்களுக்கு எந்நிலை என் பிதா உத்தரவு செய்திருக்கிறார். அது எனக்குப் பிரமாணம். மேலும், குரிக வம்சத்தில் பிறந்த பிரஹ்மஞ்ஞானியான தாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையிலும் பாப ஸம்பந்தமுண்டோ? கேவலம் முன்யமையும் ஸகல புருஷார்த்தங்

5

10 களுக்கும் ஒத்துமிருக்கும். பகல்களுக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் இந்தத் தேசங்களிலும் பரமகேழத்தை உண்டுபண்ண வேண்டி ஸ்த்ரீவதம் செய்ய நிக்சயித்தேன்" என்று கோதண்டத்தை வளைத்து நானேனை செய்தார். அது பத்துத் திக்குகளிலும் பரவ எதிரொலி யுண்டாயிற்று. அவ்வளத்திலுள்ள ஐந்துக்களெல்லாம் நடுங்கின.

15 மஹா கோபமுடைய தாடகைக்கு அதுவரையில் கேட்டிராத அந் தச் சப்தத்தைக் கேட்டபின் கோபர்இன்னும் அதிகரித்து. இன்னது செய்வதென்று அறியாமல், ஒசை கேட்ட இடத்தை கோக்கி ஓடி வந்தான். சாகவன் "லக்ஷ்மண! இவனுடைய சரீரமும் முகமும் எவ்வளவு விகாரமாயும் அளவுக்கு மிஞ்சியும் இருக்கின்றன! மாயாபலத் திற்கோ எல்லையில்கூட. தைரியமில்லாதவர்கள் இவனைப் பார்த்த வுடன் ஹிருதயம் வெடித்து இறப்பார்கள். இவனை ஐயிப்பது எளிதல்ல. துஷ்டையானாலும் பெண்ணுகையால் இவனைக் கொல்ல மனம் வரவில்லை. காது மூக்குகளை அறுத்து, கைகால்களை வெட்டி, ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் சக்தியையும் பிறரை ஐயிக்கும் பலம் தையும் அழித்து, இங்கே வராமல் திருப்பி விடுகிறேன். இந்தத் தேசங்களிலும் நேர்ந்த கஷ்டமும் நீங்கும்; குருவின் ஆக்ஷயமும் நிறைவேறும்; ஸ்த்ரீயைக் கொன்ற தோஷமும் தொடராது. அந்தக் காரியம் குரர்களுக்குத் தகாது" என்றார்.

30 அதற்குள் தாடகை மஹா கோபத்துடன் பேரிடிபோல் "கர் ஶித்துக் கைகளை உயரத் தூக்கி ராமனுக்கு எதிரில் ஓடி வந்தான். கடுந்தவத்தால் பிரஹ்மரீஷியான கௌகிகருக்கு சரமனுடைய அபார சக்தியும் மஹிமையும் நன்றாகத் தெரியும். ஆனாலும் அவனுடைய பரபரப்பைப் பார்த்து 'ஹும்' என்று அதட்டி, ராம லக்ஷ்மணர் களுக்கு கேழமமும் ஐயமும் உண்டாகட்டுமென்று ஆசிரிவித்தார். தாடகை அவர்கள்மேல் புழுதியை வாரியிதைத்து, மண்மாரி பெய்து, ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் பிரமிக்கச் செய்தான். பிறகு மாயாபலத் தால் ஆகாசத்திலிருந்து கற்களையும் பாறைகளையும் பொழிந்தான். சரமனுக்குக் கோபமுண்டாயிற்று. சரமரீயால் கல்மாரியைத் தடுத்து, தன்னை கோக்கி ஓடிவரும் தாடகையின் கைகளை அறுத்துத் தள்ளினார். கர் ஶித்துக்கொண்டு சற்றுக் களைந்து, கைகளைற்று வெகு ஸ்மீபத்தில் வந்த அவனுடைய காது மூக்குகளை லக்ஷ்மணன் அறுத்தார். நீளைத்த குபங்களை எடுக்கக் கூடியவனாகையால் அவன், பலவிதமாகத் தொன்றித் தீவரென்று மறைந்து, மாயையால் அவர்களை மயக்கி, கல்மாரி பொழிந்து கோரமாய் இரைந்துகொண்டு எங்கும் ஸஞ்சரித்தான். எப்புறத்திலும் கல்மழை பெய்யக்கண்டு, கௌகிகர் இவனைக் கொல்லத் தகுந்த காரணம் இப்பொழுதே நேர்ந்ததென்று "ராம! இந்தப் பாயியிடத்தில் நீ இரக்கம் வைத்தது போதும். இவரோ பரம துஷ்டை; யாகங்களைக் கெடுக்கிறவன்; ஸ்த்ரீயா காலத்தில் ராக்ஷஸர்களை ஐயிக்க முடியாது. இவனுடைய

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தாமரபத்திம் வேகேந விக்ராதா மஸநீயிவ |
ஸரேரேணாஸி விவ்யாதீண பபாத மமார ச ||
திடி, வீழுவத போல் சாத்ருவர்களை நோக்கி தாடகை ஓடிவந்தார். ஒரு நிவியாஸ்திரத்தால் ராமன் அவளை
மார்பில் தள்ளி, அவள் கீழே விழுந்து உயிரை விட்டார்.

—பால. 26-37 க. (மக்கள் 75 பக்கம்)

பலம் மாயையால் வர வர வளர்ந்தது. ஸந்தியாகாலத்திற்கு முன் இவளைக் கொல்ல வேண்டும் என்று எச்சரித்தார். 50

கண்ணுக்குத் தெரியாமலிருந்துகொண்டு கல் மழை பெய்யும் அவருடைய சப்தமுண்டான இடத்தைக் குறிவைத்து ராமன் அம்புகளை எய்து அவளைத் தடுத்தார். தன் மாயாபலம் வீணானதைக் கண்டு பயங்கரமாகக் கத்திக்கொண்டு, இடி விழுவதுபோல் ராஜகுமாரர்களை நோக்கி தாடகை ஓடிவந்தாள். ஒரு நிவியாஸ்திரத்தால் ராமன் அவளை மார்பில் துணிக்க, அவள் கீழே விழுந்து உயிரை விட்டாள். பயங்கரமான தாடகை கொல்லப்பட்டவுடன் இந்திராதி தேவர்கள், 'நல்லது நல்லது' என்று ராமனைக் கொண்டாடி, ஸந்தோஷம் தாங்காமல் "மஹரிஷே! உமக்குப் பரம மங்கள முண்டாகட்டும், ராமனை இங்கே அழைத்து வந்து, தேவ சத்துருவான தாடகையை அழித்து, எங்களுக்குச் செய்த பரமோபகாரத்தால் நாங்கள் அடைந்த திருப்திக்கு எல்லையில்லை. ராகவனிடத்தில் தங்களுடைய அன்பிற்கு அடையாளமாகத் திவ்வியாஸ்திரங்களை உபதேசியும், கிருசாச்வரேன்ற பிரஜாபதியின் புத்திரர்களும், வீணான பராகிரமமுள்ளவர்களும், சிகரற்ற தங்களுடைய தயோபலத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டவர்களுமான அந்தத் தேவதைகளைத் தரிப்பதற்குத் தகுந்தவன் ராமனே. தங்களைப் பரமகுருவாய் கினைத்துப் பணிவிடை செய்வதில் அவனுக்கு வெகு திருப்தி. குருமுகமாகக் கிடைத்த வித்தியையே விசேஷ விரியமுள்ளது. தேவர்களுக்கு ஒரு 'பெரிய காரியம் இவனால் நடக்கவேண்டிய தென்று உமக்குத் தெரியாதா" என்று சொல்லி அவரிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு திரும்பிச் சென்றார்கள். 55 60 65 70

ஸந்தியா காலமாயிற்று. தாடகாவதத்தில் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்த விசுவாமித்திரர் ராமனை உச்சி முகத்து "குழந்தாய்! உன்னைப் பார்த்தவர்களுக்குப் பாபம் நீங்கி ஸகல மங்களங்களும் கிடைக்குமே; ஸகல தாபங்களும் தீருமே; ஆனந்த வெள்ளம் பெருகுமே; இந்த ராத்திரி இங்கே தங்கி, காலையில் என்னிடத்திற்குப் போகலாம்" என்றார். அப்படியே அவர்கள் அவ்வளத்தில் வலித்தார்கள். அது சாயம் நீங்கி, குபேரனுடைய சைத்ர ரதமென்ற தோட்டத்தைப் போல் வெகு ரமணீயமாய் விளங்கிற்று. 75 80

யகை புத்திரியான தாடகையை ஸம்ஹரித்து, தேவகணங்களால் கொண்டாடப்பட்டு, ரகுவீரன் அன்று ராத்திரி விசுவாமித்திரருடன் அங்கே வலித்தார். காலையில் அந்த முனிவர் ராஜபுத்திரர்களை எழுப்பினார். 85

நிறைத்ய தாம் யகைஸுதாம் ஸ ராம :
ப்ரஸஸ்யமாநு; ஸுரஸித்தீத ஸங்கை : |
உவாஸ தன்மிந் முநிநா-ஸதைஸவ
ப்ரபா*த வேவாம் ப்ரதிபோ*தீயமாந: § (41)

ஸர்க்கம் 27

அஸ்திரோபதேசம்

அதீ தாம் ரஜ்ஜீமுஷ்ய ஸிஸ்வாமித்ரோ மஹாயயா : |
ப்ரஹ்ஸ்ய ராகீவம் வாக்யம் உவாச மது'ராஷரம் (1)

1 மஹா கீர்த்திமானான விசுவாமித்திரர் "என்ன ஆச்சரியம்! ஸகல லோகாதனும் ஸகல சக்திகளுக்கும் பிறப்பிடமுமான ராமனுக்கு, அப்ப ஞானமும் அப்ப சக்தியுமுள்ள நான் குருவாகி, அஸ்திரங்களை உபதேசிப்பது என்ன பரிஹாஸம்! ஆனால், இதுவும் அவருடைய திருவுள்ளமே. அவருடைய லீலா விசித்திரத்தை யார் அறிவார்" என்று, தனக்குள் சிந்தித்துக்கொண்டு, ராமனை மதுரமாக அழைத்து, "தாசரநி! உன்னிடத்தில் எனக்குள்ள பிரிதிக்கு அளவில்லை, ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும், ஒப்பற்ற கீர்த்தியை அடைவாய், எனக்குத் தெரிந்த ஸகல அஸ்திரங்களையும் வெகுப் பிரிதியுடன் மனப்பூர்வமாய் உபதேசிக்கிறேன். தேவாஸுர கந்தர்வ உரக தைத்ய கணங்களையும் ஸகல சத்தருக்களையும் எதிர்த்து வசப்படுத்தி ஐயிக்கும் திவ்யாஸ்திரங்களை ஒன்றுவிடாமல் உபதேசிக்கிறேன்.

15 தண்ட சக்ரம், கால சக்ரம், தர்ம சக்ரம், விஷ்ணு சக்ரம், ஸூர்த்ரம், வஜ்ரம், விவருவம், ப்ராஹ்மம், ஐஷிகம், பிரஹ்மசிரஸ் என்ற அஸ்திரங்கள்; மோதகே சிகரீயென்ற கார்தியுள்ள கடாயுதங்கள், தர்மபாசம், காலபாசம், வருண பாசம், வருணஸ்திரம், கீரிடி, கெருப்பிடி; பிகூகாஸ்திரம், நாராயணஸ்திரம், சிகரமென்ற ஆக்ஷேயாஸ்திரம், பாதுமென்ற வாயய்யாஸ்திரம்; ஹயசிரஸென்ற அஸ்திரம், க்ரெளஞ்சாஸ்திரம், விஷ்ணுசக்தி, குத்ரசக்தி, கங்கானாஸ்திரம், முஸலாஸ்திரம், காபாலாஸ்திரம், கங்கணஸ்திரம் (இவை அஸுரர்களுடையவை); கந்தனமென்ற சக்தியின் ரூபமுள்ள வித்யாதராஸ்திரம், மானவம், பிரஸ்வாபணம், பிரசமணம், கந்தர்வாஸ்திரம், ஸூர்யாஸ்திரம், தர்ப்பணம், சோஷணம், ஷந்தாபணம், விலாபணம், மதனமென்ற மன்மதாஸ்திரங்கள், மோஹணமென்ற பைசாசாஸ்திரம், தாமஸாஸ்திரம், லௌமணஸ்திரம், ஸம்வர்த்தாஸ்திரம், மௌஸலாஸ்திரம், ஸத்யாஸ்திரம், மாயாதராஸ்திரம், தேஹ்ப்ரபம் (பிறருடைய தேஹை அபஹரிக்கும்) சிரமென்ற சந்த்ராஸ்திரம், ஸுதாமனமென்ற த்வஷ்டாவின் அஸ்திரம், சிதேஷு என்ற பகதேவதைபின் அஸ்திரம், மானவாஸ்திர மென்றவைகளை என்னிடத்திலிருந்து சிக்கிரமாய்ப் பெற்றுக்கொள். மஹாஹுவா! இவை நீளைத்த ரூபங்களை எடுக்கக்கூடியவை, மஹாபலமுள்ளவை, உதார ஸ்வபாவமுள்ளவை" என்றார்.

35 பிறகு அவர் ஆர்மணம் செய்து, சுத்தராயக் கிழக்குமுகமாக இருந்து, ராமனுக்கு ஒவ்வொரு அஸ்திரத்தின் மந்திரங்களையும் உபதேசித்தார். அவை யாவையும் தரிப்பது தேவர்களாலும் முடியாது. அவைகளைக் கொடுத்த, ஒவ்வொரு மந்திரத்தையும் உச்சரித்தவுடன், அத்தத்தேவதை ரூபமெடுத்து ராமனிடத்தில் வந்து நின்று, கைகூப்பி வணக்கமாய் ஸந்தோஷத்துடன் "ரகுவீர! நான்கள் உன் ஆக்ஷேயை நிறைவேற்றக் கூடமைப்பட்டவர்கள். உன்னிடத்தில் உதாரமான புத்தியை வைத்திருக்கிறோம்" என்றன. ராமன் அவைகளின் கைக்கரியத்தை அங்கீகரித்து, ஸ்வாதினப் படுத்திக்கொண்டதற்கு அடையாளமாக அவைகளைத் தொட்டு, "நான் நீளைத்த பொழுது வரவேண்டும்" என்று உத்தரவு செய்தனுப்பினார். பிறகு ஆசாரியான மஹரிஷியை பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து விதிப்படி பூஜித்து, திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்றதால் அதிமகான தேஹஸுடன், அங்கிருந்து போய் புறப்பட்டார்.

தத: ப்ரீதமநா ராமோ ஸிஸ்வாமித்ரம் மஹாமுநிம் |
அபி'வாதீய மஹாதேஜா: கீமநாயோப சக்ரமே | (27)

ஸர்க்கம் 28

உபஸம்ஹாரங்களை உபதேசித்தது

பிரதிக்குறைய ததோல்த்ராணி ப்ரஹ்ருஷ்ட வதந: ஸூரி: |
கீச்சிந்திவ ச காகுதஸ்தோ' ஸிஸ்வாமித்ர மதா'பிரவீத் | (1)

3 ரகுவீரன் கௌசிகரிடத்திலிருந்து அஸ்திரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு சுத்தராயம், ஸந்தோஷத்தால் முகமலர்ந்து போய்க் கொண்டிருக்கையில் "ஸ்வாமி! நான்கள் உபதேசித்த அஸ்திரங்களின் மஹிமையால் தேவாஸுரர்களாலும் எதிர்க்கக் கூடாதவனானேன். ஆனால், இவைகளைப் பிரயோகித்த பிறகு மறுபடியும் உபஸம்ஹாரம் செய்யும் விதத்தை உபதேசிக்க வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். உடனே அந்த முனிவர் சுத்தராயம், பிரிதியுடன் உபஸம்ஹார மந்திரங்களைத் தெரிவித்து, ஸத்தியவான், ஸத்யகீர்த்தி, திருஷ்டம், ரபஸம், பிரதிஹாரதரம், பராந்முகம், அவாந்முகம், லக்ஷாஷம், விஷ்ணம், திருடநாபம், ஸுநாபகம், ஜ்யோதிஷம், கிருசனம், கைராச்யம், சிமலம், யோகத்தரம், ஹரித்ரம், தைத்யம், பிரசமணம், சிசிர்பாஹு, மஹாபாஹு, சிஷ்குலி, விருசி, ஸார்ச்சிமாலி, திருதிமாலி, விருத்திமான், ருசிரம், பிதிருஸௌமணஸம், விதாதம், மகரம், கரவீரகரம், தனம், தான்யம், காமரூபம், காமருசி, மோஹம், ஆவரணம், ஜ்ஞம்பகம், ஸர்வநாபம், ஸந்தானம், வரணமென்ற தேஹஸ்திரங்களான கிருசாசுவ புத்திரர்களைப் பெற்றுக் கொள். காமரூபினான் இந்த மந்திரதேவதைகளைத் தரிக்க நீயே தகுந்தவன்" என்றார்.

20 ராமன், அப்படியே செய்கிறேன் என்று மனம் மகிழ்ந்து, அவை களைப் பெற்றுக்கொண்டார். அவை ராமனை அடைந்து, காந்தியுள்ள திவ்ய தேகங்களுடன் மனுஷ்யருபம் எடுத்து, ஸுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவைகளாய்த் தோன்றின. சில நேரப்புக்த் தணல் களைப் போலும், சில புகையைப் போலும், சில ஸூரிய சந்திரர் களைப் போலும் காணப்பட்டன. யாவும் கைகூப்பி வணக்கமாய்

25 மதுரமான குரலுடன் "நரசிரேஷ்ட! இதோ வந்திருக்கிறோம். என்ன ஆக்ஷை? நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டும்?" என்று தெரி வித்தன. ராகவன் "என் ஞாபகத்திலிருங்கள். நான் நீண்டத பொழுது வந்து எனக்கு உதவி செய்யுங்கள்" அதுவரையில் உங்கள் இஷ்டப்படி இருங்கள்" என்று விடைகொடுத்தனுப்பினார். அவை

30 ராகவனை பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து, அப்படியே செய்கிறோ மென்று அவரிடத்தில் விடைபெற்று மறைந்தன. பிறகு கௌசிக ருடைய அனுமதியால் அந்த அஸ்திரங்களையும் உபஸம்ஹாரங் களையும் ராமன் லக்ஷ்மணனுக்கு உபதேசித்தார்.

35 இப்படி உபஸம்ஹார மஸ்திரங்களை மஹாவிஷயீடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டு, பிரயாணம் செய்கையில், ராமன் "ஸத்தருவே! அந்த மலைக்கு ஸமீபத்தில் கருத்த நீருண்ட மேகம்போல் காணப் படும் மரச்சோலை காட்டைச் சேர்ந்ததா? ஆசிரமத்தைச் சேர்ந் ததா? பார்வைக்கு மிகவும் அழகாக இருக்கிறது. மான்களால் நிறைந்திருக்கிறது. நானுவிதமான பகடிகள் மதுரமாய்க் கடிவில்

40 றன. பயங்கரமான தாடகாவனத்தைத் தாண்டி விட்டோமென்று எண்ணுகிறேன். இந்தப் பிரதேசம் வெகு அழகாயும் ஸுகமாயு மிருப்பதால் ஆசிரம பூரியாகிறது. இது யாருடைய ஆசிரமம்? பிராம்மணர்களைக் கொன்று தங்களுடைய யக்ஞத்தை நாசம் செய்யும் அந்தத் துஷ்ட ராக்ஷஸர்கள் வலிக்குமிடத்திற்கு வந்து

45 விட்டோமா? தங்களுடைய யாகம் நடக்கும் இடம் எது? அந்த ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று தங்களுடைய யாகத்தை ரக்ஷிக்க வேண் டிய இடம் எது? ஸகல விஷயங்களையும் அறிந்த தாங்கள் சொல்ல வேண்டும். கேட்க ஆவலாயிருக்கிறேன்" என்றார்.

ரக்ஷிதஸ்யா கிரியா ப்ரஹ்மத் மயா வத்⁴யாஸ்ச ராக்ஷஸா: |
ஏதத்ஸர்வம் முதிர்ரேஷ்ட² ஸ்ரோது மிச்சா³மயஹம் ப்ரபோ⁴ | (24)

ஸர்க்கம் 29

ஸிந்தாசிரமம்

அத¹ தஸ்யா ப்ரமேயஸ்ய தத்²வநம் பரிப்ருச்ச³த: |
விஸ்வாமித்ரோ மஹாதேஜா: ஸ்யாக்⁴யாது முபசக்ரமே | (1)

அவதாரிகை

ஸிந்தாசிரமத்தில் பகவான் எப்பொழுதும் விளங்குவதால்

அங்கே செய்யும் தவமெல்லாம் ஸித்தி யடையுமென்றும், பகவா னிருந்த திவ்விய கேஷத்திரத்திலேயே நாமும் வளிக்க வேண்டுமென் றும் சொல்லப்படுகிறது.

5 மனுஷ்ய பாவனையால் ஒன்றும் தெரியாதவரைப்போல் தன் னைப்பற்றியே இப்படிக்கேட்ட ராமனுடைய அளவற்ற மஹி மையை அறிந்த விசுவாமித்திரர், இதையும் ஒரு விஷயோ என்று ஆச்சரிப்பட்டு, "மஹா பராக்கிரமசாலியான ராம! தேவாதி தேவ னும் லோககாதனுமான மஹாவிஷ்ணு, ஜகத்தை ரக்ஷிக்க இங்கே ப்ல யுகங்கள்வரையில் ஒருவராலும் பார்க்கப்படாமல் தவம் செய்து

10 கொண்டிருந்தார். வாமன ரூபமெடுத்த மஹாவிஷ்ணு இவ்விடத் தில் தவம் செய்து ஸித்தி யடைந்ததால் இதற்கு ஸித்தாசிரமம் என்று பெயர்.

15 அக்காலத்தில் விரோசனனுடைய புத்திரான பஸி என்ற அஸுர ராஜன் இந்திராதி தேவர்களை ஐயித்து ஸ்வர்கத்தைக் கைப்பற்றி முடிவிலும் பிரஸித்தியுடன் ஆண்டுவந்தான். பிறகு ஒரு யாகம் செய்ய ஆரம்பித்தான். அப்பொழுது தேவதைகள் இங்கே வந்து விஷ்ணுவை நமஸ்கரித்த, "ஸ்வாமி! விரோசன புத் திரான பஸி உத்தமமான யாகத்தைச் செய்கிறான். அது முடிவதற் குள் எங்களுடைய பிரார்த்தனையைத் தாங்கள் நிறைவேற்ற வேண்

20 டும். எப்பொழுது எதை எவர் கேட்டாலும் தடையில்லாமல் உடனே கொடுத்துவருகிறான். எங்களுடைய கேஷமத்தைக் கோரி, வாமனராய் மாயாருப மெடுத்து, எங்களுக்கும் பரம மங்களத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

25 அதை அறிந்த காசியபர் அவரைப் புத்திரானு அடைய விரும்பி, தன் பாரியையான அதியுடன் ஆசிரம் தேவ வருஷங்களாக வீரதத்தை அனுஷ்டித்து அவரை பிரார்த்தித்தார். அதன் முடிவில் பகவான் பிரஸன்னராசி, வரம்கொடுக்க அங்கே வந்தார். காசியபர் அவரைப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களால் உபசரித்து "ஸ்வாமி! என் புனய விசேஷத்தால் தங்களைக் காணப்பெற்றேன். புருஷோத்தம! தாங்கள் தவத்தால் ஆராதிக்கப்படுகிறீர்கள்; தவத்தின் பயனைக் கொடுக்கிறீர்கள்; ஞானஸ்வரூபி; தவமே தங்களுடைய ஸ்வபாவம்; இதரப்பிரயோஜனங்களை விரும்பாமல் தங்களை ஆராதித்ததால், தங்களுடைய தரிசனம் கிடைத்தது. ஸர்வ கர்மங்களாலும் பூஜிக்கப்

30 படுகிறவர்; அவைகளின் பலன்களைக் கொடுப்பவர்; ஞானஸ்வரூபி; ஆகையால் பிராகிருத குணங்களுக்கு எதிரான ஸத்யம் ஞானம் ஆனந்தமென்ற கல்யாண குணங்களால் விளங்குகிறவர்; இதே எனக் குப் பரமப்பிரயோஜனம். சேதன சேதனப் பிரபஞ்சம் யாவையும் தங்களுடைய சரீரத்தில் காண்கிறேன். உத்பத்தியற்றவரும் அள விடக் கூடாதவருமான தங்களை சரணமடைகிறேன்" என்றார்.

40 பாபலேச மற்ற காசியபருடைய ஸ்தோத்திரத்தால் ஹரி ஸந்தோ

ஷித்து "உமக்கு மங்கள முண்டாகட்டும். உத்தமமான வர்ணனைப் பெறத் தகுந்தவராகையால் வேண்டியதைக் கேளும்" என்று அனுக் கிரஷித்தார்.

45 அப்பொழுது காசியபர், "ஸ்வாமி! நானும் அதிதியும் தேவர் களும் ஒரே விஷயத்தை வேண்டுகிறோம். எனக்கும் அதிதிக்கும் புத் திரனும் இத்திரனுக்குத் தம்பியாய் அவதரித்து, சோகந்தால் வாடும் தேவர்களுக்கு அனுக் கிரஷம் செய்யவேண்டும், தங்களுடைய உத்தேசமும் என் பிரார்த்தனையும் நிறைவேற்றினதால், இவ்விடத் 50 திற்கு ஸீத்தாசிரம மென்று பெயருண்டாகும். எங்களை ரக்ஷிக்க அவ தாரம் செய்யப் புறப்படுங்கள்" என்றார்.

அப்படியே ஹரி அதிதியிடத்தில் வாமனராகுப்பிறந்து, பஸி யாகம் செய்யுமிடத்திற்குப் போய், மூன்றடி நிலத்தை வேண்டிப் பெற்றார். இரண்டு அடிகளால் மூலகையையும் அளந்து, மூன்றாவதற்கு 55 இடமில்லாமல் அவனைச் சிதையில் வைத்து திரிவோகங்களையும் இந் திரனுடைய வசத்தில் ஒப்புவித்து, ஸகல பிராணிகளுக்கும் பரம மங் களத்தைச் செய்தார். ஸம்ஸார பாபங்களைப் போக்கும் இந்த ஆசிர மத்தில் அவர் வசித்தார். எனக்கு அவரிடத்திலுள்ள பத்தியால் அவ ருடைய திருவடிகள் பட்ட இவ்விடத்தில் வசித்து வருகிறேன். 60 என் யாகத்தைக் கேடுக்கும் ராகுஸர்கள் இங்கே வருகிறார்கள். நீ அவர்களை இங்கே கொல்லவேண்டும். இன்று ஸீத்தாசிரமத்திற்குப் போவேளாம். என்னைப்போல் உனக்கும் அங்கே அவ்வளவு ஸ்வாதின முண்டு" என்று பேசிக்கொண்டே அவ்விடம் சேர்ந்தார்கள். தன் வாஸஸ்தானத்திற்கு வந்தவுடன், பஸி கீழ்ப்பு புனர்வணுவுடன் 65 கூடிய சந்திரனைப் போல் கௌசிகர் விளங்கினார். அங்குள்ள தபஸ் விகள் அவரை எதிர்கொண்டழைத்து உபசரித்து விதிப்படி பூஜித்து, ராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு அதிதிபூஜை செய்தார்கள். ராஜகுமாரர்கள் சற்று நேரம் இளைப்பாறிப் பிறகு, "மஹரிஷி! தங்களுக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும், இன்றைக்கு யாகநிஷை செய்து 70 கொள்ளுங்கள். தங்களுடைய யாகம் விக்கினமின்றி நிறைவேறுவ தால் இதற்கு ஸீத்தாசிரமம் என்ற பெயர் உண்மையாயிருக்கும்" என்றார்கள். கௌசிகர் அப்படியே இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு யாக நிஷை பெற்றார்.

ராஜகுமாரர்கள் அன்று ராத்திரி முழுதும் வெகு ஜாக்கிரதையா யிருந்து, அதிகாலையில் விழித்துக்கொண்டு, ஸந்தியாவந்தனம் ஜபம் முதலியவைகளை முடித்து, அக்னி ஹோத்திரம் செய்து ஸுகமாய் 75 உட்கார்ந்திருக்கும் தங்களுடைய குருவை நமஸ்கரித்தார்கள்.

ஸ்ருஷ்டொத'கௌ ஸா' ஜ்யயம் ஸமாய்ய நியமேத ச |
ஹுதா'க'நி ஹோத்ர மாவீநம் விஸ்வாமித்ர மவத்த'தாம் || (54)

ஸர்க்கம் 30

யாக ஸம்ரக்ஷணம்

அத' தென தே'ஸ காலஜ்ஞௌ ராஜபுத்ரா வசித்த'மௌ |
தே'ஸௌ காவே ச வாக்யஜ்ஞௌ அ'பு'ருதாம் கௌபரீகம் வச: || (1)

உசிதமான காலத்திலும் இடத்திலும் பேசும் நிறமையுள்ள அந்த வீரர்கள் "முனிசிரேஷ்ட! ராகுஸர்கள் எப்பொழுது வருவாச் சன்? எப்பொழுது நாங்கள் ஜாக்கிரதையாய் ரக்ஷிக்க வேண்டும்? அந்தக் காலம் தான்டக்கூடா தல்லவா" என்றார்கள். யுத்தாவேசத் தால் பரபரப்புள்ள ராஜகுமாரர்களைப் பார்த்து அங்கிருந்த ரீஷிகள் 5 மிழிந்து கொண்டாடி, "இன்று முதல் ஆறு இரவும்களும் நீங்கள் யாகத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டும். உங்களுடைய குரு யாக நிஷை பெற்றதால் பேசமாட்டார்" என்றார்கள். பிறகு ராம லக்ஷ்மணர்கள் வெகு ஜாக்கிரதையாய் விழித்துக்கொண்டிருந்து, அந்த ஆசிர மத்தையும் கௌசிகரையும் ரீஷிகளையும் விலிலும் கையுமாய்ப் பாது காத்தார்கள். 10

ஆறாவது காலில் ராமன், "தம்பி! இன்று ஸுத்யாஹஸ் என்ற முகவியமான தினம். ராகுஸர்கள் வரும் காலமாயிற்று; வெகு ஜாக் கிரதையா யிருக்க வேண்டும்" என்றார். யுத்தம் செய்ய ஆவதுள்ள 15 ராமன் இப்படிச் சொல்லி முடிக்குமுன் அக்னிருண்டம் ஜ்வலித்தது. ராகுஸர்கள் வந்ததற்கு அதே அடையாளம். தர்ப்பம் சமஸம் ஸ்ருக் ஸ்ருவம் ஸமித்துகள் புஷ்பங்கள் முதலியவை நான்கு பக்கங் களிலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. யஜ்மானரான கௌசிகர் மற்ற சீத்தவிக்குகளுடன் யாகத்தை நடத்தினார். ராஜ புத்திரர்கள் ரக்ஷி க் கிறார்கள் என்ற ததரியத்தால் ரீஷிகள் பயமின்றி ஆறுநிகளைக் 20 கோடுத்து, ராகுஸர்கள் நெருங்காமலிருக்க, ரக்ஷாக்கள் மந்திரங்களை ஜபித்தார்கள். அதனால் ஸுபாஹு மாரீசர்கள் யாகசாலைக்குள் வர முடியாமல், ஆகாசத்தில் நின்ற பெரிய மேகங்களைப்போல் கர்ஜித்து மாயா பலத்தால் கொழுப்படைந்து ரத்தமாரி பொழிந்தார்கள். யாகவேதி ரத்தத்தால் சிவந்தது. ராஜ புத்திரர்களின் கண்களும் 25 கோபத்தால் சிவந்தன. ராமன் அதிவேகமாய் ஓடி வந்து பார்த்தார். ராகுஸர்கள் ஆகாசத்திலிருந்து பூமிக்கு வந்துகொண்டிருந்தார்கள். "லக்ஷ்மண! மாமஸத்தைத் தின்று ரத்தத்தைக் குடிக்கும் இத்தத் துஷ்டர்களின் மேல் மானவாஸ்திரத்தை விட்டுப் பெருங்காற்று மேகங்களைச் சிதற வடிப்பதுபோல் விரட்டுகிறேன் பார்" என்று 30 வெகு பிரகாசமுள்ள மானவாஸ்திரத்தை மாரீசனுடைய மாரீசை நேரக்கிவிட்டார். அது அவனை நூறு யோசனைக்கப்பால் தள்ளிக் கொண்டு போய் ஸமுத்திரத்தில் அழுத்திற்று. பிரக்ஞையற்று மூச் கத் திணறி அஸ்திரத்தால் அடிபட்டுப் பலமிழந்து அவன் தத்தளிப்

35 பதைக்கண்டு ராமன் "தம்பி! மானவாஸ்திரத்தின் மஹிமையைப்
பார், என் எண்ணத்தை அறிந்து, இது மாரீசனைக் கொல்லாமல்
மயக்கி இழுத்துக்கொண்டு போகிறது. யாகங்களை அழித்து, ரீஷி
40 களைக் கொன்று சத்தத்தைக் குடிக்கும் இந்தத் தஷ்டராக்ஷஸர்கள்
மாத்திரம் எஞ்சியிருக்கிறார்கள். இவர்களை உயிருடன் விடக்கூடாது"
என்று ஆச்சரியமான ஆக்னேயாஸ்திரத்தை எடுத்து ஸுபா
ஹுவை மார்பில் அடித்தார். அவன் உடனே பூமியில் விழுந்து இறந்
தான். மற்றவர்களை வாய்வால்விரத்தால் கொன்றார். இப்படி
இரண்டு கிறுவர்கள் மலைபோன்ற ராக்ஷஸர்களை வெகு சீக்கிரத்தில்
45 அழித்ததைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த மஹாரீஷிகள் ஆச்சரியமும்
ஸந்தோஷமும் தாங்காமல், தேவராஜன் அஸுரர்களை ஜயித்த
பொழுது முனிவர்கள் பூஜித்ததுபோல் அவர்களைக் கொண்டாடினார்
கள்.

50 தமது யாகம் விக்னியின் நி முடிந்ததையும் திக்குகள் உபத்
திரவியின் விளங்குவதையும் கண்டு கௌசிகர், உடனே "ராம!
மஹா பரக்கிரமசாலியே! மஹா கீர்த்திமானே! என் எண்ணங்களை
நிறைவேற்றினும், உன் பிதாவின் உத்தரவுப்படி நடந்தாய், உன்
விடத்தில் எனக்குள்ள பிரீதிக்கு எல்லையில்லை, வித்தாசிரமமென்ற
பெயர் இவ்விடத்திற்கு உன்னால் உறுதியாயிற்று" என்றார்.

க்ருதார்தோஸ்யி மஹாபாஹோ க்ருதம் குருவசஸ் த்வயா |
ஸித்திதாஸ்யரம மிதீம் ஸத்யம் க்ருதம் ராம மஹாலய: || (24)

ஸர்க்கம் 31

மிதிலைக்குப் பிரயாணம்

அதீ தாம் ரஜநீம் தத்ர க்ருதார்தெனீ ராமலக்ஷ்மணேன் |
ஊஷுதூர் முதீதென வீரென ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா || (1)

அவதாரிகை

5 துட்காநிராக்ஷஸர்களை ஸுலபமாகக் கொல்லும் சக்தி விசுவச-
மித்திரருக்குண்டு. ஆனால், ராமனுடைய மஹிமையைலோகத்திற்கு
வெளிப்படுத்தவும், அந்த ராக்ஷஸர்களுக்கு நேர்ந்த சாபத்தைத்
தீர்த்து உத்தம கதியைக் கொடுக்கவும், ராமனை அழைத்து வந்து
யாகத்தை சுகிப்பதென்ற வெளிப்படையான காரணத்தால் அவர்
களைக் கொல்லவைத்தார். மேலும், ராவணுடி ராக்ஷஸர்களைக்
கொன்று பூபாரத்தைத் தீர்க்க ஸகல ஸந்திரங்களையும் ராமனுக்கு
உபதேசித்தார். பராசக்தியின் சேர்க்கையின் நி தஷ்ட நிக்ரஹம்
முடியாது; அவதார காரியம் நிறைவேற்றது. ஐனக குமாரியாய்ப்
10 பிறந்த லக்ஷ்மியை ராமனுடன் சேர்த்துவைக்க அவரை மிதிலைக்கு
அழைத்துப் போனார். குருவால் உபதேசிக்கப்பட்ட வித்யையே
பயன் பெறுமென்ற தர்மத்தை நடத்திக் காட்ட, ஸர்வக்ருணும்

ஸர்வ சக்தனுமான ராமன் கௌசிகரை குருவாயடைத்து ஸகல
க்ருதஷ்டமும் செய்து ஸந்திரங்களைப் பெற்றார்.

15 ராமலக்ஷ்மணர்கள் தங்களுடைய காரியம் நிறைவேறினதால்
ஸந்தோஷித்து, அன்றிரவில் அங்கே தங்கிக் காடையில் எழுந்து
சித்திய கர்மங்களை முடித்து, கௌசிகரும் மற்ற ரீஷிகளும் இருக்கு
மிடத்திற்கு வந்தார்கள். கொழுந்து விட்டொழியும் அக்லியைப்
போல் ஜ்வலிக்கும் அம்முனிவரை வணங்கி "ஸ்வாமி! இதோ தங்க
20 ளுடைய வேலைக்காரர்கள் வந்திருக்கிறோம். வேண்டியதைச் செய்
பும்படி கட்டணையிடலாம். என்ன உத்திரவு?" என்று மதுரமாயும்
பெருந்தன்மையுடனும் சொன்னார்கள். ("உமது பக்திக்கு நான்கள்
அடிமைப்பட்டோம். உம்மைவிட்டு ஒரு க்ஷணமாவது பிரிந்திருக்க
மணமில்லை. 'ராஜ புத்திரர்களை அடிக்கடி வேலையிடலாமா' என்று
தயங்கவேண்டாம். பஞ்சகாலத்தில் கூடை நெல்லைக் கொடுத்து
25 வாய்க்கின ராஜ குமாரனைப் பஞ்சம் தெளிந்த பிறகு அதே விதிலைக்குக்
கேட்டால் கொடுப்பார்களா? வாய்க்கினவர்கள் எந்த வேலையைச்
சொன்னாலும் தடையின்றி ஸந்தோஷத்துடன் செய்யவேண்டு
மல்லவா?")

30 அங்குள்ள ரீஷிகள் கௌசிகருடைய அனுமதிபெற்று, "பரம
தர்மவானான ஐனகர் ஒரு யாகம் செய்கிறார். பகவத் கைங்கரிய
மாயும் பலாபேகையின்றியும் அது செய்யப்படுவதால் பலர்களை
விரும்பும் சித்தியகர்மங்களைக் காட்டிலும் மேலானது. ஆகையால்
அதைப் பார்க்கப் போகிறோம். நரலிரேஷ்ட! நீயும் எங்களுடன்
35 வந்தால் அவ்விடத்திலுள்ள அபுதமான வில்லைப் பார்க்கலாம்.
ஐனகருடைய முன்னோர்களில் ஒருவருக்கு யாகத்தில் தேவர்
களால் அது கொடுக்கப்பட்டது; வெகு பிரகாசமுள்ளது;
அளவற்ற பலமுள்ளது. பார்க்கப் பயங்கரமானது. தேவ கந்தர்வ
அஸுர ராக்ஷஸர்களும் அதை நானேற்ற முடியவில்லை. மனுஷ்யர்
40 களைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அதன் விரியத்தை அறிய
வந்த மஹா பலவான்களான ராஜ புத்திரர்களும் அதை வளைக்க
முடியவில்லை. அங்கே போனால் ஐனகருடைய அபுதமான யாகத்
தையும் உத்தமமான வில்லையும் நீ பார்க்கலாம். தேவர்களால்
யாகபலனாகக் கொடுக்கப்பட்ட அந்த வில், கந்த புஷ்ப தூப தீப
45 வைவேத்தியங்களால் விசேஷமாகப் பூஜிக்கப்படுகிறது" என்றார்கள்.

பிறகு கௌசிகர் ராமலக்ஷ்மணர்களையும் மற்ற ரீஷிகளையும்
அழைத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டார். அங்குள்ள
வனதேவதைகளை நோக்கி "உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும்,
இங்கிருந்து கங்கைக்கரைநிலுள்ள ஹிமயமலைச் சாரலுக்குப்
போகிறேன். இங்கே வந்த காரியம் நிறைவேற்றிற்று" என்று அவை
50 களிடத்தில் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு, வித்தாசிரமத்தை பிரதக்ஷி

ணம் செய்து வடக்கில் சென்றார். மற்ற ரீஷிகள் அக்ஷிணோத்திர லாமான்களை வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு போனார்கள். கௌரிக ரீடத்திலுள்ள புத்தியால் அங்கிருந்த மிருகங்களும் பறிகளும் வெகு தூரம் அவருடன் போயின. அவர் அவைகளை நிறுத்தி, திரும்பிப்போகச் சொல்லி, அஸ்தமனம் வரையில் நடந்து சோணு நதிக் கரையில் தங்கினார்கள். ஸ்நானம் ஸந்தியாவந்தனம் ஜபம் அக்ஷிணோத்திரம் முதலிய நித்தியகர்மங்களை முடித்து, கௌரிகரை முன்னிட்டு நதிக் கரையில் உட்கார்ந்தார்கள். ராஜ புத்திரர்கள் அவர்களை வணங்கிக் கௌரிகருக்கு எதிரில் உட்கார்ந்தார்கள். அப்பொழுது ராமன், 'ஸ்வாமி! வணங்கனால் மிகவும் செழிப்பாய் விளங்கும் இந்தத் தேசம் யாருடையதென்று அறிய ஆவல் கொண்டிருக்கிறேன்' என்றார். அந்த மஹாதபஸ்வி மற்ற ரீஷிகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்க அந்தத் தேசத்தின் வரலாறு முழுவதையும் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

சோதித்தோ ராமலாக்வேத கத்யாமாலை ஸுவ்ரத: |
தஸ்ய தேஸஸ்ய நிஹிஸம் ரீஷிமத்வே மஹாதபா: || (24)

ஸர்க்கம் 32

குச நரபர்

பீரஹ்ம யோநிர் மஹாநாஸித் குஸோ நாம மஹாதபா: |
அக்ஷிஷ்ட வ்ரத தர்மஸ்து: ஸஜ்ஜந ப்ரதிபூஜக: || (1)

பீரஹ்மாவின் மனத்தால் உண்டாக்கப்பட்ட புத்திரர்களில் ஒரு வகுக்குக் குசரென்று பெயர். மற்ற பீரஹ்ம புத்திரர்களைவிட குரணம் சௌரியம் முதலிய நற்குணங்களில் மேலானவர். நாரதர் முதலியவர்களைப்போல் பீரஹ்மலோகத்திலிராமல், பிரஜைகளை ஆள விரும்பிப் பூமியில் வசித்தபடியால் அவருக்குக் குசரென்று பெயர். மஹா தபஸ்வி; ஸகல நியமங்களையும் விரதங்களையும் அனுஷ்டித்தவர்; தர்ம ரஹஸ்யங்களை அறிந்தவர். விதர்ப்ப ராஜ புத்திரியை மணம் செய்து எய்யித்திலும் தன்னைப் பெரிந்த நான்கு புத்திரர்களைப்பெற்றார். குசாம்பர், குசநரபர், அஸூரீத்தரஜஸ், வஸு என்ற அவர்கள் தர்மாத்மாக்களாய், ஸத்யவான்களாய், உதலாஹ முள்ளவர்களாய், தேஜஸால் ஜ்வலிப்பதைக் கண்ட பிதா, "பிரஜைகளை சகிபுங்கள், விசேஷ தர்மமுண்டாகும்" என்றார். அவர்களில் குசாம்பர் கௌசாம்பியையும், குசநரபர் மஹோதயத் தையும், அஸூரீத்தரஜஸ் தர்மாரண்யத்தையும், வஸு என்பவர் கிரிவிரஜத்தையும் ராஜதானிகளாய் அமைத்துக்கொண்டார்கள். சோணு நதிக் கரையிலுள்ள இந்தத் தேசம் வஸுவின் ராஜ்யம். அதோ தெரியும் ஐந்து மலைகளால் இந்த ராஜதானிக்கு கிரிவிரஜ மென்று பெயர். மகத தேசத்திலிருந்து ஓடிவரும் அந்தச் சோணு

என்ற நதம் (மழக்கிலிருந்து மேற்கே போகும் ஆறு) மலைகளுக்கு நடுவில் மாலையப்போல் விளங்குகிறது. இதன் இருகரைகளிலு முள்ள நிலங்கள் மிருந்த செழிப்புள்ளவை; புண்ணிய ஷேத் திரங்கள்.

குசநரபரென்ற ராஜரீஷி இருநாசி என்ற அப்ஸரஸிடத்தில் தூறு பெண்களைப் பெற்றார். அவர்கள் நிகரற்ற ரூபலாவண்யத்துடன் யௌவனமடைந்து, வஸுதிரங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் பரிமளத் திரவியங்களாலும் அலங்கரித்துக் கொண்டு, மழைகாலத்து மின்னல்களைப் போல் தோட்டங்களில் சென்று, பாடியும் ஆடியும் வாத்தியங்களை வாசித்தும் ஆனந்தமாய்க் காலம் கழித்தார்கள். மேகங்களுக்கு நடுவிலுள்ள நஷத்திரங்களைப் போல் பிரகாசிக்கும் அந்த ரூபவதிகளை ஒருநாள் ஸர்வ வியாபியான வாயுபகவான் கண்டு, அவர்களுடைய அழகாலும் உத்தம குணங்களாலும் வசப்பட்டு, "ராஜகுமாரிகளே! உங்களிடத்தில் ஆசை வைத்தேன். என்னை விவாஹம் செய்து கொள்ளுங்கள். மனுஷ்யத் தன்மையை விட்டு எனக்குப் பார்வையாளாய், தீர்க்காயுளை அடையுங்கள். யௌவனம் நீடித்ததல்ல. மனுஷ்யர்களுடைய யௌவனம் அழி சீக்கிரமாய்ச் சென்றுவிடும். ஆகையால் நீங்கள் தீர்க்காயுளையும் அழிவற்ற யௌவனத்தையும் அடைந்து தேவ கன்யைகளாக இருங்கள்" என்றார்.

தங்களைக் கேட்ட வாயு பகவானுடைய மஹிமையும் பலமும் செய்கையும் விரிவமும் தடையற்றவை என்று அந்தப் பெண்களுக்குத் தெரியும். ஆனாலும், அவர் சொன்னதைக் கேட்டு, எல்லோரும் கைகொட்டிச் சிரித்து, "தேவசிரேஷ்ட! நீர் ஸகல பூதங்களுக்குள்ளும் ஸஞ்சரிக்கிறீர். உமது பிரபாவத்தை நன்றாக அறிவோம். எங்களை இப்படி அவமதிக்கலாமா? நாங்கள் ஸாதா ரண ஸ்த்ரீகளல்ல; குசநரபருடைய புத்திரிகள். உம்மை உமது அதிகாரத்திலிருந்து நீக்கக் கூடியவர்களென்று அறியும். ஆனால், அப்படிச் செய்தால் எங்களுடைய தவம் வீணாகும் என்றிருக்கிறோம். எங்களுடைய பிதா உமக்கு மிருத்யுவாகாமல் பரீர்த்துக் கொள்ளும். தர்ப்புத்தி பிடித்தவரே! அவரை அவமதிக்க வேண்டாம். அவர் எங்களை யாருக்குக் கொடுக்கிறாரோ அவரே எங்களுக்கு பர்த்தா. பிதாவைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு யஜுமானவில்லை, வேறு தெய்வமில்லை" என்றார்கள்.

அதைக் கேட்டு வாயு பகவான் பரம கோபம் கொண்டு, தன் தடையற்ற சக்தியை அவர்களிடத்தில் பிரயோகித்து, அவர்களுடைய அங்கங்களில் பிரவேசித்து, அவைகளை ஓடித்தார். உடனே அவர்களுடைய தேகங்கள் குன்றி விகாரமாயின. அவர்கள் மனம் கொத்து, கர்வமழிந்து, பயம் பிடித்து, வெட்கத்தால் தலை குனிந்து, கண்ணீர் பெருகக் குசநரபரிடத்திற்குச் சென்று,

20

25

30

35

40

45

50

55

- 60 பூமியில் விழ்ந்து, கோவென்று அலறினார்கள். தன் உயிர்க்குரியான பெண்கள் இப்படிக்கூறிக் குறுகிக் கோணலாய் விசாரமடைந்து நனைமாய்ப் புலம்புவதைப் பார்த்து அரசன் மனம் பதறி, "குழந்தைகளே! இதென்ன? சொல்லுங்கள். தர்மத்தை இப்படி அவமானம் செய்தவர்கள் யார்? உங்களைப் பலாத்காரம் செய்தவர்கள் யார்? அங்கங்கள் கோணலாய் ஒன்றும் சொல்லாமல் பூமியில் விழ்ந்து புரளுகிறீர்களே. உங்களை இப்படி அவநிகோலப் படுத்தினவன் யார்?" என்று கேட்டு அவர்கள் பதில் சொல்வதை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.
- குபஜா: கேற க்ருதா: ஸர்வா: வேஷ்டந்த்யோ நாபி பா'ஷத |
ஏவம் ராஜா விநிர்வல்ய ஸமாதிம் ஸந்திதே'தத: || (27)

ஸர்க்கம் 33 பிரஹ்மதந்தர்

- தன்ய நதி'வசநம் ச்ருத்வா குசநாப'ஸ்ய தி'மத: |
ஸிரோபி'ஸ் சரணேன ஸ்ப்ருஷ்ட்வா கந்யாபத மபா'ஷத || (1)
- குசநாபர் இப்படிச் சொல்ல, அந்தப் பெண்கள் அவருடைய பாதங்களில் தலையை வைத்து நமஸ்கரித்து, "ஸ்வாமி! ஸர்வ பூதங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கும் வாயு எங்களை விவாஹம் செய்ய விரும்பிக் கேட்டார். நாங்கள் ஸம்மதிக்காததால் எங்களைப் பலாத்காரம் செய்தார். அது அதர்மமென்பதைக் கவனிக்கவில்லை. 'நாங்கள் பிதாவுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள்; இஷ்டப்படி நடக்கக்கூடாது. எங்களிடத்தில் விருப்பமிருந்தால் எங்களுடைய பிதாவைக் வேறும், அவர் உமக்கு எங்களைக் கொடுத்தால் எங்களுக்கு ஆஷேபமில்லை' என்றோம், எங்களுடைய வார்த்தையைக் கொஞ்சம் கூட லக்ஷ்யம் செய்யாமல், அந்தப் பாபுத்தியுள்ளவர் எங்களை இப்படி உபத்திரவித்தார்" என்று தெரிவித்தார்கள்.
- பரம தார்மிகரான குசநாபர் அதைக் கேட்டு, "குழந்தைகளே! உங்கள் நடத்தையை மெச்சினேன். ரூப யௌவன பல பராக்கிரம ஐசுவரியங்களில் குறைவில்லாத புருஷன் ஸ்த்ரீகளை வலுவில் பிரார்த்திக்கும்பொழுது அவர்கள் உட்படாமலிருப்பது ஆச்சரியம். மேலும், தேவசிரேஷ்டனான வாயுபகவானே அப்படி பிரார்த்திக்கும் பொழுது அதற்கு உட்படாமலிருப்பது இன்னும் ஆச்சரியம். தன்னைப்போல் உங்களையும் ஜனன மரணமில்லாமல் சித்திய யௌவனமுள்ளவர்களாகச் செய்கிறேனென்று சொல்லியும் அவருக்கு உட்படாதிருந்தது இன்னும் ஆச்சரியம். நூறு பெண்கள் ஒரே மனதாய் கலஹம் பொருமை அஸூனையென்றி அப்படிச் செய்வது இன்னும் ஆச்சரியம். பொறுக்கக்கூடாத அவமானத்

- தையும் கெடுதியையுமடைந்து. இத்திராதி தேவதைகளை அழிக்கும் சக்தியிருந்தும் கோபிக்காமல், குற்றவானையைக் குரூரமாய்த் தண்டிக்காமல், எல்லோரும் பொறுத்திருப்பது இன்னும் ஆச்சரியம், அபூர்வமான காரியத்தைச் செய்தீர்கள். நமது குலதர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் கீழ்ப்பாற்றினீர்கள். ஸ்த்ரீ புருஷர்களுக்குப் பொறுமையை விட மேலான ஆபரணமில்லை. மனுஷ்யர்கள் செய்த அபராதங்களைப் பொறுக்கவே மனம் வராது. தேவர்கள் மனிதர்களுக்குக் கெடுதி செய்து தண்டிக்கக்கூடிய நிலைமையிலிருந்தால் அவர்களை மன்னிக்க மனம் வருவது மிகவும் கஷ்டம், பொறுமையே தானம்; பொறுமையே யுத்தம்; பொறுமையே ஸ்த்யம்; பொறுமையே கீர்த்தி; பொறுமையே தர்மம்; பொறுமையே ஐகத்தைக் காப்பாற்றுகிறது" என்று அவர்களைப் புகழ்ந்து அனுப்பி, அவர்களுக்கு விவாஹம் செய்யத் தகுந்த தேசகாலத்தையும் பரிந்துரைக்காமையும் பற்றி மந்திரிகளுடன் ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தார்

- அக்காலத்தில் சூனி என்ற மஹாஷி பிரஹ்மசாரியாய், பலாபேஷையின்றித் தவம் செய்துகொண்டிருந்தார். ஊர்மியையின் மகளான ஸோமதை என்ற கந்தர்வஸ்த்ரீ அவருக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்தாள். அவர் அதற்கு உகந்து "பெண்ணே! மங்களம் உண்டாகட்டும், நான் உனக்கு என்ன செய்யவேண்டும்?" என, அவள், "ஸ்வாமி! தாங்கள் மஹா தபஸ்வி; பிரஹ்மவுக்கு ஸமானர்; பிரஹ்ம தேஜஸால் ஜ்வலிக்கிறீர்கள்; தங்களைப் போன்ற தேஜஸ்வியான புத்திரனை அடைய விரும்புகிறேன். எனக்கு இதுவரையில் விவாஹமாக வில்லை; ஒருவருடைய பார்வையும் அல்ல" என்று பிரார்த்தித்தாள். அவர் பிரஹ்மதந்தனென்ற புத்திரனை மனத்தால் எடுக்கிட்டு அவளுக்குக் கொடுத்தார். அவர் தேவராஜன் ஸ்வர்க்கத்தை ஆள்வதுபோல் காம்பிலியா நகரத்தில் அரசு புரிந்தார். அவருக்குத் தன் நூறு பெண்களை கன்யாதானம் செய்வதாக தர்மவானான குசநாபர் விச்சயித்து, அவரை உபசாரத்துடன் அழைத்து, தன் புத்திரிகளை அவருக்குப் பாரியைகளாகக் கொடுத்தார்.

- பிரஹ்மதந்தர் அவர்களை விதிப்படி பாணிக்ரஹணம் செய்தார். மஹேந்திரனை ஒத்த ஐசுவரியமுடைய அந்த ராஜசிரேஷ்டர் அவர்களைத் தொட்டவுடன் தேகவிகாரம் நீங்கி உபத்திரவ மின்றி அவர்கள் அளவற்ற காந்தியுடன் விளங்கினார்கள். வாயுவால் அவர்களுக்கு நேர்ந்த பிடை நீங்கினதாலும், ஸர்வோத்தமமான வரன் தனக்குக்கிடைத்ததாலும் குசநாபர் பரமானந்த மடைந்தார். தன் உபாத்யாயர்களுடன் பிரஹ்மதந்தரையும் தன் பெண்களையும் விசேஷ மரியாதையுடன் காம்பிலியைக்கு அனுப்பினார். ஸோமதை தன் மகனுக்குத் தகுந்தவிடத்தில் விவாஹமானதையும், தன் நாட்டுப் பெண்களின் ரூபலாவண்யத்தையும் செல்வத்தையும் குணங்களையும் நீனைத்து நீனைத்து அளவற்ற ஸந்தோஷ மடைந்

65 தான். மிக்கபிரீதியுடன் அவர்களை ஆலிங்கனம் செய்து அடிக்கடி தடவிக்கொடுத்து அவர்களின் பிதாவான குசநாபரைக் கொண்டாடினான்.

யதாந்யாயம் ச சந்தர்வி ஸ்துஷாஸ் தா: பரத்யதந்தீத |
தீருஷ்ட்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ச தா: கந்யா: குசநாபா'ம் ப்ரஸஸ்ய ச (26)

ஸர்க்கம் 34

விசுவாமித்ரீர வம்சம்

கடுதோத்வாநேஹ ச'தே தஸ்யித் ப்ரஹ்மதீ'தே ச, ராக்'வ |
அபுத்ர: புத்ரவாபா'ய பெளதீ மிஷ்டி மகஸ்பயத் | (1)

இப்படி பிரஹ்மதத்தருக்குத் தன் புத்திரிகளை விவாஹம் செய்து கொடுத்த பிறகு குசநாபர், புத்திரனை அடைய விரும்பி புத்திர காமேஷ்டி செய்தார். அவருடைய பிதா குசர் வந்து "எவ்விதத் திலும் உனக்கு ஸமமான புத்திரனுண்டாவான். தர்மாத்மாவான அந்த காதி என்பவனால் லோகத்தில் அழியாத கீர்த்தியடைவாய்" என்று ஆசீர்வதித்து பிரஹ்மலோகம் சென்றார். சில காலத்திற்குப் பிறகு குசநாபருக்குக் காதி என்ற புத்திரன் பிறந்தார். அந்தப் பரம தர்மாத்மாவே என் பிதா. குச வம்சத்தில் பிறந்ததால் கௌரிக எனென்று எனக்குப் பெயர். ஸத்யவதி என்று எனக்குத் தமக்கை புண்டு. அவள் ரிசிகளுக்குப் பார்வைய. அரிய விசுவதங்களின் மஹி மையாலும் பர்த்தாவுக்கு அனுக்லமாகச் செய்த பணிவிடையாலும் சீர்த்துடன் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனான். பிறகு ஸகல பிராணிகளின் நேஷமத்தை உத்தேசித்து ஹிமயமலையில் நதியாய்த் தோன்றினான். அதன் ஐலம் புண்ய தீர்த்தம். அவளிடத்திலுள்ள பரமப்ரீதியால் அங்கே மலத்தாழ்வரையில் வளித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மஹா புண்யவதி. ஸத்தியத்திலும் தர்மத்திலும் நாடின மனமுள்ளவன். பதிவிரதாசத்தினம்; அபாச மஹிமை புள்ளவன். ஒரு விசுவதத்தை அனுஷ்டிக்க அந்த நதியை விட்டு ஸீர்த்தாசிரமத்திற்கு வந்தேன். உன் விரிய மஹிமையால் என் எண்ணம் நிறைவேற்றியது. நீ கேட்டதால் இந்தத் தேச சீர்த்திரத் தையும் என் வம்சத்தையும் சொன்னேன்.

25 "இரவில் விழித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய முன்பாகத்தை இப்படிக்க கதைகளால் கழித்தோம். இனி நீத்திரை செய்யப் போ; ஸகல மங்களங்களும் உன்டாகட்டும். இதற்குமேல் விழித்துக் கொண்டிருந்தால் நாளை வழிநடப்பில் சிரமமுண்டாகும். அதோ பார்! மரங்கள் அசையவில்லை; மிருகங்களும் பசுவிகளும் தங்கள் வீடங்களில் ஸுகமாகத் தூங்குகின்றன இருட்டால் திக்குகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஸந்தியா காலம் மெதுவாகப் போய் விட்டது. ஆகாசத்தில் அசுவினி முதலிய நகைத்திர கணங்களும்

ஸாதாரண நகைத்திரங்களும் காந்தியுள்ள தேத்திரங்களைப்போல் தோன்றுகின்றன. சந்திரன் இரணங்களால் இருட்டடைப்போக்கி, ஸகலப் பிராணிகளுடைய மனத்தையும் ஸந்தோஷிக்கச்செய்து கொண்டு உதிக்கிறான். கோட்டான் முதலிய இரவில் ஸஞ்சரிக்கும் ஐந்துக்களும், மாம்ஸத்தைப் புதிக்கும் பயங்கரமான யக்ஷர்களும் ராக்ஷஸர்களும், ஸஞ்சரிக்கிறார்கள்" என்றார். மற்ற ரீஷிகள், "நல்லது, நல்லது; குரிக வம்சம் எப்பொழுதும் தர்மத்திலேயே கோக்கமுள்ளது. அதில் பிறந்த புருஷ சிரேஷ்டர்கள் மஹாத்மாக்கள்; பிரஹ்மாவுக்கு ஸமானர்கள். அவர்களில் விசுவாமித்திரரென்ற தாங்கள் மஹாகீர்த்திசாவி. கௌரிகி என்ற புண்யவதி - தங்களைய குலதீபம்" என்று பலவிதமாய்க் கொண்டாடினார்கள். பிறகு ஸூரியன் அஸ்தமிப்பதுபோல் கௌரிகர் நீத்திரை செய்தார். ராஜ புத்திரர்களான ராமலக்ஷ்மணர்களும் அவரைக் கொண்டாடித் தாங்கள் கேட்ட புண்ணிய கதையால் ஆச்சரியமடைந்து தூங்கினார்கள்.

ராமோபி ஸஹஸௌமித்தீ: கிஞ்சி தா'கீத விஸ்மய: |
ப்ரஸஸ்ய முநிபா'ர'தூ'ஸம் நிதீ'ராம் ஸ்முபஸேவதே | (23)

ஸர்க்கம் 35

கங்கை

உபாஸ்ய ராதிரீஸேஷம் து சோணாகவே ஸமாதித: |
திராயாயம் ஸுப்ரபா'தாயாம் விர்வாமித்ரோ ப்யபா'ஷத: | (1)

அவதாரீகை

தம் திருவடிகளிலிருந்து உண்டான கங்கையின் மஹிமையை ராமன் லோகத்தாருக்குத் தெரிவிக்கிறார்.

அன்றிரவில் கௌரிகர் ரீஷிகளுடன் அந்தநதிக்கரையில் தங்கி, காலைப் பரமனை அழைத்து, "சாத்திரி முடிந்தது. ஸந்தியாகாலத்தின் முன்பாகம் நடக்கிறது. எழுந்திரு. பிரயாணத்திற்கு ஸீர்த்தமாக வேண்டும்" என்றார். உடனே ராஜ புத்திரர்கள் எழுந்து, நீத்திய கர்மங்களை முடித்து, "ஸ்வாமி! இந்த நதியின் ஐலம் மிகவும் சமணீயமாய் அதிக ஆழமின்றி மணல் திட்டுகளால் விளங்குகிறது. இதைத் தாண்ட ஓடும் வேண்டியதில்லை. எந்த வழியாகப் போக வேண்டும்?" என்றார். மஹரீஷி "அதோ ரீஷிகள் போகும் மார்க்கமே என்னால் குறிக்கப்பட்டது" என்றார். எல்லோராலும் அந்த நதியைத் தாண்டி, ஓவாக தூரம் நடந்து, நடுப்பகலில், தபஸ்விகளால் நிறைந்த கங்கைக் கரைக்கு வந்து, புண்ய நதியைத் தரிசித்து ஸந்தோஷித்து, அந்தப் பாபநாசகமான சுப ஐலத்தில் ஸ்நானம் செய்து, தேவரீஷி பித்தரு தர்ப்பணங்களை விதிப்படி செய்து

பஞ்ச மஹாபக்ருத்தையும் அக்னி ஹோத்திரத்தையும் முடித்து, அமிருத்ததைப் போன்ற ஹவினைப் புஜித்தார்கள். அன்னம் முதலிய நீர்ப்பறவைகளால் நிறைந்த கங்கைக்கரையில் சுத்தமான இடத்தில் கௌரிகரைச் சூழ்ந்து எல்லோரும் உட்கார்ந்தார்கள். அப்பொழுது ராமன் அவரை வணங்கி, "ஸ்வாமி! இந்தக் கங்கை எப்படி உண்டாயிற்று? 'ந்ரீபதகா' என்று இதற்கு எப்படிப் பெயர் கிடைத்தது? மூலமெனும் விபாபித்து எப்படி, ஸ்முத்திரத்ததை அடைந்தது? கிருபை செய்து சொல்லவேண்டும்" என்றார்.

20 கௌரிகர் மகிழ்ந்து "ராம! பர்வதராஜனும் ஸகல தாதுக் களும் உண்டாகும் இடமுமான ஹிமவான், மேருவின் புத்திரியான மனோரமையிடத்தில் கங்கை உமை என்ற நிகரற்ற பெண்களைப் பெற்றார். அவர்கள் ரூபலாவன்யத்தாலும் நற்குணங்களாலும் யாவரையும் மிஞ்சினவர்கள். தேவர்கள் தங்களுடைய ஸ்காநபாளம் ஆராதனை முதலிய காரியங்களுக்கும், தங்களுக்கு ஒரு வேளாபதி உண்டாவதற்கும் மூத்த பெண்ணான கங்கையைக் கொடுக்கும்படி ஹிமவான் வேண்டினார். லோகங்களின் 25 ஷேமத்தை உத்தேசித்தும், கேட்பவருக்கு இவ்வியன்று சொல்லக்கூடாதென்ற தர்மத்தாலும் அவர், லோகங்களைப் பரிசுத்தம் செய்யக்கூடியவனும் எவ்விடத்திலும் இஷ்டப்படி போகக்கூடிய வரமான கங்கையை அவர்வனுடன் அனுப்பினார். லோகோபகார காரியம் முடிந்ததென்று தேவர்கள் ஸந்தோஷித்து அவரை ஸ்வர்க்கத்திற்கு அழைத்துப் போனார்கள். இளைப்பவன் பரமசிவனைக் கணவனாய் அடைய விரும்பி, கடுந்தவத்தால் அவரை ஸந்தோஷப்படுத்தினான். ஹிமவான் அவரைப் புருஷோத்தமனான மஹாதேவனுக்கு விவாஹம் செய்வித்தார். அவன் ஸகல லோகங்களாலும் கொண்டாடப் பெற்றவன். சங்கரன் எந்த விதத்திலும் அவனுக்குத் தகுந்தவர். பர்வதராஜனுடைய இவ்விரண்டு குமாரிகளும் ஸகல ஜீவகோடிகளின் பூஜைக்குப் பாத்திரமானவர்கள்.

30 ராம! கங்கையின் உற்பத்தியையும் அவன் ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குப் போனதையும் நீ கேட்பபடி சொன்னேன். இந்த தேவநதி, தேவலோகத்திற்குப் போய் ஸகல பாபங்களையும் போக்கிப் புண்ணியத்தை அருளினான்" என்று சொல்லி முடித்தார்.

35 ஸௌரா ஸுரநதி ிரயா ஸுரலேந்திரஸ்ய ஸுதா ததா? |
ஸுரலோகம் ஸமாருடா⁴ விபாபா ஜலவாஹிநீ | (25)

ஸர்க்கம் 36

ஸ்கந்த ஜனனம்

உத்தவாக்யே முநௌ தஸ்மித் துபௌ¹ ராக²வ லக்ஷமனௌ |
அபிதத்தீய கதா³ம் வீரா ஜசது⁴ர் முதிபுங்கிவம் | (1)

35 ம லக்ஷமணர்கள் அந்தப் புண்ணிய சரித்திரத்தை மிகவும் கொண்டாடி, "முனிசிரேஷ்ட! தர்மத்தைக் கொடுக்கும் இந்த உபாக்யானத்தைத் தாங்கள் தயவு செய்து சொன்னீர்கள். ஆனால், பர்வதராஜனுடைய மூத்த புத்திரியின் விருத்தார்த்தத்தை விஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டும். ந்ரீபதகா என்ற பெயர் பெற்ற கங்கை, புவரலோகம் ஸுவரலோகங்களுக்குச் சென்ற காரணமென்ன? அவள் பூமிக்கு எப்படி வந்தாள்? எந்தச் செய்கைகளால் ஸகல நதிகளுக்கும் சிரேஷ்டமானாள்?" என்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது கௌரிகர் அந்தச் சரித்திரம் முழுவதையும் 10 ரீஷிகளுக்கும் ராம லக்ஷமணர்களுக்கும் விஸ்தாரமாகச் சொன்னார்.

முன்காலத்தில் நீலகண்டர் பர்வதியை விவாஹம் செய்து, மஹா தபஸ்வியானாலும் அவளைப் பார்த்து ஆசைகொண்டு அவளிடத்தில் புத்திரனை உண்டுபண்ண நினைத்தார். தூறு தேவ வரவுபங்களாகியும் புத்திரோத்பத்திக்குக் காரண முண்டாகவில்லை. பிரஹ்மாத்ரி தேவர்கள் அதைக் கண்டு பயந்து, "இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு பர்வதியிடத்தில் புத்திரனுண்டானால் அதை யாரால் தசங்கமுடியும்" என்று கவலைகொண்டு, சிவபிரானை நமஸ்கரித்து, "மஹாதேவ! லோகங்களுக்கு எப்பொழுதும் மங்களத்தைச் செய்வதிலேயே கவலியுள்ள சிவ! தேவர்கள் தங்களை நமஸ்கரிக்கிறோம். கிருபை செய்யவேண்டும், தங்களுடைய தேஜஸினின்று உண்டாகும் புத்திரனை லோகங்கள் தாங்குமா? அவைகளுக்குப் ப்ரம ஷேமத்தை விரும்பும் தாங்கள், பர்வதியுடன் வேதங்களால் கொண்டாடப்பட்ட தவத்தைச் செய்யவேண்டும். தேவியிடத்தில் புத்திரனை உண்டாக்கக்கூடாது. தங்களுடைய தேஜஸை தேஜோமயமான சரீரத்தில் அடக்கிக்கொள்ள வேண்டும். வெளியில் விட்டால் லோகங்கள் நாசமடையும். அப்படிச் செய்வது தங்களுக்குத் தர்மம்" என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

ஸ்தாசிவன் அவர்களுடைய பிரார்த்தனைக் கிணங்கி "அப்படியே செய்கிறேன்; நானும் உமையும் இதுவரையில் கவங்கி வெளிப்படாத தேஜஸை எங்களுடைய சரீரங்களில் தரிக்கிறோம். 30 ஸகல லோகங்களும் ஷேமத்தை அடையட்டும். ஆனால், இதுவரையில் இடத்தை விட்டு நழுவின தேஜஸைத் தரிப்பதற்கு எவரை ஏற்படுத்துகிறீர்கள்?" என்றார். அதற்கு தேவர்கள், "ஸகலத்தையும் தரிக்கும் பூமியைத் தங்களுடைய தேஜஸைத் தரிக்கும்படி, கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்" என்றார்கள். பிறகு 35

சங்கரன் தன் தேஜஸை பூமியில் விட்டார். அதனால் காடு மலையிலும் எரி நாடு நகரங்களின் பூமி வியாபிக்கப்பட்டது. தேவர்கள் அக்னியைப் பார்த்து, "தேவ! பூமி ஒருவனே இதைத் தாங்க முடியாதென்று தோன்றுகிறது; சீக்கிரத்தில் வெடித்துப் போவான். ஆகையால் நீயும் வாயுவும் குந்தனுடைய தேஜஸில் பிரவேசியுங்கள்" என்று அடிக்கடி பிரார்த்தித்து, அக்னி, வாயு இவர்களின் பயத்தைத் தீர்த்து ஸம்மதிக்கச் செய்தார்கள். அக்னியால் வியாபிக்கப்பட்ட அந்த தேஜஸ் வெண்மையான பர்வதமாயிற்று. வெளுகாலம் கழித்து அதில் ஸூரியனைப் போலவும் அக்னியைப் போலவும் காந்தியுள்ள ஓர் காணற்காடு உண்டாயிற்று. அங்கே மஹா தேஜஸ்வியான ஸ்கந்தர் அக்னிக்கும் மிருத்திகைகளுக்கும் புத்திரனுய் அவதரித்தார்.

இப்படித் தங்களுடைய காரியம் நிறைவேற்றினதால் தேவர்கள் ஸந்தோஷமடைந்து, பார்வதி பரமேசுவரர்களின் எண்ணத்திற்கு விடணம் செய்ததால் அவர்களுக்குண்டான கோபத்தைத் தணிப்ப தற்காக ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். பார்வதி அதனால் சாந்த மடையாமல் "நீங்கள் எனக்குப் பிரியமில்லாத காரியத்தைச் செய்த படியால் அதன் பலனை அனுபவிப்பீர்கள்" என்று, ஜலத்தை எடுத்துக் கடுங்கோபத்தால், கண்கள் சிவக்க, "கான் புத்திரனை அடைவதற்காகச் செய்த பிரயத்தனத்தை நீங்கள் கெடுத்தபடியால், இன்று முதல் உங்களுடைய பத்தினிகளிடத்தில் புத்திரர்களை உண்டாக்க மாட்டீர்கள். இன்று முதல் உங்களுடைய பார்வையினுக்குப் புத்திரபாக்ய மில்லாமற் போகட்டும்" என்று சபித்தாள். பிறகு பூமிதேவியைப் பார்த்து, "நீயும் இந்தக்காரியத்திற்கு ஸஹாயமாக இருந்தபடியால் அநேக ரூபங்களை அடையக் கடவாய்; அநேகர்களுக்குப் பாரியை ஆகக் கடவாய். எனக்குப் புத்திரனுண்டாவதைத் தடுத்ததால் என் கோபத்திற்குப் பாத்நிரமாடி, புத்திரனுண்டாகும் பிரீதியை அடையாமலிருக்கக் கடவாய்" என்று சபித்தாள்.

இப்படிச் சாபத்தால் வெட்கமடைந்து வருத்தம் தேவர்களைப் பார்த்து குத்திரன் சங்கைமல், ஹிமயமலையின் வடமேற்கு பாகத்தில் சென்று, பார்வதியுடன் கடுமையான தவம் செய்து கொண்டிருந்தார். ராம! பர்வதராஜனுடைய இணைய புத்திரியான பார்வதியின் விருத்தாந்தத்தை விஸ்தாரமாகச் சொன்னேன். இது இனி சொல்லப்போகும் கங்கையின் மாஹாத்மிய சரித்திரத்திற்கு உபயோகமானது. அதைச் சொல்லுவிறேன் கேள்.

ஏஷ தே விஸ்தரோ ராம ஸஹயுந்ரீயா நிவேதீத: |
கீங்காயா: ப்ரபவம் சைவ ஸ்ரணு மே ஸஹலக்ஷணை: || (18)

ஸர்க்கம் 37

ஸ்கந்த ஜனனம் (தொடர்ச்சி)

தப்பாமாதே தபோ தே ஜே தேவா: ஸ்ஷிக்ஷண: புரா |
ஸேநாபதி மயீப்ஸந்த: பிதாமஹ முபாக்ஷித் || (1)

இப்படிச் சங்கரன் தேவர்களுக்கு ஸேனாதிபதியாகாமல் கேவலம் தவத்தில் மனத்தைச் செலுத்தினதைக் கண்டு, இந்திராதி தேவர்கள் பிரஹ்மாவை நமஸ்கரித்து, "எங்களுக்கு ஸேனாதிபதியாக இருக்கத் தாங்கள் அருளின மஹாதேவன், எங்களைக் கவனிக்காம லும் சத்துருக்களினின்றும் ரக்ஷிக்காமலும் ஹிமயமலையீச்சாரலில் கடும் தவம் செய்திருர். ஆகையால் இனிச் செய்ய வேண்டியதை ஆலோ சிக்க வேண்டும். அவரையாவது வேண்டி அழைத்து வாரங்கள், அல்லது வேறொருவரையாவது ஏற்படுத்துங்கள். வேலகங்களுக்கு ஹீதத்தைச் செய்வதே தங்களுடைய கவலைபல்லவா? எல்லாம் அறிந்த தாங்களே எங்களுக்குக் கதி" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

பிரஹ்மா மதுரமான வார்த்தைகளால் தேவர்களை ஸமாநாணம் செய்து, "உங்களுக்குப் பார்வையினிடத்தில் ஸந்தி உண்டாகாதென்று பார்வதி சபித்ததை மாற்றமுடியாது. அது அப்படியே நடக்கும். இந்த ஆகாச கங்கையிடத்தில் அக்னியாலுண்டாகும் புத்திரனை உங்களுக்கு ஸேனாதிபதியாவான். பார்வதிக்குத் தமக்கையாகையால் அவள் அந்தப் புத்திரனைத் தரித்துப் பிரியத்துடன் வளர்ப்பாள். அதற்கு உமையும் ஸந்தோஷத்துடன் ஸம்மதிப்பாள்" என்றார். தேவர்கள் பரம பிரீதியுடன் பிரஹ்மாவைப் பூஜித்து, கைலாஸ பர்வதத்திற்குப் போய் அக்னியை அழைத்து "இந்த தேவகாரியத்தை நீயே முடிக்க வேண்டும், பரமசிவனுடைய தேஜஸைத் தாங்கி கங்கையிடத்தில் விடு" என்றார்கள். அக்னி அதற்கிணங்கி, கங்கையைப் பார்த்து "நீ இந்த கர்ப்பத்தைத் தரிக்க வேண்டும். இது தேவர்களுக்குப் பிரியமான காரியம்" என்றான். அவள் ஸம்மதித்துத் திவ்வியமான ஸ்திரீ ரூபத்தைத் தரித்தாள். அதைக் கண்ட அவள் புத்திமயங்கித் தன் ஸகல அவயவங்களிலிருந்தும் அவளுடைய ஸகல அவயவங்களிலும் குத்திர தேஜஸை விட்டாள். அதனால் கங்கையின் ஸகல உபநதிகளும் நிறைந்தன. ஆனால், அவள் அதைத் தரிக்க முடியாமல் எரிக்கப் பட்டு மிகவும் வருத்தி, "தேவ சிரேஷ்டா! தேவ புரோஹிதா! அக்னி தேவா! உன்னிடத்திலிருந்து பெற்ற தேஜஸை என்னால் தாங்க முடியாது" என்று முறைபிட்டாள். "அப்படியானால் ஹிமயமலையின் அடிவாரத்தில் அந்த கர்ப்பத்தை விடுவாய்" என்று அக்னி சொன்னான். உடனே அவள் ஸகல நதிகளிலிருந்தும் அந்தக் கர்ப்பத்தை இழுத்து அக்னியால் எரிக்கப்பட்டு வெண்மையான மலையாயிருக்கும் குத்திரனுடைய தேஜஸில் விட்டாள். அவ

ஞானைய தேகத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட ரத்தம், உருக்கி ஓடவிட்ட
 ஐரம்புகத மென்ற தங்கமாயும் வென்வியாயும், காரமான
 பாகங்கள் கறுத்த இரும்பாயும் தாமிரமாயும், அழகு வந்துங்கள்
 தகரமாயும் சயமாயும் பரவி லோகத்தில் பல தாதுக்களாய் வழங்
 40 ளின. அது முதல் அக்ஷியைப் போல் ஒளிபுள்ள தங்கத்திற்கு ஐரத
 ரூபமென்று பெயர் விளங்கிற்று. மரம், செடி, கொடி, புதர், புல்
 பூண்டு யாவும் தங்கமாயிற்று. இப்படி அவதரித்த அந்தக் கர்ப்
 பத்தை இந்திராதி தேவர்கள் கண்டு மகிழ்ந்து, கிருத்திகைகளைப்
 பால் கொடுக்க நியமித்தார்கள். "இவன் எங்கள் புத்திரனுக்க
 45 கடவான்" என்று அவர்கள் தேவர்களிடத்தில் ஏற்பாடு செய்து
 கொண்டு பால்கொடுத்து வளர்த்து வந்தார்கள். அவர்கள்
 "இந்தக் குழந்தை உங்களால் வளர்க்கப் பட்டபடியால் கிருத்திகை
 களின் புத்திரன் 'கார்த்திகேயன்' என்று லோகங்களில் போற்றப்
 படுவான். ஸந்தேகமிலீஸ்" என்றார்கள். பிறகு அந்தக் தாய்கள்
 50 கர்ப்பமலங்களுடன் பிறந்த அந்தக் குழந்தைக்கு ஸ்நானம் செய்வீத்
 தார்கள். அது அக்ஷியைப்போல் நிகரற்ற காந்தியுடன் விளங்கிற்று.
 கர்ப்பத்திலிருந்து விழாததால் 'ஸ்கந்தன்' என்றும், கிருத்திகை
 களால் வளர்க்கப்பட்டதால் 'கார்த்திகேயன்' என்றும் அதற்குப்
 பெயரிட்டார்கள். அப்பொழுது அந்த ஆறு கிருத்திகைகளுக்கும்
 55 பாலுண்டாயிற்று. அந்தக் குழந்தை ஆறு முகங்களை எடுத்துக்
 கொண்டு அதைக் குடித்தது. ஒரே நாளில் நிவ்யிய புருஷனுய்
 வளர்ந்து தன் வீரியத்தால் தைத்யஸைன்யங்களை ஜயித்தது. பிறகு
 அக்ஷி முதலிய தேவர்கள் அவரைத் தங்களுக்கு ஸேனாதிபதியாய்
 அபிஷேகம் செய்தார்கள்.

60 "ராம! நீ கேட்டபடி கங்கையின் வரலாற்றையும் ஸ்கந்த
 ருடைய பிறப்பையும் விலந்தாரமாகச் சொன்னேன். இந்தப் புண்ப
 சரித்திரத்தைப் பக்தியுடன் கேட்கிறவனும், குமாரஸ்வாமியிடத்தில்
 பக்தி வைப்பவனும், இவ்வுலகில் புத்திர பெணத்திரர்களுடன் கமாய்
 வெருகாலம் வளர்த்து, முடிவில் ஸ்கந்தருடைய லோகத்தை அடை
 65 வார்கள்" என்றார்.

புக்ததர்ச ய: கார்த்திகேயே காருத்ஸ்தி புவி மாநவ: |

ஆயுஷ்மாந் புத்ரபௌதரஸ்ச ஸ்கந்தி ஸாவோக்யதாம் வரஜேத் || (34)

ஸர்க்கம் 38

ஸகரன்

நாம் கதா²ம் கௌபரிகோ ராமே நிவேத்³ய ரூபிகாத்மஜ: |

புநரேவாபரம் வாக்யம் காருத்ஸ்த⁴ மித⁵ மபீரவீத் | (1)

ஆகாசத்தில் ஸங்கை உண்டானதைத் தெரிவித்து அவன்
 மனுஷ்ய லோகத்தில் வந்ததை கௌதிகர் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.
 'ராம! முன் காலத்தில் ஸகரனென்ற அரசன் அயோத்தியையில்

ஆண்டுவந்தான். மஹா ரூரன், தர்மாத்தமா, வெருகாலம் புத்திர
 னில்லாமல் வருத்தமடைந்தான். விதர்ப்ப ராஜகுமாரியான
 கேசினி அவனுடைய மூத்த பாரியை; தர்மபுத்தியுள்ளவன்; ஸத்தி
 யம் பேசுகிறவன். காரியபருடைய பெண்ணான ஸுமதி இளைய
 பாரியை; அழகில் நிகரற்றவன். ஹிமயமலீஸ் சாரலில் பிருகுப் பிரஸ்ர
 வணம் என்ற புண்ணிய ஸ்தலத்தில் ஸகரன் பார்யைகளுடன்
 புத்திரனுக்காகத் தவம் செய்தான். தூறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு
 10 பிருகுமுனி அவனுடைய தவத்தை மெய்லி. "புத்திரோத்தபத்திக்கு
 விக்கினமான பாபங்கள் விலகின. உத்தம புத்திரர்களையும் நிகரற்ற
 தீர்த்தியையும் அடைவாய்; உன் பார்யைகளில் ஒருத்திக்கு உன்
 வம்சத்தை விருத்தி செய்யும் ஒரே புத்திரன் பிறப்பான். மத்தொருத்
 15 திக்கு அறுபதாயிரம் புத்திரர்கள் பிறப்பார்கள்" என்றார். அவர்
 வார்த்தை பொய்யாகுமா? ராஜ குமாரிகள் அவரைப் பணிந்து
 கைகூப்பிப் பரமப் பிரியத்துடன் ஸ்வாமி! எங்களில் யாருக்கு
 ஒரே புத்திரன் பிறப்பான்? யாருக்குப் பலப் பிறப்பார்கள்? தங்க
 ஞானைய அனுக்ரஹம் நிஜமாகட்டும். அறிய விரும்புகிறோம்"
 20 என்றார்கள். பிருகு பரம தார்மிகரானதால் "உங்களிடப்படி
 செய்கிறேன். இதில் ஒரு நியமமும் இல்லை. வம்சத்தை விருத்தி
 செய்யும் ஒரே புத்திரனாவது, பலம் பராக்கிரமம், தீர்த்தி, எல்லையற்ற
 உத்தரஹம் பொருந்தின பலபுத்திரர்களாவது யாருக்கு வேண்டும்"
 25 என்றார். கேசினி ஒரே புத்திரனையும், ஸுமதி பலரையும் பிரார்த்
 தித்தார்கள். பிறகு அரசனும் பார்யைகளும் பிருகுவைப் பிரதக்ஷிண
 நமஸ்காரம் செய்து, உத்தரவு பெற்று அயோத்தியக்கு வந்தார்கள்.
 கேசினிக்கு அஸமல்த்ஜன் என்ற ஒரு புத்திரனும், ஸுமதிக்கு வட்ட
 மான மாமண்பிண்டமும் பிறந்தன. அந்தப் பிண்டத்தைப் பிளந்து
 பார்க்கையில் அறுபதாயிரம் புத்திரர்கள் வெளியில் வந்தார்கள்.
 30 தாதிகள் அவர்களை கெய்க்குடர்களில் வைத்து வளர்க்க, அவர்கள்
 யௌவனமடைந்த. அழகிலும் பல பராக்கிரமத்திலும் நிகரற்ற
 வீணங்கினார்கள். மூத்தவனான அஸமல்த்ஜன் நகரத்திலுள்ள
 குழந்தைகளைப் பிடித்து ஸரபூஜலத்தில் போட்டு அவர்கள் முழுகும்
 பொழுது படும் உபத்திரவுகளைப் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டிருந்
 35 தான். இப்படி ஐனங்களுக்குக் கெடுதிசெய்து ஸாதுக்களை உபத்திர
 விக்கும் அந்தப் பாபியை ஸகரன் ராஜ்யத்திலிருந்து தூத்திவிட்
 டான். (இவன் மஹா யோதி. லோக வாழ்க்கையை விலக்குவதற்
 காக இப்படி வேஷம் போட்டான். பிறகு காணாமற்போன குழிந்
 தைகளைப் பிழைக்கச் செய்தான்). அவனுடைய புத்திரனான அம்ச
 40 மான் எல்லோருக்கும் பிரியனாயும் எல்லோரிடத்திலும் பிரியமாகப்
 பேசுகிறவனாயும் இருந்தான். வெரு காலம் கழித்து யாகம் செய்ய
 விரும்பி, உபாத்தியாயர்களையும் ரீதிவிக்குகளையும் முன்னிட்டு அசுவ
 மேதத்தை ஆரம்பித்தான்" என்றார்.

ஸக்ருத்வா நீர்சயம் ராஜா லோபாத்யாய கீணஸ்ததா³ |
 யஜ்ஞகர்மணி வேதஜ்ஞோ யஷ்டும் னமுப சக்ரமே || (24)

ஸர்க்கம் 39

ஸகரணுடைய யாகம்

ஸ்ரீவாமீதர வச: ஸ்ருத்வா கதாந்தே ரகுந்ததீ: |
உவாச பரம பீதோ முநிம் தீப்த மிவாதலம் | (1)

பிரஹ்மதேஜஸால் அக்ஸீயைப்போல் ஸ்வஸீக்கும் விசுவாமீத்
திரர் இப்படிச் சொல்ல, ராமன் வெகு ஸந்தோஷத்துடன் "ஸ்வாமீ,
இதை, விஸ்தாரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். என் முன்னே
ரான ஸகரர் யாகம் செய்த விதத்தைச் சொல்ல வேண்டும்"
என்றார். "நாம் சொல்லப்போவதை இவர் எவ்வளவு ஆவலுடன்
கேட்கிறார். ஒன்றும் தெரியாதவரைப்போல் காட்டுகிறாரே" என்று
சிரித்துக்கொண்டு, முனிவர் "ராம! கேள். ஸகரனுடைய சரீத்
திரத்தை விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறேன். சங்கரனுக்கு மாம
னாரும் பர்வதராஜனுமான ஹிமவானும் அதற்குத் தெற்கிலுள்ள
விந்தியமும் தடையின்றி ஒன்றையொன்று பார்த்துக்கொண்டிருக்
கின்றன. அவைகளுக்கு நடுவிலுள்ள தேசம் யக்ஞங்களைச் செய்யத்
தகுந்த புண்ய பூமி. அங்கே ஸகரன் யக்ஞம் செய்தான். அம்சமா
ளென்ற மஹாரதன் யாகக் குதிரையைக் காப்பாற்ற நிபயிக்கப்
பட்டான். உக்த்ய நினைத்தில் இந்திரன் ராக்ஷஸ ரூபத்துடன்
அதைக் கொண்டுபோனான். ரித்விக்குகள் "அரசனே! இந்தத்
நினைத்தில் யாகக் குதிரை காணாமற் போயிற்றே. அதைத் திருடின
வனைக் கொண்டு குதிரையைக் கொண்டுவர வேண்டும். யாகத்தில்
இந்தவிதமான அபராதம் நேர்ந்தால் நம்மெல்லோர்க்கும்
கேடுநிபுண்டாகும்; தகுந்த ஏற்பாடு செய்யும்" என்றார்கள்.
ஸகரன் அறுபதாயிரம் புத்திரர்களை அழைத்து, "குழந்தைகளை!
ஞானத்திலும் ஆசாரத்திலும் சக்தியிலும் மேலானவர்களே இந்த
யாகத்தை நடத்துகிறீர்கள். ரக்ஷாக்களம் முதலிய மந்திரங்கள்
விதிப்படி ஐபிக்கப்படுவதால் ராக்ஷஸர்கள் இங்கே வர சியாய
மில்லை. ஆகையால் இந்தப் பூமியில் ஓரிடம் பாக்கியின்றி தேடுங்
கள். ஒவ்வொரு யோஜனையையும் ஐக்கிரதையாய்த் தேடிப்
பாருங்கள். அப்படியும் காணாவிட்டால் குதிரையும் திருடனும்
கிடைக்கும்வரையில் பூமியை வெட்டிப்பாருங்கள். நான் யாக
களைக் பெற்றிருப்பதால் உங்களுடன் வரமுடியாது. குதிரையைக்
கொண்டுவரும் வரையில் நானும் அம்சமானும் ரித்விக்குகளும்
இங்கே இருக்கிறோம், போய் வாருங்கள்" என்றார்.

அந்த ஸகர புத்திரர்கள் பிதாவின் உத்தரவுப்படி ஒவ்வொரு
யோஜனையாய்ப் பூமியைத் தேடினார்கள். குதிரையைக் காணவில்லை.
வஹ்ஸர்போன்ற கங்காளாலும் இடிகளைப் போன்ற குலங்களாலும்
பயங்கரமான கலப்புகளாலும் பூமியைப் பிளந்தார்கள். அப்
பொழுது அவர்களால் கொல்லப்பட்ட நாகர்களும் அஸுரர்களும்
ராக்ஷஸர்களும் மற்ற பிராணிகளும் பெருங்குச்சலிட்டார்கள். இந்த

ஐம்பூதலீபத்தை இப்படி அறுபதாயிரம் யோஜனை தூரம் ரஸா
தலம் வரையில் வெட்டிப் பார்த்தார்கள். தேவ கந்தர்வ அஸுர
பன்னக யக்ஷணங்கள் நடுங்கிப் பயந்து, இதென்ன விபீதமென்று
வாடின முகத்துடன் பிரஹ்மாவிடத்திற்குப் போய், "ஸ்வாமீ!
ஸகரபுத்திரர்கள் பூமியை வெட்டிப் பிளக்கிறார்கள். ரஸாதலத்தி
லுள்ள பல மஹாத்மாக்களைக் கொல்லுகிறார்கள். 'யக்ஞத்தைக்
கெடுத்தவன் இவனே; குதிரையைக் கொண்டுபோனவன் இவனே'
என்று எல்லா ஐந்துக்களையும் அழிக்கிறார்கள்" என்று முறை
யிட்டார்கள்.

அயம் யக்ஞஹரோ ஸ்மாகம் அதேநாஸ்வோ பநீயதே |
இதி தே ஸ்வ பூதாநி ஹிம்ஸந்தி ஸகீராத்தமஜா: | (28)

ஸர்க்கம் 40

ஸகர புத்திரர்கள் அழிக்கப்பட்டது

தேவ தானாம் வச: ஸ்ருத்வா ப'க'வாத் வை பிதாமஹ: |
ப்ரத்யுவாச ஸுஸந்த்ரஸ்தாத் க்ருதாந்தப'வ மோஹிதாத் | (1)

யமனைப்போன்ற ஸகரபுத்திரர்களின் பலத்தாலும் கோபத்தா
லும் பயந்து நடுங்கும் தேவர்களை பிரஹ்மா ஸமாதானம் செய்து
"இந்தப்பிரபஞ்சத்தை விரிவுபடுத்த வாஸுதேவனுள் பரமபுருஷன்
கயில மஹர்ஷியாக இருந்து இதை ரக்ஷித்து வருகிறார். அவருடைய
கோபாக்களி ஸகர புத்திரர்களை எரிக்கும். பூமி இப்படி வெட்டப்படு
வதும் ஸகர புத்திரர்கள் அப்பாபுக்களால் அழிவதும் ஒவ்வொரு கல்
பத்திலும் நடக்க வேண்டிய விஷயங்களே" என்றார். தேவர்கள்
அதைக் கேட்டு ஆறுதலடைந்து திரும்பிச் சென்றார்கள்.

ஸகரபுத்திரர்கள் பூமியைப் பிளக்கும் சப்தம் இடிவிழுவது
போல் கேட்கப்பட்டது. அப்படியும் யாகக் குதிரையைக் காணாமல்
அவர்கள் அரசலிடத்தில் வந்து, "ஸ்வாமீ! பூமியில் ஓரிடம் விடாமல்
தேடினோம், வெட்டிப் பார்த்தோம். தேவ தானவ ராக்ஷஸ பிராச
உரக கின்றர கணங்கள் முதலிய மஹா பலசாலிகளை நாசம் செய்
தோம். குதிரையையாவது அதைக் கொண்டுபோனவனை யாவது
காணவில்லை. இனி என்ன செய்யட்டும்" என்றார்கள். ஸகரன் வெகு
கோபக்கொண்டு, "இன்னும் வெட்டுங்கள், இன்னும் தேடுங்கள்.
குதிரையையும் அதைக் கொண்டுபோனவனையும் எப்படியாவது
கண்டுபிடித்து வாருங்கள்" என்று கட்டளை யிட்டான்.

அவர்கள் ரஸாதலத்திலிருந்து வெட்டிக்கொண்டே போனார்கள்.
அங்கே விருபாக்ஷனென்ற திக்கஜம் பர்வதத்தைப்போல் பூமி
யையும் அதிலுள்ள மலை நதி முதலியவைகளையும் தாங்கிக்கொண்
டிருப்பதைக் கண்டார்கள். பருவகாலங்களில் சிரமத்தைப்போக்க

அது நலையை அசைக்கும்பொழுது பூகம்பம் உண்டாகிறது. அதைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து பூஜித்து அவர்கள் அப்பால் வெட்டிக் கொண்டே போகையில் தெற்கில் மஹா பத்மமென்ற திக்களம் பூமியைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். அதைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து பூஜித்து, மேற்கு திக்கில் வெட்டிக்கொண்டே போகையில் லௌமணஸமென்ற திக்களம் பெரிய மலையைப்போல் பூமியைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்பதைக் கண்டார்கள். அதையும் பிரதக்ஷிணம் செய்து கேஷமம் விசாரித்து அப்பால் வடக்கே வெட்டிக்கொண்டு போகையில் பனிக் கட்டிப்போல் வெண்ணிறமான பத்ரமென்ற திக்களம் பூமியைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்பதைக் கண்டார்கள். அதையும் தடவிக்கொடுத்து, பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து வட மிழக்காய் வெகு ரோஷத்துடன் வெட்டிக்கொண்டு போகையில் புராண புருஷானு கபில வாஸுதேவரையும் அவருக்கருகில் யாகக்குதிரையேய்ந்து கொண்டிருப்பதையும் கண்டார்கள். எல்லையற்ற ஆணர்த மண்டலர்கள். அந்த மஹா பலவான்கள் யாகக் குதிரையைத் திருடினவர் அவரே என்று நிச்சயித்து, கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து மண்வெட்டி, கலப்பை பாறை மலை முதலியவைகளை எடுத்துக்கொண்டு, "துஷ்டா! நில் நில், எங்களுடைய யாகக் குதிரையைத் திருடத் துணிக்தாயல்லவா? புத்தியற்றவனே! உன்னைக் கொல்லவந்திருப்பவர்கள் யார் தெரியுமா? அயோத்யாபதியின் பராக்கிரமமுள்ள புத்திரர்கள்" என்று கர்ஜித்துக்கொண்டு ஓடி வந்தார்கள். அதைக் கேட்ட கபிலபகவான் வெகு கோபங்கொண்டு ஹஸங்காரம் செய்தார். அவருடைய அளவற்ற மஹிமை யால் அந்த அறுபதாயிரம் ஸகரபுத்திரர்களும் உடனே எரிக்கப்பட்டு சாம்பலானார்கள்.

ததஸ் தேநாப்ரமேயேந கபிலேந மஹாத்மநா |
ப'ஸம் ராஸீக்ருதா: ஸர்வே காருத்வத் ஸகீராத்த்மஜா: || (30)

ஸர்க்கம் 41 அம்சமான்

புத்ராயஸ் சிரஸீதாத் த்ருநாத்வா ஸகீரோ ரகு'நத்த'ந |
நப்தார மப்ரவீத் ராஜா தீப்யமாதம் ஸ்வதேஜஸா || (1)

சூன் புத்திரர்கள் போய் வெகுகாலமாகவும் திரும்பி வராததைக் கண்டு ஸகரன் மஹாதேஜஸ்வியான, பேரண அழைத்து, "குழந்தாய்! நீ மஹாசூரன், லௌகிக வைதிக வித்யைகளில் நிறுணன், தேஜஸில் என் முன்னோர்களைப்போன்றவன். யாகக் குதிரையைத் திருடினவனையும் உன் சிறிய தகப்பன்களையும் கண்டுபிடித்து வா. பூமிக்குள் குகைகளில் வளர்க்கும் பிரானிகள் மஹா பலசாலிகள். அவைகளை எதிர்ப்பதற்காக ஆயுதங்களுடன் போ. பூஜிக்கத்தகுந்த வர்களைப் பூஜித்து இடையூறு செய்பவர்களை நாசம் செய்து, காரி

யத்தை முடித்து வா. யக்கும் உன்னால் நிறைவேற வேண்டும்" என்றார். அவருடைய உத்தரவுப்படி அம்சமான் ஆயுதபாணியாய் ஸகரபுத்திரர்கள் வெட்டின வழியாகப் பூமிக்குள் அதிவேகமாகச் சென்றார். அங்கே தேவ தானவ ராஷஸு பிரசாச பதக உரக கணங்களால் பூஜிக்கப்படும் திக்களத்தைக் கண்டார். அதைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து கேஷமம் விசாரித்து, "என் சிறிய தகப்பன்கள் எங்கே? யாகக் குதிரையை யார் கொண்டு போனார்கள்?" என்று கேட்டார். அது "அஸமஞ்ஜனின் புத்திர! உன் காரியம் நிறைவேறி யாகக் குதிரையுடன் சிக்கிரமாய்த் திரும்பி வா" என்றது. மற்ற திக்களங்களையும் கண்டு இப்படிக் கேட்ட பொழுது அவைகளும் "குதிரையுடன் திரும்பிப் போவாய்" என்றன. பிறகு அதிவேகமாய் போய், ஓரிடத்தில் ஸகரபுத்திரர்கள் எரிக்கப்பட்டு சாம்பல் மேடுகளாய்க் கிடப்பதைக் கண்டார். துக்கம் தாங்காமல் கோவென்று கதறி அழுதார். யாகக் குதிரை ஸமீபத்தில் மேய்ந்து கொண்டிருந்தது. அந்த ராஜபுத்திரர்களுக்கு ஜல தர்ப்பணம் செய்ய விரும்பிச் சுற்றிப்பார்க்கையில் ஓரிடத்திலும் ஜலத்தைக் காணவில்லை. அப்பொழுது அங்கே தன்பிதாயிற்கு மாமனும், அரிஷ்டமேயின் புத்திரனும், வேகத்தில் வாயுவைப் போன்றவருமான கருடன் நிற்பதைக் கண்டார். அவர் "குழந்தாய்! வருத்தப்படாதே. இவர்கள் இப்படி நாசமடைந்தது ஸகல லோகங்களுக்கும் லலிதமே, கபில பகவானுடைய கோபாக்கினியால் இவர்கள் எரிக்கப்பட்டபடியால் பூலோகத்திலுள்ள ஜலத்தால் இவர்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யத் தகாது. லலிமவானுடைய மூத்த பெண்ணான கங்கையின் ஜலத்தால் தர்ப்பணம் செய். அதனால் நனைக்கப்பட்டால் இவர்கள் ஸகல பாபங்களும் நீங்கிப் புண்யாத்மாக்களாய் ஸ்வர்க்கமடைவார்கள். அந்த ஜலத்தால் சாம்பல் மேடுகளை நனைக்கவேண்டும். யாகக் குதிரையைக் கொண்டுபோ, உள் பாட்டினுடைய யாகத்தை நிறைவேற்று" என்றார்.

அப்படியே அம்சமான் யாகக் குதிரையுடன் அதிவேகமாய் ஸகரனிடத்திற்கு வந்து, நடந்த வரலாற்றையும் கருடன் சொன்ன யோசனையையும் தெரிவித்தார். இடிவிழுக்ததைப்போன்ற அந்தத்துக்க ஸமாசாரத்தைக் கேட்டு ஸகரன் மனம் கொந்தார். ஆயினும் ஆரம்பித்த யக்குத்தை விதிப்படி முடித்து அயோத்யைக்குப் போனார். பிறகு முப்பதினாயிர வருஷங்கள் வரையில் அரசாண்டும், கங்கையைப் பூமிக்கு வருவிப்பதைப்பற்றிப் பலவிதமாய் யோசித்து ஒரு நிச்சயத்தையும் செய்யாமல் தேகத்தை விட்டு ஸ்வர்க்கமடைந்தார்.

அக்ருத்வா நிர்ஸயம் ராஜா ஸாலேந மஹதா மஹாத் |
தீரிம்ஸத் வர்ஷ ஹஸுராணி ராஜ்யம் க்ருத்வா தி'வம் க'த:(28)

ஸர்க்கம் 42

திலீபன்—பகீரதன்

காலதர்மம் கீதே ராம ஸகீரே ப்ரகீருதீ ஜநா: |

ராஜாநம் ரோசயாமாஸு: அம்ஸுமந்தம் னுதாஃமிகம் | (1)

ஸுகரன் காலததையை அடைந்த பிறகு ஜனங்கள் தர்மவானான அம்சமானுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்தார்கள். அவனுடைய புத்திரனை திலீபன், அவனிடத்தில் ராஜ்யத்தை ஒப்புவித்து அம்சமான், ஹிமயமலைச் சிகரத்தில் ஒரு புண்ணிய ஷேத்திரத்தில் முப்பத்திரண்டாயிரம் வருஷங்கள் ஊரையில் கடுத்தவம் செய்தும் கங்கையைப் பூமிக்குத் தருவிக்க முடியாமல் ஸ்வர்க்க மடைந்தான். தன் பாட்டனார்கள் கோரகதியை அடைந்ததை திலீபன் கேட்டு, துக்கத்தால் மனம் வாடி, 'கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டு வருவது எப்படி? அந்த ஜலத்தால் என் பாட்டனர்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்வது எப்படி? அவர்களுக்கு உத்தமகதி கிடைக்கும் உபாயமென்ன?' என்று எவ்வளவு யோசித்தும் ஒரு முடிவும் ஏற்படவில்லை. அதே ஞாபகமாயிருந்த அந்தத் தர்மாத்மாவுக்கு 'பகீரதன் பிறந்தான் திலீபன் எண்ணிறந்த யாக யக்ஞங்களை நடத்தி முப்பதாயிரம் வருஷங்கள் வரையில் ஆண்டு, பிறகு பகீரதனுக்குப் பட்டம் கட்டி, தன் முன்னோர்களைக் கறையெற்ற வழி தெரியாமல் அதே கவலையாய்க் காலகதியடைந்து, தன் புண்ணியகர்மங்களால் ஸ்வர்க்கத்திற்குச் சென்றான்.

பகீரதன் வெகு காலமாகப் புத்திரனில்லாமல் வருந்தி, கங்கையைப் பூமிக்கு எப்படியாவது கொண்டு வர நிச்சயித்து, மந்திரிகளிடத்தில் ராஜ்யத்தை ஒப்புவித்த பின், கோகர்ண ஷேத்திரத்தில் கடுத்தவம் செய்தார். பஞ்சாக்கி மந்திரியில் நின்று, கைகளை உயரத் தூக்கிக் கொண்டு, இந்திரியங்களையும் மனதையும் அடக்கி, மாதத்திற்கு ஒரு தடவை சிறிது ஆஹாரம் செய்து, பல்லாயிர வருஷங்களைக் கழித்தார். அந்த கோரமான தவத்தால் பிரஹ்மா வெகு ஸந்தோஷமடைந்து தேவர்களுடன் அங்கே வந்து "பகீரத! மஹானுபாவ! உன் தவத்தால் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தேன். வேண்டிய வரங்களைக்கேள்" என்றார். அந்த ராஜாஷி அவரை வணங்கிக் கைகடப்பி, "ஸ்வாமீ! நாங்கள் என்னைடத்தில் ஸந்தோஷமடைந்தால், என் தவம் பயன் பெறாமானால், நான் கங்கா ஜலத்தால் செய்யும் தர்ப்பணம், சாம்பல் மேடாகக் கிடக்கும் ஸுகர புத்திரர்கள் அனைவரையும் நனைத்து அவர்களுக்கு உத்தம கதியைக் கொடுக்கட்டும். மேலும், இஷ்வாகு குலத்திற் பிறந்த எனக்கு, வம்சத்தை விருத்தி செய்யும் ஒரு புத்திரனை அனுக்ரஹிக்க வேண்டும்" என்றார். பிரஹ்மா, "இஷ்வாகு குலதிலக! உன் எண்ணங்கள் நிறைவேறும். ஹிமவானுடைய மூத்த பெண்ணான கங்கை அந்த மலையில் வாகிக்கிறாள். அவள் பூமிக்கு வந்தால் அவளுடைய வேகத்தைத் தாங்கக்கூடியவர்

பரமசிவனை. அதற்காக அவரை பிரார்த்திக்க வேண்டும். இவ்வீட்டால் கங்கையின் வேகத்தால் பூமி பிளந்துவிடும்" என்றார். இப்படி அனுக்ரஹித்து, கங்கையை அழைத்து "தருந்த காலம் வரும் பொழுது பகீரதனுடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்" என்று கட்டளைபிட்டுத் தேவர்களுடன் தன்னுலகிற்குப் போனார்.

தமேவ மூத்தவா ராஜாநம் சிங்கம் சாபாஷ்ய வேகக்குத் |
ஜகீரம திரிதீவம் தேவ: ஸஹ தேவவர் மருதிகீயை: || (25)

ஸர்க்கம் 43

கங்கை பூமிக்கு வந்தது

தேவதேவே கீதே தஸ்மித் ஜோங்குஷ்டாஃகிர நிபீஷீதாம் |
கருத்தவா ஸஸுமதீம் ராம ஸம்வத்தர முபாஸை: | (1)

பிறகு பகீரதன் கால் கட்டை விரலைப் பூமியில் ஊன்றிக் கைகளை உயரத்துக்கிக் கொண்டு, யாகொரு பற்றுமின்றி, காற்றே உணவாகக் கட்டையைப் போல் அசையாமல் இரவும் பகலும் பரமசிவனைக் குறித்து தவம் செய்தார். பிறகு மஹாதேவன் பார்வதிபுடன் அவருக்குப் பிரஸன்னமாய், "ராஜாஷிஷ்ட! உன் தவத்தால்திருப்தியடைந்தேன். உன் இஷ்டப்படி பர்வதராஜபுத்திரியான கங்கையைத் தலையில் தரிக்கிறேன்" என்றார். அப்பொழுது ஸகல யோகங்களிலும் கொண்டாடப்பட்ட கங்கை, பெரிய ரூபத்துடனும் தாங்க முடியாத வேகத்துடனும் ஆகாசத்திலிருந்து பரமசிவனுடைய சிரஸில் விழுந்தாள். "என் வேகத்தைத் தாங்கக் கூடிய யவர்களுமுண்டோ? இந்தச் சங்கரணையும் அடித்துக்கொண்டு பாதாளத்திற்குப் போவேன்" என்றாள். அவளுடைய கர்வத்தை அறித்து ருத்திரன் கோபம்கொண்டு அவளை மறைக்க நினைத்தார். அவளுடைய புண்ணியமான சிரஸில் விழுந்தவுடன் ஜடாமண்டலமென்ற பெரும் வலையில் சிக்கிக்கொண்டு வெளியில்போக வழி தெரியாமல் பல வருஷங்கள் வரையில் அலைந்து திரிந்தாள். "பரமசிவனுடைய தலையில் கங்கை விழுந்ததைப் பார்த்தேன். உடனே பூமிக்கு வரவேண்டியதல்லவா? இவ்வளவு காலமாயும் ஏன் இன்னும் வெளிப்படவில்லை. ஸர்வேசுவரனான சங்கரணயே சரணமடைய வேண்டும்" என்று மறுபடியும் அவரைக் குறித்துத் தவம் செய்தார். அதனால் பகவான் ஸந்தோஷித்து பிரஹ்மாவால் எறிகுஷ்டிக்கப்பட்ட பிந்துஸரஸில் அவளை விட்டார். அவள் அப்பொழுது ஏழு பிரவாகங்களாய்ப் பூமியில் விழுந்தாள். அவைகளில் ஹ்லா தினி, பாவனி, நளினி என்றவை விழக்கிலும், ஸுசகஸும், ஸுதா, ஸீந்து என்றவை மேற்கிலும் ஓடின. ஏழாவதாக பிரவாஹம் பகீரதரைப் பின் தொடர்ந்தது. அந்த ராஜாஷிஷ்டர் திவ்வியமான சதத்தில் ஏறிக்கொண்டு முன்னே போனார். கங்கைக்கு 'தரிபதகா'

என்ற பெயர் வந்த விதத்தைச் சொன்னேன். அவளுடைய அற்புதமான செய்கைகளைச் சொல்லுகிறேன்.

- 30 ஆகாசத்திலிருந்து சிவனுடைய சிரஸிலும் அங்கிருந்து பூமியிலும் விழுந்ததால் அந்த ஜலம் பயங்கரமான சப்தத்துடன் வந்தது. மீன் ஆமை சிம்சமாரம் முதலான முதலிய ஜல ஜந்துக்கள் அதில் துள்ளி விழுந்துக் கொண்டிருந்தபடியால் பூமி விளங்கிற்று. ஆகாசத்திலிருந்து கங்கை பூமிக்கு வரும் ஆச்சரியத்தைப் பார்க்கத் தேவ ரீஷி கந்தர்வ யக்ஷ ளிந்த கணங்கள் நகரங்களைப் போன்ற விமானங்களிலும் சூதிரைகளிலும் யானைகளிலும் கூட்டம் கூட்டமாய் அங்கே வந்தார்கள். அவர்களின் தேக காந்தியாலும் ஆபரணங்களின் பிரகாசத்தாலும் எண்ணிறந்த ஸூரியர்கள் விளங்குவது போல் ஆகாசம் மேகங்களில்லாமல் ஜ்வலித்தது. கங்கையில் மீன் சிம்சமாரம் முதலிய ஜல ஜந்துக்கள் அங்குமிங்கும் துள்ளுவதால் மின்னல்கள் பாய்வது போலிருந்தது. நான்கு புறங்களிலும் பல விதமாய் வாரியிதைக்கப்பட்ட நுரைகளாலும் நீர்த்திவலிகளாலும், ஹம்ஸக் கூட்டங்களுடன் கூடிய வெண்மையான சரத்தால் மேகங்களால் ஆகாசம் நிறைந்தது போலிருந்தது. அந்த நதியின் ஜலம் சிலவிடங்களில் அதிவேகமாயும், சிலவிடங்களில் கோணலாயும், சிலவிடங்களில் நேராயும், பள்ளங்களில் கீழாயும், கல் முதலியவைகளால் தடுக்கப்பட்ட பொழுது மேல் முகமாயும், சிலவிடங்களில் டொதுவாயும், சிலவிடங்களில் அலைகளின் வேகத்தால் ஜலத்துடன் ஜலம் மோதிக் கொண்டு அடிக்கடி எதிர்த்து ஓடிக்கொண்டும் பூமியில் விழுந்தது. பரமசிவனுடைய தலையில் விழுந்து அங்கிருந்து பூமியில் வந்ததால் நிரீமலமாய்ப் பாபங்களைப் போக்கும் புண்ணிய தீர்த்தமாயிற்று. தேவர்களும் ரீஷிகளும் கந்தர்வர்களும் பூமியிலுள்ளவர்களும் "பரமசிவனே இதைத் தலையால் தாங்கினதால் இது மஹா பரிசுத்தமான தீர்த்தம். அவருடைய தேகத்தில் பட்டுப் பூமியில் விழுந்ததால் இதற்கு விசேஷ கத்தியுண்டாயிற்று" என்று அதில் ஸ்நானம் செய்தார்கள். சாபத்தால் தேவலோகத்திலிருந்து பூமிக்கு வந்தவர்களும் அதில் ஸ்நானம் செய்து பாபங்கள் நீங்கிப் புண்ணிய லோகங்களுக்குப் போனார்கள். பூமியிலுள்ளவர்கள் அதில் ஸ்நானம் செய்து பாபங்கள் விலகிப் பரமானந்தமடைந்தார்கள்.

- 65 ராஜரீஷியான பரேதர் தில்விய ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு முன்னே சென்றார். கங்கை அவரைப் பின் தொடர்ந்தான். தேவ ரீஷி தைத்ய தானவ ராக்ஷஸ்கந்தர்வ யக்ஷ கின்னர உரக அப்ஸரஸ் கணங்களும் ஜல ஜந்துக்களும் பரேதரைப் பின் தொடரும் கங்கையைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். அவர்கள் போகும் வழியெல்லாம் கங்கையும் போய் ஸமஸ்த பாபங்களையும் நாசம் செய்தது. வழியில் ஜன்ஹு ரீஷி யாகம் செய்துகொண்டிருந்த இடத்தில் பரவி, யாக

பதார்த்தங்களை அடித்துக்கொண்டு போயிற்று. அவளுடைய கர்வத்தால் அந்த ரீஷி கோபங்கொண்டு அந்த ஜலம் முழுவதையும் குடித்து விட்டார். அந்த ஆச்சரியத்தால் தேவரீஷி கணங்கள் பிரமித்து அந்த மஹாத்மாவைப் பல விதமாய்ப் பிரார்த்தித்து, "ஸ்வாமி! கங்கையின் அபராதத்தைப் பொறுக்கவேண்டும். தங்களுடைய தேகத்திலிருந்து வெளிப்படுவதால் அவன் தங்களுக்குப் பெண்ணாகட்டும்" என்றார்கள். அதனால் அவர் ஸந்தோஷித்து கங்காய் பிரவாஹத்தைத் தன் காதின் வழியாய் வெளியில் விட்டார். அன்றமுதல் அவளுக்கு ஜான்ஹவி (ஜன்ஹுவின் புத்திரி) என்று பெயராயிற்று. பிறகு அவள் பரேதரைப் பின் தொடர்ந்து ஸமுத் திரத்திற்கு வந்து அங்கிருந்து ரஸாதலத்திற்குப் போனார். தன் முன்னோர்கள் எரிந்திடக்கு மிடத்திற்கு அவர் அவளை அழைத்துக் கொண்டு போய், அவர்கள் சாம்பலாயிருப்பதைக் கண்டு மிகவும் வருத்தப்பட்டார். அந்த புண்ய ஜலம் சாம்பல்மெட்டை நனைத்தவுடன் ஸகர புத்திரர்கள் பாபம் ஒழிந்து உத்தம லோகங்களை அடைந்தார்கள்.

அத² தத்¹ ப்¹ ஸ்மநாம் ராபயிம் கங்கா² ஸிலி மூத்தமம் |
ப்¹ பாவயத்¹ து¹ தபாப்மாத: ஸ்வர்கம் ப்ராப்தா ரக¹ த்தம | (43)

ஸர்க்கம் 44

ஸகர புத்திரர்கள் உத்தமகதியை

அடைந்தது

ஸ க¹ த்வா லாகீரம் ராஜா, கங்க¹ யாதுக¹ தம் ததா¹ |
ப்ரவிவேச தஸம் பூ¹ மோ: யத்ர தே ப்¹ ஸ்ம ஸாதக்குதா: | (1)

அப்பொழுது ஸகல லோகங்களுக்கும் பிரபுவான பிரஹ்மா அங்கே வந்து "பரேதி புருஷ சிரேஷ்ட! ஸகரனுடைய அறுபதாயிரம் புத்திரர்களைக் கரையேற்றினாய். அவர்கள் ஸ்வர்கத்தில் தேவர்களைப்போல் விளங்குகிறார்கள். ஸமுத்திரஜல முள்ளவரையில் ஸ்வர்கத்தில் ஆனந்தமாய் வலிப்பார்கள். இந்தக் கங்கை உனக்கு மூத்த பெண்ணாகட்டும். 'பரேதி' என்ற பெயருடன் உலகத்தில் பிரனித்தி யண்டவாள். ஸ்வர்கம் பூமி பாதாளமென்ற மூயிடங்களில் சேன்றதால் திரிபதகாவென்றும், உன்னால் கொண்டு வரப் பட்டதால் பாகிரதி என்றும், இவளுக்குப் பெயர் வந்தது. உன் முன்னோர்களுக்கு இதில் தர்ப்பணம் செய்து அவர்களைக் கரையேற்றி உன் பிரதிக்களுைய முடி, மஹா தர்மசிலனான ஸகரனும் அபார தேஜஸுள்ள அம்சமானும், ராஜசிரேஷ்டனும் உத்தம குணவானும் மஹாஷிகளைப் போன்ற தேஜஸுள்ளவனும் தபஸில் என்னைப் போன்றவனுமான திரிபதனும் இந்தக் கங்கையைப் பூமிக்குத் தருவிக்க எவ்வளவோ முயன்றார்கள். ஆனால், இந்தப்

70

75

80

5

10

15

புண்ய ஜலத்தில் தர்ப்பணம் செய்து ஸகர புத்திரர்களைக் கரையேற்றுவதென்றப் பிரதிக்கருையை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அந்த அஸாத்யமான காரியத்தை நீ செய்தாய். வேலகத்தில் அழிவற்ற கீர்த்தியடைந்தாய். ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டு வந்தபடியால் தர்மத்திற்கு இருப்பிடமானாய். மற்ற நதி களைப் போலின்றி எப்பொழுதும் ஸ்நானம் செய்யக்கூடிய இந்த நதியில் நீயும் ஸ்நானம் செய்து கத்தையை விசேஷ புண்ணியத்தை அடை. உன் முன்னோர்களுக்கு இதில் தர்ப்பணம் செய். உனக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். நான் ஸத்யவோகத்திற்குப் போகிறேன். நீயும் பூலோகத்திற்குப் போ" என்று அனுக்ரமித்து தன்னுலகிற்குச் சென்றார்.

பரேதர் விதிப்படி கங்கையின் புண்ய ஜலத்தால் ஸகர புத்திரர்களுக்குத் தர்ப்பணம் முதலிய உத்திரகீர்த்தியைகளைச் செய்து தன் பிரதிக்கரு நிறைவேறினதால் அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்து அபிராத்தயைக்கு வந்து வெகுகாலம் அரசாண்டார். அவருடைய காலத்தில் ஜனங்கள் கோயின்றி, மணக்கவலியின்றி காப்பாற்றப் பட்டு ஸகல லௌகீகங்களும் பொருத்தி இருந்தார்கள்.

ராம! கங்கையின் வரலாற்றை உனக்கு வில்தாரமாகச் சொன்னேன். உனக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். ஸந்தியாகாலம் கிட்டினதால் இங்கே நிறுத்துவோம். கங்கை பூமிக்கு வந்த இந்தப் புண்ணிய சரித்திரத்தைக் கேட்பவன் ஸகல இஷ்டங்களையும் அடைகிறான்; ஸமஸ்த பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான்; ஆயுளும் கீர்த்தியும் வளர்மின்றன. புத்திர பெளத்திரர்களுடன் இவ்வுலகத்தில் ஸந்தோஷமாய் வாசித்து இறந்த பிறகு ஸ்வர்க்கத்தை அடைகிறான்; பிராம்மண ஷத்திரிய வைசியர்களில் இதைப் பிறர்க்குச் சொல்லுகிறவனுடைய பித்தர்க்களும் தேவதைகளும் மிகுந்த பிரீதியடைகிறார்கள்" என்றார்.

ய: ஸ்ருஜேனு இ ச காகுத்ஸத் ஸர்வாத் காமா நவாப்துயாத் |
ஸர்வே பாபா: ப்ரணஸ்யந்தி ஆயு: கீர்திரச வர்த'தே || (22)

ஸர்க்கம் 45

ஸமுத்திர மதனம்

விஸ்வாமித்ர வச: ஸ்ருத்வா ராக்'வ: ஸதௌஷ்மண: |
விஸ்வயம் பரமம் க'த்வா விஸ்வாமித்ர மதா'ப'ரஸீத் || (1)

ராம ஸஷ்மணர்கள் அந்தப் புண்ணிய சரித்திரத்தைக் கேட்டு "மஹரிஷே! தாங்கள் சொன்ன சரிதம் வெகு ஆச்சரியகரமானது. ஸகர புத்திரர்கள் ஸாகரத்தை வெட்டினதும், பரேதர் கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டுவந்ததும் வெகு அற்புதமான காரியங்கள்."

என்று கொண்டாடி, அன்றிரவு முழுவதும் அந்தக் கதையையே நனைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். காலையில் எழுந்து நீத்தியகர்மங்களை முடித்து உட்கார்ந்திருக்கும்கொள்கொளிடத்தில் வந்து, "விவாமி தாங்கள் சொன்ன கதையைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருந்த எங்களுக்கு ராத்திரி ஒரு ஷுணம் போல் கழிந்தது. இந்தப் புண்ணிய நதியைத் தாண்டி அக்கரைக்குப் போவோம். தாங்கள் இங்கே வந்திருப்பதை அறிந்து நீலிகளுக்கு வேண்டிய லௌகீகங்களான ஓடம் தயாராயிருக்கிறது" என்றார்கள். பிறகு கொள்கொளும் ராஜ புத்திரர்களும் நீலிகளும் கங்கையைத் தாண்டி அதற்கு உதவியாக வந்த நீலிகளை உபசரித்து அனுப்பிவிட்டு, கங்கைக் கரையில் சற்று நேரம் உட்கார்ந்தார்கள். அங்கிருந்து விசாலா நகரம் காணப்பட்டது. பிறகு அவர்கள் அதை நோக்கிப் பிரயாணம் செய்தார்கள். போகும்போது ராமன் ஸகலமும் அறிந்தும் விசுவாமித்திரரை வணங்கிக் கைகப்பி, "இந்த விசாலாவின் மஹிமை எவ்விதமானது? இதில் எந்த ராஜ்யம்சம் ஆண்டு வருகிறது? அதனைக் கேட்க விரும்புகிறேன்" என்றார்.

அப்பொழுது கொள்கொள விசாலா சரித்திரத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். "இங்கே நடந்த ஒரு விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறேன். அதற்கு ஸம்பந்தப்பட்ட இந்திரனுடைய கதையையும் சொல்லக்கேள். சென்ற கிருதயுகத்தில் திதியின் புத்திரர்களான தைத்தயர்கள் மஹா பலவான்கள். அதிதியின் புத்திரர்களான தேவர்கள் வீரியவான்கள்; தார்மிகர்கள். ஒரு ஸமயத்தில் அவர்கள் பிறப்பு இறப்பு மிழத்தனம் கோய் கவலை முதலிய உபத்திரவங்களின்றி, பலத்திலும் புத்தியிலும் ஸுகத்திலும் நிகரற்றிருக்கும் வழியை யோசித்து, பாந்ஹலைக் கடைந்து அமிருதத்தை எடுத்துப் புஜிக்க நீச்சியித்தார்கள். அதற்கு மந்தர மலையை மத்தாகவும் வாஸுகி பென்ற நாகத்தைக் கயிலாகவும் உபயோகித்து, ஆயிரம் வருஷங்கள் கடைந்தார்கள். வாஸுகி அந்த சிரமத்தைத் தாங்க முடியாமல் குருசமான விஷத்தைக் கக்கி மலைப்பாதைகளைக் கடத்தான். பிறகு மஹாலால மென்ற மஹா விஷம் அக்னியைப் போல் ஜ்வலித்துக் கொண்டு ஸமுத்திரத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு தேவர்க்கையும், மனிதர்க்கையும், லோகங்களையும் எரிக்க ஆரம்பித்தது. அப்பொழுது தேவர்கள் விவிராடீசர் சரணமடைந்து, "எங்களைக் கழிக்கவேண்டும்" என்று முறையிட்டார்கள். பரம தார்மிகரான மஹாவிஷ்ணு சங்க சக்கரத்துடன் அங்கே வந்து குத்திரனைப் பார்த்துப் புன்சிரிப்புடன் "தேவதைகள் ஸமுத்திரத்தைக் கடைந்தபொழுது முதலில் உண்டான பதார்த்தம் உம்மைச் சேரவேண்டியது. நீர் தேவர்களில் முதல்வரல்லவா? ஆகையால் மற்றவர்கள் தங்களுக்குச் செய்யும் பூஜையென்று இதை எண்ணி இந்த விஷத்தைப் புஜிக்க வேண்டும்" என்று சொல்லி மறைந்தார். தேவர்கள் பயந்து கடுங்குவதைக் கண்டு விஷ்ணுவின் வார்த்தையை அங்கேறித்து,

ஸர்க்கம் 46

மருந்நூக்களின் உற்பந்தி

ஹதேஷு தேஷு புத்ரேஷு திதி: பரமதுக்ஷிதா |
மாரீசம் காய்யயம் ராம பரீதார மிதி மப்ரவித் || (1)

தன் புத்திரர்கள் தேவர்களால் அழிபக் கண்டு திதிதேவி மிகவும் வருந்தித் தன் பரித்தாவான காலியபரைப் பார்த்து, "உமக்கு அதிதியிடத்தில் பிறந்த புத்திரர்கள் என் பிள்ளைகளைக் கொன்றார்கள். வெகு காலம் தவம் செய்து இத்திரனைக் கொல்லும் படியான புத்திரனைப் பெற விரும்புகிறேன். பலவானையும் பராக் கிரமசாலியாயும் மஹா புத்திரமாளும் பிறரால் ஐயிக்கப்படாதவ னாயும் இத்திரனைக் கொல்லக்கடியவனாயும் இருக்கும் புத்திரனை எனக்கு அருள வேண்டும்" என்று. புத்திரர்களைப் பறிகொடுத் துத் தவிக்கும் திதியிடத்தில் காலியபருக்கு இரக்க முண்டாயிற்று. "பெண்ணே! அப்படியே ஆகட்டும். நான் உனக்கு ஒரு வீரதத்தை உபதேசிக்கிறேன். ஆயிரம் வருஷங்கள் வரையில் வெகு சுத்தி யுடன் நீ அதை அனுஷ்டித்து வந்தால் இத்திரனைக் கொல்லக்கடிய புத்திரனை என்னால் அடைவாய். அவன் மூன்று லோகங்களையும் "ஆள்வான்" என்று அவனைத் தடவிக்கொடுத்து அனுக்ரமித்தார். "நீ நினைத்தபடி புத்திரனுண்டாகக்கூடவது" என்று ஆசீர்வதித் துத் தபோவனத்திற்குச் சென்றார்.

திதி பரமஸந்தோஷத்துடன் குசப்பிலவனமென்ற நேஷுத்திரத் தில் வெகு பயங்கரமான தவத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்தாள். அப் பொழுது இத்திரன் வெகு வணக்கமாய் அவளுக்கு ஸகல பணி விடைகளையும் செய்து வந்தான். பழம் கிழங்கு ஜலம் தர்ப்பம் வீறகு கெடுப்பு முதலிய யாவற்றையும் அந்தந்த ஸமயம் தவறாமல் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். அவளுடைய எண்ணங்களைத் தெரி யிப்பதற்கு முன் நிறைவேற்றினான். இரவும் பகலும் வெகு ஜாக் கிர தையாக அதுக்காமல் அவளிடத்தில் கட்டிக்காத்து, கைகால்களைப் பிடித்து விசிறி, பலவித உபாசாரங்களால் அவளுடைய மனத்தைக் கவர்ந்தான். பத்து வருஷங்கள் பாக்கியிருக்கையில் ஒரு நாள் திதி இத்திரனிடத்தில் தனக்குண்டான மிகுந்த திருப்தியால் அவன் தன் எண்ணத்திற்கு விரோதி என்பதை மறந்து, "குழந்தாய்! உன்னை ஐயிக்கும்படியான புத்திரனைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று உன் பிதாவை பிரார்த்தித்தேன். அவர் ஓர் வீரதத்தை உப தேசித்து, "இதை நீ ஆயிரம் வருஷங்கள் வரையில் சுத்தியுடன் அனுஷ்டித்தால் உன் உத்தேசம் நிறைவேறும்" என்று ஆசீர்வதித் தார். பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு உனக்கு ஸதேவாதான் பிறப் பான். உன்னை ஐயிப்பதற்காக அவனை வேண்டுகிறேன். நீ எனக்குச் செய்த பணிவிடையால் உன்னிடத்தில் விரோத புத்தி நீங்கிற்று.

ஹாலாஹலமென்ற கோரமான விஷத்தைப் பரமசிவன் புஜித்தார். பிறகு தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடைத்தார்கள். மந்திரினி பாதாளத்தில் அமிழ்த்து போயிற்று. தேவகணங்கள் மறுபடியும் விஷ்ணுவைச் சரணமடைந்து "ஸகல பிராணிகளுக்கும் தாய்களே கதி; தேவர்களிடத்தில் தங்களுக்கு விசேஷப் பிரீதி. இந்த மலை வயத் தூக்கி கிறுத்தி, எங்களை ரஷிக்க வேண்டும்" என்று பிரார்த் தித்தார்கள். அதைக் கேட்டுக் கேசவன் ஆமையின் ரூபத்தை எடுத்து, மந்திரினியைத் தன் முதுகில் தாங்கி ஸ்ரீமத்திரத்திலிருந்தார். அதன் துணியை அசையாமல் கைகளால் பிடித்துக்கொண்டார். தேவர்களின் மடுவிலிருந்தும் கடைத்தார். ஆயிரம் வருஷங்களுக் குப் பிறகு, தண்ட கமண்டலத்துடன், தர்வத்திரி பகவானும் ஸௌந்தரிய சிதிகளான அப்ஸரகளும் அதிலிருந்து வெளிப்பட் டார்கள். (அப்ஸு) ஜலங்களிலிருந்து கடைத்தெடுக்கப்பட்ட ஸார மான பதார்த்தமாகையால் அந்த ஸ்திரீகளுக்கு 'அப்ஸரஸ்கள்' என்று பெயர். அவர்கள் அறுபது கோடி. அவர்களின் வேலைக் காரிகளுக்குக் கணக்கில்லை. தேவர்களும் தானவர்களும் அவர்களை மணம் செய்யவில்லை; அவர்களும் கணவர்களைத் தேடவில்லை. ஆகையால் எல்லோருக்கும் பொது ஸ்திரீகளானார்கள். பிறகு வருண னுடைய பெண்ணான வாகுணி உண்டானாள். தனக்கு ஒரு பர்த் தாவைத் தேடினாள். தைத்யர்கள் அவளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதிதியின் புத்திரர்களான தேவர்கள் அவளை அங்கீகரித்தார்கள். ஸுரா என்ற அவளை ஒப்புக்கொள்ளாத தைத்யர்களுக்கு அஸு ரர்களென்றும், அங்கீகரித்த தேவர்களுக்கு ஸுரர்களென்றும் பெயர் வந்தது. அவளை அடைந்ததால் தேவர்கள் மிகவும் ஸந்தோ ஷித்தார்கள். பிறகு உச்சைச்சிரவஸ் என்ற குதிரையும், கௌஸ்தப மென்ற மணியும், அமிருதமும் உண்டாயின. அப்பொழுது அதற் காக தேவாஸுரர்களுக்குக் கோரபுத்தம் நடந்தது. மூன்று லோகங் களும் பபுத்தால் மெய்மறந்தன. இரண்டு பக்கத்திலும் எண் ணிறந்தவர்கள் அழிந்தார்கள். தைத்யர்களுக்கும் ராஷஸர் களுக்கும் வரவர பலம் அதிகமாய்த் தேவர்களைக் கட்டம் கட்ட மாகக் கொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுது மஹாவிஷ்ணு ஆச் சரியமான சக்தியால் எல்லோரையும் மோஷிக்கச் செய்து, அந்த அமிருதத்தை எடுத்துக்கொண்டு போனார். அழிவற்ற புருஷோத் தமனை எதிர்த்துச் சண்டை செய்த அஸுரர்கள் திவ்யவாயுதங் களால் தூளானார்கள். அவரைச் சரணமடைந்த தேவர்கள் அவ குடைய கிருபையாலும் அமிருதபானத்தாலும், பலம் வீரியம் உற் ளாஹம் வளர்ந்து, தைத்யர்களைக் கட்டம் கட்டமாய்க் கொன்று, தங்களுடைய ராஜ்யத்தை அடைந்து ஸந்தோஷமாய் அரசு புரித்தார்கள்.

நிஹதய திதி புத்ராம்ஸ்ச ராஜ்யம் ப்ராப்ய புரத்திர: |
ஸஸாஸ முத்ரீதோ வோகாத ஸர்ஷி ஸங்காத ஸசாரணத் || (32)

உனக்கும் அவனுக்கும் சிநேகம் செய்வீக்க ஈச்சயித்திருக்கிறேன்" என்றான்.

பிறகு நடுப்பகலில் தூக்கத்தால் மெய்மறந்து தன் தலைமயிர் காலில் படும்படி தூங்கிவிழுந்தான். அவன் அசுத்தமாக இருப்பதை அறிந்து, இந்திரன் நல்ல ஸமயமென்று மகிழ்ந்து சிரித்து, வெகு தைரியமாய் அவனுடைய தேகத்தில் புருந்து அந்தக் கர்ப்பத்தை ஏழு துண்டுகளாக்கினான். வஜ்ரத்தால் பிளக்கப்பட்ட அந்தச் சிக, உபத்திரவம் தாங்காமல் அலறிற்று. திதி விழித்துக்கொண்டான். இந்திரன் 'அழாதே அழாதே' என்று சொல்லிக்கொண்டே அதை வெட்டினான். திதி, "ஐயோ! என் குழந்தையைக் கொல்லாதே, கொல்லாதே" என்று அலறினான். தாயின் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு அவன் வெளியில் வந்து வஜ்ராயுதத்துடன் கைகூப்பி வணங்கி "அம்மா! தலைமயிர் காலில் விழும்படி தூங்கியதால் அசுத்தமானீர்கள். இந்த தோஷத்தைக் காரணமாய்க் கொண்டு தங்களுடைய தேகத்தில் நான் புருந்து, என்னைக் கொல்ல வளரும் சிகவை வஜ்ரத்தால் வெட்டினேன். மன்னிக்க வேண்டும்." என்றான்.

தந்திர மஹம் வப்த்வா ஸக்ரஹந்தார மாஹவே |
அபிந்தம் ஸப்ததா தேவி தந்மே தவம் கூத்து மாஹஸி | (22)

ஸர்க்கம் 47

மருத்துக்களின் உற்பத்தி (தொடர்ச்சி)

ஸப்ததா துக்ருதே சீர்பே, திதி: பரம துக்கிதா |
ஸஹஸ்ராஷம் துராநாநீஷம் வாக்க்யம் ஸாதுநயாபுரவீத | (1)

தூன் கர்ப்பம் ஏழு துண்டானதைக் கண்டு திதி வெகு துக்க மடைந்து, இந்திரனை ஐயிக்க முடியாதென்று ஈச்சயித்து ஸமாநானம் செய்தான். "என் பிசகால் இப்படி நேர்ந்ததே ஒழிய உன் குற்றமல்ல. ஆனால், உன்னால் வெட்டப்பட்ட துண்டுகளுக்கு ஒர் உபகாரம் செய். அவை ஏழு மருத்துக்களாய் ஏழு வாதஸ்கந்தங்களுக்குப் பால கர்களாகட்டும். களை ஸத்தியலோகத்திலும், ஸ்பர்சனன் இந்திர லோகத்திலும், வாயு புவரலோகத்திலும், அனிலன் பிராணன் பிராணைசுவரன் ஸ்ரீவணென்றவர்கள் பூமியில் நான்கு திக்குகளிலும் திவ்விய சூலங்களுடன் "மாருதர்கள்" என்று உன்னால் கொடுக்கப்பட்ட பெயருடன் ஸஞ்சரிக்கட்டும். அப்படிச் செய்வதால் உனக்குப் பரம கேமமுண்டாகும்" என்றான். இந்திரன் தன் காரியம் முடிந்ததால் அவனை நமஸ்கரித்துக் கைகூப்பி வணங்கி

"அப்படியே ஆகட்டும். தங்களுடைய புத்திரர்கள் மருத் கணங்களாய் எப்பொழுதும் விளங்கட்டும்" என்றான். இப்படி ஏற்படுத்தி இந்திரனும் திதியும் தங்களுடைய காரியங்களை முடித்துக்கொண்டு திரும்பிப் போனார்கள். தவம் செய்து கொண்டிருந்த திதிக்கு இந்திரன் பணியிடை செய்த இடம் இதுவே.

இஷ்வாகுவாக்கு அவம்புஸா என்ற அப்ஸரஸீடத்தில் பிறந்த புத்திரன் விசாலன். அந்தப் பரமதாரிகன் ஏற்படுத்தின நகரமே விசாலம். அவனுக்குப் பிறகு முறையே ஹேமசந்திரன், ஸுசந்திரன், தாம்ராகவன், ஸிருஞ்ஜயன், ஸஹாதவன், குசாகவன், ஸோமதத்தன், காருத்ஸ்தன், ஸுமதி என்ற பரம்பரை உண்டாயிற்று. மஹாதேஜஸ்வியான ஸுமதியே இப்பொழுது விசாலாதிபதி. இஷ்வாகுவின் அருளால் இந்த ராஜாக்கள் ரீண்ட ஆயுளாலும் வீரியத்தாலும் தர்மத்தாலும் விளங்குகிறார்கள். இந்த ராத்திரி இங்கே ஸுகமாய் வளித்துக் காஸியில் மிதிக்கப்போவோம்" என்றார். கௌரிகளுடைய வரவையறிந்து ஸுமதி, பந்துக்களோடும் உபாத்தியாயங்களோடும் அங்கே வந்து கைகூப்பி நமஸ்கரித்து "ஸ்வாமி! கேமமாய் வந்தீர்களா? என் தேசத்தில் தாங்களே வந்து எனக்குத் தரிசனம் கொடுத்ததால் என்னைப் போன்ற தன்பன் இல்லை. தங்களுடைய அனுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரமானேன்" என்றான்.

தத்யோஸம் யதுக்ருஹீதோஸ்மி யஸ்ய மே விஷயம் முதி: |
ஸம்ப்ராப்தோ துரீஸநம் சைவ நாஸ்தி தத்யதரோ மயா | (22)

ஸர்க்கம் 48

அஹல்யை

புஷ்ட்வா து குஸலம் தந்ர பரஸ்பர ஸமாகமே |
கதாந்தே ஸுமதிர வாக்க்யம் வ்யாஜஹார மஹாமுதிம் | (1)

இப்படி ஒருவருக்கொருவர் கேமம் விசாரித்த பிறகு கௌரிகளுக்கு அருகிலிருந்த ராஜ புத்திரர்களை ஸுமதி அடிக்கடி, கவனித்துப் பார்த்து, அவர்களுடைய அழகாலும் தேஜஸாலும் வீரியத்தாலும் ஆச்சரியமடைந்து "ஸ்வாமி! தங்களுக்குப் பரமமங்களம் உண்டாகட்டும். இந்தக் குழந்தைகள் யார்? தேவதைகளைப் போல் பராக்ரமமுள்ளவர்கள். யானையைப்போன்ற கம்பிரமான நடை யையும், ஸிம்ஹத்தையப்போல் சத்துருக்களை அவமதிக்கும் நடையையும், புலியைப்போல் விரோதிகள் கண்டு நடுங்கும் நடை யையும், விருஷ பத்தைப்போல் கர்வமுள்ள நடை யையும் உடையவர்கள். தாமரை இதழ் போன்ற விசாலமான கண்களால் பார்ப்பவரின் மனத்தைக் கவருகிறார்கள். மஹாவீரர்கள் தரிக்கும் கத்தி வில் அம்பஹை முதலியவைகளை இந்தச் சிறு வயதிலும் ஸுலபமாய்த் தரிக்கிறார்கள்.

15 அழகில் அசவினி தேவர்களும் இவர்களுக்கிடோ? பால்யம் நீங்கி யெளவனம் ஆரம்பிக்கிறது. தேவலோகத்தில் உள்ள தேவர்கள் பூலோக வானிகளிடத்தில் இருபைவைத்து இங்கே வந்தது போலிருக்கிறது. பகலில் வானியனாலும் இரவில் சந்திரனாலும் ஆகாசம் விளங்குகிறது; ஆனால், வானிய சந்திரர்களைப் போன்ற இந்த ராஜ குமாரர்களால் என் தேசம் ஒரே காலத்தில் பிரகாசிக்கிறது. வெகு செல்வமாய் வளர்க்கப்பட்ட குழந்தைகள் இந்தக் காட்டு மர்க்கக் களில் எப்படி நடந்து வந்தார்கள்? எதை உத்தேசித்து வந்திருக்கிறார்கள்?

25 இவர்களின் திவ்விய மங்கன விக்ரஹத்தைப் பார்த்தால், ஸகல இச்சைகளும் நிறைவேறிய மஹாபுருஷர்களென்று தோன்றுகிறது. ஆகையால் பிறருடைய க்ஷேமத்தை உத்தேசித்தே இங்கே வரவேண்டும். அவர்களைப் புத்திரர்களாக அடையும் பாக்கியத்தைப் பெற்ற மஹான்கள் யார்? அளவு உயரம் நடை உடை பார்வை பேச்சு செய்கை முதலிய லக்ஷணங்களில் இருவருக்கும் பேதம் கண்டு பிடிப்பது அரிது. ஐன ஸஞ்சாரமற்ற காடுகளின் வழியாய் கிரேஷ்டமான ஆபுதங்களைத் தரித்து இந்த ராஜ குமாரர்கள் வந்த காரணத்தை விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லவேண்டும். அவர்களை அண்டினவர்களுடைய கஷ்டத்தையும் துக்கத்தையும் தீர்க்க வந்தவர்களென்று பொதுவாய் அறிந்தேன். ஆனாலும், இன்னும் நன்றாய் அதன் விஷயங்களை அறிய விரும்புகிறேன்" என்றான். அப்பொழுதுகொளிகர், தாடகை ஸுபாஹு மாரீசன் முதலிய ராக்ஷஸர்களை ராமலக்ஷ்ணர்கள் கொன்று வித்தாசிரமத்தில் தன் யாகத்தை நிறைவேற்றினதையும், மிதிலைக்குப் போவதையும் எடுத்துச் சொன்னார். அயோத்யாபதியான தசரத சக்கரவர்த்தியின் புத்திரர்கள் தனக்கு அதிதியாய்க் கிடைத்ததைப்பற்றி ஸுமதி மிகவும் மலிமீக்து அந்த வீரர்களை விதிப்படி பூஜித்தான். அவர்கள் அங்கே அன்றிரவு தங்கி காலை யில் மிதிலைக்கு பிரயாணம் செய்தார்கள்.

35 அதற்கருகில் வந்தவுடன் அம்முனிவர்கள் அதன் அழகையும் செல்வத்தையும் பார்த்து, "நல்லது நல்லது" என்று மெச்சினார்கள். போகும் வழியில் அங்ககரத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஒரு ஆசிரமம் சூன்ய மாயிருக்கக்கண்டு ராமன்! "ஸ்வாமி! இந்தத்தபோவனம் வெகு அழகாயும் சம்மியமாயும் இருக்கிறது. ரிஷிகள் வாசிக்கத் தகுத்தது. வெகு நாளாக உள்ளதாய்த் தோன்றுகிறது. ஆனால் இப்பொழுது இதில் தபஸ்விகள் ஏன் வாசிக்கவில்லை? இது யாருடையது?" என்றார்.

45 அஹல்யையின் சரபம் நீரும் காலம் வந்ததென்று கௌகிகர் ஸந்தோஷித்து, "ராம! சொல்லுகிறேன், கேள். கௌதமரிஷி இங்கே வெகுகாலம் தவம் செய்தார். அவருடைய கோபத்தால் இந்தப் புண்ணிய ஸ்நலம் சபிக்கப்பட்டு, இப்படி அலங்கோலமாயிற்று. தேவர்களும் இங்கே வாசிக்க விரும்புவார்கள். ஞானத்திலும் ஆசாரத்திலும் மேலான கௌதமர், தம் பாரியை அஹல்யையுடன்

55 இவ்வேடுவகு காலம் வந்ததார். ஒருநாள் அவர் வீட்டில்லாத ஸ்வயம்பூர் பார்த்துத் தேவராஜன் அவருடைய ரூபத்தித்து அங்கே வந்து, "அஹல்யே! ஆசைக்கு வசப்பட்டவர்கள் ஸ்த்ரீகளுக்கு ருது ஶ்ரீயும் வரும் வரையில் எதிர் பார்க்கமுடியுமா? உன் அழகாலும் ஶ்ரீயுடையதாலும் மயங்கினேன். உன்னை அனுபவிக்க விரும்புகிறேன்" என்றான். "கௌதமர் ஒருநாளும் இப்படிப் பேசினதும் இல்லை. இவ்விதமாய்ச் செய்ய விரும்பினதும் இல்லை. இந்நிரனைத் தவிர மற்றவர் இங்கே வரமுடியாது. அவன் என்விடத்தில் ஒரு நாளாய் ஆசை வைத்திருக்கிறான் என்று கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். ஆகையால் கௌதம ரூபத்தைத் தரித்து வந்திருப்பவன் இந்நிரனை" என்று அறிந்தான். அழகே ரூபமெடுத்து வந்த எண்ணிறந்த அபஸரகளுக்கு நா தனான தேவராஜன் அவர்களை அலக்ஷ்யம் செய்து தன்னை மேலாக எண்ணி ஆசைவைத்ததால், கர்வமடைந்து புத்தி மயங்கி அவ்விடத்தில் ஆசை வைத்தான். பிறகு தன்னிஷ்டம் நிறைவேறினதால் ஸந்தோஷமடைந்து இந்நிரனைப் பார்த்து, "உன் சிநேகத்தால் மிகவும் ஆனந்தமடைந்தேன். மஹரிஷி வருவதற்குமுன் இங்கிருந்து புறப்பட்டுப் போ. உனக்கும் எனக்கும் இதனால் யாதொரு கெடுதியும் நேராமல் ஐக்கிரகையாக இருக்கவேண்டும்" என்றான்.

65 முப்பத்து முக்கோடி தேவதைகளுக்கு அதிபதியும் வஜ்ரபாணி யுமான எனக்கும் ஒருவரால் ஆபத்து நேருமென்று இவள் நினைத்தாளே என்று தேவராஜன் சிரித்து, "அஹல்யே! என் எண்ணம் நிறைவேறிற்று. போய் வருகிறேன்" என்று அந்த ஆசிரமத்திலிருந்து வெளியில் வந்தான். கௌதமர் எங்கே வந்து விடுவாரோ என்று பரப்பரப்புடன் அதிவேகமாய்ப் போய்க் கொண்டிருக்கையில் அந்த மஹா தவஸ்வியே வரக்கண்டான். வெகு காலமாய்க் கடும் தவம் செய்து ஸம்பாதித்த மஹிமைமால் தேவானூரர்களும் அவரை ஐயிக்க முடியாது. கங்கையில் ஸ்நாசம் செய்து, தர்ப்பம் ஸமித்து முதலியவைகளை எடுத்துக்கொண்டு ஜ்வலிக்கும் அக்னியைப் போல் வந்தார். இந்நிரனுக்கு நடுக்கமெடுத்தது. காந்தி குறைந்தது. தேவர்களுக்கு அரசனுயிருந்தும், முய்வுலகத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் தர்மத்தை நடத்திக் காட்டவேண்டியவனாக இருந்தும் காமத்திற்கு இடம் கொடுத்து, தன் புண்ணியாசிரமத்தில் தன் ரூபத்தைத் தரித்துத் தன் பார்வையைக் கெடுத்த தேவராஜனைக் கண்டு அந்தத் தபோரிதி அடங்காக் கோபக்கொண்டு "துர்ப்புத்தி பிடித்தவனே! என் ரூபத்தைத் தரித்து, செய்யக்கூடாத இந்தப் பாபத்தைச் செய்ததால் உனக்கு அதற்கு ஆதாரமான விருஷணங்கள் போகக் கூடவது" என்று சபித்தார். உடனே அப்படியாயிற்று.

75 80 85 90 பிறகு கௌதமர் அஹல்யையைப் பார்த்து "நீ காற்றைத் தவிர ஆஹாயின்பி... சாய்பலில் படுத்துக்கொண்டு ஒருவருடைய கண்ணிற்கும் தெரியாமல் இங்கே பல வருஷங்கள் வரையில்

95 இருக்கக்கடவாய். இஷ்வாகு வம்சத்தாசனான நசரத குமாரன்
புரீராமசந்திரன் இந்தக் கோரமான வனத்திற்கு வருவார். அவருக்கு
அதிநி பூஜைசெய், உன் பாபங்கள் விலகும். சிவ ரூபத்தை
அடைந்து என்னுடன் சேர்வாய். லோபம் மோஹம் தீர்த்து ஸத்
தோஷத்துடன் என் பார்வையாக இருக்க யோக்கியதை பெறுவாய்
100 என்று கற்பிழந்தவருக்கு நியமிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தைச் சாப
ரூபமாகச் சொல்லி, அதற்குப் பரிஹாரத்தையும் தெரிவித்தது. இந்த
ஆசிரமத்தைவிட்டு வந்தசாரணர்கள் வலிக்கும் வெகு புண்ணிய
ஸ்தலமான ஹிமயமலைச் சிகரத்தில் தவம் செய்யப் போனார்.

இமமாஸ்ரம முத்தஸ்ருஜ்ய விதீத³ சாரண ஸேவிதே |
ஹிமவச்சு³ரே ரம்பே தபஸ் தேபே மஹாதபா : || (36)

ஸர்க்கம் 49

அஹல்யா சாப விமோசனம்

அபிவஸ்து தத: ஸக்ரோ தேவா நக்³நி புரோத³ஸ : |
அப்ர³வித் த்ரஸ்த வதீந : ஸர்ஷி ஸங்கா³ந் ஸசாரணத் || (1)

5 மஹரீஷியின் சாபத்தால் இந்திரன் விருஷணமற்றுப் பயத்
தால் நடுங்கி, முகம் வாடி, அக்னி முதலிய தேவதைகளைத் தீற்றிச்
சென்று, "கௌதமருடைய தவத்தைக் கெடுக்க அவருக்குக் கோப
மூட்டிச் சபிக்கும்படி செய்யச்சொன்னீர்கள். உங்களுடைய காரிய
மாகவே நான் போய் அவருடைய தவத்தைக் குறைத்தேன்.
அதனால் விருஷணங்களை இழந்தேன். அவருடைய பாரியையான
அஹல்யை கோரமான கதியை அடைந்தான். தேவர்களே! உங்
களுக்காக இவ்வளவு சிரமப்பட்டு ஆபத்தை அடைந்த என்னை
விருஷண முன்னவனாகச் செய்யவேண்டும்" என்றான்.

10 அக்னி முதலிய தேவர்களும் ரிஷிகளும் பித்ருக்களிடத்திற்கு
வந்து, "நம் அரசன் கௌதமருடைய சாபத்தால் விருஷணமற்றுன்.
தங்களுக்கு யாகத்தில் கொடுக்கப்படும் ஆட்டின் விருஷணங்களை
அவனுக்குக் கொடுங்கள். விருஷணமில்லாத ஆடுகளால் உங்க
ளுக்கு விசேஷ நிறுப்பிபுண்டாகட்டும். அவைகளைக் கொடுக்கும்
15 யஜ்மானர்களுக்கும் கேஷமம் உண்டாகட்டும்" என்றார்கள். அப்
படியே பிதிரு தேவதைகள் ஆட்டின் விருஷணத்தை இந்திரனுக்குக்
கொடுத்தார்கள். கௌதமருடைய தபோபலத்தால் இந்திரனுக்கு
அன்று முதல் 'மேஷவிருஷணன்' என்ற பெயர் விடைத்தது. பிதிரு
தேவதைகள் விருஷணமில்லாத ஆடுகளை அங்கேரித்து யாகம்
20 செய்கிறவர்களுக்குப் பூர்ண பலத்தைக் கொடுத்து வருகிறார்கள்.
ராம! அந்தப் புண்ணியாத்மாவான கௌதமருடைய ஆசிரமத்
திற்குப் போவோம், வா. கோரமான சாபத்திலிருந்து அஹல்யையை
விடுவிக்கக் கடவாய்" என்றார்.

Notes : This Blank Page has also to be counted as a
another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog , Toronto, Canada

—பால. 49-18 க. —
 ஸா ஹி கௌதம வாக்யே ந ஹீநிரீக்ஷயா ப்ரூஷ்ய ஹி
 த்ரயானுமபி லோகாநாம் யாவத் ராமஸ்ய தீர்ஸதம் |
 மறாபஸ்யாந்த முபாகுமிய தேஷாம் தீர்ஸத மாகூதா |
 —அந்த அறையை கௌதமருடைய சாபத்தால் ராமன் மூன்று வருஷங்களுக்கு உள்வாங்கி
 ளுக்கு உள்வாங்கிவிட்டான். ராமன் மூன்று வருஷங்களுக்கு உள்வாங்கிவிட்டான். (மக்கள் 118 மக்கள்)

அப்படியே ராமலக்ஷ்மணர்கள் அந்த மஹாலிகைய முன்னிட்டுக்
 கொண்டு ஆசிரமத்தில் பிரவேசித்தார்கள். அஹலையை அநேக
 வருஷங்களாய் அனுஷ்டித்த கடும் தவத்தால் நிகரற்ற கார்த்தி
 பொருத்தித் தேவானுரர்களும் பார்க்கமுடியாத தீவ்லிய ரூபத்
 துடன் விளங்கினான். பிரஹ்மாவின் மாயாசக்தியால் வெகு சிரமப்
 பட்டு சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன். பனியாலும் மேகங்களாலும்
 மறைக்கப்பட்ட பூர்ண சந்திரனைப்போல், மரங்களும் கொடிகளும்
 இலைகளும் புஷ்பங்களும் அவனை மறைத்துக்கொண்டிருந்தன. புனை
 யால் குழப்பட்ட அக்கினிக் கொழுந்தைப் போலும், ஐலத்தின்
 நடுவில் பிரதிபிம்பித்த சூரியகாந்தியைப் போலும் விளங்கினான்.
 அந்த அஹலையை கௌதமருடைய சாபத்தால் ராமன் வரும்
 வரையில் மூன்று லோகங்களிலும் உள்ளவர்களுக்கு காணப்படாம
 லிருந்தான். ராமர் வந்த பிறகு சாபவிமோசன மடைந்து
 அவர்களுக்கு காணப்பட்டான். ராமலக்ஷ்மணர்கள் அவருடைய
 பாதங்களில் நமஸ்கரித்தார்கள். அஹலையையும் கௌதமருடைய
 வார்த்தையை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அர்க்யபாத்யம்
 முதலியவைகளைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு விதிப்படி அதிபிபூஜை
 செய்தான். ராமன் அதை அங்கீகரித்தார்; உடனே தேவர்கள்
 புஷ்பமாலி பொழிந்தார்கள்; தேவ தூத்துடிகள் முழங்கின; கந்தர்
 வர்கள் பாடினார்கள். அப்ஸரஸ்கள் நாட்டிய மாடினார்கள். தவத்
 தால் கந்தி யடைந்து கௌதமரோடு சேர்ந்த அஹலையைத்
 தேவர்கள் கொண்டாடிப் பூஜித்தார்கள். கௌதமர் ராமனுடைய
 வரவை ஞான நிருஷ்டியால் அறிந்து, அவ்விடம் வந்து, அஹலையை
 யுடன் ராமனை விதிப்படி பூஜித்து, அங்கே வெருகாலம், தவம்
 செய்துக்கொண்டிருந்தார். ராமன் அவர்களுடைய பூஜையைப்
 பெற்றுக்கொண்டு மஹாலிகையுடன் மிதிசையை நோக்கிச் சென்றார்.

ராமோபி பரமாம் பூஜாம் கௌதமஸ்ய மஹாமுநே: |
 ஸகாஸாத் விதிவத் ப்ராப்ய ஜகாம மிதிவாம் தத: || (22)

ஸர்க்கம் 50
ஐனகர் அவர்களை உபசரித்தது

தத: ப்ராகூத்திராம் கீத்வா ராம: ஸௌமித்ரிணு ஸஹ |
 வீர்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய யஜ்ஞவாட முபாகுமத் || (1)

அவதாரிகை

ராமன் ஸகல லோகங்களையும் பரிசுத்தம் செய்யக்கூடியவர் என்பதை அஹலையா விருத்தாந்தத்தால் உபதேசித்து, ஸ்ரீயப்பதியான மஹாலிகையுடன் அவரே என்பதை ஸீதா விவாஹ விருத்தாந்தத்தால் வால்மீகி தெரிவிக்கிறார்.

5 பிறகு விசுவாமித்திரர் ராம லக்ஷ்மணர்களுடனும் மற்ற ரிஷிக
 னுடனும் அங்கிருந்து வடமுகக்காய் ஜனகருடைய யாகசாலை
 கோக்கிச் செல்லும்பொழுது, ராமன், "மஹரிஷே! ஜனகர் யாகத்
 திற்காகச் செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகள் வெகு லகக்கியமான்வை,
 10 வேதாத்தியயனம் செய்த பிராம்மண சிரேஷ்டர்கள் நானு தேசம்
 கனிவிடுத்து ஆயிரக் கணக்காய் வந்திருக்கிறார்கள். மஹரிஷிக
 னுடைய பர்ணசாலைகள், அநேக வண்டிகளால் சூழப்பட்டு அங்
 கங்கே விளங்குகின்றன. நமக்கும் வளிப்பதற்கு ஒரிடத்தை ஏற்
 படுத்தவேண்டும்" என்றார். அப்படியே விசுவாமித்திரர் சுத்தமாய்
 15 ஜனக் கூட்ட மில்லாமல் ஜல ளைக்கயமுள்ள ஓர் ஸ்தலத்தில்
 தங்கினார். அவர் வந்திருப்பதை அறிந்து, ஜனகர் தன் புரோஹித
 ரான சதாந்தரை முன்னிட்டுக்கொண்டு, திகை செய்துகொண்ட
 வர்வனக்கேற்பட்ட எல்லையைத் தாண்டாமல் அந்த முனிசிரேஷ்
 20 டரை எதிர்கொண்டழைத்தார்; அவருடைய ரித்விக்குகள் சாஸ்திர
 விதிப்படி அர்க்ய பாத்ய மதுபர்க்கங்களால் காதிபுத்திரரைப் பூஜித்
 தார்கள். அவர் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு அரசனையும் அவர்
 செய்யும் யாகத்தையும் அங்கு வந்த முனிவர்களையும் ரித்விக்கு
 களையும் புரோஹிதரையும் பற்றித் தகுந்தபடி கேட்கும் விசாரித்துக்
 கொஞ்ச நேரம் அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

பிறகு ஜனகர் விசுவாமித்திரரை நமஸ்கரித்துக் கைகூப்பி,
 25 " தாங்களும் இந்த மஹரிஷிகளும் உத்தமமான ஆஸனங்களில் உட்
 காரவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். அவர்களும் ரித்விக்குகளும்
 புரோஹிதரும் ஜனகரும் மந்திரிகளும் தகுந்த ஆஸனங்களில் உட்
 கார்த்த பிறகு, அவ்வரசன் அந்த மஹரிஷியைப் பார்த்து, "ஸ்வாமி!
 30 தாங்கள் மஹரிஷிகளுடன் இங்கே வந்து எனக்குத் தரிசனம்
 கொடுத்தபடியால், தேவதைகள் என்மேல் கிருபை செய்து என்
 யக்குத்தை இன்று பூர்த்தி செய்தார்கள்; அது இருக்கட்டும், தங்க
 னைத் தரிசித்ததே நான் செய்யும் யக்குத்திற்குப் பலன் என்று
 எண்ணுகிறேன்; தன்பளுனென்; தங்களுடைய அனுக்கிரஹம்
 35 பெற்றேன். தாங்களும் இந்த முனிவர்களும் என் யக்குசாலைக்கு
 வந்தீர்களல்லவா? இந்த யாகம் முடிவதற்கு இன்னும் பன்னிரண்டு
 தினங்கள் செல்லுமென்று ரித்விக்குகள் சொல்லுகிறார்கள். பிறகு
 ஸுந்த்யாதினத்தில் தேவதைகள் தங்களுடைய பாகங்களைப் பெற்
 40 துக்கொள்ள இங்கே வருவதைப் பார்க்கலாம். அதுவரையில் இருந்து
 யாகத்தை நடத்தி என்னை அனுக்ரஹிக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்
 தித்தார்கள்.

பிறகு ராம லக்ஷ்மணர்களைப் பார்த்து அளவற்ற ஆனந்த
 மடைந்து, மஹரிஷியை மறுபடியும் வணங்கிக் கைகூப்பி, "பக
 வன்! தங்களுக்கு பரம மங்களம் உண்டாகட்டும், இந்தக் குழந்
 தைகள் யாச்? பராக்ரமத்தில் தேவதைகளைப் போன்றவர்கள்,

சும்பிரமான நடையால் யானையையும், சத்துருக்களை அவமதிக்கக்
 45 கூடிய நடையால் ஸிம்ஹத்தையும், விரோதிகள் கண்டு நடுங்கும்
 நடையால் புலியையும், கர்வமுள்ள நடையால், விருஷ
 யுத்தையும் ஒத்தவர்கள். தாமரை இதம் போன்ற விசாலமான
 50 தேத்திரங்களால் பார்க்கிறவர்களின் மனத்தை அபகரிக்கிறார்கள்.
 இந்தச் சிறு வயதிலும் மஹா வீரர்கள் தரிக்கும் கத்தி வில் அம்
 55 பஹு முதலியவைகளை சுலபமாய்த் தரிக்கிறார்கள். அழகில்
 அசலினீ, தேவதைகளும் இவர்களுக்கு சடோ? பால்யம் நீங்கி யெள
 வணம் ஆரம்பித்திருக்கிறது. தேவலோகத்தில் வளரிக்கும் தேவர்கள்
 பூலோக வானிகளிடத்தில் கிருபை செய்து இங்கே வந்ததுபோலி
 60 ருக்கிறது. ஆகாசம் பகலில் சூரியனும் ராத்ரிமியில் சந்திரனும்
 விளங்குகிறது; ஆனால் சூரிய சந்திரர்களைப் போன்ற இந்த ராஜ
 குமாரர்களால் இந்தத் தேசம் ஓரே காலத்தில் பிரகாசிக்கிறது.
 வெகு செல்வமாய் வளர்க்கப்பட்ட குழந்தைகள் இந்தக் காட்டு
 65 மார்க்கங்களில் எப்படி நடந்து வந்தார்கள்? எதைக் குறித்து வந்தி
 ருக்கிறார்கள்? இவர்களுடைய திவ்விய மங்கை விக்ரஹத்தைப்
 பார்த்தால் ஸகல இச்சைகளும் நிறைவேறிய மஹா புருஷர்க
 ளென்று தோன்றுகிறது. ஆகையால் பிறகுடைய கேட்கத்தை
 உத்தேசித்தே வந்திருக்கவேண்டும். இவர்களைப் புத்திரர்களாய்
 70 அடையும்பாக்கியத்தைப் பெற்ற மஹான்கள் யாச்? அளவு உயரம்
 நடை உடை பார்வை பேச்சு செய்கை முதலிய லக்ஷணங்களில் இரு
 வகுக்கும் பேதம் கண்டு பிடிப்பது அரிது. ஜனங்கள் ஸஞ்சரிக்க
 முடியாத இந்த வணங்களின் வழியாய் இந்த ராஜ குமாரர்கள்
 75 சிரேஷ்டமான ஆபுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டு வந்த காரணத்தை
 விஸ்தாரமாய் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். தங்களை ஆசிரயித்தவர்
 களுடைய கஷ்டத்தையும் துக்கத்தையும் தீர்க்க வந்திருக்கிறார்
 களென்று பொதுவாய் அறிந்தேன். ஆனாலும் இன்னும் நன்றாக
 80 அந்த விஷயங்களை அறிய விரும்புகிறேன்" என்றார். அப்பொழுது
 விசுவாமித்திரர், அவர்கள் தசரத சக்கரவர்த்தியின் புத்திரர்களென்
 பதையும், தான் செய்யும் யாகத்தை ரக்ஷிப்பதற்காகத் தன்னுடன்
 வந்து ராக்ஷஸர்களை ஸிம்ஹரித்ததையும், விசாலா நகரத்திற்கு வந்த
 85 தையும், கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் அறால்யயின் சாபத்தைத்
 தீர்த்ததையும், கௌதமரை ஸந்தித்ததையும், மிதிலையிலுள்ள சிவ
 தனுஸின் ஸாரத்தைப் பரிசுஷிப்பதற்காக அங்கே வந்ததையும் தெரி
 வித்தார்.

ஏதத் ஸர்வம் மஹாதேஜா ஜநகாய மஹாத்மநே |
 நிவேத்ய விசுவாமித்ரோ மஹாமுநி : || (28)

ஸர்க்கம் 51

வளிஷ்டரும் விசுவாமித்திரரும்

தல்ய ததீவசதம் ஸ்ருத்வா விஸ்வாமித்ரஸ்ய தீமத: |
ஹ்ருஷ்டரோமா மஹாதேஜா: ஸநாதந்தோ மஹாதபா: || (1)

அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சதானந்தரென்ற மஹா
தபஸ்வி, "ராம! என் தாயைக் கோரமான சாபத்திலிருந்து விடுவித்த
மஹாத்மா நீயல்லவா!" என்று அளவற்ற ஆச்சரியமடைந்தார்.
பார்க்கப் பார்க்க ஆனந்தம் பெருவி மயிர்க் கூச்சலுண்டாயிற்று.
சுகமாய் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் ராஜகுமாரர்களை மறு
படியும் கண்ணூர்ப் பார்த்து அந்தக் கௌதமகுமாரர் "முனிவரா!
சாய்பலில் படுத்து, வாய்புகழணம் முதலிய கடுமையான பிராயச்
சித்தங்களை அனுஷ்டித்துவந்த மஹாதீர்த்திசாஸியான என் தாயை
இவருக்குக் காட்டினீர்களா? காட்டில் கிடைக்கும் பதார்த்தங்
களால் அவள் இந்த மஹா தேஜஸ்வியை விதிப்படி பூஜித்தாளா?
யாவரும் பூஜிக்கத் தகுந்த இந்த மஹாபுருஷன் அதை அங்கீகரித்
தாரா? முன்பு இந்திரனால் என் தாய்க்கு நேர்ந்த கெடுதையை விஸ்
தாரமாய் இவருக்குச் சொன்னீர்களா? இவரைத் தரிசித்து ஸகல
பாபங்களிலிருந்தும் விடுப்பட்டுப் பரிசுத்தையாய் என் பிதாவுடன்
சேர்ந்து ஸந்தோஷித்தாளா? இந்த மஹா தேஜஸ்வி, அவரால்
விதிப்படி அதிபி பூஜையைப் பெற்று இங்கே வந்தாரா? அவர்
கோபம் தணிந்து சார்தமாயிருக்கையில் ராமன் அவரை நமஸ்கரித்
தாரா?" என்றார்.

பேசும் திறமையுள்ள கௌசிகர், "எந்தெந்தக் காலத்தில் யார்
எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதெல்லாம் நடந்தது, ஒன்றும் பிசக
வில்லை. ஸ்ரீமதக்ஷியுடன் ரேணுகை சேர்ந்ததுபோல் உமது மாதா
மறுபடியும் கௌதமரை அடைந்தாள்" என்றார்.

அதைக் கேட்டு சதானந்தர் "ராம, புருஷோத்தம! க்ஷேமமாய்
வந்தீரா? ஒப்பற்ற மஹிமைமுள்ள கௌசிகரை முன்னிட்டு இங்கே
வந்தது உங்களுடைய பெரும் பாக்கியத்தைக் காட்டுகிறது. இந்த
மஹா தேஜஸ்வி தபஸால் பிரஹ்மரீஷி பதவியை அடைந்தவர்.
இவருடைய செய்கை மனத்திற் கேட்டாதது. இவர் உமக்குப் பரம
அனுக்ஷிரஹத்தைச் செய்யக்கூடியவரென்று அறியும். இந்த மஹா
தபஸ்வியால் ரஷிக்கப்பட்ட உம்மைக்காட்டிலும் பாக்கியவான்
மூவுலகத்திலும் இல்லை. குசிக வம்சத்திற்கு ரத்தின தீபம்போல்
விளங்கும் இந்த மஹானுடைய சரித்திரமும் தவத்தையும் மஹி
மையையும் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சொல்லுவேறன், கேளும்.

பிரஹ்மாவிற்குக் குசரென்று ஒரு புத்திரர்; அவர் ஸகல வித்தை
களிலும் நியுனர்; தர்ம ரஹஸ்யங்களை அறிந்து அனுஷ்டிப்பவர்;

பிரதேசுகளின் நன்மையையே கோரினவர்; சத்ருக்களை ஐயித்தவர். 35
வேத, காலம் அரசாண்டார். அவருடைய புத்திரன் குசநாபரென்ற
தாரீமிகர். அவருடைய புத்திரன் காநியென்று பிரஸீத்தியடைந்தவர்.
அவருடைய புத்திரன் இந்த விசுவாமித்திர மஹரீஷி. இவர் அநேக
ஆயிர வருஷங்கள் வரையில் ராஜ்யத்தை ஆண்டுவந்தார். ஒருக்கால்
சதுரங்க ஸஸன்யத்துடன் பூமியைச் சுற்றி வந்தார். நாடு நகரம் 40
ஆறு ஏரி மலை வனம் புன்யாசிரமம் முதலியவைகளைப் பார்த்துக்
கொண்டு அக்ஷேளபுரிணி ஸஸன்யத்துடன் வளிஷ்ட மஹரீஷியின்
ஆசிரமத்திற்குப் போனார். அது பலவகைப் பகலிகளாலும் மிருகங்
களாலும் நிறைந்து எரித்த சாரண கந்தர்வ கின்னர தானவ பிரஹ்ம
ரீஷி தேவரீஷி மஹரீஷிகள் ஆனந்தமாய் வாரிக்கக்கூடிய ஸ்தலம். 45
மான்சன் பயமின்றி ஸஞ்சரித்தன. கடுத்தவம் செய்து சுத்தி
அடைந்த எண்ணிறந்த மஹாத்மாக்கள் அக்ஷியைப்போல் தேஜ
ஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு அங்கே வளித்தார்கள். சிலர் கிழங்கு
வேர் பழங்களையும், சிலர் ரகுருகளையும், சிலர் ஐலத்தையும், சிலர்
காற்றையும் புசிப்பவர்கள்; காமக்குரோதங்களையும் ஐயித்து 50
ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்களை அடக்கி, நீர்மலமான அந்தக்கரண்
த்தை நிரவிகல்ப ஸமாதியில் நிறுத்தினவர்கள் பலர். ஐப
ஹோமவிரத அனுஷ்டானங்களில் மனத்தை நாட்டினவர் பலர்,
பிரஹ்மாவின் தேகத்திலிருந்துண்டான வாலகிலியர்களும்,
வைகானவர்களும் அங்கே இருந்தார்கள். இப்படி வளிஷ்டருடைய 55
புண்ணியாசிரமம் பிரஹ்மலோகத்தைப் போல்விளங்கிக் கொண்
டிருப்பதை இந்த ராஜசிரேஷ்டர் பார்த்தார்.

வளிஷ்டீஸ்யாஸ்ரம பதம் ப்ரஹ்ம லோக மிவாபரம் |
தீதீர்ஸ ஜயதாம் ஸ்ரேஷ்டோ விஸ்வாமித்ரோ மஹாபீல: (28)

ஸர்க்கம் 52

வளிஷ்டர் விருந்து செய்தது

ஸ தீருஷ்ட்வா பரம ப்ரீதோ விஸ்வாமித்ரோ மஹாபீல: |
ப்ரணதோ விதயாத் வீரோ வளிஷ்டீம் ஜபதாம் வரம் || (1)

மஹா பலவானான விசுவாமித்திரர் மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து
நிகரற்ற தபோ பலமுடைய வளிஷ்டரை விதிப்படி நமஸ்கரித்தார்.
அந்த மஹாத்மா இவரை நல்வரவு விசாரித்து ஆணைம் கொடுத்து,
வேர் கிழங்கு பழங்களால் அதிபி பூஜை செய்தார். அதைப் பெற்றுக்
கொண்டு இவர் வளிஷ்டரையுடீ அவருடைய தவத்தையும் அக்ஷி
ஹோத்திரத்தையும் செஷ்யர்களையும் ஆசிரமங்களையும், மிருகங்
களையும் பற்றி க்ஷேமம் விசாரித்தார். "எல்லாம் ஸௌக்கியம்" 5
என்று வளிஷ்டர் பதில் சொல்லி, அரசன் ஸுகமாய் உட்காரிந்த

10 பிறகு அந்த பிரஹ்மபுத்திரர் "மஹாராஜ! தாங்கள் ஷேமமா? ஐனங்களை தர்மமாய் ஆண்டு வருகிறீரா? ராஜரீதி தவறாமல் தளத்தைத் தர்மமாய் ஸம்பாதித்து விருத்தி செய்து காப்பாற்றி நல்ல பாத்திரத்தில் உபயோகித்து, ஐனங்களைத் திருப்பி செய்கிறீரா? உமது வேலைக்காரர்களை நன்றாய்ப் போஷிக்கிறீரா? அவர்கள் உமது உத்தரவுப்படி நடக்கிறார்களா? சத்துருக்களை ஐயித்தீரா? உமது ஸைன்யம் நண்பர்கள் பொக்கிலும் புத்திர பொத்திரர்கள் பந்து பரிவாரங்கள் குறையின்றி ஷேமமாக இருக்கிறார்களா? இப்படி இருப்பதே எனக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும்" என்றார். இவர் "மஹரிஷே! தங்களுடைய அனுக்கிரஹத்தால் எனக்கு யாதொரு குறையும் இல்லை" என்று வணக்கமாக பதில் சொன்னார்.

20 பிறகு அவ்விரு தர்மவான்களும் வெகுநேரம் புண்ணிய கதைகளைப் பேசிக்கொண்டு அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். அது முடிந்தவுடன் வலிஷ்டர் மலர்ந்த முகத்துடன் "மஹாராஜ! நீ உத்தம ஸ்வபாவமுள்ளவார்; வர்ணசிரம தர்மங்களைக் குறைவற அனுஷ்டிப்பவார்; வித்யை வீரியம் நீதியால் வெகு பிரஸித்தியடைந்தவார்; எங்களை ரஷித்து எங்களுடைய தர்மத்தை நடப்பிக்கும் அரசன்; என்னைத் தேடிவந்த அழிதி; எனக்குப் பிரியமான மித்திரன்; உம்மைப் பூஜிப்பதற்கு இந்தக் காரணங்களில் ஒன்றே போதும்; ஆகையால் உமக்கும் ஸைன்யங்களுக்கும் தகுந்தபடி அழிதி பூஜை செய்ய விரும்புகிறேன். அளவற்ற பலத்தையும் மனத்திற்கெட்டாத வீரியத்தையும் படைத்தவர். ஆயினும், என் எண்ணத்தை நிறைவேற்றி என்னுடைய உபசாரத்தை அங்கீகரிப்பீரென்று நம்புகிறேன்" என்றார்.

35 கௌசிகர், "ஸ்வாமி! தாங்கள் இதுவரையில் பழம் மிழங்கு வேர்களாலும், அக்கவியம் பாத்தியம் ஆசமனீயத்தாலும் என்னை உபசரித்ததே போதும். "உனக்கு அழிதி பூஜை செய்ய விரும்புகிறேன்" என்ற பிரியமான வார்த்தையே அந்த உபசாரத்தைப் பெறும் ஸந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது. இது போகட்டும். ஸகல லோகங்களும் பூஜிக்கத் தகுந்த தாங்கள் என்னை ஒரு பொருட்டாக எண்ணி உபசரித்ததே போதும். மஹா புண்ணிய கர்மங்களின் பலஞ்சு தங்களுடைய தரிசனம் எனக்குக் கிடைத்ததைவிட நான் அதிகமாய் என்ன விரும்பப் போகிறேன். தங்களை நமஸ்கரிக்கிறேன். உத்தரவு கொடுத்தனுப்பவேண்டும். என்னையும் தங்களுடைய நண்பனுய் நினைத்து, மிருபாகடாஷத்தால் பார்க்க வேண்டும்" என்றார். அப்பொழுது மூன்று காலங்களையும் அமிர்த வலிஷ்டர், பிறகு நேரும் விஷயங்களைப் பார்த்து விசுவாமித்திரரைப் பல தடவை நிர்ப்பந்தித்து, தன் அழிதி பூஜையைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்" என்றார். கௌசிகர் "ஸ்வாமி! தாங்கள் இவ்வளவு தூரம் சொல்லும்பொழுது நான் தடுப்பது உசிதமல்ல. தங்களுக்கு வீண் சிரமத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமே என்ற

50 கவலையைத் தவிர வேறு ஆசைப்பில்லை. இஷ்டப்படியே ஆகட்டும்" என்றார். அப்பொழுது அந்த மஹா தேஜஸ்வி விசித்திரமான நிற முடைய 'சபலை' என்ற பசுவைப் பார்த்து, "பெண்ணே! சிக்கிரமாய் வா. நான் சொல்வதைக் கேள். இந்த ராஜரீஷிக்கும் இவருடைய ஸைன்யத்திற்கும் தகுந்தபடி விருந்து செய்ய விரும்புகிறேன். யாருக்கு எது இஷ்டமோ அந்த அன்னம் பசியும் பானம் ரஸம் 55 அறுகவை பதார்த்தங்கள், கடித்துத் தின்னக்கூடிய முறுக்கு முதலியவை, குடிக்கக் கூடிய பானம் முதலியவை, நக்கிச் சாப்பிடக் கூடிய தேன் முதலியவை, உறிஞ்சக்கூடிய தயிர் முதலியவை, பல வகை வாஸனைத் திரவியங்கள், புஷ்பங்கள், பூச்சுகள், தாம்பூலம் யாவும் நினைத்தவுடன் குறையின்றிப் பொழிய வேண்டும். விரும்பின யாவற்றையும் உடனே கொடுக்கும் சக்தியுள்ள காமதேனு அல்லவா? எனக்காக இவை யாவையும் வெகு சிக்கிரத்தில் எரித்தம் செய்" 60 என்றார்.

ரதோதாந்நேத பாநேத வேஹ்ய சோஷ்யேண ஸம்புதம் |
அந்நாநாம் திசயம் னர்வம் ஸ்ருஜஸ்வ ஸபீலே த்வர | (23)

ஸர்க்கம் 53

விசுவாமித்திரர் காமதேனுவை யாசித்தது

ஏவமுத்தா வலிஷ்டே³த ஸபீலா ஸத்ருஸூத³த |
வித³தே³ காமதூ³க் காமாத்-யஸ்ய யஸ்ய யதே³பஸிதம் | (1)

5 வலிஷ்டரோ பிரஹ்மாவின் புத்திரர்; பாப லேசமற்றவார்; புண்ணியநிதி; தவத்தால் நிகரற்ற தேஜஸ்வள்ளவார்; மந்திரங்களுக்கு உத்தபத்தி ஸ்தானம். அந்த மஹாத்மா உத்தரவு செய்தவுடன் யார் எதை விரும்பினார்களோ அதைச் சபலை உடனே எல்லையில்லாமல் பொழிந்தது. கரும்பு ரஸங்கள், தேன், பொரி, மைரேயமென்ற பானம், பானகம், அப்பம், வடை, மலை போன்ற உஷ்ணமான அன்னக் குவியல்கள், சித்ராள்ளங்கள், பாயஸ வகைகள், நெய் வாய்க் கால்கள், தயிர் ஏரிகள், ருசியுள்ள ரவைகைகள், வெல்லப் பழ 5 ணங்கள், இன்னும் மனத்தால் நினைக்கக்கூடிய போஜன பதார்த்தங்களும் நினைத்தவுடன் கிடைத்தன. கௌசிகருடைய பெண்டு 10 பிள்ளை, பந்து பரிவாரம், ஸைன்யம், மந்திரி புரோஹிதர் பிராம் மணர் ஸேனாபதி வேலைக்காரன் முதலிய அனைவரும், வலிஷ்டருடைய உபசாரத்தாலும் விருந்தாலும் அளவற்ற ஸந்தோஷ மடைந்து, வேண்டியவரையில் ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவித்தார்கள். விசுவாமித்திரர் அளவற்ற ஆனந்தமடைந்து வலிஷ்டரை நமஸ்கரித்து, "ஸ்வாமி! எல்லோரும் தங்களைப் பூஜிக்கவேண்டி யிருக்க, தாங்களே என்னையும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களையும் எல்லை

மீறிப் பூஜித்தீர்கள். என்னைப் போன்ற ஷத்திரியன் தங்களைப் போன்ற பிரஹ்மக்ஞானியால் இப்படி உபசரிக்கப்படுவது பூர்வ ஜன்ம புண்ணியபலமின்றி வேறல்ல. தங்களுடைய தபோ பலத்தையும் மஹிமையையும் பார்க்கையில் ஒரு பிரசார்த்தனை செய்ய விரும்புகிறேன். ஞானசிதியும் பேசும் திறமையில் சீகரந்தவருமான தங்களைடத்தில் நான் என்ன சொல்லப் போகிறேன். அநேக லக்ஷம் பசுக்களைக் கொடுக்கிறேன். இந்தச் சபையை எனக்குக் கொடுங்கள். உத்தம பதார்த்தங்கள் அரசனிடத்தில் இருக்க வேண்டுமென்பது ராஜ தர்மமல்லவா? ஆகையால் இது என்னிடத்தில் இருப்பதே சீயாயம்" என்றார்.

அப்பொழுது வாரிஷ்டர் மஹாராஜ! பசுக்களை லக்ஷ லக்ஷமாகும் கோடி கோடியாகும் கொடுத்தாலும் சபையைக் கொடுக்க மாட்டேன். வெள்ளையை மலை மலையாய்க் குவித்தாலும் சபையைக் கொடுக்கமாட்டேன். பெருந்தன்மையுள்ளவனை விட்டுக் கீர்த்தி பிரிந்திருக்குமா? அப்படி இந்தச் சபை என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் இருக்கும் பொருள் ஆகும். என்னை விட்டு இதைப் பிரிக்கமுடியாது. தேவதைகளுக்காகச் செய்யும் ஹவ்யங்களும், பிதிருக்களுக்காகச் செய்யும் ஷவ்யங்களும், காலை மாலைச் செய்யும் அக்ஷி ஹோத்திரமும், பிராணனைக் காப்பாற்றும் வஸ்துவும், பூதபணியும், தரிசு பூர்ண மாஸங்களில் (அமாவாஸ்யை பெளர்ணிமை) செய்யும் ஹோமங்களும் இந்தச் சபையால் நடக்க வேண்டியவை. ஸ்வாஹா காரம், வஷ்ட்காரமென்ற கிரியைகளும் இதனால் நடக்கின்றன. இதன் பால் தயிர் செய் முதலியவைகளைக் குடிப்பதால் பலம், சித்த கந்தி, புத்திக்கூர்மை, மனத்தில் சாந்தி முதலியவை உண்டாகி, வேதாங்க வித்யை கலை சாஸ்திரங்கள் ஸுஸபமாய் கிடைக்கின்றன. எனக்குள்ள தனதான்யமும் செல்வமும் ஸத்தோஷ காரணமும் இதே. இந்தக் காரணங்களாலும் உமக்குச் சொல்ல முடியாத வேறு பல காரணங்களாலும் சபையை உமக்குக் கொடுக்க மாட்டேன்" என்றார்.

அதைக் கேட்ட விசுவாமித்திரருக்கு ஆசை அதிகரித்தது. "பதி ஞாலாயிரம் மத யானைகளைத் தங்க அரைப்பட்டை சங்கிலி மாவட்டி அம்பாரி முதலியவைகளுடன் கொடுக்கிறேன். நான்கு வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டித் தங்கச் சலங்கைகள் மதுரமாய் ஒலிக்கும் எண்ணாறு தங்க ரதங்களைக் கொடுக்கிறேன். காமபோஜம் பாஷ்ணீகம் முதலிய தேசங்களிலுண்டாகி, கந்தர்வ குலத்தில் பிறந்த பதினொராயிரம் உத்தம அகவன்களைக் கொடுக்கிறேன். நானூ வர்ணங்களைமுடைய நல்ல யௌவனமுள்ள கோடி பசுக்களைக் கொடுக்கிறேன். இந்த சபையை எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும்." என்று பிரசார்த்தித்தார். வெகு சாதுர்யமாயும் தந்திரமாயும் கௌசிகர் சொல்ல, வாரிஷ்டர் "எவ்விதத்தாலும் சபையைக் கொடுக்கமாட்டேன். ஸகல சத்தினங்களும் தனமும் பிராணனும்

எனக்கு இதே. அமாவாஸ்யை பூர்ணிமை காரியங்களும் யாக்யங்களும் களும் வைதிக வேனதிக காரியங்களும் இதனாலேயே நடக்க வேண்டும். ஏன் வினாய சிரமப்படுகிறீர்? நீர் கொடுக்கக்கூடியவைகளையும் உம்மால் கொடுக்க முடியாதவைகளையும் கூட நினைத்த ஷடன் எல்லையில்லாமல் பொழியும் இந்த சபையை உமக்குக் கொடுப்பேனா" என்றார்.

அதோமூலா: க்ரியா: ஸர்வா: மம ராஜந் த ஸம்ஸய: |
ப'ஹு'நா மிம் ப்ரவாபேந த தா'ஸ்யே காமதோ'ஹிநீம் | (25)

ஸர்க்கம் 54

சபை யுத்தம் செய்தது

காமதே'தும் வலிஷ்டோ'பி யதோ த த்யஜதே முநி: |
ததா'ஸ்யே ஸபீ'வாம்ராம வி'வாமித்திரோந்வ கர்ஷத ||

வாரிஷ்டர் அந்தப் பசுவைக் கொடுக்கமாட்டாரென்று அறிந்து விசுவாமித்திரர் அதைப் பலவந்தமாக இழுக்க ஆரம்பித்தார். அது அழுதுகொண்டு வெகு துக்கத்துடன், "நான் இந்த மஹரிஷிக்கு யாதொரு அபராதமும் செய்யவில்லையே. அவருக்கு என்னிடத்தில் மிகுந்த பிரீதி. எனக்கும் அவரிடத்தில் எல்லையற்ற பக்தி. ஆயினும் என்னைக் கைவிட்டுப் பிறர் அபகரிக்கும்படி ஏன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்?" என்று அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டு, ராஜ ஸேவகர்களை மூலைக்கு மூலை உதறி அடித்து, வாயு வேகத்துடன் வாரிஷ்டருடைய பாதங்களில் விழுத்து, "ஸ்வாமி! பிரஹ்மபுத்திர! தாங்கள் என்னைக் கை விட்டீர்களோ? தன்னி விட்டீர்களோ? இந்த ராஜ ஸேவகர்கள் என்னைப் பலாத்காரம் செய்கிறீர்களே. உத்தரவு செய்யுங்கள்" என்று, மஹா மேகங்களையும் துத்துப் முதலிய வாத்தியங்களையும் போல கம்பீரமாய் கோவென்றவழிப் பிரலாபித்தது. வாரிஷ்டர் தன் உடன் பிறந்தவனைப்போல் அருமையான சபை சோகத்தால் தவிப்பதைப் பார்த்துப் பொதுக்காமல், "பெண்ணே! உன்னைக் கைவிடவில்லை, எனக்கு நீ யாதொரு அபராதமும் செய்யவில்லை. இந்த மஹா பலவானான அரசன் பலக் கொழுப்பால் உன்னை இழுத்துக்கொண்டு போகிறார். அவருடைய அஷௌணநிணி ஸைன்யமெங்கே? காட்டில் தவம் செய்யும் என் பல மெங்கே? மேலும் இவர் நம்மை ஆளும் அரசர். தபோபலத்தால் இவரைத் தண்டிப்பது சீயாயமல்ல. ஷத்திரிய குலத்தில் பிறந்தவர்; பூபாலர்; விசாலமான ராஜ்யத்திற்கு அதிபதி; அஸ்திர சஸ்திரபலம் பொருந்தினவர்; சதுரங்க ஸைன்யமும் உதவி யாயிருக்கிறார். என்னால் என்ன முடியும்?" என்றார். சபை அவரை வணங்கி "ஸ்வாமி! தாங்கள் பிரஹ்ம புத்திரர்; பிரம்ம ரிஷி களுக்குள் மெலானவர்; தவத்தால் எல்லையற்ற தேஜஸுள்ளவர்;

பிராம்மணருடைய தபோ பலத்திற்கு முன் ஷத்திரியனுடைய பலம் எம்மாதிரம்? அதிலும் தங்களுடைய மஹிமையோ மடுவாக்கிற் கெட்டாதது. தங்களைக் காட்டிலும் பலவான் யார்? விசுவாமித்திரர் மஹா வீரனே. தங்களுடைய தேஜஸை நெருங்க முடியுமோ? தங்களுடைய மந்திர பலத்தால் என் சக்தி வளர்த்திருக்கிறது. என்னை அனுப்புங்கள். இந்த துஷ்டனுடைய பலத்தை யும் கொழுப்பையும் ஒரு க்ஷணத்தில் அழிக்கிறேன்" என்றது. வஸிஷ்டர், "சத்துருக்களை ஐயிக்கும் ஸைன்யத்தை உண்டாக்கு" என்று ஆக்ஞாபித்தார்.

உடனே அது "ஹும்பா" என்று கத்திற்று. அந்தச் சப்தத்திலிருந்து எண்ணிறந்த பப்லவர்கள் உண்டாகி, கௌசிகருடைய ஸைன்யத்தை அவருக்கு தெரியலேயே நாசம் செய்தார்கள். அவர் அடங்காக்கோபம் கொண்டு, கண் சிவந்து, சதத்திலேறி அந்தப் பப்லவர்களை அஸ்திர சஸ்திரங்களால் கொன்றார். உடனே சபலை எண்ணிறந்த சகர்களையும் யவனர்களையும் வீரவீழ்த்தது. அவர்களோ மஹா பலவான்கள். தங்கைத் தாமரைத் தாதுவைப் போன்ற நிறமுள்ளவர்கள். நீண்ட பட்டாக் கத்திகளுடன் தங்க நிறமுள்ள ஆடையணிந்து கொழுந்து விட்டுறியும் நெருப்பு; பஞ்சுப்பொதியில் பிடித்ததுபோல் கௌசிகருடைய ஸைன்யத்தில் விழுந்து அதை எரித்தார்கள். அவர்கோபம் கொண்டு பல அஸ்திரங்களால் யவன காம்போஜ பப்லவர்களைத் துண்டுத் துண்டாய் வெட்டித் தள்ளினார்.

ததோஸ்த்ராணி மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோ ப்ரமோச ஹ |
தைஸ் தைர் யவந காம்போஜோ: பப்லவாஸ்சாஸூக் க்ருதா: || (23)

ஸர்க்கம் 55

விசுவாமித்திர வஸிஷ்ட யுத்தம்

ததஸ்தாநாக்ருவாந் த்ருஷ்ட்வா விஸ்வாமித்ரஸ்த்ரமோஹிதாத் |
வஸிஷ்டஸ்சோத்யாமாஸ காமதூக் ஸ்ருஜ யோகீத: || (1)

வஸிஷ்டர் "ஹேசபலே! உன் யோக பலத்தால் இன்னும் பல ஸைன்யங்களை உண்டாக்கு" என்றார். அது ஹும்பா என்று கத்திற்று; அதிலிருந்து காம்போஜர்களும், மடியிலிருந்து பப்லவர்களும், குறியிலிருந்து யவனர்களும், சாணத்திலிருந்து சகர்களும் மயிர்க்கால்களிலிருந்து மிலேச்சர்களும் ஹார்தர்களும் பிராதர்களும் உண்டானார்கள். அரசனுடைய சதுரங்க பலம் அக்ஷணாஹிணி முழுவதும் ஒரு க்ஷணத்தில் அழிந்தது. பிறகு அவருடைய தூது புத்திரர்கள் ஆயுதங்களுடன் கோபத்தால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு வஸிஷ்டரை எதிர்க்க ஒடிவந்தார்கள். மந்திர ஸ்வரூபியான அந்த மஹாவிஷி அவர்களை "ஹும்" என்று அடட்டினார். உடனே அவர்கள் சாம்ப

லானார்கள். தன் புத்திரர்கள் ஒரு நிமிஷத்தில் மடிந்ததையும் சதுரங்க ஸைன்யம் அழிந்ததையும் கண்டு, அவ்வரசனுக்குச் சொல்ல முடியாத வெட்கமும் கவலையும் உண்டாயிற்று. அலை ஒய்ந்த கடலைப் போலும், விஷப்பற்கள் பிடுங்கப்பட்ட மஹா நாகத்தைப்போலும், சாகுவால் பிடிக்கப்பட்ட சூரியனைப் போலும் திகடுன்று காந்தியை இழந்தார். புத்திரர்களையும் ஸைன்யத்தையும் பறிகொடுத்து, கொழுப்பழித்து உதலாஹமற்று, மனந்தளர்ந்து, இறகொடிந்தபக்ஷியைப்போல்தீனரானார். மிகுந்திருந்த ஓர் புத்திரனிடத்தில் ராஜ்யத்தை ஒப்புவித்து, "குழந்தாய்! இதை ராஜ்யீதிப்படி ஜாகிரதை யாய் ஆளக்கடவாய்" என்று கட்டளையிட்டு, தேவகந்தர்வகின்னர கணங்கள் வஸிக்கும் ஹிமயமலைச் சாரலில் வெகு காலம் சிவபிரானைக் குறித்துக் கடுத்தவம் செய்தார். தேவதேவரான உமாபதி, அவருடைய தவத்தால் மகிழ்ந்து, அவருடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்ற பிரஸன்னரானார். "மகாராஜ! எதை வேண்டித் தவம் செய்கிறீர்? கேட்ட வரங்களைக் கொடுக்கிறேன். என்ன வேண்டும்?" என்றார்.

கௌசிகர் சிவபிரானை வணங்கிக் கைகூப்பி "ஸ்வாமி! தாங்கள் என் தவத்தால் திருப்தியடைந்தால், அங்கம் உபாங்கம் உபவிஷத் தஹஸ்யம் முதலியவைகளுடன் தனார் வேதத்தை எனக்கு அருள வேண்டும். தேவ தானவ கந்தர்வ யக்ஷ ராக்ஷஸர்களுக்கும் மஹாவிஷிகளுக்கும் எந்த அஸ்திரங்கள் தெரியுமோ அவை யாவும் எனக்குத் தெரிய வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். அப்படியே ஆகட்டும் என்று சிவபிரான் அனுக்ரஹித்து, கைலாஸத்திற்குப் போனார்.

விசுவாமித்திரர் ஷத்திரியர்; மேலும், அரசன்; மேலும் சிவபிரானிடத்திலிருந்து நிவ்யிபாஸ்திரங்களைப் பெற்றுவிட்டார், கர்வத்தால் மெய் மறந்தார். ஸமுத்தரம் பர்வகாலங்களில் பொங்குவதுபோல் அவருடைய வீரியம் வளர்ந்தது. வஸிஷ்டரை கொன்றுவிட்டதாகவே முடிவு செய்தார். அதிவேகத்துடன் அவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போய், தன் அஸ்திர பலத்தால் அதை ஒரு க்ஷணத்தில் சாம்பலாக்கினார். அவர் வருவதைக் கண்டு அங்கிருந்த முனிவர்களும் வஸிஷ்டருடைய சிஷ்யர்களும் மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் பயத்தால் நடுங்கி மூலைக்கு மூலை தெறி ஒடினதால், அந்தப் புண்ணிய ஸ்தலம் ஒரு க்ஷணத்தில் சப்தமின்றி பிராணி ஸஞ்சாரபில்லாமல் பாலைவனம் போலாயிற்று. "நீங்கள் சிறிதேனும் பயப்படவேண்டாம். சூரியன் பனியை நாசம் செய்வதுபோல் இந்த காதி புத்திரனை இப்பொழுதே கொல்லுகிறேன்" என்று வஸிஷ்டர் எவ்வளவு தடுத்தும் அவர்கள் சிந்தவில்லை, அந்த விஷிக்குக் கோபமுண்டாயிற்று. "ஹூ! வெகு காலமாய் எண்ணிறந்த ஸாதுக்களுக்கு இருப்பிடமான இந்தப் புண்ணியாசிரமத்தை அழித்தாயல்லவா? உன் கெட்ட நடத்தை உன்னையெகொல்லும்" என்று யமதண்டம்போன்ற தும்புகையற்றுக்

- 50 கொழுந்து விட்டெரியும் காலாக்கியை போல் ஜ்வலிப்பதுமான தமது பிரஹ்ம தண்டத்தைக் கையிலெடுத்தார்.
இத்யுத்தீவா பரமக்குத்³தோ⁴ தண்டி³முதீயம்ய ஸத்வர: |
விதா⁴மமிய காலாகீ³நிம் யமதண்ட³ மிவாபரம் || (19)

ஸர்க்கம் 56

விசுவாமித்திரர் தோற்றது

ஏவமுக்தோ வஸிஷ்டே³ந விஸ்வாமித்திரோ மஹாப³ல: |
ஆச³தேய மஸ்தர முத்கிப்ப திஷ்ட³திஷ்டே³தி சாப்³ரவித் || (1)

- அதைக்கேட்டு விசுவாமித்திரர் ஆக்ஷேயாஸ்திரத்தைஎடுத்தது, "ஓய் வஸிஷ்டரே! ஓடாதேயும், சிலலும் சிலலும்" என்று அடட்டினார். அந்த ரிஷி பிரஹ்ம தண்டத்தை உயரத்துக்கி வெகு கோபத்துடன் "ஷுத்திரீயிப்பதரே! நான் ஓடவில்லை! இதோ நிற்கிறேன். உன் பலத்தை ஒளிக்காமல் காட்டு. உன் கொழுப்பையும் நீ பெற்ற அஸ்திரங்களின் சக்தியையும் இதோ நாசம் செய்கிறேன். உன் ஷுத்திரீய பலமெங்கே? மஹா தபஸால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட என் பிரஹ்ம பலமெங்கே? அதன் மஹிமையை இப்பொழுது நீ அறிவாய்" என்று, நீர்த்தாரைகள் நெருப்பை அணைப்பதுபோல், ஆக்ஷேயாஸ்திரத்தை பிரஹ்மதண்டத்தால் நாசம் செய்தார். பிறகு வானுணம் ரௌத்ரம் ஐந்திரம் பாசுபதம் ஐஷிகம் மாளவம் மோஹனம் கார்தர்வம் ஸ்வாபனம் ஜ்ஞும்பணம் மாதனம் ஸந்தாபனம் விலாபனம் சோஷணம் தானுணம் வஜ்ரம் பிரஹ்மபாசம் காலபாசம் வானுபாசம் பைநாகம் நீரிடி நெருப்பிடி தண்டம் பைசாசம் கிரௌஞ்சம் தர்மசக்ரம் காலசக்ரம் விஷ்ணுசக்ரம் வாயவ்யம் மதனம் ஹயசிரஸ் இரண்டு வித சக்திகள் கங்கானம் முஸலம் வைத்யாதரம் காலம் த்ரீகுலம் காபாலம் கங்கணம் முதலிய பல அஸ்திரங்களை விசுவாமித்திரர் வஸிஷ்டர் மேல் பொழிந்தார். அவை யாவையும் அந்த பிரஹ்மபுத்திரர் தன் பிரஹ்மதண்டத்தால் விழுவினார். அவைகளால் அவருக்கு யாதொரு கெடுதியும் நேராததைக் கண்டு ஸகல பிரானிகளும் ஆச்சரிய மடைந்தன.

- அவை பயனற்றதைக் கண்டு கௌசிகர் பிரஹ்மாஸ்திரத்தை பிரயோகித்தார். அகனி முதலிய தேவர்களும் தேவரிஷிகளும் கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்களும் உரகர்களும், மூவுலகிலுள்ள ஸகல ஐந்துக்களும், "ஐயோ! பிரஹ்மாஸ்திரத்தை பிரயோகிக்கிறாரே! வஸிஷ்டருக்கு என்ன கதி நேருமோ" என்று பயந்து திகைத்தன. பிரஹ்ம வித்யையை அப்பாரித்ததாலுண்டான நிகரற்ற தேஹனால் நிறைந்த அந்த பிரஹ்மதண்டம், விசுவாமித்திரருடைய மஹா கோர்மான பிரஹ்மாஸ்திரத்தையும் விழவிற்றது. அப்பொழுது வஸிஷ்டருடைய ரூபத்தைப் பார்த்து மூவுலகிலுள்ள பிரானிகள் பயந்து நடுங்கின.

30

மயிரீக்கால்களிலிருந்து சூரிய நிரகணங்களைப் போன்ற நெருப்புப் பொறிகள் புளகவியிற் சுற்றிலும் விழுந்தன. அவருடைய பிரஹ்ம தண்டம், பிரஹ்மாஸ்திரத்தின் சக்தியை விழங்கினதால், யமதண்டத்தைப்போலும், புளகயற்ற காலாக்கியைப் போலும் பிரகாசித்தது.

அப்பொழுது மூனிகணங்கள் மந்திர³தியான வஸிஷ்டரைக் கொண்டாடி, "பிரஹ்மரிஷியே! தங்களுடைய பலம் வீணாகுமோ? கௌசிகரால் விடப்பட்ட பிரஹ்மாஸ்திரத்தின் தேஹனைத் தங்களுடைய மஹிமையால் அடக்கவேண்டும். விசுவாமித்திரர் மஹா தபஸ்வியானாலும் தங்கனால் ஐயிக்கப்பட்டார். இந்த அஸ்திரங்களின் உஷ்ணத்தால் லோகங்கள் தபிக்கின்றன; நிருபை செய்யுங்கள். பிரானிகளுக்கு உபத்திரவமில்லாமல் காப்பாற்றுவர்கள்" என்று வேண்டினார்கள். வஸிஷ்டரும் தன் கோபத்தைத் தணித்துக்கொண்டார். கௌசிகர் தோல்வியடைந்து வெட்கத்தாலும்வருத்தத்தாலும் பெருமூச்செறித்து, "ஷுத்திரீய பலத்தைச் சுடவேண்டும். பிரஹ்ம தேஹனின் பலமே பலம். என்ன ஆச்சரியம்! வெறுகாலமாகக் கடுந்தவம் செய்து சங்கரண ஆராதித்து அவரிடமிருந்து பெற்ற திவ்யியாஸ்திரங்களை இந்தப் பிரஹ்மணன் கேவலம் தபஸ்வி. ஓர் பிரஹ்ம தண்டத்தால் கண்ணத்தில் அழித்து விட்டாரே! ஷுத்திரீயனுக்குரிய காமக்குரோதங்களை விட்டு கடுந்தவம் செய்து வஸிஷ்டரைப்போல் பிரஹ்மணனாகி பிரஹ்மரிஷி பதவியை அடைய வேண்டும்" என்று பிரதிக்கை செய்தார்.

ததே³தத் ஸமவேஷ்யாஹம் ப்ரஸத்தேந்தீ³ரிய மாநஸ: |
தபோ மஹத் ஸமாஸ்தா³ஸ்யே யதீ³வை ப்ரஹ்மத்வ காரணம் || (24)

ஸர்க்கம் 57

திரிசங்கு

தத: ஸத்தபத் ஸ்ருதீய: ஸ்மரத் திகீ³ரஹ மாந்மத: |
விதிஸ்வஸ்ய விதிஸ்வஸ்ய க்ருதவைரோ மஹாத்மநா || (1)

இப்படி வஸிஷ்டரால் தனக்கு நேர்த்தஅவமானத்தைநினைத்து நினைத்து மனம்கொதித்து அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டு, கௌசிகர் அந்த பிரஹ்மக்ருாஸிபீடத்தில் எல்லையற்ற துவேஷமடைந்தார். தன் மனைஷிடன் தெற்கே சென்று, இந்நிரியங்களை அடக்கி, சிழங்கு வேர்பழங்களை யே புஜித்துக்கொண்டு கடுந்தவம்செய்தார். பிறகு அவருக்கு ஹவிஷ்யந்தன், மதுஷ்யந்தன், த்ருடசேந்தன், மஹாரதனென்ற அநேக புத்திரர்கள் பிறந்தார்கள். அவர்கள் ஸந்தியத்திலும், தர்மத்திலும் மனம் நாடினவர்கள். இப்படிக் காமக்குரோதங்களை முற்றிலும் விலக்காமல் செய்த தவம் பூர்ணமாய் பஸிக்கவில்லை. ஆபிரம்வரு

5

10 ஷங்களுக்குப் பிறகு பிரஹ்மா அங்கே வந்து, "குமிகுபுத்திர! உன் தவத் தால் ராஜரிஷிகள் அடையும் லோகங்களை ஸம்பாதித்தபடியால் உன்னை ராஜரிஷியாக அங்கீகரிக்கிறேன்" என்று மதுரமாய் அனுசுர லித்து தேவர்களுடன் பிரஹ்மலோகம் போனார்.

15 விசுவாமித்திரர் வெட்கத்தால் தலைகுனிந்து அளவற்ற துக்கத் தால் கொந்து தினமாய், "நான் செய்த தவமோ வேகு கோரமானது; அப்படியும் ராஜரிஷி பதவி கிடைத்ததேயொழிய நான் விரும்பிய பிரஹ்மரிஷி பதவி கிடைக்கவில்லையே! இதுவரையில் செய்த தவம் பயனற்றதென்றே சொல்லலாம்" என்று நிச்சயித்து, முன்னைவிடக் கடும் பிரயத்தனங்களைச் செய்து அதிகாரமான தவத்தை அனுஷ்டித் தார்.

25 அக்காலத்தில் இஷ்வாகு வம்சத்தில் வந்த திரிசங்கு அயோத் தையில் ஆண்டான். அவன் ஸத்தியம் தவருதவன்; இந்திரியங்களை அடக்கினவன்; தான் யாகம் செய்து அந்தச் சரீரத்துடன் ஸ்வர்க் கத்திற்குப் போகவேண்டுமென்ற எண்ணம் அவனுக்கு உண்டா யிற்று. தன் குலகுருவான வஸிஷ்டரிடத்தில் அதைத் தெரிவிக்க, அவர் "குழந்தாய்! இதைச் செய்யிக்க என்னால் முடியும். பலர் இவ் வழியால் ஸ்வர்க்க மடைந்திருக்கிறார்கள். மனித சரீரத்துடன் ஸ்வர்க் கத்திற்குப் போகிறானென்று கருதி சொல்லுகிறது. ஆனால் சென்ற கல்பங்களில் நடந்த விருத்தாந்தத்தை ஆலோசித்துப் பார்க்கும் 30 பொழுது இவ்விதமான கம்மபலன் உனக்குக் கிடைக்காது. ஆகையால் இதைப்பற்றி நீ முயற்சி செய்யவேண்டாம்" என்றார்.

அவ்வரசன் அதைக் கேட்டு தெற்கே சென்று வஸிஷ்ட புத்திரர்கள் அக்னியைப் போல் ஐவலித்துக்கொண்டு தவம் செய்யுமிடத் திற்கு வந்தான்: தன் குரு புத்திரர்களை நமஸ்கரித்துப் பூஜித்து, 35 வஸிஷ்டரால் தான் தடுக்கப்பட்டதை நினைத்து வெட்கத்தால் சற்றுத் தலை குனிந்து அந்த மஹாத்மாக்களைக் கைகடப்பி வணங்கி, "எல்லோரும் சரணமடையத் தகுந்த தங்களைச் சரணமடைகிறேன். என்னை சுகிபுங்கன். உங்கள் பிதா என் குருவாக இருந்தும் அவரை நான் சரணமடைந்தும் அவர் என்னை அங்கீகரிக்கவில்லை. 40 மனுஷ்ய சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கம் போக ஒரு மஹா யக்ரு த்தைச் செய்ய விரும்புகிறேன். தாங்கள் அனுமதி கொடுத்து நடப்பித்து என்னை அனுக்ரஹிக்க வேண்டும். தாங்கள் பிரஹ்ம ணேத்தமர்கள். உத்தமமான தவம் செய்கிறவர்கள். குரு புத் திரர்கள் உங்களெல்லோரையும் அடிபணிந்து தலைவணங்கி வேண்டுகிறேன். குருவால் தடுக்கப்பட்ட எனக்குக் குரு புத்திரர் களைத் தவிர வேறு கறியில்லை. இஷ்வாகு வம்சத் தரசர்களுக்கு 45 புரோஹிதரான வஸிஷ்டரே பரகதி. அரசர்களுக்கு எவ்வித ஆபத்து நேர்தாலும் தீர்த்து வைப்பார். எதைக் கோரினாலும் அதை

அனுக்கிரஹிப்பார். அவர் என்னை சுகிபுங்கனிடால் அதற்கடுத்த தாங்களே எனக்குப் பரதேய்வம்" என்றான்.

50

புரோத⁴ஸஸ்து வித்ஸிவாம்ஸ: தாரயந்தி ஸதா⁸ ந்ருபாத் |
தஸ்மா த்நந்தரம் ஸர்வே ப⁸வந்தோ தை⁸வதம் மம || (22)

ஸர்க்கம் 58

திரிசங்கு (தொடர்ச்சி)

ததல் த்ரிபஸ்கோர் வசநம் ஸ்ருதவா க்ரோத⁴ ஸமந்விதம் |
ரிஷிபுத்ர ஸதம் ராம ராஜாத மித⁸ மப்ரீரவித் || (1)

அதைக் கேட்ட வஸிஷ்ட புத்திரர்கள் அடங்காக்க கோபம் கொண்டு, "அடே, துர்புத்தி பிடித்தவனே! எங்கள் பிதா ஸத்தியம் தவருதவன். அவர் ஒரு விஷயத்தைச் செய்யக்கூடா தென்றால் அது எக்காலத்திலும் நடக்குமா? ஸத்தியமே அவருடைய வார்த்தை யாய் விளங்குகிறது. அதற்குக் கட்டுப்படாமல் அவரைக் கை 5 விட்டு வேறு கிளையைப் பற்றத் துணிந்தாயோ? இஷ்வாகு வம்சத் தரசர்கள் யாவார்க்கும் புரோஹிதரான வஸிஷ்டரே பரம குரு என்றும் பரகதி என்றும் நீயே சொல்லிவிட்டு, அந்த மஹாத்மாவின் வார்த்தையை மீறத்துணிந்தாயல்லவா? எவனாவது ஸ்வப்பனத்தி லும் அப்படிச் செய்ய முடியுமா? பிரஹ்ம புத்திரரான வஸிஷ்ட பக 10 வான் முடியாதென்ற பாகத்தை அவருடைய புத்திரர்களும் சிஷ்யர் களுமான நாங்கள் மாத்திரம் செய்யமுடியுமா? நீ ராஜ ரிரேஷ்ட னென்று பெயர்பெற்றும் ஒன்றும் தெரியாத மூடன். உன் குரு வையே மறுபடியும் சரணமடை. முடிவாகத்திலுள்ள எவனுக்கும் எந்தப் பதவியும் கிடைக்கும்படி யாகம் செய்விக்க அவருக்கே 15 திறமைபுண்டு. அவருக்கு விரோதமாக இந்த யாகத்தைச் செய் வித்து அவரை அவமானம் செய்ய எங்களுக்குச் சக்தியுண்டென்று எண்ணினாயோ? அந்தக் காரியத்திற்கு எங்களைத் தவிர வேறு மனுஷ்யர்கள் கிடைக்க வில்லையோ? போ" என்றார்கள்.

இப்படி அவர்கள் கடுங்கொபத்துடன் சொல்லக்கேட்டு, திரி 20 சங்கு, சற்றும் கலங்காமல் "என் குலகுரு என்னைக் கைவிட்டார். ரிஷிபுத்திரர்களான நீங்களும் கை விட்டீர்கள். ஆனால் இதற்காக என் எண்ணத்தை நிறைவேற்றாமல் விடுவதில்லை. வேறு யாரை யாவது சரணமடைந்து என் காரியத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். தபஸின் மஹிமையாலும் பலத்தாலும் இப்படி நீங்கள் சொல்லு 25 வது உங்களுக்குத் தரும். போய்வருகிறீர்கள். உங்களுக்கு கைக லங்களங்கனும் உண்டாகட்டும்" என்று அங்கிருந்து புறப்பட்டான். வஸிஷ்ட புத்திரர்கள் அந்தக் கோரமான வார்த்தையைக் கேட்டு ஆச்சரியத்தால் மெய்மறந்தார்கள். தபோகிதியும் பிரஹ்ம புத்திர

30 கும் மஹரிஷியும் ஞானத்திலும் சக்தியிலும் நிகரற்ற வருமான வரிஷ்ட பகவானைக் குல குருவாயடைந்து, அவரை வேண்டாமென்று தள்ளிவிட்டு, வேறொருவரைச் சரணமடையப்போவதென்ற வார்த்தையே அவர்களுக்கு மஹாகோரமாய்த் தோன்றிற்று, "அடே, தஷ்டா! சண்டாளனுக்கக் கடவாய்" என்று கடுங்கோபத்துடன் சபித்தார்கள். "இந்தப் பாபியைப் பார்த்தாலும் நமக்குப் பயமுண்டென்று பயந்து தங்களுடைய ஆசிரமங்களில் புருந்தார்கள்.

அன்று ராத்திரி முடிந்தவுடன் திரிசங்கு சண்டாளனுடன், தங்க வர்ணமுள்ள அவனுடைய சரீர காந்தி அழிந்து கறுத்த நிறம் வந்தது. அவயவங்கள் பார்க்க விகாரமாயின; தலைமயிர் குறுகிப் பருத்து அலங்கோலமாயிற்று. அவன் தரித்த பீதாம்பரம் சண்டாளர்கள் உடுக்கும் கறுத்த வஸ்திரமாயிற்று. பிணங்களுக்குப் போடும் மாலைகள் கழுத்தில் தொங்கின. பிணங்களை எரித்த சாம்பல் நிறமுள்ள பூச்சுகள் தேகத்தில் காணப்பட்டன. கிரீட குண்டல ஹார கேழூ மணிமகுடம் முதலிய ஆபரணங்கள் யாவும் சண்டாளர்கள் அணியும் இரும்பு ஆபரணங்களாயின. மாசிபில் பிரகாசித்த யக்ஞோபவீதம் தோல் வராயிற்று. அவனுடன் வந்த மந்திரிகளும் பரிவாரங்களும் நகரத்து ஜனங்களும் அந்தச் சண்டாள ரூபத்தைக் கண்டு ஒடிவிட்டார்கள். திரிசங்கு ஒண்டியாய் துக்கத்தால் கொந்து. வெட்கத்தால் மனம் குன்றி, ஊண் உறக்க மற்று, இரவும் பகலும் திரிந்தான்; ஆனால் அவனுடைய மனோ தைரியம் மாத்திரம் குறையவில்லை.

முடிவில் விசுவாமித்திரர் கடுந்தவம் செய்துகொண்டிருக்கும் இடத்திற்குப் போனான். அவனைக் கண்டவுடன் அவருக்கு எல்லை யற்ற இரக்கமுண்டாயிற்று. "ஐயோ! இவன் கம்மைப்போன்ற அரசனல்லவா? ராஜ்யத்தையும் ஐசுவரியத்தையும் போகபோகியவர்களையும் இழந்தான். வர்ணசிரமபதவியையும் தேஜஸையும் இழந்தான். இஹத்திலும் பரத்திலும் பரம மங்களத்தைக் கொடுக்கும் லாதனங்களையும் இழந்தான். சண்டாளனுக்க் கோர ரூபத்துடன் இப்படித் திரிகிறான்" என்று மனமுருகி, பரம தார்பிக ரானதால் "ராஜபுத்திர! நீ அயோத்தியாதிபதியான திரிசங்கு வல்லவா? மஹா பலவானல்லவா? யானுடைய சாபத்தால் உனக்கு இந்தக் கோரமான சண்டாளத் தன்மை வந்தது? நீ இங்கே வந்த காரியமென்ன?" என்றார்.

65 திரிசங்கு அவரை நமஸ்கரித்துக் கைகூப்பி வணக்கத்துடன் வெகு சாதூரியமாய் "ஸ்வாமி! என் குல குருவான வரிஷ்டரும் என்னைக் கைவிட்டார். அவருடைய புத்திரர்களும் என்னைக் கைவிட்டார்கள். குருக்களைத் தேடி அடைவதும் சுச்சுஷை செய்வதும் உபாஸிப்பதும் எதற்கு? நம்மை ஆபத்துக்களும் அபாயங்களும்

வராமல் காப்பாற்றி நமக்கு வேழமத்தைக் கொடுப்பார்களென்ற எண்ணத்தாலல்லவா? அப்படி என் குருவும் குரு புத்திரர்களும் என்னை அனுக்ரஹிக்கவில்லை. அதவுமன்றி இந்தக் கோரமான கதியை அடையும்படி சபித்தார்கள். ஸ்வாமி! இந்த மனுஷ்ய சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கத்தை அடைய விரும்புகிறேன். ஞான யாகங்களைச் செய்திருக்கிறேன். அப்படியும் இந்தப் பயன் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. வரிஷ்ட பகவான் என்னைக் கைவிட யாதொரு பாபத்தையும் நான் செய்யவில்லை, எண்ணிறந்த யாகங்களைச் செய்தாலும், அவை யாவும் பொய் சொன்னால் அழியுமென்று நியாய முண்டு. அப்படி அதுவரையில் நான் ஒரு பொய்கூடச் சொல்லவில்லை; சொல்லப் போவதில்லை. நான் அனுஷ்டிக்கும் கஷத்திரிய தர்மத்தை ஸாக்ஷியாகக் கொண்டு பிரமாணம் செய்கிறேன். இந்தக் கஷ்டத்திலும் இன்னும் அதிக கஷ்டங்கள் நேர்த்தாலும் பொய் சொல்லமாட்டேன். யக்ஞங்கள் யாவையும் செய்திருக்கிறேன். குடிகளைத் தர்மம் தவறாமல் ஆண்டிருக்கிறேன். பணிவிடையாலும் நற்குணங்களாலும் ஆசாரத்தாலும் மஹாத்மாக்களையும் பெரியோர்களையும் குருக்களையும் ஸந்தோஷப் படுத்தியிருக்கிறேன்.

நான் தர்மத்திலேயே புத்தியைச் செலுத்தினவன். இந்த யக்ஞத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று முயலுகிறேன். ஆனால் என் குருவுக்கு என்னிடத்தில் கிருபையிலலை. என்ன செய்வேன்? இந்த ஐன்மத்தில் செய்யும் தர்மானுஷ்டானமான புருஷப் பிரயத்தனங்கள் வீணென்றும், முன் ஐன்மங்களில் செய்த கர்மக் குவிபலி விருந்து, இப்பொழுது அனுபவிக்க எடுக்கப்பட்ட பிரார்த்தமென்று சொல்லப்படும் தெய்வமே அவைகளைக் காட்டிலும் பெரிதென்றும் ஸுக துக்கங்களை நமக்குக் கொடுக்கக்கூடியதென்றும் நன்றாயறிக்கேன். தெய்வமே மற்ற எதையும் அடக்கிவிடும். தெய்வத்தைத் தவிர வேறு கதியிலலை. சொல்ல முடியாத துக்கத்தால் தவிக்கிறேன். என் யத்தினங்களைக் கெடுத்தது தெய்வமே. அதையே எனக்கு அனுகலமாக இருக்கச் செய்ய வேண்டும். 'ஒரு வேளை வரிஷ்டரே வந்து உன்னை அழைத்தால் என்ன செய்வாய்' என்றால், தங்களைச் சரணமடைந்த பிறகு வரிஷ்டர் வந்து என் மனோரதங்கள் யாவையும் நிறைவேற்றுவதாய் பிரதிக்கை செய்து அழைத்தாலும், அவருடைய பிதாவான பிரஹ்ம தேவர் வந்து அழைத்தாலும் போகமாட்டேன். தங்களுடைய பாதங்களே எனக்குக் கதி. வேறொருவரைச் சரணமடைய மாட்டேன். தங்களுடைய கிருபா மஹிமையால் தெய்வம் எனக்கு அனுகலமாவது நிச்சயம். தங்களுடைய புருஷப் பிரயத்தனத்தால் தெய்வ பலத்தை ஐயிக்க வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தான்.

நாந்யாம் க*நிம் கீமிய்யாமி நாந்ய : ஸரண மஸ்தி மே |
தைவம் புருஷகாரேண நிவர்த்தயிது மர்ஹரி | (24)

ஸர்க்கம் 59

நீரிசங்கு (தொடர்ச்சி)

உத்த வாக்யம் து ராஜாநம் க்ருபயா ரூபிகாத்மஜு: |
அபிரவீத் மதுரீரம் வாக்யம் ஸாக்ஷாச் சண்டாஸே ரூபினாம் | (1)

இஷ்வாகு வம்சத்தரசனான திரீசங்கு சண்டாளனுவி, தன்னைச் சரணமடைந்து பிரார்த்தித்ததைப் பார்த்துக்கொள்கிறார், "என் கைவன் யங்கனையும், புத்திரர்களையும் அழித்து, பரமசிவனிடத்திலிருந்து நான் பெற்ற தீவ்யாஸ்திரங்களை வினாக்கி, எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க என்னை அவமானம் செய்த அந்த வளிஷ்டரே, என் இனத்தானான இந்த திரீசங்குவையும் சபித்து, கோரமான கதியை அடையச் செய்திருக்கிறார். இவனைக் கைவிடக்கூடாது. இவனுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றி, இவனை அங்கீகரித்து ரக்ஷித்தால் அதெல்லாம் வளிஷ்டருக்குச் செய்த கெடுதியே ஆகும். அவரால் செய்ய முடியாத யாகத்தைச் செய்து சரீரத்துடன் இவனை ஸ்வர்க்கத்திற்கு அனுப்பினால், அதைவிட அவருக்கு அவமானமென்ன? கூத்திரிய பலத்தைக் காட்டிலும் பிராம்மண பலமே மேலென்று பெருமை பேசின அந்த வளிஷ்டருடைய பலத்தைவிட கூத்திரியனான என் பலமே மேலென்று காட்டுகிறேன். இதைவிட நல்ல ஸமயம் கிடைக்காது" என்று நிச்சயித்து, "ராஜஸிரஷ்டி இஷ்வாகு குல சக்கர வர்த்தியே! ஷேமமாய்வந்தாயா? நீ பரம தார்பிகனென்று எனக்குத் தெரியுமே. உன்னை ரக்ஷிக்கிறேன், பயப்படாதே. புண்யாத்தமாக்க ளான ஸகலரீஷிகளையும் இங்கே வருவிக்கிறேன். நீ உத்தேசித்த யாகத்தைச் செய்ய அவர்கள் உதவியாக இருப்பார்கள். வளிஷ்டருடைய சாபத்தால் ஏற்பட்ட இந்தச் சண்டாள ரூபத்தை பிரஹ்மாவும் மாற்ற முடியாது. ஆனால் நீ சண்டாளனுய்ப் பிறக்கவில்லை. என் தபோமஹிமை யாவையும் உபயோகித்து ஒரு யாகம் செய்து உன்னை இந்தச் சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கத்திற்கு அனுப்புகிறேன். அந்த உத்தம பதவி உன் கையில் கிடைத்ததென்றே எண்ணுகிறேன். குகிக வம்சத்தில் பிறந்த என்னை நீ சரணமடைந்ததே போதும்" என்றார்.

பிறகு பரம தர்மவான்களான தன் புத்திரர்களை அழைத்து, யாக ஸாமக்ரிகளை வித்தம் செய்யச் சொன்னார். "வோகத்திலுள்ள ஸகல ரீஷிகளையும் அவர்களுடைய சிஷ்யர்களையும் மித்திரர்களையும் ரித்விக்குகளையும் வேதசாஸ்திர நிகுணர்களையும் என் கட்டளை யைத் தெரிவித்து அழைத்து வருங்கள். யாராவது என் வார்த்தையை அலாப்யம் செய்து 'சண்டாளனுக்கு யாகம் செய்வீக்கிறேன்' என்று என்னை நிந்தித்தால் அதையும் மறைக்காமல் முழுவதும் எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்" என்று வேலைக்காரர்களுக்கு உத்தரவிட்டார்.

அவர்கள் அப்படியே பல நிக்ருகளிலும் சென்று அவருடைய ஆக்களுயைத் தெரிவித்தார்கள். பிரஹ்ம ரூணிகளும் வைதிகர்களும்

பல தேசங்களிலிருந்து வந்தார்கள். கொள்கெருடைய வேலைக்காரர்கள் திரும்பி வந்து "ஸ்வாமி! தங்களுடைய உத்தரவால் பிராம்மணேத் தமர்கள் பல தேசங்களிலிருந்து வருகிறார்கள். மஹோதயரும் வளிஷ்ட புத்திரர்களும் மித்திரம் கோபத்தால் மனம் கலங்கி, கண்கள் சிவக்க, வார்த்தை குறை 'யாகம் செய்வீக்க பிராம்மண னுக்கே அதிகாரம். கூத்திரியனான கொள்கென் யாகம் செய்வீக்கப் போகிறானே? சண்டாளனுக்கு யாகம் செய்ய அதிகாரமுண்டோ? வளிஷ்ட சாபத்தால் சண்டாளனான திரீசங்கு யாகம் செய்யப் போகிறானே? சண்டாளனுக்கு கூத்திரியன் செய்வீக்கும் யாகத்தில் இந்திராதி தேவதைகள் வந்து ஹவிர்ப்பாகங்களை வாங்கப் போகிறார்களோ? அந்த யாகசேஷத்தை ரீஷிகள் புஜிக்கப் போகிறார்களோ? சண்டாளனால் அசுத்தமானவைகளைப் புஜிக்கும் பிராம்மணர்கள், தவத்திலும் மஹிமையிலும் எவ்வளவு உயர்ந்தவர்களானாலும், கொள்கென் அவர்களை எவ்வளவு ரக்ஷித்தாலும், நல்ல கடி அடவதைப் பார்ப்போம்" என்று வெகு நீஷ்டிரமாகச் சொன்னார்கள்" என்றார்கள்.

கொள்கென் அதைக் கேட்டுக் கோபத்தை அடக்க முடியாமல் நெருப்புப் பொறிகள் கண்களிலிருந்து பறக்க, "நான் தேராஷமற்ற வன்; உத்தரமாக தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். அதன் மஹிமை யால் சண்டாளனுக்கு யாகம் செய்வீத்த தேராஷமும் அழியும் என்ற சியாயத்தை அறிந்தும், இப்படி என்னைத் தூஷித்த வளிஷ்ட புத்திரர்கள் இப்பொழுதே காலபாசத்தால் கட்டுண்டு யமலோகம் போகட்டும்; சரிந்து சாம்பலாகட்டும். இதில் ஸந்தேகமில்லை. ஏழு தூறு ஐன்மங்கள் வரையில் பிணங்களையும் நாயின் மாம்ஸத்தையும் தின்றுகொண்டு, இரக்கமறியாமல், முஷ்டிக (தொம்ப) ஜாதியில் பிறக்கட்டும், விகாரமான பேச்சும் ரூபமும் செய்கையும் பொருத்தி, ஓரிடத்தில் தங்காமல் எங்கும் அலையட்டும், தூஷிக்கத் தகாத என்னைத் தூஷித்த மஹோதயனென்ற தூப்புத்தி பிடித்தவன், எல்லோராலும் தூஷிக்கப்பட்டு, சிஷாதனுக்கட்டும். பிராணிகளைத் தயவின்றிப் பலவந்தமாகக் கொன்று தின்று வெகு காலம் வரையில் நீசனாயிருக்கட்டும்" என்று ஸகல ரீஷிகளும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில் கோரமாய்ச் சபித்தார்.

ஏதாவது கத்தவா வசநம் விஸ்வாமித்திரோ மஹாதபா: |
விரராம மஹாதேஜா: சிஷிமத்'யே மஹாமுதி: | (22)

ஸர்க்கம் 60

திரிசங்கு (தொடர்ச்சி)

தபோ ப³ல ஹதாத் க்ருத்வா வாலிஷ்டா²த் மமஹோத³யாத் |
ரிஷிமத்⁴யே மஹாதேஜா: விஸ்வாமித்ரோப்⁵யபா⁶ஷத | (1)

5 தான் தபோபலத்தால் வலிஷ்ட புத்திரர்களையும் மஹோதய
சரயும் கெடுத்துக் கௌசிகர், "ரிஷிகளே! இவன் இஷ்வாகு வம்சத்
தரசன்; திரிசங்கு என்று பிரஸீத்திபெற்றவன்; மஹா தர்மாத்மா;
ஏராளமாக நானம் கொடுத்தவன்; மேலும்என்னைச் சரணமடைந்த
10 வன். இந்தச் சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கம் போக ஒரு யாகத்தைச் செய்ய
விரும்புகிறான். அப்படியே செய்விப்பதாய் வாக்களித்தேன். என்
பிரதிக்கை வினோகாமல், நாமெல்லோரும் இந்த யாகத்தைச் செய்து
இவனைச் சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கத்திற்கு அனுப்புவோம்" என்றார்.
மஹரிஷிகள் ஒன்றுகூடி ஆலோசித்தார்கள். தர்மத்தை நன்றாய்நித்
15 தவர்களாகையால், "குசிகவம்சத்தில் பிறந்த இந்த விசுவாமித்திரர்
கடும்கொபி; இவர் சொல்வதைத் தவறாமல் நாம் நடத்தவேண்டியது
அவசியம். கொழுந்து விட்டெரியும் அக்னியைப் போல் தேஜஸால்
ஜ்வலிக்கிறார். கோபம் கொண்டால் நம்மைச் சபிப்பார். ஆகையால்
இந்த இஷ்வாகு வம்சத்தரசன் கௌசிகருடைய தபோபலத்தால்
15 மனுஷ்ய சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கத்தை அடைய ஒரு யாகத்தைச்
செய்ய ஆரம்பிப்போம். அதில் ரித்விக்குகளாக இருக்கவேண்டிய
ஒவ்வொருவரும் உங்களுடைய வேலையை வெகு ஜாக்கிரதையாகச்
செய்யுங்கள்" என்று எச்சரித்துக் கொண்டார்கள்.

20 யாகம் விதிப்படி நடந்தது. அதில் கௌசிகர் அத்வர்ப்ய ரித்விக்கு
கள் கல்பஸூத்திரவிதி தவறாமல் மந்திரங்களைச் சொல்லி அந்தந்தக்
கிரியைகளைச் செய்தார்கள். பிறகு கௌசிகர் இந்திராதி தேவதை
களை அழைத்து, ஹவிர்ப்பாகங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி,
பிரார்த்தித்தார். "அதிகார மில்லாதவன் நியாய விரோதமாய்ச்
செய்யும் கிரியைகள் செய்யப்படாதவை" என்ற விதிப்படி தேவதை
25 கள் அவருடைய வார்த்தையை லக்ஷ்யம் செய்யவில்லை; வரவில்லை,
மஹாதபஸ்வியான காதிபுத்திரீ கடும்கொபும் கொண்டு கை
யிலிருந்து ஸ்ருவத்தைத் தூக்கி "திரிசங்குவே! உன்னை இந்த மனுஷ்ய
சரீரத்துடன் தேவதைகள் வலிக்கும் ஸ்வர்க்கத்திற்கு அனுப்பு
வதற்குச் செய்த யாகம் தேவதைகளின் பிடிவாதத்தாலும் இறுமாப்
30 பாலும் நிறைவேறவில்லை. போகட்டும். இதுவரையில் கடும் தவம்
செய்து, நான் ஸம்பாதித்த வீரியத்தைப்பார், மனுஷ்ய சரீரத்துடன்
ஸ்வர்க்கத்தை அடைவது வெகு கஷ்டமான காரியம். இதுவரையில்
நான் ஸம்பாதித்த தவத்திற்கு பயனிருந்தால், என் தபோமஹிமை
யால் நீ இந்தச் சரீரத்துடன் தேவலோகம் போ" என்றார்.
35 உடனே ரிஷிகள் யாவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் திரிசங்கு

அந்த மனுஷ்ய சரீரத்துடன் பூமிவிலிருந்து தேவ லோகத்திற்குப்
போனான்.

அதைக் கண்ட தேவராஜன் தேவகணங்கள் குழ "அடே,
திரிசங்குவே! நீ ஸ்வர்க்கத்தில் வலிக்கத் தகுந்தவனல்ல. பூமிக்குத்
40 திரும்பிப்போ, வலிஷ்ட மஹரிஷியின் சாபத்தால் கொளுத்தப்
பட்ட மூடா! தலைமோகப் பூமியில் விழுவாய்" என்றான். உடனே
திரிசங்கு தலைமோகப் பூமியை நோக்கி விழுந்தான். "விசுவாமித்திர
மஹரிஷி! தபோநிதியே! என்னைக் காப்பாற்றும்" என்று கதறி
னான். அந்த வார்த்தைகள் அவருடைய காநில விழுந்தவுடன் பிரளய
காலாக்கிரமையப்போல் அவருக்குக் கோபம் ஜ்வலித்தது. "திரிசங்
45 குவே விழாதே! நில நில" என்றார். உடனே அவ்வரசன் பூமியில்
விழாமலும் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போகாமலும் அங்கேயே நின்றான்.
பிறகு அந்த மஹா முனிவர் ஆகாச வீதியில் தெற்கு திக்கில் வேறு
டைத்தரிஷி மண்டலத்தையும், வேறு இருபத்தேழு கஷத்திரங்
களையும் ஸ்ருஷ்டித்து, தான் ரிஷிகளின் ஸடுவிலிருந்தே "இவை
50 யாவும் வடக்குத்திக்கில் துருவனைச் சுற்றுவதுபோல் இந்தத் திக்கில்
திரிசங்குவைச் சுற்றட்டும்" என்றார். பிறகு கோபம் தாங்காமல்
"என்னை எதிர்க்கத் துணிந்த இந்திரனைப்போல் வேறு இந்திரனை
ஸ்ருஷ்டிக்கட்டுமா? அல்லது இந்திரனில்லாமல் வேறு ஸ்வர்க்கத்தை
ஸ்ருஷ்டிக்கட்டுமா? அதில் திரிசங்குவே இந்திரனுயிருக்கட்டும்"
55 என்று தேவகணங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்க ஆரம்பித்தார்.

அதைப்பார்த்து இந்திராதி தேவாதிகள் பயந்து ஸடுக்கித் தங்க
ளுடைய லோகத்தைப் போன்ற வேறு லோகத்தையும் தங்களைப்
போன்ற வேறு தேவதைகளையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் அபார சக்தியை
யுடைய அந்தத் தபோநிதி இன்னும் என்ன செய்வாரோ? தன்
60 புது ஸ்ருஷ்டி முடிந்தவுடன் தனக்குக் கீழ்ப்படியாத இந்திராதி
தேவர்களைச் சபித்து நாசம் செய்வாரோ என்று திகிலடைந்து,
தேவாஸுரர்களும் ரிஷிகளும் கௌசிகரைத் துதித்து ஸமாதானம்
செய்து, கோபத்தைத் தணித்தார்கள். "ஸ்வாமி! தங்களுக்குத்
தெரியாத விஷயமுண்டோ? பிராம்மண சுத்திரிய வைசியர்கள்
65 பாபலேசமின்றி எண்ண முடியாத புண்ணிய கர்மத்தால் ஸ்வர்க்
கத்தை அடைய வேண்டியதல்லவா? இந்த திரிசங்கு சுத்திரிய
ராய்ப் பிறந்தவனே. ஆனால் வலிஷ்ட மஹரிஷியின் சாபத்தால்
ஜாதியும் புண்ணியமும் தேஜஸும் அழிந்து சண்டாளனானான்.
இந்தச் சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கத்திற்கு வரத் தகாதவனல்லவா?
70 தபோநிதியான தங்களுடைய அனுபவம் இப்படியல்லவா" என்று
விசயத்துடன் தெரிவித்தார்கள்.

அப்பொழுது விசுவாமித்திரருடைய கோபம் ஒருவாறு தணிந்
தது. தன்னை எதிர்க்கத் துணிந்த தேவர்கள் தன்னையே பிரார்த்தித்
ததைக் கண்டு ஸந்தோஷமடைந்தார். ஆனால், தன்னை அண்டின
75

திரிசங்குவைக் கையிடவும் கூடாது. தான் செய்த பிரதிக்ஷையும் பொய்யாகக் கூடாது. தன்னைப் பிரார்த்தித்த தேவர்களின் வார்த்தை நியாயத்திற்கும் தர்மத்திற்கும் ஒத்திருந்தபடியால் அதற்கும் விரோதம் செய்யக்கூடாது. ஆகையால் "தேவர்களே! கலை வேண்டாம். உங்களுக்கு ஸகல மங்களமும் உண்டாகட்டும். இவ்வரசனை ஸ்வர்க்கத்திற்கு அனுப்புவதாய் பிரதிக்ஷை செய்திருக்கிறேன். அது பொய்யாகக்கூடாது. இவன் இருக்கும்இடமே ஸ்வர்க்கமாகட்டும். அதில் இவன் சரீரத்துடன் எந்நாளும் வலிக்கட்டும். என்னால் ஸீருஷ்டிக்கப்பட்ட நகைத்திரங்களும் ஸப்தரீஷி மண்டலமும் பூமி முதலிய லோகங்களுள்ள வரையில் ஆரீயாமலிருக்கட்டும். இதை நீங்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும்" என்றார்.

தேவர்கள், "தபோ நிதியே அப்படியே ஆகட்டும். ஆகாச விதியில் வைச்வானர மார்க்கத்திற்கு வெளியில் தங்களால் ஸீருஷ்டிக்கப்பட்ட நகைத்திரங்கள் என்றும் விளங்கட்டும். அவைகளுக்குள்ளேயும் திரிசங்கு, தேஜஸால் தேவர்களைப்போல் எப்பொழுதும் பிரகாசிக்கட்டும். ஆனால் குருவிற்குச் செய்த அபராதத்திற்கு அடையாளமாய் இப்பொழுது இருப்பது போல் தலைமீழாக இருக்கட்டும். அவனைச் சுற்றி நகைத்திரங்கள் ஸஞ்சரிக்கட்டும். எங்களுடைய ஸ்வர்க்கத்தில் வாசிப்பதுபோல் அவனுக்கு விசேஷகீர்த்தியும் ஆணர்தமும் உண்டாகட்டும். அவனுடைய எண்ணமும் உங்களுடைய வார்த்தையும் எங்களுடைய கோரிக்கையும் நிறைவேறட்டும்" என்றார்கள். பிறகு கௌசிகர் திரிசங்குவிற்குப் பதிலாக வேறு யஜ்ஞமானனை வைத்து யாகத்தை முடித்தார். தேவதைகள் ஹவிசீப்பாகுகளைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அங்கே வந்த ரீஷிகளும் தேவகணங்களும் விசுவாமித்திரரை மிகவும் கொண்டாடித் திரும்பிப் போனார்கள்.

ததோ தேவா மஹாத்மாதோ முந்யஸ்ச தபோதநா; |
ஜக்ஷீஸூர் யநாஃகதம் ஸர்வே யஜ்ஞஸ்யாதீதே நிரோத்தம || (35)

ஸர்க்கம் 61

கனச்சேபன்

விஸ்வாமித்திரோ மஹாத்மாத் ப்ரஸ்திதாந் ப்ரேக்ஷ்ய தாத் ரீஷிந் |
அப்ரேவிந் நரஸார்தாஃல: ஸர்வாம்ஸ் தாத் வநவாஸிந: || (1)

அந்த ரீஷிகள் அங்கிருந்து போனபிறகு விசுவாமித்திரர் அந்த வனத்திலிருப்பவர்களை அழைத்து, "நான் இந்த தென் திசையில் தவம் செய்ய வந்தேன். இதற்குப் பெரிய இடையூறு நேர்ந்தது. வேறு திக்குக்குப் போவோம். மேற்பில் விசாலமான பல தபோவனங்க ளுண்டு. அவைகளில் புஷ்கர தீர்த்தக்கரையில் வெகு புண்ணியமர்ன ஒரு ஸ்தலமிருக்கிறது. அங்கே போய்க் கடுமையான தவம் செய்ய

வேண்டும்" என்று தன் பரிவாரங்களுடன் சென்று, இழங்கு பழம் வேர்களைப் புஜித்துக்கொண்டு உக்ரீரமான தவம் செய்தார்.

அக்காலத்தில் அம்பரீஷணென்ற அபோத்யாதிபதி ஒரு யாகம் செய்ய ஆரம்பித்தான். அதில் இத்திரன் யாக பகவைக் கொண்டு போய்விட்டான். ரித்விக்குகள்"மஹாராஜா! உன் அஜாக்ரீரதையால் இந்தப் பசு இழக்கப்பட்டது. பிரஜைகளை அரசன் தர்மமாய் ரக்ஷிக்காவிட்டால் இவ்விதமான அபாயங்கள் நேர்ந்து நாசம் செய்யும்; இந்தப் பாபம் போக, மஹா பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். அதே பகவையாவது அதற்குப் பதிலாக மனுஷ்யனையாவது யாக தினத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும்" என்றார்கள்.

அம்பரீஷன் தேசங்களிலும் நகரங்களிலும் பட்டணங்களிலும் புண்ணியாசிரமங்களிலும் கிராமங்களிலும் வெகு ஐக்கிரதையாகத் தேடினான். எண்ணமுடியாத பசுக்களையும் தன தான்யங்களையும் கொடுப்பதாகச் சொன்னான். நரபசு கிடைக்கவில்லை. "பிரகு துந்தம்" என்ற ஸ்தலத்தில் ரிசுகரென்ற ரீஷி பார்வையேடும் மூன்று புத்திரர்களோடும் வசித்துக் கொண்டிருப்பதை ஒருநாள் கண்டு, அவரை நமஸ்கரித்துக் கைக்கப்பி வணக்கமாய் கேட்கும் விசாரித்து, "ஸ்வாமீ! நான் யாகம் செய்யும்பொழுது பகவை யாரோ கொண்டுபோய் விட்டான். அதற்குப் பதிலாக ஒரு நரபகவைத் தேடிக்கொண்டுஅலைகிறேன்; கிடைக்கவில்லை. முடிவில் தங்கையே சரணடைகிறேன். தங்களுடைய மூன்று புத்திரர்களில் ஒருவரை எனக்கு யாகப்பசுவாகக் கொடுத்து அதற்கு பதிலாக இஷ்டமான பசுக்களையும் தனத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். எப்படியாவது என்னைக் கிடுதார்த்தனாகச் செய்யவேண்டும். புத்திரர்களைத் தானம் கொடுப்பதும் வீற்பதும் சாஸ்திர விரோதமே; ஆனால் வம்சம் அழிவதாயிருந்தால் அதை மீலமீறுத்தப் புத்திரனைக் கொடுப்பதுபோல், இந்தத் தர்மகாரியம் ஸ்ட்மமாகாமல் முடிய புத்திரனை விற்பது தோஷமல்ல" என்றான். மஹா தேஜஸ்வியான ரிசுகர் "மஹாராஜா! வம்சத்தை விருத்தி செய்யும் மூத்த புத்திரனை ஒரு நாளும் விற்கமாட்டேன்" என்றார். அவருடைய மனைவி "மூத்த புத்திரனை விற்கமாட்டேன் என்று என் பர்த்தா சொன்னார். இனியவனிடத்தில் எனக்குவிசேஷ பிரியம். அவனை நான் விற்கமாட்டேன். பிதாவிற்கு மூத்த புத்திரனிடத்திலும் மாதாவிற்கு இனியவனிடத்திலும் அதிக பிரியமுண்டென்று உமக்குத் தெரியாதா?" என்றான். கனச்சேபனென்ற இரண்டாவது புத்திரன் "மஹாராஜா! மூத்தவனை விற்கக்கடாதென்று என் பிதாவும் இனியவனுனை விற்கக்கடாதென்று என் மாதாவும் சொல்லிவிட்டார்கள். நடுவிரிக்கும் என்னை விற்க அவர்கள் ஸம்மதித்ததாகத் தோன்றுகிறது. என்னை அழைத்துக்கொண்டு போய்" என்றான், உடனே அம்பரீஷன் கண்களில்லாத பசுக்களையும்

தன தான்யங்களையும் கொடுத்து, கனச்சேபனை விடைக்குவாங்கி ரதத் திலேற்றி அதிவேகமாய் அயோத்யைக்கு வந்தான்.

அம்பரீஷணது ராஜாஷி: ரதமாரோப்ய ஸத்வரம் |
ஸாநஸ்யோபம் மஹாதேஜா ஜகாமாஸா மஹாயஸா: || (23)

ஸர்க்கம் 62

கனச்சேபன் (தொடர்ச்சி)

ஸாநஸ்யோபம் நஸ்யிரஷ்டக் குஷீத்வாத் மஹாபல: |
வ்யஸ்யாமயத் புஷ்கரே ராஜா மத்யாஹ்நே ரகுநந்தந || (1)

போகும் வழியில் புஷ்கர தீர்த்தக்கரையில் தங்கி, கடுப்பகலை கழிப்போமென்று அரசன் ரதத்திலிருந்து இறங்கிச் சற்றுக் களைப் பாறினான். கனச்சேபன் கவலைகொண்டு அங்குமிங்கும் அலைந்தான். ஓரிடத்தில் தன் மாமனான விசுவாமித்திரர் ரீஷிகஞ்ஞன் தவம்செய்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். பிரயாணம் செய்த களைப்பாலும் பசிதாகத்தாலும் மூகம்வாடி மனம் கொந்து கௌசிகருடைய மடியில் விழ்ந்து, "எனக்குத் தாயுமில்லை, தகப்பனாமில்லை, பந்துவுமில்லை, இனத்தாரும்மில்லை. எல்லோரும் என்னைக் கைவிட்டார்கள். மாமா! முனிஸிரஷ்டாதபோதிதியே! தர்மத்தை அனுசரித்து என்னை ரக்ஷிப்பீர்கள், தங்களைச் சரணமடைந்தேன். கஷ்டமடைந்தவர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்குகிறவர்கள் தாங்களே, அண்டினவர்களின் கவலையையும் துக்கத்தையும் தீர்த்துப் பரமகௌமத்தை அருளும் மஹானுபாவர் தாங்களே. என்னை வாங்கிய அம்பரீஷணுடைய உத்தேசமும் நிறைவேற வேண்டும், நான் தீர்க்காபுஞ்ஞன் மேலான தவத்தைச் செய்து ஸ்வர்க்கத்தை அடையவும் வேண்டும், அநாதையான எனக்குத் தாங்களே நாதன். கிருபாகடாகுத்தால் அனுக்ரஹிக்க வேண்டும். என்னைப் பெற்ற தகப்பனே என்னைக் கைவிட்டதால், என் தாயுடன் பிறந்த தாங்களே எனக்குப் பிதாவாக இந்தக் கோர்மான ஆபத்திலிருந்து என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும்" என்று கூறினான்.

விசுவாமித்திரர் மனமுருகி அவனைப் பலவிதமாய்த் தேற்றி, தன் புத்திரர்களை அழைத்து "பிதாக்கள் எதை உத்தேசித்துப் புத்திரர்களை பெறுகிறார்களோ அந்தப் பரலோக லலிதத்தை அடையும் ஸமயம் இப்பொழுது நேர்ந்திருக்கிறது. பிதா பிழைத்திருக்கும் வரையில் அவருடைய வார்த்தையை நிறைவேற்றுவதும், இறந்தபிறகு கயாஷுத்திரத்தில் அவருக்குப் பிண்டம் வைப்பதும், ஒவ்வொருவருஷத்திலும் அவருடைய மரண தினத்தில் அவரை உத்தேசித்துப் பல ஜனங்களுக்கு அன்னம் போடுவதும் புத்திரர்களின் கடமை. அவைகளில் முதலாவதாகச் செய்யும் ஸமயம் உங்களுக்கு வாய்த்திருக்கிறது. இந்தச் சிறுவன் ரீஷிகஞ்ஞனின் புத்திரனென்று உங்களுக்குத் தெரியும்,

என்னைச் சரணமடைந்திருக்கிறான். இவனுக்கு பிராணபிகை கொடுங்கள். சீங்கன் எல்லோரும் புண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள்; தர்மத்தில் மனத்தைச் செலுத்தினவர்கள். அம்பரீஷணுடைய யாகத்தில் உங்களில் ஒருவன் பசுவாயிருந்து அக்னியைத் திருப்தி செய்யட்டும், யாகமும் தடையிலாமல் நடக்கும்; கனச்சேபனுக்கும் ஆபத்து நீங்கும்; தேவதைகளுக்கும் திருப்தியுண்டாகும்; என் வார்த்தையும் நிறைவேறும்" என்றார். மதுஷ்யந்தன் முதலிய புத்திரர்கள் கர்வத்தால் புத்தி மயங்கிக் கைகொட்டிச் சிரித்து, "வெகு நேர்த்தி! தனக்குப் பிறந்த புத்திரனை விட்டு வழியில்போகிறவனுக்குப் பிறந்தவனைக் காப்பாற்ற, தம் மகனை இரை கொடுக்கும் நீரல்லவா பிதா! உமக்கு சியாயா சியாயம் தெரியாமல் புத்தி பிசகினாலும் எங்களுக்கு அந்தக் கதி இன்னும் வரவில்லை, உத்தமமான அன்னத்தை எறிந்து விட்டு, நாயின் மாம்ஸத்தைப் புஷிக்க யாராவது விரும்புவார்களா?" என்றார்கள்.

தனக்குப் பிறந்த புத்திரர்களை தன் வார்த்தையை மீறி, தன்னைக் கேசி செய்வதைக் கண்டு கௌசிகருக்குக் கோபம் பொங்கிற்று; கண்கள் சிவந்தன. "துஷ்டர்களை! பெற்ற தகப்பனைத் தெய்வமாக எண்ணவேண்டும் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அவருடைய வார்த்தையை மீறி எதிர்த்துப் பேசுகிறோமே என்ற பயம் உங்களுக்குக் கொஞ்சமும் இல்லையல்லவா? உயிருள்ள வரையில் பிதாவின் ஆக்ஷேபை நிறைவேற்றவேண்டுமென்ற தர்மத்தையும் விட்டீர்களல்லவா? அவரிடத்தில் வைக்கவேண்டிய பக்திகொஞ்சமும் இன்றி கேட்க வெறுப்பாகி, இப்படியும் சொல்லுகிறவர்களுண்டா என்று ஆச்சரியத்தால் மயிர்க்கூச்சல் எடுக்கும்படி பேசினீர்களல்லவா? என் வார்த்தை உங்களுக்கு நாயின் மாம்ஸத்தைப் போலிருக்கிறதா? அதையே புசித்துக்கொண்டு வாரிஷ்ட புத்திரர்களைப்போல் நீங்களும் தொம்பர்களாகி ஆயிரம் வருஷங்கள் வரையில் பூமியில் அலைபக்கடவீர்கள்" என்று கோரமாகச் சபித்தார்.

பிறகு தன் மருமகனை அழைத்து, "பயப்படாதே. உனக்கு யாதொரு அபாயமும் நேராமல் மணிமந்திர ஓஷதிகளால் ரக்ஷை செய்கிறேன். விஷ்ணுவைத் தேவதையாக உடைய பூபஸ்தம்பத்தில் யாகபகவாக உன்னைத் தர்ப்பைகளால் கட்டிச் சிவப்பு மாலைகளாலும் வஸ்திரங்களாலும் சந்தனத்தாலும் அலங்கரித்துப் பவி கொடுக்கும்பொழுது, அக்னிக்கு எதிரில் நின்று, நான் உபதேசிக்கும் இந்த இரண்டு மந்திரங்களைச் சொல், இந்திரனும் உபேந்திரனும் திருப்தியடைவார்கள். உள் எண்ணமும் நிறைவேறும்" என்றார்.

கனச்சேபன் அந்த மந்திரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு பா மானந்தமடைந்து, தன் மாமனை நமஸ்கரித்து உத்தரவுபெற்று, அரசனிடத்திற்கு வந்து, "என் தாமதிகவேண்டும்? அயோத்யைக்குப் போவோம். சீக்கிரமாய் யாகநிகை பெற்று, யாகத்தை நடக்க

- 70 லாமே" என்றான். அம்பரீஷன் ஸந்தோஷித்து, அதிவேகமாக அயோத்யைக்கு வந்து யாகத்தை ஆரம்பித்தான். சித்விக்குகள்விதிப் படி ஸகல கிரியைகளையும் நடத்தி, கனச்சேபனை விவந்த வஸ்திரம் களாலும், மாலைகளாலும் பூச்சுகளாலும் அலங்கரித்து, நர்ப்பங்களால் பூபத்தில் கட்டினார்கள். அவனைப் பஸ்கொடுக்கப் போகும்
- 75 ஸமயத்தில் கௌசிகர் தனக்கு உபதேசித்த இரண்டு மந்திரங்களையும் அவன் உச்சரித்து, யாகபசுவைப் புஜிக்கும் இந்திரனையும், பூபத்திற்குத் தேவதையான விஷ்ணுவையும் ஸ்தோத்திரம் செய்தான். தன்னையும் தனக்கு பிரபுவான விஷ்ணுவையும் பரமஸம்மான பெயர்களால் இப்படித் துதித்த கனச்சேபனிடத்தில் இந்திரன் பரம
- 80 திருப்பதியடைந்து அவனுக்குத் தீர்க்காயுளைக் கொடுத்தான் யக்ஞத்தை விதிப்படி செய்வதாலுண்டாகும் பயனைவிட பல மடங்கு பயன் அம்பரீஷனுக்குக் கிடைத்தது. தான் அதுவரையில் செய்த தவத்தின் பயன் தன் புத்திரர்களைச் சயித்ததால் அழிந்தபடியால் கௌசிகர், "நான் இனி கோபத்திற்கு இடம் கொடுப்பதில்லை" என்று விச்சயித்
- 85 துப் புஷ்கரத்தில் மறுபடியும் ஆயிரம் வருஷங்கள் தவம் செய்தார். விஸ்வாமித்ரோபி த⁴ர்மாத்மா தபஸ்தேபே மஹாதபா: | புஷ்கரேஷு நரஸரேஷு⁴ த⁴பா வர்ஷ பாதாநி ஸ: || (18)

ஸர்க்கம் 63

விசுவாமித்திரரும் மேனகையும்

பூர்ணே வர்ஷணஹஸ்ரே துவ்ரதஸ்நாதம் மஹாமுநிம் | அப்⁴யாக⁴ச்ச⁴த் ஸ⁴ரா: ஸர்வே தப: ப⁴வ சிகிரீஷவ: || (1)

- இப்படித் தரும் தவத்தை முடித்து ஸ்நானம் செய்த பிறகு பிரஹ்மாதி தேவர்கள் அங்கே வந்து "விசுவாமித்திரரே! உமதுதவத்தாலும் புண்ணியங்களாலும் ரிஷியானீர், முன்பு சாஜ்ஜீஷிபதவியை அடைந்தீர். இப்பொழுது கஷத்திரியத் தன்மை நீங்கினதால் இந்தப் பதவியை அடைந்தீர்" என்று சொல்லித் திரும்பிப் போனார்கள். ஆனால் தன் எண்ணம் இன்னும் நீறாவேகுததால் கௌசிகர் மனம் நொந்து மறுபடியும் கடுந்தவம் செய்ய ஆரம்பித்தார்.
- 5 வெகு காலம் கழித்து ஒருநாள் அந்தப் புஷ்கர தீர்த்தத்தில் மேனகை என்ற அப்ஸரஸ் ஸ்நானம் செய்ய வந்தாள். ஒப்பில்வாத ரூபலாவண்யமுடைய அந்தப்பெண் நீருண்ட மேகத்தில் பாயும் மின்னலைப்போல், ஏரி ஐலத்தில் விளையாடுவதைக்கண்டு விசுவாமித்
- 10 திரர் அவனிடத்தில் எல்லையற்ற ஆசைகொண்டு "பெண்ணே! கேட்குமா? இங்கே என் ஆசிரமத்தில் என்னுடன் வளர்த்துக்கொண்டிரு. எனக்கு உன்னிடத்திலுள்ள ஆசைக்கு அளவில்லை. மன்மத

- பாணத்தால் புத்தி மயங்கி இருக்கும் என்னை அங்கேரித்து என் 15 தாபத்தைப் போக்குவாய்" என்றார். அவள் அப்படியே பத்து வருஷங்கள் வரையில் அவருடன் ஸுகமாயிருந்தாள். பிறகு ஒருநாள் திடீரென்று கௌசிகருக்கு அந்த மோகம் நீங்கிற்று. தான் யாரென்றும், எதற்காக அங்கு வந்தாரென்றும், தான் செய்த கடுந்தவம் காமத்திற்கு இடங்கொடுத்ததால் கெட்டதென்றும் உணர்ந்து 20 நினைத்து நினைத்து வருத்தி, வெட்கத்தால் சூன்றி, துக்கமும் கவலை யும் பீடிக்க, "ஐயோ! என் தவத்தைக் கெடுக்க இப்படித் தேவர்கள் உபாயம் செய்தார்களோ? பத்து வருஷங்கள் ஒரு இரவுபகலிப் போல் சென்றனவே! காமத்தாலும் மோகத்தாலும் புத்திமயங்கி இந்த விக்கினத்தை நானே தேடி அழைத்துக்கொண்டேனே" என்று 25 பச்சாத்தாபத்தால் வெந்து, அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டார். அவருடைய கோபத்தையும் வருத்தத்தையும் கண்ட மேனகை, "பிரளய காலாக்களியும் இவருடைய கோபத்திற்கு ஈடல்லவே. இவர் செய்த கடும் தவத்தைக் கெடுத்த என்னை என்ன செய்வாரோ" என்று பயந்து ஸுருஷிக்குக் கைகப்பிசின்ருள். அவர்மனமிரங்கி, "பெண்ணே! உன்னிடத்தில் குற்றமென்ன? உன்னைக்கொடுக்க நியாயமில்லை, என் 30 புத்தியை அல்லவா கண்டிக்கவேண்டும்" என்று மதுரமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவளை அணுப்பினார்.

- பிறகு அங்கிருந்து ஹிமாலயத்திற்குப் போய் தன் தமக்கையான கௌசிகி நதிக்கரையில் ஒரு புண்ணியஸ்தலத்தில் கோரமாகத் தவம் 35 செய்ய ஆரம்பித்தார். அந்த விரதம் முடியும் வரையில் இந்திரியங்களை அடக்குவதாக பிரதிக்கொண்ட செய்துகொண்டார். ஆயிரம் வருஷங்கள் வரையில் உக்கிரமான தவம் செய்த பிறகு தேவர்களுக்குப்பயம் உண்டாயிற்று. அவர்கள் பிரஹ்மாவிடத்திற்குச் சென்று "ஸ்வாமி, இந்த தபஸி பிரஹ்மரீஷி பதவியை அடையட்டும்" என்றார்கள். 40 அவர் தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு கௌசிகரிடத்திற்கு வந்து "குழந்தாயி! உன் உக்கிரமான தவத்தால் வெகுதிருப்தியடைந்தேன். மேனகை உன் தவத்தை கெடுத்தாள். அவளைச் சயிக்காததால் கோபத்தை ஐயித்தாய். ஆகையால் ரிஷிகளுக்குள் மஹாமுநி மஹரீஷிபதவியை அடையக்கூடவாய், என்று மதுரமாய் அணுகி 45 ரஹித்தார், ஸர்வலோகேசுவரன் இப்படிச் சொல்ல, கௌசிகருக்கு ஸந்தோஷமுமில்லை, துக்கமுமில்லை. பிரஹ்மாவை வணங்கிக் கைகப்பி, "ஸ்வாமி! என் தவத்தாலும் புண்ணியத்தாலும் மஹரீஷி என்ற பெயரை நான் அடையத் தகுந்தவனாக இத்திரியங்களை ஐயித்த வனென்று உங்களால் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டதல்லவா" என்றார். 50 உடனே பிரஹ்மா "அப்படியல்ல; காமக்குரோதங்களை உண்டாக்கும் காரணங்கள் நேரும்பொழுது உன் மனம் கொஞ்சமேனும் கலங்காமல் விகாரமற்றிருந்தால் மாத்திரம் இந்திரியங்களை ஐயித்தவனென்று சொல்லலாம். அந்த ஸ்திதியை அடைய நீ இன்னும் யத்தினம் செய்யவேண்டும்" என்று தேவர்களுடன் திரும்பிப் போனார். 55

பிறகு கௌசிகர் கைகளை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு, யாதொரு பற்றுமின்றி காற்றறையே புஜித்தக்கொண்டு, கோடையில் பஞ்சாக்களி மத்தியிலும், மழை காலத்தில் கடும் மழை பெய்யுமிடங்களிலும், குளிர் காலத்தில் குளிர்ந்த ஐலத்திலும் நின்று இரவும் பகலும் ஓயாமல் கோரமான தவம்செய்து வந்தார். இப்படி ஆயிரம் வருஷங்களான பிறகு இந்நிராதி தேவதைகளுக்கு மஹா பயமுண்டாயிற்று. தேவராஜன் ஸபைசுட்டி, தனக்கு லிபிதத்தை யும் கௌசிகருடைய தவத்திற்குக் கெடுதியையும் உண்டாக்கும் யோசனையை ரம்பையிடத்தில் சொன்னான்.

ரம்பை மயிரை மயிரை: ஸஹஸர்வைர் மருத்'க'ணை: |
உவாசாத்ம லிபிதம் வாக்க்யம் அலிபிதம் கௌசிகஸ்ய ச | (26)

ஸர்க்கம் 64

விசுவாமித்திரரும்—ரம்பையும்

ஸூரகாரிய மிதம் ரம்பை கர் தவ்யம் ஸூமஹத் தவயா |
ஸோப 'நம் கௌசிகஸ்யேஹ காமமோஹ மைந்விதம் | (1)

ரம்பை! உன்னால் ஒரு பெரிய காரியம் தேவர்களுக்கு நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. கடுந்தவம் செய்யும் கௌசிகருடைய மனத்தில் ஆசையை உண்டாக்கி, நீ அவரை மயக்கவேண்டும்." என்றான். அது தன்னால் முடியாததென்பதை உணர்ந்து வெட்கமடைந்து கைகூப்பி, "மஹாராஜ! இந்த ரீஷி மஹாகோபஸ்வபாவமுள்ளவர். அவருடைய தவத்தைக் கெடுக்க முயன்றால் என்னை குரூரமாகச் சபிப்பார். அதை நினைக்க எனக்கு வெகு பயமுண்டாகிறது. தயவுசெய்து என்னை மன்னிக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். தேவராஜன் அவளை ஸமாதானம் செய்து, பயந்து நடுங்கிக் கைகூப்பித் தன்னை வேண்டி இன்ற அந்தத் தேவகன்னிகையைப் பார்த்து "ரம்பை! பயப்படாதே, உனக்கு எந்த ஆபத்தும் நேராது. நான் சொல்வதைச் செய். மரங்கள் தளிர்ந்துப் பூத்துக் காய்த்துப் பழுக்கும் வஸந்த ருதாவில் ஸகலப் பிராணிகளின் மனத்தைக் கவரும் குயிலாக நான் ரூபமெடுத்து மன்மதனுடன் உன் பக்கத்திலிருந்து உதவி செய்திறேன். எல்லோரையும் மயக்கும் ரூபத்தை எடுத்து நீ அந்த ரீஷியின் தவத்தைக் கெடுக்கவேண்டும்" என்றான்.

அப்படியே அவன் கௌசிகரிடத்திற்குப்போய், அவருடைய புத்தியைத் தவத்திலிருந்து இழத்தது, தன்னிடத்தில் செலுத்தப்பட விதமாய் முயன்றான். மதுரமாய்ப் பாடும் குயிலின் சப்தம் அமிருத தாரையைப்போல் அவருடைய காதில் விழும்பது, புஷ்பங்களின் வாஸனையை கிரஹித்துக்கொண்டு இனத்தென்றல் காற்று மிருதுவாகவும் ஸூக்மாகவும் அவர்மேல் வீசிற்று. விசுவாமித்திரருடைய

தவம் குலைத்தது. கைகளைத் திறந்து பார்த்தார். ரூபலாவண்யமே அவதரித்து வந்தது போன்ற ரம்பை எதிரில் நிற்கக்கண்டார். புன் னிரிப்பாலும், பார்வையாலும், அங்கசேஷ்டையாலும், ஓய்ந்தாடையாலும் அவருடைய மனத்தைக் கவர தன் சக்தி முழுவதையும் உபயோகித்தான். அதை விசுவாமித்திரர் நன்றாய்க் கவனித்து ஆலோசித்து, "மேனகையைப்போல் இவளும் வலுவில் என்னைத் தேடி வந்தாளா? அல்லது என் தவத்தைக் கெடுக்க இத்திரன் இவளை அனுப்பினானா" என்று ஸந்தேகப்பட்டார்.

வெகு மதுரமான பாட்டாலும் காற்றாலும் வஸந்த காலத்தாலும் அது தேவராஜனுடைய செங்கை என்றறிந்து, ரம்பையிடத்தில் அவருக்கு அடங்காக்கோபமுண்டாயிற்று. "அடி துஷ்டே! காமக் குரோதங்களை ஐயிக்க விரும்பும் என்னை இப்படி மயக்கி, என் தவத்தைக் கெடுக்க முயலும் நீ, பதினாயிர வருஷங்கள் வரையில் கல்லாகக் கடவாய். தபோநிதியாய் தேஜோராசியாய் விளங்கும் வலிஷ்டர் உன்னை இந்தச் சாபத்திலிருந்து விடுவிப்பார்" என்று கோரமாகச் சபித்தார். பிறகு 'தன் பிரபுவின் கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டு இப்படிச் செய்த வேலைக்காரியிடத்தில் நான் கோபிக்க நியாயமில்லை' என்றறிந்து அந்தச் சாபத்திற்கு விமோசனத்தையும் சொன்னார். ஆனால், தன் கோபத்தை அடக்க முடியாமல் ரம்பையைச் சபித்து தன் தவத்தைக் குறைத்ததற்காக அவருக்குச் சொல்ல முடியாத பச்சாத்தாப முண்டாயிற்று. அதற்குள் ரம்பை கல்லானாள். கௌசிகர் கோபம் தொண்டடிடனே இந்நிரலும் மன்மதனும் இருந்த இடம் தெரியாமல் ஓடிப்போனார்கள்.

கோபத்தால் தன் தவம் அழிந்ததையும் இந்திரியங்கள் தனக்கு வசப்படாததையும் நினைத்து நினைத்து, அந்த மஹாத்மாவிற்கு மேன்மேலும் துக்கமுண்டாயிற்று. மனத்தில் கலை குடிக்கொண்டது. "இனிமேல் கோபத்திற்கு இடம் கொடுப்பதே இல்லை. பேசினால் அல்லவா கெடுதி. ஆகையால் வாயைத் திறந்து ஒரு வார்த்தையை யும் பேசுவதில்லை, பேசுவதற்கும் மூச்சு விட வேண்டியது அவசியமல்லவா? ஆகையால் கேவல சும்பகத்தை அனுஷ்டித்து பிராண வாடிவை அடக்குவேன். எவ்வளவு வருஷங்களானாலும் மூச்சு விடுவதில்லை. - இந்திரியங்களை அடக்கி, ஆஹாரமின்றி, பேச்சு மூச்சின்றி, தேகத்தை வாட்டி, ஒடுக்கி, பிரஹ்மரீஷி பதவியை அடையும் வரையில் உக்கிரமான தவம் செய்வேன். ஆயிரம் பதினாயிரம் லக்ஷம் வருஷங்களானாலும் அப்படியே இருப்பேன். என் தபோ மஹிமைமால் என் சரீரமும் அவயவங்களும் பிராணன்களும் விரியமும் புத்தியும் ஒன்றும் குறையாது" என்று ஆயிர வருஷங்கள் வரையில் மேற்சொன்னபடி தவம் செய்வதாக, திசை செய்துகொண்டு லோகத்தில் அதுவரையில் ஒருவரும் செய்யாத கோர தவத்தைச்

செய்ய நிச்சயித்து, எந்த இடையூறு நேர்ந்தாலும் தவம் செய்யாமல் விடுவதில்லை என்று பிரதிக்கை செய்தார்.

ஏவம் வர்ஷ வஹஸ்ரஸ்ய திஷ்டாம் ஸ முதிபுஷ்க்வ: |
சகாராப்ரதிமாம் லோகே ப்ரதிஜ்ஞாம் ரகு' நத்த'த || (20)

ஸர்க்கம் 65

ஸிசுவாயித்திரிர் பிரஹ்மரிஷ்யானது

அத ஹைமவதீம் ராம திஷம் த்வக்த்வா மஹாமுநி: |
பூர்வாம் திஷமதுப்ராப்ய தபஸ் தேயே ஸுதா'ருணம் ||

பிறகு வடக்கு திக்கை விட்டு மேற்கில் சென்று மௌன விரதத்துடன் ஆயிரம் வருஷங்கள் வரையில் கோரமான தவத்தைச் செய்தார். அதுவரையிலாவது அதற்குப் பிறகாவது ஒருவரும் அப்படிச் செய்ய முடியாது, செய்ததழில்லை. தேகம் கட்டையாய்க் கலைப்போல் இந்நிரியச் செய்கைகள் ஒழிந்திருந்தது. அவருடைய தவத்தைக் கலைக்கத் தேவர்கள் பலவிதமாய் முயன்றார்கள். ஆனால் அவர் காரைக் குரோதங்களுக்கு இடம் கொடுக்கவே இல்லை. ஒரே உறுதியாய், கலங்காமல், ஆயிர வருஷங்கள் வரையில் தவம் செய்து முடித்து, ஸ்நானம் செய்து சாப்பிடப்போகும் ஸமயத்தில் இந்நிரன் பிராஹ்மண வேஷத்துடன் அங்கே வந்து, அந்த அன்னத்தைத் தனக்குக் கொடுக்கும்படி வேண்டினான். தன் தவம் சித்திப்பதற்கு தன்னை யாசித்தவனுக்கு இல்லை என்று சொல்லாமல் கேட்டதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கௌரிகர் நிச்சயித்து, சமைத்த அன்னம் முழுவதையும் மனப்பூர்வமாய், பரம சந்தோஷத்துடன் அந்தப் பிராஹ்மணனுக்குக் கொடுத்தார். ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை. மௌன விரதத்தையே அனுஷ்டித்தார். மறுபடியும் சமையல் செய்வதற்கு வேண்டிய ஸாமக்ரிகளை ஸம்பாதித்து வைக்காததால் ஆஹாரமில்லாமலேயே மூன்போல் தவம் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

பிராண வாயுக்களை அடக்கி, மௌனமாய், ஆகாசமின்றி அவர் தவம் செய்யும்பொழுது, நிலையிலிருந்து புறையும் கெடுப்பும் இளம்பின. மூன்று லோகங்களிலுள்ள பிராணிகள் யாவும் அதனால் எரிபட்டுத் தடுமாறின. அப்பொழுது தேவ கந்தர்வ பன்னக அஸுர ராஷ்டிர கணங்கள் அவருடைய தேஜோருபமான அக்னியால் மூர்ச்சையடைந்து காந்தி குறைந்து துக்கம் மேவிட்டு, தாங்கள முடியாமல், பிரஹ்மாவை நமஸ்கரித்துக் கைகடப்பி, "ஸ்வாயி! கௌரிகரேன்ற மஹா தபஸ்வியின் தவத்தைக் கெடுக்க எங்களால் கூடியவரையில் முயன்றோம், அவருடைய மனத்தில் காமக்குரோதங்களை உண்டாக்க வேண்டிய வரையில் முயன்றோம். ஆனால் எங்கள் இடையூறுகளால் அவர் செய்யும் தவம் மென்மேலும் வளர்கிறதே

தவிரக் குறையவில்லை. எங்களால் கூடியவரையில் அவரைப் பரிஷித்துப் பார்த்தோம், அவரிடத்தில் கொஞ்சமாவது தோஷத்தைக் காண முடியவில்லை. அவர் விரும்புவதைக் கொடுக்காவிட்டால் முயலல்கையும் சராசரப் பொருள்களுடன் நாசம் செய்வார். பாருங் களிநிலிக்குகள் கலங்கித் தடுமாறுகின்றன, பதார்த்தங்கள் காந்தியை இழந்தன. கடல்கள் பொங்கிக் கரைபுரள்கின்றன, மலைகள் தூள் தூளாய்ப் பினக்கின்றன, பூமி நடுங்குகிறது. காற்று கடுமையாய் அடிக்கிறது. இதற்கு என்ன பரிஹாரமென்று எங்களுக்குத் தென்றவில்லை. கடவுள் ஒருவரிருந்தால் இப்படி யெல்லாம் தட்டுக் கேட்டுத்தடுமாறுமா என்று ஜனங்கள் நம்பிக்கை யற்று, கர்மானுஷ்டானங்கனையும், தர்மங்கனையும் கைவிட்டு நாஸ்திகராகிறார்கள். முயல்கிறுள்ள பிராணிகள் பித்துப்பிடித்தது போல் சித்தஸ்வாதீன மற்றிருக்கின்றன. கௌரிகருடைய தேஜஸ் ஸூரியனுடைய காந்தியை அடக்கிவிட்டது. மூன்று பிரளய காலாக்களியால் மூன்று லோகங்களும் எரிக்கப்பட்டதுபோல், இவருடைய தேஜஸால் இப்பொழுது கொளுத்தப்படுகின்றன. இவர் பிரபஞ்சத்தை அழிக்க விரும்புவதற்குள் அவருக்கு வேண்டியதைக் கொடுத்துத் திருப்தி செய்யுங்கள். தேவராஜ்யத்தைக் கேட்டாலும் கொடுத்துவிடுங்கள்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

பிரஹ்மா அதை ஒப்புக்கொண்டு தேவர்களுடன் கௌரிகர் தவம் செய்யுமிடத்திற்குப் போய், மதுரமான வார்த்தைகளால் அவரை அழைத்து "பிரஹ்மரிஷே! உமக்கு ஷேம முண்டாகட்டும், உமது தவத்தால் மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந்தோம். உக்கிரமான தவத்தால் பிராம்மணத் தன்மையை அடைந்தீர். என்னைத் தரிசித்ததின் பயனாக நீர் மருத் கணங்களுள்ள வரையில் ஜீவித்திருக்கக் கடவீர். ஸகல மங்களங்களையும் அடையக் கடவீர். இஷ்டமான இடத்திற்குச் செல்லலாம்" என்றார்.

கௌரிகர் அவரையும் தேவர்களையும் நமஸ்கரித்து, தான் வெகு காலமாய்ச் செய்த உக்கிரமான தவம் தன் எண்ணப்படி பவித்ததால் பரமானந்த மடைந்து, "லோகேஷ்வர! பிராம்மணப் பதவியும் தீர்க்கரயனும் எனக்கும் கிடைத்தால், பிரஹ்மஞானத்திற்கு ஸாதனமான பிரணவ வித்யையும் யக்ருங்களுக்கு ஸாதனமான வஷ்டகாரமும் அவைகளை உபதேசிக்கும் வேத வேதாங்கங்களும் என்னை அடையட்டும். வஸிஷ்டர் முதலிய பிராஹ்மணர்கள், பிறர்க்கு அப்யயணம் செய்க்கையும் யாகம் செய்க்கையும் அதிகாரம் பெற்றிருப்பதுபோல் எனக்கும் அதிகாரம் வேண்டும். தாங்களும் தேவர்களும் பிராஹ்மண பதவியை எனக்கு அனுக்ரமித்தீர்கள். ஆனால் நான் பிராஹ்மண ஸ்திரியில் பிறக்கவில்லை, தவத்தால் அந்த ஸ்தானத்தை அடைந்தேன். வஸிஷ்ட மஹரிஷியோ பிராஹ்மணராய்ப் பிறந்தவர். தன் பிரஹ்மதேஜஸால் என் ஷுத்திரிய பலத்தை

அடக்கினவர். பிரஹ்மாவின் மாணஸபுத்திரர். பிரஹ்மஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்கும் உபநிஷத்துக்கள் அடங்கிய வேதங்களையும், ஷுத்திரியர்களுக்கு வேண்டிய சாந்தி புஷ்டி சத்ருகாசம் ஐயம் முதலியவைகளைக் கொடுக்கும் தனுர் வேதத்தையும், அதர்வண வேதத்தையும் கரை கண்டவர். அவர் என்னை பிரஹ்மரிஷி என்று ஒப்புக்கொள்ளட்டும். என் மனத்திலுள்ள கோரிக்கை இதே. இதை நிறைவேற்றின பிறகு கீழ்க்கண்ட இஷ்டப்படி போகலாம். இவ்வாவிட்டால் மறுபடியும் தவம் செய்வேன்" என்றார்.

75 உடனே தேவர்கள் வளிஷ்டரை பிரார்த்தித்து, "ஸ்வாமி! எங்களுடைய வார்த்தையை நீஜமாக்கவேண்டும்" என்றுங்கள். அவர், "விசுவாமித்திரரே! நீர் பிரஹ்மரிஷியே, இதில் ஸந்தேகமில்லை. பிரஹ்மண ஐசுதியில் பிறந்தவர்களுக்கூரிய ஸம்ஸ்காரம் முதலிய ஸகல பிரயோஜனங்களும் உமக்குக் கிடைத்தன" என்றார். 80 அவருடைய வார்த்தையை தேவதைகளும் உறுதிசெய்து, அவ்விரு மஹரிஷிகளுக்கும் ஸ்நேஹம் செய்வித்துத் திரும்பிப் போனார்கள்.

இப்படி இந்த மஹாத்மா உத்தமமான பிரஹ்மண பதவியை அடைந்து வளிஷ்டரைப் பார்த்து, "ஸ்வாமி! இவ்வளவுக்கும் தாங்களே காரணம், நான் எவ்வளவு தடுத்தும் எனக்கும் என் 90 பரிவாரங்களுக்கும் விருந்து செய்வித்தீர்கள். அதற்கு ணாதன மாயிருந்த காமதேனுவை நான் எவ்வளவு யாசித்தும் தாங்கள் கொடுக்கவில்லை. அதை பலாத்காரமாக அபகரித்தேன். அதனால் நம்மிருவருக்கும் புத்தம் நடந்தது. என் னைன்யங்களும் புத்திரர்களும் கடுந்தவத்தால் பரமசிவனிடத்திலிருந்து நான் அடைந்த நிவ்யாஸ்திரங்களும் தங்களையே பிரஹ்மதேஜஸால் அழிந்தன. அதைக் 95 கண்டு தங்களைப்போல் நானும் பிரஹ்மணனாகி, பிரஹ்ம தேஜோ பலத்தை அடையவேண்டுமென்று ஆசையுண்டாயிற்று. தாங்கள் யாவையும் அறிந்தவர்கள்; இப்படிப் பிவ்வருவதைக் கண்டே என்னை விருந்திற்கு அழைத்தீர்களென்று இப்பொழுது தெரிவறது. ஆகையால் தங்களால் நான் பரம உபகாரம் பெற்றேன்" என்று 100 அவரை வேகு பிரியத்தோடும் பத்தியோடும் பூஜித்தார். தன் எண்ணங்கள் நிறைவேறி, மஹாதபஸ்விதாக பூமிமெய்கும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

105 "ராம! இந்த மஹாத்மா, ஷுத்திரியராய்ப் பிறந்து நான் சொன்னவாறு பிரஹ்மண பதவியை அடைந்தார். அந்த முனி சிரேஷ்டர் இவரே. தவமே உருவெடுத்து வந்ததென்று இவரைச் சொல்லலாம். தர்ம மார்க்கத்திலிருந்து ஷுணமாவது விலக மாட்டார். வீரியம் இவரிடத்திலேயே குடிக்கொண்டிருக்கிறது" என்று சதானந்தர், கௌசிகருடைய பூர்வசரிதத்தையும் மஹிமைமையும் 110 விஸ்தாரமாக வர்ணிக்கார்.

ராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு எதிரில் ஐனகர், கௌசிகரைக் கை 115 கப்பி வணங்கி, "தாங்களும் இந்த இஷ்வாகு குல ராஜபுத்திரர்களும் என் யக்குத்திற்கு வந்ததால் தன்யனுனென். அனுக்ரஹம் பெற்றேன். மஹர்ஷே! தங்களைத் தரிசித்ததால் பரிசுத்தனுனென். மஹானுபாவ! பிரஹ்ம ரிஷிகளுக்குள் சிரேஷ்டரே! தங்களைத் தரிசித்ததால் அநேக உத்தம குணங்களை அடைந்தேன். தாங்கள் செய்த மஹாதபஸையும், தங்களையே அனந்த கல்யாண குணங்களையும் நானும் ராம லக்ஷ்மணர்களும் இந்த ஸபையிலுள்ளவர் 120 களும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லக் கேட்டோம். பிதாமஹரான பிரஹ்மாவின் குணங்களையும் உமாபதியான சங்கரனுடைய குணங்களையும்போல் தங்களையே தவமும் பலமும் குணங்களும் வர்ணிக்க முடியாதவை; மனத்தால் நினைக்க முடியாதவை. ஆச்சரியகரமான தங்களையே சரிதங்களைக் கேட்கக் கேட்கப் போதுமென்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டாகவில்லை. ஆனால், ஸுரீயன் அஸ்தமிக்கப் போகிறான்; ஸாயங்கால மிரியைகளைச் செய்ய வேண்டும். காலையில் 125 தாங்கள் எனக்கு மறுபடியும் தரிசனம் கொடுக்கவேண்டும். தபோநீதே! தங்களுக்குப் பரம மங்கள முண்டாகட்டும். என்னை உத்தரவு கொடுத்தனுப்பவேண்டும்" என்று. விசுவாமித்திரர் பரம ஸந்தோஷ மடைத்து, ஐனகரைக் கொண்டாடி, போக உத்தரவு கொடுத்தார். அவ்வரசனும் சதானந்தரும் பந்துக்களும் விசுவாமித்திரரை பிரதக்ஷினம் செய்து அங்கிருந்து போனார்கள். கௌசிகரும் அங்குள்ள மஹரிஷிகளால் உபசரிக்கப்பட்டுத் தம் 130 விடுதிக்குப் போனார்.

ஸ்வ்வாமித்திரோபி தர்மாத்மா ஸஹராம: ஸலக்ஷ்மண: |
ஸ்வ்வாட மபீச்சக்ராம பூஜ்யமாதோ மஹர்ஷிபி: || (38)

ஸர்க்கம் 66

ஸீதாதேவீ

தத: ப்ரபாதே விமலே க்ருத கர்மா நராதிப: |
ஸ்வ்வாமித்திரம் மஹாத்மாதம் ஆஜ்ஹாவ ஸராசீவம் || (1)

காலையில் ஐனகர் நித்தியகர்மங்களையும் யாக காரியங்களையும் முடித்து, ராம லக்ஷ்மணர்களுடன் விசுவாமித்திரரை யாகசாலைக்கு அழைப்பித்து விதிப்படி பூஜித்தார். பிறகு "மஹர்ஷே! நான் தங்களையே ஊழியன்; என்ன செய்யட்டும்? கட்டளையிடுங்கள்" 5 என்றார். அப்பொழுது கௌசிகர், "இதோ இருக்கும் ராம லக்ஷ்மணர்கள் தசரதருடைய புத்திரர்கள்; ஷுத்திரிய சிரேஷ்டர்கள்; பல பராக்கிரமத்தால் பிரஸித்தர்கள். உய்மிடத்திலிருக்கும் சிவ தனுஸைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள். அதை இவர்களுக்குக் காட்டும், உமக்குப் பரம ஶேம முண்டாகட்டும், அதைப் பார்த்

10 துத் திருப்பதி யடைந்து திரும்பிப் போகட்டும்" என்றார். ஜனகர், "இந்த வில் எனக்குக் கிடைத்த காரணத்தையும், அது இங்கு இருப்பதற்குப் பயனையும் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள்.

என் வம்சத்தின் ஆதி புருஷனான வீரியவீருந்து ஆளுவது அரசன் தேவராசர். அவரிடத்தில் தேவர்கள் இதைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றிவரச் சொன்னார்கள். முன்பு தஷ யாகத்தில் பரமசிவன் தேவர்களிடத்தில் கோபய்கொண்டு வில்லை வளைத்து நானேற்றி "துஷ்டர்களே! இந்த யாகத்தில் நீங்கள் எனக்குப் பாகம் கொடுக்காததால் உங்களுடைய தலையை இதனால் பிளக்கிறேன்" என்றார். தேவர்கள் பயந்து நடுங்கி மணம் தளர்ந்து, சங்கரனை நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரங்களால் ஸமாதானம் செய்தார்கள். அவருடைய கோபம் தணிந்தது. தேவர்களிடத்தில் பிரீதியடைந்து தன் வில்லை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். அவர்கள் அதை தேவராசரிடத்தில் வைத்தார்கள். பிறகு நான் யாகம் செய்ய கலப்பயால் யாக ஸ்ரீமையை உழுது சுத்திசெய்து கொண்டிருக்கையில் ஒரு பெண் குழந்தை அங்கிருந்து கிடைத்தது. அவள் ஸ்ரீமீயவீருந்து உண்டானதால் அவளுக்கு ஸீதை என்று பெயரிட்டு என் பெண்ணாய் வளர்த்து வருகிறேன். இந்த வில்லை வளைத்து நானேற்றுவதற்கு இவளை விவாதம் செய்வீப்பதாய் பிரதிக்கை செய்திருக்கிறேன். ஸ்திரீ புருஷ ஸம்பந்தமில்லாமல், பிறந்த இந்தப் பெண்ணைப் பல அரசர்கள் தங்களுக்குப் பார்வையாகக் கேட்டார்கள். பரமசிவனுடைய இந்த வில்லை வளைத்து நானேற்றுவதற்கே இவளை மணம் செய்வீப்பதாக பிரதிக்கை செய்திருக்கிறேன் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லி அனுப்பிவிட்டேன்.

அவர்கள் மிதிலைக்கு வந்து சிவதனுஸின் வீரியத்தைப் பீக்ஷிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஒருவராவது அதை எடுத்து நிறுத்தி வளைக்க முடியவில்லை, அவர்களுடைய வீரியம் அல்பமென்று அறிந்து. "உங்களுக்கு ஸீதையை மனைவியாகக் கொடுக்கமாட்டேன்" என்றேன். அவர்கள் கோபம் கொண்டு வில்லை வளைத்து ஸீதையை மணம் செய்ய முடியாவிட்டாலும், எல்லோரும் சேர்ந்து இவளை ஐயித்து இவளை அபகரிப்போமென்று நிச்சயித்து மிதிலையை முற்றுகையிட்டார்கள். ஒரு வருஷம்வரையில் என்னால் உடியமட்டும் எதிர்த்து யுத்தம் செய்தேன். என் கோட்டைகளும் அரண்களும் காவல்களும் புத்த ஸாமக்ரிகளும் அழிந்தன. அப்பொழுது ஒன்றும் தோன்றாமல் துக்கமடைந்து கடுத்தவத்தால் தேவர்களைத் திருப்பி செய்தேன். அவர்கள் எனக்குச் சதுரங்க பலத்தை அனுக்ரஹித்தார்கள். அதனால் என் சத்துருக்களை ஐயித்து மூலைக்கு மூலை தூக்கினேன். அவ்வரசர்கள் வில்லை வளைக்க முடியாமல் அவமானப்பட்டு என் பட்டணத்தைப் பிடிக்கமுடியாமல், என் ஸைன்யங்களால் முறிப்பட்டு ஓடினார்கள். இந்த வில்லின் விருத்தார்த்தம் இதே. தேஜஸால் ஶ்வஸீக்கும் இந்த சிவதனுஸை ராம வக்ஷணர்களுக்குக் காட்டு

கிறேன். இதை ராமன் வளைத்து நானேற்றினால் ஸ்ரீமீயவீருந்துண்டான ஸீதையை அவனுக்குப் பார்வையாகக் கொடுக்கிறேன்" என்றார்.

யுத்தயல்ய ததுஷோ ராம: சூர்யா தாரோபணம் முதே |
ஸுதா மயோதிஜாம் ஸீதாம் துத்யாம் தாராரதே ரஹம் || (27)

ஸர்க்கம் 67.

ராமன் வில்லை முறித்தது

ஜனகல்ய வச: ஸ்ருத்வா ஸிவ்வாயித்ரோ மஹாமுநி: |
ததுர் தாரஸய ராமாய இதி தோவாச பார்திஸம் || (1)

ஜனகர் இப்படிச் சொல்ல, கௌரிகர் "மஹாராஜா! ராமனுக்கு அந்த வில்லைக் காட்டும்" என்றார். ஜனகர் தன் ஸமீபத்திலிருந்த உத்தியோகஸ்தர்களைப் பார்த்து, "கந்தபுஷ்பங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட அந்த வில்லைச் சீக்கிரத்தில் கொண்டுவருங்கள்" என்றார். அவர்கள் நகரத்திற்குப் போய் அதை எடுத்து வந்தார்கள். தீர்க்கமான தேகத்தையும் அளவற்ற பலத்தையுமுடைய ஐயாயிரம் மனுஷ்யர்கள் அதை எட்டு சக்கரங்களுள்ள வண்டியிலேற்றி வெகு சிரமத்துடன் இழுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்த இரும்புப் பெட்டியை மந்திரிகள் ஜனகருக்கு முன் வைத்து, "எல்லா அரசர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட இந்த சிரேஷ்டமான வில்லைப் பார்க்கவேண்டும் என்றீர்களே. இதோ கொண்டுவந்திருக்கிறோம்" என்றார்கள். ஜனகர் கைகூப்பிக் கௌரிகரை நமஸ்கரித்து, அவரையும் ராம வக்ஷணர்களையும் பார்த்து "மஹாலே! இந்தச் சிவதனுஸை ஜனக வம்சத்தரசர்கள் வெகு காலமாய்ப் பூஜித்து வருகிறார்கள். ஸீதையை விவாதம் செய்ய விரும்பின, அரசர்களும் இதை எடுத்து வளைத்து நானேற்ற முடியாமல், இது எல்லையற்ற வீரியமுள்ள தென்று கொண்டாடினார்கள். தேவாலுர ராஷலை கந்தர்வ யக்ஷ கின்னர உரகணங்களும் இந்த விஷயத்தில் அசக்தர்களென்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நம்மைப் போன்ற கேவல மனுஷ்யர்கள் இதை அசைக்கவும் முடியுமோ, தூக்க முடியுமோ, வளைக்க முடியுமோ, நானேற்ற முடியுமோ, டங்காரம் செய்ய முடியுமோ, பாணத்தைப் பூட்ட முடியுமோ? இப்படி மஹா வீரியம் பொருத்திய இந்த வில்லை ராம வக்ஷணர்கள் பார்க்கட்டும்" என்றார்.

ஜனகர் இப்படிச் சொல்ல விவாயித்திரர், "குழந்தாய், ராம! இந்த வில்லைப் பார்" என்றார். பிரஹ்மாவீஷியின் உத்தரவுப்படி ராமன் பெட்டியின் முடியைத் திறந்து வில்லைப் பார்த்து, "ஸ்வாயி! இந்த சிரேஷ்டமான தனுஸைக் கையால் தொட்டோமா? இதை எடுத்து வளைத்து நானேற்றலாமா?" என்றார். ஜனகரும் கௌரிகரும், "அப்படியே செய்" என்றார்கள். அந்த யாக ஸ்தலில்

30 உள்ள எண்ணிறந்த ஜனங்கள் ஆர்சரியத்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், ஸ்ரீராமன் அதன் ஒரு நுனிபைக்காலின் பெருவிரலால் அழுத்தினார். கழியால் தலையில் அடிக்கப்பட்டிருக்கிற மீர்ப்பத்தைப்போல் அது உடனே நிகிர்த்துமின்றது. ஸ்ரீராமன் அதை நடுவில் பிடித்துவிட்டு நிரானேற்றி காதுவரையில் இழுத்தார். அபாரமான வீரியம் பொருந்திய அந்த பரமசிவனுடைய வில் நடுவில் ஓடிந்தது. ஆகாசத்தில் வாயுக்கள் ஒன்றோடொன்று தாக்கிப் பூமியில் வீழுவது போல ஒரு பெரும் சப்தமுண்டாயிற்று. மஹாபர்வதங்கள் பிளக்கும் பொழுது நடுங்குவதுபோல் பூமி நடுங்கிற்று. ராம லக்ஷ்மணர்க்கையும் விசுவாமித்திரரையும் ஜனகரையும் தவிர அங்குள்ளவர்கள் அந்த சப்தத்தால் மெய்மறந்து பூமியில் வீழ்ந்தார்கள்.

சற்றேராம் கழித்து அவர்கள் பிரக்ஞை தெளிந்தவுடன் ஜனகர் விசுவாமித்திரரை வணங்கிக் கைகூப்பி "ஸ்வாமி தசரதபுத்திரனான ராமனுடைய வீரியத்தைக் கண்டறிந்தேன்; வெகு அற்புதமாயும் மனத்தால் கிணக்க முடியாமலுமிருக்கிறது. இதுவரையில் இப்படி ஓரிடத்திலும் பார்த்ததில்லை. தேவானூரணங்களும் கைத்திரிய வீரர்களும் ராஜாதிசேஷர்களும் நெருங்கமுடியாத விலை இந்தச் சிறுபையன் எடுத்து வளைத்து காணேற்ற முடியுமோ? இல்லாவிட்டால் என் ஸீதை விவாஹமில்லாமல்போவானே" என்று நான் கவலைகொண்டு ஸந்தேகப்பட்டதண்டு. ஆனால், ராமனுடைய வீரியம் இவ்விதமென்று நான் ஒருபொழுதும் எண்ணியதேயில்லை. இது மனுஷ்யனால் ஸாத்தியமல்ல; லோகத்தில் எனக்கு யாதொன்றிலும் அபேகையில்லை. எனக்கு யாதொன்றும் கிடையாது. ஆகையால் என் ஜகவரியத்திற்கு எல்லையில்லை. மிதிக்க நெருப்புப் பிடித்து எரிந்தால் என்னைச் சேர்ந்த யாதொன்றும் எரிக்கப்படவில்லையே என்று வைராக்ஷியமடைந்த சிகரற்ற கீர்த்திசாகிகளான ஜனக வம்சத்தில் பிறந்தஸீதை, எல்லோராலும் கொண்டாடப்பட்ட ரகுநாதனைப் பர்த்தாவாக அடைந்தாள். மீதர் புருஷ ஸம்பந்தமில்லாமல் பூமியிலிருந்துண்டானதால் ஸ்வபாவத்திலேயே அவள் சிகரற்ற கீர்த்திசாவி. மேலும் என்னைப் பிதாவாய் அடைந்ததால் விசேஷ கீர்த்தி பெற்றாள். அவளுக்குக் கிடைத்த பர்த்தாவோ எவ்விதத்திலும் ஒப்பற்றவர். கைகிறைந்த பொன்னிலும் கண் நிறைந்த கணவனை அதிகமென்ற பழமொழிப்படி, பெண்கள் விசேஷரூப லாவண்யமுள்ள புருஷர்க்கையே மணம் செய்ய விரும்புவார்கள்.

35 ராமனோ மன்மதனுக்கு மன்மதன். கன்வையின் தாய் எல்லையற்ற ஜகவரியமுள்ளவனைத் தன் பெண் மணம்புரிய வேண்டுமென்று விரும்புவாள். ராமனுடைய ஜகவரியமோ அளவற்றது. அதிக புத்திமானும் வேத சாஸ்திரங்களில் கிபுணனும் சுந்தமான ஆசாரமுடையவனுமான புருஷனையே தன் புத்திரி மணம்செய்ய வேண்டுமென்று பிதா விரும்புவார். ராமனோ புத்தி வீத்யை ரூனம் ஆசாரம் வீரியம் பராக்கிரமம் முதலியவைகளில் ஒப்பற்றவன். பல

—பாஸ. 67-ஸ-17 க.
—கிரோபாவீத்வா தர்மாத்மா ஸவீவரீவ தத்திது: |
ததி ப்ரிசுருது த்நூமத்தே நார்பிரஷ்டேரீ மதலாயுரா: |
வீரமக் அமை தடுக்கியிருத்த நிமத்தி ரானேந்தி அதுவரையில் நிருத்தர். அபாரமான வீரியம் பொருந்திய அந்த பரமசிவனுடைய வில் நடுவில் ஓடிந்தது.

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தலைமுறைகளாகக் கீர்த்திபெற்றுச் சத்தமான ஆசார குலத்திற் ளம்பந்தம் செய்யவேண்டுமென்று பந்துக்கள் விரும்புவார்கள். இங்ஙனாக வம்சத்திற்கு மேலான குலமுண்டோ? இவ்விதமான பெருமை வாய்ந்த ராகவணப் பர்த்தாவாக அடைந்ததால் ஸீதை யின் கீர்த்தி இன்னும் அதிகமாயிற்று. புத்திரானுயிருந்தால் ஸம்பா தித்த கீர்த்தியையே அடைவான். புத்திரியானதால் தான் பிறந்த வம்சத்திற்கும் புருந்த வம்சத்திற்கும் மூவேழு தலைமுறைகள் வரை யில் விசேஷ கீர்த்தியை ஸம்பாதிப்பான்.

75

என் பிரதிக்கை நிறைவேறியது. வீரசிரேஷ்டனுக்கே என் பெண்ணை மணம் செய்க்கும் பாக்டியத்தைப் பெற்றேன். என் உயிருக்குரியான ஸீதையை ராமனுக்குப் பார்வையாகக் கொடுப் பதில் எனக்குள்ள திருப்திக்கு அளவில்லை. தாங்கள் உத்தரவு செய்தால் இப்பொழுதே என் மந்திரிகள் அயோத்யைக்கு அதிவேக மாய் ரதங்களில் போய், இங்கே நடந்த யாவற்றையும் தசரத மஹா ராஜருக்குத் தெரிவிக்கட்டும். என் பிரதிக்கையையும் இந்த ராஜ குமாரர்கள் தங்கனால் ரகசிக்கப்பட்டு இங்கே வந்ததையும், ராமன் பரமசிவனுடைய வில்லை முறித்து ஸீதையை அடைந்ததையும் விஸ் தாரமாகச் சொல்லட்டும். அதி சீக்கிரத்தில் அந்த மஹாராஜாவை யும் பந்து பரிவார ஸைன்யங்களையும் இங்கே அழைத்து வரட்டும்" என்றார். கௌசிகர் அதற்கு ஸம்மதிக்க, ஜனகர் மந்திரிகளை அழைத்து, விவாஹ பத்திரிகைகளைக் கொடுத்து, சொல்லவேண்டிய வைகளை நன்றாக எடுத்துச் சொல்லி, தசரதரை ஸகல மரியாதை களுடன் அழைத்துவரக் கட்டளையிட்டார்.

80

85

90

அயோத்யாப் ப்ரேஷ்யாமாஸ நக்ரீமாத்மா க்ருதஸாஸ்தாத் |
யதாஹ்ருத்தம் ஸமாக்யாதும் ஆநேதும் ச ந்ருபம் ததா" (27)

ஸர்க்கம் 68

தசரதர் ஸமரசாரத்தை அறிந்தது

ஜநகேத ஸமாதீஷ்டா: துதாஸ்தே க்லாந்த வாலஹா: |
திரிராத்ரமூஷிதா மார்கே தே யோத்யாம் ப்ராவீஸந்புரீம் || (1)

ஜனகரால் அனுப்பப்பட்ட மந்திரிகள் மூன்றுநாள் இரவு பக லாய் பிரயாணம் செய்து, குதிரைகள் களைத்து, நான்காவது நாள் அயோத்யைக்கு வந்தார்கள். அரண்மனை வாசலிலுள்ள காவற்கார ரிடத்தில், "மிதிவாதிபதியான ஜனக மஹாராஜாவால் அனுப்பப் பட்ட தூதர்கள் தங்களைத் தரிசிக்க விரும்புகிறார்கள்" என்று அரச ருக்குத் தெரிவிக்கச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்படியே செய்ய அவருடைய சத்தரவால் மந்திரிகளை உள்ளே அழைத்துப் போனார்கள்.

5

10 வயது முதிர்ந்த தேவேந்திரனைப்போல் எம்மூலானத்தில் வீற்றிருக்கும் தசரதரைக் கண்டு, அவர்கள் இந்திரியங்களை அடக்கிக் கொண்டு, கைகூப்பி வெகு ஜாக்கிரதையாய், மதுரமான வார்த்தைகளால், "ஸ்வாமி! மிதிவாதிபதியும் எங்கள் பிரபுவுமான ஜனகமஹாராஜா தாங்களும் தங்களுடைய அக்னி ஹோத்திரமும் உபாத்தியாயமும் புரோஹிதமும் வேலைக்காரரும் சேஷமமா என்று அடிக்கடிவெகு பிரீதியுடன் விசாரிக்கிறார். பிறகு விசுவாமித்திர மஹரிஷியின் அனுமதி பெற்றுத் தங்களுக்குப் பின்வருமாறு தெரிவிக்கிறார். 'என்னிடத்திலிருக்கும் சிவதனுஸை நானேற்றுகிறவனுக்கே என் புத்திரியைப் பார்வையாகக் கொடுப்பேனென்று நான் பிரதிக்கை செய்திருப்பது தங்களுக்குத் தெரியும். இப்படி யத்தனம்செய்து பலிக்காத அரசர்கள் ஒன்றுகூடி மிதிவையை முற்றுக்கவிட்டதும் அபஜயமடைந்ததும் தங்களுக்குத் தெரியும். விசுவாமித்திர மஹரிஷியுடன் என் யாகத்தைப் பார்க்கவந்த தங்களுடைய புத்திரர்களான ராமலக்ஷ்மணர்களில், ராமன் அந்த வில்லை எடுத்து வளைத்து நானேற்றி முறித்தார். தஷ்யாகத்தில் எதைக்கண்டுதேவர்கள் பரமசிவனிடத்தில் பயந்து நடுங்கி ஓடினார்களோ அதே வில்லை எண்ணிறந்தஜனங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, ராமன் விளையாட்டாக வளைத்து முறித்தார். நான் செய்த பிரதிக்கைப்படி ஸீதையை அவருக்கு விவாஹம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்குத் தங்கள் அனுமதியை வேண்டுகிறேன். புரோஹிதர்கள் உபாத்தியாயர்கள் மந்திரிகள் ராஜ்ய உத்தியோகஸ்தர்கள் பந்து மித்திர பரிவாரஸைன்யங்களுடன் உடனே புறப்பட்டு மிதிவீக்கு வந்து, நிகரற்ற சீர்த்திசாலியான ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்த்து ஸந்தோஷிக்கவேண்டும். அது எனக்குப் பரமானந்தத்தைக் கொடுக்கும்; ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய விவாஹ மஹோத்ஸவத்தைத் தாங்கள் வந்து நடப்பித்து ஆனந்தமடையவேண்டும்' என்கிறார். விசுவாமித்திர மஹரிஷியும் சதானந்த மஹரிஷியும் இப்படிச்சொல்ல அனுமதி கொடுத்தார்கள்" என்றார்கள். தசரதருடைய பெருந்தன்மையாலும் மரியாதையாலும் பிரியத்தாலும் தைரியமாய் பரபரப்பில்லாமல் அமரிக்கையாய்த் தங்களுடைய ஸமாசாரத்தைத் தசரதருக்குத்தெரிவித்து, அவருடைய மேன்மையால் கட்டுப்பட்டு, அதிகமாய்ச் சொல்லாமல் நிறுத்திக்கொண்டார்கள்.

45 தூதர்களின் வார்த்தையைக் கேட்டுத் தசரதர் பரமாவந்த மடைந்தார். வலிஷ்டரையும் வாமதேவரையும் மற்றமந்திரிகளையும் பார்த்து, கொணல்கையின் கண்மணியான ராமசந்திரன் லக்ஷ்மணனுடன் விசுவாமித்திர மஹரிஷியால் சுகழிக்கப்பட்டு மிதிவீகில் இருக்கிறானும், ஜனகர் அவனுடைய வீரியத்தைப் பரிஷித்தறிந்து தன் புத்திரியை அவனுக்கு விவாஹம் செய்துகொடுக்க விரும்புகிறாராம். அது தங்களுக்கு இஷ்டமானால் தாமதமின்றி அதிசீக்கிரமாகப் புறப்பட்டு மிதிவீக்குப் போவோம்" என்றார். மந்திரிகளும்

50 மஹரிஷிகளும் அதை 'நல்லது நல்லது' என்று கொண்டாடினார்கள். பிறகு தசரதர் ஜனகருடைய மந்திரிகளைப் பார்த்து "இங்கிருந்து நாளை யினத்தில் புறப்பட்டுப் போவோம்" என்றார். அவர்கள் வெகு பிரீதியுடன் உபசரிக்கப்பட்டு அன்றிரவில் அங்கே தங்கினார்கள்.

மத்திணைஸ் தாம் நரேந்த்ரஸ்ய ராதிரிம் பரமஸத்த்க்ருதா: |
ஊஷுஸ்தே முதிதா: ஸர்வே குணை: ஸர்வை:ஸமந்திதா: || (19)

ஸர்க்கம் 69

தூரதர் மிதிவீக்கு வந்தது

ததோ ராதிர்யாம் வ்யதீதாயாம் ஸோபாத்யாய: ஸபாந்தவ: |
ராஜா த்ஸரதோ ஹ்ருஷ்ட: ஸுமந்த்ர மிதீ மப்ரவீத் | (1)

10 ஹகாட்காலையில் தசரதர் பந்துமித்திர உபாத்தியாய மந்திரி வர்க்கங்கள் புடைசூழ, ஸபையில் வீற்றிருந்து, ஸுமந்திரரே, கமது போக்கிஷத் தலைவர்கள் வேண்டியவரையில் சந்தினங்களையும் தனங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, விவாஹமஹோத்ஸவத்திற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளுடன் முன்னே போகட்டும். சதுரங்க ஸைன்யமும் சதம் பல்லக்கு யானை குதிரை முதலிய வாணங்களும் என் உத்தரவானவுடன் புறப்படத் தயாராக இருக்கட்டும். வலிஷ்டர் வாமதேவர், ஜாபாலி, காச்யபர், தீர்க்காயுளுள்ள மார்க்கண்டேயர், காத்தியாயனர் முதலிய மஹாத்மாக்கள் எனக்கு கேஷமமுண்டாக முன்னே செல்லட்டும். என் சத்தத்தை ஸீத்தமாய் வைத்திரும். தாமதம் செய்யவேண்டாம். ஜனகருடைய தூதர்கள் சீக்கிரப்படுத்துகிறார்கள்" என்றார். 5

அப்படியே மஹரிஷிகள் முத்தியும், தசரதர் நடுவிலும் ஸைன்யங்கள் பின்னுமாக அயோத்தியிலிருந்து புறப்பட்டு, நான்கு தினங்கள் பிரயாணம் செய்து விதேஹதேசத்திற்கு வந்தார்கள். அதைக் கேட்டு ஜனகர் காணிக்கைகளுடன் அவரை எதிர்கொண்டழைத்துத் தகுந்தபடி உபசரித்தார். தன் பிரதிக்கை நிறைவேற்றி உத்தம குலத்தில் தன் புத்திரிக்கு ஸம்பந்தம் கிடைத்ததால் பரமானந்தமடைந்த அவ்வரசன் "மஹாராஜா! கேஷமமாய் வந்தீர்களா? தங்கள் இங்கே வரப்பெற்றது, என் அதிருஷ்ட வசமே. தங்களுடைய புத்திரர்கள் வீரியத்தால் ஸம்பாதித்த நிகரற்ற சீர்த்தியைக் கேட்டு ஆனந்தமடைவீர்கள். தேவர்களால் சூழப்பட்டுத் தேவராஜன் வருவதுபோல், தர்மாத்மாவான வலிஷ்ட பகவானும் மற்ற பிராம்மணத்தமர்களும் நாளிருக்குமிடத்திற்கு வந்தது என் பாக்ஷியமே. வீரசிரேஷ்டர்களும் நீஹாத்மாக்களுமான ரகு குலத்தில் எனக்கு ஸம்பந்தம் கிடைத்ததால் என் புத்திரியின் விவாகத்திற்கு நேறும் இடைபூறுகளைல்லாம் நீங்கின. என் வம்சம் யாவரும் 25

30 பூஜிக்கத் தகுந்ததாயிற்று. விவாஹ நிச்சயத்தைப் பற்றின வார்த்தைகளைக் காணியில் பேசிக் கொள்ளலாம். இன்றும் மூன்று நான்கு தினங்களில் இந்த யாகம் முடியும். உடனே ரிஷிகளின் அனுமதி பெற்று பிராஹ்ம விவாஹத்தை நடத்துவோம்" என்றார்.

35 அதற்கு தசரதர் வெகு சாதுரியமாய், "தர்மரஹஸ்யத்தை அறிந்தவர்களுக்குள் சிரேஷ்டரே! என் புத்திரர்களின் பங்க்தால் ஸந்தோஷமடைந்து உமது பெண்களை அவர்களுக்கு விவாஹம் செய்துகொடுக்க நிச்சயித்திருப்பதைத் கேள்வியுடையது. கூத்திரி யனுக்கையால் நான் இதுவரையில் பிறர்க்குக் கொடுத்தவனெ யல்வா

40 மல் தானம் வாங்கினதில்லை. அந்த விஷயத்தில் எனக்கு அனுபவ மில்லை. ஆனாலும் கொடுப்பவர்களின் ஸமயத்தை வாங்குகிறவர் கள் அனுசரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். உமது இஷ்டப் படி நடக்க விரித்தமாயிருக்கிறேன்" என்று தர்மத்திற்கு ஒத்து

45 வணக்கமாயும் கீர்த்திகரமாயும் மறுமொழி சொன்னார். தன் புத்திரர்களின் வீரியத்தால் என் பெண்களை அடைந்து இஷ்டப்படி என் அனுமதியின்றி மணம் செய்து கொள்ளலாம். அப்படியிருந்தும் இவ்வளவு வினயமாகத் தன் பதவி செல்வம் வயது கீர்த்தி முதலிய வற்றை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் என்னிடத்தில் பேசினாரே என்று ஜன

கருக்கு அடங்காத ஆச்சரியமுண்டாயிற்று.

அங்கே வந்திருந்த மஹரிஷிகள் ஒருவர்க்கொருவர் ஸந்தித்து பிரியத்துடன் பேசிக்கொண்டு, அன்றிரவை வெகு ஸந்தோஷமாகக் கழித்தார்கள். தசரதர் ராம லக்ஷ்மணர்களையும் விசுவாமித்திர

50 மஹரிஷியையும் கண்டு, பரமானந்த மடைந்து, ஜனகரால் உபசரிக்கப்பட்டு அங்கே வலித்துக் கொண்டிருந்தார். ஜனகர் யாக காரியங்களை விதிப்படி நடத்தி, தன் புத்திரிகளின் விவாஹத்திற்கு மூன்று நடக்க வேண்டிய அங்குராப்பணம் முதலிய வெளவிக வைதிக காரியங்களில் கவலை செலுத்தினார்.

ஜனகோபி மஹாதேஜா: கீரியம் தர்மமேன தத்வயித் |
யஜ்ஞஸ்ய ச ஸுதாப்யாம் ச க்ருத்வா ராத்திரி முவாஸ ஹ ! (20)

ஸர்க்கம் 70

இஷ்டவாகு வம்சம்

தத: ப்ரபாதே ஜதக: க்ருதகர்மா மஹரிஷிபி: |
உவாச வாச்யம் வாச்யஜ்ஞ: ஸதாநந்தம் புரோஹிதம் ! (1)

6 மறுநாட் காணியில் ஜனகர் யாகக் கிரியைகளை முடித்து ஸபா மண்டபத்தில் வந்து மஹரிஷிகளுக்கு கடுவில் வீற்றிருந்து சதா னந்தரைப் பார்த்து, "ஸ்வாமி! எனக்கு அதிகாரிகளான ஒரு தம்பி உண்டு. அந்த குசவ்ஜன் மஹா தேஜஸ்வி, கீர்த்திசாலி; ஜலத்தில் கோட்டைச் சுவர்போல் நாட்டப்பட்டிருக்கும் குலங்களால் நிறைந்த

இஹுமதி நதியால் குழப்பட்டு, புஷ்பக விமானம்போல் ஸகல ஜனங்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும் ஸாங்காச்யமென்ற நகரத்தில் ராஜ்யபாலனம் செய்து வருகிறான். என் யாகத்திற்கு வேண்டிய பதார்த்தங்களை அனுப்பிக்கொண்டு அதைக் காப்பாற்று கிறானென்பது தங்களுக்குத் தெரியும். என் புத்திரிகளின் விவாஹ

10 மஹோத்ஸவத்தைப் பார்த்து அவனும் ஸந்தோஷிக்க வேண்டிய தல்லவா? அவனைச் சீகிரமாய் அழைத்து வரும்படி உத்தரவு செய்ய வேண்டும்" என்றார். உடனே சதானந்தர் நிபுணர்களான தூதர் களை வேகமாய்ச் செல்லும் குதிரைகளின் மேல் அனுப்பினார். மஹேந்திரனுடைய ஆக்கிரமால் அவன் தம்பியான உபேந்திரனை

15 அழைக்கப் போவதுபோல், அவர்கள் குசவ்ஜனுடைய நகரத்திற் குப் போய், ஜனகருடைய கட்டணையைத் தெரிவித்தார்கள். அவரும் உடனே புறப்பட்டு மிதிலைக்கு வந்து, மஹாதார்பிகரான ஜனகரை யும் சதானந்தரையும் நமஸ்கரித்து, அவர்களுடைய உத்தரவால் உத்தமமான ஸிம்ஹாஸனத்தில் உட்கார்ந்தார்.

பிறகு, அந்த ஸஹோதரர்கள் ஸுதாமா என்ற மந்திரியை அழைத்து, "சத்துருக்களால் ஐயிக்க முடியாதவரும் அளவற்ற தேஜஸ்ஸுள்ளவருமான அயோத்யாபதியின் விடுதிக்குப் போய், அவ

25 ரையும் அவருடைய குமாரர்களையும் மந்திரிகளையும் மஹரிஷிகளையும் தகுந்த மரியாதையுடன் அழைத்து வரவேண்டும்" என்றார்கள். ஸுதாமா தசரதர் இருக்குமிடத்திற்குப் போய் அவரை நமஸ்கரித்துக் கைகூப்பி, "அயோத்யாபதி! வீரகீரோஷ்ட! தங்களுடைய மஹரிஷி புரோஹித மந்திரி பந்து பரிவாரங்களுடன் தங்களைப்

30 பார்க்கவேண்டுமென்று ஜனகமஹாராஜா விரும்புகிறார்" என்றார். அப்படியே தசரதரும் மஹரிஷிகளும் மந்திரி பரிவாரங்களும் பந்துக் களும் ஜனகருடைய ஸபா மண்டபத்திற்கு வந்து, அவரால் தகுந்த படி உபசரிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு காலதேசத்திற்கு உசிதமாகப் பேசும் திறமையுள்ள தசரதர் ஜனகரைப் பார்த்து, "எங்களுடைய இஷ்டவாகு வம்சத்திற்கு வலிஷ்ட பகவான் பரமகுருவென்றும், ஸகல காரியங்களிலும் மூன்றிருந்து பேசுகிறவரென்றும் உமக்குத்

35 தெரியுமல்லவா? விவாஹம் செய்துகொள்ளும் ஸந்திர்புருஷர்களின் குலம் பத்துத் தலைமுறை வரையில் சுத்தமாயும் கீர்த்திபெற்றதாயும் இருக்கவேண்டுமென்ற நியாயத்தால் இங்கிருக்கும் விசுவாமித் திரர் முதலிய மஹரிஷிகளின் அனுமதி பெற்று, அவர் என் வம்ச பரம்பரையை கிரமமாக எடுத்துச் சொல்வார்" என்றார்.

40 பிறகு வலிஷ்டர், ஜனகரையும் சதானந்தரையும் ஸபையி லுள்ளவர்களையும் பார்த்து, "மனோ வாக்கிற்செட்டாத ஸ்வரூபத் தையுடைய மஹாவிஷ்ணுவிடத்திலிருந்து பிரஹ்மா உண்டானார்; அவர் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் உண்டாவதால் பிரவாஹ ரூபமாக நித்யர்; இரண்டு பரார்த்தகாலம் ஆயுளுள்ளவர்; அவரிடத்திலிருந்து முறையே மரீசி, காச்யபர், விவஸ்வானென்ற ஸூரியன், வைவஸ்

வதமனு, அயோத்யாதிபதிகளுக்கு மூல புருஷான இஷ்வாகு, குகரி
 விசுகி, மஹா தேஜஸ்வியும் பராக்கிரமசாலியுமான பாணன்,
 அனரண்யன், பிருது, த்ரிசங்கு, புவனூச்வன் (துத்துமாரன்), மார்
 50 தாதா, ஸுஸந்தி, ந்ருவஸந்தி, ப்ரஸேனஜித் என்ற ஸ்ரேணாதார
 கள், ந்ருவஸந்தியின் புத்ரினான பரதன், அஸிதன் உண்டானார்கள்.
 அவருடைய காலத்தில் ஹேஹயர்கள், தால ஐயர்கள், சஸ்பிந்துக்க
 ளென்ற அரசர்கள் அவரை யுத்தத்தில் ஐயித்து ராஜ்யத்திலிருந்து
 துரத்தினார்கள். அவர் தன் இரு மனைவிகளோடும் மந்திரிகளோடும்
 55 குறைவான ஸேனைபுடன் ஹிமயமலைக்குப்போய், பிருகு மஹாஷி
 தவம் செய்யும் புண்யஸ்தலத்தில் வஸித்தார். அவருடைய பத்தினி
 களில் ஒருத்தி, மற்றொருத்தியின் கப்பத்தை நாசம் செய்ய
 நினைந்து, அவருக்கு விஷம் கலந்த அன்னத்தைக் கொடுத்தாள்.
 அதைத் தெரியாமல் காஸித்தி என்ற பார்யை தின்றாள்; அவள்
 60 தனக்கு உத்தமமான புத்திரன் பிறக்கவேண்டுமென்று, அங்கே
 தவம் செய்து கொண்டிருந்த பிருகு வம்சத்தில் பிறந்த சபவன
 மஹாஷிக்குப் பணிவிடை செய்து வந்தாள்.

தேவர்களைப்போல் தேஜஸ்வியான அந்த முனிசிரேஷ்டர் அவ
 ளிடத்தில் ஸந்தோஷமடைந்து, "ஈ தெரியாமல் புஜித்த விஷத்தால்
 65 உன் கப்பத்திலுள்ள சிஷுக்கு யாதொரு கெடுதியும் நேராது.
 மஹா பாக்கியசாலியே! அது நிகரற்ற பல பராக்கிரமத்துடன் உன்
 வம்சத்தை விளங்கச் செய்யும்; கவலைப்படாதே" என்றார். சில
 காலத்திற்குப் பிறகு அஸிதன் இறந்தான். அந்தத் துக்கத்தால்
 காஸித்தி மனம் கலங்கி யிருக்கையில் மஹா கீர்த்திமானான ஒரு புத்
 70 திரனைப் பெற்றாள். கப்பத்தில் அவனுக்கு விஷ ஸம்பந்தமிருந்தபடி
 யால் ஸகரனென்று பெயர் வந்தது. அவனுக்குப் பிறகு அஸமஞ்சன்,
 அய்கமான், திலீபன், பகிரதன், கருதஸ்தன், ரகு, பிரவிருத்தனென்
 றவர்கள் முறையே பிறந்தார்கள். இவன் ஒரு ஸமயத்தில் "ஈ
 75 நரமாமஸத்தைத் தின்னும் ராக்ஷஸனுக்க் கடவாய்" என்று சபிக்கப்
 பட்டான். அதற்குப் பதிலாகச் சபிக்க ஜலத்தைக் கையிலெடுத்த
 பொழுது அது உசிதமல்லவென்று அவனுடைய பத்தினி தடுத்தாள்.
 ஆகையால் அதைத் தன் கால்களில் விட்டபின் அவை நிறம்
 மாறின. ஆகையால் அவனுக்குக் கல்மாஷு பாதனென்று பெயருண்
 80 டாயிற்று. அவனுக்குப் பிறகு சங்கணன், ஸுதர்சனன், அக்னிவர்
 ணன், சீக்ரகன், மரு, ப்ரகச்சுகன், அம்பீஷன், நகுலன், யயாதி, நா
 பாகன், அஜன் முறையே பிறந்து அரசாண்டார்கள். அஜனுடைய
 புத்திரனே இதோ இருக்கும் தசரதர். இவருடைய புத்திரர்களை
 ராம லக்ஷ்மணர்கள்.

ஆறிமுதல் வீரர்களும் ஸத்யவாதிகளும் சுத்தர்களும் மஹாதர்
 85 மிஷ்டர்களுமான இஷ்வாகு வம்சத் தசர்களைக் குலத்தில் பிறந்த
 ராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு உமது பெண்களை விவாஹம் செய்து
 கொடுக்கும்படி கேட்கிறோம். இவர்கள் எவ்விதத்திலும் ஒருவர்க்

கொருவர் தருந்த வரங்கள். ஆகையால் இதை நீர் அங்கீகரிக்க
 வேண்டும்" என்றார்.

ராம லக்ஷ்மணயோ ரரிதே³ த்வத்ஸு⁴தே வரயே ந்ருப |
 ஸத்⁵குஸாப்யாம் நரஸ்ப்ரேஷ்ட² ஸத்⁶குஸே த⁷ாது மர்ஹஸி || (42)

ஸர்க்கம் 71

தீமீவம்ச பரம்பரை

ஏவம் ப்ரீருவாணம் ஜநக : ப்ரத்யுவாச க்ருதாஞ்ஜலி : |
 ஸ்ரிராது மர்ஹஸி ப⁴த்³ரம் தே குஸம் ந : பரிசீர்திதம் || (1)

அதைக் கேட்டு ஜனகர் கைகடப்பி "மஹாஷிஷே! நல்ல குலத்தில்
 பிறந்தவன் விவாஹ காலத்தில் தன் வம்ச பரம்பரையை எடுத்துச்
 சொல்ல வேண்டும். அப்படியே என் குலக் கிரமத்தைச் சொல்லு
 5 கிறேன். முன் காலத்தில் தர்மானுஷ்டானத்தாலும் பலத்தாலும்
 நன்னடத்தையாலும் லோகங்களில் பிரஸித்திபெற்ற சீமீ என்ற
 ஒரு அரசனிருந்தார். அவருடைய புத்திரனுக்கு மிதி என்றும்
 ஜனகரென்றும் பெயருண்டு. இந்த மிதிலா நகரத்தை ஏற்படுத்தி
 10 னவார் அவரே. அவருடைய வம்சத்தில் முறையே உதாவஸு,
 நந்திவர்த்தனர், ஸுகேது, தர்மாத்மாவான தேவராத்தர், பிருஹத்
 ரதர், மஹாவீரர், ஸுதிருதி, திருஷ்டகேது, ஹர்யச்வர், மரு, ப்ர
 திர்த்தகர், கீர்த்திரதர், தேவமீடர், விபுதர், மஹீத்ரகர், கீர்த்திராதர்
 மஹாரோமா, ஸுவர்ணரோமா, ஹ்ரஸ்வரோமா என்றவர்கள்
 பிறந்தார்கள். இவருக்கு ஸீரத்வஜனென்ற நானும் குசத்வஜ
 15 னென்ற இந்த எந்தம்பியும் புத்திரர்களாகப் பிறந்தோம். அவர்
 எனக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்வித்துத் தபோவனத்திற்குப்
 போனார். மிகவும் வயது சென்ற எங்கள் பிதா, உத்தம கதி
 யடைந்த பிறகு நான் குசத்வஜனை வெகு அருமையாகப் போஷித்து,
 தர்மம் தவறாமல் அரசாண்டேன்.

ஸாஸ்காச்ய நகரத்து அரசனான ஸுதர்வா, "உம்மிடத்தில்
 20 ருக்கும் சிவதனுஷையும் நிகரற்ற ரூபவதியான ஸீதைமையும்
 எனக்கு அனுப்பும்" என்று தூதர்களால் தெரிவித்தான். நான்
 அதற்கு ஒப்பாததால் அவன் மிதிமையை முற்றுகை போட்டான்.
 அவனை யுத்தத்தில் கொன்று அவனுடைய ராஜ்யத்தை என் தம்பிக்
 குக் கொடுத்தேன். தேவ கன்னிகையைப்போல் அழகுள்ளவளும்,
 25 என்னால் வெகு பிரீதியுடன் வளர்க்கப்பட்டவளும் ராமனுடைய
 வீரியத்தால் ஐயிக்கப்பட்டபுளுமான ஸீதைமையை ராமனுக்கும்
 எனக்குப் பிறந்த ஊர்மீனையை லக்ஷ்மணனுக்கும் விவாஹம் செய்து
 கொடுக்கிறேன். இப்படி மூன்று தடவை உறுதியாகச் சொல்லு
 கிறேன். இதில் ஸந்தேகமில்லை. மஹாராஜி! தற்களுடைய குமாரர்

- 39 களுக்கு பிரஹ்மசரிய வீரத்ததை முடிக்கும் ஸமாவர்த்தனத்தையு விவாஹத்திற்குப் பூர்வாங்கமான நார்தீசிராத்தம் முதலிய வைதிகக் கிரியைகளையும் செய்யலாம். இன்று சந்திரன் மக நஷத்திரத்திலிருக்கிறார். இதற்கு மூன்றாவது தினத்தில் உத்தர பல்சுனி நஷத்திரத்தில் தங்களுடைய புத்திரர்களின் ஷேமத்திற்காகக் கோதானம் பூதானம் நிலதானம் ஹிரண்யதானம் முதலியவைகளைச் செய்யலாம். என் புத்திரிகளுக்குப் பரம மங்கள முண்டாவதற்கு வேண்டிய வைதிகக் கிரியைகளை நானும் செய்கிறேன்" என்று.

பீஷ்மீயா முத்தரே ராஜத் தஸ்யித் வைவாஹிகம் குரு |
ராமலக்ஷ்மணயோ ராஜத் தீநாம் காரியம் ஸுகோதீயம் || (24)

ஸர்க்கம் 72

பாத சத்ருக்களின் விவாஹ நிச்சயம்

தழுத்த வத்தம் வைதேஹம் விஸ்வாமித்திரோ மஹாமுநி : |
உவாச வசநம் வீரம் வஸிஷ்ட' ஸ்ரீதோ ந்ருபம் || (1)

- பீஷ்பு விசுவாமித்திரர் வஸிஷ்டருடன் ஆலோசித்து பராக்கிரம சாலியான ஐனகரைப் பார்த்து, "ராஜஸிரேஷ்ட! இஷ்வாகு கீமி யென்றவர்களை மூல புருஷர்களாகவுடைய வம்சத்தின் மஹிமை கினைக்க முடியாதது; அளவற்றது; நிகரற்றது. மேலும், ராம னுக்கும் ஸீதைக்கும், லக்ஷ்மணனுக்கும் ஊர்மினைக்கும் நடக்கும் விவாஹம் இரண்டு வம்சங்களுக்கும் தகுந்தது. ரூபம் ஐகவரியம் முதலிய எல்லா விஷயங்களிலும் தம்பதிகள் ஒருவர்க்கொருவர் தகுந்தவர்கள். ஆனால், இதைப்பற்றி உம்மிடத்தில் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். தர்மாத்மாவான குசத்வஜருக்கு இரண்டு பெண்களிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ரூபலாவண்யத்தில் நிகரற்ற அந்தக் கல்பைகளைத் தசரத புத்திரர்களான பாதனுக்கும் சத்ருக்களுக்கும் விவாஹம் செய்விக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தசரதருடைய நான்கு புத்திரர்களும், இந்திரன் யமன் வருணன் குபேரனென்ற லோகபாலர்களைப் போன்ற வர்கள். பராக்கிரமத்தில் தேவர்களுக்கு ஸமானர்கள். ரூபத் தாலும் யௌவனத்தாலும் எல்லோருடைய மனத்தையும் கவரு கிறவர்கள். இவ்விரு வம்சங்களும் தோஷமற்றவை. ஆகையால் பாத சத்தருக்கள்களுக்கு குசத்வஜருடைய பெண்களைப் பார்யை களாகக் கொடுத்து அந்த ஸம்பந்தத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும்" என்று. இப்படி வஸிஷ்டரும் விசுவாமித்திரரும் சொல்ல, ஐனகர் கைகப்பி, "முனி சிரேஷ்டர்களை! என் குலம் இஷ்வாகு வம்சத்திற்கு ஸமமென்று இந்த ஸம்பந்தத்தைச் செய்யும்படி ரிஷிசிரேஷ்டர்களான தாங்கள் உத்தரவு செய்ததால் என் குலம் தன்யமாயிற்று. தங்கள் ஆக்களுப்படி நடக்க வித்தமாக இருக்கி

- 25 நேன். குசத்வஜருடைய புத்திரிகளை பாத சத்ருக்கள்களுக்கு மணம் செய்விப்பதில் எனக்குப் பரம ஸந்தோஷம். நான்கு ராஜ குமாரர்களும் நான்கு ராஜ புத்திரிகளை ஒரே தினத்தில் பாணிக்ரஹ ணம் செய்யட்டும். பிரஜோத்பத்தி ஸ்தானத்திற்கு அதி தேவதை யான பகன், உத்தர பல்சுனி நஷத்திரத்திற்கும் தேவதை, ஆகையால் அந்த தினத்தில் விவாஹத்தை நடத்துவது சிலாக்கிய 30 மென்று த்ரீயோதிஷ வித்வான்கள் சொல்லுகிறார்கள்" என்று மதுர மாயத் தெரிவித்தார்.

- பிறகு எழுந்து வணக்கத்துடன் கைகப்பி "மஹரிஷிகளை! சிரேஷ்டமான தர்மம் எனக்குக் கிடைக்கும்படி செய்தீர்கள். நானும் குசத்வஜரும் தசரதரும் உங்களுடைய சிஷ்யர்கள். எங்க ளுக்குரிய மூன்று ஸிம்ஹாஸனங்களும் தங்களுடையவை. தசரத ருக்கு இந்த மிதிவை எவ்வளவு ஸ்வாதீனமோ அவ்வளவு அயோத் 35 யையும் எனக்கு ஸ்வாதீனம். ஆகையால் தாங்களே இவ்விடத் தில் பிரபுக்கள். இந்த ஸிம்ஹாஸனங்களை அங்கீகரித்து மேல் நடக்க வேண்டிய காரியங்களை ஆக்ரூபிக்கலாம்" என்று. தசரதர் ஸத் தோஷ மடைந்து "ஐனகரே! நீரும் உமது தம்பியும் நிகரற்ற குண சாலிகள். அநேக மஹரிஷிகளையும் அரசர்களையும் நன்றாகப் பூஜித் திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு ஸகல ஷேமங்களும் உண்டாகட்டும். விவாஹத்திற்குப் பூர்வாங்கமான கோதானம் நார்தீசிராத்தம் முதலிய வைதிகக் கிரியைகளைச் செய்ய அரண்மனைக்குப் போய் வருகிறேன்" 45 என்று அவ்விரு முனி சிரேஷ்டர்களையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு தன் விடுதிக்குச் சென்றார்.

- அங்கே அவர் விதிப்படி நார்தீசிராத்தம் செய்து மறுசாட் 50 காணியில் தன் குமாரர்களுக்கு வீரத ஸமாவர்த்தனத்தை முடித் தார். ஏராளமாகப் பால் கொடுக்கும் பசுக்களைக் கன்றுகளுடனும், தங்கக் கட்டுகளுடைய கொம்புகளுடனும், பால் கறக்க வேண்கலப் பாத்நிரங்களுடனும் ஒவ்வொரு பிராம்மணருக்கும் லக்ஷ லக்ஷ மாயத் தானம் செய்து, அளவற்ற திரவியங்களையும் கொடுத்தார். இப்படித் தன் குமாரர்களின் ஷேமத்தை உத்தேசித்து, வைதிக லௌகிகக் கிரியைகளைக் குறைவறச் செய்து, பரம ஸந்தோஷ 55 மடைந்து, லோகபாலர்களால் சூழப்பட்ட பிரஹ்மதேவரைப்போல் தன் குமாரர்களுக்கு நடுவில் விளங்கினார்.

ஸஸுதை : க்ருத கோதாஹை : க்ருதஸ்து ந்ருபதில் ததீா |
லோகபாலை ரிவாபா'தி க்ருத : லௌஸ்ய : ப்ரஜாபதி : || (25)

எர்க்கம் 73
ஸீதா விவாஹம்

யல்மிம்ஸ்து நிவஸே ராஜா சக்ரே வோ தாந முத்தமம் |
தஸ்மிம்ஸ்து நிவஸே ஸக்ரோ யுதாஜித் ஸமுபேவிவாத் | (1)

5 இந்தத் தினத்தில் தசரதர் தன் புத்திரர்களுக்கு விரத ஸமா
வர்த்தனம் செய்தாரோ அன்று கேகய ராஜபுத்திரனும் பரதனுக்கு
மாமனுமான யுதாஜித் மிதிஸைக்கு வந்து தசரதரைக் கண்டு கேமம்
விசாரித்து, "மஹாராஜா! தாமும், இன்னும் யானுடைய கேமத்
தைக் கோருவின் தீர்க்கனோ அவர்களும் ஸௌக்யமென்று கேகயாதி
10 பதி வெகுப்பிரீதியுடன் தெரிவிக்கிறார். என் ஸுஹோதரியின் மக
னைப் பார்க்கவிரும்பி அயோத்யைக்கு வந்தேன். நீங்கனெல்லோரும்
விவாஹ காரியமாய் மிதிஸைக்குப் போனதாகக் கேள்விப்பட்டே
இங்கே மிகவேகமாக வந்தேன்" என்றார். தனக்கு வெகு பிரியமான
தன் மைத்துனைக் கண்டு தசரதர் ஸந்தோஷித்துத் தருந்தபடி
உபசரித்தார்.

15 மறுகாட் காசியில் அவர் வித்திய கர்மங்களை முடித்துக்
கொண்டு பந்து பரிவார மந்திரிவர்களுடன் மஹரிஷிகளை முன்
னிட்டுக்கொண்டு யாகசாலைக்கு ஸமீபத்திலுள்ள விவாஹ மண்ட
பத்திற்குப் போனார். அவருடைய குமாரர்கள் விவாஹத்திற்குப்
பூர்வாங்கமான வைதிக வேளாண் காரியங்களை முடித்து, வஸ்திரா
பரணங்களை அலங்கரிக்கப்பட்டு, வாரிஷ்டர் முதலிய மஹரிஷிகளை
முன்னிட்டுத் தசரதருடைய ஸமீபத்தில் உட்கார்ந்தார்கள். பிறகு
20 வாரிஷ்டர் ஜனகரிடத்தில் வந்து, "ராஜா சிரிஷ்ட! அயோத்யாதி
பதி தன் புத்திரர்களுக்கு ஸகல விவாஹ பூர்வாங்கங்களை முடித்து,
கன்யாதானம் செய்யும் உமது ஸௌகரியத்தை எதிர் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறார். கொடுக்கிறவரும் பெற்றுக் கொள்ளுகிறவரும்
எவ்விதத்திலும் உத்தம மானவர்களாகையால், ஸகல கேமங்களு
முண்டாகும். இந்த சிலாஃயமான விவாஹத்தைச் செய்து உமது
25 வார்த்தையை சிறைவேற்றும்" என்றார். உத்தம தர்மங்களை அறிந்த
வரும், வெகு கம்பீர ஸ்வபாவமுள்ளவருமான ஜனகர் அதைக்
கேட்டு "என் அரண்மனை வாசலில் தங்களைத் தடுக்கும் காவலாளர்
யார்? இங்கே வருவதற்கு யானுடைய உத்தரவைக் கேட்க
வேண்டும்? தங்களுடைய கிருஹத்தில் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கத்
30 தடை யென்ன? அயோத்யை உங்களுக்கு எவ்வளவு ஸ்வாதீனமோ
அவ்வளவு இந்த மிதிஸையும் ஸ்வாதீன மல்லவா? விவாஹ ஸம்பந்த
மான ஸகல மங்கள காரியங்களையும் என் புத்திரிகளுக்குச் செய்து
முடித்தேன். கொழுந்து விட்டொரியும் அக்னி ஜ்வாலையைப்போல்
35 அவர்கள் ஸகல வஸ்திராபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டு,
மங்கள வேஷத்துடன் அக்னி வேதிக்கு ஸமீபத்தில் உட்கார்ந்திருக்
கிறார்கள். நான் ஸீத்தமாக இருக்கிறேன். உங்களுடைய வரவை

Notes : This Blank Page has also to be counted as a
another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

இயம் ஸீதா மம ஸாதா ஸுலதர்மசரீ தவ |
 பரதீக்ஷை சைநாம் பரீதரம் தே பாணியம் கிருஸ்ணீஷ்வ பாணீநா || —பால, 73ஸ-27ச.
 "இவள் பூமிவிசிந்து கிடத்ததால் வீதை என்று பெயருள்வள்... இவள் தன் உனக்குப் பார்வையாகக் கொடுக்கிறேன். பெற்றுக்கொள்... உன் கையால் இவளுடைய கையைப் பிடி."

எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அரண்மனையின் வாசலில் ஏன் தங்கவேண்டும்? காலதாமத மில்லாமல் வந்து விவாஹத்தை நடத்த வேண்டும்" என்றார். தசரதர் புத்திர மித்திர பந்து மந்திரி புரோஹித மஹரிஷி பரிவாரங்களுடன் விவாஹ மண்டபத்தில் பிரவேசித்தார்.

40

ஐனகர் அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி மரியாதை செய்து ஆஸனம் கொடுத்து "வளிஷ்ட மஹரிஷே! ஸகல லோகங்களுக்கும் பரமானந்தத்தைக் கொடுக்கும் ராமனுடைய விவாஹ மஹோத்ஸவத்தை தர்மஸ்வரூபியான தாங்களும் மற்ற ரிஷிகளும் நடத்துமாபடி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்" என்றார். வளிஷ்டர் அப்படியே ஆகட்டுமென்று, விசுவாமித்திரரையும் சதானந்தரையும் மற்ற மஹரிஷிகளையும் முன்னிட்டுக் கொண்டு விவாஹ மண்டபத்தில் நடுவில் விதிப்படி வேதியை அமைத்து, அதைச் சந்தனம், புஷ்பம், தங்கப் பாலிகைகள், கிண்டிகள், சங்கபாத்திரங்கள், முனித்த விதைகளுள்ள மடக்குகள், தூபத்தால் நிறைந்த பாத்திரங்கள், ஸ்ருக், ஸ்ருவம், மஞ்சள் கலந்த அஷ்டகைகள், செல் பொரிகளும் அர்க்கிய ஐஸமும் நிறைந்த பாத்திரங்கள் முதலியவைகளால் அலங்கரித்தார். பிறகு அதன்மேல் ஒரே அளவுள்ள தர்ப்பங்களைப் பரப்பி மந்திரங்களுடன் அக்னிப் பிரதிஷ்டை செய்து தம்பதிகளின் க்ஷேமத்திற்காக நேறாமம் செய்தார்.

45

50

55

பிறகு ஐனக மஹாராஜர் ஸர்வாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்ட ஸீதையை அக்னிக்கு ஸமீபத்தில் ராமனுக்கெதிரில் நிறுத்தி, கௌஸல்யையின் ஆணத்ததை விருத்தி செய்யும் ரகுவிசைப் பார்த்து "இவள் பூமிவிசிந்து கிடத்ததால் வீதை என்று பெயருள்ளவள். நான் வெகுப் பிரீதியுடன் இவளை என் பெண்ணாக வளர்த்து, ஸகல தர்மங்களையும் உபதேசித்திருக்கிறேன். நீ எந்த தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க விரும்புகிறாயோ அதைத் தானும் கூட இருந்து அனுஷ்டிப்பான். இவளை நான் உனக்குப் பார்வையாகக் கொடுக்கிறேன், பெற்றுக்கொள். உனக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். உன் கையால் இவளுடைய கையைப் பிடி. இவள் மஹா பதிவிரதையாக இருப்பான். மஹா பாக்ஷியசாஸி; உன் நிழலிப்பால் உன்னை விட்டுப் பிரிவாதவன்" என்று மந்திரங்களால் பரிசுத்தமான ஐஸத்தை அவருடைய கையில் வார்த்தார். அப்பொழுது தேவர்களும் மஹரிஷிகளும் 'நல்லது, நல்லது' என்று கொண்டாடினார்கள். தேவதூதர்பி முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கின. ஆகாசத்திலிருந்து புஷ்பமாரி பொழிந்தது.

60

65

70

பிறகு ஐனகர், "வக்ஷமணா! என்னால் கொடுக்கப்படும் ஊர்யினையைக் காலதாமதமில்லாமல் பாணிக்கிரஹணம் செய், உனக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும்" என்றார். பிறகு பரதனைப் பார்த்து 'ரகுந்தன! மாண்டவியை பாணிக்கிரஹணம் செய்' என்றார். பிறகு சத்ருக்களைப் பார்த்து "பராக்கிரமசாலியே! கருதகீர்த்தியைப்

75

80 பாணிக் கிரஹணம் செய். நீங்கனெல்லோரும் பிரஹ்மசரிய விரதத் தைப் பூர்ணமாய் அனுஷ்டித்தவர்கள். மதுரமான ஸ்வபாவமுள்ளவர்கள். கிருஹஸ்தாகிரமத்தை அனுஷ்டியுங்கள். காலதாமதம் வேண்டாம்" என்றார்.

85 உடனே அந்த நான்கு ராஜ புத்திரர்களும் வலிஷ்டருடைய அனுமதியால் அந்த நான்கு ராஜ புத்திரிகளைப் பாணிக் கிரஹணம் செய்தார்கள். பிறகு அவர்கள் அக்ஷியையும் ஜனகரையும் ரிஷிகளையும் பிரதக்ஷிணம் செய்து தங்களுடைய ஸூத்ரிப்படி தனியாய் அக்ஷிப் பிரதிஷ்டை செய்து விவாஹ ஹோமத்தை நடத்தினார்கள். அந்த ஸமயத்தில் தேவதைகள் புஷ்பமாரி பெய்தார்கள். அத்துபி முதலிய வாத்தியங்களை முழக்கினார்கள். கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்களும் மதுரமாய் பாடினார்கள். மங்கள வாத்தியங்களை வாசித்தார்கள். ஆனந்தமாய் நர்த்தனம் செய்தார்கள். சகுருவ ரிரேஷ்டர்களான அந்த ராஜ குமாரர்களுடைய விவாஹ காலத்தில் இவ்விதமான ஆச்சரியங்கள் நடந்தன. இப்படி வாத்திய கோஷங்களுடன் ராஜபுத்திரர்கள் அக்ஷியை மூன்று தடவை பிரதக்ஷிணம் செய்து விவாஹ ஹோமத்தை முடித்து, பத்னிகளுடன் தங்களுடைய அரண்மனைக்குப் போனார்கள். தசரத மஹாராஜா தன் பந்து பரிவாரங்களோடும் மஹரிஷிகளோடும் அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டே ஆனந்த பரவசராய்ப் பின் சென்றார்.

அதோ³ பகாரியாம் ஜக்⁴முஸ் தே ஸபா⁵ர்யா ரகு⁶ந்தத⁷தா : |
ராஜா⁸ப்யநுயயென பஸ்யத் ஸர்ஷிஸங்க⁹ : ஸபா¹⁰ந்த¹¹வ : | (40)

ஸர்க்கம் 74

பரசுராமர்

அத¹ ராத்ரயாம் வ்யதீதாயாம் விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி : |
ஆப்ருஷ்ட்வா தென ச ராஜா²நென ஜகா³மோத்தர பர்வதம் | (1)

5 மதுரகாட் காலைப் விசுவாமித்திர மஹரிஷி தசரதரிடத்திலும் ஜனகரிடத்திலும் சொல்லிவிட்டு ராஜகுமாரர்களை மணப்பூர்வமாய் ஆதிர்வதித்தபின் ஹிமயமலைக்குப் போனார். பிறகு தசரதர் ஜனகரிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு அயோத்யைக்குப் போகப் புறப்பட்டார். அப்பொழுது மிதிலாபதி தன் புத்திரிக்குக் கன்யாதானமாய் அநேக லக்ஷம் பசுக்களையும் நேர்த்தியான கம்பளங்களையும் பட்டுகளையும் வஸ்திரங்களையும் பூர்ணமாய் அலங்கரிக்கப்பட்ட யானை குதிரை சதம் காலாட்கள் வேலைக்காரர்கள் வேலைக்காரிகள் அளவற்ற தங்கம் வெள்ளி மூத்து பவழம் சத்தினம் முதலியவைகளையும்

10 வேகுப்பிரியத்துடன் கொடுத்தார். தசரதருடன் வெகுதூரம் வந்து, அவர் அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்ட பிறகு மிதிலைக்குத் திரும்பினார்.

பிறகு தசரதர் புத்திரமித்திர பந்துவர்க்க பரிவார ஸைன்யங்களுடன் மஹரிஷிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு அயோத்யைக்குத் திரும்பும்பொழுது காக்கை முதலிய பகழிகள் கடுமையாகக் கத்தின. ஆனால், மிருகங்கள் பிரதக்ஷிணமாய்ச் சென்றன. அதைக் கண்டு தசரதர் "வலிஷ்ட மஹரிஷே! பாருங்கள். பகழிகள் பயங்கரமாகக் கத்துகின்றன. மிருகங்களோ பிரதக்ஷிணமாகச் செல்கின்றன. ஏன் தேகம் நடுங்குகிறது. மனத்தில் கவலை குடிக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் பயனென்ன?" என்று கேட்டார். அந்த முனிசிரேஷ்டர் "ஸமீபத்தில் நமக்கு ஆபத்து நேருமென்பதைப் பகழிகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால் அது நிவர்த்தியாகுமென்பதை மிருகங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆகையால் கவலைப்பட நியாயமில்லை" என்றார்.

அவர்கள் அப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு பெரும் காற்றுக் கிளம்பி பூமியை நடுங்கச் செய்தது. பெரிய மரங்கள் முறிந்து விழுந்தன. ஸூரியனை இருள் மூடிற்று. திக்குகள் விளங்கவில்லை. லக்ஷ வஸ்துக்களும் புழுதியால் மறைந்தன. ஸகல பிராணிகளும் திகைத்து நின்றன. வலிஷ்டர் முதலிய மஹரிஷிகளையும் தசரதரையும் ராஜகுமாரர்களையும் தவிர மற்றவர்கள் புழுதியால் மூடப்பட்டு மூர்ச்சையடைந்து அசையற்று நின்றார்கள். இப்படி எங்கும் பயங்கரமான இருள் சூழ்ந்தபொழுது பரசுராமர், ஜடாமண்டலத்துடன் மின்னற்கொடியைப் போன்ற வில்லையும் சிரேஷ்டமான பாணத்தையும் கையில்பிடித்துக்கொண்டு தோளில் சத்தூக்களை வேரறுக்கும் கோடரியுடன் அவர்களுக்கெதிரில் தோன்றினார். பிறகு வம்சத்திலுதித்த ஜமதக்னி புத்திரரான அந்த பிராம்மணேத்தமர் பிரளய காலாக்கிரமம் போல் தேஜஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு, ஸாமான்ய ஜனங்கள் கண்ணெடுத்தும் பார்க்க முடியாதவராக, கைலாஸத்தைப் போல் பிறரால் ஐயிக்க முடியாதவராகத் தோன்றினார். திரிபுராஸூரர்களை ஸம்ஹரித்த பரமசிவனைப்போல் ராஜவம்சங்களைப் பலதடவை வேரறுத்தவர் அவர். பயங்கரமான ரூபத்துடன் தேஜஸால் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கும் ஜமதக்னி குமாரனைப் பார்க்கும், ஜபஹோம நியமங்களால் பிரஸித்தி யடைந்த வலிஷ்டர் முதலிய மஹரிஷிகள் "இவருடைய பிதா குத்திரியனால் கொல்லப்பட்டதற்காக இவர் கோபம் கொண்டு ராஜவம்சங்களைப் பலதடவை வேரறுத்து, பழிக்குப் பழிவாங்கி, தன் பிரதிக்கையை நிறைவேற்றி, கோபதாபங்களை விட்டு, ஸ்வபாவமான சாந்த குணத்தைக் கைக்கொண்டாரல்லவா? இவருக்கு இன்னும் குத்திரிய வம்சத்தை அழிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்க நியாயமில்லையே" என்று ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். பிறகு அநிதி பூஜைக்கு வேண்டிய அர்க்கியபாத்தியம் முதலியவைகளை எடுத்துக்

50 கொண்டு அவரை மதுரமான வார்த்தைகளால் 'ராம ராம' என்று அழைத்தார்கள். அவர் அந்தப் புகைஞ்சை அங்கேயே விட்டு, தசரத புத்திரான ராமனையே லக்ஷ்யம் செய்து, இப்படிச் சொன்னார்.

ப்ரதிக்ருஷ்ய து தாம் பூஜாம் சிஷிதீத்தாம் ப்ரதாபவாந் |
ராமம் தா'ஸரதீம் ராமோ ஜாமதீகீத்யோ ப்யபா'ஷத | (26)

ஸர்க்கம் 75

ராமராம ஸம்வாதம்

ராம தா'ஸரதீ ராம விரீயம் தே ஸ்ருயதேதீ'பு'தம் |
த'துஷோ பே'த'நம் சைவ தீ'தி'வேத மயா ஸ்ருதம் | (1)

5 "தீசரத புத்திரான ராம! நாடகை ஸுபாஹு மாகீசன் முதலிய ராஜஸர்க்களை நீ ஸம்ஹரித்தாயென்றும், அஹல்ஹயின் சாபத்தை நீர்த்தாயென்றும், சிவதனுளை எடுத்து வளைத்து முறித்தாயென்றும், உன் வீரியமும் பலமும் அதிகமாகக் கொண்டாடப்படுவதைக் கேட்டேன். சிவதனுளை முறித்தது வெகு ஆச்சரியமான காரியமே. அப்படி நடக்குமென்று மனந்தாலும் நினைக்க முடியாது. ஆகையால் அதன் உண்மையை அறிய நான் இந்த வில்லுடன் வந்திருக்கிறேன். இந்த சிரேஷ்டமான ஆயுதம் ஜமதக்னி என்ற என் பிதாவால் எனக்குக் கிடைத்தது. நீ சிவதனுளை முறித்தது உண்மையானால், இதை எடுத்து வளைத்து நாணேற்றி, இந்த சிரேஷ்டமான பாணத்தைப் பூட்டு. அதனால் உன் பலத்தை அறிந்து உன் வீரியத்தை மெச்சி, உன்னுடன் புத்தம் செய்வேன்" என்றார்.

15 ராமனுடைய ஆச்சரியமான செய்கைகளையும் பராக்ரமத்தை யும் நன்ருயறிந்தும், அவரிடத்தில் தான் வைத்த பிரீதியால் தசரதர் முகம் வாடித் தினமாகக் கைகப்பி, "ஸ்வாமி! நாங்கள் பிராம்மணேத்தமரல்லவா? அபாரமான கருணையென்பது தங்களுக்கு ஸ்வபாவ குணமல்லவா? ஷத்திரிய வம்சங்களைப் பல தடவை வேறுத்து ஒப்பற்ற கீர்த்திபெற்ற தங்களுக்கு இந்தக் குழந்தையை ஐயிப்பதால் அதிக கீர்த்தியுண்டோ? ஷத்திரியர்களிடத்திலுள்ள கோபத்தை விட்டீர்களல்லவா? ஒன்றும் தெரியாத இந்தச் சிறுவனுடன் தங்களுக்கு விரோதம் எதற்கு? இவர்கள் தங்களுக்கு ஒரு பொருளா? மேலும், அறுபதாயிரம் வருஷங்கள் வரையில் புத்திரனில்லாமல் எண்ணிறந்த விரதங்களையும் சிவமங்களையும் அனுஷ்டானங்களையும் செய்து இவர்களை அடைந்திருக்கிறேன். இவர்களுக்கு அபயநாணம் செய்ய வேண்டும். வேதாத்யயனத்திலும் விரதானுஷ்டானத்திலும் நோக்கமுள்ள பார்க்கவ குலத்தில் பிறந்து, ஸ்வபாவ குணங்களால் முன்னோர்களை மிஞ்சிய தங்களுக்கு, புத்தம் முதலிய ஷத்திரிய தர்மங்கள் தகுமா? இருபத்தொரு

30 தடவை அசர்க்களை நிர்ப்பலம் செய்து, இந்தப் பூமியைக் காசிய பஞ்சுக்கு தானம் செய்தீர்கள். இனி நான் ஆயுதமெடுப்பதில்லை என்று இந்திரனிடத்தில் பிரதிக்கை செய்தீர்களல்லவா? 'இது வரையில் என் ஜாதிக் கு விரோதமான தர்மத்தைக் கைக்கொண்டு, கோபத்திற்கு இடம் கொடுத்து, மிகுந்த ஜீவஹிம்ஸை செய்தேன். இனி என் ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்று பச்சாத் 35 தாப மடைத்தீர்கள். நாங்கள் செய்த ஜீவஹிம்ஸைக்கு பிராயச் சித்தமாக ஒரு பெரிய யாகத்தை நடத்தி, அதில் அத்வாயுவான காசியபுருஷுத் தங்களால் ஐயிக்கப்பட்ட இந்தப் பூமி முழுவதையும் தஷ்டிரியாகக் கொடுத்து, மஹேந்திர பர்வதத்தில் கடுத்தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்களல்லவா? ஐயோ! என் துரதிருஷ்டத் 40 தால் என் வம்சத்தையும் நாசம் செய்ய வந்திருக்கிறீர்களே. 'ஒரு புத்திரன் இறந்தால் எல்லாம் போய் விடுமா' என்று எண்ணம் வேண்டாம். எனக்கும் என் பந்துமித்திர பரிவாரங்களுக்கும் இந்த மஹரிஷிகளுக்குக்கும் ராமனே ஜீவாதாரமென்பது ஸத்தியம். அவனுக்கு ஏதாவது கெடுதி நேர்த்தால் காங்கனெல்லோரும் மடிவோம் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை" என்றார்.

அவருடைய வார்த்தையைக் கொஞ்சமும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் பரசராமர் ராமனைப் பார்த்து, "பூர்வகாலத்தில் விசுவகர்மா உத்தமமான இரண்டு வில்லுகளைச் செய்தான். அவை தெய்வத்தன்மையுள்ளவை, ஸகல வேகங்களிலும் பிரவீர்த்தி பெற்றவை. வெகு உறுதியானவை, அளவற்ற பலமுடையவை, ஒப்பற்றவை, வெகு சிரமத்துடன் செய்யப்பட்டவை. திரிபுராஸுரர்களுடன் யுத்தம் செய்யச் சிவபெருமானிடத்தில் தேவதைகள் அவைகளில் ஒன்றைக் கொடுத்தார்கள். ஜனகருடைய ஸதஸில் நீ வளைத்து முறித்த வில் அதே; 55 என் கையிலிருக்கும் வில் இரண்டாவது. இதைத் தேவர்கள் மஹா விஷ்ணுவிடத்தில் கொடுத்தார்கள். வெகு தேஜஸுடன் வளைங்கும் இந்த வில், ருத்திரனுடைய வில்லிற்கு ஸமமான பலமுடையது. 'இதை என்விடத்தில் கொடுப்பதில் என்ன விசேஷம்' என்றால் சொல்லுகிறேன் கேள்.

60 திரிபுர ஸம்ஹாசமான பிறகு தேவர்களுக்கு ஒரு பெரிய ஸந்தேகமுண்டாயிற்று. அதைத் தீர்க்க அவர்கள் பிரஹ்மாவிடத்திற்குப் போய் "ஸ்வாமி! மஹாவிஷ்ணுவே விசேஷ வீரியமுள்ளவர். வராஹாவதாரமெடுத்து பா தாளத்திலிருந்து பூமியைக் கொண்டு வந்தது முதலிய பல அப்புதமான காரியங்களே இதற்கு பிரமானமென்று நாங்கள் இதுவரையில் பல தடவை கொண்டாடக் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அப்பொழுது ருத்ரன் அந்த விஷ்ணுவையே பாணமாய் வைத்துக்கொண்டு ஒருவரும் ஜெயிக்க முடியாத திரிபுரா 65 ஸுரர்களை ஐயித்திருக்கிறார். விஷ்ணுவின் வீரியம் அதிகமா, சிவனுடைய வீரியம் அதிகமா?" என்றார்கள். பிரஹ்மா, "நான் எவ்வளவு தடவை உபதேசித்தும் இந்த விஷயம் இவர்களுடைய புத்தி 70

யில் படவிலீலை. விஷ்ணு ருத்ரர்களின் வீரியத்தை பிரத்யக்ஷமாய் வெளிப்படுத்துவது நல்லது என்றெண்ணி, மஹாவிஷ்ணுவிடத்திற்குப் போய் 'ஸ்வாமி! திரிபுர ஸம்ஹார காலத்தில் நானே பிரதானமாக இருந்தேன். நானல்லவா வில்லாணி? இந்த விஷ்ணு கேவலம் எனக்குப் பாணமாயிருந்தாரல்லவா' என்று பரமசிவன் தங்களைப் பற்றி வெகு குறைவாகப் பேசுகிறார்" என்றார். பிறகு மஹா தேவரிடத்திற்குப் போய், "ஸ்வாமி! திரிபுர ஸம்ஹார காலத்தில் நான் பாணத்தின் முனியாக இருந்து அவருக்கு ஒத்தாசை செய்யா விட்டால் ஐயம் இடைத்திருக்குமா? அவ்வஸூரர்களைக் கொன்றது நானல்லவா" என்று மஹாவிஷ்ணு தங்களைப்பற்றி வெகு இகழ்வாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்" என்றார். இப்படி இருவருக்கும் வெளிப்படையாக விவாதத்தை முட்டிவிட்டார்.

அவர்களும் சதுர்முகருடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து, அதை நிறைவேற்ற, ஒருவரை பொருவர் ஐயிக்கவேண்டுமென்று மஹா கோபத்துடன் ஸகலபிராணிகளும் பயத்தால் மயிர்க் கூச்சலடையும் படி, யுத்தம் செய்தார்கள். அப்பொழுது மஹாவிஷ்ணு ஆயுதத்தை தொடாமலேயே 'ஹும்' என்று ஒரு சப்தம் செய்தார். உடனே பரமசிவனுடைய வில் பலமிழங்கியது. மூன்று தேவதிரங்களை யுடைய பரமசிவனும், திரிபுரங்களை யெரித்த நெற்றிக்கண் பயன்படாமல், அந்தச் சப்தத்தால் பிரமித்து நின்றார். உடனே தேவர்களும் ரிஷிகளும் தேவகணங்களும் அவ்விரு மஹாபுருஷர்களையும் நமஸ்கரித்து, யுத்தத்தை நிறுத்தும்படி பிரார்த்திக்க, அவர்கள் அப்படியே சார்தமடைந்தார்கள். பிறகு தேவர்களும் ரிஷிகளும் 'நமக்கு இனி ஸந்தேகமில்லை, நமது உத்தேசம் நிறைவேறிற்று. நமக்குப் பூஜ்யரான பிரஹ்மாவின் வார்த்தையைக் காட்டிலும் நாம் கேரில் பார்த்ததே விதேசமும். திரிபுர ஸம்ஹார காலத்தில் பரமசிவனுடைய வில்லில் மஹாவிஷ்ணுவின் வீரியம் நிறைந்திருந்ததால் ஐயம் இடைத்தது. இப்பொழுது அது விலகினதால் அவருடைய சக்தியால் பலமிழங்கியது. ஆகையால் ருத்ரனைக் காட்டிலும் விஷ்ணுவே 'மேலானவர்' என்று முடிவு செய்தார்கள்.

ருத்ரன் கோபமடங்காமல் தன் வில்லையும் பாணத்தையும் விதேஹ வம்சத்தில் பிறந்த தேவராதனென்ற ராஜரிஷிக்குக் கொடுத்தார். மஹாவிஷ்ணு தன் உத்தமமான வில்லைப் பிருகு வம்சத்தில் பிறந்த ரீசிகரிடத்தில் ஒப்புவித்தார். அவர் அதைத் தம் புத்திரரான ஐமதக்கனிக்குக் கொடுத்தார். மஹாதேஜஸ்வியும் தபோநிதியும் ஒப்பற்ற மஹிமையுள்ளவருமான என் பிதாவை, இந்த ஆயுதமில்லாதபொழுது ஒரு நாள், கார்த்தவீரியார்ஜுனன் ஸாதாரணமாக நிறைந்து குரூரமாகக் கொன்றான். அதுவரையில் ஒருவரும் கேட்டிராத அந்த மஹா பாபத்தால் நான் அடங்காது கோபம் கொண்டு கூத்திரியர்களைப் பிறக்கப் பிறக்க இருபத்தொரு தடவை வேரறுத்து, பூமியை ஐயித்து, ஒரு பெரிய யாகம் செய்து அதில்

விஷியப மஹரிஷிக்கு அதைத் தகழிணயாகக் கொடுத்துவிட்டு, மஹோத்ர பர்வதத்தில் தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். நீ பரமசிவனுடைய வில்லை முறித்ததை அங்கே கேள்வியுற்று, உடனே அதி வேகமாய்ப் புறப்பட்டு வந்தேன். இந்த விஷ்ணு தனாக பரம்பரையாய் என் பாட்டனிடத்திலிருந்து எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதை எடுத்து வளைத்து நானேற்றி இந்த சிரேஷ்டமான பாணத்தை பூட்டு. என்னால் முடியாதென்று பிராம்மணனைப்போல் சொல்லாதே. மஹா வீரியமுள்ள கூத்திரிய வம்சத்தில் பிறந்தவனென்பதை மறக்காதே. நான் சொன்னபடி நீ செய்தாலும் உன்னை விடுவதில்லை. உன் வீரியத்தைப் பரிசுதிக்க உன்னுடன் யுத்தம் செய்யவேன்" என்றார்.

யோஜயஸ்வ த:று: ஸ்ரேஷ்டே: ஸரம் பர புரஞ்ஜயம் |
யதி: ஸக்தோஷி காகுதஸ்த: த்வந்த்வம் தோஸ்யாமி தே தத:(28)

ஸர்க்கம் 76

பரகராம கர்வபங்கம்

ஸூருத்வா தஜ்ஜாமதக்: ந்யஸ்ய வாக்யம் தா: ஸரநி: ததா |
கௌரவாத்நந்தரித கத: பிது ராம மதா: ப்ரவித் | (1)

ராமன் தன் பிதாவிற்கு கெதிரில் உரக்கப் பேசக் கூடாதென்ற மனியாதையை அனுஸரித்துப் பரகராமரைப் பார்த்து மெதுவாய், "பிருகு குலதிலக! தங்களுடைய வீரச் செயல்களைக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். தகப்பனைக் கொன்றவர்களைக் கொன்று பழி தீர்க்க வேண்டியது குரானு புத்திரனுடைய கடமை; அதை ஒப்புக்கொண்டேன். இது வரையில் தங்களை எதிர்த்த கூத்திரியர்களைப்போல் பராக்ரீமமற்ற அசத்தனென்று என்னையும் எண்ணி அவமதிக்கிறீர்கள். பிறர் செய்யும் அவமானத்தைப் பொறுக்க மாட்டேன். பிறரை அடக்கும் சக்தி எனக்குண்டு. அதை இப்பொழுது பார்ப்பீர்கள்" என்று அதிகக் கோபத்துடன் பரகராமருடைய கையிலிருந்து வில்லையும் பாணத்தையும் வெகு லாகவமாக வார்ப்பி, வில்லை வளைத்து நானேற்றிப் பாணத்தை பூட்டி, "நாங்கள் சொன்னபடி செய்தேன். நாங்கள் பிருகு வம்சத்தில் பிறந்த பிராம்மண சிரேஷ்டர்; என் குருவான விசுவாமித்திரருடைய ஸதேஹாநரி தங்களுடைய பிதாவைப் பெற்றவன். ஆகையால் தங்களுடைய உயிரை வார்ப்பும் இந்தப் பாணத்தை பிரயோகிக்க முடியாமலிருக்கிறேன். இந்தப் பாணமோ விஷ்ணுவைச் சேர்ந்தது. சத்ருவை ஐயிக்காமல் திரும்பாது, பலத்தையும் கர்வத்தையும் அழிக்கும், வீண் போகாதது. தங்களுடைய தபோ பலத்தால் ஸம்பாதித்த உத்தம லோகங்களை அடையாமல் செய்யப்படுமா? அந்தத் தவத்தின் பயனை இதற்குப் பரி

கொடுக்கிறீர்களா? அல்லது நினைத்த வேல்களுக்குப் போகும் தங்களுடைய சக்தியை அழிக்கட்டுமா?" என்றார்.

25 தன் பூர்வாவதாரமான பரகராமரிடத்திலிருந்து தன் வில்லையும் பாணத்தையும் வாங்குவதாய் வெளிக்குக் காட்டி, ராமன் அவரிடத்தில் முன்பு வைத்த சக்தியைத் தானே மறுபடியும் தன்னிடத்தில் வருவித்துக் கொண்டார். அந்த ஆச்சரியத்தைப் பார்க்க பிரஹ்மாதி தேவர்களும் மஹரிஷி கந்தர்வ அப்ஸரஸ் எரித்த சாரண சின்னர யகூ நாக ராஜஸ கணங்களும் கூட்டம் கூட்டமாக வந்தார்கள். 30 ஸகலப் பிராணிகளும் அசைவற்று நின்றன. பரகராமரிடத்திலிருந்த விஷ்ணு தேஜஸ் அவரை விட்டு விலகிற்று. ஒன்றும் தோன்றாமல் இடென்ன ஆச்சரியமென்று அவர் ராமனை உற்றுப் பார்த்தார்.

35 தன் சக்தி குறைவதற்கு அவருடைய தேஜஸை காரணமென்று உணர்ந்த பரகராமர், மலர்ந்த செந்தாமரை இதழ்களைப் போன்ற நெத்திரங்களை உடைய ராமனை மஹாவிஷ்ணுவே என்றறிந்து மெதுவாய், "காசியபகுக்கு இந்தப் பூரியை நான் தானம் செய்த பொழுது அவர் 'என் ராஜ்யத்தில் வளிக்கக் கூடாது' என்றார். அவருடைய வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு இந்தப் பூரியில் ஒரு ராத்திரிகூடத் தங்குவதில்லை பென்று பிரதிக்ஷை செய்தேன். 40 ஆகையால், நான், நினைத்த இடங்களுக்குப் போகும் சக்தியை அழிக்க வேண்டாம். மனோ வேகமாய் மஜைந்திர பர்வதத்திற்குப் போய் விடுகிறேன். என் தவத்தால் ஸம்பாதித்த உத்தம வேல்களை நான் அடையாமல் செய். தாமதம் வேண்டாம். நீ தேவாதி தேவனென்றும் அழிவற்றவனென்றும் மதுகைடபர்களை ஸம்ஹரித்த மஹாவிஷ்ணு வென்றும் அழிந்தேன். இந்த வில்லை வேறொருவர் எடுத்து வளிக்க முடியுமோ? உனக்குப் பரம மங்கன முண்டாகட்டும். இதோ பார். தேவகணங்களும் பராபர வல்து 45 வான உள்ளை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லோக நாதனான உன்னால் ஐயிக்கப் படுவதில் எனக்குக் கொஞ்சமும் அவமானமில்லை. நீ பாணத்தை பிரயோகித்த வுடன் மஜைந்திர பர்வதத்திற்குப் போகிறேன்" என்றார். ராமன் அப்படிச் செய்ய, உத்தம வேல்களை அடைய அனுஷ்டித்த பரகராம குடைய புண்ணிய பலம் அழிந்தது. அதைக் கண்ட பின், அந்த ஐமதக்னியின் குமாரர் அதி வேகமாய் மஜைந்திர பர்வதத்திற்குப் போய்விட்டார். 50

55 உடனே திக்குகள் இருள் கீர்வி பிரவசித்தன. பிரஹ்மாதி தேவகணங்களும் ரிஷிகளும் கோதண்டபாணியான ராமனைக் கொண்டாடினார்கள். இப்படிப் பரகராமன் தசரத ராமனைப் புகழ்ந்து பிரதக்ஷிணம் செய்து தன்விடத்திற்குச் சென்றார்.

ராமம் தாயரதில் ராமோ ஜாமதக்ந்ய : ப்ரஸஸ்ய ச |

தத : ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா ஜகோமாதம் க்நிம் ப்ரபு : || (24)

ஆமக்குதே ததர் கோகே ராமே வரத'நூ'த'ரே—
நிர்விர்யோ ஜாமதக்ந்யோஸே ராமோ ராம முஸைஷத |
ஸஸப் பிரஸஸ்யக் அஸவதந் திம் தந, பரகரமீடத்திற்குத் த விஷ்ணு தேஜஸ் அவரை விட்டு விலகித்
தரும் தோள்குயக் திதேகா ஆச்சரியமென்று அவர் ராமனை உற்றுப் பார்த்தார். (பக்கம் 172 பக்கம்)

ஸர்க்கம் 77

அயோத்யைக்கு வந்தது

கீதே ராமே ப்ரபாத்தாத்மா ராமோ த்யாயரதீர் தது: |
வருண யாப்ரமேயாய தீதேள ஹஸ்தே ஸஸாயகம் | (1)

புரகராமர் போனபிறகு ராமனுடைய கோபம் தணிந்தது. மற்றவர்களால் பார்க்கப்படாமல் நின்ற வருணனிடத்தில் தன் கையிலிருந்த விஷ்ணுவின் வில்லையும் பாணத்தையும் கொடுத்தார். பிறகு வாலிஷ்டர் முதலிய மஹாலிகை நமஸ்கரித்து, துக்கத்தால் மெய்மறந்த தசரதரை நோக்கி, "ஸ்வாமி! புரகராமர் போய்விட்டார். நரம் ஸஸ்யத்துடன் அயோத்யைக்குப் போவோம். யாவரும் தங்களுடைய உத்தரவை எதிர்பார்க்கிறார்கள்" என்றார்.

தசரதர் கவலைதீர்ந்து, எல்லையற்ற ஸந்தோஷமடைந்து, தானும் தன் புத்திரர்களும் இறந்து பிழைத்ததாக நினைத்தார். ராமனை இறுகத் தழுவி உச்சி முகர்ந்து ஸஸ்யங்களும் பரிவாரங்களும் சொல்ல உத்தரவு கொடுத்தார். அவர்கள் வருவதை அறிந்த அயோத்யா ஜனங்கள், கொடி தோரணம் த்வஜம் முதலியவைகளால் நகரத்தை அலங்கரித்தார்கள். ராஜாஸ்திகளில் ஜலம் தெளித்து, சத்தம் செய்து, மங்களகரமான கோலங்களால் அலங்கரித்து, மணமுள்ள புஷ்பங்களை இறைத்தார்கள். எல்லோரும் ஸ்நானம் செய்து வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பிரஸன்னமான முகத்துடன் மங்கள வாத்தியங்களை கோஷித்துக் கொண்டு அங்கங்கே கூட்டம் கூட்டமாக நின்றார்கள். பிராம்மணர்களும் பெரியவர்களும் நகரத்திலிருந்து வெகுதூரம் சென்று, வாத்திய கோஷங்களாலும் ஆசிர்வாதங்களாலும், 'ஐய விஜயீபவ' என்ற ஸந்தோஷ சப்தங்களாலும் தசரதரை எதிர்கொண்டழைத்து வந்தார்கள். இப்படி புத்திரமித்திர பந்து பரிவார மந்திரி புரோஹிதர்களுடன் அரசன் சப முகூர்த்தத்தில் ராஜ நாளியில் பிரவேசித்தார். பிரஹைகன் உபசரிக்க விதிகள் வழியாகப் பட்டணத்தை பிரதக்ஷினம் செய்து, தசரதர் ஹிமயமலை போன்ற தமது அரண்மனையில், ஸகல இஷ்டபோகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு ஆனந்தமாக காலம் கழித்தார்.

கௌஸல்யை ஸுமித்திரை கைகேயி என்ற ராஜமஹாலிகையும் மற்ற ராஜ ஸ்த்ரீகளும், ஸீதை ஊர்மிளை மாண்டவி கருகதீர்த்தி என்ற ராஜபுத்திரிகளைத் தங்கள் அரண்மனைகளுக்கு அழைத்துப் போய் உபசரிப்பதில் கவலையாக இருந்தார்கள். அந்தக் களையகல் பட்டுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு மங்களகரமான ஸ்தோத்திரங்களையும் பாடல்களையும் பாடிக்கொண்டு விட்டிலுள்ள தேவாலயங்களைக் கத்தபுஷ்பங்களால் பூஜித்தார்கள். பிறகு ராஜ பத்தினிகளையும் மற்ற பெரியோர்களையும் நமஸ்கரித்துத் தங்கள் அரண்மனைகளுக்கு

குப் போய் பிராம்மணர்களைப் பசுக்களாலும் தனங்களாலும் தான்யங்களாலும் திருப்தி செய்து, தங்கள் பர்த்தாக்களுடன் ஸுகமாக வாழ்ந்தார்கள்.

40 ராம லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்கர்கள், கிருஹஸ்தாசிரமத்தை அனுஷ்டித்து, அஸ்திரசஸ்திர வித்யைகளில் பூர்ணத்திறமையை ஸம்பாதித்து, நிகரற்ற வீரியவாலிகளாக குபேரனுக்குக் கிடைக்காத ஐகவரியத்தைப் பெற்று, பிரியமான மித்திரர்கள் குழ, மஹாராஜாவுக்கு ஸகல பணிவிடைகளையும் செய்து வந்தார்கள். எல்லா நீதி களையும் அறிந்தவர்களானதால், அந்தந்த காலங்களில் தங்களுடைய குணங்களால் பிதாவைத் திருப்தி செய்தார்கள்.

5 45 இப்படிச் சிலகாலம் சென்ற பிறகு தசரதர் "பரத! உன் மாமன் உன்னை கேகய தேசத்திற்கு அழைத்துப் போக வெகு நாளாகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். மிதிலையில் ரிஷிகளுக்குகிதிரில் அப்படியே செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவருடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்" என்றார். "என்னிடத்திலுள்ள பிரியத்தால் என்னைவிட்டுப் பிரிய மனமில்லாமல், 'போ' என்று கேரில் சொல்ல வில்லை. தன் எண்ணத்தை இப்படி வெளிப்படுத்து" என்று அறிந்த பரதன், தகப்பனையும் ராஜ பத்தினிகளையும் ராமனையும் நமஸ்கரித்து, லக்ஷ்மணனை ஆலிங்கனம் செய்து, அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, மாமனுடன் கேகய தேசத்திற்குப் போனார். எப்பொழுதும் அவரைவிட்டுப் பிரியாத சத்ருக்கள் அவருடன் போனார்.

15 55 பிறகு ராம லக்ஷ்மணர்கள் தேவேஸ்திரனைப் போன்ற தங்கள் பிதாவுக்கு உகிதமான பணிவிடை செய்து ஆராதித்தார்கள்; கொஞ்சம் கூட பேத புத்தியில்லாமல் ராஜபத்தினிகளுக்கும் சுச்சுஷை செய்தார்கள். பெரியோர்களுக்கும் குருக்களுக்கும் செய்ய வேண்டிய உபசாரங்களைக் காலம் தவறாமல் விதிப்படி செய்தார்கள். மஹாராஜாவின் உத்தரவால் குடிகளுக்கு நேரும் கெடுதிகளைப் போக்கி கேசுமத்தைக் கொடுக்கும் காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள். ஆகையால் தசரதரும் பிராம்மணர்களும் வைரியர்களும் தேசத்து ஜனங்களும் ராமனுடைய நடத்தையாலும் ஸ்வபாவத்தாலும் அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். ஸகல ஜீவகோடிகளைக் காட்டிலும் ஸ்வயம்புலான பிரஹ்மா மேலாக விளங்குவதுபோல், மற்ற தசரத புத்திரர்களைக் காட்டிலும் ராமன் கீர்த்திசாலியாய், வீண் போகாத பராக்கிரமமுடையவராக விளங்கினார்.

30 70 பிதிருகச்சுஷை, ராஜ்யபாலனம், தேவதாராதனம் முதலிய கடமைகளில் ராமன் மனத்தைச் செலுத்தினாலும் கிருஹஸ்தாசிரமத்தை மறக்கவில்லை. ஸ்த்ரீபுருஷ ஸம்பந்தமில்லாமல் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்து பிறந்த ஸீதைபுடன் அந்தந்த குத்களுக்குத் தகுந்த படி ஸுகங்களை அனுபவித்து, அவருடைய விருப்பத்திற்கு மேலாகவே அவருக்கு மனமமிழ்ச்சியை அளித்து வந்தார். அவனிடத்தில்

தன்மனத்தை வைத்து அவருடைய ஓரிருதயத்தைக்கவரும்படி நடந்து கொண்டார். தனக்குப் பூஜ்யரான பிதாவினால் விவாஹம் செய்து வைக்கப்பட்டவளென்ற விஷயமே அவளிடத்தில் ராமனுக்கு விசேஷப்பிரீதிக்குக் காரணம். பதினெட்டுவாழை முதலிய உத்தம குணங்களாலும், சீகரந்த ரூபலாவண்யத்தாலும், அமானுஷ்யமான பிறப்பாலும், பிரஹ்மஞானிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஜனக வம்சத்தை சேர்ந்ததாலும், அந்த பிரீதி வரவர எல்லையிலாமல் வளர்ந்தது. ராமன் தன் பரிந்துவென்ற முக்கிய காரணத்தாலும், தன் பிதாவினால் விவாஹம் செய்யிக்கப்பட்டவராகையாலும், மன்மதனைப் பழிக்கும் ரூபலாவண்ய முள்ளவராகையாலும், குலம் சீலம் செல்வம் பரக்கிரமம் சீர்த்தி வித்யை பலம் கருணை முதலிய அனந்த கல்யாண குணங்களுக்கு சிதியாகையாலும், அவளிடத்தில் ஸீதைக்குள்ள பிரேமை, ராமன் அவளிடத்தில் வைத்த பிரியத்தைக்காட்டிலும் இருமடங்காயிற்று. ஸீதையின் நடை உடை பாவனை பார்வை இங்கிதம் செயல் முதலியவைகளால் அவருடைய ஓரிருதயத்தில் உள்ள பிரீதியைராமன் நன்றாய் அறிந்தார். அவருடைய அபிப்பிராயத்தையும் ஸீதை பூர்ணமாய்த் தெரிந்துகொண்டு அதற்குத் தகுந்தபடி நடந்தாள். மிதிலா நகரத்தில் ஜனக குலத்தில் பிறந்ததால் ஸௌம்ய புத்தியுள்ளவள்; தேவ கன்யைகளைப் போல் ஒப்பற்ற அழகுள்ளவள்; ஸாஷாத் மஹா ஸீமியே அவதாரம் செய்ததுபோல் விளங்கு கிறவள். ராமனுடைய மனோபர்வத்தை அறிவதில் அவரைக் காட்டிலும் திறமையுள்ளவள்.

தசரத சகரவர்த்தியின் புத்திரானுதால் எல்லையற்ற ஸுகங்களை அனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய ஸாதனங்களில் ராமனுக்குக் குறையில்லை. பிறகுடைய மனத்தை ஸந்தோஷப் படுத்துவதில் சீகரந்த திறமையுள்ளவர்; ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தனக்குமேலான ஸீதையுடன் ஆலோசித்து அவளுக்கு அபரிமிதமான ஆனந்தத்தைக் கொடுத்து, தேவாதி தேவானை மஹாவிஷ்ணு ஸ்ரீதேவியுடன் வைகுண்டத்தில் விளங்குவதுபோல், விளங்கினார்.

தயா ஸ ராஜர்ஷி ஸுதோபிராமயா
ஸமேயிவா நுத்தம ராஜகத்யயா |
அநிவ ராம : பஸுஸுடே தி காமயா
விபு : ஸ்ரீயா விஷ்ணு சிவாமரேஸ்வர : |

(29)

பால காண்டம் முற்றிற்று

ஸ்ரீஸீதா லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்ஷ ஹனுமத் ஸமேத
ஸ்ரீ ராம சந்திர பரப்ரஹ்மணே நம :

ஸ்ரீ ராமசந்திர பரப்ரஹ்மணே நம :

அயோத்யா காண்டம்

ஸர்க்கம் 1

ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேக நிச்சயம்

80

85

90

95

100

கச்சீதா மாதவகுலம் பரதேத ததாதக : |
ஸதருக்'தோ நித்ய ஸதருக்'தோ நீத : பிரீதி புரஸ்க்ருத : | (1)

குற்றமற்றவரும் சித்திய சத்துருக்களான காமம் குரோதம் முதலியவைகளை ஐயித்தவருமான சத்துருக்கள், மாமன் வீட்டிற்குப் போகும் பரதனால் பிரீதியுடன் அழைத்துப்போகப்பட்டார். பரதன் தன் மாமனான புதாஜித்தால், உத்தமமான குதிரைகள் ஆபரணங்கள் போர்வைகள் போஜனம் முதலிய உபசாரங்களால் புத்திரனைப்போல் பிரீதியுடன் ஆதரிக்கப்பட்டாலும், சத்துருக்களிடத்திலுள்ள ஸநேஹத்தால் மாத்திரம் அங்கே வலித்துக்கொண்டிருந்தார்.

5

இப்படி இஷ்டமான வஸ்துக்களால் விசேஷப் பிரியமடைந்து ஸுகமாக அங்கே வலிக்கும்பொழுது, குரர்களான அவ்விருவரும், "நமது பிதா வயது சென்றவராயிற்றே; இனி ராஜ்யபாலனம் செய்ய அவரால் முடியாதே; ராமனுக்கு ஒரு வேளை பட்டாபிஷேகம் செய்வாரோ தெரியவில்லையே; இந்த ஸமயத்தில் ஸமீபத்திலிருந்து பிதாவிற்குப் பணிவிடை செய்யவேண்டியிருக்க, அந்தக் காலம் நமக்குத் தவறிப் போகிறதே" என்று தசரதரை அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வார்கள். உத்தமமான புத்திரர்களை அடைந்ததால் அளவற்ற தேஜஸுள்ள அவ்வரசனும், "இந்திரன் வருணன் முதலியவர்களைப் போல் குறையில்லாத ஸநேஹமுள்ள பரத சத்ருக்களர்களை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிறேமே. பலவகையான ஸம்பத்துகள் சிதைந்திருந்தாலும் என் அருமைக் குழத்தைகள் ஸமீபத்தில் இல்லாதது ஒரு பெரிய குறையே" என்று, அவர்களை அடிக்கடி நினைப்பது வழக்கம்.

10

15

20

நான்கு குமாரர்களிடத்திலும் அரசனுக்குத் தன் சகீரத்திலிருந்துண்டான நான்கு கைகளிடத்திலும் போல் பிரீதி ஸமமே. ஆனாலும் பிராணிகளுக்குள் பிரஹ்மதேவர் எப்படியோ. அப்படி அந்த

25 நால்வருக்குள் ராமன் உத்தம குணங்களுடன் கடியிருந்ததால் தசரதருக்கு அவரிடத்தில் அதிகப் பிரீதி.

நீத்தியராள் மறாவியுண்ணு, கர்வமடைந்த ராவணனைக் கொல்
லத் தேவர்களால் வேண்டப்பட்டு, ராமனுக்கு பூமியில் வந்தார்.
இந்திரனைப்படுத்திரகை அடைந்த அதிதியைப்போல் கௌஸல்யையும்
30 வெகு தேஹனுள்ள ராமனால் விளங்கினான். இம்மாதிரியான புத்
திரனை அடைந்தவர்கள் கௌஸல்யையைத் தவிர பூமியில் வேறொரு
வரும் இல்லை. ராமர் மிக்க அழகுள்ளவர்; பராக்கிரமமுள்ளவர்;
அஸூலியயில்லாதவர்; இங்கிதம் ஸ்வபாவம் நடை முதலியவைகளில்
தசரதரை ஒத்தவர். ஒருவரும் கடுமையான வார்த்தையை அவரிடக்
35 தில் சொல்லமாட்டார்கள்; அப்படிச் சொன்னாலும் அவர் பதில்
சொல்வதில்லை. பேசும்போதெல்லாம் மிருதுவாகவே பேசுவார். எப்
பொழுதும் சாந்த ஸ்வபாவமுள்ளவர்; ஆகையால் ஒருவன் தனக்கு
எப்பொழுதாவது எக்காரணத்தாலாவது ஸ்வல்ப உபகாரம் செய்தி
ருந்தாலும் அதைப்பெரிதாக எண்ணி மிகவும் ஸந்தோஷிப்பார்.
40 ஆனால் ஸகல ஐகத்திற்கும் அவரே ஆத்மாவாகையாலும் மனத்தை
வசப்படுத்தினதாலும், பிறர் தனக்கு எண்ணமுடியாத அபகாரங்
களைச் செய்தாலும் அவைகளை நினைப்பதே இல்லை.

ஒவ்வொரு நாளும் அஸ்திர வித்யையைக் கற்ற ஸமயம்
போக மிகுந்த காலத்தில், அனுஷ்டானம் நல்லறிவு வயது இம்முன்
45 றிலும் முதிர்ந்து நல்லோராயிருக்கும் பெரியோர்களுடன் பேசிக்
கொண்டிருப்பார். அவர் எப்பொழுதும், எல்லா ஜனங்களும் எப்
படி ஸுகமாக வலிப்பார்களென்ற யோசனையுள்ளவர்; இன்பமா
கப் பேசுகிறவர்; மிகவும் தாழ்ந்தவர்களிடத்திலும் தானே முந்திப்
பேசுவார். அண்டினவர்களுடைய சத்துருக்களை காசம் செய்யும்
50 பராக்கிரமமுள்ளவர்; அப்படியிருந்தும் கர்வமில்லாதவர். உண்மை
யல்லாத கதைகளை ஒரு பொழுதும் சொல்வதில்லை. பெரியோர்களை
எதிர்க்கெண்டழைத்து நன்றாகப் பூஜிப்பார். ஸகல ஜனங்களிடத்தி
லும் அதிகப் பிரீதியுள்ளவர். அவர்களும் அவரிடத்தில் அப்படியே
பிரீதி வைத்திருந்தார்கள். எல்லோரிடத்திலும் தகையுள்ளவர்; பிற
55 ருடைய துக்கத்தைப் பொறுக்காதவர். கோபத்தை ஐயித்தவர்.
வேதத்தின் உட்கருத்தை அறிந்தவர்களைப் பூஜிப்பவர். தீனர்களிடத்
தில் தகையுள்ளவர். தர்மத்தைப் பொதுவாகவும் விசேஷமாகவும்
அறிந்தவர். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அபயம் கொடுக்கிறோம்
என்ற வீரதமுள்ளவர், பிறருடைய பொருளை விரும்பாதவர். தன்
60 வம்சத்திற்குத் தகுந்த தகைய தாகுணியம், அண்டினவர்களைக்
காப்பாற்றுவது, துஷ்டர்களைக் கெழிப்பது முதலிய சுஷ்ந்திரிய தர்மத்
தை அனுஷ்டிப்பதே பெரிதென்றும், அதுவே கீர்த்தியையும் ஸ்வர்க்
காதி புண்ட லோகங்களையும் கொடுக்குமென்றும் நினைப்பவர்.
யாவற்றையும் அறிந்தவராகையால், குது சொக்கட்டான் முதலிய
65 விணுன விளைபாட்டுகளில் காலத்தைக் கழிப்பதில்லை. தர்மவிரோத

மான வீண் பேச்சில் ஆசையற்றவர். லௌகிக விபவஹாரத்திலும்
வைதிக விபவஹாரத்திலும் தடையில்லாமல் பிருஹஸ்பதியைப்
போல் மேன்மேலும் கஷி சொல்லக் கூடியவர். மனோ வியாதி தேக
வியாதி இல்லாதவர். யௌவன புருஷன்; எல்லோரும் புகழும்
பேசும் நிறமையுள்ளவர்; அதிக சரீர பலமுடையவர்; அப்பயணம்
70 செய்யும் தேச காலங்களை நன்றாயறிந்தவர். ஒரு தடவை பார்த்த
வுடன் ஒருவனுடைய பலம் இவ்வளவென்று நன்றாக அறியக்கூடிய
வர். தனக்கு அபகாரம் செய்தவனிடத்திலும் விரோத புத்தியில்லா
தவர். ஆசாரியரிடத்தில் வித்யையைக்கற்று, விரதங்களை அனுஷ்டித்து
ஸமாவர்த்தனம் செய்தவர். வேதங்களின் அர்த்தத்தை விதிப்படி
75 நன்றாகக் கற்றுணர்ந்தவர்; அஸ்திர சஸ்திர வித்யையில் தன் பிதா
வைக் காட்டிலும் மிகுந்த நிறமையுடையவர். இவருடைய வம்சம்
மிகவும் பரிசுத்தமானது.

இவர் ஸகல ஷேமங்களுக்கும் இருப்பிடம். குற்றமற்றவர்.
வேதத்தில் சிரத்தையுள்ளவர். எங்காளும் கலங்காத புத்தியுள்ளவர்.
80 மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையிலும் உண்மையையே பேசுகிறவர்.
எண்ணமும் பேச்சும் செய்கையும் ஒத்திருப்பவர். தர்மங்களைப் பூர்
ணமாக அறிந்த பெரியோர்களான பிராம்மணோத்தமர்களால் நல்ல
மாரீர்கத்தில் நன்றாகப் பழக்கப் பட்டவர். பகலின் முன்பாகத்தில்
அனுஷ்டிக்கவேண்டிய தர்மார்த்த காமங்களை நன்றாக அறிந்தவர்.
85 அறிந்த விஷயத்தை ஒரு பொழுதும் மறக்காதவர். மேன்மேலும்
தோற்றமுள்ள புத்தியுள்ளவர். லௌகிக காரியங்களில் மிகவும்
ஸமர்த்தர். வணக்கமுள்ளவர். பிறரால் அறியமுடியாத எண்ணத்
தையுடையவர். ஆலோசித்த காரியம் முடியும் வரையில் பிறர் அறிய
முடியாதபடி மறைத்து வைத்துக்கொள்பவர். சிறந்த மந்திரிகளுடைய
90 யவர். அவருடைய கோபமாவது ஸந்தோஷமாவது வீண்போகாது.
நல்ல பாத்திரமறிந்து தானம் செய்வதற்கும் சிவாயமாய் ஸம்பாதிப்
பதற்கும் தகுந்த காலத்தை நன்றாயறிந்தவர். தேவதைகளிடத்தி
லும் ஆசாரியரிடத்திலும் மிகுந்த பக்தியுள்ளவர். அண்டினவர்களிட
95 த்தில் மிகுந்த பிரீதியுள்ளவர்; கலக்கமில்லாத நிச்சயமான தத்வ
க்ஞானமுள்ளவர்; மூடர்களுடன் சேராதவர்; கடுமையாகப் பேசா
தவர்; சோம்பலில்லாமல் எப்பொழுதும் சாஸ்திரவிசாரம் செய்து
கொண்டிருப்பவர்; சாஸ்திரங்களின் உண்மையை அறிவதில் ஐக்
கிரதை யுள்ளவர்.

பிறருடைய குற்றங்களையும் தன் ராஜ்யத்திலும் சத்துரராஜ்
யத்திலுமுள்ள தோஷங்களையும் நன்றாயறிந்தவர். வேதவேதாய்
கங்களையும் ஸகல வித்யைகளையும் அப்பயசித்தவர். எல்லா விஷயங்
களின் முடிவான கருத்தை அறிந்தவர். பார்த்தவுடன் அவரவர்
களின் ஸ்வபாவ தாரதம்யத்தை நன்றாயறிந்தவர். நீதி சாஸ்திரப்படி
100 மித்திரர்களையும் ஸாதுக்களையும் சேர்ப்பதிலும், அவர்களைக் காப்
பாற்றுவதிலும் வெகு ஸமர்த்தியமுள்ளவர். கெட்டவர்களை

70

75

80

85

90

95

100

105

110 கிஷிக் கும ஸமயமறிந்தவர். தேவீக்கள் புஷ்பங்களைக் கசக் காமல் எப்படி, ரஸத்தை எடுக்குமோ, அப்படி, ஐனங்களுக்குக்கஷ்ட மில்லாமல் அவர்களிடத்திலிருந்து தனத்தை ஸம்பாதிக்கும் வகையை அறிந்தவர். தன் வரவில் பாதியையாவது, கால்பாகத்தையாவது, முக்கால்பாகத்தையாவது செல்வழிக்கலாமே ஓழிய, வரவிற்கு அதிக மாகச் செலவு செய்யக்கூடாதென்ற ராஜகீதியை அறிந்தவர். பல வகையான சாஸ்திர ஆராய்ச்சியிலும் ஸம்ஸ்கிருத பிராகிருத பாஷை களில் கால்பம் நாடகம் முதலியவைகளிலும் மிகவும் தேர்ந்தவர். தர்

115 மார்ந்தற்களுக்கு விரோதமில்லாத காமஸூகத்தை அனுபவிப் பவர். செய்யவேண்டிய காரியங்களில் உத்தலாஹக்குறைவில்லாதவர். இன்பமாகக் காலம் கழிப்பதையே பிரயோஜனமாகவுடைய சித்திர வேஷியிலும் ஸந்தேத்திலும் பல வாத்தியங்களை வாசிப்பதிலும் திறமையுள்ளவர். தன் செல்வத்தை ஐந்து வகையாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கீதியை அறிந்தவர். யானை குதிரை முதலியவைகளை ஏறிப்பழக்குவதில் திறமையுள்ளவர். வீல்வீத்யைபின் ரஹஸ்யத்தை அறிந்தவர்களுக்குள் சிறந்தவர். லோகத்திலுள்ள அதிரதர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவர். சத்துருக்களை நோக்கித் தானே பயமில்லாமல் போய், ஸைன்யத்தின் முன் சின்று, தன் பலங்களைக் காப்பாற்றி,

125 சத்துருக்களுடைய வ்யூஹங்களைப் பிளந்து, தன் ஸைன்யத்தை அதற்குள் செலுத்தி, பகைவர்களை முறியடிப்பதில் மிகுந்த ஸாமர்த்திய முள்ளவர். ஸைன்யங்களைப் பல வ்யூஹங்களாகப் பிரிப்பதில் சிபுணர். தேவாஸூரர்களும் அவரை ஒரு பொழுதும் ஐயிக்க முடியாது.

130 அஸூயையை விலக்கினவர். கோபத்தை ஐயித்தவர். கர்வ மில்லாதவர். பிறர்க்குக் கிடைக்கும் லாபத்தைப்பற்றிப் பொருமை யில்லாதவர். பிராணிகளை அவமதிக்கும் ஸ்வபாவமில்லாதவர். இவ்வளவு உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், பூமிதேவியைப்போல் பொறுமை வாய்ந்த ராமன், மூவுலகத்தாருக்கும் பிரிய

135 மாணவர். புத்தியில் பிருஹஸ்பதியை ஒத்தவர்; பராக்கிரமத்தில் மடுஹஸ்திரனைப் போன்றவர். இம்மாதிரி ராமன் எல்லா ஐனங் களுக்கும், தன் பிதாவான தசரதருக்கும், ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் உத்தம குணங்களால், ஸூரியன் - ஆசிரம் கிரணங் களுடன் விளங்குவதுபோல் பிரகாசித்தார். ஆகையால், அண்டினவர்

140 களைக் காப்பாற்றுகிறதென்ற வீரத்தையும் வீண்போகாத பராக்கிர மத்தையும் உடையவரும், லோக பாலர்களைப் போன்றவருமான ராகவன், தங்களுக்கு அரசனாக வேண்டுமென்று ஐனங்கள் ஆசை கொண்டார்கள்.

145 அப்பொழுது தசரத சக்கரவர்த்தி, தன் புத்திரன் உத்தம குணங்களால் நிகரற்றவனென்று நினைத்து, "வயது முதிர்ந்த நமக்கு இனி ஆகவேண்டியதென்ன? நாம் உயிரோடிருக்கையில் ராமன் அரசனாகவேண்டியதே நமக்கு மிகுந்தப் பிரீதியைக் கொடுக்கும்.

ஆகையால் அவனுக்கு அபிஷேகம் செய்து, அவனை அரசனாக எப் பொழுது பார்ப்பேன்? நமது குழந்தை ராமன், தனவான்களுக்கு மேன்மேலும் ஐகவரியம் பெருகவேண்டுமென்று விரும்புகிறவன். 150 செல்வம் குறைந்தவர்களிடத்தில் மிகுந்த தயையைத்து உதவி செய் கிறவன். தாபத்தைப் போக்கி ஐலத்தைப் பொழிவதால் மேகத்தி னிடத்தில் ஐனங்கள் எப்படிப் பிரியம் வைக்கிறார்களோ அப்படி, நம்மவரிட ராமனிடத்தில் விசேஷப் பிரியம் வைத்திருக்கிறார்கள். மேலும், பராக்கிரமத்தில் யமனையும் இந்திரனையும், புத்தியில் 155 பிருஹஸ்பதியையும், தைரியத்தில் ஹிமயமலையையும் ஒத்திருப் பதால் என்னைவிட மிகுந்த குணசாஸி. நமது குழந்தை ராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்து இந்த முதிர்ந்த வயதில் அதனுலுண்டாகும் ஆனந்தத்தை அனுபவித்துப் பிறகு ஸ்வர்க்க மடையவேண்டும்" என்று தன் மனத்தில் தீர்மானித்துக்கொண்டார். 160

அரசர்களிடத்திலில்லாத மேற்சொன்ன அளவற்ற லோகோத் தமமான நற்குணங்கள் யாவும் ராமனிடத்தில் இருப்பதைப்பற்றித் தன் மந்திரிகளுடன் யோசித்து, ராமனுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க நிச்சயித்தார்.

165 மேலும், அரசருக்கு வரும் கெடுதியைக் காண்பிக்கும் மூன்று வகையான அபசகுனங்களையும் தனக்கு கிழத்தனத்தால் நேர்ந் திருக்கும் சந்தக் குறைவையும் ராமனுக்குச் சீக்கிரமாக அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்குக் காரணமாக மந்திரிகளிடத்தில் சொன்னார். பூர்ண சந்திரனைப்போன்ற ராமனுடைய முகத்தைப் பார்த்தவுடனே எல்லா ஐனங்களும் தானும் துக்கம் நீங்கி மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை அடைவதால், பிரஜைகள் ஷேமமாயிருக்க வேண்டிய காலம் "வந்துவிட்டதென்றெண்ணி ராமாபிஷேகத்தைச் சீக்கிரப்படுத்தினார். தூதர்களை அனுப்பி அநேக பட்டணங்களிலும் தேசங்களிலும் வளிக்கும் ஐனங்களையும், முக்கியமான அரசர் 175 களையும் சீக்கிரமாக வருவித்தார். ஆனால் கேகய தேசத்தரசனும் ஐனகரும் வெகுதூரத்திலிருந்ததால் பிறகு கேட்டு ஸந்தோஷமடை யட்டுமென்று அவர்களுக்கு ஸமாசாரம் அனுப்பவில்லை. தசரதர், வந்த அரசர்களுக்குத் தகுந்த வீடுதிகளை ஏற்படுத்தி, உத்தமமான போஜனம் விசையற்ற ஆபரணங்கள் முதலியவைகளால் உபசரித் தார். தான் ஸபையில் வந்திருந்து, அவர்களைப் பார்க்கத் தயாராயிருக்க, கேகயராஜனையும் ஐனகரையும் தவிர மற்ற அரசர்கள், 180 பிரஹம் ஸபைக்கு வரும் தேவர்களைப்போல் அந்த ஸபாமண்ட பத்தில் புழுந்து, அரசனுக்கெதிரில் வணக்கத்துடன் தகுந்த ஆஸனங் களில் உட்கார்ந்தார்கள். அப்பொழுது அவரால் வெகுமதிக்கப் பட்ட நகரவாஸிகள் அவர் என்ன சொல்லப் போகிறா என்று, அவருடைய னார்த்தையைக் கேட்பதில் மிகுந்த ஆவலுடன் ஸமீ 185 பத்தில் நெருங்கி உட்கார்ந்தார்கள். தேவர்களால் சூழப்பட்ட

மஹா பராக்கிரமமுள்ள தேவேந்திரனைப்போல் அவர்களுக்கு
நடுவில் தசரதர் பிரகாசித்தார்.

ஸ ஸ்பீதீ மாஸநர் விநயாந்விதைர் ந்ருஸப :

புராலஸயர் ஜாநபதைஸ் ச மாத்வை : |

உபோபவிஷ்டைர் ந்ருப்திரீ ய்ருதோ ப்பெனீ

ஸஹஸ்ர சக்ஷுர்பீக்வாநிவாமரை : ||

(51)

ஸர்க்கம் 2

மந்திராலோசனை

தத: பரிஷதீம் ஸர்வாம் ஆமந்த்ரீய வஸுதாதீப: |

ஹித மூதீதிரீஷணம் சைவம் உவாச ப்ரதீதம் வச : ||

(1)

பின்பு ஸபையிலிருக்கும் எல்லோரையும் அழைத்து, தான் பேச
வதைக் கவனித்துக் கேட்கும்படி அவர்களைச் செய்து, எல்லோ
ருக்கும் அனுசூலமாயும் அதிக ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய
தாயும் தெளிவாயும் பின்வருமாறு சொன்னார். அவருடைய குரல்
5 பேரிவாத்தியத்தின் சப்தத்தைப்போல் கம்பீரமாயும், திக்குகளில்
எதிரொலி உண்டாக்கக்கூடியதாயும், மேகத்தின் கர்ஜனையைப்
போலும், ராஜ வக்ஷணங்கள் பொருந்தினதாயும், கேட்க மிருது
வாயும், இனிமையாகவும் இருந்தது. "அரசர்களே, ஜனங்களே! என்
முன்னோர்களான ரகு முதலிய கீர்த்தி பெற்ற அரசர்கள், இந்தக்
10 கோஸலராஜ்யத்தைத்தங்கள் புத்திரனைப்போல் மிகுந்த அன்புடன்
காப்பாற்றிவந்த விஷயம் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியுமே. அந்த
வம்சத்தில் பிறந்த நான், விசேஷ ஸுகந்தை அனுபவிக்கத் தகுந்த
என் ராஜ்யத்திற்கு ஷேமத்தைச் செய்ய விரும்புகிறேன். ஏதோ என்
புத்திக்கும் சக்திக்கும் தகுந்தபடி, கீதிகெறி தவறாமல், சோம்ப
15 லில்லாமல், முன்னோர்களின் மார்க்கத்தை விடாமல் ஜனங்களை
இவ்வளவு காலமாகக் காப்பாற்றிவந்தேன். கீங்கனும் வெகு
ஸந்தோஷமடைந்திருக்கிறீர்கள்.

ஆனாலும் வெண்குடையின் கீழிருந்து ஜனங்களுக்கு நன்மை
யையே செய்துவந்து அரசாண்ட எனக்கு வயது முதிர்ந்தவிட்டது.
20 யயாதி முதலியவர்களைப்போல் எனக்கு விஷயசுகத்தில் ஆசை
யில்லை. அறுபதாயிரம் வருஷங்கள் ஜீவித்திருந்து தளர்ந்துபோன
இந்தத் தேகத்திற்கு ஓய்வு வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.
செனரியம் முதலிய குணங்களால் நிறைந்தவர்கள் கீர்வழிக்கக்
கூடியதும், இந்திரியங்களை ஐயிக்காமல் விஷயத்தையே நாடின
வர்களால் வலிசெய்ய முடியாததும், பலவகையான ஒத்தாசைகளை
25 அபேஷித்ததும், தர்மத்தை நிலைபெறச் செய்வதுமான இந்தப்
பெரிய பாரத்தை வெகுகாலமாகத் தாங்கி வந்ததால் மிகவும் களைத்

திருக்கிறேன். இப்பொழுது இங்கிருக்கும் பிராம்மண சிரேஷ்
டர்கள் முதலிய எல்லோருடைய ஸம்மதமிருந்தால், என் புத்திரனை
அரசனாகச் செய்து ஸுகமாயிருக்கலாமென்று நினைக்கிறேன். யுவ
30 ராஜாவாக இருக்கத் தகுந்தவனென்று நான் குறிப்பிடும் என் மூத்த
குமாரனான ராமன், சத்துருக்களை ஐயித்தவன்; அவர்களுடைய நக
ரங்களைப் பிடித்தவன்; பராக்கிரமத்தில் இந்திரனை ஒத்தவன்; எல்லா
குணங்களிலும் எட்டிப்போன்றவன்; தர்ம சிந்தையுள்ளவர்
களுக்குள் உத்தமன்; புருஷ சிரேஷ்டன். புஷ்ய நக்ஷத்திரத்துடன்
35 சேர்ந்த சந்திரனைப்போல் மிகுந்த தேஜஸுள்ளவன். அவனுக்குப்
புஷ்ய நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபநினைத்தில் யௌவராஜ்ய பட்டாபி
ஷேகம் செய்ய ஆசைகொண்டிருக்கிறேன். வக்ஷமணசுக்கு மூத்த
வனும் அனவற்ற தேஜஸுள்ளவனுமான ராமன் பூமிகுத் தகுந்த
அரசன். இவளை அரசனாக அடைந்தால் மூன்று லோகங்களும்
40 நன்றாக ரஷிக்கப்படும். ராமனை அரசனாகச் செய்து, இந்த
பாரத்தை அவனிடத்தில் ஒப்புவித்து, அதனால் பூமிக்கு ஷேமத்தை
உண்டுபண்ணி, நானும் கவலையற்றிருக்க விரும்புகிறேன். நன்றாக
யோசித்து இதை ஆரம்பித்தேனென்றும் இது தகுந்த பிரயோஜ
னத்தைக் கொடுக்குமென்றும் உங்களுக்குத் தோன்றினால் அனுமதி
45 கொடுக்கலாம். இது உசிதமல்லவென்றால், வேறு என்ன செய்யலா
மென்று அதையும் சொல்லுங்கள். இப்படிச் செய்வதே உசித
மென்று எனக்குத் தோன்றினாலும் மத்யஸ்தர்களுடைய உங்களுடன்
நன்றாய் யோசித்துச் செய்வது இன்னும் அதிக பலத்தைக்
50 கொடுக்கும்" என்றார்.

இதைக் கேட்டு மற்ற அரசர்கள், மறைபெய்யப் போகும்
மேகத்தைப் பார்த்து மயில்கள் களிப்பதுபோல் அவரைப் புகழ்ந்
தார்கள். ஜனங்களுடைய ஸந்தோஷத்தாலுண்டான பெரிய சப்தம்
எதிரொலியால் அந்த ஸபையின் விமானத்தை அசைப்பது போல்
55 பரவீற்று.

பிறகு வரிஷ்டர் முதலிய பிராம்மணர்களும் அரசர்களும்
நகரத்து ஜனங்களுடனும் நாட்டுப்புறத்து ஜனங்களுடனும் நன்றாய்
ஆலோசித்து, தனக்குக் கிழந்தனம் கேர்ந்தபோது யுவராஜாவை
நியமிப்பதே தர்மமென்று நினைத்திருக்கும் தசரதருடைய எண்ணத்
60 தைத் தேசகால சேஷ்டைகளால் நன்றாக அறிந்து, தமக்குள்
ஒவ்வொருவரும் யோசித்து, பிறகு எல்லோரும் ஒரே எண்ணத்
துடன், "மஹாராஜ! தாங்கள் அநேக ஆயிர வருஷங்களாக இந்த
ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றி வந்து வயது முதிர்ந்திருக்கிறீர்கள்.
ஆகையால் தங்களுடைய புத்திரனான ராமனை யுவராஜாவாக
அபிஷேகம் செய்யுங்கள். ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றுவதில் தாங்கள்
65 இந்தத் தளர்ந்த வயதிலும் வெகு ஜாக்கிரதையுடையவர்கள்.
ஆனாலும் மலை போன்ற பட்டத்து யானைமேல், வெண்குடையால்
சற்று மறைக்கப்பட்ட முககாந்தியுடன், மஹா பலசாலியாய், முழங்

70 கால் வரையில் நீண்ட திருக்கைகளுடன் ரகுலீரன் பவனிவரும் காஷியைப் பார்க்க ஆவல் கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கு ஆசை இருந்தாலும் அதைப் பூர்த்தி செய்வது தங்களைச் சேர்ந்தது" என்று தெரிவித்தார்கள்.

75 அவர்களுடைய எண்ணத்தைத் தசரதர் நன்றாக அறிந்தும் அறியாதவரைப்போல், "அரசர்களே! நான் சக்கரவர்த்தியாக உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கும்பொழுதும், ராமனை யுவ ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசைப் படுவதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. உண்மையாகச் சொல்லுங்கள்" என்றார்.

80 அப்பொழுது அவ்வரசர்களும் பட்டணத்து ஐனங்களும், "மஹாராஜ! மற்றவர்களிடத்திலில்லாத பல உத்தம குணங்கள் தங்கள் புத்திரனை ராமனிடத்தில் இருக்கின்றன. தேவர்களைப் போன்றவரும் புத்திமாளும் கேட்பவர்களுக்கும் நீனைப்பவர்களுக்கும் சொல்லுமிறவர்களுக்கும் ஆனந்தத்தையும் பிரீதியையும் கொடுக்கக் கூடியவருமான ராகவனுடைய கல்யாண குணங்களைச் சொல்லுகிறோம், கேளுங்கள்.

85 ராமன் வீண்போகாத பராக்கிரமமுள்ளவர்; உத்தமகுணங்களால் மஹேந்திரனைப் போன்றவர்; இஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த அரசர்களைவிட மேலானவர்; உத்தம புருஷர்; ஸத்தியத்திலும் தர்மத்திலும் நோக்கமுள்ளவர்; தர்மத்தையும் அதன் பயனாக ஸம்பந்தையும் பிறர்களை எதிர்பார்க்காமல் கொடுப்பவர்; சந்திரனைப் போல் ஐனங்களுக்கு ஸுகந்தைத் தருபவர்; பொறுமையில் பூமிதேவியைப் போன்றவர்; புத்தியில் பிருஹஸ்பதியையும், பராக்கிரமத்தில் இந்திரானியின் பர்த்தாவான மஹேந்திரனையும் ஒத்தவர்; ஸாமான்ய தர்மத்தையும் விசேஷ தர்மத்தையும் அறிந்தவர்; அவருடைய பிரதிக்கை வினுவதில்லை. தான் மஹானுபிரந்தும் தனக்குக் குறைந்த புத்தியுள்ளவர்களுடன் இடைவிடாமல் நெருங்கிப் பழகும் ஸ்வபாவமுள்ளவர். பிறரிடத்தில் காரணமில்லாமல் தோஷங்களை ஏற்படுத்தும் அஸூயையை விலக்கினவர்; அண்டினவர்களின் குற்றத்தைப் பொறுப்பவர்; குற்றம் செய்யாதவர்கள் கோபித்தாலும் துக்கமடைந்தாலும் அவர்களை ஸமாதானம் செய்பவர்; பிரியமாகப் பேசும் ஸ்வபாவமுள்ளவர்; பிறர் செய்த உபகாரம் கொஞ்சமானாலும் அதை அதிகமாய் நினைப்பவர்; கெட்ட விஷயங்களில் ஆசையற்றவர்; அண்டினவரை விட்டுப் பிரியமனமில்லாதவர்; மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையிலும் முன் ஒப்புக் கொண்ட காரியத்தை விடாமல் செய்துகொடுப்பவர்; அண்டினவர்களுக்கு வசப்பட்டவர்; பிறர் தன்னிடத்தில் அஸூயை வைத்தாலும் அதை லக்ஷியம் செய்யாதவர்; பொய்யைச் சொல்லாமல் எல்லோரிடத்திலும் பிரியமாகப் பேசுகிறவர்; ஞானம் வயது

ஆசாரம் என்றவைகளில் முதிர்ந்த பிராம்மணர்களை எப்பொழுதும் வணங்குகிறவர். ஆகையால் ஓளதார்பயம், பராக்கிரமம், சத்ருக்களை ஐயிக்கும் திறமை முதலிய குணங்கள் மேன்மேலும் அவரிடத்தில் வளர்வின்றன.

110 தேவர்கள் அஸூரர்கள் மனிதர்கள் முதலியவர்களுக்குத் தெரிந்த அஸ்திர சஸ்திரங்கள் யாவையும் அறிந்தவர். சாஸ்திரப் படி குருவிடத்தில் வேத வேதாந்தங்களைப் படித்து, விசுவங்களை அனுஷ்டித்து ஸமாவர்த்தனம் செய்தவர். ஸாமகானத்திற்கு உபயோகமான ஸந்தேதத்தில் மிகுந்த தேர்ச்சி அடைந்தவர். இவருடைய குலம் மிகவும் பரிசுத்தமானது; தானும் மஹா சத்தர். எக்காலத்திலும் கலங்காத மனமுள்ளவராகையால் நிறந்த புத்திமான். நல்ல குலத்தில் பிறந்தவர்களும், மிகுந்த படிப்பாளிகளும், வணக்கமுள்ளவர்களும், தர்மத்தின் கருத்தை நன்றாக எடுத்துச் சொல்வதில் திறமையுள்ளவர்களுமான பிராம்மண சிரேஷ்டர்களால் பழக்கப்பட்டவர். கிராமங்கள் நகரங்களைப் பற்றிச் சத்துருக்களுடன் போராட வேண்டியிருந்தால் லக்ஷ்மணனை அழைத்துக் கொண்டு, யுத்தத்திற்குப் போய், பகைவரை ஐயிக்காமல் திரும்புவதில்லை. யுத்தம் முடிந்த பிறகு, யானை சதம் முதலிய வாஹனங்களி லேறிப் பட்டணத்திற்கு வந்து, ஐனங்களை அழைத்து, "உங்கள் குழந்தைகள் பார்சையகன் சிஷ்யர்கள் ஸௌக்சியமாக இருக்கிறார்களா? அக்னி காரியங்கள் விதிப்படி நடக்கின்றனவா? உங்கள் வேலைக்காரர்களும் சிஷ்யர்களும் உங்களுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைக் காலத்தில் சோம்பலில்லாமல் செய்கிறார்களா?" என்று தகப்பன் குழந்தைகளை விசாரிப்பதுபோல் பலவிதமாக கேட்கும் விசாரிப்பார். தனிகேடு ஏழையோ யாராயிருந்தாலும், ஏதாவது துக்கம் நேர்ந்தால், 'ராமன் நமது ஆளுகைக் குட்பட்ட இவர் கஷ்டப்படுவதற்கு நமது தவறே காரணம்' என்றெண்ணி மிகவும் வருத்தமடைந்து, அதை மறக்கமாட்டார். அப்படியே யாருக் காவது புத்திரோத்தஸவம் முதலிய சபங்கள் நேர்ந்தால், மகனுக்கு வாய்ந்த கேழமத்தைப் பார்த்துத் தகப்பன் எப்படி ஸந்தோஷ மடைவானோ அப்படி மகிழ்வார்.

140 மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையிலும் பொய்சொல்லாதவர்; வில்லாளிகளில் சிரேஷ்டர்; பெரியோர்களை ஸௌக்சியப்பவர்; இந்திரியங்களை அடக்கினவர்; புன்சிரிப்புடன் பேசுகிறவர்; எந்த ஆபத்திலும் தர்மத்தை விடாதவர்; ஐனங்களுக்கு கேழமத்தை நன்றாகச் செய்கிறவர்; ஸாதுக்கள் வெறுக்கும் வீண்பேச்சில் ஆசையில்லாதவர்; மேன்மேலும் யுக்தியூய்ப் பேசுவதில் தேவகுருவைப் போன்றவர். அழகான புருவங்களும், சிவந்து நீண்ட திருக்கண்களும் உடையவர். மஹாவிஷ்ணுவின் அவதாரம் போன்றவர். யுத்தத்தில் மரணம் நேருவதில் பயமற்றிருப்பது சௌரியம், தான் கலங்காமல் பிறரைப் பயந்து ஒடிச்செய்வது வீரியம்,

- 150 சத்துருக்கள் எவ்வளவு பலமுள்ளவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களுடைய ஸைன்யங்களில் புருந்து வ்யூஹங்களைத் துளைத்து தேவாஸுரர்களையும் ஐயிக்கக்கூடிய மிகுந்த உத்ஸாஹமுள்ளவராயிருப்பது பராக்ரீமம். இம்மூன்று குணங்களால் லோகத்தில் பிரகாசிப்பவர். ஜனங்களைக் காப்பாற்றும் வழிகளை நன்றாக அறிந்தவர்;
- 155 விஷய ஸுகங்களில் சபலமில்லாதவர்; மூவுலகத்தையும் ரக்ஷிப்பதில் ஸமர்த்தர். அப்படியிருக்க இந்தப் பூமியை ரக்ஷிப்பது அவருக்குப் பெரிதல்ல.

- அவருடைய கோபமும் ஸத்தோஷமும் வீணாகாது. தண்டிக்க வேண்டியவர்களை தவறாமல் தண்டிப்பார். குற்றமில்லாதவரிடத்தில் கோபிக்கமாட்டார். எவ்விடத்தில் ஸத்தோஷப்படுகிறாரோ அவனுடைய எண்ணங்களை நிறைவேற்றுகிறவர்; பொறுமையை முக்கியமாக உடையவையுடைய எல்லா ஜனங்களாலும் விரும்பக் கூடியவையுடைய பிரியத்தை உண்டாக்கக் கூடியவையுடைய குணங்களால் அநேகமாயிரம் கிரணங்களால் ஸூரியன் விளங்குவதுபோல் பிரகாசிக்கிறார். அரசே! தங்களுக்கு மிகுந்த கேஷமத்தை உண்டாக்கும் பொருட்டு, மரீகிக்குக் காசியப் பிறந்ததுபோல் புத்திரனுக்கு இருக்கவேண்டிய உத்தம குணங்களுடன் இவர் தெய்வானுகூரணத்தால் அவதரித்திருக்கிறார். தேவாஸுர கந்தர்வ உரக மஹர்ஷி கணங்களும் நகரவாஸிகளும் வேறு தேசத்து ஜனங்களும் அந்தப்புரத்திலிருப்பவர்களும் யாவரும், பிரஸித்திபெற்ற நன்னடத்தைமுள்ள ராமன், மிகவும் பலவானாக விவாதிப்பில்லாமல் வெகுசாலம் ஜீவித்திருக்க வேண்டுமென்று கூடக் கூறிய பிரார்த்திக்கிறார்கள். யௌவன மதத்தால் விவேகமற்ற சிறு பெண்களும், யௌவன ஸ்திரீகளும், வயது சென்றவர்களும், காலை மத்யாஹ்ணம் மாலை யென்ற மூன்று காலங்களிலும், தவறாமல், ஸாவதானமாக, 'கீர்த்திசாஸியான ராமனுக்கு யௌவராஜ்யம் கிடைக்கவேண்டும்' என்று எல்லா தேவதைகளையும் நமஸ்கரிக்கிறார்கள். எந்த அல்ப தேவதையையாவது மறந்துவிட்டால் அது எங்கே கெடுத்துவிடுமோ என்ற பயத்தால், ஒன்றையாவது பூஜிக்காமல் விடுவதில்லை.
- 180 பிரபுவே! அவர்களுடைய பிரார்த்தனையைத் தாங்கள் தயவு செய்து முடித்துக் கொடுக்கவேண்டும். கருமெய்தல் நீலோத்பல புஷ்பத்தைப்போல் கருத்த நிருமேனிமுள்ளவரும் சத்துருக்களை ஐயிக்கும் வல்லமையுள்ளவருமான தங்கள் புத்திர சத்திரம், புவராஜாவாக ஸிம்ஹாஸனத்தில் உட்காருவதைப் பார்த்து ஆனந்திக்க விரும்புகிறோம். கேட்டதைக் கொடுப்பவரே! எல்லா ஜனங்களுக்கும் அனுகூலத்தையே செய்பவரும், பெரியோர்களும் ஆகிரியிக்குத் தக்கவரும், மஹா விஷ்ணுவைப் போன்றவருமான

தங்கள் புத்திரனுள் ராகவனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து எங்கே எங்கேவருக்கும் அனுகூலத்தை அருளவேண்டும்; தாமதிக்ஷ வேண்டாம்" என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

தம் தேவ தேவோபம மாத்தமஜம் தே
ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஹிதே நிஷ்டம் |
ஹிதாய ந: கபிப்ர முதார ஜுஷ்டம்
முதாபிஷேகத்தம் வரத த்வமரஹஸி || (54)

ஸர்க்கம் 3

பட்டாபிஷேகப் பிரயத்தினம்

தேவா மஞ்ஜவி பத்மாநி ப்ரக்ருஹிதாநி ஸர்வஸ: |
ப்ரதிக்ருஹ்யாப்ரவீத் ராஜா தேப்ய: ப்ரியஹிதம் வச: || (7)

இப்படிக்கைகளைத் தலைமேல் கூப்பிக்கொண்டு அரசனை வேண்டின ஜனங்களை, அவர்களுடைய யோச்யதைக்குத் தகுந்தபடி பார்ப்பது பேசுவது கைகூப்புவது முதலியவைகளால் தசரதர் உபசரித்து, "ஜனங்களே! என் மூத்த குமாரனுள் சாமனுக்கு அபிஷேகம் செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புவதால் மிகவும் ஸத்தோஷமடைந்தேன். நிகரற்ற மஹிமைபெற்றேன்" என்று இனிமையாயும் அனுகூலமாயும் பேசி அவர்களை அனுகூர ஹித்து, அவர்கள் கேட்கும்படி, வஸிஷ்டரையும் வாமதேவரையும் பார்த்து, "பன்னிரண்டு மாதங்களுக்குள் இந்தச் சித்திரை மாதம் சிறந்தது. இப்பொழுது எல்லா மரங்களும் புஷ்பிக்கின்றன. இதை ராமன் பிறந்த மாதம், அவனுக்கு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்று யோசிக்கும்போது இந்த மாதம் நேர்ந்திருக்கிறது. ஆகையால் அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய யாவற்றையும் ஸித்தம் செய்ய வேண்டும்" என்று.

அரசன் சொல்லி முடித்தவுடன், வெகுசாலமாய் எதிர்பார்த்திருந்த சாமபட்டாபிஷேக மதேஹாந்ஸவம் ஸமீபித்த ஸந்தோஷத்தால் ஜனங்களுடைய உத்ஸாஹத்தினால் அதிகரித்தது. பிறகு அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து அடங்கிற்று. இப்பொழுது அரசன் அபிஷேக ஸாம்கிரகளைச் சேகரிக்கும்படி உத்தரவு செய்ய வஸிஷ்டரிடம் தெரிவித்துக்கொண்டார். அந்த மஹர்ஷி தனக்கெதிரில் கைகூப்பி வணக்கத்துடன் நிற்கும் ஸுமந்திரர் முதலிய அதிகாரிகளை நோக்கி, "தங்கம், சத்தினங்கள், கெல், பயறு, ஓஷதிகள், வெண்மையான புஷ்பமாலைகள், பொரி, தேன், நெய், புது வஸ்திரங்கள், சதம், ஆயுதங்கள், சதுரங்க ஸைன்யம், உத்தம ஸுஷணமுள்ள யானைகள், வெண்சாமரங்கள், த்வஜங்கள், வெள்ளைக் குடை, அக்ஷியைப்போல் பிரகாசக்கும் நூறு தங்கக் குடங்கள், தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொம்புகளுள்ள காளை,

எல்லா அவயவங்களிலும் புலித்தோல், சந்தனம் புஷ்பங்கள் முதலிய திரவியங்களைக் காணியில் அரசனுடைய அக்னிதோற்றிர சாணியில் சரித்தம் செய்ய வேண்டும். பட்டணத்தின் கோட்டை வாசற்படிக்களையும், அரசனுடைய அந்தப்புரங்கள் அரண்மனை வாசற்படிக்களையும், வாலினைபுள்ள புஷ்ப மாணிகளாலும் சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளாலும் அலங்கரிக்க வேண்டும். காணியில் அநேக ஆயிரம் பிராம்மணோத்தமர்களுக்கு இஷ்டப்படி தயிர் பால் முதலிய விபந்நுணங்களுடன் சிறந்த அன்னமும், நெய் தயிர் போரி பூணாமான தகழிணகனும் வேண்டியவரையில் ஆதரவுடன் கொடுக்கப்பட்டும், ஸூரியோதயத்தில் ஸ்வஸ்திவாசனம் நடக்க வேண்டும். பிராம்மணர்களுக்கு அதைப்பற்றி ஞாபகம் செய்து தகுந்த ஆணைகள் போடப்பட்டும், வீடுகளில் த்வஜங்கள் கட்டப்பட்டு, ராஜாவிடிகளில் ஜலம் தெளிக்கப்பட்டு, புஷ்பங்கள் வாரியிறைக்கப்பட்டும், தானம் கொட்டி ஜீவிக்கும் நட்டுவர் முதலியவர்களும் வேடுகளும் நன்றாய் அலங்கரித்துக்கொண்டு அரசனுடைய அரண்மனையில் இரண்டாவது கட்டில் தயாராக இருக்கட்டும். தேவாலயங்களிலும் நாதசர்த்திகளிலும் அந்தந்த தேவதைகளைப் பூஜிக்க, மாணிகள் அன்னம் மோதகம் முதலிய பசுணங்களுடன் பிராம்மணர்கள் அங்கங்கே தனித்தனியாய் ஜாக்ரதையாக இருக்கட்டும். படைச் சேவகர்கள் நல்ல உடுப்புக்களைத் தரித்துக் கொண்டு நீண்ட கத்திகளுடன் அபிஷேகம் நடக்கும் அரண்மனையில் தயாராயிருக்கட்டும்" என்றார். இவ்வாறு வெகுஸமர்த்தர்களான வாரியுடரும் வாமதேவரும் ஆஞ்ஞாபித்து, மற்ற வேலைக்காரர்கள் வேலைக்காரிகளைத் தருவிக்கவேண்டியது முதலிய மேற்காரியங்களையும் அரசனுடைய அனுமதியால் செய்து முடித்து, மிகுந்த ஸந்தோஷத்தால் மயிர்க் கூச்சலடைந்து, தசரதரிடத்தில் வந்து, "தங்கள் உத்தரவுப்படி எல்லாம் செய்யப்பட்டன" என்று தெரிவித்தார்கள்.

பிறகு மஹாகாந்தி பொருந்திய அரசன் "ஸுமந்திரரே! நல்ல நடத்தைபுள்ள நமது குழந்தை ராமனைச் சீக்கிரம் அழைத்துவாரும்" என்றார். ஸுமந்திரர், அப்படியே போகிறேனென்று, அரசனுடைய உத்தரவை அங்கேறித்து ராமனை அழைத்துவரப் போனார். நான்கு திக்குகவிலுமிருந்து அந்த ஸபையில் வந்திருக்கும் அரசர்களும் மிலேச்ச தேசத்தரசர்களும், காடுகளிலும் மலைகளிலும் வளர்ப்பவர்களும், தேவர்கள் இந்திரனைச் சூழ்ந்திருப்பதுபோல், தசரதரைச் சூழ்ந்திருந்தார்கள்.

ஸார்வபௌமண அந்தச் சக்கரவர்த்தி, மருத்துகளுக்கு நடுவிடீருக்கும் இந்திரனைப்போல், மேல்மாடியிலிருந்து வீதியைப் பார்க்கையில் தேரேறி வரும் தன் புத்திரனைக் கண்டார். அயக்கடி பார்த்தும், போதுமென்று திருப்பியடையவில்லை. ராமன் அழகில் கந்தர்வ ராஜனைப்போன்றவர். அழகு இருந்தாலும் பராக்கிரமம்

சேர்ந்திருக்காது; ராமனோ மஹாபராக்கிரமசாஸி என்று லோகத்தில் பிரஸித்தி பெற்றவர். பார்ப்பதற்கு அழகாயும் பராக்கிரமசாலியாயுமிருந்தாலும் உத்தம புருஷ லக்ஷணங்கள் பொருந்தியிருப்பதரிது; ராமனோ முழங்கால் வரையில் கீண்ட நிருக்கைகளை உடையவர். இவை பொருந்தி யிருந்தும் தகுந்தபடி தேகபலம் வாய்ந்திருக்காது; ராமனோ நிகரற்ற தேகபலமும் மதயானையின் ஸடையும் ஆண்மையும் சக்தியுமுடையவர். இவை யாவுமிருந்தும் பார்ப்பவர்களின் மனத்திலுள்ள தாபத்தையும் துக்கத்தையும் போக்கும் தன்மை சேர்ந்திருப்பதரிது; ராமனோ சந்திரனைப்போல் பார்க்கப் பார்க்க அழகு பொருந்தியவர். பார்ப்பவர்களின் கஷ்டங்களையும் குறைகளையும் தன் அமிருத திருஷ்டியால் கீக்கி, எல்லையற்ற ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவர். அவரை எவ்வளவு தடவை பார்த்தாலும் போதுமென்று தோன்றாது. உத்தம லக்ஷணங்களும் அழகும் வாய்ந்த புருஷனைக் கண்டு ஸ்த்ரீகளுடைய மனம் களிக்கும். அழகு பெருந்தன்மை கல்யாணகுணங்கள் முதலியவைகளால் தன்னைப் பார்க்கும் புருஷர்களுடைய கண்களையும் மனத்தையும் ராமன் கொள்ளை கொள்ளுகிறவர்.

கோடை காலத்து வெப்பிலில் தவிப்பவர்கள் மழையைப் பெய்து குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கும் மேகத்தை எவ்வளவு தடவை பார்த்தாலும் திருப்தி அடையாததுபோல், தன்னை நோக்கி வரும் ராமனைப் பார்த்துப் பார்த்து தசரதர் திருப்பியடையவில்லை. அதற்குள் ராமனுடைய ரதம் தசரதருடைய அரண்மனை வாசலில் வந்தது. ஸுமந்திரர் கைலாகு கொடுத்து ரகுவிரனை ரதத்திலிருந்து இறக்கினார். மஹாராஜா இருக்குமிடத்தை நோக்கி ராமன் போகும் பொழுது தாலும் கைகப்பி வணக்கமாய்ப் பின் சென்றார். கைலால நிகரத்தைப் போன்ற மாடியில் ராமன் ஸாரதியுடன் ஏறிக் கைகப்பிப் பிரதான ஸமீபத்திற்குப் போய், தன் பெயரைச் சொல்லி விதிப்படி நமஸ்கரித்தார். தன்னை வணங்கிக் கைகப்பிப் பக்கத்தில் சிற்கும் தன் அருமைக் குழந்தையை, அரசன் கைகளைப் பிடித்து ஸமீபத்தில் அழைத்து இறுகத்தழுவி, ரதனங்களிழைத்த உயர்ந்த ஆஸனத்தில் உட்காரச் சொன்னார். அப்படியே ராமன் உட்கார், உதிக்கும் ஸூரியனுடைய கிரணங்களால் தங்கமயமான மேருமலை யைப் போலும், சரத் காலத்தில் உதித்த சந்திரனும் கிரஹ நஷைத் திரங்கள் நிறைந்த ஆகாசத்தைப் போலும், அவருடைய தேஜஸால் அந்த ஸபை மிகவும் விளங்கிற்று. தசரதரும் வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கண்ணடியில் தோன்றும் தன் சரீரத்தைப் போன்ற தன் அருகிலிருக்கும் குமாரனைப் பார்த்து மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தார்.

புத்திரனைப் பெற்றவர்களுக்குள் சிறந்த அவ்வரசன் புன்சிறிப் புடன், "ராமா! நீ எனக்கு எவ்விதத்திலும் ஒத்த மூத்த பத்தினி யிடத்தில் வம்சத்திற்குத் தகுந்தவனாய், குணங்களால் சிறந்தவனாய்ப்

- 110 பிறந்த அருமைக் குழந்தையல்லவா? உன் நல்ல குணங்களால்
 ஜனங்களெல்லோரும் உன்விடத்தில் திருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள்.
 புஷ்ய நகைத்திரமும் சந்திரனும் சேரும் நானாய தினத்தில் இந்த
 ராஜ்யத்தை உனக்குக் கொடுக்க நிச்சயித்திருக்கிறேன். நீ ஸ்வபாவத்
 திலேயே உத்தம குணங்களுள்ளவன். பெரியோர்களிடத்தில்
 115 வணக்கமுள்ளவன். ஆனாலும் புத்திர ஸ்நேஹத்தால் உனக்கு அறு
 கலமான விஷயத்தை உபதேசிக்க விரும்புகிறேன். முன்னைவிட
 அதிக வணக்கமுள்ளவனாயும் இந்திரியங்களை ஐயித்தவனாயும் இருக்க
 வேண்டும். காமக் குரோதங்களால் உண்டாகும் ஏழு வகையான
 வ்யஸனங்களை ஒழித்து, கீழ்ப்பட்ட வேலைக்காரர்களை மந்திரிகள்
 120 முதலிய மேலதிகாரிகள்மூலமாயும், மந்திரி முதலியவர்களை நேரி லும்
 ஆக்ரோசிக்க வேண்டும். தூதர்களால் சந்திக்கலின் ராஜ்ய ஸமா
 சாரத்தை அறிவதுபோல், ஒவ்வொரு நாளும் ஸபையிலிருந்தும் நேரி
 லும் அறியக்கூடிய விஷயங்களை அறியவேண்டும். தன் ராஜ்யத்
 திற்குப் போதுமான அநேககோடி தானியங்களையும், பலவகையான
 125 ரத்தினங்களையும் ஸஸன்யங்களுக்கு வேண்டிய பலவிதமான ஆயுத
 த்தையும் ஏராளமாய்ச் சேர்த்து குடிசை ஸந்தேஷப் படுத்த
 வேண்டும். மேற்கொள்ள வழிகளால் அவர்கள் திருப்தி அடைந்து
 அரசனிடத்தில் விசுவாஸம் வைப்பார்கள். அதனால் மந்திரிகளும்
 நண்பர்களும், தேவர்கள் அமிருதத்தை அடைந்து ஆனந்திப்பது
 130 போல், இவ்வளவு குணசாலியான அரசனை அடைந்தோமே என்று
 ஸந்தோஷிப்பார்கள். ஆகையால் நீயும் மனத்தை அடக்கி இம்
 மாதிரி நடக்கவேண்டும்" என்று, காச்யபர் இந்திரனிடத்தில் சொல்
 லுவதுபோல் ஹிதத்தை உபதேசித்தார். அப்பொழுது ஸமீபத்தி
 லிருந்து அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ராமனுடைய மித்திரர்கள்
 135 அதிவேகமாகப் போய்க் கௌசல்யைக்கு தெரிவித்தார்கள். அந்த
 உத்தம பத்னி, இப்படி தனக்குப் பிரியமான விஷயங்களைச்
 சொன்னவர்களுக்கு தங்கம் ரத்தினங்கள் பசுக்கள் முதலியவைகளை
 வெகுமதியாகக் கொடுத்தாள்.
- ராமன் பிதாவை நமஸ்கரித்து, உத்தரவு பெற்றுக் தேரிலேறி,
 140 வழியில் ஜனங்களால் கொண்டாடப்பட்டு வெகு காந்தியுள்ள தன்
 ஆன்மனைக்கு வந்தார்.
- பட்டணத்து ஜனங்கள் அரசனுடைய உத்தரவைக் கேட்டு,
 வெகுநாளாய் வேண்டிக்கொண்டிருந்த லாபம் கிடைத்ததுபோல்
 ஸந்தோஷித்து அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு திரும்பிப்
 145 போய், "இந்த ராம பட்டாபிஷேக மஹோற்சவம் இடையூறில்லா
 மல் முடியவேண்டும்" என்று தங்கள் தங்கள் தெய்வங்களைப் பூஜித்து
 வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

யதல்த்வயா ப்ரஜாஸ்சோமா: ஸ்வகுணேரது ரதில்தி: |
 தஸ்மாத் த்வம் புஷ்யபயோகேந வெளவராஜ்ய மணாப்துஸி || —அபியா, 3ஸ-41 க.
 உந் நக்ஷத்ரமும் சந்திரனும் சேரும் நானாய தினத்தில் இந்த ராஜ்யத்தை உனக்குக் கொடுக்க நிச்சயித்திருக்கிறேன். (பக்கம் 14 பார்க்க.)

தே சாபி பெளரா ந்ருபதேர் வசல் தத்
 ஸ்ரூத்வா ததா லாப' மிலேஷ்ட மாஸா |
 நரேர்த்த'ர மாமத்தர்ய க்'ருஹாணி ஸீத்வா
 தேவாத் ஸமாநர்க ரபி'ப்ரஹ்ருஷ்டா: ||

ஸர்க்கம் 4

கௌஸல்யை ஸந்தோஷித்தது

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

கதேஷ்வத ந்ருபோ பூய: பொளரேஷு ஹைமத்திரிபி: |
மத்திரயித்வா ததஸ்சக்ரே நிர்ஸயஜ்ஞ: ஸுநிர்ஸயம் ॥ (1)

நகரத்து ஐனங்கள் விட்டிற்குப் போனபிறகு அரசன் நன்றாக ஆலோசித்து, "செந்தாமரை இதழ்களைப்போல் விவந்து நீண்டு அழகிய கண்களுள்ள நமது குழந்தை ராமனுக்குப் புஷ்ய நகைத்திரத்தில் நானிய தினத்திலயெளவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்துவிடுவேன்" என்று முடிவு செய்தார். பின்பு அங்கிருந்து உள்ளேபோய், "ஸுமத் திரரே! ராமனை மறுபடியும் இங்கே அழைத்து வாரும்" என்று கட்டளை யிட்டார்.

5

அப்படியே ஸுமத்திரர் ராமனுடைய அரண்மனைக்குப் போனார். அங்குள்ள காவற்காரர்கள் அவருடைய வரவை ராமனுக்குத் தெரிவிக்க, "இதென்ன! உத்தேசித்த காரியத்திற்கு ஏதாவது இடையூறு நேர்ந்ததோ" என்று அவருக்கு ஸந்தேக முண்டாயிற்று. ஸுமத்திரரை உள்ளே வருவித்து, "நீர் மறுபடியும் வந்த காரணமென்ன? நன்றாகச் சொல்லும்" என்றார். ஸுமத்திரர், "ராமா! உமது பிதா உம்மைப் பார்க்க விரும்பி அழைத்துவரச் சொன்னார். அதைத் தெரிவித்தேன். அங்கே போவதும் போகாமலிருப்பதும் தங்களிஷ்டம்" என்றார். ஸாரதியின் வார்த்தையைக் கேட்ட ராமன் வெகு பரபரப்புடன் வேகமாக அரண்மனைக்குப் போனார்.

10

15

ராமனுடைய வரவைக் காவற்காரர்கள் தசரதருக்குத் தெரிவிக்க, தன் குழந்தையிடத்தில் சிறந்தப் பிரியமான வார்த்தையைச் சொல்ல விரும்பி உள்ளே அழைத்துவரச் சொன்னார். ராமன் அங்கே போய் அரசனிருக்குமிடத்திற்குத் தூரத்திலேயே அவரை நோக்கிக் கைகூப்பி வெகு வணக்கத்துடன் மமஸ்கரித்தார். தசரதர் புத்திரனை வாரியனைத்து, அழகான ஆஸனத்தில் உட்காரச் சொல்லி, "ராமா! நான் அறிவிலும் வயதிலும் மிகவும் முதிர்ந்தவன். பலவித போகங்களை வேண்டியவரையில் அனுபவித்தேன். பல யாகங்களைப் பலமுறை விதிப்படி அதிகமாக தஷினை, போஜனம் முதலியவைகளுடன் செய்தேன். வேண்டிய வஸ்துக்களை இஷ்டப்படி பிறருக்குக் கொடுத்தேன். வேதங்களை அப்யயனம் செய்தேன். குரகளுக்கும் ஓடைக்கக்கடிய பலவித ஆனந்தங்கள் என்னால் இஷ்டப்படி அனுபவிக்கப்பட்டன. உயாகயக்ளுக்களைச் செய்ததால் தேவர் களுடைய கடனையும், வேதாத்யயனத்தால் ரிஷிகளுடைய கடனையும், புத்திரர்களைப் பெற்றதால் பித்தருக்களுடைய கடனையும், தானத்தால் பிராம்மணர்களுடைய கடனையும், ஸுகங்களை அனுப

20

25

30

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

- 35 விப்பதால் ஆக்மாவின் கடனையும் தீர்த்தேன். நீ எனக்குத் தருக்த புத்திரன். உலகத்தில் நிகரில்லாதவன். இப்பொழுது இந்த ராஜ்யத்தை உன்னிடத்தில் ஒப்புவிப்பதைத் தவிர நான் செய்யவேண்டிய காரியம் வேறொன்றுமில்லை. ஆகையால் நான் சொல்வதைத் தவறாமல் கேட்கவேண்டும், நமது தேசத்து ஐனங்களைவரும்
- 40 இப்பொழுதே நீ அரசனாக வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அதனால் உன்னை புவராஜாவாகப் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்போகிறேன். மேலும், இனி வரும் கெடுதியைக் காட்டும் கெட்ட ஸ்வப்பனங்கள் எனக்கு நேருகின்றன. இடியுடன் குறைக்கொள்ளிக் கட்டைகள் முதலியவை ஆகாசத்திலிருந்து விழுகின்றன. * என்
- 45 நஷத்திரத்தை ஸூரியன் அங்காரகன் ராஜா முதலிய குரூகரணங்கள் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதாக ஜ்யோதிஷமறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இவைகளை யோசித்தால் அரசனுக்கு மரணமாவது அதற்கு ஸமமான ஆபத்தாவது நேருமென்று தோன்றுகிறது. மனிதர்களுடைய புத்தி எப்பொழுதும் ஒரே விதமாயிராது. என் புத்தி மாறுவதற்கு முன் உனக்கு அபிஷேகம் செய்க்கிறேன்.
- 50 இப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று எனக்கு இப்பொழுது தோன்றுகிறது. சந்திரன் இன்று புனர்வஸுவில் இருப்பதாயும் புஷ்யத்திற்கு நாளைப்போவதாயும், அபிஷேகத்திற்கு அதே தருக்த ஸமயமென்றும் திபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். உத்தேசித்த காரியத்தை நாளைக்கே முடிக்க வேண்டும். ஆகையால் இன்று ராத்திரி நீயும் ஸீதைதும் தர்ப்பம் பரப்பியதரையில் படுத்திக்கொண்டு உபவாஸமிருக்கவேண்டும். இவ்விதமான காரியங்களுக்குப் பலவகை இடையூறுகள் நேரும். உன்
- 55 யித்திரர்கள் இன்று உன்னை ஐக்கிரதையாகக் காப்பாற்றட்டும். உன் தம்பி பரதன் வெகு நல்ல எண்ணமுள்ளவனே; இந்நிரியங்களை ஐயித்தவன்; தபையுள்ளவன். ஆனாலும் அவன் அம்மான்வீட்டுக்குப் போய்வெகுநாளாயிற்று. ஸா தக்கனாயும் தர்மசிந்தையுள்ளவர்களாயும் பிறரால் கலைக்க முடியாதவர்களாயும் இருப்பவர்களின் மனதும் மாறிவிடும். ஆகையால் பரதன் ஊருக்கு வருவதற்கு முன் இந்தக் காரியத்தை முடிப்பது நல்லது" என்று சொல்லி ராமனுக்கு விடை
- 60 கொடுத்தார். அவர் பிதாவுக்கு நமஸ்காரம் செய்து தன் அரண்மனைக்குப் போனார்.

- பிறகு அரசனால் சொல்லப்பட்ட விஷயத்தைத் தன் தாய்க்குத் தெரிவிக்க விரும்பி, உடனே அவளுடைய அந்தப்புரத்திற்குப் போனார். அங்கே கௌஸல்யை, புஷ்யநஷத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில்
- 70 ராமனுக்கு அபிஷேகம் நடக்கப்போகிறதென்று கேட்டு, பட்டாடை தரித்துக்கொண்டு கந்தமாய்த் தன் இஷ்ட தேவதையை நினைத்து மௌனமாகக் கண்களை மூடிக்கொண்டு, ராமனுக்கு ராஜ்யலக்ஷிமி கிடைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, பிராணயாமத்தால் மஹா விஷ்ணுவை த்யானம் செய்துகொண்டிருந்தான். ஸூமித்திரையும் லக்ஷ்மணனும் ஸீதைதும் கூடவீ ருந்தார்கள்.
- 75

அப்பொழுது ராமன் அவ்வளவு நியமத்துடனிருக்கும் தன் தாயை வணங்கி "அம்மா! ஐனங்களை நான் ஆண்டு வரவேண்டுமென்றும் ராஜ்யத்தை எனக்கு காண கொடுக்கப் போகிறேனென்றும், ஸீதைதும் நானும் இன்று ராத்திரி உபவாஸ மிருக்க வேண்டுமென்றும் ரித்விக்குகள் உபாத்யாயர்கள் மூலமாகப் பிதா செய்த கட்டளைப்படி, நாளை நடக்கும் அபிஷேகத்திற்காக வேண்டிய மங்கள காரியங்களை எனக்கும் ஸீதைதும் செய்விப்புகள்" என்றார். அப்பொழுது கௌஸல்யை வெகு காலமாய் எதிர்பார்த்திருந்த அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, "குழந்தாய்! ராம! சிரஞ்ஜீவியாயிரு. உன் எதிரிகள் நாசமடையட்டும், நீ ராஜ்யத்தை அடைந்து என் பந்துக்களையும் ஸூமித்திரையின் பந்துக்களையும் ஸந்தோஷப்படுத்து. உன் பிதாவான தரதர் உன் குணங்களால் ஸந்தோஷமடைந்தார். நல்ல நஷத்திரத்தில் பிறந்தாய். வெகு காலமாய் மஹாவிஷ்ணுவைக் குறித்து நான் செய்துவரும் விரதம் முதலிய தபஸை உனக்கு இஷ்வாகு ராஜ்யம் கிடைக்கச் செய்தது. வெகு ஸந்தோஷமடைந்தேன்" என்றான்.

பிறகு ராமன் பக்கத்தில் கைகப்பி வணக்கமாய் நிற்கும் லக்ஷ்மணனைப் பார்த்துப் புன் சிரிப்புடன் "என் இரண்டாவது பிராணானுகூறு உனக்காகவே இந்த ராஜ்ய லக்ஷி எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகையால் ராஜ்யபாலனம் செய்வது உன் வேலை. ஸூமித்திரையின் உத்தரவுப்படி இஷ்டமான போகக்களையும் விடையற்ற ரத்னபிரணங்கள் வஸ்திரங்கள் முதலியவைகளையும் அனுபவிக்கலாம். இந்த ராஜ்யமும் நான் பிழைத்திருப்பதும் எல்லாம் உனக்காகவே" என்றார்.

பிறகு ஸீதைதும் ராமனும் பெரியோர்களை வணங்கி அனுமதி பெற்றுத் தங்கள் அரண்மனைக்குப் போனார்கள்.

இத்யுத்தவா லக்ஷ்மணம் ராமோ மாதரா வபி⁴வா³தீ³ய ச |
அப்யநுஜ்ஞாய³ய ஸீதாம் ச ஐகீ³ம ஸ்வம் திவேஸநம் || (45)

ஸர்க்கம் 5

வஸிஷ்டர் ராமனிடத்திற்குப் போனது

ஸத்தி³ஸய ராமம் த்ருபதி: ஸ்வோபா⁴வித் யபி⁴ஷே³தே |
புரோஹிதம் ஸமாஹூய வஸிஷ்ட³ மிதீ³ மப்³ரவித் || (1)

ராமனை வீட்டிற்கு அழைப்பிட்டு, மறுகாள் நடக்கவேண்டிய அபிஷேகத்திற்காகத் தரதர் புரோஹிதரை கொக்கி. "மஹரீஷே! ஸம்பத்து ராஜ்யம் முதலியவை ராமனுக்குக் கிடைக்கும்படி, இன்று செய்யவேண்டிய விரதம் உபவாஸம் முதலியவைகளை அவன் தன் பத்தினியுடன் தவறாமல் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்; அதற்காகத்

தாங்கள் அவனுடைய அரண்மனைக்குப் போய் ஏற்பாடு செய்ய பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றார்.

10 எல்லா மந்திரங்களை அறிந்தவரும் பலவகையான விரதங்களை செய்தவருமான வாலிஷ்டர், அப்படியே செய்கிறேனென்று, பிராம் மணர்களுக்குத் தகுந்த தேரிலேறி, வெகுத்த மேகத்தைப் போல் விளங்கும் ராமனுடைய அரண்மனையில் மூன்று கட்டுகள் வரையில் ரதத்தில் போனார்.

15 ராமன் அவருடைய வரவை அறிந்து, அவருக்கு உபசாரம் செய்யச் சீக்கிரமாய் வெகு பரபரப்புடன் ரதத்தின் சமீபத்தில் வந்து கைலாகு கொடுத்து, முனிசிரேஷ்டரைத் தேரிலிருந்து இறக்கினார். தன்னை வணங்கி நிற்கும் ராமனை நோக்கி வாலிஷ்டர் ஷேமம் விசாரித்து, "உன் பிதா உன்னிடத்தில் ஸந்தோஷமடைந்து, நஹுஷன் யயாதிக்கு அபிஷேகம் செய்ததுபோல், நாளை இந்த ராஜ்யத்தை உனக்குக் கொடுக்கப்போகிறார். அதற்காக நீயும் 20 ஸீதையும் இன்று உபவாஸமிருக்க வேண்டும்" என்று அவருக்கு பிரியமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி, விதிப்படி மந்திரபூர்வமாய் உபவாஸமிருக்கச் செய்தார். பிறகு ராமனால் முறைதவறாமல் உப சரீக்கப்பட்டு அவருக்கு விடைகொடுத்து அங்கிருந்து புறப்பட்டார்.

25 எப்பொழுதும் தனக்கு பிரியமான வார்த்தைகளைச் சொல்லும் மித்திரர்களுடன் ராமன் சிலநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்து, அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு விடைகொடுத்தபின் அந்தப்புரத்திற்குப் போனார். அப்பொழுது மலர்ந்த தாமரைகளாலும், அவை களிலுள்ள தேனைக் குடித்து மதங்கொண்ட பகடிகளாலும், அழகிய தாமரையோடை விளங்குவதுபோல், ராமனுடைய அந்தப்புரம் 30 வெகு ஸந்தோஷமடைந்த ஆண் பெண்களால் விளங்கிற்று.

பிறகு வாலிஷ்டர் அரசனுடைய அரண்மனைபோன்ற ராமனுடைய கிருஹத்திலிருந்து வெளியில் வந்து ராஜவீதியில் போகையில், அங்கே ஐனங்கள் கும்பல் கும்பலாக வெகு குதுஹலத்துடன் இடைவிடாமல் நிற்கக்கண்டார். வெகு ஸந்தோஷமாய் ஒருவரோ 35 டொருவர் பேசும் சப்தம் அவர்கள் ஒன்றோடொன்று மோதிய தாலுண்டாகும் த்வணியைப் போலிருந்தது. அன்று அந்த நகரத்தில் எல்லா வீடுகளிலும் த்வணிகள் எடுத்துக் கட்டப்பட்டன. வீதிகள் குப்பையில்லாமல் சுத்தம் செய்யப்பட்டு, ஜலம் தெளித்து அழகாயிருந்தன. மேலும், எங்கும் வாழை கழுகு முதலிய குடிகளால் 40 அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. அந் நகரத்தில் வளக்கும் பெண்கள் குழந்தைகள் வயது சென்றவர்கள் முதலிய எல்லா ஐனங்களும், தங்களுக்கு அலங்காரமாயும் ஸந்தோஷத்தை விருத்தி செய்வதாயும் இருக்கும் அந்த மஹோத்ஸவத்தை அனுபவிக்க ஆசைகொண்டு, 45 ஸூரியோதயத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். இப்படியிருக்கும் ராஜவீதியைப் பார்த்துக்கொண்டு, அங்கே கூடியிருக்கும் ஐனங்களுக்கு நடுவில் வாலிஷ்டர் இருபக்கத்திலும் அவர்களை ஒதுக்கித்

கும்பலாய் நிற்கச் செய்பவரைப்போல் மென்மென்மென்மென் அரசனுடைய அரண்மனைக்கு வந்தார். வெண்மையான மேகம் போன்ற மாடிமேலேறி அங்கே தேவகுரு இந்திரனைப் பார்த்தது போல் தசரதரைக்கண்டார்.

அரசன் உடனே ஸிம்ஹாணந்திலிருந்து எழுந்திருக்க அப்பொழுது அவருடன் ஸபையில் உட்கார்ந்திருந்த எல்லோரும் எழுந்து மஹரிஷியை உபசரித்தார்கள். அரசன் "ராமனுக்கு உபவாஸம் செய்வீந்தாயிற்று" என, "ஆயிற்று" என்று வாலிஷ்டர் பதிலுரைத்தார்.

பிறகு அரசன் புரோஹிதரிடத்தில் விடைபெற்று, அங்குள்ள வர்களை விடை கொடுத்ததுப்பிவிட்டு, ஸிம்ஹம் தன் மலைக்குகையில் புதுவதுபோல் அந்தப்புரத்தில் பிரவேசித்தார். அப்பொழுது வெகு அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட பெண்களால் நிறைந்து, மஹேந்திரனுடைய கிருஹத்தைப்போன்ற அந்த அரண்மனை, பல நகரத்திரங்கள் நிறைந்த ஆகாசம் சந்திரனுடைய கார்தியால் விளங்குவது போல், தசரதனுடைய தேககார்தியால் பிரகாசித்தது.

ததக்ரீய வேஷ ப்ரமதா ஜநாகுஸம்
மஹேந்திர வேஸ்ரம் ப்ரதிமம் நிவேஸநம் |
விதீபயம்ஸ்சாகு விவேஸ பார்திவ :
ஸஸீவ தாராக்ஷண ஸங்குஸம் நப : || (26)

ஸர்க்கம் 6

ராமன் அபிஷேகத்திற்கு ஸித்தமானது

கதே புரோஹிதே ராம: ஸ்நாதோ நியதமாநஸ: |
ஸஹ பத்த்யா விஸாலாஷ்யா நாராயண முபாக்ஷிமத் || (1)

புரோஹிதர் சொன்னபடி, ராமன் ஸ்நானம் செய்து, சுத்தமான மனத்துடன் விசாலமான நேத்திரங்களையுடைய ஸீதையோடு ஸ்ரீமத் நாராயணனை உபாஸித்தார். அவரை உத்தேசித்து, ஹவிலி நிறைந்த பாத்திரத்தை உயரத் தூக்கி, மந்திரங்களை விதிப்படி உச்சரித்து, ஜ்வலிக்கும் அக்னியில் ஹோமம் செய்து, அதன் மிகுதியையும் தனக்கு ஷேமத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதும் மிகவும் 5 பிரியமுமான செய்யாத ஹவினையும் புஜித்து, ஆசமனம் செய்து தர்ப்பாலஸனத்தில் ஸீதையுடன் மனத்தை அடக்கிக்கொண்டு மௌனமாக, தன் வீட்டிலிருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாத ஸ்வாமியின் அழகான பூஜாகிருஹத்தில் தூங்கினார்.

10 ஸூரியோதயத்திற்கு ஒரு ஜாமம் முன்பே விழித்துக்கொண்டு, கிருஹத்தை நன்றாக அலங்கரிக்கச் செய்தார். அப்பொழுது ஸூரதமாக வந்தி முதலியவர்கள் மதுரமான வார்த்தைகளால் ராமனைத்

15 துதித்தார்கள். அவர் காணியில் ஸர்த்யா வந்தனம் செய்து ஒரே மனத்துடன் காயத்ரி மஹாமந்திரத்தை ஜபித்து, சுத்தமான புது வஸ்திரம் உடுத்தி, நமஸ்காரம் ஸ்தோத்திரம் முதலியவைகளால் மஹாவிஷ்ணுவைப் பூஜித்து, பிராம்மணர்களை ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்யச் சொன்னார். கம்பிரமாயும் மதுரமாயுமிருந்த பிராம்மணர்களின் புன்யாஹவாசன சப்தமும் வாத்யகோஷமும் நகரமெங்கும் பரவியற்று.

20 எல்லா ஜனங்களும் அபிஷேகத்திற்காக ராமன் ஸீதைபுடன் முதல் நாள் உபவாஸமிருப்பதைக் கேட்டு, மறுநாள் தீர்ச்சயமாய் அபிஷேகம் நடக்குமென்று மகிழ்ந்தார்கள். மேலும், பொழுது விடிந்தவுடன் அந்த உதலவத்திற்காக நகரத்தில் செய்யவேண்டிய அவந்காரங்களைச் செய்து முடித்தார்கள். வெண்மையான மேகங்களைப் போன்ற தேவாலயங்கள், நாற்சந்தி மண்டபங்கள், வீதிகள், புத்தர்களின் ஆலயங்கள், மதிள்சுவர்களின்மீது கட்டப்பட்ட நாற்கால் மண்டபங்கள், பல்வகையான சிறந்த வஸ்துக்களால் நிறைந்த வியாபாரிகளின் கடைகள் விசேஷ தனவான்களான குடும்பிகளின் ஸகல ஜகவரியம் பொருத்தின வீடுகள், மரங்கள் ஸைபைகள் முதலிய உயரமான விடங்களில் வெய்வேறு அடையாளமுள்ள த்வஜங்களும் அவையில்லாத த்வஜங்களும் எடுத்துக் கட்டப்பட்டன. அபிஷயம் செய்யும் நட்டுவர்கள் அபிஷயமின்றி நர்த்தனம் செய்பவர்கள், பாடகர்கள் இவர்கள் பாடும் பாட்டு கூறிற்கும் மனத்திற்கும்

35 இனிமையாக எங்கும் கேட்கப்பட்டது. ராமனுக்கு அபிஷேககாலம் நெருங்கினபொழுது ஜனங்கள் நாற்சந்திகளிலும் ஸ்தீர்கள் வீடுகளிலும் அகைதப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். வீட்டுவாசலில் கூட்டம் கூட்டமாய் வீளை யாடும் குழந்தைகளும் அபிஷேகக் கதையை யி சொல்லிக் கொண்டு காலம் போகின.

40 ராஜவீதி, புஷ்பங்கள் தூவப்பட்டு, தூபங்கள் போடப்பட்டு நேர்த்தியான மணமுள்ளதாகவும் அழகுள்ளதாகவும் செய்யப்பட்டது எல்லா வீதிகளிலும் பந்தல்போட்டு மேல்விரிப்புகளைக் கட்டி வாழைதென்னை பாக்குக் குலைகள் தொங்க விடப்பட்டிருந்தன. இரவில் பிரகாசத்திற்காக தீபஸ்தம்பங்கள் அங்கங்கே நாட்டப்பட்டன. இப்படி நகரத்தில் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்துவிட்டு, ஜனங்கள் ராமனுடைய அபிஷேக மஹோத்ஸவத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, வீதிகளிலும் நாற்சந்தி மண்டபங்களிலும் கூட்டம்கூடி "இஷ்வாகு குலத்திலே நிறந்த தசரதமஹாராஜா தனக்குக் கிழந்தனம் வந்துவிட்டதென்று தன் புத்திரனான் ராமனை ஸமயமறிந்து ராஜ்யாபிஷேகம் செய்யப்போகிறார். ராமன் நம் மெல்லோருக்கும் அரசனாகப் போகிறபடியால் நாம் தேவதைகளின் இருபையைப் பெற்றோம். ராமன் உலகத்தில் இது உயர்ந்தது. இது தாழ்ந்ததென்று நன்னுயறிந்தவர்; கர்வமற்றவர்; விட்வான்; தர்ம

ஸ்வபாவமுள்ளவர்; தன் சகோதரர்களிடத்தில் வெகு பிரீதியுள்ளவர்; ஆகையால் நம்மையும் உடன் பிறந்தவர்களைப்போல் விசுவாஸத்துடன் வெகுநகாலம் வரையில் காப்பாற்றுவார். அவருடைய அபிஷேகத்தைப்பார்க்கும்படிசெய்யும் தர்மசிக்தைபுள்ள தசரத மஹாராஜனான புண்ணியசாலி வெகுநகாலம் ஸுகமாக வாழட்டும்." என்று அரசனைக் கொண்டாடினார்கள் அப்பொழுது அங்கே ஜனங்களின்சப்தம் பர்வகாலங்களில் பொங்கும் ஸமுத்திரத்தின் ஓசையைப் போலிருந்தது. இத்திரனுடைய இருஹத்தைப்போல் வெகு அழகான அந்த நகரமென்ற ஸமுத்திரம், ராமாபிஷேகத்தைப் பார்க்கப் பல திசைகளிலிருந்து வந்த ஜனங்களென்ற ஜல ஜலத்துக்களால் நிறைந்து அவர்கள் இப்படிப் பேசும் த்வளியால் பர்வ காலங்களில் இரைவது போல் கோஷித்துக் கொண்டிருந்தது.

ததஸ் ததீந்த்ரக்ஷய ஸந்நிபம் புரம்
தீத்ருக்ஷுபிர் ஜாதபதை குபாக்தை: |
ஸமத்தத: ஸஸ்வத மாகுலம் ப்பென
ஸமுத்ர யாதோபிர் நிவார்ணவோத்கம் || (28)

ஸர்க்கம் 7

மற்குரை கைகேயியைக் கலைத்தது

ஜ்ஜாதி தாஸீ யதோ ஜாதா கைகேய்யாஸ்து ஸிதோஷிதா |
ப்ராலாதீம் சந்த்ர ஸங்காஸம் ஆருரோஹ யத்ருச்ச்யா || (1)

ஏதோ ஒரு தேசத்திலுண்டானவரும், தாய் தந்தை இன்றிரென்று தெரியாதவரும், கைகேயிபுடன் வெகுநகாலமாக வலிப்பவரும், கேகய ராஜன் வீட்டிலிருந்து வந்த வேலைக்காரியுமான மந்தரை என்பவள், சந்திரன்போல் வெண்மையான மாடியில்தெய்வச் செயலாக ஏறி அயோத்யா நகரத்தை முழுவதும் பார்த்தாள். ராஜவீதிகள் குண்பயில்லாமல் சுத்தம் செய்து ஜலம் தெளித்து அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. சிறந்த கோடிகளும் த்வஜங்களும் எடுத்துக் கட்டப்பட்டிருந்தன. உதலவ காலத்தில் ஜனக்கூட்டம் அதிகமாகையால் அவர்கள் நகரத்தில் போய்வருவதற்கு அலுகலமாக மதிள் கவரை இடித்து வழிகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. ஜனங்கள் மங்களஸ்கானம் செய்து அழகாக அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கையில் புஷ்பமாலைகளையும் மோதகங்கள் முதலிய காணிக்கைபதார்த்தங்களையும் ராமனுக்காக ஸ்லுத்துக்கொண்டு பிராம்மணர்களேத பாராயணம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். வாத்யகோஷம் எங்கும் கேட்கப்பட்டது. ஜனங்கள் வெகு ஸத்தோஷத்துடன் கூட்டம் கூட்டமாக எங்கும் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். யானை குதிரை பசுகளை முதலியவைகளும் ஆளாதயாய் சப்தித்துக் கொண்டிருந்தன.

தேவாலயங்களின் வாசல்கள் வெள்ளையடிக்கப்பட்டிருந்தன. இதை பார்த்து மந்தரை மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தார்.

20 அதிக ஸந்தோஷத்தால் மலர்ந்த கண்களுடன் வெண்பட்டை அணிந்து ஸமீபத்தில் நின்ற ஒரு தாழியை மந்தரை, "அடி! கௌஸல்யை தனத்தைச் சேர்ப்பதில் அதிகபிரியமூன் னவளாயிற்றே. மேன்மேலும் விருத்தியை உத்தேசித்து, ஜனங்களுக்கு ஏன் தனத்தைக் கொடுக்கிறார்? அவளுக்கு இவ்வளவு ஸந்தோஷம் உண்டான காரணம் என்ன? அரசன் ஸந்தோஷமடைந்து என்ன செய்யப் போகிறார்?" என்றார்.

30 அந்தத் தாழி அடங்கா மயிற்சி கொண்டு "கோபம் முதலியவைகளை ஜயித்துப் பாபமற்றவரும், பட்டாபிஷேகத்திற்குத் தகுந்த குணசாலியுமான ராமனுக்கு நாளை புஷ்ய நஷ்டத்திரத்தில் யௌவ ராஜ்யாபிஷேகம் செய்ய மஹாராஜா நிச்சயித்திருக்கிறார். ஜனங்கள் இவ்வளவு ஆனந்தமடைவதற்கு அதே காரணம்" என்றார்.

35 அதைக் கேட்ட மந்தரைக்கு மிகுந்த பொருமை பிறந்தது. கைலாஸ சிகரத்தைப் போன்ற மாடியிலிருந்து வேகமாக இறங்கி, கேட்ட எண்ணம் மேலிட்டு, கோபாக்கினியால் எரிபட்டு, கைகேயி படுத்திருக்குமிடத்திற்கு வந்து, "அடி, ஒன்றும் அறியாதவனே! என்ன துக்கம்? எழுந்திரு. உனக்கும் பெரும் பயம் வந்துவிட்டது. உன்னைப் பிடிக்கப்போகும் துக்கங்களை ஏன் தெரிந்துகொள்ள வில்லை? நீயே பாக்கியசாலியென்றும் அதனால் அரசனுக்கு வேண்டிய வளென்றும் உன்னைப் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறாய். அவனுக்கு உன் னீடத்தில் உண்மையான பிரியமில்லை என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆற்றில் ஜலம் கோடையில் வற்றுவதுபோல், உன் ஸௌபாக்கியம் நிலையற்றதே" என்றார்.

45 இப்படிக் கேட்ட எண்ணத்துடன் மிகவும் கோபம்கொண்டு மந்தரை கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லக்கேட்டு, கைகேயிக்கு அதிக துன்பமூண்டாயிற்று. "அடி, மந்தரே! உனக்கு ஷேமக் குறைவு ஏதாவது கேர்ந்ததா? உன் முகம் வாடியிருப்பதால் வெகு துக்கப்பட்டவளாகத் தோன்றுகிறது. என்ன காரணம்?" என்றார்.

50 இப்படி மதுரமாய்க் கேட்ட கைகேயியைப்பார்த்து, ராமனுக்கு நடக்கும் அபிஷேகத்தைப்பற்றி அவள் விசாரிக்காததால் மந்தரைக்குக் கோபம் பொங்கிற்று. பேசும் திறமையுள்ளவளாகையால் கைகேயிக்கு ராமனிடத்திலுள்ள பிரியத்தைக் குறைத்து தன் புத்திரனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்காததால் அவள் துக்கமடையும்படி செய்ய அவனுடைய ஷேமத்தை விரும்பியவளாக, "தேவீ! மஹாராஜா ராமனுக்கு டீயூவராராஜ்ய அபிஷேகம் செய்யப்போகிறார். ஆகையால் உனக்கு பெரிய ஆபத்து நேர்த்துவிட்டது. இதைத் தடுப்பது இப்பொழுது ஸாத்தியமல்ல; உன்விடத்தில் எனக்கு அந்தரங்கப் பிரியம் உண்டல்லவா; ஆழம் தெரியாத துக்கக் கடலில் மூழ்கி, கெடுப்பின் நடுவில் அகப்பட்டுக் கொண்டவளைப்போல் தவித்து, உனக்கு அனுகூலம்

செய்ய உன்விடத்தில் வந்தேன். நீ ஷேமமாயிருந்தால் எனக்கும் ஷேமம். உன் ஷேமம் குறைந்தால் நான் பெருந்துக்கத்தை அனுபவிக்கவேண்டும். நீ ராஜ்யம்சத்தில் பிறந்தவள்; அரசனுடைய மஹிஷி. ஆனால் ராஜ்யதர்மம் வெகு கடுமை என்பது ஏன் தெரியவில்லை? நீயோ நல்ல மனமுள்ளவள். உன் புருஷனோ மஹாவஞ்சகன்; தர்ம சிந்தையுள்ளவனைப்போல் வேஷம் போடுகிறார். பிரியமாகப் பேசுகிறார்; ஆனால் குரூரமான நடத்தைபுடையவன். இது எனக்குத் தெரியும். உன்மையில் உனக்குக் கெடுதியை உண்டாக்கும்வார்த்தைகளை லிதம்போல் மையத்திற்குத் தக்கபடி பேசிக் கொண்டிருந்தா னல்லவா? இப்பொழுது கௌஸல்யையின் மகனான ராமனுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுத்து அபிவிருத்தி செய்யப்போகிறார்.

70 "வரும் கெடுதியை அறியாதமுட்டாளே! அரசனுடைய கெட்ட எண்ணம் தெரிந்ததா? பரதனை உன் தகப்பன் வீட்டிற்கு அனுப்பி விட்டான். நாளை காலைப் பிற்பகலுக்கு அபிஷேகம் செய்ய நிச்சயித்து விட்டான். அவன் உனக்குப் புருஷனென்று பெயர் மாத்திரமே. அவன் உனக்கு ஜன்ம சத்துரு. ஆகையால் அவனை நீ இதுவரையிலேயே விட்டிருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை. பாம்புக்குட்டியின் அழகைக்கண்டு ஆசைப்பட்டு, அது விஷ ஜந்து என்பதை மறந்து, அதை மடியில் வைத்துக்கொண்டு கொஞ்சி விளையாடும் பெண்ணைப்போல், நீயும் கபடமின்றி, உண்மையில் உன் சத்ருவும், வெளிப் பார்வைக்குமாத்திரம் உனக்குப் பிரியமாகவும் அனு கூலபர்த்தாவாகவும் நடிக்கும் தசரதனை முற்றிலும் நம்பி, அவனிடத்தில் எல்லையற்ற பிரிவைத்திருக்கிறாய். பாம்பையும் சத்ருவையும் கவ ளிக்காவிட்டால் அவை என்ன செய்யும்? அதே இன்றைக்கு உனக்கும் உன் புத்திரனுக்கும் தசரதனால் நேரும். கபடமற்றவனே! நீ எப்பொழுதும் ஸுகத்தை அனுபவிக்கத் தகுந்தவள். அப்படியிருக்க, உனக்கு லிதத்தையே தேடுகிறவனைப் போலப் பாசாங்கு செய்யும் மஹா பாபியான தசரதன், ராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்து, உன்னை யும் உன் குழந்தையையும் பந்துக்களையும் நிரமூலம் செய்வான், செய்ய வேண்டியதை இப்பொழுதே நாமநமின்றிச் செய். இனி யாவது மோசம் போகாதே. அவனை வசப்படுத்தும் சக்தி உனக்குண்டல்லவா. அதை உபயோகித்து உன் புத்திரனையும் உன்னையும் 90 என்னையும் காப்பாற்று" என்றார்.

95 படுத்துக்கொண்டிருந்த கைகேயி இதைக் கேட்டு, ராமாபிஷேக ஸமாசாரத்தால் மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்தார். சரக்காலத்து சத்திரனைப்போல் அழகுள்ள முகத்துடன், ராமனுக்கு ராஜ்யம் கிடைத்தால் தனக்கு அனுகூலமென்று நினைத்துப் படுக்கையை விட்டெழுந்தார். வெகு காலமாக எதிர்பார்த்திருந்த ஸந்தோஷகரமான காரியம் தெய்வச் செயலாக ஸமீபத்ததென்று ஆச்சரியமும் ஆனந்தமும் உண்டாயிற்று. ஒரு விஷயுயர்ந்த சத்துப்பரணத்தை மந்தரைக்கு வெகுமதியாகக் கொடுத்து, "ராமனிடத்திலும் பரத

100 விடத்திலும் எனக்கு பேதபுத்திலும்கூட ஆகையால் அரசன் ராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதைப் பற்றி எனக்கு வெகு ஸந்தோஷம். இதைக் காட்டிலும் எனக்குப் பிரியமான விஷயம் வேறொன்றுமில்லை. இதைச் சொன்ன உனக்கு நான் என்ன செய்யட்டும். எனதைக் கேட்டாலும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்" என்றான்.

நமே பரம் கிருசிந்திதல் தவயா புத:

பிரியம் பிரியார்தேஹ ஸுவசம் வச: பரம் |
ததா² ஹயவோசஸ் தவமத: பிரியோத்தரம்
பரம் வரம் தே ப்ரதீதீயாமி தம் வ்ருணு ||

(36)

ஸர்க்கம் 8

மந்தரை கைகேயியைக் கலைத்தது

மந்திரா த்வப்'யஸஸையநா முத்ஸ்ருத்யாப'ரணம் ச தத் |
உவாசேதீம் ததோ வாக்யம் கோபதூக்கீ ஸமந்விதா | (1)

அதைக் கேட்டு மந்தரைக்குக் கைகேயியிடத்தில் அஸஸைய பிறந்தது. தான் அவளுக்கு ஹரிதமாகச் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்கவில்லையென்று கோபமும், ஆபத்து நேரப் போகிறதே என்ற துக்கமும் பொங்க, "அட! அறிவற்றவனே! துக்கக் கடலின் நடுவில் 5 நீ தத்தளிக்கிறெயென்று உனக்குத்தெரியவில்லையே. தகாத காலத்தில் என்ன ஸந்தோஷமோ எனக்குத் தெரியவில்லை. ராமாபிஷேக மென்ற பெரிய துக்கம் நேர்ந்துவிட்டது. நீயும் துக்கப்படவேண்டும். ஸந்தோஷப்படுகிறேயே. அதைக் காணக் காண எனக்குத் துக்கம் 10 அடங்கவில்லை. பைத்தியம் பிடித்த யஜ்மானனைப் பார்ப்பது போல் உன்னைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் எனக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. ராமன் உனக்கு சக்கனத்தி பிள்ளையல்லவா? அவன் உனக்கு 15 யமனல்லவா? அவனுக்கு உண்டாகும் பெருமையைப் பற்றி புத்தி யுள்ளவள் கொஞ்சமாவது ஸந்தோஷப்படுவாளா? உனக்குப் பிடித்திருக்கும் துர்ப்புத்தியை நீனைத்தால் எனக்குத் துக்கம் அதிகரிக்கிறது. என்ன ஆபத்து நேரப்போகிறதென்றால் சொல்லுகிறேன், 20 கேள்.

"இந்த ராஜ்யம் ராமனுக்கும் பரதனுக்கும் பொதுவல்லவா? ஆகையால் பரதனுல் ராமனுக்குப் பெரும் பயம் நேரும். அதை 25 நினைக்கும்பொழுதே எனக்கு மிகுந்த துக்கமுண்டாகிறது. ராமனுக்குப் பயமானால் பரதனுக்குக் கெடுதி என்னவென்று கேட்கிறேயோ? லோகத்தில் பாம்பு புலி முதலிய தஷ்ட ஜீவத்தினர் நம்மைக் கண்டு பயத்து, அவைகளை நாம் என்கே கொன்று விடுவோமோ என்று முந்தியே நம்மைக் கொல்லப் பார்க்கின்றன. அப்படி, பரத 30 னிடத்தில் பயப்படும் ராமனிலேயே பரதனுக்குக் கெடுதி நேரும். லக்ஷ்மணனுக்கும் சத்ருக்ஷனுக்கும் இந்த ராஜ்யம் பொதுவானாலும்

மஹா பராக்கிரமசாலியான லக்ஷ்மணன், ராமனை மனோ வாக்குக் 30 காயங்களால் எப்பொழுதும் ஆசிரயித்திருக்கிறபடியால் ராமனுக்கு அவனிடத்தில் பயமில்லை. அதே காரணத்தால் பரதனுக்குச் சத்ருக் கணனும் பயமில்லை. "லக்ஷ்மணனும் சத்துருக்களனும் தங்களுடைய ஸநேஹாதரர்களை ஆசிரயித்திருந்தாலும் ராஜ்யத்தை ஆளவேண்டு 35 மென்ற ஆசை எல்லோருக்கும் இருக்குமல்லவா" என்றால், ராமன் முத்திப்பிறந்தவன்; ராஜ்யம் முதலில் அவனுக்குக் கிடைக்கும்; பிறகு வரிசையாகப் பிறந்த லக்ஷ்மண சத்ருக்ஷர்களுக்குக் கிரமமாகக் கிடைக்கும். ஆகையால் தனக்கு அடுத்த பாத்தியமுள்ள பரதனைக் கொல்லவே ராமன் முயல்வான். ஆனால் 'ராமனுக்கு முதலில் ராஜ்யம் 40 கிடைக்கும்பொழுது பரதனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்குமோ' என்ற ஸந்தேகம் ராமனுக்கு உண்டாக நியாயமில்லையோ என்றால், ராமன் விவேகி; ராஜகீர்த்தியில் நிகுணன்; செய்யவேண்டிய காரியத்தைத் தகுந்த காலத்தில் செய்வதவன். உன் புத்திரான பரதன் மேற்சொன்ன குணங்களில்லாதவன். ராமன் என்ன செய்வானோ 45 என்று நடுங்குகிறேன்.

கௌஸல்யை வெகு அதிருஷ்டசாலி; நான் புஷ்ய நஷத்திரத்தில் அவளுடைய புத்திரான ராமன் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களால் 50 யுவராஜாவாக அபிஷேகம் செய்யப்படுவான். கௌஸல்யை விசேஷ ஜூனரியத்தையும் கீர்த்தியையும் அடைந்து, சத்துருக்களில்லாமல் விளங்குவான். அப்பொழுது நீ வேலைக்காரியைப் போல் கைகப்பி அவளுக்குப் பணிவிடை செய்வாய். ஆகையால் கௌஸல்யையால் உனக்கும் அனர்த்தம் நேரும். நீ மாத்திரமல்ல; உன்னைச் சேர்ந்த 55 நானும் மற்றவர்களும் அவளுக்கு ஊழியம் செய்யவேண்டும். உன் புத்திரான பரதன் ராமனுக்கு அடிமையல்லவா? பரதனுக்கு ஜூனரியம் குறையும்பொழுது அவனுடைய வேலைக்காரிகள் (உன் காட்டுப் பெண்கள்) துக்கப்படுவார்கள். ராமனுடைய வேலைக்காரிகள் (உந்தமமான ஸ்திரீகள்) அதிகமாக ஸந்தோஷப்படுவார்கள்" 60 என்றான்.

இப்படிப் பிறருடைய மனத்தைக் கலைக்கும்படியான யுத்திகளை 65 மத்தரை சொல்லியும் கலங்காத புத்தியையுடைய பெருந்தன்மை வாய்ந்த கைகேயி, ராமனிடத்தில் வெகு துவேஷத்துடன் பேசும் மந்தரையைப் பார்த்து ராமனுடைய குணங்களை வர்ணிக்க ஆரம்பித்தான். "ராமன் நீ சொல்லுகிறபடியிருந்தால் நீ ஏற்படுத்தும் 70 தோஷங்களும் அவனிடத்திலிருக்கும். அப்படி இல்லவேயில்லை, அவன் தம்மத்தை அறிந்தவன்; பெரியவர்களால் பழக்கப்பட்டவன்; செய்த நன்றியை மறவாதவன்; ஸத்யம் தவருதவன்; சுத்தன், தசரதனுக்கு மூத்த புத்திரன். ஆகையால் யுவராஜாவாக ஆகத் தகுந்தவன்.

75 நீ சொன்னபடி ராமனுக்கும் அவனுடைய ஸநேஹாதரர்களுக்கும் இந்த ராஜ்யம் பொதுவென்ற காரணம் பொருந்தாது.

மேலும், தீர்க்காயுடைய ராமன், தகப்பன் பிள்ளையைக் காப்பாற்றுவதுபோல் தன் ஸ்ரீஹாதாரர்களையும் வேலைக்காரர்களையும் பிரீதியுடன் காப்பாற்றுகிறான். ஆகையால் ராமனிடத்திலிருந்து பரதனுக்குக் கொஞ்சம்கூட பயம் நேராது. அப்படியிருக்க ராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடக்கப்போகிறதென்று கேட்டவுடன் ஏன் இப்படித் தவிக்கிறாய்?

70

ராமன் நூறு வருஷங்கள் வரையில் ஆண்ட பிறகு முன்னோர்களை ராஜ்யம் பரதனுக்குக் கிடைப்பது நிச்சயம். ஆகையால் தனக்குப்பின் அரசனாகும் பரதனுக்கு இப்பொழுதே யெனவராஜ்யாபிஷேகம் செய்வான். சிபாயமாக நடக்க வேண்டிய ராம பட்டாபிஷேகமேனாதலால் இப்பொழுது நடக்கும். இனி பரதனுக்கும் ராஜ்யாபிஷேகம் நடக்கும். இப்படியிருக்க உனக்கு ஏன் இவ்வளவு துக்கம்?

75

ராமனுக்கு அபிஷேகமானால் எனக்கு அபாயம் என்மறுப்? ராமனிடத்தில் எனக்குப் பிரீதி அதிகம். அவனும் தன் தாயைக் காட்டிலும். என்னிடத்தில் அதிகம் பிரியமும் வணக்கமும் வைத்துப் பணிவிடைசெய்கிறான்.

80

நூறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு பரதனுக்கு ஒருவேளை ராஜ்யம் கிடைக்காவிட்டாலும் போகட்டும். ராமனுக்கு ராஜ்யம் கிடைத்தால் பரதனுக்குக் கிடைத்ததுபோலல்லவா? ராமன் தன் உடன் பிறந்தவர்களைத் தன்னைப்போல் எண்ணுகிறான்" என்றான்.

85

மந்திரை அடங்காந் துயரம்கொண்டு உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சு விட்டு, "அடி, கெடுதியை நன்மைபென்று நினைக்கிறவனே! பரதனுக்கு சிபாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யம் கிடைக்காமலிருப்பதும் அவன் ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தப்படுவதுமான கரை தெரியாத ஆபத்தைத்திரத்தில் நீ மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிறாயென்று உன் புத்திக்குறைவால் அறியவில்லை. நூறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு பரதனுக்கு ராஜ்யம் வருமென்று உனக்குச் சொன்னவர் யார்? ராமன் நாளைக்கு அரசனாவான். அவனுக்குப் பிறகு பட்டம் அவனுடைய புத்திரனுக்குக் கிடைக்கும். ஆகையால் பரதனுக்கு அது கிடைக்க ஒரு பொழுதும் சிபாயமில்லை. சிக்கிரத்தில் கோபிப்பவனே! ஒரு அரசனுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளெல்லோரும் பட்டத்திற்கு வருகிற தில்லை. அதனால் பெரிய அளர்த்தம் நேரும். அரசர்கள் மூத்த புத்திரனிடத்தில் மாத்திரமே குணசாலிகளான மற்ற புத்திரர்கள் இருக்கும்பொழுதும் ராஜ்ய காரியங்களை ஒப்புவிக்கிறார்கள்.

90

95

100

ராஜ்யம் கிடைக்காமற் போவது மாத்திரமல்ல. நீ எண்ணுவது போல் ராஜ்யாதிகாரத்தின் ஸுகமும் இப்பொழுது கிடைக்காது. பரதனிடத்தில் பிரீதியுள்ளவனே! உன் புத்திரன் ராஜ்யம்சத்திலிருந்தும், ராஜ்ய ஸுகத்திலிருந்தும் முற்றிலும் நீக்கப்படுவான். மூத்தவன் இருக்கும்பொழுது இளையவனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்காதல்லவா! அதற்கென்ன புத்தியென்றால் அதைச் சொல்லவே வந்தேன்.

105

உனக்கோ அது தெரியவில்லை. சக்களத்தியின் பெருமையை உத்தேசித்து உன் ஸந்தோஷத்திற்கு அடையாளமாக எனக்கு ஆபரணத்தைக் கொடுக்க வருகிறாய். ராமன் இந்த ராஜ்யத்தைச் சத்ருபயமின்றி அடைந்த பிறகு பரதனைத் துரத்திவிடுவான். ஒருவேளை இவ்வளவுகத்திலிருந்தே நீக்கிவிடுவான். இதற்கு அனுசூலமாய் நீயும்செய்த கெடுதி என்னவென்றால், பரதனை அவனுடைய அம்மான் வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டாய். மரம் செடி முதலியவைகளும் பக்கத்திலிருப்பவைகளையே பிரியமாகத் தழுவுகின்றன. பரத சத்ருக்கள்கள் ஸமீபத்திலிருந்தால் அரசனுக்கு அவர்களிடத்தில் அதிகப் பிரீதியுண்டாகும். அதையும் நீயே கெடுத்துவிட்டாய். லக்ஷ்மணன் ராமனை அண்டியிருப்பதுபோல், பரதனை அண்டியிருக்கும் சத்ருக்களின் இங்கேயிருந்தால், பரதனில்லாவிட்டாலும் அவன் மூலமாகப் பரதனிடத்தில் அரசனுக்கு பிரீதியுண்டாகும். இப்பொழுது அதுவுமில்லை. வீறகு விற்றுப் பிழைக்கும் லிவர், காட்டில் வீறகுக்குத் தகுந்த ஒரு விருஷத்தை வெட்டப் போகையில் அதைச் சுற்றி முட்கள் அடர்ந்த புதர்களைக் கண்டு அதை வெட்டவில்லையென்று கேட்டிருக்கிறேன். ராமன் லக்ஷ்மணனைக் காப்பாற்றுவான்; அவனும் ராமனையே காப்பாற்றுவான்; அவ்விருவர்களுக்குமுன்ன ஒற்றுமை அகவினிதேவதைகளின் ஸ்ரீஹாதைப் போன்றதென்று வேலாகப்பிரேரித்தம். ஆகையால் லக்ஷ்மணன் ராமனுக்குத் தீங்குசெய்ய நினைக்கவே மாட்டான். ராமனே பரதனுக்குக் கெடுதி செய்யாமலிருக்கமாட்டான். ஆகையால் பரதன் அவனுடைய மாமன் வீட்டிலிருந்தே காட்டிற்குப் போகட்டும். இங்கே வந்தால் நிச்சயமாய் இறப்பான். ராஜ்யக்கிரமத்தில் பரதன் அரசனானால் உனக்கும் உன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் விசேஷ மேன்மை. இது எனக்கு நல்லதென்று தோன்றுகிறது. உனக்கும் லிதம். ராமனுக்குச் சக்களத்தியின் பிள்ளையாகையால் ஸ்வபாவ சத்ருவாயிருக்கும் உன் புத்திரனே பாலன்; தனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ராஜ்யமும் போய் ஸகல இஷ்டங்களும் சிதைவேறின ராமனுடைய வசத்தில் அகப்பட்டு எப்படியும் பிழைப்பான்? காட்டில் ஸிம்ஹத்தால் துரத்தப்பட்டு, அதன் கையில் அகப்பட்ட மதயானையைப் போல் ராமனுடைய வசத்தில் அகப்பட்ட பரதனைக் காப்பாற்ற இடே ஸமயம்.

110

115

120

125

130

135

140

145

"தசரதனுக்குப் பிரியமானவனென்ற கர்வத்தால் இதுரையில் நீ அவமதித்த கௌஸல்யை, இப்பொழுது தன் மகன் அரசனாய் வந்தபிறகு தன் மனத்திலிருக்கும் வைரத்தை ஏன் தீர்த்துக்கொள்ள மாட்டான்? அதிகமாய்ச் சொல்வதில் பயனென்ன? ஸமுத்திரங்கள் குழ, மலைகள் நகரங்கள் சிதைந்து விளங்கும் இந்தப் பூமிக்கு ராமன் எப்பொழுது அரசனாவானே, அப்பொழுது நீயும் பரதனும் கெடுதலையும் அவமானத்தையும் அடைவது நிச்சயம். ராமனுக்கு ராஜ்யம் கிடைத்தால் பரதனுக்கு மரணம் கிடைப்பது நிச்சயம். ஆகையால் ராஜ்யம் உன் புத்திரனுக்கே கிடைப்பதற்கும் உன் சத்ருவான

ராமன் காட்டிற்குப் போவதற்கும் ஏதாவது உபாயம் செய்யுள்.

யதாஸி ராமா ப்ருதிவி மலாப்யயதி
தீருவம் ப்ரணஸ்டோ ப்ரதோ ப்விஷ்யதி |
அதோ ஹி ஸஞ்சித்தய ராஜ்ய மாத்மஜே
பரஸ்ய சைவாதீய விவாஸகாரணம் || (39)

ஸர்க்கம் 9

கைகேயி மந்தரைக்கு வசப்பட்டது

ஏவமுத்தா து கைகேயி க்ரோதேத ஜ்வலிதாதநா |
தீர்க் முஷ்ணம் விநிஸ்வஸ்ய மந்திரா மிதீமப்ரவீத் || (1)

இதைக் கேட்ட கைகேயி, ராமனுடைய உத்தம குணங்களை நன்றாய் அறிந்தும், (தேவர்கள் தங்களுடைய காரியத்தை முடித்துக் கொள்ள விரும்பி அவளுடைய மனத்தைக் கெடுத்தால்) மந்தரையில் காரணங்களை ஒப்புக் கொண்டாள். தான் கௌஸல்யைக்கு வேலைக்காரியாக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் கோபம், முகத்தில் ஜ்வலித்தது. உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சு விட்டு, "அஹ மந்தரே! இந்த நிரிஷத்தில் ராமனைக் காட்டிற்குத் தூர்திப்ப பரதனுக்குப் பட்டம் கட்டுகிறேன். நீ உள்மையான புத்தியுடையவள் என்று எனக்குத் தெரியும். பரதன் இப்பொழுதே ராஜ்யத்தை அடையவேண்டும். ராமனுக்கு அது ஒருக்காலும் கிடைக்கக்கூடாது. அதற்குத் தகுந்த உபாயத்தை ஆலோசனை செய்" என்று.

உடனே மந்தரை ராமாபிஷேகத்தைக் கெடுக்க நிச்சயித்து, கைகேயி தான் சொன்னபடி செய்ய ஒப்புக் கொண்டதால் மிகவும் ஸந்தோஷித்து, "உன் புத்திரனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கும் உபாயத்தையே இதோ சொல்லுகிறேன். ஆனால் என்னைக் கேட்கிறாயே, உனக்கு ஞாபகமில்லையா? ஞாபகமிருந்தும் மறந்துவிடுவாயா? உனக்கு ஹிதமான விஷயத்தை என்னிடத்திலிருந்து கேட்க விரும்புகிறாயா? அப்படியானால் சொல்லுகிறேன் கேள்; கேட்டு நன்றாக ஆலோசனை செய்" என்று.

அப்பொழுது கைகேயி வெகு பரபரப்புடன் எழுந்து படுக்கையில் உட்கார்ந்தவாறே "மந்தரே! பரதனுக்கு எப்படியாவது ராஜ்யம் கிடைக்கவேண்டும். ராமனுக்கு ஒரு நாளும் கிடைக்கக் கூடாது. ஏதாவது உபாயத்தைச் சொல்" என்று.

அப்பொழுது மந்தரை, "முன்னொரு காலத்தில் தேவாஸுர யுத்தம் நடந்தபொழுது அபஹ்யமடைந்த தேவர்கள், தசரதனை உதவி செய்யும்படி வேண்டினார்கள். அப்பொழுது மஹாராஜா, தன்னைச் சேர்ந்த ராஜ ரிஷிகளையும் உன்னையும் அழைத்துக்கொண்டு தெற்கில்

தண்டகாரணயத்தில் மீன்கொடியையுடைய சம்ப்ரணென்ற மஹாஸுரன் அரசாளும் வையுயந்தபுரத்தை நோக்கிச் சென்றான். அவ் வஸுரனே மஹா மாலாவி. தேவர்களால் ஐயிக்க முடியாதவன். இத்திரனுடன் அடிக்கடி யுத்தம் செய்து, பகலில் காயம் பட்டவர் களை ராத்திரியில் தூங்கும்பொழுது அஸுரர்களால் கொல்லுவிக்கிறவன்.

தசரதர் அவர்களுடன் கோர யுத்தம் செய்கையில் அஸுரர்கள் அவனை அஸ்திர சஸ்திரங்களால் மிகவும் காயப்படுத்தினார்கள். அவர் மூச்சுசையடைந்து பிரக்ஞை தப்பினார். அப்பொழுது நீ ரதத்தை வேறிடத்திற்கு ஒட்டிக் கொண்டுபோய் சைத்யோபசாரம் செய்து பிரக்ஞையை வருவித்தாய். அஸுரர்கள் அங்கேயும் வந்து அஸ்திரங்களால் அடிக்க, அங்கிருந்து அரசனை வேறிடத்திற்குக் கொண்டு போய்க் காப்பாற்றினாய். இரண்டு தடவை தன்னுயிரை ரக்ஷித் ததற்காக அரசன் ஸந்தோஷித்து, "பெண்ணே! உனக்கு இரண்டு வரங்களைக் கொடுக்கிறேன். என் உயிரைக் காப்பாற்றினாயல்லவா, கேள்" என்று. நீ அவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, "நாதா! தாங்கள் கொடுத்த வரங்களை ஸமயம் வரும்பொழுது கேட்கிறேன்" என்று. அவனும் அதற்கு ஸம்மதித்தான். இதை நீயே எனக்குச் சொல்லாவிட்டால் எப்படித் தெரியும்? உன்னிடத்தில் எனக்குள்ள பிரீதியால் மறக்காமல் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

"ராமாபிஷேகத்திற்காக நடக்கும் ஏற்பாடுகளை உன் பர்த்தா விடத்தில் சொல்லி நிறுத்து. அவன் உனக்குக் கொடுத்திருக்கும் இரண்டு வரங்களையும் இப்பொழுது ஞாபகப்படுத்தி, ராமனைப் பதினான்கு வருஷங்கள் காட்டிற்கனுப்ப வேண்டுமென்றும் சொல். பதினான்கு வருஷங்கள் என்ன கணக்கென்றால், ராமன் காட்டிலிருக்கும் பதினான்கு வருஷங்களுக்குள் பரதன் குடிகளின் பிரீதியை ஸந்திரமாக ஸம்பாதித்துக் கொள்வான்.

"நான் சொன்ன உபாயத்தை அனுஷ்டிக்கும் வழியையும் சொல்லுகிறேன், கேள். தசரதனிடத்தில் கோபம் கொண்டவனைப் போல் இப்பொழுதே கோப அறைக்குப்போய் அழுக்கு வஸ்திரத் துடன் தரையில் படுக்கவேண்டும். அவனைப் பார்த்தவுடன் அழுது கொண்டு துக்கத்தில் மூழ்கினவனாக அவனைக் கண்ணெடுத்துப் பாராதே, பேசாதே, எழுந்திராதே. இப்படிச் செய்தால் நமது காரியம் உடனே பரிசீலிக்கும்.

"மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உன்னிடத்தில் அவனுக்குப் பிரீதி அதிகமல்லவா. இது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். உனக்காக அவன் நெருப்பில் விழுவான்; உனக்குக் கோபமுண்டாகும்படி செய்யத் துணியமாட்டான். நீ கோபம் கொண்டால் உன்னைக் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கவும் அவனால்முடியாது. உன் பிரியத்தை ஸம்பாதிப்பதற்குத் தன் பிராணனை விடச்சொன்னாலும் விடுவான். உன்

சொல்லாத தாண்டமுடியாது. அஃ சேயம்பேறி சகலரனல்
 70 உனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அழகின் சக்தியை நன்றாகத் தெரிந்து
 கொள். அவன் உனக்கு முத்து தங்கம் ரத்னம் இன்னும் விலை
 யுயர்ந்த எதைக் கொடுத்தாலும் அவைகளில் ஆசை வைக்காதே.
 முன்பு தேவாலய புத்தத்தில் உனக்குக் கொடுத்த இரண்டு வரங்
 75 களையும் இப்பொழுது ஞாபகப்படுத்து. அவன் சொன்ன வார்த்தை
 தவறமாட்டான். ஆகையால் நமது எண்ணம் பஸீக்கும்; நிச்சயம்.
 அவன் உன்னைத் தூக்கியெடுத்து, உனக்கு அந்த இரண்டு வரங்களை
 கொடுத்தேனென்றால், அவனை அப்படியே பிரதிக்கை செய்வ
 80 சொல்லி, ராமனைப் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் காட்டிற்கு
 அனுப்பும்படியும், பரதனை இந்தப் பூமிக்கு அரசனாகச் செய்யும்
 படியும் சொல், ராமன் பதினான்கு வருஷங்கள் ராஜ்யத்தில் இல்லா
 85 விட்டால் பரதன் பிரஸித்தியையும் அபிவிருத்தியையும் அடைந்து,
 ராஜ்யத்திலுள்ள ஐகவரியம் ஸைன்யம் முதலியவைகளைக் கைப்
 பற்றிக் கொண்டு, பிறகு தான் உள்ள வரையில் ஸுகமாக அரசா
 வான். ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற
 90 வரத்தை எப்படியாவது கேட்டு வாங்கு. இப்படிச் செய்தால்
 உன் புத்திரனுக்கு ஸகல சுகமமும் உண்டாகும். ராமன் காட்டிற்
 குப் போய்விட்டால் பிரதையைக்கு அவனிடத்தில் இப்பொழு
 துள்ள பிரீதி அற்றுப்போம். அவனை ஒருவரும் ஆரிரயிக்கமாட்டார்
 95 கள். உன் பரதன் ஸகல சக்தருக்களையும் ஐயித்து மஹாராஜாவாக
 இருப்பான். பரதன் புத்திரமானாகையால் ராமன் காட்டிலிருந்து
 100 திரும்பி வரும்பொழுது ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களின் மனத்தைக்
 கவர்ந்து, தன் நண்பர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு அசைக்க முடியாம
 லிருப்பான். நமது உத்தேசத்தை முடிக்கவேண்டிய ஸமயம் வந்து
 விட்டது. பயமில்லாமல் நீ அரசனை ஸ்வாதினம் செய். ராமாயி
 105 ஷேகத்திற்கு நடக்கும் ஏற்பாடுகளை நீறுத்து" என்று உபதேசித்
 தான்.

இப்படித் தனக்குக் கெடுதியான விஷயத்தை மந்தரை லுதி
 மென்று சொன்னதை நம்பி மிகவும் ஸந்தோஷித்து, கட்டிற் கடங்
 100 காத பெண்குதிரையைப் போல் கையே ஆவேசம் கொண்டு,
 "மந்தரே! கூனிகளுக்கு ஸூக்ஷ்ம புத்தியிருப்பது ஸஹஜம். ஆனால்
 லோகத்திலுள்ள கூனிகளில் உன்னைப்போல் ஸூக்ஷ்ம புத்தியுள்ள
 105 வர்கள் இடையாது. என்ன ஆச்சரியம்! எனக்கு இது வரையில்
 தெரியாமற் போயிற்றல்லவா? நீ ஒருத்தியே எனக்கு லுதித்தைத்
 தேடுகிறவன். என் சுகமத்தில் எப்பொழுதும் கவலையுள்ளவன்.
 தசரதனுடைய வாஸ்தவ அபிப்பிராயம் எனக்கு இதுவரையில் தெரிய
 110 வில்லை. கோணலான அங்கங்களுடன், பார்க்க விகாரமாய் வெறுப்
 புண்டாகும்படி லோகத்தில் பல கூனிகள் இருக்கிறார்கள். தாமரைப்
 புஷ்பம் காற்றால் வளைந்திருந்தால் அதன் அழகு குறையுமா? அப்
 படி இயற்கையான அழகுள்ள உன் தேகம் கூனலால் கொஞ்சம்

வளைந்திருந்தால் உன் அழகு குறையுமா? உன் மார்பு தோள்க
 110 ளுடன் போட்டி, போடுவதுபோல் வெகு உயரமாக இருக்
 கின்றது. அதற்குக்கீழே அழகான உன் வயிறு வெட்கங்கொண்டது
 போல் இருந்தவிடம் தெரியாமல் அடங்கியிருக்கிறது. உன் முகம்
 களங்கமில்லாமல் சந்திரனைப்போல் விளங்குகிறது. சலங்கைகள்
 115 கட்டின அரைதால் மாலை இடுப்பில் மதுரமாகச் ச்ப்திக்கிறது. கணுக்
 கால்கள் நன்றாக அமைந்திருக்கின்றன; பாதங்கள் நீண்டிருக்கின்
 120 றன; துடைகளும் நீண்டு வெண்பட்டால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்
 கின்றன. எனக்கு முன்பு நீ நடந்து போகும் பொழுது, பெண்
 அன்னம் நடப்பதுபோல் விளங்குகிறாய். அஸூர ராஜனுள் சம்பர
 லிடத்திலுள்ள எண்ணிறந்த மாயைகளும், அவனுக்குத் தெரியாத
 125 பல மாயைகளும், ராஜா நீதிகளும், வீசித்திரமான கெட்ட போகளை
 களும், வருங்காரியத்தை நன்றாக அறியும் புத்தியும் ரதத்தின் மூக்
 களைப்போல் இருக்கும் உன் மார்பு முண்டில் அடங்கியிருக்கின்றன.
 மந்தரே! இதோ என் தங்க ஹாரத்தை உனக்குப் போடுகிறேன்,
 130 வாய்க்கிக்கொள். ராமன் காட்டிற்குப் போய் பரதனுக்கு ராஜ்யம்
 கிடைத்து, என் எண்ணம் நிறைவேறி, என் மனம் ஸந்தோஷமடை
 யும் பொழுது, உருக்கியோடவிட்ட உத்தமமான தங்கத்தால் ஒரு
 கவசத்தைச் செய்து, உன் மார்பிலிருக்கும் முண்டை அலங்கரிக்க
 135 றேன். தேர்த்தியான சந்தனத்தில் கலப்பில்லாத தங்கத்தைச்
 சேர்த்து அரைத்து உன் தேகத்தில் பூசுகிறேன். அநேக சத்தினங்கள்
 இழைத்து, நிலகத்தைப் போன்ற ஆபரணத்தை உன் நெற்றியில்
 140 தொங்கவிடுகிறேன். அழகான ஆபரணங்களையும், தேர்த்தியான
 வஸ்திரங்களையும் தரித்துக்கொண்டு தேவதையைப் போல் ஸஞ்சரிப்
 பாய், ஒப்பில்லாத அழகுடன், சந்திரனைப் பழிக்கும் முகத்துடன்
 நம்மை துவேஷிப்பவர்களின் கவத்தை அடக்கி, என் காலில் விழச்
 145 செய்வாய். நீ எனக்கு ஊழியம் செய்வதுபோல் எண்ணிறந்த
 கூனிகள், ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு உனக்கு
 ஊழியம் செய்யார்கள்" என்றான்.

இப்படித் தன் யஜமானியால் துதிக்கப்பட்ட மந்தரை, அக்னி
 150 குண்டத்தில் ஐவலிக்கும் நெருப்பைப் போல் வெண்மையான படுக்
 கையில் படுத்திருக்கும் கையேயியைப் பார்த்து, "அடீ! கண் கெட்ட
 பிறகு ஸூகிய நமஸ்காரம் செய்வதுண்டா? ஏரி, கரையை உடைத்த
 பிறகு அனை போடுவதுண்டா? எழுந்திரு, செய்யவேண்டியதைச்
 செய். கோப அறைக்குப் போ, அரசனுடைய வரவை எதிர்பார்க்
 155 திரு" என்றான்.

இப்படி மந்தரையால் தூண்டப்பட்டு அவளுடன் கோப
 160 மிகுதாத்திற்குப் போய்க் கையேயி, தன்னைப் போல் அழகுள்ளவர்
 கள் ஒருவருமில்லையென்ற கவம் மேலிட்டு, அநேக ஆபரணங்களை
 யும் ஹாரங்களையும் கழற்றி எறிந்துவிட்டு, தங்கப் பிரதிமையைப்
 போல், விசாலமான தேர்திரங்களுடன் மந்தரையின் கெட்ட

- 150 போதனைக்குட்பட்டு, தரையில் படுத்துக்கொண்டு "மந்தரே! ராமன் வனத்திற்குத் தரத்தப்பட்டு, பரதனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்க வேண்டும். அதில்லாவிடில், கைகேயி கோப அறையில் உயிரை விட்டானென்றவது தசரதரிடம் சொல். தங்கம் சந்நம் ஆபரணம் எதுவும் எனக்கு வேண்டாம். ராமனுக்கு அபிஷேகம் நடந்தால் அந்த நிமிஷத்திலேயே என் உயிர் போய்விடும்" என்றான்.

- 155 இப்படிச் சொன்ன பரதனுடைய தாயான கைகேயியை, பரதனுக்கு ஹிதமாகவும், ராமனுக்கு விரோதமாகவுமிருக்கும் மிகவும் குரூரமான வார்த்தைகளால் பிடிவாதத்தை விடாமலிருக்கும்படி மந்தரை உறுதிப்படுத்தினான். "ராமனுக்கு ராஜ்யம் கிடைத்தால், நீயும் உன் புத்திரனும் கதியற்று அலைவீர்கள். ஆகையால் கல்யாணி! பரதனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கும்படி எப்படியாவது முயற்சி செய்" என்றான்.

- 160 மந்தரையின் வார்த்தைகளையி பாணங்களால் அடிக்கடி துளைக்கப்பட்ட ராஜபுத்திரி, "எனக்குப் பிரியமில்லாத காரியத்தை தசரதர் செய்யத் துணிந்தாரல்லவா" என்று ஆச்சரியத்தால் ஹிருக்யத்தின் மேல் கையை வைத்து, ராமாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ததைப்பற்றி அவரிடத்தில் அடங்காக் கோபம் கொண்டு, "மந்தரே! ராமன் பல வருஷங்கள்வரையில் காட்டில் வசிப்பான். என் பரதன் ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவிப்பானென்றாவது, இந்தக் கோப அறையிலிருந்தே நான் யமனுடைய வீட்டிற்குப்போனேன் என்றாவது, என் தகப்பனான கேகய ராஜனிடத்தில் சொல். ராமன் இங்கிருந்து காட்டிற்குப் போகாவிட்டால் போர்வைகள் ஹாரங்கள் வாலனை நிரவியங்கள் தைலங்கள் அன்ன பாணங்கள் முதலியவைகளால் எனக்கு ஆகவேண்டியதென்ன? என் உயிர் போனாலும் என்ன?" என்று குரூரமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி, தன் ஆபரணங்கள் யாவற்றையும் கழற்றிவிட்டு, அடிபட்டு விழுந்த கின்னரி பக்ஷியைப்போல், வெறுத் தரையில் படுத்துக்கொண்டாள். வரவர அதிகரிக்கும் கோபமாகிற இருட்டால் மூடப்பட்ட முகத்துடன் ஹாரம் முதலிய ஆபரணங்களில்லாமல், சொல்லமுடியாத துக்கத்தை அடைந்து கைகேயி, இருனால் மூடப்பட்டு நகைத்திரங்கள் மறைந்த ஆகாசத்தைப் போல் தோன்றினான்.

உதீர்ண ஸம்ரம்பீ தமோ வ்ருதாநநா
ததாவமுக்நோத்தம மால்ய பூஷணா |
கரேந்த்ரீர பத்தீ விமநா பூஷ்வ ஸா
தமோவ்ருதா த்யெளரிவ மகீநதாரகா ||

(66)

ஸர்க்கம் 10

கைகேயி தசரதரை வசப்படுத்தினது

விதீர்பிதா யதா தேவீ குப்தயா பாபயா ப்ருபம் |
ததா ஸேதே ஸம் ஸா பூமெள திகீதீ விதீதேவ நிந்தரீ || (1)

165 பூபுத்தியுள்ள மந்தரையால் விபரீதமாக போதிக்கப்பட்டுத் தான் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை மனத்தில் நன்றாக நிச்சயித்துக் கைகேயி, "அட மந்தரே! நீ சொன்னது மிகவும் யுக்தமே, அப்படியே செய்கிறேன்" என்று நாக கன்லிகையைப் போல் உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, விஷம் தோய்ந்த பாணத்தால் அடிக்கப்பட்ட கின்னரி பக்ஷியைப் போல் பூமியில் படுத்திருந்தாள். தான் உத்தேசித்த காரியம் பரிக்குமோ பரிக்காதோ என்று ஸந்தேகமுண்டாகச் சற்று நேரம் ஆலோசனை செய்து, தனக்கு கேமம் கிடைக்கும் வழியை நிச்சயித்துக் கொண்டாள். அவளுக்குத் தோழியும் தன் எண்ணத்தை முடிக்க வேண்டுமென்ற நிச்சயமுடையவளுமான மந்தரை, தன் யஜமானியின் உறுதியைக் கேட்டு, இனி நமது காரியம் முடித்துவிட்டதென்று ஸந்தோஷித்தாள். அப்பொழுது கைகேயி, "என் எண்ணம் நிறைவேறாவிட்டால் உயிரை விடுவேன்" என்று நிச்சயித்துக் கோபத்தால் புருவங்களை நெறித்து, அழுக்குப் படிந்த ஒற்றை வஸ்திரத்துடன், ஐடையை அவிழ்த்து ஒன்றாகச் சேர்த்து முடித்து, வெறுத்தரையில் கிடக்கும் பொழுது, அழகிய கின்னரி பக்ஷி இறந்து கிடப்பதபோல் தோன்றிற்று.

170 தன் மேலிருந்த ஆபரணங்களைக் கழற்றிப் பெட்டியில் வைக்காமல், தான் அடங்காக் கோபத்துடனிருந்ததற்கு அடையாளமாக அவைகளைச் சுற்றிலும் விசியெறிந்தாள். அந்த மாலைகளும் ஹாரங்களும் ஆபரணங்களும் ஆகாசத்தில் நகைத்திரங்கள் பிரகாசிப்பது போல் பூமியை அலங்கரித்தன.

175 இப்படியிருக்கையில் தசரதர், அபிஷேக காரியங்களைச் செய்ய உத்தரவிட்டு, ஸைபயோர்களின் அனுமதி பெற்று, கைகேயியின் அந்தப்புரத்தை நோக்கி வந்தார். "பட்டாபிஷேகம் இப்பொழுதே நிச்சயமாயிற்றல்லவா. கைகேயிக்கு இதுவரையில் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. ஆகையால் என் பிரிய பார்வையுக்கு இந்த ஸமாசாரத்தை நானே சொல்ல வேண்டும்" என்று வெகுத்த மேகங்களால் நிறைந்து, ராகுவென்ற குரூரக் கிரஹத்தால் வியாபிக்கப்பட்ட ஆகாசத்தில், மஹா காந்தியுடைய சந்திரன் உதிப்பது போல் அந்தப்புரத்தில் புழுத்தார்.

180 அங்கே கினி, மயில் கிரௌஞ்சம் தும்ஸம் முதலிய பக்ஷிகள் மதுரமாகச் ச்பித்துக் கொண்டுமிருந்தன. வீண வேணு மிருதங்கம் தானம் முதலியவைகளின் நாதம் எங்கும் கேட்கப்பட்டது. கூனிகளும் குள்ளர்களும் இங்குமங்கும் அலைந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

35

சம்பகம், அசோகம் முதலிய மரங்களால் நிறைந்து, பல லதா கிரு
ஹங்களும் (கொடி வீடு), விசித்திர கட்டடங்களும் அங்கே அமைக்
கப்பட்டிருந்தன. யானைத் தந்தத்தாலும் வெள்ளையாலும் தங்கத்தா
லும் இழைக்கப்பட்ட பல மேடைகளும் ஆணைங்களும் போடப்
பட்டிருந்தன. விசித்திரமான எருக்களைப் போட்டுப் பரிசாரகரின்
தால் எக்காலத்திலும் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் நிறைந்த
மரங்களும், ஓடைகளும் அதை அலங்கரித்தன. பலவகை அன்ன
பானங்களும் பசுபயங்களும் எப்பொழுதும் எரித்தமாயிருந்தன. வீலை
யற்ற ஆபரணங்களை அணிந்த மஹா ஸௌந்தரியமுள்ள பெண்க
ளால் நிறைந்து தேவலோகம் போல் விளங்கிற்று.

இப்படி ஸகல ஐசுவரியத்துடன் விளங்கும் கைகேயியின் அரண்
மனைக்குள் சென்று தசரதர் பார்த்தார். வழக்கமான படுக்கையில்
அவளைக் காணவில்லை. அப்பொழுது அவர் காமத்தை உண்டாக்கும்
பதார்த்தங்களால் சூழப்பட்டு கிரீடிப்பதற்குத் தகுந்த காலமாகை
யால் மன்மதபானங்களால் அடிக்கப்பட்டு கைகேயியைத் தேடி
அவளைக் காணாமல் அங்கேயிருந்த வேலைக்காரியை "கைகேயி எங்கே?"
என்று கேட்டார். "இதுவரையில் நான் அந்தப்புரத்திற்கு
வருகிறேனென்று தெரிந்தவுடன் கைகேயி தன்னை அழகாய் அலங்
கரித்துக்கொண்டு புன்லிரிப்புடன் என்னை எதிர்கொண்டழைப்பது
வழக்கமல்லவா? ஒரு தடவையாவது தவறினதில்லை. இதுவரையில்
கைகேயி இல்லாமல் இந்த அரண்மனையில் நான் வந்ததில்லையே"
என்று மிகுந்த துக்கமடைந்தார். அவள் புத்திகெட்டு, தன் பிடிவா
தத்தை நிறைவேற்ற முயன்றிருப்பதை அவர் அறியவில்லை. ஆகை
யால் முன் போல் கைகேயி எங்கே போயிருக்கிறாளென்று கேட்டார்.
அந்த அதிகாரி பயந்து கைகூப்பி "ஸ்வாமி! மஹாராணி எக்காரணத்
தாலோ வெகு கோபத்துடன் கோப அறையை கோக்கி வேகமாகச்
சென்றார்" என்று தெரிவித்தாள். கைகேயி கோபித்துக்கொண்டு
கோப அறைக்குப் போனாளென்பதைக் கேட்டவுடன், அவளைக்
காணாததால் உண்டான துக்கத்தைவிட அவருக்கு அதிக வருத்த
முண்டாயிற்று. அதனால் இத்திரிய ஸ்வாதீனமின்றி மயங்கினார்.

உடனே கோப அறைக்கு ஓடிப் போய், அங்கே வெறுத்தரையில்
அலங்கோலமாய் கிடக்கும் தன் பிரியமான பார்வையைக் கண்டார்.
அதுபட்டுக் கீழே விழுந்திருக்கும் கொடியைப்போல் மிகுந்த அழ
குள்ளவளாகவும், தன் பூர்வ ஐயம் மயன்மம் குறைந்து ஸ்வர்கத்தி
லிருந்து பூமியில் விழுந்திருக்கும் தேவதைையைப் போல் ஆச்சரியத்தை
யும், பிரறால் ஹிம்னிக்கப்பட்ட கின்னர ஸ்தீயைப் போல் மிகுந்த
இரக்கத்தை பார்ப்பவர்களுக்கு உண்டுபண்ணுதிறவளாகவும்,
ஸ்வர்கத்திலிருந்து கீழே தள்ளப்பட்ட அபஸ்ரணைப் போல் அதிக
ஸௌந்தரியம் உள்ளவளாகவும், ஐனங்களை மோஹிப்பதற்காக
அனுப்பப்பட்ட மாயையைப்போல் தேக காந்தி மய்க்கினவளாகவும்

காணப்பட்டு, விஷம் தோய்ந்த பாணத்தால் காட்டில் அடிபட்ட
பெண் யானையைப் போல் அவள் தவித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

கேசய ராஜபுத்திரி, தசரத சக்கரவர்த்திக்கு பிரிய பார்வைய, இவ
ளும் இப்படித் திடக்கத் தருந்தவளா? தசரதரோ வயது சென்றவர்;
கைகேயியோ பால்யம் வாய்ந்தவள். தசரதரோ புண்யாத்மா;
கைகேயியோ மஹாபாபத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று நிச்சயித்த
வள். ஆகையால் பூமண்டல சக்கரவர்த்தியாயிருந்தும், அதிக புத்தி
மானாயிருந்தும் அவளிடத்தில் வைத்த பிரியத்தால் ஒன்றும் தோன்றா
மல், அவள் வருத்தப்படுவதைப் பார்க்க சலிக்காமல் தவித்தார்.
கபடமற்றவர்; அவளுடைய அழகால் புத்தி மயங்கினவர்; ஆகை
யால் இவள் கௌஸல்யைக்குச் சக்களத்தியல்லவா; ராமனுக்குப்
பட்டாபிஷேகம் செய்ய ஸம்மதிப்பாளா? இப்பொழுது இவளுடைய
கோபத்திற்குக் காரணம் அதைத் தவிர வேறில்லை என்று அவர்
தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

பாணத்தால் அடிபட்ட பெண் யானையை ஆண் யானை தன்
துணிக்கையால் தடவிக் கொடுப்பதுபோல், தசரதர் கைகேயியைத்
தடவிக் கொடுத்து, "இவள் எது வேண்டுமென்று என்னிடத்தில்
கோபம் கொண்டிருக்கிறாளோ, என்ன செய்வாளோ, என்ன சொல்
வாளோ" என்று மனத்தில் நினைடைந்தார். தாமரை யிதழ்களைப்
போன்ற அவளுடைய கண்களைப் பார்த்தவுடன் எல்லையற்ற ஆசை
கொண்டு அவளுக்கு வசப்பட்டு, "என் அன்பிற்குரியவனே! என்னிட
த்தில் நீ கோபம் கொள்ளக் காரணம் எதுவோ தெரியவில்லையே.
உன்னை யாராவது நிந்தித்தார்களா? உன்னை யாராவது அவமானம்
செய்தார்களா? நான் உனக்கு ஏதாவது அபராதம் செய்ததண்டா?
உன்னிடத்தில் அளவற்ற பிரீதி வைத்தவனல்லவா. நான் உயிரோ
டிருக்கப் பேய் பிடித்து சித்தஸ்வாதீனமற்றவனைப் போல் வெறுந்
தரையில் புழுதிபடியப் படுத்திருக்கிறேயே. அதைப் பார்க்கையில்
என் மனம் தவிக்கிறது.

"உனக்குச் சரீரத்தில் ஏதாவது அஸௌக்யமுண்டா, சொல்.
என்னால் விசேஷ மரியாதையையும் வெகுமானத்தையும் பெற்று,
என்னிடத்தில் பிரீதியும் விசுவாஸமும் நிறைந்த பல வைத்ய சாஸ்திர
சிபுணர்கள் என் ராஜ்யத்தில் உண்டு. இதோ அவர்களைத் தருவித்து
உன் சரீர அஸௌக்யத்தை ஒரு கணத்தில் போக்கச் சொல்
லட்டுமா?"

"நீ கோபம் கொண்டிருந்தால் உனக்குப் பிரியமில்லாத காரி
யத்தைசெய்தவன் யார்? அவனுக்குத் தகுந்த சினை செய்வதென்.
அல்லது உனக்கு யாராவது உபகாரம் செய்து, அவனுக்குத் தகுந்த
பதில் உபகாரம் செய்யவில்லையே என்ற வருத்தமா? உன் இஷ்டப்
படி அவனுக்கு வெகுமானம் செய்கிறேன். அழாதே." தேகத்தை
வினாகக் கெடுத்துக்கொள்ளாதே. என்ன செய்யவேண்டும், சொல்.

கொல்லத் தகாதவனைக் கொல்லட்டுமா? கொல்லவேண்டியவனை விடுதலை செய்யட்டுமா? ஏழையைக் கோமுகவரனாகச் செய்யட்டுமா? கோமுகவரனை ஏழையாகச் செய்யட்டுமா? நீ எதையாவது வேண்டுமென்று விரும்பினால் நானும் என்னைச் சேர்ந்தயாவரும் உனக்கு ஸ்வாதினமல்லவா. உன் எண்ணத்திற்கு எதிராக நடக்கப் பொறுப்பேனா? என் உயிரைக் கொடுத்தாவது உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றுகிறேன், சொல். உன்னிடத்தில் எனக்குள்ள பிரீதிக்கு எல்லை கிடையாதென்று தெரிந்திருந்தும் உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவேனோ மாட்டேனோ என்று நீ ஸந்தேகப்படலாமா? என் அதிகாரத்தையும் சக்தியையும் பலத்தையும் பூர்ணமாக அறிந்தும் உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதில் என்னைப்பற்றி உனக்கு ஸந்தேகமென்ன? ஸூரீயனுடைய ரதம் செல்லும் வரையிலுள்ள பூமி என் ஆக்களுக்கு உட்பட்டது. கிழக்கிலும் தெற்கிலுமுள்ள ஸூரீயன், ஸௌவீர, ஸௌராஷ்டிர, வங்க, அங்க, மகத, மத்யஸ்ய, காசி, கோஸலமென்ற தேசங்களிலுள்ள தங்கம் வெள்ளி முத்து ரத்னம் முதலிய நனத்தையும் தசன்யத்தையும் தேர்த்தியான போர்வை முதலிய அழர்வமான பொருள்களையும் தருவிக்கிறேன். உனக்கு எதுவேண்டுமோ அதைக் கேள். தரையில் படுத்துக்கொண்டு தேகத்தை என் இப்படி வருத்துகிறாய்? எழுந்திரு, எழுந்திரு. எதற்காகப் பயப்படுகிறாய், உன்மை எயச் சொல். நான் இதுவரையில் செய்திருக்கும் புண்யத்தின் மேல் ஆணை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். ஸூரீயன் பனியை நசசம் செய்வதுபோல் உன் மனத்திலுள்ள கவலையையும் பயத்தையும் நீக்கத் தவறமாட்டேன்" என்று பிரார்த்தித்தார்.

கைகேயி அதைக் கேட்டுக் கொஞ்சம் ஸமாதானமடைந்தாள். தசரதனுடைய மனத்திற்குப் பிரியமில்லாத விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்பி, கோரமான பிரதிக்ஷை செய்யும்படி அவரை நிர்ப்பந்திக்க ஆரம்பித்தாள்.

ததோக்தா ஸா ஸமாஸ்வஸ்தா வக்துகாமா தத'பிரியம் |
பரிபீட'யிதும் பூ'யோ ப'ந்தார ரூபசக்ரமே | (40)

ஸர்க்கம் 11

கைகேயி கேட்ட வரங்கள்

தம் மத்தமத'ஸாரர் வித்'த'ம் காமவேக்' வஸாதுகம் |
உவாச ப்ருதி'வீ பாலம் கைகேயி தா'ருணம் வச: | (1)

"உனது பர்த்தாவைக் கோரமான பிரதிக்ஷை செய்யும்படி நிர்ப்பந்தித்துப் பிறகு இந்த இரண்டு வரங்களையும் கேள்" என்று மந்தரையால் உபதேசிக்கப்பட்டதைக் கைகேயி ஞாபகம் வைத்துக் கொண்டு, தசரதர் மன்மத பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு, காம விகாரத்திற்கு வசப்பட்டு, கேட்டதைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்

கிண்பென்று அறித்து, பூமண்டலாதிபதியான மஹாராஜாவுக்கு என் இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்ய ஸாந்யமில்லாமற் போகுமா என்ற நிச்சயத்துடன், "எனக்கு தேகத்தில் யாதொரு அஸௌக்யமும் இல்லை. நீச் சொன்ன பொருள்கள் யாதொன்றும் வேண்டாம். எனக்கு உம்மால் ஆதவேண்டிய காரியம் ஒன்றுண்டு. கொடுப்பதற்கும் கேடுப்பதற்கும் சக்தி உம்மிடத்தில் எல்லையில்லாமல் வாய் திருக்கிறது. என் காரியத்தை முடித்துத் தரவேண்டும். அப்படிச் செய்ய இஷ்டமிருந்தால் நான் சொல்லும் விதமாய் பிரதிக்ஷை செய்யும். பிறகு என் மனத்திலுள்ள விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்" என்று கோடிய வார்த்தைகளைச் சொன்னான்.

அதைக் கேட்டவுடன் தசரதர், "இவனுடைய கட்டளைப்படி நான் நடக்கத்தயாராக இருக்கையில் என்னிடத்தில் நம்பிக்கையில்லாதவனைப்போல் பிரதிக்ஷை செய்யச் சொல்லுகிறேன். இவன் விரும்பக்கூடிய விஷயத்தை முடிப்பது எனக்கு ஒரு பொருட்டா? நான் பயந்தபடி இவனுக்குத் தேகத்தில் அஸௌக்யமில்லாமல் போனது என் பாக்சியம்? என்று, புன்சிரிப்புடன் அவனுடைய முகத்தை நன்றாய் ஆசைநீர்ப் பார்க்கவேண்டுமென்று, அவனுடைய தலையைத் தூக்கியெடுத்துத் தன் மடியில் வைத்துக்கொண்டு அவனிடத்தில் வைத்திருக்கும் எல்லையற்ற பிரீதியால் என்ன சொல்லுகிறோம் என்று யோசிக்காமல், "அழவில் ஈடற்றவனென்று கர்வம் கொண்டவனே! ஸ்த்ரீகளுக்குள் உன்னைக் காட்டிலும் எனக்குப் பிரியமானவர்களுமுண்டா? புருஷர்களில் நரசிரேஷ்டனான ராமனைக் காட்டிலும் எனக்குப் பிரியமானவர்களுமுண்டா? சத்ருக்களால் ஐயிக்க முடியாதவனும், என் உயிர் நியையும், புருஷோத்தமனும் மஹாத்மாவுமான ராமன்மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்; உனக்கு என்ன வேண்டும்? ஒரு முகூர்த்த காலமாவது எவனைப் பார்க்காமலிருந்தால் நிச்சயமாக என் உயிர் தரிக்காதே. அந்த ராமன்மேல் ஆணையிட்டு, உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவதாகப் பிரதிக்ஷை செய்கிறேன். என் தேகத்தையும் பிராணனையும், பரதன் முதலிய மற்றப் புத்திரர்களுக்கும், எனக்குப் பிரியமான பத்துக்களை யும், மற்றப் பிராணிகளையும் இழக்க ஸம்மதிப்பேன். ராமனை மாத் திரம் விட்டுப் பிரிய ஸம்மதிக்க மாட்டேன். உன் மரினாரதத்தை நிறைவேற்றுகிறேன் என்று அந்த ராமன் மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன். உன் இஷ்டப்படி நடக்கத் தவறினால் பிழைத்திருப்பேனா? என் வார்த்தையும் எண்ணமும் ஒன்றே என்று நன்றாகத் தெரிந்துகொள். நீ வேண்டும் விஷயத்தைச் சொல்லி என்னைக் காப்பாற்று. இதற்குமேல் உனக்கு எது உரிதென்று தோன்றுகிறதோ அதைச் சொல். பார்ப்பவர்களுக்கும் மனத்தையும் கவரும் உன் அழகின் மஹிமையையும் என் சக்தியையும் பூர்ணமாய் நீ அறிந்தும், இப்படி என்னிடத்தில் ஸந்தேகப்படுவது நியாயமா? நீ எதை விரும்புகிறாயோ அதை முடித்துக் கொடுக்கி

நேன் என்று நான் இதுவரையில் செய்த புண்ணியத்தின் மேலும் ஆணையிடுகிறேன்" என்றார்.

- 50 கைகேயியோ மந்தரையால் போதிக்கப்பட்டபடி, ராமனைக் காட்டிற்கனுப்பிப் பரதனுக்கு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்ற பிடிவாதத்தை நிறைவேற்றுவதில் நோக்கமுள்ளவள். "தசரதர் நான் எண்ணியபடி பிரதிக்கை செய்துவிட்டார். எனக்கு வசப்பட்டார். என் எண்ணம் ஏதாயிருந்தாலும் அதை முடிப்பாரென்பதில் ஸந்தேகமில்லை" என்ற நிச்சயத்தாலும், பரதனிடத்திலுள்ள எல்லையற்ற பிரியத்தாலும் மனமகிழ்ந்தான். "உன் கோரிக்கையை எப்படியாவது நிறைவேற்றுகிறேன்" என்று ராமன்மேல் ஆணை வைத்துச் சொன்னதால் அவளுக்கு ஸந்தேகம் தீர்ந்தது. தசரதருக்குப் பரம சத்தருக்களும் சொல்லத் துணியாத வார்த்தைகளை அவருடைய உயிரைக் கொள்ள கொள்ள வந்த யமணப்போன்ற மஹா கோரமான சொற்களைச் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.
- 60 ஆனால், சற்றுத் தயங்கினான். "இவர் இப்படி பிரதிக்கை செய்தாலும், நான் கேட்கப் போகும் விஷயமோ வெகு கோரமானது. அதைக்கேட்டபிறகு 'இதை நான் ஒரு நாளும் எதிர் பார்க்கவில்லை, இது என்னால் முடியாது' என்று சொல்லிவிட்டால் என் எண்ணமும் கோரிக்கையும் வீணாகும். ஆகையால் இவர்செய்த பிரதிக்கையை இன்னும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும்" என்று வேகத்தில் மனிதர்களின் எண்ணங்களுக்கும் வார்த்தைகளுக்கும் செய்கைகளுக்கும் எப்பொழுதும் ஸாக்ஷியாக இருக்கும் தேவதைகளை அழைத்து, "மஹாராஜா! நீர் ராமன் மேலும் உமது புண்ணியத்தின் மேலும் ஆணையிட்டு நான் கேட்கும் வரங்களைக் கொடுப்பதாகச் சொன்னீர். அது வாய்நவமானால் அக்ஷி முதலிய முப்பத்து முக்கோடி தேவதைகளும், சந்திர ஸூரியர்களும், ஆகாசமும் பூமியும் நவக்ரஹங்களும், ராத்திரியும் பகலும், திக்குகளும் ஸ்வர்க்கமும், கந்தர்வர்களும், ராசுனர்களும், ராத்திரியில் வசிக்கும் ஐந்துக்களும், 75 விடுகளில் வசிக்கும் தேவதைகளும், மற்றப் பிராணிகளும் உமது பிரதிக்கையைக் கேட்கட்டும். தேவதைகளே! ஸத்தியம் தவறாத வரும் மஹா தேஜஸ்வியும் தர்ம ரஹஸ்யத்தை அறிந்தவருமான இந்தத் தசரதர், நான் கேட்கும் வரங்களைக் கொடுப்பதாக பிரதிக்கை செய்திருக்கிறார். நீங்களெல்லாரும் இதற்கு ஸாக்ஷிகள்" (இதைத் தவறினால் நீங்கள் அவரை ஸர்வ விதத்திலும் தண்டிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து) என்று உரக்கக் கூவினான். மஹா பராக்கிரமசாலியான தசரதரைத் தன் வசப்படுத்தினான். அவர் செய்த பிரதிக்கையைத் தவற முடியாமல் தர்ம பாசத்தால் அவரைக் கட்டினான் காமத்தால் மோலித்து, எதைக் கேட்டாலும் கொடுப்பார் என்ற நிச்சயத்தால் "மஹாராஜா! வெகு நாளைக்கு முன்பு நடந்த ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன், கேளும். சம்பரனென்ற அஸூரனுடன் நீர் யுத்தம் செய்யப் போனீர். ராத்திரியில் நடந்த சண்டை
- 80
- 85

யில் அவன் உம்மை அஸ்திர சஸ்திரங்களால் காயப்படுத்தி, மூர்ச்சையடைந்து செய்தான். அப்பொழுது நான் வெகு ஐக்கிரமையாய் வீழித்துக் கொண்டிருந்து உமது ரதத்தை அங்கிருந்து ஓட்டிக் கொண்டு போய், பலவித சிசித்தலை செய்து உமது உயிரைக் காப்பாற்றினேன். ஞாபகமிருக்கிறதா? நீர் ஸந்தோஷித்து எனக்கு இரண்டு வரங்களைக் கொடுத்தீர். நான் அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் உம்மிடத்திலேயே வைத்து, எனக்கு ஸமயம் வரும்பொழுது கேட்பதாகச் சொன்னேன். பூமண்டலாதிபதியே! ஸத்தியம் தவறாதவரே! அந்த இரண்டு வரங்களையும் இப்பொழுது கேட்கிறேன். அவைகளை கொடுப்பதாக முன்பு பிரதிக்கை செய்திருக்கிறீர். இப்பொழுதும் நான் எதைக் கேட்டாலும் கொடுக்கிறேனென்று மறுபடியும் பிரதிக்கை செய்திருக்கிறீர். தர்மத்தை அனுஸரித்துச் செய்த பிரமாணத்தை, நான் வரங்களைக் கேட்டபிறகு, கொடுக்க மாட்டேனென்று மறுத்தால், உம்மால் கொடிய அவமானம் செய்யப்பட்டவனாவேன். என்னுயிரை வைத்துக் கொள்ளமாட்டேன். இப்பொழுதே பலவந்தமாய் இறப்பேன்" என்றார்.

கைகேயியின் வார்த்தைகளால் அரசன் அவளுக்கு வசப்பட்டார். வேடனுடைய பாட்டினால் மான் இழுக்கப்பட்டு, அவன் விரித்திருக்கும் வலையில் சிக்கி, உயிரை இழப்பதுபோல், "உன் கோரிக்கை ஏதானாலும் நிறைவேற்றுகிறேன். அந்த இரண்டு வரங்களையும் கொடுத்தேன்; கேட்கலாம்" என்றார்.

ஐயோ, பாவம்! தனக்குக் கொடிய துக்கமும் பிராண நாசமும் அதனால் நேரப் போகிறதென்று அவருக்குத் தெரியவில்லையே. இப்படி காமத்தால் மோலித்து, கேட்ட வரங்களைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கும் தன் கணவனைப் பார்த்து, கைகேயி, "காதா! எனக்கு தாங்கள் முன்பு கொடுத்த இரண்டு வரங்களைக் கேட்கிறேன். நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். ராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதற்காக எந்த ஸாமான்கள் சேர்க்கப்பட்டு வரித்தனாக இருக்கின்றனவோ, அவைகளால் என் புத்திரானு பரதனுக்கு புவராஜ பட்டாபிஷேகம் செய்கிக்கவேண்டும். பூபதியே! முன்பு தேவாலூர யுத்தத்தில் என்விடத்தில் நீர் ஸந்தோஷித்துக் கொடுத்த வரத்தைக் கேட்க இதை ஸமயம். ராமன் ராஜ்யத்தை விட்டு, மான் தோல் ஈரலி ஐடை முதலியவைகளைத் தரித்துத் தாய்விடாகப் பறினான்கு வருஷங்கள் வரையில் தண்டகாரணயத்தில் வலிக்கவேண்டும். தாமதம் செய்யக் கூடாது. என் பரதன் புவராஜாவாக இந்தப் பூமியை யாதொரு உபத்திரவமின்றி இப்பொழுதே அனுபவிக்கவேண்டும். என் கோரிக்கை இதை. இதைப் பூர்த்தி செய்வதாக நீர் பிரதிக்கை செய்திருக்கிறீர். ஞாபகமிருக்கட்டும். நீர் கொடுத்த வரத்தைக் கேட்கிறேனெயல்லாது புதிதாக ஒன்றையும் கேட்கவில்லை. அநியாயமாக உம்மை நிர்ப்பந்தம் செய்யவில்லை. நீர் பிரதிக்கை செய்தபடியால் மாத்திரம் கேட்கிறேன். உன் வரங்களைவளைக் கடன் கொடுத்தவன் கேட்கும்

90

95

100

105

110

115

120

125

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

- 130 பொழுது அவனுக்கு வருத்தமுண்டாகும். ஆனால் அது தோஷமா? ராமன் இன்றைக்கே காட்டி,ற்குப்போவதை நான் பார்க்கவேண்டும். ராஜேசுவர! நீர் செய்த பிரதிக்ஞையைத் தவறாமல் நிறைவேற்றும். இப்படிச் செய்து, நீர் பிறந்த இஷ்வாகு குலத்தையும், ஆதிகாலம் முதல் உமது முன்னோர்கள் அனுஷ்டித்து வந்த ஆசாரத்தையும், சொன்ன சொல்லைத் தவறாமலிருப்பதென்ற முக்கிய லக்ஷணத்தையும்
- 135 முடைய உமது கூத்திய தர்மத்தையும் காப்பாற்றிக்கொள்ளும். மனிதர்கள் உத்தம கதியை அடைவதற்கு ஸத்தியத்தைக் காப்பாற்று வதே முக்கியமான ஸாதனமென்று மஹா தபஸ்விகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்" என்றான்.

ஸ ராஜாராஜோ பவ ஸத்யஸங்கீர:

குலம் ச சீலம் ச ஹி ரக்ஷ ஜநம் ச |

பரத்ர வானே ஹி வதந்த்யநுத்தமம்

தபோதநா: ஸத்யவசோ ஹிதம் ந்ருணம் | (29)

ஸர்க்கம் 12

தசரத கைகேயி ஸம்வாதம்

தத: ஸ்ருத்வா மஹாராஜ: கைகேய்யா தாருணம் வச: |

சிந்தா மபிஸமாபேதே முஹூர்தம் ப்ரததாப ச | (1)

- 5 கைகேயியின் வார்த்தைகள் தசரதருடைய காதுல்ட்டிடிவிழுந்ததைப்போல் தாக்கின. அவர் பிரக்ஞையற்றுத் தக்க ஸமுத்திரத்தில் முழுவிஞர். "ராமாபிஷேகத்திற்கு விக்கனம் செய்து எனக்கு இவ்வளவு வருத்தத்தை உண்டாக்குவது இதுவரையிலும் நற்குணமுள்ள கைகேயியிக் குலக்ஷணமல்லவே. அவள் இப்படிச் செய்யமாட்டாளே, ஆகையால் இது உண்மையல்ல. நான் ஸ்வப்னம் காண்கிறேனா? அப்படியும்ல்ல. இப்பொழுது தூங்கவில்லை; விழித்துக் கொண்டேயிருக்கிறேன். அல்லது எனக்குச் சித்தப் பிரமையா? அதற்கு யாதொரு காரணமுமில்லையே. அல்லது பூர்வஜன்மத்தில்
- 10 அனுபவிக்கப்பட்ட விஷயத்தின் ஞாபகமா? அப்பொழுதும் இந்த அவஸ்தை நேர நியாயமில்லையே? அல்லது, தேகத்தில் வியாதிமேலிடும் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறதா?" என்று பலவிதமாய் ரோசித்தும் ஆறுதலடையவில்லை, பிறகு சற்று பிரக்ஞை தெளிந்து கைகேயியின் வார்த்தைகளாஹி பாணங்களால் துளைக்கப்பட்டுப் புண்ணடைந்து, புணியைக்கண்ட மாண்ப்போல் இந்நிரிய ஸ்வாதினமற்ற வராய்க்கொடிய விஷமுள்ள ஸர்ப்பம் மந்திரவாதியினால் வட்டத்திலே அடக்கப்பட்டு, மந்திரத்தால் சக்தியற்று உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு சிறுவதுபோல், தசரதர் தரையில் உட்கார்ந்து "ஓ, ஓ, இதென்ன பிழைப்பு" என்று சோகம் யெலிட்டு
- 20 மறுபடியும் ஸர்ச்சையடைந்தார்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

விரைணது நகுப: மைத்திராணம் ப்ரதிஸ்ப்ய னுதுக்ஷித: |
கைகேயி மப்ரவித் க்ருத்த: ப்ரத் ஹந்திவ சக்ஷுணா |

—ஆயோ. 12 ஸ-6 சு.
மஹாபாயி நானுவது ராமனுவது உன்
(மக்கம் 46 புரீகா)

மஹாபாயி நானுவது ராமனுவது உன்
பாத்த ரோன்று.

வெகுநேரத்திற்குப்பின் பிரக்ஞை வந்தது. மஹா கோபத்துடன் கைகேயியைப் பார்வையால் எரிக்கின்றவர்போலப் பார்த்துச் சொன்னார்: "அடி, கொடியவனே! கெட்ட எண்ணமுள்ளவனே! என் குலத்தைக் கெடுக்க வந்தவனே! மஹாபாயி நானுவது ராமனுவது உன் குச்செய்த பாபமென்ன? தன் தாயைப்போல் உன்னிடத்தில் விசுவாஸமும் மரியாதையும் வைத்த ராமனுக்கே இப்படிக் கெடுதியை விளைவிக்க ஏன் தொடங்கினாய்? ஐயோ! உன்னைச் சொல்வதில் பயனில்லை. இது கானே தேடிக்கொண்ட அனர்த்தம். லோகத்தில் கொடிய விஷமுள்ள பாம்பை வாராவது வீட்டில் கொண்டுவந்து வைத்துக் கொள்வார்களா? உன்னை நல்ல குலத்தில் பிறந்த நன்னடத்தை யுள்ள ராஜபுத்திரியென்று மோசம்போய், தெரியாமல் என் வீட்டில் அழைத்துக்கொண்டேன்; அதே என் நாசத்திற்குக் காரணமாயிற்று.

எல்லா ஜனங்களும் ராமனுடைய கல்யாண குணங்களை ஒரே மனதாகப் புகழ்விழாக்கினர்! எந்தக் குற்றத்தை முன்னிட்டு என் அருமைக் குழந்தையைத் தள்ளியிருவேன்? கௌஸல்யையை விட்டுவிடுவேன். ஸுமித்திரையைப் போகச் சொல்வேன். என் ஐகவரியத்தை இழப்பேன். உயிரைக் கொடுப்பேன். என்னிடத்தில் அளவற்ற பிரீதியை வைத்திருக்கும் ராமனை மாத்திரம் ஒரு பொழுதும் தள்ளிவிடமாட்டேன்.

என் மூத்த புத்திரான ராமனைப் பார்க்க எனக்குப் பிரீதி வளர்வதற்கு. அவனை ஒரு நிமிஷம் பார்க்காமலிருந்தாலும் என் உயிர் போய்விடும். ஸூரியலில்லாமல் லோகங்கள் இருக்கமுடியும்; ஜலமில்லாமல் பயிர்களிருக்கமுடியும்; ராமனில்லாமல் என் தேகத்தில் பிராணன் நிற்காது.

மஹாபாயிதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கொடியுடையவனே! போதும், இத்துடன் நிறுத்து. இந்தப் பிடிவாதத்தை விடு. என் தலையால் உன் பாதங்களைத் தொட்டு பிரார்த்திக்கிறேன். தயவு செய்து இனியாவது இந்த எண்ணத்தை விடு. மஹா கோரமான இந்தப் பாபத்தை நீனைக்கவும் எப்படித் துணிந்தாய்?

ஒரு வேளை பரதனிடத்தில் எனக்குப்பிரீதிபெற்றதற்கு இல்லையா என்று அறிய இப்படிச் சொன்னாயோ? பரதனுக்கு அபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்று மாத்திரமல்லவே அப்பொழுது கேட்க வேண்டும். ராமனைக் காட்டிற் கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்க வேண்டியதில்லையே. "தர்மத்தில் ராமன் எல்லோரைக் காட்டிலும் சிறந்தவன்; ஆகையால் அவனை எனக்கு மூத்த புத்திரன்; பரதன் அவனுக்குப் பிறகே" என்று நீ இதற்கு முன் ராமனைப்பற்றிச் சொன்ன வார்த்தைகளுக்கும் இப்பொழுது அவனைக் காட்டிற் கு அனுப்ப வேண்டுமென்பதற்கும் விரோதம் தோன்றுவதே. ஆகையால் என்னை ஸந்தோஷப்படுத்தவாவது. அல்லது ராமன் உனக்குப் பணியிடை செய்ததற்காகவாவது நீ அப்படிச் சொல்லி

25
30
35
40
45
50
55
60

யிருக்க வேண்டும். ராமனுக்கு அபிஷேகம் நடக்கப் போகிறதென்று கேட்டவுடன் நீ மிருக்த சோகத்தை அடைந்து, என்னைக் கடுமை வாக கிர்ப்பத்தித்து வருத்தப்படுத்துகிறாய். பிறருடைய போதனைக்கு உட்பட்டுக் கோப அறையில் படுத்திருக்கிறாய். இதைப் பார்த்தால் என்னைப் பரீஷிப்பதற்காகச் சொன்ன வார்த்தைகள் அல்லவென்று தோன்றுகிறது.

நற்குணமுள்ளவர்களுக்குத் திடீரென்று காரணமில்லாமல் விபரீத புத்தியுண்டாவது குலத்திற்கு நாசத்தை விளைவிக்கும். இது வரையில் நீதி நவராமலிருந்தவனே! உனக்கு இந்த தூர்ப்புத்தி உண்டானதைப் பார்த்தால் என் குலத்திற்குப் பெரும் கேடுதி நேரப்போகிறதென்று எண்ணுகிறேன்.

என்னிடத்தில் உசிதமில்லாமலாவது என் மனத்திற்கு விரோதமாகவாவது இதுவரையில் நடந்ததில்லை. ஆகையால் முன்பின் யோசிக்கும்பொழுது நீ சொல்வதை நம்ப முடியவில்லை. பெண்ணே! "ராகவன் மஹாத்மாவான பரதனுக்கு ஸமமல்லவா" என்று நீ பல தடவை என்னுடன் சொல்லவில்லையா? அதற்கு உன் வார்த்தைகளே லாகி. ஆகையால் நீ இப்பொழுது சொல்வதை நம்பமாட்டேன்.

தர்மாத்மாவும் கிர்த்திசாலியுமான அந்த ராமனைப் பதினான்கு வருஷங்கள் வளத்திற்குப் போகச் சொல்ல உன் மனம் எப்படி ஸம்மதித்தது? அவன் தர்மத்திலேயே நாடின மனத்தையுடையவன் காட்டிற்கு அனுப்பும்படியான தோஷம் அவனிடத்தில் காணப்படவில்லை; மிருக்த செல்வத்தில் வளர்ந்தவன்; மிருதுவான சீரம் வாய்ந்தவன். அவனை வளத்திற்குத் துரத்த உன் மனம் எப்படித் துணிந்தது? அதர்மத்தைச் செய்ய நீ பயந்தவனல்லவா? அந்தப் பயம் இப்பொழுது எங்கே போயிற்று? கோரமான வளத்திற்கு ராமனை அனுப்ப வேண்டுமென்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறாயே. அது இருக்கட்டும். ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் அவன் பிரியமானவன்; அவன் காட்டிற்குப்போக அவை ஸம்மதிக்குமோ?

உனக்குப் பணிவிடை செய்வதில் ராமன் கொஞ்சமாவது தவறுவதில்லையே. பரதனைக் காட்டிலும் அவன் எப்பொழுதும் உனக்கு விசேஷ கச்சுறவை செய்கிறனல்லவா? அப்படியிருக்க, பரதனிடத்தில் என்ன விசேஷத்தைக் கண்டாய்? நர சிரேஷ்டனான ராமனைக்காட்டிலும் அதிகமாக உனக்கு பணிவிடை செய்கிறவர்கள் யார்? உன்னிடத்தில் அதிக மரியாதையையும் வணக்கத்தையும் வைத்து உன் சொற்படி நடக்கிறவர்கள் ராமனைத் தவிர யார்? அப்படியிருக்க, அவனைக் காட்டிற்குத் துரத்த எப்படி உன் மனம் துணிந்தது?

இந்த ராஜ்யத்தில் கோடானு கோடி பெண்களிருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாராவது 'ராமன்' செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்

தான். அதனால் அவனுக்கு அபகீர்த்தி' என்று சொல்லக் கேட்டாயா? இந்தத் தேசத்தில் பல்லாயிரம் வேலைக்காரர்களுண்டு. எவனாவது அஸுதையால் காரணமின்றி ராமனுக்கு அபகீர்த்தி உண்டாகும்படி, நிர்த்திக்கிறானா? ராமன் சுத்தமான மனத்துடன், ஸகலப் பிராணிகளையும் தன் எண்ணத்தாலும் வார்த்தையாலும் நடத்தையாலும் ஸமாதானம் செய்து, தேசத்து ஜனங்களுக்கு விரும்பினதைக் கொடுத்து வசப்படுத்திக் கொள்ளுகிறான். ஸகல ஜாதிக்களுக்கும் ஹிதத்தையே தேடுவதால் ஸ்வர்க்கம் முதல் வைகுண்டம் வரையிலுள்ள லோகங்களை ஸ்வாதீனப்படுத்துகிறான். எல்லையின்றி தானம் கொடுத்து ஏழைகளை வசப்படுத்துகிறான். பெரியோர்களுக்கு உகந்த பணிவிடை செய்து, அவர்கள் தனக்கு ஹிதோபதேசம் செய்யும்படி வரப்படுத்துகிறான். புத்தத்தில் தன் வில்லைக் காட்டுவதாலேயே சத்ருக்களை ஐயித்து வசப்படுத்துகிறான். ஆகையால் தயை, தானம், வித்யை, பராக்கிரமம் என்றவைகளில் வீரன். உண்மை பேசுதல், பரலோகத்தைக் கொடுத்தும் தானம், சால்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட ஆஹாரநியமம் முதலிய தவம், இவ்வுலகத்தில் பிறர்க்குப் பிரியத்தை உண்டுபண்ணும் தானம், எல்லோர்க்கும் மித்திரனாயிருப்பது ஸ்நானம், ஜபம் முதலியவைகளால் சுத்தமாயிருப்பது. பிறருடைய அபிப்பிராயத்தை ஒட்டி நடப்பது, தத்வஞானம், குருகச்சுறவை முதலிய உத்தம குணங்கள் ராமனிடத்தில் எப்பொழுதும் குடிசெண்டிருக்கின்றன. இந்த லக்ஷணங்களுள்ளவனும், தேவதைகளைப் போன்றவனும், மஹாஷி களுக்கு ஸமமான தேஜஸை உடையவனும், எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பிரியனுமான ராமனிடத்தில் துவேஷம் கொண்டு, அவனைக் காட்டிற்கு அனுப்பவேண்டுமென்று எப்படிக்கேட்கிறாய்?

ராமன் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் பிரியமாகப் பேசுகிறவன். அப்படியிருக்க, எனக்குப் பிரியமில்லாத விஷயத்தை என்னிடத்தில் சொல்லுவானென்று ஒரு பொழுதும் நினைக்கக்கூடக் காரணமில்லை. என் உயிரைக் காட்டிலும் பிரியமான ராமனிடத்தில் அவனுக்குப் பிரியமில்லாத விஷயத்தை, உன்னை ஸந்தோஷப்படுத்துவதற்காக எப்படிச் சொல்வேன்? பொதுமை, அடக்கம், தானம், ஸத்தியம், தர்மம், நன்றி, பிராணிகளுக்குக் வேடுதி செய்யாமலிருப்பது முதலிய உத்தம குணங்கள் விளங்கும் ராமனைத் தவிர, என்னை ரக்ஷிப்பவர்கள் யார்? அவனை எப்படித் தள்ளிவிடுவேன்?

கைகேயி! எனக்கோ வயதாகிவிட்டது. வெகு நாள் பிழைத்திருக்கமாட்டேன். என் நிலைமையைப் பார்த்தால் யாருக்கும் இரக்கமுண்டாகும். கிழவனானதால் சொன்னதையே சொல்லிக் கொண்டிருப்பவன். ஆகையால் என்னிடத்தில் தயவு செய். ஸமுத்திரங்களால் குழப்பட்ட இந்தப் பூமியிலிருக்கும் பதார்த்தங்கள் யாவையும் தருகிறேன். ராமனிடத்தில் கோபம் வைக்காதே. கைகேயி! நீ எனக்கு வயதில் சிறியவன்; ஆனாலும் உன்னைக் கைகூப்பி

145 கமல்களிக்கிறேன். உன் கால்களைத் தொட்டு வேண்டுகிறேன். ராமனுக்கு ஆபயநானம் கொடு. என்னை அதர்மத்திற்கு உட்படுத்தாதே. நான் ராமனுக்குச் சொன்ன வார்த்தையைத் தவறும்படி செய்யாதே" என்று பிரார்த்தித்தார்.

150 இப்படி துக்கத்தால் எரிக்கப்பட்டுப் பிதற்றிக்கொண்டு மூர்ச்சையடைந்தார்; பிறகு எழுந்திருந்து, தள்ளாடிக் கொண்டு ராமனை விட்டுப் பிரியவேண்டுமே என்ற ஞாபகம் வந்தவுடன் துக்க ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கரைகாணாமல் தவித்தார். ராமாபிஷேகத்திற்கு ஸம்மதித்தவென்ற கரையில் தன்னைச் சேர்க்கும்படி கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்ட தனது பர்த்தாவைப் பார்த்துக் கைகேயி, வெகு கோபத்துடன் அதிகக் குருமான வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினான். "ஹே மஹாராஜே! உம்மைப்போன்ற பல ராஜாபிஷேகக் கடின இடத்தில், வார்த்தைவரும்பொழுது நசராதரே! உமது உயிரைக் காப்பாற்றின கைகேயிக்கு என்ன உபகாரம் செய்தீர்? என்று கேட்டால், ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த நீர் என்ன பதில் சொல்வீர்? நீர் தர்மம் தவறாதவரென்று எப்படி நிரூபிப்பீர்? 'யாருடைய தயவால் நான் பிழைத்திருக்கிறேனோ, தன்னுயிரைக் கொடுத்து யார் என்னைக் காப்பாற்றினானோ அவனுக்கு அப்பொழுது இரண்டு வரங்களைக் கொடுத்துத் திருப்தி செய்தேன். பிறகு அவைகளைக் கேட்டான். கொடுக்க மறுத்துவிட்டேன்" என்று சொல்வீரோ? ராஜாபிஷேகரே! வரங்களை முன்பு கொடுத்துவிட்டு, இப்பொழுது அதற்கு விசேஷமாக என் பேசுகிறீர்?

165 வேகத்தில் ஒரு ஜாநியைச் சேர்ந்த ஒருவன் செய்தபிசகு அதிலுள்ள மற்றவர்களையும் பீடிக்கும்ல்லவா? எல்லோரும் இப்படியே என்றல்லவோ பெயர் வரும். இப்பொழுது, உலகத்திலுள்ள அரசர்களுக்கும் உம்மால் அபகீர்த்தி நேரப்போகிறது.

170 முன் காலத்தில் ஒரு புருஷுக்கும் கழுமிற்கும் விவாதம் கேர்ந்த பொழுது, சிபி சக்கரவர்த்தி புருஷின் மாம்ஸத்திற்குப் பதிலாகத் தன் மாம்ஸத்தை அறுத்துக் கொடுத்துக் கழுமைத் திருப்பி செய்ய வில்லையா? கண்ணில்லாத ஒரு பிராம்மணன் அலர்க்கணென்ற ராஜாபிஷேக பிரார்த்தித்தான். 'நீர் கேட்ட வரங்களைக் கொடுக்கிறேன்' என்று அந்த அரசன் பிரதிக்கை செய்தான். அவன் அப்படியானால் உன் கண்களை எனக்குக் கொடு' என்றான். அரசன் உடனே தன் கண்களைப் பிடுங்கிக் கொடுத்து உத்தம கதியை அடைய வில்லையா? ஒரு ஸமயத்தில் தேவதைகள் 'ஸமுத்திர ராஜா! நீர் எல்லையைத் தாண்ட வேண்டாம்' என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

175 அவர் அதற்கு ஸம்மதித்து அன்று முதல் தான் செய்த பிரதிக்கையைக் காப்பாற்றவில்லையா? இப்படி உமது மூன்றோர்கள் நடந்திருக்க, அதை மறக்கலாமா? செய்த பிரதிக்கையைத் தவறலாமா?

180 கேட்ட எண்ணமுள்ளவரே! நீர் தர்மத்தை விட்டு, ராமனை அரசனாகி, கௌஸல்யையுடன் எப்பொழுதும் ஆணர்தமாகக்

185 காலம் கழிக்க எண்ணம் கொண்டிருக்கிறீரல்லவா? நான் கேட்ட வரங்கள் தர்மமானாலும் ஸரி, அதர்மமானாலும் ஸரி; ஸத்யமாயிருந்தாலும் ஸரி, அஸத்யமாயிருந்தாலும் ஸரி; நீர் எனக்குச் செய்த பிரதிக்கையை விட்டுக்கொடுக்கவே மாட்டேன். ராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்தால் உம் எதிரிலேயே விஷத்தைக் குடித்து இப்பொழுதே இறப்பீன். கௌஸல்யையைக் காட்டிலும் உமக்கு நானே அதிக மனமிற்ப்பியைக் கொடுக்கிறவனல்லவா? அப்படி இருக்க, யுவராஜாவான ராமனுடைய தாயை எல்லா ஜனங்களும் கைகூப்பி வணங்குவதை நான் பார்ப்பதைக்காட்டிலும் உயிரை விடுவதே நலம். பரதன் பேரிலும் என்மேலும் ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன். நராதிபதியே ராமனைக் காட்டி, அறுப்பினாலொழிய என் மனம் திருப்தி அடையாது" என்று சொல்லி, நசராதர் எவ்வாறு கெஞ்சியும் பதில் சொல்லவில்லை.

190 அவர் "ராமனை வளத்திற்கு அனுப்புவது, பரதனுக்கு அபிஷேகம் செய்வது" என்ற வெகு கொடிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு, ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் இரீதியியங்கள் கலங்கி ஒன்றும் பேசாமல், தனக்கு அது வரையிலும் பிரியமாயிருந்து திடீரென்று பிரியமில்லாமல் நடக்கும் தன் பாரியையை இமை கொட்டாமல் பார்த்தபடியே இருந்தார். அவருடைய வார்த்தைகள் வஜ்ரம்போல் அவருடைய ஹீருதயத்தைப் பிளந்து, கோரமான துக்கத்தையும் சோகத்தையும் உண்டாக்கின. தான் செய்த கோரமான பிரதிக்கையையும் அவருடைய பிடிவாதத்தையும் நினைத்து "ராமா" என்று அவறிப் பெருமூச்சு விட்டு, வெட்டப்பட்ட மரம்போல் பூமியில் விழுந்தார். கலங்கின மனத்தைபுடையவனைப் போலும், பைத்தியம் பிடித்தவனைப் போலும், ஜன்னி முதலிய ரோகங்களால் ஸ்வபாவம் மாறினவனைப் போலும், வியாதிகளால் பிடிக்கப்பட்டவனைப்போலும், மத்திரத்தால் விரியமிழ்த ஸர்ப்பத்தைப் போலும் அவரைப் பார்க்கையில் தோன்றிற்று.

200 பிறகு வெகு வணக்கமாய், "பெண்ணே! உனக்கு ஹிதத்தைப் போல் தோன்றும் இந்த அனர்த்தத்தைப் போதித்தது யார்? பிசாசு பிடித்தவனைப்போல் புத்தி தப்பி இம்மாதிரி வெட்கமில்லாமல் என்னிடத்தில் பேசுகிறாயே, உன்னை விவாஹம் செய்த காலத்தில் நீ சிறு பெண். கேட்ட மனமுள்ளவனென்று அப்பொழுதே அறிய முடியவில்லை. இப்பொழுதே வயதான பிறகு உன் ஸ்வபாவம் வெளிப்படுகிறது. யாரிடத்திலிருந்து பயமுண்டாகி இந்த வரங்களைக் கேட்கிறாய்? பரதனுக்கும் ஸகல பிராணிகளுக்கும் உன் கணவனுள் எனக்கும் பிரியமான காரியத்தை நீ செய்ய விரும்பினால், இந்தக் கேட்ட எண்ணத்தை விட்டு முன் ஐன்மத்தில் நீ கொடிய பாபத்தைச் செய்தவன்; அதனால் இந்த ஐன்மத்தில் அல்ப புத்தியைப் படைத்திருக்கிறாய், ராமனைக் காட்டி, அறுப்பி வேண்டுமென்ற பாபத்தைச் செய்ய நீச்சேத்திருக்கிறாய். ஆகையால் உனக்குத் தயவு

225 எங்கே? என்னிடத்திலாவது ராமனிடத்திலாவது, நீ எந்தக்காரணத்தால் உனக்குத் துக்கமும் அனர்த்தமும் நேர்ந்ததென்று சொல்லக்கூடும்.

230 இவ்வளவு சிரமப்பட்டும், இவ்வளவு பாபத்தை ஸம்பாதித்தும் ஐனங்களுடைய கோபத்தையும் துலையடிக்கையும் சாபத்தையும் இவ்வளவு கட்டிக்கொண்டும் உன் எண்ணம் நிறைவேறாது. ராமன், இந்த ராஜ்யத்திலிருந்தால் பரதனும் இருப்பான்; ராமனில்லா விட்டால் பரதனும் இருக்கமாட்டான். ராமனைவிடப் பரதன் மறாதார்மிகளல்லவா? ஆகையால் நான்கு புத்திரர்களுக்கும் இந்த ராஜ்யத்தை ஸமமாகப் பிரித்துக் கொடுக்கிறேன். அல்லது பரதனுக்கே அபிஷேகம் செய்வீர்களேன். ராமன் மாத்திரம் வயது சென்ற என்னருகில் இருக்கும்படி ஒப்புக் கொள். இப்படிச் செய்யா விட்டால் உன் எண்ணம் நிறைவேறாது. என்னை வினாவு நலிமையை செய்து கொள்வதுதான் மிஞ்சும்.

240 காட்டிற்றுப் போ என்று நான் சொன்னவுடன், ராகுவால் பிடிக்கப்பட்ட சந்திரனைப்போல் காந்தி குறைந்த ராமனுடைய சந்திரமண்டலம் போன்ற முகத்தை எப்படிப் பார்ப்பேன்? மந்திரிகள், மித்திரர்கள், தேசத்து ஐனங்கள், இதர தேசத்து ராஜாக்கள், பிராமணர்கள், சிவிகள், மற்றவர்களுடன் நன்றாக ஆலோசித்து பலவிதமாகப் பரிசீலித்து நிச்சயித்த இந்த அபிஷேகத்தை, சத்ரு ஸையங்கள் என் ஸையத்தை அழிப்பதுபோல், உன் பிடிவாதம் அழிப்பதை எப்படிப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன்? பல தேசங்களிலிருந்து வந்திருக்கும் அரசர்கள் என்னைப்பற்றி என்ன சொல்வார்கள்? 'தசரதனுக்கு அறுபதாயிரம் வருஷங்களாகியும் விவேகமில்லை. ஏதோ அறிவுடைய வசத்தால் இது வரையில் ஆண்டு வருகிறான்' என்றல்லவா சொல்லுவார்கள்?

255 வயதிலும் குணங்களிலும் வித்யையிலும் சிறப்புற்ற பெரியோர்கள் நான்கு காலையில், "ராமன் எங்கே? ஏன் அபிஷேகம் நடக்கவில்லை" என்று கேட்டால் நான் என்ன பதில் சொல்வேன்? 'மூன்று காலத்தில் கைகேயிக்கு இரண்டு வரல்களைக் கொடுத்தேன். அதைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டி, ராமனைக் காட்டிற்றுப்பி, பரதனுக்கு அபிஷேகம் செய்யப்போகிறேன்' என்று உண்மையைச் சொன்னால் ராமனுக்கு நான்கு அபிஷேகம் செய்யப்போகிறேன்." என்று நான் இப்பொழுது செய்த பிரதிக்ஷை பொய்யாகுமல்லவா?

260 ராமன் காட்டிற்றுப் போனபிறகு கௌஸல்யை "என் புத்திரன் உமக்கு என்ன அபராதம் செய்தான், ஸ்வாமி!" என்றால், அவளுக்கு இந்த அநியாயத்தைச் செய்துவிட்டு, என்ன பதில் சொல்வேன்? அவளுடைய உத்தம குணங்களை அலங்காரம் செய்தேனே. எனக்குப் பணிவிடை செய்யும் பொழுது நான் பட்டமலிஷியென்பதை மறந்து, வேலைக்காரியைப்போல் நடப்பான், சொக்கட்டான் முகவியை

265 வைகளை ஆடும்பொழுது, தோழனைப்போல் ஸமமாகப் பழகுவான். தம் காரியங்களைச் செய்யும்பொழுது நான் பட்டமலிஷியென்று கர்வத்தால் மௌனமாயிராமல், பார்வை நடக்கவேண்டியபடி நடப்பான். நான் மற்ற பார்வைகளை விவாஹம் செய்துகொண்ட பொழுது, அவர்களிடத்தில் ஸுஹோதரிகளைப்போல் பழகுவான். என் சரித்ததைப் போலிக்கும் விஷயத்தில் என் தாயைப்போல் நடப்பான். என் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்வதிலேயே எப்பொழுதும் நோக்கமுள்ளவன். எனக்கு அடுத்தபடியாக என் புத்திரனிடத்தில் பிரிதிவைத்தவன். எப்பொழுதும் பிரியமாகப் பேசுகிறவன், வெகுமானம் பெறத் தகுந்தவன். என் மூத்த பாரியை, உனக்குக் கோபம் உண்டாகுமோ என்ற பயத்தால் அவனைத் தகுந்தபடி. இது 275 வரையில் நான் நடத்தினதே இல்லை. நான் உனக்கு இதுவரையில் செய்த உபகாரங்களெல்லாம் எனக்கு அபகாரமாகவே முடிந்தன. வியாதியால் பிடிக்கப்பட்டவன் பத்தியமில்லாத உணவைப் புதித்தால் ரோகம் வளர்ந்து கஷ்டப்படுவதைப்போல், உன் துர்க்குணங்கள் ஸமயத்தில் வெளிப்பட்டு எனக்குக் கஷ்டத்தை விளைவிக்கின்றன. இதை நினைக்கும்பொழுது என் தேகம் எரிசிறுது.

நான் ராமனைக் காட்டிற்றுத் துரத்துவதை ஸூமித்திரை பார்த்தால் பயந்து "என் புத்திரர்களையும் எப்பொழுது துரத்திவிடுவாரோ" என்று நினைத்து என்னைக் கொஞ்சமாவது நம்புவானா?

285 ஐயோ, பாவம்! நான் யமலோகம் சென்றேன்; ராமன்: வனத்திற்குச் சென்றான்' என்ற இரண்டு கோரமான வார்த்தைகளும் லீலைதான். காதிஸ் ஓரே காலத்தில் விழுமே. ஹிமாலயத்தின் தாழ்வரையில் வளர்க்கும் மின்னர ஸ்தீர், தன் கணவனை விட்டுப் பிரிந்தால் எப்படி வருந்துவானோ அப்படி, என்னையும் ராமனையும் பரி கொடுத்து, துக்கத்தால் லீலை உயிரை விடுவானே. ராமன் காட்டிற்றுப் புறப்படுவதையும், ஐனமி துக்கப்படுவதையும் பூபாத்த பிறதும் என் உயிர் நிர்மூலமா? ராமனைக் காட்டிற்றும், என்னைப் பரலோகத்திற்கும் அனுப்பிவிட்டு நீ விதவையாய் உன் புத்திரனுடன் இந்த ராஜ்யத்தை ஆளப்போகிறாய் என்பது நிச்சயம். ராமனை வனத்திற்குத் துரத்திவிட்டும் நான் பிழைத்திருப்பேனா? விஷம் கலந்த சாராயத்தின் பளபளப்பைக் கண்டு ஆசைப்பட்டு, அதைக் குடித்துப் பிறகு உபத்திரவப்படுகிறனைப்போல், உன் அழகைக் கண்டு ஆசைப்பட்டு, நீ பதிவிரதைபென்றும் நன்னடத்தைபுள்ளவனென்றும் எண்ணி, உன்னை விவாஹம் செய்தேன். இப்பொழுது 300 ஸமயம் நேர்ந்ததால் நீ கேட்டவனென்றும், பதிவிரதா தர்மமற்றவனென்றும் காட்டிக்கொண்டாய். எனக்குப் பிரியத்தைக் கொடுக்கும் பொய் வார்த்தைகளால் என்னை மயக்கி வசப்படுத்தினாய். வேடன் தன் பாட்டினால் மாளை இழுத்து வலையில் கட்டிக் கொள்வதைப் போல், என்னையும் சிக்கிரத்தில் கொல்லப் போகிறாய். கன்னைக் குடித்த பிராமணனை ஐனங்கள் எப்படி வெறுப்பார் 305

கனோ, அப்படிப் புத்திரனை விற்று ஸ்திரீயின் பிரியத்தை ஸம்பாதிக்கும் என்னையும் இந்தத் தேசத்திலுள்ள தர்மவான்கள் தெருத் தெருவாய் வெறுப்பார்கள். எனக்கு இதுவரையில் இத்தக் கஷ்டம் நேர்ந்ததில்லை. என்ன துக்கம்? என்ன ஸங்கடம்? பூர்வ ஜன்மத்தில் செய்த கர்ம பலன்கள் இந்த ஜன்மத்தில் தொடர்வது போல், உனக்கு வெகு காலத்திற்குமுன் நான் செய்த பிரதிக்ஷைகள் இப்பொழுது என்னை ஹிம்ஸிக்கின்றன.

மஹா பாபியான நான் வெகு காலமாய் உன்னை அக்ரூரனத் தால் என் ஸௌக்யத்திற்காக வைத்துக் காப்பாற்றி வந்தேன். நீ என்னைக் கொல்ல வந்திருக்கிறாயென்று அறியவில்லையே! தன்னைத் தூக்குப் போடும் கயிற்றை ஒருவன் வெகு ஜாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றி வருவதுபோல், நான் என்னுடைய மிகுபுவைத் தேடி, அழைத்துவந்து, அதனிடத்தில் விசேஷப் பிரியம் வைத்து, மற்றவர்களை அலக்ஷ்யம் செய்து, அதற்கு ஸகல உபசாந்திகளையும் செய்து வந்து, முடிவில் அதனால் நாசமடையப் போகிறேன். ஐயோ! மஹா பாபி! இவ்வளவு காலமாய் உன்னுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தும் நீ எனக்கு யமனென்று அறியாமற் போனேனே. சிறு குழந்தை அறியாததளத்தால் கருநாகத்தைத் தொடுவதுபோல் நானும் அவிலேகத்தால் உன் கையைப் பிடித்தேன். 'தசரத மஹாராஜா கேவலம் சிறு பிள்ளையைப்போல் முட்டாளாய் விட்டான். ஆகைக்கு அடிமையானான். ஸகல நற்குணங்களும் பொருத்தின தன் மூத்த புத்திரனை, ஒரு ஸ்திரீயின் பிரியை ஸம்பாதிக்க எவனாவது காட்டிற்குத் தூரத்துவானு' என்று ஸகலப் பிராணிகளும் என்னைத் தூஷிக்குமே. ஆனால் அது எனக்குத் தரும், மஹாத்தமாவான என் ராமன் தகப்பனில்லாத பிள்ளையைப்போல் என்னுடையே தூரத்தப்பட்டானல்லவா?

நான் வேதத்தின் காண்ட விரதங்களாலும், பிரஹ்மசாரீக்ரூரிய தர்மங்களின் அனுஷ்டித்ததாலும், குரு சுக்குறை முதலியவைகளாலும் தேகத்தை ஒடுக்கி, இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் அடக்கி, எவ்வளவோ சிரமப்பட்டேன். அப்படியும் கிருஹஸ்தாசிரமத்தை அடைந்த பிறகு, ஸ்திரீபோகத்தில் இச்சை வைத்து, யாவற்றையும் இழந்து கொடிய கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறேன்.

"நீ காட்டிற்குப் போகவேண்டும்" என்று சொன்னவுடன் ராமன் ஒரு வார்த்தைகடப் பதில் சொல்லாமல் ஸத்தோஷமாக ஒப்புக்கொள்வான். அப்படி அவன்பதில் சொன்னால் பார்வைக்கு அது அதர்மமாகத் தோன்றினாலும், என் கட்டளையை மீறினதாகத் தோன்றினாலும். எனக்கு மிகுந்த பிரியை உண்டாக்கும். ஆனால், என் புத்திரன் அப்படி ஒருநாளும் செய்யமாட்டானே! சுத்தமான மனத்தையுடைய ராகவன் என் கபடமான எண்ணத்தை அறிய மாட்டான். "வனத்திற்குப் போ" என்றால், அதை உண்மையாகவே நினைத்து "அப்படியே செய்கிறேன்" என்பான்.

ரகுநாதன் காட்டிற்குச் சென்றால், ஸகல பிராணிகளும் என்னை நித்தனை செய்யும். அதை நான் எப்படிப் பொறுப்பேன். இறந்த பிறகும் நரகத்தை அடைவேன் என்பதில் ஸத்தேகம் உண்டோ? ராமன் வனத்திற்குப் போனபிறகு எனக்கு வேண்டிய வர்களிடத்தில் இன்னும் என்ன அறியாயம் செய்ய யோசித்திருக்கிறாய் நீ? ராமன் காட்டிற்குப் போனால் லக்ஷ்மணன் பின் தொடர்வான்; சத்ருக்கள் பரதனோடிருக்கிறார்; கௌஸல்யை இறப்பான். அவளையும் என்னையும் ராமனையும் லக்ஷ்மணனையும் இழந்து அந்தத் துக்கத்தை ஸஹிக்காமல் ஸுமித்திரையும் உயிரை விடுவான். ஆகையால் என்னையும் கௌஸல்யையும் ஸுமித்திரையும் உன் புத்திரனைத் தவிர மற்ற மூவர்களையும் துக்கமென்ற நரகத்தில் தள்ளிவிட்டு நீ ஸுகமாயிரு. இதுவரையில் ஒருவராலும் அசைக்க முடியாமல், ஸகல உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, யாதொரு தேஷமுமின்றி வெகு காலமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த இஷ்வாகு வம்சம், நானும் ராமனும் போன பிறகு அலக்கோலமாகும்.

ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புவது பரதனுக்கு இஷ்டமானால், நான் இறந்த பிறகு அந்தப் பாபி என் உத்தரகிரியைகளைச் செய்ய வேண்டாம். அப்ப ஸ்வபாவமுள்ளவனே! ஜன்ம சத்துருவே! கேகய ராஜனுடைய பெண்ணே! இப்பொழுதாவது உன் மனம் குளிர்ந்ததா? உன் எண்ணம் சிதைவேறிற்று? புருஷோத்தமனான ராமனைக் காட்டிற்குத் தூரத்திவிட்டு, என்னையும் கொன்று, விதவையாக நீயும் உன் மகனான பரதனும் இந்த ராஜ்யத்தை ஆளுங்கள். பார்வைக்கு மாத்திரம் நீ ராஜபுத்திரி; உன்னால் எனக்கு ஒப்பில்லாத அபகீர்த்தி நேரும்; லோகத்தில் ஸகல ஜனங்களும் என்னை அவமதிப்பார்கள். பாபியைக் கண்டால் ஸகலப் பிராணிகளும் அப்ப பதார்த்தமென்று விலகுவது போல் என்னைக் கண்டு ஒதுங்குவார்கள்; அபகீர்த்தி, அவமானம் இழிந்த புத்தி என்ற இம் மூன்று தோஷங்களும் ஒரே வடிவம் எடுத்து வந்ததுபோல் நீ என் வீட்டில் வசித்துக் கொண்டிரு.

இதுவரையில் எப்பொழுதும் யானை குதிரை ரதம் முதலிய வாகனங்களில் மஹா ராஜாவைப்போல் செல்லும் வழக்கத்தை யுடைய என் குழந்தை ராமன், கோரமான வனத்தில் கால்நடையாக எப்படி ஸஞ்சரிப்பான்? சமையற்காரர்கள் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு, ராமனுக்குப் பிரியமான அன்னபானங்களை வித்தம் செய்து, குண்டலம் முதலிய ஆபரணங்களுடன் விளங்கிக்கொண்டு பரிமாறுவார்களே. அப்படிப்பட்ட ராமன், கசப்பு புளிப்பு தவர்ப்பு முதலிய ரஸங்கள் பக்குவமாகாமல் வனத்தில் விடைக்கும் ஆறாரங்களைப் புசித்து எப்படிப் பிழைக்கப் போகிறார்? விஷயுயர்ந்த நேர்த்தியான வஸ்திரங்களைத் தரித்துக் காம்பரிந்த மல்லிகைப் புஷ்பங்கள் பரப்பின ஹம்ஸதானிகாசயனத்தில் படுத்து, பாடகர்களும் கட்டியக் காரர்களும் கதை சொல்லுகிறவர்களும் சும்பத்திருக்க. ஸுகமாக

390 நித்திரை செய்யும் என் ராமன், இப்பொழுது காஷாயத்தையும் மரவி
யையும் மான் தோலையும் தரித்து, கற்களும் மூட்டளும் நிறைந்த பூமி
யில் படுத்து, காட்டு மிருகங்களின் பயங்கரமான சப்தம் செவியைத்
தொனைக்க எப்படி நித்திரை செய்வான்?

395. என்ன ஆச்சரியம்! ராமன் வனத்திற்குப் போகவேண்டுமென்
றும் பரதனுக்கு அபிஷேகம் நடக்க வேண்டுமென்றும் இந்த
யோசனை யாருக்குத் தோன்றிற்று? ஒருவரும் நினைக்காததும், இவ்
வளவு கொடியதுமான இந்தச் சூழ்ச்சியை யார் உத்பத்தி செய்தார்
கள்? ஐ! ஸ்த்ரீகளை ஒழிக்கவேண்டும், ஐயோ! எல்லா ஸ்த்ரீகளையும்
நித்தித்தேனை. பரதனுடைய தாயான கைகேயி மாத்திரமல்லவா
400 அதற்குப் பார்த்திரம்? அட, கெட்ட எண்ணம் படைத்தவனே! உன்
இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்வதிலேயே கோக்கமுள்ளவனே! கொடிய
ஸ்வபாவமுள்ளவனே! என்னிடத்திலாவது, எப்பொழுதும் எல்
லோருக்கும் லலிதத்தைச் செய்யும் ராமனிடத்திலாவது உனக்கு
என்ன குற்றம் தோன்றிற்று, சொல்! அவன் கஷ்டப்படுவதைப்
பார்த்தாலே பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளைக் கைவிடுவார்கள். (அரசனைப்
போல் பிரஜைகளும் நடப்பார்களல்லவா?) பார்வையகன் தங்க
405 னிடத்தில் பிரியமுள்ள பார்த்தாக்களைக் கைவிடுவார்கள். (உன்னைப்
பார்த்து அவர்களும் கற்றுக்கொள்வார்கள்.) உன்னிடத்தில் ஸகல
பிரானிகளுக்கும் அடக்கமுடியாத கோபமுண்டாகும், ராமன் தேவ
குமாரனைப்போல் ஸ்வபாவத்திலேயே வெகு ஸௌந்தரியமுள்ள
வன். அலங்காரங்களால் அது இன்னும் விருத்தியடையும், அவன்
410 மதம் பிடித்த யானையைப்போல் கம்பீரமாக நடந்து வருவதை, நான்
நினைக்கும்பொழுது ஸத்தோஷப்படுவேன். அவனைப் பார்ப்பதும்
பொழுதோ நான் ஆனந்தத்தால் யுவபுருஷனாக மாறிவிடுகிறேன்.
அத்தகைய ராமனை விட்டு நான் எவ்வாறு உயிர் வாழ்வேன்?

415 ராமன் காட்டிற்குப் போனவுடன் நான் இறப்பது ஆச்சரிய
மல்ல. ஸூரியன் உதிக்காமல் இவ்வுலகத்தில் பிரானிகள் பிழைக்க
லாம்; இத்திரன் மழையைப் பெய்யாமல் பாய்கள் வளரலாம்;
ராமனைப் பார்த்தவர்களும் பார்க்காதவர்களும் அவன் காட்டிற்குப்
போவதைப் பார்த்தவுடன், உயிரை இழக்காமல் இருக்கமாட்டார்களென்று
நிச்சயமாகச் சொல்வேன்.

420 நான் சாக வேண்டுமென்று நீ விரும்புகிறவன்; என்
லலிதத்தை விரும்பாதவன்; என் சத்துரு; என்னைக் கொல்ல வந்த
மிருத்பு; வெகு காலமாக உன்னை என் வீட்டில் வளர்த்து வந்தே
னல்லவா? என்ன ஆச்சரியம்! கொடிய விஷமுள்ள நாகத்தைப்
புத்தி மயங்கி மடியில் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன், அது என்னைக்
425 கடித்துக் கொல்லப் போகிறது, நீயும் பரதனும் என் பந்துக்களை
அழித்துவிட்டு, என் சத்துருக்களின் ஷோமத்தால் ஸத்தோஷ

மடைந்து, ராமலக்ஷணர்களும் நானுமில்லாத இந்த நகரத்தையும்
இந்த ராஜ்யத்தையும் ஆளுங்கள்.

குரூரமான நடத்தைபுள்ளவனே! உன் கணவனிடத்தில் வைக்க
வேண்டிய மரியாதையை மறந்து இப்படிப் பேசத் துணிந்தா
430 யல்லவா? உன் பற்கள் தூள் தூளாக உதிரவில்லையே! ராமன் ஒரு
நாளும் ஒருவருக்காவது லலிதமில்லாமல் பிரியமில்லாமல் பேசிய
துண்டா? கொடிய வார்த்தைகளை அவன் அறியவே அறியான்.
ஸகல உத்தம குணங்களும் பொருந்தியவனென்று எல்லோரும்
435 ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்; எல்லோரிடத்திலும் பிரியமாகவே பேசு
கிறான், அவனிடத்தில் தோஷங்களைக் கற்பிக்கிறாயே! கேசய ராஜ்
னுடைய குலத்தைக் கெடுக்க வந்தவனே! நீ துக்கத்தால் உருகிப்
போனதும் ஸ்ரீ; நீ என்ன கோபித்தாலும் ஸ்ரீ; நீ செத்தாலும்
440 ஸ்ரீ; நீ ஆயிரம் சுக்கல்களாய் வெடித்து மண்ணோடு மண்ணானதும்
ஸ்ரீ; எனக்கு லலிதமில்லாத இந்தக் கொடிய காரியத்தை உன்
வார்த்தையைக் கேட்டுச் செய்யவே மாட்டேன். நீ கத்தியைப்
போல் கொடியவன்; தப்பான புகழுகளைச் செய்கிறவன்; சொல்ல
முடியாத கெட்ட நடத்தைபுள்ளவன்; உன் குலத்தை நாசம் செய்
கிறவன்; என்னுடைய வேரோடு அறுத்துவிட வேண்டுமென்று
445 நிச்சயித்திருக்கிறவன்; ஆகையால் நீ பிழைத்திருப்பது எனக்கு
இஷ்டமில்லை, உனக்குச் சாவு வரக் காணோமே!

நானும் உயிரோடிருக்க மாட்டேன், என் அருமைக் குழந்
450 தையை விட்டுப் பிரிந்து எனக்கென்ன ஸுகம்? அப்படிப் பிழைத்
திருந்தாலும் இது முதல் உன்னிடத்தில் வெறுப்பே யொழிய பிரிய
முண்டாகுமோ? ஆகையால், நீ எனக்கு யாதொரு உபத்திரவத்தை
யும் செய்ய வேண்டாம், உன் கால்களைப் பிடித்துக்கொண்டு
வணங்கி பிரார்த்திக்கிறேன், என்னிடத்தில் தயவு செய்" என்று
தசரதர்-பூமண்டல சக்கரவர்த்தியாயிருந்தும், அவனை அடக்கத்
திறமையின்றி, அவனிடத்தில் எல்லையற்ற பிரியத்தை வைத்து
455 அதனால் அவனுக்கு வசப்பட்டு அநாதையைப் போல், "நீ உயிரோ
டிருப்பது எனக்கிஷ்டமில்லை, உன் பாதங்களைத் தொட்டு பிரார்த்திக்
கிறேன், தயவுசெய்" என்பது போன்ற முரணான வார்த்தைகளைப்
பிதற்றினார், கொஞ்சமேனும் மரியாதையில்லாமல் காலை நீட்டிக்
கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கும் கைகேயியின் பாதங்களைப் பிடிக்க
முயன்று கீழே குனிந்தார், உடனே ரோகம் மேலிட்டு மூச்சை
460 யடைந்து அநாதைகளைத் தொட முடியாமல், வேரற்ற மரம்போல்
பூமியில் விழுந்தார்.

ஸ பூமியாலோ விஸபந்தநாதீவத்
ஸ்த்ரீயா க்ருஷீதோ ஸ்ருதீயேநிமாத்ரயா |
பபாத தேவ்யாஸ்சரணா ப்ரணாரிதேன
உபா வஸைஸ்ப்ரஸ்ய யதாதுரஸ் ததா? | (115)

ஸர்க்கம் 13

தசரத கைகேயி ஸம்வாதம் (தொடர்ச்சி)

அததர்ஹம் மஹாராஜம் ஸயாதமததோ'சிதம் |
யயாநிமிவ புன்யாநதே தே'வலோகாத் பரிச்யுதம் || (1)

5 துசரதர் இய்வீதமான துக்கத்தை அனுபவிக்கத் தகுந்தவரா? வெறும் தரையில் கிடந்து புரளத்தகுந்தவரா? அவரைப் பார்க்கையில், முன்பு யயாநி சக்கரவர்த்தி ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்து தன் புண்யம் ஆழிந்தபிறகு தேவதைகளால் அங்கிருந்து தள்ளப்பட்டு பூமியில் விழுந்து கிடப்பதைப் போல் காணப்பட்டது. பாபமே ரூபமெடுத்த கைகேயி, தன் எண்ணம் நிறைவேறுததால் லோகாபவாதத்திற்கும் தன் கணவனுக்கும் கொஞ்சமேனும் பரப்பாமல், முன்பு தனக்கு அவர் கொடுத்த வரங்களை நிறைவேற்றும்படி அவரை மதுபடிபும் நிச்சயப்படுத்த ஆரம்பித்தான். "மஹாராஜா! 10 'நான் ஸத்தியத்தையே பேசுகிறேன். சொன்ன சொல்லைத் தவறாதவன்' என்று நீரே உம்மைப் புகழ்ந்து கொள்ளுகிறீர். அப்படியிருக்க, எனக்குக் கொடுத்த இரண்டு வரங்களுக்கு என்னிடத்தில் ஏன் கடன்பட விரும்புகிறீர்" என்றான்.

15 அதைக் கேட்டுத் தசரதர் ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் மூர்ச்சை அடைந்து, புத்தி சிதறி, பிறகு தெளிந்து கடுங்கோபத்துடன் சொன்னார். "கீச ஸ்வபாவமுள்ளவனே! பரமசத்தருவோ! என்னையும் கொன்று, புருஷோத்தமனான ராமனையும் காட்டிற்றுத் தூர்த்தி விட்டு, உன் எண்ணங்கள் நிறைவேறி சுகமாயிரு. தேவதைகள் ஸ்வர்க்கத்தில் என்னைப் பாசித்து 'ஓய் தசரதரோ! மதிக்கெட்ட ஒரு பெண்ணின் வார்த்தையைக் கேட்டு, அவளுடைய பிரியத்தை 20 ஸம்பாதிக்க விரும்பி, ஸகல கல்யாண குணங்களும் பொருத்திய உமது மூத்த புத்திரனை எப்படிக் காட்டிற்று அனுப்பினீர்' என்று என்னைக் கேட்டால் நான் எப்படிப் பிராணனை வைத்துக்கொள்வேன்? 'மூன் காலத்தில் கைகேயியிக்குச் செய்த பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்ற ராமனைக் காட்டிற்று அனுப்பினேன்' என்று உண்மையைச் சொன்னால், 'ராம! உன்னை யுவராஜாவாக அபிஷேகம் செய்கிறேன்' என்று அவனுக்குச் செய்த பிரதிக்ஷை பொய்யாகுமே. ஆகையால் 25 ராமனைக் காட்டிற்று அனுப்புவதால் எனக்கு இஹத்திலும் ஸுகமில்லை, பரத்திலும் ஸுகமில்லை.

30 அறுபதாயிரம் வருஷங்கள் வரையில் புத்திரனில்லாமல் நான் எண்ணிறந்த விரதங்கள் ஐயங்கள் தவங்கள் ஜோமங்கள் தானதர்மங்கள் யாக யக்ஷங்களிச் செய்து, மஹா பாக்கியசாலியாவ ராமனைப் புத்திரனாகப் பெற்றேன். அந்தக் குழந்தையைக் காட்டிற்றுத் தூர்த்தச் சொல்லுகிறேன். எப்படி ஸம்மதிப்பேன்?

ராமனே மஹாராஜன்; ஸகல வித்யைகளிலும் கரைகண்டவன்; கோபத்தை ஐயித்தவன்; பொறுமையே அவதாரம் செய்தது போன்றவன். சேந்தாமரை இதழ்களைப்போன்ற நேத்திரங்களை உடைய என் அருமைக்குழந்தையை எப்படி நான் ராஜ்யத்தைவிட்டுத் தூர்த்துவேன்? கருநெய்தல் புஷ்பத்தின் நிறத்தைப்போன்ற தேஹகாந்தி யுள்ளவன்; முழங்கால் வரையில் நீண்ட திருக்கைகளையுடையவன்; மஹா பலசாலி. ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் பிரியமானவன். அப்படிப்பட்ட என் அருமைக் குழந்தையைக் 'கோரமான தண்டகாரணயத்திற்குப் போ' என்று எப்படிச் சொல்வேன்? ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவிக்கத் தகுந்த மஹா புத்திமானான ராமன் துக்கத்தை அனுபவிப்பதை எப்படிப் பாசிப்பேன்? அவனுக்கு இந்த துக்கத்தை உண்டுபண்ணாமல் நான் இறந்தால் அதே எனக்கு விசேஷ ஸுகத்தைக் கொடுக்கும். அஃ குரூர்ஸ்வபாவமுள்ளவனே! ஆபத்திலேயே நாடிய மனத்தையுடையவனே! வீண்போகாத பராக் 45 கிரமசாலியான என்னருமைக் குழந்தை ராமனுக்கு, லோகத்தில் எவரும் ஸம்மதிக்காத இந்த வனவாஸத்தைச் செய்கிக்க ஏன் விரும்புகிறாய்? ஐயோ! லோகத்தில் பிராணிகள் உள்ள வரையில் அபேர்த்தியும் அவமானமும் என்னை விடாதே" என்று சித்தஸ்வாதினியின்றித் தசரதர் புலம்பிக் கொண்டிருந்தார்.

ஸூரியன் அஸ்தமித்தான்; ராத்திரி ஆரம்பித்தது. சந்திரமண்டலத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மூன்று ஜாமல்களுள்ள அந்த 55 இரவு, துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டுப் பிரலாபிக்கும் தசரதருக்கு ஒரு யுகத்தைப்போல் தோன்றிற்று. உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, மஹா ரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவரைப்போல், வயது சென்ற அந்தத் தசரத மஹாராஜா ஆகாசத்திலிருந்து கண்களை எடுக்காமல், கேட்பவர்களின் மனத்திற்கும் தாங்காத துக்கமுண்டாகும்படி பிரலாபித்தார்.

"கஷத்திரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ராத்திரியே! தயவு செய்து விடியாமலிரு. உன்னைக் கைகூப்பி நமஸ்கரிக்கிறேன். அப்படியும் வேண்டாம். ராத்திரி காலத்தில் இரக்கமற்ற மஹா பாபியான இந்தக் கைகேயியைப் பார்க்காமலிருக்க முடியாது. பொழுது 65 விடிந்தால் பிரணைகள் என் தரிசனத்திற்கு வருவார்கள். பிறகு இவள் என் கண்ணில் படமாட்டாள். ஆகையால் ராத்திரியே! சிக்கிரமாய் விடியக்கூடாய். இவ்வளவு கஷ்டத்திற்கும் காரணமான இந்தத் துஷ்டையைப்பார்க்கஎனக்கு விருப்பமில்லை" என்று துக்கித்தார். பிறகு வேறு கதியில்லை என்று அறிந்து, கைகேயியைக் கைகூப்பி பிராசித்தித்து, ஸமாதானம் செய்ய முயன்றார்.

பெண்ணே! இதுவரையில் கன்னடத்தை உன்னவனென்று பெயரெடுத்துவிட்டேன்; வயது மேலீட்டுவிட்டது; வெருகாலம் பிழைத்திருக்கமாட்டேன்; மனதோ மிகவும் கொந்திருக்கிறது;

75 உன்னைத் தவிர எனக்கு வேறு கதிரில்லை. மேலும், நான் உன் அரசனல்லவா? நீ நல்ல ஸ்வபாவமுள்ளவனாள்னோ? ராஜமூலிஷி என்ற உன்னத பதவியை என்னால் பெற்றாயல்லவா? இவைகளை யோசித்து என்னிடத்தில் தயவு செய்.

80 முன்பு உனக்கு வரங்களைக்கொடுத்தபொழுது வேறு யாருக்கும் தெரியாது. அவைகளை இப்பொழுது நீ வேண்டாமென்றால் உன்னைப் பரிஹாஸம் செய்கிறவர்கள் எவருமில்லை. உன்னை நிர்ப்பந்திப்பவர்கள் ஒருவருமில்லை. நீ விட்டுக் கொடுக்கலாம். ராமனிடத்தில் நான் செய்த பிரதிக்ஷையோ அய்யிதமல்ல. பிரதிக்ஷைகள், ஜாதித் தலைவர்கள், பிராமணர்கள், ரிஷிகள், பவதேசத்து அரசர்கள் முன்பாக ராஜஸபையில், 'ராமனுக்கு நாளை யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்கிறோம்' என்று பிரதிக்ஷை செய்திருக்கிறோம்.

85 அதைத் தவறினால் அவர்களெல்லோரும் என்னைப்பற்றி என்ன எண்ணுவார்கள்? நீயோ சிறு பெண்; ஒருவேளை பிறர் சொல்வதைக் கேட்டு இப்படிப் பிடிவாதம் பிடிக்கலாம். அதைப் பற்றி நான் வருந்தவில்லை; போகட்டும். இப்பொழுதாவது என் பிரார்த்தனையை ஒப்புக்கொண்டு சிறைவேற்று. நீ எனக்கு மிகவும் வேண்டியவனல்லவா? அழகிய கண்களை யுடையவனல்லவா? என்னிடத்தில் நீ கோபித்தாலும் ராமனிடத்திலாவது இருபை செய். நான் உனக்குச் சொன்ன வார்த்தைப்படி இந்த ராஜ்யம் உன்னுடையதே. ஆனால்

90 என்னிடத்திலும் அவனிடத்திலும் இருபை செய்து, நீ இதை அவனுக்கு தானம் கொடு. உன் கையால் இதைப் பெற்றுக்கொண்டு அவன் சௌமமாக வெகு காலம் ஆளட்டும். அப்படிச் செய்வதால் உனக்கு இவ்வுலகத்தில் அழிவற்ற கீர்த்தியும், பரலோகத்தில் மஹா புண்ணியமும் உண்டு. பருத்த துடைகளை உடையவனே! ஸாம் தரமான முகத்தையும் பார்வையையும் உள்ளவனே! இப்படிச் செய்தால் என் பிரார்த்தனையும் சிறைவேறும்; ராமனும் ஸந்தோஷிப்பான்; ஸகலப் பிராணிகளும் உன்னைக் கொண்டாடுவார்கள்; நல்ல

95 வர்கள் நிரூபிதி அடைவார்கள்; ஒரு வேளை பரதன் வருத்தப் படுவானே என்று யோசிக்கிறாயா? அவன் மஹாத்மாவல்லவா? தர்மவானல்லவா? ராமனிடத்தில் அளவற்ற பிரீதி வைத்தவனல்லவா? அவன் அதைக் கேட்டு ஸந்தோஷிப்பான் என்பதற்கு ஸந்தேகமே இல்லை" என்று பலவிதமாகப் பிரார்த்தித்தார்.

100 அவர் சுத்தமான மனத்தை உடையவர்; கைகேயியோ கெட்ட எண்ணமுள்ளவன்; துக்கத்தாலும் தூக்கமில்லாததாலும் அவருடைய கண்கள் சிவந்திருந்தன; கோபத்தாலும் தன் எண்ணம் சிறைவேறவில்லை என்ற வருத்தத்தாலும் அவருடைய கண்களும் சிவந்திருந்தன; ராமனை விட்டுப் பிரிவதை நினைக்கும்போதெல்லாம் அவருடைய கண்களிலிருந்து நீர் பெருகிறது; தன் கணவனை வசப்படுத்த இன்னும் முடியவில்லையல்லவா என்று நினைக்கும்போதெல்லாம் கைகேயியிக்குத் துக்கத்தால் கண்ணீர் பெருகிறது. கேட்

110

115

120 பவர்களின் மனம் உருகும்படி அவர் நயமாயும் பயமாயும் பேசிக் கைகேயியின் மனத்தை நிரூப எவ்வளவோ முயன்றார்; குரூரமாயும் மிருதுவாயும் தர்மோபதேசமாயும் பேசி, அரசனுடைய மனத்தைத் திருப்பித் தன் காரியத்தை முடிக்க கைகேயியும் மஹாப்பிரயத்தினம் செய்தாள். ஆனால் கடினமான மனத்தையும் கொடிய ஸ்வபாவத்தையும் உடையவனாகையால் அவருடைய பிரார்த்தனையைக் கொஞ்சமும் லக்ஷ்யம் செய்யவில்லை. அதைக்கண்டு தசரதர் மூர்ச்சை அடைந்து பிறகு தெளிந்து, "இதுவரையில் பதிவிரதையால் நல்ல ஸ்வபாவமுள்ளவனாய், என் பிரீதிக்குப் பாத்திரமாயிருந்த கைகேயியும் இப்பொழுது என்னை எதிர்த்துப் பேசி, நான் எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும் ஒரே பிடிவாதமாயிருப்பவளும் ஒருத்திதானே என்று அவளை உற்றுப் பார்த்தார். உடனே, ராமனைக் காட்டி,ற்கு அனுப்பு வதென்ற விஷயம் ஞாபகத்திற்குவந்தது. துக்கம்மேவிட்டு பிரக்ஷையற்றுப் பூமியில் விழுகிறார். இப்படி உத்தம ஸ்வபாவமுள்ள தசரதர் அன்று ராத்திரி முழுதும் வருத்தத்தால் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு காலத்தைக் கழித்தார்.

130 பிறகு பொழுது விடிந்தது; சங்கம் வீணை படஹம் முதலிய வாத்தியங்களுடன் ஸரதர்களும் மாகதர்களும் வந்திகளும் அவரை எழுப்ப ஆரம்பித்தார்கள்; ஆனால் அவை வேண்டாமென்று அவர்களைத் தடுத்துவிட்டார்.

இதீவ ராஜ்யோ வ்யதி^தஸ்ய ஸா நிபா
ஜகா^ம கோ^ரம் ஸ்வஸ்தோ மநஸ்வித: |
விபோ^த்யமாத: ப்ரதிபோத^நம் ததா^
நிவாரயாமாஸ ஸ ராஜஸத்தம: | (27)

ஸர்க்கம் 14

தசரதர் ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்ப நிச்சயித்தவ

புத்ர யோகார்தி^தம் பாபா விஸம்ஜ்ஞம் பதிதம் பு^வி |
விவேஷ்டமாத முத்^விஷ்ய ஸஸக்ஷவாக மித்^மப்^ரவீத் | (1)

1 புத்திரனை விட்டுப்பிரிய வேண்டுமே என்ற சோகத்தால் தன் கணவன் பிடிக்கப்பட்டு, பிரக்ஷையற்றுப் பூமியில் விழுகிற புரளு வதைப் பார்த்தும் அந்த மஹாபாபி, அவர் அபார கீர்த்தி பெற்ற இஷ்வாகு குலத்திற் பிறந்த சக்கரவர்த்தியல்லவா என்பதையும் கொஞ்சம்கூட யோசிக்காமல், "அரசரே! கேட்ட வரங்களைக் கொடுக்கிறேனென்று நீர் பிரதிக்ஷை செய்தீர். பிறகு அதை சிறைவேற்றாமல் கொடிய பாபத்தை ஸம்பாதித்தீர். தரையில் கிடந்து எதற்காகப் புரளுகிறீர்? சொன்ன வார்த்தையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதை மறக்கக்கூடாது. உண்மை பேசுவதே உத்தமமான தர்மமென்று தர்ம சஹஸ்யத்தை அறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ஸத்தியமென்ற தர்மத்தை ஒட்டியே நடக்கச் சொல்லி னானும் உம்மை வற்புறுத்துகிறேன். ஒரு கழுகுக்குப் பிரதிக்ளை செய்து சிபிராஜன் தன் தேகத்தை அறுத்துக் கொடுத்து உத்தம கதையை அடைந்தார். மஹா தேஜஸ்வியான அலர்க்கிரைன்ற ராஜாவிஷி வேதங்களில் கரைகண்ட ஒரு பிராம்மணன் தம்மை யாசித்த பொழுது, தன் கண்களைப் பிடுங்கி அவனுக்கு ஸந்தோஷமாய்க் கொடுத்தார். ஸமுத்திரராஜன் தான் சொன்ன வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு, ஒருபொழுதும் தன் எல்லையைத் தாண்டுவதில்லை. அது அவனுக்கு ஸுலபமான காரியமல்லவா? வேகத்தில் ஸகலப் பிராணிகளும் எதை முக்கியமாக அடைய விரும்புகிறார்களோ அந்த பிரஹ்மம், ஸத்யரூபமாக விளங்குகிறது. தர்மமும் ஸத்தியத்தில் வேறன்றி இருக்கிறது. அழிவற்ற வேதங்களும் ஸத்தியத்தையே பிரதானமாக உபதேசிக்கின்றன. ஸத்தியத்தால் ஒருவன் முக்கியமான பிரயோஜனத்தை அடைகிறான். தர்மவானாயிருக்க வேண்டுமென்று நீர் விரும்பினால் ஸத்தியத்தைக் கைவிட வேண்டாம். நீர் ஸாது சிரேஷ்டரல்லவா? எதைக் கேட்டாலும் கொடுப்பவரல்லவா? ஆகையால் நான் கேட்ட வரங்கள் வீணாக வேண்டாம். உமது தர்மம் வளர்வதற்கும் உமக்குப் பிரியமான 'என் பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றுவதற்கும், உமது புத்திரனான ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பும். ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை, மூன்று தடவையும் எச்சரிக்கிறேன். அப்படிச் செய்யாமல் நீர் என்னை அவஸ்யம் பண்ணினால் உமக்கெதிரிலேயே பிராணனை விடுவேன்" என்றான்.

தன் காரியம் ஹயிக்குமென்ற நிச்சயமுள்ள கைகேயி இப்படித் தூண்ட, முன்பு உபேந்திரனாய் அவதரித்த மஹா விஷ்ணுவினால் போடப்பட்ட பாசத்திலிருந்து மஹாபலி தப்பமுடியாமல் தவித்தது போல், தசரதர் தன் பிரதிக்ளை என்ற பாசத்திலிருந்து தப்ப முடியாமல் தவித்தார். துக்கத்துக்கும் சகலரங்களுக்கும் நடுவில் அகப்பட்ட எருதைப் போல் கலங்கின மனத்துடன், காந்தி குறைந்த முகத்துடன், கண்கள் பஞ்சுபட்ட குருடனைப்போல் சற்று நேரம் தத்தளித்தார். பிறகு, கடித்திரியனானதாலும் மஹா புத்திமானானதாலும், துக்கத்தை அடக்கி, கதறியத்தைக் கைப்பற்றி, "அட, பாபி! முன் காலத்தில் அக்னி ஸாஸ்தியாய் மந்திரங்களுடன் நான் உன் கையைப் பிடித்தேனல்லவா? அதையும் உன்னால் எனக்குப் பிறந்த புத்திரனையும் இத்துடன் விட்டேன். ராத்திரி முடிந்தது; ஸூரியன் உதித்தது. ரிஷிகளும் பிராம்மணர்களும் ராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்யும்படி என்னைச் சீக்கிரப்படுத்துவார்கள். அதற்காகச் சேர்க்கப்பட்ட பதார்த்தங்களாலேயே என் பிரேதக் கிரியைகளை நடத்தலாம். இந்த அபிஷேகத்தை நீ தடுத்தால், மஹா பாபியான நீயும் உன் மகனும் எனக்குத் தர்ப்பணம் முதலிய உத்தரகிரியைகளைச் செய்யவேண்டாம். ராமனுக்கு அபிஷேகம் நடக்குமென்று ஸந்தோஷத்தால் மூகம் மலர்ந்த பிராணனை இதுவகாலிலும் பார்த்துவிட்டு,

இப்பொழுது அவர்கள் ஸந்தோஷமற்றுத் துக்கத்தால் தலை குனிந்து சிந்தனைப் பார்க்க எப்படி ஸஸிப்பேன்" என்றார்.

தசரதர் இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் சந்திரனும் நஷத்ரங்களும் விளங்கும் ராத்திரி முடிந்து, பொழுது விடிந்தது. ஒரு விதத்தில் தசரதருக்கு விசேஷ துக்கத்தை அது கொடுத்தாலும், இடைவிடாமல் ராமனுடைய ரூபகத்தை உண்டாக்கியதால் அது அவருக்குப் புண்ணியினமென்றே சொல்லவேண்டும். அப்பொழுது ஸமயோசிதமாகப் பேசும் கைகேயி கோபத்தால் மெய் மறந்து அரசனை மறுபடியும் குரூரமான வார்த்தைகளால் துணைக்க ஆரம்பித்தான். "விஷத்தைப் புஜித்ததால் உண்டாகும் ரோகத்தைப்போல் உமது வார்த்தைகள் எனக்குத் தாங்கமுடியாத வருத்தத்தை உண்டு பண்ணுவின்றன. உமது புத்திரனான ராமனை இந்த கடினமே இங்கு வருவிக்கவேண்டும். இன்னும் என்னை வருத்தப்படுத்த வேண்டாம். என் புத்திரனுக்கு இந்த ராஜ்யத்தில் அபிஷேகம் செய்வித்து, ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பி, எனக்குச் சத்துருவில்லாமல் செய்து உமது பிரதிக்ளையை நிறைவேற்றும்" என்றான்.

கூர்மையான தார்க்குச்சிபினால் குத்தப்பட்ட உத்தமமான குதிரையைப்போல் அந்த வார்த்தைகளால் தசரதர் துணைக்கப்பட்டு அதைப் பொறுக்க முடியாமல், "பிரதிக்ளையை நிறைவேற்றுவதென்ற தர்ம பாசத்தால் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன். எனக்கு சித்த ஸ்வாதினமில்லை. என்ன செய்வேன். ஆனாலும் தர்மம் தவருத என் முத்த புத்திரனை, என் அருமைக் குழந்தையை இன்னமொரு தர்ம பார்க்க விரும்புகிறேன்" என்று கதறினார்.

பொழுது விடிந்தது; ஸூரியனும் உதித்தான். ராமாபிஷேகத்திற்கு ஏற்படுத்தின புண்ணிய நஷத்திரமும் முகூர்த்தமும் ஸமீபித்தன. அப்பொழுது உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வலிஷ்ட மஹரிஷி, தன் சிஷ்யர்கள் பின் தொடர, அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஸாமான்களை எரித்தம் செய்துவிட்டு நகரத்தில் பிரவேசித்தார். வீதிகள் ஐலம் தெளித்துச் சுத்தம் செய்யப்பட்டிருந்தன; அழகான கொடிகளும் தோரணங்களும் எடுத்துக் கட்டப்பட்டிருந்தன; புஷ்பங்கள் வாரி எங்கும் தூவப்பட்டிருந்தன; மாலைகள் அங்கங்கே தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. ஸகல வஸ்துக்களாலும் நிறைந்த கடைகள் நிறக்கப்பட்டிருந்தன. ராமாபிஷேகத்தைப் பார்க்க ஆவல் கொண்ட ஸகல ஜனங்களும் அதைப் பற்றியே ஸந்தோஷமாகக் கூடிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். சந்தனம் அகில் தூபம் முதலிய வாஸனை நிரவியங்களால் எங்கும் பரிமளமாயிருந்தது. வலிஷ்டர் நகரத்திற்கு வெளியில் ஸரபூ நதியில் ஸ்நானம் செய்து, அணுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, இத்திரனுடைய ராஜதானியைப் போன்ற அந்த நகரத்தின் வழியாய் அரசனுடைய அரண்மனைக்கு வந்தார். அங்கே பிராம்மணர்களும், நகரத்து ஜனங்களும், நாட்டுப்புரத்து ஜனங்களும், யாக யக்ஞங்களில்

95 நிபுணர்களாய் ராஜஸ்தனில் வழக்கமாக இருக்கும் பிராம்மணர்களும் தசரதருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைத் தாண்டி அந்தப்புரத்திற்கு ஸமீபத்தில் போகும்பொழுது ஸுமந்திரரென்ற ஸாரதி அங்கிருந்து வெளியில் வருவதைக்கண்டார். அரசனுக்கு முக்கிய நண்பரான ஸுமந்திரரைப் பார்த்து, "மஹா புத்திமானே! நான் இங்கே வந்திருப்பதாகத் தசரதருக்குத் தெரிவி. ராமாபிஷேகத்திற்காக தங்கக் குடங்களில் ஸமுத்திரஜலமும் 100 கங்கா ஜலமும் தருவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒளதும்பர மரத்தால் செய்த பலகையும், ஸகல தான்யங்களின் விதைகளும், வாஸினைத் திரவியங்களும், சத்தினங்களும், தேன் தயிச் செய்போரி, தர்ப்பம் புஷ்பம் பால், அமுதள்ள எட்டு கன்யைகள், மதம் பிடித்த யானை, நான்கு குதிரைகள் பூட்டின சதம், உத்தமமான கத்தி, வில், பல்லக்கு முதலிய வாஹனங்கள், சந்திரனைப் போன்ற வெள்ளாக்குடை, வெண்சாமரங்கள், தங்க வட்டில், தங்க ஹாரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்ணிற ரீஷபம், நன்கு தெரிவின்ற நான்கு பற்களைபுடைய ஸீமம்மம், மஹா பலமுள்ள அசுவம் (குதிரை) புலித்தோலால் மூடப்பட்ட ஸீமம்மாலினம், நேறாமத்திற்காக அக்ளி, வாத்தியங்கள், வேலியர்கள், புரோஹிதர்கள், பிராம்மணர்கள், பகைக்கள், புண்ணிய மிருகங்கள், பழிகள் முதலிய யாவும் வீத்தமாயிருக்கின்றன. பட்டணத்திலும் நாட்டுப்புறத்திலும் உள்ள ஜனத்தலைவர்களும், ஒவ்வொரு தெருவினுள்ள வியாபாரிகளும் தலைவர்களும், நானு தேசத்து அரசர்களும், இன்றும் அநேக ஜனங்களும், ராமனுக்கு ஊதத்தையே சொல்லிக்கொண்டு மஹா ஸந்தோஷத்துடன் அபிஷேக ஸமயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொழுது விடிந்தது. புண்ணிய நஷத்திரமும் முகூர்த்தமும் ஸமீபித்துவிட்டன. அதில் ராமனுக்கு அபிஷேகம் நடக்க வேண்டும். அதற்காக மஹாராஜாவைச் சீக்கிரப்படுத்தும்" என்றார்.

120 உடனே ஸுமந்திரர் தசரதரை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு அந்தப்புரத்தில் துழைந்தார். அவர் அரசனுக்குப் பிரியமான மித்திரர்; வயது சென்றவர்; எப்பொழுதும் தடையின்றி அந்தப்புரத்தில் பிரவேசிக்க உத்தரவு பெற்றவர். ஆகையால் அந்த ஸாரதியை அங்கிருந்த காவற்காரர்கள் தடுக்காமல், அரசனுடைய ஆக்ஷேபப்படி உள்ளே போகவிட்டார்கள். தசரதர் இருக்கும் ஸ்திதியையும், அவர் அனுபவிக்கும் கஷ்டத்தையும் அறியாதவரானதால், அவருடைய ஸமீபத்தில் போய்க் கைகூப்பி அந்த ஸமயத்தில் தகுந்தபடி அவருக்கு விசேஷ ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணக் கூடிய வார்த்தைகளால் ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

130 "ஸூரிய சந்திரர்கள் உதிக்கும்பொழுது மிருகத் தேஜஸ் வாய்ந்த ஸமுத்திர ராஜன் ஸந்தோஷத்தால் பொங்குகிறார்; அப்படி நீரும் உமது தரிசனத்தால் எங்கள் மனத்தை ஸந்தோஷப்படுத்தும். இந்த ஸமயத்தில் தேவீவந்திரனை மாதவியென்ற ஸாரதி, ஸ்தோத்திரம் செய்ய, அதனால் அவர் உத்தராகமடைந்து, அஸுரர்களை ஐயித்தார்; அதுபோல் நானும் தங்களை ஸ்தோத்திரத்தால் எழுப்புகிறேன். வேதங்களும் வேதாங்கங்களும் ஸகல வித்யைகளும் பிரம்மாவை எழுப்புவதுபோல் நானும் தங்களை எழுப்புகிறேன். ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் ஆகாரமான பூமியை ஸூரிய சந்திரர்கள் எழுப்புவதுபோல் நான் தங்களை எழுப்புகிறேன். மஹாராஜ! எழுந்திருக்க வேண்டும். ராமாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஸகல அண்காரங்களையும் தரித்துக்கொண்டு, மஹா காந்தியுள்ள தேகத்துடன், மேரு பர்வதத்தில் உதிக்கும் ஸூரியனைப்போல் எங்களுக்குத் தர்சனம் கொடுக்கவேண்டும். சந்திரன் ஸூரியன் சிவன் குபேரன் வருணன் அக்ளி இந்திரன் முதலிய தேவதைகள் தங்களுக்கு ஐயத்தைக் கொடுக்கட்டும். ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணும் ராமாபிஷேகத்தை அழைத்துவரும் ராத்திரி முடிந்தது. அபிஷேகத்திற்காகத் தாங்கள் கட்டளைபிட்டபடி ஸகல காரியங்களையும் செய்து முடித்திருக்கிறோம். மஹாராஜா! தாங்கள் எழுந்து இனிமேல் நடக்க வேண்டிய காரியத்தை உத்தரவு செய்ய வேண்டும்; ஸகல பதார்த்தங்களும் வீத்தமாயின. பட்டணத்து ஜனங்கள் நாட்டுப்புறத்து ஜனங்கள், வியாபாரிகள், பிராம்மணர்கள் இன்றும் மற்றவர்களுடன் வரிஷ்டபகவான் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் ராமனுக்கு அபிஷேகம் நடக்கும்படி சிக்கிரம் உத்தரவாக வேண்டும். பாலகனில்லாத பசு மந்தையைப் போலும், தலைவனில்லாத ஸேனைையைப் போலும், சந்திரனில்லாத ராத்திரியைப் போலும், நாயகனான விருஷ்பயில்லாத பசுக்களைப் போலும், பிரஜைகள் மஹாராஜாவைக் காணாமல் கலங்குகிறார்கள். ஆகையால் நபயு செய்து அவர்களுக்குத் தர்சனம் கொடுக்க வேண்டும்" என்று ஸுமந்திரர் மனத்துக்குத் திருப்தியாய், ஸகல மங்களங்களுக்கும் நேறுதலாய் ஸமயோசிதமாய்த் துதித்தார். ஆனால், அது தசரதருக்கோ புண்ணில் நயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்றினது போலிருந்தது. மஹா தார்பிகராய், ஸகல ஜகவரியங்கள் பொருத்தினவராயிருக்கும், புத்திரசோகத்தால் ஸந்தோஷமற்றதுத் துக்கத்தால் கண்கள் சிவந்து "ஸுமந்திரரே! சொல்ல முடியாத துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் என் ஹிருதயத்தை உமது வார்த்தைகள் இன்றும் அதிகமாகப் புண்படுத்துகின்றன" என்று பரிதாபமான குரலுடன் மறுமொழி சொன்னார்.

135 ரம் செய்ய, அதனால் அவர் உத்தராகமடைந்து, அஸுரர்களை ஐயித்தார்; அதுபோல் நானும் தங்களை ஸ்தோத்திரத்தால் எழுப்புகிறேன். வேதங்களும் வேதாங்கங்களும் ஸகல வித்யைகளும் பிரம்மாவை எழுப்புவதுபோல் நானும் தங்களை எழுப்புகிறேன். ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் ஆகாரமான பூமியை ஸூரிய சந்திரர்கள் எழுப்புவதுபோல் நான் தங்களை எழுப்புகிறேன். மஹாராஜ! எழுந்திருக்க வேண்டும். ராமாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஸகல அண்காரங்களையும் தரித்துக்கொண்டு, மஹா காந்தியுள்ள தேகத்துடன், மேரு பர்வதத்தில் உதிக்கும் ஸூரியனைப்போல் எங்களுக்குத் தர்சனம் கொடுக்கவேண்டும். சந்திரன் ஸூரியன் சிவன் குபேரன் வருணன் அக்ளி இந்திரன் முதலிய தேவதைகள் தங்களுக்கு ஐயத்தைக் கொடுக்கட்டும். ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணும் ராமாபிஷேகத்தை அழைத்துவரும் ராத்திரி முடிந்தது. அபிஷேகத்திற்காகத் தாங்கள் கட்டளைபிட்டபடி ஸகல காரியங்களையும் செய்து முடித்திருக்கிறோம். மஹாராஜா! தாங்கள் எழுந்து இனிமேல் நடக்க வேண்டிய காரியத்தை உத்தரவு செய்ய வேண்டும்; ஸகல பதார்த்தங்களும் வீத்தமாயின. பட்டணத்து ஜனங்கள் நாட்டுப்புறத்து ஜனங்கள், வியாபாரிகள், பிராம்மணர்கள் இன்றும் மற்றவர்களுடன் வரிஷ்டபகவான் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் ராமனுக்கு அபிஷேகம் நடக்கும்படி சிக்கிரம் உத்தரவாக வேண்டும். பாலகனில்லாத பசு மந்தையைப் போலும், தலைவனில்லாத ஸேனைையைப் போலும், சந்திரனில்லாத ராத்திரியைப் போலும், நாயகனான விருஷ்பயில்லாத பசுக்களைப் போலும், பிரஜைகள் மஹாராஜாவைக் காணாமல் கலங்குகிறார்கள். ஆகையால் நபயு செய்து அவர்களுக்குத் தர்சனம் கொடுக்க வேண்டும்" என்று ஸுமந்திரர் மனத்துக்குத் திருப்தியாய், ஸகல மங்களங்களுக்கும் நேறுதலாய் ஸமயோசிதமாய்த் துதித்தார். ஆனால், அது தசரதருக்கோ புண்ணில் நயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்றினது போலிருந்தது. மஹா தார்பிகராய், ஸகல ஜகவரியங்கள் பொருத்தினவராயிருக்கும், புத்திரசோகத்தால் ஸந்தோஷமற்றதுத் துக்கத்தால் கண்கள் சிவந்து "ஸுமந்திரரே! சொல்ல முடியாத துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் என் ஹிருதயத்தை உமது வார்த்தைகள் இன்றும் அதிகமாகப் புண்படுத்துகின்றன" என்று பரிதாபமான குரலுடன் மறுமொழி சொன்னார்.

170 அதைக் கேட்டு ஸுமந்திரர் திடுக்கிட்டு, துக்கத்தால் ரோர்த்திருக்கும் மஹாராஜாவை உற்றுப்பார்த்து ஒன்றும் பேசாமல் கைகூப்பிக்கொண்டு இரண்டடி பின் நகர்த்தார். அரசன் துக்கம் மேலிட்டு ஒன்றும் சொல்ல முடியாமல் தபித்ததைக் கண்டு கைகேயி, ராஜநீதியை அனுஸரித்துத் தன் உத்தேசத்தை முடிப்பதில் கவனமுள்ளவனாக "ஸுமந்திரரே! மஹாராஜா ராமனுக்கு நடக்கப்போகிற அபிஷேக மஹோற்சவத்தைப் பற்றிப் பேசிக்

- 175 கொண்டு ஸந்தோஷத்தால் தூக்கமில்லாமல் கண்விழித்துக் களைத் திருக்கிறார். இப்பொழுதுதான் சற்றுக்கண் அயர்ந்தார். மஹா கீர்த்திமானான ராமனை இப்பொழுதே போய் அழைத்து வரும், வெறு யோசனை வேண்டாம்; சீக்கிரம்' என்றார். தன்னை இப்படி வெகு விரைவாகப் போகும்படி அனுப்பியதால் ஏதோ ராமனுக்கு விசேஷ ஷேமம் நேரப்போகிறதென்று தனக்குள் மகிழ்ந்து. அந்த மாயாவியான கைகேயி செய்த உத்தரவைத் தசரதர் செய்த தென்றே எண்ணி, அதிலேகமாக ராமனுடைய அரண்மனைக்குச் சென்றார். ஸமுத்திரத்தின் மடுவைப்போன்ற அந்த அந்தப்புரத்தி லிருந்து வெளியில் வரும்பொழுது, வாசலில் நானுதிசெத்து அரசர் களும் பட்டணத்திலுள்ள விசேஷ தணவந்தர்களும் காணிக்கைகளை வைத்துக்கொண்டு கூட்டம் கூட்டமாக நிற்பதைக் கண்டார்.

தத: புரஸ்தாத் ஸஹஸா விதி:ஸ்குதோ
மஹீபதித் தீவாரக்தாந் விஸோகயத் |
தீதீர்ஸு பெளராத் விவிதாத் மஹாததாத்
உபஸ்தீதாத் தீவாரமுபேத்ய நிஷ்டீதாத் || (69)

ஸர்க்கம் 15

ஸுமந்திரர் ராமனை அழைத்துவரச் சென்றது

தே து தாம் ரஹீ முஷ்ய பீராஹ்மணு வேத்பாரகா: |
உபதஸ்து குபஸ்தாதம் ஸஹராஜபுரோஹிதா: || (1)

- அப்பொழுது வேதங்களைக் கரைகண்ட பிராம்மணர்களும் ராஜ புரோகிதர்களும் மந்திரிகளும் வேளைத்தலைவர்களும் நகரத் தலைவர்களும் ராமனுடைய அபிஷேகத்தைப்பற்றி ஸந்தோஷத் துடன் ஸபைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். ஆகாசத்தில் மேகங்களின் றி ஸூரியன் நிரம்பலமாய் விளங்கினான். புஷ்ய நஷத்திரத்துடன் கூடின தினம் ஆரம்பித்தது. ராமனுக்கு ஐன்மலக்ஷமான கர்க் கடகம் ஸமீபித்தது; அபிஷேகத்திற்காகத் தங்கக் குடங்களில் புண்ணியநீர் த்தங்கள், கங்கையும் யமுனையும் சேருமிடத்திலிருந்தும் மற்றப் புண்ணிய நதிகள், மடுக்கள், கிணறுகள், ஏரிகளிலிருந்தும், கோதாவரி காவேரியைப்போல் கிழக்கே ஓடும் நதிகளிலிருந்தும், ஸமீசாரண்யத்திலுள்ள பிரஹ்மாவர்த்தம் குத்ராவர்த்தமென்ற பூமிக்குள்ளிருந்து மேலே கிளம்பும் ஐலப்பிரவாகங்களிலிருந்தும், தெற்கிலிருந்து வடக்கே ஓடும் கண்டகி சோணு பத்ரா முதலிய நதி களிலிருந்தும், நான்கு ஸமுத்திரங்களிலிருந்தும் கொண்டுவரப்பட்ட நீர்த்தங்கள், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட பீடம், அழகிய புலித் தோல் பரப்பின சதம், அரசு அந்தி இவைகளின் இலைகளால் மூடப்பட்ட பொரி சிறைந்த வெள்ளிக்குடங்கள் தங்கக் குடங்கள்; தாமரை இதழ்கள் முதலியவை கலந்த புண்ணியஐலம்; தேன்

- தயிர் நெய் பொரி தர்ப்பம் புஷ்பங்கள் பால், ஸகல ஆபரணங் களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நன்னடத்தைபுள்ள வேஷியர்கள், ரத்தி னங்களிழைத்து, தங்கப்பிடிபோட்டுச் சந்திரவிரணங்களைப் போல் விளங்கும் சிரேஷ்டமான சாமரங்கள், சந்திரமண்டலத்தைப் போல் பிரகாசிக்கும் வெண்குடை, வெள்ளை ரிஷபம், வெள்ளைக் குதிரை, அரசர்கள் ஏறத் தகுந்த மதப்பெருகும் யானை, ஸகல ஆபரணங்களால் விளங்கும் மங்களகரமான எட்டுக் கன்விகைகள், நரன்குவீத வாத்தியங்கள், வந்திகள் மாகதீர்கள் முதலியவர்களை யும்; இஷ்வாகு வம்சத்தரசர்களுக்கு யௌவராஜ்யாபிஷேகம் செய்யும்பொழுது ஸம்பாதிக்கவேண்டிய மற்ற ஸாமான்களையும் உத்தியோகஸ்தர்கள் அரசனுடைய உத்தரவுப்படி ஸீத்தம் செய்து, அரண்மனை வாசலில் வந்து கூடி, அவரைக் காணாமல், "நாங்கள் வந்திருப்பதை யார் கெரிவிப்பார்கள்? அவரைக் காணாமே, ஸூரியன் உதயமாயிற்றே. ராமாபிஷேக மூகர்த்தம் ஸமீபித்து விட்டதே" என்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

- அப்பொழுது ஸுமந்திரர் அங்கிருந்த ஸார்வபௌமர்களையும் சிற்றரசர்களையும் பார்த்து, "அரசனுடைய உத்தரவினால் ராமனை அழைத்துவர வேகமாகப் போகிறேன். நீங்கள் மஹாராஜா வாலும் ராமனும் விசேஷமாகப் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்கள். ஆகையால் நீங்கள் விசாரித்ததாக மஹாராஜாவை ஷேமம் விசாரிக் கிறேன். இவ்வளவு நேரமாயும் தரிசனம் கொடுக்காததற்குக் காரணத்தையும் கேட்கிறேன்" என்று மறுபடியும் அந்தப்புரத்தை நோக்கிச் சென்றார். அரசர்களிடப்பற்றிய ஸகல விஷயங்களையும் வெகுகாலமாக நன்றாக அறிந்தவர். தடையின்றித் தசரதர் இருக்கு மிடத்திற்கு ஸமீபத்தில் போய் அங்கே போட்டிருந்த திரைக்கு எதிரே நின்றகொண்டு, அந்த ஸமயத்திற்கேற்ற ஆசீர்வாத வச னங்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்தார். "ஸூரியசந்திரர்கள், சிவன், குபேரன், வருணன், அக்னி, இந்திரன் முதலிய தேவதைகள் உமக்கு எப்பொழுதும் ஐயத்தைக் கொடுக்கட்டும். ராத்திரிப் பொழுது சென்று ஸூரியோதயமாயிற்று. உத்தரவுப்படி எல்லாம் தயாராக இருக்கின்றது. தயவு செய்து எழுந்து மேலே நடக்க வேண்டியதைக் கட்டிவிட வேண்டும். பிராம்மணர்களும் வேளைத்தலைவர்களும் நகரத் தலைவர்களும் தங்களுடைய தரி சனத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எழுந்திருக்க வேண்டும்" என்றார்.

- இப்படி ராஜ நீதியை நன்றாயறிந்த ஸுமந்திரர், ஸ்தோத்திரம் செய்தது தசரதனுடைய கரையில் விழ, அவர் விழித்துக்கொண்டு, "ஸுமந்திரே! ராமனை அழைத்து வரும்படி கைகேயி உம்மை அனுப்பினால்லவா? இன்னும் ஏன் என் கட்டளைப்படி அழைத்து "ரவிலீலா? தூங்குகிறேனென்று நினைக்கவேண்டாம். சீக்கிரமாகப்

66 போய் ராமனை அழைத்துவாரும்" என்று மறுபடியும் உத்தரவு செய்தார்.

ஸுமந்திரர் தலை வணங்கி, ராமனுக்கு ஏதோ விசேஷ ஷேமம் கேட்கப்போகிறதென்று ஸந்தோஷித்து அந்தப்புரத்திலிருந்து புறப்பட்டார். கொடிகள் த்வஜங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ராஜ

65 வீதிகளின் வழியாகப் போகும்பொழுது ஸகல ஜனங்களும் ராமனுடைய அபிஷேகத்தைப் பற்றியே ஆனந்தமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு கைலாச சிகரத்தையும் இந்திரனுடைய அரண்மனை

70 மனையையும் போன்ற ராமனுடைய இருப்பிடத்திற்கு ஸமீபத்தில் வந்தார். விசித்திரமாக வேலை செய்யப்பட்ட பெரிய கதவுகளால் அது அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கங்கே தங்கப் பிரதிமைகள் காணப்பட்டன. முத்துமாடிகளும் சந்நமாடிகளும் கட்டப்பட்ட பல மேடைகள் போடப்பட்டிருந்தன. சரக்காலத்து மேகத்தையும்

75 மேருமலையின் குகையையும்போல் முத்துக்கள் நவரத்தினங்கள் முதலிய விலையுயர்ந்த பதார்த்தங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுச் சந்தனம் அகில் முதலிய வாஸனைத் திரவியங்களால் பரிமளம் வீச, தாதுரபர்வதத்தின் சிகரத்தைப் போல் பிரகாசித்தது. அன்னங்களும் மயில்களும் சக்ரவாகங்களும் இனிமையாகக் கூவிக்கொண்டிருந்தன.

80 வாசற் சுவர்களிலும் தூண்களிலும் செங்காய் யானை முதலிய மிருகங்கள் விசித்திரமாக வேலை செய்யப்பட்டிருந்தன; சுவர்களில் அபூர்வமான சித்திரங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. அதன் காந்தி பாசப்பவர்களின் மனத்தையும் கண்களையும் கவர்ந்தது. ஸூரிய சந்திரர்களின் மண்டலங்களைப்போலும், குபேரனுடைய கிருணத்தைப்போலும், மஹேந்திரனுடைய அரண்மனையைப்போலும், மேருமலையின் கொடுமுடியைப்போலும் தோன்றிற்று. அபூர்வமான பகடிகள் கூடுகளில் வளர்க்கப்பட்டன. வெளியில் இதர

85 தேசத்து ஜனங்கள் ராமாபிஷேகத்தால் ஸந்தோஷமடைந்து காணிக்கைகளுடன் கைகட்டிக்கொண்டு, ராமன் வெளியில் வரும் ஸமயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பெரிய மேகம் போன்ற அந்த அரண்மனையில் கிராத ஜாதியில் பிறந்த அல்பசரீரமுள்ள கூனர்கள் அங்குமிங்கும் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

90 இப்படி ஜனங்களால் நிறைந்த ராமனுடைய அரண்மனையைப் பார்த்துக்கொண்டே உள்ளே நுழைந்தார். அங்கே, ராமனுடைய ஆக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு அவருக்குப் பிரியமான பலர், அவருடைய அபிஷேகத்தைப்பற்றிய ஷேமகரமான வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படிப் பல கட்டுகளைத் தாண்டி, அந்தப்புரத்திற்கு அருகில் வந்தார். அதன் வாசலில் பலர் காணிக்கைகளையும் கப்பங்களையும் வைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். ராமனுடைய யானையான சத்ருஞ்ஜயன் மதம் பிடித்து அங்குசத்தையும் ஷங்க்யம் செய்யாமல், கம்பீரமான தோற்றத்துடன்

95

பெரிய மேகங்களால் மூடப்பட்ட பர்வதத்தைப்போல் அழகுடன் நின்றது. ராமனுக்குப் பிரியமான மந்திரிகள் நன்றாக அலங்கரித்துக்கொண்டு, யானை குதிரை சதங்களில் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவைகளைத் தாண்டிப் பெரிய மலையின் கிரத்தில் தங்கியிருக்கும் மேகங்களையும் உத்தமமான விமானங்களையும் போன்ற விடுகளால் நிறைந்த ராமனுடைய அந்தப்புரத்தில், மஹா 105 சத்தினங்கள் நிறைந்த ஸமுத்திரத்தில் மகரமீன் தடையின்றிச் செல்வதுபோல், ஸுமந்திரரென்ற ஸாரதி, ஒருவராலும், தடுக்கப்படாமல் போனார்.

தத்திரி கூடாசல மேக ஸத்திபம்

மஹாவிமானோத்தம வேரம் ஸங்க்வத் |

அவாரியமான: ப்ரவிஸ்யெ ஸாரதி:

ப்ரபூத சத்தம் மகரோ யதாரீணவம் | (50)

ஸர்க்கம் 16

ராமன் துரநீடத்தில் வந்தது

ஸ தத்த: புரத்வாரம் ஸமதீத்ய ஜநாகுலம் |

ப்ரவிபுத்தாம் தத: கஞ்யாம் ஆஸஸாத் புராணவித் | (1)

வெகு காலத்திற்குமுன் நடந்த விஷயங்களை அறிந்த ஸுமந்திரர் ஜனங்களால் நிறைந்த அந்தப்புரத்தின் வாசலைத் தாண்டி, ஜனக் 5 கூட்டமில்லாத வேடுகு கட்டில் புருந்தார். அங்கே பல யுவ புருஷர்கள் ஆயுதபாணிகளாய், நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்டு, ராமனிடத்தில் விசேஷப் பிரியம் வைத்து ஒரே மனத்துடன் ஐக்கிரதையாகக் காவலிருந்தார்கள். மேலும், தொண்ணூற்றைந்து வயதுக்கு மேலான கிழவர்கள், கையில் பிரம்பை வைத்துக்கொண்டு, ராமன் தன் கில்லால் லோகத்தை சூழிப்பதுபோல் ராமனை சூழித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவருக்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதற்காக ஆடையாபரணங்களால் தங்களை நன்றாக அலங்கரித்துக் கொண்டு, தசரதரைப்போல் ரகுவிரனிடத்தில் பிரியம் வைத்து, அவர் தமது பிதாவின் அரண்மனையில் ஸ்ரானபானுதிகளை முடித்துக்கொண்டு தன் அந்தப்புரத்திற்குத் திரும்பி வந்தவுடன், அவரை மடியில் வைத்துக்கொண்டு உச்சி முகந்து போகச் சொல்வார்கள். அதனால் ராமனுடைய தேகத்திலிருந்த குய்ஞமப் பூச்சுகளாலும், கஸ்தூரி முதலிய வாஸனைத் திரவியங்களாலும் அவர்களுடைய தேகம் பூசப்பட்டிருந்தது. ராமனுடைய அலங்காரத்தைக் காட்டிலும் இது விசேஷமானது. இவர்கள் பெண்களுக்குமிடத்திற்குத் தலைவர்களாக வாசலில் காவலிருப்பவர்கள். ஸுமந்திரர் வருவதைக் கண்டு அவர்கள், ராமனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்ய 20 விரும்பி, ஆஸனங்களிலிருந்து வெகு பரபரப்புடன் எழுந்தார்கள்.

ஸாரதி அவர்களை பிரதக்ஷிணம் செய்து மிகவும் வணக்கமாக
 "ஸுமந்திரன் வாசலில் வந்திருக்கிறானென்று ராமனுக்குச் சீக்கிரம்
 தெரிவிப்புகள்" என்றார். அவர்கள் உள்ளே சென்று, ஸீதைபுடன்
 25 ஸுமந்திரன் உட்கார்ந்திருக்கும் ராமனிடத்தில் அதைத் தெரிவித்
 தார்கள். தன் தகப்பனுக்கு முக்கிய நண்பரான ஸுமந்திரர் வந்தி
 ருப்பதை அறிந்து, அரசருடைய பிரீதியைப் பெற விரும்பி, ராமன்
 ஸாரதியைத் தன்னிடத்திற்கு அழைத்து வரும்படி உத்தரவு
 செய்தார்.

30 ஸுமந்திரர் உள்ளே போய் ஐகன்னாதனுள் ராமனைத் தரிசித்
 தார். ராகவன் குபேரனைப்போல் எல்லையற்ற ஐகவரியமுள்ளவர்;
 குபேரன் தன்னை அண்டினவர்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுப்பது
 போல் ராமன் தன் அருகிலிருப்பவர்களுக்குத் தன் திருமேனியின்
 லெனந்தரியத்தை அனுபவிக்கும் பாக்கியத்தைக் கொடுப்பவர்.
 35 ஸீதைபுடன் ஸ்ரீமத் நாராயணனை தியானம் செய்துகொண்டிருந்த
 பாடியால் அந்த ஸமயத்திற்குத் தகுந்தபடி, திவ்யியமான மாலை
 களால் அவங்கரிக்கப்பட்டுக் கைகூப்பிக் கொண்டிருந்தார். மிகவும்
 தாழ்ந்த பதவியிலிருக்கும் ஸுமந்திரர், ஸர்வோத்தமரான ராமனைத்
 தரிசிக்க என்ன பாக்கியம் செய்தாரோ? பலவிதமான ரத்தினங்
 40 களால் விளங்கி, ராமனுடைய ஐகவரியத்திற்குத் தகுந்த அபூர்வ
 மான பொருள்களாலும் பிரதிமைகளாலும் பிரகாசிக்கும் தங்கக்
 கட்டிகளில், மலர்ந்த புஷ்பத்தைப்போல் மிருதுவான ராமனுடைய
 தேகத்திற்குத் தகுந்த விரிப்புகளின் மேல், தங்கமலையில் கறுத்த
 மேகம் தங்கியிருப்பதுபோல் விளங்கும் ஸ்ரீராமனைக் கண்டார்.
 45 கௌஷீதகி உபநிஷத்தில் பர்யங்கவியைப்போல் வர்ணித்தபடி முக்தர்
 களாலும் நித்தியஸூரிகளாலும் அனுபவிக்கப்படும் திவ்யிய
 ஸேவையை, ஸாரதியின் ஸுமந்திரர் அனுபவித்தார். பகவான் பக்தர்
 களுக்குக்கட்டுப்படுவதற்கு எல்லையும் உண்டோ? அவருடைய தேகத்
 தில் குங்குமம் கலந்து, பன்றியின் ரத்தம்போல் சிவந்த சந்தனம் பூசப்
 50 பட்டிருந்தது. ஸீதையின் கைகளால் பூசப்பட்டதால் விசேஷ காந்தி
 யுடன் கூடி, அவருடைய கைகளால் தொடப்பட்டு மிகுந்த சுத்தைய
 யும் குளிர்ச்சியையும் அடைந்தது. இவ்விதமான லெனந்தரியத்தை
 அனுபவிப்பதைத் தடுக்கும் காரணங்களை அழிப்பவரும் அவரே.
 சித்திரை மாஸம் பெளர்ணமியில் சித்திரை நஷத்திரம் சந்திரனுடன்
 55 கூடியிருப்பதுபோல், ஸீதை அவருடைய பக்கத்தில் சாமரம் வீசிக்
 கொண்டிருந்தார். அதைப் பார்த்த ஸுமந்திரரின் கண்கள்
 ஸபலமாயின. அபரிமிதமான தேஜஸுடன் விளங்கும் ஸூரி
 யனைப்போல் ஜ்வலிக்கும் அந்தப் புருஷோத்தமனை, தன் திவ்யிய
 மங்கள ஸ்வரூபத்தின் அனுபவமென்ற வரத்தைக்கொடுக்கும்
 லோகநாதனை, ஸுமந்திரர் ஸாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து, தன்
 60 தேகத்தை ஸபலமாகச் செய்தார். பிறகு கைகூப்பித் துதித்துத்
 தன் வாக்கை ஸபலமாகச் செய்துகொண்டு, ஸர்வ காலங்களிலும்

ஸர்வதேசங்களிலும், ஸர்வ அவஸ்தைகளிலும் அவருடைய
 ஷேமத்தை விசாரித்து, "கௌஸல்யையின் பாக்கிய ரூபமே! தங்க
 கனுடைய பிதாவும் கையேயும் தங்களைப் பார்க்க விரும்புகிறார்கள்;
 65 சீக்கிரம் வரவேண்டும்" என்று தெரிவித்தார்.

மஹா தேஜஸ்வியான ராமன் அதைக் கேட்டு மிகவும் ஸர்
 70 தோஷித்து, அவருக்கு விசேஷ மரியாதை செய்து "ஸீதே! என்
 தகப்பனும் தாயும் என் அபிஷேகத்தைக் குறித்து ஏதோ யோசித்
 துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று நினைக்கிறேன். தான் வயது
 75 சென்றவராகையால், பரதன் வரும் வரையில் காத்திருப்பது உசித
 மல்லவென்று நினைத்திருக்கும் அரசனுடைய எண்ணத்தை வெகு
 ஸூஷீம புத்தியுள்ள கையேயி தெரிந்தகொண்டு, எனக்குப் பிரிய
 மான காரியத்தைச் செய்ய விரும்பி, என் அபிஷேகத்தைச் சீக்கிரப்
 படுத்தும்படி தூண்டிவிடுகிறானென்று நினைக்கிறேன். இதை நீச்
 80 சயமென்றே நம்பு. அவள் என்விடத்தில் அழிகப் பிரீதி வைத்திருக்
 கிறாள். லோகத்திற்கு லறிதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்
 னம் கொண்டவள். என் ஷேமத்தையும் விருத்தியையும் விரும்பு
 கின்றவள். மஹா ராஜாவின் இஷ்டத்தை அனுஸரிக்கிறவள். ஆகையால்
 85 நீச்சயமாக என் அபிஷேகத்தைச் சீக்கிரப்படுத்துகிறாள்.
 மஹாராஜாவும் அவருடைய பிரியபாரியையும் என் ஷேமத்தையே
 பிரார்த்திக்கும் ஸுமந்திரரை இங்கே அனுப்பினது நல்லகாரியமே.
 அந்தப்புரத்தில் மஹாராஜாவைச் சூழ்ந்திருக்கும் பரிவாரங்கள்
 என் ஷேமத்தைக் கோருவதுபோல் அவர் அனுப்பின தூதரும் என்
 90 நன்மையையே தேடுகிறவர். இன்றைக்கே என் பிதா என்றீர் இந்த
 ராஜ்யத்தில் இளவரசனாக அபிஷேகம் செய்வார். ஆகையால்
 அதிவேகமாக அங்கே போய் அவரைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.
 நீ பரிவாரங்களுடன் இங்கேயிருந்துகொண்டு காலத்தை வேடிக்கை
 யாகப் போக்கு" என்று, தன் கழுத்தில் அணிந்த முத்துமாரத்
 95 தைக் கழற்றி அவருடைய கழுத்தில் போட்டு, அவருடைய பாதங்
 களைத் தொட்டு அவளை ஸமாதானப்படுத்தினார். (இது பட்டர்
 சாதித்த அர்த்தம்). ராமனைப்போல் ஸீதைக்குக் கர்ப்பவால துக்க
 மில்லை; யாக பூமியை உழும்பொழுது கலப்பை றுளியிலிருந்து
 100 தோன்றினவன்; அவரைவிட மேலானவன்: ஆகையால் ரூபதி
 அவளிடத்தில் அப்படிப் பிரீதி வைத்தது தரும். ராமன் கொடுத்த
 முத்துமாலைக்குப் பதிலாகத் தன் கண்களென்ற கரு செய்தல்
 புஷ்பங்களால் செய்யப்பட்ட மாலையை அவருக்குச் சாற்றினார்.
 எப்பொழுதும் தன்னை லறிருதயத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும்
 ராமனை விட்டுப் பிரிய ஸலிக்காமல் தான் போகத் தகுந்த
 எல்லாவரையில் பின்சென்றாள். "இவ்வளவு லெனந்தரியத்திற்கும்
 அவங்காரத்திற்கும் திருஷ்டிதோஷம் படாமலிருக்க வேண்டுமே,
 குறைவு நேராமலிருக்க வேண்டுமே" என்று கவலிக்கொண்டு, மங்கள
 மான ஆசீர்வாதங்களை தியானித்துக்கொண்டே போனார்.

- 105 "பிரஹ்மா இந்திரனுக்கு ஸ்வர்க்களையாக அபிஷேகம் செய்வித்தது போல், இதுவரையில் க்ஷத்திரிய ரிரேஷ்டர்களால் அனுபவிக்கப்பட்ட இந்த ராஜ்யத்தை அரசன் தங்களுக்குக் கொடுத்து, பிறகு தகுந்த காலத்தில் ராஜஸூய யாகத்தில் அபிஷேகத்தையும் செய்யட்டும். தாங்கள் யாகதீகை பெற்று, வெண்ணெய்யால் பூசப்பட்ட தேகத்துடன், மான்தோலை உடுத்து, மஹாசத்திராய், வீரதங்களை அனுஷ்டிப்பதில் கோக்கமுள்ளவராய், சொழிந்துகொள்வதற்காக மான்கொம்பக்கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதைப்பார்த்து மஹி வீரும்புகிறேன். ஏதாவது ஒரு வீரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று வரீஷ்டமஹாரீஷி தங்களுக்கு உத்தரவு செய்தால் 'நான் ஸுகமாக வளர்க்கப்பட்டவன்; என் தேகம் அதிக ரிரமத்தைத் தாங்காதென்றல்லவா இப்படிச் சொல்லுகிறார்' என்று எண்ணி அதற்கு நான்கு மடங்கு அதிகமாக உபவாஸமிருக்கிறவர்களல்லவா தாங்கள்? 'வீரதத்தை அனுஷ்டிக்கும்பொழுது ஸ்திரீகளைத் தொடக்கடாது. உன் தர்மபத்தியான வீதைதையத் தொடடால் தோஷமில்லை' என்று வரீஷ்டர் சொன்னால் அதையும் நம்பாமல், என் வஸ்திரம் உமதுதேகத்தில் பட்டாலும் ஸ்காயம் செய்விறவரல்லவா தாங்கள்? ஆனால் இப்பொழுது நடக்க வேண்டிய அபிஷேகத்தை நான் வீரும்பாதவனல்ல. கிழக்கில் இந்திரனும், தெற்கில் யமனும் மேற்கில் வருணனும், வடக்கில் குபேரனும் தங்களைக் காப்பாற்றட்டும்' என்று தனக்குள் ஆசிரீவாத வாக்கியங்களை உச்சரித்தான்.
- 125 ராமனும் வீதைக்கு அனுமதி கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய மங்களகாரியங்களை முடித்துக் கொண்டு, மலைக் குகையில் வரீக்கும் வீம்ஹம் வெளியில் வருவது போல், அந்தப்புரத்திலிருந்து ஸுகந்திரருடன் வரும்பொழுது, வாசலில் லக்ஷ்மணன் கைகூப்பி வணக்கத்துடன் நிற்கக்கண்டார்.
- 130 பிறகு நடுக்கட்டில் தன் நண்பர்களையும் தன் தரிசனத்திற்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பவர்களையும் கண்டு, தகுந்தபடி மரியாதை செய்து, அக்ஷயைப்போல் விளங்கும் தன் வெள்ளி ரதத்தில் ஏறினார். அது மேகத்தின் த்வணியைப்போன்ற சப்தத்துடன், மிக நன்றாகத் தங்கத்தாலும் சத்தினங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, புலித்தோலால் மூடப்பட்ட ஆஸனங்களுடன், ஸூரியனைப் போல் ஜ்வலித்தது. கண்களைச் கூசச்செய்தது. யானைக்குட்டிகளைப்போன்ற உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. பச்சை நிறமுள்ள குதிரைகள் கட்டின ரதத்தில் தேவராஜன் ஏறுவதுபோல் ராமன் அதிலேறி, அதிலேகமாக அரசனுடைய அரண்மனைக்குச் சென்றார். நீருண்டமேகம் ஆகாசத்தில் கர்ஜித்துக்கொண்டு போவது போலும், உதயமியிலிருந்து சந்திரன் இளம்புவதுபோலும், ராமன் தன் அரண்மனையிலிருந்து வெளியில் போகும்பொழுது, லக்ஷ்மணன் ஒரு கையால் குடைபிடித்துக் கொண்டு, மற்றொரு கையால் சாமரம் போட்டுக்கொண்டு

145 ராமனுக்குப் பின்னால் ரதத்தில் நின்று அவரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

அங்கங்கே உடியிருந்த எண்ணிறந்த ஜனங்கள், அவர்களைக் கண்டு ஸந்தோஷத்தால் ஆரவாரம் செய்தார்கள். உத்தமமான குதிரைகளிலும் யானைகளிலும் பலர் ஏறி ராமனைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். அநேக வீரர்கள் ஆயுதபாணிகளாய் நேர்த்தியான ஆடையாபரணங்களுடன் 'ராமனுடைய க்ஷேமத்தைக்கோரி, அவருக்கு முன்பாகச் சென்றார்கள். வாத்திய கோஷமும் துதிக்நிற வர்க்களின் கோஷமும் குரர்களின் வீம்ஹாதமும், அந்த வீதியில் ராமன் புறப்படும்பொழுது கேட்கப்பட்டன. எண்ணிறந்த பெண்கள் அழகான அலங்காரங்களுடன், வீதியிலும் உப்பிரிகையிலும் நின்றுகொண்டு, அவர் மேல் புஷ்பங்களை வாரி யிறைத்து, அவருக்கு ஸந்தோஷமுண்டாகும்படி கௌஸல்யைக்கு ஆனந்தத்தைப்பெருக்குகிறவிறை! உமது முன்னோர்களால் ஆளப்பட்டு வந்த இந்த ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொள்ளப் புறப்பட்டுப்போம். உமது காரியம் வீத்தியாதி, நீர் வீம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருப்பதைப் பார்த்து உமது தாய் மகிழ்வாளைப்பதில் ஸந்தேகமுண்டோ? உலகத்திலுள்ள பெண்களைக் காட்டிலும் வீதை மஹா பாக்கியவதி. முன் ஜன்மத்தில் விசேஷ தவத்தைச் செய்து, இப்பொழுது ரோஷினிதேவி சந்திரனை அடைந்திருப்பதுபோல், உமக்குப் பிரியமான பார்யையாசிரிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்' என்று கொண்டாடும் வார்த்தைகள், ராமனுடைய காதில் மதுரமாக விழுந்தன.

170 "இதோ போகும் ராமன் தசரதருடைய பிரியனால் அகண்டமான ஜகவரியத்தை அடையப்போகிறார். இவரே இனி நமக்கு அரசர். அப்பொழுது நமது எண்ணங்கள் யாவும் நிறைவேறும். இவர் நம்மை எப்பொழுதும் ஆண்டுவந்தால் எவனுக்கும் எந்த அஸௌக்யமும் நேராது. இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கும் விசேஷ லாபம் இதே" என்று, வாயில் கூட்டம் கூட்டமாக நீன்ற ஜனங்கள் ஸந்தோஷம் மேலிட்டுத் தங்கக் யோக்கியதைக்குத் தகுந்தபடி பேசுவதையும் ராமன் கேட்டார். நாற்சந்திகள் ஆன் யானைகளாலும் பெண் யானைகளாலும் ரதங்களாலும் நிறைந்திருப்பதையும், பொன் வெள்ளி முத்துரத்தினம் முதலிய வீலியுயர்ந்த பொருள்களால் கடைகள் நிறைந்திருப்பதையும் பார்த்துக்கொண்டே, குதிரைகளும் யானைகளும் ஸந்தோஷத்தால் சப்திக்க, ஸூதர்களும் மாகதர்களும் வந்திகளும் 'ஐய விஜயீபவ' என்று கொண்டாட, மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க, பிராமண ரிரேஷ்டர்கள் ஆசிரீவதிக்க, ராஜ வீதியின் வழியாகக் குபேரனைப் போல், தன் பிதாவின் அரண்மனையை நோக்கி வந்தார்.

கரேணு மாதங்கீரதாஸ்வ ஸங்குலம்
மஹாஜநெனக் ப்ரதிபூர்ண சத்வரம் |
ப்ரபூத்த ரத்தம் ப்ரஹுபன்ய ஸஞ்சயம்
தீதீர்ஸ ராமோ குரீரம் மஹாபதம் |

ஸர்க்கம் 17

ராமன் தசரதரிடத்தில் வந்தது (தொடர்ச்சி)

ஸ ராமோ ரதீமாஸ்தா^ய ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட ஸு^{ஷ்}ஸ்ருஜஹ: |
பதாகாத்^வஜ ஸம்பநம் மஹாரஹாக்^{ரு} து^யபிதம்: | (1)

5 நுகரமெங்கும் கொடிகளும் தோரணங்களும் கட்டப்பட்டிருந்தன ; சந்தனம், அகில், முதலிய வாசனைத் திரவியங்களின் பரிமளம் எங்கும் வீசிற்று. பிரபுக்களின் அரண்மனைகள் வெளுத்த மேகக் கூட்டங்களைப்போல் பிரகாசித்தன. விலை யுயர்ந்த பட்டுகள் வஸ்திரங்கள் போர்வைகள் துளையிடாத முத்துக்கள் ஸ்படிகங்கள் பலவிதமான பக்ஷணங்கள் நிறைந்த கடைகளாலும் ஸகல பாக்ஷியங்களாலும் ராஜாவிடே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஜனங்கள் இடைவெளியின்றி நின்றனவென்றுகொண்டிருந்தார்கள். ஸவர்க்கத்தில் தேவதைகள் செல்லும் வழியைப்போன்ற அந்த ராஜா விதியின் வழியாக ராமன் அவைகளைப் பார்த்துக்கொண்டே போனார். தயிர், அக்ஷதை, ஹஸிஸ், பொரி, சந்தனம், அகில், தூபங்கள், மாலைகள் முதலியவைகளால் நாற்சந்திகள் விளங்கின. 'எங்களுக்கு ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, உமது முன்னோர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட ஆசாரத்தை ஒட்டி, உமது பிதாவும் பூர்வ ராஜாக்களும் எங்களைக் காப்பாற்றினதுபோல், நீரும் காப்பாற்றும். எங்களுக்கு நீர் அரசரானால் மிகுந்த ஸுகத்துடன் வாழ்வோம். உமக்கு அபிஷேகமாகி, நீர் அரண்மனைக்குத் திரும்பிப் போவதைப் பார்ப்பதைவிட வேறொன்றும் எங்களுக்கு வேண்டாம். இந்த லோகத்தில் அன்ன பாணிகளால் நாங்கள் அனுபவிக்கும் ஸுகத்தாலும், ஐயம், ஹோமம் தியானம் முதலிய பரலோக ஸுகத்திற்கு ஸாதனங்களாலும் எங்களுக்கு என்னப் பிரயோஜனம்? இந்த ராஜ்யத்தில் உம்மை இளவரசனாகப் பட்டம் கட்ட வேண்டுமென்பதைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு ஆசை கிடையாது' என்று அவருடைய நண்பர்கள் பலவிதமாய் ஆசீர்வதித்தார்கள்.

25 அப்படித் தன்னைத் துறிக்கும் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் கர்வமின்றி, அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி பார்த்து, தலைபை அசைத்து, புருவத்தைத் தூக்கி, மறுமொழி சொல்லி, கைகூப்பித் தலைவணங்கி மரியாதை செய்துகொண்டே ராமன் ராஜா விதியில் சென்றார். அவரைப் பார்த்த ஜனங்கள் அவர் போனபிறகும் அவ்விடத்திலிருந்து தங்களுடைய கண்களையும் மனத்தையும் திருப்ப முடியாமல் பார்த்த கண்கள் பார்த்த வண்ணமாய், பார்த்த விடமெல்லாம் ராமனாகவே அவர்களுக்குத் தோன்ற, அங்கேயே நிற்குகொண்டிருந்தார்கள். அவர் எதிரிலிருக்கும்பொழுது எப்படியென்று சொல்ல வேண்டுமோ? தன்னைப் பார்த்தவுடன் பார்ப்பவர்களைக் கரை

யில்லாத அமிருதக் கடலில் முழுகச் செய்யும் ஸௌந்தரியத்தை யுடைய ராமனைத் துதிப்பதற்கும் உபசரிப்பதற்கும் அவருடன் பேசுவதற்கும் பாக்கியம் பெருவிட்டாலும், எவனுக்குக் கேவலம் பார்ப்பதற்குக்கூடப் பிராப்தமில்லையோ, எவனை ராமன் தன் குளிர்த்த பார்வையால் அனுக்ரஹிக்கவில்லையோ, அந்தப் பாபியைக் காலமுள்வவரையில் ஸகலப் பிராணிகளும் நிர்திக்கும். ராமனைப் பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்பாதவர்களில்லை. அதற்கு அவகாசம் கிடைக்காமல் பலர் இருப்பார்களென்று கவலை கொண்டே, ராமன் அடிக்கடி எல்லோரும் தன்னைப் பார்க்கும்படி வீதிகளில் ஸஞ்சரிப்பார். ஒருவர் அவரைப் பார்க்காவிட்டாலும், பார்க்க முடியாவிட்டாலும், அவருடைய எல்லையற்ற இருபையாலும் ஞானத்தாலும் அவர் அவனைப் பார்க்காமல் இருப்பதில்லை. அதையும் தடுக்கும் மஹாபாபத்தைச் செய்தவன் எப்படிப்பட்டவன் என்பதை ஊழலித்தக் கொள்ளலாம். ஆனால், ஒருவர் எல்லோராலும் கடுமையாய்த் தூஷிக்கப்பட்டாலும் தான் செய்தது சரியென்றே எண்ணுவான். தன்னைத் தானே மெச்சாமலிருக்கமாட்டான். இவனுக்கோ அந்தத்திருப்தியுமில்லை. ராமனைப் பார்க்காததாலும் லோகத்தாரால் நீதிக்கப்படுவதாலும் அவனது மனமும் அவனை நிர்திக்கும். ராமன் ஸகல வர்ணத்தாரிடத்திலும் பேத புத்தியின்றி அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி இருப்பெய்து முத்தியவரையில் அவர்கள் வேண்டும் ஸுகங்களைக் கொடுக்கிறார். ஆகையால் அவரிடத்தில் அவ்வளவு பிரதிவைத்து அவரைப் பிள் தொடர்வது ஆச்சரியமா?

நாற்சந்திகள் தேவாலயங்கள் புண்ணிய விருஷங்கள் சபைகள் முதலியவைகளைப் பிரதக்ஷிணம் செய்துகொண்டு, அநேக ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு வந்தமாதமென்று பெயருள்ள வீடுகளால் விளங்கி, தேவேந்திரனுடைய அரண்மனையைப் போன்ற தன் பிதா இருக்குமிடத்திற்கு வந்தார். மேகக்கூட்டங்களையும் கைலாஸத்தின் சிகரத்தையும் வெண்மையான விமானங்களையும் போன்று அது கோபுரங்களால் ஆகாசத்தை மறைத்தது. வில்லாளிகளால் காக்கப்பட்ட மூன்று கட்டுகளை ரதத்துடன் தாண்டி, பிறகு கடந்து இரண்டு கட்டுகளைத் தாண்டி, தன்னுடன் வந்தவர்களை அங்கே நிறுத்தி, தாம் அந்தப்புரத்தில் சென்றார். ஸகல ஜனங்களும் "ராமனுக்கு எதோ விசேஷ ஷேமம் நேரப் போகிறது. சிக்குரமாகத் திரும்பி வருவார். அபிஷேகம் கடக்கும்" என்று சந்திரோதயத்தை எதிர்பார்க்கும் சமுத்திரத்தைப்போல் அவர் வெளியில் வருவதை ஸந்தோஷத்துடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தத: ப்ரவிஷ்டே பிதரத்திகம் ததா^ய
ஜந: ஸ ஸரிகோ முநி^யதோ ந்ருபாத்மஜே |
ப்ரதீக்ஷதே தஸ்ய புநர்^யச நிர்க்^யமம்
யதோ^யத^யம் சந்த்^யரமஸ: ஸரித்பநி: | (22)

ஸர்க்கம் 18

கைகேயி ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பியது

ஸ தீதீரீஸாஸநே ராமோ தீஷண்ணம் பிதரம் ஸுபே |
கைகேயி ஸஹிதம் தீநம் முகேந பரிஸூஷ்யதா || (1)

ராமன் உள்ளே போய், தன் பிதா வாடிய முகத்துடன்
கட்டிலில் படுத்திருப்பதையும், பக்கத்தில் கைகேயி கிற்பதையும்
பார்த்தார். அரசனுடைய பாதங்களில் வணங்கி, பிறகு மிகுந்த
வினயத்துடன் கைகேயியின் பாதங்களைத் தொட்டு நமஸ்கரித்தார்.
நசரதர் "ராம" என்று ஒரு தடவை கூப்பிட்டார். அதற்குமேல்
பேச முடியவில்லை; நீர் பெருகிக் கண்டீன மறைத்தது; ராமனைப்
பார்க்க முடியவில்லை. இவ்வளவு பயங்கரமான நிலைமையில் தன்
பிதா இருந்ததை ராமன் அதுவரையில் பார்த்ததில்லை. நடந்து
போகும்பொழுது ஒருவன் திடீரென்று கருகாகத்தின்மேல் அடி-
வைத்ததுபோல் ராமனுடைய மனம் திடீலடைந்தது. எண்ண முடி-
யாத துக்கங்கள் நேர்ந்தாலும் அவருடைய மனம் கலங்காது.
ஆனால் நசரதருக்கு அப்போது நேர்ந்த துயரத்திற்கு ஒருவேளை
தாம் காரணமாயிருக்கலாமோ என்ற ஸந்தேகம் அவருக்குத்
தோன்றியதால் பயந்தார். அரசனே துக்கத்தால் இளைத்து,
இந்திரிய ஸ்வாதினமும் ஸந்தோஷமுமின்றி, புண்பட்டுக் கலங்கின
மனத்துடன் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்தார். அலைகள் நிறைந்து
ஒருவராலும் கலக்கமுடியாத கடல் கலங்கினதுபோலும், ஸூரீ
யனை மிரஹணம் பிடித்ததுபோலும், பொய் சொன்னதால் தன்
தேஜஸ் அழிந்த ரிஷியைப்போலும் தோன்றின தன் பிதா, ஒரு
நாளில்லாத துக்கத்தால் தவிப்பதைக் கண்டு, அது தன்னால் நேர்
நிடுக்கலாம் என்றே எண்ணி, பருவ காலங்களில் சமுத்திரம் கொள்
தளிப்பதுபோல், ராகவனுடைய மனம் தக்களித்தது. நசரதருடைய
கேமத்தையே அவர் எப்பொழுதும் நாடினதால் 'என்ன ஆச்சரி-
யம்! அரசர் என்னைக் கண்டவுடன் ஸந்தோஷிக்கவில்லையே.
இதற்குமுன் நான் இல்லாதபொழுது என்னிடத்தில் கோபம்
கொண்டாலும், என்னைக் கண்டவுடன் அதை மறந்து மதுரமாகப்
பேசுவாரே. அப்படிப்பட்டவர் இன்றைக்கு என்னைப் பார்த்த
வுடன் இவ்வளவு துக்கப்படுவதென்?" என்று வருத்தத்தால்கொந்து,
முகம் வாடினார். பிறகு கைகேயியை வணங்கி, "அக்ரூணத்தால்
நான் ஏதாவது அபராதம் செய்து அதனால் என் பிதா என்னிடத்
தில் கோபித்துக் கொண்டிருக்கிறாரா? பிரார்த்திக்கிறேன், சொல்
லுங்கள். அப்படியானால் தாங்களே அவரை ஸமாதானம் செய்ய
வேண்டுமல்லவா? எப்பொழுதும் என்னிடத்தில் விசேஷப் பிரீதி
புடனிருப்பவர். இப்பொழுது ஸந்தோஷமின்றி, முகம்வாடி, என்
னுடன் பேசாததற்குக் காரணமென்ன? புண்ய பாபங்களை அனுப

விப்பதற்கே இந்தச் சீரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; எப்பொழுதும் நாம்
ஸூக்தையே அனுபவிப்பது ஸாத்தியமல்ல, ஆகையால் என் பிதா
விற்கு ஏதாவது விபாதி பீடிக்கிறதா? அல்லது மனத்தில் ஏதாவது
கவலைகொண்டிருக்கிறாரா? பார்த்தவர்களுக்கு ஆனந்தத்தை உண்
டாக்கும் பரதனுக்காவது, மஹாபலவானான சத்ருக்களாலுக்காவது
என் தாய்க்குக்காவது ஏதாவது கேமக்குறையுண்டா? எனக்கு
அவர் அரசர்; அவரை ஸந்தோஷப்படுத்தவதே என் கடமை; எனக்
குப் பிதா, அவருடைய கட்டையை நிறைவேற்றுவதே எனக்கு
உத்தமமான தர்மம். இப்படியிருக்க, சாதாரண காலத்திலும்
அவருடைய விருப்பத்தைச் செய்யாமல் ஒரு கடினமாக உயிரோடி-
ருக்க எனக்கு இஷ்டமில்லை. மஹாராஜா என்னிடத்தில் கோபம்
கொண்டிருக்கிறாரென்றால் இன்னும் சொல்ல வேண்டுமோ? இந்த
லோகத்தில் மனிதன் தன் தேகத்திற்குக் காரணமான பொருள்
யாதென்று விசாரித்தால் தகப்பனைத்தவிர வேறில்லையென்று தெரி-
யும். ஆகையால் அவரே பிரத்யக்ஷ தேய்வம். அவருடைய உத்த-
ரவை நிறைவேற்றுவதே ஸகல் புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கும்
என்பதில் என்ன ஸந்தேகம்? அல்லது, தாங்கள் பிரீதியாலோ
கோபத்தாலோ ஏதாவது கடுமையாக என் தந்தையிடத்தில் பேசி
அவருக்கு இந்த வருத்த முண்டாயிருக்கிறதா? அம்மா! உன்மை
பைச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். இதுவரையிலும்
நேராத துக்கம் மஹாராஜாவுக்கு நேரக் காரணமென்ன?" என்றார்.

ராகவனிடத்தில் யாதொரு குற்றமும் இல்லை; அவருக்கு மிகுந்த
கஷ்டத்தை உண்டாக்கி, நியாய விரோதமான வார்த்தைகளைச்
சொல்லுமீறேமே என்ற பயமும் வெட்கமும் கைகேயிக்குக் கிடை-
யாது. தனக்கும் பரதனுக்கும் கேமத்தை உண்டாக்க வேண்டு-
மென்ற காரணத்தால் மற்ற யாவையும் மறந்தான். "ராம! உன்
னிடத்தில் மஹாராஜாவுக்குக் கோபமில்லை; வேறொரு மன
வருத்தமும் இல்லை. ஏதோ ஒரு விஷயத்தை உன்னிடத்தில் சொல்ல
விரும்புகிறார். ஒருவேளை நீ அப்படி, நடக்க மாட்டாயோ என்ற
பயத்தால் சொல்லத் தயங்குகிறார். உன்னிடத்தில் மிகுந்த பிரீதி
வைத்திருப்பதால் உனக்கு வருத்தத்தை உண்டாக்கும் வார்த்தை
பைச் சொல்ல முடியாமல் தவிக்கிறார். இவர் எனக்கு முன்
காலத்தில் ஒரு பிரதிக்கை செய்திருக்கிறார். அதை நீ நிறைவேற்ற
வேண்டும். மேலும், என்னைக் கட்டாயப்படுத்தி எனக்கு வரங்
களைக் கொடுத்து, இப்பொழுது அல்ப மனுஷ்யனைப்போல் பச்சாத்
தாப்பப்படுகிறார். ஏரியின் கரை உடைந்து ஐயம் வடிந்த பிறகு
அண்போடப்போவதைப்போல், முன்பு வரங்களைக் கொடுத்து
விட்டு, இப்பொழுது அவைகளைக் கேட்டால் வருத்தப்படுவதில்
பயனென்ன? தர்மமே இந்த பிரபஞ்சத்திற்கு வேரென்று
பெரியோர் உபதேசிக்கிறார்கள். ஆகையால் இவர் உனக்காக
என்னிடத்தில் கோபித்து ஸத்தியத்தை விடாமலிருக்கும்படி

செய்வது உன் பொறுப்பு. இவர் எனக்கு பிரதிக்கை செய்து கொடுத்த விஷயம் நன்மையோ தீமையோ அப்படியே நடக்கிறேன்' என்று நீ உறுதியாகச் சொன்னால் அவருக்குப் பதிலாக நானே அதைச் சொல்லுகிறேன். உன்னிடத்திலிருக்கும் விசேஷப் பிரதியால் இவர் அதைத் தன் வாயால் ஒரு பொழுதும் சொல்ல மாட்டார்" என்றுள்.

அதைக் கேட்டு ராமன், "ஆஹா, என்ன கஷ்டம்! என் பிதாவும் அரசரும் பூஜ்யமுமான தசரதருடைய வார்த்தைப்படி நான் நடப்பேனே என்று ஸந்தேகத்திற்கு ஆளானேன் அல்லவா" என்று சொல்ல முடியாத துக்கத்தை அடைந்தார். அரசர் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில் "அம்மா! என் ஜன்மத்தைக் கடவேண்டும். ஸந்தேகத்தைக் காட்டும் 'செய்தால்' என்ற வார்த்தையை என்னைப்பற்றித் தாங்கள் உபயோகிப்பது நியாயமா? இவர் எனக்குப் பூஜ்யர், பிதா, அரசர்; என் க்ஷேமத்தையே வேண்டுகின்றவரல்லவா? இவர் ஒரு வார்த்தை சொன்னால் நெருப்பில் குதிக்க மாட்டேனா? கொடிய விஷத்தையும் சாப்பிட மாட்டேனா? ஸமுத்திரத்தில் விழ மாட்டேனா? ஆகையால், என் பிதாவின் மனத்திலுள்ள எண்ணத்தை இப்பொழுதே தெரிவிக்கவேண்டும். ஏதா பிருந்தாலும் அதை முடித்துக் கொடுக்கிறேனென்று கோரமான பிரதிக்கை செய்தேன். நான் பிரதிக்கை செய்ய வேண்டுமென்பது அவசியமல்லவென்று தங்களுக்குத் தெரியாதா? ராமனுடைய வார்த்தைக்கும் இரண்டுண்டோ" என்றுர்.

அப்பொழுது கபடலேசரில்லாமல் ஸந்தியம் தவருத ராமனைப் பார்த்து, மஹா பாபியான கைகேயி, "முன்பு தேவதைகளுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் யுத்தம் நடந்தது. அதில் உன் பிதா மிகவும் காயமடைந்து உயிரை இழக்கும் நிலைமையிலிருந்தார். நான் வெகு சிரமப்பட்டு அபாயத்திற்குட்பட்டு, அவரை இரண்டு தடவை காப்பாற்றினேன். அவர் அதற்காக என்னிடத்தில் ஸந்தோஷமடைந்து இரண்டு வரங்களைக் கொடுத்தார். இப்பொழுது ஸமயம் கேர்ந்ததால் அவைகளைப் பூர்ந்தி செய்யும்படி கேட்கிறேன். உன் பிதா செய்த பிரதிக்கையும், நீ இப்பொழுது செய்த பிரதிக்கையும் பொய்யாகக் கூடாதென்று உனக்கிஷ்டமிருந்தால் நான் சொல்வதைக் கேள். உன் தந்தையின் ஆணையில் நீ! அவரது உத்தரவுப்படி நீ பதினான்கு வருஷம் காட்டில் புகவேண்டும். உன் அபிஷேகத்திற்காக வீரத்தமாக இருக்கும் பொருள்களாலேயே பரதனை இப்பொழுதே யுவராஜாவாக அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். நீ உனக்காக ஏற்பட்டிருக்கும் அபிஷேகத்தைக் கைக்கொள்ளாமல், மான்தோல் மரவுளி ஜடை முதலியவைகளைத் தரித்து, பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் தண்டகாரணியத்தில் வளிக்க வேண்டும். என் பரதன் அயிதாயியிலிருந்து என்னிற்த ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நிறைந்த இந்துப் பூமண்டலத்தை ஆளவேண்டும்.

ஸந்திதே"ரே பிதூல்திஷ்ட" யத"ா தேத ப்ரதிருதம் |
நீவாரணயம் ப்ரவேஷ்டயம் நவ வரீஷாணி பந்ச ச ||
உன் தந்தையின் ஆணையில் நீ! அவரது உத்தரவுப்படி நீ பதினான்கு வருஷங்கள் காட்டில் புகவேண்டும்.
(பக்கம் 75 பார்க்க.)

விவேகா. 18-1-35 க்.

மறாராஜா உன்விடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரியத்தாலும் இரக்கத்
தாலும் துக்கத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டு முகம் வாடி, மனம் கலங்கி,
உன்னைப் பார்ப்பதற்கும் இஷ்டமில்லாதவராக இருக்கிறார். 120
சொன்ன சொல்லாத் தவறாதவர்களென்று பெயரெடுத்த சகு
குலத்தில் பிறந்தவனே! உன் பிதா செய்த பிரதிக்கூசையே நிறை
வேற்று; ஸத்தியத்தைக் கைப்பற்று; கோரமான நகத்தில் அவரை
விழாமல் காப்பாற்று" என்று கட்டினாயிட்டான்.

இந்தக் கோடிய வார்த்தைகளைக் கேட்ட தசரதர், "ஐயோ!
நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே கையே திப்படிச்
சொல்லவும், அதை நான் தடுக்க முடியாமலிருக்கவும், சகுவி
னுடைய பரம சத்ருக்களும் அவனுக்குச் செய்யத் துணியாத அபீயா
யத்தை, என்னுடைய கட்டிலும் எனக்குப் பிரியமான என் குழ
தைக்கு நானே செய்யவும் நேர்ந்ததல்லவா" என்று சொல்ல
முடியாத துக்கத்தை அடைந்து தவித்தார். ஆனால், ராமனுக்கோ
முகத்தில், வாட்டமாவது துக்கக் குறியாவது உண்டாகவில்லை. 130

"என்ன கஷ்டம்! எனக்கு நியாயமாகக் கெடக்கூடியவையும்
பிதாவால் பிரதிக்கூசை செய்யப்பட்டதுமான இந்த ராஜ்யத்தை
அபிஷேகமாகும் மையத்தில் நான் இழந்து, சக்கனத்தியின்
பிள்ளைக்கு அபிஷேகம் செய்துவைக்க மனம்தித்து, போக போக
வங்களைபும் ஸ்கங்களைபும் அதிகாரத்தையும் விட்டு, பதினான்கு
வருஷங்கள் வரையில் பயங்கரமான வனத்தில் திரியும்படி நேர்ந்த
தல்லவா" என்று மனத்திலாவது துக்கமிருந்தாலல்லவா வெளியில்
தெரியும்? என்றும் அழியாமல், எல்லையின்றி, ஈடின்றி விளங்கும்
தேவலமான ஆனந்தஸ்வரூபியான புருஷோத்தமனுக்கு துக்கமென்
பதும் உண்டோ? 140

இதில தல்யாம் பருஷம் வத*த்த்யாம்
ந சைவ ராம: ப்ரவிஸேஸா ரோகம் |
ப்ரவிஷ்யதே*சாபி:மஹாநுபா*வோ
ராஜா ஸ புத்ர வ்யஸநாபி* தப்த: | (41)

ஸர்க்கம் 19

ராமன் கௌஸல்யைக்குத் தெரிவிக்கச் சென்றது

தத*பிரிய மயித்ரக்*நோ வசநம் மரணோபமம் |
ஸ்குத்வா ந விஷயதே* ராம: கைகேயிம் சேத* மபீரவீத் | (1)

நீனக்குப் பிரியமில்லாததும், மரணத்திற்கு இணையான துக்கத்
தைக் கொடுப்பதுமான கைகேயியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்
கொஞ்சமேனும் ராமன் வருத்த மடைவாமல், "அம்மோ! அப்படியே
ஆகட்டும். ஐடை மான்தோல் மரவுளி முதலியவைகளைத் தரித்துக்
கொண்டு காட்டில் வளர்க்கிறேன், என் பிதா பிரதிக்கூசு 5

பைக் காப்பாற்றுவது என் கடமைல்லவா? ஆனால் என் ஸ்வபாவம் அவருக்கு கள்ளுக்கத் தெரியும். எந்த ஆபத்தானும் அவருடைய மனம் கலங்காது; மஹா பராக்கிரமசாலி. அப்படிப்பட்டவர் எப்பொழுதும்போல் என்னைக் கண்டவுடன் என் ஸந்தோஷ மடையவில்லை? இதை மாத்திரம் எனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். சொன்ன வார்த்தையை நிறைவேற்றவேண்டு என்று என்னைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். தங்களுக்குக் கெடவில் இன்னும் ஒரு தடவை சொல்லுகிறேன். மான்தோல் மரவுரி ஜடை முதலியவை களைத் தரித்துக்கொண்டு வளத்தில் வாழ்க்கிறேன். மஹாராஜா என் ஹிந்தத்தையே தேடுகிறவர்; எனக்கு ஆசாரியர்; என் பிதா; தாங்கள் செய்த உபகாரத்தை மறக்காதவர்; என்னைக் காப்பாற்றும் அரசன். அவர் எவ்வீதமாகக் கட்டளைபிட்டாலும் நான் அதை விசாரிக்காமல் பிரியத்துடன் நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டவ னல்லவா? ஒன்று மாத்திரம் என் மனத்தை புண்ணுக்குகிறது. பரதனுக்கு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டியதைப்பற்றி மஹாராஜா என்னிடத்தில் கேரில் என் உத்தரவு செய்யவில்லை? "உனக்கு வருத்தமுண்டாகுமோ என்ற காரணத்தால் கேரில் சொல்லவில்லை" என்றால், பரதன் எனக்கு உடன் பிறந்தவனல்லவா? என்னைக் காட்டிலும் அவனிடத்தில் பிரீதி வைத்தவர்கள் யார்? ஜனக மஹா ராஜாவிறுடைய ஸகையில் பரமசிவனுடைய வில்லை முறித்து ஸீதையை நான் அடைந்தபொழுது, அவன் தனக்கு வேண்டு மென்று பரதன் விரும்பியிருந்தால் பரம சந்தோஷத்துடன் கொடுத்திருக்க மாட்டேனா? அவனைத் திருப்தி செய்யும் விஷயத்தில் இந்த ராஜ்யமும் ஜகவரியமும் என்னுடையும் எனக்கு ஒரு பொருட்டா? அப்படியிருக்க, என் பிதாவும் அரசனும் ஆசாரியனுமானவர், தானே அவனுக்கு அபிஷேகம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு செய்திருக்கிறார். அவர் தங்களுக்குச் செய்த பிரதிக்கூறையை நான் நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாங்களும் அப்படியே இஷ்டப்பட்டிருக்கிறீர்கள். இவ்வளவு காரணங்கள் போதாதா? ஐயோ! மஹாராஜா கண்ணீர் பெருகப் பூரிவைப் பார்த்தவண்ணமே இருக்கிறாரே! எப்படியாவது அவரை ஸமாதான ப்படுத்தும்படி வேண்டுகிறேன். இப்பொழுதே அவருடைய உத்தரவால் பல தூதர்கள் அதிவேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளில் ஏறி, கேசய மஹாராஜாவின் ராஜதானிக்குப் போய் பரதனை அழைத்து வரட்டும். நான் இதோ இங்கிருந்தபடியே தண்ட காரணியத்திற்குப் புறப்படுகிறேன். பதினான்கு வருஷங்கள் அங்கேயே வாழ்க்கிறேன். என் பிதாவின் கட்டளையைப்பற்றி ஆலோசிப்பேனா" என்றார்.

ராமனே சொன்ன சொல்லுத் தவறுதவர். ஆகையால் அவர் காட்டிற்குப் போவது நிச்சயமென்று கைகேயி மிகவும் ஸந்தோ ஷித்து. அவரைச் சீக்கிரப்படுத்தினார். "கீ சொல்லுவது ஸரி; பரதனை அவனுடைய மாமன் வீட்டிலிருந்து அழைத்து வரத் தூதர்கள்

வேகமுள்ள குதிரைகளின்மேல் இப்பொழுதே போகட்டும். வளத் திற்குப் போகவேண்டுமென்று இவ்வளவு ஆசைப்படுகிறீர், இங்கே தாமதிப்பது உசிதமல்ல. ஆகையால் கீ சீக்கிரமாக இங்கிருந்தே வளத்திற்குப் புறப்படு. மஹாராஜா வெட்கத்தால் உன்னுடன் கேரில் பேசவில்லையே தவிர வேரில்லை. கீ அதைப்பற்றி வருத்தப் படாதே. இந்த நகரத்தை விட்டு கீ காட்டிற்குப் புறப்பட்டுப் போனாலொழிய அவர் ஸ்தானம் செய்யமாட்டார். போஜனமும் செய்ய மாட்டார்" என்றார்.

இந்தக் கொடிய வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் நகரநர் திடுக் கிட்டுப் பயந்து. "ஐயோ! இதென்ன அநியாயம்? இந்த அப வாதத்தையும் நான் கேட்கவேண்டி யிருக்கிறதே!" என்று துக் கத்தால் மூர்ச்சையடைந்து, நானிருந்த தங்கக் கட்டிலின்மேல் விழுந் தார். ராமன் பாய்ந்து ஓடி அவரைத் தூக்கியெடுத்தார். கைகேயி யின் குருமான வார்த்தைகள் உத்தமமான குதிரையைச் சவுக் கால் அடிப்பதுபோல், அதிசீக்கிரமாக வளத்திற்குப் போகும்படி அவரைத் தூத்தின. ஆனால் அவருக்குக் கொஞ்சமேனும் வருத்த முண்டாகவில்லை. அம்மா! ஜகவரியத்தில் ஆசை வைத்தவனென்று என்னைப்பற்றித் தாங்கள் எண்ணுவது அநியாயமா? இந்த ராஜ்யத்தி லுள்ள பிரஜைகளை வசப்படுத்திக்கொண்டு அரசாளவேண்டுமென்று ஆசை எனக்கு என்னாடிமில்லை. 'பரதன் வரும் வரையில் நான் இங்குதங்கினால் அவனுக்கு என்னிடத்திலுள்ள பக்தியால் தனக்கு ராஜ்யம் வேண்டாமென்று ஒருவேளை எனக்கேகொடுத்துவிட வானதானன்ற உத்தேசத்துடன் இங்கே இருக்கிறேனென்று தாங் கள் ஸந்தேகப்படுவதுபோல் தோன்றுகிறது. தர்மத்தைஅனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்பதைத் தவிர எனக்கு வேறு நோக்கமில்லை. வளத்திலி ருக்கும் ரீஷிகளைப்போல் நான் வேக விஷயங்களில் பற்றில்லாத வன். இது தங்களுக்கு கள்ளுக் குரூபக மிருக்கட்டும். மஹாராஜாவிற் குப் பிரியமான காரியத்தை நான் செய்யமுடிந்தால் என் உயிரைக் கொடுத்தாவது அதைச் செய்வெனென்று தாங்கள் நம்பவேண்டும். பிதாவிற்குச் சுச்சுஷை செய்வதையும், அவருடைய சொற்படி நடப் பதையும் விட உத்தமமான தர்மம் வேறு உண்டா? மஹாராஜா உத்தரவுசெய்யாவிட்டாலும்என்ன? தாங்கள் ஒருவார்த்தை சொன் னால், கோரமான வளத்தில் பதினான்கு வருஷங்கள் ஸந்தோஷமாய் வாழ்க்க மாட்டேனா? ஸகல விஷயங்களிலும் என்னை அதிகாரம் செய்யத்தங்களுக்கு ஸ்வாநிஸிவல்லவா? நான் தங்களுடைய ஆக் குறையைத் தலையால் தாங்கி நடத்துகிறவனல்லவா? இந்த அல்ப விஷ யத்தை மஹாராஜாவிடத்தில் தாங்கள் யாசிக்கவேண்டுமா? அதை யோசித்தால், பெருந்தன்மை-ஸத்தியம் முதலிய உத்தம குணங்கள் என்னிடத்தில் இருக்கக்கூடுமென்ற எண்ணமே தங்களுக்குமில்லை என்று நினைக்கிறேன். என் தாயிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு ஸீதையை ஸமாதானம் செய்துவிட்டு, காட்டிற்குப் புறப்பட்டுப்

90 போகிறேன். அதுவரையில் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தைப் பரதன் ஆள்வதற்கும் என் பிதாவிற்குக் குறைவின்றி அவன் சுக்குஷ செய்வதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைத் தாங்கள் செய்ய வேண்டும். நம் முன்னோர்கள் அனுஷ்டித்துவந்த தர்மம் இதே" என்றார்.

95 அதைக் கேட்டும் தசரதர் தாங்கமுடியாத துக்கத்தால் மோதப் பட்டுக் கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருக, வாய்விட்டு அலறினார். பிறகு சோகத்தால் பிரக்ஞையற்றிருந்த தன் பிதாவின் பாதங்களை யும் பொல்லாத கைகேயியின் பாதங்களையும் ராமன் தொட்டு நமஸ் கரித்து பிரதக்ஷினம் செய்து, அந்தப்புரத்திலிருந்து வெளியில் வந்தார். அப்பொழுது அவருடைய முகத்தின்காந்தி குறைபடவே இல்லை.

100 அங்கே தன் மித்திரர்களைக் கண்டு, அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு, தன் ஆண்மனைக்குப் போனார். லக்ஷ்மணன் அடங்காக்கோபத்தால் சீறிக்கொண்டு, கண்ணீருடன் ராமனைப் பின்தொடர்ந்தான். உத்தமமான பதார்த்தங்கள், மங்களத்திரவியங்கள் தேவாலயங்கள் நாற்சந்திகளையாவையையும் பிரதக்ஷினம் செய்து போகவேண்டும்

105 என்ற தர்மத்தின்படி, தன் அபிஷேகத்திற்காகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் பொருள்களை வலம்செய்து கண்ணெடுத்தப் பாராமல், பரதனுக்கு அப்பொழுதே அபிஷேகம் நடக்கவேண்டும் என்று அவை களையே பிரார்த்தித்துக்கொண்டு மெள்ள மெள்ள நடந்தார். எப்

110 பொழுதும் அழியாத காந்தியுள்ளதாய், எல்லோர்க்கும் பிரியத்தை கொடுப்பதாயுமுள்ள சந்திரனுடைய அழகை ராத்திரி எப்படிக்குறைக்காதோ, அப்படி, நித்தியமான ஆனந்த ஸ்வரூபமாயிருக்கும் லோகநாதனுடைய ஒப்பில்லாத காந்தியைப் பட்டாபிஷேகம் நடக்காமல் ராஜ்யத்தை இழத்தல் என்ற கெடுதி கொஞ்சமேனும் குறைக்கவில்லை. இந்த பூமண்டலத்திற்கு அரசனாயிருப்பதை வேண்டாமென்று தள்ளி விட்டுக் காட்டி,ற்குப் போகவிரும்பின ராமனுடைய

115 மனம் ஸுகதுக்கங்கள் யாவையும் ஸமமாகப் பார்த்து, அவைகளால் கலக்கமுடையாத மஹாயோகினின் மனத்தைப்போல் களங்கமற்றிருந்தது. வெண்குடை சாமரம் முதலிய ராஜ்யலங்காரங்களைவேண்டாமென்று தடுத்துவிட்டு, கால்நடையாக, தன் மித்திரர்களையும், பட்டணத்து ஐனங்களையும் நிறுத்திவிட்டுப் பிறர்படும் துக்கத்தைப் பார்ப்பதால் தனக்குண்டாகும் துக்கத்தை மனத்தில்

120 அடக்கிக்கொண்டு, இந்திரியங்களைச் சிதறவிடாமல், தன் தாய்க்கு அந்தத் துக்கமான விஷயத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டி, அவளுடைய ஆண்மனைக்கு வந்தார். லக்ஷ்மீ ஸமேதரும் ஸத்தியம் தவறாதவருமான ராமனுடைய முகத்திலாவது நடத்தைபோலவது யாதொரு

125 மாறுதலையும் அவரைச் சூழ்ந்திருந்த ஐனங்கள் காண முடியவில்லை. சரத்தாலத்தில் உதித்த சந்திரனுடைய தேஜஸ் எப்படிக்குறைபாதோ அப்படித் தனக்கு ஸ்வபாவமாகவுள்ள ஸந்தோஷத்தை ராமன் கொஞ்சமாவது இழக்கவில்லை. ஸுக துக்கங்களால் கலங்கா

130 தவறும் மஹா தேர்த்திசாலியும் அந்தக் கஷ்ட தசையிலும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவருமான ராமன், மதுரமான வார்த்தைகளால் எல்லோருக்கும் மரியாதை செய்து, தன் தாயின் அந்தப்புரத்திற்குப் போனார்.

135 உத்தம குணங்களில் அவரைப் போன்றவரும் மஹாபராக் கிரம சாலியுமான லக்ஷ்மணன், தன் துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டு பின் தொடர்ந்தார். அங்கே தனக்கு அபிஷேகம் நடக்கப்போகிற தென்பதைப்பற்றி ஸந்தோஷித்துக்கொண்டிருந்த ஐனங்களைப் பார்த்து ராமன், "ஐயோ! இவ்வளவு ஆனந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் என் மித்திரர்களுக்கு மஹா துக்கத்தையும் பல

140 கஷ்டங்களையும் உண்டாக்கும் விஷயத்தை நான் சொல்லவேண்டி யிருக்கிறதே. இந்த ஸமயத்தில் நானும் என் முகத்திலாவது நடத்தையிலாவது துக்கக்குறியைக் கொஞ்சமேனும் காட்டினால் அவர்கள் வருத்தம் தாங்காமல் இறப்பார்கள்" என்று நினைத்து, யாதொரு விசாரத்தையும் அடையவில்லை.

ப்ரவிர்ய வேஸ்மாதிப்ருபம் முதாநீவதம்

ஸமீக்ஷ தாம் சார்தீ விபத்தி மாக் தாம் |

நசவ ராமோத்ர ஜகாம விக்ரியாம்

ஸூக்ஷ்ம ஜநஸ்யாதம் விபத்தி ஸங்க்யா | (40)

ஸர்க்கம் 20

கௌஸல்யா ராம ஸம்வாதம்

தன்மீம்ஸ்து புருஷவ்யாக்ரே நிஷ்க்ராமதி க்ருதாஞ்ஜஸௌ |

ஆர்தஸய்தோ மஹாத் ஜஜ்ஞே ஸ்த்ரீணு மந்த:புரே ததா | (1)

145 கைகேயியின் அந்தப்புரத்திலிருந்து கைகப்பி ராமன் வெளியில் வரும்பொழுது, அங்கிருந்த ஸ்திரீகள் யாவரும் பரிதாபமாகத் துக்கப்பட ஆரம்பித்தார்கள். தன் பிதா சொல்லாமலிருக்கையிலேயே அந்தப்புரத்தில் செய்யவேண்டிய லகல் காரியங்களையும் குறைவின்றி ராமன் செய்துவந்தாரே. லோகத்தில் எல்லாப்

150 பிராணிகளும் அடையவேண்டிய வஸ்துவாயும், அதை அடைவதற்கு ஸாதனமாயும் இருக்கும் ராமன், இன்றைக்குக் காட்டிற்குத் தூர்த்தப்படப் போகிறார். பிறந்தது முதல் கௌஸல்யையிடத்தில் பக்தி விசுவாஸம் மரியாதையுடன் பணிவிடை செய்வதுபோல், நம்மிடத்திலும் பணிவிடை செய்து வருகிறவரல்லவா? பிறர்

155 தன்னைக் கடுமையாகப் பூசினால் தான் கோபிக்கிறதில்லையே. கோபத்தை உண்டாக்கும் காரியங்களையும் செய்கிறதில்லையே. வேலம் ஆக்ரஹத்தால் கோபிக்கிறவர்களையும் இனிமையாகப் பேசி ஸமாதானப்படுத்துவார் அல்லவா? அப்படிப்பட்ட ராமன்

15 இன்றைக்குக் காட்டிற்குத் தூத்தப்படுகிறார். நமது ராஜா சிறிதும் புத்தியில்லாதவர். எல்லா பிராணிகளுக்கும் ஆதாரமான ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு அதனால் ஸகலலோகங்களிலும் நாசத்தை உண்டாக்கப் போகிறார்லவா' என்று, அங்குள்ள ராஜஸ்திரீகள் யாவரும் கன்றையிழந்த பசுவைப்போல் வாய்விட்டுக் கதறி மஹா ராஜாவை கித்தித்தார்கள். அப்படி அந்தப்புரத்திலுண்டான பயல் கரமான அழகைக்குரல் தசரதருடைய காத்தில் விழ, புத்திரனை விட்டுப் பிரிந்த சோகந்தால் தபித்துக்கொண்டிருந்தவர், வெட்கத் தாலும் துக்கத்தாலும் இருந்தவிடத்திலேயே மூர்ச்சையடைந்தார்.

25 அங்கிருந்து வெளியில் போய்க்கொண்டிருக்கும் ராமனும் அதைக்கேட்டு மிகுந்த வருத்தமடைந்து, அவர்களுடைய துக்கத்தைத் தீர்க்க வழியில்லாமல் அதைத் தான் அதிகப்படுத்தாமலாவது இருக்கவேண்டுமென்று, தன் துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டு, யானையைப்போல் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, இத்திரியங்களைச் சிதற விடாமல் லக்ஷ்மணனுடன் தன் தாயின் அந்தப்புரத்திற்கு வந்தார். 30 அங்கே வாசலிலிருந்த காவல்காரர்களுக்குத் தலைவர் மிகுந்த வயது சென்றவர், அவர், பலர் தம்மைக் கௌரவிக்க கையில் பிரம்புடன் உட்கார்ந்திருந்தார். அவர்கள் யாவரும் ராமனைக் கண்டவுடன் வெகு வேகமாக எழுந்து 'ஐய விஜயிபவ!' என்று ஆசிர்வறித்தார்கள். முதலாவது கட்டைத் தாண்டி இரண்டாவது கட்டில், மஹா ராஜாவினால் கௌரவிக்கப்பட்டு, வேதங்களில் கரைகண்ட பிராமணர்கள் இருக்கக் கண்டார். வயது முதிர்ந்த அவர்களை நமஸ் கரித்து மூன்றாவது கட்டில் கையைகளும் வயதுசென்ற ஸ்திரீகளும் காவல் காத்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்; அவர்கள் ராமனை ஸந்தோஷத்துடன் ஆசிர்வாதம் செய்து, உள்ளே போய் அவருடைய வரவைக் கௌஸல்யைக்குத் தெரிவித்தார்கள்.

45 தன் மகனுடைய ஷேமத்தைவேண்டி அவன் ராத்திரி முழுவதும் சிவமத்துடன் இருந்து, விடிந்தவுடன் மஹாவிஷ்ணுவை விதிப்படி பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தான். எப்பொழுதும் வீரதங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருந்த அந்த ராஜமஹிஷி, வெண்பட்டை உடுத்திக்கொண்டு, எல்லா மயக்கன பதார்த்தங்களுடன் பிராமணர்களை மூன்வீட்டு அன்னியில் மந்திரங்களுடன் நேராமம் செய்து கொண்டிருந்தான். தேவபுராணக்காகத் தயிர், அக்ஷதை, நெய் மோதகங்கள், ஹவில, பொரி, வெண்மையான மாலைகள், பாயணம், எள்ளன்னம், வமித்துகள், பூர்ணகும்பம் முதலியவை வைக்கப்பட்டிருந்தன. தன் மகனுக்கு ஷேமத்தைக் கொடுக்கும்படி அவன் தேவதைகளை ஐலத்தால் மிழ்வித்துக் கொண்டிருந்தான். எப்பொழுதும் வீரதங்களுடைய அனுஷ்டிப்பதால் அவருடைய தேகம் இளைத்திருந்தாலும், சரீர காந்தியால் தேவதைகளைப் போலிருந்தான். வெகு நேரமாகக் காணாத தன் அருமை மகன், தன் அந்தப்புரத்திற்கு வந்ததால் மெழிந்து, பெண்

55

குதிரை தன் குட்டியைக் கண்டு தாவுவதுபோல், ராமனை எதிர்கொண்டழைத்தான். ராமன் தன் தாயை பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து நின்றார். கௌஸல்யையும் தன் புத்திரனை பிரியத்தோடு கட்டியனைத்து உச்சி முகர்ந்து, அவரிடத்திலுள்ள ஆசைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தான். "வயதில் முதிர்ந்தவர்களும் தர்மவான் களும் மஹாத்மாக்களுமான உன் மூன்றோர்களான ராஜாவிஷிகளைப் போல் நீண்ட ஆயுளையும் ஒப்பற்ற கீர்த்தியையும் குல தர்மத்தையும் அடையக் கடவாய். உன் பிதா, செய்த பிரதிக்கையைத் தவறுதவர். உன்னிடத்தில் சொன்னபடி, இன்றைக்கே உன்னை இளவரசனாக அபிஷேகம் செய்வார். தர்மங்கள் யாவையும் அறிந்தவரல்லவா" என்று ராமனை ஆஸனத்தில் உட்காரவித்து, "இக்கேயே நீ போஜனம் செய்ய வேண்டும்" என்றார்.

70 அவர் ஸ்வபாவத்தில் வணக்கமுள்ளவர்; கௌஸல்யையிடத்தில் அவருக்குள்ள பக்திக்கு எல்லையில்லை. அவனால் கொடுக்கப்பட்ட ஆஸனத்தில் உட்காராமல் அதை அங்கேகீற்றுத் தொட்டு, கைகூப்பிக் கொஞ்சம் வெட்கத்துடன், "அம்மா! தங்களுக்குள் ஸீதைக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் மிகுந்த துக்கத்தைக் கொடுக்கும் ஒரு பெரிய பயம் நேர்த்திருக்கிறது. மஹாராஜா என் அபிஷேகத்தை நிறுத்திவிட்டார்; பரதனை இளவரசனாகச் செய்யப்போகிறார். நான் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் தண்டகாரணயத்தில் வளிக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டிருக்கிறார். இப்பொழுதே இவ்விருத்தே புறப்பட்டுப் போகிறேன். தங்களிடத்தில் உத்தரவுபெற்றுக் கொள்ள வந்திருக்கிறேன். மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத காட்டில், தேன் மிழங்கு பழங்கள் முதலியவைகளைத் தின்று மாய்ஸத்தை விலக்கித்தபஸ்வியாக வளிக்கப்போகிறேன். எனக்குரத்தனங்களால் இழைத்த இந்த ஆஸனத்தால் என்ன பிரயோஜனம்? தர்ப்பத்தினுடான வைதிக ஆஸனத்தையே நான் இப்பொழுது உபயோகிக்க வேண்டுமல்லவா" என்றார்.

85 அதைக் கேட்டவுடன் காட்டிலுள்ள ஸால மரத்தின் கிளை கோடரியால் வெட்டிக் தள்ளப்பட்டதுபோலும், தேவலோகத்தில் உள்ள தேவதை பூமியில் தள்ளப்பட்டது போலும் கௌஸல்யை பிரக்ஷையற்றுப் பூமியில் விழுந்தான். ஒருநாளும் துக்கத்தை அனுபவிக்காத தன் தாய், அடியற்றவாழைமரம்போல் வீழ்ந்ததைக் கண்டு, ராமன் ஸமீபத்தில் ஓடி துக்கியெடுத்து, அதிகப் பாரத்தைச் சுமந்து சிரமம் தீரக் கீழே விழுந்து புரண்டு எழுந்த பெண் குதிரையைப்போல் புழுதிபடிந்த அவருடைய தேகத்தைக் கைகளால் தடவிக் கொடுத்தார். பிறகு அவன் பிரக்ஷை தெளிந்து, அது வரையில் ஸூகந்தையே அனுபவித்து வந்தவனாகையாலும் துக்கத்தை அனுபவிக்கத் தகாதவனாகையாலும், லக்ஷ்மணன் கேட்டுக்கொண்டிருக்க ராமனைப் பார்த்து, "குழந்தாய்! எனக்கு நீ புத்திரனாகப் பிறக்காதிருந்தால் இவ்வளவு துக்கமுண்டாகாது.

95

100 புத்திரனில்லையென்ற துக்கத்தைத்தவிர மலடிக்கு வேறு துக்கமில்லை. எனக்கோ புத்திரன் பிறந்தான்; அவனை விட்டுப் பிரிவதால் புத்திரனைப் பெற்று வளர்த்த துக்கமும், விட்டுப்பிரியும் துக்கமும், பிள்ளையில்லாத மலடி அனுபவிக்கும் துக்கமும் நேர்ந்திருக்கின்றன. மலடியின் கஷ்டம் கேவலம் தேகத்தைப் பற்றினதே; நான் அனுபவிக்கும் வருத்தமோ தேகம் இத்திரியங்கள் மனம் யாவற்றையும் பற்றியது.

105 நான் இந்தப் பூமண்டல சக்கரவர்த்தியான அயோத்யாநிபதியின் பட்டமகிஷி. ஆனால் அதற்குத் தகுந்த ஐசுவரியம் ஆபரணம் அதிகாரம் முதலியவை எனக்கில்லை, என் கணவரும் என்னிடத்தில் அதிகப் பிரீதி வைக்கவில்லை. நீ பிறந்த பிறகு அவருக்கு உன்னிடத்திலுள்ள பிரீதியால் நான் அவ்விரண்டு ஸுகத்தையும் அடையலாமென்ற எண்ணத்தால் இதுவரையில் பிழைத்திருந்தேன். இனி இதைவிட அதிக துக்கத்தை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்குமே. இயற்கையாக நான் அனுபவிக்க வேண்டிய ஸுகம் எனக்கில்லை; அது போகட்டும், என்னைப்போல் பட்டமலிஷிகளாக இல்லாத சக்களத்திகள் என் கணவருடைய மனத்தைக் கலைத்து, அவருக்கு என்னிடத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரீதியைக் குறைக்கும்படியான குரூர வார்த்தைகளை இனிமேல் சொல்வார்கள், ஆனால் இதுவரையில் சொல்லவில்லையோ என்றால், ஜாடையாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தவர்கள் இனிமேல் ஸ்பஷ்டமாக என்னைப் பார்த்துக் கோபத்துடன் என்னுடைய பர்த்தாவிற்கெதிரில் நிற்காதே. போ' என்பார்கள். பரிசாஸமாக "மலடிக்கு உன் ஸவயங்கனும் ஸந்தோஷமும் எதற்கு?" என்பார்கள். சக்கரவர்த்தி என் வீட்டிலிருக்கும்பொழுது அஸூயைக்கொண்டு அவரைப் பலாத்காரமாய் 'இங்கே உமக்கென்ன வேலை? என் அந்தப்புரத்திற்குப் போவோம், வாரும்' என்று இழுப்பார்கள். அவர்களுடைய பிறப்பையும் ஸ்திதியையும் யோக்கியதையையும் கவனித்தால்

120 இந்த வார்த்தைகளை என்னைப் பார்த்துச் சொல்லத் துணிவார்களா? இப்பொழுது எனக்கு நேர்ந்த கௌரவக்குறைவையும் கஷ்டத்தையும் பார்த்தல்லவா அப்படிப் பேசத் தைரியமுண்டாக்கும்? ஸ்திரீகளுக்கு இதைவிடக் கஷ்டமுண்டோ? என் துக்கத்திற்கும் அழகைக்கும் எல்லையே இல்லை; சொல்லவும் முடியாதது. மஹா

130 பராக்கிரமசாலியான நீ, மூத்த புத்திரன்; அடுத்தபடி மஹாராஜா ஆகவேண்டியவன். நீ இங்கிருக்கும்பொழுதே இந்தத் துக்கங்கள் எனக்கு நேர்ந்திருக்கின்றன. நீயும் இங்கிருந்து போய்விட்டால் கேட்க வேண்டுமோ? அதைவிட நான் உயிரை விடுவது நல்லது. ஒவ்வொரு நாளும் என் கணவர் என்னை அவமதிக்கிறார். மற்றவர்களைவிட நான் கேவலமான பதவியிலிருக்க வேண்டியதாகிறது. ஆனால் இப்பொழுது கைகேயியின் வேலைக்காரிகளுக்கு ஸமமாக நடத்தப்படுகிறேன். நன்றாய் யோசித்தால் அவர்களுக்கும் கீழ்ப்

பட்டவள் நான்; ஏனென்றால், அவர்கள் கைகேயியின் பிரியத்திற்கு பாத்திரர்களல்லவா? நான் அப்படியல்லவே.

140 இதுவரையில் எனக்குச் சுருணை செய்து வந்தவனும் என்னிடத்தில் இனி பேசவே மாட்டான். என்னிடத்தில் பிரியமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தால், அவனும், கைகேயியின் புத்திரன் என்ன செய்துவிடுவானோ என்று பயப்படுவான். இனி என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் கோபம் கொண்டு, வருமையான வார்த்தைகள் அவருடைய வாயில் வருமே ஒழிய வேறில்லை. இப்படிப்பட்ட கஷ்டமும் நேர்ந்துவிட்டால் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அவருடைய முகத்தைப் பார்க்க நான் எப்படி ஸஹிப்பேன்? நீ பிறந்த இந்தப் பதினேழு வருஷங்களாய் எவ்வளவோ கஷ்டங்களைப் பொறுமையுடன் அனுபவித்து வந்தேன். நீ சீக்கிரமாக யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்யப்படுவாய். அப்பொழுதாவது

150 எனக்கு ஸுகம் நேருமென்றல்லவா இருந்தேன்? இனிமேல் அந்த நம்பிக்கையற்ற, சக்களத்திகளின் குரூரமான வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு, தேகம் இளைந்து, அவர்கள் செய்யும் அவமானங்களை வெகு காலம் பொறுக்க முடியுமா? அந்தத் துக்கத்திற்கு முடியும் கிடையாதல்லவா?

எனக்கோ பால்யமும் பலமும் அழகும் சென்றுவிட்டன. இனிமேல் மஹாராஜாவுக்கு என்னிடத்தில் பிரீதியுண்டாகக் காரணமில்லை. பூர்ணசந்திரனைப்போல் காந்தியுள்ள உன் முகத்தைப் பார்க்காமல் வெகு தீனமாகப் பிழைக்க என்னால் முடியாதது.

160 வேறொன்றும் ஆச்சரியமில்லை. கணக்கில்லாத விரதங்களை அனுஷ்டித்து, தேவதைகளைப் பூஜித்து, உபவாஸங்களைச் செய்து, எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு உன்னைப் பெற்று வளர்த்தேன். எல்லாம் வீணாயிற்றல்லவா? என் பாக்கியம் அவ்வளவே.

165 மறை காலத்தில் பெரிய ஆற்றில் திடீரென்று வெள்ளம்பெருகி வந்தால் கரைகள் உடைவதுபோல், திடீரென்று எனக்கு நேர்ந்த இந்தப் பெரும் துக்கத்தால் என் ஹிருதயம் தளராமல் கெட்டியாயிருப்பதைப் பார்த்தால் அதற்கு நாசமில்லையோ? இவ்வளவு துக்கங்களையும் பொறுக்கும் என் தேகம் இரும்பால் செய்யப்பட்டதோ? என நினைக்கவேண்டி இருக்கிறது. மனுஷ்யர்களுக்கு ஏற்பட்ட காலத்திற்கு முன்பு மரணம் நேராதென்பது நிச்சயமென்று இதனால் தோன்றுகிறது. சாவே எனக்குக் கிடையாதோ? அல்லது யமலோகத்தில் எனக்கு இடமில்லையோ! அழுதகொண்டிருக்கும் பெண்மனை ஸம்ஹம் கௌவிக் கொண்டு போவதுபோல், இந்த கடினமே யமன் என்னைக்கொண்டு போகமாட்டானா? நமக்கு ஏற்பட்ட காலத்திற்கு முன் நமது இஷ்டப்படி, உரணம் நேருமென்றிருந்தால், கன்றை விட்டுப் பிரிந்த பசுவைப்போல் உன்னைவிட்டுப் பிரிந்து பிழைத்திருப்பதை விட யமனுடைய வீட்டிற்கு இப்பொழுதே போவோன்.

180 ஐயோ! என் குழந்தைக்கு ஷேமமுண்டாக வேண்டுமென்று நான் செய்த விரதங்களும், தானங்களும், நியானங்களும், பூஜைகளும் உவர்நிலத்தில் விதைத்த தானியத்தைப்போல் வீணாயிற்றல்லவா? எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் இதே அதிக துக்கத்தை உண்டாக்குகிறது.

185 நீ வனத்திற்குப் போனபிறகு நான் இங்கே என்ன செய்வேன்? உன்னுடன் நானும் காட்டிற்கு வருகிறேன். தேசத்தில் பலமற்று, வயது சென்ற பசு, நான் மிக்க பிரீதி வைத்திருக்கும் கன்றின்பின் போமேயன்றி, அதைவிட்டுப் பிரிந்திருக்குமா" என்று அந்தக் கொடிய துக்கத்தைப் பொறுக்க முடியாமல், ராமனைப் பிரிவதாலும் சக்களத்தினால் தனக்கு இனிமேல் நேரக்கூடிய கஷ்டங்களை நினைத்தும், ஸத்தியமென்ற பாசத்தால் ராமன் கட்டுப்பட்டு மேற்

190 சொன்ன துக்கங்களைத் தீர்க்க முடியாமலிருப்பதை யோசித்தும், பெண் கின்றர பகி, தன் குஞ்சு வேடனூடைய வசியில் கட்டுப்பட்டுத் தவிப்பதைப் பார்த்துக் கதறுவதுபோல் வாய்விட்டழுதாள்.

புருச மஸூகி மமர்ஷிதா ததா
புறா விவலாப ஸமீக்ய ராக்வம் |
வ்யஸை முபநிஸாம்ய னா மஹத்
ஸாதமிவ பதீதமவேக்ய கிந்தரீ || (55)

ஸர்க்கம் 21

ராமன் கௌஸல்யையை ஸமாதானம் செய்தது

ததா து விஸபந்தீம் தாம் கௌஸல்யாம் ராமமாதரம் |
உவாச வக்ஷமனோ தீந: தத்கால ஸதீருபஸம் வச: || (1)

அப்படி பிரலாபிக்கும் கௌஸல்யையைப் பார்த்து வக்ஷமணன் மிகுந்த வருத்தத்துடன் அந்த ஸமயத்திற்குத் தகுந்தபடி பின் வருமாறு பேசினார்.

5 "அம்மா! ஒரு ஸ்திரீயின் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு, தனக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய ராஜ்யத்தை விட்டு ராமன் காட்டிற்குப் போவது உசிதமென்று எனக்கும் தோன்றவில்லை. 'கைகேயியின் உத்திரவால் நான் போகவில்லை; அரசனுடைய கட்டணியாலல்லவா போகிறேன்" என்றால், அவரோ மிகவும் வயது

10 சென்றவர்; இந்திரிய ஸுகங்களில் ஆசையை ஒழிக்க முடியாதவர். ஆனால் 'பரிசுத்தமானவனை இந்திரியங்கள் என்ன செய்ய முடியும்' என்றால், இப்பொழுது அவர் ஒரு ஸ்திரீயிடத்தில் எல்லையற்ற ஆசை கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் அவருடைய புத்தி விபீதமாயிருக்கிறது. இது அநியாயமென்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. நான் மிகவும் பிரீதி வைத்த ஸ்திரீயை ஸந்தோஷப்படுத்துவதற்காக,

எல்லையற்ற அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கும் ஒரு மஹாராஜா என்ன நான் சொல்லமாட்டார்? என்னதான் செய்யமாட்டார்? 15

"ராமனிடத்தில் எந்தக் குற்றத்தையாவது தோஷத்தையாவது கண்டு வளத்திற்கு அனுப்பியிருக்கக்கூடாதோ" என்றால் ராஜா துரோகம் முதலிய கொடிய குற்றங்களை ராமன் செய்தாரா? அல்லது கோரமான பாபங்களைச் செய்தா ரென்றாவது சொல்ல முடியுமா? அவருக்குப் பரமசத்துருவானாலும், அல்லது ஏதாவது குற்றம் செய்து அதற்காக அவரால் தண்டிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர் இல்லாதவிடத்திலும் அவரைப்பற்றித் தோஷத்தைக் கற்பிக்கக்கூடிய மனிதனை இந்த லோகத்தில் காணேன். அப்படியிருக்க அவருக்கெதிரில் எவனாவது சொல்லத் துணிவானோ? 20 25

"இது நான் ஊஹமாகச் சொல்லும் விஷயமல்ல. எல்லோருக்கும் வெளிப்படையாகத் தெரிந்ததே, ராமனோ தேவதைகளைப் போல் பரமசுத்தர்; அவருடைய மனமும் வார்த்தையும் நடத்தையும் நியாயமான வழியிலேயே எப்பொழுதும் நடக்கும்; குடிகளின் இஷ்டத்தை அனுஸரீகிறவர்; பெரியோரால் பழக்கப்பட்டவர்; இந்திரியங்களை அடக்கினவர்? கைகேயி முதலிய சத்துருக்களுக்கும் பிரியமானவர்; தர்மஸ்வரூபி; மேற்சொன்ன குணங்களில்லா விட்டாலும் ஸகல தோஷங்களிருந்தாலும், மூத்த புத்திரனென்ற நியாயத்தால் ராஜ்யத்திலிருந்து விலக்கத்தகாதவர், இப்படியிருக்க, தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் எந்த மனிதனாவது யாதொரு காரணமில்லாமல் அவரை ராஜ்யத்திலிருந்து தூர்த்தவானோ? 30 35

"அது போகட்டும். அரசனுக்குப் பால்யம் திரும்பியிருக்கிறது; காமத்திற்கு வசப்பட்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவருடைய வார்த்தையை ராஜா கீதியறிந்த எந்தப் புத்திரனாவது கவனிப்பானோ? ஆகையால் அண்ணா! இந்த விஷயம் பிறர்க்குத் தெரிவதற்குள் இந்த ராஜ்யத்தை ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொள்ளும். நான் கையில் வில்லை எடுத்துப் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு தற்களைக் காப்பாற்றும் பொழுது எவனாவது நம்மை மீற முடியுமா? கொல்லவந்த யமனை ஐயித்தாலும் ஐயிக்கலாம்; நம்மை நெருங்கவும் முடியுமோ? இந்த நகரத்திலுள்ள ஐனங்கள் அனைவரும் சேர்ந்து நம்மை எதிர்த்தாலும் என் கூர்மையான பாணங்களால் இதை மனுஷ்ய ஸஞ்சார மில்லாமல் செய்யமாட்டேனா? பரதனுக்கு நண்பர்களுக்கும் உதவி செய்கிறவர்களையும், அவர்கள் யாராயிருந்தாலும் ஒரு கொடியில் நாசம் செய்கிறேன். கொட்டினால் தேன், கொட்டாவிட்டால் பின்னைப் பூச்சியல்லவா? ஏழையைக் கண்டால் மோழையும் பாலாதோ? 40 45 50

நமது பிதா கைகேயினில் தூண்டப்பட்டு, நமது சத்துருக்களுக்கு உதவிசெய்தால், அந்தத் துர்புத்திபிடித்தவரை ஏன் னிறையில் வைக்கக்கூடாது, ஏன் கொல்லக்கூடாது? எல்லையற்ற கர்வத்தை யடைந்து, இதைச் செய்யலாம், இதைச் செய்யக்கூடாதென்ற விவேக

55 மின்னிக் கெட்ட வழியில் நடப்பவரை, நமக்குக் குருவானாலும் பிதாவானாலும் கெடுத்த அந்த வழியிலிருந்து விலக்க வேண்டுமென்று மனு முதலிய தர்ம சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன.

60 உமக்குத் தர்மமாய்க் கிடைக்கவேண்டிய இந்த ராஜ்யத்தைக் கைகேயிக்குக் கொடுக்கத் துணிந்ததற்கு என்ன காரணம்? தன்னை யங்கனால உம்மை ஐயித்துத் துரத்திவிடலாமென்றா? அல்லது, முன்பு கைகேயிக்குக் கொடுத்த வரங்களைப் பூர்த்தி செய்வதென்ற காரணத்தாலோ? அவ்விரண்டும் இங்கே செல்லாது, உம்மையும் என்னையும் விரோதித்துக்கொண்டு பரதனுக்கு இந்த ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க இவரால் முடியுமா?

65 அம்மா! ராமன் என் ஸகோதரர், என்னால் பூஜிக்கத்தகுந்தவர். அவரிடத்தில் உண்மையான பிரீதியை வைத்திருக்கிறேன். நான் பேசும் ஸத்தியத்தையும் கையில் பிடித்திருக்கும் வில்லையும் கொடுத்திருக்கும் தானங்கனையும் செய்திருக்கும் தேவபுனைகனையும் ஸாக்ஷி வைத்து ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன். பயங்கரமான காட்டிற்கு ராமன் போனாலும் ஸரி; ஜ்வலிக்கும் நெருப்பில் குதித்தாலும் ஸரி; அவருக்கு முன் என்னை அங்கே பார்க்கலாம். தாயே தாய்கள் படும் கஷ்டத்தை என் வீரியத்தால் அழிக்கிறேன். என் பராக்ரமத்தைத் தாங்களும் அண்ணளும் இன்றல்லவா பார்க்கப் போகிறீர்கள்" என்றார்.

75 அதைக் கேட்டுக் கௌஸல்யை சோகத்தால் மனம் கலங்கி அழுதுகொண்டு, "குழந்தாய்! தம்பி லக்ஷ்மணன் சொன்ன வார்த்தைகள் காதில் விழாதனவா? இதற்குமேல் என்ன செய்யவேண்டுமென்று உனக்குத் தோன்றுகிறதோ அப்படிச் செய். "பிதாவின் கட்டணையை எவ்வாறு மீறி நடப்பேன்" என்று சொல்லலாம். ஆனால் இது அவர் செய்த கட்டணையல்ல; எனக்கு விரோதியான கைகேயி செய்த கட்டணை; மேலும் தர்மவிரோதமானது. அப்படியிருக்க அதைக் கேட்டு, துக்கத்தால் தவிக்கும் என்னை அசாதையாய் விட்டு நீ காட்டிற்குப் போவது சியாயமா?

85 நீ ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்தவன்; உன் பிதாவின் கட்டணையை சிறைவேற்றுதிறதென்ற தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க விரும்புகிறாய். ஆனால் அதைக் காட்டிலும் மேலான தர்மம் ஒன்றுண்டு. கேள். லோகத்திலுள்ள மற்ற யாவற்றையும் காட்டிலும் தாயே ஒருவனுக்கு மேலான வஸ்துவென்று தர்மசாஸ்திரங்கள் உபதேசிசின்றன. ஆகையால் நீ இங்கிருந்தே எனக்குப் பணிவிடை செய். இதைவிட சிரஷ்டமான தர்மமில்லை. முன் காலத்தில் காசியப்ர் இந்திரியங்களை அடக்கி, தன் வீட்டிலிருந்தே தன் மாதாவுக்கு ஒப்பற்ற சுச்சுரைச் செய்தவர்தான். அந்த சிரஷ்டமான தவத்தால் உத்தமலோகங்களை அடைந்து பிரஜாபதிகளில் ஒருவரானார்.

95 உன்பிதா உனக்கெப்படியோ நானும் அப்படியல்லவா? உனக்கு அவர் எப்படிப் பூஜிக்கத் தகுந்தவரோ நானும் அப்படியல்லவா?

அவருடைய கட்டணையை எப்படி சிறைவேற்ற வேண்டுமோ அப்படியே என் கட்டணையையும் சிறைவேற்ற வேண்டுமல்லவா? நீ காட்டிற்குப் போவதில் எனக்கிஷ்டமில்லை. அதற்கு அனுமதி கொடுக்க மாட்டேன். நீ இல்லாமல் எனக்கு என்ன ஸுகம்? உன்னைவிட்டு நான் பிழைத்திருக்கவும் வேண்டுமோ! உன்னுட 100 னிருந்து நான் புல்லாத தின்றுகொண்டிருந்தாலும் அதுவே எனக்கு நல்லது. நான் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது நீ என்னை விட்டுக் காட்டிற்குப் போனால், நான் பட்டினியிருந்து பிராணனை விடுவேன். முன் காலத்தில் ஸமுத்திர ராஜன் தன் தாய்க்கு துக்கத்தை உண்டுபண்ணின பாபத்தால் பிராம்மணனைக் கொன்ற வர்கள் அடையும் நரகத்தை அடைந்தான். நீயும் நரகத்தில் என்றும் அழியாத துக்கத்தை அடைவாய்" என்றான்.

இப்படித் தீனமாய்த் தன் தாய் பிரலாபிப்பதைக் கேட்டு, தர்மத்தர்மவான ராமன், தர்மத்தை அனுஸரித்து "நான் என் பிதாவின் ஆக்களுமையும் சிறைவேற்றவேண்டும்; தங்களுடைய கட்டணையையும் கீழ்ப்படியவேண்டும்; ஆனால் ஒரே காலத்தில் இரண்டையும் அனுஷ்டிக்க முடியாது. மேலும், அவருடைய கட்டணையோ முந்தினது. அதையே இப்பொழுது சிறைவேற்ற வேண்டும். அதை மறக்கக்கூடாது. ஆகையால் நான் வனத்திற்குப் போகவேண்டும். தங்கள் பாதத்தில் நமஸ்கரிக்கிறேன். கிருபை செய்து அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். 115

"இப்படிச் செய்து உன் தாய்க்குத் துக்கத்தை உண்டு பண்ணலாமா" என்றால், முன் காலத்தில் ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த கண்டு மஹரிஷி, தன் தகப்பன் உத்தரவால் ஒரு பசுவைக் கொன்றார் அவர் தபஸ்வியல்லவா? ஞானியல்லவா? நமது குலத்தில் ஸகர 120 ரென்ற ஓர் அரசரிருந்தார். தன் அறுபதினாயிரம் புத்திரர்களை இந்தப் பூமி முழுதையும் வெட்டும்படி கட்டணையிட்டார். அதை சிறைவேற்றி அதனால் அவர்கள் சாம்பலாக எரிக்கப்பட்டார்கள். அப்படி உயிரைக் கொடுத்தாவது என் பிதாவின் கட்டணையை சிறைவேற்ற வேண்டியிருக்க, பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் காட்டிலிருப்பது ஒரு பெரிய கஷ்டமா? தன் பிதாவின் ஆக்களுயால் பரசுரமர் தன் தாயான ரேணுகையைக் கோடரியால் வெட்டிக் கொன்றார். அப்படியிருக்கத் தங்களுக்குச் சில காலம் துக்கத்தை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்று தயங்கலாமா? இதைப்போல் தேவதைகளுக்கு 130 ஸம்மான இன்னும் பலர் தங்கள் பிதாவின் வார்த்தையை சிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். நானும் அப்படியே செய்ய விரும்புகிறேன். இது நான் ஒருவன் மாத்திரம் அனுஷ்டிக்கும் தர்மமல்ல. பிறரால் அனுஷ்டிக்கப்படாததல்ல, நான் இப்பொழுது சொன்ன பெரியோர்கள் இப்படியே பிதாவின் வார்த்தையை சிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நமது முன்னோர்கள் இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரியோர் நடந்த வழியிலேயே நானும் நடக்கிறேன். லோகத்தி

140 லுள்ள எல்வோரும் அனுஷ்டிக்கும் மேலான தர்மம் இதேயன்றி நான் ஸ்வபுத்தியால் கல்பித்ததல்ல, தங்களுக்கு வருத்தத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் செய்ததுமல்ல. பிதாவின் கட்டளைையை நிறைவேற்றுவதால் மாதாவிற்றுகக் கொஞ்சம் துக்கம் நேர்ந்தாலும் அதனால் கெட்டவன் உலகத்தில் இதுவரை யிலுமில்லை" என்றார்.

145 நன்றாகப் பேசும் திறமையுள்ளவர்களுக்குள் மேலானவரும், வில்வாளிகளுக்குள் ஒப்பில்லாதவருமான ராமன் லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து, "லக்ஷ்மணா! உனக்கு என்னிடத்திலிருக்கும் எல்லியற்ற பிரீதியையும், உனது பராக்ரமத்தையும், தைரியத்தையும், ஒருவராலும் தாங்கமுடியாத தேஜஸையும் அறிவேன். ஸத்தியத்தின் சஹஸ்யத்தையும், சாந்தியின் சஹஸ்யத்தையும் அறியாமல் என் தாய் மிகவும் வருத்தப்படுகிறாள். தர்ம சஹஸ்யத்தை அறிந்த நீயும் இப்படிச் சொல்வது ஸரீயல்ல. ஸத்தியம் தர்மத்திலேயே வேரூன்றியிருக்கிறது. ஆகையால் புருஷார்த்தங்களில் ஸத்தியமே மேலானது. இப்பொழுது என் மாதாவின் வார்த்தையைக் காட்டிலும் பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றுவதால் அந்த தர்மம் கிடைக்கும். 'தர்மத்தில் ஆசையுள்ளவன் பெற்றோர்களுக்கு காவது பிராம்மணர்களுக்காவது ஒரு விஷயத்தை பிரதிக்கை செய்துவிட்டுப் பிறகு தவறுவானா? இப்பொழுது என் பிதாவின் உத்தரவால் கைகேயி என்னை வணம் போகச் சொன்னார். அவருடைய ஆக்கிரமம் மீறி நடக்க நான் சக்தியற்றவன். ஆகையால் 'நமது தகப்பனாயிருந்தாலும் அவரைக் கொன்றுவிட்டு, இந்த ராஜ்யத்தை ஆளுவோம்' என்ற ஷத்திரியர்களுக்கு மாத்திரமுள்ள குருரமான புத்தியை விடு. நாஸ்திகர்களைப்போல் தர்மத்திற்கு ஒவ்வாத சீதியை மாத்திரம் அனுஸரிக்காதே. பிறகுக்கு ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணும் வழியில் செல்லாதே. நான் நடப்பதைப் பாசீ" என்று லக்ஷ்மணனிடத்திலுள்ள மிகுந்த வாத்ஸல்யத்தால் இப்படிச் சொல்லி, மறுபடியும் கௌஸல்யையை நமஸ்காரம் செய்து கைகேயி பீக்கொண்டு, "அம்மா! தாங்களுக்கும் நானும் வீரதையும் லக்ஷ்மணனும் ஸுமத்திரையும் என் பிதாவின் ஆக்கிரமத்தைக் கீழ்ப்படிய வேண்டியது புராண தர்மம். முதலில் அவர் உத்தரவு செய்தபடியால் அப்படிப் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் காட்டில் வளித்துவிட்டுப் பிறகு தங்களுடைய கட்டளைப்படி, தங்களுடைய பக்கத்திலிருந்து கச்சுறவை செய்வேன். மூன் காலத்தில் யயாதி ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து மூலியில் விழுந்து, பிறகு ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனதுபோல், நானும் கொஞ்ச காலம் கஷ்டத்தை அனுபவித்து என் பிரதிக்கையை நிறைவேற்றி மறுபடியும் தங்களைத் தரிசனம் செய்கிறேன். ஆகையால் தாங்கள் துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டு எனக்கு உத்தரவு கொடுக்க வேண்டும். நான் ஷேமமாய்ப் போய் வருவதற்கு வேண்டிய மங்கள வாரியங்களைச் செய்யவேண்டும். என் பிராணன் மேல் ஆணை

வைத்துக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது என் அபிஷேகத்திற்காகச் செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகளை நிறுத்திவிட்டு, துக்கத்தை வெளியில் காட்டாமல் தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக நான் வணத்திற்குப் போவதை அங்கீகரிக்க வேண்டும்" என்றார். 180

"ராமன் இப்படித் தர்மத்தை அனுஸரித்தும் கொஞ்சம்கூட வருத்தமில்லாமலும், உறுதியாயும் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கௌஸல்யை துக்கத்தால் மூர்ச்சையடைந்தான். பிறகு பிரகளை தெளிந்து "குழந்தாய்! நமக்குள்ள சரீர ஸம்பந்தத்தாலும் உன்னைப் பெற்று வளர்த்ததாலும் உன் பிதாவுக்கு ஸமமாக நீ என்னைப் பூஜிக்க வேண்டும். சொல்லமுடியாத துக்கத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் என்னை விட்டு நீ காட்டிற்குப் போகக் கூடாது. அதற்கு ஸம்மதிக்கமாட்டேன். நீ இல்லாமல் இந்த லோகத்தில் நான் பிழைத்திருந்தென்ன பயன்? பிதிருலோகத்திலாவது, ஸ்வர்க்கத்திலாவது, ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் மேல் லோகங்களிலாவது நான் இருந்தாலும் என்ன ஸுகம்? உன்னருகில் ஒரு முகூர்த்தமிகுப்பதற்கு இவையெல்லாம் சடாகுமா" என்றார். 185 190

யானையைப் பிடிக்கிறவர்கள், தீவட்டிப் பந்தங்களுடன் அது போகும் வழியில் ராத்திரியில் நின்று தடுத்தாலும், அதன் கோபம் அதிகரிக்குமெய்யல்லது. தான் குறிவைத்த பாதையிலிருந்து திரும்புமோ? அப்படித் தன் தாய் வெகுஜீனமாக பிரலாபிப்பதைக் கேட்டு, ராமனுடைய மன உறுதி மறுபடியும் பலமடைந்தது. அவன் சோகத்தால் பிரகளை யற்றிருப்பதையும் லக்ஷ்மணன் துக்கத்தால் தவிப்பதையும் பார்த்தும், தர்மத்தில் நாடிய மனத்தையுடைய ராமன், தர்மத்தை அனுஸரித்து மறுமொழி சொன்னார். இப்படி நான்கு பக்கங்களிலும் தர்மத்தால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு, அவைகளில் உத்தமமான தர்மம் எது என்று கண்டு பிடித்து, அதை ஒரே உறுதியாக அனுஷ்டித்தவர்கள் ராமனைத் தவிர இந்த மூன்று லோகங்களிலும் வேறு ஒருவர் உண்டோ? இப்படிப் பேசத் தகுந்தவர் அவரே. "லக்ஷ்மணா! உனக்கு என்னிடத்திலுள்ள பக்தியையும் உன் பராக்ரமத்தையும் நன்றாக அறிவேன். ஆனால் என் அபிப்பிராயத்தைப் பூரணமாக அறியாமல் நீயும் என் தாயும் எனக்கு வீண் வருத்தத்தை உண்டாக்குகிறீர்கள். தர்மத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமாக இதுவரையில் சொன்ன வார்த்தைகளை விலாதாரமாகச் சொல்லுகிறேன் கேள். ஒருவனுடைய பாரியை அவனுடைய கட்டளைப்படி, நடப்பதால் தர்மத்தையும், அவனுடைய பிரீதிக்குப் பாத்திரமாயிருப்பதால் காமத்தையும், நல்ல புத்திரனைப் பெறுவதால் அத்தத்தையும் ஸம்பாதிக்கிறாள். ஒரே ஸ்திரீமூன்று புருஷார்த்தங்களையும் கிடைக்கச் செய்கிறாள். இப்படியே தர்மார்த்த காமமென்ற புருஷார்த்தங்கள், தர்மத்தால் கிடைக்கும் ஸுகத்திற்கு உபாயங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றன. தர்மம் ஒன்றையே நன்றாக அனுஷ்டித்தால் இம் மூன்றும் கிடைக்கும். இதைப் பற்றி எனக்குக் கொஞ்சம்கூட ஸந்தேகமில்லை. மேற்சொன்ன புரு 195 200 205 210 215

- 220 ஷார்த்தங்கள் எதனால் கிடைக்காதோ அதை ஆரம்பிக்கக்கூடாது. எந்தக் காரியத்திலிருந்து தர்மம் விளையுமோ அதையே செய்ய வேண்டும். கேவலம் அர்த்தத்தையே நாடுகிறவனை லோகத்தார் அனைவரும் வெறுக்கிறார்கள். கேவலம் காமத்தையே நாடுவதும் அப்படியே இப்பொழுது நான் செய்ய வேண்டிய தர்மம் என்ன வென்று யோசிப்போம். தனுர்வேதம் ராஜஸீதி முதலியவைகளை எனக்கு உபதேசித்ததால் மஹாராஜா எனக்கு ஆசாரியர். என்னைக் காப்பாற்றும் அரசன். என்னைப் பெற்ற பிதா. வயதால் பெரியவர். அப்படிப்பட்டவர் கோபத்தாலோ, ஸந்தோஷத்தாலோ, காமத்தாலோ ஏதாவது ஒன்றைக் கட்டளைவிட்டால் குருரமான தன்மை பையும் நடத்தைபையும் உடையவனைத்தவிர, சொன்ன வார்த்தையை நிறைவேற்றுவதென்ற தர்மத்தை அறிந்த வேறு யாராவது அதை நிறைவேற்றாமலிருப்பானா? நான் குரு ஸ்வபாவமுள்ள வனல்ல. என் பிதாசெய்த பிரதிக்ஷையை என்னால் முடிந்தவரையில் நிறைவேற்றுவேன்.
- 235 அவர் நம்பிருவருக்கும் பிரபு. என் தாய்க்கும் அப்படியே. அவளுக்கு அவரே உத்தம கதி. அவள் புண்ணியலோகங்களை அடைவ தற்கு அவரே ஸாதனம். நமது முன்னோர்களைக் காட்டிலும் அவர் விசேஷமாகத் தர்மத்தை அனுஸரித்து. நெறிதவருமல் ராஜ்யபால னம் செய்துவரும்பொழுதுஎன் தாய் திக்கற்ற ஒரு ஸாதாரண ஸ்திரீ யைப்போலவும், புருஷனை இழந்தவளைப்போலவும் என்னுடன்
- 240 வளத்திற்கு வருவது உசிதமா? அம்மா! நான் வளத்திற்குப்போகிறேன். உத்தரவு கொடுங்கள். நான் திரும்பி நோமமாய் வந்து சேருவ தற்கு மங்களகாரியங்களைச் செய்யுங்கள். யயாதி மஹாராஜா ஸ்வர்க் கத்திலிருந்து தள்ளப்பட்டு ஸத்தியத்தைச் சொன்னதால் மறுப டியும் வீரர்க்கத்திற்குப் போனதைப்போல், நானும் பதினான்கு வருஷங்கள் முடிந்தவுடன் திரும்பி வருகிறேன். தர்மமாகக் கிடைக் காத இந்த ராஜ்யத்தில் ஆசைப்பட்டு கீர்த்தி என்ற விசேஷப் பிரயோஜனத்தைத் தள்ளிவிட என்னால் முடியாது. நமது ஜீவ காலம் வெகு ஸ்வல்பம். மின்னல்கொடியைப் போல் நிலையற்றது. அதில் அதர்மத்தைச் செய்தாவது இந்த பூமியை ஆளவேண்டு மென்ற எண்ணம் எனக்கில்லை" என்று புருஷோத்தமரான ராமன் தன் தாயை ஸமாதானப்படுத்தி கைகேயியின் சொற்படி அங்கிருந்து சீக்கிரமாகப்பறப்பட்டு வளத்திற்குப்போக விச்சயித்து. லக்ஷ்ம ணனுக்குத் தன் உண்மையான அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்து தன் தாயை பிரதக்ஷினம் செய்து உத்தரவு பெற்றுக்கொள்ள
- 255 உத்தேசித்தார்.

புராணதீயந் நரவ்ருஷுபு: ஸ்வமாதரம்
பராக்ரமாத் திக்மிஷு-ரேவ தீண்டிகாந் |
அதாதுஜம் ப்ருசமநுபராஸ்ய தீர்ஸநம்
சார தாம் ஸ்ருதி ஜநதீம் ப்ரதக்ஷினம் | (65)

ஸர்க்கம் 22

ராமன் லக்ஷ்மணனை ஸமாதானம் செய்தது

அதீ தம் வ்யத்யா தீநம் ஸவிஸேஷ மமர்ஷிதம் |
ஸ்வஸந்தமிய நாகேந்தீரம் க்ரோதீ வில்பரிதேஷணம் | (1)

- மஹாஸூக்ய மனம் அவருக்கு வசப்பட்டது. ஸகலப்பிராணி களிட்டுத்திலும் அவர் செலுத்தும் சக்தி அந்த ஸமயத்தில் அவ ருடைய வார்த்தைகளால் வெளிப்பட்டது. லக்ஷ்மணன் ராம னுக்கு அந்தரங்கமானவர்களில் மேலானவர்; அதிகப் பொறுமை யில்லாதவர். கோபத்தால் அவருடைய கண்கள் பரந்து இருந் தன. அப்படியிருந்தும் தனக்கு மித்திரனும் தம்பியும் பிரியமான வனுமான காரணத்தால் ராமன் எல்லாவற்றையும் மறந்து, அவருக் கெதிரில் நின்றுகொண்டு, "லக்ஷ்மணா! நீ ஸ்வபாவத்தில் அதிக தைரியசாஸியல்லவா? அரசனிடத்திலுள்ள கோபத்தையும் என் னைப்பற்றின வருத்தத்தையும் உனக்குள் அடக்கு. அபிஷேகத் திற்காக எல்லாம் தயாராயிற்றே. இப்பொழுது அது நடக்கா விட்டால் நமக்கு அவமானமல்லவா" என்றால், அது நமது பலவீ னத்தால் ஏற்படவில்லையே. மேலும் நமது பிதா செய்த பிரதிச் ஶ்டையை நிறைவேற்றி அவர் உத்தமகதியை அடையும்படி செய் கிறேன் என்று மிகவும் ஸந்தோஷப்படவேண்டும். ஆகையால்
- 20 என் அபிஷேகத்திற்காகச் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகளை நிறுத்தி விட்டு, நமது பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய். எனக்கு அபிஷேகம் நடக்கவில்லையே என்று என் தாய்க்கு மிகுத்த வருத்தம். நான் திரும்பி வருவேனென வரமட்டேனே என்ற பெரிய ஸந்தேகம். ராமன் பிதாவின் கட்டளையை வெகு ஸ்வல்பமாக நிறைவேற்றி, அதிசீக்கி ரத்தில் வளத்திலிருந்து திரும்பிவருவான். இதைப்பற்றி நீ கவலைப் படவேண்டாமென்று நீ அவளுக்குச் சொல்லி அவள் வருத்தப் படாமல் செய்யவேண்டும். இந்த ஸந்தேகத்தால் அவள் துக்கப் படு வதை ஒரு ஷுணம்கூட நான் பார்க்கப் பொறுக்கமாட்டேன்.
- 25 "நான் இதுவரையில் தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது என் தாய் களுக்குப் பிதாவுக்கும் அல்ப விஷயங்களிலும் பிரியமில்லாமல் நடந்த நிலை. நமது பிதா எப்பொழுதும் விஜயத்தையே பேசுகிறவர்; செய்த பிரதிக்ஷை தவறார்; வீணுகாத பராக்கிரமமுடையவர். இப் பொழுது நமக்கு உத்தமகதி கிடைக்காதோ என்ற பயம் அவருக் கில்லாமல் நாம் செய்ய வேண்டும். இந்த அபிஷேகம் தடுக்கப்படாம லிருந்தால் தான் கொடுத்த வாழ்க்கை வீணாகும் என்று அவருடைய மனம் தவிக்கும். அதைப் பார்த்து நானும் தவிப்பேன். ஆகையால் என் அபிஷேகத்திற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளை நிறுத்தி இப்பொழுதே காட்டுக்குப் போகிறேன்.
- 35

“கேசய ராஜனுடைய புத்திரி தன் எண்ணம் நிறைவேற்றித் தன் புத்திரனான பரதனை பாத்தொரு கவலையுமில்லாமல் அபிஷேகம் செய்யட்டும். நான் மான்தோல், மரவுளி, ஐண்ட முதலியவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு வனத்திற்குப்போனால் கைகேயியின்மனம் ஸந்தோஷப்படும். ராஜ்யத்தை விட்டு வனத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்ற புத்தி எனக்கு ஸ்திரமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றமுடியாது. ஆகையால் நீ என்னை வருத்தப்படுத்துவது புத்தமல்ல. நான் வனத்திற்குப் போகிறேன். தாமதம் செய்யாதே.

45 “நான் இப்படிச் செய்வதற்குத் தர்மமே முக்கிய காரணமென்று இதுவரையில் சொன்னேன். ஆனால் அதைவிட மேலான காரணம் ஒன்றுண்டு. நான் காட்டிற்குப் போவதற்கும் பெற்ற ராஜ்யத்தை இழப்பதற்கும் காரணம் ஈசுவரனே. கைகேயி அல்ல. வீணாக அவனைத் தூஷிப்பதில் பிரயோஜனமென்ன? கைகேயிக்கு இவ்விதமான எண்ணமுண்டானதற்குக் காரணமும் ஈசுவரனே. இல்லாவிட்டால் நீ எண்ணுகிறபடி அவளுக்கு என்னை ஹிம்ஸிக்க வேண்டுமென்ற புத்தி ஏன் உண்டாக வேண்டும்? எனக்கு என் தாய்களிடத்தில் தாரதம்யமாவது, பேத புத்தியாவது கொஞ்சமேனும் இல்லை என்று உனக்குத் தெரியாதா? அப்படியே கைகேயிக்கு என்னிடத்திலும் பரதனிடத்திலும் பேத புத்தியில்லை என்று உனக்குத் தெரியுமே. அப்படியிருக்க என் அபிஷேகத்தை நிறுத்தவேண்டுமென்றும், என்னைக் காட்டிற் கறுப்ப வேண்டுமென்றும் வெகு குருசமான கேட்ட வார்த்தைகளை அவள் சொல்வதை யோசித்தால், ஈசுவரனால் அவளுடைய புத்தி மாற்றப் பட்டிருக்கின்றதென்ற காரணத்தைத் தவிர வேறு எனக்குத் தோன்றவில்லை. அவளோ நல்ல ஸ்வபாவமுள்ளவள் உத்தமமான ராஜ குலத்தில் பிறந்தவள். அதற்குத் தகுந்த தயை பெருந்தன்மை முதலிய சிரேஷ்டமான குணங்களை உடையவள். அப்படிப்பட்ட கைகேயி கேட்ட ஸ்வபாவத்தைக் கைக்கொண்டு, தாழ்த்த குலத்தில் பிறந்து நற்குணங்கள் ஏதுமில்லாத அல்ப ஸ்திரீயைப்போல் ஏன் நடக்கவேண்டும்? வேறு யாரிடத்திலாவது சொன்னாலும் பாதகமில்லை. தன் கணவனிடத்திலேயே ஏன் சொல்ல வேண்டும்? தோழிகளிடத்தில் சொல்லி அனுப்பினால் பாதகமில்லை. தானே ஏன் நேரில் சொல்ல வேண்டும்? அந்த கடினம் வரையில் தானும் மஹாராஜாவும் எல்லையற்ற பிரீதி வைத்திருந்த எனக்கு மிகுந்த கஷ்டத்தை உண்டாக்கும் வார்த்தைகளைச் சொல்லுவாளா? ஐரோடியாகச் சொல்லவில்லை. ஸ்பஷ்டமாகப் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறார். இந்த விஷயங்களை யோசித்தால் இவ்வளவும் ஈசுவரனுடைய செயலென்றே நிச்சயமாகிறது. எண்ண முடியாத சக்தியுள்ள ஈசுவரனுடைய ஸங்கல்பத்தை எந்தப் பிராணியும் தடுக்க முடியாதென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. என் கையில் கிடைத்த ராஜ்யம் தவறிப்போனதும், என்னிடத்தில் அவளுக்கு இதுவரையி

விருத்த பிரியம் முற்றிலும் மாறினதும் இந்தக் காரணத்தாலேயே.

“ஆனால் தெய்வச் செயலை மனுவைய பிரயத்தனத்தால் வெல்லக் கூடாதா” என்றால், அது கொடுக்கும் பயன்களால் அதன் ஸ்வரூபத்தை அறிய வேண்டுமே தவிர, அதை நேரில் பார்த்தவர்களுண்டா? எவ்வளவு தெய்வத்தை எதிர்க்க முடியுமா? ஸ்கம், துக்கம், சாந்தி, கோபம், லாபம், நஷ்டம், உற்பத்தி, நாசம் முதலிய காரணம் தெரியாத யாவற்றிற்கும் தெய்வமே காரணம். கடுமையான தயம் செய்துகொண்டிருந்த விசுவாமித்திரர் முதலிய ரிஷிகளும் தெய்வத்தால் பீடிக்கப்பட்டுக் காமக்குரோதங்களை அடக்க முடியாமல் ஸமாதி குலைத்து தங்களுடைய மேன்மையான பதவியினை விடுத்து நடுவியிருக்கிறார்கள். நாம் ஒரு காரியத்தை ஆரம்பித்திருக்கும்பொழுது அதைத் தடுத்து, நாம் எண்ணாத வேறொரு காரியத்தை நடத்திவைப்பது தெய்வச் செயலை. இந்த நிச்சயத்தை உடையவனும், எனக்கு ஏது தேர்த்தாலும் மனம் கலங்காமலிருப்பதால், இப்பொழுது இந்த அபிஷேகம் தடைப்பட்டாலும் அதனால் எனக்குக் கொஞ்சம்கூட வருத்தம் உண்டாகவில்லை.

“நீயும் வருத்தப்படாமல் என்னைப்போல் நடந்துகொண்டு என் அபிஷேக காரியங்களை நிறுத்து. அதற்காகக் கொண்டுவந்திருக்கும் குடும்பினிதான் ஐலத்தால் நான் தபஸ்வியாவதற்கு முந்திச் செய்யவேண்டிய விரத ஸ்நானம் நடக்கட்டும். வேண்டாம்; ஒருவேளை நான் இந்த ராஜ்யத்திற்காக ஆசைபட்டுக் கபடமாக அபிஷேகம் செய்துகொண்டேன் என்று கைகேயிக்குத் தோன்றினாலும் தோன்றலாம். ஆகையால் அபிஷேகத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட ராஜத்திரயியம் எனக்கு அவரியமில்லை. நானே நதியினை விடுத்து ஐலத்தைக் கொண்டுவந்து விரத ஸ்நானம் செய்கிறேன்,

“ஸஷ்மணா! நமக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கவில்லையே. ஐசுவரியத்தை இழந்தோமே என்று கொஞ்சம்கூட வருத்தப்படாதே. ராஜ்யத்தை ஆளுவதும் காட்டிலிருப்பதும் எனக்கு ஒன்றே. அப்படியுமல்ல. யோசித்துப் பார்த்தால் ராஜ்ய பரிபாலனத்தாலுண்டான கவலை யும் கஷ்டமும் பாபமும் ‘வனவாஸத்தில் இல்லை. இதுவரையில் பார்த்துப் பொருள்களைப் பார்த்தலாம். ஆகையால் அரசாஸிஸைக் காட்டிலும் வனவாஸமே மேலானது.

“ஸஷ்மணா! ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன் கேள். தெய்வத்தின் சக்தி எல்லையற்றதென்று உனக்குத் தெரியுமே. அந்தத் தெய்வத்தால் ஏவப்பட்டிருப்பதால் கைகேயி நமக்கு ஹிதமில்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார். அப்படியிருக்க என் அபிஷேகத்தை

115

அவன் தடுத்தாளென்று நாம் ஸந்தேகப்படுவது நியாயமில்லை" என்றார்.

ந லக்ஷ்மணஸ்பிந் க்ஷு கர்மவிக்கீதே
மாதா யஸீயஸ் யதிரஸந்தெவ்யா |
தைவாபிபந்நா ஹி வதத்தயநிஷ்டம்
ஐநாஸி தைவம் ச ததாப்ரபாவம் ||

(30)

ஸர்க்கம் 23

ஸக்ஷ்மணன் ராமனைத் திருத்திவி

இதி ப்ருவதி ராமே து ஸக்ஷ்மணே த்ஸ்பிரா முஹா: |
ஸ்ருத்வா மத்யம் ஐகாமேவ மநஸா துக்ஷ்ஹர்ஷயோ: || (1)

- ராமன் இப்படிச்சொல்ல ஸக்ஷ்மணன், தான் அதற்கு ஸம்மதிக் காததற்கு அடையாளமாகத் தலையைக் கீழே குனிந்தகொண்டு "நமது தமயன் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் உறுதியாயிருக்கிறாரே" என்று ஸந்தோஷத்தையும், "ராஜ்யத்தைவிட்டுப் போகிறாரே" என்று துக்கத்தையும் அடைந்தார். ஆனால் அந்த அபிப்பிராயத்தை வார்த்தையால் தெரிவிக்கவில்லை; அந்த எண்ணமும் அடுத்த க்ஷணத்தில் மாறிவிட்டது. அதிக கோபம் கொண்ட ஸம்மதம் புருவத்தை நெறிப்பதுபோல் தன் புருவங்களை நெறித்துப் பெட்டியில் அகப்பட்ட ஸந்தேகத்தையால் சிறிக்கொண்டு மனநிலை கோபத்திற்கு அடையாளமாகத் தலையை மேலும் கீழும் அசைத்துக் கொண்டு, யானையின் துதிகைபோன்ற தன் கையை ஆட்டிக் கொண்டு, குறுக்குப் பார்வையாக ராமனைப் பார்த்து, "பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றுவீட்டால் தர்மத்திற்குக் குறைவு நேரும்; நான் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்காவிட்டால் பிறரும் அதைக் கை விடுவார்கள். பிதாவின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதன் நம்மை ரக்ஷிப்பானே என்று ஐனங்கள் என்னிடத்தில் ஸந்தேகப்படுவார்கள்" என்று நினைத்துக் காட்டிற்றுப் போவதில் தாங்கள் இவ்வளவு பரபரப்புடனிருப்பது யுத்தமல்ல. வீரியமில்லாதவர்களும், சித்தப்பிரமைமுள்ளவர்களும், க்ஷத்திரியர்களில் கீழ்ப்பட்டவர்களுமே உண்மையில் சக்தியற்ற விதியை அனுஸரித்து அதற்குக் கட்டுப்படுவார்கள். தாங்கள் க்ஷத்திரிய சிரேஷ்டர்; விதியை விலக்கும் சக்தியை இயற்கையாகவே உடையவர்; கலங்காத புத்தியையுடையவர்; இப்படியிருக்க விதியை ஒருவராலும் வெல்ல முடியாதென்று அந்தக் கையாலாகாத பதார்த்தத்தை மெச்சுவது நியாயமல்ல. மனோபலமில்லாதவர்களுக்கு விதி என்பது பிழைப்புக்கு வழியென்று பிருஹஸ்பதி சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால்

தாங்கள் வாகாதவர்களே விதியை அனுஸரிக்கவேண்டும். புருஷப் பிரியனைத்த விதி வெல்லாது. அதைக் கொண்டாடலாமா?

- "பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றாமலிருந்தால் அதர்மம் நேருமென்று பயப்படுகிறீர்கள். தங்களுக்குத் துரோகம் நினைத்த அந்தப் பாபிகளான கைகேயி தசரதர் இவர்களிடத்தில் தங்களுக்கு ஏன் ஸந்தேகமுண்டாகவில்லை? அவர்கள் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க வில்லையா என்றால், தர்மானுஷ்டானமென்ற வேஷத்தால் தங்களுடைய தர்க்குணங்களையும் கெட்ட நடத்தைகளையும் மறைத்துக் கொள்ளும் ஸாமர்த்தியமுள்ள எவ்வளவோ ஐனங்கள் இவ்வளவுகத்தி விருக்கிறார்கள். தாங்கள் தர்மாத்மாவானதால் அவர்களிடத்தில் தங்களுக்கு ஸந்தேகமுண்டாவதில்லை. அவர்களைத் தங்களைப் போல் நினைக்கிறீர்கள். தங்களுடைய அபிஷேகத்தைத் தடுக்க அவர்கள் நன்றாக யோசித்து, அவர்கள் இப்படி நடக்கிறார் களென்று தங்களுக்கு ஏன் தெரியவில்லை? வேறு காலத்திற்கு முன்பாகவே அவர்கள் இப்படிக்கலந்துயோசனை செய்யாவிட்டால், எப்பொழுதோ கொடுத்த வரங்களைக் கைகேயி இதுவரையில் மறந்து கெட்காமலிருப்பாளா? ராமன் எனக்கு மூத்த புத்திரன். இந்த சாஸ்தியம் அவனுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டியது. ஆனால் எனக்கு உன் புத்திரனான பரதனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம். அவன் ராமனுக்கு இளையவனுக்கையால் அப்படிச் செய்ய ஐனங்கள் ஸம்மதிக்கமாட்டார்கள். ஆகையால் அதற்கு உபாயம் செய்யலாம். ராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதாக எல்லா ஐனங்களுக்கும் எதிரில் நான் பிரதிக்கை செய்கிறேன். பிறகு நீ முன் காலத்தில் கொடுத்த வரங்களைப் பூர்த்தி செய்யும்படி என்னைக் கட்டாயப்படுத்து. நான் அதற்கு இஷ்டமில்லாதவன்போல் கிர்ப்பந்தத்தின்மேல் ஒப்புக்கொள்வதாகக் காட்டிக்கொண்டு ஸம்மதிக்கிறேன். அப்பொழுது ராமனைப் பல வருஷங்கள் வரையில் காட்டிற்கு அனுப்பி, நமது குழத்தை பரதனுக்கு அபிஷேகம் செய்வோம்" என்று நமது பிதா கைகேயிபுடன் கலந்து துரோகமாகச் செய்த யோசனை என்று தங்களுக்கு ஏன் இன்னும் தோன்றவில்லை? மூத்த புத்திரனிருக்கையில் இளையவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வது இவ்வளவுகத்தில் எவனுக்காவது இஷ்டமாகுமா? அதிலும் நான் ஸம்மதிப்பேனா? பொறுத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டேன். தாங்கள் என்னை முன்னிக்க வேண்டும்.

"தாங்கள் மஹா புத்திமானல்லவா? தர்மானுஷ்டானமென்ற ஒரு கர்சனத்தால் அபிஷேகம் செய்துக் கொள்ளமாட்டேன்; வளத்திற்கே போவேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் மஹா பாபம் நேரும்" என்று பிசகான அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்தத் தர்மம் எனக்கு ஒவிரோதி. கைகேயியின் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு, தர்ம விரோதமாயும் ஸகல ஐனங்களும் நிர்த்திக்கும் வார்த்தைகளை நமது பிதா சொல்லவும், ஒருவராலும் தடுக்கக்கூடாத

சக்திவையுடைய தாங்கள் அவைகளை நிறைவேற்றுவதாக நிச்சயிப்பதும் எப்பொழுதாவது நேருமா? ஆகையால் தங்களுக்குச் சித்தப்பிரமை தவிர வேறில்லை. அவர்கள் கபடமாகத் தங்களுடைய அபிஷேகத்தை நிறுத்துவதற்காகச் செய்த ஏற்பாட்டை உண்மையென்றெண்ணி மோசம் போகிறீர்களென்பதை நினைக்க நினைக்க, எனக்குத் துக்கம் மேலிடுகிறது. தர்மத்தை இப்படி அனுஷ்டிப்பதில் இவ்வுலகத்தில் ஒருவருக்கும் ஸம்மதமிராது. அவர்கள் பெயருக்கு மாத்திரம் நமக்கு மாதாபிதாக்களே ஒழிய வேறல்ல. சத்துருக்களென்பதே உண்மை. நமக்குக் கெடுதியைத் தேடுகிறவர்கள், காமத்திற்கு அடிமைகள். ஆகையால் அவர்களுடைய கட்டளைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று எவனாவது நினைப்பானா?

70 "அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட புத்தி தோன்றியது விதியால் கேர்ந்தது. கைகேயியின் குற்றமல்லவே" என்று சொன்னால் அந்த ஸமாதானத்தை ஒப்புக்கொள்ளமுடியுமா? எனக்கும் ஸரியாகத் தோன்றவில்லை. பயர் தவர்களும். வீரியமில்லாதவர்களுமே தெய்வத்தைப் பின்பற்றுவார்கள். வீரர்களும் மன உறுதியுள்ளவர்களும் அதை லக்ஷ்யம் செய்யமாட்டார்கள். தன் பலத்தால் விதியை வெல்லக் கூடியவனிடத்தில் அதன் ஆட்டம் கொஞ்சமேனும் பஸிக்காது. அவனுக்கு ஆகவேண்டிய காரியத்தையும் அது கெடுக்காது. விதியைக் காட்டிலும் புருஷப் பிரயத்தினம் பலமுள்ளதென்பதைக் காட்டி இன்று பிரத்யக்ஷமாக ஒரு உதாரணத்தைப் பாருங்கள். விதியின் பலமும் புருஷப்பிரயத்தினத்தின் பலமும் இன்று நன்றாக விளங்கும். அவைகளுக்குள்ள பேதத்தையும் தாரதம் யத்தையும் எல்லோரும் தெளிவாய் அறிவார்கள். விதியே தங்களுடைய அபிஷேகத்தைத் தடுத்ததென்று தாங்களும் இன்னும் பல ஜனங்களும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்தத் தெய்வம் என் பலத்தால் இன்று ஐயிக்கப்பட்டு என்ன பாடு படுமென்பதை எல்லோரும் பார்ப்பீர்கள். மதம் பிடித்து, சங்கிலிகளை அறுத்துக்கொண்டு மாவெட்டியால் குத்துவதையும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் தன் இஷ்டப்படி, ஓடும் யானையைப்போல், தடையில்லாமல் செல்லும் தெய்வத்தை, என் புத்தி என்ற பாசத்தால் அடக்கித் திருப்பிக்கொண்டு வருகிறேன். லோகபாலர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும், இந்த மூன்று லோகங்களில் உள்ளவர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் தங்களுடைய அபிஷேகத்தைத் தடுக்கமுடியாது. அப்படியிருக்க, நமது பிதா தடுக்கப்போகிறாரா? தங்களுடைய அபிஷேகத்தைத் தடுத்து, தங்களைக் காட்டிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று ரஹஸ்யமாய் யோசனை செய்தவர்களையே இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தி, அந்தக் காட்டில், பதினான்கு வருஷங்கள் வளிக்கும்படி செய்கிறேன். தங்களுடைய அபிஷேகத்தை நிறுத்த வேண்டுமென்றும், அவர்களுடைய புத்திரனுக்கு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்றும் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் ஆசையை இன்று

75 செய்கிறேன். தெய்வத்துடன் விரோதித்துக்கொண்டு ஒருவன் தப்பினாலும் தப்பலாம்; என்னை விரோதித்துக்கொண்டு உயிரோடு நிற்க முடியுமா?

80 "தாங்கள் வளத்திற்கா போகவேண்டும்? போவது நிச்சயமே; ஆனால் இப்பொழுதல்ல; இந்தக் காரணத்தாலல்ல. நமதுமுன்னோர்களான ராஜாஷிகன் வெருகாலம் வரையில் ராஜ்யத்தை ஆண்டு, வயது சென்ற பிறகு வானப்பிரஸ்தாரிமத்தைக் கைக்கொண்டு, ராஜ்யத்தைப் புத்திரர்களிடத்தில் ஒப்புவித்து, 'நமது குடிகளை உன் குழந்தையைப்போல் பரிபாலிக்கவேண்டும்' என்று கட்டளையிட்டு, வளத்திற்குப் போய்த் தவம் செய்வது வழக்கம். அப்படியே தாங்களும் அநேக ஆயிரம் வருஷங்கள்வரையில் ராஜ்யபாலனம் செய்துவிட்டுப் பிறகு வளத்திற்குப் போவீர்கள். அப்பொழுது தங்களுடைய புத்திரர்கள் ராஜ்யத்தை ஆள்வார்கள்.

85 "நமது பிதா ஸ்திரமான சித்தமுள்ளவர் அல்ல. ராஜ்யம் அடிக்கடி மாறுமென்று தங்களுக்கு சந்தேகமுண்டாகி, தங்களுக்கு ராஜ்யம் வேண்டாமென்றால், ஸமுத்திரத்தை அதன் கரை காப்பதுபோல் நான் இந்த ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றுவேன். இப்படியே பிரதிக்கை செய்வேன். தவறினால் வீரர்கள் அண்டயவேண்டிய ஸ்வர்க்கம் எனக்குக் கிடைக்காமல் போகட்டும்.

90 "ஆகையால் இப்பொழுது தயாராக இருக்கும் பதார்த்தங்களால் அபிஷேகம் செய்துகொள்ளும் விஷயத்தில் தங்கள் மனந்தைச் செலுத்தவேண்டும். அதைத் தடுக்கும் அரசர்களை நெருக்க விடாமல் துரத்த நான் ஒருவனே போதும். இந்தக் கைகள் வெறும் அழகுக்கோ? என் வில்லும், இடுப்பில் கட்டியிருக்கும் கத்தியும், என் அம்பலையில் நிறைந்திருக்கும் பாணங்களும் வெறும் அலங்காரத்திற்கோ? வீணையாலோ? அல்லது பெருமைக்கோ? இந்த நான்கும் நமது சத்துருக்களை வேரறுக்க லாதனங்களல்லவா? எனக்குச் சத்துருவென்று ஒருவன் ஏற்பட்டால் அவன் உயிரோடிருக்கப் போறுக்கமாட்டேன். அவன் வஜ்ராயுதத்தைத் தரித்த இந்திரனாயிருந்தாலும் ஸரீ, மின்னலைப்போல் பிரகாசிக்கும் என் கத்தியால் அவனுடைய பிராணனை வாங்கிவிடுவேன். பாருங்கள், இன்றைக்கு என் கையால் வெட்டப்பட்ட யானைகள், குதிரைகள், மனிதர்களுடைய கைகால்கள், தலைகள் பூமியில் விழுந்து, அடர்ந்த காட்டைப்போல் ஸஞ்சரிக்கமுடியாமல் செய்துவிடும். என் கத்தியால் வெட்டித் தள்ளப்பட்ட யானைகள், கொழுந்து விட்டொரியும் மலைகளைப் போலவும், மின்னல்களுடன் கூடின மேகங்களைப்போலவும், பூமியில் சீழும். நான் கையில் வில்லையெடுத்து யுத்தம் செய்ய நின்றுல். இந்த லோகத்திலுள்ள புருஷர்களுக்குள் எவனாவது தன்னைச் சூரனென்றும், ஆண் பிள்ளை என்றும் சொல்லிக்கொள்ளத் துணிவானா? எல்லோரும் ஸ்தீர்களைப்போல் ஓடி ஓளிந்துகொள்

150 வாக்ஸல்வா? ஒரு ஸமயத்தில் ஒரே யுத்தவீரனைப் பல பாணங்
களால் அடிப்பேன்; ஒரு ஸமயத்தில் ஒரே பாணத்தால் அப்ப
வீரியமுள்ள பல சத்துருக்களை அடிப்பேன். இப்படி யானகனையும்
குதிரைகளையும், வீரர்களையும் மர்மஸ்தானங்களில் பாணங்களால்
துளைப்பேன். 'ஈ ஒருவனுய் பலரை எப்படி ஐயிப்பாய்' என்று
155 தங்களுக்கு ஸந்தேகம் வேண்டாம். நான் உபதேசம் பெற்ற அஸ்தி
ரங்களின் மலிமை இன்று வெளிப்படும். நமது பிதாவின் அநி
காரத்தை அவரிடமிருந்து பிடுங்கி தங்களுக்குக் கொடுக்கப் போகி
றேன். என் இரண்டு கைகளும் சந்தனம் பூசிக்கொள்ளவும், ஆபா
ணங்களைத் தரிக்கவும், தானங்களைக் கொடுக்கவும் மித்திரர்களைக்
160 காப்பாற்றவும் இதுவரையில் உபயோகப்பட்டன. அவை இன்றைக்
குத் தங்களுடைய அபிஷேகத்திற்குத் தடை செய்கிறவர்களை அழிப்
பதில் உபயோகப்படும். ஆகையால் தங்களுடைய விரோதியான
எவனுடைய உயிரையும் கீர்த்தியையும் மித்திரர்களையும் நாசம்
செய்யவேண்டும்? நான் தங்களுடைய ஊழியன். தங்களுடைய
165 உத்தரவை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தப் பூமண்ட
லம் தங்களுடைய ஆளுகைக்குள் வருவதற்கு நான் என்ன செய்ய
வேண்டும்" என்றார்.

ரகுலநிலகன். "குழந்தாய்! நமது பெற்றோர்கள் பிழைத்திருக்
கும் வரையில் அவர்களுடைய கட்டளைப்படி நடக்கவேண்டும்;
170 அவர்கள் இறந்த பிறகு ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் அதே திதியில்
பல ஜனங்களுக்கு அன்னம் போடவேண்டும்; கயா ஷேத்திரத்தில்
அவர்களை உத்தேசித்துப் பிண்டம் போடவேண்டும்; இம்முன்று
காரியங்களையும் செய்வதால் ஒருவனுக்குப் புத்திரனென்று பெயர்
கிடைக்கிறது. ஸ்மிருதிகள் இதையே உபதேசித்தவன்றன. ஆகை
யால் நமது பிதாவின் வார்த்தையை மீறமாட்டேன். எப்படியானா
175 னும் அதை நிறைவேற்றப் போகிறேன். வேகத்தில் ஸாதுக்கள்
அனுஷ்டிக்கும் மார்க்கம் இதே" என்று தான் முன்பு விஸ்தாரமாக
உபதேசித்த தர்மத்தை இப்பொழுது சுருக்கமாகச் சொல்லி,
லக்ஷ்மணனுடைய கண்ணீரைத் துடைத்து, அடிக்கடி, ஸமாதானம்
செய்தார்.

விம்ருஜய பரிஷயம் பரிஸாத்தீய சாஸ்க்ருத்
ஸ லக்ஷ்மணம் ராக்வ வம்ஸவர்தீத : |
உவாச பிதீர்யே வசநே வ்யவஸ்தீதம்
நிபோதீ மாமேவ ஹி லௌஸம்ய ஸத்பநே | (42)

ஸர்க்கம் 24

கௌஸல்யை ஸம்மதித்தது

தம் ஸயீஷ்ய த்வவஹிதம் பிதூர் நிர்தேஸு பாலநே |
கௌஸல்யா பாஷ்யஸம்ருத்தீதா வசோ தீரியிஷ்ட மப்ரிவீத(1)

1 ராமன் தர்மத்திலிருந்து விலகமாட்டான். அவனுடைய பிதா
வின் வார்த்தைப்படி நடப்பான் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. என்று
கௌஸல்யை நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொண்டு, அந்த ஸமயத்தில்
கண்ணீர் விடுவது அபசருளம் என்றெண்ணி அடக்கிக்கொண்டு
5 "எனக்கும் தசரதருக்கும் அருமைக் குழந்தையாகப் பிறந்த நீ. இது
வரையில் துக்கத்தையே அறியாதவன்; காட்டிற்குப் போய், அங்கே
உதிர்ந்து கிடக்கும் கெல்லுகளை ஒவ்வொன்றாய்ப் பொறுக்கித்
தின்று எப்படி பிழைப்பாய்? உன் வேலைக்காரர்களும் பரிசாரகர்
களும் நேர்த்தியான அன்னத்தைப் புஜித்து ஸுகமாக இருக்கிறார்
10 களை. அவர்களுக்கு பிரபுவான நீ, காட்டில் பழங்கனையும், கிழங்கு
களையும் தின்று எப்படிப் பிழைப்பாய்? ராமன் தசரதருக்கு மூத்த
புத்திரன்; அவனிடத்தில் அவருக்கு எல்லையற்ற பிரீதி. உத்தம
குணங்கள் யாவும் பொருந்தினவன். அப்படியும் அவனை அவர்
ராஜ்யத்திலிருந்து தூரத்திவிட்டார்" என்று ஒருவன் கேட்டால்
15 அதை அவன் நம்புவானா? அப்படி நம்பினாலும், ராமனுக்கே ஆபத்து
நேரும்பொழுது, நமது கதி என்ன ஆகுமோ என்று திகிலடைய
மாட்டானா? எல்லா பிராணிகளுக்கும் ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணும்
நீயே காட்டிற்குப் போகும்படி நேர்த்தை யொசித்தால், எல்லோர்க்
கும் ஸுக துக்கங்களிக் கொடுக்கும் சக்தி தெய்வமே; அதைவிட
20 மேலானது ஒன்றுமில்லை என்று தோன்றுகிறது. உன்னை
விட்டுப் பிரிவதாலுண்டாகும் சோகமென்ற நெருப்பு, கோடை
காலத்தில் வனத்திலிருக்கும் புல் பூண்டுக்களை காட்டுத்தீ எரிப்பது
போல், என்னை எரிக்கிறது. அதற்கு என் தேகமே இருப்பிடம்.
உன்னைப் பார்க்காமலிருப்பதென்ற காற்றால் அது வளர்கிறது.
25 உன்னை நினைத்துப் பிரலாபித்தால் உண்டாகும் துக்கமே அதைப்
போஷிக்கும் ஸமித்துகள். ஆறாகப் பெருகும் கண்ணீரே அதில்
நேணமம் செய்யப்படும் ஆணுதிகள். உன்னைப்பற்றிய கவலையால்
உண்டாகும் உஷ்ணமே அதிலிருந்து இளம்பும் புகை. இவைகளைச்
சேர்த்துவைக்கும் புருஷப் பிரயத்தினமே என் பெருமூச்சுகள்; அதை
30 அணக்கும் ஜலத்தைப் போன்றவனே நீ. அந்த ஜலமில்லாமல்
இந்தப் பாழும் நெருப்பு வரவர வளர்ந்து என்னை நாசம் செய்யப்
போகிறது. தன் கன்றையும் பூச பின்தொடர்வது ஆச்சரியமா?
நீ எங்கே போகிறாயோ அங்கே நானும் வருவேன்" என்றார்.

ராமன் "அம்மா! தாங்கள் ஒன்றை யொசிக்கவேண்டும்.
நானும் காட்டிற்குப் போய், தாங்களும் என்றுடன் வந்து, 35

கையெய்யால் வஞ்சிக்கப்பட்ட என் பிதாவைக் கைவிட்டால் அவர் பிழைக்க மாட்டாரென்பது நிச்சயம். ஸாதாரணமான ஸ்திரீகளுக்குே பர்த்தாவைக் கைவிடுவது வெகுக் குரூரமான செய்கை; தாங்களோ அதை மனத்தால் நினைப்பதும் பிசகு. என் பிதாவான சக்கரவர்த்தி உயிரோடிருக்கும் வரையில் தாங்கள் அவருக்குச் சக்ரவாடி செய்யவேண்டியது. இதே நமது முன்னோர்களின் நித்தியமான தர்மம்" என்றார்.

கௌஸல்யை மஹா தர்மநிந்தையுள்ளவன்; ஆகையால் ராமனுடைய வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு அப்படியே செய்வதாய் ஒப்புக்கொண்டான். பிறகு அவர் அவளுடைய மனதில் குடி கொண்ட துக்கத்தை நீக்கி, புத்தியை ஸ்திரிப்படுத்துவதற்காகத் "தாங்களும் நானும் மஹாராஜாவின் ஆக்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியதல்லவா? அவர் நம்மை ஆளும் அரசன்; நம்மைப் போஷிக்கும் பிரபு; நமக்குத் தர்மத்தை உபதேசிக்கும் குரு; குணங்களால் எல்லோரைக் காட்டிலும் மேலானவர்; எல்லோருக்கும் அதிபதி; பதினான்கு வருஷங்களை ஒரு ஷணத்தையிப்பால் காட்டில் விளையாட்டாகக் கழித்துவிட்டு, மறுபடியும் தங்களுடைய பாதங்களில் பணிவிடை செய்வென்" என்றார்.

கௌஸல்யை ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புவதற்கும் தான் அயோத்யையில் இருப்பதற்கும் ஸம்மதித்தான். ஆனால் அவரிடத்தில் தான் வைத்திருக்கும் பிரீதியையும், தன் சக்கனத்தினளின் துஷ்ட ஸ்வபாவத்தையும் நினைத்து நினைத்துக் கண்ணீர் பெருக, "ராம! இந்தத் துஷ்ட ஸ்திரீகளின் நடுவில் நான் இருக்கவேமாட்டேன். காட்டிலிருக்கும் மிருகங்களைப்போல் உன்னுடன் ஆனந்தமாகக் காலம் கழிப்பேன். என்னால் உனக்குக் கொஞ்சம்கூடக் கஷ்டம் நேராது. உன் பிதாவின் உத்தரவுப்படி காட்டிற்குப் போக வேண்டுமென்று உனக்கிஷ்டமிருந்தால் என்னையும் கூட்டிக் கொண்டு போ" என்றார்.

பிறகுக்கு ஏதாவது துக்கம் நேர்ந்தால் ராமனுடைய மனமும் துக்கத்தால் மிகவும் தவிக்கும். ஆனால் பிதாவின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதென்ற தர்மத்திற்கு எங்கே குறைவு வருமோ என்று பயந்து, கௌஸல்யையின் துக்கத்தைப் பார்த்துத் தானும் துக்கப்படாமல், மனோதைரியத்தால் தன் துயரத்தை அடக்கிக் கொண்டார். அப்பொழுது தன் தாய் தான் வனத்திற்குப் போக ஸம்மதித்தவுடன், அவளுடைய துக்கத்தைச் சற்று ஆற்றுவதற்காக தன் துக்கத்தை வெளியிட்டு அழுதுகொண்டு, "ஸ்திரீகள் பிழைத்திருக்கும் வரையில் பர்த்தாவே அவர்களுக்குத் தெய்வம்; பர்த்தாவே பிரபு. இப்பொழுது தங்களுக்கு என்னக்கும் மஹா ராஜாவே பிரபு; பூமண்டலாதிபதியான அவர் நம்மை ரக்ஷிக்கும் பொழுது நாம் அநாதைகளல்ல. மேலும் சக்கனத்திகள் தங்களுக்கு கொஞ்சமாவது கெடுதி செய்ய நியாயமில்லை. எனக்குப்

பதிலாக இந்த ராஜ்யத்தை ஆளப்போகிற பரதன் தர்மாத்மா; தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதிலேயே பிரியமுள்ளவன்; எல்லோரிடத்திலும் பிரியமாகப் பேசுகிறவன். அப்படியிருக்க, தங்களிடத்தில் விசேஷ பக்தியுடன் சக்ரவாடி செய்வான். நான் காட்டிற்குப் போன பிறகு மஹாராஜா என்னை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் கொஞ்சம்கூட வருத்தமடையாமல் இருக்கும்படி தாங்கள் வெகு ஜாக்கிரதைபுடன் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அவரோ வயது முதிர்ந்தவர்; இந்தக் கொடிய சோகத்தால் அவர் இறந்துபோகாதபடி எப்பொழுதும் வெகு ஜாக்கிரதைபாகத் தாங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். ஸ்திரீகள் விரதங்களையும் உபவாஸங்களையும் அனுஷ்டித்து மஹா புண்ணியங்களை ஸம்பாதித்தாலும், கணவனுக்குச் சக்ரவாடி செய்யாவிட்டால் பாபிகளின் கதியை அடைவார்கள். தேவபுதைகளைச் செய்யாவிட்டாலும் பெரியோர்களை நமஸ்கரிக்காமற் போனாலும் விரதங்களை அனுஷ்டிக்காமலிருந்தாலும் பர்த்தாவிற்குச் சக்ரவாடிபைச் செய்துவந்தால் அவர்களுக்கு உத்தம லோகங்கள் கிடைக்கும். தங்களுடைய கணவனுக்கு சக்ரவாடி செய்வதே ஸ்திரீகளுக்கு மேலான தர்மமென்று கருதிகளும் ஸ்மிருதிகளும் உபதேசிப்பதற்கு இதே காரணம், முன்னோர்களின் ஆசாரமும் இதுவே.

"புத்தியைச் செலுத்த வேறு விஷயமில்லாமல் தாங்கள் கம்மா இருந்தால் துக்கம் மேலிடும். ஆகையால் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களை முன்வீட்டு நான் கேமமாய்ப் போய் வருவ தற்காக சாந்திரோமம், புஷ்டிரோமம் இன்னும் மற்ற மங்கள காரியங்களைச் செய்வியுங்கள். சந்தனம், தாம்பூலம், புஷ்பம் முதலிய வைகளால் தேவதைகளையும் பிராம்மணர்களையும் ஆராதியுங்கள். ஸ்நானம், ஜபம், உபவாஸம் முதலிய நியமங்களை அனுஷ்டித்துக் கொண்டு, சுத்தமான அன்னத்தைப் புஜித்து, தங்களுடைய காதலுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் கவனத்தைச் செலுத்துங்கள். நான் திரும்பிவரும் காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருங்கள். இப்படிச் செய்தால் தர்மாத்மாக்களில் சிரேஷ்டரான என் பிதா பிழைத்திருப்பதையும், நான் இங்கே திரும்பி வருவதையும் பார்த்தும் பாக்கியத்தை அடைவீர்கள்" என்றார்.

புத்திரனை விட்டுப் பிரிய வேண்டுமென்ற துக்கத்தால் கண்ணீர் பெருகக் கௌஸல்யை, "காட்டிற்குப் போகவேண்டுமென்ற புத்தி உனக்கு உறுதியாக உண்டாயிருக்கிறது. என்னால் அது மாற்ற முடியவில்லை, காலபலத்தை யாரால் ஐயிக்க முடியும்? குழந்தாய் ஸாவதானமாகப் போய்வா. உனக்கு எப்பொழுதும் கேம முண்டாகட்டும், ஜயமுண்டாகட்டும். நீ திரும்பிவந்தாலன்றி என் சோகம் திராது. உன் பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றி, உன் இஷ்டத்தையும் பூர்த்திசெய்து, மஹா கீர்த்தி அடைந்து நீ திரும்பி வந்த பிறகே நிகரற்ற ஸுகத்தை அனுபவிப்பேன். என் வார்த்தை

120 வையும் தள்ளிவிட்டுக் காட்டிற்குப் போக வேண்டுமென்று நீ ஓரே பிடிவாதமாக இருக்கும்படி உன்னைத் தூண்டிவிடும் விதியின் பலத்தை யாரால் அறியமுடியும்? மஹாபராக்கிரம சாலியே! கேடும் மாகப் போய் வா. சிக்கிரத்தில் திரும்பிவந்து, மதுரமான வார்த்தைகளால் என் மனத்தை ஸந்தோஷப்படுத்து. ஒரு சிபிஷும் கட உன்னைவிட்டுப் பிரிய என் மனம் ஸஹிக்கவில்லையே. நீ காட்டிலிருந்து மான்டோல் மரவுரி ஐடைகளுடன் திரும்பிவரும் காலம்இந்தக்ஷணமாகவே இருக்கக்கூடாதா" என்று சொல்லி துக்கித்தான். பிறகு ராமன் காட்டிற்குப் போகத் தீர்மானித்திருக்கிறார் என்று தெரிந்துகொண்டு, மிக்க பிரீதியுடன் அவருடைய கேடமத்தை உத்தேசித்து செய்யவேண்டிய மங்களகாரியங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தான்.

ததா² ஹி ராமம் வநவாஸ நிர்ஸிதம்
ஸம்ஷய தே³ வி பரமீண சேதஸா |
உவாச ராமம் ஸு⁴ லக்ஷணம் வசோ
ப⁵ பூ⁶ வ ச ஸ்வஸ்த்யயநா⁷ பி⁸ காங்கிணீ | (36)

ஸர்க்கம் 25

கௌஸல்யை ராமனுக்கு மங்களாசீர்வாதம் செய்தது

ஸாப்தீய தமாயாஸம் உபஸ்ப்ருஸ்ய ஜஸம் ஸு¹ சி |
சகார மாதா ராமஸ்ய மங்க² ளாநி மநஸவிநீ | (1)

5 தீன் துக்கத்தை அடக்கிக் கொண்டு, தான் அதுவரையில் அழுது கொண்டிருந்ததாலுண்டான அசத்தத்தைப் போக்க ஆசமணம் செய்து சுத்தமாக இருந்துகொண்டு கௌஸல்யை, "ரகுநலநிலக! காட்டிற்குப் போகாமல் உன்னைத் தடுக்கமுடியவில்லையே; ஆகையால் போய் வா. பதினான்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகு திரும்பி வந்து முன்னோர்களின் ஆசாரப்படி ராஜ்யாபிஷேகம் செய்துக்கொள். எந்த தர்மத்தை நீ பிரீதியுடன் பூர்ணமாக அனுஷ்டிக்கிறாயோ அந்த தர்மமே உன்னைக்காப்பாற்றட்டும். காற்சந்திகளிலும் தேவாலயங்களிலும் நீ நமஸ்ஸிக்கும் தேவதைகளும் மஹாலிகளும் காட்டில் உன்னை ரக்ஷிக்கட்டும். விசுவாமித்திர மஹாலிகையால் உனக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட அஸ்திரங்கள் யாவும் உத்தமகுணங்களுள்ள உன்னை எப்பொழுதும் காப்பாற்றட்டும். நீ பெற்றோர்களுக்குச் செய்யும் கர்ତூஷையும் நீ பேசும் ஸத்தியமும் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். உனக்குத் தீர்க்காயுளைக் கொடுக்கட்டும். ஸமித்துகள், தர்ப்பங்கள், பவித்திரங்கள், அக்ஸிகுண்டங்கள், தேவபூஜாஸ்தானங்கள், குன்றுகள், மரங்கள், சேடிகள், குட்டையான மரங்கள், மடுக்கள், பக்ஷிகள், ஸரீப்பங்கள் ஸிம்ஹங்கள் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். ஸாத்யர்கள் விச்வே தேவர்கள் மருத்துகள் மஹாலிகள் தாதா விதாதா பூஷா பகன்

அர்யமா முதலிய பனிரண்டு ஆதித்யர்கள், இந்திரன், யமன், வருணன், குபேரன் முதலிய லோகபாலர்கள், பக்ஷங்கள், மாஸங்கள், குதுக்கள், வருஷங்கள், பகல், ராத்திரி, முகூர்த்தங்கள் முதலியவைகளின் அதிஷ்டான தேவதைகளும் உனக்கு எப்பொழுதும் மங்களங்களைச் செய்யட்டும். தியானமும் யோகமும் வேதசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படும் தர்மமும் உன்னை நான்கு புறங்களிலும் காப்பாற்றட்டும். ஸனத்ருமாரகும் ஸோமனும் பிருஹஸ்பதியும் ஸப்தரிஷிகளும் நாரதரும் உன்னை எப்பொழுதும் காப்பாற்றட்டும். மஹாப்பிரஸீத்தியுள்ள திக்பாலர்களும் நான் செய்யும் ஸ்தோத்திரத்தால் ஸந்தோஷித்து உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். கடற்கரையிலிருக்கும் மலைகளும் ஸமுத்திரமும், குபேரனும் வருணனும் ஸ்வர்க்கமும் ஆகாசமும், பூமியும் நதிகளும் நக்ஷத்திரங்களும் கிரஹங்களும் கிரஹதேவதைகளும் ராத்திரி பகல்களுக்கு அபிமானி தேவதைகளும் இரண்டு ஸத்தியாதேவதைகளும் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். குதுக்கள் மாதங்கள் வருஷங்கள் கல்கள் காஷ்டைகளின் அதிஷ்டான தேவதைகள் உனக்கு கேடமத்தைக் கொடுக்கட்டும். காட்டில் நீ தபஸ்வியாக வலிக்கும்பொழுது ஆதித்யர்களும் ஸாத்யர்களும் உனக்கு ஸுகத்தைக் கொடுக்கட்டும். ராஷணர்களாலும், பிராசங்களாலும், குரூ நடத்தையுள்ளவர்களாலும் மாம்ஸத்தைப் புஜிக்கும் ஜூத்துக்களாலும் உனக்குப் பயமுண்டாக வேண்டாம். வானங்கள், தேன்கள், காட்டு ஈக்கள், கொசுக்கள், ஊரும் ஜூத்துக்கள், புழுக்கள் காட்டில் உனக்குக்கெடுதி செய்யாமலிருக்கட்டும். பெரிய யானைகள், ஸிம்ஹங்கள், புலிகள், சரடிகள், பன்றிகள், எருமைகள், பயங்கரமான காட்டுமாடுகள் இவை உனக்குத் தீங்குசெய்ய வேண்டாம். நர மாம்ஸத்தைத் தின்னும் மற்ற பிராணிகளும் நான் செய்யும் பூஜையால் திருப்தியடைத்து உனக்குக் கெடுதி செய்யாமலிருக்கட்டும். நீ போகும் வழிகளில் உனக்கு கேடமுண்டாகட்டும். உன் பராக்கிரமம் வீணாகாமல் நீ உத்தேசித்த பிரயோஜனத்தை அடைவாய். நீ ஸிரும்பும் ஸகல பொருள்களும் உனக்கு வகத்தில் கிடைக்கட்டும். பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் உனக்கு விரோதிகளாக இருக்கும் தேவதைகளும் உனக்கு கேடமத்தை உண்டாக்கட்டும். பிருஹஸ்பதி, ஸோமன், ஸலிஸன், குபேரன், யமன், அக்ஸி, வாயு, ஜோமப்புதை, ரிஷிகளிடத்திலிருந்து நீ அப்பளித்த மந்திரங்கள் இவையெல்லாம் வனத்தில் நீ ஸ்கானம் செய்யும் காலத்தில் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். ஸகல லோகத்திற்கும் பிரஹ்மாவும், ஸகல பிராணிகளையும் போஷிக்கும் நாராயணனும், மற்ற ரிஷிகளும் வனத்தில் உன்னை ரக்ஷிக்கட்டும்" என்று பொன்னபின் மாடிகளாலும் கந்தங்களாலும், அவர்களுக்குத்தருந்த ஸ்தோத்திரங்களாலும் தேவதைகளைப் பூஜித்தான்.

பிறகு மஹாத்மாவான ஒரு பிராம்மணனால் அக்ஸியை மூட்டி, ஜோமத்திற்காக நெய், ஸமித்துகள், வெள்ளைக்கெடு, வெள்ளை

- 60 மாலைகள் முதலியவைகளை ஸம்பாதித்து, ராமனுக்கு ஷேமமுண்டா வதற்காக அதில் விதிப்படி ஹோமம் செய்தாள். உபாத்தியாயரும் ராமனுக்கு ஸகல உபத்திரவங்களும் தீர்வி ஆரோக்யம் உண்டாக வேண்டுமென்று ஹோமம் செய்து, மிகுந்த ஹவிஸால் ஹோமகுண்டத்திற்கு வெளியில் லோகபாலர் முதலியவர்களுக்குப் பவி வைத்தார்.
- 65 பிராம்மணர்களுக்குத் தேன், நெய், தயிர், அக்ஷதை முதலியவைகளைக் கொடுத்தாள். ராமனுக்கு வனத்தில் ஷேமமுண்டாகும்படி ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்வித்தாள். பிறகு உபாத்தியாயருக்கு வேண்டியவரையில் தக்ஷிணையைக் கொடுத்துக் கௌஸல்யை, "குழந்தாய்! தேவேந்திரன் விருத்ராஸுரனைக் கொன்று ஸகல தேவதைகளாலும் வணங்கப்பட்டபொழுது, அவனுக்கு உண்டான ஷேமம் உனக்கும் உண்டாகட்டும். கருடன் அமிருதத்தைக் கொண்டுவரப் புறப்பட்டபொழுது அவருடைய தாயான வினதை அவருக்கு எந்த ஷேமத்தை பிரார்த்தித்தாளோ அது உனக்கும் உண்டாகட்டும். அமிருதத்திற்காக ஸமுத்திரத்தைக் கடையும் பொழுது தைத்தியர்களை நாசம் செய்யும் பொருட்டு இத்திரனுக்கு அதிதி எந்த ஷேமத்தை அனுக்ரமித்தாளோ அது உனக்கும் உண்டாகட்டும். அளவற்ற தேஜஸுள்ள மஹாவிஷ்ணு லோகங்களை மூன்றடியால் அளக்கப்போகையில் அவருக்கு நேர்ந்த ஷேமம் உனக்கும் உண்டாகட்டும். குறுக்களும் ஸமுத்திரங்களும் உனக்குப் பரம மங்களத்தைச் செய்யட்டும்" என்று அவருடைய தலையில் அக்ஷதைகளைப் போட்டு, நேர்த்தியான கந்தத்தை அவருடைய தேகத்தில் பூசி, பிரஸித்தமான வீரியத்துடன் கூடின விசல்யகரணி என்ற மூலிகையை ரக்ஷயாகக் கையிற் கட்டி அதற்குத் தகுந்த மந்திரங்களை ஜபித்தாள்.
- 85 மனத்தில் மிகுந்த துக்கமிருந்தாலும் ஸந்தோஷித்தவனைப் போல் காட்டிக்கொண்டு, ராமனைத் தன் ஸமீபத்தில் அழைத்து உச்சி முகர்ந்து ஆலிங்கனம் செய்து தழதழத்த வார்த்தைகளால் "தீ உத்தேசித்த காரியத்தை நிறைவேற்ற செளக்கியமாகப் போய்வா, உன் எண்ணங்கள் யாவற்றையும் பூர்த்தி செய்துகொயில்லாமல்
- 90 மறுபடியும் அயோத்யைக்கு வந்து, நமது முன்னோர்கள் அனுஷ்டித்த க்ஷத்திரியதர்மத்தைக் கைக்கொண்டு ஸுகமாயிருப்பதைப் பார்ப்பேன். காட்டில் என் மகனுக்கு என்ன நேருமோ என்ற கவலை தீர்ந்து, உன்னை மறுபடியும் பார்த்த ஸந்தோஷத்தால் முகம் மலர்ந்தவளாக, உதயமான பூர்ணசந்திரனைக் காண்பதுபோல உன்னை மறுபடியும் காண்பேன்; பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றி, காட்டிலிருந்து வந்து, ஸிம்ஹாஸனத்தில் உட்கார்ந்து அதிகாரம் செய்வதையும் பார்ப்பேன். வனவாஸம் செய்து திரும்பி வந்து உன் பதவிக்குத் தகுந்த அலங்காரங்களுடன் எனக்கும் ஸீதைக்கும் ஸகல மனோரதங்களையும் பூர்த்தி செய். என்னால் பூஜிக்கப்பட்ட தேவதைகளும் சிவன் முதலியவர்களும், மஹாவிஷ்ணும் பூதங்களும் அஸுரர்களும்,
- 100

உரகர்களும் திக்குகளும் தீ வனத்திற்குப் போகும் பொழுது உனக்கு ஸகல மங்களங்களையும் கொடுக்கட்டும்" என்று கண்களில் தீர் தழம்ப விதிப்பிரகாரம் ஆசீர்வாதம் செய்து முடித்து, ராமனுக்கு ரக்ஷயாக அவரைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, மிகுந்தப் பிரீதியுடன் அடிக்கடி ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டாள்.

105

ராமன் ஸ்வபாவத்திலேயே மஹாதேஜஸ்ஸி. கௌஸல்யையின் ஆசீர்வாதத்தாலும் ரக்ஷயினாலும் அவருடைய தேஜஸ் விருத்தியாயிற்று. பிறகு எந்த ஆபத்திலும் தர்மம் தவறாமல் நடந்து கொண்டதனால் மஹாதீர்த்தியை அடைந்த ராமன், தாயின் பாதங்களில் அடிக்கடி நமஸ்கரித்து, ஸீதைக்கு அந்த ஸமாசாரத்தைத் தெரிவிக்கத் தன் அந்தப்புரத்தை நோக்கி வந்தார்.

110

ததா² து தே²வ்யா ஸ க்ருத ப்ரத²க்ஷிணோ
நிபீ²ய மாதுஸ்ரணௌ புத: புத: |
ஜகா²ம ஸீதாநிலயம் மஹாயஸா:
ஸ ராக²வ: ப்ரஜ்வலித: ஸ்வயா ஸ்ரீயா | (47)

ஸர்க்கம் 26

ஸீதா ராம ஸம்வாதம்

அயீ²வாதீய ச கௌஸல்யாம் ராம: ஸம்ப்ரஸ்தி²தோ வநம் |
க்ருத ஸ்வஸ்தியயதோ மாந்ரா தீ²மீஷ்டே² வர்த்மநி ஸ்தி²த:(1)

இப்படி கௌஸல்யயால் மங்களாசீர்வாதம் செய்யப் பட்டு ராமன் அவளுக்கு நமஸ்காரம் செய்து, தர்ம மார்க்கத்தை அனுஸரித்து வனத்திற்குப் போகப் புறப்பட்டார். அவர் ராஜவீதியின் வழியாக மஹாகாந்தியுடன் வரும்பொழுது அங்கிருந்த ஜனங்களின் மனத்தைத் தன் உத்தம குணங்களால் கவர்ந்தார். அப்பொழுது ஸீதையும் ராமாபிஷேகத்திற்காகச் செய்ய வேண்டிய விரதங்களையும் உபவாஸங்களையும் அனுஷ்டித்துக் கொண்டு, பட்டாபிஷேகத்திற்கு நேர்ந்த இடையூறுகளை அறியாமலிருந்தாள். ராமனுக்கு யெனவராஜ்யாபிஷேகம் நடக்கப் போகிறதென்றே அவளுக்கு நிச்சயம். தேவபூதஜையை முடித்து ஸந்தோஷமான மனத்துடன், ராஜ்யாபிஷேகமானவர்களுடைய பாதங்களில் அவர்களுடைய பட்ட மலிவுகள் கந்த புஷ்பங்களால் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டுமென்ற ராஜ தர்மத்தை அறிந்தவளாகையால், வெண்குடை சாமரம் பத்ராணம் மங்கள வாத்யங்கள் யானைகள் குதிரைகள் ரதங்கள் காலாட்படைகள் பரிவாரங்கள் இவைகளுடன் ராமன் வருவதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்; அப்படியிருக்கையில் ராமன் தன் அந்தப்புரத்தில் பிரவேசித்தார்.

5

10

15

அங்கே தன் பரிவாரங்கள் அபிஷேகத்திற்காகச் செய்யும் விசேஷமான அலங்காரங்களையும் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் ஆனந்தத்தையும் பார்த்து, வெட்கத்தால் சற்று தலை குனிந்தார். தன் கணவன் துக்கத்தால் வாடின முகத்துடன், கவலையால் இத்திரிய ஸ்வாதீனமின்றி 'வருவதைக் கண்டு, ஸீதை ஆனந்ததீரீர்த்து திடீரென்று எழுந்தா, 'நமது பர்தா எப்பொழுதும் போலில்லாமல் ஸந்தோஷமற்றுத் தலை குனிந்து ஏன் வருகிறார்?' என்று யோசித்து நடுங்கினான். ராமனுக்கு அதுவரையில் வருத்தமென்பதே கிடையாது. தான் சொல்லப்போகும் வார்த்தையால் ஸீதைக்கு நேரும் துக்கத்தை நீனைக்க அவருக்கு அடங்காத துயரமுண்டாயிற்று. தன் மனோதைரியத்தை இழந்து, 'ஒரு நாளும் துக்கத்தை அறியாத ஸீதை நான் காட்டிற்குப் போய்விட்டால் என்ன கஷ்டப்படுவானோ, எப்படிக்காலம் கழிப்பானோ' என்று ஏக்கம் மேலிட்டது. முகத்தில் காந்தி குறைந்தது. 'கையில் கிடைத்த ராஜ்யத்தை இழந்தேன்; நானும் காட்டிற்குப் போகும்படி ஆயிற்று என்று இவளுக்கு எப்படி சொல்வேன்' என்ற சோகத்தால் உடம்பு விபர்த்தது. தன் மனத்திலுள்ள விலேசத்தை அவர் அடக்க முடியாததைக் கண்டு ஸீதை, "பிரானநாதா! மிகுந்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கவேண்டிய காலத்தில் தாங்கள் இப்படித் துக்கப்படுவானேன்? பிராம்மண சிரேஷ்டர்கள் பிருஹஸ்பதியை தேவதையாக உடைய புஷ்ய நகைத் திரத்தடன் இன்றைக்குச் சந்திரன் கடியிருக்கிறாரென்றும், அதில் ஏதாவது காரியத்தை ஆரம்பித்தவர்களுக்கு மங்களம் உண்டாகுமென்றும், தங்களுடைய அபிஷேகத்திற்கு அதே தகுந்த முகூர்த்தமென்றும், சொல்லியிருக்கிறீர்களல்லவா? அப்படியிருக்க, தாங்கள் ஸந்தோஷிக்காமல் வருத்தப்படக் காரணமென்ன? நிரையைப் போல் வெண்மையாய் நூறு தங்கக் கம்பிகளுள்ள குடையால், மறைக்கப்படும் தங்களுடைய முகமண்டலம் பிரகாசிக்கக் காணவில்லையே. தாமரை மலர்களைப்போன்ற கண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முகத்திற்கு இரு புறத்திலும் சந்திரனையும் நமஸ்பகி யையும்போல் பிரகாசிக்கும் சாமரங்கள் போடுவதைக் காணவில்லை. வந்தி ஸீதை மாகத வைதாளிகள் மங்கள வாக்கியங்களால் தங்களுடைய கீர்த்தியை இனிமையாகக் கொண்டாடும் சப்தம் மதுர மாய்க் காநில விழவில்லையே, பட்டாபிஷேகம் பெற்ற தங்களுடைய சிரஸில் தேனும் தயிரும் கலந்த புண்ணிய ஐலத்தால், வேதங்களைக் கரைண்ட பிராம்மணர்கள் மந்திரங்களுடன் அபிஷேகம் செய்த அடையாளத்தைக் காணவில்லையே. நாட்டுப்புறத்து ஐனங்களுள், நகரத்து ஐனங்களும், வீதித் தலைவர்களும், ராஜ்ய உத்யோகஸ்தர்களும், மந்திரிகளும் அழகாக அலங்கரித்துக் கொண்டு, தங்களைப் பிந்தொடரக் காணவில்லையே? நான்கு உத்தம அசுவங்கள் பூட்டித் தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட புஷ்யரதம், தங்களுக்கு முன்பு ஏன் போகவில்லை? ஸகல உத்தம ஸகணங்கள் பொருந்திய பட்டத்து யானை, கறுத்த நீருண்ட மேகம் தங்களை மலை நடந்து வருவதைப்

போல் தங்களுக்குமுன் ஏன் போகவில்லை? வீரர்களுக்கு முன்னால் கொண்டுபோகப்பட வேண்டிய நவரத்தினங்களிழைத்த பத்ரா ஸனம் தங்களுக்கு முன்னால் ஏன் கொண்டுபோகப்படவில்லை? அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் எந்தமாக இருக்கின்றன வல்லவா? தங்களுடைய முககாந்தி இப்பொழுது ஏன் குறைந்திருக்கிறது? ஸந்தோஷக்குறி கொஞ்சமாவது காணப்படவில்லையே" என்று இப்படிப் பலவிதமாய் பிரலாபித்தாள்.

அதைக் கேட்டு ராமன், "ஸீதை! மஹா பூஜ்யரான என் பிதா, என்னைக் காட்டித் தனுப்பியிருக்கிறார்" என்று சொன்னார். ஆனால் ஐயோ! இந்தத் துக்க ஸமாசாரத்தை சொல்லிவிட்டோமே; ஸீதைக்கு என்ன ஆபத்து நேருமோ என்று பயந்து, அவளைத் தைரியப்படுத்த விரும்பி, "ஸீதை! ஸகல தர்மங்களும் அறிந்த மஹா ஞானியான ஜனகமஹாராஜாவின் புத்திரியே! ராஜ தர்மங்களையும் வர்ணாசிரம தர்மங்களையும் ஸந்தேக விபீதமில்லாமல் பூர்ணமாக அறிந்தவளே, உத்தமமான தர்மத்தைக் குறைவற அனுஷ்டிப்பதில் சிகரற்றவளே! இது நேர்ந்த விதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள். எனக்கு இன்று அபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்று என் பிதா ஸகல ஏற்பாடுகளையும் செய்திருந்தார். அப்பொழுது என் தாயான கையே, முன்னொரு காலத்தில் தனக்கு அவரால் கொடுக்கப்பட்ட இரண்டு வரங்களை அவருக்கு ஞாபகம் செய்து, அவைகளை இப்பொழுதே கொடுக்கும்படி வேண்டினான். அவர் அப்படியே பிரதிக்கை செய்தார். நான் காட்டில் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் வளிக்கவேண்டுமென்றும் பரதனை யுவராஜாவாகச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டான். என் பிதாவோ ஸத்தியம் தவறாதவர்; தர்ம பாசத்தால் கட்டுப்பட்டவர். அப்படியே செய்ய ஒப்புக் கொண்டார். பிதாவின் வார்த்தையைப் பரிபாலனம் செய்வது எனக்கு முக்கிய தர்மம். பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் வளத்தில் வளிக்கப் போகிறேன். ஆகையால் உன்னைப் பார்த்து உன்னிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு போக வந்தேன்.

லோகத்தில் மிகுந்த ஐகவரியத்தை அடைந்து உயர்ந்த பதவியில் இருப்பவர்கள், தங்களுக்கு தெரியில் வேறொருவனை ஸ்தோத்திரம் செய்வதைக் கேட்கப் போறுக்கமாட்டார்கள். உன்னைப் பரதன் நமஸ்காரம் செய்ய வரும்பொழுது என் குணங்களை நீ அதிகமாகப் புகழக்கூடாது. லக்ஷ்மண சத்ருக்கள்களுடைய மனைவிகளுக்கு எவ்வித வெணக்கியங்களும் மரியாதைகளும் நடக்கின்றனவோ அவைகளை விட அதிகமாக உனக்கு நடக்கவேண்டுமென்று நீ எதிர் பார்க்கக் கூடாது. மற்ற பந்துக்களைப்போல் அவனிடத்தில் நீயும் எப்பொழுதும் பிரியமாயும் அனுசலமாயும் நடக்கவேண்டும். மஹாராஜா அவனை இவ்விரசனாகச் செய்திருக்கிறார். அவனோ நமக்கு அரசன்; ஆகையால் பிரியமுண்டாகும்படி நாம் நடக்க வேண்டும்.

என் பிதா செய்த பிரதிக்கருகையநிறைவேற்ற நான் பதினான்கு வருஷங்கள் கோரமான வனத்தில் வசிக்கப் போகிறேன். உறுதியான மனமுடையவனே! இதுவரையிலும் நீ வைத்தபிரீதி மாறாமலிருக்கவேண்டும். நான் மஹாலிகைகள் நிறைந்த வனத்திற்குப் போன பிறகு நீ விரதங்களையும் உபவாஸங்களையும் அனுஷ்டித்துக் கொண்டு புண்யமாகக் காலத்தைக் கழிக்கவேண்டும். விடியற்காலையில் எழுந்து தேவதைகளுக்கு விதிப்படி பூஜை செய்து என் பிதாவும் நமக்கு அரசருமான மஹாராஜாவை நமஸ்கரிக்க வேண்டும். என் தாய் கௌஸல்யையோ வயது சென்றவள்; 105 என்னை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் தவிப்பாள். நீ உத்தமமான தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க விரும்பினால் அவளுக்கு விசேஷ மரியாதை செய்யவேண்டும். என்னுடைய மற்ற தாய்மார்களிடத்தில் பிரீதியையும் சிறுகபாவத்தையும் காட்டி நடக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு யாதொரு குறையும் நேராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். 110 என்னிடத்தில் அவர்கள் எப்பொழுதும் இவ்விதமாகவே நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் என் மனதில் அவர்களுக்கும் என் தாயான கௌஸல்யைக்கும் யாதொரு பேதமும் இல்லை. பரதனை உன் தமயனைப்போலும், சத்ருக்களை என் புத்திரனைப்போலும் எண்ணிக்கொள். என் உயிரைக் காட்டிலும் அவர்கள் எனக்கு இனியவர்கள். 120

பரதனுக்கு இஷ்டமில்லாத விஷயத்தை நீ ஒரு பொழுதும் செய்யக்கூடாது. அவன் உங்களுடைய அரசன்; பிறர்க்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டாதவன்; இந்தத் தேசத்திற்கு அதிபதி; இந்தக் குலத்திற்கும் தலைவன். சோம்பலில்லாமல் அரசர்களுடைய இஷ்டப்படி நாம் நடந்துகொண்டால் அவர்கள் நம்மிடத்தில் தயவு வைக்கிறார்கள்; 125 இல்லாவிட்டால் கோபிக்கிறார்கள். தங்களுக்கே பிறந்த புத்திரர்களானாலும் தங்களுக்கு கெடுதி செய்தால் அவர்களை விலக்கிவிடுகிறார்கள். தங்களுக்கு பந்துக்களில்லாதவர்களையும் திறமையுள்ளவர்களையிருந்தால் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் தர்மத்தில் மனதை நாட்டு. வீணாகாத விரதங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு பரதனுக்கு அனுபவமாக நடந்து இங்கேயே நான் வரும் வரையில் இரு. பிராணநாயகி! வனத்திற்குப் போகிறேன். நீ இங்கேயே இருக்கவேண்டும். நான் இப்பொழுது சொன்ன உபதேசத்தின்படியாகுக்கும் கெடுதியாவது மனவருத்தமாவது இல்லாமல் நீ அனுஷ்டிக்க வேண்டும்' என்று பாரிகையின் தர்மத்தை உபதேசிப்பது போல் காட்டி, அவனுடைய மனத்திலிருக்கும் அத்தரங்கத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவும் அவனுக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கவும் இப்படிச் சொன்னார். 135

அநாம் கீமிய்யாமி மஹாவதம் ப்ரியே
தவயா ஹி வஸ்தவ்ய மிஹைவ சீமியதி |
யதா வ்யலீகம் குருஷை ந கஸ்யசித்
ததா தவயா காரிய மிதீம் வசோ மம |

(38)

ஸர்க்கம் 27

ஸீதா்ராம ஸம்வாதம் (தொடர்ச்சி)

ஏவமுத்தா து வைதேஹீ ப்ரியாஹா ப்ரியவாதிதீ |
ப்ரணயாதேஹி வஸ்க்ருத்தா ப்ரதார மிதீமப்ரவீத் | (1)

ஸீதை பிரியமில்லாமல் பேசினாலும் சாமரால் அவளிடத்தில் பிரியமாகவே பேசப்படவேண்டியவள்; அப்படியிருக்க, எப்பொழுதும் பிரியமாகவே பேசுகிறவள் என்றால் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஆயினும் சாமன் இப்பொழுது இப்படிக் குரூமான வார்த்தைகளைச் சொன்னவுடன் அவளிடத்தில் தான் வைத்திருந்த பிரியத்தால் கோபம் கொண்டு, "ராம! இவ்வளவு அல்பமான வார்த்தைகள் உமது வாயிலிருந்து ஏன் இன்று வந்தன? நானே ஸ்த்ரீ, அவைகளைக் கேட்க எனக்கே சிரிப்பு வருகிறது. இதுவரையில் இப்படிக்காண வில்லையே, தாங்கள் உத்தம ஷத்திரியனுடைய புத்திரர், என்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரீதிக்கு விரோதமான வார்த்தைகளைச் சொல்வது ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கிறது. 5

நாதி லோகத்தில் கணவனுடைய பிதாமாதா உடன்பிறந்தவன் புத்திரன் நாட்டுப் பெண் இன்னும் மற்ற பந்துக்கள் பூர்வ ஜன்மத்தில் செய்த தம் தமது புண்யபாபங்களின் பலன்களை அனுபவித்துக் கொண்டு, நன்மையோ தீமையோ அவர்களுக்குத் தகுந்த காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் பர்த்தாவின் சரீரத்தில் ஸமபாகமான பாரிகைய மாத்திரம் அவனுடைய பாக்கியத்தின் பயனை அனுபவிக்கிறான். ஆகையால் தங்களை வனத்திற்குப் போகும்படி கட்டளை யிட்டிருந்தால் என்னையும் அப்படிக்கட்டளையிட்டதற்கு சமமே. பாரிகைய நமது பாதி பாகமென்ற கருதி வாக்கியத்தைக் கேட்ட தில்லையா? இவ்வளவிலும் பரலோகத்திலும் ஸ்த்ரீகளுக்குக் கதியார்? பிதாவா மாதாவா, புத்திரனா, தேசமோ, தோழிகளா? இல்லை, பர்த்தா ஒருவனே. ஆகையால் தங்களுடைய பாக்கியத்தில் எனக்கும் பாசமுண்டு; தாங்களே எனக்கு கதி; தாங்கள் பயங்கரமான வனத்திற்குப் போகப் புறப்பட்டால் தாங்கள் நடக்கும் வழியிலுள்ள கர்மமையான புற்களை மிதித்து மிருதுவாகச் செய்து கொண்டு தங்களுக்கு முன்னால் நடப்பேன். 15

இவள் நம்முடன் வந்தால் மிகுந்த பாக்கியத்தை அடைவாள் என்று என்னிடத்தில் பொருமைமுண்டோ? நான் 'வேண்டாம்' என்று தடுக்க, இவள் கேவலம் ஸ்த்ரீ, 'காட்டிற்று வருவேன்' என்று எப்படிச் சொல்வாள்? என்ற பொருமை என்னிடத்தில் தங்களுக்கு வேண்டாம். 'நீ இங்கே ஸுகமாக இரு' என்று நான் சொன்னாலும் 'நான் தங்களுடன் வந்தே திருவேன்' என்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறாள் இவள்' என்று என்னிடத்தில் தாங்கள் கோபம் 20

35 கொள்ளக்கூடாது. 'என் வார்த்தையை அலகியம் செய்கிறார்; ஸுகமாக இங்கே காலம் கழிப்பதை விட்டுப் பழம் திழங்கு வேர் முதலியவைகளைத் தின்று பிழைக்கிறேனென்கிறான்' என்ற கோபம் தங்களுக்கு என்னிடத்தில் வேண்டாம். தகாததென்று சாஸ்திரத் தால் விலக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்த்தத்தை ஒருவன் விட்டு விடுவது

40 போல், தங்களுக்குத் தகாத அருமையையும் ரோஷத்தையும் விடக்கி விடுங்கள்.

"நானே தனியாக இருக்கவேண்டியவன். பயங்கரமான காட்டில் இந்தப் பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு எப்படிப் போவேன் என்று ஸந்தேகம் உண்டாகிறதோ? தாங்கள் விரசுகாமணி என்று

45 எனக்குத் தெரியாதோ? ஆகையால் கவலையில்லாமல் என்னையும் அழைத்துப் போங்கள்.

தங்களைவிட்டுப் பிரிந்ததும் நான் உயிரை வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய கொடிய பாபத்தைச் செய்யவில்லையே. தாங்கள்

50 என்னை இங்கே விட்டுப் போகும்படியான பாபத்தையும் செய்ய வில்லையே. தாங்கள் என்னை அழைத்துக்கொண்டு போனால், தங்களுக்கு ஸுகமே ஒழிய துக்கமில்லை. பாபவனத்தில் பிரயாணம் செய்கிறவர்கள், தங்களுக்கு வேண்டிய ஐலத்தைக் குடித்துவிட்டு மிகுந்ததைக் கொட்டமாட்டார்கள். பிறகு வேண்டியிருக்கும்

55 என்று பாத்திரங்களில் நிரப்பிக்கொண்டு போகிறார்கள். அப்படிச் செய்வதால் அவர்களுக்கு ஸுகமே அன்றி வேறல்ல. அப்படியே என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டும்.

'இந்த ராஜபோகங்களை விட்டுக் காட்டிற்கு வரவேண்டுமென்று ஏன் விரும்புகிறாய்?' என்று கேட்கிறீர்களா? ஸ்ரீரீகளின் உத்தம தர்மம் இன்னதென்று நான் அறியேனா? ஸார்வபௌம சக்கரவர்த்திகளின் அரண்மனைகளில் வலிப்பதையும், ஸ்வர்க்கத்தில் தேவதைகளின் விமானங்களில் வலிப்பதையும், அணிமாதி அஷ்ட

60 ளித்திகளை அடைந்த யோகிகளைப்போல் தங்கள் யோகபலத்தால் லோகங்களில் ஸஞ்சரிப்பதையும் காட்டிலும், தன் கணவனையே தெய்வமாக எண்ணி, அவன் எந்த ஸித்தியில் இருந்தாலும் அவனுடைய பாதங்களில் பணிவிடை செய்வதே பகிவிரதைகளுக்கு உயர்ந்தது.

65

இதற்கு முன்பே என் பெற்றோர்கள், நான் பர்த்தாவீடத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டிய விதத்தை எனக்கு அடிக்கடி உபதேசித்திருக்கிறார்கள். நான்கு வர்ணத்தார்களும் நான்கு ஆசிரமத்தார்களும் உத்தமமான பலனை அடைவதற்கு இன்ன ஸாதனங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால் இப்பொழுது அவைகளை எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டாம்.

70

மனித ஸஞ்சாரமின்றி யானை, புலி, கரடி, நிறைந்த காட்டில் ஸந்தோஷத்துடன் வலிப்பேன். மூன்று லோகங்களிலுள்ள

75 ஐசுவரியத்தையும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் வனத்திலும் என் பிரதானின் அரண்மனையிலிருப்பது போலவே எண்ணி, தங்கள் சுச்சூலையையே எப்பொழுதும் ஸ்மரித்துக்கொண்டு காலம் கழிப்பேன். தபஸ்விகளின் விரதங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு, இந்திரியங்களை அடக்கி, தேன்பாயும் சோடிகளுள்ள வனங்களில்

80 தங்களுடன் அபூர்வமான காஷிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு ஆனந்தமாகக் காலம் கழிப்பேன். தங்களை வனத்தில் ஒருவன் சரணமடைந்தால், அவனுக்குத் தங்களுடன் யாதொரு ஸம்பந்தமில்லாவிட்டாலும் அவனைக் காப்பாற்றுகிறீர்கள். தங்களுடைய கம்பியிருக்கும்

85 என்னைக் காப்பாற்றுவது பெரிதா? தங்களுடன் இன்றைக்கு நான் வரப்போகிறேன். நான் வருவதாக நிச்சயம் செய்த பிறகு என்னைத் தடுக்கமுடியாது. பழம், திழங்கு, வேர் முதலியவைகளைத் தின்று ஜீவிப்பேன். என் ஆஹாரத்திற்காகத் தங்களுக்கு யாதொரு லிரமத்தையும் கொடுக்கமாட்டேன். தாங்கள் என் அரு

90 கில் இருந்தால் கொஞ்சமாவது பயமில்லாமல் நதி, மலை, குகை, காடு முதலியவைகளையும் அன்னம், நீர்க்கொழி முதலிய பறவைகளால் நிறைந்து தாமரை முதலிய மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஓடைகளையும் பார்க்கவும் அவைகளின் லக்ஷணங்களையும் குணங்களையும் தாங்கள் எடுத்துச் சொல்வதைக் கேட்கவும் எனக்கு ஆசை உண்டாகியிருக்கிறது. அந்தப் புண்ய தீர்த்தங்களில் ஒவ்வொரு நாளும்

95 தங்களுடன் ஸ்நானம் செய்து விரதங்களை அனுஷ்டித்து ஆனந்தமாய்க் காலம் கழிப்பேன். வனத்தில் அநேகம் ஆசிரம் வருஷங்கள் நான் வலித்தாலும் தங்களுடன் இருந்தால் எனக்குக் காலம் போவதே தெரியாது. தாங்கள் இல்லாமல் நான் ஸ்வர்க்கத்தில்

100 வலித்தாலும் அது எனக்கு வெறுப்பையே கொடுக்கும். மாள்கள் குரங்குகள் யானைகள் முதலிய மிருகங்களால் நிறைந்து மனிதர்கள் ஸஞ்சரிக்க முடியாத பயங்கரமான வனத்திற்குப்போய் அங்கே தங்களுடைய பாதங்களையே கதியாக நம்பி இந்திரியங்களை அடக்கிக் கொண்டு வலிப்பேன். தங்களைத் தவிர வேறொரு எண்ணமும் என் மனத்திலில்லை. நான் தங்களிடத்திலேயே ப்ரீதி வைத்தவன்;

105 தாங்கள் என்னை இங்கே விட்டுப்போனால் பிராணனை விடுவேனென்பது நிச்சயம். ஆகையால் என் பிரார்த்தனையை அங்கேயித்து என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டும். நான் தங்களுடன் வருவதால் தங்களுக்கு விசேஷமான பாரமில்லையே" என்று பிரார்த்தித்தான்.

110

இப்படி வேண்டியும், தர்மத்திலேயே நாடிய மனமுள்ள ராமன், ஸீதை கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்துப் பொறுக்காமல் அவளை அழைத்துப்போக இஷ்டப்படவில்லை. ஆகையால் வனத்தில் வலிப்பதால் நேரும் பலவிதமான கஷ்டங்களையும் ஆபத்துக்களையும்

115 எடுத்துக்காட்டி வனவாஸத்தில் அவனாடைய புத்தி செல்லாமல் இருக்க முயற்சி செய்தார்.

ததீர ப்ரீருவாணமபி தர்மவத்ஸஸை
த ச ம ம ஸீதாம் த்ருவரோ நிநீஷதி |
உவாச சைதாம் ப்ரீஸு- ஸந்திவர்ததே
வதே நிவாஸஸ்ய ச துக்ஷிதாம் ப்ரதி | (23)

ஸர்க்கம் 28

ஸீதாராம ஸம்வாதம் (தொடர்ச்சி)

ஸ ஏவம் ப்ரீருவதீம் ஸீதாம் தர்மஜ்ஞோ தர்மவத்ஸஸை |
ந தேதும் குருதே புத்ரீதீம் வதே துக்ஷாதி சிந்தயத் | (1)

5 ஸீதை இப்படிச் சொன்னாலும், தர்மத்தில் நாடின மனமுள்ள ராமன், வனத்தில் வலிப்பதாலுண்டாகும் கஷ்டங்களை நினைத்து அவளை அழைத்துப்போக இஷ்டப்படவில்லை. ஸீதையின் கண்களிலிருந்து கீர் பெருமிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து அவளை ஸமா தானப்படுத்தி, வனத்திற்கு வராமல் நிறுத்துவதற்காக, ஹீதே! நீ உத்தம குலத்தில் பிறந்தவள்; தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதிலேயே கோக்கமுள்ளவள். இங்கிருந்துகொண்டே உன் குலதர்மத்தின்படி நடந்து வா, உன் மனம்போனபடி எல்லாம் நடக்க உத்தேசிப்பது ஸரியல்ல. நான் சொன்னபடி செய்வது உனக்கு நலம், வனத்தில் வலிப்பதால் நேரும் பலவிதமான கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன், கேள்.

15 வனமென்றால் என்ன தெரியுமா? தஷ்ட ஐந்துக்களாலும் கற்க ளாலும் முட்களாலும் அடிக்கடி ஆபத்துக்கள் நேரக்கூடியதாக மனிதர்கள் ஸஞ்சரிக்கமுடியாத இடம்தான் வனம். ஆகையால் என்னுடன் அங்கே வருவதென்ற எண்ணத்தை விடு. உன்னை அழைத்துப் போவதால் எனக்கு அதிக சிரமமுண்டாகும் என்ற காரணத்தால் இதைச் சொல்லவில்லை, உன் ஹிதத்தை உத்தேசித்தே சொல்லுகிறேன். வனத்தில் எப்பொழுதும் துக்கமே அன்றி ஸுகமே கிடையாது.

20 மலைக்குகைகளில் வளிக்கும் ஸிம்ஹங்களின் கர்ஜனைகள், மலையருவிகள் விழும் ஓசையுடன் கலந்து விருத்தியாகி, கேட்க மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கும். மனுஷ்ய ஸஞ்சாரரில்லாத வீடங்களில் பயமின்றித் திரியும் ஸிம்ஹம், புலி முதலிய பெரிய மிருகங்கள் நம்மைப்போன்ற பிராணியை அதற்கு முன் பார்த்ததில்லையாகையால் உடனே பாய்ந்து நம்மைக் கொல்லப் பார்க்கும்; காட்டாறுகளில் முதலைகள் சிதைந்திருக்கும்பிற்ருந்த ஆழமாகவும் சேறுள்ளவைகளாகவுமிருக்கும்; மதம் பிடித்த யானைகளும் அவைகளைத்

தாண்ட முடியாது; காட்டு வழிகளில் நடக்கும்பொழுது கொடிகள் காலிலும் கழுத்திலும் மாட்டிக்கொண்டு கீழே தள்ளும்; முட்கள் தேகமெங்கும் கீறும்; காட்டிலுள்ள கோழிகள் விகாரமாகக் கவிக் கொண்டிருக்கும்; புதிதாக அவைகளைக் கேட்பவர்களுக்கு பயமுண்டாகும்.

30 காடுகளில் படுப்பதற்குக் கட்டில்கள் கிடையாது; தரையிலேயே படுக்க வேண்டும்; மிருதுவான பஞ்சமெத்தைகள் கிடையாது; மரங்களிலிருந்து தானாக உதிர்ந்து விழுகிற சருகுளின் மேல் படுக்கவேண்டும். பகல் முழுவதும் பழம் கிழங்கு முதலிய ஆஹார பதார்த்தங்களைத் தேடுவதற்கே காலம் போதாது. இளைப்பாற அவகாசம் எங்கே கிடைக்கும்? காடுகளில் வளிக்கும் காட்டு மனிதர்களைப்போல் நாமும் இரவில் வெறும் தரையில் படுக்கவேண்டும். காட்டிலுள்ளவர்கள் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு மரங்களிலிருந்து தானாக உதிர்ந்த பதார்த்தங்களை காணியிலும் மாணியிலும் புண்ப்பதுபோல் நாமும் இதர பதார்த்தங்களை விரும்பாமல் அவை களாலேயே திருப்தி அடையவேண்டும். நமது சக்திக்குத் தகுந்த படி அடிக்கடி உபவாஸம் இருக்க வேண்டும்; ஐண்டைய வளர்க்க வேண்டும்; மரவுரையை உடுக்கவேண்டும்; ஒவ்வொரு நாளும் தேவதைகளையும் பித்ருக்களையும் அதிதிகளையும் விதிப்படி பூஜிக்கவேண்டும். காணியிலும் நடுப்பகலிலும் மாணியிலும் ஒவ்வொரு நாளும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்; தபஸ்விகளுக்கு ஏற்பட்ட சிவமங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஆகையால் வனத்தில் வலிப்பது கஷ்டமென்று தெரி கிறதா?

55 ஒவ்வொரு நாளும் நாமே புஷ்பங்களைப் பறித்துவந்து ரிஷிகள் ஏற்படுத்திய விதிப்படி யாகமெடையில் வைத்து தேவபூஜை செய்ய வேண்டும்; சாஸ்திர விதிப்படி ஆகார சியமத்தை அனுஷ்டித்துக் கிடைத்தவைகளால் திருப்தியடைய வேண்டும்; வனத்தில் அடிக்கடி பெரும்காற்றடிக்கும்; சாத்திரியோ மமயிருட்டாக இருக்கும்; பரியோ சிக்க முடியாது; மலைப்பாம்புகள் பருத்த சரீரங்களுடன் கொழுப்படைந்து நாம் நடக்கும் வழிகளில் படுத்துக் கிடக்கும்; கீர்ப்பாம்புகளோ ஆறுகளின் கீரோட்டத்தைப்போல் நாம் போகும் வழிகளில் கோணலாக ஊர்ந்துகொண்டு செல்லும்; விளக்குவெட்டுப்பூச்சிகளும் தேள்களும், புழுக்களும், காட்டு சக்களும், கொசுக்களும் இரவும் பகலும் நம்மை உபத்திரவிக்கும். தர்ப்பைகளும், நாணல்களும், முட்களும், மரங்களும் நாம் போகும் வழிகளில் சிறைத்து நம்மை ஹிம்ஸிக்கும்; காட்டில் வலிப்பவர்களுக்குப் பலவிதமான தேகசிரமங்களும் பயங்களும் நேரும்; கோபம், லோபம், காமம் முதலியவைகளை விலக்கித் தவீம் செய்வதிலேயே மனதை நிறுத்த வேண்டும். பயத்தை உண்டாக்கும் விஷயங்களைக் கண்டு நாம் பயப்படக்கூடாது. ஆகையால் காட்டில் வலிப்பது மிகக் கஷ்டம். காட்டிற்கு வரவேண்டாம், உன்னால் வனத்தில் வலிக்கமுடியாது.

70 நன்றாக யோசித்துப் பார்த்தால் நான் இதுவரையில் சொன்னவை களைத் தவிர இன்னும் அநேக கஷ்டங்கள் தோன்றும்" என்றார்.

இப்படி ராமன் தன்னைக் காட்டிற்குக் கூட்டிக்கொண்டு போக விரும்பாததைப் பார்த்து ஸீதைக்கு மிகுந்த துக்கமுண்டாகி அவருடைய காரணங்களை ஒப்புக்கொள்ளாமல் பின்வருமாறு பதில் சொன்னார்.

வநம் து நேனும் நக்ருதா மதில்ததா
பீபூ'வ ராமேண ததா மஹாத்மநா
ந தய்ய ஸீதா வசநம் சகார தத்
ததோப்ரவீத் ராமமிதம் ஸுதூ:ஹீதா || (26)

ஸர்க்கம் 29

ஸீதாராம ஸம்வாதம் (தொடர்ச்சி)

ஏதத் து வசநம் ஸ்ருத்வா ஸீதா ராமஸ்ய தூ:ஹீதா
ப்ரவக் தாஸ்ருமுஹீ மந்நீமிதம் வசத மப்ரவீத் || (1)

5 ஸீதை கண்களில் நீர் தளும்ப ராமனைப் பார்த்து மிருதுவாய், "காட்டில் வலிப்பதால் பல கஷ்டங்கள் நேருமென்றும், அவைகளை நான் பொறுக்கமுடியாதென்றும் சொன்னீர்கள். ஆனால் என் உயிருக்கு உயிரான தங்களுடன் நான் இருந்தால் அவைகளை எனக்குக் குயிலின் பாட்டைப்போலும், உத்தமமான சந்தனத் தைப் போலும், தென்றல் காற்றைப்போலும், சுகந்தையும் ஆளர் தந்தையும் கொடுக்குமே யன்றித் துக்கத்திற்கு ஒரு பொழுதும் காரணமாகாது. ஸிம்ஹம், புலி, யானை, சரபம், மான், முதலிய மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் தங்களைக் கண்டவுடன் ஒதுங்கும். இவ்விதமான பிராணியை அவை பார்த்ததே இல்லை. பயமுண்டாகும் வஸ்துக்களைப் பார்த்துப் பயப்படாதவர்கள் யார்?"

15 நானும் தங்களுடன் வனத்திற்குப் போகவேண்டும் என்று தங்களுடைய மாதாபிதாக்கள் உத்தரவு செய்திருப்பதாக இதுவரையில் தெரிவித்தேன். தங்களை விட்டுப்பிரிந்தால் நான் பிழைத் திருக்க மாட்டேன். மேலும், என் பிதா என்னைத் தங்களுக்கு விவாஹம் செய்துகொடுக்கும் காலத்தில் 'இதோ இருக்கும் ஸீதை தாங்கள் அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தைக் உடனிருந்து அனுஷ்டிப்பாள்; தங்களுடைய சிழிப்புப்பால் எப்பொழுதும் தங்களை விட்டுப் பிரிய மாட்டாள்' என்று சொன்னால்லவா? தாங்கள் இப்பொழுது ஆசிரியிக்கும் தபஸ்விகளின் தர்மத்தை நானும் கூட இருந்து அனுஷ்டிக்க வேண்டுமல்லவா? தங்களுடைய சிழிப்பு தங்களைவிட்டுப் பிரியும் பொழுது என்னையும் இங்கே வைத்துவிட்டுப் போகலாம். நான் தங்களுடன் இருக்கையில், தேவர்களுக்கு அரசான இந்திரனாக இருந்தாலும் என்னைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கத் துணிவானா?

பர்த்தாவை விட்டுப் பிரிந்த ஸ்த்ரீ உயிரை வைத்துக்கொள்ளவும் வேண்டுமோ' என்று தாங்களே எனக்குப் பலதடவை உபதேசிக்க வில்லையா?

30 "இதிருக்கட்டும்; நான் தங்களை விவாஹம் செய்துகொள்வ தற்குமுன்' என் பிதாவின் விட்டிலிருக்கையில் ஜ்யோதிஷ சாஸ்திர நிபுணர்களான பிராம்மணர்கள் 'இந்தப் பெண்ணிற்குக் காட்டில் வலிக்கவேண்டிய போகம் ஐரதக ரீதியாக ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். மேலும், ஸாமுத்திரிகா சாஸ்திர ரத்தில் திறமை வாய்ந்த பிராம்மணர்களும் அப்படியே சொல்வதைக் கேட்டு, காட்டில் வலிக்கவேண்டும் என்ற உத்தரவைத் துடன் எப்பொழுதும் இருக்கிறேன். இப்படி அவர்கள் சாஸ்திர ரீதியாகக் குறிப்பிட்ட வனவாஸம் பூர்வகர்மத்தின் பலனே; நான் என் பிரார்த்தகர்மத்தின் பலனை அனுபவிக்காமல் முடியுமா? ஆனால் தங்களுடன் வனத்திற்குச் செல்வேனன்றி நான் மாத்திரம் தனியே போகமாட்டேன், நான் வனத்தில் சில காலம் வலிக்க வேண்டுமென்று பிராம்மணர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; அதற்குத் தகுந்த ஸமயமும் இப்பொழுது நேர்த்திருக்கிறது. ஆகையால் நான் தங்களுடன் வருகிறேன். பிராம்மணர்களின் வார்த்தையைப் பொய்யாக்கலாமா? காட்டில் வலித்தால் பலகஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று எனக்கும் தெரியும், ஆனால், அந்த அனுபவம் நமக் கல்ல. இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் வசப்படுத்தாதவர்களைப் பற்றியல்லவா சொல்லப்பட்டது? மேலும், நான் என் பிதாவின் விட்டில் கவ்விகையாக வலித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு தபஸ்விகளின் தாயைப் பார்த்து, 'தங்களுடைய பெண்ணிற்குக் காட்டில் வலிக்கும்படியான யோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்றார், அவனோ மஹா ஸாது; ஸாமான்யமானவனல்ல.

55 இது போகட்டும்; எவ்வளவோ தடவை நான் தங்களை இது வரையில், 'தபோவனத்திற்கு நானும் தாங்களும் வேடிக்கையாகப் போய், கங்கைக் கரையிலிருக்கும் மஹரிஷிகளின் ஆசிரமங்களைப் பார்க்கவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்திருக்கிறேன். என்னிடத்தில் தாங்கள் தயவு புரிந்து, 'அப்படியே ஆகட்டும், தகுந்த சமயம் வரும் பொழுது உன்னை அழைத்துப் போகிறேன்' என்று சொல்ல வில்லையா? அந்த ஸமயம் எப்பொழுது நேருமென்று ஒவ்வொரு நிமிஷமும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். வீரசிகாமணி! தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும், தாங்களும் நானும் வனத்தில் வேடிக்கையாகக் காலத்தைக் கழிக்கவேண்டுமென்றும், அப்பொழுது நான் தங்களுக்கு ஸகல பணிவிடைகளையும் செய்யவேண்டுமென்றும் எவ்வளவோ ஆசைகொண்டிருக்கிறேன்.

65 அஸூையை முதலிய தோஷங்களை நறவரே! தங்களிடத்தில் எல்லை யற்றப் பிரீதியை வைத்து, நானும் தங்களுடன் வனத்தில் வலித் தால் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுவேன். 'ஈ இங்கேயே இருந்து தேவதையை ஆராதித்தால் அந்தப் பயன் இடைக்காதா'

என்பீர்கள். உண்மையே; ஆனால் ஸ்த்ரீகளுக்குக் கணவனே குல
 தெய்வம், வேறுதெய்வமுண்டோ? இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்தி
 லும் எப்பொழுதும் தங்களுடன் சேர்ந்திருப்பதே எனக்குப் பரம
 70 ஷேமத்தைக்கொடுக்கும். இதே விஷயத்தைப் பற்றி முறானூனி
 களான பிராம்மணர்கள் 'இவ்வுலகத்தில் ஒரு ஸ்த்ரீ, குலாசாரத்தின்
 படி அவனுடைய பெற்றோர்களால் ஒரு புருஷனுடைய கையில்
 தாரைவார்க்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டு, இந்த லோகத்தில் தான் இருக்கும்
 75 வரையில் பதிவிரதா தர்மத்தைக் குறையில்லாமல் அனுஷ்டித்து
 வந்தால், இறந்தபிறகும் அவள் தன் பர்த்தாவை விட்டுப்பிரியவே
 மாட்டாள் என்ற வேத வாக்கியத்தைச் சொல்லக் கேட்டிருக்
 கிறேன். அது தங்களுக்குத் தெரியாதென்று நான் உபதேசிப்பதாக
 எண்ணக்கூடாது. என்னை அழைத்துக் கொண்டு போவதற்கு கருதிப்
 பிரமாணம் இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

இப்பொழுதும் என்னை எந்தக் காரணத்தால் வனத்திற்கு
 அழைத்துக்கொண்டு போகமாட்டேனென்று தாங்கள் சொல்ல முடி
 யும்? நான் தங்களுடைய பாரியையல்லவா? என் நடத்தையில் இது
 வரையில் தங்களுக்கு ஏதாவது தோஷம் தோன்றிற்று? நான் தங்
 80 களையே கதியென்றும் தெய்வமென்றும் நம்பி உபாஸிக்கவில்லையா?
 தங்களிடத்தில் என்னைக் காட்டிலும் அதிகமான பக்தி வைத்தவர்கள்
 யார்? ஸுகம் சேர்ந்தபொழுது துள்ளுவதும், கஷ்டம் நேர்ந்த
 பொழுது புரண்டு அழுவதும் எப்பொழுதாவது என்னிடத்தி
 லுண்டா? தாங்கள் அனுபவிக்கும் ஸுக துக்கங்களில் எனக்கும்
 85 ஸமமான பாகமுண்டல்லவா? நான் படும் கஷ்டத்தைத் தாங்கள்
 பார்க்கவில்லையா? இப்படியெல்லாம் இருக்க என்னை வனத்திற்கு
 அழைத்துக்கொண்டு போவது நியாயமென்று ஏன் தங்களுக்குத்
 தோன்றவில்லை? தன்னை விட்டுப் பிரியவேண்டுமென்ற எண்ணத்
 தாலேயே இவ்வளவு வருத்தப்படும் என்னைத் தங்களுடன் அழைத்
 90 துப்போகாமலிருந்தால் விஷத்தைக் குடிப்பேன், நெருப்பில்
 விழுவேன், ஜலத்தில் குதிப்பேன். எப்படியாவது பிராணனைப்
 போக்கிக்கொள்வேன்" என்று கூறிப் பலவிதமாக பிரார்த்தித்தார்.

அப்பொழுதும் ராமன் "மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத கோரமான
 வனத்திற்கு ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவித்து வழக்கப்பட்டிருக்
 100 கும் இவனை எப்படி அழைத்துக்கொண்டு போவது என்று அதற்கு
 ஸம்மதிக்கவில்லை. அதைக் கண்டு வீதையும் மிகுந்த துன்பம் அடைந்து,
 கண்ணீர் தாரைதாரையாகப் பூமியில் சொரிய, ஒன்றும் தோன்றா
 மல் நின்றான். ராமன் அவனை எவ்வளவு தடுத்தாலும் எவ்வளவு
 ஸமாதானம் செய்தாலும் அவன் ஒன்றிற்கும் இணங்கவில்லை.

சிந்தயந்தீம் ததா தாம் து

நிவர்த்திது மாத்மவாந் |

தாம்ரோஷம் ஸ ததா வீதாம்

காருத்தீதோ ப்ரஹ்மணாந்த்வயத் |

(25)

ஸர்க்கம் 30

ராமன் வீதையை அழைத்துப்போக ஸம்மதித்தது

ஸாந்த்வயமானா து ராமேண மைத்ரீவீ ஜநஸாத்மஜா |
 வநவாஸ நிமித்தாய பர்தார மித் மப்ரீரீத் (1)

அப்பொழுது வீதை, தன்னை ராமன் எப்படியாவது காட்
 15 டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்ற உத்தேசத்
 துடன், 'இவர் மஹானூராயிருந்தாலும் நம்மைச் சேர்ந்த
 வரல்லவா' என்ற ஸ்நேஹத்தாலும், 'நம்மை அழைத்துப்போக
 ஆஷேபிக்கிறல்லவா' என்ற கோபத்தாலும் அடியிற்கண்டபடி
 அவரைக் கடுமையாக நீந்தித்தான்.

"என்னை இங்கே விட்டு நீர் மாத்திரம்காட்டிற்குப் போனதாக
 20 என்பிதாவான ஜனகமஹாராஜர் கேள்விப்பட்டால் என்னஎன்னு
 வார்? நீரா உமது தேகத்தின் அழகாலேயே பிறரை மோலிக்கச்
 செய்கிறீர். அதைத் தவிர உம்மிடத்தில் வேறு போக்கியதை இருப்ப
 தாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஜனகர் முதலியவர்கள் கர்மத்தாலேயே
 25 வீத்தியடைந்தார்கள்" என்று சொன்னபடி, என் பிதா, கர்மா
 னுஷ்டானத்தில் மிகுந்த ஊக்கமுள்ளவர்; ஆகையால், பாரியையை
 விட்டு கிருஹஸ்தன் ஒரு நிமிஷமாவது பிரியக்கூடாதென்ற கொள்
 30 கையையுடையவர். மேலும், பலதேசங்களையும் பல கோடி ஜனங்
 களையும் ஷேமமாகக்காப்பாற்றுகிறவர்; உம்மைப்போல் ராஜ்யா
 னுபவமில்லாமல் பிறருடைய கஷ்டங்களை அறியாதவரல்ல.
 ஒருத்தியைக் காப்பாற்றச் சக்தியில்லாமல் என்னை இங்கே விட்டுப்
 35 போவீரென்ற வார்த்தை அவருடைய காதில் விழுந்தால், 'ஐயோ,
 மோசம்போனேனே. அப்பொழுதே தெரியாமல் போயிற்றே. இவனை
 உண்மையாகப் புருஷனென்று எண்ணி என் பெண்ணை இவனுக்கு
 விவாஹம் செய்து கொடுத்துவிட்டேனே! இப்பொழுதல்லவா நீஜம்
 40 வெளியாயிற்று? அவன் பார்வைக்குப் புருஷனெயொழிய உண்மை
 யாகப் பெண்பிள்ளையே' என்று என் தந்தை என்னமாட்டாரா?
 தெரிந்திருந்தால் என்னை உமக்கு ஒரு நாளும் விவாஹம் செய்து
 கொடுத்திருக்க மாட்டாரே.

ஐயோ! உலக ஜனங்கள் என்ன மோசம் போகிறார்கள்!
 'ஆயிரம் கிரணங்களுள்ள ஸூரியனிடத்தில் நிகரற்ற தேஜஸ் விளங்கு
 45 வதைப் போல ராமனிடத்தில் ஒப்பில்லாத தேஜஸும் வீர்யமும்
 விளங்குவீரென என்று சொல்லுகிறார்கள். அது முற்றிலும் பொய்;
 அறியாமையால் அப்படிச் சொல்லுகின்றனர். ராமனிடத்தில் யாதொரு
 50 அபூர்வமான சக்தியும் அப்படி விளங்குவதை நான் காணேன். அது
 மாத்திரமல்ல. ஸாமான்ய மனுஷ்யனிடத்தில் காணப்படும் சக்தி
 கூட அவரிடத்தில் கிடையாது.

35 எண்ணிறந்த பாபங்களைச் செய்தாவது ஒருவன் தன் குடும்பத்
தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று மனு சொல்லியிருக்கிறார். அப்
படித் தாங்கள் யாதொரு பாபத்தையும் செய்யக்கூடாமே. அப்படி
யிருக்க எந்த மஹாபாதகத்தைத் தாங்கள் எனக்காகச் செய்து இவ்
வளவு வகுத்தப்படுகிறீர்கள்? நான் வேறு கதியற்றவன்; தங்களைத்
40 தவிர வேறொருவரையும் சரணமடைந்ததில்லை. என்னை விட்டுத்
தாங்கள் போக விரும்புவதைப் பார்த்தால், 'இவனைக் கூட்டிக்
கொண்டு போனால் நம்மை யாராவது உபத்திரவிப்பார்கள்' என்று
யாரைக் கண்டோ பயப்படுவது போலிருக்கிறது. தங்களுடைய
கோபம் பிரளய காலாக்கிரமம் போல் யாவற்றையும் கொளுத்தி
45 விடுமல்லவா? தங்களுக்குப் பயமுண்டாகும்படி செய்கிறவர்கள்
யார்?

த்யுமத்ஸேனனுடைய புத்திரான ஸத்தியவாண அவனுடைய
பாரியையான ஸாவீத்திரி பிள் தொடர்ந்தது போல், நானும் தங்
களுடைய கட்டளைக்கு வசப்பட்டவனென்று அறிந்து கொள்ளுந்
50 கள். லோகத்தில் குலத்தைக் கெடுக்கவந்த பல பெண்களுண்டு; நான்
அவர்களைப் போன்றவனல்ல. தங்களைத் தவிர வேறு புருஷனை நான்
மணத்தால் நினைத்ததுண்டா? நினைக்கப் போகிறதும் உண்டா?
ஆகையால் தங்களுடன் நானும் வருகிறேன். நான் பதிவிரதை. எனக்
குத் தங்களைத் தவிர வேறு தெய்வமில்லை என்று எவ்வளவு தடவை
நான் பிரமாணம் செய்தாலும் என்னிடத்தில் கம்பிக்கையில்லாமல்,
55 'பரதனிடத்தில் இப்படிப் பேசவேண்டும். இப்படி நடக்கவேண்டும்'
என்று போதிப்பதைப் பார்த்தால், அதி பால்யத்தில் தன்னை விவா
ஹம் செய்து தன்னுடன்பல வருஷங்களாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்
கும் பாரியையைத் தானே பிறரிடத்தில் ஒப்புவித்து அதனால் ஜீவனம்
செய்திறவனைப்போல் தாங்கள் என்னைப் பரதனிடத்தில் தானம்
60 செய்ய நினைத்திருப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. ராம! தாங்கள் எவ
ருக்கு ஹிதமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறீர்களோ,
எவருக்காக என்னைக் கட்டுப்படுத்தப் பார்க்கிறீர்களோ அவருக்குத்
தாங்களே வேண்டியவராக நடந்துகொள்ளுங்கள்; தாங்களே பரி
சாரகனாக இருங்கள்; நான் அப்படி இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.
65 என்னை அழைத்துப் போகாமல் தாங்கள் வளத்திற்குப் போகவே
கூடாது. தாங்கள் காட்டிற்குப் போனாலும் சரி; தபஸ்வியானாலும்
சரி; ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனாலும் சரி, தங்களுடன் நானும்
இருக்கவேண்டியதென்ற ஒரு விஷயம் மாத்திரம் எனக்கு கன்றாகத்
70 தெரியும்.

இங்கே இருக்கையில் தோட்டங்களில் உலாவும்பொழுது எனக்
குக் களைப்புண்டாவதுபோல் காட்டில் தங்களுடன் நடக்கும் பொழு
தும் எனக்குக் கொஞ்சமாவது களைப்புண்டாகும் என்று தாங்கள்
நினைக்கவே வேண்டாம். நான் தங்களுடன் இருந்தால் கூர்மையான
75 தர்ப்பை, நாணல், முள், செடிகள், மரங்களெல்லாம் எனக்குப்

பஞ்சைப்போலவும், வாழைக்குருத்தைப்போலவும் மிருதுவாகவே
இருக்கும். பெருங்காற்றால் என்மேல் அடிக்கப்பட்ட புழுதி எனக்கு
நேர்த்தியான சந்தனத்தைப்போலிருக்கும். காட்டில் இளம்புல்
வளர்ந்திருக்கும் தரைகளில் நான் உட்கார்ந்து அனுபவிக்கும்
80 ஸுகத்தைக் காட்டிலும் இங்கே நேர்த்தியான ஆஸனங்களிலும்
கம்பளங்களிலும் உட்காருவதால் அதிக ஸுகம் கிடைக்குமோ?
தங்களால் தேடிக்கொண்டுவரப்பட்ட பழம், கிழங்கு வேர்
முதலியவை, கொஞ்சமாக இருந்தாலும் அதிகமாக இருந்தாலும்
அமிருதத்தைப் போல் எனக்கு ருசிக்கும். அந்தந்தக் காலங்களில்
85 உண்டாகும் புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டு,
என் பெற்றோர்களையாவது விட்டையாவது நினைக்கவே மாட்டேன்.

நான் தங்களுடன் வளத்தில் இருக்கும்பொழுது தங்களுக்கு
என்னால் கொஞ்சமாவது கஷ்டம் நேராது. என்னை வைத்துக் காப்
பாற்றுவதில் தங்களுக்கு கொஞ்சம்கூட சிரமம் இராது. நான் தங்க
ளுடன் இருப்பதே எனக்கு ஸ்வர்க்கம்; தங்களைவிட்டுப் பிரிந்திருப்
90 பதே நரகம். நான் தங்களைடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரீதி இவ்வள
வென்று இதுவரையில் தங்களுக்குத் தெரியுமே. ஆகையால்
என்னையும் அழைத்துப் போகவேண்டும். தங்களுடன் வளத்
திற்கு வருவதில் எனக்குச் சற்றேறலும் பயமில்லை. இப்படிச் சொல்லி
யும் தாங்கள் என்னை அழைத்துப் போகாவிட்டால் இப்பொழுதே
95 விஷத்தைக் குடித்து பிராணனை விடுவேனே யன்றி என்னை
துவேஷிக்கும் பரதன் முதலியவர்களுடைய வசத்தில் இருக்கவே
மாட்டேன்.

தாங்கள் என்னை இங்கே விட்டுப் போனால் நிச்சயமாக இறப்
பேல். அப்படியிருக்கத் தாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்
பொழுதே உயிரை விடுவது நல்லது. இந்தத் துக்கத்தை ஒரு நிமிஷம்
கூட என்னால் பொறுக்க முடியவில்லையே, பத்து வருஷங்கள், பிறகு
மூன்று வருஷங்கள், பிறகு ஒரு வருஷம், ஆகப் பதினான்கு
வருஷங்கள் வகையில் பொறுக்க முடியவே முடியாது" என்று இப்
100 படி இந்திரிய ஸ்வானேமற்று மனம் கலங்கித் தன் கணவனை இறுகத்
தழுவிக்கொண்டு, கெட்பவரின் மனம் உருகும்படி வாய்விட்டு பிரலா
பித்தான். காட்டில் பெண்களை விஷந்தொய்த்த பாணங்களால்
துளைக்கப்பட்டதுபோல் ராமனுடைய வார்த்தைகளால் துளைக்கப்
பட்டு வெகுநேரம் அடக்கிக்கொண்டிருந்த தன் கண்ணீரை, அரணி
105 நெருப்பை வெளிவிடுவதுபோல் பெருக்கினார். தாமரை மலர்
களிலிருந்து நீர்த்தளிகள் கீழே விழுந்து சிதறுவதுபோல் அவரு
டைய கண்களிலிருந்து ஜலத்துளிகள் ஸ்படிக மணிகளைப்போல்
உதிர்ந்தன. நீண்ட கண்ணியுடையதும் நீர்மலமான சந்திரன்
போன்றதமான ஸீதையின் முகம் நீலிருந்து பிடுங்கி எடுக்கப்
115 பட்ட தாமரை மலர்போல் உஷ்ணமான கண்ணீரால் வாடியது.

120 துக்கத்தால் பிரக்ஞையற்ற. தன் பாரியையை ராமன் மிருந்த பீரீதியுடன் தழுவி, அவளுடைய துக்கத்தை ஆற்றுவதற்காக "வீரோ நீ துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் - எனக்கு ஸ்வர்க்கமும் ஒரு பொருட்டா? ஸ்வயம்புவான நாராயணன் டத்திலிருந்தும் எனக்குக் கொஞ்சமும் பயமில்லை. நான் உன்னை விட்டுப் பிரிந்து தனியே இருக்கப் பொறுக்கமாட்டேன். உன்னை அழைத்துப் போவதில் எனக்குப் பயமே இல்லை. உன்னைக் காப்பாற்றச் சக்தியுண்டு. அப்படியிருந்தும் உன் உண்மையான அபிப்பிராயம் எனக்குத் தெரியாததால் இதுவரையில் உன்னை வனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போக ஸம்மதிக்கவில்லை.

130 இதைத்தவிர வேறு காரணம் கிடையாது. என்னுடன் வனத்தில் வளிக்கவேண்டுமென்றே நீ எரிஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறாய். எந்த ஆபத்திலும் கலங்காத மனத்தையுடையவன் தன் தேர்த்தியைக் கைவிடுவானா? அப்படியே நானும் உன்னைக் கைவிடமாட்டேன்; கைவிடவும் முடியாது. என் முன்னோர்களான ராஜாரிஷிகள் வானப் பிரஸ்தர்களாய் பாரியைகளுடன் வனத்தில் வளிக்கிறார்களே, எங்கள் குலத்தர்மத்தை இப்பொழுது அனுஷ்டிக்கிறேனெயல்லாது வேறில்லை. ஆகையால் ஸுவர்ச்சலாதேவி ஸூரியனைப் பின் தொடர்வதுபோல் நீயும் என்னுடன் வா. என் பிதா கைகேயியிக்கு பிரதிக்கை செய்துகொடுத்து, அதை நிறைவேற்றும்படி எனக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். ஆகையால் நான் காட்டிற்குப் போகாமலிருக்கமுடியாது; போகவே வேண்டும். நமது பெற்றோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவர்களுடைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதே உத்தமமானதர்மம். அதை அனுஷ்டிக்காமல் ஒரு சிறிஷ்டம் கூடப் பிழைத்திருக்கமாட்டேன். நல்லகதி அடைவதற்குத் தேய்வத்தை ஆராதித்துக்கொண்டு இங்கேயே இருக்கக்கூடாது என்றால் தேய்வமோ தன்னை ஆராதிப்பவர்களுக்கு வசப்பட்டதல்ல, ஸ்வதந்திரமானது. மேலும் நம்மை நேரில் கட்டளையிடுவதுயில்லை. நமது பெற்றோர்களுக்கும் குருவும் தங்களை ஆராதிப்பவர்களுக்கு ஸ்வாதீனப்பட்டவர்கள். நம்மை நேரில் ஆக்ஞாபிக்கிறவர்கள் அவர்களை விட்டுத் தேய்வத்தை ஆராதிப்பது என்ன சியாயமீ தாய் தகப்பன் குரு இம் மூவர்களையும் ஆராதித்தால் நமக்கு மூன்று லோகங்களும் கிடைக்கும். அதைப்போன்ற பரிசுத்தமான வஸ்து வேறொன்றுமில்லை. ஆகையால் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் இம் மூவரையும் நாம் ஆரதிக்கவேண்டும். ஸத்தியத்தைப் பேசுவது, தானம் கொடுப்பது, உபசரிப்பது, ஏராளமான தகழினைகளுடன் யக்ஞங்களைச் செய்வது இவையெல்லாம், பெற்றோர்களுக்கு நாம் செய்யும் சுச்சூலையையிப்பால் நமக்கு கேஷமத்தைக் கொடுக்காது, ஸ்வர்க்கவாலம், தனம் தான்யம், வித்யை புத்திரர்கள், போகங்கள் இன்னும் நாம் விரும்பக்கூடிய எதுவும் பெற்றோர்களையும் குருவையும் பூஜிப்பதால் கிடைக்குமென்பதில் ஸந்தேகமே இல்லை. பெற

160 றோர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் மனத்தை நாட்டி, யாவும் அதே என்று நம்பியிருக்கும் மஹாத்மாக்கள், தேவலோகங்கள், கந்தர்வ லோகங்கள், கோலோகங்கள், பிரம்மலோகம் முதலியவைகளை ஸூலபமாக அடைகிறார்கள். என் பிதா ஸத்தியம் தவறாதவர்; தர்ம மார்க்கத்தில் நடத்திறவர்; அவர் எனக்கு என்ன கட்டளையிடுகிறாரோ, அப்படியே நான் நடப்பேன்; இதுதான் நமது முன்னோர்களுடைய தர்மம். உன் உண்மையான அபிப்பிராயத்தை நான் அறியாததால் உன்னை என்னுடன் வனத்திற்கு அழைத்துப் போக வேண்டுமென்ற எண்ணம் உன்டாகவில்லை. இப்பொழுது என்னுடன் நீ வனத்தில் வளிக்க நிச்சயித்திருக்கிறாயென்று எனக்குத் தெரிந்தபடியால் உன்னை அழைத்துப்போக எரித்தமாக இருக்கிறேன். நீ என்னுடன் வனத்தில் வளிக்கவேண்டுமென்று முன்னமே தேய்வத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் என்னுடன் வா; நான் அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தை நீயும் சேர்ந்து நடத்து. பர்த்தாவுடன் போக வேண்டுமென்று யத்தனம் செய்வது மிகவும் உத்தமமானது; எனக்கும் என் குலத்திற்கும் ஒத்தது. ஆகையால் நாம் வனத்திற்குப் போவதற்குமுன் செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய். நீ இல்லாமல் ஸ்வர்க்கமும் எனக்கு வெறுப்பாக இருக்கும். ரத்தினங்களை பிராம்மணர்களுக்கும் ஆஹாரங்களை ஏழைகளுக்கும் கொடு. தாமதிக் காதே, சிக்கிரப்படுத்து. விலையற்ற ஆபரணங்களையும் நேர்த்தியான வஸ்திரங்களையும் இன்னும் தங்கம் வெள்ளி முதலியவைகளால் செய்யப்பட்ட பலவகையான பிரதிமைகள் முதலிய விளையாட்டுக் கருவிகளையும் படுக்கைகளையும் வாஹனங்களையும் முதலில் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுத்த பிறகு அவர்களுடைய உத்தரவால் நமது வேலைக்காரர்களுக்கும் கொடு" என்றார்.

185 தன் பர்த்தா தனக்கு அனுகூலமாக இருக்கிறென்றும் தான் அவருடன் வனத்திற்குப் போக அவர் ஸம்மதித்தாரென்றும் அறிந்து, ஸீதை மிகவும் ஸந்தோஷித்து அப்படியே செய்ய ஆரம்பித்தாள். ஸ்வபாவத்திலேயே தாராளமான மனமுடையவள்; மேலும் தன் பர்த்தா தங்களுடைய ஐசுவரியம் முழுவதையும் கேட்பவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடும்படி கட்டளையிட்டார்; மேலும் தான் ராமனுடன் வனத்திற்குப் போகிறோம் என்ற ஆனந்தத்தால் மெய் மறந்தாள். ஆகையால் தர்மாத்மாக்களான பிராம்மணர்களுக்குத் தனம், தான்யம், ரத்தினம், வஸ்திரம், படுக்கை, வாகனம் முதலியவைகளைக் கணக்கில்லாமல் கொடுக்க ஆரம்பித்தாள்.

190 தத: ப்ரஸ்ருஷ்டா ப்ரதிபூர்ணமாநனா
யஸஸ்விதீ ப்ரீதுரவேஷ்ய பாஷிதம் |
தநாநி ரத்தநாநி ச தநாநு மங்கநா
ப்ரசக்ரமே தர்மப்ரீருதாம் மநஸ்விதீ | (47)

ஸர்க்கம் 31

ராம ஸக்ஷ்மண ஸம்வாதம்

ஏவம் ப்ருத்வா து ஸம்வாதம் ஸக்ஷ்மண: பூர்வமாக: |
பாஷ்ப பர்யாகுல முக: பேராகம் ஸோடு மஸக்துவத் | (1)

5 **கௌஸல்யையின் அந்தப்புரத்திலிருந்து ராமனுடன் அங்கு முன்பே வந்திருந்த ஸக்ஷ்மணன், மேற்சொன்ன ஸம்பாஷணையைக் கேட்டு, "தன் சரீரத்தின் பாநியான ஸீதைக்கே வணத்திற்குப் போக உத்தரவு கிடைக்க இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டதே! இப்படியிருக்க என் விஷயத்தைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டியதில்லை" என்று தாங்க முடியாத துக்கத்தை அடைந்து, கண்ணீர் தாரைதாரையாகப் பெருக நின்றான். தன் தமையனுடன் தானும் வணத்திற்குப் போகவேண்டுமென்ற பிரயோஜனத்தைத் தவிர வேறொன்றையும் அவர் விரும்பவில்லை. அதை அடைய அவருக்கு வேறொரு உபாயமும் தோன்றவில்லை. ஸாக்ஷாத் பகவானும் தனக்குத் தமையனுமான அவர், தன்னைத் தள்ளமுடியுமா? அத்தத் தைரியத்தால் அவரைச் சரணமடைய நீச்சித்தார். தான் சரணுகதி செய்வதற்கு அனுசூலமான விஷயங்களை ஸம்பாதித்து அதற்குப் பிரதிகூலமான விஷயங்களை அதற்கு முன்பே விலக்கினவர். முதலில் தனக்குப் புருஷ காரமாக (சிபார்சாக) ஸீதையைச் சரணமடைந்து அவள் மூலமாக, "என்னை மித்திரனாக வந்தடைந்தவனை ஒரு பொழுதும் நான் கைவிட மாட்டேன்; ஸகல பிரானிகளிடத்திலிருந்தும் அவனுக்குப் பயமில்லை என்று வாக்களிக்கிறேன். இதுவே நான் கொண்ட பெரிய விரதம்" என்று சொன்ன பகவானுடைய திருவடிகளை மஹாவிசுவாஸத்துடன் நமஸ்கரித்து, தான் சரணுகதி செய்வதற்கு பிரயோஜனமான கைக்கரியத்தைப் பிரார்த்தித்தார்.**

25 "தாங்கள் வணம் போவதில் எனக்கு இஷ்டமில்லை. ஆனாலும் அப்படிப் போவதாக நீச்சயம் செய்துவிட்டால் நானும் தங்களுடன் வருகிறேன். காட்டில் துஷ்ட மிருகங்கள் ஸஞ்சரிக்கும் இடங்களில் தங்களுக்கு முன்னே வில்லும் கையுமாக ஜாக்கிரதையாகச் செல்வேன். பலவிதமான பஷிகளாலும் மிருகங்களாலும் நிறைந்த வனங்களில் தாங்கள் என்னுடன் ஸஞ்சரிக்கலாம்; எவ்விடத்திலும் எக்காலத்திலும் எந்த ஸம்யத்திலும் தங்களுக்கு ஸகல கைக்கரியங்களையும் நானே செய்யும்படி ஆக்ஷாபிக்க பிரார்த்திக்கிறேன். 'தாங்களில்லாமல், தேவதைகளுடைய புரம் அயோத்யை என்று சொல்லப்படும் பரமபதமும் எனக்கு வேண்டாம். நிழத்தனம், மரணம் இல்லாத கைவல்யமென்று சொல்லப்படும் பதவியும்' எனக்கு வேண்டாம். பதினான்கு வேகங்களடங்கிய இந்த பிரஹ்மாண்டத்தின் அதிகாரமும் வேண்டாம்.

35 **தங்களுடைய கைக்கரியமில்லாத மோக்ஷமும் எனக்கு வேண்டாம் என்று இருப்பவனுக்கு மற்ற பதவிகள் ஒரு பொருட்டா?" என்றார்.**

இப்படித் தன்னுடன் வணத்திற்கு வர நீச்சயம் செய்து கொண்டிருக்கும் ஸக்ஷ்மணனை ராமன் பலவிதமாய் ஸமாதானம் செய்தும், தடுத்தும், அவன் அதற்கு ஒப்பவில்லை. அண்ணா! 'இன்றைக்கு என் அபிஷேகத்திற்காகச் செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகளை நிறுத்தி அதற்குமேல் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் சீக்கிரமாகச் செய்' என்றும், 'ஸக்ஷ்மண, நீ என்னைப்போல் வருத்தப்படாமலிரு; அபிஷேகத்திற்காக் கடக்கும் ஏற்பாடுகளை நிறுத்து' என்றும், 'ஸீதே, பரதனும் சத்ருக்களும் என் உயிரைவிட எனக்குப் பிரியமானவர்கள். ஆகையால் அவர்களை நீ உன் தமையின்போலவும் புத்திரனைப் போலவும் நினைந்து மிகுந்த ஜாக்கிரதையுடன் நடக்க வேண்டும்' என்றும் தாங்கள் சொல்லவில்லையா? அதில் என்னைச் சேர்த்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால் தங்களுடன் வணத்திற்கு வரலாமென்று ஸம்மதித்ததற்கும் அதிகமென்றே தோன்றுகிறது. அப்படியிருக்க, இப்பொழுது அதை மறந்து என்னை வரவேண்டாமென்று தடுப்பதற்குக் காரணமென்ன? முதலில் உத்தரவு செய்து விட்டீர்கள்; நானும் அதை நம்பித் தங்களுடன் புறப்படத் தயாராக இருக்கிறேன். இப்பொழுது திடீரென்று தடுப்பதைப் பார்த்தால் நான் தங்களுக்கு ஏதாவது தவறு செய்திருக்கிறேனென்றும், பால்யம் மூதல் தங்களுக்குப் பரமமித்திரனும் தங்களுடைய நிழலிப்போல் தங்களுடைய அண்டினவனுமான என்னை எந்தக் காரணத்தால் தாங்கள் தன்னுகிரீகனென்றும் எனக்குப் பெரிய ஸந்தேகமுண்டாயிருக்கிறது. இதைத் தீர்க்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றார்.

35 **கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, தன்னை அழைத்துப் போகவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துத் தனக்கு முன்பே புறப்படத் தயாராக இருக்கும் ஸக்ஷ்மணனைப் பார்த்து மிகுந்த தேஜஸ்வியான ராமன், 'ஸக்ஷ்மண! நீ எனக்குப் பரமமித்திரன்; தர்மத்தையே நாடிய மனமுடையவன்; மஹாவீரன்; ஸாதுக்களுடைய மார்க்கத்திலேயே நடப்பவன்; என் அன்பிற்குரியவன்; என்னுயிரைப்போல் எனக்கு அருமையானவன்; எல்லா விதத்திலும் எனக்குக் கட்டுப்பட்டவன்; என்னுடன் பிறந்தவன்; எனக்குத் தோழன். ஆகையால் என் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற எந்த உத்தம குணங்கள் வேண்டுமோ அவை உன்னிடத்தில் நிறைந்திருக்கின்றன. நீயும் என்னுடன் இன்று காட்டிற்கு வந்துவிட்டால் கௌஸல்யையையும் ஸம்மித்தரையையும் காப்பாற்ற யார் இருக்கிறார்கள்? உன்னை இப்பொழுது தடுப்பதற்கு இதே காரணம்; முன்பு உனக்கு அனுமதி கொடுத்தது அந்த ஸம்யத்தில் செய்ய வேண்டிய பரிஹாரமே தவிர வேறல்ல.**

ஆனால் அவர்களைக் காப்பாற்ற மஹாராஜா இல்லையோ' என்றால், மேகமானது பூரியில் பெய்வது போல் இந்த ராஜ்யத்தி

- 75 லுள்ள மகல ஜனங்களின் விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் மஹா ராஜா மன்மத பாசங்களால் கட்டப்பட்டு, பிறகுடைய இஷ்டப் படி நடக்கிறார். அசுவபதியின் புத்திரியான கைகேயி இந்த ராஜ்யத்தை அடைந்தால், நம்மைவிட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் கஷ்டப்படும் நமது தாய்களுக்கு உரிமையைத் செய்யவே மாட்டான்.
- 80 'பரதன் காப்பாற்றாமல் விடுவானா?' என்றால் அவனும் கைகேயியிக்கு உட்பட்டவன்; அவளுடைய கட்டணையை மீற முடியாது; அவன் தன் சகலத்தினை ஹிம்ஸை செய்வதைத் தடுக்க முடியாது. ஆகையால் பரதன் இந்த ராஜ்யத்திற்கு அதிபதியானாலும் துக்கத்தால் நங்கும் கௌஸல்யையையும் ஸூயத்திரையையும் நினைக்கவே மாட்டான்.
- 85 'நான்தான் அவர்களை எப்படிச் காப்பாற்றுவேன்' என்றால், மஹாராஜாவின் அனுமதியைப் பெற்றுவது, அதையும் கிடைக்காவிட்டால் உன் ஸாமர்த்தியத்தாலாவது கௌஸல்யையைக் காப்பாற்று. நான் இப்பொழுது சொன்ன விஷயத்தைக் குறையில்லாமல் நிறைவேற்று. தடுத்துச் சொல்லாதே.
- 90 'தங்களுடைய கைக்கரியமே எனக்குப் பிரதானம்; இவைகளால் என்ன பிரயோஜனம்' என்றால், நீ என்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரீதிக்கு, நமது பெரியோர்களுக்கும் தாய்க்கும் நீ திருப்தியாகப் பணிவிடை செய்வதே அடையாளம். தர்மத்தை அறிந்தவனே! பெரியோர்களைப் பூஜித்தால் ஒப்பற்ற மேன்மையான தர்மம் ஸூலபமாகக் கிடைக்கும். என்னை வேண்டி இப்படிச் செய், நீயும், நானும் ஸீதையும் இல்லாவிட்டால் நமது தாய்களுக்கு என்ன ஸூகம்?
- 95 மேன்மேலும் புத்தியாகப் பேசுவதில் பிருஹஸ்பதியைப் போன்றவரான ராமனையும், தன் பதில் சொல்லும் சாதாரணத்தால் ஸந்தோஷிக்கச் செய்யும் திறமையுள்ளவர் லக்ஷ்மணன். ஆகையால் மதுரமான வார்த்தைகளால் ராமனுடைய ஆசைபின்புலங்களுக்குப் பதில் கூற ஆரம்பித்தார்.
- 100 "அனவிடக்கூடாத பலபரர்க்கிரமங்கள் பொருத்திய ராமனுடைய தாயல்லவா கௌஸல்யை? அவளை நாம் காப்பாற்றுவீட்டால் ராமனுடைய கோபமும் மஹாபாபமும் பெரிய ஆபத்தும் நமக்கு நேரும்" என்ற பயத்தால் பரதன் நமது தாய்மார்களை நன்றாய்ப் பூஜிப்பான். இதில் கொஞ்சம்கூட ஸந்தேகமில்லை. மேலும், கௌஸல்யாதேவி என்னைப்போன்ற அநேகமாயிரம் ஜனங்களைக் காப்பாற்றுவாள். அவளை அடுத்திருக்கும் பரிஜனங்களுக்கு அநேகம் ஆயிரம் கிராமங்களைக் கொடுத்திருப்பதை நாம் பார்த்ததில்லைவா? தன்னையும் என் தாயையும் என்னைப் போன்றவர்களையும் காப்பாற்றுவது அவளுக்கு ஒரு பொருட்டல்ல, எனக்குத் தங்களுடைய சேஷ (தாஸ)னாயிருப்பதே ஸ்வரூபம். அந்தப் பதவிக்கு

- அடையாளமான கைக்கரியத்தைத் தங்களுக்கு ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தையிலும் செய்ய அனுமதி கொடுங்கள். என்னிடத்தில் வேலகளுக்கு வேண்டிய குணங்கள் இருக்கின்றன. தங்க னிடத்திலோ ஸ்வாமிக்ருத் தருந்த குணங்களிருக்கின்றன. ஆகையால் நான் தங்களுடன் வருவதில் சேஷ சேஷி தர்மத்திற்கு யாதொரு விரோதத்தையும் காணேன். அப்படிச் செய்வதால் தங்களுக்கு யாதொரு சிரமமும் இல்லாமல் பழம், கிழங்கு, வேர் முதலிய ஆஹார பதார்த்தங்கள் குறையில்லாமல் கிடைக்கும். எனக்கும் தங்களுடைய கைக்கரிய மென்ற பலனும் ஸீதிற்கும். வில், அம்பு, மண்வெட்டி, கூடை முதலியவைகளை எடுத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு முன்பு வழி காட்டிக்கொண்டே போவேன். வனத்தில் கிடைக்கக்கூடிய பழம், கிழங்கு, வேர், தான்யம், தேன் முதலிய, தபஸ்விகளுக்கு யோக்யமான, பதார்த்தங்களை ஒவ்வொரு நாளும் ஸம்பாதித்துக் கொடுப்பேன். தாங்கள் ஸீதையுடன் மலைத்தாழ் வரைகளில் ஆனந்தமாகக் காலம் கழிக்கலாம். ஸர்வசேஷியாய் பிராட்டியுடன் எழுந்தனியிருக்கும் தங்களுக்கு எந்தத் தேசத்திலும் எந்தக் காலத்திலும் எவ்விதமான கைக்கரியத்தையும் சேஷணம் காணே செய்வேன்" என்று பிரார்த்தித்தார்.
- 110 ராமனும் மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து, "ஜனக மஹாராஜாவின் யக்ருத்தில் மஹாத்மாவான வருணனால் நம்மிருவர்க்கும் நேரில் கொடுக்கப்பட்ட பயங்கரமான இரண்டு வில்லுகளையும், சத்ருக்களால் பிளக்க முடியாத இரண்டு கவசங்களையும், குறையாத இரண்டு அம்பகளைகளையும், தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸூரியனைப்போல் பிரகாசக்கும் இரண்டு கத்திகளையும், நமது குல குருவான வஸிஷ்டமஹரிஷியின் வீட்டிலிருந்து எடுத்து வா. அவை அங்கே பூஜை செய்வதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நீயும் உன் பந்துக்களிடத்திலும் நண்பர்களிடத்திலும் சொல்லிக் கொண்டு வனத்திற்குப் போகத் தயாராக இருக்க வேண்டும்" என்று கட்டளையிட்டார்.
- 115 லக்ஷ்மணன் அப்படியே வஸிஷ்ட மஹரிஷியின் வீட்டிற்குப் போய் அங்கே கந்த புஷ்ப தூபதீப வைத்தியங்களால் பூஜிக்கப்படும் சிரேஷ்டமான ஆபுதங்களை அவருடைய அனுமதியைப் பெற்று எடுத்துக்கொண்டு வந்து ராமனுக்குக் காட்டினார். ராமனும் மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து, "லக்ஷ்மண! நல்ல ஸமயத்தில் வந்து, சேர்த்தாய், என்னுடனிருந்து என் ஐசுவரியம் யாவையும் பிராம்மணர்களுக்கும், தபஸ்விகளுக்கும் தானம் செய்யவேண்டும். இந்த நகரத்தில் பலர் பெரியோர்களுக்கு ஒப்பற்ற பணிவிடை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நம்மை அண்டியிருப்பவர்களுக்கும் வழக்கமாகக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். பிராம்மணுத்தமரும் வஸிஷ்ட மஹரிஷியின் புத்திரருமாய் ஸூயக்ஞரைச் சீக்கிரத்தில்

அழைத்து வா. இந்த நகரத்திலுள்ள ஸகலப் பிராமணர்களிடத்திலும் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு பிறகு வணத்திற்குப் போக விரும்புகிறேன்" என்றார்.

ஸலிஷ்டீபுத்ரம் து ஸுயத்ரு மார்யம்
தவமாநயாஸு ப்ரவரம் தீவிஜாநாம் |
அபிப்ரயாஸ்யாமி வநம் ஸமஸ்தாந்
அப்யர்சய ஸிஷ்டா நவராந் தீவிஜாநீந் || (35)

ஸர்க்கம் 32 யாத்ராதானம்

தத: ஸாஸநமாஜ்ஞாய ப்ராது: ஸுயத்ரம் ப்ரியம் |
கீத்வா ஸ ப்ரவிவேஸாஸு ஸுயத்ருஸ்ய, திவேஸநம் || (1)

5 ப்ராமன் பிராம்மணர்களுக்குத் தானம் கொடுக்கிறார் என்ற புண்ணியகரமான வார்த்தையைக் கேட்டு லக்ஷ்மணன், தன்னை அழைத்துப் போக ராமன் ஸம்மதித்ததைப் பற்றி அடங்காத ஆனந்தமடைந்தார். பிறகு அவருடைய உத்தரவுப்படி ஸுயக்ரு குடைய வீட்டிற்குப் போய் அக்னிஹோத்திர சாகியில் அவரைக் கண்டு நமஸ்காரம் செய்து, "மித்திரே! வாரும். லோகத்தில் ஒரு வரும் செய்யத் துணியாத காரியத்தைச் செய்த என் தமயனுடைய வீட்டிற்கு வந்து பாரும்" என்று அழைத்தார். ஸுயக்ருர் காகியில் செய்யவேண்டிய அக்னிஹோத்திரத்தை முடித்துவிட்டு ஸகல லக்ஷ்மியும் விளங்கும் ராமனுடைய அந்தப்புரத்திற்கு லக்ஷ்மண னுடன் வேகமாகப் போனார்.

15 மஹாஞானியான் ஸுயக்ருரைக் கண்டு ராமனும் ஸீதையும் பரபரப்புடன் எழுந்து கைகப்பி, ஹோமாக்னியை உபசரிப்பது போல் பிரதக்ஷினம் செய்து நமஸ்கரித்தார்கள். உத்தமமான தங்கத் தோள்வகைகளையும், தங்கச்சரட்டில் கோர்க்கப்பட்ட நவரத்னங்களையும், குண்டலங்களையும், கைவகைகளையும், புஜகீர்த்திகளையும் இன்றும் பல அபூர்வமான ரத்தினங்களையும் ராமன் ஸுயக்ரு ருக்குக் கொடுத்து உபசரித்தார். பிறகு ஸீதை நீனைவுபடுத்திய பின், "மித்திர! இந்த ஹாரத்தையும் தங்கச் கொடியையும் ஒட்டியா னத்தையும் தங்களுடைய பாரியைக்கு ஸீதை கொடுக்க விரும்புகிறேன்; அதை அங்கீகரிக்கும்படி பிராசுத்திக்கிறேன். மேலும், தாள் வணத்திற்குப் போகும் ஸமயத்தில் விசித்திரமாய் வேலை செய்யப் பட்ட இந்தக் வேயுரங்களையும் தோள்வகைகளையும் தங்களுடைய பத்தினிக்குக் கொடுக்கும்படி பிராசுத்திக்கிறேன். பலவித ரத்தினங் களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விசையுயர்ந்த மேல்விரிப்புடைய இந்தக் கட்டிஸித் தாங்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். என் மாமா எனக்குக் கொடுத்த சத்திரஸூயனென்ற யானையை

இன்றும் ஆயிரம் யானைகளையும் தங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்" என்றார். ஸுயக்ருர் அவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு ராமலக்ஷ் மணர்களையும் ஸீதையையும் ஆசிர்வதித்தார்.

பிறகு பிரஹ்மா தேவராஜனைக் கட்டணியிடுவதுபோல் ராமன் மிருகநீப் பிரியத்துடன் "லக்ஷ்மண! அகஸ்தியருடைய புத்திரரையும் விச்வாமித்திரருடைய புத்திரரையும் இங்கே வருவித்து, லோகத்தில் பயிர்களை ஐலத்தால் போஷித்து வளர்ப்பதுபோல், அந்த பிராம்மணேந்தமர்களுக்கு ரத்தினங்களைக் கொடுத்துத் திருப்தி செய். அநேகமாயிரம் பசுக்களையும், தங்கம், வெள்ளி, நவரத்தினங் களையும் வேண்டிய வரையில் கொடு.

40 யஜுர்வேத தைத்திரீய சாகையை அந்யயனம் செய்பவர்களுக்கு ஆசாரியரான ஒரு பிராம்மணேந்தமர் ஒவ்வொருநாளும் என் தாயின் வீட்டிற்கு வந்து, மிருகநீ பக்தியுடன் அவருக்கு ஆசிர வாதம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்; அவர் மஹாவித்வான்; வேதங் களின் சமஸ்யத்தை அறிந்தவர். வாஹனங்கள் பட்டுகள் போர்வைகள் வேலைக்காரர்கள் முதலியவைகளை வேண்டியவரையில் அவருக்குக் கொடு. நமது வீட்டில் வெகுநாளாகப் பழகிக்கொண்டிருக்கும் நமது மந்திரியும் ஸாரதியுமான சித்திரதரன்பவருக்கு 45 எண்ணிறந்த ஆடுகளையும் ஆயிரம் மாடுகளையும் ரத்தினங்களையும் வஸ்திரங்களையும் தான்யங்களையும் கொடுத்துத் திருப்தி செய். வேதத்தில் கட்டம் காலாபமென்ற பாகங்களை அந்யயனம் செய்து கொண்டு பலாச நண்டத்தைத் தரிக்கும் பிரம்மசாரிகள் 50 என்றால் ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எப்பொழுதும் வேதாத்ய யனம் செய்துகொண்டிருப்பதால் ஆஹாரம் தேட அவர்களுக்குப் பொழுதில்லை; இயற்கையாகவே சறுசறுப்பு இல்லாதவர்கள்; ருசியான பதார்த்தங்களில் விருப்பமுள்ளவர்கள்; பெரியோர்கள் மெச்சம் நன்னடத்தை உள்ளவர்கள். ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எண்பது வாஹனங்களையும், தான்யங்களைச் 55 சமக்க ஆயிரம் எருதுகளையும், நிலங்களை உழுவதற்கு இருநூறு மாடுகளையும், பால், தயிர் இவைகளுக்காக ஆயிரம் பசுக்களையும் அவர்களுக்குக் கொடு. மேகலை பென்ற அரை நூல்மாலையைத் தரிக்கும் அநேக பிரம்மசாரிகள் தங்களுக்கு விவாஹம் செய்விக்க வேண்டுமென்று என் தாயை அண்டியிருக்கிறார்கள். 60 அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆயிரம் பசுக்களைக் கொடு. அதனால் கௌஸல்யை திருப்தியடையட்டும்" என்று கட்டளை இட்டார். ராமனால் குறிப்பிடப்பட்ட தனம் முதலியவைகளை அந்த பிராம்மணர்களுக்கு லக்ஷ்மணன் குபேரனைப்போல் தானே கொடுத்தார்.

65 பிறகு தாரைதாரையாய்க் கண்ணீர் பெருக்கிக்கொண்டு நிற்கும் பரிவாரங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஸௌக்கியமாய்ப் பிழைப்பதற்குப்போதுமான தனத்தை ராமன் தானே கொடுத்து, "நாங்கள் திரும்பி வரும்வரையில் என் அரண்மனையையும் லக்ஷ்மணனுடைய

அவர்கள் வீதிவழியாகப் போகும்பொழுது பட்டணத்து ஐனங்கள் ஏழுநடுக்கு மேடைகளிலிருந்தும் தனவாண்களின் உப்பிகைகளிலிருந்தும் அரண்மனைகளிலிருந்தும், உல்லாஹமும் ஸந்தோஷமுமற்று ராமனைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார்கள். ஐனங்கள் இடயில்லாமல் நெருக்கமாக வீதிகளில் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். குடை, சாமரம், சதம் முதலியவைகள் இல்லாமல், பரிவாரங்கள் முதலிய ராஜ மரியாதைகளின்றி, ராமன் நடந்துபோவதைப் பார்த்து, எல்லோரும் துக்கம் தாங்காமல் பற்பலவிதமாகப் பேச ஆரம்பித்தார்கள். "ஐயோ! நமது ராமன் வெளியில் புறப்படும் பொழுது எண்ணிறந்த சதுரங்க ஸைன்யங்கள் அவருக்குப் பின்னால் போகும். இன்று லக்ஷ்மணனையும் வீரதையையும் தவிர அவருடன் போவதற்கு ஒருவரும் இல்லை. ராமன் அளவற்ற ஐசுவரியத்தை ஸம்பாதித்து அனுபவித்தவர். தன்னை அண்டினவர்களின் கோரிக்கைகளை குறைவின்றிப் பூர்த்தி செய்திறவர். பெற்றோர்க்குப் பணி விடை செய்வது, அவர்களுடைய சொற்படி நடப்பதென்ற தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் கோக்கமுன்னவர்; ஆகையால் தன் பிதா செய்த பிரதிக்கையைப் பொய்யாக்க அவருக்கிஷ்டமில்லை. ஆகா சத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் பிரானிகளும் வீரதையை இதுவரையிலும் பார்க்கமுடியுமா? அவளை இன்றைக்கு வீதியில் நிற்கும் ஸகல ஐனங்களும் பார்க்கும்படி ஆயிரறே! குங்குமம் செய்பஞ்ச சிவப்பு சந்தனம் முதலியவைகளால் அவங்கரிக்கப்பட்ட அவளுடைய தேகத்தில் மழையும் வெயிலும் பனியும் தாக்கிக் காந்தியைக் குறைத்துவிடுமே. இவர்கள் தசரதரிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக் கொள்ளப் போகும்பொழுது அவருக்கு ஸத்வருணம் மேவிட்டு 'சீங்கள் காட்டிற்குப் போகக்கூடாது' என்று சொல்லத் தவறமாட்டார். தன் நான்கு புத்திரர்களில் மிகவும் அருமையான ராமனைக் காட்டிற்குத் துரத்த மனம்வருமா? யாராயிருக்கட்டும்; தன் புத்திரன் பரம துஷ்டனுயிருக்கட்டும்; அவனை விட்டிலிருந்து துரத்துவானா? அப்படி இருக்க தன் நடத்தையால் ஸகலப்பிரானிகளுடைய மனத்தையும் கவரும் ராமனைக் காட்டிற்குப் போகச்சொல்லவும் முடியுமா? பிறருக்கு உயிர்வை செய்வாமலிருப்பது, தயை, இத்திரியங்களை வசப்படுத்துவது, மனத்தை அடக்குவது, வேத சாஸ்திரங்களை நன்றாகக் கற்பது, அவைகளின் விதிப்படி நடப்பதென்ற ஆறு குணங்களும் புருஷோத்தமனுள் ராமனை அவங்கரிக்கின்றன.

ஐலத்தாலேயே பிழைக்கும் பதார்த்தங்கள் கருங்கோடையில் ஐலமில்லாவிட்டால் எப்படித் தவிக்குமோ, அப்படி மேற்சொன்ன உத்தம குணங்கள் பொருந்தின ராமனுக்கு அஸௌக்கியத்தை உண்டாக்குவதால் குடிகளெல்லோரும் சொல்லமுடியாத உபத்திரவத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் நிறைந்த மரத்தின் வேளிர அறுத்துவிட்டால் அது எப்படிப் பட்டுப் போகுமோ, அப்படி ஐக்கிராதுண ராமனுக்கு உண்டாகும் உபத்திரவத்தால் உலகம் முழுவதும் பிடிக்கப்படுகிறது. மஹா தேஜஸ்வியும்

தர்மஸ்வரூபியுமான ராமன் எல்லாப் பிரானிகளுக்கும் வேரைப் போன்றவன், மற்ற ஜீவகோடிகள் புஷ்பங்களும் பழங்களும் இலைகளும் கிளைகளும் ஆவார்கள். ஆகையால் நாமும் மனைவி மக்கள் பத்துக்களுடன் லக்ஷ்மணனைப்போல் ராமன் எங்கே போகிறாரோ அங்கே அவருடன் போவோம். நமது தோட்டங்களையும் வயல்களையும் வீடுகளையும் விட்டு ஸுகதுக்கங்களை ஒரேவிதமாக அனுபவிக்கும் தர்மஸ்வரூபியான ராமனைப் பின் தொடர்ந்து செல்வோம். நமது வீடுகளில் புதைத்திருக்கும் தனங்களையும் அவைகளில் சேர்த்துவைத்திருக்கும் தான்யங்களையும் ஆபரணங்களையும் ஆடுமாடுகளையும் நம் முடன் கொண்டுபோய் விடுவோம். அந்த வீடுகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இடிந்துவிழுந்துவிடும். ஆஸனங்களும், படுக்கைகளும் இலாமல் புழுதியாய் மூடப்பட்டு எங்கே பார்த்தாலும் எவ்வகைகளும் பாம்புப் புற்றுகளும் நிறைந்திருக்கும். அந்த எலிகளும் பாம்புகளும் அங்கு ஸஞ்சரிக்கும். குப்பைகளை எடுத்துச் சுத்தம் செய்து, புழுதி அடங்குவதற்காக ஐலம் தெளித்து வைப்பவர்கள் யார் இருப்பார்கள்? தோமங்கள் ஐபங்கள் மந்திரங்கள் பவிகள் யாகங்கள் முதலிய வைதிகக் கிரியைகள் நடக்காது. அப்பொழுதே மிருகநேதவைகள் அவ்வீடத்தை விட்டுப் போகுமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. பஞ்சம் கொள்ளுமோ முதலியவைகளால் தேசம் பிடிக்கப்படும் பொழுது அங்குள்ள ஐனங்கள் கலங்கி அலங்கோலமாக விடுவாசல்களை விட்டு வேறு தேசங்களுக்கு ஓடிப்போவதுபோல், இந்த நகரத்திலும் எங்கே பார்த்தாலும் உடைந்த பாத்திரங்கள் சிதறிக் கிடக்கட்டும், இவ்விதமான வீடுகளால் நிறைந்த அயோத்யா நகரத்தில் கைகையி சேடிமமாக ஆளட்டும். ராமன் எந்த வனத்தில் தங்குகிறாரோ அவ்வீடமே நகரமாகும்; நாம் விட்டுப்போகும் இந்த நகரமே காடாகும். நாமிருக்கும் வனத்தில் துஷ்டமிருக்கங்கள் குறைகளைவிட்டு ஓடிப்போகும்; மலைத்தாழ்வரைகளிலிருக்கும் மிருகங்களும் பகலிகளும் நம்மைக்கண்டு பயத்து அங்கே தங்காது. சிங்கங்களும் யானைகளும் நாமிருக்கும் காட்டிலேயே தலைகாட்டாது. அவை நாம் போகும் காட்டைவிட்டு நாம் முன்னிருந்த இந்த நகரத்திற்கு வரட்டும். புல்லைத் தின்று பிழைக்கும் மான் முதலிய ஜந்துக்களும், மாம்ஸத்தைத் தின்று பிழைக்கும் புலி முதலிய மிருகங்களும், பழங்களைத் தின்று பிழைக்கும் காக்கை முதலியவைகளும் குரூமானபிரானிகளும் பஸிகளும் பயமில்லாமல் இங்கே ஸஞ்சரிக்கும். இந்தத் தேசத்தில் கையே தன் புத்திரனோடும் பத்துக்களோடும் ஸுகமாக வாழட்டும், நாமெல்லோரும் ராமனுடன் -ஆனந்தமாகக் காலங்கழிப்போம்" என்று இப்படிப் பலவிதமாக ஐனங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது ராமனுடைய காதிக்கு விழுந்தது. அப்பொழுதும் அவருடைய மனத்தில் யாதொரு கலக்கமுமில்லை. மதம்பிடித்த யானையைப்போல் கம்பிரமாக நடந்துகொண்டு கைலாஸ பர்வதத்தின் சிகரத்தைப் போன்ற தன் பிதாவின் அரண்மனையை நோக்கி வந்தார். அங்கே சரேக வீரர்கள் காவல்காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைத்

- 90 தாண்டி உன்னை போய் ஸுமந்திரர் மிகுந்த துக்கத்துடன் ஓடிடத்தில் உட்கார்திருப்பதைப் பார்த்தார். துயரத்தில் மூழ் கிழிந்து ஸுமந்திரரை எல்லையற்ற ஆனந்த ஸ்வரூபியான ராமன் பார்த்துப் புன்சிரிப்புடன் "ஸுமந்திரரே, நான் தரிசனத்திற்காக காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று மஹாராஜாவிற்குத் தெரியப்படுத்தும்" என்று சொல்லி, பிரதானின் பிரதிக்ஞையை சிறைவேற்றுவதற்காக வணம் போக வேண்டுமென்று நிச்சயித்து, அதற்குமுன் மஹாராஜாவிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொள்வதற்காக லீதையோடும் லக்ஷ்மணனோடும் அவ்கே சீன்றார்.

பிரதிக்ஞையே நது தர்மவத்ஸவோ
வந்ரவேஸே கருதபுத்தி நிர்ஸய: |
ஸ ராக்வ: ப்ரேஷ்ய ஸுமந்திர மப்ரஸீத்
திவேத்யஸ்வாக்மநம் ந்ருபாய மே ||

(31)

ஸர்க்கம் 34

ராமன் உத்தரவு கேட்டது

தத: கமவபத்ராக்ஷ: ஸ்யாமோ நிருத'ரோ மஹாத் |
உவாச ராமன்நம் ஸூதம் பிரராக்'யாஹி ிராமிதி || (1)

- 95 எவ்வாறுமே விசாரமற்றவரும் தாமரைநீர்தழக்களைப் போன்ற கண்களையுடையவரும் கீருண்ட மேகத்தைப் போன்ற தேக காந்தியுள்ளவரும் சிறுத்த இடை பொருத்தினவருமான ராமனும் ஸுமந்திரர் இப்படிச் சொல்லியனுப்பப்பட்டு, தசரதர் இருக்கும் அந்தப்புரத்தில் புகுந்து மஹாராஜாவைப் பார்த்தார். சக்கரவர்த்தியோ கிரஹண கால சூரியன் போலும், சாம்பல் மூடிய அக்ஷிணியோலும் காந்தியிழந்து கீர் வற்றிய தடாகம்போல் சோகையின் நிதூக்கத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு கலங்கின மனதுடையவராய், ராமனையே எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தார். ஸுமந்திரரோ மஹாபுத்திமாய்; ஆனானும் ராமனுக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தால் இத்திரிய ஸ்வாஜீனமற்றுக் கைகப்பிக்கொண்டு முகத்தில் 'ஐய விஜயீ பவ' என்று வாழ்த்திப் பிரேரு, 'இவ்வளவு துக்கத்துடனிருக்கிறவர் என்ன சொல்வாரோ' என்று பயந்தார். அதனால் தழதழத்த குரலுடன் "ஸ்வாமி! தங்களுடைய பிரிய புத்திரரான ராமன் இதோ வாசலில் வந்து, தங்களுடைய தரிசனத்திற்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் தங்களைப் பார்க்கும்படி அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். ஸூரியன் கிரணங்களால் சூழப்பட்டிருப்பதுபோல் ஸகல உத்தம குணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த மஹாபராக்கிரமசாலி இப்பொழுது காட்டிற்குப் போகிறார். தாங்கள் அவரைப் பார்க்க வேண்டும்" என்று தெரிவித்தார்.

20

தசரதர் ஸ்வபாவத்திலேயே தர்மாத்மா; அவருடைய ஹீருதயம் ஸமுத்திரத்தைப்போல் கம்பீரமானது; ஆகாசம் சுத்தமான இடங்களிலும் அசுத்தமான ஸ்தலங்களிலும் பரவியிருந்தாலும் அவைகளின் தோஷம் எப்படி அதை அணுகாதோ அப்படி லோக விஷயங்களில் அவர் கலந்திருந்தாலும் ஒன்றிலும் பற்றில்லாதவர். அந்த ஸமயத்தில் தான் செய்த பிரதிக்ஞையைத் தவறக்கூடாதென்ற தர்மத்தை அனுஸரித்து ஸுமந்திரரைப் பார்த்து "ஸுமந்திர! இங்கே இருக்கும் என் பாரியைக்களைச் சீக்கிரமாக வரும்படி சொல்லு. தர்மத்திலேயே நாடின மனமுள்ள என் குழத்தை நான் அவர்களால் சூழப்பட்டவனாகப் பார்க்க விரும்புகிறேன்" என்று கட்டளைபிட்டார்.

23

30

உடனே ஸுமந்திரர் அந்தப்புரத்திற்குள் போய் சக்கரவர்த்தியின் பாரியைக்களைப் பார்த்து, "மஹாராஜா தங்களை வரும்படி உத்தரவு செய்திருக்கிறார்; சீக்கிரமாக வரவேண்டும்" என்று தெரிவித்தார்.

35

அப்படியே தசரதருடைய முன்னூற்றைம்பது பாரியைகளும் கௌஸல்யையை முன்னிட்டுக்கொண்டு, ராமன் வனத்திற்குப் போகிறுரென்ற துக்கத்தால் 'கண்கள் கலங்கித் தங்கன் யர்த்தா இருக்குமிடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். தன் பாரியைகள் யாவரும் வந்திருப்பதைப் பார்த்துத் தசரதர், "ஸுமந்திர! குழத்தை அழைத்து வா" என்றார். உடனே ஸுமந்திரர் வெளியில் போய், ராம லக்ஷ்மணர்க்களையும் லீதையையும் அரசனிருக்குமிடத்திற்கு அழைத்துப் போனார். அப்பொழுது தசரதர், தன் குழத்தை கைகப்பிக்கொண்டு வணக்கத்துடன் வருவதைத் தூரத்திலேயே பார்த்துத் திகைத்து தாவி எறிக்கொண்டு ஆலிங்கனம் செய்யப் போனார். அவருடைய பாரியைகளும் சோகத்தால் வாடின முகங்களுடன் அவரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். கண்ணீரால் கண்கள் மறைந்து, ராமன் இருக்குமிடம்வரையில் போகமுடியாமல் கொஞ்சம் தூரத்திலேயே கீழே விழுந்து மூர்ச்சை யடைந்தார். உடனே ராமனும் லக்ஷ்மணனும் வேகமாகத் தாவி அவரைத்தாங்கிக் கொண்டார்கள். தங்களுடைய யர்த்தா துக்கத்தால் பிரக்ஞையற்றிருப்பதைப் பார்த்து ராஜ ஸ்திரீகள் "ஹா ராமா" என்று கதறினார்கள்; அவர்களுடைய அழகைக் குரல் அவர்களுடைய ஆபரணங்களின் ஒலியுடன் கலந்து அந்தப்புரம் முழுவதும் பரவியது. ராமலக்ஷ்மணர்கள் லீதையுடன் சக்கரவர்த்தியைக் கைகளால் நழுவித் தாங்கிப் படுக்கையில் உட்கார வைத்தார்கள்.

40

45

50

55

பிறகு ஒரு முகூர்த்த நேரத்தில் தசரதருக்கு பிரக்ஞை வந்தது. துக்க ஸமுத்திரத்தில் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கும் தன் பிரதான ராமன் பார்த்துக் கைகப்பி மிகவும் வணக்கமாக, "மஹாராஜா! தாங்கள் எனக்கு சகவரன், நான் தண்டகாரணயத்திற்கு போக

60

65 லீர்த்தமாக இருக்கிறேன். என்னை அனுக்கிரஹம் செய்து உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும். ஸக்ஷ்மணிகையும் லீர்த்தையையும் என்னுடன் வரக்கூடாதென்று உண்மையான காரணங்களைச் சொல்லி எவ்வளவோ தடுத்துப் பார்த்தேன். அவர்கள் ஒரே பிடிவாதமாக என்னுடன் வர விரும்புகிறார்கள். எங்களை விட்டுப் பிரியவேண்டி யிருக்கிறதென்று தாங்கள் வருத்தப்பட வேண்டாம். உத்தரவு கொடுத்தனுப்ப வேண்டும்" என்று பிராந்தித்தார்.

70 அப்பொழுது தசரதர், பயங்கரமான வனத்திற்குப் போகத் தனக்கு உத்தரவு கொடுக்கும்படி கொஞ்சம்கூட வருத்தப்படாமல் பிராந்திக்கும் ராமசந்திரமூர்த்தியைப் பார்த்து. "ராமா! நான் கைகேயிக்கு வரங்களைக் கொடுத்து அவளால் ஏமாற்றப்பட்டேன். ஆகையால் நான் செய்வது ஒன்றும் நியாயமல்ல. என் புத்தி என் ஸ்வாதீனத்திலில்லை. இப்பொழுது நீ என்னை விலக்கி இந்த அயோத்யைக்கு அரசனாக இரு" என்றார்.

75 மஹா புத்திமானான தசரதர் பல விஷயங்களை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இப்படிச் சொன்னார். ராமனோ தர்மரஹஸ்யத்தை நன்றாய் அறிந்து அதை அனுஷ்டிப்பதில் சிரேஷ்டர். ஆகையால் அவர் தவறுவாரா? மோசம் போவாரா? மிகவும் வணக்கமாகக் கைகூப்பி, "ஸ்வாமி! தாங்கள் இன்னும் அநேகமாயிரம் வருஷங்கள் வரையில் இந்தப் பூமண்டலத்தை ஆண்டுகொண்டிருக்க வேண்டும். நான் காட்டில் லைக்கிப் போகிறேன். தாங்கள் ஸத்தியம் தவறுவதற்கு நான் காரணமாகக்கூடாது. ஒன்பது வருஷங்கள், பிறகு ஐந்து வருஷங்கள் காட்டில் விசாயாட்டாகக் கழிந்துவிடும். 80 பிரதிக்களையிறைவேறியவுடன் திரும்பி வந்து தங்களுடைய பாடங்களைத் தொட்டு நமஸ்காரம் செய்யும் பாக்கியத்தை அடைவேன்" என்றார்.

90 தசரதர் ஒரு புறத்தில் தான் செய்த பிரதிக்களையிறை பாசத்தால் கட்டுப்பட்டிருந்தார்; ஒரு பக்கத்தில் அவரைக் கைகேயி "ராமன் இன்றைக்கே காட்டிற்குப் போகவேண்டும்; அவன் இங்கே தங்கும்படி விடக்கூடாது" என்று ரஹஸ்யமாய் நிர்ப்பந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்; ஒரு பக்கத்தில் தன் பிராணனைக் காட்டிலும் பிரியமான குழந்தையைக் காட்டிற்கு அனுப்பவேண்டியிருக்கிறதே என்ற துக்கத்தைத் தாங்க முடியவில்லை. கண்ணீர் சொரிய அழுகையால் வார்த்தை குளற, "ராமா! போய் வா. இப்படிச் செய்வதால் உனக்கு இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும் உத்தமமான ஷேமம் கிடைக்கட்டும். நீ போகும் வழியில் உனக்கு மங்களமூண்டாகட்டும். யாதொரு ஐந்துக்களாலும் உனக்குப் பயமில்லாம லிருக்கட்டும். ஆகையால் ஸாவதானமாகப் போய்த் திரும்பிவா. 100 நீ ஸத்தியம் தவறாத ஸ்வபாவத்தை உடையவன்; தர்மத்தை நாடிய மனத்தை உடையவன்; ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று நீ நிச்சயித்த பிறகு உன் புத்தியை யாராவது மாற்ற

முடியுமா? ஆனால் இன்று சாத்திரி நீ புறப்பட்டுப் போவதில் எனக்குக் கொஞ்சமேனும் இஷ்டமில்லை; போகவே கூடாது. இன்று இங்கே தங்கியிருந்து என்னையும் உன் தாயையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, ஸகல ஸௌக்கியங்களையும் அனுபவித்துக் காலையில் உன் இஷ்டப்படி புறப்பட்டுப் போ. உன்னை ஒரு சாத்திரி முழுவதும் பார்க்கும் பாக்கியமாவது எனக்குக் கிடைக்குமல்லவா? குழந்தாய்! நீ செய்யும் காரியத்தை எந்த விதமாக யோசித்துப் பார்த்தாலும் எனக்கு மயிர்க்கூச்சமுண்டாகிறது. எனக்குப் பரலோகத்தில் நல்ல கதி கிடைக்கவேண்டுமென்று, நீ ஸ்வாதீனமாக அனுபவிக்க வேண்டிய ஸகல ஸுகங்களையும் இந்த லோகத்தில் விட்டு, இப்பொழுது மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத காட்டிற்குப் போகத் துணிந்தாயே. இது நான் இஷ்டப்பட்டுச் செய்த காரியமென்று நீ எண்ணக்கூடாது. ஸத்தியத்தின்மேல் ஆனை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். சாம்பல் மூடிய நெருப்பைப்போல் இதோ நிற்கும் கைகேயியைப் பார்த்தாயா? நான் அவளுக்கு ஸ்வாதீனமாயிருக்கிறேனென்ற காரணத்தால் மனத்தில் குராமான யோசனைகளை வைத்துக்கொண்டு இப்படி என்னை ஏமாற்றிவிட்டான். இவன் நமது குலாசாரத்தைக் கெடுக்கவந்தவன். இவள் என்னை மோசம் செய்து வரங்களை வரங்களால் பரதனுக்கு அபிஷேகமாகும்படியும், நீ காட்டிற்குப் போகும்படியும் நேர்ந்திருக்கிறது. இந்தக் கைகேயி உன்னைக் கட்டினாயிட்டதை நீ தலையால் தாங்கி அதைநிறைவேற்ற விரும்புகிறாய். உன் உத்தமகுணத்தை நான் மெச்சவும் முடியுமோ? அப்படிச் சொல்லவும் நியாயமில்லை. நீ எனக்கு மூத்த புத்திரன்; நான் நல்ல கதியை அடைய வேண்டுமென்று உன்னையே நம்பி யிருக்கிறேன். அந்தப் பொறுப்பு உன்னுடையதல்லவா? உன் பிதா செய்த பிரதிக்களையைத் தவறக் கூடாதென்றும் பொய் சொல்லக் கூடாதென்றும் உனக்குக் கவலையிருப்பது ஆச்சரியமல்ல. அப்படிச் செய்வதற்கு உன்னைக் காட்டிலும் அதிகமான உரிமை எவருக்கு 130 மில்லை" என்றார்.

இப்படித் துக்கம் மேலிட்டுப் புத்தி கலங்கி "ஒரு சாத்திரியாவது தங்கிவிட்டுப் போகலாகாதா" என்று மனமுருகும்படி தங்களுடைய பிதா சொன்ன வார்த்தைகளை ராமஸக்ஷ்மணர்கள் கேட்டவுடன், "ஐயோ! ஒரு சாத்திரிப் பொழுதாவது நமது பெற்றோர்களை ஸந்தோஷப் படுத்தும் பாக்கியத்தைச் செய்யாமற் போனோமே" என்று வருந்தினார்கள். அப்பொழுது ராமன் தசரதரைப் பார்த்து, "ஸ்வாமி! ஸகலபோகபோக்கியங்களையும் இங்கே இன்றைக்கு நான் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தால் நாளைக்கு வனத்தில் அந்த ஸௌக்கியங்களை யார் கொடுப்பார்கள்? இங்கிருந்து கொஞ்ச காலம் ஸுகத்தை அனுபவிப்பதைக் காட்டிலும் வனத்திற்குப் போவதே மேலென்று தோன்றுகிறது. இந்தப் பூமியிலுள்ள தேசங்களையும் அவைகளின் பிரஜைகளையும் தன தாய்களையும் இதோ விட் 140

145 டேன்; அவைகளைப் பரதனுக்குக் கொடுங்கள். நான் காட்டில் தங்கி யிருக்க நிச்சயம் செய்து விட்டேன்; என் புத்தி மாறாது. எனதக் கேட்டாலும் இல்லையென்று சொல்லாமல் கொடுக்கும் ஸ்வபாவம் தங்களுக்கு வாய்ந்திருக்கிறது. கைகேயியிடத்தில் நியாயமான காரணத்தால் ஸந்தோஷித்துச் சில வரங்களைக் கொடுத்தீர்கள். அவைகளைக் குறைவில்லாமல் நிறைவேற்றுவீர்கள். சொன்ன சொல்லைத் தவறாதவரென்ற கீர்த்தி நிலைக்கட்டும். நான் தங்களுடைய வார்த்தைகளைப் பரிபாலனம் செய்துகொண்டு, வனத்தில் பதினான்கு வருஷங்கள் தபஸ்விகளுடன் காலத்தைப் போக்குகிறேன்.

155 'என்னை விலக்கி நீ அரசனாக ஆள்வாயாக!' என்று என்னைப் பார்த்து என்ன வார்த்தை சொன்னீர்கள்! என்ன பாபம்! இந்த ஆணத்திலேயே கொஞ்சம்கூட யோசிக்காமல் இந்த ராஜ்யத்தைப் பரதனுக்குக் கொடுங்கள். ஏதோ ஸுகந்தை அனுபவிக்கவேண்டுமென்ற உத்தேசத்துடன் நான் இந்த ராஜ்யத்தை விருப்பினதாகத் தாங்கள் என்னவென கூடாது. தங்களுடைய ஆக்ஷேபை நிறைவேற்றுவதாலுண்டாகும் புண்ணியமும் ஸுகமும் அதனால் கிடைக்குமா? தாங்கள் எதற்காகத் துக்கப்படவேண்டும்? தாங்கள் கண்ணீர் விடுவது தகராறு. ஸகல நதிகளுக்கும் அபிபதியான ஸமுத்திர ராஜன் எப்பொழுதாவது கலங்கினாரென்று யாராவது கேட்டதுண்டா? எனக்கு ராஜ்யம் வேண்டாம், ஸுகம் வேண்டாம், 160 ஸீதை வேண்டாம், போக போகியங்கள் வேண்டாம், ஸ்வர்க்கம் வேண்டாம், உயிரும் வேண்டாம்; தாங்கள் சொன்ன வார்த்தை பொய்யாகக் கூடாதென்று ஒரு விஷயம் மாத்திரம் நிறைவேற வேண்டும். தாங்கள் எனக்கு பிரத்யக்ஷமான தெய்வமல்லவா? நான் ஸம்பாதித்த புண்ணியத்தின் மேலும், நான் பேசும் ஸத்தியத்தின் மேலும் தங்களுக்கெதிரில் ஆணைவைத்துச் சொல்லுகிறேன். இவ்விடத்தில் ஒரு ஷணம்கூட என்னால் இருக்கமுடியாது. இதைப்பற்றித் தாங்கள் வருத்தப்படக் கூடாது. காட்டில் வளர்ப்பதாக நான் செய்த நிச்சயம் ஒரு பொழுதும் மாறாது.

175 தங்களுடைய கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்கு மாத்திரம் நான் வனம் போகவில்லை. கைகேயியிடத்தில் நான் வனத்திற்குப் போகிறேன் என்று பிரதிக்கை செய்திருக்கிறேன் அல்லவா? அதை நிறைவேற்ற வேண்டாமா? வனத்தில் என்ன கஷ்டங்களை நாய்கள் அனுபவிக்கப் போகிறோமோ என்று தங்களுக்கு வருத்தமே வேண்டாம். விசித்திரமான பகலிகளும் மிருகங்களும் நிறைந்திருக்கும் வனத்தில் ஆனந்தமாகக் காலத்தைக் கழிப்போம். பிரதா 180 என்றால் தேவதைகளுக்கும் தெய்வமல்லவா? ஆகையால் தங்களைப் பரம தெய்வமாக நினைத்துத் தங்களுடைய ஆக்ஷேபை நிறைவேற்ற விருப்புகிறேன். பதினான்கு வருஷங்களான பிறகு என்னை மறுபடியும் பார்ப்பீர்கள். ஆகையால் இப்பொழுது தாங்கள் வருத்தப்படுவது உசிதமல்ல. தாங்கள் மற்றவர்களைக் கண்ணீர்

185 விட்டு வருத்தப்படக் கூடாதென்று தைரியம் சொல்லித் தடுக்க வேண்டியிருக்க, தாங்களே இப்படித் தவித்தால் மற்றவர்களுக்கு என்ன கதி? இந்த நகரத்தை விட்டேன்; இதைப் பரதனுக்குக் கொடுங்கள். இந்தத் தேசத்தை விட்டேன்; இதைப் பரதனுக்குக் கொடுங்கள். இந்தப் பூமியை விட்டேன்; இதைப் பரதனுக்குக் கொடுங்கள். நான் தங்களுடைய ஆக்ஷேபை நிறைவேற்றிக் 190 கொண்டு காட்டில் பல வருஷங்கள்வரையில் வளிக்க உத்தேசித்து இப்பொழுதே இங்கிருந்து புறப்பட்டுப் போகிறேன். நான் பிரதிக்கை முடிபிறவரையில் திரும்புவரமாட்டேன். மலைகள், நதிகள், நகரங்கள், தனதான்யங்கள், பிராணிகள் நிறைந்த இப்பூமண்டலத்தை பரதன் க்ஷேமமாக ஆளட்டும். அதில் எனக்குக் கொஞ்சமேனும் ஆசையில்லை. தாங்கள் செய்த பிரதிக்கை பொய்யாகாமல் நிறைவேற வேண்டும். ஒப்பற்ற போக போகியங்களி 200 லாவது என் ஸௌக்கியத்திலாவது நான் மனம் வைத்தவனல்ல. பெரியோர்களால் மெச்சப்பட்ட பித்ருவாகிய பரிபாலனமென்ற தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்ற ஒரு விஷயத்தில் மாத்திரம் என் மனம் நாடியிருக்கிறது. ஆகையால் என்னைப் பற்றித் தாங்கள் கொஞ்சம்கூட வருத்தப்படக்கூடாது. தாங்கள் செய்த பிரதிக்கையைப் பொய்யாகச் செய்துவிட்டு, இந்த ராஜ்யத் 205 தாலாவது, ஸகல போக போகியங்களாலாவது, ஸீதையாலாவது, என் உயிராலாவது என்ன பிரயோஜனம்? தாங்கள் செய்த பிரதிக்கை பொய்யாகக்கூடாது. வனத்தில் நாய்கள் கஷ்டப்படுவோமென்று தாங்கள் ஸ்வபணத்திலும் நினைக்கக்கூடாது. பழம் கிழங்குகளைப் புஜிப்பேன்; மலைகளையும் ஆறுகளையும் ஏரிகளை யும் பார்த்து ஆனந்தப்படுவேன்; விசித்திரமான காடுகளில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஸுகமாகக் காலத்தைக் கழிப்பேன்" என்று 210 ஸமாதானம் செய்தார்.

தசரதரும் தன் அருமைக் குழந்தையான ராமனைக் கட்டியணைத்துத் துக்கத்தால் மனம் தளர்ந்து பிரக்கைபற்று ஸர்ச்சையடைந்து அசைவில்லாமல் கிடந்தார். ராஜ ஸர்க்களும் துயரம் மேலிட்டு வாய் விட்டுக்கதறினார்கள். ஸுகந்திரரும் அந்தக் கஷ்டத்தைத் தாங்க முடியாமல் அழுதுகொண்டு ஸர்ச்சையடைந்தார். அந்தப்புரத்தில் எங்கே பார்த்தாலும் 'ஹா, ஹா, ஐயோ, ஐயோ' என்ற சப்தங்களைத் தவிர வேறு ஒன்றும் கேட்கப்படவில்லை. ஆனால் கல்செஞ்சுடைய அந்தக் கைகேயி மாத்திரம் வருத்தப்படவில்லை. அவளுடைய முகத்தில் ஸந்தோஷம் பிரகாசித்தது. 220

தேவியஸ்தத: ஸம்குருது: ஸமேதா:
தாம் வர்ஜயித்வா நரதேவ பதநீம் |
குதநீந் ஸுகந்திரோபி ஜகாநீம் ஸர்ச்சாாம்
ஹாஹாக்குதம் தத்ர பிபூவ ஸர்வம் |

ஸர்க்கம் 35

ஸுமந்திரர் கைகேயியைக் கண்டித்தது

ததோ நிர் தூய ஸஹஸா பரீரோ நிர்வஸ்ய சாலக்ருத் |
பாணீம் பாணௌ விநிஷ்டிஷ்ய தீர்த்தாத் கடகடாய்ய ச | (1)

5 ஸுமந்திரர் அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, தலையை அசைத்துக்கொண்டு, கோபத்தால் கைகளை ஒன்றோடொன்று அறைத்து, பற்களைக் கடகடவென்று கடித்துக் கண்கள் சிவக்க, தேகத்தின் நிறம் மாற, சொல்லமுடியாத துக்கத்தை அடைந்தார். கைகேயியிடத்தில் தசரதருக்குக் கொஞ்சமாவது பிரீதியில்லை என்று கன்ருக அறிந்துகொண்டு, கூர்மையான பாணங்களுக்கு ஸமமான வார்த்தைகளால் அவளுடைய சஹஸ்யமான கேட்ட யோசனை களையும் துர்க்குணங்களையும் வெளிப்படுத்தினார். 'அரகியே! இதோ இருக்கும் தசரத மஹாராஜா சராசரங்கள் அடங்கிய ஸகல ஜகத்திற்கும் அதிபதி; உனக்கும் அதிபதி; மேலும் உன்னைப் பாணிக் கிரஹணம் செய்த பர்த்தா. அவரையே அலக்ஷ்யம் செய்து கைவிட்ட பிறகு நீ எந்த அக்ரமத்தைத்தான் செய்யமாட்டாய்? நீ உன் பர்த்தாவைக் கொன்றுவிட்டாய்; காலக்ரமத்தில் உன் குலத்தினுள்ள எல்லோரையும் கொல்வாய் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. தசரத மஹாராஜா ஸாமான்யரா? மழைந்திரனை ஜயித்தாலும் ஜயிக்கலாம். இவரை ஜயிக்கமுடியாது. ஹிமயபர்வதத்தை அசைத்தாலும் அசைக்கலாம்; இவரை அசைக்க முடியாது. ஸமுத்திரத்தைக் கலக்கினாலும் கலக்கலாம்; இவருடைய மனத்தைக் கலக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட தசரத சக்கரவர்த்தியை நீ உனது கோடுமையான வார்த்தைகளாலும் செய்கைகளாலும் கதற அடிக்கிறாயல்லவா? இந்த ஒரு காரணம் போதாதா? இவர் இஷ்வாகு குலசிகாமணி; மஹாபராக்கிரமசாஸி; உன்னைக் காப்பாற்றுகிறவர்; நீ கேட்ட வரங்கள் பயங்கரமாயிருந்தாலும் அவைகளைத் தடையிலாமல் கொடுத்திருக்கிறார்.

25 இதெல்லாம் போகட்டும்; உன்னை அக்னி ஸாஷ்டியாகப் பாணிக் கிரஹணம் செய்து உன் பாப புண்ணியங்களுக்குப் பூத்தியப் பட்டவரல்லவா? அப்படிப்பட்டவரை அலக்ஷ்யம் செய்யாதே. அது உன்னை வேருடன் அறுத்துவிடும். பதிவிரதை தன் புத்திரர்களை விலக்கினாலும் விலக்கலாம்; புருஷனுடைய அபிப்பிராயத்தை அனுஸரிக்காமலிருப்பது மஹா பாதகம். அநேக கோடி புத்திரர்களைக் காட்டிலும் பர்த்தா சிறந்தவரல்லவா?

30 இஷ்வாகு குலத்தில் இதுவரையிலும் தகப்பனுக்குப் பிறகு வயதின் கிரமப்படி மூத்த புத்திரனுக்கே ராஜ்யம் கிடைத்துக் கொண்டு வருகிறது. நீயோ இப்பொழுது சக்கரவர்த்தி உயிரோ டிருக்கும்பொழுதே அந்த ராஜ்யதர்மத்தைக் கெடுக்க பார்க்கிறாய்.

உன் புத்திரனை பரதன் அரசனாகட்டும், இந்தப் பூமியை ஆளட்டும்; ராமன் போருமிடத்திற்கு நாங்களும் போகிறோம். நீ செய்யும் அக்ரமத்தைப் பார்த்தால் உன் ராஜ்யத்தில் பிராம்மணர் முதலிய ஸாதூக்கள் ஒரு சிமிஷம்கூடத் தங்கமாட்டார்கள். நீ இவ்வளவு அரியாயத்தைச் செய்தும், இந்தப் பொறுமையுள்ள பூமிதேவி வெடித்து, உன்னைப் பாதாளத்தில் அழுத்தவில்லையென்று எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ராமனைக் காட்டிற்குத் தூரத்துவதில் ஒரே பிடிவாதமாக இருக்கும் உனக்கு, அக்னிஜ்வாலை களோடு கூடிய பயங்கரமான யமநண்டத்தைப்போன்ற வார்த்தைகளால் வலிஷ்டர் முதலிய மஹாத்மாக்களான பிரம்மலிஷிகள் கெடு செய்யாமலிருப்பது என்ன ஆச்சரியம்!

50 மதுரமான பழங்களைத் தரும் மாமரத்தைக் கோடாலியால் வேருடன் வெட்டிவிட்டு, வேப்பமரத்திற்கு வேகு கிரமப்பட்டுப் பாத்தி கட்டி, எருப்போட்டுப் பாதுாற்றி வளர்ப்பவன் எவ்வளவு புத்திமா னாக இருக்கவேண்டும்! அனந்த கல்யாண குணங்களுக்கு இருப்பிடமான ராமசந்திரனை அரியாயமாகக் காட்டிற்குத் தூரத்திவிட்டு மஹா துஷ்டையான உன் பிரீதியை ஸம்பாதிப்பதற்கு இவ்வளவு கிரமப்படும் இந்தத் தசரத சக்கரவர்த்தியின் புத்தியைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

55 உன்னைச் சொல்வதில் பிரயோஜனமென்ன? வேப்பமரத்தி லீருந்து தேன் ஒழுகுமா? நாயைப் பார்த்தால் பெண்ணைப் பார்க்க வேண்டுமா? உன் தாயிடத்தில் இல்லாத நல்ல குணங்கள் உன்னிடத்தில் எப்படியிருக்கும்? அவளுடைய துர்க்குணங்கள் உன்னை எப்படி விடும்? உன் தாய் மஹா துஷ்டையென்பது லோக பிரஸித்த மல்லவா? முன்பு ஒரு ஸமயத்தில் ஒரு கந்தர்வன் உன் பிதாவிற்கு ஒரு வரத்தைக் கொடுத்தான். 'அதன் மஹிமையால் எல்லா ஜ்ஜுதக் களின் அபிப்பிராயத்தையும் ஸூலபமாய் அவர் அறியமுடியும், ஒருவன் இரவில் அவர் கட்டிலில் உன் தாயுடன் படுத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவற்றிலிருந்து அதன் கீழே ஓடிக்கொண்டிருந்த எறும்புகள் பேசினதைக் கேட்டு ஆச்சரியம் தாங்காமல் அடிக்கடி சிரித்தார். அதைக் கேட்டு உன் தாய் அவர் ஏதோ தன்னைப் பார்த்தே கேலியாகக் கிரிக்கிறாரென்று கரும் கோபமடைந்து, "ஓய்! இப்பொழுது எதற்காகச் சிரித்தீர்? உன்மையைச் சொல்லும்" என்றான். அகவயதி "சொல்வதில் யாதொரு ஆனேடிமில்லை. ஆனால் அதைச் சொன்ன சிமிஷத்திலேயே என் தலை சக்கலாக வெடித்து இறப்பேன்" என்றார். அவள் "ஸரி; ஸரி; நீ சிரித்த, நற்குக் காரணம் எனக்குத் தெரியும். அதைச் சொல்லக் கூடா தென்றே இப்படிச் சாக்குப் போக்குச் சொல்லி என்னை ஏமாற்றப் பார்க்கிறீர். நீர் இருந்தாலும் ஸரி, இறந்தாலும் ஸரி; என்னைப் பார்த்துச் சிரித்த காரணத்தை ஒளிக்காமல் இப்பொழுதே சொல்லத் தான் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் உமக்கெதிரில் உயிரை விடுவேன்"

என்றார். இப்படிப் பிடிவாதம் பிடித்தவனைப் பார்த்துக் கேசவ ராஜனுக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. தனக்கு வரத்தைக் கொடுத்த ஸந்தர்வனிடத்திற்குப் போய் நடந்த ஸங்கதியைத் தெரிவித்து
80 "ஸ்வாமி! இதற்கு என்ன யோசனை" என்று கேட்டார். அவர், "அவர் சாகட்டும், நாசமாகட்டும். நீ ஒருகாலும் அவனுடைய வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு அனர்த்தத்தைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டாம்" என்றார். பிறகு உன் பிதா கவலை தீர்ந்து, உன் தாயைத் தகுந்தபடி தண்டித்துத் தன்னிவிட்டுக் குபேரனைப்போல்
85 ஸந்தோஷமாக இருந்தார். நீயும் உன் தாயைப்போல் கெட்ட மாரீக்கத்திலேயே திருஷ்டியுள்ளவனாய் மஹா பாபத்தைச் செய்யும் படி சக்கரவர்த்தியை நிரீட்சிப்பதிக்கிறது. வேகத்தாருடைய வார்த்தை போய்யாகுமா? 'தாயைப்போல் பெண்; தகப்பனைப்போல் பிள்ளை' என்ற வசனம் உண்மையே.

90 பிடிவாதம் பிடிக்காதே; உன் பர்த்தா சொல்வதைக் கேள். நாளைக்கு ராமனுக்கு அபிஷேகம் நடக்கட்டும். வேகத்திலுள்ள எல்லா பிராணிகளிடத்திலும் தயை வைத்து அவைகளைக் காப்பாற்று. மஹா பாபிகளின் வார்த்தையைக் கேட்டு, மூத்தவனிருக்கும்பொழுது அவனைத் தன்னிவிட்டு இளைப்பவனுக்குப் பட்டம் கட்டுவதென்ற ராஜ தர்ம விரோதமான காரியத்தைச் செய்யும்
95 படி, மஹேந்திரனைப் போன்றவரும் ஸகல பிராணிகளை சுகழித்திற வருமான உன் பார்த்தாவை உபத்திரவம் செய்யாதே. 'அப்படியானால் எனக்கு அவர் கொடுத்த வரங்களுக்கு என்ன கதி' என்றால், தசரத சக்கரவர்த்தியோ புண்ணியாத்மா; அளவற்ற ஐசுவரியமுடையவர்; மஹா பராக்கிரமசாலி; இத்தப் பூமண்டலத்திற்கு கதிபதி; எல்லையற்ற கருணை பொருத்தியவர். ஒன்றைக் கொடுப்பதாக பிரதிக்களை செய்துவிட்டுத் தவறுவாரா? ஆகையால் அவை களுக்குப் பதிலாக உனக்குப் போதுமான வரையில் தங்கம்,
100 வெள்ளி, சத்தினங்கள், ஆபரணங்கள், வாஹனங்கள், வேலைக்காரர்கள், தாய்க்கள், நேசங்கள் இன்றும் என்ன வேண்டுமோ அவை யாவற்றையும் உனக்குக் கொடுக்க லீத்தமாக இருக்கிறார். ஆகையால் ராமனுக்கு நாளைக்கே அபிஷேகம் செய்யும்படி அனுமதிக்கொடு. அவர் சக்கரவர்த்திக்கு மூத்த புத்திரர்; ராஜ்ய வியயவஹாரங்களில் நிகரற்ற ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்; நன்னடத்தை
105 யுள்ளவர்; துஷ்டர்களைச் சிஷித்து ஸாதக்களை சுகழிப்பதால் சுஷித்திரிய தர்மத்தைப் பரிபாலனம் செய்கிறவர். ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் யாதொரு அசௌகரியமும் நேராமல் தன்னுயிரைப் போல் காப்பாற்றுகிறவர், மஹா பராக்கிரமசாலி. இந்த அயோத்யை நீ அவருக்குக் கொடுத்த ராஜ்யமாக இருக்கட்டும்.

115 அப்படியில்லாமல் வயது சென்ற தகப்பனை விட்டு ராமன் வனத்திற்குப் போனால் வேகத்தில் மிகுந்த அபரீத்தி உனக்கு கேடுமென்று தெரியாதா? ராமனைத் தவிர வேறொருவர் இந்த

ராஜ்யத்தில் அரசனாக இருக்க முடியுமா? அப்படியிருந்தால் எவனு
வது இங்கே ஒரு சிவிலிமாவது தங்குவானா? ஆகையால் வீணாகக்
கவலைப்படாதே. ராமனை இந்த ராஜ்யத்தை ஆளட்டும். அவ
120 ருக்குப் பட்டாபிஷேகமானால் தசரதர் தன் முன்னோர்களின்
ஆசாரத்தை அனுஸரித்துத் தவம் செய்ய வனத்திற்குப் போவார்' என்று இப்படி ஸாமந்திரர் தசரதருக்கெதிரில் நயமாயும் கடுமை யாயும் பலவிதமாகக் கைகேயியின் மனத்தைத் திருப்ப எவ்வளவோ முயற்சி செய்தார். ஆனால் அவர் எவ்வளவுதான் தர்மோபதேசம்
125 செய்யட்டும்; எவ்வளவுதான் தூஷிக்கட்டும்; எவ்வளவுதான் பிரார்த்திக்கட்டும்; அவனுக்குக் கொஞ்சம்கூட வருத்தமுண்டாக வில்லை. அவனுடைய நிச்சயம் மாறாமைமீது, அவனுடைய மூகத்தில் கோபக்குறி தணியாமல்லை.

நவ வ ளா க ளு ப் ய தே தே சீ த ச ள ம ப ரி து ி ய தே |
ந ச ள ய ா மு க ளி வ ர் ண ள ல ய வ ளி ய தே வி க் ி ய ா த த ா || (35)

ஸர்க்கம் 36

ஸித்தார்த்தர் கைகேயியைக் கண்டித்து

தத: ஸாமந்திர மைஷ்வாக: பீடிதோத்ர ப்ரதிஜ்ஞயா |
ஸடோஷ்யமதிநிர்வல்ய ஜகோதை'நம் புத: புத: || (1)

கைகேயி ஸாமந்திரருடைய வார்த்தையை அலங்கீயம் செய்ததைக் கண்டு, "ஐயோ! அறியாமல் முன்பு வரங்களைக் கொடுத்து இப்பொழுது கஷ்டப்படுகிறேனே" என்று துக்கித்துக் கண்களில் நீர் பெருகப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு "ஸாமந்திரரே! நமது சதரங்க ஸைன்யத்தை ராமனுக்குக் காவலாகப் போரும்படி
5 ஸித்தம் செய்யும். ரூபத்தாலும், நடத்தையாலும், பேச்சாலும் பிறருடைய மனத்தை அபஹரீக்கும் சத்தியுள்ள வேலிகளும் கோடகவரர்களான வியாபாரிகளும் ஸைன்யத்துடன் போகட்டும். ராமனிருக்குமிடத்தில் ஸகல பதார்த்தங்களும் நிறைந்த கடைவீதிகள் ஏற்பட வேண்டும். ராமனை ஆசிரயித்துக்கொண்டிருப்பவர்களும், எவருடைய வீரியத்தைப் பரிசுஷித்த பிறகு
10 ராமன் பழகுகிறானோ அவர்களெல்லோரும் ஸைன்யத்துடன் அனுப்பப்பட்டும், அந்தச் சூரர்களுக்கு வேண்டியவரையில் ஐசுவரியம் கொடுக்கப்பட்டும், முக்கியமான ஆயுதங்களும் எண்ணெய், நெய் முதலிய பதார்த்தங்கள் நிறைந்த பல வண்டிகளும், காலுகளில் வழிகாட்டுவதற்கு வேட்களும் ராமனுடன் போகட்டும். ஸீமந்தம், புலி, யானை முதலிய துஷ்ட மிருகங்களை வேட்டையாடிக்கொண்டு, காட்டுத் தேனைக் குடித்துக்கொண்டு, அநேக
15 புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்கானம் செய்துகொண்டு, ராமன் இந்த ராஜ்யத்தையே நினைக்காமலிருக்கட்டும். என் தாய்க் களஞ்சிய

மும், பொக்கிஷமும் ராமன் போகுமிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டும். மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத வீடத்தில் அவன் என்ன செய்வான்? புண்ணிய ஸ்தலங்களில் யாக யக்ஞங்களைச் செய்துகொண்டு, வேண்டியவரையில் தகழினைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு சீஷிகளுடன் ராமன் ஸுகமாகக் காலம் கழிக்கட்டும். மஹா பராக்கிரமசாலியான பரதன், அயோத்யையில் சிறப்புடன் ஆளட்டும்; நான் இப்பொழுது சொன்ன ஏற்பாடுகளுடன் என் குழந்தை ராமன் காட்டிற்குப் புறப்பட்டும்" என்றார்.

அதைக்கேட்டுக் கைகேயிக்குப் பெரும் பயம் பிடித்தது; பேச முடியவில்லை, முகம் வாடிற்று; மிகுந்த வருத்தத்துடன் தசரதரைப் பார்த்து, "ஓ ஸாது புருஷிரி! உத்தமமான ஸுகாபானத்தின் ஸாரத்தைக் குடித்துவிட்டு அடிவண்டலைப் பிறகுக்குக் கொடுப்பது போல், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள குடிகள் யாவரையும் தன தாய்ப்பகையையும் ஐசுவரியங்களையும் ஸைன்யங்களையும் ராமனுடன் அனுப்பி விட்டு, குன்யமான தேசத்தையா பரதனுக்குக் கொடுக்கப் போகிறீர்? இந்தத் தானம் வேண்டாம்" என்று ஸர்ப்பத்தைப்போல் சிறிதுள்ள.

இப்படி வெட்கத்தை முற்றிலும் துறந்து, ஒருவரையும் லக்ஷியம் செய்யாமல் மிகவும் குருமான வார்த்தைகளைக் கைகேயி சொல்லத் தசரதர், "துஷ்டே! தாங்கமுடியாத பாரத்தை ஏற்றி அதை இழுக்கமுடியாமல் எருது கஷ்டப்படும்தொழுது எவனுவது அதைக்குத்துவானு? நான் உனக்கு வரங்களைக் கொடுத்து அதற்கு பிரயோஜனமாகப் பரதனுக்கு அபிஷேகம் செய்வது, ராமனைக் காட்டிற்கனுப்புவதென்ற தாங்கமுடியாத பாரத்தைச் சுமற்றிக் கொண்டேன், உன் கட்டளைப்படி ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறேனே; மறுபடியும் இப்படி நயிம்மை செய்கிறாயே" என்றார்.

கைகேயி "இப்பொழுது நான் உமக்குச் செய்கிற உபத்திரவம் இன்னதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை, ஓய்! நீர் முன்னே கொடுத்த வரங்களைப் பூர்த்தி செய்யும்படி கேட்கிறேனா, அல்லது புதிதாக எதையாவது கேட்கிறேனா? சொல்லும்" என்றார். அதற்குத் தசரதர் 'அஹ, அல்ப ஸ்வபாவமுள்ளவனே! நீ வரங்களைக் கேட்கும் பொழுதே இதெல்லாம் உனக்கேள் தோன்றவில்லை? ஸேனைவைய அனுப்பக்கூடாது, திரவியத்தை அனுப்பக்கூடாதென்று உனக்கு வேண்டிய விஷயங்களை அப்பொழுதே ஏன் பிரார்த்திக்கவில்லை? அந்த ஸமயத்தில் மறந்துவிட்டு, இப்பொழுது குறுக்கே விழுந்து தடுத்தால் ஆகவேண்டிய காரியம் சிற்சுமா?" என்றார்.

தசரதர் இப்படி மஹாகோபத்துடன் சொல்வதைக்கேட்டு கைகேயிக்கும் அடங்காத கோபமுண்டாயிற்று. "ஓய்! என்னிடத்தில் வீண் பெருமை பேசிக்கொள்ளுகிறீரோ? உமது குலவிருத்தார்த்தத்தை நான் அறியேனோ? உமது வம்சத்திலேயே ஸகரனென்ற ஒரு அரசன், தன் மூத்த புத்திரனான அஸமஞ்சனை ராஜ்யத்

திலிருந்து தனியாகத் துரத்தவில்லையோ? அப்படியே ராமனையும் துரத்துவதற்குத் தடைபென்ன? இது உங்கள் குலசாரத்தானே, நான் முன்பே கேட்காமலிருந்தாலென்ன? இப்பொழுதுதான் ஏன் அப்படிச் செய்யக்கூடாது" என்றார். தசரதர் "ஐயோ! இப்படியும் ஒரு ஸ்திரீ உண்டா? அடியாயமாய் என்னை வஞ்சித்து பிரதிக்ஷை செய்யச்சொல்லீ, என்னை மஹா பாபத்திற்குள்ளாக்கி, அதுவும் போதாமல் தான் முன்னே கேட்காத விஷயங்களையெல்லாம் இப்பொழுது கொடுக்கும்படி சிர்ப்பத்திக்கொளே" என்று கினைத்து, "ஓ, சி! வாயமூடு" என்றார். அங்கிருந்த அனைவரும் வெட்கத்தால் தலை குனிந்தார்கள். ஆனால் கைகேயி மாத்திரம் அதைக் கொஞ்சம்கடலக்ஷயம் செய்யவில்லை.

அங்கிருந்தவர்களுக்குள் வீத்தார்த்தரென்ற ஒரு பிரதானி, கைகேயியின் வார்த்தையைக் கேட்டு மிகவும் கோபம் கொண்டார். அவர் வயது சென்றவர்; கபடமற்றவர்; தசரதரால் விசேஷ மரியாதை பெற்றவர். இப்படிக்கைகேயி சொல்லும் அபவாதத்தைக்கேட்டுப் பொறுக்காமல், "அஸமஞ்சனென்ற ராஜ்யத்திரன் தெருவில் வீணையாடிக்கொண்டிருக்கும் பிள்ளைகளைப் பிடித்து, ஸரபூ நதியில் தள்ளி, அவர்கள் இறக்கும்பொழுதுபடும் அவஸ்தையைப் பார்த்து ஸந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான், பட்டணத்து ஐனங்களைல்லோரும் அவஸ்தையில் கோபம்கொண்டு அரசனிடத்திற்குப் போய் "ஸ்வாமி! இந்த ராஜ்யம் ஷேமமாக இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறீரா? அப்படியானால் இரண்டில் ஒன்று செய்யும், உமது புத்திரனான அஸமஞ்சனை இந்த தேசத்திலிருந்து துரத்திவிடும், இல்லாவிட்டால் நான்கள் இங்கிருந்து வேறு தேசத்திற்குப் போகிறோம், எங்களுக்கு உத்தரவு கொடும்" என்றார்கள். அதைக்கேட்டு ஸகரன் "ஏன் இப்படி பயப்படுகிறீர்கள்? என்ன விசேஷம் நடந்தது?" என்றார். ஐனங்கள் "உமது புத்திரனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறது. தெருவில் வீணையாடும் எங்களுடைய குழந்தைகளைப் பிடித்து ஸரபூ நதியில் தள்ளி, அவர்கள் முழுமும்பொழுது குமிழியிடும் சப்தத்தைக் கேட்டுக் கைகொட்டிச் சிரிக்கிறார்கள்" என்றார்கள். அவர்களுடைய இஷ்டப்படி ஸகரனும் தன் குமாரனான அஸமஞ்சனையும் அவனுடைய பாரியையும் பரிவாரங்களையும் லக்ஷிகளிலேற்றி, அவன் உயிரோடிருக்கும்வரையில் அந்த ராஜ்யத்திற்குள் வரக்கூடாதென்று கண்டிப்பாக உத்தரவு செய்து துரத்திவிட்டான். அவனும் தான் செய்த காரியத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாக மண்வெட்டி கோடாலி உடை முதலியவைகளுடன் காடுகளிலும் மலைகளிலும் திரிந்துகொண்டு காலத்தைக் கழித்தான். அப்படி ராமன் என்ன பாபத்தைச் செய்தான்? எதற்காக அவனைக் காட்டிற்குத் துரத்த வேண்டும்? எங்களுக்குத் தெரிந்தவரையில் ராமனிடத்தில் யாதொரு தோஷமும் இல்லை. சந்திரனிடத்தில் கல்மஷத்தைக் கண்டுபிடித்தாலும் பிடிக்கலாம்; ராமனிடத்தில் தோஷத்தைக் கண்டுபிடிப்பது

65

70

75

80

85

90

95

100

105 அஸாத்தியம். அதிருக்கட்டும்; ஒருவேளை எங்களுக்குத் தெரியாமல் ராமனிடத்தில் ஏதாவது தோஷமிருக்கலாம். அப்படியிருந்தால் கொல். இப்பொழுதே அவனைக் காட்டிற்றுத் தரத்திவிடுவோம். ஒரு வன் பிறகுக்கு யாதொரு கெடுதியும் செய்யாமல் ஸாதுக்களின் மார்கத்திலேயே நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது அவனைக் கைவிடுவது பெரிய ஆபத்தை உண்டாக்கும். அப்படிச் செய்வது தர்மத்திற்கு நேர்விரோதமல்லவா? தேவேந்திரனைப்போல் பலரும் பராகிரமும் தேஜஸும் ஒருவனுக்குப் பொருத்தியிருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட அக்கிரமத்தைச் செய்தால் சாம்பலாக எரிக்கப் படுவான். ஆகையால், ராமனுடைய அபிஷேகத்தைத் தடுக்காதே; லோகத்திலுள்ளவர்கள் உன்னை நிந்திப்பதற்கு இடம் கொடுக்கலாமா" என்று சொல்லி வெகு சாதுரியமாக அவனுடைய பிடிவாதத்தை மாற்றப் பார்த்தார்.

120 வீரத்தார்த்தருடைய வார்த்தையைக் கேட்டுத் தசரதர். இந்த நல்ல புத்தியைக் கையேயி ஒருபொழுதும் அனுஸரிக்கமாட்டானென்று நிச்சயித்துத் துக்கம் மேலிட்டு, குரல் ஒலி "அஃ பரபுஷ்டுவே! வீரத்தார்த்தருடைய வார்த்தைகள் உன் காதில் ஏறுமா? எனக்கு ஹிதமான விஷயம் இன்னதென்று உனக்குத் தெரியவில்லையே. அது போகட்டும். உனக்காவது எது ஹிதமென்று தெரிந்துகொண்டாயா? நீசமான நடத்தையையும் யோசனையையும் தவிர உனக்கென்ன தெரியும்? ஸாதுக்களுடைய நடத்தைக்கும் உனக்கும் எவ்வளவோ தூரம். நான் இந்த ராஜ்யத்தையும் ஸகல ஐசுவரியத்தையும் போகபோக்கியங்கனையும் விட்டு, ராமனுடன் போகிறேன். நீயும் பரதசக்கரவர்த்தியும் இந்த ராஜ்யத்தில் உங்களுடைய இஷ்டப்படி வெகு காலம் ஸௌக்கியமாக ஆண்டு கொண்டிருங்கள்" என்றார்.

அநுஷ்டியாயம்யஹமதீய ராமம்
ராஜ்யம் பரித்யஜ்ய ஸுகீம் த'நம் ச |
ஸஹைவ ராஜ்ஞா பரதேந ச தவம்
யதாஸுகீம் புஷ்ஷவ ரிராய ராஜ்யம் | (33)

ஸர்க்கம் 37

வனிஷ்டர் கைகேயியைக் கண்டித்தது

மஹாமாத்ர வச: ஸ்ருத்வா ராமோ த்ஸுரதீம் ததா |
அப்ய பரஹித வாக்க்யம் து விநயஜ்ஞோ விநீதவத் | (1)

வீரத்தார்த்தருடைய சொல்லைக் கேட்டு ராமன், தசரதரைப் பார்த்து மிகவும் வணக்கமாய் "ஸ்வாமி! நான் போகபோக்கியங்களை விட்டேன்; அவைகளில் எனக்கு ஆசை இல்லை; காட்டில் வளிக்க வேண்டியவன்;. எனக்கு ஸௌவந்தாலும் ஐசுவரியத்தாலும்

என்ன பிரயோஜனம்? உத்தமமான யானையை ஒருவனுக்குத் தானம் கொடுத்த பிறகு அதைக் கட்டும் கயிற்றில் ஒருவன் ஆசை வைப்பானா? யானையே போகும்பொழுது கயிறு ஒரு பொருட்டா? தாங்கள் எனக்குக் கொடுக்கிறதாக உத்தேசித்த பொருள்கள் யாவையும் நான் பரதனுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன். நான் உடுக்க வேண்டிய மரவுரியை வேலைக்காரர்கள் கொண்டுவரட்டும். பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் காட்டில் வளிக்க வேண்டுமல்லவா? கூட மண்வெட்டி, கோடாசி முதலியவைகளையும் கொண்டு வரட்டும்" என்றார்.

15 உடனே கைகேயி கொஞ்சமேனும் வெட்கமில்லாமல் தானே மரவுரியைக் கொண்டுவந்து "இதை உடுத்துக்கொள்" என்றார். ராமன் அவைகளைக் கைகேயி இடத்திலிருந்து வாங்கி, தான் உடுத்திருந்த விஷயுயர்ந்த வஸ்திரங்களை அவிழ்த்துவிட்டு முனிவர்கள் தரிக்கும் மரவுரியை உடுத்தார். வக்ஷ்மணனும் அப்படியே செய்தார். இதை யாவற்றையும் தசரதர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். பிறகு ஸீதை தனக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட மரவுரியைப் பார்த்து, 20 விஷயற்ற ஆடைகளைத் தரித்து வழக்கமுள்ளவனாகையால் வேடனுடைய வலைகளைக் கண்டு நடுங்கும் மாண்போல் நடுங்கினார்; அவைகளை உடுக்கத் தெரியாமல் கையில் வைத்துக்கொண்டு நயங்கினார். மஹாபதிவிரதையாகையால் தன்பர்த்தா அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தைத் தானும் அனுஷ்டிக்க விரும்பி, கண்களில் நீர் ததும்ப, 25 கந்தர்வ ராஜனைப்போல் அழகு பொருந்தின ராமனைப் பார்த்து "நாதா! வனத்தில் வளரிக்கும் முனிவர்கள் மரவுரிகளை எப்படி உடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ தெரியவில்லையே!" என்று ஒரு மரவுரியைக் கழுத்தில் வைத்துக் கட்டப்போய்க் கட்டத்தெரியாமல் வெட்கமடைந்து நின்றார். உடனே ராமன் அவனுடைய கையிலிருந்து அந்த மரவுரியை வாங்கி அவன் உடுத்தியிருந்த வெண்பட்டின் மேல் அதைக் கட்டினார்.

தசரத சக்ரவர்த்தியின் குமாரனான ராமன், ஐனகமஹாராஜா 35 வின் குமாரியான ஸீதைக்குத் தன் கைகளால் தபஸ்விகள் தரிக்கும் மரவுரியைக் கட்டுவதைப் பார்த்து, அந்தப்புரத்திலிருந்த ஸ்த்ரீகளெல்லோரும், இந்தக் கோரத்தைப் பார்க்கும்படியும் நேர்ந்த தல்லவா என்று கதறி அழுதார்கள். "ராம! உன் பிதா இவனை வனத்திற்குப் போகும்படி கட்டினாயிடயில்லை; இந்த கைகேயி அப்படி வரம் கேட்கடிமில்லை. ஆகையால் நீ பிதிரவாக்கிய பரிபாலனம் செய்து வனத்திலிருந்து திரும்பி வரும் வரையில் 40 இவனையாவது நான்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். குழத்தை வக்ஷ்மணன் உன்னுடன் வனத்திற்குப் போகட்டும். நீர்மானுஷ்யமான காட்டில் தபஸ்விகளைப்போல் இவன் வளிக்கத் தடுத்தவனா? தர்மஸ்வரூபியே நீ இங்கேயிருந்து எங்களுடைய கண்களுக்கு மனத்திற்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்க இஷ்டப்படாவிட்டாலும் 45

எந்தையாவது இங்கிருக்கட்டும். எங்களுடைய பிரார்த்தனையை எப்படியாவது கிறைவேற்ற வேண்டும்" என்று கெஞ்சினார்கள். ஆனால் எந்த அதைக் கேட்டு, தன் பர்த்தாவைவிட்டுத் தான் தனியாக இருக்க ஸம்மதிக்காமல் தனக்கு மரவுரியைக் கட்டிவிடும்படி ராமனை வேண்டினான். ராமனும் அப்படியே செய்தார்.

50 அப்பொழுது இங்ஙனாக குலத்திற்குப் பரம்பரையாக குருவான வலிஷ்ட பகவான், எந்த மரவுரியைத் தரித்ததைப் பார்த்து, அவனைத் தடுத்தது, "அட கைகேயி! மரியாதையை மீறி நடக்கத் தணிந்தாயல்லவா? துர்ப்புத்தி பிடித்தவனே! பிறந்த குலத்திற்கும் புருந்த குலத்திற்கும் மிருக்புவைப் போன்றவனே! சக்கரவர்த்தியை வஞ்சித்தது போதாதா? வரவரக் கட்டுக்காவலில்லாமல் உனக்குத் தோன்றியபடி பெல்லாம் நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டாய். நன்னடத்தை இன்னதென்று அறியாதவனே! எந்த காட்டிற்குப் போகக்கூடாது. ராமனுக்கு சீபாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய 60 ஸீமந்தாஸனத்தில் அவன் இருந்து ராஜ்யத்தை ஆளட்டும், பத்தினி பென்பது கணவனில் பாதிபென்ற வேதவாக்கியம் கிருஷ்ணஸ்தர்களுக்காக வழங்குகிறதல்லவா? ஆகையால் ராமனைச் சேரவேண்டிய இந்தப் பூரியை இவனே ஆளவேண்டியது. ராஜ்யத்தைப் பரதனே ஆளவேண்டுமென்பதே கைகேயி பெற்ற வரமென்பதை ஏன் மறந்தார்? அப்படி இஷ்டப்படாமல் எந்த ராமனுடன் வனம் போக விரும்பினால் நாமும் அவர்களுடன் காட்டிற்குப்போவோம் இந்த ராஜ்யத்தின் அதிகாரிகளும் மற்ற ஜனங்களும் குடும்பங்களும் தாங்கள் ஸம்பாதித்த ஐசுவரியங்களையும் ஆடு மாடுகளையும் குதிரைகளையும் வேலைக்காரர்களையும் வாடினங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு ராகவன் போகுமிடத்திற்குப் போகட்டும். பரதனும் சத்ருக்ஷணமும் மரவுரியைத் தரித்துக்கொண்டு தங்களையுடைய தமையனுக்கு ஊழியம் செய்வார்களே யல்லாது இங்கே இருக்கமாட்டார்கள். அப்பொழுது இந்த ராஜ்யம் ஜனங்களற்றுச் சூன்யமாக இருக்கும். உன்னையும் மரங்களையும் தவிர வேறொன்றுமிராது. 70 நீ கேட்ட நடத்தையுள்ளவன்; குடிகளை நாசம் செய்யப் புருந்தவன். ராமனில்லாத ராஜ்யமும் ராஜ்யமாகுமா? ராமன் வலிக்குமிடமே அயோத்யை.

80 பரதன் தசரதருக்குப் பிறந்தவனானால் அவரைப்போன்ற நடத்தையுள்ளவனாக இருப்பான். பிரீதியுடன் கொடுக்கப்படாத இந்த ராஜ்யத்தை அரசான ஸம்மதிப்பானா? உன்னைத் தாயென்று அழைக்க மனம் வருமா? அவனுடைய பிதாவான உன் பர்த்தாவைக் கொன்ற உன்னுடன் வலிக்கத் துணிவானா? மூத்தவனிருக்கையில் இளையவன் பட்டம் கட்டிக் கொள்ளக்கூடாதென்ற ராஜ தர்மத்தை நன்றாக அறிந்த அவன், உன்னைடத்தில் ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொள்வானா? நீ பூரியிலிருந்து ஆகாசத்தில் தாவித் குதித்தாலும் அவன் தர்ம விரோதமாக நடக்கமாட்டான். உன் புத்திர

85 தர்ம விரோதமாக நடக்கமாட்டான். உன் புத்திர

னுக்கு எல்லையற்ற ஸுகத்தையும் லாபத்தையும் ஸம்பாதித்து வைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தாலல்லவா இவ்வளவு அக்கிரமங்களைச் செய்கிறாய்? பார். நீ செய்தது உன் புத்திரனுக்கு ஹிதமில்லையென்று உனக்கே தெரியும். ராமன் காட்டிற்குப் போகும்பொழுது எந்தப் பிராணியாவது அவனுடன் போகாமலிருக்குமா? பார். கைகேயி! பசுக்கள் மிருகங்கள் பகலிகள் மரங்கள் யாவும் ராமன் வனத்திற்குப் போகும்பொழுது அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். இந்த ஆச்சரியத்தை நீயும் இன்று பார்ப்பாய். ஆகையால் எந்தவித கையிலிருந்து இந்த மரவுரியை வாங்கி எறிந்து விட்டு, உத்தமமான வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் உன் நாட்டுப் பெண்ணுக்குக் கொடு. இவன் மரவுரியைத் தரிக்கவேண்டுமென்று என்ன விதி? கேகயராஜனுடைய புத்திரியே! ராமன் வனத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று மாத்திரமல்லவா நீ வரம் கேட்டாய். எந்த எப்பொழுதும்போல் ஸகல அவல்காரங்களுடனும் உத்தமமான வாடினங்களுடன் பரிசாரகர்களோடும் சேர்த்தியான ஆடைகளோடும் இன்னும் வேண்டிய மற்றப் பொருள்களோடும் ராமனுடன் வனத்திற்குப் போகட்டும்" என்று எல்லையற்ற மறியமையுள்ள வலிஷ்ட பகவான் சொன்னார். அப்பொழுதும் எந்த மரவுரியைத் தரிக்காமலிருக்க இஷ்டப்பட வில்லை. தன் பர்த்தாவைப்போல் தானும் தபஸ்விகளுடைய வேஷத்துடன் காட்டில் வலிக்கவேண்டுமென்பது அவனுடைய கருத்து.

தன்மீயில் ததா ஜல்பதி விப்ரமுக்யே
குரோள ந்ருபஸ்யாப்ரதிம ப்ரபா*வே |
நைவ ஸ்ம ஸீதா விதிக்குத்த பாவா
பரியஸ்ய பரீது : ப்ரதிகார காமா || (67)

ஸர்க்கம் 38

தசரதர் கைகேயியைக் கண்டித்தது

தஸ்யாம் சீரம் வஸாதாயாம் நாதவத்யா மநாதவத் |
ப்ரகக்ரோஸ ஜந: ஸரீவோ திக் த்வாம் தஸரதம் தீவிதி || (1)

85 ஸோககரதனுர ராமனை நாடினாக அடைந்தும் எந்த அதை அழைக்காமல் மரவுரியை உடுப்பதைக் கண்டு அங்கிருந்த ஜனங்கள் அனைவரும், "ஓ ஓ, என்ன காரியம் செய்தீர்" என்று தசரதரை நிந்தித்தார்கள். அவரும் அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டார். அது வரையில் குடிகளின் மணம் கோணுமல் ஆண்டு வந்தவர்; அவர்க ளிடத்திலிருந்து ஸ்தோத்திரத்தைத் தவிர வேறொன்றையும் கேட்டிராதவர். ஆகையால், "இன்னும் நான் எதற்காகப் பிழைத்திருக்க வேண்டும்? தர்மத்திலாவது தீர்த்தியிலாவது இனிமேல் எனக்குக்

10 கொஞ்சம்கூட ஆசையில்லை. இப்படிப்பட்ட அநியாயத்திற்கு ஆனாடி, லோகத்தாரால் நிர்நிக்கப்பட்ட பிறகு எது எப்படி போனாலென்ன" என்று நினைத்தார். பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு "அடி, கைகேவி! மஹா பாபி! ஸீதை மரவுரிகளை உடுத்திக்கொண்டு காட்டிற்குப் போகக்கூடாது. அவனோ சிறு பெண்; இதுவரையில் ஸுகமாக வளர்ந்தவள்; ஸகல போக போகியவர்களையும் அனுப்பித்தவள்; அதிக செல்வமாக வளர்க்கப்பட்டவள்; இவள் வணத்தில் வாரிக்கத் தகுந்தவளல்லவென்று வளிஷ்ட பகவான் சொன்னது உண்மையே. யாதொரு பாபத்தையும் அறியாத இவள், பர்த்தாவின் தர்மத்தை அனுஸூகிக வேண்டியதென்ற ஒரு வீரத்ததைத் தவிர வேறுவிதமான தவத்தைச் செய்து வழக்கப்பட்டவளல்ல; வஞ்சனை அறியாதவள்; இவள் யாருக்கு என்ன கேடுதி செய்திருக்கிறாள்? ஐனக மஹாராஜாவுக்குப் பெண்ணாகப் பிறந்து, தபஸ்வியைப்போல் பயங்கரமான காட்டில் மான்தோல் மரவுரிகளை உடுத்துக்கொண்டு எதற்காக வாரிக்கவேண்டும்? ஆகையால் விகார மரண மரவுரியை எறிந்து விட்டும், உனக்கு இப்படி நான் பிரதிக்கொடுத்து கொடுத்தேனோ? அவள் காட்டிற்குப் போக விரும்பினால், அவளுக்கு வேண்டிய வஸ்திராபரணங்களுடன் போகட்டும், எனக்கு மரணம் நெருங்கிவிட்டது. நீ கேட்டதைக் கொடுக்கிறேனென்று நான் பிரதிக்கொடுத்து செய்ததற்கு அதே காரணம். அது இப்படிக்கே மரணம் முடிந்தது போதாதா? நீ அக்ஞானத்தால் மயக்கப்பட்டு ஸீதையைப் காட்டிற்குத் துரத்தப் பார்த்திருக்கிறாய். இது எப்படி முடியும் தெரியுமா? மூங்கில் தள்ளிடத்திவிட்டு உண்டான புஷ்பத்தால் தானே அழிவதுபோல், என் அநியாயமே என்னைக் கொளுத்திவிடும், நீச ஸ்வபாவமுள்ளவனோ! ராமன்தான் உனக்குச் சத்தகு; அவன் உனக்குத் தீய்து செய்த தாக வைத்துக் கொள்வோம்; உன் பரதனுக்குப் பட்டம் கிடைப்பதற்கு அவன் இடையூறுக இருப்பதாகவும் வைத்துக்கொள்வோம், காட்டில் பிறந்து வளர்ந்த மான்குட்டியைப்போல் மிரண்ட கண்களையுடைய ஸீதையைப் பார், அவளுக்குக் கொஞ்சமாவது கபடம் தெரியுமா? பிறர்க்கு அபராதம் செய்வதென்ற வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே நடுங்குகிறவள்; தன் பர்த்தாவைத் தவிர வேறு தெய்வத்தை அறியாதவள்; அவனுக்குப் பணிவிடை செய்வதைத் தவிர வேறு தர்மத்தை அறியாதவள். இப்படிப்பட்டவள் உனக்கு எந்த ஸமயத்தில் எவ்விதமான அபராதத்தைச் செய்திருப்பாள்? பாபஸ்வரூபமே! உன் ஆத்மா உள்ளவரையில் நீ நரகத்தில் கிடந்து துடிப்பதற்கு ராமனைக் காட்டிற்குப் போகச் சொன்ன ஒரு பாபம் போதாதா? லக்ஷ்மணனையும் ஸீதையைப் காட்டிற்குத் துரத்தி, அதனால் சொல்ல முடியாத பாபங்களை ஸம்பாதிப்பதில் உன் கோக்கமென்ன? இதற்காக நீ எந்தக் கதியை அடையப் போகிறாயோ! எந்த நரகங்களை அனுபவிக்கப் போகிறாயோ எனக்குத் தெரியாது. நான் உனக்குச் செய்த பிரதிக்கொடு என்ன? அபி

15 ஷேகத்திற்கு ஸீத்தமாயிருந்த ராமனை இங்கே வருவித்து நீசொன்னதென்ன? 'இப்பொழுது உனக்கு நடக்கப்போகிற அபிஷேகத்தை வேண்டாமென்று கிறுத்தி, மான்தோல் மரவுரிகளைத் தரித்துக் கொண்டு வணத்தில் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் நீ வாரிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லவில்லையா? அதைக் கேட்டுக் கொண்டு 55 டிருந்த நான், ராமன் காட்டிற்கு போவதற்கு மாத்திரம் ஸம்மதித்தேனோ? மற்ற யாராவது போவதற்கும் ஸம்மதித்தேனோ? ஸீதையும் மரவுரியை உடுத்துக்கொண்டு காட்டில் வாரிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிற நீ, நான் உனக்குச் செய்த பிரதிக்கொடுையைத் தாண்டி, கோரமான நரகங்களை அடைய முயலுகிறாயா?" என்று சொல்லி 60 மஹாத்மாவான தசரதர் பிரலாபித்துக்கொண்டு துக்க ஸமுத்திரத்தில் கரையைக் காணாமல் புத்திர சோகத்தில் ஆழ்த்து பிரக்கூயற்றுப் பூமியில் விழுந்தார்.

65 பிறகு மூச்சை தெளித்து வெட்கத்தால் தலைகுனித்து உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது ராமன் வணத்திற்குப் புறப்பட ஸீத்தமாரி, "மஹாராஜா! தர்மத்தமா! இதோ இருக்கும் என் தாய் கௌஸல்யாதேவி மஹா கீர்த்திசாலி; மிகவும் வயது சென்றவள்; உத்தமமான நடத்தைபுள்ளவள்; ஸத்தியத்தைக் காப்பதே மேலான தர்மமென்று நன்றாக அறிந்தவள். ஆகையால் அவளுடைய எல்லையற்ற வருத்தத்தைக் காட்டிக் கொள்ளவுமில்லை; 70 தங்களிடத்தில் கோபிக்கவுமில்லை; தங்களை நிர்நிக்கவுமில்லை. தாய்கள் கேட்டவர்களுக்கு இல்லைபென்று சொல்லாமல் வரங்களைக் கொடுக்கிறவரல்லவா? நானும் ஒரு வரம் கேட்கிறேன்; தயவு செய்து அங்கீகரிக்கவேண்டும். என் தாய் என்னைவிட்டுப் பிரிந்ததா லுண்டாகும் துக்கத்தைத் தாங்கமாட்டாள். அவள் இதுவரையில் இவ்விதமான கண்டத்தை அனுபவித்தவளல்ல, அவளை இதுவரையிலுமே தாய்கள் அதிக மரியாதையையும் ஆதரவோடும் நடத்தி வருகிறீர்கள். இது உண்மையே? இனிமேல் நான் பிரார்த்திக்கிறதற்காக அதிக மரியாதையோடும் ஆதரவோடும் அவளை நடத்தவேண்டியது. 80 அவள் என்னை நினைத்து நினைத்து என்னை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத் தால் மரணமடையாமல் அவளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று தங்களைப் பிரார்த்திக்கிறேன். அவள் ஒன்றுமறியாதவள்; இனிமேல் அவளுக்குத் தங்களைத் தவிர வேறு கதியில்லை, அவளுடைய சத்தருக்களில் வையில் அவளைக் காட்டிக் கொடுக்கக்கூடாது. தங்களுடைய பிரியத்தாலும் மரியாதையாலும் அவள் நான் திரும்பி 85 வரும் வரையில் உயிரை வைத்துக் கொள்ளவேண்டியவள். இன்னும் ஒருதரம் பிரார்த்திக்கிறேன். என்னைப் பார்க்காமல் ஒரு முகர்த்தமாவது இருப்பதற்கு அவள் பொறுக்கமாட்டாள். தேவேந்திரனுக்கு ஸமமான பராக்கிரமமுள்ளவரே! நான் வணத்திலிருக்கையில் என்னை நினைத்து, என்னைக் காணாமல், அந்த துக்கத்தால் அவள் உயிரை கீடாமலிருக்கவேண்டும். நான் காட்டிலிருந்து திரும்பி

வந்து என் தாயை யமனுடைய பட்டணத்தில் போய்த் தேடும்படி வைக்காமலிருப்பது தங்களுடைய பொறுப்பு" என்றார்.

இமாம் மஹேந்திரோபமஜாதகர் தீர்த்தம்
ததா விதா தும் ஐந்தீம் மமார் ஹஸி |
யதா வநஸ்தே மயி ஸோககர்பதோ
ந ஜீவிதம் த்யஸ்ய யமகேயம் வ்ரஜேத் |

(18)

ஸர்க்கம் 39

ராமன் வளம் போக உத்தரவு பெற்றது

ராமஸ்ய து வச: ஸ்ருத்வா முழிவேஷதர்மம் ச தம் |
ஸயீஷ்ய ஸஹபாந்யாபி ராஜா விசுதசேதந: |

(1)

5

நீபஸ்விகளின் வேஷத்தைத் தரித்த ராமன் இப்படிச் சொல்ல, தசரதரும் அவருடைய பாரியைகளும் அதைப் பார்க்கப் பொறுக்காமல் துக்கத்தால் பிரக்ஞையற்றார்கள். தசரதர் ராமனைப் பார்க்க முடியாமல் அவருடைய கண்ணீர் தடுத்தது. ராமனுடன் பேச முடியாமல் கெஞ்சடைந்தது. ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் இம்மாதிரி துக்கம் மேலிட்டு அசைவற்றிருந்து மறபடியும் தன் புத்திரனை நினைத்துப் புலம்ப ஆரம்பித்தார். "ஐயோ! முன் ஐன்மங்களில் கணக்கில்லாத பகைகளை அவைகளின் கன்றுகளை விட்டுப் பிரித்தேனோ? யாதொரு அபராதமும் செய்யாத ஐந்துக்களைத் குருசமாக வதைத் தேனோ? இல்லாவிட்டால் இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் எனக்கு நேருமா? எந்தக் கர்மத்தை அனுபவிப்பதற்கு இந்தத் தேகம் எடுக்கப்பட்டதோ அந்தக் கர்மத்தை அனுபவித்த பிறகல்லவா எனக்கு மரணம் நேரும்? கைகேயியிடத்தில் இப்படி உபத்திரவப்படுவதைவிட உயிரை விடுவது நலம். ஆனால் தேகத்தை விட்டு பிரானன் அகாலத்தில் போகாதல்லவா? கொழுந்துவிட்டுடையும் அக்கினிக்கு ஸமமான தேஜஸையுடைய ராமன், விலையற்ற தன் உடைகளைக் கழற்றிவிட்டுக் காட்டில் வளரிக்கும் தபஸ்விகள் உடுக்கும் மரவுரியைத் தரிப்பதை நான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும், எனக்கு மரணம் வரக்கானோமே? என்ன ஆச்சரியம்! ஒரூஸ்திரீ தன் லாபத்தைத் தேடி ஒரே பிடிவாதம் பிடிக்கிறாள்! அதனால் எவ்வளவு ஐனங்கள் சொல்லமுடியாத கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறார்கள்" என்று அதற்குமேல் பேச முடியாமல் கண்ணீரால் கண்கள் மறைந்து "ராமா" என்று கதறி மூச்சிசை அடைந்தார். சில நேரம் கழித்து பிரக்ஞை வந்தது; கண்ணீர் பெருக ஸுமந்திரரைப் பார்த்து, "உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டிய ரதத்தைச் சீக்கிரத்தில் எரித்தம் செய்துகொண்டு வாரும். அதில் ராமனை ஏற்றி இந்த நகரத்திற்கு வேளியில் தெற்கே அழைத்துக்கொண்டு போம். ஸாதவும் வீரனுமான ராமன், தன் மாதா பிதாக்களால் ராஜ்யத்தி லிருந்து துரத்தப்படுவதைப் பார்த்தால், குணவான்கள் உத்தம

25

குணங்களால் அவங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு இவ்விதமான துக்கத்தைத் தவிர வேறு பிரயோஜன மில்லை என்று தோன்றுகிறது. ஆகையால் நல்ல குணங்கள் வேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதும் வீண் சிரமம்" என்றார்.

30

அதற்குள் ஸுமந்திரர் தசரதருடைய அபிப்பிராயப்படி சிரேஷ்டமான குதிரைகள் பூட்டிய ரதத்தை எரித்தம்செய்து ராமனிடத்தில் வந்து 'ஸ்வாமி! தாங்கள் புறப்படுவதற்கு எல்லாம் எரித்த மாயிருக்கிறது' என்று தெரிவித்தார். பிறகு தசரதர் தன் பொக்கிஷத் தீயவை விருவித்து, "ஸர்வோத்தமமான ஆடைகளையும் ஆபரணங்களையும் எதை காட்டில் வளிக்கவேண்டிய காலத்திற்குத் தகுந்தபடி கணக்கிட்டுச் சீக்கிரமாக இங்கே கொண்டுவரவேண்டும்" என்று கட்டளையிட்டார். அந்த அதிகாரி காலதேசங்களை நன்றாக அறிந்தவர்; மனோவாக்குக் காயங்களில் சத்தமானவர்; பொக்கிஷத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பதார்த்தத்தின் குணங்களையும் அளவையும் நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொண்டவர். ஆகையால் மஹாராஜாவின் உத்தரவுப்படி ஸகல வஸ்துக்களையும் எதைக்கெதிரில் உடனே கொண்டுவந்து வைத்தார். எதையோ மற்றவர்களைப் போல் மனுஷ்ய சம்பந்தத்தால் பிறக்காதவன்; ஸாமுத்திரக சான்ஸிரத்தில் சொல்லியிருக்கும் வண்ணப்படி அமைந்த அங்கங்களை உடையவன். அந்த விஸித்திரமான ஆபரணங்களால் தன்னை அவங்கரித்துக் கொண்டபொழுது முன்னைவிட அதிகமாக விளங்கினார். ஆயிரம் கிரணங்களையுடைய ஸூரியன் உதிக்கும்பொழுது ஆகாசம் பிரகாசிப்பதுபோல் அவருடைய தேககார்தியால் அந்த அந்தப்புரம் பிரகாசித்தது. பிறகு கௌஸல்யா தேவி, அவளை அதிகப் பிரீதியுடன் ஆவில்கணம் செய்து உச்சி முகூர்த்து "குழந்தாய்! உத்தம தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறாய். லோகத்திலுள்ள துஷ்ட ஸ்த்ரீகளின் நடத்தை எப்படியென்றால், தங்களுடைய கணவன் தனவானியிருக்கும்பொழுது தங்களுக்கு எவ்வளவு மரியாதை செய்தாலும் ஆடையாபரணங்களைக் கொடுத்துத் தங்களை எவ்வளவு திருப்தி செய்தாலும் தங்களிடத்தில் எவ்வளவு பிரியமாயிருந்தாலும் அதே புருஷனுக்குக் கஷ்டம் நேர்ந்து, செல்வம் குறைந்து, தங்களை ஸர்தோஷப் படுத்தச் சக்தி இல்லாத பொழுது, முன் செய்த யாவற்றையும் ஒரு நிமிஷத்தில் மறந்து விடுவார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் பரித்தாவை இவ்வளவுதான் அவக்யம் செய்வார்களென்பதற்கு எல்லையிலலை. முதலில் அளவற்ற ஸுகங்களை அனுபவித்திருந்தாலும், பிறகு அல்ப அஸௌக்ய மாவது ஆபத்தாவது நேர்ந்தாலும் போதும்; உடனே தங்களுடைய கணவன்களைத் தூஷிப்பதுழ் அவர்களை விட்டு விலகுவதும் துஷ்ட ஸ்த்ரீகளின் ஸ்வபாவம். சிறு பெண்கள் பெரும்பாலும் பொய்சொல்வதிவேயே பிரீதியுள்ளவர்கள்; அடிக்கடி மாறும் தன்மை உள்ளவர்கள்; அவர்களுடைய தவிரதயத்தை ஒருவரும் கண்டுபிடிக்க

35

40

45

50

55

60

65

- 70 முடியாது; பாபத்தைச் செய்வதிலேயே கோக்கமுள்ளவர்கள்; முன் இருந்த பிரீதியை ஒரு நிமிஷத்தில் மறந்து துவேஷம் வைப்பார்கள்; அவர்கள் பதிவிரதைகள் அல்ல, அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பர்த்தா, உத்தம குலத்தில் பிறந்தவனாக இருக்கட்டும்; தங்களுக்கு மிகுந்த உபகாரம் செய்தவனாக இருக்கட்டும்; ஸ்கல வித்யைகளிலும், 75 நிபுணனாக இருக்கட்டும்; தங்களுடைய விருப்பப்படி ஆடை-ஆபரணங்களால் தங்களைத் திருப்தி செய்தவனானால் என்ன? தங்களை அக்னி ஸாக்ஷியாக விவாஹம் செய்தவனானால் என்ன? இவைபெல்லாம் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாது. தனத்தைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு தெய்வமில்லை, வேறு பர்த்தா இல்லை, அடிக்கடி 80 மூறும் ஸ்வபாவமுள்ளவர்களல்லவா? ஆனால் தங்களுடைய குலத்திற்கு உசிதமான ஆசாரத்தைக் கைவிடாமல், ஸத்தியமென்ற மார்க்கத்திலிருந்து விலகாமல், பெரியோர்களால் ஸன்மார்க்கம் உபதேசிக்கப்பட்டு, காமக்குரோதங்கள் அடங்கிய மனத்துடனிருக்கும் பதிவிரதைகளுக்கு, பர்த்தாவே எல்லா லோகங்களிலும் 85 சிரேஷ்டமான பொருள் ஆவான். அவனைக் காட்டிலும் பரிசுத்தமான வஸ்து இல்லை, என் புத்திரனுள் ராமன் இதுவரையில் லோகோத்தமமான பதவியில் இருந்தவன்; இப்பொழுது கர்மவசத்தால் ராஜ்யத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கிறான். இதை ஒரு காரண 90 மாகக்கொண்டு நீ அவனை அலங்காரம் செய்யக்கூடாது. அவன் ஏழையாயிருந்தாலும், தனவானாயிருந்தாலும் அவனை உன் தெய்வத்தைப்போல் நீ எண்ணி நடக்கவேண்டும்" என்றார்.

- இப்படித் தனக்கு உத்தம தர்மத்தை உபதேசிக்கும் கௌஸல்யாதேவியை, ஸீதை வணக்கமாகக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்து, "அம்மா! தாங்கள் கட்டளைவிட்டபடி கொஞ்சமும் தவறாமல் செய்கிறேன், 95 பர்த்தாவிடத்தில் இவ்விதமாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற தர்மத்தை நன்றாக அறிந்திருக்கிறேன். என் பெற்றோர்கள் எனக்குப் பால்யத்திலேயே அதை உபதேசித்திருக்கிறார்கள். தாங்கள் என்னைப் பதிவிரதையல்லாத கெட்ட பெண்களுடன் சேர்த்துப் பேசக்கூடாது. சந்திரனுடைய காந்தி அவனைவிட்டு எப்படி விலகாதோ அப்படி என் மனம் பதிவிரதைகளின் தர்மத்தைவிட்டு விலகாது. தந்தியில்லாத வீணை சப்தத்தைக் கொடுக்குமா? சக்கரங்களில்லாத ரதம் ஓடுமா? அப்படியே ஸ்த்ரீகளுக்கு எவ்வளவு புத்திரர்களிருந்தாலும் பர்த்தா இல்லாவிட்டால் ஸுகமுண்டா? நம்மைப் பெற்ற மாதாபிதாக்களும் நாம் பெற்ற குழந்தைகளும், 105 நமக்கு இவ்வுலகத்தில் ஸுகத்தையும் ஷேமத்தையும் மாத்திரம் கொடுக்க முடியும். அது ஒரு பெரிதா? இஹபர லோகங்களில் ஷேமத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவர் பர்த்தா வல்லவா? எவனாவது அவரைப் பூஜிக்காமலிருப்பானா? நான் பதிவிரதா தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க நிச்சயித்தவன். என் தாயைப் போன்ற மஹாபதிவிரதைகளிடத்திலிருந்து அந்தத் தர்மத்தின் லக்ஷணங்களைப் பொது 110

வாயும் விசேஷமாயும் கேட்டிருக்கிறேன். ஆகையால் என் பர்த்தாவை ஸ்வப்பனத்திலாவது அவமதிப்பேனு? ஸ்த்ரீகளுக்குக் கணவனே தெய்வமல்லவா" என்றார். இந்த வார்த்தைகள் கௌஸல்யையின் மனத்தைக் கவர்ந்தன. ஒரு புறத்தில் தன் அருமைக் குழந்தை பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் தன் கண்ணில் 115 படாமல் காட்டில் கஷ்டப்படுவானே என்ற துக்கம்; மற்றொரு புறத்தில் தன் காட்டுப் பெண் இவ்வளவு ஸாதுவாகவும் பதிவிரதைகளுக்குள் சிறந்தவனாகவும் இருப்பது என்ன பாக்கியம்! அவன் சொல்லும் வார்த்தைகள் மஹரமாகவும் தர்மத்தை அனுஸரித்தும் இருக்கின்றனவே என்று ஆனந்தம்; இவ்விரண்டாலும் கௌஸல்யைக்குக் கண்களிலிருந்து நீர் தாரை தாரையாகப் பெருகிறது.

பிறகு ராமன் கைகூப்பி வணக்கமாக, எல்லா ஸ்த்ரீகளாலும் பூஜிக்கப்பட்ட கௌஸல்யாதேவியை பிரதக்ஷினம்செய்து நமஸ்கரித்து, "அம்மா! துக்கப்படவேண்டாம். என் பிதாவை ஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாக்க வேண்டியது தங்களுடைய கடமை. நான் வனத்தில் வளிக்கவேண்டிய பதினான்கு வருஷங்களும் பதினான்கு 125 நிமிஷங்களாகப் பறந்து போய்விடும். தங்களுக்குத் தூங்கியெழுந்ததுபோலிருக்கும். அதிசிக்கிரத்தில் மஹாராஜாவின் பிரதிக்கருபைய நிறைவேற்றி, கைகேயியின் இஷ்டத்தையும் பூர்த்திசெய்து, மறுபடியும் என் ஸ்ரீமதிதர்களுடன் தங்களைத் தரிசனம் செய்வேன்" 130 என்றார்.

இப்படித் தன் அபிப்பிராயத்தைச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்து, கௌஸல்யையைப்போல் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மற்ற முன்னூற்றைம்பது ராஜஸ்த்ரீகளைப் பார்த்து, ராமன் மிகுந்த மரியாதையோடு கைகூப்பிக்கொண்டு, பெரியோர்களிடத்தில் 135 நடந்துகொள்ள வேண்டிய தர்மத்தை அனுஸரித்து, "தேவிகளே! நானே சிறவன்; என் பால்யம் முதல் தங்களுடைய புத்திரனைப் போல் பிரியமாகவும் செல்வமாகவும் என்னை வளர்த்து வந்தீர்கள். நீண்டகாலம் உங்களுடன் நெருங்கிப் பழகினதாலும் அறியாத் தளர்த்தாலும் உங்களுக்கு ஏதாவது பிரியமில்லாத காரியத்தைச் செய்திருப்பேன். தயவுசெய்து அதை மன்னிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். அப்படிச் செய்வதாகச் சொன்னாலொழிய என் மனத்திற்கு ஸமாதானம் வராது. நான் வனத்திற்குப்போக உத்திரவு கொடுக்க வேண்டும்" என்று சொல்ல, அவருடைய முனிவேஷந்தையும் 140 உண்மையான ஸ்திதியையும் பார்த்து, தசரதனுடைய பார்வைகள் துக்கத்தைத் தாங்கமுடியாமல் கிரௌஞ்சபக்ஷிகளைப்போல் வாய் விட்டுக் கதறினார்கள். அதுவரையில் மேகங்கள் உஜ்ஜிப்பதைப்போல் பேரி மிகுதங்கம் முதலிய மங்கள வரத்தியங்களின் நாதத்தைத் தவிர வேறென்றையும் கேட்டிராத அந்த அந்தப்புரத்தில் அப் 145

150 பொழுது எங்கே பார்த்தாலும் அழகையும் பிரலாபமுமே கேட்கப் பட்டன.

முரஜு பணவ மெக் கோஷவத்
தீஸரதீவேஸ்ம பிபூவ யத் புரா |
விலபித பரிதேவநாகுலம்
வ்யஸ்த கீதம் ததீபூத் ஸுதுக்ஷிதம் || (41)

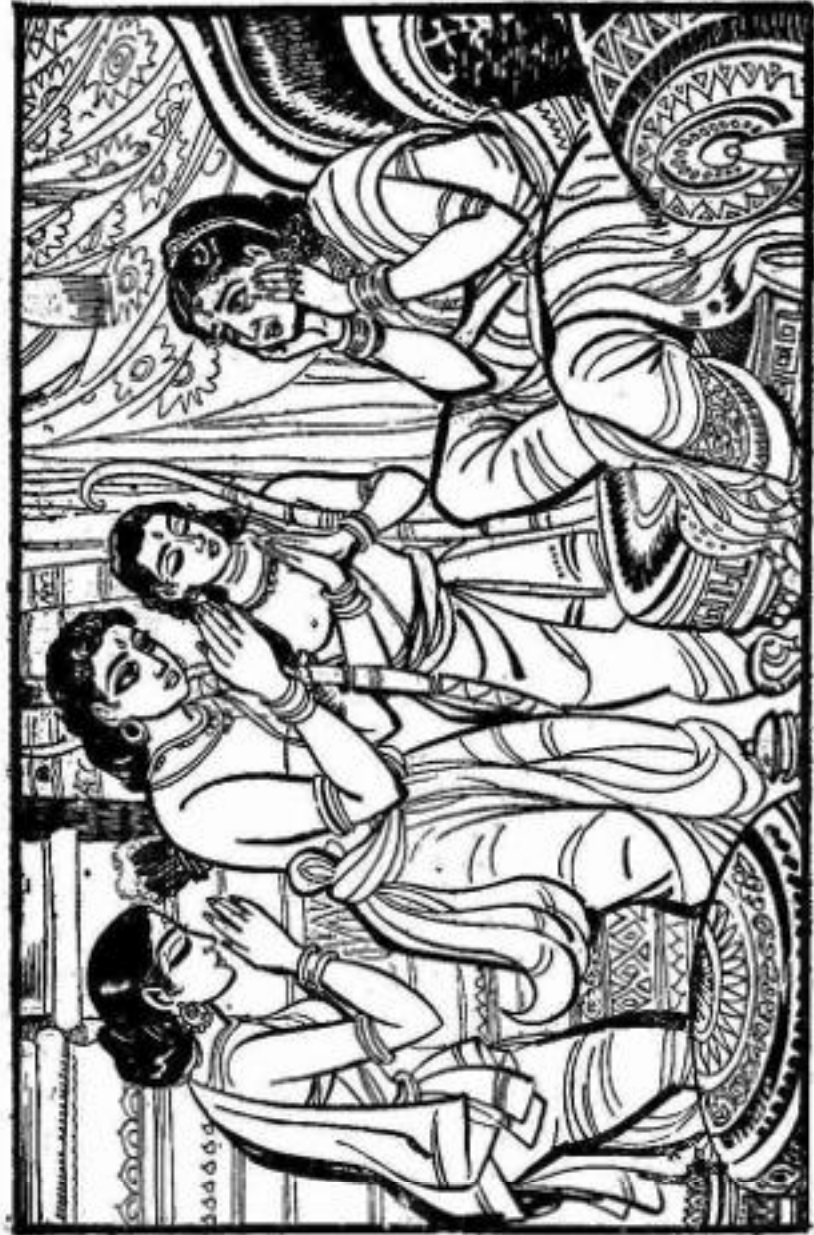
ஸர்க்கம் 40

ராமன் வனத்திற்குப் புறப்பட்டது

அதீ ராமன்ச ஸீதாச வக்ஷணன்ச க்ருதாஞ்ஜலி : |
உபஸங்கீருமய ராஜாநம் சக்ருர் தீநா : ப்ரதக்ஷினம் || (1)

5 பிறகு ராம லக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் வணக்கமாகக் கை கூப்பித் தசரதரை பிரதக்ஷினம் செய்து, பாநங்களைத் தொட்டு நமஸ்கரித்தார்கள். ஸகல தர்மங்களையுமறிந்த சாகவனும் ஸீதையும் தசரதரிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, துக்கத்தால் புத்தி மயங்கியிருக்கும் கௌஸல்யா தேவியை நமஸ்கரித்தார்கள். லக்ஷ்மணனும் தன் தமயன் செய்ததைப்போல் கௌஸல்யையை நமஸ்கரித்து, தன் தாயான ஸுமித்திரா தேவியின் பாநங்களில் தன் தலையை வைத்து வணங்கினார்.

10 ஸுமித்திரை அழுதுகொண்டு தன் அருமைக் குழந்தையை உச்சி முகர்ந்து, அந்த மஹாவீரனுடைய க்ஷேமத்தை பிரார்த்தித் திறவனாகையால் "குமர்தாயி! நீ மித்திரர்களிடத்தில் விசேஷப் பிரீதி வைக்கிறவன்; ஸகல லோகங்களையும் ரஷிப்பதற்குக் கௌஸல்யை எப்படி ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாளோ, அப்படியே நானும் எவ்விடத்திலும், எந்த ஸமயத்திலும், நகரத்திலும், வனத்திலும் ஸகலவிதமான கைங்கரியங்களையும் ராமனுக்குச் செய்வதற்காகவே உன்னைப் பெற்றேன். ஆகையால் விசித்திரமான பொருள்களால் நிறைந்த வனங்களில் ராமன் ஸீதையுடன் ஸஞ்சரிக்கும் பொழுது அவருடைய அழகு, நடை, பார்வை, பேச்சு முதலியவை களால் பிரமித்து, அவரைக் காப்பாற்றுவதில் அஜாக்கிரதையாக 15 இராநே, ராமன் செல்வத்துடனிருந்தாலும், கஷ்டத்தை அனுபவித்தாலும் உனக்கு அவனை கதி. இளைப்பவன் எப்பொழுதும் மூத்தவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து, அவனுக்கு ஸகலவிதமான பணி விடைபயையும் செய்யவேண்டும். லோகத்தில் ஸாதுக்கள் அனுஷ்டிக்கும் தர்மம் இதே, இந்த இஷ்வாகு குலத்தில் பிறந்தவர்களும் ஆதிமுதல் அனுஷ்டித்தவரும் தர்மமும் இதே. கேட்பவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லாமல் தானம் கொடுப்பதும், யாக தீஷை செய்துகொள்ளுவதும், புத்தத்தில் பின்வாங்காமல் உயிரை விடுவதும் 25 க்ஷத்திரியனுக்கு அழகு. ஆகையால் உன் உயிரைக் கொடுத்தாவது

தம் சாபி மைநுஜ்ஜூர்ப்ய தர்மஜ்ஜு: ஸீதயா ஸஹ |

ராகாவ: ஸூரகஸம்முடோ4 ஐந்த மய்யவாரதபுத் ||

ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த ராமனும், ஸீதையும் நகரத்திடத்தில் உத்திரவு செய்துக்கொண்டு துக்கத்தால் புத்தி மயங்கி விடுகிற கௌஸல்யா தேவியை நமஸ்கரித்தார்.

—அபேர, 40ஸ - 2 க.

(மக்கள் 188 பக்கம்)

Notes : This Blank Page has also to be counted as a
another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ராமனை ரக்ஷிக்கவேண்டும். தாமதம் செய்யாதே; சீக்கிரமாகப் புறப்பட்டுப் போ, இனிமேல் ராமனை உனக்குப் பிதா; 30
ஸீதையே உனக்குத் தாய்; அவர்கள் வளரிக்கும் வளமே உனக்கு
அயோத்யை; ராமனுடைய உத்தரவுப்படி நடப்பதே உனக்குப் பரம
ஸூகம்; ஸ்ரீமமாகப் போய்வா" என்று ஸீதத்தை உபதேசித்து
அனுமதி கொடுத்தனுப்பினான்.

பிறகு மாதலி என்ற ஸாரதி தேவெந்திரனிடத்தில் தெரிவிப்பதுபோல், 35
ஸூமந்திரர் கைகப்பி வணக்கமாக "ராஜ்யுத்திர! ஓய்
பற்ற கீர்த்திசாலியே! உமக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்
டும். ரதத்தில் ஏறலாம். எங்கே கொண்டுவரப் விடவேண்டுமென்று
உத்தரவாதிறதோ அங்கே அதிசீக்கிரத்தில் கொண்டுவரப் விடு
கிறேன். கைகையால் கட்டளைவிடப்பட்ட கீங்கள் வனத்தில் 40
வளிக்கவேண்டிய பதினான்கு வருஷங்களில் இது முதலாவது நாள்.
இன்றைக்கு இய்யிருந்து புறப்பட்டுப் போகவேண்டுமென்று
கைகையே சொல்லவில்லையா" என்று தெரிவித்தார்.

அப்பொழுது ஸீதை, வஸ்திரபரணங்களால் தன்னை அவல் 45
கரித்துக்கொண்டு, ஸூரியனையும் அக்ளியையும்போல் பிரகாசிக்கும்
அந்தத் தேரில் முதலில் ஏறினாள்; ராம லக்ஷ்மணர்கள் பிறகு ஏறி
னார்கள். காட்டில் வளிக்கவேண்டிய காலத்தைக் கணக்கிட்டுத்
தசரதர் ஸீதைக்குக் கொடுத்த வஸ்திரங்களையும், ஆபரணங்களையும்
ராம லக்ஷ்மணர்களின் ஆபுதங்களையும் கவசங்களையும், தோலால் 50
மூடப்பட்ட கடைபையும், மண்வெட்டியையும் வேலைக்காரர்கள்
தேர்த்தட்டில் வைத்தார்கள். உடனே ஸூமந்திரர் வாயுவைக்கதை
யுடைய உத்தமமான குதிரைகளை நடத்தினார்.

பல வருஷங்கள் வரையில் காட்டில் வளிப்பதாக ராமன் 55
இப்படி நகரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு போகும்பொழுது அயோத்யை
யையிலுள்ள ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தைகளும், யானை,
குதிரை, முதலிய மிருகங்களும் துக்கத்தால் மூர்ச்சையடைந்தன.
ஐயன்களெல்லோரும் சித்தம் கலங்கி, இரத்திரிய ஸ்வாநீனமில்லாமல்
தவித்தார்கள். மதம் பிடித்த யானைகள் துக்கம் மேலிட்டு வெறி
கொண்டன. குதிரைகள் ஒன்றும் தோன்றாமல் அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. 60
அவைகளின்மேல் போடப்பட்டிருந்த ஆபரணங்களின் சப்தம் அந்த நகரமெங்கும் பரவிற்று. கோடை காலத்தில்
உஷ்ணத்தைத் தாங்காமல் குளிர்ந்த ஜலமிருக்குமிடத்தை நோக்கி
பிரானிகள் ஓடுவதுபோல், அயோத்யையிலுள்ள ஆண்களும்,
பெண்களும், சிறுவர்களும், சிறுமகளும் ராமனையே பின் தொடர்ந்
தார்கள். ரதத்தின் இரு புறத்திலும் பின் பக்கத்திலும் ரதத்திற்கு 65
எதிரிலும் கூட்டம் கூட்டமாக, கண்ணீர் தாரை தாரையாகப்
பெருக, பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, "ஸூமந்திரே! குதிரைகளின்
கடிவாளங்களைப் பிடித்து நிறுத்தும்; ரதம் மெள்ளப் போகட்டும்.
ராமனுடைய மூகத்தைக் கொஞ்ச காலமாவது பார்த்துக்கொள்

- 70 டிருப்போம். இனி அந்தப் பாக்கியம் எங்களுக்குக் கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ. ராமனுடைய தாயின் ஹிருதயம் இரும்பா? தேவ குமாரன் போன்ற புத்திரன் காட்டிற்குப் போவதைப் பார்த்தும் இன்னும் வெடிக்க வில்லையே! பாக்கியசாலி என்றால் வீரதையையே சொல்லவேண்டும். ஸூரியனுடைய பிரகாசம் மேருமலையை விட்டு
- 75 நீங்காமலிருப்பதுபோல் பதிவிரதா தர்மத்தை அனுஷ்டித்து ராமனை விட்டுப் பிரியாமல் அவருடைய நிழலிப்போல் அவரைப் பின் தொடருகிறாள். லக்ஷ்மண! நீயல்லவா கொடுத்தவைத்தவன்? செய்ய வேண்டியதைச் செய்தவன். தேவதைகளைப்போல் அளவற்ற காந்தியுள்ளவரும், எந்த ஸமயத்திலும் பிரியமாகப் பேசுகிற
- 80 வருமான உன் தமையனுக்கு ஸகல கைங்கரியங்களையும் செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்றாயே. இதனால் நீ அடையப்போகும் கேடும் இவ்வளவென்று சொல்லமுடியாது. நீ ராமனைப் பின்தொடர்வதே உத்தமமான வேள்களுக்குப் போகும் வழி" என்று சொல்லிக்கொண்டு, தங்களுக்குப் பிரியமான ராகவனைப் பின்தொடர்ந்து
- 85 செல்லும் ஜனங்கள், அவரை விட்டுப் பிரிந்திருக்கப் போறுக்காமல் கண்ணீர்விட்டு அழுதார்கள்.

- பிறகு தசரதரும் அவருடைய மனைவிகளும் ராமனைப் போக விட மனமில்லாமல், "எங்கள் அருமைக் குழந்தையை இன்னும் ஒரு தடவை பார்க்காமலிருப்போமோ" என்று அந்தப்புரத்திலிருந்து
- 90 வெளியில் ஓடிவந்தார்கள். யானைகளுக்குத் தலைவனுள் ஆண் யானை வேட்களால் வலியில் கட்டுப்பட்டுத் தவிக்கும்பொழுது பெண் யானைகள் கதறுவதைப்போல், தசரதருடைய அந்தப்புரத்திலுள்ள ஸ்த்ரீகள் வாய்விட்டலறும் சப்தத்தை அவர் கேட்டார். ராமனுடைய பிதா; குடிகளுக்கு அரசன்; இஷ்வாகு குலத்திற் பிறந்தவர்; ஸகல ஐசுவரியங்களும் பொருந்தியவர்; இப்படியிருக்கும், ஸகல ஜனங்களுக்கும் சொல்லமுடியாத துக்கம் தன்னால் நேரிட்டதைப் பார்த்து, பூர்ண சந்திரனுடைய கிரணங்கள் கிரஹண காலத்தில் எப்படி மங்குமோ அப்படி அவருடைய தேஜஸ் முற்றிலும் குறைந்தது. எல்லையற்ற தைரியத்தையுடைய ராமச்சந்திரன், தன்
- 100 பிதா தன்னைப் பின்தொடர்வதைப் பார்த்து, "ஸுமந்திரரே! குதிரைகளை வேகமாக நடத்தும்" என்றார். ஸுமந்திரர் என்ன செய்வார்? ரதம் வேகமாகச் செல்லட்டும் என்ற ராமனுடைய உத்தரவைக் கவனிப்பாரா? ரதத்தை நிறுத்தும் என்று நகரத்து ஜனங்கள் கதறுவதைக் கவனிப்பாரா? ஒரே காலத்தில் இரண்டையும் செய்யமுடியாமல் தயங்கினார்.
- 105

- ரதத்தால் இளப்பப்பட்ட பூமுதி, பிரலாபிக்கும் ஜனங்களின் கண்ணீரால் அடங்கிப்போயிற்று. எங்கே பார்த்தாலும் 'ஹா ஹா' என்ற சப்தமும், ஜனங்களுடைய பிரலாபமுமே கேட்கப்பட்டன. எங்கே பார்த்தாலும் ஜனங்கள் பிரமித்து ஒன்றும் தோன்றாமல் நின்றார்கள். சிலர் துக்கம் மிதமிஞ்சினதால் பேசமுடியாமல் கண்
- 110

- ளிர் விட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். தாமரை ஓட்டையில் மீன்கள் அங்குமிங்கும் ஓடுவதால் தாமரை மலர்களிலிருந்து நீர்த்துளிகள் விழுவதுபோல் ராமனைவிட்டுப் பிரியப் பொறுக்காத அந்த நகரத்திலுள்ள பெண்களின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகிற்று. இப்படிப் பட்டணத்து ஜனங்கள் அனைவரும் ஒரே ரூபமாகத் துக்கிப்பதைப் பார்த்துத் தசரதரும் வேரற்ற மரத்தைப்போல் கீழே விழுந்தார். அப்பொழுது சக்கரவர்த்தி துக்கத்தால் முர்ச்சை அடைந்ததைப் பார்த்து ராமனைப் பின்தொடரும் ஜனங்கள் பயத்தால் கூச்சலிட்டார்கள். சிலர் 'ஹா ராமா' என்று கதறினார்கள். சிலர் 'ஹா கௌஸல்யாதேவி' என்று கதறினார்கள். அந்தப்புரத்து ஜனங்களில் புலம்பாதவர்களில்லை. அந்த அழுகையைக் கேட்டு ராமன் திரும்பிப்பார்த்துத் தசரதரும் கௌஸல்யையும் பைத்தியம் பிடித்தவர்கள்போல் தள்ளாடிக்கொண்டு தன்னைப் பின்தொடர்ந்து வருவதைக் கவனித்தார். கயிறுகளால் இறுக்கிக் கட்டப்பட்டுத் தப்ப முடியாத குதிரைக்குட்டி பரிதாபத்துடன் தன் தாயைப் பார்ப்பதுபோல், ராமனும் தர்மமென்ற கயிற்றால் கட்டப்பட்டு அவர்களைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்தார். உத்தமமான வாஹனங்களில் வழக்கமாகப் போகிறவர்கள் கால்நடையாக ஓடிவருவதையும் ஸகல ஸௌக்கியங்களையும் அனுபவித்தவர்களும் துக்கமென்பதையே அறியாதவர்களும் சோகத்தால் தவிப்பதையும் பார்த்துப் பொறுக்காமல் அதை நீக்கச் சக்தியற்றவராய் "ஸுமந்திரரே! குதிரைகளை அதிவேகமாக ஓட்டும்" என்றார். கலங்காத மனத்தை யுடையவரானாலும் கூர்மையான மாவெட்டியால் குத்தப்பட்ட யானையைப்போல் அந்தத் துக்கத்தைப் பொறுக்க முடியவில்லை. கன்றுக்குட்டி கட்டப்பட்டிருக்குமிடத்தை நோக்கி அதன் தாய் அதனிடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரியந்தால் அடிக்கடி ஓடிவருவதைப் போல் கௌஸல்யை ரதத்தை நோக்கி ஓடிவந்தாள். கௌஸல்யை ரதத்தின் பின்னால் அழுதுகொண்டு 'ஹா ராமா! ஹா லக்ஷ்மணா! ஹா ஸீதே' என்று அவறிக்கொண்டு ஓடிவருவதை ராமன் அடிக்கடி பார்த்தார். 'ரதத்தை நிறுத்தும்' என்று தசரதர் கட்டளையிட்டார். ரதத்தின் சக்கரங்களின் நடுவில் அகப்பட்ட மனிதனைப்போல் ஸுமந்திரர் மிகுந்த ஸங்கடமடைந்தார். ராமன் அதைப் பார்த்து "ஸுமந்திரரே! நான் சொல்வதைக் கேளும், ரதத்தைச் சிக்கிரமாக ஓட்டும். மறுபடியும் மஹாராஜாவைப் பார்க்கும்பொழுது, 'நான் ரதத்தை நிறுத்தச் சொன்னதை ஏன் கவனிக்கவில்லை' என்று உம்மைக் கோபித்தால், உங்கள் வார்த்தை காதில் விழவில்லை என்று சொல்லுவதுகாலம் என்னால் பொறுக்கமுடியாது. நான் செய்த பிரதிக்களுக்கு அபாயம் நேரும்" என்றார்.
- 115
- 120
- 125
- 130
- 135
- 140
- 145

- ஸுமந்திரரும் ராமனுடைய வார்த்தையை அனுஸரித்து, தன்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்த ஜனங்களிடத்தில் ராமனை உத்தரவு
- 150

155 பெற்றுக்கொள்ளச் செய்து, அதுவரையிலும் வேகமாகவே போய்க் கொண்டிருந்த குதிரைகளை இன்னும் வேகமாக ஓட்டினார். அப் போழுது அந்தப்புரத்து ஐனங்களும் நகரத்து ஐனங்களும் ராமனை பிரதக்ஷிணம்செய்து திரும்பினார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய தேகங்கள் மாத்திரமே திரும்பின; அவர்களுடைய மனம் ராமனைப் பின் தொடர்ந்தது; அவர்களுடைய கண்ணீர்த் தாரை சிற்றகவில்லை. மந்திரிகள் ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்தவர்களாகையால் அப் போழுது "கேமமமாகத் திரும்பி வரவேண்டுமென்று தாம் விரும்பு 160 றெவனை வெகுதூரம் பின்தொடர்ந்து செல்லக்கூடாதென்பது பெரியோர்களின் அனுஷ்டானம்" என்று தசரதருக்குத் தெரிவித்தார்கள். அதை அங்கீகரித்து மஹாராஜா அங்கம் தளர்ந்து துக்கத்தால் மனம் குன்றித் தீனமாக ராமனைப் பார்த்தபடியே தன் பத்தினிகளுடன் அங்கே சின்றுகொண்டிருந்தார்.

தேஜாம் வச: ஸர்வ குரோப பந்நம்
ப்ரஸ்சிந்த காந்திர: ப்ரவிஷஸ்யஸ்ய: |
நியமய ராஜா க்ரூபண: ஸபாப்யோ
வ்யவஸ்திதஸ் தம் ஸுத மீக்ஷமரண: | (51)

ஸர்க்கம் 41

நகரத்து ஐனங்களின் பிரலாபம்

நஸம்மீஸ்து புருஷ வ்யாக்43ர விதிர்யாதே க்ருதாஞ்ஜலென |
ஆர்தஸப்43தோ43வி ஸம்ஜஜ்ஞே ஸந்திரீணமத்த: பு3ர மஹாத் | (1)

இப்படி வேகமாக தனது ராமன், தன் மாதா பிதாக்களிடத்தில் கைகூப்பி அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு நகரத்தைவிட்டுப் புறப்படும்போழுது, அந்தப்புரத்து ஸந்திரீகள் வெகு பரிதாபமாக பிரலாபிக்க ஆரம்பித்தார்கள். "ஒரு கதியில்லாத ஏழைகளான எங்களுக்கு இதுவரையில் யாதொரு அணைக்கியமும் நேராமல் எல்லா இஷ்டங்களையும் பூர்த்தி செய்து காப்பாற்றி வந்த ரகுநாதன் எங்களைவிட்டுப் போகிறானே, என்ன செய்வோம்? நாங்கள் யாரை சரணமடைவோம்? எங்களுக்குக் கதி யார்? தன்னைக் காரணமில்லாமல் பிறர் எவ்வளவு தூஷித்தாலும் அவன் கொஞ்சம்கூடக் கோபிக்கிறதில்லை. கோபத்தை உண்புண்ணக்கடிய விஷயங்களை விளக்கி, கோபிக்கிறவர்களை எவ்விதத்திலும் ஸமாதானம் செய்வான். ஸுக துக்கங்களால் மாறாத ஸ்வபாவத்தைமுடைய மஹாத்மா எங்கே போகிறானே? தன் தாயான கௌஸல்யை பிடத்தில் நடப்பதுபோல் எங்களிடத்திலும் பேதலில்லாமல் நடந்து வரும் அந்த மஹாத்மா எங்கே போகிறானே? கைகேயியின் ஹிம்ஸையைப் பொறுக்காமல் மஹாராஜா, ஸர்வலோக ரக்ஷணை ராமனைக் காட்டிற்றுத் தரத்தினாரே! அவன் எங்கே போகிறானே?

எல்லா பிராணிகளுக்கும் பிரியமாயும் ஸத்தியம் தவறாதவனாயும் தர்மவானாயுமிருக்கும் ராமனைக் காட்டிற்றுப்பின் நமது மஹாராஜா எவ்வளவு புத்திமீனார்" என்று அந்தப்புரஸந்திரீகள் எல் 20 லோரும் கன்றை இழந்த பசுவைப்போல் துக்கம் தாங்காமல் வாய்விட்டுக் கதறினார்கள். முன்பே புத்திர சோகத்தால் தபித்துக் கொண்டிருந்த தசரதருடைய காதில் அவர்களின் பிரலாபம் விழுந்து மூர்ச்சையடைபச் செய்தது.

அன்று அயோத்யையில் அக்னி ஹோத்திரங்கள் நடக்கவில்லை. 25 ராமன் ஸகல பிராணிகளுக்கும் அந்தர்யாமியல்லவா? அவருக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தைப் பார்த்து உலகம் முழுவதும் துக்கத்தால் தவித்தது. ஹோமருண்டங்களில் அக்னிகள் மறைந்தன. ஹோமம் செய்றவர்கள் துக்கத்தால் மெய்மறந்தார்கள். ஐனபாஸணம் பஞ்சயக்கும் முதலிய சித்தியகர்மங்களையும் சிறுஹஸ்தர்கள் செய்ய வில்லை. நகரத்து ஐனங்கள் வழக்கமாகச் செய்யும் வேலைகளை விட்டு ஒன்றும் தோன்றாமல் பிரமித்தார்கள். ஸூரியனும் தேஜஸை இழந்து மறைந்தான். யானைகள் தீனியை உட்கொள்ள வில்லை. பசுக்கள் கன்றுகளுக்குப் பால் கொடுக்கவில்லை. வெகு 35 ாளாகப் புத்திரனில்லாமல் அன்று புத்திரனை பிரலவித்த ஸந்திரீக்கும் ஸந்தோஷம் கொஞ்சமாவதில்லை. இஷ்வாகு (ஸலத்திற்கு கூடல்தரான திரிசங்கு என்ற நஷத்திரமும் அங்காரகனும் குருவும் புதனும் சந்திரனை வெகுக் குரூர நிருஷ்டியுடன் பார்த்தார்கள். நஷத்திரங்கள் மிரணங்களை இழந்தன; நவக்ரஹங்களின் தேஜஸ் அறிந்தது. இஷ்வாகு வம்சத்து அரசர்களின் குல நஷத்திரமான விசாகம் புகையால் மூடப்பட்டதுபோல் ஆகாசத்தில் மங்கலாக பிரகாசித்தது. ஆலைகள் பொங்கின ஸமுத்திரத்தைப்போல் மஹாமேகங்கள் காற்றால் வேகமாக அடிக்கப்பட்டு ஆகாசத்தில் பரவின ராமன் காட்டிற்குப் போகும்போழுது அந்த நகரமெங்கும் துக்கம் தாங்கமுடியாமல் கிறுகென்று நடுங்கிற்று. எல்லா திக்குகளும் 40 இருட்டால் மூடப்பட்டு, கஷ்டத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் வஸ்திரத்தால் முகத்தை மறைத்துக்கொண்டு அழுவதுபோலிருந்தது. அகவினி முதலிய நஷத்திரங்களும், துருவன், ஸப்த ரிஷி மண்டலம் முதலியவைகளும் கண்ணிற்குத் தெரியவேயில்லை. அந்த நகரத்திலுள்ள ஐனங்களுக்கெல்லாம் ஏதோ ஒரு சொல்ல முடியாத ஏக்கம் திடீரென்று உண்டாயிற்று. ஆஹாரம் முதலிய எந்தக் காரியத்திலும் ஒரு பிராணியும் ஞாபகத்தை வைக்கவில்லை. அயோத்யையிலுள்ள ஐனங்கள் யாவரும் முடியில்லாத கஷ்டத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு, உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, ராமனை அல்லது தசரதனைப் பற்றியே வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ராஜ விதிகளில் நடக்கும் ஐனங்கள் அமுத வண்ணமாகவே இருந்தார்கள். ஒருவருடைய முகத்திலாவது ஸந்தோஷக்குறியில்லை. எங்கே பார்த்தாலும் துக்கமயமாகவே இருந்தது.

60 காற்று குளிர்ச்சியுடன் அடிக்கவில்லை. சந்திரன் பார்ப்பவர்களுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டாக்கவில்லை. ஸூரியன் பிரகாசிக்கவில்லை. பிரபஞ்சம் முழுவதும் தங்கத்தில் முழுகியிருந்தது.

“ராமன் வணத்திற்குப் போகும்பொழுது கௌஸல்யை அவரை எந்தப் பாடு பட்டாவது தடுக்கவேண்டியதல்லவா? அப்படிச் செய்யவில்லையே. லோகத்தில் பெற்ற தாய்களையும் நம்பக்கூடாது”

65 என்று அயோத்யையிலுள்ள புத்திரர்கள் யாவரும் தங்களுடைய தாய்களைக் கைவிட்டார்கள். “கௌஸல்யை எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும் அதை லக்ஷியம் செய்பாமல் பிடிவாதமாகக் காட்டிற்குப் போனாஸல்லவா? அவரே அப்படிச் செய்தபொழுது லோகத்திலுள்ள புத்திரர்கள் பெற்றதாய்களின் வார்த்தையை எப்படி லக்ஷியம் செய்யப்போகிறார்கள்” என்று தாய்மார்கள் புத்திரர்களிடத்

70 திலுள்ள ஆசையை விட்டார்கள். தன்னிடத்தில் எல்லியற்ற பிரியம் வைத்து தன் கோரிக்கைகளை யெல்லாம் கட்டிகளளாக எண்ணிப் பூர்த்தி செய்துவந்த தசரதரைக் கைகேயி இவ்வளவு உபத்திரவித்து மரணம் நேரிடும்படியான ஆபத்தில் வைத்ததைப்

75 பார்த்து, பர்த்தாக்கள் யாவரும், “நாம் மனைவிகளை நம்பினால் மோசம் வரும்; உயிர் தப்ப மாட்டோம்” என்று பயந்து மனைவிகளைக் கை விட்டார்கள். மூத்த மஹிஷியாயும் லோகோத்தமரான ராமனைப் பெற்றவனாயுமிருக்கும் கௌஸல்யையை அலக்ஷியம் செய்து, மஹா துஷ்டையான கைகேயியின் வார்த்தைக்கு உட்பட்டு

80 ராமனைக் காட்டிற்கனுப்பத் துணிந்த தசரதருடைய குரூர ஸ்வபாவத்தை பார்த்து “நமது பர்த்தாக்கள் இனிமேல் பாபம் செய்வதற்குப் பயந்து இனி நம்மை சிபாயமாக நடத்தமாட்டார்கள்” என்று பாரியைகள் தங்களுடைய பர்த்தாக்களிடத்தில் பிரியம் வைப்பதை ஒழிக்கார்கள். ராமன் ராஜ்யத்தை இழந்து காட்

85 டிற்குப் போவதற்கு காரணமான பரதனைப் பார்த்து உடன்பிறந்தோர் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் பிரியம் வைப்பதை விட்டார்கள். இப்படி ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய பந்துக்களிடத்தில் நம்பிக்கையற்று, நமக்கு ஸகல பந்துக்களும் ராமனே; நமக்கு என்ன மற்றவர்களால் பிரயோஜனம் என்று நினைத்தார்கள்.

90 ராமன் வணத்திற்குப் போக உத்தரவு கேட்கும்பொழுது சக்கரவர்த்தியும் ஸம்மதித்தார். கௌஸல்யையும் முடிவில் ஸம்மதித்து ஆசீர்வதித்தார். ஆனால் ராமனுடைய புத்திரர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. தன் பெற்றோரிடத்தில் சொல்லாத ரஹஸ்யங்களையும் ராமன் அவர்களிடத்தில் சொல்லாமலிருக்கமாட்டார். ராமன்மேல் காற்றும்

95 அடிக்காமல் தங்களுடைய பிராணனைக் கொடுத்தாவது அவரைக் காப்பாற்றுகிறவர்கள். ராமன் காட்டிற்குப் போகிறதென்ற வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் மூர்ச்சையடைந்து கீழே விழுந்தவன் எவனும் மறுபடியும் மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்தான் என்பது கிடையாது. ஒரு பெரிய பர்வதத்தைப்போல் சோகம் அவர்களை அழுத்தும்

100 பொழுது எப்படி எழுந்திருக்க முடியும்? ஆகையால் சோகம் தால் புத்தி மயங்கி பிரக்ஞையற்றுக் கிடந்தார்கள். இல்லாவிட்டால் ராமனுடைய காலைப் பிடித்துக்கொண்டாவது காட்டிற்குப் போகாமற்செய்ய அவரைத் தடுத்திருக்க மாட்டார்களா? மூன்று லோகங்களுக்கும் அதிபதியான இந்திரனில்லாத பூமி பயத்தால் நடுங்குவதுபோல், தன் ரக்ஷகன் தன்னை விட்டுப் போனபொழுது, 105 மஹாத்மாவான ராமனில்லாத அயோத்யை, பயத்தாலும் சோகத்தாலும் கிடுகிடுன்று நடுங்கி, யானை, குதிரை, -ஸைன்யம் முதலியவைகளின் மூலமாக வாய்விட்டலறிற்று.

ததஸ்தவயோத்யா ரஹிதா மஹாத்மதா

புரந்த ரேணேவ மஹி ஸபர்வதா |

சசாவ கோரம் பியஸோக பிடிதா

ஸதாஹி யோதாஸ்ரவ க்ஷிண நநாதி ச |

(20)

ஸர்க்கம் 42

தசரதருடைய பிரலாபம்

யாவதது நிரியதஸ் தஸ்ய ரஜோரூப மதீருஸ்யத |

ஸைவேக்ஷவாகு வரஸ்தாவத் ஸஞ்ஜஹாராத்ம சக்ஷுஷி (1)

15 ராமன் போகும் வழியில் ரதத்தால் கிளப்பப்பட்ட புழுதி காணப்படும் வரையில் சக்கரவர்த்தி அவ்விடத்திலிருந்து தன் கண்களை எடுக்கவில்லை. “தசரதன் இன்னும் கொஞ்ச நேரம் தன் பிரியமான புத்திரனைப் பார்க்க முயன்றபொழுது, ராமனுடன் தொடர்புள்ள என்னையாவது அவர் பார்க்கட்டும் என்று கருதியது போல்

அந்தப் புழுதியும் வரவர வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. அதவும் அடங்கின பொழுது தசரதர் புத்திரசோகம் தாங்காமல் கின்றவிடத்திலேயே விழுந்தார். கௌஸல்யை அவருடைய புஜத்தைப் பிடித்து உடனே தூக்கி எடுத்தான். பரதனிடத்தில் தன் பிரீதி முழுவதையும் வைத்த கைகேயி இடது பக்கத்தில் வந்து 10 கின்றாளேயல்லவாது. கௌஸல்யையைப்போல் தசரதரைத் தூக்கி எடுக்க முயற்சி செய்யவில்லை. சக்கரவர்த்தியோ ஸ்வபாவமாகவே

எல்லோரிடத்திலும் வணக்கமாயும் மரியாதையாயும் நடக்கிறவர்; தம் மார்க்கத்தை விடாதவர்; நீதியின் வழியை அனுஸரிக்கிறவர். அப்படியும் கைகேயியினிடத்திலுள்ள துவேஷத்தால் “அஹ, துஷ்டே! 15 என்னைத் தொடாதே; எனக்கு எதிரில்நிற்காதே; எனக்கு நீ பாரியையுமல்ல, பந்துவுமல்ல; உன்னை அண்புப் பிழைப்பவர்களுடன் எனக்கு ஸம்பந்தம் வேண்டாம். அவர்களுக்கு நான் பிரபுவல்ல, எனக்கு அவர்கள் வேலைக்காரர்களாமல்ல, பணம் ஒன்றிலேயே

20 நோக்குள்ள, தம்மத்தைவிட்ட உன்னை நான் விட்டு விடுகின்றேன். உன்னை அக்னி ஸாக்ஷியாக நான் விவாகம் செய்திருந்தாலும்

25 அதனால் எனக்கு கிடைத்திருக்கும் இறுபர ஸௌக்யங்களை இதோ விட்டேன். பரதன் இந்த ராஜ்யத்தைப்பெற்று ஸந்தோஷமடைந் தால் அந்த மஹா பாபி எனக்குச் செய்யும் உத்தரக்கிரியைகள் என்னைச் சேரவேண்டாம்" என்று கோபத்துடன் சொன்னார்.

30 பிறகு கௌஸல்யை புழுதிபடிந்த தேகத்தையுடைய தன் கணவரைத் தூக்கி எடுத்து மெள்ள மெள்ள அரண்மனைக்கு அழைத்துப் போனார். தசரதர் தன் பிரியமான புத்திரன் கட்டியல் வளிற்கும் தபஸ்விகளின் வேஷத்தைத் தரித்துப் போவதை நினைந்து நினைத்து, தர்மாத்மாவானதால், பணத்திற்காக ஆசைப்பட்டு பிராம் மணனைக் கொன்றவனைப் போலவும், கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பைக் கட்டி அணைப்பவனைப் போலவும் தவித்தார். போகும் பொழுது ரதத்தின் கவடுகளை அடிக்கடி திரும்பித் திரும்பி உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டே போகும் மஹாராஜா, ராகுவால் பிடிக்கப் பட்ட சந்திரனைப்போல் தோன்றினார். தன் புத்திரன் அப் பொழுது நகரத்திற்கு வெளியில் போயிருப்பானென்று தெரிந்து கொண்டு அவனை கினைத்து, "என் குழந்தையை இங்கிருந்து காட்டி, நுக்குக் கொண்டுபோகும் ரதத்தின் கவடுகள் மாத்திரம் காணப்படு கின்றன. அந்த மஹாத்மாவைக் காணாமே, தேர்தியான சந்தனங் களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேகத்துடன் ஸுகமான தலையினை களின்மேல் சாய்த்துகொண்டு, அழகு வாய்ந்த வேலைக்காரிகள் விசிறி போட சித்திரை செய்தவன். இன்று ராத்திரியில் எங்கேயோ எந்த மரத்தடியிலேயோ எந்தக் கல்லையோ எந்தக் கட்டையையோ தலையினையாக வைத்துக்கொண்டு படுப்பான். மலைச்சாரலிலிருந்து யானை தூங்கி எழுந்திருப்பதுபோல், புழுதிபடிந்த தேகத்துடன் தரையிலிருந்து பரிதாபமாகப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு எழுந்து போவான். வேகனாதனாலும் தற்காலத்தில் அநாதையைப் போல் எழுந்து போவதைக் காட்டில் வலிப்பவர்கள் பார்க்காம விடுப்பார்களா? ஐனகமஹாராஜனுடைய பிரியமான பெண் 50 ஐானகி, இன்று கல்லும் முன்னுமுள்ள காட்டில் நடந்து கஷ்டப் படுவாள். ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவிக்கத் தகுந்தவியெயல் லாது கஷ்டமென்பதை ஸ்வப்பனத்திலும் நினைக்கத் தகாதவன். காடுகளை இதுவரையிலும் பார்த்ததே இல்லை. மயிரீக்கூச்சையுண் டாக்கும் மிருகங்களின் கம்பிரமான சப்தங்களைக் கேட்டுப் பயத் தால் நடுங்குவானே! மஹா பாபி, கைகேயி! ராமனில்லாமல் ஒரு நிமிஷமாவது என்னால் பிழைக்க முடியாது. நீ என்னைக் கொன்று விட்டுக் கைம்பெண்ணாய் இந்த ராஜ்யத்தில் உன்னிஷ்டப்படி அரசாண்டுகொண்டிரு" என்று இப்படி பிரலாபித்துக்கொண்டு, பிணத்தைக் கொளுத்திவிட்டு ஸ்நானம் செய்து விட்டுக்குத் திரும்பி வருகிறவர்களைப்போல் தசரதரும் அவரைச் சூழ்ந்த ஐனங்கையும் அகபமான அந்த நகரத்தில் புருந்தார்கள். அதுவரை மஹாராஜா வெளியில் வரும்பொழுது அவரைப் பார்க்க, விட்டு வாசல்களிலும்

நாற்சந்திகளிலும் ஐனங்கள் கூட்டம்கூட்டமர்க நிற்பார்கள். இக் காலத்தில் அங்கே ஒரு பிராணியுமில்லை; கடைகளும் கோவில்களும் அடைக்கப்பட்டிருந்தன. நடக்கச் சக்தியுள்ள ஐனங்களைல்லோ 65 ரும் ராமனுடன் போய்விட்டார்கள். சோகத்தால் மூர்ச்சையடைந் தவர்களும் ராமனை விட்டுப் பிரிந்ததால் பலமற்றவர்களும் ரா வீதிகளில் அங்கங்கே காணப்பட்டார்கள். மற்ற இடங்களில் ஐன ஸஞ்சாரமே இல்லை. பட்டணத்தில் ஸகல பிராணிகளும் ராமனையே நினைத்துத் தூக்கப்படுவதைப் பார்த்துக்கொண்டே தானும் புலம்பிக் கொண்டு தசரதர், ஸூரியன் மெகக் கூட்டத்தில் மறைவதுபோல் தன் அரண்மனையில் புருந்தார். மஹா ஸர்ப்பங்கள் நிறைந்த ஒரு பெரிய மடுவில் எவரும் இறங்கப் பயந்துகொண்டிருக்கையில் ஒரு காலத்தில் கருடபகவான் அதிலிருக்கும் ஸர்ப்பங்களைக் கொன்று ஒருவருக்கும் பயமில்லாமல் செய்து, அதில் தாராளமாக ஸஞ்சரிக்கும் படி தூண்டியதுபோல், அதுவரையில் ராமன் இருந்ததால் சத்ருக் கள் எவரும் ஸ்வப்பனத்திலும் பிரவேசிக்கத் துணியாத அந்த அயோத்யை, அப்பொழுது ராமலக்ஷ்மணர்களும் வீதையும் இல்லாத தால் எவரும் தடையில்லாமல் பிரவேசிக்கும்படியான இடமாயிற்று.

80 பிறகு தசரதர் குரல் தழதழத்து வார்த்தைகள் குளற லீன ஸ்வரத்துடன் "ராமனைப் பெற்ற பாக்கியசாலியான கௌஸல்யை யின் விட்டிருந்து என்னைச் சிக்கிரத்தில் கொண்டுபோய் விடுங்கள். அதைத் தவிர மற்றவிடங்களிலிருந்தால் என் லிருந்தயத்திலுள்ள தாபம் தணியாது" என்றார். உடனே வழி காட்டுகிறவர்கள் வெகு வணக்கமாக அவரைக் கௌஸல்யையின் அந்தப்புரத்திற்கு அழைத் துப் போய் அங்கே காவலிருந்தார்கள். அங்கே போய்க் கட்டியில் படுத்துக்கொண்ட பிறகும் அவருக்கு ஆறுதலுண்டாகவில்லை. சந்திரனில்லாத ஆகாசத்தைப்போல் ராமலக்ஷ்மணர்களும் வீதையு மில்லாத அந்த அந்தப்புரம் காந்தியற்றதாயிற்று. தசரதர் நான்கு புறத்திலும் பார்த்துப் பார்த்து, மிகுந்த தைரியசாலியானாலும், 90 கைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு "ஹா ராமா! என்னை இப்படிப் பரித விக்க விட்டுப் போகின்றாயே! நீ வனத்திலிருந்து திரும்பி வரும் பொழுது உன்னைப் பார்த்து ஆலிங்கனம் செய்யும் பாக்கியத்தைச் செய்தவர்களுடைய ஐன்மமல்லவா ஐன்மம்" என்று பிரலாபித் தார்.

95 இப்படியிருக்க பிரளய காலத்து ராத்திரியைப் போல் கோர மான இருட்டுடன் இரவு ஆரம்பித்தது. தசரதருக்குத் துக்கம் வர வர அதிகரித்தது. நடுநிடுவில் கௌஸல்யையைப் பார்த்து "என் கண் களில் பிரகாசம் அழிந்தது. நீ இருக்குமிடம் தெரியவில்லை. உன் கைகளால் என்னை நன்றாகத்தொடு. ராமனுடன் வனத்திற்குப் போன என் கண்கள் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை. அறுபதாயிரம் வகுஷங்கன்வரையில் விரதங்களையும் உபவாஸங்களையும் செய்து பெற்ற என் அருமைக் குழந்தையைப் பார்த்த கண்கள், அவனு

- 105 னடய அழகியேயே ஈடுபட்டு அவனுடன் போயின. போனவை திரும்பி வருமா? அவனைப் பார்க்கும் பாக்கியம் எனக்கில்லாவிட்டாலும் அவனைப் பெறும் பாக்கியத்தைச் செய்த உன்னையாவது பார்க்கலாமல்லவா? அதற்கும் உபயோகப்படாமல் என் கண்கள் வீணாயின. கைகேயியின் முகத்தைப் பார்த்த மஹாபாபம் போக வேண்டுமானால் ராமனுடைய முகத்தைப் பார்க்கவேண்டும். அது கிடைக்காததால் உன் முகத்தையாவது பார்க்கவேண்டுமென்று ஆவல் கொண்ட எனக்கு அதையும் கொடுத்து வைக்கவில்லை. இந்திரியங்கள் விஷயங்களை அறிவதே அவைகளிருப்பதற்கு அடையாளம். நீ இருப்பதைப் பார்க்க முடியாததால் எனக்குக் கண் என்ற இந்திரியம் போயிற்றென்பது நிச்சயம். இப்படியே உணர்ச்சி பென்ற இந்திரியமும் இருக்கிறதா போயிற்று என்று பார்த்துச் சொல். உன் கைகளால் என்னைத் தொட்டுப் பார். எனக்கு உணர்ச்சியிருந்தால் அந்த இந்திரிய சக்தி போகவில்லையென்று அறிந்துகொள்வேன். ராமனைப் பார்க்காமல் தவிக்கும் எனக்கு ராமனைப் பெற்ற உன்னைத் தொட்டால் அந்தத் தாபம் நீங்கும். ராமனைப் பார்க்காவிட்டாலும் ராமனுடைய மாதாவான உன்னைப் பார்த்துப் பேசிக் கொடுவதால் அதற்கு ஸமமான ஸுகம் கிடைக்கும். 'மூன்று கைகேயியுடன் ரஹஸ்யமாக எதையோ ஆலோசித்து என் மகனான ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டார். இன்றைக்கு என்விடத்தில் பிரீதியுள்ளவரைப்போல் காட்டிற்கொண்டு இன்னும் என்ன கெடுதிசெய்ய நினைத்திருக்கிறாரோ' என்று ஸந்தேகப்படாதே. அறியாததனத்தால் ஏதோ செய்துவிட்டானென்று எண்ணி என்னை மன்னித்துக் கைகளால் பிரீதியுடன் தொடு" என்கூர்.
- 120 இப்படி. ராமனைப் பற்றிப் புலம்பும் தன் பர்த்தாவைப் பார்த்து அவருடைய ஸமீபத்தில் உட்கார்ந்து பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு கௌஸல்யை தாளும் பரிதாபமாக பிரலாபிக்க ஆரம்பித்தாள்.
- 125 தம் ராம மேவாறு விசித்தயந்தம்
ஸமீஷ்ய தேவீ ஸயதே நரேந்திரம் |
உபோபஸிர்யா திக மாந்தருபா
விநிர்வஸந்தி விஸஸாப க்ருச்சிரம் | (35)

ஸர்க்கம் 43

கௌஸல்யையின் பிரலாபம்

தத : ஸமீஷ்ய ஸயதே ஸந்தம் ஸோகேந பார்திவம் |

கௌஸல்யா புத்ரஸோகார்தா தஸுவாச மஸீபதம் | (1)

புத்திரசோகத்தினால் வருந்திய கௌஸல்யை, உடலும் மனமும் தளர்ந்து சயனத்தில் படுத்திருக்கும் தசரதரிடம் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

சட்டைபூரித்த கிருஷ்ணஸர்ப்பம், தன்விடத்திலிருக்கும் கோடிய விஷத்தை, ஒருவனைக் கடித்துக் கக்கிவிட்டு, இன்னும் யாரைக் கடிக்கலாமென்று தேடித் திரிவதுபோல், வெகு குரூரமான கைகேயியும், கூடமென்ற விஷத்துடன் ராமனைக் கடித்துக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு, இன்னும் யாரைக் கெடுப்போமென்று அலைகிறாள். ஒரு வீட்டிற்குள் ஸர்ப்பம் புருந்தால் அந்த வீட்டிலிருப்பவர்களும் வெளியிலிருப்பவர்களும் அதைக் கண்டு நடுங்குவார்கள். ராமனைக் கெடுத்துவிட்டு இனிமேல் என்னை நலிமளிக்க ஆரம்பிப்பாள்.

15 ராமன் இந்த ராஜ்யத்தை ஆளக்கூடாது. பரதனை ஆள வேண்டுமென்று உமக்குத் தோன்றினால், பரதனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்யும். ஆனால் ராமனைக் காட்டிற்கு ஏன் அனுப்பவேண்டும்? 'பரதனுக்கு அவனால் கெடுதி நேருமல்லவா' என்றால், ராமனைப் பரதனுக்கு அடிமையாக இருக்கும்படி செய்திறேன். அப்பொழுதும் ராகவனைப் போலிக்கும் பாரம் பரதன்மேல் சுமக்குமல்லவா என்றால், நான் அந்த சிரமத்தையும் பரதனுக்கு வைக்கவில்லை. ராமன் இந்த நகரத்தில் வீடுவீடாகப் பிச்சை எடுத்துப் பிழைக்கும்படிச் சொல்லுகிறேன். எப்படியாவது அவன் என் ஸமீபத்திலிருந்தால் போதும். அக்னிஹோத்திரம் செப்திறுவர்கள் அமாவாஸ்யை பெளர்ணமிமகளில் தேவதைக்குத் தரவேண்டிய புரோடாசத்தை ராகுஸர்களுக்கு தருவதுபோல் ராஜ்யத்தை ராமனுக்குத் தராமல் கைகேயிக்குக் கொடுத்தீர். யானைபோல் கம்பீரமான நடைபுடைய ராமன், ஸீதை வசுமணன் இவர்களுடன், வில்லை ஏந்தி, வளம் புருத்து கொண்டிருப்பான் இப்பொழுது.

20 ஒருகாலும் காட்டில் வளரிக்கும் துக்கத்தை அறியாத குழந்தைகளைக் கைகேயியின் வார்த்தையைக் கேட்டு வளத்திற்குத் தூரத்தினீரே! அங்கே அவர்கள் என்ன கஷ்டப்படுவார்களோ? அதை நினைத்தீரா? ராமனோ பெளவண புருஷன்; ஸீதையோ பெளவண ல்தீர்; சிரேஷ்டமான ஆடைகள், ஆபரணங்கள், ஆஸனங்கள், வாஹனங்கள், போஜனங்கள், பரிவாரங்களுடன் இஷ்டப்படி அவர்கள் காலத்தைக் கழிக்கவேண்டிய ஸமயம் இதல்லவா? அப்படியிருக்க, மனிதர்களின் காட்டில்லாத பயங்கரமான காட்டில் மேற்சொன்ன ஸாதனங்கள் யாதுமின்றி, அநாதைகளைப் போல், காய் கிழங்குகளைத் தின்றுகொண்டு, மான்தோல், மரவுளி, சடைகளை தரித்துக்கொண்டு, மரத்தடியில் படுத்துக்கொண்டு, துஷ்ட மிருகங்களாலும் ராகுஸர்களாலும் எந்த ஆபத்து நேருமோ என்று எப்பொழுதும் பயந்தகொண்டிருக்கும்படி, இங்கே தங்கக்கூடாதென்று தூரத்தினீரே! ராமவசுமணர்க்களையும் ஸீதைமையையும் நான் மறுபடியும் பார்த்து என் துக்கம் தீரும் நல்ல நாள் இப்பொழுதே வந்து விடுமா? மஹாகாந்தி பெருநந்தின இந்த அயோத்யையில் ராம வசுமணர்கள் தூங்கி எழுந்தவர்களைப் போல் உத்தரஹத்துடன் பிரவேசிப்பதையும் இங்கே வளரிக்கும்

- 45 ஜனங்கள் துவஜங்களையும், தோரணங்களையும், மாலைகளையும் ஸந்தோஷத்துடன் எடுத்துக் கட்டி, பர்வகாலங்களில் ஸமுத்திரம் கோஷிப்பதுபோல், உதஸவம் கொண்டாடுவதையும் நான் எப்பொழுது பார்ப்பேனோ? பசுவை முன்னிட்டுக்கொண்டு காளை வருவதுபோல், வீதையைத் தனக்கு முன்னே சதத்தில் வைத்துக் கொண்டு எப்பொழுது இந்த நகரத்தில் ராமன் பிரவேசிப்பான்? அகேக கோடி ஜனங்கள் ராஜ வீதிகளில் நின்றனாண்டு, என் குழந்தைகள் வரும் வழியில் பொரியை வாரியிழைப்பதை நான் எப்பொழுது பார்ப்பேன்? ராம லக்ஷ்மணர்கள் அழகான குண்டலங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, உன்னதமான சிகரங்களையுடைய மலைகளைப்போல், சதத்தில் தங்களுக்கு முன்னே ஆபுதங்களை வைத்துக் கொண்டு, அயோத்யையில் புருவதை நான் எப்பொழுது பார்ப்பேன்? கன்யைகள் பிராம்மணர்களுக்கு புஷ்பங்களையும் பழங்களை யும் கொடுத்துக்கொண்டு மங்களகரமாக இந்த நகரத்தை பிரதக்ஷிணம் செய்வதை நான் எப்பொழுது பார்ப்பேன்? தேவதைகளைப் போல் இருப்பதைத் தவறுள்ளவனும் ஞானத்தால் முதிர்ந்தவனுமான என் ராமன், பிரதி மாதம் பெய்வின்ற மும்மாரி ஜனங்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுவதுபோல், எப்பொழுது இங்கே திரும்பிவந்து என் துக்கத்தைப் போக்குவான்? நான் முன் ஜன்மங்களில், கன்றுக்குட்டிகள் பசியுடன் பால் குடிக்கப்போகும் ஸமயத்தில் பசுக்களிடமிருந்து அவைகளைப் பிரித்தென் போலும், இல்லாவிட்டால் மஹா வீரனான இந்தப் புத்திரனை அடைந்தும் இவ்வளவு துக்கத்தை அனுபவிப்பதற்குக் காரணமென்ன? இளங்கன்றை யுடைய ஒரு பசு, தன் பிரீதிக்கு பாத்திரமான அதை ஒரு எரிமலம் கொள்ளுல் எப்படித் தவிக்குமோ, அப்படி என் ஒரே புத்திரனைக் கையகையால் பறிகொடுத்துத் தவிக்கிறேன், ஸகல சாஸ்திரங்களில் விபுணனும் ஸகல கல்யாண குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும் என் ஒரே புத்திரனுமான ராமனை விட்டுப்பிரிந்து நான் எப்படி உயிர் தரிப்பேன்? மஹா பல பராக்கிரமசாலியான என் பிள்ளையைப் பார்க்க பாக்கியமில்லாத நான் உயிரோடிருக்க வேண்டுமென்று தெய்வத்திற்கே இஷ்டமில்லை. கோண்டயில் ஸூரியன் தன் கிரணங்கள் யாவையும் பிரயோகித்துப் பூமியைக் கொளுத்துவதுபோல், என் குழந்தையை விட்டுப்பிரிந்ததால் உண்டாகும் துக்கத்தி் என்னைக் கொளுத்துவதென்று" என்னார்.

அயம் ஹி மாம் திப்பயதே ஸமுத்தித் :

தநாஜ ஸோக ப்ரபவோ ஹுதாஸத் :

மஹிமிமாம் ரஸமிபி⁴ருத்⁴த⁴த ப்ரபோ⁴

பதா² திதா⁴கோ⁴ ப⁴க⁴வாத் தி⁴வாகர : ॥

(21)

ஸர்க்கம் 44

ஸுமித்திரை கிளாஸல்யையைத் தேற்றினது

விபவத்தீம் ததா² தாம் து கௌஸல்யாம் ப்ரமதோ²த்தமாம் |
இத³ம் த⁴ர்மேஸ்தி²தா த⁴ர்மயம் ஸுமித்ரா வா²க்யமப்²ரீவீத்(1)

இப்படி பிரலாபிக்கும் கௌஸல்யையைப் பார்த்து எப்பொழுதும் தர்மத்திலேயே ஆழ்ந்த மனமுள்ள ஸுமித்திரை, "அம்மா! நீ ஸகல குணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட புருஷோத்தமனைப் புத்திரனாக அடைந்திருக்க, இப்படி என் பிரலாபிக்கவேண்டும்? இப்படி அழுவது நியாயமல்ல. புருஷோத்தமனுக்கு எப்பொழுதாவது எவ்விடத்திலாவது அபாயம் நேருமா? உன் புத்திரனோ மஹா பலவான். அப்படியிருந்தும் தனக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யத்தைத் தள்ளிவிட்டு, காட்டிற்குப் போயிருக்கிறான், காரணமென்ன? மஹாத்மாவும் ஸத்தியவானுமான தன் பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனம் செய்யவேண்டுமென்ற தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதற்காக வல்லவா? அது எப்பொழுதும் பெரியோர்களால் ஆசரிக்கப்படும் உத்தமமான தர்மமல்லவா? பரலோகத்தில் அளவற்ற ஸுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதல்லவா? இப்படியிருக்க இதைப்பற்றித் துக்கப்படலாமா? மஹா பரிசுத்தனும் ஸகல புகங்களிடத்திலும் கருணை வைத்தவனுமான என் புத்திரன் லக்ஷ்மணனும் ராமனுக்கு கைங்கரியம் செய்வதென்ற உத்தமமான தர்மத்தையும் பிதாவிடத்தில் வைக்கவேண்டிய பத்தியையும் அனுஷ்டிக்கிறான். அந்த மஹாத்மாவிற்கும் இதனால் பரம லாபம் கிடைக்கும், காட்டில் இருப்பதாலுண்டான துக்கங்களை இயற்கையையும் ராமனால் சொல்லப்பட்டும் அறிந்த ஜானகியும், எப்பொழுதும் ஸுகத்தையே அனுபவிக்கத் தகுந்தவனானாலும், தர்மாத்மாவான உன் புத்திரனுடன் வணத்திற்குப் போயிருக்கிறான். கீர்த்தியென்ற கொடியை உலகத்தில் தூக்கி விளங்கும்படி உன் புத்திரன் செய்கிறவன்; (அவனுடைய கீர்த்தி லோகமெங்கும் பரவும்), தர்மமும் ஸத்தியமும் விரதமுமே அவனுக்கு தனம், அவனுக்குக் கிடைக்காத ஸுகம் உலகில் என்ன இருக்கிறது?

ராமன் மனோ வாக்குக் காயங்களில் மஹாசுத்தன், மஹாத்மா, மேன்மை வாய்ந்தவனென்று உண்மையாக அறிந்த ஸூரியன் தன் கிரணங்களால் ராமனைத் தொடுவதற்கும் துணியமாட்டான். வாயுபகவான் எந்தக் காலத்திலும் ராமனுக்கு ஸத்திமான சிதோஷணத்துடன் காட்டிலிருக்கும் ஸகல வாசனைகளையும் கிரஹித்துக் கொண்டு ஸுகமாக வீசுவார். இரவில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, பிரியத்துடன் தன் புத்திரனை ஆசிக்கனம் செய்வதுபோல், சந்திரன் தன் குளிர்ந்த கிரணங்களால் அவரை ஸந்தோஷப்படுத்துவான். முன்னொரு காலத்தில் ராமன் தண்டகாரணயத்திற்குப்

5

10

15

20

25

30

35

போய் சம்பராஸூரனுடைய ராஜ்யதாவிபான வைஜயந்தமென்ற நகரத்தை முற்றுகையிட்டு அவனைக் கொன்றபொழுது பிரஹ்மா சந்தோஷப்பட்டு அவனுக்குத் திவ்யமான அஸ்திரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட குரன் காட்டிலிருந்தாலும் வீட்டிலிருப்பதைப்போல் யாதொரு பயமுமில்லாமல் தன் புண்பலத்தால் தன்னை யும் தன்னைச் சேர்த்தவர்களையும் காப்பாற்றிக்கொண்டு வளிப்பவன். ஆனால் 'ராமன் திரும்பி வருவதற்குள் பரதனுடைய அதிகாரம் ஸ்திரப்பட்டுவிடும்; அப்பொழுது ராமனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்காதே, என்ன செய்வீறு' என்றால், சத்தருக்கள் யாரானாலும் ராமனுடைய பாணங்கள் செல்லும் வழியில் நின்று பிழைத்தார்களென்று கேட்டதுண்டா? அப்படிப்பட்டவருக்கு இந்தப் பூமியை அடைவது ஒரு பொருட்டா? ஸர்வ லக்ஷணங்களும் பொருந்திய லெனந்தரி, யமும் சத்தருக்களை நாசம்செய்யும்சௌரியமும் எல்லையற்ற பலமும் வாய்ந்த ராமன், காட்டிலிருந்து திரும்பிவந்து ஒரு க்ஷணத்தில் இந்த ராஜ்யத்தை வசப்படுத்திக் கொள்வான். ராமன் மஹாத்மா; ஸகல லோகத்தையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும் ஸூரியனையும் பிரகாசிக்கச்செய்வான் அவன்; ஸகல பதார்த்தங்களையும் எரிக்கும் அக்ஷிணியையும் எரிக்கக்கூடியவன் அவனே; யாவற்றிற்கும் ஈசுவரான பிரஹ்மாவுக்கும் ஈசுவரன் அவனே; ஸகல ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும் மஹாலக்ஷ்மிக்கும் ஸம்பத்தைக் கொடுக்கிறவன் அவனே; யாவற்றிற்கும் ஆதாரமான பூமிதேவிக்கும் ஆதாரமானவன் அவனே; நாம் விரும்பும் கீர்த்தியும் விரும்பக்கூடிய பொருளும் அவனே; நாம் பூஜிக்கின்ற தேவதைகளும் பூஜிக்கும் தெய்வமும் அவனே; ஸகலப் பிராணிகளிலும் சிரேஷ்டமானவன் அவனே. இப்படி அனந்தமான கல்யாண குணங்கள் பொருந்தின ராமனுக்கு அயோத்தியிலாவது தண்டகாரணயத்திலாவது கெடுதியைச் செய்யக்கூடிய வஸ்து ஒன்றுமில்லை. அந்தப் புருஷோத்தமன் பூதேவி ஸீதாதேவி விஜயலக்ஷ்மிமென்ற மூன்று பட்டமஹிஷிகளுடன் சிக்கிரத்தில் பட்டாபிஷேக மீறாமல் வைத்தைக் கண்டருளுவான். லக்ஷ்மியின் அவதாரமான ஸீதை ராமனுடன் போயிருக்கையில் ராஜ்யலக்ஷ்மி வேறொருவனை அடையுமா? சத்தருக்களால் ஐயிக்கமுடியாத ராமன் மரவுரியைத் தரித்துக்கொண்டு தேவதைகளைப்போல் இந்த நகரத்தை விட்டுப் போகும் பொழுது அயோத்தியிலுள்ள ஐணங்கள் யாவரும் அதைக் கண்டுதுக்கத்தால் கண்ணீர் விட்டு மூர்ச்சை அடைந்தார்கள். ஆனால் ராஜ்யலக்ஷ்மிவான ஸீதை அவனுடன் போகும்பொழுது அவனுக்கு எதுதான் கிடைக்காது? வில்லாளிகளுள் சிரேஷ்டான லக்ஷ்மணன் ஆயுதபாணியாக ராமனுக்குமுன் போகும்பொழுது அவனுக்குக் கிடைக்காததும் உண்டோ?

75 வனவாலம் நீங்கி ரகுநாதன் திரும்பிவருவதைப் பார்ப்பாய். அவருக்காக வருத்தப்படாதே; அவரைப்பற்றின அக்ஞானத்தை

விடு. நான் சொல்வதே உண்மை. ஆகாசத்தில் சந்திரன் உதித்தது போல் உன் புத்திரன் தன் சிரஸை உன் பாதங்களில் வைத்து நமஸ் காரம் செய்வதை நீ சிக்கிரத்தில் பார்ப்பாய். அவன் இந்த நகரத்திற்கு மறுபடியும் வந்து, ஸகல வைபவங்களுடன் அபிஷேகம் செய்யப் படும் திருக்கோலத்தைக் கண்டு நீயே ஆனந்தக் கண்ணீர் விடுவாய். ராமனிடத்தில் துக்கமாவது சோகமாவது அகமாவது தோன்றிற்று? இல்லை. ஆகையால் ராமனும் லக்ஷ்மணனும் ஸீதைமுடன் அதிசிக்கிரத்தில் உன்னைப் பார்ப்பார்கள்? நீ புலம்பக்கூடாது; மனதில் வருத்தப்படக்கூடாது. மற்ற யாவரையும் நீ தேற்றி ஸமாதானப்படுத்த வேண்டுமல்லவா? நீயே இப்படி வருத்தப்பட்டால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? ராமனைப் புத்திரனாக அடைந்தும் நீ துக்கப்படுவது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஸாதுக்களுடைய மார்க்கத்தையே அனுசரிக்கும் ராமனைவிட மேலானவர் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் யார் இருக்கிறார்கள்? ராமன் ஸீதையோடும் லக்ஷ்மணனோடும் வனவாலம் செய்து திரும்பி வந்து உன்னை நமஸ்கரிக்கும் பொழுது, மேகக் கூட்டங்கள் மழைக்காலத்தில் தாரை தாரையாக மழை பெய்வது போல் நீயும் ஆனந்தக்கண்ணீர் விடுவாய். எல்லோடைய மனோரதங்களையும் பூர்த்திசெய்விக்கும் உன் புத்திரன் வனத்திலிருந்து திரும்பிவந்து, பருத்து மிருதவாயிருக்கும் புண்புகளால் உன் பாதங்களைப் பிடித்து நமஸ்கரிப்பதை நான் பார்ப்பேன். உன் புத்திரன் தன் மித்திரர்களுடன் உன்னை நமஸ்காரம் செய்யும் பொழுது, மலைச்சிகரங்களில் மேகக் கூட்டங்கள் தாரை தாரையாய் மழை பெய்வதுபோல், நீயும் ராமனுடைய தேகத்தை ஆனந்தக் கண்ணீரால் நனைப்பாய்" என்றான்.

ஸமயோதிதமான வார்த்தைகளால் பிறருடைய துக்கத்தைப் போக்குவதில் ஸூமித்திரை மிஞ்ந்த ஸாமர்த்தியமுள்ளவன், தோஷ லேசமுமில்லாதவன். இப்படிப் பலவிதமாகக் கௌஸல்யையின் துக்கத்தைப் போக்க முயன்றான். கௌஸல்யையைப்போல் ஸூமித்திரை தசரதருடைய மஹிஷி; கௌஸல்யை ராமனைக் காட்டி, நகனுப்பினதுபோல் அவளும் லக்ஷ்மணனைக் காட்டி, நகனுப்பினாள். கௌஸல்யையைப்போல் ஸூமித்திரையும் தசரதருடைய பிரீதியை அடையவில்லை. ஆனால் ராமன் தன்னை உத்தரவு கேட்கும்பொழுது கௌஸல்யை அவரைப் பலவிதமாகத் தடுத்து பிரலாபித்தான். லக்ஷ்மணன் காட்டிற்குப் போவதற்குத் தன்னை உத்தரவு கேட்க வந்தபொழுது ஸூமித்திரையோ கொஞ்சம்கூட வருத்தப்படவில்லை; தர்மத்திற்குத்தகுந்த ஹிதோபதேசங்களைச் செய்து எல்லையற்ற ஷேமத்தைக் கொடுக்கும் பகவத் கைங்கரியமென்ற பரம ரஹஸ்யமூல உபாயத்தை அனுஷ்டிக்கும்படி, கட்டளைபிட்டு, ஸந்தோஷத்துடன் அனுப்பினான். கையேயி தன்னை குரூரமாக நடத்துவானோ என்று கௌஸல்யைக்குப் பயமுண்டு; ஸூமித்திரைக்கோ அந்தப் பயம் கொஞ்சமுமில்லை. தன்னிடத்தில்

120 அரசன் பிரியமில்லாமல் கைகேயியிடத்தில் பிரியத்துடனிருக்கிற
ரென்று கௌஸல்யைக்கு வெகு துக்கம்; ஸுகதுக்கங்களையும்
மான அவமானங்களையும் சத்துருமித்திரர்களையும் ஸமமாகப்
பார்க்கும் ஞானியான ஸுமித்திரைக்கு அந்த அக்ஞானரூபமான
துக்கமே இல்லை. பரமாத்மாவான ராமனைப் புத்திரனாக அடைந்தும்
கௌஸல்யைக்கு அவருடைய நிஜஸ்வரூபம் தெரியவில்லை. ராமன்
125 பரமாத்மா என்பதை கண்டு அறிந்து ஸுமித்திரை அவரை
ஆராதிப்பவள். ஆகையால் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்க
கேட்க, சரத் காலத்தில் ஸ்வல்ப ஜலமுள்ள மேகங்கள் சிதறுவது
போல் கௌஸல்யையின் தேகத்திலுள்ள தாபமும் மனத்திலுள்ள
துக்கமும் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்தன.

நீஸம்ய தல்வக்ஷமண மாந்ரு வாக்யம்
ராமஸ்ய மாதுர் நரதேவ பதந்யா: |
ஸத்ய: ஸரீரே விநநாஸ போக:
ஸரத்சுதோ மேக இவாஸ்பதோய: ||

(31)

ஸர்க்கம் 45

நகரத்து ஐனங்கள் ராமனுடன் சிசன்றது

அதுரக்தா மஹாத்மாதம் ராமம் ஸத்ய பராஶ்ரமம் |
அதுஜ்ஜிம: ப்ரயாந்நம் தம் வநலாலாய மாநவா: ||

(1)

5 அந்தப்புரத்து ஐனங்களும் மந்திரிகளும் தசரதரும் சின்று
விட்ட பிறகும், பட்டணத்து ஐனங்கள் ராமனிடத்தில் வைத்த
பிரீதியால் அவர் வனத்தை நோக்கிச் சென்றபொழுது அவருடைய
ரதத்தைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். மஹா பராஶ்ரமசாலியான
ராமன் போகுமிடத்தில் அவர்களுக்குப் பயமுண்டா? பூர்ண சந்தி
ரனைக் கண்டால் ஐனங்களுக்கு ஆனந்தம் எப்படி. அடங்காதோ
அப்படி. மஹா கீர்த்திசாலியும் ஸகல கல்யாண குணங்களும் பொருந்
தியவருமான ராமனைக் கண்டால் அயோத்யையிலுள்ள ஐனங்களுக்
குண்டாகும் ஆனந்தத்திற்கு எல்லையில்லை. அவர்கள் 'ராமா!
10 திரும்பு, திரும்பு' என்று அடிக்கடி பிரார்த்தித்தார்கள்; அவரோ
பிதாவின் வாக்கியத்தையே நிறைவேற்ற விரும்பி வனத்தை நோக்
கிப் போய்க்கொண்டிருந்தார். அந்தத் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பது
அவசியமானதால் அவர்கள் கோரியபடி அயோத்யைக்குத் திரும்
பிப்போக முடியாது. ஆனால், அவர்களிடத்தில் தான் வைத்திருக்கும்
15 பரம பிரீதியால், தன் புத்திரர்களைப்போல் அவர்களை நினைத்துச்
சொல்ல முடியாத ஆசையுடன் அடிக்கடி பார்த்து, அவர்களுக்கு
ஹிதமான வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்பி, "என்னிடத்தில்
எந்தப் பிரீதியையும் கௌரவத்தையும் கீங்கள் வைத்திருக்கிறீர்
கனோ, அதை இனிமேல் பரதனிடத்தில் வைப்புகள். எனக்குப்

20 பிரியத்தை உண்டுபண்ணும் விஷயம் அதுவே. 'பரதன் கைகேயியின்
புத்திரனால்லவா? அவருடைய துர்க்குணங்கள் இவனிடத்திலும்
இருக்குமல்லவா? எங்களுடைய பிரார்த்தனைக்கு பிரயோஜனம்
எங்களை அவன் கையில் காட்டிக் கொடுப்பதுதானா?' என்றால், சத்த
மான நடத்தைபுடையவன், தர்மாத்மா, உங்களுக்கு இந்த வேகத்
25 தில் அனுபவிக்கவேண்டிய ஸகல ஸுகங்களுக்கும் பரலோகத்தில்
அடைய வேண்டிய நல்ல கதிக்கும் எல்லா சாதனங்களையும் ஸம்பா
தித்துக் கொடுப்பான். வயதில் சிறுவனுலும் ஞானத்தில்
முதிர்ந்தவன். சாந்தமான ஸ்வபாவத்தையும் மிருதுவான வீர்யத்
தையும் உடையவனுலும் மஹா வீரன். யாதொரு பயமும் உங்க
30 ளுக்கு நேராமல் உங்களைக் காப்பாற்றுவான். ஸகல ராஜ வக்ஷணங்
களும் பொருந்தியவன். ஆகையால் உங்களுக்கு யுவராஜாவாக
அவனை இருக்கத் தகுந்தவன் என்று சக்கரவர்த்தி நியமித்திருக்
கிறார். நானும் வக்ஷமணனும் சத்ருக்கள் முதலியவர்களும் மஹா
ராஜாவின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியவர்கள். நான்
35 வனத்திலிருக்கையில் அவர் என்னை நினைத்து வருத்தப்படாமலிருக்
கும்படி கீங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். அதே எனக்கு ஸர்தோ
ஷத்தை உண்டாக்கும் வழி" என்றார்.

ஆனால், பிதிருவாக்கியத்தைக் காப்பாற்றுவதென்ற தர்மத்தை
அனுஷ்டிப்பதிலேயே நிச்சயமுள்ளவராய் ராமன் பேசிக்கொண்டு
வருவதைப் பார்த்து ஐனங்களுக்கு மேன்மேலும் ராமனை நமக்கு
40 ராஜாவாக இருக்கவேண்டுமென்ற ஆசை மேலிட்டு, "ராமா!
முதலில் மூத்த புத்திரனான உன்மேயே இந்த ராஜ்யத்தை
ஆண்டு வரும்படியும் எங்களை சுகழிக்கும்படியும் தசரதர் நியமித்தா
ரல்லவா? அந்த ஏற்பாட்டையே நிறைவேற்றுவது உன் கடமை.
உன் பிதா செய்த பிரதிக்கை அதே. அதன்படி நடப்பதே உனக்குப்
45 பிதிருவாக்கிய பரிபாலனம்" என்று அடிக்கடி பிரார்த்தித்தார்கள்.
வேடன் தன் வலையில் மிருகங்களைக் காட்டி, தான் போகுமிடமெல்
லாம் இழுத்துக்கொண்டு போவதுபோல் ராமலக்ஷ்மணர்கள், தங்க
ளுடைய உத்தம குணங்கள் என்ற கவிற்றினால், கண்களில் நீர் ததும்
பப் பின்தொடரும் அயோத்யா ஐனங்களைக் கட்டி, தாங்கள் போகு
50 மிடமெல்லாம் இழுத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

ராமனைப் பின்தொடர்ந்தவர்கள் மூன்று விதம். வயதில் மூத்த
வர்களும், ஞானத்தில் முதிர்ந்தவர்களும், தபோபலத்தால் முதன்மை
யானவர்களுமாவர். அவர்களில் வயதில் மூத்தவர்கள் வேகமாகப்
போகும் ரதத்தைத் தொடர முடியாமல், அதிக வயதால் தலைகள்
55 ஆட வரவரத் தூரத்திலிருந்து, "எங்களுக்குப் பிரியமான ராமனை
எங்களிடத்திலிருந்து வேகமாகக் கொண்டுபோகும் உத்தமமான
குதிரைகளை! ரதத்தைத் திருப்புகள்; காட்டை நோக்கிப் போகக்
கூடாது. எங்களுடைய வார்த்தை உங்களுடைய பிரபுக்கு
ஹிதமே தவிர வேறல்ல" என்று பிரார்த்தித்தும், அவை வேகமா
60

கவே போய்க்கொண்டிருந்தன. அதைக்கண்டு, "கேட்கும் சக்தி ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் உண்டல்லவா? மேலும் உங்களுடைய காதுகள் விஸ்தாரமானவை; எங்களுடைய பிரார்த்தனை அவைகளில் விழும் பிறகும் நீங்கள் அப்புறம் போகக்கூடாது. உங்களுடைய யஜ்மானன் மஹாசுத்தன், மஹா வீரன்; செய்த பிரதிக்கருணைத் தவளுதவன். நீங்கள் தர்மத்தை அனுஸரித்து நடந்தால் அவரை அயோத்யையை நோக்கித் திருப்பிக்கொண்டு போக வேண்டுமெயல்லாது இங்கிருந்து காட்டிற்குக் கொண்டு போவது நியாயமல்ல" என்று இப்படித் துக்கத்தால் பிரலாபிக்கும் அந்த பிராம்மணர்களைக் கண்டு, "இவர்கள் சொல்வதைக் கேட்ட பிறகும் நாம் ரதத்திலிருப்பது நியாயமல்ல" என்று அதி சீக்கிரமாக ராமனும் லக்ஷ்மணனும் வீதையும் ரதத்திலிருந்து இறங்கினார்கள். பிராம்மணர்களை ஸமாதானம் செய்யாவிட்டால் தன் வீரத்திற்குக் கெடுதி நேரும் என்றெண்ணி, அவர்கள் வரும் வரையில் ராமன் மெள்ள நடந்துபோனார். தசரதரையும் அந்தப்புரத்து ஜனங்களையும் மந்திரி முதலியவர்களையும் ரதத்திலிருந்தே கைகூப்பி நிறுத்தி விட்டார். ஆனால், பிராம்மணர்களை அப்படி நிறுத்த முடியவில்லை. அவர்களிடத்தில் ராமனுக்கு மிகுந்த பிரீதி. அவருடைய உண்மையான ஸ்வரூபம் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அவர்களுக்கு விசேஷமாகத் தெரியும்; ஆகையால் அவர்கள் அவரிடத்தில் வைத்திருந்த பக்திக்கு எல்லையில்லை. அந்த ஸமயத்தில் அவர்கள் படும் கஷ்டத்தையும் அவர்களுடைய மனத்திலுள்ள துக்கத்தையும் பார்த்து தாங்களாமல், இவர்களை ரதத்திலிருந்தே நிறுத்தவது மஹா அபசாரமென்று நினைத்து, அவர்களிடத்தில் தமக்கு இயற்கையாயுள்ள பிரீதியாலும் கருணையாலும் ரதத்திலிருந்து இறங்கினார். ஆனால், அயோத்யையை நோக்கித் திரும்பிப் போகவில்லை, வனத்தை நோக்கியே நடந்தார்.

ராமன் ரதத்திலிருந்து இறங்கியவுடன், பிராம்மணர்கள், "நமது பிரார்த்தனை பஸித்தது; நம்மிடத்தில் ரகுநாதன் கருணை வைத்துக் காட்டிற்குப் போவதை நிறுத்தி அயோத்யைக்குத் திரும்பிவிட்டார்" என்று அடங்காத ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். ராமன் ரதத்திலிருந்து இறங்கின பிறகும் வனத்தை நோக்கியே போவதைக் கண்டு மனம் பதறிப் பயந்து, "நமது துக்கமும் பிரலாபமும் இவனை நிறுத்த முடியவில்லையே; உன்னுடன் நாமும் வனத்திற்கு வருகிறோமென்ற பெரிய பாசத்தை இவர்மேல் வைத்தால் அப்புறம் போக முடியாது" என்று நினைத்து, "ராமா, பிராம்மணர்களுக்குரிய ஸகல மந்திர தந்திரங்களும், ஞானம், யோகம் முதலிய ஸகல தர்மங்களும், இந்தப் பிராம்மணக் கூட்டத்தின் ரூபத்தை எடுத்து, பிராம்மண சிரேஷ்டர்கள் பூஜிக்கத் தகுந்த உன்னைப் பின்தொடர்வீன்றன. நாங்கள் ஹோமம் செய்யும் அக்ஷிகளும் அரணிகளில் அடங்கி, எங்களுடைய தோள்களின்

மேலிருந்து உன்னைப் பின்தொடர்வீன்றன. நாங்கள் வாஜ்பேய யாகங்களைச் செய்து பெற்ற வெள்ளைக் குடைகள் உனக்குப் பின்னால் கூட்டம் கூட்டமாக சரத்காலத்தில் வெளுத்த மேகக் கூட்டங்களிப்போல் வருவதைப் பார். இந்தக் கரும் வெயிலில் குடையில்லாமல் உன் தேகம் தவிக்கிறது. எங்கள் வெள்ளைக் குடைகளால் உனக்கு சிழலக் கொடுக்கிறோம். இதுவரையில் எங்கள் புத்தியை வேத மந்திரங்களைக் கற்பதிலும் அவைகளின் சஹஸ்யமான அர்த்தத்தை அறிவதிலும் உபயோகித்துக் கொண்டிருந்தோம். இப்பொழுது அது நீ வனத்திற்குப் போவதையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறது; வேதாத்யயனம் முதலியவைகளில் போகவில்லை. ஆனால், 'பிராம்மணர்களுக்கு முக்கிய தனமாக இருக்கும் வேதாத்யயனத்தை விட்டு, உங்களுடைய நம்பியிருக்கும் மனைவிகளையும் பிள்ளைகளையும் விட்டு, என்னுடன் காட்டிற்கு வரலாமா' என்றால், அந்த வேதங்கள் எங்கள் ஹிருதயத்தில் எப்பொழுதும் குடியிருக்கின்றன; அத்தயனம் செய்யாததால் அவைகளுக்கு யாதொரு கெடுதியும் நேராது. பதிவிரதா தர்மங்களே எங்கள் மனைவிகளை சக்ஷிக்கும், நீ வனத்திற்குப் போக நிச்சயிப்பது உனக்கு ஹிதமான காரியமல்ல; திரும்பி வருவதே நல்லது. பிதிருவாக்கிய பரிபாலன தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்பது உன் கருத்தல்லவா? நாங்கள் அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தை நீ இல்லாவிட்டால் எப்படி நடந்த முடியும்? ஆகையால் எங்களுடைய கர்மானுஷ்டானத்தைக் கெடுத்து விட்டு நீ தர்மத்தை ஸம்பாதிக்க உத்தேசிப்பது பிரசு. நாங்களோ பிராம்மணர்கள்; ஞானத்திலும் வயதிலும் தவத்திலும் முதிர்ந்தவர்கள்; அப்படியிருக்கும் உன்னை விட்டுப் பிரிய மனமில்லை.

"நாங்கள் இவ்வளவு சொல்லியும் திரும்பாமல் இன்னும் போய்க் கொண்டிருக்கிறாயல்லவா? தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் மாருத புத்தியுள்ளவனென்று உனக்கு எண்ணமல்லவா? பார், அன்ன பக்ஷிகளைப்போல் வெளுத்த எங்கள் தலைமயிர்கள் புழுதியில் படும்படி ஸாஷ்டாங்கமாக உனக்கு நமஸ்காரம் செய்து நகரத்திற்குத் திரும்பும்படி பிரார்த்திக்கிறோம். இங்கிருக்கும் பலர் உன்னையே நம்பி யாகயங்களுக்களைச் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்; நீ இல்லாவிட்டால் அவை எப்படி நடக்கும்? அவைகளைக் கெடுத்த தோஷமும் உன்னையே சேரும்.

"நாங்கள் பிரார்த்திப்பது இருக்கட்டும், மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் அசேதனமான பொருள்களும் உன்னைத் திரும்பும்படி பிரார்த்திக்கின்றன. அவைகளுக்கு உன்விடத்திலிருக்கும் பக்தியையும் பிரீதியையும் உத்தேசித்தாவது அவர்களுடைய பிரார்த்தனையை அங்கேயே கலாஹதா? பார், 'அயோத்யையிலிருக்கும் ஜனங்கள் ராமனுடன் போகும் பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். அது நமக்கு ஏன் இல்லாமல் போகவேண்டும்' என்று இந்த மரங்களும் எங்களுடன் வரப் பார்த்தன; ஆனால், பூமியில் வேரோடிவிடுப்பதால் நடக்கமுடி

145 யாமல் அந்தேயே நீன்றுவிட்டன. அலைகளின் கிளைகளில் காற்று வீசும் சப்தம் 'ஐயோ! ராமனுடன் பட்டணத்து ஐனங்களைப்போல் நான்களும் போகமுடியவில்லையே' என்று பெருங்குரலுடன் அழுவது போலிருக்கிறது. ராமி லகலப்பிராணிகளுக்கும் நீ அந்தர்யாமியல் லவா? லகலப்பிராணிகளிடத்திலும் பரம கருணை வைத்தவனல்லவா? ஆகையால் தேகத்தில் வளரிக்கும் ஆத்மா கஷ்டப்படும்தொழுது தேகம் கஷ்டப்படுவது ஆச்சரியமா? மரத்திலிருக்கும் பழிகளைப் பார்; இரைஎடுக்கவில்லை; வெளியில் சஞ்சரீக்கவுமில்லை. மரத்தை விட்டுக் கீழே இறங்கவுமில்லை. அசைவற்று இருந்த இடத்திலேயே உட்கார்ந்திருக்கின்றன" என்றார்கள்.

155 இப்படி பிராம்மணர்கள் பிரலாபித்துக்கொண்டு ராமனைப் பன் தொடர்ந்து போகையில் "ராமி பிராம்மணர்களின் வார்த்தையைத் தள்ளாதே; அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போ" என்று தடுப்பதைப் போல் தமஸாநதி அவர்களுக் கெதிரே தோன்றிக் குறுக்கிட்டது. அப்பொழுது ஸுமந்திரர் மிகவும் களைத்திருந்த குதிரைகளை சதத் திலிருந்து அவிழ்த்து இளைப்பாறுவதற்காகப் பூமியில் விழுந்து புரளும் படி விட்டு, ஆற்றில் குளிப்பாட்டி நீர் குடிக்கச்செய்துவிடப்போட்டுத் தமஸா நதிக்கரையில் புல் மேயும்படி விடுத்தார்.

160 தத: ஸுமந்திரோய் ரதா²த்³ விமுச்சய
ஸ்ராத்தாத் ஹயாத் ஸம்பரிவர்த்தய சீக்⁴ரம் |
பிதோத⁵காம்பல் தோயபரிபுலுதாங்கா⁶த்
அசாரயத்⁷ வை தமஸாவிதூ⁸ரே | (33)

ஸர்க்கம் 46

நகரத்து ஐனங்களை ராமன் விட்டுப்போனது

ததஸ்து தமஸாதிரம் ரம்யமாஸந்திய ராகவ: |
ஸீதாமுத்¹ விஷ்ய ஸௌமிதரி மித²ம் வசநமபிரவித் | (1)

5 அழகிய தமஸா நதிக்கரையில் அவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கையில் ராமன், "லக்ஷ்மணா! நமது வனவாஸத்தில் மூதல்நகர் ராத்திரி இதே. இனிமேல் ஸீதை கால்நடையாக வனத்திற்கு எப்படிப் போய்ச் சேருவாளென்று நீ கவலைப்படக்கூடாது. பார், இந்த வனங்கள் பிரகாசமற்றிருக்கின்றன. பெரிய துக்கத்தால் பிரலாபிக்கின்றனபோலும். அதற்கேற்றபடி மிருகங்களும் பழிகளும் தங்கள் இருப்பிடங்களுக்குப் போய்த் தங்குவதற்குமுன் கூச்ச விடுவதைப் பார்த்தால் வனங்கள் வாய்விட்டழுவதுபோல்தோன்றுகிறது. இன்றைக்கு அயோத்யையிலுள்ள ஆண் பெண்கள் அனைவரும் நம்மை நினைத்து வருத்தப்படுவார்களென்பது நிச்சயம். நமது மஹாராஜா உத்தமகுணங்கள் பொருந்தியவராகையால் அவரிடத்தில் ஐனங்களுக்கு மிருந்த பிரீதி, நம்மிடத்திலும் பரதச சத்துருக்கள்

15 களிடத்திலும் அப்படியே. அன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். நம்மை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் நமது பெற்றோர்கள் அடிக்கடி அழுது கண் தெரியாமல் போவார்கள். அதை நினைக்கும்பொழுதெல்லாம் எனக்கு மிருந்த துக்கமுண்டாகிறது. ஆனால், பரதன் தர்மாத்மா; ஸமயோசிதமான வார்த்தைகளால் நமது பெற்றோர்களை ஸமாதானம் செய்வானென்பதை நினைத்து ஒருவாறு ஆறுதலுண்டாகிறது. பரதன் கைகேயியைப்போல் குரூரமான ஸ்வபாலமுடைய வனாக இராமல் அதிகக் கருணையுள்ளவனென்று எனக்குத் தெரியுமாகையால் நமது பெற்றோர்களைப்பற்றி நான் அதிகமாக துக்கப்பட இடமில்லை.

25 ஸீதை என்னுடன் வர நிச்சயித்தபொழுது அவளுக்கு உதவிக்கு ஒருவருமில்லையே என்று வருத்தப்பட்டேன். நீ என்னுடன் வந்ததால் அத்தகைய கவலைக்கு அவசியமில்லாமல் செய்துவிட்டாய். நீ என்னுடன் வந்ததைப்பற்றி எனக்குள்ள ஸந்தோஷத்திற்கு எல்லையில்லை. நமது வனவாஸத்தில் இதுவே முதல் தினம்; மேலும் இருக்கும் இடமோ புண்ணியஸ்தலம். ஆகையால் இந்த ராத்திரி தீர்த்தத்தைக் குடித்துவிட்டு உபவாஸமிருப்பது நல்லது. காட்டில் கிடைக்கக்கூடிய ஆணாரங்கள் இய்கேயும் வேண்டிய வரையில் கிடைக்கும். ஆனாலும் நமக்கு அவை தேவையில்லை" என்று சொல்லி, "ஸுமந்திரரே! குதிரைகளை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள்ளும்" என்று உத்தரவு செய்தார்.

35 அவர் குதிரைகளைக் கட்டி அவைகளுக்கு வேண்டியவரையில் புல்லைப் போட்டார். ஸூரியன் அஸ்தமித்ததைக் கண்டு ஸந்தியாவந்தனத்தைச் செய்து, தானும் லக்ஷ்மணனும் தமஸாநதிக்கரையில் மிருதுவான இடங்களால் ராமனுக்குப்படுக்கையைப் போட்டார்கள். பிறகு ராமனும் ஸீதையும் அதன்மேல் படுத்து நித்திரை செய்தார்கள். லக்ஷ்மணனும் ஸுமந்திரரும் அன்று ராத்திரி முழுவதும் தூங்கவில்லை. ராமனுடைய கல்யாண குணங்களை லக்ஷ்மணன் வர்ணித்துக் கொண்டே இருக்கையில் ஸுமந்திரர் பக்தியுடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்; அதற்குள் ஸூரியனும் உதித்தான்.

45 இடைச்சேரிகளால் நிறைந்த தமஸாநதிக்கரையில் ராமனும் அயோத்யா ஐனங்களும் அந்த ராத்திரியில் தங்கி நித்திரை செய்தார்கள். விடியற்காலையில் ராமன் எழுந்திருந்து ஐனங்கள் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, "லக்ஷ்மணா! இவர்கள் வீடுவாசல் மனைவி பிள்ளைகளையும் மறந்து நம்மிடத்திலேயே பிரீதிவைத்துத் தரையிலும் மரத்தடியிலும் படுத்துத் தூங்குவதைப் பார். இவர்கள் தங்களுடைய பிராணனைக் கொடுத்தாவது நம்மை அயோத்யைக்குத் திரும்பச் செய்வார்கள்; நம்மை விடப்போகிறதில்லை. இவர்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே நாம் ரதத்திலேறி வெகு தூரம் போய்விடுவோம். என்னிடத்தில் இவ்வளவு பிரீதி வைத்திருக்கும் குடிகள் தரையிலும் மரத்தடியிலும் படுத்துக் கிடப்பதை இன்று

55 மொருதடவை பார்க்க என்னால் முடியாது. பிரதேசங்களின் துக்கத் தைத் தீர்க்கவேண்டியது அரசர்களின் கடமையல்லவா? தங்களுக்காக அவர்கள் வருத்தப்படுப்படி செய்வது மஹா பாபம்" என்றார். கேவலம் தர்மமே அவதாரமெடுத்து வந்தது போன்ற ராமமூர்த்தியைப் பார்த்து லக்ஷ்மணனும் "இப்படிச் செய்வது நல்லதென்றே எனக்கும் தோன்றுகிறது. சீக்கிரமாக ரதத்திலேறும்" என்றார்.

60 உடனே ராமன் "ஸுமந்திரரே! நாம் இங்கிருந்து இப்பொழுதே போகவேண்டும்; ரதம் தயாராகட்டும்" என்றார். ஸுமந்திரர் அப்படிச் செய்ய அவர்கள், சமுல்களுடன் அதிலேகமாக ஒரும தமஸாநதியைத் தாண்டினார்கள்.

65 அக்கரையில் ரதத்திலிருந்து இறங்கிக் கால்சடையாக, காட்டில் வளிக்கும் கொடிய ஐந்துக்களின் பயலில்லாத ஓர் வழியைப் பிடித்துக்கொண்டு, ஐனங்களை மயக்குவதற்காக, "ஸுமந்திரரே! ஐனங்கள் நான் அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போய் விட்டேனென்று எண்ணும்படி நீர் ரதத்திலேறி வடக்குமுகமாகக் கொஞ்ச தூரம் ரதத்தை நடத்திக் கொண்டுபோய், பிறகு ஐனங்கள் இதைக் கண்டுபிடிக்காமலிருக்கும்படி அவ்வளவு ஐக்கிரதையாகத் திரும்பிவரவேண்டும். நானும் ரதத்தில் வந்தால் அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போகக் கூடாதென்ற விரதத்திற்கு விரோதமாகும்" என்றார். பிறகு ஸுமந்திரர் அப்படியே செய்து திரும்பிவந்தார். பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் ரதத்திலேறி நல்ல சகுனத்திற்காக அதை வடக்குமுகமாகத் திரும்பிப் பிறகு வணத்தையோக்கி அதிலேகமாகச் சென்றார்கள்.

தத: ஸமாஸ்தாய ரதம் மஹாரத:

ஸஸாரதிர் திஸாரதிர் வநம் யயென |

உதீஸ்டுமகம் தம் து ரதம் சகார ஸ:

ப்ரயாண மாஸ்கீலய நிமித்த தீஸாரதா: | (34)

லர்க்கம் 47

நகிரத்து ஐனங்கள் பிரலாபித்தது

ப்ரபா⁴தாயாம் து ஸர்வரீயாம் பெளரால்தே ராக⁴வம விதா |
ஸோகோபஹத நிஸ்சேஷ்டா பீ⁴வுர் ஹதசேதஸ: | (1)

5 பொழுது விடிந்தவுடன் ஐனங்கள் விழித்துக்கொண்டு ராகவனைக் காணாமல் துக்கம் மேலிட்டு மனம்கலங்கி பிரக்ஞையற்றார்கள். கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருக அங்குமிங்கும் பார்த்தும், ராமன் போகும் வழியில் ரதத்தின் தூளியைக்கூடக் காண முடியவில்லை. பிறகு அவரைப் பார்ப்போமென்ற நம்பிக்கையற்று 'இந்தப் பாலும் துக்கம் எங்கே வந்தது? கீண்ட கைகளையும் விசாலமான மாஸ்பையும் உடைய அந்த மஹாதுபாவனைப் பார்க்க முடியாமல் நம்மை மயக்கிக் கெடுத்ததல்லவா? ராமன் ஏன் இப்படிச்

செய்தான்? அவனிடத்தில் எல்லையற்ற பிரீதி வைத்திருக்கும் நம்மைத் தள்ளிவிட்டுக் கோரமான காட்டிற்குப் போகிறானே! தந்தை மகனைக் காப்பதுபோல் நம்மைக் காக்கின்ற ராமனில்லாமல் நாம் எதற்காகப் பிழைத்திருக்க வேண்டும்? ஆகையால் இங்கேயே உபவாஸமிருந்து பிராணனை விடுவோம்; அல்லது, மரணத்தை விரும்பி வடக்கு திக்கை கோக்கி நடந்துகொண்டே போவோம். அல்லது இங்கிருக்கும் உலர்ந்த கட்டைகளாலும் இலைகளாலும் பெரிய நெருப்பை வளர்த்து நாமெல்லோரும் அதில் விழுந்து உயிரை விடுவோம். நாம் அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போனால் எல்லோரும் நம்மைக் கேட்பதற்கு என்ன பதில் சொல்வோம்? 'அஸூஸையின்றி பிரியமாய்ப் பேசும் மஹா பராக்கிரமசாலியான ராமனை நான்கள் வணத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போனோம்' என்று சொல்ல முடியுமா? நாம் மாத்திரம் திரும்பிப் போனால் அயோத்யையிலிருக்கும் பெண்களும் குழந்தைகளும் மிழவர்களும் நம்மைப் பார்த்து ராமனைக் காணாமல் ஏக்கக்கொள்வார்கள். இத்திரியங்களை வசப்படுத்திக்கொண்ட அந்த மஹாத்மாவுடன் பட்டணத்திலிருந்து புறப்பட்டோமே; அவனில்லாமல் மறுபடியும் அந்தப் பட்டணத்தில் நாம் மாத்திரம் எப்படி பிரவேசிப்போம்" என்றுகூறி, கன்றை இழந்த பசுக்களைப்போல் கைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு துக்கத்தால் பிரலாபித்தார்கள். பிறகு கொஞ்ச தூரம் அவர் போன வழியிலேயே போனார்கள். அங்கே ஓரிடத்தில் புல்தரையில் ரதத்தின் கூடுகள் மறைத்துவிட்டன. அதைக் கண்டு அவர்களுடைய துக்கம் இன்னும் அதிகமாயிற்று. "இனி நாம் என்ன செய்வோம்? தெய்வமே நமக்கு விரோதமாயிருக்கிறது" என்று ஆசையொழிந்து திரும்பிவிட்டார்கள். தேகம் களைத்து மனம் குன்றி அவர்கள் போன வழியாகவே திரும்பி, துக்கித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தப் பட்டணத்தில் துழைந்தார்கள்.

அங்கே வீடுகள் பெருக்கி மெழுகி அலங்கரிக்கப்படாமலிருந்தன. அதைக் கண்டு அவர்களுடைய கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருகிற்று. ராமனில்லாத அந்த நகரம், ஆழமான மடுக்களிலிருந்து ஸர்ப்பங்களைக் கருடன் தூக்கிக்கொண்டுபோன பிறகு பிரகாசமிழந்த நதியைப்போலும், சந்திரனில்லாத ஆகாசத்தைப் போலும், ஐயம் வற்றின லமுத்திரத்தைப் போலும், துக்கத்தில் முழுகியிருக்கும் அவர்களுடைய கண்களுக்குத் தோன்றிற்று. ஸகல ஐசுவரியங்களாலும் விளங்கின தங்கள் வீடுகளுக்குப் போய், அங்கே பித்துப் பிடித்தவர்களைப்போல் திகைத்து நின்றார்கள். தங்கள் பந்துக்களையாவது நண்பர்களையாவது மற்றப் பட்டணத்து ஐனங்களை யாவது அவர்கள் அடையாளம் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

தே தாதி வேஸ்யாஸூதி மஹாத்நாதி
தூக்கோந தூக்கோபஹதா விஸந்த: |
தைவ ப்ரஜஜ்ஜு: ஸ்வஜநம் ஜநம் வா
நிர்ஷயாணா ப்ரவிநஷ்ட ஹர்ஷா: | (19)

ஸர்க்கம் 48

நகரத்து ஸ்த்ரீகளின் பிரலாபம்

தேஷா மேவம் விஷ்ணுநாமம் பிரிதாதா மதிவ ச |
பா'ஷ்ப விப்லுத தேந்ராணாம் ஸபோகாதாம் முஸூஷ்யா || (1)

5 ராமனுடன் போய் அவரில்லாமல் திரும்பி வந்த அந்த நகரத்து ஜனங்கள் இன்னதென்று தெரியாத வியாதியால் பிடிக்கப்பட்ட வர்களைப்போலும் இன்னதென்று சொல்லமுடியாத துக்கத்தால் தவிப்பவர்களபோலும் அழுதுகொண்டு, 'உமக்குச் சாவு வரக் காணாமே' என்று புலம்பும்பொழுது, அவர்களுடைய தேகத்திலுள்ள பஞ்சப் பிராணன்களும் வெளியில் விளம்பிப் போவதற்குத் தயாராயிருந்தன. ஒவ்வொருவரும் தன் வீட்டிற்குப் போய்த் தம் மனைவி மக்களிடம் ராமனைத் திரும்பி அழைத்துவர முடியாமற் போயிற்றே என்று வருத்தப்பட்டு அழுதார்கள். பிரியமான மித்திரர்களைக் கண்டும் அவர்களுக்கு ஸந்தோஷம் உண்டாகவில்லை; அபூர்வமான பதார்த்தம் கிடைத்தபோதிலும் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி கிடையாது. தனத்தை ஸம்பாதிப்பதினாலே மிகுந்த நோக்கமுள்ள வியாபாரிகளும் கடைகளைத் திறக்கவில்லை. பூர்வஜன்மத்தில் செய்த புண்பங்களையுடைய பலனாக விளங்கும் மனைவிகளும் பிள்ளைகளும் மகிழ்ச்சி அளிக்கவில்லை. ஓசபாஸனம் வைகவ தேவம் அக்ஷிணோத்திரம் முதலிய வைதிகக் கிரியைகளுக்காவது ஆஹாரத்திற்காவது கிருணஸ்தர்கள் சமையல் செய்யவேயில்லை. வெகு காலத்திற்கு முன்பு காணாமற்போன விசையுயர்ந்த பொருள் அப்பொழுது கிடைத்தாலும், அளவற்ற புதைபல் கிடைத்தாலும் ஸந்தோஷப்படுகிறவர்கள் ஒருவருமில்லை. வெகு காலம் மலடியாயிருந்து உத்தமமான புத்திரனைப்பெற்ற தாய்க்கும் கொஞ்சமாவது ஸந்தோஷமே இல்லை.

25 ஒவ்வொரு வீட்டிலுள்ள ஸ்த்ரீகள் ராமனை அழைத்து வராமல் திரும்பி வந்த தங்கள் பரந்தாக்களைப் பார்த்துத் துக்கம் தாங்காமல் அழுதுகொண்டு உச்சமையான மாவெட்டியால் யானையைக் குத்துவதுபோல், ஏற்கனவே புண்பட்ட அவர்களுடைய மனத்தைக் குரூரமான வார்த்தைகளால் துளைத்து அவர்களை நிர்த்திர்தார்கள். "ராமனைப் பார்க்கும் அதிருஷ்டமில்லாதவர்களுக்கு வீடுவாசல் மனைவி, பிள்ளைகள் தனதாய்ங்கள் போகபோகியங்கள் எதற்கு? ஸம்ஸார ஸாகரத்திலிருந்து ஸகல ஐகந்தையும் கரையேற்று வதற்காகப் பகவான் பரம கருணையுடன் மனுஷ்ய ரூபமெடுத்து, நாமிருக்கும் தேசத்திலும் நாமிருக்கும் நகரத்திலும் அவதரித்து, அநேக வருஷங்களாக லேவை ஸாதித்துக்கொண்டிருந்தார். லோகநாதனிடத்தில் பத்தி வைத்து அவரை ஆராதிக்காமல் கேவலம் மனைவி மக்களிடத்தில் பிரிதிவைத்துக் காலத்தைக் கழிப்பவர்கள்

35

மஹாபாபிகள், ஜனனமரணமென்ற ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்திலிருந்து அவர்கள் கரையேறுவதே இல்லை. ஸத்புருஷன் இந்த லோகத்தில் யாரென்றால் லக்ஷ்மணனே. பாருங்கள், ராமனைப் பிந்தொடர்ந்து அவனுக்கு ஸமஸ்த கைங்கரியங்களையும் செய்யும்படியான பாக்கியத்தைப் பெற்றுள்ளல்லவா? பெண்களுக்குள் ளீதை வயக் காட்டிலும் பாக்கியசாலி யார்? 40

அதிருக்கட்டும், அவர்கள் பாக்கியத்தை நம்மால் வர்ணிக்க முடியாது. அறிவில்லாத நதிகள் வணங்கள் செய்த பாக்கியத்தைப் பாருங்கள், ராமன் ஸ்காணம் செய்யும் நதிகளும் ஏரிகளும் தாமரை ஓடைகளும் மஹா புண்ணியம் செய்தவை. அழகிய மரச்சோலைகளையுடைய வணங்களும் நதிகளும், ஜலம்தந்தின இடங்களும், உன்னத சிகரங்களையுடைய மலைகளும், ராமன் அவைகளில் தங்கும்பொழுது அவருடைய காந்தியை விருத்திசெய்யும், ராமனிருக்குமிடம் வணமோ மலையோ, தன்விடத்திற்கு பிரியமான அறிதி வந்ததுபோல, அவனை உபசரிக்காமல் இருக்க முடியாது. ராமன் 50 பரமாத்மா என்று மரங்கள் அறிந்து, புஷ்பங்களில் மொய்க்கும் வண்டுகளின் சப்தமென்ற மந்திரோச்சாரணத்துடன், தினைகளென்ற கைகளில் பூங்கொத்துகளை எடுத்துக்கொண்டு, ராமனை அர்ச்சனை செய்யாமலிராது. மலைகள் ராமனிடத்தில் வைத்த பிரியத்தால் அவனைக்கண்டவுடன், அகாலமானாலும், விசித்திரமான அருவி களையும் நீர்த்தாரைகளையும் அவனுக்குக் காட்டி, தேர்த்தியான புஷ்பங்களையும், பழங்களையும், ருசியுள்ள சத்தமான ஜலத்தையும் கொடுக்கும், மிகுதுவான புஷ்பங்களாலும், தனிர்களாலும் மரங்கள் தங்களடியில் படுக்கையை விரித்து, அங்கே வந்து உட்காரும்படி ராமனையும் ளீதைவையும் மெல்லிய காற்றால் கூப்பிட்டுத் தாபத்தைப் போக்கும். 60

ராமனிருக்குமிடத்தில் பயமுண்டா, அபாயமுண்டா? அவன் குரூரல்லவா? மஹா பராக்ரீமராலியல்லவா? தசரத சக்கரவர்த்தியின் புத்திரனென்றாலே போதாதா? ஆகையால் அவன் வெகு தூரம் போவதற்கு முன் அவனுடன் சேருவோம். அப்படிப்பட்ட மஹாத்மாவிற்குப் பாதலேவை செய்வது உத்தம கதியை அடைய ஸாதனமாகும். நமக்கு அவனை நாதன்; அவனை விட்டால் நமக்கு வேறு கதியில்லை; அவனை நமக்கு ஆதாரம். ளீதைக்கு ஸகல கைங்கரியங்களையும் நாங்கள் செய்கிறோம்; அப்படியே ராமனுக்கு எல்லாப் பணிவிடைகளையும் கீங்கள் செய்யுங்கள். ராமன் காட்டிலிருந்து 70 தாலும் உங்களுடைய கோரிக்கைகள் யாவையும் பூர்த்திசெய்து யாதொரு அபாயமுமின்றி காப்பாற்றுவான். எங்கள் காரியத்தில் ளீதையும் அப்படியே செய்வான்.

இந்த நகரத்தில் ஸாதுக்கள் வாரிப்பது நியாயமல்ல. இங்கே இருந்தால், ராமனைவிட்டுப் பிரிந்தால் அழுதுகொண்டிருக்கும் 75

ஐனங்களின் சப்தத்தைத் தவிர எங்கே பார்த்தாலும் வேறென்றும் கேட்காது. கொஞ்ச காலத்திற்குள் புத்தி மயங்கிப் பைத்தியம் பிடிக்கும். யாருக்காவது இங்கே இருக்க மனம் வருமா? இந்த ராஜ்யம் கைகேயியைச் சேர்ந்தால், நா தனில்லாத நேசத்தைப்போல் அதர்மத்திற்கு இடமாகும். நாமும் அதில் உயிரோடிருப்பது கஷ்டம். பிள்ளைகளையும் தனத்தையும் வைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஐகவரியத்தை விரும்பிக் கணவனையும் பிள்ளையையும் கைவிட்ட கொடிய கைகேயி வேறு யாருக்குத் தீங்கு செய்ய மாட்டாள்? அவள் உயிரோடிருக்கும் வரையில், நமக்கு எல்லிப்பின்றித் தானங்களைக் கொடுத்து அவ னுடைய ராஜ்யத்தில் காப்பாற்றினாலும் இருக்கமாட்டோம். எங்கள் குழந்தைகளின்மேல் ஆணைவைத்து இப்படிச் சொல்லுகிறோம். சக்கர வர்த்தித்திருமகனுள் ராமனை இரக்கமின்றிக் காட்டிற்றுத் துரத்தின அந்தத் துஷ்டையை அடுத்து ஸுகம்படுறெவர்கள் யார்? தர்மத்தை வெறுக்கும் அந்தப் பாயியின் அன்னத்தைப் புஜித்து நல்ல கதியை அடைநிறுவன் யார்? கைகேயியின் மூலமாக இந்த ராஜ்யம் நா தனில்லாமல், ஆதாரமில்லாமல், ஸகல துக்கங்களாலும் பிடிக்கப் பட்டுச்சித்திரத்தில் நாசமடையும். ராமனும் காட்டிற்குப் போன பிறகு சக்கரவர்த்தி உயிரோடிருக்கமாட்டார். அவரே உயிரிழந்த பிறகு நாசமென்பதைத் தவிர வேறில்லை. நீங்கள் செய்த புண்ணியங் களின் பயன் ஒழிந்துவிட்டது. உங்கள் பாபங்களின் பயனை இப் பொழுது அனுபவிக்கிறீர்கள். நீங்கள் பாக்கியமில்லாதவர்களென் பதில் ஸந்தேகமில்லை. ராமனென்ற மஹா தனத்தைப் பறிகொடுத்த போதே இது தெரியவில்லையா? ஆகையால், ஒன்று ராமனிடத்திற்குப் போங்கள்; இல்லாவிட்டால், விஷத்தைக் குடித்து பிராணனை விடுங்கள்; அல்லது இருந்த இடம் தெரியாமல் எங்கேயாவது போய் ஒளிந்து கொள்ளுங்கள். 'பித்ருவாக்ய பரிபாலனம் செய்யவும் கைகேயியின் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யவுமே ராமன் காட்டிற்குப் போனான்ல்லவா? அதில் தோஷமென்ன?' என்றால், அந்த மஹா பாயி கைகேயி தசரதரை ஏமாற்றியல்லவா ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பியிருக்கிறான்? கசாப்புக் கடைக்காரனுடைய கையில் பசுவைக் கொடுப்பதைப்போல், தசரதர் நம்மைப் பரதன் கையில் கொடுத்துவிட்டாரல்லவா? பூர்ண சந்திரனைப்போன்ற முகத்தையும், நீருண்ட மேகத்தைப்போல் சுறுசுறு திருமேனியையும், பருத்த தோள் களையும், முழங்கால் வரையில் நீண்டிருக்கும் கைகளையும், தாமரை மலரைப்போன்ற கண்களையும், மதம்கொண்ட யானையைப்போன்ற நடைபயமுடைய ராமனுடைய ஸௌந்தரியத்தைக் காட்டிலுள்ள வர்களல்லவா பார்த்து ஸந்தோஷிப்பார்கள்? ராமன் எப்பொழுதும் மதுரமாகப் பேசுகிறவன்; ஆனால், ஸத்தியத்தை ஒருக்காலும் விடாதவன்; யாரிடத்திலும் தானே முதலில் பேசுவான்; எப்பொழுதும் சிரித்த முகத்துடன் விளங்குவான்; அவன் பார்ப்பவர்களுக்கு சந்திரனைப்போல், எப்போதும் ஆனந்தத்தை உண்டாக்குவான்; மஹா

குரன். அந்தப் புருஷோத்தமனை நாம் இன்னும் ஒரு நடவை பார்ப்போமா?" என்றார்கள்.

மரணத்தை உண்டுபண்ணும் பயம் ஒருவனுக்கு நேர்ந்தால், வெட்கத்தை விட்டு அவறுவதைப்போல், அந்த நகரத்து ஸ்த்ரீகள் துக்கத்தைப்பொறுக்கமுடியாமல் புலம்பிக்கொண்டிருக்கையில் ஸதிரியனும் அஸ்தமித்தான்; ராத்திரியும் ஆரம்பித்தது. அப்போது அந்த நகரத்தில் நேறாமான்களின் ஓட்டத்திலாவது பிரகாசிக்கவில்லை. வேதாத்தயனம் புராணம் யாதொன்றும் கேட்கப்படவில்லை. எங்கும் மையிருனால் மூடப்பட்டதுபோல் தோன்றிற்று. வியாபாரிகள் கடைகளைத் திறக்கவில்லை. ஸந்தோஷமென்பது அந்த நகரத்தை விட்டு ஓடிப்போயிற்று. நகரத்திரங்களில்லாத ஆகாசத்தைப் போல் அது பார்க்க வெறுப்பாக இருந்தது. அதிலுள்ள பெண்களுக்குத் தங்களுடைய குழந்தைகளைவிட ராமனிடத்தில் அதிகப் பிரீதி. தாங்கள் பெற்ற பிள்ளைகளும் உடன்பிறந்தோரும் காட்டிற்குத் துரத்தப்பட்டதுபோல் மனம்வாடிப் புத்திமயங்கிப் புலம்பி அழுதார்கள். பாட்டு - ஆட்டம் உதஸவம் யாதொன்றும் காணப்படவில்லை. நீர் வற்றின ஸமுத்திரத்தைப்போல் பார்க்க அருவருப்பாக இருந்தது.

ப்ரஸாந்த கீதோத்ஸவ ந்துத்த வாதநா
ய்யபால்த ஹர்ஷா பிரிதாபனோதயா |
ததோஹ்யயோத்யா நகீரீ பிபூவ னா
மஹாரணவ : ஸம்ஷுபிதோதகோ யதா? | (37)

ஸர்க்கம் 49

ராமன் ராஜ்யத்தின் எல்லையைத் தாண்டியது

ராமோபி ராத்திரிபேஷண தேநைவ மஹதீத்தரம் |
ஐகீம புருஷவ்யாக்ர: பிதுராஜ்ஞா மநுஸ்மரத் | (1)

தீன் பிதாவின் கட்டளையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அந்த விடியற்காலை வேளையிலேயே ராமன் வெகுதூரம் சென்றார். பொழுது விடிந்த பிறகு அவர்கள் ஸந்தியாவந்தனம் செய்துவிட்டு உத்தரகோஸலத்தின் தென் எல்லையைச் சேர்ந்தார்கள். நாற்று நடு வதற்கு லீத்தமாக உழப்பட்டிருந்த பூமிகளையுடைய கிராமங்களையும் புஷ்பங்களுடன் விளங்கும் வனங்களையும் பார்த்துக் கொண்டே வெகுதூரம் அதிவேகமாகப் போனார்கள். வழியிலுள்ள பெரிய கிராமங்களிலும் சிறிய கிராமங்களிலும் வலிக்கும் ஐனங்கள், "நமது அரசன் விடுவகமற்றவர். எவனாவது இந்தக் கிழவயதில் காமத்திற்கு அடிமையாக இந்த அக்கிரமத்தைச் செய்வானா? கைகேயியின் குரூர ஸ்வபாவத்திற்கு எல்லையும் உண்டோ?

15 மஹாபாபி; பாபத்தைச் செய்வதிலேயே நோக்கமுடையவன்; கடுமையாகப் பேசுகிறவன்; மட்டு மரியாதை இல்லாதவன்; தர்மம் மாவும் இந்திரியங்களை ஐயித்தவரும் கருணாமூர்த்தியும் மஹாநூனியும் லோகோத்தமனுமான இந்தப் புத்திரனைக் காட்டிற்குத் தூரத்தினுள்ளே! அவன் பெண்பிள்ளையா? ஐனக மஹாராஜாவின் புத்திரியான லீதை, எவ்வபாவத்திலேயே மஹாபாக்கியசாலி! எப்பொழுதும் ஸுகந்தையே அனுபவிக்கத்தகுந்தவன்; எப்பொழுதும் ஸுகந்தையே அனுபவித்தவன்; அவன் இப்பொழுது 20 எப்படி துக்கத்தை அனுபவிப்பான்? ராமன் தனக்குப் பிறந்த பிள்ளையல்லவா? பிரஜைகளுக்கு உபிரல்லவா? அவனிடத்தில் தேர்வுமிருக்க நியாயமுண்டோ? ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற புத்தி தசரதருக்கு எப்படிப் பிறந்தது? மனம் எப்படித்துணிந்தது? என்று சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டு 25 கோஸல தேசத்தைத் தாண்டிப் போனார்கள்.

அவர்கள் பிறகு வேதகருதி என்ற புண்ணியநதியைத் தாண்டி வெகுதூரம் தெற்கே போய், ஸமுத்திரத்தில் விழும் கோமதியையும் தாண்டி, அதன் கரையில் ஐலம் தங்கியிருக்கிற மீனங்களில் மந்தை மந்தையாகப் பசுக்கள் மேய்வதைக் கண்டார்கள். பிறகு வெகு 30 தூரம் பிரயாணம் செய்து மயில்களும் அன்னங்களும் நிறைந்த ஸ்யந்திகா என்னும் நதியைக் கடந்தார்கள். அங்கே ராமன் "லீதே! கோஸல ராஜ்யத்தின் எல்லை இதே, இதுவரையிலுள்ள தேசங்களும் அவைகளின் தனதான்யங்களும் முன்காலத்தில் வைவஸ்வத மனுவால் இஷ்வாகு சக்கரவர்த்திக்குக் கொடுக்கப்பட்டன" என்று சொல்லி, "ஸுமந்திரரே! நான் மாதாபிதாக்களுடன் இன்னும் ஒருதடவை ஸரயூநதியின் புஷ்பத் தோட்டங்களிலும் காடுகளிலும் 35 நிரிந்து எப்பொழுது வேட்டையாடுவேன்? ஆனால் வேட்டையில் மிருகப்பிரியமுள்ளவனென்று என்னை எண்ண வேண்டாம், காலா காலமில்லாமல் ஒருவன் வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தால், ராஜ்ய பாலனமென்ற கடித்திரிய தர்மம் நாசமாகுமல்லவா? ஆகையால் குருமாமா மிருகங்கள் ஐனங்களை ஹிம்ஸிக்கும்பொழுது வேட்டையாடுவது நியாயம். ராஜ்ஜிஷிகன் எப்பொழுதாவது பொழுதுபோக் 40 காக வைத்துக்கொண்டிருந்த வேட்டை எனக்கும் ஒரு விசேஷமாக இருக்கிறது" என்று, போகும் வழியில் பல விஷயங்களைப்பற்றி மதுரமாவப் பேசிக்கொண்டு அவர்கள் வெகுதூரம் போனார்கள்.

ஸ தமத்வாத மமக்ஷவாக: ஸுதம் மது'ரயா கிரா |
தம் தமர்த் மபிப்பிரதய யவென வாக்ய முநிரயத் | (18)

ஸர்க்கம் 50

சீகூங்கிபேர புரம்

விஸாலாத் கோஸலாத் ரம்பாந் யாத்வா ஸக்ஷமண பூர்வஜ: |
அயோத்தியாபிமுகேநா தீமாத் ப்ராஞ்ஜலிரிவாக்யமப்பிரவீத் | (1)

15 மன் நகரத்திலிருந்து புறப்படும்பொழுது முன்னோர்களின் ஆசாரத்தின்படி நகர தேவதைகளை நமஸ்கரித்து உத்தரவுபெற்றுக் கொள்ளவேண்டியது. வேறு காரியங்களில் மனம் நாடியிருந்த படியால் அப்படிச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகையால் தஷிண கோஸலத்தின் எல்லைக்கு வந்தவுடன், அவர் ரதத்தை நிறுத்தி, 5 அயோத்தியா தேவதைகளை நமஸ்கரித்து, பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் வனவாஸம் செய்வதாகத் தான் ஆரம்பித்த காரியம் விக்கினமின்றி முடியும்படி அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். "நகரங்களுக்குள் சிரேஷ்டமான அயோத்தியே! 10 இஷ்வாகு வம்சத்தரசர்களால் ஆளப்பட்ட நகரமே! உன்னிடத்தில் வலிக்கும் தேவதைகளையும், உன்னைக் காப்பாற்றும் தேவதைகளையும், உன்னையும் நமஸ்கரித்து உத்தரவு பெற்றுக்கொள்ளு 20 கிறேன். நான் பிதிருவாக்கிய பரிபாலனம் செய்து, மறுபடியும் இங்கே வந்து, என் பெற்றோர்களுடன் சேர்ந்து உன்னைப் பார்க்கும்படி அனுக்கிரகிக்க வேண்டும்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், அங்கேயிருக்கும் ஐனங்கள் வாடின முகத்துடன் கண்ணீர் பெருக நிற்பதைக் கண்டார். அதைப் பார்த்து மனமுருகிக் கண்ணீர் ததும்ப மிகவும் பரிதாபமாகக் கைகளை உயர்த்துகி, 25 "என்னிடத்தில் நீங்கள் வைத்திருக்கும் மரியாதையும், இரக்கமும் அளவுக்கு மிஞ்சினவை, ஆனால் என்னைப் பார்ப்பதா லுண்டாகும் துக்கத்தை அவை, விருத்தி செய்யுமேயல்லாது குறைக்காது. ஆகையால் நீங்கள் போகலாம், உங்களுடைய வேலையைக் கவனிப்புகள்" என்றார். அவர்களும் ராமனைப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து, கோரமாகப் புலம்பிக்கொண்டு, அவரை இன்னும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற ஆசையால் மெள்ள மெள்ளப் பின் 30 தொடர்ந்து வந்தார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு பார்த்தும் திருப்தி கிண்டியாமல் பிரலாபித்துக்கொண்டிருக்கையில், ஸூரரியன் இரவில் மறைவதுபோல், ராமன் அவர்களின் கண்ணிற்கு புலனாகாது வெகுதூரம் சென்று மறைந்தார்.

30 அந்தக் கோஸல ராஜ்யம் தனதான்யங்களால் நிறைந்தது. நன்னடத்தைபுள்ளவர்களும் தானதர்மங்களில் நோக்கமுள்ளவர்களும் வலிக்குமிடம். அங்கே இருப்பவர்களுக்குப் பயமென்பதே கிடையாது. பார்க்க வெகுஅழகாயிருக்கும். தேவாலயங்களாலும், யாகங்கள் நடந்த இடத்தைக் காட்டும் பூபஸ்தம்பங்களாலும் அஸ்கரிக்கப்பட்டது. பூர்தோட்டங்களும், மரச்சோலைகளும், 35

மாட்டு மந்தைகளும் நிறைந்து ஒவ்வொரு கிராமமும் அயோத்யைக்கு ஸமமாகவே இருந்தது. மிகுந்த நீர்வளமுடையது. அதில் வளிப்பவர்கள் தேகவியாதி மனோவியாதி இல்லாதவர்கள். பிராம்மணர்களின் வேத கோஷம் எப்பொழுதும் கேட்கப்படும். இப்படி யாதொரு குறைவுமில்லாமல், ஸகல ஐசுவரியங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு, ஸந்தோஷமாகக் காலங்கழிக்கும் ஐனங்களால் நிறைந்த அந்தக் கோஸல நாட்டு வழியாக ராமன் அதிவேகமாகப் போனார். பூலோகத்தில் எவரும் ஆசைப்படக்கூடிய இந்த ராஜ்யத்தை உபயோகமற்ற தரும்புபோல் அலக்ஷ்யமாக உதறி விட்டு வளத்திற்குப்போன ராமசந்திரனுடைய தைரியத்தை நீனைக்கவும் முடியுமா?

பிறகு கோஸல ராஜ்யத்திற்குத் தெற்கில் போய்க்கொண்டிருக்கையில், கங்காநதிக்கரைக்கு வந்தார்கள். அது ஸ்வர்க்கம், பூமி, பாதாளமென்ற மூன்று லோகங்களிலும் ஓடும் நதி; அதன் ஐலம் சுத்தமாயும் பாசி இல்லாமலும் இருக்கும்; ஸகல பாபங்களையும் போக்கக்கூடியது; ரிஷிகளால் எப்பொழுதும் தேடப்பட்டது; பல அழகான ஆசிரமங்கள் அதன் கரையில் கட்டப்பட்டிருந்தன. அதன் மடுக்களில் ஐலக்கிரீடை செய்ய அப்ஸரஸ்கள் அந்தந்த காலங்களில் வருவார்கள். தேவர்கள், தானவர்கள், கந்தர்வர்கள், கின்னரர்கள், கந்தர்வ பத்தினிகள் அதிகமாக வளிக்குமிடம் அது. தேவதைகள் விடையாடும் அழகான மலைகளையும், தோட்டங்களையும் முடையது. தேவதைகளைப் பூஜிக்க இந்நிலுள்ள புஷ்பங்களை ஸ்வர்க்கம் முதலிய லோகங்களுக்குக் கொண்டுபோவார்கள். அதின் ஐலம் கற்பாறைகளில் விழும் ஓசை, ஒரு அழகுள்ள பெண் கைக் கொட்டிச் சிரிப்பதுபோலிருக்கும்; அதில் மிதக்கும் நுரை அவ னுடைய புன்சிரிப்பைப் போன்றது. மேடுபள்ளங்களில் ஐலம் விழுந்து ஓடும்பொழுது அது அவனுடைய கறத்த பின்னலைப் போலிருக்கும்; அதில் நீர்ச்சுழல்கள் இருந்தன. வெகு ஆழமான இடங்களில் ஓடும்பொழுது மிருதங்கத்தின் ஓசையைப்போல் வெகு கம்பீரமாகவும், கற்பாறைகளின்மேல் ஓடும்பொழுது இடியின் சப்தத்தைப்போல பயங்கரமான ஓசையுடனும் இருந்தது. அதில் ஸ்நானம் செய்யும் தேவதைகளால் பிரகாசித்தது. மலர்ந்த கரு நெய்தல் புஷ்பங்கள் சில இடங்களில் அடர்ந்திருந்தன. சில இடங்களில் விஸ்தாரமான மேடுகளும், சில இடங்களில் பளபளப்பான மணல் திட்டுகளும் இருந்தன. சில இடங்களில் அன்னங்களும் சக்கரவாகங்களும் நீர்க்காக்கைகளும் ஸந்தோஷத்தால் மதம் கொண்டு கூர்சலிட்டன. சில இடங்களில் கரையிலுள்ள மரங்கள் அதற்கு மாலை போட்டதுபோல் தோன்றின. மலர்ந்த நீலோத்பலங்களும் தாமரைகளும் ஆம்பல்களும் செங்கழுநீர்களும் சிற்சில இடங்களில் ஐலத்தை மறைத்தன. புஷ்பங்களிலுள்ள தூளிகள் பரவிச் சிலவிடங்களில் மதங்கொண்டதுபோல் சிவந்திருந்தது. சில

இடங்களில் கொஞ்சம்கூட அழகின்மீது ஸ்படிகத்தைப்போல் சுத்தமாக பிரகாசித்தது. அதன் பக்கத்திலுள்ள காடுகளில் திக்கணுங் ணும் தேவதைகளுக்கு வாகனமான யானைகளும் மதயானைகளும் வீதிட்டுக்கொண்டிருந்தன. பழங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் துளிர்களாலும் அடர்ந்த கொடிகளாலும் பழிகளாலும் பிரகாசித்தது. ஓர் உத்தம ஸ்திரீ தன் அழகிற்கெற்ற அலங்காரங்களைச் செய்து கொண்டு விளங்குவது போலிருந்தது. முதல்களும் நீர்க் குரங்குகளும் பாம்புகளும் அதன் ஐலத்தில் டிடந்தன. மஹாவிஷ்ணுவின் திருவடிகளில் பிறந்து, சிவபிரானுடைய சண்டியினின்றும் இறங்கி ஸ்முத்திரராஜனுக்குப் பார்வையாக, பாபலேசமுமின்றி, பிறகு டைய பாபத்தை நாசம் செய்யும் அந்தத் தேவ் வநதியின் கரையில் சிருங்கிபேரபுரமென்ற இடத்தில் நோக்கி ராமலக்ஷ்ணர்களும் ஸீதையும் போனார்கள். அந்தப் புண்ய நதியைப் பார்த்து ராமன், "ஸுமந்திரரே! ரதத்தை நிறுத்தும். இன்று இங்கே இருப்போம். அநேகம் பழங்கள் காய்கள் தளிர்கள், புஷ்பங்களுடன் கங்கைக் கரையில் ஒரு பெரிய புங்கைமரம் காணப்படுகிறதல்லவா? அதன் அடியில் தங்குவோம். தேவ தானவ கந்தர்வ மனுஷ்ய மிருக பழிகளைங்களால் போற்றப்படும் இந்தப் புண்ய நதியைத் தரிசிப்போம்" என்றார். ஸுமந்திரர் அப்படியே ரதத்தை அங்கே ஓட்டிக் கொண்டுபோய் நிறுத்தி, அவர்கள் ரதத்திலிருந்து இறங்கியவுடன் குதிரைகளை அவிழ்த்துவிட்டு, மரத்தடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் ராமனுக்கருகில் வணக்கமாய்க் கைகூப்பி நின்றார்.

அந்த தேசத்திற்கு அரசனான குகன் ராமனுக்கு உயிர்த் தொழன்; வேடர் ஐராவியில் பிறந்தவன்; மஹா பலசாலி. ராமன் தன் தேசத்திற்கு வந்திருப்பதை அறிந்து, வயதுசென்ற மந்திரிகளோடும் பந்துக்களோடும் ராமனைத் தரிசிக்க வந்தான். ராம லக்ஷ்ணர்கள் அவன் வருவதைத் தூரத்திலேயே கண்டு எழுந்து எதிர்கொண்டு உபநித்தார்கள். ராமன் தபஸ்விகளின் வேஷத்தை தரித்ததைத் கண்டு வெகு துன்பமடைந்து, எல்லையற்ற பிரியத் துடன் அவரைக் கட்டியடித்தது. "ராமா! உனக்கு அயோத்யை எவ்வளவு ஸ்வாதீனமோ அப்படி இந்தத் தேசமும் என்று நீனைக்கவேண்டும். உயர்ந்த இத்தகைய அதிவி எவனுக்குக் கிடைப்பான், நான் உன் அடிமை. கட்டளைப்படி நடக்க சித்தமாக இருக்கிறேன்" என்று கூறி அர்க்கியபாத்தியங்களால் உபசரித்தான்; இனிய பலவித மாம்ஸங்களையும் ஆஹார பதார்த்தங்களையும் கொண்டு வந்து வைத்தான். "மஹா பலவானே! இங்கே சேஷமமாய் வந்து சேர்ந்தீர்களா? இந்தக் காடு முழுவதும் உங்களுடையது. நாங்கள் உங்களுடைய வேலைக்காரர்கள்; நீங்கள் எங்களைப் போஷிப்பவர்கள். இங்கு நடக்கும் ஸகலவித ஆஹாரங்களையும் வாஹனங்களையும் ஆஸனங்களையும் குதிரைகளுக்கு வேண்டிய

30 னுடைய பாணத்திற்கு முன் நிற்கமுடியுமா? அந்த மஹா வீரன் ஸீதா தேவியுடன் தரையில் புல்லின்மேல் ஸுகமாகப் படுத்துத் தூங்கும் கோரத்தைப் பார்!

35 இவரைப் புத்திரனாக அடைய மஹாராஜா காயத்ரி முதலிய மந்திரங்களைக் கோடி கோடியாக ஜபித்தார்; இந்திரியங்களை அடக்கி, கிருச்சரம் சாந்திராயணம் முதலிய கடுமையான வீரதங்களை வெகுகாலம் அனுஷ்டித்தார். வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட யாக யக்ஞங்களை ஒன்றுவிடாமல் பலமுறை செய்தார். இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு, அறுபதாயிரம் வருஷங்களுக்குப் பிறகு தன்னைப் போன்ற ஒரு அருமைக் குழந்தையைப் பெற்றார். அவளையும் ராஜ்ய யந்தைவிட்டு வளத்திற்குத் துரத்தின பிறகு அவர் பிழைத்துமிருப்பாரா? இந்தப் பூமிதேவியே நாதனில்லாமல் விதவையானான் என் பதில் ஸந்தேகமில்லை. மஹாராஜாவின் அந்தப் புரத்திலிருக்கும் ஸ்திரீகள் தேகத்தில் சக்தியிருக்கும் வரையில் கதறி, சிரமத்தால் மேல்மறந்து இப்பொழுது படுத்துத் தூங்குவார்கள். இனிமேல் யாதொரு சப்பதும் இல்லாமல் ஓய்ந்திருக்கும்.

45 கௌஸல்யையும் என் தாயும் மற்ற ராஜ்யத்தினிகளும் மஹாராஜாவும் இதற்குள் உயிரை விட்டிருப்பார்கள். அப்படி இல்லா விட்டாலும் இன்று சாத்திரிக்குமேல் பிழைத்திருக்க மாட்டார்கள். ஒருவேளை சத்திரங்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆசையால் என் தாய் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் இருக்கலாம். வீர சிகாமணியைப் புத்திரனாகப் பெற்ற கௌஸல்யை அப்படி உயிரை வைத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டாளே! அதை நினைக்கும்பொழுது எனக்குத் தாங்கமுடியாத துக்கமுண்டாகிறது. லோகத்திலுள்ள வர்களுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த அயோத்யையிலுள்ள ஜனங்கள் யாவரும் மஹாராஜாவிடத்தில் மிகுந்த பிரீதி வைத்தவர்கள். அவருக்கு மரணம் நேரிடாததைக் கேட்டால் துக்கம் தாங்காமல் உயிரை விடுவார்கள். ராமன் அவருக்கு மூத்த புத்திரர்; ஸகல உத்தம குணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்; எங்கள் நால்வரிலும் அவருக்கு மிகவும் அருமைபானவர். அவரைப் பார்க்காமல் அரசனுடைய தேகத்தில் பிராணைகள் நிற்குமா? அவர்

60 இறந்தபிறகு கௌஸல்யை உயிரோடிருப்பாளா? கௌஸல்யை இறந்தபிறகு என் தாய் பிழைத்திருக்கமாட்டாள். 'நமக்கு இவ்வளவுநாள் கழித்து ஓர் அருமைக் குழந்தை பிறந்தது; யாதொரு அபாயமும் இன்றி வளர்ந்தது; நல்ல குலத்தில் விவாகமாயிற்று; இனிமேல் இந்த ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொள்வான்; நாம், கவலை யற்றிருக்கலாம்' என்று மேலும் மேலும் பெருகும் கோரிக்கை கௌஸல்யாள் வினாவி, இனிமேல் பிழைத்திருக்க யாதொரு காரணமு யில்லாமல் அரசர் உயிரை விடுவார். இந்தப் பதினான்கு வருஷங் களுக்குப் பிறகாவது ராஜ்யத்தை ராமனிடத்தில் ஒப்புவித்து, ஸந்தோஷப்படலாமோ என்றால், அவ்வளவு காலம் அவர் புத்திர

70 லோகத்தைத் தாங்குவாரென்று தோன்றவில்லை. அப்பொழுது அருகிலிருந்து அவருடைய உத்தரகிரியைகள் யாவற்றையும் செப்ப வர்களே புண்ணியாத்மாக்கள்; எங்களுக்கு அந்தப் பாக்கியமில்லை.

75 "ஆஹா! அயோத்தியைப்போல் அழகான நகரம் இந்த பிரபஞ்சத்திலுண்டா? நேர்த்தியாக அமைக்கப்பட்ட நாகர்த்தி களையும், கோணலின்றி அழகாகப் போடப்பட்ட வீதிகளையும், தன வான்களின் வீடுகளையும், அரசர்களின் அரண்மனைகளையும், நந்த வனங்களையும், பூத்தோட்டங்களையும், மரச்சோலைகளையும் நினைக் கும்பொழுது துக்கம் மேலிடுகிறது. நிகரற்ற அழகுவாய்ந்த வேளிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, உத்தமமான யானை, குதிரை, ரதங்க ளால் நிறைந்து, மங்கள வாதியங்கள் கொஷிக்க தேகவியாதி மனோவியாதியில்லாத பிராணிகளால் விளங்கி, தேவாலயங்களில் அடிக்கடி நடக்கும் உத்தமங்களாலும், வீடுகளில் நேரும் மங்கள காரியங்களாலும் பிரகாசித்துக்கொண்டு, ஸகல ஸௌக்கியத்திற்கும் நேஷமத்திற்கும் ஸுகத்திற்கும் இருப்பிடமான அயோத்யை யில் வளிக்கப்பெற்றவர்கள் மஹாபாக்கியசாலிகளென்று சொல்லவும் வேண்டுமா? நாங்கள் வளவாஸம்செய்து திரும்பிவரும் வரையில் மஹாராஜா பிழைத்திருப்பாரா? மஹா தர்மாத்மாவான அந்த மஹாத்மாவை நாங்கள் பாசப்போமா? என் தமையன் செய்த பிரதிக்கொப்புடி வளவாஸம் யாதொரு அபாயமுமின்றி முடிந்து, அரசனுடைய பிரதிக்கொழும் நிறைவேறி, நாங்களெல்லோரும் 90 சேர்ந்து அயோத்யையில் பிரவேசிப்போமா!" என்று இப்படி லக்ஷ்மணன் பிரலாபித்துக்கொண்டிருக்கையில் பொழுதும் விடிந் தது. அரசனிடத்திலும், ராஜ்யத்தினிகளிடத்திலும், ராமனிடத் திலும் லக்ஷ்மணன் வைத்த மிகுந்த பிரீதியால் இப்படி நீஜத்தைச் சொல்லி வருத்தப்படுவதைக் கேட்டுக் குறையுக்கும் துக்கம் மேலிட்டது. தாங்கமுடியாத ஜ்வரத்தால் தவிக்கும் யானையைப்போல் கண்களில் நீர் பெருகத் துக்கித்தான் குறன்.

ததா¹ ஹி ஸத்யம் ப்ரஹ்மி ப்ரஜாஹிதே
நரேந்த்ர புத்ரே குருணௌஹ்ருதா² த்³ குஹ: |
முமோச பா⁴ஷ்பம் வ்யஸநாபி⁵ யீடி⁶தோ
ஜ்வராதுரோ நாக⁷ இவ வ்யதா⁸ துர: | (27)

ஸர்க்கம் 52

ராமன் கங்கையைத் தாண்டினது

ப்ரபு¹தாயாம் து ஸர்வீயாம் ப்ருதுவிகா மஹாயஸா : |
உவாச ராம: ஸௌயீதிரிம் வக்ஷமணம்ஸு²ப³வக்ஷணம் (1)

பொழுது விடிந்தவுடன் மஹா கீர்த்திசாலியும் மஹா குரணு மான ராமன், "குழந்தாய், லக்ஷ்மண! அருணோதய காலமாயிற்று;

5 ராத்திரி முடிந்தது. இதோ பார்; கருங்குயில்கள் கூவுகின்றன. காட்டிலி
 ருக்கும் மயில்களின் சப்தம் நாம் நகரத்தில் வளர்க்கும் மயில்களின்
 சப்தத்தைவிட கம்பீரமாக இருப்பதைக் கவனித்தாயா? கங்கையின்
 வேகத்தையும், அகலத்தையும் பார்த்தால் ஓடவில்லாமல் இதைத்
 தாண்ட முடியாதென்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் அதற்கு வேண்டிய
 ஏற்பாடுகளைச் செய்" என்றார். லக்ஷ்மணன் ஸுமந்திரரையும்,
 10 குகனையும் அழைத்துவந்து ராமனுடைய கட்டளைையைத் தெரிவித்
 தார். அப்படியே செய்கிறேனென்று குகன் தலைவணங்கி, தன் மந்
 திரிகளை அழைத்து, "சீக்கிரத்தில் கங்கையைத் தாண்டக்கூடிய ஒரு
 நேரத்தியான ஓடம். இறங்கும் துறையில் தயாராக இருக்கட்டும்.
 அது உறுதியான துடுப்பு சக்களின் முதலிய கருவிகளுள்ளதாயும் நிற
 மையுள்ள மா லுமியால் நடத்தப் பட்டதாயும் இவர்கள் அசையா
 15 மல் ஸுகமாகப் போகக்கூடியதாயும் இருக்கட்டும்" என்று உத்தர
 விட்டான். அவர்கள் அப்படியே செய்து அவனுக்குத் தெரிவித்தார்
 கள். பிறகு குகன் கைகப்பி வணக்கமாய், "ராம! தங்கள் உத்தர
 வுப்படி நேரத்தியான ஓடம் வித்தமாக இருக்கிறது. இனிமேல் தங்
 20 களுடைய கட்டளை என்ன? இந்த வேகமான நிறைய வெகு சீக்கிர
 ரத்தில் தாண்டலாம். ஓடத்தில் ஏறும்படி, பிரார்த்திக்கிறேன்"
 என்றார். ராமன் "நீ இவ்வளவு செய்ததே போதும். மண்வெட்டி
 கூடை ஆண்டாயாபரணங்கள் ஆயுதங்கள் முதலிய ஸாமான்களை
 ஓடத்தில் வை" என்றார். பிறகு ராம லக்ஷ்மணர்கள் கவசம்
 25 தரித்து அம்பறைகளையும் சுத்திகளையும் கட்டி, இறங்கும் துறையை
 நோக்கி நடந்தார்கள்.

அப்பொழுது ராமன் ரதத்தை விரும்பாததைப்பார்த்து, ஸுமந்
 திரர் தலைவணங்கிக் கைகப்பி "ஸ்வாமி! நான் என்ன செய்யலாம்?
 எனக்கென்ன உத்தரவு?" என்றார். ராமன் அவரை வலது கையால்
 தொட்டு "ஸுமந்திரரே! அநிசீக்கிரத்தில் வெகு ஜாக்கிரதையாக
 30 மஹாராஜாவிடத்திற்குத் திரும்பிப்போம். அவருடைய உத்தரவால்
 நாங்கள் இதுவரையில் ரதத்தில் வந்தோம். இனிமேல் ரதத்தை விட்
 டுக் கால்நடையாக வளத்திற்குப் போவோம். ஆகையால் நீர் இவ்
 விடத்திலேயே நிற்கலாம்" என்றார். தன்னை அயோத்யைக்குத்
 திரும்பிப் போகும்படி உத்தரவு கொடுத்ததுப்பினைதை அறிந்து
 35 ஸுமந்திரர் வெகு துக்கத்துடன், "ஸ்வாமி! தாங்கள் ஸீதையோடும்
 லக்ஷ்மணனோடும் அல்ப மனுஷ்யர்களைப் போல் இப்படி வளத்தில்
 வளர்க்கும்படி நேர்ந்ததில் எவருக்காவது ஸம்மதமுண்டா? தங்க
 ளுக்கே இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் நேர்ந்ததைப் பார்த்தால் பிரஹ்ம
 சரிய விரதம் அனுஷ்டிப்பதில் வேதாந்யபனம் தயை நீதி இவைகளில்
 40 யாதொரு பிரயோஜனமும் இருப்பதாய் எனக்குத் தோன்றவில்லை.
 அப்படி யிருந்தால் ஸகல உத்தம லக்ஷணங்களும் பொருந்திய தங்க
 ளுக்கு அந்தப் பயன் ஏன் கிடைக்கவில்லை? மஹாவிஷ்ணு மூன்று
 அடிகளால் மூன்று லோகங்களையும் அளந்ததுபோல், தாங்கள் லக்ஷ்

மணனோடும் ஸீதையோடும் வளத்தில் வளிப்பதால் மூன்று லோகங்
 களையும் ஐயித்து நிகரற்ற சீர்த்தியை அடையப் போகிறீர்கள். தங்க
 45 ளுக்கு அபிஷேகம் நடந்து நாங்களெல்லோரும் ஸுகமாக வாழ்வோ
 மென்று முதலில் நினைத்தோம்; அந்த எண்ணம் சிறைவேறாமல்
 கையேசி எங்களை ஏமாற்றினான். ஜனங்களை வளத்திற்கு அழைத்
 துக் கொண்டு போவதுபோல் காட்டில் தூங்கும்படி செய்து
 அவர்களுக்குத் தெரியாமல் வளத்திற்கு வந்து விட்டீர்கள்;
 50 அந்த விஷயத்தில் தங்களால் ஏமாற்றப்பட்டார்கள். என்னை
 யாவது கூடவரும்படி அனுக்ரஹம் செய்வீர்களென்று நம்பியிருந்
 தேன்; வரக்கூடாதென்று இப்பொழுது கண்டிப்பாய் தடுத்துவிட்
 டீர்கள். இந்த விஷயத்திலும் தங்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டேன்.
 எல்லாவிதத்தாலும் நாங்கள் கெட்டோம். இதுவும் போதாதென்று
 55 மஹாபாபியான கையேயின் கையில் எங்களைக் கொடுக்கப் போகி
 றீர்கள். நாங்கள் துக்கத்தையே அனுபவிக்க வேண்டுமென்று ஏற்
 பட்டது" என்றார். இப்படித் தன் உயிருக்கு ஸமமான ராமனை இனி
 மெல் பார்ப்பது அரிதென்று முடிவு செய்து ஸுமந்திரர் துக்கம் தாங்
 60 காமல் வெகு நேரம் வரையில் வாய்விட்டு அழுதார்.

அழுகையை நீறுத்தி ஆசமனம் செய்து சுத்தரான பிறகு ராமன்
 அவரைப் பார்த்து "இஷ்வாகு வம்சத்தரசர்களுக்கு உம்மைப்
 போன்ற மித்திரன் கிடைப்பது அரிது. மஹாராஜா என்னைப்பற்றி
 வருத்தப்படாமலிருக்கும்படி செய்து உமது கட்டமை சக்கரவர்த்தி
 65 மிகவும் வயது சென்றவர்; இதுவரையில் அகண்டமான ராஜ்யத்தை
 ஆண்டு வந்தவர்; ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவித்தவர்;
 அவருடைய மனோரதங்களெல்லாம் வியர்த்தமாயின; இந்த
 ஸமயத்தில் கொடிய புத்திரசாகம் நேர்ந்திருக்கிறது; ஆகையால்
 உம்மை இவ்வளவு எச்சரிக்கை செய்கிறேன். நமக்குப் பெரி
 70 யோர்களையும் பிரபுக்களையும் நாம் அவர்கள் இஷ்டப்படியே
 அனுசரிக்க வேண்டியதெயொழிய, அவர்களை நம்முடைய வழியில்
 கட்டுப்படுத்தித் திருப்ப முடியாது. ஆகையால் சக்கரவர்த்தி
 கையேயிக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுவதற்காக எதைக்
 கட்டளைபிட்டாலும் அதைத் தாமதிக்காமல் உடனே செய்ய
 75 வேண்டியது. 'பிரிதியாலாவது கோபத்தாலாவது அவர்கள்
 எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அதை ஒருவனும் தடுக்கக்கூடாது'
 என்பதற்காகவே அவர்கள் அரசர்களென்றும் மற்றவர்களை ஆளு
 கிறார்களென்றும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சக்கரவர்த்திக்கு வெறுப்பு
 உண்டாகாமலிருக்கும்படிக்கும் துக்கத்தால் அவர் வாடாதபடிக்கும்
 80 நடந்துகொள்ளும். அவர் நம் ஸீலோர்க்கும் அரசர்; மிகவும் வயது
 சென்றவர்; இந்திரியங்களை அடக்கினவர்; உத்தம குணங்களால்
 அலங்கரிக்கப்பட்டவர்; இது வரையில் துக்கத்தை அனுபவிக்காதவர்.
 அயோத்யையில் வளிக்க முடியவில்லையென்றும் காட்டில் வளிக்

- 85 கும்படி. கோட்டேதே என்றும் நானுவது லக்ஷ்மணனாவது லீதை யாவது வருத்தப்படுகிறோமென்றும் நினைத்துத் தாங்கள் வருத்தப் படக்கூடாது. பதினான்கு வருஷங்கள் முடிந்த பிறகு நாங்கள் வெகு சீக்கிரமாகத் தங்களைத் தரிசனம் பண்ணுகிறோம்" என்று நான் நமஸ்காரம்செய்து விட்டுப்பாணம் செய்துகொண்டதாக அரசரிடம் தெரிவிக்கவேண்டும். பிறகுஎன்தாயையும் அவனுடன் இருப்பவர்களை யும் கைகேயியையும் நான் நேமம் விசாரித்ததாகச் சொல்லும். உத்தம புருஷனுள் லக்ஷ்மணனும், லீதையும் நானும் கௌஸல் யியின் பாதங்களில் நமஸ்கரித்ததாகச் சொல்லும். பரதனைச் சீக்கிரமாக வருவித்து அரசனுடைய இஷ்டப்படி அவனுக்கு யௌவ ராஜ்ய அபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்தால் என்னைவிட்டுப் பிரிந்த துக்கம் நீங்குமென்றும், நான் சொன்னதாக அரசரிடத்தில் மறுபடியும் சொல்லும். பரதனிடத்தில் 'சீ மஹாரா ஜாவை எவ்வளவு பக்தியோடும், மரியாதையோடும் நடத்துகிறாயோ அப்படியே ராஜ்ய பத்தினிகளிடத்திலும் பேதலில்லாமல் நடக்க வேண்டும். உன் தாயான கையேயி உனக்கு எப்படியோ அப்படியே சத்ருக்களுடைய தாயான ஸுமித்திரையும் என் தாயான கௌஸல் யையும் உன்னுடைய மரியாதைக்கு உரியவர்கள். நமது பிதாயின் இஷ்டப்படி யுவராஜாவாக ஆண்டவரும் சீ இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும் ஸுகந்தையும், சிரேயஸையும் ஸுலபமாக ஸம்பா திக்கவாம்' என்று சொல்லும்" என்றார்.
- 105 இப்படி ராமன் ஸுமித்திரைத் திரும்பிப் போகும்படி உத் தரவு கொடுத்தார். அவர் துக்கம் மேலிட்டு ராமனிடத்தில் பால்யம் முதல் பழகிய காரணத்தால் "நான் சில விஷயங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்; அவை உபசாரமாகச் சொல்வதல்ல. நான் தங்க ளுடைய ஸேவகனென்பதை மறந்து இவ்வளவு தைரியமாகச் சொல்லத் துணிந்ததற்கு தங்கனிடத்தில் நான் வைத்திருக்கும் பீரீதியும் பந்தியுமே காரணம்; இதை அறிந்து என்னை மன்னிக்க வேண்டும். ஒருவன் வெகு அருமையாக வளர்த்துவந்த ஓரே புத்திர னைப் பறிகொடுத்துத் தவிப்பதுபோல், தாங்களில்லாமல் துக்கப்படும் அயோத்யையில் நான் ஒன்றியாக எப்படிப் போவேன்? இந்த ரதத்தில் தங்களுடன் என்னைப் பார்த்த ஐனங்கள் தாங்களில்லா மல் நான் மாத்திரம் இந்த ரதத்தில் திரும்பி வருவதைப் பார்த்தால், துக்கத்தால் ஊறுதயம் வெடித்து இறப்பார்கள். யுத்தத்தில் தலைவன் இறந்து, அவனுடைய ரதத்தில் ஸாரசி மாத்திரம் இருக்கக் கண்டால் அவனுடைய ஸைன்யம் எப்படிச் சிதறிப்போகுமோ அப்படித் தாங்களில்லாத இந்த ரதத்தைப் பார்த்தால் தங்களுடைய குடிகள் எய்திப்போவார்கள். தாங்கள் வெகுதூரத்திலிருந்தாலும் அவர்கள் எதிரிவிருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதே எண்ணத் தால் நான் உறக்கத்திலும் அவர்களுக்குக் கவனமில்லை. தாங்கள் நகரத்திலிருந்து வெளியில் வரும்பொழுது அவர்கள் பட்ட பாத்

- டைப் பார்த்திருக்கலாமே. அவர்களுடைய துக்கத்தையும், மனக் குழப்பத்தையும் வர்ணிக்க முடியுமா? தாங்கள் புறப்படும்பொழுது ஐனங்கள் பெருங்கூச்சலிட்டதைக் கேட்கவில்லையா? இப்பொழுது தாங்களழிவில்லாமல் நான் மாத்திரம் திரும்பிப்போனால் அவர்களின் அழகை நூறு மடங்கு ஆகுமே. கௌஸல்யையிடத்தில் நான் என்ன ஸமாசாரத்தைச் சொல்வேன்? 'தங்கள் புத்திரனை அம்மான் வீட்டிற்குக் கொண்டு போய் விட்டேன்; தாங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்' என்று சொல்லலா? அப்படியிரியமான வார்த்தையைச் சொன்னால் அது பொய்யாகும்; பொய்யைச் சொல்லலாமா? அல்லது உங்களுடைய புத்திரனை நான் காட்டிற்குக் கொண்டுபோய் விட்டு வந்தேன்' என்று உண்மையைச் சொன்னால் ராஜ்யத்தினி துக்கத் தால் உடனே உயிரை விடுவான். அப்பொழுது என்ன செய் வேன்? ஆகையால் ஒன்றும் சொல்லாமலிருப்பதே நலம்.

- நான் திரும்பிப்போக ஸம்மதித்தாலும் இந்தக் குதிரைகள் திரும்பிப்போக ஸம்மதிக்காது. தங்கனையும் லீதையையும் லக்ஷ்மண னையும் இதுவரைதிலும் கொண்டு வந்த இந்தக் குதிரைகள் தாங்க ளில்லாத ரதத்தை இழுக்கவே இழுக்காது. ஆகையால் தாங்க ளில்லாமல் நான் அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போக முடியாது. என் னையும் தங்களுடன் வனத்தில் வாரிக்கும்படி உத்தரவு செய்ய வேண்டும். நான் இவ்வளவு பிரார்த்தித்தும் தாங்கள் என்னைக் கைவிட்டால் அந்த ஊணத்திலேயே நான் ரதத்துடன் அக்னியில் விழுந்து பிரானனை விடுவேன். வனங்களில் தங்களுடைய தவத் துக்கு விசேதம் செய்யும் ஐந்துக்களை இந்த ரதத்திலிருந்தே தடுப் போன். பட்டாபிஷேகத்திற்குப் பின் தங்களுக்கு ரதம் செலுத்தும் கைக்கரியம் எனக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்ற எனது ஆசை நிறை வேறவில்லை. தாங்கள் வனத்தில் வாரிக்கும்போது தங்களுக்குக் கைக்கரியம் செய்யும் பாக்டியத்தையாவது அனுக்கிரமிக்க வேண்டும். காட்டில் எப்பொழுதும் தங்களுக்கு ஸமீபத்தில் இருக்க விரும்புகிறேன். தாங்கள் வனத்தில் வாரிக்கும்பொழுது தங்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதால் இந்தக் குதிரைகளுக்கும் உத்தமகதி கிடைக்கும். காட்டில் தங்களுடனிருந்து தங்களுக்கு ஸகல ஊழியத் தையும் என் தலைநிலைப் பொறுப்பாகச் செய்கிறேன். எனக்கு அயோத்யையும் வேண்டாம். தேவலோகமும் வேண்டாம். மோக்ஷமும் வேண்டாம். பாபிகள் ஸ்வர்க்கத்தில் பிரவேசிக்க முடி யாது. அப்படி மஹாபாபியான நான் தாங்களில்லாமல் அயோத் த்யையில் எப்படி பிரவேசிப்பேன்? தாங்கள் வனவாஸம் செய்யும் வரையில் தங்களுடனிருந்து பிறகு தங்களை இந்த ரதத்திலேயே அயோத்யைக்குக் கொண்டு போகவேண்டுமென்று நான் மிகவும் ஆசைப்படுகிறேன். தங்களுடனிருக்கும்பொழுது பதினான்கு வருஷங் களும் பதினான்கு நிரிஷங்களாகப் பறந்துவிடும். தங்களை விட்டுப் பிரிந்தால் ஒவ்வொரு ஊணமும் ஒரு யுகமாகும். வேலைக்காரர்

களிதத்தில் தங்களைப்போல் விசுவாஸம் வைத்தவர்களுண்டா? என்
யஜமானனுடைய புத்திரனான தாங்கள் வளரிக்குமிடத்தில் நானும்
இருக்க விரும்புவது நியாயமல்லவா? என்னைத் தன்னிஷ்டக்கூடா
170 தென்று பிரார்த்திக்கிறேன். தாங்கள் என்கே யிருந்தாலும் தங்
களுடன் இருக்க நிச்சயித்துவிட்டேன்" என்று பலவிதமாக ஸுமத்
திரர் கெஞ்சிக் கேட்டார்.

ராமன் ஸகஸ்ப் பிராணிகளிடத்திலும் ஸ்வபாவத்திலேயே
கருணையுள்ளவர்; தன்னை அண்டி தன்னைத் தவிர வேறு கதிரில்லை
என்ற வேலைக்காரர்களிடத்தில் விசேஷப் பிரீதியையும் கருணைய
175 யும் வைத்தவர். ஆகையால், "ஸுமத் திரரே! பிரபுக்களிடத்தில்
விசுவாஸம் வைத்தவர்களில் உம்மைப்போன்றவர்களை நான்
பார்த்ததில்லை. உமக்கு என்னிடத்திலுள்ள பிரீதியையும் அறிவேன்.
முக்கியமான காரணங்களில்லாவிட்டால் உம்மை அயோத்யைக்குத்
180 திரும்பிப் போகச் சொல்லுவேனா? நீர் அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்
போனவுடன், 'ராமன் வனத்திற்குப் போய்விட்டார்' என்று
கைகேயிக்கு நிச்சயமுண்டாகும். அதனால் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை
அடைந்து தர்மாத்மாவான சக்கரவர்த்தியைப் பொய்யராக எண்ண
மாட்டார்; பரதனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கும்; அப்பொழுது கைகேயி
185 யின் மனோரதங்கள் கிறைவேறும். இந்தக் காரியம் முதலில் முடிய
வேண்டியது. ஆகையால் நீர் அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போம்.
நான் சொல்லி யனுப்பின வார்த்தைகளை அவர்களிடத்தில் சொல்
லும்" என்று அவரைப் பல முறை ஸமாதானம் செய்தார்.

பிறகு குகளைப் பார்த்து, "தோழா! நான் இங்கேயே வளிக்க
வேண்டுமென்று நீ விரும்புவது ஸரியல்ல; இவ்விடத்தில் ஜனக்
190 கூட்டம் அதிகம்; நான் ஆசிரமத்தில் அவஸியம் வளிக்கவேண்டும்
என் பிதாவின் ஆக்ஷேபம் அப்படியே. 'பதினான்கு வருஷங்கள்
வனரயில் ஜடை மரவுரி மான்தோல்களைத் தரித்துக்கொண்டு தண்ட
காரணயத்தில் வளிக்கவேண்டும்' என்று கைகேயி சொல்லவில்லையா.
காட்டில் வளரிக்கும் தபஸ்விகளுக்குச் சிறப்பைத் தருவதான நிய
195 மங்களை அனுஷ்டித்து, என் பிதாவிற்கும் ஸீதைக்கும் லக்ஷ்மண
னுக்கும் எல்லியற்ற நன்மையை லம்பாதிக்க விரும்பியவனாக சடை
தரிக்கப் போகின்றேன். சிக்கிரம் ஆலம்பாலைக் கொண்டு வா"
என்றார்.

குகன் அப்படியே செய்ய, ராம லக்ஷ்மணர்கள் ஜடையைத்
200 தரித்து வைகாணஸ விதிப்படி வானப்பிரஸ்த தர்மத்தைக் கைக்
கொண்டார்கள். முழுக்காலவரையில் நீண்ட திருக்கைகளுடன்
ஸர்வ லக்ஷணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ராமன் ஜடையைத்
தரித்தார். என்ன கஷ்டம்! அந்த நிலையிலும் ராமலக்ஷ்மணர்கள்
205 மஹரிஷிகளைப்போல் விசேஷ தேஜஸுடன் விளங்கினார்கள். பிறகு
ராமன் குகளை அழைத்து, "தோழா! ஸஸன்யம் பொக்கிஷம்

ராக்ஷாசி மஹாதேஜா: நாவலாரூபிய நாம் தக: |
பிரஹ்மலயத் ஷத்ரவச் சைவ ஜ்ஜாப லிதமாத்மந: ||
பிற ராமனும் ஓடத்திரைக்கொண்டு ஆத்தைக் கடக்கும்போதுதான் வாதோரு அயாவரும் தேரீடவரிக்
பிரஹ்மலயத் ஷத்ரவச் சைவ ஜ்ஜாப லிதமாத்மந: ||

—அயோ. 53 ஸ-78௯.
அயாவரும் தேரீடவரிக்
(பக்கம் 203 பார்க்க.)

கோட்டை தேசம் முதலியவைகளை ஜாக்ரதையாகக் காப்பாற்றி வா" என்று புத்தி சொல்லி அவனுக்கு உத்தரவு கொடுத்து கங்கைக் கரைக்குப் போனார். அங்கே ஓடும் தயாராக இருப்பதைக் கண்டு "லக்ஷ்மண! பயந்த ஸ்வபாவமுடைய ஸீதையை ஓடத்தில் ஜாக்ரதையாக ஏற்றி நீயும் ஏறு" என்றார். ராமனுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்த லக்ஷ்மணனும் அப்படியே செய்தார். பிறகு ராமனும் ஓடத்தில் ஏறிக்கொண்டு, ஆற்றைக் கடக்கும் பொழுது, யாகோரு அபாயமும் நேராமலிருக்க, பிராம்மணர்களும் ஷத்திரியர்களும் ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரங்களை ஜபித்தார். தானும் ஸீதையும் லக்ஷ்மணனும் அந்த நதியில் ஆசமனம் செய்து சாஸ்திரவிதிப்படி அதை பிரீதியோடும் ஸந்தோஷத்தோடும் நமஸ்கரித்தார்கள். பிறகு ஸுமந்திரருக்கும் குகனுக்கும் அவனுடைய வண்பத்திற்கும் அனுமதி கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, ராமன் ஓடத்தில் உட்கார்ந்து அதைக் கடத்தச் சொன்னார்.

210

215

ஓடத்தை வெகு வேகமாக வேலைக்காரர்கள் கடத்திக்கொண்டு போகையில், கல்வையின் நடுவில் அது வந்தபொழுது ஸீதை கைகடப்பி "சக்கரவர்த்தித் திருமகனான என் பர்த்தா வனத்தில் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் வளர்த்துத் தன் பிரதிக்கருையை நிறைவேற்றி என்னோடும் ஸநேஹாதரோடும் திரும்பி அயோத்யைக்கு வரும்படி தாங்கள் அனுக்கிரஹம் செய்யவேண்டும். அப்பொழுது என் இஷ்டப்படி நான் தங்களைப் பூஜிக்கிறேன். தாங்கள் ஸ்வர்க்கம், பூமி, பாதாளம் என்ற மூன்று லோகங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கிறவர்கள். பிரஹ்மலோகத்தில் உண்டானவர்கள்; ஸமுத்திரராஜனுடைய பாரியை; மஹாதேவி; தங்களை நமஸ்கரித்துத் துதிக்கிறேன். என் நாதன் ஷேமமாகத் திரும்பிவந்து ராஜ்யத்தை அடைந்தால் அநேக லக்ஷம் பசுக்களையும், வஸ்திரங்களையும், உத்தமமான அன்னங்களையும் பிராஹ்மணர்களுக்குக் கொடுத்துத் தங்களைத் திருப்தி செய்கிறேன். நான் அயோத்யைக்குத் திரும்பி வந்தவுடன் பலவித மாம்ஸங்களாலும் பல்லாயிரம் கட்டுடங்களாலும், தங்களையும் இங்கே வளரிக்கும் தேவதைகளையும், மணிகர்ணிகை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களையும், காசி முதலிய புண்ணிய ஷேத்திரங்களையும் பூஜிக்கிறேன். புண்ணியாத்மாக்களான என் பர்த்தாவும் அவருடைய ஸநேஹாதரமும் என்னுடன் வளவாணம் செய்துவிட்டு அயோத்யைக்கு ஷேமமாகத் திரும்பிப் போகவேண்டும்" என்று கங்காதேவையைப் பிரார்த்தித்தான். அதற்குள் படகு தென்கரை சேர, உடனே அவர்கள் அதிலிருந்து இறங்கினார்கள்.

220

225

230

235

240

பிறகு ராமன் "இனிமேல் மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத வனத்தில் நாம் தனியாக இருக்கவேண்டும். ஆகையால் ஸீதையை வெகு ஜாக்ரதையாகக் காப்பாற்றவேண்டும். நீ முன்னால் நட; ஸீதை உனக்குப் பின்னால் வரட்டும்; நான் உங்களிருவருக்கும் காலலாகக்

245

கடைசியில் வருகிறேன். இனிமேல் நாம் ஒருவர் ஒருவரைக் காப்பாற்ற வேண்டும். காலம் தப்பியபின் எந்தக் காரியத்தையும் எளிதில் செய்யமுடியாது. வனவாஸத்தின் கஷ்டம் இன்றைக்குத் தான் ஸீதைக்குத் தெரியும். மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாமல், கிராமங்கள் தோட்டங்களில்லாமல், மேடுபள்ளங்களும், ஆழமான குழிகளுமுள்ள காட்டில் இன்றைக்கு பிரவேசிக்கப்போகிறோம்" என்றார்.

அதைக் கேட்ட லக்ஷ்மணன் முன்னால் நடத்தார்; பிறகு ஸீதையும் பிறகு ராமனும் வந்தார்கள். ராமன் கங்கைக்கரையைத் தாண்டி அப்புறம் நடந்துபோவதை ஸுமந்திரர் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். பிறகு வேகு தூரத்தில் சென்று விட்டதால் அவர்கள் கண்ணிற்கு மறைய, துக்கத்தை அடக்க முடியாமல் வாய்விட்டு அழுதார். ராமன் லோக பாலர்களுக்கு மமமான பராக்ரமமுடையவர்; ஸகலப் பிராணிகளின் மனோரதங்களையும் பூர்த்தி செய்கிறவர்; ஆனாலும் மஹாத்மாவானதால் வசதாரண மனுஷ்யரின்போல் பிறருடைய வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு அதிக கஷ்டங்களை அனுபவித்தார். கங்கையைத் தாண்டி, தனதான்யங்களாலும் ஸந்தோஷமுள்ள குடிகளாலும் விளங்கும் மதர்ஸ்ய தேசத்தில் வந்து, அங்கே காட்டுப்பன்றியையும், ரிச்யம், பிருஷதம் மஹாருகு என்ற யாகத்திற்கு உபயோகமான மான்வகைகளையும் கொண்டு அவைகளின் மாம்ஸத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ஸாயல் காலத்தில் ஒரு பெரிய மரத்தினடியில் உட்கார்ந்தார்கள்.

தௌ தத்ர ஹத்வா சதுரோ மஹாம்ருகாத்
வராஹ மருஸ்யம் ப்ருஷதம் மஹாருகம் |
ஆதா'ய மேத்'யம் த்வரிதம் புசி'ஷிதௌ
வாலாய காலே யயதுர் வநஸ்பதம் | (102)

ஸக்கம் 53

ராமன் லக்ஷ்மணனைப் பரிசீலித்தன

ஸ தம் வ்ருக்ஷம் ஸமால்தாய ஸத்த'யாமத்வான்ய பஸ்சிமாம் |
ராமோ ரமயதாம் ஸ்ரீரஷ்ட' இதிஹோவாச லக்ஷ்மணம் | (1)

ஸித்தியாவந்தனம் செய்து போஜனமானவுடன் ராமன், "லக்ஷ்மண! நாம் தேசத்தை விட்டு வெளியில் வந்து வளர்ப்பதில் இதுதான் முதலாவது ராத்திரி. இன்று ஸுமந்திரர் நம்முடனில்லை; நீ அதைப்பற்றி வருத்தப்படக்கூடாது. இன்றுமுதல் ராத்திரிகளில் நாம் விழித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்; ஸீதைையைக் காப்பாற்றும் பாதம் நம்முடையதாயிற்றல்லவா? நாம் கொண்டுவரும் பூங்கனா தும் இலைகளாலும் படுக்கையைப் போட்டு இந்த ராத்திரியை எப்படியாவது கழிப்போம்" என்றார். உத்தமமான படுக்கைகளில்

படுத்த பழக்கப்பட்ட ராமன், வேறுத்தரையில் இலைகளின்மேல் படுத்து, "குழந்தாய், லக்ஷ்மண! இப்பொழுது மஹாராஜா துக்கத்தால் தூக்கம்வராமல் மிகவும் கஷ்டப்படுவார். ஆனால் கைகேயியோ ஸகல ஆசைகளும் நிறைவேறி ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பான். பரதன் வந்தவுடன் ராஜ்யம் அவனுக்கு ஸ்திரமாகக் கிடைக்கவேண்டுமென ஆசையை வைத்து ஒருக்கால் நமது பிதாவைக் கொன்றாலும் கொல்வான். அவரோ இப்பொழுது அநாதை; மிகவும் வயது சென்றவர்; காமத்திற்கு வசப்பட்டவர்; கைகேயியிடத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். நானும் ஸமீபத்திலில்லை. ஐயோ! என்ன செய்வார்? எனக்கு சேர்ந்த கஷ்டத்தையும், தர்மார்த்தங்களை அலக்ஷ்யம் செய்து காமத்தையே விசேஷமாக நமது பிதா நாடியிருப்பதையும் யோசித்தால் தர்மம் அர்த்தமென்ற புருஷார்த்தங்களைக் காட்டிலும் காமமே மேலானதென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

"நமது பிதா செய்ததைப் பார். ஒருவன் எவ்வளவு மூடானாலும் ஒரு ஸ்த்ரீயை ஸந்தோஷப்படுத்த, தன்னிஷ்டப்படி நடக்கும் புத்திரனைக் காட்டிற்றுத் தூத்துவானா? பரதன் தன் பார்வையுடன் தனதான்யங்களால் நிறைந்த கோலை ராஜ்யத்தை ஸுகமாக ஏக சக்ராதிபதியாய் ஆள்வான். தசரதர் இன்றும் எவ்வளவு நாள் இருக்கப்போகிறார்? நானோ காட்டிற்கு வந்துவிட்டேன்; அப்பொழுது இந்த அகண்டமான ராஜ்யத்திற்கு அவன் ஒருவனை அறிபதி. தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் கைவிட்டு எவன் காமத்தையே நாடுகிறானோ அவன் நமது பிதாவைப்போல் துக்கத்தையே அனுபவிப்பான். தசரதரைக் கொல்வதற்கும் என்னைக் காட்டிற்குத் தூத்துவதற்கும் பரதனுக்கு ராஜ்யம் கிடைப்பதற்குமே கைகேயி வந்து சேர்ந்தாளென்று எண்ணுகிறேன்.

"புதிதாக ஐகவரியமும் அதிகாரமும் கிடைத்த கொழுப்பால் அவன் புத்திகெட்டு இப்பொழுதே கௌஸல்யையையும், ஸுமித்திரையையும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களென்று உபத்திரஷிக்க ஆரம்பிக்காமலிருப்பானா? கௌஸல்யை எனக்குத் தாயானதால் என் மூலமாய் கஷ்டப்படுவது நியாயம். ஆனால் ஸுமித்திரை அப்படிக்கஷ்டப்பட நியாயமில்லை. ஆகையால் பொழுது விடிந்தவுடன் தர்மதம் செய்யாமல் இங்கிருந்தே அயோத்யைக்குப் போ. நாம் இன்றும் வேகு தூரம் வந்துவிடவில்லை. நானும் ஸீதையும் தண்டகாரணியத்திற்குப் போகிறோம். கௌஸல்யை நாதனில்லாமல் தவிப்பதற்கு நீயாவது அவனுடனிருந்தால் ஆகரவாக இருக்கும். கைகேயி எதைச் செய்தாலும் செய்வான். ஸீனமான காரியமென்றால், லோகத்தார் வெறுப்பார்களே என்றாவது, அநியாயமென்றால் பாரக்கமாட்டான். தர்மவானான பரதனிடத்தில் அடைக்கலமாக நீ என் தாயை ஒப்புவிக்கவேண்டும்.

கௌஸல்யை பூர்வ ஐன்மத்தில் நாங்கனையும், பிள்ளைகளையும் அடிகமாய் பிரித்திருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தன் புத்திரனை

- 50 விட்டுப் பிரிந்து கஷ்டப்பட நியாயமில்லை. என்னைப் புத்திரனாக அடைவதற்கு எவ்வளவோ சிரமப்பட்டான்; எவ்வளவோ கஷ்டப் பட்டு என்னை வளர்த்தான். மாதாபிதாக்கள் புத்திரனைப் பெறுவ தின் பிரயோஜனம், தங்களுக்குத் தேகத்தில் சக்தி குறையும் போலுது பணிவிடை செய்து தங்களைக் காப்பதற்கேயல்லவா? அப் படி சிரமப்பட்டதின் பயனை அடையவேண்டிய காலத்தில் அவ னுக்கு அதுவும் கைகடாமல் போயிற்றே. என் ஜன்மத்தைச் சுட வேண்டும்? லோகத்தில் எவளும் என்னைப்போன்ற பிள்ளையைப் பெறாமலிருக்கவேண்டும், லக்ஷ்மண! என்னைப் பெற்று வளர்த்த தாய்க்கு நான் செய்யும் உபகாரம் என்னவென்றால் முடிவில்லாத பெரும் துக்கத்தை அவளுக்கு உண்டாக்குவதுதான். இப்படிப்பட்ட புத்திரன் பிறக்காவிட்டால் என்ன கஷ்டம்? லக்ஷ்மண! நமது அரண்மனையில் கௌஸல்யை வளர்த்து வந்த பெண்டினியைப் பார்த்திருக்கிறாயல்லவா? அது தன்னருகிலுள்ள கிளியைப்பார்த்து 'உன் ஜன்ம சத்துருவான பூனியின் காலைக்கொடுத்து' என்று சொல் விக்கொண்டேயிருக்கும், அதைக் கேட்டு கௌஸல்யை மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை அடையலாம். அறிவில்லாத அந்தப் பிராணியால் என் தாய்க்குக் கிடைக்கும் பிரீதியும் என்னால் அவளுக்குக் கிடைக்க வில்லை. கௌஸல்யையின் சத்துருக்களின் காலைக் கடி என்று அது சொல்லும், என்னை அதைவிட எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு அவள் வளர்த்தாள், சத்துருக்கள் அவளை உபத்திரவிற்கும்பொழுது—
- 65 அவள் மனத்திற்கு ஆறுதல் உண்டாகும்படி—அதைத் தடுக்க ஒரு வார்த்தைகூட நான் சொல்ல முடியாமற் போயிற்று.

- அல்ப பாக்கியமுள்ளவளும் புத்திரனிருந்தும் இல்லாதவளும் கிரேசத்தால் வாடினவளுமான கௌஸல்யைக்கு நான் பிள்ளை யாகப் பிறந்தும் என்னால் அவளுக்கு என்னப் பிரயோஜனம்? சோக ளாகாதத்தில் மூழ்கிக் கரை காணாமல் தத்தளிப்பதைத்தவிர வேறல்ல. எனக்குக் கோபம் வந்தால் நான் என் பாணங்கனால் இந்த ராஜ்யத்தையோ அல்லது இந்தப் பூமியையோ ஒருவனாகவே நின்று ஐயித்து வசப்படுத்த முடியாதா? ஆனால் இப்பொழுது என் வீரியத்தை பிரயோகித்தால் அவசியம் தர்மஹானி நேரும், தர்மத்திற்கு நாசம் வரும்வகையில் பலத்தை உபயோகிப்பது கூடாது. 'ராமன் தர்மத்தைவிட்டு அதர்மத்தைக் கைக்கொண்டான்' என்ற வோகாப வாதத்திற்கும் இறந்த பிறகு பரலோகம் கிடைக்காதென்ற பயத் திற்கும் கட்டுப்பட்டல்லவா கம்மா இருக்கிறேன்? இல்லாவிட்டால் இந்த ஷண்மே எனக்கு அபிஷேகம் நடக்காதா" என்று பலவித மாய் அந்த மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத காட்டில் ராமன் தனியாகப் பிரலாபித்துக்கொண்டு கண்ணீர் பெருக மௌனமாக இருந்தார்.
- 75
- 80
- 85

- 90 ஐவாலை அணந்த நெருப்பப்பொறும் அலைகள் ஓய்ந்த ஸமுத் திரத்தைப் போலும் ராமன் பிரலாபித்து முடிந்த பிறகு லக்ஷ்மணன் அவரை ஸமாதானம்செய்ய நினைத்து, "அண்ணா! ஆபுதமெடுத்தவர்

களுக்குள் சிரேஷ்டரே! தாங்கள் வெளியில் வந்துவிட்ட பிறகு அயோத்யை காந்தியற்று, 'சந்திரனில்லாத ராத்திரியைப்போல் பார்க்கவிகாரமாயிருக்குமென்று சொல்லவும் வேண்டுமா? புருஷ சிரேஷ்ட! தாங்கள் இப்படித் துயரப்படுவது தகாது. இதனால் லீதைக்கும் எனக்கும் மிகுந்த துக்கமுண்டாகிறது. ஸகல லோகங் களுக்கும் எப்பொழுதும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கிறவரென்ற பெய ரையும் ஸ்வபாவத்தையும் தாங்கள் பெற்றிருக்க, தங்களுக்குக் கப் பிறர் துக்கப்படலாமா? ஜலத்தில் வளிக்கும் மீனை அதற்குப் பிராணதாரமான ஜலத்திலிருந்து வெளியில் போட்டால் பிழைக் காது. அப்படி நானும் லீதைதும் தங்களைவிட்டு ஒரு நிமிஷம்கூடப் பிழைத்திருக்கமாட்டோம். 'விடியற்காலையில் அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போ' என்று தாங்கள் சொன்னதற்கு என் பதில் இதே. தாங்கள் என்னுடனில்லாவிடில், தசரதர், சத்துருக்களன், ஸுமித் திரை முதலியவர்களையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் பார்ப்பதற்குக்கூட எனக்கு சிறிதேனும் இஷ்டமில்லை" என்றான்.

பிறகு அவர்கள் அந்த ஆலமரத்தடியில் படுக்கைகளைப் போட் டுப் படுக்கத்துக்கொண்டார்கள். லக்ஷ்மணன் இப்படி தன்னிடத்தில் எல்லையற்ற ஸ்நேகத்துடன் மனத்திலுள்ளதை ஒளிக்காமல் சொன் னதை மிகுந்த ஆதரவுடன் ராமன் கேட்டு, பதினான்கு வருஷங்களும் லக்ஷ்மணனோடு காட்டில் வசித்துக்கொண்டு தபஸ்விகளின் தர் மத்தை அனுஷ்டிப்பதாக நிச்சயம்செய்து கொண்டார். மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத காட்டில் ராத்திரியில் குரூரமான ஐந்துக்களின் டுவில் அந்த மஹாபலசானிகள் இருந்தாலும் சற்றும் பயப்பட வில்லை, ஸந்தேகப்படவுமில்லை.

ததஸ்து தஸ்மிந் விஜநே வநே ததீர
மஹாபு'வள ராக'வ வம்ஸ வர்த'நௌ |
ந தென ப'யம் ஸம்'பரம மப்'யுபேயது :
யதை'வ ஸம்'தௌன கி'ரிளாது கோ'சரௌ | (35)

ஸர்க்கம் 54

ராமன் பரத்வாஜரை தரிசித்தது

தேது தஸ்மிந் மஹாய்ருகே உஷித்வா ரஜதீம் சிவாம் |
விமலேப்'யுதி'தே ஸூர்யே தஸ்மாந்' தே'ஸாத் ப்ரதஸ்திரே |

அந்த ராத்திரி ஆலமரத்தடியில் தங்கி விடியற்காலையில் அங் கிருந்து புறப்பட்டார்கள். காட்டிற்குள் துழைந்து, கங்கையும் யமுனையும் சேருமிடமான பிரயாகையை நோக்கிப் போய், பல தேசங்களையும் பல பூமிபாகங்களையும் அதுவரையில் பாராத பல அபூர்வ வஸ்துக்களையும் பார்த்துக்கொண்டு, அங்கே வளிக்கும்

10 ஜனங்களால் உபசரிக்கப்பட்டு அஸ்தமிக்கும்வரையில் பிரயாணம் செய்தார்கள். அப்பொழுது ராமன் "லக்ஷ்மண! பிரயாணகாலம் சுற்றிலும் புகை வெகு தூரம்வரையிலும் ஆகாசத்தில் பரவியிருப்பதைப் பார். அது ஹோமப் புகையாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பிரவாகங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதும் பெரும் சப்தம் கேட்கப்படுகிறதல்லவா? கங்கையும் யமுனையும் சேருமிடத்திற்கு வந்து விட்டோமென்று எண்ணுவீரேன். காட்டு ஜனங்கள் மரங்களை விறகாக்க உடைத்துப்போட்டிருக்கின்றனர். பரத்வாஜரின் ஆசிரம விருஷங்கள் தொலையில் தெரிவதைப் பார்" என்று சொல்லி, 15 சிறிது நேரம் நடந்து அஸ்தமிக்கும்பொழுது இரு நதிகளும் சேருமிடத்தில் பரத்வாஜருடைய ஆசிரமத்திற்கு வந்தார்கள். ஆசிரம மிருகங்களும் பசுதிகளும் வேற்று மனுஷ்யர்களைக் கண்டு ஓடின. மஹாவிஷயத் தரிசிக்க விரும்பிய அவர்கள் ஸாயங்காலம் அக்னி ஹோத்திர வேளையானதால் அது முடியும்வரையில் ஆசிரமத்திற்குச் சற்று தூரத்தில் சிலிரர்கள். ஆசிரமத்திலிருந்து அகல்மாத்தாக வெளியில் வந்த ஒரு சிஷ்யனால் தங்களுடைய வரவை அவருக்குத் தெரிவித்து அவருடைய அனுமதியால் ஆசிரமத்திற்குள் போய், பரத்வாஜர் அக்னிஹோத்திரம் செய்தபின் சிஷ்யர்களுடன் வீற்றிருக்கக் கண்டார்கள்.

25 கடுமையான விரதங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு எப்பொழுதும் பகவானுடைய திருவடிகளிலேயே நாடிய மனமுள்ளவராய் தபோபலத்தால் மூன்று காலங்களையும் அறிந்த அந்த மஹாத்மாவைப் பார்த்துக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்து ராமன், "ஸ்வாமி! நாங்கள் தசரத சக்கரவர்த்தியின் புத்திரர்கள்; நான் ராமன்; இவன் லக்ஷ்மணன்; இவள் ஜனகராஜனுடைய புத்திரி; என் பார்வைய; பதிவிரதை; இவளுடைய பெயர் ஸீதை; தானும் என்னுடன் வனத்தில் வளிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பிரார்த்தித்து வந்திருக்கிறேன். லக்ஷ்மணன் என்னிடத்தில் மிகுந்த பிரீதி வைத்திருப்பதால், என் பிரதா என்னைக் காட்டிற்றுப் போகும்படி ஆக்ராபித்தபொழுது என்னுடையிருக்க 35 வீரும்பித் தானும் வந்திருக்கிறேன்; இவன் பிரதிக்கை தவறாதவன். பிரதாவின் கட்டளைப்படி நாங்கள் வனத்திலிருந்துகொண்டு, பழங்களையும் மிழங்குகளையும் புழித்துக்கொண்டு, பிதிருவாக்கிய பரிபாலன தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க உத்தேசித்திருக்கிறோம்" என்றார்.

40 பரத்வாஜர் அதைக் கேட்டு அச்சம் பாத்யம் முதலிய அநிதிபூணிகளைச் செய்து, ஆஹாசத்திற்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுத்து, படுக்க ஒரிடத்தையும் தந்தார். அவருடைய தபோ மஹிமையால் அங்கிருக்கும் மிருகங்களும் பசுதிகளும் மனிதர்களிடத்தில் பரம விசுவாஸத்தடன் பழகிக்கொண்டிருந்தன. அவைகளும் சிஷ்யர்களும் தம்மைச் சூழ அந்த மஹாவிஷி, "கேடுமமாக வந்தீர்களா?" என்று சொல்லிவிசாரித்தார். "தங்களுடைய அனுக்ரஹத்தால் வந்தோம்"

என்று அவரால் கொடுக்கப்பட்ட ஆணைகளில் அவர்கள் உட்கார்ந்தார்கள். பிறகு மஹாவிஷி "ராம! உன்னையே என் மனத்தில் எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். இவ்வளவு காலம் கழித்தாவது உன்னை இந்த ஆசிரமத்தில் தரிசிக்கக் கிடைத்தது. என் பாக்கியத்தை என்னென்று சொல்வோன்! உன்னை யாதொரு காரணமுமின்றித் தசரதர் காட்டிற்றுத் தரத்தின ஸமாசாரம் என் காதில் விழாதது. கங்கையும் யமுனையும் சேரும் இவ்விடம் புண்ணிய ஸ்தலம், ஜனக்கட்டமில்லை. பார்வையுக்கு அழகாயிருக்கும். நீங்கள் இங்கேயே வளிக்கலாம்" என்றார். ராமன் "ஸ்வாமி! நாங்கள் இங்கே இருந்தால் அயோத்யா ஜனங்கள் எங்களைப் பார்க்க விரும்பி வெகு ஸம்பத்திலிருப்பதால் அடிக்கடி, இங்கே வருவார்கள். ஆகையால் எனக்கு இங்கே வளிக்க இஷ்டமில்லை. ஸுகமாக வளர்க்கப்பட்ட இந்த ஸீதை ஸந்தோஷத்துடன் வளிக்கத் தகுந்த வேறொரு ஆசிரமத்தைப் பார்த்துச் சொல்லிவண்டும். அங்கே மஹ ஜனங்களுடைய வருகை இருக்கக்கூடாது" என்றார்.

பரத்வாஜர், "இங்கிருந்து பத்துரோச (இருபதுமைல்) தூரத்தில் சித்திரக்கடமென்று ஒரு மலையுண்டு. அது கந்தமாதன் பர்வதத்தைப் போன்றது; மஹாவிஷிகள் வளிக்கமுடியும், புண்ய ஸ்தலம்; எங்கே பார்த்தாலும் அழகாயிருக்கும். வானங்களும் கரடிகளும் அங்கே மிகவும் அதிகம். அந்த மலைச் சிகரங்கள், எதுவரையில் தெரியுமோ அதுவரையில் வளர்க்கும் பிராணிகளுக்குப் புண்ணியம் வளம் கிறது. பாபத்தில் மனம் செல்வதேயில்லை. அங்கே பல விஷிகள் வெகு காலம் வரையில் கடுந்தவம் செய்து அதே சீர்த்துடன் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள். அது ஏகாந்தமாகவும் வளிக்கத் தகுந்ததாகவும் இருக்குமென்று எண்ணுவீரேன். இஷ்டமிருந்தால் இங்கேயும் வளிக்கலாம்" என்று பலவித உபசாரங்களால் அவர்களை ஸந்தோஷப்படுத்தினார். அவரோ தர்மங்களை அறிந்தவர்; ராமனிடத்தில் மிகுந்த பக்தி வைத்தவர்.

புண்ணிய கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு அந்த ராத்திரியை அங்கே ஸுகமாகக் கழித்து ராமன் மறுநாட்காலையில் பரத்வாஜரிடத்திற்குப் போய், "ஸ்வாமி! தங்களுடைய ஆசிரமத்தில் நேற்று ராத்திரி ஸுகமாகத் தங்கியிருந்தோம். இனிமேல் தாங்கள் குறிப்பிட்ட இடத்திற்குப் போக எங்களுக்கு உத்தரவு கொடுக்க வேண்டும்" என்றார். அதற்கு மஹாவிஷி, "தேன், பழம், மிழங்குகள் நிறைந்த சித்திரக்கட மலைக்குப் போ. அது நீ இருக்கத்தகுந்த இடம். அங்கே அழகான மரங்கள் நிறைந்த மரச்சோலைகளும் மயில்களும் மாள்களும் யானைகளும் பார்க்கப் பார்க்க ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும். மலைச்சாரல் பள்ளத்தாக்கு காட்டாறுகளையும், பலவிதமாய் சப்பிக்கின்ற கோலமம் சிட்டுக்குருவி முதலியவைகளையும் பார்க்

85 துக்கொண்டு அந்த மலைத் தாழ்வரைகளில் ஆனந்தமாய் வளையுங்கள்" என்றார்.

ப்ரஹ்மருஷ்ட கோயஷ்டிக கோகிலஸ்வதை:
விநாதி¹தம் தம் வஸு²தா³த⁴ரம் பவியம் |
மருகை⁵ஸ்ச மத்தைர் ப⁶ஸு⁷பி⁸ஸ்ச குஞ்சுஜரை:
ஸு⁹ரம்ய மாஸாதீ¹⁰ய ஸமாவஸாப்ரமம் | (44)

ஸர்க்கம் 55 சித்திரகூடம்

உஷித்வா ரஜதீம் தத்ர ராஜபுத்ரா வரித்த¹மெள |
மஹர்ஷிமபி²4 வாதி³யாதீ⁴ஜக்⁵மதுஸ்தம் கிரீம் ப்ரதி | (1)

பிறகு அவர்கள் பரத்வாஜரை பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, அங்கிருந்து சித்திரகூடத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். அந்த மஹர்ஷி அவர்களைத் தன் குழந்தைகளைப் போலெண்ணி, மங்களாசீர்வாதம் செய்து, சிறிது தூரம் வரையில் கூடவந்தார். "ராம! நீங்கள் கங்கையும் யமுனையும் சேருமிடத்திற்குப் போய், அங்கிருந்து காளிநீதி நதிக்கரை வழியாக மேற்கே திரும்பி, அந்த வேகமான ஆற்றைத் தெப்பத்தால் தாண்டங்கள். பிறகு ஒரு பெரிய ஆலமரம் தோன்றும். அதற்கு சியாமமென்று பெயர். அங்கே பல வித்தர்கள் வளிக்கிறார்கள். லீதை அதைக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்துத் தனக்கு வேண்டியவைகளை அங்கே பிரார்த்தித்துக் கொள்ளட்டும். அவன் அதிகமாகக் களைத்திருந்தால் அங்கேயே தங்குங்கள்; இல்லாவிட்டால் அப்புறம் போகலாம். அங்கிருந்து ஒரு குரோசதூரம் போனால் பலாசம் இலந்தை முதலிய மரங்களாலும் அழகிய மூங்கில்களாலும் நிறைந்த ஒரு கறுத்த காடு தோன்றும். சித்திரகூடத்திற்குப் போகும் வழி அதுவே. நான் பல நடவை அந்த வழியாகப் போயிருக்கிறேன். அது மிகவும் அழகான மெல்லிய மணல் படிந்திருக்கும். காட்டுத்தீயின் உபத்ரவம் இருக்காது" என்று வழி காட்டியபின் ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பினார்.

அவரை நமஸ்கரித்து, "அப்படியே செல்கிறோம்" என்று அவரிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு போனார்கள். கொஞ்ச நேரம் சென்றபின் ராமன் "லக்ஷ்மண! பரத்வாஜபகவான் நம்மிடத்தில் மிருகபவைத்தது நாம் செய்த மஹா புண்ணியத்தின் பயனென்றறி" என்று இப்படிப் பேசிக்கொண்டு, லீதையை முன்னிட்டுக் காளிநீதி நதிக்கரைக்கு நடந்து வந்தார்கள். அதன் வேகமான பிரவாகத்தைக் கண்டு, இதை எப்படித் தாண்டுவோம் என்று சற்றுத் தயங்கி யோசித்தார்கள். அப்பொழுது லக்ஷ்மணன் கட்டைகளை வெட்டி, உலர்ந்த மூங்கில்களைக் குறுக்கே வைத்து, கோரைகளால் இறுக்க

கட்டி, அதில் லீதை ஸு¹கமாக உட்காருவதற்கு நீர் கொச்சில்லாவல் முதலிய மரங்களின் கிளைகளை வெட்டி, ஓரிடத்தில் பரப்பினான். அந்தத் தெப்பத்தில் மஹாருபவதியான லீதையை ராமன் கைவாகு கொடுத்து ஐக்கிரதையாக ஏற்றினார். தன் கணவன் தன்னைத் தொட்டு ஏற்றும் பொழுது அவன் சற்று வெட்கமடைந்தான். அவ னுடைய பக்கத்தில் ஆடையாபரணங்களையும் ஆபுதங்களையும் கூட மணவெட்டி முதலியவைகளையும் வைத்து, தாங்களும் ஏறிக் கொண்டு ராஜபுத்திரர்கள் அந்த நதியைத் தாண்டினார்கள். ஆற்றின் நடுவில் போய்க்கொண்டிருக்கும் பொழுது லீதை, "தேவி எங்க னுக்குக் கேமமண்டாகட்டும். என் பர்த்தாவின் பிரதிக்கை நிறைவேறி அவர் அயோத்யைக்குக் கேமமாகத் திரும்பிப்போனால் அநேக மாயிரம் பசுக்களாலும் கன்றுகடங்களாலும் உன்னைப் பூஜிக்கிறேன்" என்று நதி தேவதையைப் பிரார்த்தித்தான். (35)

அங்கிருந்து கொஞ்ச தூரம் நடந்து, கறுத்த இலைகள் நிறைந்து குளிர்ந்த சிழிலைக் கொடுக்கும் சியாமமென்ற ஆலமரத்தடியில் வந்தார்கள். அப்பொழுது லீதை "மஹர்ஷிருஷ்யமே! உனக்கு நமஸ்காரம். என் பர்த்தாவின் பிரதிக்கை நிறைவேறவேண்டும். கேளஸல்யநயையும் ஸு¹மித்திரநயையும் நான் மறுபடியும் பார்க்க வேண்டும் என்று கைகூப்பி பிரார்த்தித்து பிரதக்ஷிணம் செய்தான். அப்படித் தனக்காக வெகு பிரேமையுடன் லீதை வேண்டினதைப் பார்த்து ராமன், "லக்ஷ்மண! லீதைக்கு முன்பாக நட. நான் ஆபுதபாணியாக அவளுக்குப் பின்னால் வருகிறேன். அவன் எந்தப் புவையாவது பழந்தையாவது வேறு எதையாவது வேண்டுமென்றால் அதை உடனே கொண்டு வந்து கொடுக்கவேண்டும்" என்றார். இரண்டு யானைகளுக்கு நடுவில் ஒரு பெண்யானை நடப்பதுபோல் லீதை ராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு நடுவில் போனார். அதுவரையிலும் வளத்தையே பார்த்தவனல்ல; ஒவ்வொரு மரத்தையும் செடியையும் கொடியையும் பூவையும் காட்டி, "இதன் பெயரென்ன; இதன் குணமென்ன?" என்று லீதை ராமனைக் கேட்பான். அழகிய நானாவித மலர்களாலும் பழங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட மரங்களைப் பார்த்து, எது வேண்டுமென்று லீதை சொன்னாலோ அதை லக்ஷ்மணன் உடனே கொண்டு வந்து கொடுப்பான். விசித்திரமாக மணல் பாய்ந்திருக்கும் ஐலத்தையும், அதில் விளையாடும் அன்னம் முதலியவைகளையும் பார்த்து லீதை மிகவும் ஆனந்தமடைந்தான். ராமலக்ஷ்மணர்கள் அங்கிருந்து இரண்டு குரோசதூரம் நடந்து யமுனைக் கரையிலுள்ள காடுகளில் சஞ்சரிக்கும் பல மிருகங்களைக் கொண்டு, அன்று போஜனம் செய்தார்கள். பிறகு அழகிய மயில்களும் குரங்குகளும் நிறைந்த அந்த ரமணியமரீன காட்டில் வேடிக்கையாகச் சற்றுநேரம் ஸஞ்சரித்து, அபூர்வமான விருஷங்களையும் மிருகங்களையும் லீதைக்குக் காட்டிக்கொண்டு, அஸ்தமிக்கும்பொழுது யமுனைக்

70 கரைக்கு அருகிலுள்ள அக்காட்டில் வீதைக்கு இஷ்டமான ஓரிடத்தில் தங்குவதற்கான இடத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர்.

விறகுதய தே பீர்ஹிண பூகீநரதீதே
ஸாபே' வநே வாதரவாரணயுதே |
ஸமம் நதீவப்ரமுபேதய ஸம்மதம்
நீவாண மாஜுகீமுரதீத தீர்ஸநா: ||

(35)

ஸர்க்கம் 56

ப ர் ண ச ா லீ

அதீ ராதீர்யாம் வ்யதீதாயா மவஸுப்த மநத்தரம் |
ப்ரபோ'த'யாமாஸ ஸாநநீர் லக்ஷ்மணம் ரகு'நத்தீத: ||

(1)

10 மறுநாட்காலையில் ராமன் லக்ஷ்மணனை எழுப்பிக் “குழந்தாய்! இந்தவனத்திலுள்ள ஐந்துக்கள் மதுரமாய் சப்தம் செய்வதைக்கேள். நாம் பிரயாணம் செய்யும் காலம் கெடுக்கவிட்டது” என்றார். உடனே லக்ஷ்மணன் தூக்கம் தெளிந்து, வழி நடந்த இளைப்பையும் 5 சோம்பலையும் விட்டெழுந்தார். ஸ்காணம் ஐயம் முதலிய காரணக் காரியங்களை முடித்து, பரத்வாஜர் காட்டிய வழியாகச் சித்திர கூடத்தை நோக்கி நடந்தார்கள். போகும்பொழுது ராமன் “ஸீதே! இந்த பலாசு மரங்கள் வஸந்த காலத்தில் மலர்கள் நிறைந்து 10 கொழுத்து விட்டெளிவதுபோல் நான்கு புறங்களிலும் காணப்படுகின்றன. மலர்ந்த புஷ்பங்களால் நிறைந்த பல்லாதக மரங்கள் பழங்களாலும் இலைகளாலும் பாரம் தாங்காமல் வளைந்திருக்கின்றன. இவைகளை உபயோகிப்பவர்கள் எவருமில்லை. இந்தக் காஷிகளைப் பார்த்துக்கொண்டே ஸுகமாக வெளுகாலம் கழிப்பேன். தேனீக்களால் சேர்க்கப்பட்ட தேன்கூடுகள் ஒவ்வொரு 15 மரத்திலும் இரண்டு மரக்கால்களவு தேனுடையனவாகத் தொங்குவதைப் பார். லக்ஷ்மண! இதோ உதிர்த்த புஷ்பங்களால் போடப்பட்ட மிருதுவான படுக்கைகளையுடைய அழகிய ஓர் இடத்தில் ஓர் நச்சுக்குருவி கத்துவதைப் பார். அதைக் கேட்டு மயில் எதிரொலி செய்கிறது. யானைகளின் கூட்டமுடையதும் பறவைக் கூட்டங்களின் இலையுடையதுமான சித்திரகூடமலையின் உன்னதமான 20 சிகரங்கள் தெரிகின்றன. அதன் அடியிலுள்ள ஸம பூமியில் பரவியிருக்கும் காட்டில் அடர்ந்த மாங்களின் கீழே விநோதமாக ஸஞ்சரிப்போம்” என்று பேசிக்கொண்டு பலவீதமான பழங்களாலும் கிழங்குகளாலும் ருசியுள்ள ஐலத்தாலும் பசுளிகளாலும் 25 மிருகங்களாலும் விளங்கும் அந்த மலைப்பிரதேசத்திற்கு வந்தார்கள் அப்பொழுது ராமன் “குழந்தாய்! இந்த மலை, பார்க்கப் பார்க்க

வெகு அழகாயிருக்கிறது. பலவீத மரங்களும் கொடிகளும் கிழங்குகளும் பழங்களும் சுத்தமான ஐலமும் இங்கே கிடைக்கும். மஹாத் மாக்களான பல ரிஷிகள் இவ்விடத்தில் இருப்பார்கள். நாமும் இங்கே வசிக்கலாம்” என்றார். பிறகு அவர்கள் வால்மீகி மஹரிஷியின் ஆசிரமத்திற்குப் போய் அவரைக் கண்டு நமஸ்கரித்தார்கள். அவர் தன்னிடத்திற்கு வந்த அதிதிகளை விதிப்படி பூஜித்து “உட்காருங்கள்; கேள்மமாக வந்து சேர்ந்தீர்களா?” என்று விசாரித்தார். அதற்கு ராமன் “ஸ்வாமி! நான் தசரத சக்கரவர்த்தியின் புத்திரன் ராமன்; இவன் என் தம்பி லக்ஷ்மணன்; இவன் என் பாரியை வீதை; நாய்க்கீள் பிதாவின் ஆக்களுவால் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் காட்டில் வசிக்க உத்தேசித்து வந்திருக்கிறோம்” என்றார்.

30

35

பிறகு “லக்ஷ்மண! வீடு கட்டுவதற்கு ஏற்ற உறுதியான நாவல் முதலிய மரக்கட்டைகளை வெட்டிக்கொண்டு வந்து நாம் வசிப்பதற்கு ஒரு குடிசையைக் கட்டு. இங்கே சிலகாலம் தங்க விரும்புகிறேன்” என்றார். அப்படியே லக்ஷ்மணன் சிக்கிரமாக ஒரு பர்ணசாலையைக் கட்டினான். அது காற்றுமழைக்கு அசையாமல் கெட்டியாயும் அழுத்தமான சுவர்களோடும் நேர்த்தியான அறைகளோடும் கதவுகளுக்குப் பதிலாகப் பாய்கள் தொங்கவிடப்பட்டும் இருந்தது. இதெல்லாவற்றையும் தான் ஒருவனாகவே வெகு சாதரியமாயும் அழகாயும் செய்து முடித்து. இன்னும் என்ன 40 கட்டளையிடப்போகிறாரென்று இளைப்பாற்றுவார் ஆவலாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். ராமன் அதைக் கவனித்து, “குழந்தாய்! இந்தப் பர்ணசாலையின் அந்தந்த திக்குகளில் வளர்க்கும் அதிஷ்டான தேவதைகளுக்கு மாணுடைய மாம்ஸத்தைக் கொண்டுவந்து யாகம் செய்யவேண்டும். நாம் தீர்க்கமான ஆயுளை விரும்பினால் ஒரு விட்டில் பிரவேசிப்பதற்கு முன் அங்கே வளர்க்கும் தேவதைகளுக்கு 50 திருப்தியுண்டாவதற்கு சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட கிருணப் பிரவேச சாந்திகளைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் மனிதனுக்கு வியாதியும் பயமும் பந்துக்களின் நாசமும் நேராது. நீண்ட ஆயுளையுடையவனாய் ஸ்வர்க்கத்தில் வசிப்பதைப்போல் ஸுகத்தை அனுபவிப்பான்” என்றார்.

40

45

50

55

லக்ஷ்மணன் அப்படியே செய்ய, ராமன் “குழந்தாய்! இந்த மாம்ஸத்தை அக்ஸியில் சமை. இது ஸ்திரமான தினம். முகூர்த்தமும், திதியும், நஷத்திரமும் அப்படியே. இங்கே வெளுகாலம் ஸுகமாக வாழ்வோம் என்று இவை குறிப்பிடுகின்றன” என்றார். அந்த மாம்ஸம் அக்ஸியில் சமைத்து சத்தம் வற்றின பிறகு லக்ஷ்மணன் ‘அண்ணா! ஸகல அவயவங்களுடன் கூடின இந்தக் கருத்த மாணுடைய மாம்ஸம் கன்றாகப் பக்குவமாயிற்று. பக்குவதிகளைப் பூர்ணமாக அறிந்த தாங்கள் தேவதைகளுக்கு ஸமமானவர்; தேவதை 60 65

களுக்குத் திருப்தி செய்யும் யக்ஞத்தை ஆரம்பிக்கலாம்" என்று, ராமன் ஸ்ரீராமன் செய்து விவமத்துடன் இருவர்பிரவேசகாலத்தில் செய்வவென்றிய ஸகலக் கிரியைகளையும் சுருக்கமாக விதிப்படி செய்து முடித்தார்; ஸகல மந்திரங்களை அறிந்த ஸகல மந்திர ஸ்வ ரூபியான ராமனுக்குத் தெரியாத விஷயமும் உண்டோ? வீட்டிற்கு அதிஷ்டான தேவதைகளான அக்னி, வருணன் முதலிய நூற்பத் தைத்து தேவதைகளை, வேதாமம், வைவேத்தியம் பரி பூகஜ முதலிய கிரியைகளால் ஆராதித்துப் பரிசுத்தராய் அந்தப் பர்ணசாலைவில் பிரவேசித்தார். அப்பொழுது மஹாதேஜஸ்விபான ராமசந்திர மூர்த்திக்கு மிக்க ஸந்தோஷ முண்டாயிற்று. வைகவதேவ பரீகன் வைத்து அதில் விஷ்ணு ஸம்பந்தமான யாகத்தையும், ருத்நிர ஸம்பந்தமான யாகத்தையும் செய்தார். பிறகு வீட்டில் வஸீக்கும் பொழுது நேரக்கடிய அகபங்களைப் போக்குவதற்கு, புண்யாஹ வாசனம் இருவாசாந்தி ஜபம் முதலியவைகளைக் குறைவில்லாமல் செய்தார். ருத்ர யாகம் செய்தபடியால் தன்னை ஜலத்தால் மறு படியும் சுத்தம் செய்துகொண்டு, ராத்ரி பகல்களில் ஸஞ்சரிக்கும் பாப கர்மங்களைச் செய்யும் குருரமான பூகங்களை உத்தேசித்து பரி யிட்டார். தபஸ்விகள் வஸீக்கும் ஆசிரமத்திற்கு உசிதமான பரி யீடங்களையும், கந்தர்வர்கள் முதலிய தேவகணங்கள் வஸீக்கும் சைத்திய ஸ்தானங்களையும், விஷ்ணு முதலிய தேவதைகள் வஸீக்கும் பூஜா இருவாசாந்தியும் ஏற்படுத்தி, அந்த அந்த தேவதைகளை மந்திர பூர்வமாக அங்கே ஸ்தாபித்தார். பிறகு காட்டில் கிடைக்கும் புஷ்பங்களாலும், பழங்களாலும், பக்குவமான மாம்ஸங்களாலும், ஜலதர்ப்பணங்களாலும் வேதத்தில் விதித்திருக்கும் ஜபங்களாலும், தர்ப்பங்களாலும் ஸமித்துக்களாலும் பூதங்களைத் திருப்திசெய்து, ராம லக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் சுபமுகூர்த்தத்தில், மரக் கிளை களாலும் இலைகளாலும் கூரை போட்டு, சாஸ்திர விதிப்படி கட்டப்பட்ட அந்தப் பர்ணசாலையில் பிரவேசித்து, ஸுகமாக வஸித்தார்கள்.

பல மிருகங்களாலும் பகலிகளாலும் விசித்திரமான புஷ்பங் களுள்ள மரங்களாலும் சிறைந்து, ஸர்ப்பங்கள் யானைகள் புலிகள் கரடிகள் மான்கள் முதலிய மிருகங்களின் சப்தத்தால் விளங்கும் அந்த வனத்தில், ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் அடக்கிக்கொண்டு, தங்கள் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்து, புஷ்பங்களைப் பறிப்பது, ஜலகீடை செய்வது முதலிய அந்தந்த காலத்திற்கேற்ற ஸுகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மிக்க ரமணியமான அந்தச் சித்திரகூட பர்வதத்தில் மால்யவதி என்ற புண்ணியநதிக்கரையில், ஒரு கவலையும் இல்லாமல் ராமன் தபஸ்வி களின் தர்மத்தை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு அளவற்ற ஸந்தோஷத்

105

தை அடைந்து, அயோத்யையை விட்டுவந்த துக்கத்தை மறந்திருந் தார்.

ஸுரமய மாஸாதிவ து சித்ரகூடம்
நதீம் ச தாம் மால்யவதிம் ஸுதீர்தாம் |
நநந்தி ஹ்ருஷ்டோ ம்ருகிபகிஜுஷ்டாம்
ஜதௌள ச துக்கீம் புரவிப்ரவாலாத் | (38)

ஸர்க்கம் 57

ஸுமந்திரர் அயோத்யைக்கு வந்தது

கத்யித்வா ஸுதுக்கிர்த: ஸுமந்திரேண சிரம் ஸஹ
ராமே தக்ஷிணகல்ஸ்தே ஜகாம ஸ்வக்ருஹம் குஹ: | (1)

ராமன் நதியைத் தாண்டி அக்கரை சேர்ந்த பிறகு, குகன் மிருந்த வருத்தத்துடன் தன் கண்ணுக்கு அவர் மறையும்வரையில் அவருடைய குணங்களைப்பற்றி ஸுமந்திரருடன் பேசிக்கொண் டிருந்து, பிறகு அவரை அழைத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குப் போனார். தூதர்களை அனுப்பி ராமலக்ஷ்மணர்கள் பரத்வாஜருடைய ஆசிர மத்திற்குப் போனதையும் பிரயாகையில் அவருடன் தங்கியிருந்த தையும் சித்திரகூடத்தை நோக்கி பிரயாணம் செய்ததையும் அறிந்து ஸுமந்திரரீடத்தில் தெரிவித்தான். பிறகு அவர் குகனீடத்தில் உத் தரவு பெற்றுக்கொண்டு வெகுநிலேசத்துடன் குதிரைகளைப் பூட்டி அயோத்யைக்குப் போனார்.

பரிமளமுள்ள காடுகளையும் ஆறுகளையும் ஏரிகளையும் கிராமங் களையும் நகரங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு வேகமாக பிரயாணம் செய்து, மூன்றாவதுநாள் ஸாயங்காலத்தில் ஸந்தோஷமற்ற அயோத் த்யையில் பிரவேசித்தார். பாழான நகரத்தைப்போல் ஐன ஸஞ்சார மில்லாமல் சப்தமில்லாமலிருப்பதைப் பார்த்து மிகவும் மனங்குன்றி "இதுவரையில் யானைகளும் குதிரைகளும் ஐனங்களும் அரசர்களும் சிறைத்திருந்த இந்த அயோத்யை ராமனை விட்டுப் பிரிந்த துக்க மென்ற நெடுப்பால் எரிக்கப்பட்டு, சாம்பலாயிற்று" என்று நினைத்து, குதிரைகளை அதிவேகமாக நடத்திக் கோட்டை வாசற்படிக்கு வந்தார்.

ஸுமந்திரர் வருவதைக் கண்டு ஐனங்கள் கூட்டம் கூட்டமாக "ராமன் எங்கே, ராமன் எங்கே" என்று நான்குபுறத்திலும் அவரைக் கேட்க ஆரம்பித்தார்கள். "ஐனங்களே! அந்த மஹாத்மா கங்கைக்கரையில் என்னை சிறுத்திவிட்டு, 'அயோத்யைக்குத் திரும்பிப் போ' என்று உத்தரவு கொடுத்தனுப்பி விட்டார்" என்று மறுமொழி சொன்னார். ராமலக்ஷ்மணர்கள் கங்கையைத் தாண்டிப் போய்விட் டார்களென்று தெரிந்தவுடன் ஐனங்கள் கண்ணீர்பெருகப் பெரு

5

10

15

20

25

மூச்சு விட்டுக்கொண்டு "என்ன ஆச்சரியம்! இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் நமக்கு நேரும்படியான பாபத்தைச் செய்திருக்கிறோமா! என்ன ஜன்மமெடுத்தோம்! ஹா ராம! எங்களை இப்படித் தவிர்க்கவிட்டுப் போக உனக்கு மனம் வந்ததா?" என்று கதறினார்கள். கூட்டம் கூட்டமாக நின்றுகொண்டு, "இதே ரதத்தில் ராம லக்ஷ்மணர்களையும் ஸீதைமையும் பார்த்துவிட்டு, இப்பொழுது அவர்களில்லாமல் பாழடைந்திருக்கும் இதே ரதத்தைப் பார்க்கும்படி நேர்ந்த நமது ஜன்மத்தைப் பொக்கக்வேண்டும். ஒருவர் எங்கேயாவது தானம் கொடுத்தால் ராமன் தவறாமல் அவ்விடத்தில் போயிருந்து, எரியான தேசத்திலும் காலத்திலும் தக்க மனுஷ்யர்களுக்கும் அந்தத் தானம் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று கவனித்துக்கொண்டிருப்பான்" என்கேயாவது யாக்யஞ்சுங்கன் நடந்தால் ராமன் அங்கே தவறாமல் போய், அந்த யாகம் நியாயமாக ஸம்பாதிக்கப்பட்ட நிரவியத்தால் நடக்கிறதா என்று கவனிப்பான். இரையைகளில் ஸந்தேகம் ஏற்பட்டால் அதை நீக்குவான். ஏதாவது மறந்திருந்தால் அதை ரூபகம் செய்வான். என்கேயாவது விவாஹம் நடந்தால் ராமன் அவ்விடத்திற்குத் தவறாமல் போய், இருநிறத்தானுடைய ஜாதிசூலம் சிலம் ஐகவரியம் ஒத்திருக்கிறதா என்றும், மணப்பிள்ளையும் பெண்ணும் எல்லா விதத்திலும் ஒத்திருக்கிறார்களா என்றும் கவனிப்பான்; தனமில்லாததால் அந்த விவாஹம் நடக்காதென்றறிந்தால் வேண்டிய தனத்தைக் கொடுத்து நடத்துவிடப்பான். வைதிகக்கிரியைகள் குறைவில்லாமல் நடக்கிறதா என்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பான். அவ்வாறே, நீண்ட காலம் வரை நடக்க வேண்டிய யாகங்களிலும் தானே போய் அவைகளை ஒழுங்காக நடத்துவான். அந்த தர்மாத் மாவை இன்னுமொருமுறை பார்ப்போமா? இந்த நகரத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் எது வேண்டுகிற உண்டுபண்ணும். எது பிரியம், எது ஸுகந்தைக் கொடுக்கும் என்று நன்றாக விசாரித்து, அவனவனுடைய படுகரதங்களைப் பூர்த்திசெய்து, குழந்தையைத் தகப்பன் ரக்ஷிப்பதுபோல் நம்மெல்லோரையும் ரக்ஷித்துவந்த நாதன் இப்பொழுது நம்மை விட்டுப்போகும் காலம் வந்ததல்லவா" என்று அந்த நகரத்திலுள்ள ஸந்தீகன் ராஜாவிதிக்கு இருபுறத்திலுள்ள மெத்தைவிடுகளிலிருந்தும் கடைகளிலிருந்தும் ஜன்னல்கள் மூலம் ராமனுடைய ரதத்தைப் பார்த்து பிரலாபிப்பதைக் கேட்டுக் கொண்டே ஸுமந்திரர் அரண்மனையை நோக்கிப் போனார்.

அந்த ஜனங்களைப் பார்க்க ஸஹிக்காமல் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு தசரதர் இருக்குமிடத்திற்குப்போய் ரதத்தை விட்டிறயில் ஏழு கட்டுகளைத் தாண்டினார். தசரதர் வெளியில் வராததைக் கண்டு ஜனங்கள் கூட்டம் கூட்டமாக அங்கே நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். ராமன் திரும்பி வருவாரென்று ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஸந்தீகனெல்லோரும் ராமனில்லாமல் வெற்று ரதம் திரும்பிவரக் கண்டு துக்கம் தாங்காமல், 'ஹா ஹா' என்று

கதறினார்கள். ஒன்றும் தோன்றாமல் பித்துப்பிடித்தவர்கள் போல் ஒருவரை யொருவர் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஸுமந்திரர் வந்ததை அறிந்து ராஜபத்தினிகள் தம்மனுடைய விடுதிகளிலிருந்து அரசருடைய அந்தப்புரத்திற்கு வந்து ஸுமந்திரர் என்ன சொல்வாரோ என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். "ராமனுடன் இந்த நகரத்தைவிட்டுப் போனவர் ராமனில்லாமல் திரும்பி வந்தாரே; சொல்லமுடியாத துக்கத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் கௌஸல்யையிடத்தில் அவர் என்ன சொல்வாரோ, பார்ப்போம். தன் அருமைக் குழந்தையான ராமனைக் காட்டி,ற்குப்போகவிட்டு அவள் பிழைத்திருப்பது வெகு ஆச்சரியம். அவனைத் தவிர மற்றவர்கள் அப்படிச் செய்யமுடியாது." என்று, தசரதர் ஸமீபத்திலிருந்ததால் அவர்கள் மெதுவாகப் பேசிக்கொள்ளும் வார்த்தைகள் ஸுமந்திரருடைய காதில் விழாதன. அவர்கள் கூறிய உண்மையான வார்த்தையைக் கேட்கக் கேட்கத் துக்கம் வளர்ந்தது. பிறகு எட்டாவது கட்டில் நுழைந்து, அங்கே ராஜசோபை விளங்காததையும் அரசன் புத்திரசோகத்தால் பிரக்ஞை தவறி இருப்பதையும் கண்டார். ஸமீபத்தில் போய் கைகூப்பி நமஸ்கரித்து, ராமன் சொன்ன ஸமாசாரத்தைத் தெரிவித்தார். தசரதர் அதை மௌனமாகக் கேட்டுப் புத்திரசோகம் மேலிட்டுப் புத்திரிதறி மூர்ச்சையடைந்து பூமியில் விழுந்தார். அங்குள்ள ஜனங்களெல்லோரும் 'ஹா ஹா' என்று கதறினார்கள். கௌஸல்யையும் ஸுமித்திரையும் ஓடிவந்து அவரை வாரியெடுத்துப் படுக்கையில் வைத்தார்கள்.

அப்பொழுது கௌஸல்யை துக்கம் தாங்காமல், "மஹானுபாவ! ஒருவரும் செய்யத் துணியாத காரியத்தைச் செய்த என் குழந்தை, காட்டிலிருந்து அனுப்பிய தூதர் வந்திருக்கிறார். ஏன் அவ்விடத்தில் பேசாமலிருக்கிறீர்கள்? கைகேயிக்கு வரங்களைக் கொடுக்கும்பொழுது ஸுலபமாயும் ஸந்தோஷத்துடனும் கொடுத்து விட்டு, பிறகு அதனால் ராமன் காட்டிற்குப்போக, இப்பொழுது அதைப்பற்றி வெட்கமும் வருத்தமும் படுவது என்ன ஆச்சரியம்! இதெல்லாம் அப்பொழுது ரூபகமில்லையா? எழுந்திரும்; எது போனாலும் போகட்டும்; யார் என்ன கஷ்டப்பட்டால் தங்களுக்குக் கென்ன? ஸத்தியம் தவறாமலிருந்ததால் மிகுந்த புண்ணியத்தை ஸம்பாதித்தீர்கள். அது போதாதா? துக்கத்தை அனுபவிப்பதில் பிறர் உதவி செய்யமுடியுமா? என் துக்கத்தை நானே அனுபவிக்க வேண்டும். என்னைத் திருப்தி செய்யக் தாங்களும் துக்கப்படுவது போல் காட்டிக்கொண்டால் என் துக்கம் தணிபுமா? ஆகையால் அந்த வேஷம் வேண்டாம். துக்கப்படாமலிருந்தால் யாராவது தூஷிப்பார்களே என்று பயந்து நோகாபவாதத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு பிரலாபிக்கிறீர்களோ? அதுவும் வேண்டாம். இங்கே கைகேயி இருக்கிறாளென்று நினைத்துப் பயந்து ராமனைப்பற்றிய ஸமாசாரத்

110 தைக் கேட்காமலிருக்கிறீர்களோ? அந்தப் பயமும் வேண்டாம். கைகேயி இவ்விடத்திலில்லை; தைரியமாய்ப் பேசுங்கள்" என்று சொல்லி கண்ணீர் நெஞ்சை அடைக்க, பேசமுடியாமல் தரையில் கீழே விழுந்தாள்.

115 கௌஸல்யை இப்படி பிரலாபிப்பதையும், தரையில் விழுந்ததையும், ஒன்றும் தோன்றாமல் தசரதர் உட்கார்ந்திருப்பதையும் கண்டு அங்கிருந்த ஸ்கீகௌல்லோரும் பெருங்கூரலிட்டு அழுதார்கள். அதைக் கேட்டு அங்கிருந்த மற்றவர்களும் பிரலாபிக்க, அதைக் கேட்டு வெளியிலிருந்த நகரத்து ஜனங்களும் பிரலாபிக்க, அரசனுடைய அரண்மனையிலும் நகரத்திலும் எங்கே பார்த்தாலும் அழுததைச் சப்தம் தவிர வேறொன்றும் கேட்கப்படவில்லை. ராமன் அயோத்யையை விட்டுக் காட்டுக்குப் போகும்பொழுது இருந்தது போல் அந்நகரம் அல்லலாலகல்லோலமாய்த் தத்தளித்தது.

ததஸ்தமந்த: புரதாத் முத்தி³தம்

ஸமீஷ்ய வ்ருத்திதா⁴ஸ் தருணா⁵ச மாநவா: |

ஸ்திரியஸ்ச ஸர்வா குருத: ஸமந்தத:

புரம் ததா⁶ஸீத் புநரேவ ஸங்குலம் |

(34).

ஸர்க்கம் 58

ராமன் தெரிவித்த ஸமரசாரம்

ப்ரத்யாஸ்வஸ்தோ யதா¹ ராஜா மோஹாத் ப்ரத்யாக்ரீத: புந: |
அதா² ஜுஹாவ தம் ஸூதம் ராமவ்ருத்தநாந்த காரணாத் | (1)

5 சீற்றுநெரம் கழித்து சக்கரவர்த்தி மூர்ச்சை தெளிந்து, ராமனுடைய வரலாற்றைக் கேட்க விரும்பி, அவரிடத்திலிருந்து வந்த ஸுமந்திரரைக் கூப்பிட, ஸாரதி வணக்கத்துடன் எதிரே வந்து நின்றார். மிகவும் வயது சென்றவராக, காட்டிலிருந்து புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்ட மிருகத்தைப்போல் தவித்துக்கொண்டு, வியாதியால் பிடிக்கப்படும் யானையைப்போல் ராமனையே நனைத்துப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்த அரசன், அதிவேகமாய் பிரயாணம் செய்த படியால் உடம்பெங்கும் புழுதிபடிந்து கண்களில் நீர் தடும்ப, தீனமாக எதிரில் நிற்கும் ஸாரதியைப் பார்த்து, "ஸுமந்திர! தர்மாத்
10 மாவான என் குழந்தை எந்த மரத்தடியில் தங்கியிருக்கினான்? வெகு ஸுகமாக வளர்க்கப்பட்டவனுக்கு வனத்தில் எந்தப் பதார்த்தம் ருசியாக இருக்கும்? துக்கத்தை அனுபவிக்கத் தகாத வனம் இந்தப் பூமண்டலத்திற்கு நாதனுமான என் புத்திரன், பூமியில் படுத்த அனாதையைப்போல் எப்படித் தூங்குவான்? வெளியில் புறப்படும்பொழுது சதுரங்க ஸைன்யங்களால் பின்பொடரப் படுகிறவன், ஜனஸஞ்சாரயில்லாத வனத்தில் தனியாக எப்படி,

வளர்ப்பான்? மலைப்பாம்புகளும், கருநாகங்களும், புலி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களும் சிறைத்த காட்டில் ராமலக்ஷ்மணர்கள் வீதை யுடன் எப்படி ஸஞ்சரிப்பார்கள்? வெகு செல்வமாக வளர்க்கப் பட்டவீதைபுடன் என் குழந்தைகள் ரதத்திலிருந்து இறங்கி எப்படி நடந்து பிரயாணம் செய்தார்கள்? ஸுமந்திர! அசுவினீ தேவதைகள் மந்தரபர்வதத்தில் பிரவேசிப்பதுபோல் என் குழந்தைகள் காட்டில் புருவதைப் பார்த்தாயல்லவா? பாக்கியசாலி நீயே, ராமன் என்ன சொன்னான்? லக்ஷ்மணன் என்ன சொன்னான்? வனத்திற்குப் போனபிறகு வீதை என்ன சொன்னான்? ராமன் உட்கார்ந்தது, படுத்தது, புலித்தது முதலிய செய்கைகளை ஒன்று விடாமல் சொல். மூன்றொரு காலத்தில் யயாதி சக்கரவர்த்தி ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து தள்ளப்படும்பொழுது 'ஸாதுக்கள் இருக்கு மீடத்தில் நான் போகவேண்டும்' என்று இந்திரனை பிரார்த்தித்தார். அப்படியே லிபி முதலிய மஹாந்மாக்கள் இருக்குமீடத்தில் விழுந்து, அவர்களையுடைய மஹிமைவால் தன் துக்கம் தீர்த்து மறுபடியும் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனார். 'அதுபோலவே நானும் ராமனுடைய கல்யாண குணங்களையும் சரித்திரத்தையும் கேட்டு உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்வேன்' என்றார்.

15 ஸுமந்திரர் கண்ணீரால் வார்த்தை குளறக் கைகூப்பி "மஹாராஜ! குலதர்மத்தைப் பரிபாலனம் செய்வதிலேயே நோக்கமுள்ள ராமச்சந்திரன் கைகூப்பி நமஸ்கரித்துத் தங்கனிடத்தில் பின்வருமாறு விக்ஞாபனம் செய்யச்சொன்னார். 'ஸாரதியே! மஹாராஜனியும் ஸகலப் பிராணிகளும் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்தவருமான என்
20 பிதாவின் பாதங்களில் சிரசை வைத்து, ஸாஷ்டாங்கமாக நான் நமஸ்காரம் செய்தேன்' என்று சொல்லும்.

'அந்தப்புரத்திலிருப்பவர்களுக்குத் தகுந்தபடி என் நமஸ்காரத்தை யும் எல்லோருடைய கேடும்தை நான் வீசாரித்ததையும் சொல்லும்.

25 'என் தாயான கௌஸல்யையை நான் அடிபணிந்து கேடும் வீசாரித்தபின், 'அம்மா! தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதிலேயே நோக்கம் கொண்டு அக்னி காரியங்களில் தவறாமலிருக்கவேண்டும். தேவதைகளைப் பூஜிப்பதுபோல் சக்கரவர்த்தியின் பாதங்களில் ஸகலவிதமான பணிவிடையையும் செய்யவேண்டும். 'மேன்மையான குலத்தில் பிறந்தவன், மஹாராஜாவிற்குப் பட்டமஹிஷி' என்ற அபிமானத்தை யும் கர்வத்தையும் விட்டு மற்ற ராஜபத்தினிகளிடத்தில் நடக்க வேண்டும். அரசரிடத்தில் நடப்பதுபோல் கைகேயியிடத்திலும் நடக்கவேண்டும். பரதனைச் சக்கரவர்த்தியாக நனைத்து உபசரிக்க வேண்டும். 'அரசர்கள் வயதால் மூத்தவர்களல்ல; செல்வத்தால் மூத்தவர்கள்' என்ற ராஜதர்மத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு
30 பரதன் தங்களுக்குச் சிறுவனானும் அவனுக்கு ஸகல மரியாதையும்

செய்யவேண்டும்' என்று கூறியதாக வெகு ஐக்கிரதையுடன் சொல்ல வேண்டும்.

60 "பரதனை நான் க்ஷேமம் விசாரித்ததாகத் தெரிவித்து 'எல்லா ராஜ்யபத்திகளிடத்திலும் நீ ஓரே விதமாய் நடக்கவேண்டும். உனக்கு யௌவராஜ்யாபிஷேகம் நடந்த பிறகு சக்கரவர்த்தியை ராஜ்யத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு ஸகல உபசாரங்களையும் குறைவில்லாமல் செய்யவேண்டும். அவர் மிகவும் வயது சென்றவர். ஆகையால் எந்த விஷயத்திலும் அவருடைய வார்த்தைக்கு எதிர் சொல்லக்கூடாது. அவருடைய உத்தரவுப்படி நடந்துகொண்டு ஸகல போகங்களையும் உசிதமாக அனுபவித்துக்கொண்டிரு' என்று பரதனிடம் சொல்லவேண்டும்" என்றார். பிறகு தன் தாய் பிறரால் உபத்திரவிக்ஷிப்படுவாளென்பதையும் தான் ஸமீபத்திலிருந்து அவளுக்குப் பணிவிடை செய்யும் பாக்யம் கிடைக்கவில்லையே என்பதையும் நினைத்துக் கண்ணீர்விட்டு, 'பரத! என்னிடத்தில் விசேஷ பிரீதி வைத்திருக்கும் கௌஸல்யையை உன் தாயைப்போல் நீ உபசரிக்க வேண்டும், என்றும் சொல்லும்' எனக்கூறி துக்கத்தால் கண்கள் சிவக்கக் கலகலவென்று கண்ணீர் உதிர்ந்துப் பிறகு ஒன்றும் தோன்றாமல் இருந்தார். ராமன் சொல்லியனுப்பிய ஸமாசாரம் இதை.

75 லக்ஷ்மணன் ராமனைப்போல் மனத்திலிருக்கும் எண்ணங்களை மறைக்கமுடியாதவர்; ஆகையால் வெகு கோபத்துடன் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு 'ராமனிடத்தில் எந்த அபராதத்தைக் கண்டுபிடித்துத் தசரதர் அவரைக் காட்டிற்கு அனுப்பினார்? அல்ப ஸ்வபாவமுள்ள கைகேயி கட்டளைபிட்டதை விசேஷமாய் நினைத்துத் தலை யால் தாங்கி இந்த அலியாயத்தைச் செய்து, எங்கள் எல்லோரையும் இதுவகையிலும் அனுபவிக்காத கஷ்டங்களுக்கு உட்படுத்தினாரே. பரதனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு இப்படிச் செய்தாலும் வேறு எப்படியிருந்தாலும் இது அலியாயமே. 80 வரங்களைக் கொடுக்கும்பொழுது ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புவதென்றவது பரதனுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுப்பதென்றவது குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் 'உனக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கிறேன்' என்று முதலில் எல்லா ஐணங்களுக்கிடையில் ராமனிடத்தில் பிரதிக்ஷை செய்திருக்கிறார். கைகேயி கேட்கும்பொழுது 'ராஜ்யத்தை ராமனுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன்; உன் புத்திரனுக்குக் கொடுக்கமாட்டேன்' என்று தடுத்திருக்கலாம். மூத்த புத்திரனைக் காட்டிற்கனுப்புவது எப்பொழுதும் தகாதது; மூத்த புத்திரனைத் தள்ளிவிடக்கூடாது; ஓரே புத்திரனையும் தள்ளிவிடக்கூடாது' என்று ஸமீருதிகள் முறையிடுகின்றன. நானும் எவ்வளவோ போசிக்கிறேன் பார்த்தேன். ராமனைக் 85 காட்டிற்கனுப்ப ஒரு காரணத்தையாவது கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை அதற்குத் தகுந்த தோஷம் ஏதாவது ராமனிடத்திலிருந்தால் அவ

ரைக் காட்டிற்குப் போகச் சொல்வது சாஸ்திரத்திற்கு ஒத்த விஷயம்; அப்படியாதொன்றுமில்லை. ஆகையால் தசரதர் தன் மனம் போனபடியே செய்திருக்கவேண்டும். அல்லது தெய்வச் செயலால் சாஸ்திரத்தை அனுஸரிக்காமல் நடந்திருக்கவேண்டும். மனம் போனபடி செய்திருந்தால் இப்பொழுது அதைப்பற்றி ஏன் வருத்தப்படவேண்டும் என்றால், புத்தி பிசவித் தீர ஆலோசிக்காமல் ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பியதால் இப்பொழுது இவ்வளவு துக்கப்படுகிறார். பெற்ற தகப்பனைத் துஷிக்கலாமா என்றால், 'கர்வத்தால் தலைதெரியாமல் நியாயாசியாய விவேகமற்று லன்மாரீகத்திலிருந்து விலகினவன், தகப்பனுளும் ஆசாரியனுளும் அவனைத் தள்ளவேண்டும்' என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. ஆகையால் நான் மஹாராஜாவை என் பிதாவாக நினைக்கவில்லை. ராமனை எனக்கு ஸிஷ்யாதரன்; ராமனை என்னைப் போஷிப்பவர்; ராமனை எனக்குப் பந்து; ராமனை எனக்குப் பிதா. 'இயற்கையான பிதாவைவிட்டு முக்கியமில்லாத வேறொருவரைப் பிதாவாகக் கொள்வது நியாயமா' என்றால், ராமன் ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் பிரியமானவர்; அவைகளின் லலிதத்தையே தேடுகிறவர்; அப்படியிருக்க அவரைக் காட்டிற்கு அனுப்பினதால் அரசன் அவைகளுக்கு பிரியமில்லாதவராயும் அவைகளின் நாசத்தைக் கோருகின்றவராயும் ஆனால், கைகேயி பரதன் போன்றவர்களைத் தவிர மற்ற எவருக்காவது அவரிடத்தில் பிரியமிருக்குமா? தர்மவானும் குடிதன் யாவருக்கும் ஆணர்த்தத்தைக் கொடுப்பவருமான ராமனைக் காட்டிற்குத் தூர்த்தி, பிராணிகளை விரோதித்துக்கொண்ட தசரதர் 'ஸகல லோகங்களையும் ஸந்தோஷப்படுத்துகிறவர்' என்று அர்த்தமுள்ள ராஜாவாக எப்படி இருக்க முடியும் என்று தங்கனிடத்தில் சொல்லச் சொன்னார்.

ராமனுக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தைப் பார்த்துப் பொறுக்காமல் தன் மனத்திலுள்ள எண்ணங்களை லக்ஷ்மணன் வார்த்தையால் வெளிப்படுத்தினார். ஸீதையோ அப்படிச் செய்யவில்லை. ஐணகமஹாராஜனுடைய புத்திசீ; குணங்களாலும் நடந்தையாலும் விசேஷ லீர்த்திபெற்றவன்; மனத்தில் நிறைந்த சோகத்தால் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, வெகு கம்பீரமான லிருதயமுடையவனாகையால் ஒருவகைப் பேய் பிடித்தவள்போல ஒன்றும் தோன்றாமல் திகைத்து நின்றான். இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களை ஒருநாளும் அனுபவிக்கத் தகாதவன்; ஆகையால் ராமனுக்கு நேர்ந்த துக்கத்தைப் பார்த்துத் தாங்காமல் கண்ணீர் பெருக என்னிடத்தில் யாதொன்றையும் சொல்லவில்லை. வாடிய முகத்துடன் கண்ணீரால் மறைக்கப்பட்ட நேத்திரங்களால் ராமனையும் அயோத்யைக்குத் திரும்பிப் போகும் எண்ணையும் பார்த்து, 'ஐயோ! இந்தக் கோரமான காட்டில் 90 சதமில்லாமல் ராமன் எப்படி நடந்து போவார்' என்று நினைத்துக் கலகலவென்று கண்ணீர் உதிர்ந்தான். ராமன் கண்களில் நீர்தரும்பகைப்பிக்கொண்டு நின்றார். லக்ஷ்மணன் அவருக்குப் பணிவிடை

செய்து கொண்டிருந்தார். வீரதை தினமாக அழுதுகொண்டு ரதத் தையும் என்னையும் பார்த்துக்கொண்டே நின்றான்.

ததைவ ராமோஸ்ருமுக்: க்ருதாஞ்ஜலி:
ஸ்திதோ ப'வல்ஸஷ்மண பா'ஹுபாஸித: |
ததைவ வீதா ருத'நி தபஸ்விநி
நிரீஷுதே ராஜரதம் ததைவ மாம் |

(87)

ஸர்க்கம் 59

தசரதூடைய பச்சாந்தாயம்

மம தஸஸ்வா நிவ்ருத்தஸ்ய நப்ராவர்த்தத வர்த்மநி |
உஷ்ணமஸ்ரு ப்ரமுஞ்சந்தோ ராமே ஸம்ப்ரஸ்தி'தே வதம் | (1)

5 "நான் ரதத்தை அயோத்யையை நோக்கித் திருப்பினவுடன் அதில் பூட்டின குதிரைகள் கண்ணீர் பெருக, "ஐயோ! பிரம்மா இந் திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும் கிடைக்காத பகவானுடைய கைவ் கரியம் பூர்வ ஜன்மங்களில் நாம் செய்த புண்ணியத்தால் நமக்குக் கிடைத்ததென்று எண்ணியிருக்கிறோமே; தெய்வம் அதைப் பொறுக் காமல் கெடுத்துவிட்டது. இனி என்ன செய்வோம்? நமது ஜன்மம் வீணாகிப்போயிற்று" என்று மிகுந்த துக்கத்தால் வாடின; கல்நெஞ்சை புடைய நான் ராமனை விட்டுப் பிரிந்து அயோத்யைக்குத் திரும்பி 10 னாலும் அவை திரும்பிவர ஸம்மதிக்கவில்லை. பலவந்தமாக அவை களை கடத்திக்கொண்டு வந்தேன். அத்தத் துக்கத்தையும் அனுப வித்துக்கொண்டு ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கைகடப்பி வணங்கி அயோத் த்யைக்குத் திரும்பிவரப் புறப்பட்டேன். ஒருவேளை ராமன் என்னை மறுபடியும் கூப்பிடுவாரோ என்ற ஆசையால் ராமனுக்கு உயிர்த் தோழனான குகனுடன் மூன்று நாட்களிருந்தேன். என் துக்கம் 15 கொஞ்சம் தணிந்தது. கைகேயியை ஸந்தோஷப்படுத்த எண்ணித் தாங்கள் விசாரிக்காமல் செய்த காரியம் ஸகல லோகத்திற்கும் கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணிற்று. ஸர்வபூதங்களுக்கும் ராமன் அந்தர் யாமி. தங்கள் ராஜ்யத்திலிருக்கும் மரம் கொடி பூ மொட்டு அரும்பு இவை இவைகளும் ராமனை விட்டுப்பிரிந்த துக்கத்தால் வாடி உலர்ந்த 20 தற்கு அதே காரணம். அவைகளுக்கு ராமன் ஜீவாதாரமல்லவா? நதிகளிலும் ஏரிகளிலும் குட்டைகளிலுமுள்ள ஜலம் கொடுக்கிறது. நீர் பாய்ச்சாமல் வளரும் உறுதியான காட்டுமரங்களும் தோட்டங் களில் நீர் பாய்ச்சி வளரும் மிருதுவான மரங்களும் உலர்ந்து போயின. ஜத்துக்கள் இருந்த இடத்தைவிட்டு அசையாமல் இருக் கின்றன. எப்பெர்மூதும் ஸஞ்சரிக்கும் வழக்கமுள்ள குரூர மிருகங் களும் இரை எடுப்பதற்குக்கூட வெளியில் போகவில்லை. ராமனுக்கு 25 நேர்ந்த கஷ்டத்தால் வளத்திலுள்ள பிராணிகள் யாவும் சப்தம்

செய்யாமல் பிரமைகொண்டு நிற்கின்றன. தாமரை இதழ்கள் வாடி, ஜலத்தில் மூழ்கிவிட்டன. சுத்தமான ஜலம் கலங்கியிருக்கிறது. தாமரை ஓடைகளில் புஷ்பங்கள் கருகிப்போயின. மீன்களும் கீர்க் காக்கை முதலிய பறவைகளும் அசையற்றுக்கிடக்கின்றன. ஜலத்தி லும் தரைவிலும் உண்டாகும் புஷ்பங்கள் மணமும் பிரகாசமும் அற்றிருக்கின்றன. குழிபுள்ள பழங்களில் ரஸமில்லை. பழிகள் கூடு களில் மூர்ச்சையடைந்து கிடக்கின்றன. சோலைகளும் தோப்புகளும் களையற்று விகாரமாக இருக்கின்றன. காள் அயோத்யையில் புகும் 30 பொழுது ஒருவனுவது ஸந்தோஷிக்கவில்லை. தங்கள் ரதத்தில் என்னுடன் ராமன் வராததைக் கண்டு ஜனங்கள் அடிக்கடி உஷ்ண மாகப் பெருமூச்சு விடுகிறார்கள். துக்கத்தால் கண்ணீர் பெருக ராஜ விதியில் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். ராமன் இவ்வாமல்குள்யமான ரதத்தை உட்பரிக்கைகளிலும் அரண்மனைகளிலும் உள்ள பெண்கள் 40 பார்த்துத் திடுக்கிட்டு ஹாஹா என்று கதறி ஒருவரை ஒருவர் ஏறிட்டுப்பார்த்து ஒன்றும் பேசாமல் கண்ணீர் விட்டழுகிறார்கள். அயோத்யையில் தங்களுக்கு நண்பர்களும் நண்பர்ஸ்வாதவர்களும் நடுநிலையிலிருப்பவர்களும் துக்கமடைந்துள்ள நிலையில் ஒருவர்க் கொருவர் யாதொரு பேதமற்றிருக்கிறார்கள்; ராமனைவிட்டுப் பிரிந்த 45 துக்கம் எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமே. ஜனங்கள் ஸந்தோஷமீழந் தார்கள்; யானைகளும் குதிரைகளும் துக்கத்தால் வாடின; எங்கே பார்த்தாலும் அழகைக்குரலும் பெருமூச்சுமே நிறைந்தது. இப்படி ராமனுக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தால் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் அயோத் த்யையைப் பார்த்தால் இதோ இருக்கும் கௌஸல்யையைப்போல் அது 50 வும் லோகோத்தமமான புத்திரனை இழந்ததுபோலக் காணப்படு கிறது" என்று ஸுமந்திரர் கண்ணீர் பெருக, குரல் தழதழ்ந்து ஸகல பிராணிகளும் படும் கஷ்டத்தைத் தீனமாக வர்ணிக்கையில், அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் தசரதர், "நாம் கேட்ட கேள்வி களுக்கு மறுமொழி சொல்லி, இன்னும் மற்ற விஷயங்களையும் விரி 55 வாக உரைத்து, இதெல்லாம் உமது அநியாயத்தால் விளைந்திரயோ ஜனமே" என்று இவர் ஜாடையாகச் சொல்லுகிறார் என்று அறிந்து அதை ஒப்புக்கொண்டு, "ஸுமந்திர! கைகேயி என்னை வந்திந்து வரங்களைப் பெற்று அவைகளைக் கொடுக்கும்படி கிர்ப்பந்தித்தான். நான் என்ன செய்வேன்? அவனோ மஹா பாபஸ்வபாவமுள்ள 60 வம்சத்தில் பிறந்தவன். ஆகையால் ஒன்றும் தோன்றாமல் நான், புத்தி மான்கள், வயதில் மூத்தவர்கள், நண்பர்கள், மந்திரிகள், நகரத்து ஜனங்கள் யாருடனும் கலந்து ஆலோசிக்காமல், திடீரென்று கேவலம் ஒரு பெண்ணின் தூண்டுதலால், அவளுடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்ய, இந்த அக்மிரமத்தைச் செய்தேன். பிரத்யக்ஷமாக யாதொரு 65 காரணமுமின்றி இந்தப் பெரும் துன்பம் நேர்ந்ததைப் பார்த்தால், இந்த இஷ்வாகு குலத்திற்கு பூர்வஜன்மங்களில் செய்த மஹா பாபத் தால் நாசமடையும் காலம் ஸமீபித்ததென்று எனக்கு நிச்சயமாகத்

70 தோன்றுகிறது. ஸுமந்திர! நான் உனக்கு இதுவரையில் ஏதாவது உபகாரம் செய்திருந்தால் அதற்குப்பிலாக என்னை இப்பொழுது ராமன் இருக்குமிடத்திற்குச் சீக்கிரமாகக் கொண்டுபோய் விடு. என் பிராணன் வெளியில் போகக் கிளம்பிவிடும்போலிருக்கிறது. நான் இவ்வளவு கஷ்டத்தை அடைந்து, என் அதிகாரம் செல்வது உண்மையானால், என்னை ரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு ராமனிருக்குமிடத்திற்குச் சீக்கிரமாகக் கொண்டுபோய் அவனைக் காட்டு. மல்லிகை மொட்டுகளைப்போன்ற பல்வரிசையுடைய அந்த மஹாவீரன் எங்கே? அவனைப் பார்க்கும் பாக்கியம் என்னைப்போன்ற மஹா பாபிக்குக் கிடைக்குமா? அவனையும் லீதையையும் ஒரு தடவை பார்த்தால் நிச்சயமாகப் பிழைப்பேன். சிவந்த கண்களையும், ரத்தின குண்டலங்கள் அணிந்த காதுகளையுமுடைய என் ராமனுடைய முகமண்டலத்தை நான் பார்க்காவிட்டால் திண்ணமாய் நான் யமலோகத்திற்கு செல்வேன். நான் இவ்வளவு கஷ்டப்படும் சமயத்திலும் இஷ்வாகுருல நிலகளுள் ராமனைப் பாராமல் இருப்பதை விட பெருந் துக்கமென்ன? ஹாராமி ஹா லக்ஷ்மணி! ஜானகி உங்களுக்கு என்ன கஷ்டம் நேர்ந்தது! நீங்கினால்லோரும் இருந்தும் அநாதையைப்போல் நான் உங்களைவிட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் உயிரைவிடுவது உங்களுக்குத் தெரியவில்லையே" என்று உலியலிட்ட மெழுகைப்போல் துக்கத்தால் தவித்தார். சோக ஸமுத்திரத்தில் ஆழ்ந்து, "ராமனை விட்டுப் பிரிந்த துக்கமே மஹாஸமுத்திரம்; லீதையைவிட்டுப் பிரிந்ததே அதற்குக் கரை; பெருமூச்சுவிடுவதே பெரும் சுழல்கள்; கண்ணீரே நுரை; கைகளை அங்குமிங்கும் புரட்டுவதே பெருமீன்கள்; அழுகையே அதின் ஓசை; அவிழ்ந்து கிடக்கும் தலைமயிரே பாசி; கைகேயியே வடவாக்களி; என் கண்ணீரால் விருத்தியடைவது இக்கடல், மந்தரையின் மந்திரோபநேசமே பெரும் முதலை, குரூரமான கைகேயிபிக்கு நான் கொடுத்த வரங்களை வரவரப் பெருகும் அலைகள்; ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பினதே அதின் கீளம். இவ்விதமான சோக ஸமுத்திரத்தில் நான் முழி ராகவளில்லாமல் அதை எப்படித் தாண்டமுடியும்? ராமலக்ஷ்மணர்களை நான் பார்க்கவேண்டுமென்று எவ்வளவு வருந்தினாலும் பார்க்கக் கிடைக்கவில்லையே! இதைவிட துக்கம் வேறென்ன?" என்று உறிப் பலவிதமாக பிரலாபித்துக்கொண்டு தசரதர் முச்சீசை அடைந்து ஆணைத்தில் விழுந்தார். இப்படி ராமனைக் குறித்து முன்னைவிட மஹாநினைமாகக் கதறுவதைக்கேட்டு, முன்பு ராமனுக்கு என்னகஷ்டம் உண்டாகுமோ என்று பயந்த கௌஸல்யைக்கு அப்பொழுது தன் பர்த்தாவுக்கு என்ன விபத்து நேருமோ என்று பயமுண்டாயிற்று.

இதி விவபதி பார்திரவே ப்ரநஷ்டே
கருணதரம் த்'விஞ்ஞம் ச ராமஹேதோ: |
வசந மதுதிரமய தஸ்ய தேவி
ப்ய மகிமத் புநரேவ ராமமாதா |

(38)

ஸர்க்கம் 60

ஸுமந்திரர் கிளசஸல்யையை ஸமாதானம் செய்தது

ததோ பூ'தோபஸ்ருஷ்டேவ வேபமாதா புந: புந: |
த'ரண்யாம் க'தஸத்வேவ கௌஸல்யா ஸுத மப்'ரவீத் | (1)

கௌஸல்யை, பேய் பிடித்தவளைப்போல் தரையில் உட்கார்ந்து அடிக்கடி தேகம் நடுங்க, உயிரிழந்த பிராணியைப்போல் வாடி, "ஸுமந்திரரே! ரதத்தைத் திருப்பிச் சீக்கிரத்தில் ராமலக்ஷ்மணர்களும் லீதையும் இருக்கும் இடத்திற்கு என்னைக் கொண்டு போய்விடும். அவர்களைவிட்டு ஒருஷணம்கூட நான் பிழைத்திருக்க மாட்டேன். தண்டகாரணியத்திற்கு என்னையும் கொண்டுபோய் விடும். அவர்களைப் பார்க்காவிட்டால் நான் யமலோகத்திற்குப் போவேன் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை" என்று இப்படி பிரலாபிக்கும் பொழுது கண்ணீர் நெஞ்சையடைத்துப் பேசமுடியாமலிருந்தான். அதைக் கண்டு ஸுமந்திரர் கைகப்பி வணக்கமாக, "தேவி! ராமனை விட்டுப்பிரிந்ததாலுண்டாகும் சோகத்தையும் ராமனுக்கு என்ன கஷ்டம் நேருமோ என்ற எண்ணத்தையும் மனக்குழம்பத்தையும், 'ஐயோ! ராமன்என்ன கஷ்டப்படுவானே' என்று நினைத்துத் தாங்கள் தவிப்பதையும் விடவேண்டும். தங்களுடைய புத்திரன் வருத்தமென்பதைக் கொஞ்சம்கூட அடையவில்லை. அயோத்யையில் இருப்பதைக் காட்டிலும் அதிக ஆனந்தத்துடன் காலம் கழித்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் தாங்கள் இப்படித் துக்கப்படுவது ரியாயமல்ல. மஹானுபாவனுள் லக்ஷ்மணன் தர்ம சஹஸ்யத்தை அறிந்தவன். ஆகையால் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு வெகு ஜாக்கிரதை யுடன் ராமனுடைய திருவடிகளில் ஸகல கைங்கரியங்களையும் செய்து ஸமர்ப்பித்து உத்தம லோகங்களை ஸம்பாதிக்கிறார். ஜனஸஞ்சாரம் இல்லாத காட்டில் வசித்தாலும் லீதை அயோத்யையில் தன் அந்தப்புரத்தில் இருப்பதுபோல், தன்மனம் பிராணன் யாவற்றையும் ராமனிடத்தில் வைத்துப் பயமின்றி ஸந்தோஷப்படுகிறார். காட்டில் வாரிப்பதால் அவளுடைய மனதில் கிலேசம் கொஞ்சமாவது உண்டாகவில்லை. பிறந்ததுமுதல் காட்டில் வளர்ந்தவள்போலும் வளவாஸமே தன்க்குத் தகுந்த பதவி போலும் நடக்கிறார். அயோத்யையிலிருக்கும்பொழுது அழகிய தோட்டங்களுக்குப் போய் ராமனுடன் விநோதமாகக் கழித்ததுபோல், கோரமான ஜாதுக்களுள்ள காட்டிலும் ஸந்தோஷமாக ஸஞ்சரிக்கிறார். பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற அந்த ராஜகுமாரி தன் மனத்தையும் புத்தியையும் ஆக்மாவையும் ராமனிடத்தில் வைத்துச் சிறு குழந்தையைப்போல் முற்றிலும் கவலயற்று விளையாடுகிறார். லீதையின் மனம் ராமனிடத்தில் லயித்திருக்கிறது. லீதையின் பிராணன்கள் ராமனிடத்தில் வேருன்றி இருக்கின்றன. ராமன் இல்லாவிட்டால் அயோத்யா

5

10

15

20

25

30

35

நகரம் கோரமான வனத்தைப்போல் அவளுக்குத் தோன்றும். ராமன் தன்னுடன் இருந்தால் பயங்கரமான காடும் அயோத்தியையைப்போல் அவளுக்குத் தோன்றும். போகும் வழியிலுள்ள கிராமங்களையும் நகரங்களையும் மரங்களையும் நதிகளின் ஓட்டங்களையும் பற்றி விஷயங்களை ராமனையாவது வளம்மாணியாவது கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுகிறான். இந்த வனவாஸம் அவளுக்கு அயோத்தியைக்கு ஸமீபத்திலுள்ள ஒரு தோட்டத்தில் விளையாடுவதுபோலிருக்கிறது. கைகேயியைப் பற்றி அந்தக் குழந்தை ஒரு விநோதமான வார்த்தையைச் சொன்னான்" என்று. உடனே, "என்ன காரியம் செய்வேன்! அயோத்தியிலிருந்து புறப்பட்டுப் போகும்பொழுது லீதை கைகேயியைப்பற்றி வெகு கடுமையாகச் சொன்ன வார்த்தைகளை இப்பொழுது சொன்னால் கௌஸல்யைக்குப் பிரியமாயிருக்கும் என்று அந்நாகிரதையால் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டேனே! ஆனால் வயது சென்ற இந்தச் சக்கரவர்த்தியும் இவருடைய பார்வையும் இதைக் கேட்டால் உயிரை விட்டாலும் விடுவார்களே. இதை எப்படியாவது மறைக்கவேண்டும்" என்று ஆலோசித்துக்கொண்டு, "அது வெகு சமீபகாலமான வார்த்தை; சற்றுப் பொறுங்கள். ஞாபகம் செய்து கொள்ளுகிறேன். என்ன கஷ்டம்! மிகவும் வயதாயிற்றல்லவா. நீங்கள் துக்கப்படுவதைப் பார்த்து எனக்கும் அது மறந்துவிட்டது" என்று அந்தப் பேச்சை மறைத்துக் கௌஸல்யையின் தாபத்தைப்போக்கி ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும்படி இனிமையான வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். "வழி நடப்பாலும் காற்றுமழை வெய்யிலாலும் துஷ்ட மிருகங்களைப் பார்ப்பதாலும் சந்திரவிரணங்களைப் போன்ற லீதையின் காந்தி கொஞ்சமேனும் மாறவில்லை. மலர்ந்த செந்தாமரை மலர், பூர்ண சந்திரன் இவைகளைப்போல் காந்தியையுடைய லீதையின் முகத்திலிருந்து அதற்கு இயற்கையான தேஜஸும் அழகும் ஒரு சீமஷமாவது மாறாது. அவளுடைய வார்த்தையின் இனிமையை என்ன சொல்வேன்! செம்பஞ்சின் ரஸத்தால் இதுவரையில் அவங்கரிக்கப்பட்ட பாடங்கள் இப்பொழுது அது இல்லாவிட்டாலும், காட்டில் மேடு பள்ளங்களில் நடக்கும்பொழுதும் தாமரை மொட்டுக்களைப்போல் மிகுந்த காந்தி பொருந்தியிருக்கின்றன. ஆபரணங்களை அணிந்து கொள்வதில் அவளுக்கு மிகுந்த ஆசை. ஆகையால் எவ்விடத்திலும் எந்த ஸமயத்திலும் அவைகளைத் தரித்துக்கொண்டே யிருப்பான். பாடச் சிலம்புகள் மதுரமாக ஒலிப்பதற்கு ஒத்து ஒய்யாரமாகவே நடக்கிறான். யானையையாவது, லீம்ஹத்தையாவது, புனியையாவது இன்றும் மற்ற துஷ்ட மிருகங்களையாவது கண்டால் ராமனுடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு போவதால் கொஞ்சமேனும் அவள் பயமடையவில்லை. நீங்கள் அவர்களைப்பற்றி வருத்தப்பட நீயாயமே இல்லை. ராமன் பிதிருவாக்ய பரிபாலனம்செய்த இந்தச் சரித்திரம் ஸூரிய சந்திரர்கள் உள்ளவரையில் லோகத்தில் வழங்கும். அவர்

கள் கொஞ்சமும் வருத்தமில்லாமல் ஆனந்தமாக மஹாலிகைகள் அனுஷ்டித்த மார்க்கத்தில் மனத்தைச் செலுத்தி, காட்டில் இடைக்கும் பழங்களையும் மிழங்குகளையும் சாப்பிட்டு, குதூகலத்துடன் சக்ரவர்த்தியின் பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்று சொல்லி ஸுமந்திரர் பல காரணங்களை எடுத்துக் காட்டினாலும், கௌஸல்யை துக்கம் தணியாமல் "ஹா ராம! என் அருமைக் குழந்தாய்! ஹா ரகுநலதிலகா!" என்று கூறிப் புலம்புவதை நிறுத்தவில்லை.

தத்யாபிஸந்தேந ஸுயுக்த வாநிநா

நிவாரல்மாணு ஸுதயோக கர்ஸிதா |

ந சைவ தே'வீ விரராம கூஜீதாத

ப்ரியேதி புத்ரேதி ச ராக்யேதி ச ||

(23)

ஸர்க்கம் 61

கொளஸல்யை தராதீடத்தில் கோயித்தது

வநம் க்ஷீத தர்ம பரே ராமே ரமயதாம் வரே |

கௌஸல்யா ருததீ ஸ்வார்தா பரீதார மிதீமப்'ரவீத || (1)

தீர்மாத்மாவும் ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் ஆனந்தத்தை உண்டாக்குவதற்கான ராமன் காட்டிற்குப் போனபிறகு கௌஸல்யை துக்கம் தாங்காமல், "நாத! மிகுந்த கருணையுள்ளவர், எல்லாரிடத்திலும் பிரியமாகப் பேசுகிறவர் என்று மூன்று லோகத்திலும் நீர் கீர்த்தி பெற்றிருந்தாலும், உமது புத்திரர்களுமீதையும் ஸுகமங்க வளர்க்கப்பட்டு இப்பொழுது கோரமான காட்டில் எப்படி கஷ்டத்தைப் பொறுப்பார்கள்? இந்த அபகீர்த்தியைக் கொடுக்கும் காரியத்தை என் செய்தீர்? சிழ வயதில் எண்ணிறந்த விரதங்களையும், உபவாஸங்களையும் அனுஷ்டித்துப் பெற்ற லீன்கோத்தமண லூத்த புத்திரனை, அபிஷேகமாகும் ஸமயத்தில் காட்டிற்கு அனுப்பியாவது தன் பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்றினார் என்ற அபார கீர்த்தி மூன்று லோகங்களிலும் பரவியிருக்கட்டும்; ராமன் கருணாகீறி; எவனுக்கும் வருத்தத்தைக் கொடுக்கும் வார்த்தையைச் சொல்ல மாட்டான். 'எனக்கு பிரணைகளுக்கெதிரில் கொடுக்கப்பட்ட ராஜ்யத்தை விடமாட்டேன்' என்று சொல்லாமல், நீர் கேட்டவுடன் ராஜ்யத்தைக் கொடுத்துவிட்டானென்ற மிகுந்த கீர்த்தியும் அவனுக்குக் கிடைக்கட்டும். ஆனால் எனக்கு என்ன கதி? என் பிள்ளையைப் பறிகொடுத்துவிட்டு நான் எப்படிப் பொறுப்பேன்? லீதைக்கு யௌவனம் இப்பொழுதுதான் ஆரம்பித்திருக்கிறது; செல்வமாக வளர்க்கப்பட்டவன்; ஸுகங்களை அனுபவிக்கத் தகுந்தவன்; காட்டில் குளீர், வெயில், காற்று, மழை இவைகளை எப்படிப் பொறுப்பான்? இதுவரையில் விசித்திரமான அன்னங்களையும், பாஷ்யம்

80

5

10

15

20

25 கணையும், மற்றப் பதார்த்தங்களையும், சமையலில் நீபுணர்ர்கள் ஐயக் கிரகையாகப் பக்குவம் செய்து பரிமாறப் புதித்து வழங்கப்பட்டிருக்கும் அந்த ராஜ்யபுத்திரி, காட்டில் கிடைக்கும் பொருள்களால் எப்படித் தேகத்தைப் போஷிப்பான்? மதுரமான வாத்தியங்களாலும் பாட்டாலும் எழுப்பப்படும் வழக்கமுள்ள அந்த ராஜகணைய, எம் ஹம், யாண, புலி முதலிய குரூர மிருகங்களின் கோரமான சப்தங்கள் நான்கு புறத்திலும் காதைத் துணிக்க எப்படித் தூங்குவான்? 30 இத்திர வில்லைப் போன்றவனும், முழங்கால் வரையில் நீண்ட கைகளுள்ளவனும், மஹாபராக்கிரமசாலியுமான ராமன், இரும்புக் கட்டுகளுள்ள தடியைப்போல் கடினமான தன் கையைத் தலைமீறியாக வைத்துக்கொண்டு எங்கே தூங்குகிறானோ? தாமரை மலரைப்போல் பிரகாசித்துத் தாமரை இதழ்களைப்போன்ற நேத்திரங்களுடன் 35 தாமரைப்பூவின் வாலணியையுடைய சவாஸத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சருண்டு கறுத்த தலைமீர் நெற்றியில்விலும் அழகுவாய்ந்த அந்த முகமண்டலத்தைப் பார்ப்பது எப்பொழுதோ? அவனைக் காணாமல் இன்னும் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் என் லுறிய தயம் ஆயிரம் துண்டுகளாகப் பிளக்காததைப் பார்த்தால் வஜ்ராயுதத்தால் செய்யப்பட்டதென்றே நிச்சயமாகத் தோன்றுகிறது. என்னைச் சேர்ந்தவர்களை நீர் நகரத்திலிருந்து தூரத்திக் காட்டிற்கு 40 ஒடும்படி செய்ததைப் பார்த்தால் இதைவிட குரூரமான காரியம் வேறென்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

45 "பதினான்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகு ராமன் அயோத்தியக்குத் திரும்புவரும்பொழுது பரதனுக்கு ராஜ்யம் போய்விடுமோ என்று கவலைப்படவேண்டாம். பரதன், தான் அனுபவித்த ராஜ்யத்தை திருப்பிக்கொடுத்தாலும் ராமன் வாங்குவானோ? லோகத்தில் சிலர் பிதிருக்களுக்கு சிரார்த்தம் செய்ய உத்தேசித்து பிராம்மணர்களை அதற்கு வரிக் கும்பொழுது, வித்தையாலும் வயதாலும் குணத்தாலும் சிரேஷ்டமான பிராம்மணர்கள் ஸுலபமாகக் கிடைத்தாலும் அவர்களை ஒதுக்கிவிட்டு, தங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே 50 தஷ்டினை முதலிய விசேஷப் பிரயோஜனங்கள் கிடைக்கவேண்டுமென்று, அவர்களையே பிராம்மணர்களாக வரிக் கிறார்கள். சிராத்தம் முடிந்த பிறகு முன்சொன்ன பிராம்மண சிரேஷ்டர்களை இஷ்டபந்தியில் உண்ண அழைக்கிறார்கள். அந்த அன்னம் அமிருதத்திற்கு நிகரானாலும் அவர்கள் அங்கே போக நினைப்பார்களா? 55 'பிராம்மணர்கள் புஜித்த சேஷந்தானே; விலக்கப்பட்டதல்லவே' என்றால், அந்தப் புத்திமான்கள் வேண்டுமென்று தங்களுக்குச் செய்த அவமானத்தைப் பொறுக்கவே மாட்டார்கள். உத்தம ஜாதியில் பிறந்த ரிஷபம் வேறென்று நின்று மிருக புல்கைத் திள்ள எம்மதிக்குமா? அப்படி மூத்தபுத்திரனும் குணங்களால் மேலானவனுமான ராமன், தான் ஆளவேண்டிய ராஜ்யத்தைத் தனக்கு இடையவன் பல வருஷங்கள்வரையில் ஆண்டு, பிறகு தன்னி

டத்தில் ஒப்புவித்தால், பெற்றுக்கொள்வானோ? பூமண்டல சக்கர வர்த்தியான உமக்கு இந்த ரியாயம் தெரியாதா? சேர்நாய் நரி 65 முதலிய அல்ப ஜாதிக்கள் கொன்று தின்ற மாம்ஸத்தின் மிகுதியைப் புலி கண்ணெடுத்துப் பார்க்குமா? அப்படிப் பிறரால் அனுபவிக்கப்பட்ட ராஜ்யத்தை ராமன் மனத்தாலும் நினைப்பானோ? சரு முதலிய ஹவிலங்களும் புரோடாசமும் குசமென்ற புல்லும் பூயஸ் தம்பங்களும் ஒருதடவை உபயோகித்த பிறகு யாகத்திற்குப் பயன்படாது. ஸுராபானத்தின் ஸாரமான பாகத்தை ஒருவன் குடித்து விட்டு மிகுதியைக் கொடுத்தால் எவரும் வாங்க மாட்டார்கள். அப்படி யாகத்தில் ஒருவன் ஜோமபானத்தைச் செய்துவிட்டு அந்த யாகத்தை நிறைவேற்றும்படிப் பிறர்க்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் 75 அதனை ஏற்கமாட்டார்கள். அப்படிப் பரதனால் அடையப்பட்ட இந்தராஜ்யத்தை ராமன் அனுபவிக்க விரும்பமாட்டான். மஹா பலமுள்ள புலி தன்வாலை மற்றொரு புலிதொட்டாலும் ஸாஸிக்காது. அப்படி ராமன் இந்த அவமானத்தைப் பொறுக்கமாட்டான்.

80 'நான் என்ன செய்வேன்? ராமன் பலசாலியாக இருந்தால் ராஜ்யத்தைப் பிறர் கைப்பற்ற விடுவானோ? கையாலாகாதவன்; பயந்து ஒடிப்போய்விட்டான்' என்கிறீரோ? அப்படியல்ல, இந்தப் பதினான்கு லோகங்களிலுமுள்ள ஜீவகோடிகள் யாவும் ஒன்று சேர்ந்து ராமனை யுத்தத்தில் எதிர்த்தாலும் அவனைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்க முடியுமா? ஆனால் ராஜ்யத்தைக் கைவிட்டு ஏன் ஒடிப் போனான் என்றால், தன் நடத்தையாலும் கட்டளையாலும் உபதேசத்தாலும் லோகத்திலுள்ளவர்களை ஸரியாகத் தர்மமானுஷ்டானம் செய்யும்படி கடத்துகிறவன் அவன். தான் செய்த பிரதிக்களையை மீறி இந்த ராஜ்யத்தைப் பலத்தால் கைப்பற்ற நினைப்பானோ? 85 ராமனோ மஹாகுரன், மஹா பராக்கிரமசாலி; தங்கக் கட்டுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாணங்களை எய்தால் ஏழு ஸமுத்திரங்களையும் எட்டு குலபர்வதங்களையும் மஹாநதிகளையும் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை யுமே எரிக்க மாட்டானோ? கொழுந்த எம்ஹங்களின் பலத்தை யுடையவன்; விருஷபத்தின் கண்களைப்போன்ற நேத்திரங்களை யுடையவன்; புருஷசிரேஷ்டன்; அவனுடைய பராக்கிரமத்தை மனத்தால் நினைக்கவும் முடியாது; வார்த்தைகளால் வர்ணிக்கவும் முடியாது. 95

100 மீன் தன் குஞ்சுகளைத் திண்டிற்றுபோல் உமது மூத்தபுத்திரனான அந்த மஹாவீரனைக் கொன்றுவிட்டீரே! தர்மத்திலிருந்து நடுவாத உமது புத்திரனைக் காட்டிற்கனுப்பினது, நான்கு வர்ணத்தார்களால் அனுஷ்டிக்கப்படும் தர்மமாகவும் சாஸ்திரத்திற்கு ஒத்ததாகவும் புராதனமாகவும் இருந்தால் எவரும் ஆஷேபிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் எந்த தர்மமார்க்கத்தையும் சேர்ந்ததாகத் தோன்றவில்லையே!

- 105 ஸ்தீரகருக்குக் கதி பர்த்தாவே; அவன் இல்லாவிட்டால் கதி புத்திரனே; அவனும் இல்லாவிட்டால் தகப்பன் முதலிய பந்துக்களே கதி. இவர்களைத் தவிர வேறு கதி ஏற்படவில்லை. பால்யத்தில் தகப்பன் ரக்ஷிக்கவேண்டும்; யௌவனத்தில் கணவன் ரக்ஷிக்க வேண்டும்; கிழவயதில் புத்திரன் ரக்ஷிக்கவேண்டும்; ஸ்தீரிகள் பிறர்க்கு அடங்கியிராமல் ஒருக்காலும் ஸ்வதந்திரமாக நடக்கமுடியாதென்று சாஸ்திரம் விதிக்கிறதல்லவா? இப்பொழுது நீரா என் சக்கனத்தியான கைகேயிக்கு வசப்பட்டிருக்கிறீர்; ஆகையால் நான் உம்மை இழந்ததுபோலயிற்று. என் குழந்தையோ உம்மால் காட்டிற்றுத் துரத்தப்பட்டான்; அவனையும் இழந்ததுபோலயிற்று. என் பந்துக்களோ வெகு துரத்தியிருக்கிறீர்கள்; கணவன் உயிரோடுருக்கும்பொழுது அங்கே எப்படிப் போகலாம்? ஆகையால் எவ்விதத்திலும் என்னைக் கெடுத்துக் கதியில்லாமல் செய்துவிட்டீர். நான்மாதிரி கெட்டாலும் பாதுகாமில்லை. இந்தக் கோஸல ராஜ்யத்தையும் நாசம் செய்தீர்; உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆளும் ராஜ்யங்களையும் நாசம் செய்தீர்; என்னையும் என் மகனையும் நாசம் செய்தீர்; உம்மையும் நாசம் செய்துகொண்டீர்; உமது மந்திரிகளையும் நாசம் செய்தீர்; இந்த நகரத்து ஜனங்களையும் நாசம் செய்தீர். இந்த மஹாபாபத்தைச் செய்து நீர் அடைந்த பிரயோஜனம் என்ன? யாருக்குத் திருப்தி? உமது பிரியநாயகியான கைகேயிக்கும் உமது செல்வக் குழந்தையான பரதனுக்கும் மனம் குளிர்ந்ததல்லவா? அவர்கள் ஸந்தோஷப்பட்டால் அதே போலும்; யாச் சப்படிப்போனும் உமக்கென்ன?" என்று வெகு குரூரமான வார்த்தைகளால் கணவனைக் கண்டிக்கும்பொழுது தசரதர் அதைப் பொறுக்கமுடியாமல் மூர்ச்சை அடைந்தார். அப்பொழுது "இவ்வளவு துக்கத்தை அனுபவிக்க நான் என்ன பாபம் செய்தேன்" என்று நினைத்தார்.

- 130 இமாம் கிரம் தா'ருண ஸய்த' ஸம்ஸந்தாம்
நிஸம்ய ராஜாபி மூமோஹ துக்ஷித: |
தத: ஸ ரோகம் ப்ரவிஸஸ பாத்திவ:
ஸ்வதுஷ்க்ருதம் சாபி புநஸ்ததா ஸ்மரத் | (27)

ஸர்க்கம் 62

கொஸலையின் பச்சாத்தாபம்

ஏவம் து க்ருத்தீத்யா ராஜா ராமமாத்ரா ஸரோகயா |
ஸ்ராவித: பருஷம் வாக்க்யம் சிந்தயாமாஸ துக்ஷித: | (1)

மனுவடைய தாயான கொஸலையை இப்படி வருத்தத்துடனும் கோபத்துடனும் கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்வதைக் கேட்டுத் தசரதர், "இவள் சொல்வதில் பிரசில்லை, நான் கைகேயி

யின் வார்த்தையைக் கேட்டு இதுவரையில் ஒருவரும் செய்திராத அக்ஷிரமத்தைச் செய்துவிட்டேன். இனி என்ன செய்யவேன்" என்று கவலைகொண்டு துக்கம் மேலிட்டு இந்திரியஸ்வாதினமில்லாமல் மூர்ச்சையடைந்தார். வெகு நேரம் கழித்து பிரக்ஞை தெளிந்து பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, கொஸலையை பக்கத்திலிருப்பதைப் பார்த்து, "புண்யபாபங்கள் மிகவும் கடுமையாகச் செய்யப்பட்டால் அவைகளின் பயனை இந்த ஜன்மத்திலேயே அனுபவிக்கிறோம் என்ற நியாயத்தால், எனக்குப் பிரியமான புத்திரனை விட்டுப் பிரிந்து மஹாதுக்கத்தை அனுபவிக்கிறேன். முன் ஜன்மங்களில் இதற்குக் காரணமாக நான் செய்திருக்கக்கூடிய பாபமென்ன?" என்று மறுபடியும் ஆலோசித்தார். அப்பொழுது தான் மூன்று அக்ஷரானத்தால் ஒரு முனி குமாரனை சப்தவேதி என்ற பாணத்தால் கொன்றது ஞாபகத்திற்கு வர, அந்தத் துக்கமும் ராமனை விட்டுப் பிரிந்த துக்கமும் சேர்ந்து ஒரே காலத்தில் தாக்கி அவரை மறுபடியும் மூர்ச்சை அடைவித்தது.

பிறகு பயத்தால் நடுங்கி வெட்கத்தால் தலைகுனிந்து வணக்கமாகக் கைகூப்பி, "கொஸலேயே! இதோ பார். கைகூப்பி உன்னை வேண்டுகிறேன். தயவு செய். உனக்குக் கெடுதி செய்தவர்களிடத்திலும் துவேஷம் வைக்காமல் பிரியமாக இருப்பது உன் ஸ்வபாவமல்லவா? பழிவிரதாதர்மத்தை அனுஷ்டிக்க விரும்பும் பெண்களுக்குப் பர்த்தா குணவானுளும் இல்லாவிட்டாலும் அவனை பிரத்யக்ஷமான தெய்வம். உன் மனம் எப்பொழுதும் தர்மத்தை நாடியிருக்கும். வேகத்தில் ஜனங்களுக்குள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகள் உனக்குத் தெரியாததல்லவோ? எனக்கோ மஹா கஷ்டம் நேர்ந்திருக்கிறது. புத்திரசோகத்தால் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் என்னைப் பார்த்து இப்படிக்கேவலமான வார்த்தைகளைச் சொல்வது உனக்கே தகுமா?" என்று அரசன் தீனமாக, கேட்பவர்களின் மனம் உருகும்படி கெஞ்சுவதைக் கேட்டு, மழைக் காலத்தில் கோமுகத்திலிருந்து மழை ஜலம் பொழிவதுபோல், கொஸலையை யின் கண்களிலிருந்து தாரை தாரையாக நீர் பெருகிறது.

தசரதரின் கூப்பிக்கொண்டிருந்த கைகளைப்பிடித்துத் தன் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு கோவென்று கதறி, "கோபத்தால் என்ன பாபம் செய்துவிட்டேன்" என்று பயந்து, வெகு பரபரப்புடன் "நாத! பூமியில் விழுந்து தங்களை ஸாஷ்டாங்கமாக அடிபணி கிறேன். நான் செய்த அபராதத்தை மன்னித்து என்னிடத்தில் தயை வைக்கவேண்டும். நாங்கள் என்னைக் கைகூப்பி பிரார்த்தித்த க்ஷணத்திலேயே நான் அழிந்தேன். இவ்விதமான வார்த்தைகளையும் சொல்லி என்னை மறுபடியும் கொல்லவேண்டுமா? மஹா புத்திமானும் எல்லோராலும் கெண்டாடப்படுபவருமான தன் பர்த்தாவால் கைகூப்பி வேண்டப்படும் பெண் இவ்வுலகத்திலும் பர

45 லோகத்திலும் தன் நாசத்தைத் தேடிக்கொள்ளுகிறான். நான் தர்மம் தெரியாதவனல்ல. தாங்கள் தர்மத்தை அறிந்தவர்களென்றும் ஸத்தியம் தவறாதவர்களென்றும் எனக்குத் தெரியாதா? புத்திர சோகத்தால் புத்திலீவாதினயின்றி ஏதோ பிதற்றினேன். அதை மன்னிக்க வேண்டும். சோகம் நமது தைரியத்தைக் கொள்ளி கொள்ளுகிறது; நாம் கற்றதும் கேட்டதும் சோகத்தால் வீணாகிறது

50 சோகம் யாவற்றையும் கெடுக்கிறது. அதைப்போன்ற பரமசத்துரு நமக்கில்லை. நமது சத்துரு திடீரென்று நம்மை அடித்தால் அதைப் பொறுக்கலாம்; ஆனால் திடீரென்று நமக்குச் சோகம் தேர்ந்தால் அல்பமாக இருந்தாலும் அதைப் பொறுக்கமுடியாது. ஸந்தோஷ மற்று சோகம் மேலிட்ட எனக்கு ராமன் காட்டிற்றுப் போய் இது ஐந்தாவது நாள். ஐந்து வருஷங்களைப்போல் தோன்றுகிறது. அதையே நினைத்து நினைத்து என் துக்கம் பொங்குகிறது. ஆறுகள் ஸமுத்திரத்தில் விழ விழ அது பொங்குவதைப் பார்த்ததில்லையா” என்று கௌஸல்யை சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் ஸரீரியன் அஸ்தமித்தான்; ராத்திரியும் ஆரம்பித்தது. அவளுடைய வார்த்தை

60 களால் தசரதர் சற்று ஆறுதலடைந்து துக்கத்தின் வேகத்தைத்தான் காமல் அயர்ந்து தூங்கிவிட்டார்.

அத ப்ரஸாதிதோ வாக்கயை: தேவ்யா கௌஸல்யயா ந்ருப: |
ஸோகேத ச ஸமாக்ராந்தோ நிதிராயா ஸமமேயீவாத் | (20)

ஸர்க்கம் 83

தசரதர் முன் செய்த பாயம்

ப்ரதி புத்திரோ மூஹரீந்தேத ஸோகோபஹத சேதந: |

அத ராஜா த்ரதாத: ஸ சிந்தா மய்யபத்யத | (1)

5 பிறகு ஒரு முகூர்த்தத்திற்குள் தசரதர் விழித்துக்கொண்டு அதே ரூபகமாகத் துக்கத்தால் எங்கே இருந்தார். தேவேந்திரனைப் போன்ற ராமனையும் லக்ஷ்மணனையும் காட்டிந்நனப்பியது முதல் ஸரீரியனை ராகு பிடித்துக்கொண்டதபோல் புத்திர சோகம் அவரைப் பிடித்துக்கொண்டது. ராமன் அந்த நகரத்தை விட்டுப்போன ஆளுவது நாள் நடுராத்திரியில், தான் முன்பு செய்த பாபத்தை ரூபகப்படுத்திக்கொண்டு அதைக் கௌஸல்யைக்குச் சொல்ல நினைத்து, “கௌஸல்யே! இப்பொழுது உனக்கு என்னிடத்தில் கோபம் சற்று தணிந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால் இதைச் சொல்லத் துணிந்தேன். இந்த லோகத்தில் ஒருவன் பிறர்க்குச் செய்யும் நன்மையும் தீமையும் தவறாமல் அவனுக்குப் பயனைக் கொடுக்கின்றது. கர்மங்களை ஆரம்பிக்கையில் அவைகளின் பயன் சிறியதா பெரியதா என்றும், அவை கைகடுமா தவறுமா என்றும் தெரிந்துகொள்ளாதவன் புத்தியற்றவன். மிருக்த சிரமத்தால் அல்ப

15 பயனை யடைவதெவனும், பயனற்ற செயலைச் செய்வதெவனும் புத்தியற்றவர்கள். ஸ்வல்ப சிரமத்துடன் மிருக்த பயனை அடைகிறவனும், பயன்பெறும் செய்கையையே செய்வதெவனும் புத்திமான்கள். கைகேயியைத் திருப்திசெய்வதென்ற அல்ப பயனை அடைய விரும்பி, ராமனைக் காட்டிந்நனுப்புவதென்ற மஹா பாபத்தைச் செய்து புத்திரசோகத்தால் தவிக்கிறேன். என்னைப்போன்ற மூடன் ஒருவ

20 னாமில்லை. ஒருவனுடைய தோட்டத்தில் ஒரு பலாசமரமும் அதைச் சுற்றிப் பல தேன்மாமரங்களும் இருந்தன. மலரும் காலத்தில் பலாசமரம் இலை தெரியாமல் அழகான புஷ்பங்களால் மறைந் திருந்தது. மாமரங்களின் மலர்களோ அழகிய நிறமுடையவை அல்ல. அதைப் பார்த்து அந்தப் புத்திமான் ‘இவ்வளவு அழகான புஷ்பங் களால் மறைந்திருக்கும் மரம் பழுக்கும் காலத்தில் இன்னும் அழகான பழங்களால் நிறைந்திருக்குமல்லவா? இந்த மாமரங்களின் மலர்களுக்குத் தருந்தபடியே பழங்களும் ருசியற்றிருக்கும். ஆகையால் இந்தப் பலாசமரத்தின் அழகைக் குறைக்கும் மாமரங்களை வளர்ப்பதில் என்னப்பிரயோஜனம்’ என்று அவைகளை வெட்டி எறிந்து

30 விட்டு, அந்தப் பலாசமரத்தை வெகு ஜாக்கிரதையாக எருப்போட்டு ஜலம் ஊற்றி வளர்த்து வந்தான். பழுக்கும் காலம் வந்தவுடன் பலாசமரத்தில் புஷ்பங்களெல்லாம் உதிர்ந்து உபயோகமற்ற பழங்கள் மாத்திரம் நிறைந்திருந்தன. அயலானுடைய தோட்டத் திலே மாமரங்கள் அமிருகத்தைப்போல் ருசியுள்ள பழங்களால் நிறைந்திருந்தன. அப்பொழுது அந்த மூடனுக்கு துக்கம் எவ்வளவு இருந்திருக்கும் எனச்சொல்ல முடியுமா? கர்மங்களின் பயன்களை அறியாமல் ஒருவன் ஆரம்பித்தால், பலாசமரத்தை ஜலம் ஊற்றி வளர்த்த மூட்டானைப்போல் வருத்தப்படுவான். நான் மாமரங்களை வெட்டி எறிந்து பலாசமரத்திற்கு ஜலம் வார்த்தவன்; ராமனைப்

40 பிரித்தது முதல் வளர்த்தவர்து பயனடையும் காலத்தில் காட்டிற்குத் துரத்திவிட்டேன். இப்பொழுது வருத்தப்படுகிறேன். என்னைப்போன்ற புத்திசாலி உண்டா? ராமனுடைய அபிஷேகத்தைத் தடுத்து அவனைக் காட்டிந்நனுப்பி கைகேயியின் பிரியத்தைப் பெற முயன்றேன்.

நான் பால்பத்தில் சப்தவேதனமென்ற வித்யையில் நிறமை யடைந்தேன். (சப்தவேதனம்: மிருகங்கள் மறைந்திருந்தாலும் அவைகளின் சப்தத்தைக் குறியாக வைத்துப் பாணத்தால் அடிக்கும் வித்யை). எல்லோரும் என்னைக் கொண்டாடினதால் மிகவும் கர்வ மடைந்து மஹாபாபத்தைச் செய்தேன். ஒரு குழந்தை அறியாமையால் விஷத்தைக் குடித்துக் கஷ்டப்படுவதுபோல் நான் அந்தப் பாபத்தின் பயனை இப்பொழுது அனுபவிக்கலாயிற்று. ஒருவனுடைய பாபமுன்யங்கள் மறுபிறப்புகளிலாவது வேறுலோகங்களிலாவது பயனைக்கொடுக்கும். என் பாபமோ மஹா கோரமானது. இப்பொழுதே பவித்துவிட்டது. லோகத்தில் புத்தியற்றவன் பலாசமலர்

கனின் அழகைப் பார்த்து பிரமித்து அவைகளின் பழங்கனும் அப் படியே இருக்குமென்று நம்புவதுபோல், நான் சப்தவேதன மென்ற பாணத்தைப் பெற்று, அதனால் அடையும் கீர்த்தியால் பிரமித்துப் பிற்காலத்தில் எனக்கு நேரும் பாதகத்தையும் தக்கத்தையும் அப கீர்த்தியையும் அறியாமற்போனேன்.

60

உன்னை விவாஹம் செய்வதற்குமுன் நான் யுவராஜாவாக இருக்கும்பொழுது ஒரு மழைகாலம் வந்தது. அப்பொழுது ஐயக் களுக்கு மதமும் ஆசையும் வளரும். ஸூரியன் பூமியிலுள்ள சலங்களைக் குடித்து ஐயத்தைத் தன் கிரணங்களால் எரித்துவிட்டுத் தெற்கே சென்றான். பிறகு உஷ்ணம் இருந்த இடமே தெரியாமற் போயிற்று. கறுத்த மேகங்கள் வெளிப்பட்டன. தவளைகளும் சாதக பகிகளும் அதைக் கண்டு மிழிந்தன. பகிகள் மழையால் நனைந்து ஸ்கானம் செய்தனபோல் மழைக்காற்றால் கஷ்டப்பட்டு மழைத் துளிகள் சிதைந்த மரத்தின் நுளிகளில் மெள்ள மெள்ளப் போய் உட்கார்ந்தன. அதுவரையிலும் பெய்த மழையாலும் இன்னும் பெய்துகொண்டிருக்கும் மழையாலும் மதயானைகள் வளரக்கும் மலைகள் மறைக்கப்பட்டு, அசைவற்று அலை ஒய்ந்த கடலப்போல் காணப்பட்டன. மலையருவிகள் முதலில் கொஞ்சதுரம்வரையில் தெளிந்து ஓடி, வெளுத்ததும் சிவந்ததுமான தாதுக்களையுடைய பூமியின்மேல் போகும்பொழுது வெளுத்தும் சிவந்தும், காட்டுத்தீயின் சாம்பலுடனும் பல சிறமுள்ள ஸர்ப்பங்களைப் போல் ஓடின. அக் காலத்தில் நான் வேட்டையாட சிச்சயித்து, ஆயுதபானியாய் சதத்தில் ஸரபூ கதியின் கரைவழியாகப் போனேன். ராத்திரியில் காட்டுருமையாவது யானையாவது வேறு மிருகமாவது கீர் குடிக்க வரும்

65

70

75

80

85

90

பொழுது அவைகளைக் கொல்லாமென்று வெகு ஐக்கிரமையுடன் காத்துக்கொண்டிருக்கையில், யானை கீர் குடிக்கும்பொழுது செய்யும் சப்தத்தைப்போல் ஒலித்தவிடுத்து ஒரு சப்தமுண்டாயிற்று. மையிருட்டாக இருந்ததால் ஒன்றும் தெரியவில்லை. உண்மையாக அது குடத்தில் ஐயம் மெள்ளும்பொழுது உண்டாகும் சப்தம். நான் அதைக் கேட்டு ஏதோ ஒரு யானை கீர் குடித்துக்கொண்டிருக்கிற தென்று நினைத்து அந்த பிராணியிருக்குமிடத்தைக் குறிவைத்துக் காலஸர்ப்பத்தைப்போன்ற ஒரு பாணத்தை எய்தேன். அப்பொழுது விடியற்காலம். பாணத்தால் உயிரிழையில் அடிபட்டு "ஐயோ, செத்தேனே" என்று அலறிக்கொண்டு ஒரு தபஸ்வி கீழே விழுந்த சப்தம் அங்கிருந்து உடனே உண்டாயிற்று.

"ஐயோ! நான் ஒரு தபஸ்வி; எவருக்கும் கெடுதி செய்ததில்லை; எனக்குச் சத்துருவே கிடையாது. ராத்திரியில் இங்க வேளையில் இங்கே ஐயஸஞ்சாரம் இருக்காதென்று ஐயமெடுக்க வந்தேன். பாணத்தால் என்னை அடித்தவன் யார்? யாருக்கு என்ன கெடுதி செய்தேன்? மனிதனாக்குக் காயங்களால் பிறர்க்கு எவ்விதமான உபத்திரவத்தையும் செய்வதை ஒழித்து, இந்த வனத்தில்

பழங்கனையும் கிழங்குகளையும் இன்று, தவம் செய்யும் சிஷி நான். இப்படி ஆயுதத்தால் அடிபட்டு மரணமடையக் காரணமென்ன? மான் தோல், மரவுரி ஐயைகளைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் என்னைக் கொன்று யாருக்கு என்ன ஆகவேண்டியிருக்கிறது? நான் யாருக்கு என்ன அபகாரம் செய்தேன்? யாதொரு பயனும் இல்லாமல் கேவலம் கெடுதலையே உண்டுபண்ணும் இந்தப் பாபத்தை நல்ல தென்று யாராவது ஒப்புக்கொள்வானா? குருபத்தினியைக் கெடுத்தவனை யாராவது மெச்சுவானா? நான் இறப்பதைப்பற்றி எனக்கு வருத்தமே இல்லை. நான் இறந்தால் என் தாய்தந்தைகள் என்ன கதி அடைவார்களோ என்றல்லவா வருத்தப்படுகிறேன்? அவர்கள் மிகவும் வயது சென்றவர்கள்; வெகு காலமாக அவர்களைக் காப்பாற்றி வந்தேன்; நான் இறந்தால் அவர்கள் எப்படியும் பிழைப்பார்கள்? ஐயோ! அவர்களுக்கு நான் ஒரே புத்திரனுயிற்றே. எங்கெல்லோரையும் ஒரே பாணத்தால் கொல்ல முயன்ற பாயி யார்? கேவலம் மூடனும் சிச்சயபுத்தியில்லாதவனுமே இந்த அக்கிரமத்தைச் செய்திருக்கவேண்டும்" என்ற வார்த்தைகள் என் காதில் விழுந்தன.

100

105

110

தர்மத்திலிருந்து விலகக்கூடாதென்று நோக்கமுடையவன் நான். பரிதாபமான இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் என் கையிலிருந்த வில்லும் பாணங்களும் நழுவி விழுந்தன. ராத்திரியில் இப்படிமனம் உருகும்படி பிரலாபிப்பதைக் கேட்டு வருத்தமும் பயமும் மேலிட்டன. புத்தி சிதறிற்று. இந்திரிய ஸ்வாதினயில்லாமல் மெய் மறந்தேன். இந்தச் சப்தமுண்டான விடத்தைநோக்கித் தினமான மனத்துடன் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டே போனேன். அங்கே ஒரு தபஸ்வி பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டு அந்த வேதனையைப் பொறுக்காமல் கையிலிருந்த சிறிய குடத்தைத் தொலையில் எறித்துவிட்டு ஐயையை விளித்துக்கொண்டு பூமியில் புரளக்கண்டேன். அவனுடைய தேகம் முழுவதும் சத்தத்தால் பூசப்பட்டு, புழுதி படிந்திருந்தது. நான் பயத்து மனம் கலங்கி சிற்பதைப் பார்த்துத் தன் தேஜஸால் என்னை எரித்துவிடுவதுபோல் குரூரமான பார்வையால் என்னை நோக்கி, "அரசனே! காட்டில் தனியாக வசித்துக்கொண்டிருக்கும் நான் உனக்கென்ன கெடுதி செய்தேன்? என் தாய்தந்தைகளுக்காக ஐயம் கொண்டுபோக வந்தவனை ஏன் அடித்தாய்? ஏதோ விளையாட்டாக ஒரு பாணத்தால் என்னைக் கொன்றாயே; ஆனால், வயது சென்று கண் தெரியாமல் பலநீனர்களான என் மாதா பிதாக்களையும் இதனால் மென்றுவிட்டாயென்று உனக்குத் தெரியுமா? நான் சிக்கிரத்தில் ஐயம் கொண்டு வருவேன் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்களே. கொடுமையான தாகத்தை அவர்கள் எவ்வளவு காலம்தான் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்? நான் சாஸ்திரங்களைக் கற்றுப் பெரியோரிடத்தில் கேட்டும் கடுந்தவம் செய்யும் என்ன பயன்? இப்படிப் பூமியில் விழுந்து நான்

115

120

125

130

135

புரளுவது என் பிதாவிற்குத் தெரியவில்லையே. தெரிந்தாலும்
என்ன செய்வார்? பலமற்றவர்; நடக்க முடியாதவர். ஒரு மரம்
140 காற்றாலடிபட்டு முறிக்கப்படும்பொழுது ஸமீபத்திலிருக்கும்
மரம் அதைக் காப்பாற்ற முடியுமா? தசரத! நீயே சிக்கிரமாக என்
பிதாவிடத்திற்குப் போய் எனக்கு நேர்ந்ததைச் சொல். இல்லாவிட்-
டால் காட்டுத்தி வளங்களை எரிப்பதுபோல் உன்னைக் கோபத்தால்
சாய்ப்பலாக்குவார். அவருடைய ஆசிரமம் ஒற்றையடிப் பாதையின்
145 முடிவில் இருக்கிறது. அவர் உன்னைச் சபிக்காதபடி பிரார்த்தித்து
ஸமாதானம் செய். இந்தக் கூர்மையான அம்பு என் மர்மஸ்தானத்-
தில் பாய்ந்து, ஆற்றில் ஐயம் வேகமாக ஓடும்பொழுது சிறிய மணற்-
குன்றுகளை அறுப்பதுபோல், பொறுக்க முடியாத துன்பத்தை உண்-
டாக்குகிறது. இந்தப் பாணத்தைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டுப் போ”
150 என்றார்.

பாணத்தைப் பிடுங்காமலிருந்தால் கஷ்டப்படுகிறார்; பிடுங்கி-
னால் உயிர் போய்விடுமே; இவர் இறந்தால் எனக்கு பிரஹ்மஹத்யா
தோஷம் நேருமே; என்ன செய்யலாமென்று பயந்து நான் வருத்தப்-
படுவதைக் கண்டார். தன் மரணம் நெருங்கிவிட்டதென்றறிந்து
155 வெகு சிரமத்துடன் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்து, “தசரத! வீணாக
வருத்தப்படாதே. தைரியத்தை வருவித்துக்கொண்டு துக்கத்தை
அடக்கு. பிரம்மஹத்யா தோஷம் நேருமென்ற பயம் உனக்கு
வேண்டாம். நான் பிராம்மணனென்று நினைத்து வருத்தப்படாதே.
என் தாய் நான்காம் வர்ணத்தில் பிறந்தவள்; என் பிதா வைசியர்”
160 என்று சொல்லி, வேதனை பொறுக்காமல் பிரக்ஞையற்றுப் பூமியில்
கிடந்து புரண்டுகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது நான் அந்தப்
பாணத்தைப் பிடுங்கி எறிந்தேன். உடனே என்னைப் பார்த்துப்
பயந்து அவர் பிரானனை விட்டார். இப்படி மர்மஸ்தானத்தில்
அடிபட்டுப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, ஐயத்தாலும் சத்தத்தா-
லும் நனைந்த தேகத்துடன் பூமியில் கிடந்த அத்தத் தபஸ்வியைப்
165 பார்த்து பிரலாபித்துச் சொல்லமுடியாத கிவெசத்தை அடைந்-
தேன்.

ஜலார்த்ர காத்தரம் து விஸய க்ருச்ராத்
மர்மஸ்ரணம் ஸத்தத முச்வஸத்தம் |
தத: ஸரய்வாம் தமஹம் ஸயாதம்
ஸமீஷ்ய பத்ரே ஸமீ ப்ரூபாம் விஷண்ண: | (54)

ஸர்க்கம் 64

ந்சரந்ருடைய மரணம்

வதமப்ரதிரூபம்-து மஹாஷேஸ் தஸ்ய ராக்வ: |
விஸபந்தேவ த்ரீமாத்மா கௌஸல்யாம் புநர்ப்ரவீத் | (1)

இப்படி அறியாததனத்தால் மஹா பாபத்தைச் செய்து இந்தி-
ரியங்கள் கலங்கி “என்ன செய்யலாம்? போய் சொல்லுவோமா?
சொல்லாமலிருப்போமா? எது நலம்” என்று யோசித்தேன். பிறகு
கடத்தில் ஐயத்தை எடுத்துக்கொண்டு ரிஷிகுமாரன் சொன்ன
வழியாக அந்த ஆசிரமத்திற்குப் போனேன். அங்கே அவருடைய
1 தாய் தந்தைகள் பலமற்று வயதுசென்று நிக்கற்று. இறக்கை
ஒடிந்த பங்குகளைப்போல் இருந்த இடத்தை விட்டு ஸஞ்சரிக்
முடியாமல், தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளச் சக்தியில்லாமல்,
தங்கள் குமாரனைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டும் அவனை எதிர்பார்த்-
துக்கொண்டும் இருந்தார்கள். அந்த ஆசையை நான் கெடுத்து
10 விட்டேன் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. அங்கே போனவுடன்
துக்கமும் பயமும் மேலிட்டு ஒன்றும் தோன்றாமல் நின்றேன்.

என் காலடிச் சப்தத்தைக் கேட்டு அந்த முனிவர், “குழந்தாய்!
ஏன் தாமதம் செய்கிறாய்? கொண்டுவந்த ஐயத்தைக் கொடு. இவ்-
வளவு நேரம் ஆற்றில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தாயோ? உன் தாய்
15 வெகு கவலைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள். வெகு சிக்கிரத்தில்
உள்ளே வா. அவளாவது நானாவது உனக்கு இஷ்டமில்லாத காரி-
யத்தை இதுவரையிலும் செய்திருந்தாலும் அதை நீ மனத்தில் வைத்-
துக்கொள்ளாதே. நீ தபஸ்வியல்லவா? கதியற்ற எங்களுக்கு நீயே
கதி; கண்ணில்லாத எங்களுக்கு நீயே கண்; உன்னிடத்தில் எங்கள்
20 உயிரை வைத்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்க நீ ஏன் பேசவில்லை?”
என்றார்கள். எனக்குப் பயம் மேலிட்டது; வாய் குளறிற்று.
ஆனாலும் மனோபலத்தாலும் பழக்கத்தாலும் என்னைத் தைரியப்-
படுத்திக்கொண்டு “நான் கஷத்திரியன்; என் பெயர் தசரதன்;
மஹாத்மாக்களான தங்கள் புத்திரனல்ல. நான் முன்ஜன்மத்தில்
செய்த மஹாபாபத்தால் ஸாதுக்கள் நிர்திக்கும் ஒரு கொடிய காரி-
யத்தைச் செய்துவிட்டேன். ஆயுதபாணியாய் ஸரயூ நதிக்கரையில்
25 வேட்டையாட வந்து, ராத்திரியில் தண்ணீர் குடிக்க அங்கே வரும்
மிருகங்களைப் பாணத்தால் அடிக்க மறைந்திருந்தேன். அப்பொழுது
யானை தண்ணீர் குடிப்பதுபோல் எனக்குத் தோன்றின ஒரு சப்தம்
என் காதில் விழுகிறது. அதை லக்ஷ்யம் வைத்து அம்பை எய்தேன்.
ஒருவர் அங்கே கடத்தில் ஐயத்தை மொன்றும் சப்தம் அது. ‘ஐயோ’
என்ற ஒரு கோரமான சப்தம் அங்கிருந்து உண்டானதைக் கேட்டுப்
பயந்து அங்கே ஓடிப்பார்த்தேன். ஒரு தபஸ்வி என் பாணத்தால்
30 அடிபட்டுப் பூமியில் கிடந்து மாணுவஸ்தைப் படுவதைக் கண்டேன்.

யாளை என்நெண்ணி அதின் சப்தம் கேட்ட இடத்தில் குறிவைத்து அடிக்க, உங்களுடைய புத்திரனுக்கு அது மாணத்தை உண்டுபண்ணிற்று. அங்கே போய் பரிதவித்துத் தயங்கி அவருடைய மார்பில் பாங்க்த அம்பைப் பிடுங்கி எறிந்தேன். உடனே அவர் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனார். 'ஐயோ! என் பெற்றோர்கள் கிழவர்களாயிற்றே; கண்ணில்வாதவர்களாயிற்றே; என்ன செய்வேன்' என்று உங்களைப் பற்றியே பிரலாபித்துக்கொண்டு உயிரவிட்டார். நான் நடந்ததைச் சொல்லிவிட்டேன். அறியாததனத்தால் தங்களுடைய புத்திரனைக் கொன்றுவிட்டேன். என்னிடத்தில் இருபை செய்யும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றேன்.

அந்த குருரமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு அந்த ரிஷி, கடுமையான புத்திரசோகத்தால் பிடிக்கப்பட்டு, கைகூப்பி வணக்கமாக எதிரே நிற்கும் என்னைப்பார்த்து. "இந்தக் கோரமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டு நீ எங்கனிடத்தில் வந்து சொல்லாமலிருந்தால் எங்கள் சாபத்தால் உன் தலை பதினாயிரம் சுக்கலாக வெடித்துப் போயிருக்கும். ஷத்திரியன் புத்தி பூர்வகமாக வானப்பிரஸ்தனைக் கொள்ளல் அவன் தேவேந்திரனானும் அந்தப்பதவியிலிருந்து விழ்ந்திருப்பான், பிரஹ்மஜ்ஞானி தவம் செய்து கொண்டிருக்கையில் அவனை ஒருவன் பாணத்தால் அடித்தால் அவன் தலை ஏழு சுக்கல்களாய் வெடிக்கும். ஆனால் நீ அறியாததனத்தால் இப்படிச் செய்தாய். உடனே பச்சாதாபப்பட்டுப் பயந்து என்னிடத்தில் நீயே வந்து சொன்னாய். ஆகையால் நீ இதுவரையிலும் பிழைத்திருக்கிறாய். நீ தெரிந்து இப்பாபத்தைச் செய்திருந்தால் இஷ்வாகுவம்சமே அழிந்திருக்கும். உன் கதியைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமோ? எங்களை அவ்விடத்திற்கு அழைத்துப்போ. தேகம் வஸ்திரம் மரவுரி இவைகள் ரத்தத்தால் நனைந்து பூமியில் உயிரில்லாமல் கிடைக்கும் எங்கள் அருமைக் குழந்தையை இன்னும் ஒரு நடவை பார்க்க விரும்புகிறோம்" என்றுங்கள்.

நான் அப்படியே அவர்களை அங்கே அழைத்துக்கொண்டு போனேன். அவர்கள் அந்த ரிஷிகுமாரனைத் தொட்டுத் தடவிக் கொடுத்து, துக்கம் தாங்காமல் அவன்மேல் விழ்ந்து அழுதார்கள். 'குழந்தாய்! எங்களுடன் பேசக்கூடாதா? நாங்கள் வந்தால் நமஸ்காரம் செய்யக்கூடாதா? பூமியில் விழ்ந்துகிடக்கிறாயே. எங்கனிடத்தில் கோபமாய்? நான் உனக்குப் பிரியமானவனல்லவா? இதோ உன் தாய் வந்திருக்கிறாள், பார். எழுந்து எங்களை ஆஸ்க்கணம் செய். அமிருதநாரையைப்போன்ற உன் வார்த்தைகளை நாங்கள் கேட்கச் செய். ராத்திரியின் பின்பாகத்தில் மதுரமாக வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் நீ அப்யயனம் செய்வதை இனி நான் கேட்பேனா? ஸந்தியாவந்தனம் செய்து ஹோம காரியங்களை முடித்து புத்திரசோகம் எங்கே நேருமோ—என்று பயந்திருக்கும் எங்களுக்குடையில் வந்து உட்கார்ந்து அண்டின் சுவன் உபசரிப்பான்? தர்மானுஷ்

டானங்களைச் செய்வதற்கோ எங்களுக்கு சக்தியில்லை. ஆறாரத்தைத் தேடவும் எங்களுக்குச் சக்தியில்லை; கழியைப் பிடித்து அழைத்துக்கொண்டு போகிறவர்களும்இல்லை என்றறிந்து, காட்டிலிருந்து பழங்களையும் மிழங்குகளையும் கொண்டு வந்து பிரியமான அதிதியைப் போல் எனக்கு இனி எவன் போஜனம் செய்விப்பான்? இதோ உன் தாய், மிகவும் வயதுசென்றவன்; கண் தெரியாதவன்; உன்னிடத்தில் விசேஷப்பிரீதி வைத்தவன்; துக்கத்தால் மெய்மறந்திருக்கிறான். இவனை நான் இனி எப்படிக் காப்பாற்றுவேன். குழந்தாய்! யமனுடைய வீட்டிற்குப் போகாதே, நீய், நீயும் நானும் உன் தாயும் சேர்ந்து நாளைக்கு போகலாம்; அதுவரையில் பொறு. நாங்கள் இந்த வனத்தில் அநாதைகளாய், தினர்களாய், காப்பாற்றுகிறவர்கள் இல்லாமல் நீயும் இல்லாமல் என்ன செய்வோம்? இதோ நாங்களும் உன்னுடன் வந்துவிட்டோம். யமனைக் கண்டு 'ஸ்வாமி! என் குழந்தை தங்கள் உத்தரவுப்படி உடனே வராததற்கு மன்னிக்க வேண்டும். எங்களுக்கு இவனைத்தவிர வேறு காப்பாற்றுவவர் இல்லாததால் இவனை எங்களுக்குத் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பேன். தர்மாத்மாவான அந்த லோகபாலன் அநாதையான எனக்கு அபயநானம் செய்யாமல் இருக்கமாட்டான்.

"இந்த அரசனால் உனக்கு நேர்ந்த அகாலமரணம் நீ முன்பிறப்பில் செய்த பாபத்திற்கு பிராயச்சித்தமென்று நினைக்க நியாயமில்லை. யாதொரு பாவமும் செய்யாத நீ, இந்தப் பாபியால் கொல்லப்பட்டாய். நீ செய்த புண்ணியத்தின் மஹிமையாலும் நான் அனுஷ்டித்து வரும் தவத்தின் மஹிமையாலும், பின் வரங்காமல் புத்தம் செய்து கொல்லப்படும் சுத்தவீரர்கள் அடையும் உத்தம லோகங்களை நீ அடைவாயாக! ஸகரன், சைப்பன், திரீபன், ஜனமேஜயன், நஹுஷன், துந்துமார்ன் முதலிய சக்கரவர்த்திகள் அடைந்த உத்தமகதியை அடைவாய். வேதாத்யயனத்தாலும் தவத்தாலும் ஸாதூக்கன் எந்த லோகங்களை அடைவார்களோ; பூமி தானம் செய்கிறவர்கள் எவ்வகைகளுக்குப் போவார்களோ; இடைவிடாமல் அக்னிஹோத்திரம் செய்கிறவர்கள் எந்த லோகங்களில் விளங்குகிறார்களோ; புத்திர ணம்பத்துள்ள தனக்கு அனுசுலமான பார்வையிடத்தில் ஏகபத்தினி விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவன் எந்த லோகங்களை அடைவானோ; எண்ணிறந்த பகக்களைத் தானம் செய்கிறவன் எந்த லோகங்களுக்குச் செல்வானோ; பெரியோர்களுக்குப் பணிவிடை செய்கிறவன் எந்த லோகங்களுக்குப் போவானோ; மஹா பிரஸ்தானம் முதலிய விரதங்களாலும், உத்தம லோகங்களை அடையக்கூடவேன் என்று ஸங்கல்பித்துக் கங்கையும் யமனையும் சேருமிடத்திலும் அக்னியிலும் தேகத்தை விடுகிறவர்கள் எவ்வகைகளை அடைவார்களோ அந்த உத்தமகதியை நீ அடைவாய். மஹாதபஸ்விகளான எங்கள் குலத்தில் பிறந்து உத்தம லோகங்களை அடையாதவர்கள் ஒருவருமில்லை, நீயோ என் புத்திரன். உன்னைக்

கொன்றவன் மஹா கோரமான கதையை அடையட்டும்" என்று இப்படி அடிக்கடி பிரலாபித்து, தானும் தன் பாரியையும் தங்களுடைய புத்திரனுக்குச் செய்யவேண்டிய பிரேதக்கிரியைகளைச் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். முனிசுமாரும் தன் புண்ணிய கர்மத்தின் மஹிமையால் தேஜோமயமான திவ்வியரூபத்தை அடைந்தார். அப்பொழுது தேவேந்திரன் அங்கே வந்து ஸகல உபசாரங்களுடன் தன் விமானத்தில் அவரை ஸ்வர்க்கத்திற்கு அழைத்துப் போனான். 120

போவதற்குமுன் வயதுசென்ற தன் பெற்றோர்களை நமஸ்கரித்துப் பலவிதமாக ஸமாதானம் செய்து, "தங்களுக்கு நான் செய்த பணி விடையின் மஹிமையால் உத்தமகதையை அடைந்தேன். தாங்களும் அநி சேகிரத்தில் என்னுடன் வந்து சேருவீர்கள்" என்று ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனார். 125

பிறகு வயதுசென்ற அந்தத் தபஸ்வி, பிரேதக்கிரியைகளை முடித்துவிட்டு, ஸமீபத்தில் கைகூப்பிக்கொண்டு பயந்து நிற்கும் என்னைப் பார்த்து, 'அரசனே! என்னையும் இப்பொழுதே கொல். ஒரே பிள்ளையையுடைய என்னைப் பிள்ளையில்லாதவனாகச் செய்த பிறகு, இறப்பதில் எனக்கு வருத்தமே இல்லை. பாபமற்ற என் புத்திரனைக் கொன்றதற்காக உன்னைச் சாம்பலாக எரிக்கவேண்டும். 130

நீ அறியாமையால் அவனைக் கொன்றதால் கோரமான துக்கத்தை அனுபவிக்கும்படி, மாத்திரம் உன்னைச் சபிக்கிறேன். புத்திரனை இழந்த சோகத்தால் மரணமடையக்கூடிய, ஆனால் ஷத்திரியனான நீ அறியாது தபஸ்வியைக் கொன்றதால் மஹாபாதகம் உன்னைச் சேராது. பிராம்மணனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தகஷிணையின் பலன் கொடுக்கிறவனை அடையும். அப்படி நான் அனுபவிக்கும் புத்திர சோகம் சேகிரத்தில் உன்னைத் தொடரும். நீ அதனால் மரணமடையாய்" என்று பலவிதமாக பிரலாபித்தார். 135

பிறகு கட்டைகளை அடுக்கி நெருப்பை மூட்டி, அதில் வயது சென்ற அந்த இருவரும் கைகோத்துக்கொண்டு விழந்து ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனார்கள். 140

என் பிராணனைப் போக்கும் இந்தப் புத்திரசோகம் நேரக் காரணம் என்னவென்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில், சப்தவேதி என்ற பாணத்தை எய்ததால் என்பால்யத்தில் நேர்ந்த மஹா பாபம் என் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. விவாதியை விருத்தி செய்யும் பதார்த்தங்களுடன் அன்னத்தை நோயாளி புஜித்தால் சோகம் மேலிட்டு இறப்பதுபோல், நான் செய்த பாப கர்மத்தின் பலன் என்னைச் சுற்றிக்கொண்டது. அந்த மஹானுடைய சொற்படி நான் இன்றைக்குப் புத்திரசோகத்தால் இறக்கப் போகிறேன். 145

கௌஸல்யே! என் கண்களுக்கு உன்னைப் பார்க்கும் சக்தி யோயிற்று; ஆகையால் என்னை நன்றாக உன் கையால் ஒரு தடவை தொடு" என்று அழுதார். மிகவும் பயந்து, "நான் யாதொரு அபராதமும் செய்யாத ராமனைக் காட்டிற்குத் தூரத்தினதும், கைகேயியின் சொல்லைக் கேட்டு நான் செய்த அக்கிரமத்தை ஸந்தோஷத்துடன் 150

அணல் அங்கேரித்து காட்டிற்குப் போனதும், அந்த முனியின் சாபத்தின் பயனெய்ந்தி வேறல்ல. இல்லாவிட்டால் தர்மத்தில் கோக்ஷமுள்ள எனக்கு ராமனுடைய விஷயத்தில் இவ்விதமான அதர்மபுத்தி ஏன் தோன்ற வேண்டும்? இதுவரையில் ஸாதுவாயும் ராமனைடத்தில் விசேஷப்பிரீதி வைத்தவனாயுமிருந்த கைகேயிக்கு அவனைடத்தில் தவேஷ புத்தி ஏன் தோன்றவேண்டும்? தனக்கு இவ்வளவு அபகாரத்தைச் செய்த என்னிடத்தில் ராமனுக்கு அலுவலையை கொஞ்சமேனும் ஏன் உண்டாகவில்லை? தன் புத்திரன் மஹா துஷ்டானுதலும், விவேகி அவனைக் காட்டிற்குத் தூரத்து வானூர் அப்படிச் செய்தால் அவனுக்குத் தகப்பனிடத்தில் கோப முண்டாகாதா? ராமன் ஒரு தடவை என்னைத் தொட்டாலும் போதும். வேண்டாம், ஒரு தடவை என் கண்ணில் பட்டாலும் போதும், நான் பிழைத்திருப்பேன். யமலோகத்திற்குப் போகிற வர்கள் தங்கள் பந்துக்களைத் திரும்பவும் பார்க்கப் போகிறார்களா? 160

நீ இருப்பது என் கண்ணிற்குத் தெரியவில்லை. எனக்கு ஞாபகம் தடுமாறுகிறது. யமதூதர்கள் என்னைப் புறப்படும்படி சேக்கிரப் படுத்துகிறார்கள். மஹா பராக்கிரமசாலியும் தர்மாத்மாவுமான ராமனை நான் மரணமடையும்பொழுது பார்க்கமுடியவில்லையே. 165

இதைவிடப் பெரிய என்னதுக்கம் எது? ஸ்வல்ப ஜலத்தை வெய்யில் வற்றிச் செய்வதுபோல் ராமனைப் பார்க்காததாலுண்டான சோகம் என் உயிரை வற்றிச் செய்கிறது. குண்டலங்களால் அவங்கரிக்கப்பட்டுப் பூர்ண சந்திரனைப்போல் விளங்கும் ராமனுடைய முகத்தை இன்றைக்குப் பதினாந்தாவது வருஷத்தில் பார்க்பவர்களை மனுஷ்யர்களைன்று சொல்லலாமா? எப்பொழுதும் பெளவணத்தை அனுபவிக்கும் தேவதைகள் என்றல்லவா சொல்ல வேண்டும்? மலர்ந்த செந்தாமரையைப்போன்ற கண்களையும் வில் லைப்பொல் அழவிய புருவங்களையும் ஆணிமுத்துக்களைப்போன்ற பல் வரிசைகளையும் அழகான மூக்கையுமுடையதாய், சரக்காலத்துச் சந்திரனையும் மலர்ந்த செந்தாமரையைப் போன்று விளங்கி, 170

மதரமான வாலனை வீகம் என் ராமனுடைய முகத்தை, அவன் வணவாளம் செய்துவிட்டு, சேக்கிரன் தன்னிருப்பிடத்தை மது படியும் அடையதுபோல், அயோத்தியைக்குத் திரும்பி வரும் பொழுது பார்க்கப்போகிறவர்கள் என்ன பாக்கியம் செய்தவர் கனோ? கௌஸல்யே! துக்கம் தாங்காமல் என் ஹிருதயம் பினக் கிறது. சப்தம் ஸ்பர்சம் முதலிய இந்திரியங்களால் பதார்த்தங்களை அறிய முடியவில்லை. நிபத்தில் தைலம் வற்றின பிறகு அதன் கிரணங்கள் அழிவதுபோல், என் அங்கங்கள் தளர்ந்த மனம் தடு 175

மாறும்பொழுது இந்திரியங்கள் அழிவது ஆச்சரியமல்ல. ஆற்றில் ஜலப்பிரவாகம் கரைகளை அறுப்பதுபோல், இந்தச் சோகம் பிரகந்த யற்று அநாதையான என்னுடைய வேகமாக அறுக்கிறது. பராக்கிரம சாலியான ராகவ! என் துக்கத்தைப்! போக்கக்கூடியவனே! என் 180

- 200 னிடத்தில் விசேஷப்பிரீதி வைத்தவனே! என் நாதா! என்னருமைக் குழந்தாய்! எங்கே போய்விட்டாய்? கௌஸல்யே! நான் பிழைக்க மாட்டுடன். ஸுமித்ரே! உனக்குப் பெரிய கஷ்டம் நேர்ந்தது. கையேயி! இஷ்வாகு குலத்தைக் கெடுக்க வந்தவனே! குரூரமான வனே! யமனுடைய ரூபங்கொண்டு என்னைக் கொல்ல வந்தவனே!
- 205 என்று இப்படிச் சுதறிக்கொண்டு, ராமனுடைய தாயும் லக்ஷ்மணனுடைய தாயும் ஸமீபத்திலிருக்க, தன் அருமைக் குழந்தையைத் தூரத்திலிட்டு, அந்தத் துக்கத்தால் தீனமாக பிரலாபிக்கும் உதாரமான பார்வையையுடைய தசரதர், பாதி சாத்திரியான பிறகு துக்கம் தாங்காமல் உயிரை விட்டார்.

யதாது தீநம் சுதீவந் நராதிப:

பிரியஸ்ய புத்ரஸ்ய விவாலநாதர: |

கதேர்த்'ராதிரே ப்'ருஸ து'க்க' பிடி'த:

ததா' ஜநெஷ ப்ராண முதா'ரத'ஸந: | (79)

ஸர்க்கம் 65

அந்தப்புரத்து ஸ்த்ரீகளின் பிரலாபம்

- அது ராதிரயாம் வ்யதீதாஸாம் ப்ராதரேவாபரேஹி |
வந்தி'ந: பரீபுபாதிஷ்ட'ந் தத்பாரதி'வ நிவேஸநம்: | (1)
- விடியற்காலையில் சாஸ்திரங்களில் நிபுணர்களான ஸ்தோத்திரம் செய்நிறுவர்களும் கட்டியும் கூறுநிறுவர்களும் ஸந்தேச சாஸ்திர நிபுணர்களான மங்களாசீர்வாதங்களைப் பாடுநிறுவர்களும் மஹா ராஜாஸின் அந்தப்புரத்தில் வந்து ஒவ்வொருவரும் சக்கரவர்த்தியைப் புகழ்ந்துபாட ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் வெகு கம்பிரமாகச் செய்த ஸ்தோத்திரங்களால் அந்த அந்தப்புரம் நிறைந்தது. இரு கைகளாலும் தாளத்தின் பல கதிகளை வின்யாஸப்படுத்தி வாசிக்கக்கூடிய இன்னும் சிலர், தசரதருடைய அபூர்வச் செய்கைகளை வர்ணித்து, அதன்விணங்கக் கைகளால் தாளப்பிரஸ்தாரங்களை வாசித்தார்கள்.
- 10 அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டுக் கூடுகளிலும் மரங்களிலும் தூங்கிய பகலிகள் விழித்துக்கொண்டு மதுரமாகக் கூவ ஆரம்பித்தன. சில பாடகர்கள் ஹரிநாராயண என்று பகவந் நாமங்களைப் பாடினார்கள். சில புண்ணியபுருஷர்கள் க்ஷேத்திரங்களையும் தீர்த்தங்களையும் பற்றிய தீர்த்தனங்களைப் பாடினார்கள். சிலர் வீணை முதலிய வாத்தியங்களை வாசித்தார்கள். அவரைப் பற்றிச் செய்யப்பட்ட பிரபந்தங்களையே ஆசிரீவர்த கலோகங்களாகப் பாடினார்கள். 'அந்த கோஷத்தால் அரண்மனை-நிறைந்தது.
- 15 பிறகு அரசர்களை எழுப்பும் மரியாதைகளில் தேர்ந்த சுத்தமான நடத்தையுள்ள அந்தப்புரத்து ஸ்த்ரீகளும் நபும்ஸகர்களும்

- மற்ற பரிசாரகர்களும் அங்கே வந்து சேர்ந்தார்கள். அரசர்களின் ஸ்கானகாரியங்களில் நிபுணர்களான வேறு சிலர், சாஸ்திரத்திற்கும் அந்தக் காலத்திற்கும் தகுந்தபடி, தங்கக்குடங்களில் ஹரிசந்தனம் முதலிய பதார்த்தங்கள் கலந்த சுத்தஜலத்தையும் மற்ற வஸ்துக்களையும் லித்தமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் சிலர் மங்களகரமான பூமாலைகளையும் தைலங்களையும், தொடுவதற்காகப் புண்ணியகரமான பசு முதலியவைகளையும், பல் தேய்த்த பிறகு வாயில் நல்ல வாஸனை உண்டாவதற்கு ஜலத்துடன் கலந்து கொப்புளிப்பதற்காகப் பொடிசெய்த எள் தேங்காய் ஜீரகம் முதலியவைகளையும், ஆச்சரியமான சக்தியுள்ள ஓஷாதிக்களையும், கங்கா தீர்த்தம் முதலிய புண்ணிய ஜலங்களையும், ஸமஸ்த பாபங்களைப் போக்கு ஸகல மங்களங்களைக் கொடுத்து ஸகல தர்மங்களையும் செய்ய அதிகாரத்தை அளிக்கும் புண்ணிய பதார்த்தமான, வம்ச பரம்பரையாய் இஷ்வாகு குலத்தில் ஆராதிக்கப்பட்டுவரும் ஸ்ரீரங்க நாதனுடைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்த தீர்த்தங்களையும், துளசி யையும், கண்ணாடி வஸ்திரங்கள் ஆபரணங்கள் புஷ்பங்கள் மாலைகள் முதலிய ஸாமக்ரீகளையும் ரூபவதிகளான ஸ்த்ரீகள் லித்தமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அரசர்களின் அரண்மனைகளில் விடியற்காலையில் அவர்களின் உபயோகத்திற்காகக் கொண்டுவர வேண்டிய ஸகல வஸ்துக்களும் ஸகல வக்ஷணங்கள் பொருந்தியவைகளாயும் உத்தம குணங்களுடையவையாயும் மேன்மேலும் லக்ஷ்மீ கரமானவைகளாயும் இருந்தன. மேற்சொன்னவர்களெல்லோரும் ஸூரியோதயத்திற்கு முன்பே மஹாராஜாவைத் தரிசிக்க ஆவலுடனிருந்தார்கள். ஸூரியோதயமானபிறகும் மஹாராஜா வெளியில் வராததைக் கண்டு, சக்கரவர்த்திக்கு என்ன நேர்ந்ததோ என்று ஸந்தேசப்பட்டார்கள்.

- தசரதருடைய படுக்கையறைக்கு ஸமீபத்திலிருந்த ராஜ ஸ்த்ரீகள், எழுப்பும் ஸமயத்திற்குத் தக்க வார்த்தைகளால் மிருதுவாயும் வினயமாயும் அவரை எழுப்பினார்கள். பிறகு தொட்டு அசைத்தார்கள். தூங்குவதற்கு அடையாளமான மூச்சு குடு முதலியவைகளைக் காணவில்லை. மனிதன் தூங்கும்பொழுது இருக்கின்ற கைகால்களை அசைத்தல், ஹிருதயம் துடித்தல், மூச்சுவிடுதல் முதலிய அங்க சேஷ்டைகளை நன்றாயறிந்த அந்தப் பெண்கள், தங்க லுக்குத் தெரிந்தவகையில் பரிஷித்துப் பார்த்தும் மேற்சொன்ன அறிஞரிகள் யாதொன்றையும் காணவில்லை. அப்பொழுது அவர்கள் பயந்து நடுங்கித் தங்கள் பர்த்தா மரணமடைந்தாரென்று ஸந்தேசித்தே, வேகமான வெள்ளத்திற் கெதிரில் வீழ்கும் நீர்நொச்சில் முதலிய வேசான மரங்களைப் போலானார்கள். பிறகு அவர்கள் ஸந்தேசித்த மரணம், நேர்ந்ததேன்ற நிச்சயமாயிற்று. கௌஸல்யையும் ஸுமித்திரையும் புத்திரசோகம் மேலிட்டு அயர்ந்து தூங்கி, வழக்கப்படி விழித்துக் கொள்ளவில்லை. கௌஸல்யையேச களை

யற்று நிறம் மாறி இளைத்துத் தேகம் ஒடுங்கி, உட்பாதங்கள் நேரும் பொழுது இருட்டால் நகைத்திரம் மறைக்கப்படுவதுபோல், இருக்கு மிடம் தெரியாமல் இருந்தான். உயிரையிழந்த தசரதருக்கும் உயிரை இழக்காத அவ்விரு ராஜ ஸ்த்ரீகளுக்கும் யாதொரு பேத 65 மும் காணப்படவில்லை. அந்தப்புரத்து ஸ்த்ரீகள் அதைக் கண்டு அவ்விருவரும் அரசனைப் போலவே இறந்தார்களென்றே நினைத்து காட்டில் பெண் யானைகள் ஆண் யானைகளை விட்டுப் பிரிந்து தாங்கள் இருக்குமிடத்தைவிட்டு துரத்தப்பட்டுக் கதறவதுபோல், தீன 70 மாகப் பெருந்தர ஊடன் அழுதார்கள். அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டு கௌஸல்யையும் ஸுமித்திரையும் திகைத்து விழித்துக்கொண்டு தசரதரைப் பலவிதமாக எழுப்பிப் பார்த்தும் பயனில்லை என்று அறிந்து, மரணமடைந்தார் என்று கண்டு, "ஹா, நாநா!" என்று அவறிப் பூமியில் விழுந்தார்கள். ஆகாசத்திலிருந்து விழுந்த நகைத் திரத்தைப்போல், கௌஸல்யை தேகமெங்கும் பழுதிபடியப் பூமியில் 75 விடந்துபுரண்டுகொண்டு காத்தியற்றிருந்தான். ராஜபத்தினிகள் சக்ர வர்த்தி இறந்ததையும் கௌஸல்யை மூர்ச்சையடைந்து விழுந்ததையும் கண்டு, காட்டில் தங்களுக்குத் தலைவனான ஆண்யானையும் அதற்கு பிரியமான பெண் யானையும் இறந்து மற்றப் பெண் யானைகள் திகைத்து நிற்பதுபோல், ஒன்றும் தோன்றாமல் பிரமித்தார்கள். 80 அதற்குள் கையேயி முதலிய மற்ற ராஜஸ்த்ரீகள் அங்கே வந்து தங்களுக்கு நேர்ந்த துக்கத்தை அறிந்து கதறிக்கொண்டு பூமியில் விழுந்தார்கள். மூன்றிருந்த அழகைச் சப்தம் வரவர அதிகரித்தது. ராமனைவிட்டுப் பிரிந்ததாலும் அரசனுடைய துக்கத்தாலும் அந்தப் புரத்து ஜனங்கள் அதுவரையில் மனம் கலங்கி இருந்தார்கள். சக்கர 85 வர்த்தியும் மரணமடைய, மிகுந்த திடுக்கெட்டு பிரமித்துத் துக்கம் மேலிட்டு வாய்விட்டு அலறினார்கள். பரிஜனங்களும் பந்துக்களும் பரிதாபமாகக் கதறினார்கள். அவ்விடமெங்குர் ஸந்தோஷமற்றுப் பார்க்க விகாரமாக இருந்தது. மூன்று லோகங்களிலும் பிரசித்தி பெற்ற தசரத சக்கரவர்த்தி மரணமடைந்ததைப் பார்த்து, அவருடைய பாரியைகள் அவரைச் சூழ்ந்து ஒருவர்க்கொருவர் கைகளைப் 90 பிடித்துக்கொண்டு மஹாதீனமாக அநாதைகளைப்போல் பிரலாபித் தார்கள்.

அதே மாஜ்ஞாய து பார்தி'வர்ப்பு'ய்
யஸஸ்விதம் ஸம்பரிவார்ய பத்தய: |
பு'ருஸம் குத'த்தய: கருணம் ஸு'து'க்தி'தா:
பு'ருக்'ருஹ்ய பா'ஹூ ஸ்யஸ்பந்தநாத'வத் | (29)

ஸர்க்கம் 66

கௌஸல்யை பிரலாபித்தது

தமக்'திரிவ ஸம்ஸாந்த மம்முஹீந மிவார்ணவம் |
ஹதப்ரபு'பிவாதி'தயம் ஸ்வர்க'ஸ்தம்'பிரேஷ்ய பார்தி'வம் | (1)

அனைந்த ஹோமாக்னியைப் போலும், ஜலம் வற்றின ஸமுத்திரத்தைப் போலும், நிரணங்குன்ற ஸலியரிசைப்போலும், தசரதர் உயிரை இழந்து பரலோகம் சென்றதைப் பார்த்து, கௌஸல்யை, கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருக, புத்திரசோகத் தாலும் பர்த்தாவை இழத்தாலும் ஹிருதயம் பிளந்து, சக்கர 5 வர்த்தியின் தலையைத் தன் மடியில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு அங்கே இருந்த கையேயியைப் பார்த்து, "உன் புத்திரனுக்கு இடையூறுக இருந்த ராமனைக் காட்டிற்குத் தூத்திவிட்டாய்; தசரதரையும் கொன்றுவிட்டாய். துஷ்டி! மஹாபாபி! நீ பிடித்த பிடிவாதம் நிறைவேற்றிற்று? இப்பொழுதாவது உன் மனோதங்கள் பூர்த்தி 10 யாயிற்று? இனிமேலாவது யாதொரு உபத்திரவமும் இன்றி இந்த ராஜ்யத்தை ஸுகமாக ஆண்டுகொண்டிரு. என் ஒரே குழத்தை யான ராமன் என்னைக் கதறவிட்டுக் காட்டிற்குப் போனான். எனக்கு ஒரே கதியான என் பர்த்தாவோ என்னைவிட்டு ஸ்வர்க்கத் திற்குச் சென்றார். காட்டின் வழியாகப் பிரயாணிகள் போய்க்கொண்டிருக்கையில், அவர்களில் ஒருவன், துஷ்டமிருகங்கள் நிறைந் 15 ததும், இருண்டு, வழி இல்லாததுமான இடத்தில் விடப்பட்டால், அவன் வெருகாலம் உயிரோடிருக்கமாட்டான்; அப்படி நானும் வெருகாலம் பிழைத்திருக்க மாட்டேன். ஸகல தர்மங்கீரையும் கைவிட்ட உன்னைப் போன்றவர்களைத் தவிர மற்ற யார் தனக்குப் 20 பரதெய்வமாயிருக்கும் பர்த்தாவை இழந்து உயிரோடிருக்க விரும்பு வார்கள்? பணப்பிசாக பிடித்துக் காகமர்த்தமென்ற (எட்டிப் பழம்) விஷப் பழத்தைத் தின்றவனுக்கு அதனால் நேரும் அபாயம் தெரியுமா? ஒரு உனியின் வார்த்தையைக் கேட்டு இஷ்வாகு குலத் தையே வேரோடு அறுத்த மஹா புண்ணியவதி யல்லவா நீ? 25'

"இன்னதென்று குறிப்பிடாமல் வரங்களைக் கேட்டு அவை களைக் கொடுக்கும்படி, மஹாராஜாவை நிர்ப்பந்தித்து, பிரதிக்கை செய்வச் சொல்வி ராமனையும் ஸீதைகளையும் காட்டிற்குத் தூத்தின உத்தமியே ஜானகியின் பிதாவான ஜனக மஹாராஜா இதைக் கேட்டால் என்னைப்போல் பதைபதைப்பாசல்லவா? என் குழத்தை உயிரோடிருத்தும் இறந்தவனைப்போல் என்னைவிட்டுப் போனான். நான் புத்திரனையும் இழந்து கணவனையும் இழந்து யாதொரு கதியும் இல்லாமல் அநாதையாகச் சத்துருக்களுக்கு நடுவில் தவிப்பதை அந்தத் தர்மாத்மா அறியவில்லையே. ஐயோ! விதேஹ சக்கரவர்தி 35 திக்குப் புத்திரியாகப் பிறந்தும் எவ்வித துக்கத்தையும் அனுபவிக்கத்

40 தகாதவனாக இருந்தும் ஸீதை இப்பொழுது எல்லோரும் பார்த்துப் பரிதவிக்கும்படி வனத்தில் என்ன பயப்படுகிறாள்? ராத்திரிகளில் மிருகங்களும் பறிகளும் கோரமாகச் சப்பிப்பதைக்கேட்டால் பயந்து நடுக்கி ராமனிடத்தில் போய் ஒண்டிக்கொள்வானே. ஐனகருக்குப் புத்திரனும் புத்திரியும் ஸீதையே; அவருக்கோ வயது சென்றுவிட்டது. தன்னருமைக் குழந்தைக்கு நேர்ந்த துக்கத்தை நினைத்து நினைத்து மனம்குன்றி உயிரை விடுவாரென்பதே நிச்சயம். பர்த்தா துக்கப்படுமபொழுது வருந்துகிறவளும், ஸந்தோஷப்படும் பொழுது மகிழுகிறவளும், தன்னை விட்டுப் பிரிந்து வேறு தேசத்திற்குப் போயிருக்கும்பொழுது அந்தத் துக்கத்தால் ஏங்கி இளைந்து ஆண்ட ஆபரணங்களில் ஆசை வைக்காதவளும், அவர் உயிரிழந்து பரலோகம் போனபொழுது தானும் அவருடன் போகிறவளுமான உத்தமியை பதிரைதையென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? நானும் அப்படி என் பர்த்தாவின் தேகத்தை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டு அக்ஷிபியில் பிரவேசித்து அவருக்குக் கிடைக்கும் கதியை அடைவேன்" என்றாள். இப்படி தீனமாக பிரலாபிக்கும்கொளஸல்யையை அந்தப்புரத்து வேலைக்காரிகள் தசரதருடைய சரீரத்தை விட்டுப் பிரித்து பலாத்காரமாக வேறொருிடத்திற்குக் கொண்டு போனார்கள்.

55 பிறகு வலிஷ்டருடைய உத்தரவினால் மந்திரிகள் முதலான ராஜ ஸேவகர்கள் அந்த பிரேதத்தை எண்ணெய்க் கொப்பறையில் போட்டு அதற்குமேல் நடக்கவேண்டிய காரியங்களைச் செய்தார்கள். எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்த அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் "புத்திரர்களில்லாமல் அரசனுக்கு பிரேதக் கிரியைகளைச் செய்வது உசிதமல்ல; பிரேதத்திற்கு எண்ணெயுடன் ஸம்பத்தமிருந்தால் ஸம்ஸ்காரம்செய்யாததானதுண்டான தோஷம் நேராதது" என்று சிச்சயித்துப் புத்திரர்கள் வரும் வரையில் அரசனுடைய சரீரத்தைக் காப்பாற்றினார்கள். ராஜ பத்தினிகள் அந்தக் கொப்பறையைச் சூழ்ந்து கண்ணீர் பெருகக் கைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு துக்கம் தாங்காமல் "மஹாராஜாவே! எப்பொழுதும் எங்கனிடத்தில் பிரியமாய் பேசுகிறவளும் ஸத்தியம் தவறாதவனுமான ராமனும் எங்களைக் காப்பாற்ற இங்கே இல்லை என்று தங்களுக்குத் தெரியாதா? ஆனாலும் எங்களை இப்படி அநாதைகளாக விட்டுப்போக உங்களுக்கு மனம் தணிந்ததல்லவா? துஷ்டையான கைகேயி ராமனை விட்டு எங்களைப் பிரித்தாள்; இப்பொழுதோ எங்கள் பர்த்தாவையும் கொன்றாள். அந்த மஹாபாபியின் ஸம்பத்தில் எப்படி இருப்போம்? ராமன் எந்தக் காலத்திலும் எங்களுக்கு ரக்ஷகன்; தங்களுக்கும் எல்லாப் பணிவிடைகளையும் செய்து காப்பாற்றுகிறவன்; மஹா தைரியசாலி; ராஜஸம்மதியை வெறுத்து மஹாலக்ஷ்மியுடன் வனத்திற்குப் போய்விட்டான். புதிதாய் அதிகாரத்தை அடைந்த கர்வத்தால் இனிமேல் கைகேயி எங்களை அலட்சியம் செய்து

50

55

60

65

70

75

துன்பப்படுத்துவாளே. தாங்களும் அந்த மஹாவீரனும் இல்லாமல் துக்கஸமுத்திரத்தில் ஆழ்ந்து நாங்கள் எப்படிப் பிழைப்போம்? தன் பர்த்தாவையும் ராமனையும் மஹாபலவானான லக்ஷ்மணனையும் ஸீதைதையையும் கைவிட்டவன் எங்களைக் கைவிட வெருகாலம் செல்லுமா?" என்று தீனமாக பிரலாபித்தார்கள்.

80

சந்திரனில்லாத ராத்திரிபோலும், கணவனில்லாத ஸ்திரீயைப்போலும், மஹாத்மாவான தசரதனில்லாமல் அயோத்யை பிரகாசத்தை இழந்தது. ஐனங்கனெல்லோரும் கண்ணீர்விட்டு அழுதார்கள். குலஸ்தீர்கள் 'ஹாஹா' என்று கதறினார்கள். நாற்சந்திகளும் வீடுகளும் முன்போல் கோலமிட்டுப் பெருக்கி மெழுகிப் பூஜை செய்யப்படாமல் குளியமாக இருந்தன. சக்ரவர்த்தி புத்திர சோகத்தால் பரலோகம் அடைந்தார்; அவருடைய பாரியைகள் பூமியில் விழுந்து மூர்ச்சை அடைந்தார்கள். ஸூரியனும் தன் வம்சத்தில் பிறந்த மஹா கீர்த்திமானான அரசன் இறந்த துக்கத்தால் ஒளி மழுக்கி மேற்குத்திசைக்குப் போனான். இருட்டால் கருத்த ராத்திரியும் பூமிக்கு வந்திறங்கிற்று.

85

90

அங்கே வந்த பந்துக்களில் சிலர், "மஹா பராக்கிரமசாலிகளான நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்றும் தெய்வ வசத்தால் ஒருவருவது ஸம்பத்தமிருந்து உதவவில்லை. ஆனால், ஒன்றும் செய்யாமலிருப்பது பிசுரு. எப்படியாவது ஸம்ஸ்காரம் செய்யவேண்டும்" என்றார்கள். ஆனால், மந்திரிகள் "எப்படியிருந்தாலும் ஒரு புத்திரனாவது ஸம்பத்தில் இல்லாமல் பிரேதக் கிரியைகளை நடத்தக் கூடாது" என்று தடுத்த விட்டார்கள்.

95

தசரதரும் ராஜபுத்திரர்களும் ஸீதையும் இல்லாமல் அயோத்யை, ஸூரியனில்லாத ஆகாசத்தைப்போலும் சந்திரனும் நஷத்திரங்களும் இல்லாத ராத்திரியைப்போலும் காந்தியற்று, கண்ணீரால் நெஞ்சடைத்து திகைத்து நிற்கும் ஐனங்களால் சிறைந்த வீதிகளோடும் நாற்சந்திகளோடும் காணப்பட்டது. ஆன்களும், பெண்களும் கூட்டம் கூட்டமாக சின்றுகொண்டு கைகேயியை நிந்தித்தார்கள்; ஒருவருக்காவது முகத்தில் காந்தியில்லை; மனத்தில் ஸந்தோஷமில்லை.

100

105

நராஞ்ச நாராய்ண ஸமேத்ய ஸங்க்யோ
விசுர்ஹமானு பரதஸ்ய மாதரம் |
ததா நகர்யாம் நரதேவ ஸம்ஷயே
புபூஷ ரார்தா ந ச ஸர்ம வேபிரே |

ஸர்க்கம் 67

அரசன் இல்லாத ராஜ்யம்

ஆசிரந்தி'த நிராநந்த'ள ணால்ரகண்ட? ஐதர்வினா |
அயோத்யாயா மதிததா ணா வ்யத்யாய ஸர்வீ || (1)

இப்படி ஜனங்கள் அல்லோலகல்லோலமாய் பிரலாபிக்க அயோத்யையில் அந்த ராத்திரி ஒரு யுகமாகக் கழித்தது. ஸதூரியன் உதித்தவுடன் ராஜ்ய உத்தியோகஸ்தர்களும், பிராம்மணர்களும் ஸபாமண்டபத்தில் கூடினார்கள். மார்க்கண்டேயர், மௌன்கல்யா, 5 வாமதேவர், காச்யபர், காச்யபயனர், கௌதமர், மஹா கீர்த்திமாண ஜாபாலி, இன்னும் மற்ற பிராம்மணர்களும், மந்திரிகளும் ராஜ்ய புரோகிதரான வஸிஷ்டரைப்பார்த்து, "ஸ்வாமி! நேற்று ராத்திரிப் பொழுது பல வருஷங்களைப்போல் கழித்தது. புத்திரசோகத்தால் தசரதர் மரணமடைந்திருக்கையில் வேறு எப்படி இருக்கும்? மஹா 10 ராஜா ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போய்விட்டார்; சாமன் காட்டிற்குப் போய்விட்டார்; தேஜஸால் வினங்கும் வஷ்மணன் அவருடன் இருக்கிறார்; பரதசத்ருக்கள்கள் கேகய நாட்டில் ராஜ்ய கிருஹமேன்ற கசரத்தில் தங்கள் பாட்டனார் வீட்டில் ஸந்தோஷத்துடன் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் எவரையாவது இப்பொழுதே அரசனாக 15 ஏற்படுத்தவேண்டும். இந்த ராஜ்யம் அரசனில்லாமல் நாசமடையக் கூடாது.

(1) அரசனில்லாத ராஜ்யத்தில் வருணனும், இந்திரனும் கிருபைசெய்து அந்தந்தக் காலங்களில் மழைகளைப் பெய்யமாட்டார்கள், கல்மழை பெய்யும்.

20 (2) ஒருவரும் சிலங்களைப் பரிசிடமாட்டார்கள்.
(3) புத்திரன் தகப்பனுக்குக் கீழ்ப்படியமாட்டான்.
(4) மனைவி கணவனுக்கு வசப்படமாட்டான்.
(5) திருட்டுப்பயத்தால் எவரிடத்திலும் தனமிராது.
(6) பந்துக்களின் உபத்திரவத்தால் எவனுடைய பாரியையும் 25 தரித்திருக்கமாட்டான்.

(7) இன்னும் இதைப்போன்ற மஹா பாபங்கள் எப்பொழுதும் நேரும்.

(8) கொடுக்கல் வாங்கல்களில் ஸத்தியம் இராது.
(9) ஜனங்கள் கவலைமேலிடுவதால் ஒன்றுகூடிப் பொது 30 விஷயங்களை ஆலோசிக்கமாட்டார்கள்.

(10) கட்டுக்காவல் இல்லாததால் எவனும் தோட்டம் போட மாட்டான்.

(11) அன்னசாலைகளையாவது, மடங்களையாவது ஏற்படுத்த மாட்டான்.

(12) பிராம்மணர்கள் இத்திரியங்களை ஐயித்தவர்களாக விரதங் 35 களை அறுஷ்டித்துக்கொண்டு யாகயக்ருங்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.

(13) அதிக தனமிருந்தாலும் ஏரானமான தஷ்டிகளைக் 40 கொடுத்து யாகய்களைச் செய்ய பயப்படுவார்கள்; தனமிருப்பதாகத் தெரிந்தால் ராஜ்ய உத்தியோகஸ்தர்களாவது, திருடர்களாவது துன்பப்படுத்துவார்களல்லவா?

(14) நாட்டியத்திலும் அபிசயத்திலும் சீபுணர்கள், வளர 45 மாட்டார்கள்.

(15) தேவாலயங்களில் உதஸவங்களும் கூட்டங்களும் மேன் 45 மேலும் வளராது.

(16) புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஜனங்கள் கூடமாட்டார்கள். 50 இவ்விரண்டும் ராஜ்யத்திற்கு கேடமகரமல்லவா?

(17) வர்த்தகர்கள் வியாபாரம்செய்து கேடமத்தை அடைய 50 மாட்டார்கள்.

(18) இதிஹாஸ புராணக்கதைகளைச் சொல்வதில் சீபுணர்கள் 50 ஜனங்களை ஸந்தோஷப்படுத்தமாட்டார்கள்; கவலையற்றுப் பயமில்லாமல் அவைகளைக்கேட்பதற்கு ஜனங்கள் இருந்தால்லவா?

(19) சாஸ்திரங்களில் சீபுணர்கள் ஸபைகளில் வாதம் செய்ய 55 மாட்டார்கள். ஸபை கட்டுகிறவர்கள் யார்? வெருமதியளிப்பவர்கள் யார்?

(20) ஸாயங்காலத்தில் யௌவன ஸ்த்ரீகள் ஆபரணங்களால் 60 தங்களை அவக்கரித்துக்கொண்டு தோட்டங்களில் வேடிக்கையாகப் புஷ்பங்களைப் பறித்து ஜலக்ரீட, செய்யமாட்டார்கள்; திருடர் பயம் எப்பொழுதும் உண்டல்லவா?

(21) புருஷர்கள் தங்களுக்குப் பிரியமான ஸ்த்ரீகளுடன் அதி 60 வேகமான வாஹனங்களிலேறி வனங்களுக்குப் போகமாட்டார்கள்; வழியில் திருடர்கள் அடித்துப் பறிப்பார்களல்லவா?

(22) பரிசீடுவதாலும் மாடு மேய்ப்பதாலும் அதிக தனத்தை 65 ஸம்பாதித்தவர்கள் பயமில்லாமல் கதவுகளைத் திறந்துவைத்துக் கொண்டு சுகமாகத் தூங்கமாட்டார்கள்.

(23) அறுபது வயதுள்ள மதம்பிடித்த யானைகள் அழுவிய 70 தந்தங்களுடன், மணிகள் மதுரமாகச் சப்திக்க, ராஜவீதிகளில் ஸஞ்சரிக்காது.

(24) வில்வித்தைபயப் பழகுகிறவர்கள் நாளை இழுத்து அம்பு 70 களை எய்யும் சப்தம் கேட்காது.

(25) வியாபாரிகள் விலையுயர்ந்த பொருள்களை எடுத்துக் 70 கொண்டு தூரதேசங்களுக்குப் பயமில்லாமல் போகமாட்டார்கள்.

75 (26) இந்திரியங்களை அடக்கி உட்படங்களில் சேராமல், தனி யாக ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு, அந்தக்கரணத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயண னுடைய திவ்யவியமங்களை விக்கிரஹத்தை தியானம்செய்து, எங்கு ஸூரியன் அஸ்தமிக்கிறதோ அதையே விடாமக்கொண்டு தங்கும் ஞானி ஒருவனும் இருக்கமாட்டான். இவர்களுக்கு அன்னம் போடுகிறவர்கள் யார்?

(27) அடையாத வஸ்துக்களை அடையவும் முடியாது.

80 (28) அடையாத வஸ்துக்களைக் காப்பாற்றவும் முடியாது.

(29) ஸூரியன் புத்தத்தில் சத்துருக்களை எதிர்த்து சிந்தி மாட்டார்கள்.

85 (30) ஐனங்கள் நன்றாக அலங்கரித்துக்கொண்டு, ரதங்களிலும் குதிரைகளிலும் ஏறிக்கொண்டு, ஸந்தோஷத்துடன் வெளியில் வேடிக்கையாக ஸஞ்சரிக்கமாட்டார்கள்.

(31) முனிவர்கள் வளரிக்கும் ஆசிரமங்களிலும் நகரத்தைச் சேர்ந்த தோட்டங்களிலும் சாஸ்திர நியுணர்ச்சிகள் மேலான விஷயங் களைப் பற்றி வாதம் செய்யமாட்டார்கள்.

90 (32) ஐனங்கள் பத்தியுடன் மாலைகள் பக்ஷணங்கள் தகழினை கள் முதலிய வஸ்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு தேவதைகளைப் பூஜிக்க ஆவயங்களுக்குப் போகமாட்டார்கள்.

(33) வஸந்தகாலத்தில் புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாங்கனைப்போல், சாஸ்திரத்திரர்கள் அகிலசந்தனம்முதலிய வாசனைத் திரவியங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்கமாட்டார்கள்.

95 (34) நீர் வற்றின நதிகளைப்போலும் புல்லிலலாத காட்டைய் போலும் இடையனில்லாத பசுக்களைப்போலும் அரசனில்லாத ராஜ்யம் வேடிக்கை அடையாது. ரதத்திற்கு த்வஹம் அடையாளம்; கெருப்பிற்குப் புகை அடையாளம்; எங்களுக்கு மஹாராஜா அடையா ளம்; அவர் இவ்வுலகத்தை விட்டுத் தேவலோகம் போய்விட்டார்.

100 (35) அரசனில்லாத ராஜ்யத்தில் எவனும் ஒரு பொருளையும் தனதென்று சொல்லிக்கொள்ளமுடியாது. மீன்களைப்போல் ஒருவரை ஒருவர் தின்றுவிடுவார்கள்.

105 (36) தங்களுடைய ஜாதியையும் வர்ணாசிரமத்தையும் விட்ட தற்காக அரசனால் தண்டிக்கப்பட்டவர்களும் நாஸ்திக்களும், இப் பொழுது கொஞ்சமும் பயமில்லாமல், தங்களுக்கு வேண்டாதவர்க ளைத் துன்பப்படுத்துவார்கள்; ஸாதுக்களென்று பெயரெடுப்பார்கள்.

110 (37) கேந்திரம் தேகத்திற்கு ஷிதத்தைத் தேடிக் கெடுதியை விலக்குவதுபோல், அரசன் குடிகளுக்குத் துன்பத்தை நீக்கி வேடிக்கை அருள்வான். ஸக்யத்திற்கும் கர்மத்திற்கும் அவனே உத்பத்தி ஸ்தானம்; அவனே ஸத்தியம்; அவனே சர்மம். உத்தம

குலத்தில் பிறந்தவர்களுக்குக் குலசாரத்தை நடத்திவைப்பவனும் அவனே. ஐனங்களுக்குப் பெற்றோரும் அவனே; ஷிதத்தைச் செய்கிறவனும் அவனே.

பிரானிகளைத் தண்டிப்பது மாத்திரமே யாஹனுடைய வேலை; செய்வத்தைக் கொடுப்பது மாத்திரமே குபேரனுடைய வேலை; காப் பாற்றுவது மாத்திரமே இந்திரனுடைய வேலை. நன்னடத்தை யை அனுஷ்டிக்கும்படி செய்வது மாத்திரமே வருணனுடைய வேலை. மேற்சொன்ன ஒவ்வொருவரும் ஒரு திக்கிலுள்ள பிரானிகளை மாத் திரம் சஷிக்கிறார்கள். அரசனே இந்த நான்கு வேலைகளையும் ஒருவ னாகவே பார்க்கிறான். நான்கு திக்குகளிலுமுள்ள பிரானிகளை ஒருவனாகவே காப்பாற்றுகிறான். ஆகையால் திப்பாலர்கள் அவனுக் குத் தாழ்ந்தவர்களே.

115 ஐயோ! ராஜ்யத்தில் அரசனிருந்து நியாயநியாயங்களை விசா ரிக்கா விட்டால் இந்த லோகத்தில் ஒன்றும் விளங்காது. ஸூரியன் இல்லாமல் இருட்டால் மூட்படுவதுபோல், கேவலம் அக்ஞானத் தால் மூடப்பட்டிருக்கும்.

125 ஸமுத்திரம் கரையைத் தாண்டாததுபோல், மஹாராஜா இருக் கும்பொழுதே நாய்கள் தங்களுடைய சொல்லை வேதவாக்கியமாக நீளைத்துக் கீழ்ப்படிவோம். இப்பொழுது சொல்லவும் வேண்டுமா? பிராமண சிரேஷ்டரே! அரசனில்லாமல் தவிக்கும் எங்களுடைய நிலைமையையும் அரசனில்லாமல் இந்த ராஜ்யம் காடானதையும் நன் றாக ஆலோசித்து ராஜ்யத்திரர்களில் யோக்கியரான ஒருவரை எங்க ளுக்கு அரசனாக நியமிக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

ஸ ந: ஸயீஷ்ய த்விஜுவர்ய வ்ருத்தம்

ந்ருபம் விநா ராஜ்ய மரண்ய பூதம் |

குமார மிக்ஷவாகுணுதம் வதாந்யம்

தவமேவ ராஜாக மிதாபிஷிஞ்ச |

(38)

ஸர்க்கம் 68

தூதர்கள் பரதனை அழைக்கப்போனது

தேஷாம் தத்விசநம் ஸ்ருத்வா வனிஷ்ட: ப்ரத்யுவாச ஹ |
மித்ராமாத்யகிணாத ஸீவாத ப்ரஹ்மணம்ஸ்தாநிதீம் வச:(1)

இப்படி ஸுமந்திரர் முதலிய மந்திரிகளும் மார்க்கண்டேயர் முதலிய பிராமணர்களும் சொல்ல, வனிஷ்டர், "பரதன் தன் அம்மானுடைய நகரமான ரஹ்மணத்தில் சத்ருக்ஷனுடன் இப் பொழுது வஸித்துக்கொண்டிருக்கிறான். வேகமாகப் போகும் தூதர் கள் குதிரைகளிலேறி அவர்களை இப்பொழுதே அழைத்துவரட்டும். சக்கரவர்த்தியே பரதனிடத்தில் ராஜ்யத்தை ஒப்புவித்திருக்கையில்

நாம் ஏன் தாமதம் செய்யவேண்டும்?" என்றார். மந்திரிகளும் "இப் பொழுதே தூதர்கள் போகட்டும்" என்றார்கள். வஸிஷ்டர் "ஸித்தார்த்தி விஜயி ஜயந்தி அசோகவர்த்தனு! இங்கே வாருங்கள். செய்யவேண்டிய விஷயத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லுவேறேன்; கவனித்துக் கேளுங்கள். அதிவேகமுள்ள குதிரைகளிலேறி ராஜா கிருஹமென்ற நகரத்திற்குக் கூடிய சீக்கிரத்தில் போங்கள். மஹாராஜாவின் மரணத்தாலுண்டான துக்கக் குறிகளைக் காட்டிக் கொள்ளவேண்டாம். பரத சத்ருக்களாக வணங்கி, பரதஸ்டத்தில், ஸ்வாமி தங்கள் புரோஹிதரான வஸிஷ்டரும் ஸகல மந்திரிகளும் தங்களுடைய சேஷமத்தை விசாரிக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு முக்கியமான காரியத்தை உத்தேசித்துத் தங்கள் உடனே புறப்பட்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்" என்று சொல்லவேண்டும். ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் காட்டிற்றுப் போனதையாவது மஹாராஜா ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்ததையாவது சொல்லவேண்டாம். நேர்த்தியான ஆடைகளையும் உத்தமமான ஆபரணங்களையும் கேகயராஜனுக்குக் காணிக்கையாக எடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரமாகப் புறப்படுங்கள்" என்று கட்டளைவிட்டு பிரயாணத்திற்கு வேண்டிய திரவியத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தனுப்பினார்.

அவர்கள் வீட்டிற்குப் போய்த் தங்களைச் சேர்த்தவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, பிரயாணத்திற்கு வேண்டியவைகளை எடுத்தம்செய்து, வாயுவேகமுள்ள குதிரைகளிலேறி அபோத்யயி லிருந்து புறப்பட்டார்கள். முதலில் மேற்கே போய், அபரதாலம் பிரலம்பமென்ற மலைகளுக்கு நடுவில், வடக்கு முகமாக மாலினி நதிக்கரையின்மேல் பிரயாணம்செய்து, பிறகு பிரலம்ப பர்வதத்திற்கு வடக்கில் மேற்கு முகமாகத் திரும்பினார்கள். ஹஸ்தினபுரத்திற்கு ஸமீபத்தில் கங்கையைத் தாண்டி, குருஜாங்கல தேசத்தின் வழியாகப் பாஞ்சால நாட்டிற்குப் போய், அங்கிருந்து பல விசித்திரமான ஏரிகளையும் நிறைந்த வெள்ளத்துடன் விளங்கும் ஆறுகளையும் பார்த்துக்கொண்டு மேற்கே போனார்கள். வழியில் சரதண்டா என்ற அழகிய நதியைக் கடந்து, அதின் மேற்குக் கரையில் ஸத்யோபயாசனமென்ற ஒரு பெரிய மரத்தைக் கண்டு அதில் வளர்க்கும் தேவதைக்குப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம்செய்து குலிங்க நகரத்திற்கு வந்தார்கள். பிறகு போதிபவணம் என்ற மலையைத் தாண்டி, அபிகானமென்ற கிராமத்திற்கு வந்து, இஷ்வாகு குலத்தரசர்களுக்கு வெகுதூரமாக ஸ்வாநீனமான இஷுமதி என்றநதியைக் கண்டார்கள். அங்கே வேதத்தில் கரைகண்டவர்களும் இரண்டு கையளவு ஜலத்தையே ஆஹாரமாகக்கொண்டு தவம் செய்கிறவர்களான பிராம்மணர்களைக் கண்டார்கள். அங்கிருந்து பாஹ்லீக தேசத்தின் வழியாக ஸுதாமா என்ற மலையை நோக்கிப் போனார்கள். அங்கே மஹாவிஷ்ணுவின் அடிச்சுவடுகளைக் கண்டு தரிசித்து, விபாசர், சால்மலிபென்ற நதிகளையும், ஓடைகளையும் குளங்களையும்

குட்டைகளையும் ஏரிகளையும் தாண்டி, அநேகம் சிங்கம் புலி கரடி முதலிய மிருகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு தங்கள் யஜமானனுடைய உத்தரவுப்படி வெகுதூரம் சென்றார்கள். 'பரதனைச் சீக்கிரமாக அழைத்துவந்தால் தசரதருடைய உத்தரக் கிரியைகள் முடியும்; அவர் உத்தம கதியை அடைவார்; பரதனைச் சீக்கிரமாக அழைத்துப் போய் அபிவேகம் செய்வித்தால் யாவருக்கும் நாதனாக அவன் ஏற்படுவான்; பிதாவிற்கு உத்தரக்கிரியைகளைச் செய்யும் பாக்கியம் நனக்குக் கிடைத்ததைப்பற்றிப் பரதனுக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷமும் கீர்த்தியும் உண்டாகும்' என்ற காரணங்களால், அந்தத் தூதர்கள் அஜாக்கிரதையின்றி அதிவேகமாகப் பிரயாணம் செய்து, களைத்துப் போன குதிரைகளுடன் ஸதீரியன் அஸ்தமித்த பிறகு கிரிவ்ரஜ மென்ற நகரத்தில் பிரவேசித்தார்கள்.

புர்து: ப்ரியார்தீம் குவரக்ஷணர்தீம்

புர்துஸ்ச வம்ஸஸ்ய பரிக்ரஹார்தீம் |

அஹேட்மாநாஸ் த்வரயா ஸ்ம தூதா

ராதர்யாம் து தே தத்புரமேவ யாதா: ||

(22)

ஸர்க்கம் 69

பரதன் கண்ட ஸ்வப்பணம்

யாமேவ ராத்ரீம் தே தூதா: ப்ரஸிஸத்திஸ்ம தாம் புரீம் |

புரதேநாபி தாம் ராத்ரீம் ஸ்வப்தோ தீருஷ்டோய மப்ரிய: || (1)

அன்று இரவு விடியமுன் பரதன் ஒரு கெட்ட ஸ்வப்பணத்தைக் கண்டு, காலிவேளையில் கண்ட ஸ்வப்பணம் உண்மையாகுமே என்று வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய நண்பர்கள் அதை அறிந்து அவனுடைய வருத்தத்தைப் போக்க விரும்பி வீணா முதலிய வாத்தியங்களை வாசித்தார்கள். சிலர் நர்த்தனம் அபிநயம் முதலியவைகளைச் செய்தார்கள். சிலர் ஸம்ஸ்கிருத பிராகிருத பைசாச மாகத பாஷைகளில் செய்யப்பட்ட நாடகங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிலர் சிரிப்பு உண்டாகக்கூடிய வேடிக்கையான வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள். சிலர் விசித்திரமான கதைகளைச் சொன்னார்கள். ஆனால் பரதன் அவைகளில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் ஏதோ ஏக்கம் பிடித்திருப்பதைப் பார்த்து, ஒரு பிரியமான தோழன் "இன்றைக்கு உன் முகம் ஏன் பிரஸன்னமாக இல்லை? ஏதோ ஒரு பெரும் துக்கத்தை அனுபவிப்பதுபோல் தோன்றுகிறதே. அதை எங்களிடம் சொல்லக் கூடாதா?" என்று வேண்டினான்.

உடனே பரதன், "தோழனீ! கேள்; எனக்குத் துக்கம் உண்டான தற்குக் காரணம் இதுவே. நேற்று ராத்திரி கனவில் என்பிதா தலை யயிரை விரித்துக்கொண்டு அழகுப்படித்த சரீரத்தோடு ஒரு

20 மலையின் உச்சியிலிருந்து பகலின் சாணத்தால் நிறைந்த மடுவில் குதித்து நீந்தி விளையாடக் கண்டேன். கைகளால் எண்ணெய்யை வாரிக் குடித்துக்கொண்டு அடிக்கடி உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டிருந்தார். தேகமெங்கும் எண்ணெயால் பூசப்பட்டிருந்தது. என்னென்னத்தைத் தின்றுகொண்டு எண்ணெயால் நிறைந்த மடுவில் தலைமேலாக விழுந்து முழுசினார். கடல் வற்றிற்று; சந்திரன் ஆகாசத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்தான்; லோகம் முழுவதிலும் ஒரு பெரிய இரூள் மூடிற்று; பட்டத்து யானையின் கொம்பு தூளாயிற்று; கொழ்ந்து விட்டெறிந்த நெடுப்புகள் திடீரென்று அணைந்தன; பூமி வெடித்தது; மரங்கள் பட்டுப் போயின; மலைகளிலிருந்து புகை கிளம்பிற்று. மஹாராஜா கறுத்த ஆடையை உடுத்துக்கொண்டு, கறுத்த இரும்பால் செய்யப்பட்ட ஆணைத்தில் உட்கார்ந்தார். கறுப்பு நிற மூள்ள பெண்களும் மஞ்சள் வர்ணமுள்ள பெண்களும் அவரைச் சுற்றி நின்றுகொண்டு கைகொட்டிச் சிரித்தார்கள். பிறகு சிவப்புச் சந்தனத்தையும் சிவந்த மாலைகளையும் தரித்துக்கொண்டு, கழுதைகள் பூட்டப்பட்ட ரதத்தில் உட்கார்ந்து அதிவேகமாகத் தெற்கே போனார். சிவப்பு வஸ்திரத்தை அணிந்த ஒரு ராக்ஷஸி, பயங்கரமான முகத்துடன் சிரித்துக்கொண்டு மஹாராஜாவைக் கட்டி இழுத்தாள். நேற்று ராத்திரியில் இந்த அகபமான ஸ்வப்பனர்னைக் கண்டேன். காணுவது ராமனாவது மஹாராஜாவாவது வஷ்மணனாவது இறப்போம்."

40 "ஸ்வப்பனத்தில் கழுதைகள் பூட்டப்பட்ட ரதத்தில் ஒருவர் போவதாகக் கண்டால் அவனுடைய பிணத்தின் புகையை அதி சிக்கிரமாக மயானத்தில் பார்க்கலாம். நான் கவலையொடிக் குப்பதற்கும் அதை நீக்க நீங்கள் செய்யும் முயற்சிகளைக் கவனிக்காமலிருப்பதற்கும் காரணம் இதே. என் நெஞ்சு உலர்ந்து போகிறது; என் மனம் ஏதோ கஷ்டப்படுகிறது. பயமுண்டாகக்கூடிய யாதொரு காரணத்தையும் காணேன். ஆனால் பயப்படுகிறேன் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. என் பேச்சும் வார்த்தையும் குரலும் வழக்கம் போல் கம்பீரமாக இல்லை. என் கார்தியும் தேஜஸும் குறைந்தன. எனக்கு என்னிடத்திலேயே வெறுப்புண்டாகி இருக்கிறது. ஆனால் இதற்குக் காரணம் மாத்திரம் இன்னதென்று தெரியவில்லை. இது வரையில் இவ்விதமான ஸ்வப்பனத்தை நான் கண்டதே இல்லை. இது நிச்சயமாகப் பவிக்கும். இதையும் எவ்விதத்திலும் சிரேஷ்டரான என் பிதாவையும் நினைக்கும்பொழுது என் மனத்தில் பயம் வரவர அதிகமாகிறது" என்று கூறிக் கவலைகொண்டான்.

இமாம் ஹி துலீஸ்ஸ்வநக'தீம் திஸாம்ய தாம்

அநேகரூபா மவிதர்மிதாம் புரா |

பீயம் மஹத் தத் ஹ்ருத'யாத் ந யாதி மே

விநித்தய ராஜாத மசித்தய த'ர்பஸநம் |

(32)

ஸர்க்கம் 70

பரதன் அயோத்யைக்குப் புறப்பட்டது

புரதே ப்ருவதி ஸ்வப்நம் து'தாஸ்தே க்லாத்தவாஹநா: |
ப்ரஸிஸ்யாஸஹ்ய பரீக'ம் ரம்யம் ராஜக்'ருஹம் புரா |

இப்படித் தான் கண்ட ஸ்வப்பனத்தைப் பரதன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில், அதிவேகமாக பிரயாணம் செய்ததால் களைத்த குதிரைகளுடன் கூடிய தூதர்கள், சத்துருக்கள் பிரவேசிக்க முடியாத ராஜகிருஹம் என்ற நகரத்தில் வந்தார்கள். கேசய ராஜனைத் தரிசித்து, தாய்கள் கொண்டுவந்த காணிக்கைகளை ராஜபுத்திரானு யுதாஜித்திற்கு எதிரில் வைத்து, அவர் அவைகளைப் பார்த்து வெகுமானம் செய்தவுடன், பரதனுடைய பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கி, "ஸ்வாமி! புரோஹிதரான வஸிஷ்டபகவானும் மந்திரிகளும் தங்களுடைய கேமத்தை விசாரித்தார்கள். 'நீ வந்தபிறகு ஒரு முக்கியமான காரியம் நடக்கவேண்டியிருப்பதால் உடனே புறப்பட்டு வரவேண்டும். இந்த நேரத்தியான ஆடைகளையும் ஆபரணங்களையும் நீ பார்த்து ஒப்புக்கொண்டு, இவைகளில் இருபது கோடி நிரவியம் பெறும் வஸ்துக்களை உன் பாட்டனுக்கும், பத்து கோடி பெறும் வஸ்துக்களை உன் மாமனுக்கும் சேர்ப்பிக்க வேண்டும்' என்று தங்கவிடத்தில் தெரிவிக்கச் சொன்னார்கள்" என்றார்கள். 5

தன் பந்துக்களிடத்தில் மிகுந்த பிரீதியுள்ள பரதன் அவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு அப்படியே சேர்ப்பித்து, வந்த தூதர்களை அன்னபானம் முதலியவைகளால் நன்றாக உபசரித்து, பிறகு "என் பிதா கேமமா? மஹாத்மாக்களான ராமலக்ஷ்மணர்கள் கேமமா? மஹாராஜனியான ராமனுடைய தாய் கௌஸல்யாதேவி கேமமா? அவள் எல்லா விதத்தாலும் என்னால் பூஜிக்கத் தகுந்தவள்; ஐனங்களுடைய குணங்களையே கவனித்துக் கெட்ட குணங்களை மறக்கிறவன். எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்தவன்; அவைகளைப் பூர்ணமாக அனுஷ்டிக்கிறவனல்லவா? லக்ஷ்மண சத்ருக்களினின் மாதாவான ஸுமித்திராதேவி கேமமா? தன் நன்மையையே காடுகிறவளும் கடுமையான பார்வையையுடையவளும் காரணமில்லாமல் கோபிப்பவளும் மிகுந்த புத்திராவி என்று கர்வமடைபவளுமான என் தாய்க்கேசியும் கேமமா? அவள் தன் பந்துக்களுக்கு என்ன ஸமர சாரம் சொல்லியனுப்பினாள்?" என்று கேட்டார். (தான் கண்ட ஸ்வப்பனத்தையும் தூதர்களுடைய வரலையும் ஒன்று சேர்த்து ஆலோசித்து, கைகேயி ஏதோ ஒரு கெடுதியைச் செய்திருக்கவேண்டுமென்று பரதன் ஊழித்ததாகத் தீதான்றுகிறது.) 20

இப்படி மஹாபுத்திரமான பரதன் அயோத்யையில் நடந்த லீகுத்தாந்தத்தை ஒருவாறு ஊழித்தறிந்து கெட்டவுடன், அந்தக்

35 தூதர்கள், பதில் சொல்லக் கொஞ்சம் தாமதித்தாலும் பரதன் வேறு விதமாக எண்ணிக்கொள்வானென்று பயந்து, உடனே "ஸ்வாமி! எவர்களுடைய ஷேமத்தைத் தாங்கள் கோருகின்றீர். களோ அவர்கள் யாவரும் ஸுகமாயிருக்கிறார்கள். எல்லாவித ராஜலக்ஷமியும் தங்களை வந்து அடையக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. 40 ரதத்தைச் சீக்கிரத்தில் லீத்தம் செய்யவேண்டும்" என்று வெகு விசயமாகத் தெரிவித்தார்கள். ஒவ்வொருவரையும் பற்றி ஷேமம் விசாரித்ததைச் சொன்னால், பரதனுக்கு சந்தேகமுண்டாகுமென்று, பொதுவாகப் பதில் சொல்லி, அவனுக்கு லகல அகபத்தை நீக்கவும் கிடைக்கப்போகிற ராஜ்யத்தைக் குறிக்கவும், "ராஜ்யலக்ஷமி" என்ற சொல்லை உபயோகித்து அயோத்யையில் நடந்த வரலாற்றை முற்றி 45 ளும் மறைத்தார்கள்.

பிறகு பரதன் தன் பாட்டனிடத்திற்குப்போய், "அயோத்யையிலிருந்து வந்த தூதர்கள் என்னை உடனே புறப்படும்படி சீக்கிரப்படுத்துகிறார்கள். போய் வருகிறேன். என்னைப் பார்க்க வேண்டுமென்று எப்பொழுது நினைக்கிறீர்களோ அப்போது 50 திரும்பி வருகிறேன்" என்றார். அதைக் கேட்டு கேசய ராஜல் பரதனைக் கட்டியனைத்து உச்சிமுகர்ந்து, "குழந்தாய், ஷேமமரகப் போய் வா, உன்னைப் பெற்ற கைசேவி பாக்கியசாவி, அவனையும் தசரதரையும் வலிஷ்ட மஹாலியையும் இன்னும் மற்ற பிராம்மணுத்தமர்க்களையும் மஹாவிர்க்களான ராமலக்ஷமணர்க்களையும் நான் 55 ஷேமம் விசாரித்ததாகச் சொல்" என்று பரதனைப் பலவிதமாகக் கொண்டாடினார். உத்தமமான யானைகளையும் விசித்திரமான கம்பளங்களையும் மான்தோல்களையும் மார்பில் அணித்துக்கொள்ளும் நீஷ்கமென்ற ஆபரணங்களில் (காசமாலை) இரண்டாயிரங்களையும் 60 ஆயிரத்தறுநூறு குதிரைகளையும் கொடுத்தார். தனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கையுள்ளவர்களும் உத்தம குணசாஸிகளுமான மந்திரிகளை அழைத்து "நீங்கள் பரதனுடன் போய் இவைகளை அயோத்யைக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவேண்டும்" என்று உத்தரவிட்டார். இராவான் இந்திர சிரஸென்ற மலைகளில் பிறந்து உத்தம லக்ஷ 65 ணங்கள் பொருந்தின யானைகளையும், நன்றாகப் பழக்கப்பட்டு அதி வேகமாகப் போகும் கோவேறு கழுதைகளையும் பரதனுடைய மாமன் அவனுக்கு வெகுமானமர்க்க் கொடுத்தார். மேலும், உத்தம ஜாதி வேட்டை நாய்கள் பலவற்றையும் கொடுத்தார். அவை அந்தப்புரத்தில் வளர்க்கப்பட்டவை. எல்லையற்ற பலத்தையும் 70 புலிகளின் வீரியத்தையும் பெரிய தேகங்களையுமுண்டயவை, பற்களே அவைகளுக்கு ஆயுதம். பரதனே அயோத்யைக்குச் சீக்கிரமாகப் போய்ச் சேரவேண்டுமென்ற கவலையால் அரசன் கொடுத்த வெகு மதிகளால் ஸந்தோஷமடையவில்லை. தூதர்களின் பரபரப்புர ளும் தான் கண்ட கணவாலும் அவனுடைய மனதில் பெருங்கவலை 75 உண்டாயிற்று.

தன் அரண்மனையிலிருந்து ராஜவீதியில் வந்து அங்கிருந்து அரச னுடைய அந்தப்புரத்திற்குள் போய், கேசய ராஜனையும் தன் மாமனையும் நமஸ்கரித்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, சந்தருண் னுடன் அந்த நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டு மிக வேகமாக பிரயாணம் 80 செய்தான். ஒட்டகங்களும் எருதுகளும் குதிரைகளும் கோவேறு கழுதைகளும் பூட்டப்பட்ட ரதங்களில் லேவகர்கள் பின்தொடர்ந் தார்கள். இந்திரலோகத்திலிருந்து தேவகணங்கள் புறப்பட்டு வரு வதுபோல், மஹாதேவியுமுள்ள பரத சந்தருணர்கள் மந்திரிகளுடன் யுதாஜித்தின் ஸைன்யத்தால் சூழப்பட்டு அயோத்யையை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். 85

புலேத குப்தோ ப்ரதோ மஹாத்மா
ஸஹார்யகல்யாத்ம ஸமைரமாத்யை: |

ஆதா*ய ஸத்தருக்*தம பேதஸத்தகு:

க்ருணாத* யபெள னி*த்த* இவேந்த்*ரலோகாத* (30)

ஸர்க்கம் 71

பரதன் அயோத்யைக்கு வந்தது

ஸ ப்ராங்க்முகோ ராஜக்ருணாத*பி*நிரியாய ராக*வ: |

தத: ஸு*தா*மாம் த*யுதிமாத் ஸந்திரியாவேஷ்ய தாம் நதீ*ம் | (1)

ராஜகுருமென்ற பட்டணத்திலிருந்து சிழக்கே சென்று, ஸு*தாமா ஹ்லாதினியென்ற நதிகளைத் தாண்டி, ஏலக்காய்கள் விளையும் சலாதானமென்ற நகருக்கருகில் மேற்குழகமாக ஓடும் சதந்ருவைத் தாண்டி, அபாபர்ப்படா என்ற கிராமத்தில் இளைப் பாறச் சற்று நேரம் தங்கினார்கள். பிறகு கற்பாறைகளை ஸமீபத் 5 தில் இழுக்கும் சக்தியுள்ள லொவஹா நதியைக் கடந்து, அதற்கு ஆக்னேய திக்கிலுள்ள சல்யகர்த்தன நகரத்தின் வழியாகப் போய், அங்குள்ள ஜனங்களின் பயத்தைத் தீர்ப்பதாக பிரதிக்கணுசெய்து அப்படியே நிறைவேற்றினான். ஸைத்ராதமென்ற அழகிய வனத் தைப் பார்க்க விரும்பி மஹாபர்வதங்களைத் தாண்டிப் போய் 10 லாஸ்வதியையும் லீந்துவென்ற கங்கையின் வெள்ளத்தையும் கடந்து, வீரமல்லய தேசத்திற்கு வடக்கிலுள்ள பாருண்ட வனத் தில் புதுந்தான். பிறகு பர்வதங்கள் சூழ அகிவேகமாக ஓடும் குயில்காவை யமுனியின் ஸமீபத்தில் தாண்டி, வெயிலால் களைத்த பரிவாரங்களை நடுப்பகலில் தங்கும்படி செய்தான். வெகுதூரம் 15 நடந்து வந்த களைத்த குதிரைகளைக் கொஞ்சநேரம் சீழலில் படுக்கச் செய்து ஆற்றில் தேய்த்துக் குளிப்பாட்டி, தானும் ஸ்கானம் ஜபம் போஜனம் முதலியவைகளை மூடித்து, போகும் வழியில் ஜலம் கிடைக்காததால் நீரை நிரப்பிக்கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டான்.

- 20 அரண்மனையில் பிரயாணம் செய்வதில் வெகு நிறமையுள்ள பத்ரமென்ற ஜாதியைச் சேர்ந்த யாணமேல் மனுஷ்யஸஞ்சாரரையில் லாத அந்தப் பாலைவனத்தை, வாபுபகவான் மலைகளால் தடுக்கப் படாமல் ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பதுபோல், அதிவேகமாகக் கடந்தான். அம்சதான நகரத்திற்கருகில் கங்கையைத் தாண்டுவது கஷ்டமென்றறிந்து, ப்ராக்ஷடமென்ற இடத்திற்கு ஸமீபத்தில் அதைத் தாண்டினான். பிறகு குடிக்கொஷ்டிகா நதியைக்கடந்து, தர்மவர்த்தன கிராமத்திற்கு வந்தான். பிறகு தோரணமென்ற கிராமத்திற்குத் தென்புறமாகப் போய், ஜம்பூப்ரஸ்த கிராமத்தின் வழியாக வருதமென்ற ஸ்தலத்திற்குப் போனான்.
- 30 அதற்கருகிலுள்ள வனத்தில் அன்று ராத்திரி தங்கினான். காலை யில் புறப்பட்டுக் கிழக்காகப் போய் உஜ்ஜினானு நகரத்திற்கு ஸமீபத்தில் இலுப்பைத் தோப்பில் தங்கினான். அதற்கப்பால் கோஸல ராஜ்யமானதால் தன் னைன்யத்தை நிறுத்திப் பயமில்லாமல் மெதுவாக வரட்டும் என்று சொல்லி, அதிவேகமுள்ள குதிரைகளை ரதத்தில் கட்டி, தான் முன்பாகப் போனான். ஸர்வதீர்த்த கிராமத்தில் ஒரு ராத்திரி தங்கினார். உத்தாலிகா முதலிய ஆறுகளை மலைகாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த குதிரைகளால் லகுவாகத் தாண்டினான். ஹஸ்தி பிருஷ்ட கிராமத்திற்கு வந்து அதனருகில் குடிகா நதியைக் கடந்து அங்கிருந்து லௌஹித்ய நகரத்திற்குப் போய் அதற்கருகில் கபீவதியைத் தாண்டினான். ஏகஸாலா கிராமத்திற்கருகில் ஸ்தானுமதியையும் விந்த கிராமத்திற்கருகிலுள்ள கோமதியையும் கடந்து கலிங்க நகரத்திற்கருகிலுள்ள ஆச்சாமரச் சோலை யில் இளைப்பாறி, அன்று ராத்திரியில் அந்த வனத்தைத் தாண்டி, அருணோதயத்தில் அயோத்யைக்கு வந்தான்.
- 45 ஏழுநாட்கள் இரவுபகலாகப் பிரயாணம்செய்து எட்டாவது நாட்காலையில் அயோத்யையில் பிரவேசித்தான். "ஸாரதியே புண்ணியமான தோட்டங்களால் சூழப்பட்டு மஹாரேத்திபெற்ற இந்த அயோத்யை, ஏதோ ஸந்தோஷக் குறைவை அடைந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. சுவர்கள் பசுவின் சாணத்தால் பூசப்படாமல் வெளுத்திருக்கின்றன. பாரும் இங்குள்ள பிராம்மணர்கள் வேத வேதார்த்தங்களை நன்றாக அறிந்தவர்கள். சமதமாதி குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்கள்; விசேஷ தனிகர்கள். விதிப்படி யாகக் களைச் செய்தவர்கள், ராஜாஷியான தசரதரால் பரிபாலிக்கப்பட்டவர்கள். நான்குபுறத்திலும் ஸந்தோஷமாக ஸஞ்சரிக்கும் ஸந்தீ புருஷர்களின் சப்தம் ஏன் கேட்கவில்லை? ஸாயங்காலத்தில் ஆண் பெண்கள் தோட்டங்களுக்குப் போய் ராத்திரி முழுவதும் ஆனந்தமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்து அங்கிருந்து நான்கு புறங்களிலும் புறப்பட்டுப் போவார்களே; இப்பொழுது அந்த அழகும் வைபவமும் ஏன் காணப்படவில்லை? ஜனஸஞ்சாரரையில்லாமல்

அயோத்யை அழுகுகொண்டிருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. இந்த நகரம் காடாயிற்று? முன்போல் முக்யமான ஜனங்கள் யான்களிலும் குதிரைகளிலும் வாஹனங்களிலும் அங்குமிங்கும் அதிவேகமாகப் போக வரக் காணவில்லையே.

புறங்கள் துளிர்கள் தேன்கள் இவைகளைப் புஜித்து, மதங்கொண்ட கிளிகள் குயில்கள் வண்டுகளோடும், பாத்திகட்டி, எருப்போட்டு ஜலம்பாய்ச்சி வளர்க்கப்பட்ட அபூர்வமான மரங்களோடும் கூடி, புஷ்பங்களால் மறைக்கப்பட்ட லதாசிருகங்கள் நீரோடைகள் கிரீடாபர்வதங்களால் ரதிலுக்கத்தை அனுபவிக்க அங்கே வந்து சேரும் ஸந்தீ புருஷர்களுக்கு வெகு அனுகலமாயிருக்கின்ற தோட்டங்கள் சந்தோஷமற்று நாசமடைந்தனபோல் காணப்படுகின்றன. மரங்களிலிருந்து இலைகள் உதிர்வது, கண்ணீர் விட்டழுவதுபோலிருக்கிறது. ஸுலிரியோதயமானாலும் மிருகங்களும் பறவைகளும் இஷ்டமான ஆஹாரத்தைப் புசித்து மதங்கொண்டு மதுரமாகக் கூவவில்லையே. சந்தனம் அவித்தூபம் முதலிய பரிமளங்களைக் கவர்ந்து, காற்று குளிர்ச்சியாகவும் ஸுகமாகவும் முன்போல் அடிக்கவில்லையே. பேரீ மிருதங்கம் வீணை முதலிய வாத்தியங்களை வாசிக்கும் சப்தம் முன்போல் நான்கு புறத்திலும் கேட்பதற்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கவில்லையே. அநேக நொடிய அபசகுணங்கள் காணப்படுகின்றன. ஏதோ ஒரு பெரிய அபாயம் நேரப்போகிறது. என் பத்துக்களில் எல்லோரும் எப்பொழுதும் ஸுகமாக இருப்பார்களென்று கம்பமுடியுமா? ஆகையால் என் மனம் கலங்கி வருந்துகிறது" என்று ஸந்தேசித்துக்கொண்டே புத்திஸ்வாதீனயின்றி ஏக்கம் பிடித்து ஒன்றும் தோன்றாமல், வைஜயந்தமென்ற கோட்டை வாசலால் உள்ளே புகுந்தான்.

அங்குள்ள காவற்காரர்கள் 'ஜயவிஜயிபவ' என்று ஆசிர்வாதம் செய்ய, அவர்களுடன் அந்தப்புரத்திற்கு வந்தான். பற்பலவிதமாக நோசனை செய்துகொண்டு வாயிலில் நிற்கும் காப்பாளர்களை உபசரித்து அங்கேயே நிறுத்திவிட்டு, "ஸாரதி! காரணமில்லாமல் இவ்வளவு வேகமாக என்னை ஏன் தருவிக்கவேண்டும்? ஏதோ கெடுதி நேர்ந்திருக்க வேண்டுமென்று ஸந்தேகமுண்டாகிறது. மனம் தளர் கிறது. அரசர்கள் மரணமடைந்தபொழுது எந்த அண்டயானங்கள் இருந்ததாகச் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேனோ அவையெல்லாம் இப்பொழுது தோன்றுகின்றன. குடும்பிகளின் விடுகள் பெருக்கி மெழுகிக் கோலமிடாமல், கதவு திறந்து களையற்றுத் தூபம் முதலிய பரிமள வஸ்துக்களில்லாமல் அக்ஷிணோத்திரம் வைக்கவேயும் முதலிய சித்திய கர்மங்கள் நடத்தப்படாமல், வீட்டிலுள்ளவர்கள் போஜனம் செய்யாமல் இருக்கக் காரணமென்ன? தேவாலயங்கள் மாலைகளாலும் தோரணங்களாலும் விளங்காமல், பெருக்கி மெழுகி அலங்கரிக்கப்படாமல், அர்ச்சகர்களும் பரிசாரகர்களுமின்றி, ஏன்

- 100 குன்றியமாக இருக்கின்றன? தேவதாச்சரணிகள் நடக்கவில்லை; யாகஸ்தவங்கள் குன்றியமாயின; புஷ்பக் கடைகளில் புஷ்பங்களையும் மாலைகளையும் காணவில்லை. வர்த்தகர்கள் வியாபாரம் செய்யாமல் கவலை மேலிட்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். தேவாலயங்களிலும் புண்ணிய விருஷங்களிலும் வஸிக்கும் பஷ்டிகள் வாடியிருக்கின்றன.
- 105 ஆண்பெண்கள் அனைவரும் கண்ணீர் பெருக, அழுக்குப் படிந்த தேகத்துடன், கவலை மேலிட்டுத் திகைத்து நிற்கிறார்கள்" என்று சொல்லிக்கொண்டு, வழியில் காணப்படும் அபசகுனங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு அரசனுடைய அரண்மனைக்குப் போனான். அங்கே நாற்சந்திகளிலும் அரண்மனையைச் சுற்றின விதிகளிலும் ஐனாஸஞ்சாரம் இல்லை, கதவுகள் சுத்தம் செய்பவர்களில்லாமல் புழுதிபடிந்து விகாரமாக இருந்தன. முன்பு தேவேந்திரானுடைய ராஜதானியைப்போல் ஸகல ஐசுவரியத்தாலும் விளங்கிக் கொண்டிருந்த அயோத்யை, இப்படிப் பாழானதைப் பார்த்து, பரதன் அது வரையில் கண்டிராத அபசகுனங்களையும் விகாரமான காஷ்டிகளையும் கவனித்துக்கொண்டே, துக்கத்தால் தலைகுனிந்து தசரதருடைய அந்தப்புரத்தில் புரூந்தான்.

புறூதி பர்பத மநஸோப்ரியாணி
யாந்யந்பதா¹ நால்ய புரே ப'பூ'வு: |
அவாக்ஸிரா தீ²மநா ந ஹ்ருஷ்ட:
பிதுர் மஹாத்மா ப்ரவிஸேஸ³.வேர்ம |

(46)

ஸர்க்கம் 72

பரத கைகேயீ ஸம்வாதம்

அபர்யம்ஸ்து ததஸ்தத்ர பிதரம் பிதுராலயே |
ஐகர்ம ப'ரதோ தீ²ரஷ்டும்³ மாதரம் மாதராலயே |

(1)

- 5 மஹாராஜாவின் அந்தப்புரத்தில் தன் பிதாவைக் காணவில்லை. தன் தாயின் அந்தப்புரத்திற்குப் போனான். வேறு தேசத்திற்குப் போயிருந்த தன் புத்திரன் வந்ததைப் பார்த்துக் கைகேயிக்கு ஸந்தோஷம் தாங்கவில்லை. தங்க ஸம்ஹானைத்திரிவிந்து குறித்து வந்தான். கனையற்ற அந்த அந்தப்புரத்தில் பரதன் பிரவேசித்துத் தன் தாயின் பாதங்களிற் கொட்டு நமஸ்கரித்தான். அவளும் தன் அருமைக் குழந்தையை வாரிஅணைத்து உச்சிமுகர்த்து மடியில் உட்காரவைத்து, "உன் பாட்டனுடைய நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டு இன்றைக்கு எவ்வளவு நாட்களாயின? அதிவேகமாக ரதத்தில் வந்த தால் உனக்கு மிகுந்த சிரமம் நேர்ந்ததோ? உன் பாட்டனும் மாமனும் கேமமாக இருக்கிறார்களா? நீ இங்கிருந்து புறப்பட்டது முதல் நடந்த யாவற்றையும் விரிவாகச் சொல்லவேண்டும். கேமமாக வந்து சேர்ந்தாயல்லவா?" என்று கேட்டான்.

- 15 பரதன், "என் பாட்டனுடைய கிருஹத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு இது ஏழாவது ராத்திரி! தங்களுடைய பிதாவும் என் மாமனான யுதாஜித்தும் ஸுகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எனக்குச் செய்த ஏராளமான வெகுமானங்களை எடுத்துக்கொண்டு பரிவாரங்கள் வேகமாக பிரயாணம்செய்ய முடியவில்லை. ஆகையால் அவர்களைப் பின் வரவிட்டு நான் அதிவேகமாக வந்துசேர்ந்தேன். மஹாராஜா வின் உத்திரவிலும் தூதர்கள் என்னை அதிசுக்கிரமாக அழைத்து வந்த காரணமென்ன? அவர் வழக்கமாகப் படுக்கும் இந்தத் தங்கக் கட்டிலும் ஆஸனமும் ஏன் குன்றியமாக இருக்கின்றன? அவருக்கு ஏதாவது அஸௌக்யமா, மனக்கவலையா? தங்களுடைய அந்தப்புரத்தில் அவர் விசேஷமாக இருப்பதால் அவரைத் தரிசிக்கவேண்டி இங்கே வந்தேன். அவர் எங்கே? ஒருவேளை கௌஸல்யாதேவியின் அந்தப்புரத்திலிருக்கிறாரோ? இப்பொழுதே அவரை நான் நமஸ்கரிக்கவேண்டும்" என்றான்.

- 30 கைகேயி தன் மகனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற பேராசையால் புத்திகெட்டு, அரசனைப்பற்றின வரலாறு யாதென்று தெரியாத பரதனைப் பார்த்து அவனுக்கு வெகுதேரமான ஸமாசாரத்தை வெகுப் பிரியமாக இருக்கும் என்றுஎண்ணி, "மஹாத்மாவும் தேஜஸ்வியும் அடிக்கடி யாகங்களிற் செய்கிறவரும் ஸாதுக்களுக்கு கதியுமான மஹாராஜா, ஸகலப்பிராணிகளும் முடியில் அடையவேண்டிய கதியை அடைந்தார்" என்று சொன்னான். மஹா 35 சுத்தமான அந்தக்கரணத்தையுடையவரும் தர்மவான்களின் வம்சத்தில் பிறந்தவருமான பரதன், உடனே கைகளை உதறிக் கொண்டு, "ஐயோ! அழிந்தேன்" என்று தீனமாக அலறினான். மஹா வீரனும் தைரியசாலியுமானாலும், பிதாவை இழந்த சோகத்தைத் தாங்கமுடியவில்லை; மூர்ச்சையடைந்து பூமியில் விழுந்தான். பிறகு 40 பிரக்ஞை தெளிந்து, "ஆகாசம் மேகங்களில்லாமல் சுத்தமான ராத்திரியில் பூரணசந்திரனும் பிரகாசிப்பதுபோல், இதோ இருக்கும் தங்கக்கட்டில், மஹாராஜா அதில் படுத்திருக்கையில் பிரகாசிக் குமே. இப்பொழுது அவர் இல்லாமல் சந்திரன் இல்லாத ஆகாசத் தைப்போலும் ஐலம்வற்றின ஸமுத்திரத்தைப்போலும் விகாரமாக இருக்கிறதே" என்று கலகலவென்று கண்ணீருநிர்ந்துத் தழுதழுத்த 45 குரலுடன் வஸ்திரத்தால் முகத்தை மறைத்துக்கொண்டு வாய் விட்டமுதான்.

- 50 பூமியில் விழுந்த ஸுதரியசந்திரர்களைப் போலும், மதம் பிடித்த யானையைப்போலும், காட்டில் கோடாலியால் வெட்டித் தள்ளப் பட்ட ஆச்சாமரத்தைப்போலும், ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்த தேவதைகளைப்போலும் தன் புத்திரன் துக்கம் தாங்காமல் பூமியிலிடந்து புரளக்கண்டு, கைகேயி அவனைத் தூக்கியெடுத்து 'அரசனே! மஹாகீர்த்திமானே! எழுந்திரு, எழுந்திரு. ஏன் பூமியில்

55 கிடக்கிறாய்? உன்னைப்போன்ற ஸாதுக்களும் எல்லோராலும் கொண்டாடப்பட்டவர்களும் இப்படித் துக்கிப்பார்களா? உன் னுடத்தைப்போலும் வேதவாக்கியத்தையும் எப்பொழுதும் அனுஸரிப்பது தால் தானங்கனையும் யக்ஞங்கனையும் செய்வதற்கு யோக்கியமான உன் புத்தி ஸதிரியனுடைய கிரணம் தன்னிருப்பிடத்தில் அசையாமலிருப்பதுபோல், ஒருகாலும் கலங்காதல்லவா" என்று ஸமா தானம் செய்தான்.

60 ஆனால் பரதன் பூமியில் கிடந்து வெகுநேரம் புரண்டு கோவென்று அலறி, பலவிதமான துக்கங்களால் புண்பட்டு, "மஹா ராஜா ராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்யப்பார். அநேக யாக்யக்ஞங் களைச் செய்வாரு என்று நிச்சயமாக நம்பியல்லவா அங்கிருந்து புறப்பட்டு வந்தேன்? ஐயோ! என் எண்ணம் பாழாயிற்றே. எப் பொழுதும் ஸகலப் பிராணிகளின் ஸ்ரீமத்திவேயே நோக்கமுள்ள சக்கரவர்த்தியைக் காணாமல் என் லுறிகுதயம் பிளக்கிறது. நான் இல்லாத ஸமயத்தில் மஹாராஜா எந்த விபாதினால் உயிரை இழந்தார்? ராமலக்ஷ்மணர்கள் அவருடைய மரணகாலத்தில் ஸமீபத்திலிருந்து ஸகல கச்சுறைகளையும் செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்றார்களே. நான் வந்திருப்பதை அறிய என் பிதா இல்லியோ! இருந்தால் என்னை வாரிஅணைத்து உச்சிமுகர்ந்து ஸந்தோஷிப் பாரே. புண்ணியசாஸியான அந்த மஹாத்மா புழுதிபடிந்த என் தேகத்தைக் கைகளால் துடைக்கும்போது உண்டாகும் ஸுகத்தைச் சொல்லிமுடியுமா? எனக்கு ஸநேஹாதாரும் பிதாவும் பந்துவும் பிரபுவுமான ராமசந்திரவிடத்தில் நான் வந்திருப்பதாக உடனே தெரிவிக்கவேண்டும். தர்ம மார்க்கத்தை அறிந்த விவேகிக்கு முத்த ஸகோதரன் பிதாவல்லவா? சக்கரவர்த்தி பரலோகமடைந்த பிறகு அவரே எனக்குக் கதி. அவரே எனக்குப் பிதா. ஆகையால் அவரு டைய பாதங்களில் நமஸ்கரிக்கவேண்டும். ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்தவரும் அவைகளைப் பூர்ணமாக அனுஷ்டிப்பவரும் ஸத்தியம் தவருதவரும் செய்த பிரதிக்களையை நிறைவேற்றுகிறவரும் மஹா பராக்கிரமசாலியும் உத்தமகுணங்களால் அவங்கரிக்கப்பட்டவரு டான என் பிதா என்ன சொன்னார்? அவர் தன் மரணகாலத்தில் எனக்குச் செய்த லுத்தோபதிசேசத்தையும் ஆக்களையையும் கேட்க விரும்புகிறேன்" என்றான்.

90 உடனே கைகேயி, "அவருக்கு மரணகாலத்தில் உன் ஞாபகமே இல்லை. 'ஹா ராம! ஹா லக்ஷ்மண! ஹா ஸீதே!' என்று உயிரை விட்டார். கயிறுகளால் கட்டப்பட்ட மஹாகஜத்தைப்போல் உன் பிதா மரணகாலத்தில் என்னைப்பார்த்து, 'ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் அயோத்தியைக்குத் திரும்பிவரும்பொழுது அவர்களைப் பார்க்கக் கிடைத்தவர்களே மஹாபாக்யசாலிகள்' என்று கூறியபின்

95 பிரக்ஞை இழந்தார்" என்றுள். தசரதர் இறந்த ஸமாசாரத்தைக் கேட்டதாலுண்டான துக்கத்தைவிட ராமலக்ஷ்மணர்கள் காட் டிருந்துச் சென்றதைக் கேட்டவுடன் பரதனுக்கு அதிக துக்கமுண்டா யிற்று. "கௌஸல்யையின் பிரிய புத்திரானு அந்த தர்மாத்மா எங்கே? லக்ஷ்மணனும் ஸீதையும் எங்கே?" என்று கேட்டான். உடனே கைகேயி தான் சொல்லப்போகும் ஸமாசாரம் பரதனுக்கு வெறுப்பாக இருக்குமென்று அறிவாமல் பிரியமாக இருக்குமென் றெண்ணி, "ராமன் தபஸ்விகளுடைய வேஷத்தைத் தரித்து லக்ஷ்மணனோடும் ஸீதையோடும் தண்டகாரணயத்திற்குச் சென் றான்" என்றுள்.

100 இஷ்வாகுவம்சத்தரசர்கள் எப்பொழுதும் ஸன்மார்க்கத் தையே நாடினவர்களென்று பெயர் பெற்றவர்களாதலால், "ராமன் ஏதாவது குற்றம் செய்து அதற்காகத் தூரத்தப்பட்டாரோ" 105 என்ற ஸந்தேகத்தால் பரதன் திகிலடைந்து, "எந்தப் பிராம்மண ருடைய தனத்தையாவது ராமன் அபகரித்தாரோ? குற்றமில்லாத எந்தத் தரித்திரனாவது லுமின்சை செய்தாரோ? பரஸ்தீகனைக் கைப்பற்றினாரோ? வேதங்களை அறிந்த பிராம்மணரைக் கொன்ற வனைப்போல், ராமனைத் தண்டகாரணயத்திற்கு ஏன் தூரத்திவிட் டார்கள்?" என்றுள்.

110 ஸ்தீகளுக்கு ல்வபாவமாகவுள்ள சாபல்யத்தால் கைகேயி உடனே தான் செய்த காரியங்களை உள்ளபடி சொல்லினாள். அவள் மிகவும் முட்டாளி; ஆனால் தான் வெகு ஸாமர்த்தியசாலி என்று அவளுடைய நினைவு. "குழந்தாயி ராமன் யாதொரு பிராம்மண ருடைய தனத்தையும் அபகரிக்கவில்லை, பாபம் செய்யாத எந்தத் தரித்திரனையும் லுமின்சை செய்யவில்லை. பரஸ்தீகனைக் கண்ணெடுத்த ப் பரர்க்கவும் மாட்டான் ராமன். அவனுக்கு அபிஷேகம் நடக்கப் போகிறதென்று அறிந்து, உனக்கு அந்த ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் ராமனைக் காட்டி, அனுப்பவேண்டுமென்றும் 120 உன் பிதாவைக் கேட்டேன். அவரும் அப்படியே பிரதிக்கை செய்து அதை நிறைவேற்றினார். ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் அதற்குக் கட்டுப்பட்டு வளத்திற்குப் போனார்கள். தன் பிரியமான புத்திரனை விட்டுப் பிரிந்த தசரதர் துக்கம் தாங்காமல் அதே ஏக்கமாக உயிரை விட்டார். ராஜரீதியை அறிந்த நீ இப்பொழுது ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். நான் உனக்காகவே இவை யாவையும் செய்தேனல்லவா? துக்கப்பட்டாதே; சோகத்தைவிடு; ததிரியமாக இரு. ஸகல ஸுகங்களும் பொருத்தின இந்த ராஜ்யம் உனதே. இந்த அயோத்தியையும் உனதே. ஆகையால் வனிஷ்டர் முதலிய பிராம்மணர் களால் உன் பிதாவுக்கு நடக்கவேண்டிய உத்திரக்கிரியைகளை அடி 130

சீக்கிரமாக நடத்தி, இந்த மூண்டலத்திற்குச் சக்கரவர்த்தியாக உன்னை அபிஷேகம் செய்துகொள்" என்னான்.

தத் புத்ர ஸீக்'ரம் விதி'நா விதி'ஜ்ஜை:
வனிஷ்ட' முக்'ஸ்ய: ஸஹிதோ த்'விஜேத்த'ரை: |
ஸங்கால்ய ராஜாந மநீந ஸத்வம்
ஆத்மாத முர்வ்யா மபி'ஷேசயஸ்வ || (55)

ஸர்க்கம் 73

பரத கைகேயீ ஸம்வாதம் (தொடர்ச்சி)

ஸ்ருத்தவா து பிதரம் வ்ருத்தம் ப்'ராதரௌ ச விவாஸிதௌ |
ப்'ரதோ து'க்'ஸ்தந்தப்த இத'ம் வசந மப்'ரஸீத் | (1)

5 தான் பிதா இந்தந்தையும் ராமலக்ஷ்மணர்கள் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டதையும் கேட்டுப் பரதன் அடங்காத்துயரம்கொண்டு "என் பிதாவும் இல்லாமல் அவருக்கு ஸமமான ஸஹோதரரும் இல்லாமல் பாக்கியவரீனானான் நான் இந்த ராஜ்யத்தை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்யவேண்டும்? புண்ணில் உப்பு ஜலத்தை ஊற்றுவதுபோல் துக்கத்தின்மேல் துக்கமாக வைத்துத் தாக்கு கிறாயே. என் பிதா மரணமடைந்தது போதாதா? ராமனும் காட்டிற்குப் போகவேண்டுமா? ஸகல பூதங்களையும் ஸம்ஹாரம்செய்யும் பிரளயகால சாத்திரியைப்போல், இஷ்வாகுருலத்தை நாமம் செய்ய 10 எங்கிருந்து வந்தாயோ? நெருப்புத்தணலை அணைத்துக்கொண்டது போல், மஹாசாஜா அறியாமையால் உன்னைத் தருவித்து வீட்டில் வைத்துக்கொண்டாரே! அவரைக் கொன்ற மஹாபாபி நீயே. குலத்தைக் கொடுத்தவனே! இந்தக் குலத்தில் இவ்வளவு செல்வமாக இதற்காகவா வளர்க்கப்பட்டு வந்தாய்? என் பிதா ஸத்தியம் 15 தவறாதவர், மஹா கீர்த்திசாஸி; உன்னைக் கைப்பற்றின காரணத்தால் தீவிரமான துக்கத்தை அடைந்து உயிரை இழந்தார். நர்மத்திலேயே நோக்கமுள்ள மஹாசாஜாவை நீ கொன்றதின் உத்தேசமென்ன? என்ன பிரயோஜனத்தை அடையவேண்டி, ராமனைக் காட்டிற்குத் தூரத்தினாய்? கௌஸல்யையும் ஸுமித்திரையும் 20 புத்திரசோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஒருவேளை உயிரோடிருந்தாலும், நீ இருக்கும்வரை அவர்கள் உயிர் வாழ்வது மிகக் கடினமானதாகவே இருக்கும்.

25 தர்மாத்மாவான ராமன் கௌஸல்யையிடத்தில் நடந்துகொண்டதுபோல் உன்னிடத்திலும் நடந்துகொள்ளவில்லையா? அவர் ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்தவரில்லையா? தீர்க்காலோசனையுள்ள கௌஸல்யா தேவியும், தன்னுடன் பிறந்தவளைப்போல் உன்னை நினைத்துப் பிரியமாக நடத்தவில்லையா? அந்தத் தர்மநிலையுள்ள

பட்டமழிஷிக்கு ராமன் மூத்த பிரீயாயல்லவா? அந்த மஹானு பாவரைத் தபஸ்விகளைப்போல் காட்டில் வளக்கும்படி தூரத்திய பிரீ உனக்குக் கொஞ்சமாவது துக்கம் உண்டாகவில்லையா? 30

அதிருக்கட்டும். பாபவேசமற்றவரும் மஹாநாரும் கீர்த்தி மானும் தன்னடக்கமுள்ளவருமான என் தமையனை இங்கிருந்து தூரத்தியதனால் என்ன பிரயோஜனத்தை அடைய உத்தேசித்திருக்கிறாய்? ஒன்றும் தோன்றவில்லையே; உனக்குப் பேராசை பிடித்து, புத்திகெட்டிருப்பதால் எனக்கு ராமனிடத்திலுள்ள பக்தியையும் பிரியத்தையும் நீ அறிப்பில்லை. அறிந்திருந்தால் இந்த ராஜ்யத்தை எனக்கு ஸம்பாதித்து வைப்பதற்காக இந்த மஹாபாபத்தைச் செய்யத் துணிவாயா? ராமலக்ஷ்மணர்கள் இங்கே இல்லாமல் இந்த ராஜ்யத்தை எந்தச் சக்தியால் நான் ஆளமுடியுமென்று என்னினாய்? மேருமலை அகநீச குழ்துள்ள வனத்தின் உதவியால் 40 பிறரால் அணுக முடியாமல் இருந்ததுபோல் மஹாபலசானியும் தர்மாத்மாவான தசரதர்கூட ராமனுடைய பலத்தையும் வீரியத்தையும் ஆகாரமாகக்கொண்டல்லவா பிறரால் வெல்ல முடியாமல் இருந்தார்? மிகுந்த பலமுள்ள காடையால் சுமக்கப்பட்ட பாரத்தை இளங்கன்று சுமக்குமா? நானே சிறுவன், மஹானுபாவ 45 ரான தசரத சக்கரவர்த்தியால் ஆளப்பட்ட இந்த ராஜ்யத்தை எந்த பிரபாவத்தால் ஆளுவேன் என்று நினைத்தாய்? தசரதருடைய புத்திரனாகையால் ஸமாதான பேதநண்டமென்ற உபாயங்களை லும் புத்தி பலத்தாலும் நான் இந்த ராஜ்யத்தை ஒருவேளை ஆள முடிந்தாலும், உன் புத்திரன் வாயத்தை அடையவேண்டுமென்று 50 இவ்வளவு கெடுதியை உண்டுபண்ணின உன் ஆசை நிறைவேறும்படி ஒருகாலும் நடக்கமாட்டேன்.

ராமன் உன்னைத் தாயென்று நினைத்துப் பக்தியுடன் இருக்கிறு ரென்ற ஒரு காரணம் இல்லாவிட்டால் மஹாபாபியான உன்னை இங்கிருந்து தூரத்திவிடுவேன். மூத்தவன் இருக்கும்பொழுது இளையனுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏப்படிக்கேட்டாய்? இது நமது முன்னோர்களின் ஆசாரமா? என்ன வார்த்தை சொன்னேன்! ஸாதுங்களின் ஆசாரத்திற்கும் உனக்கும் வெகுதூரம். 55 நினைக்க நினைக்க எனக்கு ஆச்சரியம் அடங்கவில்லை. இந்தப் புத்தி உனக்கு ஏப்படி உண்டாயிற்று? இஷ்வாகு வம்சத்தில் இதுவரையில் மூத்த புத்திரனுக்கே பட்டம் கிடைத்து வருகிறது. மற்ற வர்கள் அவனைப் பிதாவைப்போல் அண்டிப் பிழைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ராஜநீதி எல்லா அரசர்களுக்கும் பொது. இஷ்வாகு குலத் தசரதர்கள் இதை விசேஷமாக அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆனால் குரூ 60 ஸ்வபாவமுள்ள நீ எங்கே! ராஜா நீதி எங்கே! சாகவதமான் கடித்திரிய தர்மம் எங்கே! இதுவரையில் எங்கள் வம்சத்தரசர்கள் தர்மத்தையும் சுத்தமான ஆசாரத்தையும் காப்பாற்றுவதில்

முதன்மை வாய்ந்தவர்களென்று லோகத்தில் அடைந்திருக்கும்
70 மேன்மையை மஹாபுண்ணியவதியான கீ வந்து புருந்து தொலைத்து
விட்டாய். கீ பிறந்த கேகய வம்சத்து மன்னர்களும் மஹானு
பாவர்களல்லவா? அவர்கள் இந்த ராஜ்ய நிலையையே அனுஸரித்து
வருகிறார்களல்லவா? உனக்கு மாத்திரம் இப்படிப் புத்திகெட்டு
இந்த அநியாயத்தைச் செய்ய ஏன் தோன்றியது?

75 எது எப்படியாவது போகட்டும். மஹாபாதவியான உன்
எண்ணத்தை மாத்திரம் நான் நிறைவேற்றுகிறவனில்லை. என்னைக்
காரணமாக வைத்துக்கொண்டு இந்த ராஜ்யத்தை கீ ஆளவல்லவா
பார்க்கிறாய்? ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் பிரியமான ராமனைக் காட்டி
கிறந்து இங்கே அழைத்து வருகிறேன். உன் கண்ணிற்கு எதிரே
80 அவருக்கு முடிசூட்டுகிறேன். உன் வயிறு எரியும்படி அவருக்கு
ஸகலவித கைங்கரியங்களையும் செய்துகொண்டு ஆணந்தமாகக்
காலத்தைக் கழிப்பேன்" என்று குரூரமான வார்த்தைகளால் பாதன்
கைகேயியை நிர்த்தித்துத் தன் மனத்திலுள்ள துக்கத்தை வெளியிட்
டான். அதுவும் போதாமல் மலைக்குகையிலுள்ள ஸிம்ஹம் சத்துரு
வைக் கண்டு கர்ஜிப்பதுபோல், இன்னும் அதிகமாகக் கர்ஜிக்க
85 ஆரம்பித்தான்.

இத்யேவ முக்த்வா ப்ரதோ மஹாத்மா
ப்ரியேதரைர் வாக்ய க்ஷணஸ் துத்ம்ஸ்தாம் |
பொகாதுரஸ்சாபி நநாத் பூய:
விம்ஹோ யதா பர்வத க்ஷ்வரஸ்த: || (39)

ஸர்க்கம் 74

பரத கைகேயீ ஸம்வாதம் (தொடர்ச்சி)

தாம் ததா க்ஷ்வயித்வா து மாதரம் ப்ரதஸ்ததா |
ரோஷேண மஹதாவிஷ்ட: புநரேவாப்ரவீத் வச: || (1)

5 பரதன் இப்படிப் பொதுவாகவும் மிருதுவாகவும் தன் தாயை
நிர்த்தித்து, பிறகு அவள் செய்த அபராதத்தை நினைக்க நினைக்க,
கோபம் அதிகரித்து அவளைக் குரூரமாக நிர்த்திக்க ஆரம்பித்தார்.
"கொடிய ஸ்வபாவமுள்ளவனே, கெட்டவனே! உன் தாய் செய்த
அக்மிரமத்திற்காக என் பாட்டனார் அவளை ராஜ்யத்தை விட்டுத்
10 துரத்தினதுபோல் நீயும் இந்த ராஜ்யத்தைவிட்டு ஓடிப்போ. என்
பிதாவையும் கொன்று, என் ஸகோதரர்களையும் ஊரைவிட்டு
நீ துரத்தின பிறகு என் பிராணன் சிற்ருமா? நானும் இறந்தேன்
என்று, உன் பர்த்தாவையும் புத்திரனையும் ராமலக்ஷ்மணர்களையும்
ஸீதையையும் இந்த நகரத்து ஐனங்கனையும் கொலைசெய்த பாபத்
15 திற்காக உயிருள்ள வரையில் கதறு. என் பிதாவாவது ராமனாவது
உன் வார்த்தையை எப்பொழுதாவது எடுத்தார்களா? என்

தாம் ததா: க்ஷ்வயித்வா து மாதரம் ப்ரதஸ்ததா |
ரோஷேண மஹதாவிஷ்ட: புநரேவாப்ரவீத் வச: ||
பரதம் இப்படிப் பொதுவாகவும் மிருதுவாகவும் தன் தாயை நிர்த்தித்து, பிறகு அவள் செய்த அபராதத்தை நினைக்க நினைக்க, கோபம் அதிகரித்து அவளைக் குரூரமாக நிர்த்திக்க ஆரம்பித்தார்.

—அ. 74 ஸ 1 அ.
பரதம் இப்படிப் பொதுவாகவும் மிருதுவாகவும் தன் தாயை நிர்த்தித்து, பிறகு அவள் செய்த அபராதத்தை நினைக்க நினைக்க, கோபம் அதிகரித்து அவளைக் குரூரமாக நிர்த்திக்க ஆரம்பித்தார்.

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அண்ணனைப்போல் தர்மத்தா உண்டா? ஒரே காலத்தில் ஒரு வரைக் கொல்லவும் மற்றொருவரைக் காட்டிற்குத் தூரத்தவும் அவர்கள் உனக்குச் செய்த அபராதமென்ன? இந்த இஷ்வாகு குலத்தை அழிப்பதால் ப்ருணஹத்யா (வேதத்தின் ஸகல சாகைகளையும் அப்யயனம் செய்திராம்மணனைக் கொன்ற) தோஷத்தை அடைந்தாய். நசகமே உனக்கு ஸித்தம்; உன் பர்த்தா அடையும் லோகங்கள் உனக்குக் கிடைக்கவே கிடைக்காது. உன் பர்த்தாவையும் கொன்று ஸகல லோகங்களுக்கும் பிரியரான ராமனையும் காட்டிற்குத் தூரத்தின உன் கோரமான பாபத்தைப் பார்த்து எனக்கும் திசில் உண்டாகிறது. என் பிதா உன்னால் உயிரைவிட்டார்; என் தமையன் உன்னால் காட்டிற்குப் போனார்; காவமுள்ளவரையில் அபகீர்த்தியை உன்னால் நான் ஸம்பாதித்துக் கொண்டேன். பரலோகத்திலும் பாபிகள் அடையும் கதியே உனக்கு ஸித்தம். ராஜ்யத்தை ஆளப் பேராசை பிடித்தவனே! தாயின் ரூபத்தை எடுத்திருக்கும் என் பரம சத்துருயல்லவா நீ? துன்மார்க்கத்தில் பெயர் பெற்றவனே! பர்த்தாவைக் கொன்ற பாத்தி! என்னுடன் பேசாதே. கௌஸல்யையும் ஸுமித்திரையும் மற்ற ராஜபத்தினிகளும் உன்னால் எவ்வளவு துக்கத்தை அடைந்து தவிக்கிறார்கள், பார். நீ பிறந்த குலத்திற்கும் நல்ல கீர்த்தி ஸம்பாதித்தாய்! அகவபதி மஹாராஜா வெகு தார்மிகர்; மஹாராணி. நீ அவருக்குப் புத்திரியாகப் பிறக்க நியாயமே இல்லை. யாரோ ஒரு ராணியை இந்த ரூபத்தை எடுத்து அவருடைய குலத்தை நாசம்செய்யப் பிறந்திருக்கிறாள். தர்மம் ஸத்தியம் இவைகளே அவதாரமெடுத்ததுபோலிருக்கும் ராமசந்திரனை நீ காட்டிற்குத் தூரத்தினாய். அந்தத் துக்கத்தால் மஹாராஜாவைக் கொன்றாய். என்னைத் தகப்பனும் இல்லாமல் ஸகோதரர்களில்லாமல் இப்படிப் பறக்கவிட்டாய். எந்தக் கொடிய செயலை முக்கியமாகக் கருதி நீ செய்தனையோ அதன் பயன் தந்தை இழந்த என் தலையில் சுமந்தது. இந்த மஹாபாபியான உன்னிடத்தில் எந்த பிராணிக்காவது பிரியம் உண்டாகுமா? இரக்கம் உண்டாகுமா? தர்ம புத்தியுள்ள கௌஸல்யாதேவியைக் கிழவயதில் அவளுடைய ஒரே புத்திரனை விட்டுப் பிரித்த உனக்கு எந்த லோகங்கள் கிடைக்கும்? ஸ்வரூபமே இல்லாமல் நாசமடைவதைத் தவிர வேறு கதி உண்டென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ராமன் கௌஸல்யைக்குப் புத்திரனாக இருந்தாலும் ஸகல பந்துக்களுக்கும் ஜீவாதாரம் என்றும் தசரதருக்கு ஸகலவிதத்திலும் ஸமனென்றும் அவனை விட்டுப் பிரிந்தால் ஜனங்கள் உயிரை விடுவார்களென்றும் உனக்கு ஏன் தெரியவில்லை? இதைப்பற்றி யாருக்காவது ஸந்தேகம் உண்டாகுமா?

“தாய்தந்தையரின் மூகம், கழுத்து, மார்பு, வயிறு, கைகள், கால்கள் முதலிய முக்கிய அங்கங்கள், நேத்திரம், மூக்கு, விரல்கள் முதலிய உபாங்கங்கள், ஹ்ருதயம் இவைகளின் ஸாரத்திலிருந்து மகன்

55 பிறக்கின்றான். 'மனிதன், தானே புத்திரனாக வந்து பிறக்கிறான்' என்ற வேத வாக்கியத்தால் தாய்க்குத் தன் ஸுகோதரன் முதலிய பந்துக்களைக் காட்டிலும் தன் வயிற்றில் பிறந்த குழந்தையிடத்தில் மிகுந்த பிரீதியுண்டு. அப்படி, இருக்க அந்தப் புத்திரனை விட்டுப் பிரிந்தால் தாயான கௌஸல்யைக்குத் துக்கம் தாங்கமுடியுமா?

60 "முன்பு ஒரு காலத்தில் ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த காமதேனு, பூமியில் நடக்கும் விஷயங்களைக் கவனிக்கும்பொழுது, ஓரிடத்தில் இரண்டு எருதுகளை ஒரு குடியானவன் ஏரில் பூட்டி உழுது கொள் டிருந்தான். நடுப்பகல் வரையில் ஓரே மூச்சாய் உழுததால் அவை களைத்து மூச்சையடைந்தன. தன் வம்சத்தில் பிறந்த அந்தப் பிராணிகளுக்கு நேர்ந்த துக்கத்தைப் பார்த்து ஸுரபி கண்ணீர்

65 பெருக வாய்விட்டு அழுதது. அப்பொழுது தேவேந்திரன் ஏதோ காரியமாக அங்கே வர, அந்த கீர்த்துணிகள் திவ்வியமான மணத் துடன் அவன்மேல் விழுந்தன. அவன் நீயிர்த்து பார்க்கையில் ஆகாசத்தில் காமதேனு துக்கம் தாங்காமல் அழுதுகொண்டிருக்கக் கண்டான். உடனே கைகப்பி வணக்கத்துடன், 'அம்மணி! ஏன் அழுதுகொண்டிருக்கிறாய்? நானாவது என்னைச் சேர்ந்தவர்களாவது உனக்கு ஏதாவது அபசாரம் செய்தோமா? இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஸுகத்தையே தேடும் சீயும் இப்படி ஏன் துக்கப்படுகிறாய்? ஒருவ ராலும் உனக்குப் பயமுண்டாக நியாயமில்லையே' என்று கேட்டான்.

75 "அதற்குக் காமதேனு 'எந்தப் பிராணியாலும் எனக்குப் பய மில்லை. என் வம்சத்தில் பிறந்த இந்த இரண்டு எருதுகள் இந்தக் குடியானவனால் ஏரில் பூட்டப்பட்டுக் கடும் வெயிலில் உழைத்துக் களைத்துப் பூமியில் மூச்சையடைந்து கிடக்கின்றன. பார், அவை மெலிந்து எழுந்திருக்கச் சத்தியற்றிருந்தும், தலையற்ற இந்தக் குடியானவன் அவைகளை உபத்திரவிக்கிறான். அதைப் பார்த்து என் தேகம் துடிக்கிறது, என் ஹிருதயம் துடிக்கிறது. அவைகளுக்கும் எனக்கும் சத்த ஸம்பந்தமுண்டல்லவா? புத்திரனைப்போல் பிரிய மான பொருள் பூமியில் வேறுண்டோ?' என்றது.

85 "அப்படியும் அவை காமதேனுவின் வயிற்றில் பிறந்த புத்திரர் களால், அவைகளைப்போல் கோடாறு கோடி புத்திரர்கள் உலகத் தில் இருக்கிறார்கள். காமதேனுவோ தர்மானுஷ்டானத்தில் ஒப்பில் லாதது; ஸகல ஐகவரியங்களுக்கும் உத்பத்தி ஸ்தானம்; ஸகல உத்தம குணங்களுக்கும் இருப்பிடம்; லோகத்தில் பிராணிகள் விருத்தியடைய வேண்டுமென்று பகக்களையும் எருதுகளையும் மேன் மேலும் உண்டாக்கிக்கொண்டே இருக்கிறது. தனக்கு கோடிக்கணக்காகக் குழந்தைகள் இருந்தும் அந்த இரண்டு எருதுகளுக்கும் நேர்ந்த கஷ்டத்தைப் பார்த்துப் பொறுக்காமல் கண்ணீர் விட்டு அழுதது. அப்படியிருக்க, ராமன் கௌஸல்யையின் வயிற்றில் பிறந்த

பிள்ளை; ஓரே புத்திரன்; பலகாலம் வரையில் புத்திரனை இல்லாமல் எவ்வளவோ ரொம்பப்பட்டுபெற்ற குழந்தை; ஸகல உத்தம குணங்களுக்கும் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்; அவனோ கௌஸல்யை ஸ்திரீ; மிகவும் வயது சென்றவன்; மஹாசாஸ்திரவிற்குப் பிரியமான பத்தினியுமல்ல; யாவற்றிற்கும் புத்திரனையே நம்பி இருந்தவன். அப்படிப்பட்டவனை நீ புத்திரனில்லாமல் செய்து வருவாகத் தப்பித்துக் கொள்ளலாமென்று எண்ணுகிறாயே! நீ பிழைத்திருக்கும் வரையில் இந்த லோகத்தில் உனக்குத் தீராத துக்கமும் கீங்காத அபகீர்த்தியும் நிச்சயம். இறந்த பிறகு ஸ்வரூபநாசமே கிடைக்கும் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை.

நான் என் பிதாவுக்குச் செய்யவேண்டிய உத்தரக் கிரியைகளைப் பூர்ணமாக செய்து, காட்டிற்குப்போய் என் அண்ணனை பிரார்த்தித்து அழைத்துவந்து, அவருக்கு இந்த சாஸ்திரத்தைக் கொடுத்து, நான் உன்னால் அடைந்த அபகீர்த்தியை மாற்றி, எல்லையற்ற கீர்த்தியை அடைவேன். பிறகு தபஸ்விகளின் வேஷத்தைத் தரித்து தண்டகாரணத்தில் வசரிப்பேன். இந்த நகரத்திலுள்ள ஜனங்கள் கண்ணும் கண்ணீருமாய்வாய் குளற, இந்தக் கோரம் தாங்காமல் துக்கிப்பதை நான் பார்த்துப் பொறுக்கமாட்டேன். நீ செய்த பாபத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கவும் மாட்டேன். நீ நெருப்பில் விழுந்து உயிரை விடு; அல்லது ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் தண்டகாரணயத்திற்குப் போய்க் காலம்கழி; அல்லது கழுத்தில் கயிற்றைக் கட்டிக்கொண்டு உயிரை விடு. நீ செய்த பாபத்திற்கு வேறு பிராயச்சித்தமும் இல்லை; இதைத் தவிர வேறு உனக்கு கதிய மில்லை. ராமன் அயோத்யைக்குத் திரும்பி வந்து, சாஸ்திரத்தை ஒப்புக்கொண்டு பட்டாபிஷேகமான பிறகே என் மனத்திலுள்ள துக்கம் தீரும். அவரைக் காட்டிற்குத் துரத்தினேன் என்ற அபகீர்த்தியும் மறையும்" என்று சொல்லி, காட்டில் மதம் பிடித்த யானை, வேடாணால் எறிவல்லயம் மாவெட்டி முதலிய ஆயுதங்களால் அடிக்கப்பட்டு, கோபத்தால் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு பூமியில் விழுவது போல், பரதன் கண்கள் சிவந்து ஆடை அயிற்று ஆபரணங்கள் சிதற, இந்திரோத்ஸவத்தின் முடிவில் அறுத்துப் பூமியில் தள்ளப்படும் இந்திரத்வஹுத்தைப்போல் விழுந்து மூச்சை யடைந்தான்.

ஸம்ரத்த நேத்ர: சரீதி'லாம் பரஸ் ததா
விதாத ஸர்வாபரண: பரத்தப: |
ப'பூ'வ பூ'மொள பதிதொ ந்ருபாத்மஜ:
ஸஸீபதே: கேது ரிவோத்ஸவ ஷயே ||

ஸர்க்கம் 75

பரதனுடைய பிரதிக்கை

தீர்க்க காலைத் தழுந்தாய ஸம்ஜ்ஞாம் ஸித்தீவா ச வீர்பவாத் |
நேத்ராப்யாமஸுபூர்ணாப்யாம் தீநாமுத்விஷய மாதரம் || (1)

இதற்குள் ஸுமித்திரர் முதலிய மந்திரிகள் அங்கே வந்தார்கள். சற்று நேரத்திற்குள் பரதன் பிரகண்டெனீந்து மந்திரிகள் குழந்து நிற்பதைப் பார்த்து, அவர்களுக்கு உண்மையை அறிவிக்க விரும்பி, தன் எண்ணங்கள் யாவும் விண்ணதால் மனமொடிந்துவாடி, நீதும் கைகேயியைப் பார்த்து, "மித்திரர்களே! இந்த ராஜ்யம் வேண்டும் என்று ஒரு கடினமாவது நான் ஆசைப்பட்டவனல்ல; அதற்காக இவனுடன் நான் ஆலோசனைசெய்தவனுமல்ல. தூர நேசத்தில் என் பாட்டனுடைய வீட்டில் வளித்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு, சக்கர வர்த்தி என்றை இந்த ராஜ்யத்தில் அபிஷேகம் செய்யப் போகிறார் என்றாவது, ராமனைக் காட்டிற்று அனுப்பினார் என்றாவது, வீதையும் வஷ்மணனும் அவருடன் போனார்கள் என்றாவது தெரியவே தெரியாது" என்று இப்படித் தீனமாகக் கதறிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அந்தச் சப்தம் கௌஸல்யையின் காதில் விழ்ந்தது. "வெகு குருமான நடத்தைபுள்ள கைகேயியின் புத்திரான பரதன் வந்திருக்கிறான் என்று தோன்றுகிறது. இந்த அக்கிரமத்தில் அவன் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பான் என்று நான் எண்ணவில்லை. ஆகையால் அவனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்" என்று ஸுமித்திரையிடம் கூறிய பின், இளைத்து நிறம்மாறிப் புத்திமயங்கிய கௌஸல்யை தன்னாடிக்கொண்டு பரதன் இருக்குமிடத்திற்கு வந்தான். அதே சமயத்தில் பரதசத்துருக்களின் அவனை நமஸ்கரிப்பதற்கு அவளுடைய அந்துப் புரத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். வழியில் அவளை ஸந்தித்து, அவள்படும் கஷ்டத்தையும் அவளுடைய அலங்கோலமான ஸ்திதியையும் கண்டு துக்கம் தாங்காமல் அவளைக் கட்டிக் கொண்டு வாய்விட்டவறினார்கள். அவளும் சற்றுநேரம் கழித்து மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்து, பெருந்தன்மை பொறுமை முதலிய உத்தமகுணங்கள் பொருந்தினவளானாலும் ஸ்திரீ ஸ்வபாவத்தாலும் புத்திர சோகத்தாலும் ரோஷமடைந்து "இந்த ராஜ்யம் கிடைக்க வேண்டுமென்று வெகுநாளாய் ஆசைகொண்டிருந்தாய். மஹாகுருஸ்வபாவமுள்ள உய்தாயும் இதை உனக்கு ஸம்பாதித்து வைக்கவேண்டுமென்று எந்தெந்த அக்கிரமங்களையோ செய்தான். உனக்கு யாதொரு போட்டியும் இல்லை, யாதொரு உபத்திரவுமும் இல்லை. இவ்வளவு சிரமப்பட்டு ஸம்பாதித்த பதார்த்தத்தை இனிமேல் ஆசைதீர அனுபவிக்கலாம். அதிருக்கட்டும்; என் புத்திரனைச் சடையும் தலைமுமாக மரவுரியுடன் காட்டிற்றுத் தூத்திவிட்டு எந்த மஹாலாபத்தை அடைந்தான்? இந்த ராஜ்யமெல்லாம் அவளுடைய

வசத்திலிருப்பதால் அப்படிச் செய்யாமலேயே உன் எண்ணத்தை ஸுலபமாக நிறைவேற்றி இருக்கலாமே. சீகர்த்த அழகுவாய்ந்த என் புத்திரன் இருக்கும் வளத்திற்கு என்னையும் அனுப்பிவிடுவதே நலம். அதைத் தடுக்க மஹாராஜாவும் இல்லை. ராமனும் இல்லை. கைகேயி செய்த பாபத்தில் உனக்கும் ஸம்பந்தமுண்டு. மஹாராஜா செய்யும் அக்கினி தோத்திரத்தில் அவருடைய மூத்த பாரியைக்குப் பாந்தியமுண்டு. ஆகையால் அந்த அக்கினியை எடுத்துக் கொண்டு நானும் ஸுமித்திரையும் ராமனைக்குமிடத்திற்குச் செல்வோம். அல்லது புருஷரேஷ்டனான என் ராமன் தவம்செய்யுமிடத்திற்கு சீயே என்னை அழைத்துப்போகவேண்டும். இந்த விலந்தரமான ராஜ்யமும் இந்நிலள்ள தனதான்யங்களும் யானை குதிரை பசு முதலிய வஸ்துக்களும் உன் தாய் உனக்கு ஸம்பாதித்துக் கொடுத்ததல்லவா" என்று குருமான வார்த்தைகளால் சிந்தித்தான்.

தன்னைச் சத்துருவாகவும் அயலானாகவும் எண்ணிப் பேசியதைக் கேட்டுப் பரதனுக்குப் புண்ணில் ஊடுபால் குத்துவதுபோல் சொல்லமுடியாத வருத்தம் உண்டாயிற்று. மனம்கலங்கி அவளுடைய பாதங்களில் விழ்ந்து வெகுநேரம் புலம்பினான். பிறகு பைத்தியம் பிடித்தவனென்பதால் பிரலாபிக்கும் கௌஸல்யையை கோக்கி வணக்கமாகக் கைகூப்பி, "தாயே என்னிடத்தில் யாதொரு குற்றமும் இல்லை. எனக்கு இந்த விஷயம் யாதொன்றும் தெரியாது. ராமனிடத்தில் எனக்குள்ள பரமபக்தியையும் பிரீதியையும் தாங்கள் அறிந்திருக்கும் இப்படிச் சொல்வது நியாயமா? நான் இந்த ராஜ்யத்திற்கு ஆசைப்பட்டு ராமனுக்கு துரோகம் செய்தால் இதுவரையில் நான் கற்ற வேதசாஸ்திரங்களும் வித்யைகளும் குருமுகமாகக் கிடைத்த ஞானமும் பயனில்லாமற் போகட்டும். பாபிகளுக்கு ஊழியம் செய்வதெல்லாம், ஸூரியனுக்கெதிரில் மல மூத்திரங்களை வீடுறெனும், தூங்கும் பசுவை உதைத்தவனும், தன் வேலைக் காரனை சிரமப்படுத்தி வேலைவாங்கி அதற்குக் கூலிகொடுக்காதவனும், பிராணிகளைத் தன் புத்திரர்களைப்போல் ஆண்டுவரும் அரசனுக்கு துரோகம் சினைப்பவனும், குடிகளிடத்தில் ஆறில் ஒரு கடமை வாங்கியும் அவர்களைக் காப்பாற்றாதவனும், யாககாலத்தில் தபஸ்விகளுக்கு யாகதஷ்டிணையைக் கொடுப்பதாய்ச் சொல்லிப் பிறகு இல்லை என்று மிரட்டுகிறவனும், கோரமான யுத்தம் நடக்கும்பொழுது சத்துருக்களுக்குப் பயந்து ஓடுகிறவனும் சேரும் கதிரில் சேருவென். ராமனைக் காட்டிற்று அனுப்புவதில் நான் உட்கதையாவிருப்பின் மஹாஞானியான என் குருவால் எனக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட பரலோக ஸாதனமான ரஹஸ்யார்த்தம் அடங்கிய சாஸ்திரம் எனக்கு மறந்து போகட்டும். சைகலவிதமான அழகும் வாய்ந்த ராமன் மறுபடியும் அயோத்யையில் மருடாபிஷேகம் செய்துகொள்ளும் நிவ்விமமான லேவையைப் பார்க்கும் பாக்கியம் எனக்கு

80 கிடைக்காமற் போகட்டும். எள்ளெனம் பாயலம் மது மாம்ஸம் இவைகளைத் தேவதைகளுக்கும் பிதிருக்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் நிவேதனம் செய்யாமல் திள்சிறுவனும், பெரியோர்களை எதிர் கொண்டழைத்து மரியாதை செய்யாமல் அவமானப்படுத்துகிறவனும், குருக்களைத்தானே நிதிக்கிறவனும், மித்திரத்துரோகம் செய்கிறவனும், ஒருவருக்கொருவர் கம்பிக்கையால் சமூகமாயாகச் சொன்னவைகளை வெளிப்படுத்துகிறவனும், உபகாரம் செய்தவனுக்கு பிரதிஉபகாரம் செய்யாதவனும், நன்றியறிவில்லாதவனும், தற்கொலை செய்துக்கொண்டவனும், ஸாதுக்களால் வீலக்கப்பட்டவனும், வெட்கமற்றவனும், சூன் புத்திரர்களும் பந்துக்களும் வேலைக்காரர்களும் ஸமீபத்திலிருக்கும்பொழுது அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் நல்ல பதார்த்தங்களை வயிறு நிறையத் திள்சிறுவனும்சேரும் கதி எனக்குக் கிடைக்கட்டும்.

90 எனக்கு அனுசுலமான பத்தினிகளும் அக்வினி நோதிரம் முதலிய வைதிகக் கிரியைகளும் கிடைக்காமல் போகட்டும். நான் பிள்ளையில்லாத துக்கத்தை அனுபவிப்பேனாக. ராஜஸ்த்ரீகணியும் குழந்தைகளையும் சிறுவர்களையும் கொன்ற பாபமும், சேவகர்களை கைவிட்டபாபமும்,செம்பஞ்சு, தேன், மாம்ஸம், இரும்புமுதலியவைகளை விற்றுத் தன் ஸேவகர்களைப் போஷிக்கும் பாபமும், பயங்கரமான யுத்தம் ஆரம்பிக்கும் ஸமயத்தில் பயந்து ஓடுகிறவனைத் தரத்திக் கொல்லும்பாபமும் என்னைச் சேரட்டும். ஒற்றை வஸ்திரத்துடன் வீடுவிடாகப் பிணை எடுத்துக் கையையே பாத்நிரமாக உபயோகித்துப் பூமியெங்கும் பைத்தியக்காரனைப்போல் திரியும் கதி எனக்கு சேரட்டும். மதுபானம் ஸ்த்ரீகள் சூது இவைகளில் முழுக்கியாமல் குரோதங்களுக்கு அடிமையாகக்கடவேனாக. என் மனம் தர்மத்தில் செல்லவேண்டாம். அதர்மத்தையே நாடட்டும். கொடுக்கத்தகாதவர்களுக்கே கொடுக்கிறவன் ஆவேனாக. நான் சேர்த்து வைத்திருக்கும் ஏராளமான தனமெல்லாம் திருடர்களால் அபகரிக்கப்படுவதாக. இரண்டு ஸ்த்ரியாகாலங்களிலும் தூங்குவதாலும், விடுகளில் நெருப்பு வைப்பதாலும், குருபத்தினியைச் சேருவதாலும் உண்டாகும் பாபத்தை அடைவேனாக. அக்வினிநோதிரம் செய்சுருபிரோடாசம் முதலியவைகளால் தேவதைகளுக்கும், மரணநிதி களிலும் சிசுமணிகளால்களிலும் பர்வகாலங்களிலும் சிரார்த்த தர்ப்பணங்களால் பிதிருக்களுக்கும், உயிரோடிருக்கையில் ஸகலவித கைக்கரியங்களைச் செய்வதால் பெற்றோர்களுக்கும் கச்சுறவை செய்யும் பாக்கியம் கிடைக்காமல் போகட்டும். ஸாதுக்கள் அடையும் லோகங்கள் எனக்குக் கிடைக்கவேண்டாம்; ஸாதுக்கள் மெச்சும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைக்கவேண்டாம்; ஸாதுக்கள் அனுஷ்டிக்கும் தர்மம் என்னால் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டாம். மஹா பதிதர்யனுக்குக்கூட விதிக்கப்பட்டிருக்கும் மாத்ரு கச்சுறவையையும் விட்டு அதர்மத்திலேயே சிரத்தையுள்ளவனுக்கடவேன். பலபிள்ளை

120 களைப் பெற்று ஏழ்மைத்தனத்தினால் வருந்துபவனாகவும் எப்பொழுதும் ஐவரம்முதலிய ரோகங்களால் பீடிக்கப்பட்டவனாகவும் மனக்கிலேசத்தை யுடையவனாகவும் இருக்கக்கடவேன். ஏழ்மைத்தனத்தால் வருந்தி என்னிடத்தில் வந்து என்னைப் பலவிதமாகப் புகழ்த்து நான் கொடுப்பதால் தங்களுடைய கஷ்டங்களைத் தீர்த்து ஸுகமமடையலாம் என்று என் முகத்தையே ஆவலுடன் பார்க்கும் ஸாதுக்களின் ஆசையைக் கெடுப்பதால் உண்டாகும் பாபம் என்னைச் சேரட்டும்.

125 கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, அசத்தனாக எப்பொழுதும் அர்சனிடத்தில் பயந்துகொண்டு, அதர்மத்திலேயே பிரியம் வைத்தவனுக்குப் பிறரைப்பற்றிக் கோள்சொல்லிக்கொண்டு வஞ்சனையால் வயிறு வளர்க்கும் கதி எனக்குக் கிடைக்கட்டும். பதிவிரதையான தன் பார்வைய ருதுஸ்கானம் செய்து புத்திரோற்பத்திக்காக தன் ஸமீபத்தில் வந்திருக்கையில் அவனைத் தள்ளிவிடுகிறவனும், அக்வினி ஸாக்ஷியாக விவாகம்செய்த பத்தினியைக் கைவிட்டுப் பிறருடைய பாரியைகளைக் கைப்பற்றும் அதர்மத்தில் பிரியமுள்ள மூடலும், பாரியைகளையும் புத்திரர்களையும் ஸரியான காலங்களில் அன்ன பானங்களால் போஷிக்காமல் மரணமடையச் செய்கிறவனும், குடிக்கும் வஸ்துக்களைக் கெடுக்கிறவனும், வீஷம் வைக்கிறவனும், பிராம்மணர்களுக்கு நடக்கும் பூஜையைக் கெடுக்கிறவனும், இளங்கன்றையுடைய பசுவைக் கறக்கிறவனும், தாகமென்று கேட்டவனுக்கு வீட்டில் ஐலமிருக்கும்பொழுது, 'கொடுக்கிறேன் இரு' என்று சொல்லி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுகிறவனும், ஒரு வீஷயத்தைப்பற்றி இருவர் வாதித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவர்களுக்குள் ஒருவனிடத்திலுள்ள ஸ்நேகத்தால் அவன் ஐயிக்கும் உபாயத்தை அவனுக்கு சமூகமாய் உபதேசிக்கிறவனும் அடையும் கோரமான கதிகளைத் தவறாமல் அடையக்கடவேன்" என்று கோரமான பிரதிக்கை செய்து, பர்த்தாவையும் புத்திரனாயுமிழந்த கௌஸல்யையை பரதன் ஸமாதானம் செய்தான்; துக்கம் தாங்காமல் தானும் கீழே விழுந்தான்.

150 கௌஸல்யை, "குழந்தாய்! கோரமான பிரமாணங்களால் உன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு ஏன் உபத்திரவத்தை அனுபவிக்கிறாய்? அதைப் பார்த்தால் எனக்கும் துக்கம் வரவர அதிகமாகிறது. லக்ஷ்மணனைப்போல் கீழும் ராமனிடத்தில் மிகுந்த பக்தியுள்ளவனென்றும் முன்னோர்களின் தர்மத்திலிருந்து விவகாதவனென்றும் எனக்கு நன்றியுத் தெரியும். நீ செய்த பிரதிக்கையைத் தவறாமல் நிறைவேற்றுகிறவன். ஆகையால் ஸாதுக்கள் அடைய வேண்டிய உத்தம லோகங்கள் உனக்கு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும்" என்று அவனைத் தேற்றி, எடுத்துமடியில் வைத்துக்கொண்டு இறுகத் தழுவி உச்சி முகர்ந்து துக்கம்மேலிட்டு அழுதான். பரதனும் பலவிதமான கிலேசங்களால் பீடிக்கப்பட்டு மனம் கலங்கி, இத்திரிய

160 ஸ்வாதீனமில்லாமல் புத்தி சிதறி, அடிக்கடி மூர்ச்சையடைந்து பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு அந்த ராத்திரிப்பொழுதை ஒரு யுகமாகக் கழித்தான்.

வாலப்யமாநஸ்ய விசேதநஸ்ய
ப்ரணஷ்ட புத்தீதே: பதிதஸ்ய பூமெள |
முஹூர் முஹூர் நிஸ்வஸைதஸ்ச கீர்மம்
ஸா தஸ்ய ஸோகேத ஜகாம ராத்தி: || (65)

ஸர்க்கம் 76

தசரதருடைய உத்தரக்கிரியைகள்

தமேவம் ஸோகஸந்தப்நம் ப்ரதம் கைகயிஸுதம் |
உவாச வத்நாம் ஸ்ரேஷ்டோ வஸிஷ்ட: ஸ்ரேஷ்ட வாக்ரீஷி: (1)

5 அப்பொழுது மஹானூனியான வஸிஷ்ட பகவான் கிவசைத் தாலும் புத்தி மோஹத்தாலும் பலவிதமாகப் பீடிக்கப்படும் பரதனைப்பார்த்து, "ராஜபுத்திர! மஹாதீர்த்திமானே! வருத்தப்பட்டது போதும், சக்கரவர்த்தி உத்தம லோகஸ்களை அடைவதற்கு ஸாதனமான பிரேதக்கிரியைகளைத் தாமதமில்லாமல் நடத்து" என்று ஆக்ஞாபித்தார் அதைக் கேட்டுப் பரதனும் தைரியமடைந்து ஒரு வாயு துக்கம் தெளிந்து உத்திரக்கிரியைகளை நடத்த ஆரம்பித்தான்.

10 தசரதருடைய தேகத்தை எண்ணெய்க் கொப்பரையிலிருந்து எடுத்து தைலத்தைத் துடைப்பதற்காகப் பூமியில் வைத்தார்கள்; பலகாட்கள் வரையில் எண்ணெயில் ஊறியிருந்ததால் அவருடைய சரீரம் மஞ்சள் நிறம் படிந்து, விகாரமடையாமல் தூங்குகிறவரைப் போல் காணப்பட்டது. பிறகு சத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட உத்தமமான படுக்கையில் அந்தத் தேகத்தை வைத்துப் பரதன் வாய்விட்டுப் பிரலாபித்தான். "மஹாராஜா! நானும் சத்ருக்களும் தூர தேசத்திற்குப் போயிருந்தோம். தர்மாத்மாவான ராமனையும் மஹா பலவானான லக்ஷ்மணனையும் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு நாங்களும் வருவதற்குமுன் தாங்கள் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போகும் படியான காரணம் என்ன ஏற்பட்டது? என்ன காரியம் செய்தீர்கள்? ஸகல லோகத்திற்கும் ஹிதத்தைச் செய்யும் புருஷோத்தமனான ராமனைவிட்டுப் பிரிந்து ஐனங்கள் கதறிக்கொண்டிருக்கையில் தாங்களும் அவர்களைக் கைவிட்டு எங்கே போனீர்கள்? ராமனும் காட்டிற்குப் போய் தாங்களும் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனால் இந்த நகரத்திலுள்ள பிரஜைகளின் யோககேடும்ங்களைப் பாதுகாக்கிற வர்கள் யார் இருப்பதாக நினைத்திருந்தீர்கள்? தாங்கள் இல்லாமல்

15 இந்தப் பூமண்டலம் பர்த்தாவையிழந்த ஸ்திரீயைப்போல் விகாரமாக இருக்கிறது. சந்திரனில்லாத ராத்திரியைப்போல் தாங்கள் இல்லாமல் இந்த அயோத்யை பிரகாசிக்கவில்லையே!" என்று பல விதமாகப் புலம்பிக்கொண்டிருக்கையில் வஸிஷ்ட பகவான் அவனைத்

30 தடுத்து, "சக்கரவர்த்திக்கு நடக்கவேண்டிய பிரேதக்கிரியைகள் தாமதமில்லாமல் பூர்ணமாக நடக்கவேண்டும். நீ துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டு அந்த விஷயத்தைக் கவனிப்பாய்" என்றார்.

35 பரதன் அதை ஒப்புக்கொண்டு ரித்விக்குகனையும் புரோஹிதர்களையும் ஆசாரியர்களையும் சீக்கிரப்படுத்தினான். அக்னிசுருஷத்தில் தசரதரால் பூஜிக்கப்பட்டுவந்த காரணபத்தியம் முதலிய நேறாமக்ளிகள் தீட்டுப்படாமல் வெளியில் கொண்டுபோய் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ரித்விக்குகளும் அவர்களுக்கு உதவிசெய்தவர்களும் அவைகளை விதிப்படி எடுத்துச்சென்றார்கள். பரிசாரகர்கள் சக்கரவர்த்தியின் தேகத்தை உத்தமமான பல்லக்கில் வைத்துக் கண்ணீர் பெருகப் பேசமுடியாமல் எடுத்துப் போனார்கள். வெள்ளியாலும் தங்கத்தாலும் செய்யப்பட்ட புஷ்பங்களையும் பலவிதமான வஸ்திரங்களையும் அரசனுக்கு முன்பு வாரி இறைத்துக்கொண்டு பலர் சென்றார்கள். சந்தனம் அகில் குங்கிலியம் முதலிய பரிமளத்திரவியங்களைத் தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட தூபபாத்திரங்களில் லவர் போட்டுக் கொண்டே இருந்தார்கள். இன்னும் லவர் சந்தனம் பத்மகம் தேவதாரு முதலிய பரிமள விருஷங்களால் கிதையை அடுக்கினார்கள். ராஜபுத்திரிகள் வயதுசென்ற பரிசாரக ஸ்திரீகளால் சூழப்பட்டுப் பல்லக்கு முதலிய வாகனங்களில் ஏறிக் கொண்டு நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டுக் கடவந்தார்கள். பிறகு ரித்விக்குகள் ஸம்சானத்தில் பிரேதத்தைச் சிதையின் நடுவில் வைத்து, பரதனோடும் ராஜஸ்திரீகளோடும் பிரதக்ஷிணமாகவும் அப்பிரதக்ஷிணமாகவும் சுற்றிவந்து, மஹாராஜா செய்துவந்த அக்னி நேறாத்திர அக்னியால் பரதனை மூட்டச்செய்து, நேறாதா உத்தகாதா அத்வர்பு பிரஹ்மா என்ற ரித்விக்குகள் பிதிருமேத விதிப்படி வேத மந்திரங்களை உச்சரித்து ஸகலக் கிரியைகளையும் குறைவில்லாமல் நடத்தினார்கள். ஸாமகானத்தில் நிபுணர்கள் ஸாமவேத மந்திரங்களை மதுரமாகப் பாடினார்கள். அநேகம் ஆயிரம் கிரௌஞ்ச பக்ஷிகளைப் போல் தினமாக வாய்விட்டலறும் ராஜ பத்தினிகளின் குரல் ஓசை வெகுதூரம் பரவியது. பிறகு எல்லோரும் வாஹனங்களில் ஏறி ஸரபூ நதிக்கரைக்கு வந்து, ஐல தர்ப்பணம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்து, ராஜஸ்திரீகளும் மந்திரிகளும் புரோஹிதர்களும் கண்ணீர் பெருக நகரத்தில் புழுந்தார்கள். பத்துக்கள் பத்து நாட்கள் வரையில் தரையில் படுத்துக்கொண்டு தீட்டுக்காதார்கள்.

க்ருத்வோதக்ம் தே ப்ரதேத ஸார்தம்
த்ருபாங்கநா மந்திரி புரோஹிதாஸ்ச |
புரம் ப்ரஹிஸ்யஸ்கு பரீதநேத்ரா
பூமெள த்ஸாஹம் வ்யதயந்த துக்கம் || (23)

ஸர்க்கம் 77

தசரதருடைய உத்தரக் கிரியைகள் (தொடர்ச்சி)

ததோ தஸாஹேதிசுதே க்ருதஸௌசோந்ருபாத்மஜு: |
 த்வாதஸேஹி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்ராதத்கர்மான்யகாரயத் (1)

புத்து காட்களும் கழிந்த பிறகு பதினொராவது நாளில் புண்ணியாஹவாசனம் நவசிராத்தம் முதலிய சுத்திகளைச் செய்தார்கள். பன்னிரண்டாவது நாளில் ஷோடச சிராத்தம் மாவீயம் ஸபின்கரணம் முதலிய கிரியைகளை நடத்தினார்கள்.

- 5 மஹாராஜாவுக்குத் திருப்பியுண்டாவதற்குப் பரதன் பிராம் மணர்களுக்கு எண்ணிறந்த ரத்தினங்களையும் தனத்தையும் வஸ்திரங்களையும் ஆடு மாடுகளையும் வேலைக்காரர்களையும் வேலைக்காரிகளையும் வீடுகளையும் கொடுத்தான். பதின்மூன்றாவது நாள் காலைதான் தன் பிதாவைக் குறித்து அவர் மிகவும் பிரலாபித்து, ஸஞ்சயனம் செய்வதற்காக ஸம்சானத்திற்குப் போய் சிதைக்கு ஸமீபத்தில் நின்று, "மஹாராஜே! தாங்கள் என்னை ராமனிடத்தில் ஒப்புவித்திருந்தீர்கள். அவரும் காட்டிற் குப் போய்விட்டார். தாங்களும் என்னை விட்டு ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போய்விட்டீர்கள். அநாதையான கௌஸல்யைக்கு ஒரே கறியாக இருந்த ராமனும் தங்களால் காட்டிற் கு அனுப்பப்பட்டார். தாங்களும் அவனைக் கைவிட்டு எங்கே போனீர்கள்?" என்று இப்படிப் புலம்பிக்கொண்டு, தசரதருடைய தேகம் எரிக்கப்பட்டு, சிவந்த சாம்பலும் எலும்புமாகக் கிடந்த இடத்தைப் பார்த்துப் பெருங்குரவிட்ட முதுபூமியில் மூர்ச்சையடைந்து விழுந்தான். இந்திர துவஜத்தைக் கவிழுகளால் தூக்கி
- 10 நிறுத்துவதுபோல், அவனுடைய பந்துக்கள் பரதனைத் தூக்கி எடுத்து, யயாதி சக்கரவர்த்தி தன் புண்ணியம் அழிந்த காலத்தில் ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்து நிஷிகளால் சூழப்பட்டது போல், அவனைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். பரதன் துக்கிப்பதைப் பார்த்துச் சத்ருக்களும் பிரக்களையற்றுப் பூமியில் விழுந்தான். பிறகு மூர்ச்சை தெளிந்து தன் பிதா மிகுந்த பிரீதியுடன் தன்னைச் செல்வமாக வளர்த்ததையும் அந்தக் காலங்களில் தனக்கு அவர் செய்த உபகாரங்களையும் நினைத்து நினைத்து பிரலாபித்தான். "மத்தையிடத்திலிருந்து உண்டான வரங்களைக் கொடுப்பதென்ற சோக ஸமுத்திரம், கைவேபியென்ற பெரும் முதலியால் பீடிக்கப்பட்டு,
- 25 ஆழம் அண்டாமல் எங்களை முழுக்கச் செய்தது. தாங்கள் எப்பொழுதும் செல்வமாக வளர்ந்த பரதனை இங்கே இப்படித் தவிக்கவிட்டு எங்கே போனீர்களே! நேர்த்திபான போஜனங்களையும் பானங்களையும் ஆடையாபரணங்களையும் எங்களுக்குக் கொடுத்தது. 'இவைகளில் உங்களுக்கு இஷ்டமானவைகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று நிர்ப்பந்தம் செய்வீர்களே. இனிமேல் எங்களை இப்படி யாச்

ஆகவிப்பார்கள்? தர்மாத்மாவான தங்களை விட்டுப் பிரிந்து இந்தப் பூமி வேடிக்காமல் இருக்கிறதைப் பார்த்தால் பிரளயகாலத்திலும் இதற்கு நாசமில்லை என்று எண்ணுகிறேன். தாங்களும் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போய் ராமனும் காட்டிற் குப் போனபிறகு இங்கே எப்படிப் பிழைத்திருப்பேன்? ஆகையால் இந்த சிமிஷத்திலேயே நெடுப்பில் விழுந்து பிராணனை விடுவேன். தகப்பனும் இல்லாமல் தமயனும் இல்லாமல் சூர்யமாக இருக்கும் இந்த இஷ்வாகுகுல ராஜதானியான அயோத்யையில் அடிவைக்க என்னால் முடியாது. ஆகையால் நானும் காட்டிற் குப் போகிறேன்" என்று பரத சத்ருக்கள்கள் பிரலாபித்ததைக் கேட்டு அரசனுடைய பரிஜனங்களெல்லாம் தாங்கமுடியாத துக்கத்தை அடைந்தார்கள். அந்த ராஜபுத்திரர்கள் களைத்து, முகம் வாடிக் கொம்புகள் ஒடிந்த காளைகளைப் போல் பூமியில் விழுந்து புரண்டார்கள்.

அப்பொழுது உத்தம ஸ்வபாவத்தை யுடையவரும் பிரஹ்மஜ்ஞானியும் இஷ்வாகுகுல புரோஹிதருமான வாரிஷ்டபகவான் பரதனைத் தூக்கிபெடுத்து, "குழந்தாய்! சக்ரவர்த்தி மரணமடைந்து இது பதின்மூன்றாவது நாள். மிச்சமுள்ள ஸஞ்சயனம் முதலிய கிரியைகள் இன்னும் நடத்தப்படவில்லை. ஏன் தாமதம் செய்கிறாய்? பரி தாஹம் சோகம் மோஹம் கிழத்தனம் மரணம் என்ற ஆறும் பிராணிகளுக்கு இயற்கையானவை. இவைகளை நீக்க ஒருவராலும் முடியாது. இவை நெருங்காலத்தில் நீ இப்படித் துக்கிப்பது உচিতமல்ல" என்றார். ஸுமந்திரரும் சத்ருக்களைத் தூக்கி எடுத்து ஸகல பூதங்களின் ஜனனமரணகதியை வர்ணித்து ஸமாதானம் செய்தார். அப்பொழுது பரத சத்ருக்கள்கள், மழையாலும் வெயிலாலும் தாக்கப்பட்ட இந்திர துவஜங்களைப்போல் தோன்றினார்கள். கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு அழுகையால் சிவந்த கண்களுடன் தினமாய் பிரலாபிக்கும் அந்த ராஜகுமாரர்களை, மேல் நடக்க வேண்டிய கிரியைகளைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று பந்துக்கள் சிக்கிரப்படுத்தினார்கள்.

அஸ்ரணி பரிமருத்தந்தெள ரக்தாக்ஷௌ தீநபாஷிணௌ |
 அயாத்யால் த்வரயந்தி ஸம் தநயொ: சாபரா: கிரியா: | (26)

ஸர்க்கம் 78

மந்திரைக்கும் கீடைத்த வியகுமதி

அதீ யாத்ராம் ஸமீஹத்தம் ஸத்ருக்நோ லக்ஷ்மணாஹு: |
 பரதம் ஸோகஸந்தபத் மிதீம் வசத மரீரவித் | (1)

மஹாராஜாவுக்குச் செய்யவேண்டிய உத்தரக்கிரியைகளை முடித்துப் பரதன் அரண்மனைக்கு வந்தவுடன் ராமன் இருக்குமிடத்திற்குப் போகப் புறப்பட்டார். அதைக்கண்டு சத்ருக்கள்கள்

5 "அண்ணா! ஸகல பிராணிகளுக்கும் துக்கம் நேர்ந்தால் ராமனியே
கதியாக அடைகின்றன; நமக்கும் அவரே கதி என்று சொல்லவும்
வேண்டுமா? இப்படி ஸகல பூதத்தின் துக்கத்தைத் தீர்க்கும் ராமன்
மஹாபலவானானாலும் கையாலாகாத ஒரு பெண்ணால் காட்டிற்குத்
துரத்தப்பட்டாரென்பதை நினைக்க நினைக்க எனக்கு ஆச்சரியம்
10 அடங்கவில்லை. இந்த விஷயத்தில் ராமன் செய்தது உசிதமல்ல
என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ராஜ்யத்தில் ஆசையைத்துப்
பிதாவின் வார்த்தையை மீறினால் என்று லோகாபவாதத்திற்குப்
பயந்து ராமன் ஒரு வேளை ஒப்புக்கொண்டிருக்கலாம். மஹாவீரன்
என்றும் மஹாபலசாலி என்றும் பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும்
15 லக்ஷ்மணனென்று ஒருவர் இருக்கிறார்களா? அவர் எதற்காக
பயப்படவேண்டும்? தசரதர் செய்தது அபியாயமென்று தெரிந்
திருக்க, அவரைக் கண்டித்து காட்டிற்குப் போகாமல் ராமனை ஏன்
தடுக்கக்கூடாது? அதைக்காட்டிலும் இது வெகு ஆச்சரியமாக இருக்
கிறது. மஹாராஜா கைகேயிக்கு உட்பட்டிருக்கிறார் என்பதை
20 அறிந்தபுடனே, ஸன்மார்க்கத்தை விட்டு விலகின அந்தத் துராத்
மாலை, நியாயாநியாயத்தை நன்றாக விசாரித்து ஏன் கிஷிப்திருக்கக்
கூடாது" என்று பரதனிடம் கூறினான்.

அப்பொழுது மந்தரை என்ற மஹாபாபி, "பரதன் வந்து விட்
டான். இனிமேல் அவனுக்கு அபிஷேகம் நடக்கும். அப்பொழுது
25 நாம் ஸகல வெளக்கியங்களைபும் அனுபவித்து ஸகல அதிகாரத்
தையும் செலுத்தலாம்" என்ற ஆசையுடன், வஸ்திராபரணங்களால்
தன்னை அவன்கரித்துக்கொண்டு அந்தப்புரத்திற்கு வந்தான். உத்தம
மான சந்தனக்குழம்பைப் பூசிக்கொண்டு, அரைநூல் மாலை, ரத்தின
ஹாரங்கள் முத்துஹாரங்கள் முதலியவைகளால் தேகமெங்கும்
30 பிரகாசிக்க கைகேயியால் கொடுக்கப்பட்ட ராஜஸ்தீர்களுக்குத்
தகுந்த வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, கயிறுகளால் கட்டி
இழுக்கப்பட்ட மிழ்குரங்கைப்போல் தோன்றினான்.

அங்கிருந்த காவற்காரர்கள் உடனே அவனைப் பிடித்து, சத்ருக்ஷ
35 னிடத்தில் கொண்டுபோய் விட்டு, "ஸ்வாமி! ராமனையும் காட்டிற்
குத் துரத்தி நமது மஹாராஜாவையும் கொன்ற மஹாபாபி
இவனே. இந்தக் கெட்டவனை தஞ்சுதபடி தாங்களே கிஷிக்க
வேண்டும்" என்று பிரர்த்தித்தார்கள். சத்ருக்ஷன் அவர்களைப்
பார்த்து, "மஹாராஜாவுக்கும் அவருடைய புத்திரர்களுக்கும் கொடிய
துக்கத்தை உண்டுபண்ணின இந்தபாபி, அதன் பயனை அடையப்
40 போகிறான் பாருங்கள்" என்று கூறி அந்தப்புரத்து ஸ்தீரனுக்கு நடுவி
ளிருந்த அந்தக் கூனியைப் பிடித்து இழுத்துக் கீழே தள்ளினான். அவன்
அதனைப் பொறுக்கமாட்டாமல் கோவென்று கதறினான். அங்கிருந்த
ஸ்தீரிகள், "சத்ருக்ஷன் ஒருகாலும் கோபிக்கமாட்டாரே. அவருக்கே
கோபம் வந்தால் யாச் எதிரில் திக்க முடியும்? மனிதனுடைய

நீத்தியசத்துருக்களான காமக் குரோதங்களை நாமச்செய்த சத்துருக்
5 ளரையே கோபம் மூட்டிய இந்த மஹாபாபியை எது செய்தாலும்
தரும். இப்பொழுது கௌஸல்யையைத் தவிர நம்மைக் காப்பாற்றக்
கூடியவர்கள் வேறில்லை. அவளைச் சரணமடைவோம் வாருங்கள்.
அவள் கருணைநீதி, பிரியமாகப் பேசுகிறவள், தர்மங்களை அறிந்
10 தவள், மஹா கீர்த்திசாலி" என்று சொல்லிக்கொண்டு பயந்து அங்
கிருந்து ஓடிப்போனார்கள். அதற்குள் சத்ருக்ஷன் கோபத்தால்
கண்கள் வெக்க, அந்தக் கூனியைத் தரையில் தள்ளி அங்குமிங்கும்
இழுத்தான். அவனுடைய அழகைக் குரலால் அந்தப்புரமெங்கும் நடுங்
கிறது. அவள் அணிந்த ஆபரணங்கள் அறுத்து நான்கு புறங்களி
15 லும் ரிதறி சரக்காலத்தில் நகைத்திரங்களால் கிறைந்த ஆகாசத்
தைப்போல் அவ்விடத்தை பிரகாசிக்கச் செய்தது.

அப்பொழுது மந்தரையின் கூச்சலைக் கேட்டு அவளை விடுவிப்
பதற்காகக் கைகேயி அங்கே வந்தான். அவளைக் கண்டவுடன்
சத்ருக்ஷனுக்குக் கோபம் இன்னும் அதிகமாயிற்று. மிகவும் கடுமை
யான வார்த்தைகளால் அவளை நிர்த்தித்தான். அதைக் கேட்டுக் கைகேயி
20 துக்கமும் பயமும் மேலிட்டு, இவன் கோபாவேசத்தால் என்ன
செய்வானே என்று பரதனிடத்தில் ஓடி, கூனியை ரகிக்கவேண்டு
மென்று பிரார்த்தித்தான். அப்பொழுது பரதன், "குமுந்தாய் சத்ருக்ஷ!
ஸகலப் பிராணிகளிலும் ஸ்தீரிகள் பலமற்றவர்கள்; எந்த அபரா
தத்தைச் செய்தாலும் அவர்களைக் கொல்வது மஹாபாபம். ஆகை
30 யால் இந்தத் துஷ்டையை விட்டுவிடு. இந்த மஹாபாதவியான
கைகேயி என் தாயானாலும் அவளை நான் கொல்லாமல் விட்டிருப்
பேனா? பெற்ற தாயைக் கொன்ற துஷ்டன் என்று ராமன்
என்னிடத்தில் வெறுப்படைவார் என்றல்லவா விட்டுவிட்டேன்.
இந்தக் கூனியை நாம் கொள்ளேமென்று ராகவனுக்குத் தெரிந்தால்
40 நம்மிடத்தில் பேசவேமாட்டார்" என்றான்.

அதைக்கேட்டுச் சத்ருக்ஷன் கோபத்தைத் தணித்துக்கொண்டு
மந்தரையை தள்ளி விட்டான். அவன் அந்த வேகத்தால் பிரக்ஞைய
யற்றுக் கைகேயியின் பாதங்களில் போய் விழுந்து, கைகால்கள்
ஓடித்து, பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, தீனமாகக் கதறினான். கைகேயி
45 அவளைத் தன்னால் கூடியவரையில் ஸமாதானம் செய்தாள்.

ஸத்ருக்ஷ விஷேப விமூட ஸம்ஜ்ஞாம்
ஸமீக்ஷய குப்ஜாாம் பரதஸ்ய மாதா |
ஸதை: ஸமாஸ்வாலயை தார்த்ரபாம்
க்ரௌஞ்சிம் விவக்நாமிவ விஷுமானாம் | (26)

ஸர்க்கம் 79

“இந்த ராஜ்யம் எனக்கு வேண்டாம்”

தத: ப்ரபாத் ஸமயே திவஸே ச சதுர்த்பேஸ |
ஸமேத்ய ராஜாநீதாரோ ப்ரதம் வாக்ய மப்ரவத் | (1)

5 ஓசரதர் மரணமடைந்த பதினான்காவது நாள் காசியில் மந்திரிகள் ஸேனாதிபதிகள் புரோஹிதர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து யோசித்து, பரதனைப்பார்த்து, “நம்மெல்லோர்க்கும் பரமகுருவாக இருந்த மஹாசாஜா ஸ்வர்க்கத்தில் ஆசையைத் தப்பியோயிட்டார். அவருடைய மூத்தபுத்திரான ராமனும் மஹாபலசாலியான லக்ஷ்மணனும் கைகேயியின், வார்த்தையால் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். மலிதன் முதலில் அரசனைத்தேடி அடையவேண்டும்; பாரியைவையும் தனத்தையும் பிறகு ஸம்பாதிக்கவேண்டும். பெற்றோரைவிட அரசனே நமக்கு அந்தரங்கமான ரகசியென்று பெரியோர் சொன்னபடி, இந்த ராஜ்யத்திற்கு இப்பொழுது அரசனில்லாவிட்டாலும் சகவர இருபையால் ஐனங்களுக்குள் அநிருப்பியும் கலஹமும் உண்டாகவில்லை. (மந்திரிகளும் ராஜஸேவகர்களும் சிற்றரசர்களும் மிகுந்த ஒற்றாமையுடன் இருப்பதால் இந்த ராஜ்யத்திற்கு அபாயம் நேராது). ஆகையால் தங்கள் எங்களுக்கு அரசராக வேண்டும். வரிசைக்கிரமத்தில் தங்கள் மஹாசாஜாவின் மூத்தபுத்திரர்; எல்லா விதத்திலும் வெகு கீர்த்திபெற்றவர்; ஐனங்களும் தங்களிடத்தில் மிகுந்த பிரீதி வைத்திருக்கிறார்கள். ராஜஸேவகர்களும் வியாபாரிகளும் அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஸகல பதார்த்தங்களுடன் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் தங்களுடைய முன்னோர்களால் ஆளப்பட்ட இந்த சாகவதமான ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பட்டாபிஷேகத்தைக் கைக்கொண்டு எங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

ஆனால், தர்மத்திலிருந்து ஒருநாளும் பிறழாத பரதன் அபிஷேக பதார்த்தங்களை பிரதக்ஷிணம் செய்து, ஐனங்களைப் பார்த்து “எங்கள் குலத்தில் மூத்த புத்திரனே ராஜ்யத்தை அடையவேண்டும் என்பது தர்மமாக இதுவரையில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகிறது. நீங்கள் புத்திமான்களல்லவா? என்னிடத்தில் இப்படிச் சொல்வது தருமா? ராமன் எனக்குத் தமயன். ஆகையால் ராஜாவாக இருக்கத் தகுந்தவர். நான் பதினான்கு வருஷங்கள் காட்டில் வலிப்பதாக நிச்சயம் செய்துவிட்டேன். சதுரங்க ஸஸந்யம் தயாராகட்டும். காட்டிலிருந்து என் தமயனை எப்படியாவது அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன். இப்பொழுது வித்தமாக இருக்கும் அபிஷேக பதார்த்தங்களை அங்கே எடுத்துக்கொண்டுபோய் மஹாபூத்யரான ராம மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்து, யாகசாஸினைந்து மூன்று அக்ஷிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு வருவதுபோல், அந்த மஹாந்மாவை

காட்டிலிருந்து இங்கே அழைத்துக்கொண்டு வருவேன். எனக்குத் தாயென்று பெயர் மாத்திரம் கொண்டிருக்கும் கைகேயியின் இஷ்டத்தை ஒரு நாளும் நிறைவேற்றமாட்டேன். ராமசுத்திரனே இந்த ராஜ்யத்தை ஆளுவார். நான் கோரமான வனத்தில் காலங்கழிப்பேன். ஆகையால் சிற்பிகள் மேடுபள்ளங்களை ஒழங்காக்கி ஸாமான வழியை ஏற்படுத்தட்டும்; போகும்பொழுது அபாயமான இடங்களைத் தாண்டுவதில் உதவிசெய்யக் காவலாளிகள் நம்முடன் வரட்டும்” என்று கட்டளைப்பட்டான்.

இப்படி, ராமனுக்கு ஸுவிதமான வார்த்தைகளைப் பரதன் சொல்ல, அங்கிருந்த ஐனங்களெல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து, “மஹாசாஜா செய்த பிரதிக்கூறுப்படி தங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யத்தை மூத்த புத்திரான ராமனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரே மனமாக நிச்சயித்திருக்கும் தங்களுக்கு லக்ஷ்மீகடாஷும் ஒரு நாளும் குறையாமலிருக்கட்டும்” என்று ஆசீர்வதித்தார்கள். பெரியோர்களின் கண்களிலிருந்து ஆனந்தபாஷ்பம் பெருகிற்று. மந்திரிகள்முதலியோர், “அரசரே, தங்கள் கூறியபடி வேலைக்காரர்கள் எல்லோரும் ஏவப்பட்டுள்ளனர்” என்று கூறினர்.

ஊகஸ்தே வசநமிதம் நிஸம்ய ந்ருஷ்டா:
ஸாமாத்யா: ஸபரிஷதே'ஹ வியாத ஸோகா: |
பந்தா'நம் நரவர ப'க்திமாந் ஐநர்ச
வ்யாதி'ஷ்டால் தவ வசநாச்ச ப'லீபீவரிக': (17)

ஸர்க்கம் 80

காட்டிற்கு மார்க்கம் அமைத்தது

அத' பூ'மிப்ரதே'ஸஜ்ஜா: ஸுத்தர கர்ம விபாரதா: |
ஸ்வகர்மாபிரதா: ஸூரிரா: க'நகா யத்தரகால் தத'ஹ | (1)

பிறகு பூமியின் ஸாரத்தை கன்றாக அறிந்தவர்களும், இன்று வெட்டுகிறவர்களும், வாய்க்கால் சுரங்கம் இவைகளை வெட்டுகிறவர்களும், தெப்பம் படகு ஓடும் இவைகளைச் செய்கிறவர்களும், கூலிக்காரர்களும், காவல்காக்கும் குரர்களும், கல்தச்சன்களும் ராஜ்ய உத்தியோகஸ்தர்களும், யந்திரங்களைச்செய்ப்பவர்களும், தச்சர்களும், மரங்களை வெட்டுகிறவர்களும், மேடுபள்ளங்களை ஒழங்குபடுத்துகிறவர்களும், சுண்ணாம்புக்காரர்களும் குறவர்களும் காட்டு வழியில் போய்ப் பழகினவர்களும் முன்னே போனார்கள். அவர்கள் ராமனைப் பார்ப்போமென்ற ஸந்தேதாஷுத்தால் தங்களுடைய வேலைகளை வெகு சீக்கிரமாகச் செய்து முடிக்கத் தீர்மானித்து, பர்வகாலங்களில் ஸமுத்திரம் பொங்குவதைப்போல், கங்கைக்கரைக்குப்

- போனூர்கள். தங்கள் தங்கள் கட்டத்தாருடன் சேர்ந்து மண் வெட்டி, கோடாரி, பாறை முதலிய ஆயுதங்களுடன் முன்னே போய் வழியிலுள்ள கிணிகளையும் செடி, கொடிகளையும் மரங்களையும் அடிக் கட்டைகளையும் கற்களையும் வெட்டினறிந்து மார்க்கத்தை ஒழுங்கு செய்தார்கள். சிலர் மரங்களில்லாத இடத்தில் மரங்களை வைத்தார்கள்; சிலர் கோடாரிகளாலும் உளிகளாலும் அரிவாள்களாலும் மரங்களை வெட்டினார்கள்; சிலர் ஆழமாக வேருன்றியிருந்த இலாமிச்சைச் செடிகளை எரித்தார்கள்; சிலர் மேடுபள்ளங்களை ஸமமாகச் செய்தார்கள்; சிலர் பெரிய பள்ளங்களையும் பாழுங் கிணறுகளையும் மண்ணால் நிரப்பினார்கள்; சிலர் அவசியமான இடங்களில் பாலங்களைப் போட்டார்கள்; சிலர் அவசியமான இடங்களில் ஐலம் வற்ற வெட்டிவிட்டார்கள்; சிறிய கற்களுள்ள இடத்தில் சிலர் அவைகளைப் பொடிசெய்தார்கள்; ஸ்வல்ப ஐலமுள்ள இடங்களைப் படிக்கட்டுகளால் அவங்கரிக்கப்பட்ட விலந்தரமான குளங்களாகச் சிலர் செய்தார்கள்; சிலர் ஐலமில்லாத இடங்களில் ருசியான ஐலமுள்ள கிணறுகளையும் வாழிகளையும் ஏரிகளையும் யானைகள் குதிரைகள் காலாட்கள் இதற்கிக் குடிக்கும்படியாக வெட்டி, ஐலம் குடித்த பிறகு தரையில் இளைப்பாறுவதற்காக மேடைகளையும் கட்டினார்கள். அந்த வைத்யங்கள் போகும் வழி கற்களாலும் நற்சாந்தாலும் உறுதியாகக் கட்டப்பட்டுப் பக்கங்களில் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் நிறைந்த மரங்களால் அவங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. மதம் பிடித்த பகவிகள் அவைகளிலிருந்து ஆனந்தமாகக் கூவின. தேவதைகள் போகும் வழிபோல் அது பார்ப்பவர்களின் கண்களைப் பறித்தது.

- பிறகு வாஸ்துசாஸ்திரத்தில் நிபுணர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட சுப முகூர்த்தத்தில் வழியில் கூடாரம் அடிக்க நியமிக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் ஐலவெளக்கியம் அமைத்து மரங்கள் அடர்ந்த இடத்தில், பரதன் தங்குவதற்குக் கூடாரங்களை அடித்து விடுத்திராமாக அவங்கரித்தார்கள். அவை நேர்த்தியான மெல்லிய மணல்களால் கட்டப்பட்ட மேடைகளால் குழப்பட்டு நவரத்தினங்கள் இழைந்த மலைகளைப்போலிருந்தன. அவைகளின் நடுவில் விசாலமான வீதிகள் போடப்பட்டிருந்தன. தேவாலயங்களும் அரண்மனைகளும் பிராகாரங்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அழகான கோடிகள் எல்லா இடங்களிலும் பறந்தகொண்டிருந்தன. ஆகாசத்தை அளாவியிருக்கும் உப்பரிகைகளுள்ள வீடுகளால் நிறைந்து, இந்திரனுடைய ராஜதானியான அமராவதியைப்போலும், தேவகணங்கள் ஸஞ்சரிக்கும் விமானக்கட்டங்களைப்போலும் விளங்கிற்று. பலவித மீன்கள் நிறைந்து கத்தமான குளிர்ந்த ஐலத்தையுடைய கங்கையின் கரையிலுள்ள காடுகளின் வழியாக நிறமை வாய்ந்த சிற்பிகளால் போடப்பட்ட அந்த மார்க்கம், ராத்திரியில் மேகங்களற்று

கத்தமான ஆகாசம் சந்திரனாலும் நகசுத்திரவரிசைகளாலும் பிரகாசிப்பதுபோல் விளங்கிற்று.

ஸ சந்திர தாராக்ஷண மண்டி¹தம் யதா²
நப³: ஸ்பாயா மமலம் விராஜதே |
நரேந்திர மாரிக்⁴: ஸ ததா⁵ வ்யராஜத
க்ரமேண ரம்ய: ஸ⁶ ப⁷பி⁸பி⁹ நிர்மித: || (12)

ஸர்க்கம் 81

ராஜஸபை

ததோ நாந்தி¹மு² ராத்திரீம் ப³ரதம் ஸுதமாக⁴தா: |
துஷ்டுவர் வாக்⁵வி⁶ஸுஷு⁷ரூ: ஸ்தவைர் மங்க்⁸ள ஸம்ஹிதை: (1)

- பரதனுடைய அபிஷேகத்திற்குப் பூர்வாங்கமாகச் செய்ய வேண்டிய கார்த்தி முதலிய மங்களக்கிரியைகளை வாரிஷ்டர் அந்த ராத்திரியில் செய்து முடித்தார். விடியற்காலத்தில் ஸுதமாகத வைதானிக வந்திகள் ஸகல மங்களவாத்தியகோஷத்துடன் வெகு சாதாரணமாகவும் மதுரமாகவும் பரதனைத் துதித்தார்கள். ஐாமத்தைக் குறிக்கும் துத்துபி தங்கக் கழிகளால் அடிக்கப்பட்டு கம்பீரமாகச் சப்தித்தது. சங்கம் முதலிய வாத்தியங்கள் மந்தரம் மத்யமம் தாரம் என்ற மூன்று ஸ்தாயிகளை வெகுசித்திரமாகக் காட்டிக்கொண்டு முழங்கின. ஆகாசத்தை அளவின அந்த வாத்தியகோஷம், அது வரையிலும் சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட பரதனை அதிகமாக வகுத்துப்படுத்திற்று. அவன் உடனே விழித்துக்கொண்டு, "இவை எல்லாம் மஹாராஜாவுக்குச் செய்யவேண்டிய மரியாதைகள்; எனக்கு அந்த யோக்கியதையில்லை; நிறுத்துங்கள்" என்று கட்டளையிட்டு "குழந்தாய், சத்ருக்கு! கைகேயியால் வினைந்த அக்ஷிரமத்தைப் பார்த்தாயா? ராஜ்யத்தில் நீதி தப்பி நடக்கவாயிற்று. ஸகலவித துக்கத்திற்கும் என்னை ஆளாக்கி சக்கரவர்த்தி ஸுகமாக ஸ்வர்க்கத்தில் வரீக்கினார். ராஜ்யத்தில் பிரதானமான அரசனிருக்கும் பொழுதே அவருடைய மூத்தபுத்திரன் யுவராஜாவாக நிபடிக் கப்பட்டு, இடையூறின்றி வந்துகொண்டிருந்த இக்ஷ்வாகு குல ராஜ்ய லக்ஷ்மி, மாலுமியில்லாத ஓடம் வெள்ளத்தில் தத்தளிப்பதுபோல், நாதனில்லாமல் தவிக்கினார். நம் எல்லோருக்கும் போஷகனும் ரக்ஷகனும் நாதனுமான சாமன், இக்ஷ்வாகு குல தர்மத்திற்கு விரோதமாக என் தாயால் காட்டிற்குத் தூர்த்தப்பட்டார். இப்பொழுது அண்டியிருப்பதற்குப் புருஷர்களில்லாமல் ராஜ்ய லக்ஷ்மி அலைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்" என்று சித்தஸ்வாதீனமற்ற வளைப்போல் பிரலாபித்தான். அதைக் கேட்டு அங்கிருந்த ஸ்திரீசு ளெல்லோரும் பெருங்குரலிட்டு அழுதார்கள்.

30 அப்பொழுது ஸகல ராஜநர்மல்களையும் அறிந்த வஸிஷ்ட பகவான் தம் சிஷ்யர்களுடன், ரத்தினஸிரம்ஹாஸனத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டுத் தேவேந்திரனுடைய ஸுதர்மாவைப்போல் விளங்கும் ஸபாமண்டபத்தில் வந்தார். ஸகல வேதங்களுக்கும் நீதியான அந்த மஹாவிஷி, விஸயற்ற போர்வையால் மூடப்பட்ட ஒரு தங்க ஆஸனத்தில் வீற்றிருந்து தூதர்களை அழைத்தது. "ஒரு பெரிய ராஜ்ய காரியம் இப்பொழுது நடக்கவேண்டும். பிராமண சுகந்திரிய வைசியர்களையும் வேளைத் தலைவர்களையும் மந்திரிகளையும் அரசனுக்கு அந்தரங்கமான வேலைக்காரர்களையும் பரதசத்ருக்களையும் பரதனுடைய ஹிதத்தில் நோக்கமுள்ள விஜயன் ஸுமந்திரன் முதலியவர்களையும் சிக்கிரத்தில் அழைத்து வருங்கள்" என்று ஆக்ஞாபித்தார்.

40 பிறகு ரதங்களிலும் குதிரைகளிலும் யானைகளிலும் ஏறி வந்து கொண்டிருந்தவர்களின் கோலாஹலத்தால் அந்த ஸபாமண்டபம் நிறைந்தது. பரதன் உள்ளே வந்தபொழுது ஐனங்கொல்லோரும், முன்பு தசரதரை எதிர்கொண்டு உபசரித்ததுபோலும், தேவதைகள் இத்திரினை எதிர்கொண்டழைப்பதுபோலும் உபசரித்து ஸந்தோஷித்தார்கள். அந்த மண்டபம், ஸமுத்திரத்திற்கு அருகிலுள்ள ஒரு பெரிய மடுவைப்போலும், வஸிஷ்டபகவான் அதிலுள்ள கம்பிரமான ஐலத்தைப்போலும், பரத சத்ருக்களர்கள் பயமில்லாமல் அதில் லஞ்சரிக்கும் திமிலிலங்குகளையும் யானைகளையும்போலும், மந்திரி வேனாபதி முதலிய ஐனங்கள் அதிலுள்ள ரத்தினங்குகளையும் சங்கங்களையும் பெரும் மணல்களையும் போலும், முன்பு தசரதர் ஆண்ட பொழுது இருந்ததுபோல் விளங்கிற்று.

ஹ்ரத¹ இவ திமிநாக² ஸம்வருத:

ஸ்திமித ஜலோ மணிஸங்க³ ஸர்கர:

த⁴ஸரத⁵ ஸுத யோபி⁶தா ஸபா⁷

ஸத⁸ஸரதே⁹வ ப¹⁰பெ¹¹ள யத¹²ா புரா || (16)

ஸர்க்கம் 82

பரதன் காட்டிற்குப்போகப் புறப்புகதல்

தாமாஸ்ய க¹ண ஸம்பூர்ணம் ப²ரத: ப்ரக³ரஹாம் ஸபா⁴ம் |

த⁵த⁶ஸ⁷ஸ பு⁸தி⁹தி¹⁰ ஸம்பந்த: பூர்ணசந்த¹¹ரோ நிஸாமிவ || (1)

5 பரதனுக்கு அபிஷேகம் நடக்கப்போகிறதென்று எல்லா ஐனங்களும் நன்றாக அலங்கரித்துக்கொண்டு அந்த ராஜ சபையில் தகுந்த ஆஸனங்களில் உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பதையும், சரத் காலத்தில் பூர்ண சந்திரனில் ஆகாசம் விளங்குவதுபோல் அந்த ஸபை விளங்குவதையும் பார்த்து வஸிஷ்ட மஹாவிஷி, அங்கிருந்த ராஜ்ய உத்யோகஸ்தர்களையும் மற்ற ஐனங்களையும் பார்த்தபின், "குழந்தாய்,

பரத! தசரதர் ஐனங்களைத் தர்மமாக ஆண்டுவந்து ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார். தனதான்யங்களால் நிறைந்த இந்த விஸ்தாரமான ராஜ்யத்தை இறக்கும்பொழுது உனக்குக் கொடுத்தார். சந்திரனை விட்டு அதன் காந்தி விலகாததுபோல் பிதிரு வாக்குவ பரிபாலன தர்மத்தை ஒருநாளும் விடாத ராமன் ஸத்தியஸந்தனாக ஸாதுக்களுடைய நடத்தையை அனுஸரித்து இந்த ராஜ்யத்தை உனக்குக் கொடுத்துக் காட்டிற்குப் போனார் இப்படி உன் பிதாவிலுளும் தமயனிலும் மனப்பூர்வமாக உனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த ராஜ்யத்தை யாதொரு உபத்திரவமும் இல்லாமல் நீ ஐனங்கள் சந்தோஷிக்க ஒப்புக்கொண்டு சிக்கிரத்தில் பட்டாபிஷேகம் செய்துக்கொள். நான்கு திக்குகளிலும் தீவுகளிலுமுள்ள அரசர்கள் கோடி கோடியாக ரத்தினங்களைக் கொண்டுவந்து உனக்குப் பாதகாணிக்கையாக வைக்கட்டும்" என்றார்.

20 அதைக் கேட்டு பரதன், மூத்தவன் இருக்கையில் இளைப்பவன் ராஜ்யத்தைக் கைக்கொள்வது தர்மவிரோதமென்ற ராஜநீதியை அறிந்தவனாகையால், அந்தத் தர்மத்தையே அனுஷ்டிக்க விரும்பித் துக்கத்துடன், ராமனை மனத்தில் நினைத்துக்கொண்டான். ராமனுடைய ஞாபகம் வந்தவுடன் அவனுக்குக் கண்ணீர் பெருகி நெஞ்சையடைத்தது. ஸகல போகங்களையும் அனுபவிக்கத் தகுந்த வயதும் சக்தியும் இருந்தும் அவைகளை வேண்டாமென்று மறுத்த மஹாத்மா ராமன். "என்ன ஆச்சரியம்! லோகத்தில் தர்ம விரோதமான காரியத்தை ஒருவனுக்கு உபதேசிக்க விரும்பினால், எவர்க்கும் தெரியாமல் ரஹஸ்யமாகச் சொல்வது வழக்கம். ஸகல தர்மங்குகளையும் அறிந்த வஸிஷ்ட மஹாவிஷியே என்னை எவ்வளவோ அல்பனாக நினைத்தாரல்லவா? இப்படி இந்த ராஜ்யத்து ஐனங்கொல்லோரும் கூடியிருக்கையில் வெகு கொடிய ஆதர்மத்தைச் செய்யும்படி உபதேசிக்கிறாரல்லவா? அவருக்குச் செய்யவேண்டிய மரியாதையை நானும் நினையாமல் இந்த ஐனங்களுக்கு எதிரிலேயே அவரை நிந்திக்கவேண்டும்" என்று நினைத்தான். "நான் இகத்திலும் பரத்திலும் வேறு கதியில்லாமல் ராமனையே சரணமடைந்திருக்கிறேன். அப்படியிருக்க அதைப் பொறுக்காமல் நீங்கள் எல்லோரும் கூடி, அதைக் கொடுக்க இவ்வளவு சிரமப்படுவது நல்ல காரியம்! இது காடல்வீடு. நகரத்திலேயே இவ்வளவு ஐனக்கூட்டத்தில், நான் பிராணாதாமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கும் எனது ராமபக்திசெல்வத்தை அபகரிக்க நீங்கள் எல்லோரும் எங்கே வந்து சேர்ந்திருக்கிறீர்கள்?"

45 "இஷ்வாகு குலத்திற்கு எப்பொழுதும் கேழமமுண்டாக வேண்டுமென்றே இந்த வஸிஷ்ட மஹாவிஷி புரோஹிதராக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். அவர் மூன்று காலங்களையும் அறிந்தவர். ஆகையால் எங்களுடைய குலத்திற்கு விசேஷ கேழமமுண்டாக வேண்டுமென்றே இப்படி எனக்கு உபதேசம் செய்திருக்கிறார். பார்த்தீர்களா?

50

இவ்விதமானவரைக் குலகுருவாக வைத்துக்கொண்டு இவ்விதமான உபதேசத்தை அனுஷ்டித்தால் என் குலம் வெகு சீக்கிரத்தில் ஸகல ஷோமங்களையும் ஸூலபமாக அடையும் என்பதில் ஸந்தேகம் உண்டோ?

55

"ராமன் விதிப்படி குருகுலவாஸம் செய்து சாஸ்திரங்களைக் கற்றவர்; அவைகளின் அர்த்தங்களை நன்றாக அறிந்தவர்; அவைகளைத் தவறாமல் அனுஷ்டிப்பவர்; அப்படியப்பட்டவருடைய ராஜ்யத்தை, அதே தர்மங்களுக்குட்பட்ட நான் அபயரிப்பது உங்களுக்கே ஸம்மதமா? ராமனை விட்டுப் பிரிந்த அடுத்த சிமிகுந்தி லேயே தசரதர் உயிரை விட்டார்; அவருக்கு நான் புத்திரனாய் பிறந்து ராமனுடைய ராஜ்யத்தை எப்படி அபகரிக்கத் துணியேன்?

60

"என் ஸ்வரூபத்தைச் சற்று ஆலோசித்தால் இந்த ராஜ்யத்தை நான் ஆளத்தகுந்தவனல்லவென்று நன்றாகத் தெரியுமே. இது ராமனுடைய பொருள்; நானும் ராமனுடைய உடைமையே. அவருக்குச் சேஷபூதமான (உடைமையான) பதார்த்தங்களில் ஒன்று மற் றொன்றை ஆளமுடியுமா? அப்படியானால் இந்த ராஜ்யம் என்னை ஏன் ஆளக்கூடாது? லோகத்தில் சிலர் தங்களுடைய பிதாக்களை மீறித் தாங்களே ஆண்டுவருகிறார்கள். நான் அப்படியிட்டவனென்று ஒருஷணமாவது நினைக்கக்கூடாது. ஆனால் 'லோகத்தில் ரத்தினமும் அது வைக்கப்படும் பெட்டியும் உடையவனுக்கு சேஷபூதமான பதார்த்தங்களல்லவா? அவைகளில் ஒன்றான பெட்டி மற் றொன்றான ரத்தினத்தை ரக்ஷிக்கவில்லையா' என்றால், அந்தப் பெட்டியும் நிறவுகோல் முதலியவைகளால் ரத்தினத்தை ரக்ஷிக்கும்

70

படி உடையவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்படி, 'ஈ இந்த ராஜ்யத்தை எனக்காக ஆண்டுக்கொண்டிரு' என்று ராமனால் நான் கட்டிவிடப்பட்டவில்கூட, நாம் அணைந்துகொள்ளும் ஓர் ஆபரணத்தை வேண்டாதபொழுது பெட்டியில் வைப்பதுபோல், ராமன் தானே இந்த ராஜ்யத்தை ஆளவேண்டியதானாலும் நாம் நம்மால் கூடிய வரையில் பிரார்த்தித்தும் அங்கீகரிக்காமல், 'எனக்கு இப்பொழுது வேறு வேலையுண்டு; ஆகையால் எனக்கு அவகாசம் உண்டாகும் வரையில் ஈ பார்த்துவா' என்று என்னிடத்தில் ஒப்புவித்தால், அவருக்கு அடிமையாகப் பெட்டியைப்போல் அவர் வரும் வரையில் இந்த ராஜ்யத்தைப் பாதுகாப்பேன். ஆகையால் அவரைத் திரும்பி

75

அழைத்துவரும் விஷயத்தில் எல்லா முயற்சிகளையும் செய்யவேண்டும். முதலில் ராமனைத் திரும்பிப் போய், கையினைக்குச் சக்கரவர்த்தி வரங்களைக் கொடுத்ததால் இந்த ராஜ்யம் என்னுடையதென்ற எண்ணத்தையும் மாற்றவேண்டும். மூத்த புத்திரரும் எவ்விதத்திலும் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் சிரேஷ்டரும் தர்மாத்மாவும் ஸூரிய வம்சத்தரசர்களில் முதன்மை வாய்ந்தவருமான ராமனை தசரதருக்குப் பிறகு இந்த ராஜ்யத்தை ஆளத்தகுந்தவர். நீசர்

85

தர்மத்தை ஒப்புணர் அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸபையி லீருந்தவர்களெல்லோரும் ராமனைத் திரும்பிப் பதிர்த்த மனமுள்ளவர்களாக ஆனந்தக் கண்ணீர்விட்டார்கள். பிறகு பரதன் "ராமனைக் காட்டிலிருந்து அழைத்துவர என்னால் சூடியலாவிட்டால், குருசர்ருஷியில் தவறாத மஹாத்மாவான லக்ஷ்மணனுடன் நானும் காட்டிலேயே இருப்பேன். இங்கே இருக்கிறவர்கள் எனல்லோரும் என்னுடன் வரவேண்டும். உங்களுக்கெதிரில் அவரை எந்த உபாயத்தாலாவது பலாத்காரத்தாலாவது திருப்பி அழைத்துவருகிறேன். கூலிவேலை செய்கிறவர்களும் வழியை சுத்தம் செய்ய முன்னே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். நானும் காட்டிற்குப் போக நீச்ச யீத்துவிட்டேன்" என்று கூறியபின் ஸமீபத்திலிருந்த ஸூமத்ரிசைப் பார்த்து, "சதுரங்க வைஸ்யத்தை பிரயாணத்திற்கு எந்த மாக இருக்கச் சொல்லுங்கள்" என்று உத்தரவு செய்தான்.

கனால அனுஷ்டிக்கப்படுவதும் ஸ்வர்க்கத்தைக் கெடுப்பதுமான இந்த மஹா பாபத்தை நான் செய்தால் வைஸ்யவதமனு முதல் இதுவரையில் யாதொரு தோஷமுமின்றி மஹா கீர்த்தியுடன் இந்த ராஜ்யத்தை ஆண்டு வந்த ஸூரிய குலத்தரசர்களுக்கு அழிவில்லாத அபகீர்த்தியைத் தேடி வைத்தவனானேன். கைகேயி செய்த பாபத்தில் எனக்கு யாதொரு ஸம்பந்தமுமில்லை; அது எனக்குக் கொஞ்சம் கூட இஷ்டமில்லை. அதற்குப் பிராயசித்த ரூபமாக நான் வனத்தி லீருக்கும் ராமனை இங்கிருந்தே கைகூப்பி நமஸ்கரிக்கிறேன். அவர் எங்கே இருந்தாலும் அவரை அழைத்து வரப்போகிறேன். இந்த மூன்று லோகங்களுக்கும் அபிபதியாக இருக்கத் தகுந்தவர் அவரைத் தவிர வேறு யார்?" என்றான்.

90

95

100

105

110

115

120

பிறகு ஜனங்களும் ஸேனாதிபதிகளும், ராமனைத் திரும்பி அழைத்துவரக் காட்டிற்குப் பிரயாணம் நீச்சயமாகிற்றென்று கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். அந்த புத்த வீரசர்களில் பத்தினிகளும் தங்களனுடைய கணவர்களை சீக்கிரப்படுத்தினார்கள்; குதிரைகளிலும் வண்டிகளிலும் ரதங்களிலும் ஸைன்யங்களுடன் சேனைத் தலைவர்கள் பிரயாணத்திற்கு எரித்தம் செய்தார்கள். ஸைன்யம் புறப் படத் தயாராக இருந்ததைப் பார்த்துப் பரதன் வலிஷ்டமீடத்தில் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு ஸமீபத்திலிருந்த ஸூமத்ரிசை, "என் ரதத்தைக் கொண்டுவரவும்" என்று ஆக்ரோசித்தான். அவர் உத்தமமான குதிரைகளைப் பூட்டி ரதத்தைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்.

மஹா பிரதாபசாலியும் கலங்காத தைரியமுடையவனும், மஹா வீரனுமான பரதன், "என் அண்ணனைப் பிரார்த்தித்து எப்படியாவது காட்டிலிருந்து திரும்பி அழைத்து வருகிறேன். ஸூமத்ரிசை! ஸகல ஜகத்திற்கும் ஷோமமுண்டாவதற்கு, வனத்தில் வலிக்கும் ராகவளை அயோத்யைக்கு அழைத்துவர விரும்புகிறேன். அதற்காக ஸேனா

125

நாயகர்களும் ஸைன்யங்களும் என்னுடன் வரவேண்டியதென்று அவர்களுக்குச் சீக்கிரமாகத் தெரிவிக்கும்" என்றான்.

130

ஸுமந்திரர் அதிக ஸந்தோஷத்துடன் ஸகல ராஜ்ய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் ஸௌபுதிகளுக்கும் நண்பர்களுக்கும் பரதனுடைய உத்தரவைத் தெரிவித்தார். அந்நகரத்திலுள்ள நான்கு வர்ணத்தாரும் வெகு உற்சாகத்துடன், ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உத்தமமான ஓட்டகங்களையும் கோவேறு கழுதைகளையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் பிரயாணத்திற்கு ஸித்தம் செய்தார்கள்.

தத: ஸமுத்தாயே குலே குலேஸ்தே
ராஜ்ய வைய்யா வ்ருஷலாஸ்ச விப்ரா: |
அய்யுஜத் துஷ்டர கீராந் ரதாஸ்ச
நாகாந் ஹயாம் ஸ்சைவ குலப்ரஸாதாந் | (32)

ஸர்க்கம் 83

பரதன் கங்கைக் கரைக்கு வருதல்

தத: ஸமுத்தீத: காலய மான்தாய வ்யந்த'நோத்தமம் |
ப்ரயயென ப்ரத: ஸீக்'ரம் ராமதீ'ஸாத காங்க்யா | (1)

5

பிறகு பரதன் அதிகாலையில் எழுந்து ரதத்திலேறி ராமனைப் பார்க்க ஆசைகொண்டு வேகமாகப் பிரயாணம் செய்தான். மந்திரிகளும் புரோஹிதர்களும் ஸூரியனுடைய ரதத்திற்கு ஸமானமான ரதங்களில் முன்னே போனார்கள். விதிப்படி அலங்காரம் செய்யப்பட்ட ஒன்பதாயிரம் யானைகளிலும் அறுபதாயிரம் ரதங்களிலும் லக்ஷம் குதிரைகளிலும் பல யுத்த வீரர்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். கைகேயியும் ஸுமித்திரையும் கௌஸல்யையும் ராமனைத் திரும்பி அழைத்து வருவதென்ற ஆசையால் ஸந்தோஷமடைந்து உத்தமமான வாஹனங்களில் போனார்கள். பிராம்மண சூத்திரிய வையியர்களும் யாவரும், "கோடைகாலத்தில் வெய்யிலில் தடுக்கும் பிராணிகள் மேகத்தைத் தொலையில் கண்டாலும் அதைவிட்டுப் போக விரும்பாது; அதைப் பார்த்தவுடனேயே ஸகல தாபமும் திரும்பி அப்படி ராமனிடத்தில் பத்தியுள்ளவர்கள் அவரைப் பார்க்காவிட்டாலும் அவரை விட்டுப் பிரிய விரும்பமாட்டார்கள்.

15

அவரைப் பார்த்தவுடனேயே எல்லாத் தாபங்களும் பறந்தபோம். யானைத் துதிகையைப்போல் நீண்டு பெருத்து முழங்கால்வரையில் நீண்ட திருக்கைகளையுடையவர் அவர்; அந்த லௌந்தரியத்தை தன் பத்தர்கள் தடையின்றி அனுபவிக்கும்படி அணுகிரஹிப்பவர்; தன்னை அண்டினவர்கள் தனக்குவிரோதம் செய்தாலும் மாறாத பீர்தியுள்ளவர்; பத்தர்களைக் காப்பாற்றுவதில், தனக்கு மிகவும் அந்தரங்கமானவர்கள் தன்னைத் தடுத்தாலும் தான் செய்த பிரதிக்கொையைத் தவறாதவர். கைகேயியின் கொடிய வார்த்தைக

20

னால் நமக்கு நேர்ந்த தாபங்களையெல்லாம் அவருடைய முகத்தைப் பார்த்த உடனேயே நீங்கிப்போம். ஸகல பிராணிகளின் சோகத்தை நீக்குவதற்குப் போனபிறகும் நமது சோகம் அழியாமலிருக்குமா? துக்கப்பாதிர்களைன்று அவர் நம்மைப் பார்த்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை; கருணைபொழியும் பார்வையுடன் பிரியமான வார்த்தைகளை நம்மிடத்தில் பேசவேண்டியதுமில்லை. நாம் செய்யவேண்டிய முயற்சி யாதொன்றுமில்லை. ஸூரியன் உதிக்கும்பொழுதே ஸோகத்திலுள்ள இருட்டை அழிப்பதுபோல் தொலைவினிருந்து அவரை நாம் தரிசித்தவுடனேயே, நமது துக்கங்களை அழிப்பார்" என்று ராமனைப் பற்றியே ஒருவர்கொருவர் பேசிக்கொண்டு ஆனந்தம் மேவிட்டு, ஒருவரை ஒருவர் கட்டி அணைத்துக்கொண்டு வேகமாகப் போனார்கள்.

25

30

மேலும், அந்த நகரத்து ஜனங்களில் ராமனை அண்டினவர்களும் விவாபானிகளும் ரத்தினங்களை இழைப்பவர்களும் குயவர்களும் சேனியர்களும் ஆயுதம் செய்கிறவர்களும், மயில் தோகையால் விசிறி குடை முதலியவைகளைச் செய்கிறவர்களும், வாள் காரர்களும், இழைப்பு வேலைக்காரர்களும், மரங்களையும் ரத்தினங்களையும் துளை போடுகிறவர்களும், தந்த வேலைக்காரர்களும் சாந்து பூசுகிறவர்களும், வாஸனைக்காரர்களும், தட்டான்களும், கம்பளங்களைச் சுத்தம் செய்கிறவர்களும், தைலம் தேய்க்கிறவர்களும் உடம்பு பிடிக்கிறவர்களும், தூபம் போடுகிறவர்களும், மது முதலிய பானங்களை விற்றவர்களும், வண்ணூன்களும், தையற்காரர்களும், கிராமங்களுக்கும் இடைச்சேரிகளுக்கும், தலைவர்களும், நாட்டியக்காரர்களும், அவர்களின் சேர்ந்த பெண்களும், செம்படவர்களும் அந்த ஸைன்யத்துடன் போனார்கள்.

35

40

45

வேதங்களில் நிறமையுள்ள பிராம்மணர்களும் யோகிகளும் எழுதுகன் பூட்டின ரதங்களில் ஆபிரக்கணக்கில் பரதனைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். எல்லோரும் நேர்த்தியான ஆண்டயாபரணங்களாலும் பரிமளத் திரவியங்களாலும் தங்களை அலங்கரித்துக் கொண்டு, ராமனை அயோத்யாக்குத் திரும்பி அழைத்துவரக் காட்டிற்குப் போகும் பரதனை வெகு ஸந்தோஷத்துடன் பல வாகனங்களில் பின்தொடர்ந்தார்கள்.

50

வெகு தூரம் பிரயாணம் செய்து கங்கைக் கரையில் இருக்கப் பேர புரத்திற்கு வந்தார்கள். அங்கே ராமனுக்கு முக்கிய மித்திரான குகன், தன்னைச் சேர்ந்த நிஷாத ஜாதியாருடன் வெகு தர்மமாக ராஜ்யத்தை ஆண்டுவந்தான். ராமனுக்குக் செந்தி செய்ய வர்கள் அந்த வழியாக வராமல் தடுக்க ஜாக்கிரதையாக எப்பொழுதும் காத்துக்கொண்டிருந்தான். பரதன் சக்கரவாக பஷிகனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கங்கைக்கரைக்கு வந்து "மந்திரிகளே! நமது ஸைன்யங்கள் அவைகளுக்கு இஷ்டமான இடங்களில் தங்கட்டும்.

55

60

65 இங்கே இளைப்பாறி நாளைக்கு இந்த நதியை தாண்டுவோம். ஸ்வர்க் கத்தையடைத்த என் பிதாவிற்குத் திருப்தியாகும் பொருட்டு இந்த புண்ணிய நதியில் ஐல தர்ப்பணங்களைச் செய்ய விரும்புகிறேன்" என்றார். மந்திரிகள் அப்படியே ஸைன்யங்களை அவைகள் விரும் பிய இடங்களில் கூடாரமடிக்கச் செய்தார்கள். பரதனோ ராமனைத் திருப்பியழைத்து வருவதிலேயே ஞாபகமுள்ளவனாக அந்த ராத்திரி அங்கே தங்கினான்.

நிவேத்ய கங்கா'மது தாம் மஹாததீம்
சமும் விதாநை: பரிபர்ஹ ஸோபிதீம் |
உவாஸ ராமஸ்ய ததீ' மஹாத்மநோ
விநிந்தயாநோ பரதோ நிவர்தநம் || (26)

ஸர்க்கம் 84

பரதன் குஹணீச சந்தித்து

நதோ நிவிஷ்டாம் த்வஜிநீம் கங்கா'மத்வாஸரிதாம் நதீம் |
திஷாத்'ராஜோ த்'குஷ்ட்வைவ ஜ்ஞாநித் ஸத்த்வரிதோப்'ரவீத்(1)

5 பரதனுடைய ஸைன்யங்கள் கங்கைக்கரையில் வந்து கூடா சம் அடித்திருப்பதைக் குஹன் பார்த்துத் தன் பந்துக்களிடத்தில் "இந்த ஸைன்யம் கடல் புரண்டதுபோல் சிருஷ்டிபேர புரத்தை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை மணத்தாலும் எண்ணுவது ஸாத்தியமல்ல. இஷ்வாகுருல மன்னர்களின் கோவிதாரக்கொடி (ஒருவகைக் கொடி) விளங்கும் மஹாரதம் அதோ தெரிவித்தது. ஆகையால் பரதனென்ற துர்புத்தி, ராமனைக் காட்டிற்றுத் துரத்தினது போதாதென்று, இன்னும் ஏதோ கெடுதி செய்ய நினைத்து வந்திருக்கிறான். நம்மைச் சிறை செய்வானே கொல்வானே தெரியவில்லை. 10 அல்லது, ராமன் பதினான்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகு ஒருவேளை வந்தால் தன் அதிகாரத்திற்கும் ஐசுவரியத்திற்கும் அழிவு ஒரு மாகையால் அவர் காட்டில் தனியாக இருக்கும் பொழுதே அவரைக் கொன்றுவிடுவது நல்லதென்று யோசித்து, ஞானிகளுக்குள்ள துவேஷத்துடன் ராமனைத் தேடி வருகிறானே? கெட்ட ஸ்வபாவமுள்ள கைகேயியின் புத்திரன் அல்லவா இவன்? எவ்விதத்திலும் லோகத் திற்கு நாதனாக இருக்கத் தகுந்த ராமனுடைய ஐசுவரியத்தை முற்றிலும் அபகரிக்கவல்லவா வந்திருக்கிறான்? அது ஸுலபமாகக் கிடைக்குமா? ராமனே என் ரஷ்கன்; என் போஷ்கன்; என் அருமைதேதாழன்; சீங்கனெல்லாரும் அவனுக்கு யாதொரு அபாயமும் நேராமல் கங்கைக் கரையில் யுத்தத்திற்கு தயாராக இருங்கள். 20 நம்மைச் சேர்ந்த வேட்கனெல்லாம் நமது ஸைன்யங்களுடன் ஓடங்களில் மாம்ஸம் பழம் கிழங்கு முதலிய உணவுகளை ஏற்றிக் கொண்டு இதற்கும் துறைகளை ஐக்கிரதையாகக் காக்கவேண்டும்.

செம்படவர்களில் யெனவன புருஷர்கள் ஆயுதம் பூண்டு, ஒவ்வொரு படிலும் தூறு வீதம் நமது ஐந்தாறு படிகளிலும் கங்கையில் 25 பரவி நிற்கட்டும். பரதன் ராமனிடத்தில் நல்ல எண்ணத்துடன் வந்தால் இந்த சேனையை அபாயமில்லாமல் கங்கையைத் தாண்ட விடுவோம். இல்லாவிட்டால் இங்கேயே அழித்துவிடுவோம்" என்று கூறியபின், மீன் மாம்ஸம் மாவுரி பழம் முதலியவைகளைக் காணிக் கையாக எடுத்துக்கொண்டு பரதன் இருக்குமிடத்திற்குப் போனான். 30

ஸுமந்திரர் அவன் வருவதைக் கண்டு பரதனைப் பார்த்து வணக்கமாக, "ராஜகுமார! இதோ வருகிறவன் வேட்களுக்கு அதி 35 பதியான குஹன்; வயதுசென்றவன்; தண்டகாரணயத்தில் பிறந்து வளர்ந்து அதைப்பற்றின யாவையும் அழிந்தவன்; தங்களுடைய தமையனுக்குப் பிரியமான தோழன்; தன் பந்துக்களுடன் உன்னைக் காண்பதற்கு வருகிறான். ராமலக்ஷ்மணர்கள் இருக்குமிடம் இவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால் இவனைப் பார்க்கலாம்" என்று தெரிவித்தார். அந்த ஸந்தோஷ சமாசாரத்தைக் கேட்டு பரதன் "குஹனை அதிசேக்கிரத்தில் அழைத்துவாருங்கள்" என்றான். 40

பிறகு குஹன் தன் பந்துக்களுடன் பரதனுடைய ஸமீபத்தில் போய் நமஸ்கரித்து மிகுந்த வணக்கத்துடன், "இந்தத் தேசம் தங்களுடைய வீட்டைச் சேர்ந்த தோட்டம்போன்றது. ஆனால், கங்கைக் கரை வரையில் வழிபோடப்பட்டதை நான் அறிந்தும் தாங்கள் வருவதாக எனக்கு உத்திரவு செய்யாமலிருந்ததால் மோசம் போனேன். ஆகையால் எங்களுடைய இஷ்டப்படி எதிர்கொண்டு 45 உபசரிக்க அவகாசமில்லை. நாங்கள் தங்களுடைய அடிமைகள்; தங்களுடைய பிரதேசத்தில் தங்கள் இஷ்டப்படி வளர்ப்பதற்குத் தடைஎன்ன? என்னுடைய வேலைக்காரர்கள் பழங்கனையும் கிழங்கு கனையும் புதிதாக எடுத்த மாம்ஸங்கனையும் உலர்ந்த மாம்ஸங்கனையும் இன்னும் காட்டில் கிடைக்கக் கூடிய ஸகல தான்யங்களையும் 50 இதோ கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அவைகளை அங்கீகரித்துத் தாங்களும் தங்களுடைய ஸைன்யமும் இந்த ராத்திரியில் இங்கே தங்கியிருந்து நாளைக்குப் பிரயாணம் செய்யலாம் என்று விக்கிரபணம் செய்துகொள்ளுகிறேன்" என்றான்.

ஆஸம்ஸெ ஸ்வாபதிதா நேதா வதன்யநீமாம் விபர்வரீம் |
அர்சிதோ விவிஸைத: காமை: ஸ்வ: ஸன்னத்யோ க்'மிஷ்யஸி || (18)

ஸர்க்கம் 85

பரதன் குஹணீச் சந்தித்தது (தொடர்ச்சி)

எவழுக்கல்லது பரதோ நிஷாதாதி'பதம் கு'ஹம் |
 பரத்யுவாச மஹாப்ராஜனோ வாக்யம் ஹேத்வாத்'ஸம்ஹிதம்(1)

குஹன் இப்படிச் சொல்ல, வெகு புத்திமானான பரதன் சாதூர்யமாகப் புதில் அளித்தான். "என் குருவான ராமசந்திரனுக்கு அருமைத் தோழர்! என் னைன்யமோ கணக்கில்லாதது; நீயோ தனியான், அப்படியிருந்தும் அவர்களுக்கு விருந்து செய்ய வேண்டுமென்று நீ நினைத்ததாலேயே செய்ததுபோலாயிற்று. உன் பக்தியையும் பெருந்தன்மையையும் ஓனதாரியத்தையும் பார்த்தாலேயே, என்னைன்யங்களுக்கு நீ விருந்துசெய்யித்தால் எவ்வளவு திருப்தியுண்டாகுமோ அவ்வளவு திருப்தியடைந்தேன்" என்றான். வெகு கம்பீர ஸ்வபாவமுள்ளவராகையால், குஹண ஸந்தித்ததாலும் அவன் செய்த உபசாரத்தாலும் தன் எண்ணங்கள் யாவும் நிறைவேறுவதுபோல் ஸந்தோஷித்து, "அதிருக்கட்டும், பரதவாஹு மஹரீஷியின் ஆசிரமத்திற்குப் போகும் வழி எது? கங்கைக்கரையிலுள்ள சதுப்பு நிலங்களில் பிரயாணம் செய்வது மிகவும் கஷ்டமல்லவா" என்றான்.

காட்டிலேயே பிறந்து வளர்ந்த குஹன் அதற்கு, "நானும் என் வேடர்களும் ஆயுதபாணிகளாகத் தங்களுடன் வருகிறோம். ஆகையால் போகும் வழியைப்பற்றித் தாங்கள் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. ஆனால் இந்தப் பெரிய னைன்யத்தைப் பார்க்கும் பொழுது எனக்கு ஒரு ஸந்தேகமுண்டாகிறது. ராமனிடத்தில் மல்ல எண்ணத்துடன் தாங்கள் போகிறீர்களா? அல்லது விரோத புத்தியுடன் போகிறீர்களா? அவரோ ஒரு பிராணியையும் ஹிம்ஸிக்காதவர். அவரைப் பார்க்கப்போவதற்கு இந்த னைன்யம் வேண்டியதில்லையே" என்று கைகட்பி வணக்கமாகத் தெரிவித்தான்.

குஹன் பரதனிடத்தில் ஸந்தேகப்பட காரணமேயில்லை. கையில் சேற்றை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசத்தில் விட்டெறிந்தால் அது அங்கே ஓட்டுமா? அவனுடைய கை அழுக்காருமே தவிர வேறென்ன? அப்படி மஹாசுத்தமான அந்தக்கரணத்தையும் ராமனிடத்தில் விசேஷ பக்தியையுமுடைய பரதன் தன்னிடத்தில் குஹன் ஸந்தேகித்ததைப் பற்றிக் கொஞ்சம்கூடக் கோபிக்கவில்லை. "நீ ஸந்தேகப்படத்தக்கதும் கஷ்டம் தருவதுமான காலம் ஒரு பொழுதும் எனக்கு நேரவேண்டாம். ஸுஹோதரத்தோடும் கலிகாலத்தில் அல்லவா நிகழும்; என்னிடத்தில் நீ ஸந்தேகப்படுவது நியாயமல்ல. சாகவன் எனக்குத் தமயன்; பிதாவைப் போன்றவர். காட்டினிருந்து திருப்பி அயோத்யைக்கு அழைத்துப் போவதற்காக

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

ஸூத்ரீமதான் நம் ப்ரதம் ததா புந: கு'ஹ:ஸமஸ்வாலய த'க்'ரஜம் ப்ரதி |
 கு'ஹை வாரித'ம் ப்ரத: ஸமக'தா மஹாநுபாவ: ஸஜந: ஸமாஸித: 1
 -அ 85 - ஸ, 23 க.

பிறகு தன் பரிவாரத்துடன் குலவிருக்கும் இடத்திற்குப் போனார். பரதன் மூலம்
 தன்பத்தை பார்த்துத் தானும் துக்கமடைந்து ஓடிவர ராமனைப்பற்றி அவனுக்கு ஆதரவு
 செய்ய ஆரம்பித்தான். (பக்கம் 297 பார்க்க)

வந்திருக்கிறேன். வேறுவிதமாக எண்ணவேண்டாம், நான் சொல்
 வது ஸத்தியம்" என்றார். 35

அதற்கு குலன் முகம் மலர்ந்து அடங்காத ஸந்தோஷ
 மடைந்து, "ஸ்வாமி! தாங்கள், வேண்டாமலும் முயற்சி செய்யா
 மலுமே கிடைத்த ராஜ்யத்தை விட்டுவிட நிச்சயித்திருக்கிறீர்கள். 40
 தங்களைப் போன்றவர்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் யார் இருக்கிறார்
 கள்? ஸகலவிதத்திலும் தாங்களை தன்யர்கள். வனவாஸத்தால்
 கஷ்டத்தை அனுபவிக்கும் ராமசந்திரனைத் தாங்கள் திரும்பி
 அழைத்துப்போக விரும்பினால் தங்களுடைய கீர்த்தி என்றைக்கும்
 ஸகல லோகங்களிலும் விளங்கும்" என்று இவ்வாறு பேசிக்கொண்
 டிருக்கையில் ஸூரியன் அஸ்தமித்தான். 45

ஸன்யத்தை அங்கே தங்கும்படி ஏற்பாடு செய்துவிட்டுப்
 பரத சத்ருக்கள்களும் குலஹும் அங்கே படுத்துக்கொண்டார்கள்.
 பரதன் பிறவியிலேயே செல்வமுள்ளவன்; துக்கத்தையே அறியா
 தவன்; அதை அனுபவிக்கத் தகாதவன்; அதற்குக் காரணமான
 யாதொரு பாபத்தையும் செய்யாதவன்; ராமனைடத்தில் விசேஷ 50
 பக்தி வைத்தவன்; ஸ்வபாவத்திலேயே மஹாதீரன். அப்படி
 யிருந்தும் சொல்வதற்கும் நினைப்பதற்கும் முடியாத ஒரு பெரிய
 துக்கம் அவனைப் பிடித்துக்கொண்டது. எப்பொழுதும் ராமனைப்
 பற்றியே நினைத்துக்கொண்டு அதே கவலையாயிருந்ததாலும், காட்டுத்
 தீயால் பிடிக்கப்பட்ட மரம் உள்ளே போர்தில் எரியும் நெருப் 55
 பாலும் எரிக்கப்படுவதுபோல் ராமனுக்கு நேர்ந்த அசியாயத்தை
 யும் கஷ்டத்தையும் நினைத்ததாலும் அவனுடைய ஹிருதயம்
 கொழுந்துவிட்டெரிந்தது. ஹிமயமலையில் ஸூரியபகிரணங்கள்
 தாக்கி வெள்ளம் பெருருவதுபோல் அவனுடைய தேகத்திலிருந்து
 சோகமென்ற நெருப்பால் வியர்வை சொரிந்தது. ராமனைவிட்டுப் 60
 பிரிந்த துக்கமென்பதே ஒரு மலை; ராமனைப்பற்றின இடைவிடாத
 எண்ணமே அதிலுள்ள கற்பாறைகள்; பலவிதமாய் பெருமூச்சு
 விட்டுக்கொண்டிருப்பதே அந்தமலையிலுள்ள போன் வெள்ளி
 முதலிய தாதுக்கள்; இந்திரியங்கள் தங்களுடைய தொழில்களைச்
 செய்ய முடியாமலிருப்பதே அசேதனமான மரங்கள்; சோகம் 65
 ஆயாஸம் முதலியவைகளை அதன்சிகரங்கள்; பிரக்ஞையற்றிருப்பதே
 அதில் வாரீக்கும் துஷ்டமிருகங்கள்; நாபமே அதில் அடர்ந்த
 மூங்கிறு காடுகள்; தன் கட்டத்திலிருந்து பிரிந்த யானையைப்போல்
 துக்கத்தால் அழுத்தப்பட்ட மனத்துடன் பெருமூச்சுவிட்டுக்
 கொண்டு, அடிக்கடி மூர்ச்சை அடைந்து, அடிக்கடி உயிரை இழக்கும் 70
 நிலைமையை அடைந்து, மனத்தை வாட்டும் ஜ்வரத்தால் ஆறுத
 லில்லாமல் பரதன் தவித்தானே.

பிறகு தன் பரிவாரத்துடன் குலவிருக்கும் இடத்திற்குப்
 போனார். பரதன் படும் துக்கத்தை பார்த்துத் தானும் துக்க

75 மடைந்து குறள் ராமனைப்பற்றி அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

குறேறல ஸார்தம் ப்ரத: ஸமாக்தோ
மஹாநுபாவ: ஸஜந: ஸமாஹித: |
ஸுதூர்மநால் தம் ப்ரதம் ததா புந:
குற: ஸமாய்வாயை தக்ரஜம் ப்ரதி | (22)

ஸர்க்கம் 86

ராம ஸக்ஷ்மணர்களைப் பற்றிக் குறள் சொல்வது

ஆசசகேத ஸத்பாவம் ஸக்ஷ்மணஸ்ய மஹாத்மந: |
ப்ரதாயாப்ரமேயாய குறேறா க்ஷறத கோசர: | (1)

5 ப்ரதனுடைய ஸ்வபாவத்தைக் குறள் நன்றாக அறிந்தபிறகு ஸக்ஷ்மணன் ராமனிடத்தில் வைத்த விசேஷ பக்தியையும் அவன் செய்த கைங்கரியத்தையும் அவனுடைய உத்தம குணங்களையும் ப்ரதனுக்குச் சொல்ல ஆரம்பித்தான். [வர்ணிக்கப்படும் ராமனுடைய குணங்களினால் எல்லையற்றவை; அவைகளை வர்ணிப்பது ஸமுத்திரத்தைக் கையால் தடுப்பதுபோலாகும்; கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் ப்ரதனோ குறளைப்போன்றவர்களுக்கு உபதேசிக்கும் திறமையுடையவன்; சொல்லும் குறளோ பால்யம் முதல் காட்டிலுள்ள பொருள்களையே அறிந்தவன். ஆகையால் தன் புத்திக்கும் சொல்வீற்கும் எட்டினவரையில் பகவானுடைய குணங்களை வர்ணித்தான். முற்றிலும் வர்ணிக்க யாரால் முடியும்? பகவானைப்பற்றி உபதேசிப்பதில் புதிது பழையதென்ற பேதமில்லை. உபதேசிக்கிறவர்களினால் பரமகுருக்கள்; உபதேசம் பெறுகிறவர்களினால் எல்லையற்ற சிரத்தையுள்ளவர்கள். ஆனால் ராமனிடத்தில் ப்ரதனுக்குள்ள ஸ்ரீகேதையும் பக்தியையும் விருத்திசெய்ய விரைத்து, ஸக்ஷ்மணனுடைய கல்யாண குணங்களைக் குறள் வர்ணிக்க ஆரம்பித்தான்.]

15 "ஸக்ஷ்மணன் ராமனிடத்திலுள்ள பரமப்பிரியாலும் பக்தியாலும் அவரை ரக்ஷிக்கக் காத்துக்கொண்டிருந்தான். அதைக்கண்டு நான் மிகவும் வருத்தமடைந்து, 'குழந்தாய் இதோ உனக்காக ஒரு ஸுகமான படுக்கையை ஸீத்தம்செய்து வைத்திருக்கிறேன். இதில் நீ படுத்து இஷ்டப்படி இளைப்பாறிக்கொள்ளலாம். நான் காட்டில் பிறந்து வளர்ந்தவனாகையால் கஷ்டங்களை அனுபவிப்பது எனக்கு ஸ்வபாவம். விழித்துக்கொண்டிருப்பதால் எனக்கு சிரமமேயில்லை. என்னோடு இருக்கும் இந்த வேட்களும் அப்படியே. நாங்கள் ஜாக்கிரதையாக விழித்துக்கொண்டு ராமனைப் பாதுகாக்கிறோம். நீயோ ஸுகமாக வளர்க்கப்பட்டவன். உனக்கு இது தகவது. இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் ராமனைக்காட்டிலும் பிரியமான வஸ்து எனக்குக் கிடையாது. நான் சொல்லுவது ஸத்தியம். வேண்டுமென்றால்

ஸத்திய தேவதையின் மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன். இவருடைய கிருபையால் இந்த லோகத்தில் மஹாகீர்த்தியையும் தர்மத்தையும் எல்லையற்ற அர்த்தத்தையும் அடையவாமென்று நம்பியிருக்கிறேன். நானும் என் பந்துக்களும் என் அருமைத்தோழனான ராமனும் வீதையும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது வில்லும் கையுமாக நான்கு புறங்களிலும் காத்துக்கொண்டிருப்போம். எப்பொழுதும் இந்த வனத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் எனக்கு இங்கே தெரியாத விஷயம் ஒன்றுமில்லை. நானும் என் பந்துக்களும் ஸைன்யங்களும் எதிரிகள் சதுரங்க பலத்துடன் வந்தாலும் துரத்தி வீடுவோம்" என்று சொன்னேன்.

40 அதற்கு அவன், 'தர்மத்திலிருந்து விலகாத மனத்தையுடைய நீ காத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது எங்களுக்குப் பயமென்ன? சக்கரவர்த்தித் திருமகனும் பிராட்டியும் வெறும் தரையில் படுத்துத் தூங்கும்பொழுது எனக்குத் தூக்கம் வருமா? அப்படியிருக்க, தேக ஸௌக்கியத்திலாவது உயிரைக் காத்துக்கொள்வதிலாவது எனக்கு ஞாபகமே இல்லை. தேவர்களும் அஸுரர்களும் சேர்ந்து எதிர்த்தாலும் என் அண்ணனுடைய பாணத்திற்குமுன் நிற்கமுடியுமா? அந்த மஹாவீரர் வீதாதேவியுடன் தரையில் புல்வீன்மேல் சுகமாகப் படுத்துத் தூங்கும் கோரத்தைப் பார். இவரைப் புத்திரனாக அடைய, மஹாராஜா காயத்ரி முதலிய மஹாமந்திரங்களைக் கணக்கில்லாமல் ஜபித்தார். இந்திரியங்களை அடக்கி, கிருச்சரம் சார்ந்திராயணமென்ற வீரதங்களை வெருகாலம் அனுஷ்டித்தார். வேதத்தில் விதிக்கப்படும் யாகங்களை ஒன்றுவிடாமல் செய்தார். இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு அறுபதாயிரம் வருஷங்களுக்குப் பிறகு தன்னைப்போல் ஒரு அருமைக் குழந்தை பிறந்தான். அவனையும் ராஜ்யத்தைவிட்டு வனத்திற்குத் துரத்தின பிறகு அவர் பிழைத்துமிருப்பாரா? இந்தப் பூமிதேவியே நாதனில்லாமல் விதவையாயிற்றென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. அரசனுடைய அந்தப்புர ஸ்த்ரீகள் தேகத்தில் சக்தியுள்ளவரையில் கதறி இப்பொழுது சிரமத்தால் மெய்மறந்து படுத்திருப்பார்கள். இனிமேல் அந்தப்புரத்தில் யாதொரு சப்தமும் இருக்காது. கௌஸல்யையும் என் தாயும் மற்ற ராஜ்யத்தினிகளும் அரசரும் இதற்குள்ளேயே உயிரை விட்டிருப்பார்கள். அப்படி இல்லாவிட்டாலும் இந்த ராத்திரிக்குமேல் பிழைத்திருக்க மாட்டார்கள். சத்துருக்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆசையால் என் தாய் உயிரை வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனால் வீர சிகாமணியைப் புத்திரனாகப் பெற்ற கௌஸல்யை உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டாளே. அதை நீணக்கும்பொழுது துக்கம் தாங்க முடியவில்லை. லோகத்திலுள்ளவர்களுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததான அயோத்யையிலுள்ள ஜனங்கள் யாவரும் மஹாராஜாவிடத்தில் மிகுந்த பிரீதி வைத்தவர்கள். அவருக்கு மரணம் நேர்ந்ததைக் கேட்டால் துக்கம் தாங்காமல் உயிரை

- 70 விடுவார்கள். ராமன் மஹாராஜாவிற்கு மூத்த புத்திரர்; உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்; அவரைப் பார்க்காமல் அரச னுடைய தேகத்தில் பிராணன்கள் நிற்குமா? அவர் இறந்த பிறகு கௌஸல்யை உயிரோடிருப்பாளா? அவள் இறந்த பிறகு என் தாய் உயிரோடிருப்பாளா? 'மருக்கு இவ்வளவு நாள் கழித்து ஒரு அருமைக் குழந்தை பிறந்தான்; யாதொரு அபாயமும் இல்லாமல் வளர்ந்தான்; நல்ல இடத்தில் விவாஹமாயிற்று; இனிமேல் இந்த ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொள்வான், கவலையற்றிருக்கலாம்' என்று மேன்மேலும் பெருகும் கோரிக்கைகள் யாவும் வீணாகி, இனிமேல் பிழைத்திருக்க யாதொரு காரணமும் இல்லாமல் என் பிதா உயிரை விடுவார்.
- 80 இந்தப் பதினான்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகாவது ராமனிடத்தில் ராஜ்யத்தை ஒப்புவித்து ஸந்தோஷிக்கலாமா என்றால், அவ்வளவு காலம் புத்திர சோகத்தைத் தாங்குவாரென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இந்த ஸமயத்தில் ஸமீபத்திலிருந்து ஸகல உத்தரகரிசயகனையும் செய்கிறவர்களே புண்ணியாத்மாக்கள்; எங்களுக்கு அந்த பாக்கி மில்லை. ஆஹா! அயோத்யையைப்போல் அழகான நகரம் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் உண்டோ? நேர்த்தியாக அமைக்கப்பட்ட நரற்சந்தி கனையும், கோணலில்லாமல் அழகாகப் போடப்பட்ட தெருக்களையும், தனவான்களுடைய வீடுகளையும், அரசர்களின் அரண்மனைகளையும், நத்தவனங்கனையும் பூத்தோட்டங்களையும் மரச் சோலைகளையும் நீனைக்கும்பொழுது துக்கம் மேலிடுகிறது. அதிக சுந்தரிகளான வேசியைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, உத்தமமான ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நிறைந்து, மங்கள வாத்நியங்கள் முழங்க, தேகவிபாதி மனோவிபாதி இல்லாத ஜனங்களுடன், தேவாலயங்களில் அடிக்கடி நடக்கும் உத்தஸலங்களாலும் ஜனங்களின் வீடுகளில் நேரும் மங்கள காரியங்களாலும் விளங்கிக் கொண்டு, ஸகல ஸௌக்கியத்திற்கும் சுகமத்திற்கும் இருப்பிடமான அயோத்யையில் வளிக்கப்பெற்றவர்கள் மஹா பாக்கியசாலிகளே என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

- 100 "நாங்கள் வனவாஸத்திலிருந்து திரும்பிவரும்வரையில் எங்கள் பிதா பிழைத்திருப்பாரா? மஹா தர்மவானான அந்த மஹாத் மானவ நாங்கள் பார்ப்போமா? என் தமையனுடைய பிரதிக்களையும் வனவாஸமும் யாதொரு அபாயமில்லாமல் முடிந்து, அரச னுடைய பிரதிக்களையே நிறைவேறி, நாங்களைல்லோரும் மறுபடியும் அயோத்யையில் பிரவேசிப்போமா?" என்று லக்ஷ்மணன் பிரலாபித் துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது விடியற்காலமாயிற்று. பிறகு ராம லக்ஷ்மணர்கள் இங்கே தபஸ்விகளைப்போல் ஐடைசயத் தரித்துக் கொண்டார்கள். என் வேலைக்காரர்கள் அவர்களை சுகமான ஓடத்திலேற்றிக் கங்கையைத் தாண்டிக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். அங்கிருந்து ராமலக்ஷ்மணர்கள் தபஸ்வி வேஷத்துடன் ஆபுத

பாணிகளாக, நான்கு புறங்களிலும் ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொண்டு லீதையுடன் வனத்தில் புகுந்தார்கள்" என்றான்.

ஜடாத்ரௌ தெள த்ரும சிரவானஸௌ
மஹாப்லௌ குஞ்ஜர யூத்போபமௌ |
வரேஷு சாபாஸி த்ரௌ பரத்தபௌ
வ்யபேக்ஷமாணௌ ஸஹ லீதயா க்தௌ | (25)

ஸர்க்கம் 87

ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பற்றி குறறன் ிசால்வது
(தொடர்ச்சி)

குறறன்ய வசதம் ச்ருத்வா ப்ரதோ ப்ருஸம்பரியம் |
த்யாதம் ஜகாம, ததரவ யத்ர தச்ச்ருத ம்பரியம் | (1)

அந்தத் துக்க ஸமாசாரத்தைக் கேட்டு பரதன் கவலை கொண்டு அங்கேயே உட்கார்ந்துவிட்டான். அவனோ அதிக செல்வமாக வளர்ந்தவன்; ஸ்வபாவத்திலேயே மஹா பலசாலி; ஸிம்ஸுத் தைப்போல் பருத்த தோன்களையுடையவன்; முழங்கால் வரையில் நீண்ட கைகளையுடையவன்; தாமரைபித்தங்களைப்போல் விசாலமான நேத்திரங்களையுடையவன்; யௌவன புருஷன்; பார்ப்பதற்கு அழகானவன்; இப்படிப்பட்ட துக்கத்தை அனுபவிக்கத் தகாதவன். ஆகையால் கொஞ்சம் ஆறுதலடைந்து, பிறகு ராமனுடைய ஞாபகம் வந்ததால், மாவெட்டியால் ஹிருதயத்தில் குத்தப்பட்ட யானையைப் போல் தரையிலே விழுந்தான். ஸமீபத்திலிருந்து சத்ருக்கள் ஓடி வந்து அவனைத் தூக்கியெடுத்துத் துக்கத்தால் வாய்விட்டழுதான். அதைக் கேட்டு ராஜபத்தினிகள் யாவரும் ஓடிவந்து, தசரதரை இழந்த துக்கத்தாலும் பட்டினியாலும் மெலிந்து இளைத்து மனம் குன்றிப் பரதன் பூமியில் விழுந்து கிடப்பதைப் பார்த்து அழுது கொண்டு அவனைச் சூழ்ந்தார்கள். புத்திர சோகத்தாலும் பர்த் தானவ இழந்ததாலும் சொல்லமுடியாத துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் கௌஸல்யை, ஒரு பசு தன் கன்றைக்கண்டு பிரீதியுடன் ஓடுவதுபோல் ஓடிவந்து, பரதனை வாரியெடுத்துக் கண்களில் நீப்பெருக, "குழந்தாய்! ராமனை விட்டுப் பிரிந்ததால் உன் தேகத்தில் தாங்கமுடியாத உபத்திரவம் உண்டாயிருக்கிறதா? நீ பெரும் கஷ்டத்தைப் பார்த்தவுடன் ராமன் அயோத்யைக்குத் திரும்பாம லிருக்கமாட்டான். ஆனால் நீ உயிரைவிட்டாய் என்று கேள்விப் பட்டால் இந்தப் பக்கம் யாராவது திரும்பிப் பார்ப்பார்களா? ராமன் லக்ஷ்மணனுடன் காட்டிற்குப்போன பிறகு அவனைப் பார்ப்பதுபோல் உன்னைப் பார்த்துக்கொண்டு பிழைத்திருக்கிறேன். லக்ஷ் மணனைப்பற்றி ஏதாவது துக்க ஸமாசாரம் காதில் விழுந்ததோ? அல்லது எனக்கு ஒரே புத்திகளுக என்னை இங்கே அநாதையாக விட்டுத் தன் பாரியையுடன் வனத்திற்குப்போன என் ராமனுக்கு கஷ்டம் தேர்ந்ததா?" என்று கேட்டான்.

மான சப்தங்களால் எழுப்பப்பட்ட ராமன், இந்தப் பயங்கரமான காட்டில், மேடுபள்ளங்கள் முள் நிறைந்த வெறுத்தரையில் காற்று மழை குளிர் பனி முதலியவை பீடிக்க, துஷ்ட ஜூதூக்களின் சப்தங்கள் காதைத் துளைக்கத் தூங்கினாரா?

- 40 "அது போகட்டும். ஜனக மஹாராஜாவின் புத்திரியும் தசரத சக்கரவர்த்தியின் நாட்டுப் பெண்ணும் ராமனார்ந்திக்கு பிராணனைக் காட்டிலும் பிரியமான பாரியையுமான வீதை யூரியில் படுத்தாளா? எல்லாவற்றையும் நான் கேட்கில் பார்த்தாலும் எனக்கு உண்மை என்று தோன்றவில்லை, என் புத்தி ஏதோ மயங்கி இருக்கிறது. அல்லது இது கனவோ? தெய்வத்தைக் காட்டிலும் காலத்திற்கே அதிக சக்தியுண்டென்பது நிச்சயம். இல்லாவிட்டால் இவ்வீத காரியங்கள் நடக்குமோ? என் தமயன் படுத்த படுக்கை இதுவே. தூங்கும்பொழுது அதிக சிரமத்தால் அங்குமிங்கும் புரண்ட அடையாளங்கள் இதோ காணப்படுகின்றன. அவ்விடங்களில்
- 45 தர்ப்பைப் புல்லுகள் கடினமான தரையில் அழுத்தியிருக்கின்றன. வழிவந்த சிரமத்தால் ஆபரணங்களைக் கழற்றாமலேயே வீதை படுத்தாளென்று தோன்றுகிறது. அவைகளிலிருந்து தெறின தங்கப் பொடிகளைப் பாருங்கள். இங்கே வீதை மேல்வஸ்திரத்தை விரித்துப் போட்டதாகத் தெரிகிறது. இங்கே பட்டு தூங்கு தர்ப்பைகளில் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதைப் பாருங்கள். பதிவிரதைக்குத் தள் பர்த்தா படுக்கும் படுக்கையே வெகு ஸுகமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். வெகு செல்வமாக வளர்க்கப்பட்டவன்;
- 50 குழந்தை; கஷ்டத்தை அறியாதவன்; மஹாராஜாவின் பெண்; அப்படிப்பட்டவன் இந்த ஸாதாரணமான படுக்கையில் படுத்தும் ஸுகமாகத் தூங்கியிருக்கிறான். என்ன ஆச்சரியம்! ஐயோ! என்னைப்போன்ற இரக்கமற்ற பாவி யாராவது உண்டா? ராமனும் வீதையும் இவ்வீதமான படுக்கைகளில் அநாதைகளைப்போல் படுக்க வேந்தது என்னால் அல்லவா? ஸார்வபௌம சக்கரவர்த்தியின் குலத்தில் பிறந்தவர். வேகத்தில் எல்லோராலும் கொண்டாடப்பட்டவர். வேகத்தில் எல்லோருக்கும் பிரியமானவர்; கருநெய்தல் புஷ்பங்களைப்போல் கறுத்துச் சிவந்த நேத்திரங்களுடையவர்; அழகில் மன்மதனை ஐயீத்தவர்; ஸுகமாகவே வளர்ந்தவர்; கனவிலும் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கத் தகாதவர்; விசாலமான ராஜ்யத்தையும் ஸகல போகபோக்யங்களையும் விட்டு இந்தக் காட்டிற்கு வந்து
- 70 வெறுத்தரையில் படுக்கும்படி நேர்ந்ததல்லவா?

"லக்ஷ்மணனுடைய பாக்கியத்தை வர்ணிக்கவும் முடியுமா? இவ்வீதமான ஸங்கடங்கள் நேர்ந்த காலத்தில் ராமனுக்கும் வீதைக்கும் எல்லாப் பணிவிடைகளையும் செய்துகொண்டு, ஸமீபத்திலிருக்கும் பாக்யம் யாருக்குக் கிடைக்கும்? அதிருக்கட்டும், தன்னை அழைக்க

காமலிருக்கும்பொழுதே தானாக ராமனுடன் காட்டிற்குப்போய், அவர் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களைத் தானும் அனுபவிக்கத் துணிந்த ஜானகி என்ன புண்ணியம் செய்தாளோ!

"அந்த மஹாத்மா இல்லாமல் புருஷார்த்தங்களை அடைவோமென்று நான் நம்பவில்லை. தசரதரும் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போய் விட்டார். இந்த முக்கியமான புருஷர்களில்லாமல் வேகமே குன்றிய மாகத் தோன்றுகிறது. ராமன் காட்டிலிருந்தாலும் அவருடைய புதுபலத்தால் இந்த ராஜ்யம் காப்பாற்றப்பட்டுவருகிறது. எந்த அரசனாவது இந்த ராஜ்யத்தை நாதனில்லாத நிலைமையில் தான் அடையவேண்டுமென்று கனவிலாவது ஆசைப்படுகிறானா, பாருங்கள்? கோட்டைச் சுவர்கள் பிராகாரங்கள் முதலிய அணிகளில்லை, யானைப் பாக்களும் குதிரைக்காரர்களும் ராமனை விட்டுப்பிரிந்த துக்கத்தால் சோர்ந்து அவைகளைக் கட்டவில்லை. அவை அங்கு மிங்கும் அலைகின்றன. கோட்டை வாசற்கதவுகள் திறந்தே இருக்கின்றன. சத்துருவைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய ஸாதனங்கள் ஒன்றுமில்லை. ஸைன்பங்கள் உதலாஹமற்று நகரத்தைக் காக்கும் ரூபகமே இல்லாமல் கிடக்கின்றன. நகரத்திற்கு வெளியிலும் காவலாளர்கள் ஒருவருமில்லை. இப்படிப்பட்ட கஷ்டமான நிலைமையிலும் விஷம் கலந்த பக்ஷணங்களை கண்டு ஒதுங்குவதுபோல் சத்துருக்கள் அயோத்யைக்கு ஸமீபத்தில் வர நடுங்குகிறார்கள்.

இன்று முதல் நானும் மான்தோல் மரவுளி சடை முதலியவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு, பழங்கனையும் கிழங்குகளையும் தின்று கொண்டு வெறுத்தரையில் படுப்பேன். இவ்வளவு அனர்த்தமும் என்னாலேயே வந்தபடியால் அந்த பாபத்தைப் போக்க நான் செய்யும் பிராயச்சித்தம் இதுவே. தசரதருடைய பிரதிக்கை வீனாக வேண்டாம். ராமனுக்குப் பதிலாக நானே காட்டில் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் இருக்கிறேன். எனக்குப் பதிலாக அவர் அயோத்யையை ஆளட்டும். தசரதருடைய புத்திரர்களில் அவருடைய பிரதிக்கையை யாராவது சிற்றவேற்றினால் போதுமல்லவா? ராமன் செய்தாலென்ன, அவருக்காக நான் செய்தாலென்ன? ராமனுக்காக நான் காட்டிலிருக்கும்பொழுது சற்றுக்கூன் ஏன்னோடிருப்பான். லக்ஷ்மணன் அயோத்யையில் ராமனுக்குக் கைங்கரியம் செய்வான். பிராய்மணர்கள் ராமனை அயோத்யையில் அரசனாக அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். தேவதைகளே! இந்தப் பிரார்த்தனையை எப்படியாவது நீங்கள் சிற்றவேற்றி வைக்க வேண்டும். நான் ராமனை ஸரஸ்வதாங்கமாக அடிபணிந்து பலவிதமாக வேண்டுகிறேன். அப்படியும் ஒப்புக்கொள்ளாமல் காட்டிலேயே இருந்தால் நானும் அவருடன் இருந்துவிடுகிறேன். நான் அவருடன் பிறந்தவன்; அவருக்குச் சிஷ்யன்; அவருடைய

115

அடிமை; என்னை வேண்டாமென்று தள்ளிவிடுவாரா பார்ப்போம்”
என்றான்.

ப்ரஸாதீயமான: பரிரஸா மயா ஸ்வயம்
புஹுப்ரகாரம் யஜி நாகிபதஸ்யதே |
ததோநுவதஸ்யாமி ரிராய ராக்வம்
வதே வஸை நாரஹதி மாமுபேகிதம் | (30)

ஸர்க்கம் 89

பரதன் கங்கையைத் தாண்டியது

வ்யுஷ்ய ராதிரிம் து ததரவ கங்காகவே ஸ ராக்வ: |
புரத: கால்யமுத்தாய ஸந்ருக்ந மிதம்புரஸீத் | (1)

5

அந்த ராத்திரி கங்கைக்கரையில் பரதன் தங்கினான். காலை யில் விடியும் முன்னே எழுந்து பக்கத்தில் படுத்திருக்கும் சத்ருக்களைப் பார்த்து, “குழந்தாய்! இன்னும் தூக்கமா, எழுந்திரு. குறையைச் சீக்கிரத்தில் அழைத்து வா. நமது ஸைன்யம் கங்கையைத் தாண்ட வேண்டும்” என்றான். சத்ருக்கள் “அண்ணா! நாங்கள் எந்த மஹானுபாவனைப்பற்றித் தியானம் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்களோ அவரையே நானும் தியானம் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். தூங்க வில்லை” என்றான். ராஜகுமாரர்கள் இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் குறையன் அங்கே வந்து வணங்கி. “ஸ்வாமி! கங்கைக்கரையில் ராத்திரி ஸுகமாகப் படுத்துத் தூங்கினீர்களா? தாங்களும் ஸைன்யமும் கேட்குமா?” என்று விசாரித்தான். இப்படி வெகு விசுவாசத் துடன் சொன்ன குறையைப் பார்த்து, ராம பக்தர்களில் சிறந்த பரதன், “உன் ஆதரவால் நானும் ஸைன்யமும் ராத்திரியில் ஸுகமாக வசித்தோம். இப்பொழுது நாங்கள் கங்கையைத் தாண்ட வேண்டும். அதற்கும் நீயும் உன் வேலைக்காரர்களும் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்” என்றான்.

10

15

20

25

உடனே குறையன் தன் நகரத்திற்குப் போய், பந்துக்களை எழுப்பி “விழித்துக்கொள்ளுங்கள்; சீக்கிரமாக எழுந்து படகுகளை இழுத்து வாரங்கள்; மஹாராஜாவின் ஸைன்யம் கங்கையைத் தாண்ட வேண்டும்.” என்றான். அவர்கள் அப்படியே அதிசீக்கிரத்தில் ஸ்ந்தாறு படகுகளை கொண்டுவந்தார்கள். அவை சிறியவை. வேறுபல படகுகளுண்டு: ஸ்வஸ்திக வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தபடியால் அவைகளுக்கு ஸ்வஸ்திகமென்று பெயர். இரண்டு படகுகளைச் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டவை அவை. நான்கு மூலைகளிலும் பெரிய மணிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் கொடிகளால் விளங்கிக்கொண்டுமிருந்தன மரப்பலகைகளால் வைக்கப்பட்ட சுவர்களில் அங்கங்கே ஜன்னல்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

ருந்தன. ஆகையால் பெருங்காற்று மழை முதலியவைகளின் உபத்திரவதில்லாமல் ஸுகமாக எவ்வளவு காற்று வேண்டுமோ அவ்வளவே அடிக்கும். மஹாராஜர் ஏறத்தகுந்தவையானதால் இரும்பு ஆணிகளும் பட்டங்களும் அடிக்கப்பட்டிருக்கும். அவைகளில் ஸ்வஸ்திகமென்ற மேன்மை வாய்ந்த ஒரு படகைப் பரதனும் அவனைச் சேர்த்தவர்களும் ஏறுவதற்காகக் குறையன் வித்தம்செய்து கொண்டு வந்தான். அதன் தரையில் வேண்மையான கம்பளம் விரிக்கப்பட்டிருந்தது. சலங்கைகள் கட்டப்பட்டு வெகு மதுரமாக ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது.

30

35

அதில் பரதனும் சத்ருக்களும் கௌஸல்யை ஸுகிதரை முதலிய ராஜஸுதீகளும் ஏறினர். அவர்களுக்கு முன்னே புரோஹிதர்களும் மற்ற பிராமணர்களும் ஏறினர். அதற்குப் பிறகு வண்டிகளும் கடைகளிலிருக்கும் ஸாமான்களும் படகுகளில் ஏற்றப்பட்டன. ஸைன்யங்கள் இறங்கியிருந்த இடத்தை விட்டுப் போகும்பொழுது, தங்களுக்கு வேண்டியவற்றை அங்கீகரிக்கா நெருப்பு வைத்துக் கொளுத்திவிட்டுப் போவது வழக்கம். கங்கையில் ஓடத்துறைகளில் ஸைன்யங்கள் நான் நானென்று முத்திக் கொண்டு ஒருவிராடொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஸாமான்களைப் படகுகளில் ஏற்றும்பொழுது ‘இது என் பெட்டி, இது என் படுக்கை, இது என் மூட்டை, இது என் பாத் திரம்’ என்று எல்லோரும் கூச்சலிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்தச் சத்தம் ஆகாயத்தை அளாவிற்று. அந்தப் படகுகளில் காற்றுத் தாக்குவதற்காகப் பாய்கள் விரிக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகளில் ஸைன்யங்கள் ஏறினவுடன் குறையுடைய வேலைக்காரர்கள் அவைகளை வெகு வேகமாக நடத்திக்கொண்டு போனார்கள். சில படகுகளில் ஸ்திரீகள் ஏறிக்கொண்டிருந்தார்கள். சில படகுகளில் குதிரைகள் ஏறியிருந்தன. சில படகுகளில் வாணசங்கரும் விஹியுயர்ந்த எருதுகளும் ஏற்றப்பட்டிருந்தன. கங்கையின் அக்கரையில் ஜனங்களையும் ஸாமான்களையும் இறக்கிவிட்டுத் திரும்பிவரும் பொழுது ஓடக்காரர்கள் பாரமில்லாமல் லேசாயிருந்த அந்தப் படகுகளை ஜலத்தில் பல விசித்திரமான வகைகளில் செலுத்திக் காட்டித் திரும்பினார்கள். அம்பாரி வைத்த யானைகள் துவஜங்களுடன் நீரைக் கடத்துசென்றபொழுது இடம்விட்டு நடந்துசெல்லும் மலைகம்போல் காணப்பட்டன. சிலர் தெப்பங்களாலும், சிலர் குறையிய வாயுள்ள குடங்களாலும், சிலர் ஸாதாரணமான ஓடங்க ளாலும், சிலர் நீந்துவதாலும் அந்த நதியைத் தாண்டினார்கள்.

40

45

50

55

60

65

இப்படி அந்த மஹா ஸைன்யம் முழுவதும் அதி சீக்கிரமாகக் கங்கையைத் தாண்டி, மைத்திரமென்ற முகூர்த்தத்தில் பிரயாக வனத்தை நோக்கிச் சென்றது. பிறகு பரதன் ராஜரீதியை நன்றாக அறிந்ததாலும், ஜனங்களை ரக்ஷிப்பதில் மிகுந்த கவல்கொண்டிருந்ததாலும், தான் மிகவும் களைத்திருந்தும் ஸைன்யத்திற்குள் சென்று

70 அங்குள்ள எல்லோரையும். "உங்களுக்கு இன்று மிகுந்த சிரமம் நேர்ந்தது" என்று ஒவ்வொருவருக்கும் உபசார வார்த்தைகளைச் சொல்லி, அவர்களை ஸௌக்கியமான இடத்தில் தங்கும்படி செய்வித்து, பிறகு வயதாலும் ஞானத்தாலும் தவத்தாலும் முதிர்ந்த பரத்வாஜ மஹரிஷியைத் தரிசிக்க உத்தேசித்து, வளிஷ்டர் முதலிய மஹரிஷிகளையும் புரோஹிதர்களையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு கால் நடைபாகப் புறப்பட்டான். ஸகல வேதார்த்தங்களையும் அறிந்த வரும் மஹாஞானியும் தேவதைகளுக்குப் புரோஹிதருமான அந்த பிராம்மண சிரேஷ்டரின் ஆசிரமத்திற்கு வந்து, அதைச் சுற்றி யிருந்த ஒரு பெரிய வணத்தையும் அதன் மரச்சோலைகளையும் அவைகளின் நடுவில் ஒரு பர்ணசாலையையும் கண்டார்கள்.

ஸப்ரஹ்மணஸ்யாஸ்ரம மப்யுபேதய
மஹாத்மநோ தேவ புரோஹிதஸ்ய |
தீர்ப்ப ரம்போடஜ வ்ருஷ ஷண்டம்
மஹத்வநம் விப்ர வரஸ்ய ரம்பயம் || (23)

ஸர்க்கம் 90

பரதன் பரத்வாஜரைத் தரிசித்தது

புரத்வாஜாஸ்ரமம் திருஷ்ட்வா க்ரோஸாதேவ நரஃஷப: |
புவம் ஸர்வமவஸ்தாப்ய ஜகாம ஸஹ மந்திரிபி: || (1)

ஒரு குரோச தூரத்திலேயே பரத்வாஜருடைய ஆசிரமத்தைப் பார்த்துப் பரதன் தன் ஸஸன்யத்தை நிறுத்தி, ஆயுதங்களையும் ஆபரணங்களையும் சட்டையையும் தலைப்பாகையையும் கழற்றி வைத்துவிட்டு, உத்தரீயத்துடன் வளிஷ்டரை முன்னிட்டுக் கொண்டு மந்திரிகள் பின்தொடரக் கால் நடைபாகப் போனான். பார்த்தும் தூரத்தில் வந்தவுடன் மந்திரிகளை நிறுத்திவிட்டு, ரகுவம்சத்து ராஜாக்களின் ஆசாரத்தை நன்றாக அறிந்தவராகையால் வளிஷ்டரை முன்னிட்டுக்கொண்டு போனான். மஹாதபஸ்வி யான பரத்வாஜர் வளிஷ்டரைப் பார்த்தவுடன் சிக்ரமாக எழுந்து "சிஷ்யர்களை! அர்க்கியம் கொண்டுவருங்கள்" என்று ஆக்ரோசித்தார். வளிஷ்டரும் பரத்வாஜரும் ஒரே வயதுள்ளவர்கள்; ஆகையால் ஒருவருக்கொருவர் நமஸ்காரம் செய்யாமல் உபசரித்தார்கள். பரதன் பரத்வாஜரை பிரதலிண நமஸ்காரம் செய்தான். வளிஷ்டருடன் வந்ததால் இஷ்வாகு வம்சத்து ராஜகுமாரனென்றும் தசரதபுத்திரனென்றும் அறிந்தார் கிரமப்படி அர்க்கியம் பாத்யம் பழங்கள் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்வித்துப் பிறகு, அயோத்யையிலுள்ள ஜனங்களும் ஸஸன்யங்களும் பொக்கிஷமும் மித்திரர்களும் மந்திரிகளும் க்ஷேமமா என்று விசாரித்தார். தசரதர் மரணமடைந்தது அவருக்குத் தெரியுமாயினால் அவரைப்பற்றிப் பேசவே இல்லை, பிறகு வளிஷ்டரும் பரதனும், "தங்களுடைய தேகம் ஸௌக்கியமாயிருக்க

விததா? அன்களும் சிஷ்யர்களும் ஆசிரம மிருகங்களும் பகலிகளும் மரங்களும் க்ஷேமமா?" என்று விசாரித்தார். பரத்வாஜர் 'அப்படியே' என்று மறுமொழி சொல்லி, தனக்கு ராமனிடத்திலுள்ள பிரியத்தால் பரதனைப் பார்த்து, "ஈ இப்பொழுது அயோத்யையில் ஆண்டு கொண்டிருக்கவேண்டியவன். அதைவிட்டு இங்கே வந்ததைப் பார்த்தால் உன்னிடத்தில் ஸந்தேகமுண்டாகிறது. கௌஸல்யை எல்லா லோகங்களுக்கும் ஆணந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனும் மஹா பராக்கிரமசாலியுமான ஒரு புத்திரனைப் பெற்றான். தசரதர் ஒரு பெண்ணின் வார்த்தையைக் கேட்டு அவளைப் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் காட்டில் வளிக்கவேண்டுமென்று கட்டளைவிட்டார். அப்படியே அவன் தன் தம்பியுடனும் பத்தினியுடனும் வணத்திற்குப் போனான். நியாயமாக ராமனுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யத்தை யாதொரு இடையூறும் இல்லாமல் அனுபவிக்க உத்தேசித்து, ஒரு பாபத்தையும் செய்யாத ராமனுக்கு ஏதாவது கெடுதி செய்ய நினைத்து இங்கே வந்தாயா?" என்று கேட்டார். 25

உடனே பரதன் கண்ணீர் பெருக வார்த்தை குளற "ஆஹா, கெட்டேன். மூன்று காலங்களையுமறிந்த தாங்களும் இப்படி என்னைப்பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தால் எனக்குக் கதி என்ன? என்னால் எவர்க்கும் யாதொரு கெடுதியும் நேராது. தாங்கள் என்னைப் பற்றி இப்படிச் சொல்லவேண்டாமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். 'ஈ செய்தாலென்ன, உன் தாய் செய்தாலென்ன?' என்றால் நானில்லாத ஸமயத்தில் என் தாய் சொன்ன வார்த்தைகளை என் அபிப்பிராயமென்று எண்ணவேண்டாம். எனக்கு அவைகளால் கொஞ்சமும் ஸந்தோஷமில்லை. நான் அவைகளை ஒப்புக்கொள்ளவுமில்லை. புருஷோத்தமனான ராமனை நல்ல வார்த்தைசொல்லி பிரார்த்தித்து அயோத்யைக்குத் திரும்பி அழைத்துப்போகவும், எப்பொழுதும் அவருக்குப் பாதலேவை செய்துகொண்டிருக்கவும் தீர்ச்சித்து இங்கே வந்திருக்கிறேன். தாங்கள் என்னிடத்தில் தயவுசெய்து ராமசந்திர மஹாராஜர் இப்பொழுது எங்கே வளிக்கிறார் என்று தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றான். 40

அப்பொழுது வளிஷ்டர் முதலியவர்களும், "பரதனிடத்தில் கிருபை செய்யவேண்டும்" என்று பலவிதமாகப் பிரார்த்தித்த பிறகு பரத்வாஜர் திருப்பியடைத்து, பரதனைப் பார்த்து, "பெரியோர்களின் ஆசாரத்தை அனுஸரிப்பதும் இந்திரியங்களை அடக்கி ராஜ்யபோகங்களில் பற்றில்லாமலிருப்பதும், ஸாதுக்களின் ஆக்களுப்படி நடப்பதும் ரகுவம்சத்தில் பிறந்த உனக்குத் தகுந்ததே. உன் ஸ்வபாவமும் எண்ணமும் எனக்கு யோக்பலத்தால் நன்றாகத் தெரியும். ஆனாலும் உனக்கு ராமனிடத்திலுள்ள பத்தியை உறுதிப்படுத்தவும் ராமனிடத்தில் ஈ வைத்திருக்கும் விசுவாஸத்தால் உண்டான கீர்த்தியை அதிகப்படுத்தவும் உன்னை இப்படிக்கேட்டேன். ராமன் ஸீதைபோடும் ஸக்ஷ்மனானேடும் இதற்கு ஸமீபத்திலுள்ள 45 50 55 60

65 சித்திரகூட மலையில் வளிக்கிறார். நாளை அங்கே போகலாம். இன்று நீயும் உன் மந்திரிகளும் இங்கே தங்கி இருங்கள். கேட்பவர்களுக்கு இல்லியென்று சொல்லாமல் கொடுக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவனே! என் இஷ்டத்தைப் பூர்ந்திசெய்" என்றார்.

பரதன், "அப்படியே செய்கிறேன்" என்று தானும் ஸைன்யங்களும் பரிவாரங்களும் அந்த ஆசிரமத்தில் தங்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தான்.

ததஸ்ததே'த்யேவ முதார தர்ஸந :

ப்ரதீதருபோ ப்ரதோப்ரவீத் வச : |

சகார பு'த்தி'ம் ச ததா ததாரஸரமே

நிஸாநிவானாய நராதி'பா'தமஜு : |

(24)

ஸர்க்கம் 91

பரத்வாஜர் ிசய்த விருந்ஹ

க்ருத பு'த்தி'ம் நிவானாய ததரவ ஸ முநிஸ்ததா' |

ப்ரதம் கைகயிபுத்ர மாதித்யேத ந்யமந்த்ரயத் |

(1)

5 பரதன் அந்த ஆசிரமத்தில் தங்கியிருக்க ஒப்புக்கொண்ட பிறகு பரத்வாஜர், "குழந்தாய்! நீயும் உன்னைச் சேர்ந்தவர்களும் இங்கேயே போஜனம் செய்யவேண்டும்" என்றார். பரதன் "ஸ்வாமி! இங்கே கிடைக்கும் பதார்த்தங்களால் தாங்கள் எனக்குச் செய்த அக்கீர்யம் பரத்தீயம் ஆசமனீயம் முதலிய அநிதிபூகையால் போஜனம் செய்ததுபோல் மிருக திருப்தியடைந்தேன்" என்றான். பரத்வாஜர் "அப்படியா! காட்டில் வளர்க்கும் ஒரு ரிஷி இதைக்காட்டிலும் நமக்கென்ன செய்யமுடியும்? இவரை சிரமப்படுத்துவது சியாயமல்ல என்றல்லவா நம்மை வினைக்கிறார். நமது மஹிமை தெரியாதவன்" என்று சிரித்துக்கொண்டு "நீ என்னிடத்தில் விசேஷ பக்தி வைத்திருக்கிறாயென்றும் நான் செய்யும் உபசாரத்தால் ஸந்தோஷப்படுவாயென்றும் தெரியும். உனக்கும் உன் பரிவாரங்களுக்கும் விருந்து செய்ய விரும்புகிறேன். நான் பிரீதியுடன் செய்வதை நீ ஸந்தோஷமாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். உன் ஸைன்யங்களை இங்கே அழைத்துவராமல் நீ மாத்திரம் இங்கே வந்த காரணமென்ன?" என்றார். பரதன், "அரசனாவது ராஜகுமாரனாவது பரிவாரங்களோடும் ஸைன்யங்களோடும் மஹரிஷிகள் வளர்க்கும் ஆசிரமங்களுக்கு ஸமீபத்தில் போகக்கூடாது. அவர்களுடைய கர்மானுஷ்டானங்களுக்குத் தடையாகும். ஆகையால் தாங்கள் கோபிப்பீர்களென்று பயந்து நான் மாத்திரம் வந்தேன். மதயானைகளும் குதிரைகளும் சதங்களும் காலாட்களும் பரிவாரங்களும் கணக்கின்றி வெகு தூரம் பரவிவருகிறார்கள். அவர்களால் ஆசிரமங்களுக்கும் நீர்த்துறைகளுக்கும் பா'ண சா'கிகளுக்கும் புண்ணிய ஸ்தலங்களுக்கும்

மிருகங்களுக்கும் பகலிகளுக்கும் ஹிம்ஸையுண்டாகும். ஆகையால் அவர்களைத் தூரத்திலேயே நிறுத்திவிட்டேன்." என்று தெரிவித்தான். பரத்வாஜர், "நீ அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டாம். அவர்கள் யாவரையும் இங்கே அழைத்துவா" என்று கட்டளை யிட்டார். பரதன் மந்திரிகளை அழைத்து பரிவாரங்களையும் ஸைன்யங்களையும் ஆசிரமத்திற்கு ஸமீபத்தில் தருவித்தான்.

30 அதற்குள் பரத்வாஜ மஹரிஷி, தேவதைகள் வளர்க்கும் ஸ்தலமான அக்ஷிஹோத்ரசாலைக்குப் போய் மூன்றுதரம் ஆசமனம் செய்து இரண்டுதரம் வாயைத் துடைத்துக்கொண்டு, தலைகண் மூக்கு காது ஹிருதயம் முதலிய அங்கங்களை ஒரு தடவை தொட்டு, பரதனுக்கு விருந்துசெய்ய விசுவகர்மாவை அழைத்தார். "தேவதைகளுக்குச் சில்பியான விசுவகர்மாவையும் அஸுரர்களுக்குச் சில்பியான மயனீயும் அழைக்கிறேன். பரதனுக்கும் அவனுடன் வந்திருக்கும் ஸைன்யத்திற்கும் என் இஷ்டப்படி விருந்து செய்ய விரும்புகிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள். அன்னபானங்களை சஷிப்பதற்காக இந்திரன் யமன் வருணன் குபேரனென்ற லோகபாலர்களையும் அக்ஷிமுதலிய தேவர்களையும் அழைக்கிறேன். பரதனுக்கு அநிதிபூகைய செய்ய விரும்புகிறேன். நீங்கள் வந்திருந்து அதை நடப்பிக்கவேண்டும். மூன்று லோகங்களிலும் கிழக்கே ஓடும் நதிகளுக்கும் மேற்கே ஓடும் நதிகளுக்கும் தேவதைகள் இங்கே வரட்டும். அவைகளில் சிலவற்றில் மென்றேய மென்ற பானம் ஓட்டும். சிலவற்றில் ஸுரா என்ற பானம் ஓட்டும். சிலவற்றில் கரும்பின் ரஸத்தைப்போல் குடியுள்ள குளிர்ந்த ஜலம் ஓட்டும். ஹாணா, ஹூஹூ, விச்வாவஸு முதலிய தேவகந்தர்வர்களையும், தேவ ஜாதியில் பிறந்த அப்ஸரஸ்களையும், கந்தர்வ ஜாதியில் பிறந்த அப்ஸரஸ்களையும், கிருதாசி, விச்வாசி, மிச்ரகேசி, அலம்புஸா, நாகதந்தா, நேமமா, மநேஹந்தர் பர்வதத்தின் குகையில் மயனுட்கட்டப்பட்ட கிருஹத்தில் வளர்க்கும் ஸ்வயம்பிரபா என்ற அப்ஸரஸ்களையும் அழைக்கிறேன். இந்திரனுக்கு ஊழியம் செய்யும் சம்பை ஊர்வசி மேனகை முதலியவர்களையும், பிரஹ்மலோகத்திலிருக்கும் அப்ஸரஸ்களையும், இவர்களுக்கு ஸந்தீதத்தை உபதேசிக்கும் தும்புகுவையும், பாட்டு ஆட்டம் முதலியவற்றின் ஸாதனங்களுடன் வரும்படி அழைக்கிறேன். உத்தராகுரு தேசத்திலுள்ள சைத்ராதமென்ற வனம், தேவதைகளுக்குத் தகுந்த வஸ்திரங்களும் ஆபரணங்களும் இலைகளாக, தேவஸந்தீகனே பழங்களாக ரூபமெடுத்து இங்கே வரும்படி வடக்கு திக்பாலகனுக்குபேரனை அழைக்கிறேன். அறுகவைப்பதார்த்தங்களுடன் நேர்த்தியான அன்னத்தையும் மரங்களிலிருந்து புதிதாக உதிர்ந்த விசித்திரமான மாலைகளையும் பலவிதீ பானங்களையும் மார்ஸங்களையும் ஒஷதிகளுக்கு ராஜாவான சந்திரன் ஏராளமாக விந்தம் செய்யட்டும்" என்று, அளவற்ற யோகமஹிமையும் ஞானமும் தேஜஸும்

65 வாழ்ந்த பரத்வாஜர், மேற்சொன்ன தேவதைகளை அழைக்கும் மந்திரங்களை தருந்த ஸ்வரங்களுக்கும் பிரயோகங்களோடும் ஐபீத்தார்.

இப்படிக்க கைகூப்பிக் கிழக்குமுகமாக நின்று மனத்தால் நீண்டதவுடன் ஸகல தேவதைகளும் தனித்தனியாக வந்தார்கள். சந்தன மரங்களுக்கு உட்பத்தில்தானமான மலயம் தர்தாரம் என்ற

70 மலைகளிலுள்ள வாஸஸையைக் கவர்ந்து ஸுகமாக குவித்த காற்று அங்கே விசியது. அது தேகத்திலுள்ள வெப்பத்தையும் விபர்வை பையையும் தாபத்தையும் போக்கி ஸுகத்தைக் கொடுத்தது. இவ்வ

75 வேகத்திலிருந்து புஷ்பமாரி பெய்தது. தேவதுர்துபி பூரீய வாத்தியங்கள் நான்கு திக்குகளிலும் முழங்கின. தேவகந்தர்வீதகர் பாடினார்கள். வீணை முதலிய வாத்தியங்களை வாசித்தார்கள். அப்ஸரஸ்கள் ஆடினார்கள். சுருதிக்கும் லயத்திற்கும் ஒத்திருக்கும்

அந்த காணம் மூன்று வேகங்களிலுமுள்ள பிராணிகளின் செவிக்கு இன்னதெனச் சொல்லமுடியாத ஆணந்தத்தைக் கொடுத்தது. அந்தச் சப்தம் ஒய்ந்தவுடன், பரதனுடைய ஸைன்யங்கள் விச்வ

80 கர்மாவின் அயூர்வ சக்தியைக் கண்டார்கள். ஐந்து யோஜனை தூரம் வகரையில் பூமி மேடு பள்ளமில்லாமல் ஸமமாகச் செய்யப்பட்டு, இந்திரமீலம் வைரீயம் முதலிய சத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டது போல் மிருதுவான இளம் புற்களால் மூடப்பட்டிருந்தது. அங்கே

85 பில்வம் பலா மா நெல்லி முதலிய மரங்களும் தோன்றின. உத்தர குருதேசத்திலிருந்து தேவதைகள் அனுபவிக்கத்தகுந்த பதார்த்தங்களுடன் சைத்ரரதமென்ற வனம் வந்தது. கரையில் அழகான மரங்களுடன் நதிகள் வந்தன. நான்கு பக்கத்திலும் தாழ்வாரம் போட்டு

90 நடுவில் திறந்த இடமுள்ள வீடுகளும் யானை குதிரைகளைக் கட்டு மிடங்களும், ஸகல அலங்காரங்களுமுள்ள உப்பரிக்கைகளும் வீடுகளும் அரண்மனைகளும் வெளுத்த மேடங்களைப்போல் ராஜ இருடைமும் உண்டாயின. அது தோரணங்களாலும் நேர்த்தியான மாலை

களாலும் திவ்யமான பரிமளங்களாலும் படுக்கைகள் கட்டில்கள் ஆணைங்கள் சிரேஷ்டமான விரிப்புகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. உத்தமமான வஸ்திரங்களும் அன்னபானங்களும் பஷணங்களும் பலவித ரஸங்களும் விசித்திரமான பதார்த்தங்களும்

95 ஶித்தமாயிருந்தன.

விஷயற்ற சத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த கிருஹத்தில் மஹாவிஷயின் அனுமதியால் பரதன் பிரவேசித்தான். மந்திரிகளும் புரோஹிதர்களும் பரிவாரங்களும் அவருடன் போய் அங்குள்ள அப்புதமான காஷிகளைக் கண்டு திகைத்து சின்றுர்கள்.

100 ஓரிடத்தில் இந்திரனுடைய ஆஸனம் போன்ற ஒரு திவ்ய ஶிம்ஹாஸனம் போடப்பட்டு அதன் பக்கத்தில் வெண்குண்டையும் சாமரங்களும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ராமமூர்த்தி அதில் வீற்றிருப்பதைப்போல் பரதன் நீண்டது மந்திரிகளுடன் கைகூப்பி நமஸ்கரித்துப்

105 பிரதக்ஷினம் செய்தான். மனத்தால் ராமனை ஸகல உபசாரங்களால்

லும் பூஜித்து நமஸ்கரித்து, தான் அவருக்கு அடிமை என்று காட்டுவதற்காக சாமரத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு பக்கத்தில் மந்திரிகளுக்காகப் போடப்பட்டிருந்த ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்தான்.

புரோஹிதர்களும் மந்திரிகளும் அதிகாரத்திற்கும் யோக்க்யதைக்கும் தகுந்த ஆஸனங்களில் உட்கார்ந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பின்

110 ஸேனாபதியும் அவருக்குப் பின் தனகர்த்தர்களும் உட்கார்ந்தார்கள். பாயஸம் நிறைந்த நதிகள் பிறகு பரத்வாஜனுடைய கட்டளையால் புரதனுக்கு ஸமிபத்தில் பெருகத்தொடங்கின. கரைகளில் நர்சாந்து பூசப்பட்ட விசித்திரமான வீடுகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

பிறகு பிரஹ்மாவால் அனுப்பப்பட்ட இருபதாயிரம் அப்ஸரஸ்கள் திவ்ய அலங்காரங்களுடன் அங்கே தோன்றினார்கள். தங்கம் முத்து பவழம் ரத்தினம் முதலியவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இருபதாயிரம் அப்ஸரஸ்கள் குபேரனால் அனுப்பப்பட்டு அங்கே

120 வந்தார்கள். இந்தக் கந்தர்வலோகத்து அப்ஸரஸ்களின் வசத்தில் ஒருவன் அகப்பட்டால் பைத்தியம் பிடித்தவனைப்போல் ஆவா நென்று வேதம் சொல்லுமென்று. இந்திரனுடைய நந்தவனமென்ற தோட்டத்திலிருக்கும் இருபதாயிரம் அப்ஸரஸ்கள் வந்தார்கள்.

நாரதர் தும்புகு கோபனென்ற மஹா தேஜஸ்விகளான கந்தர்வ ராஜாக்கள் வந்தார்கள். அவம்புஸா மிச்சரகேசி புண்டரீகா வாமனா முதலிய அப்ஸரஸ்கள் பரத்வாஜனுடைய உத்தரவால் பரதனுக்கு

125 கெதிரில் ஆடினார்கள். தேவலோகத்திலும் சைத்ரரதமென்ற வனத்திலுமுள்ள ஸகல பதார்த்தங்களும் பரத்வாஜனுடைய மஹிமை யால் பிரயாகையில் வந்து தோன்றின. பில்வமரங்கள் மிருதங்கம் வாசித்தன; தாவி மரங்கள் தாளம் போட்டன; அரசமரங்கள்

130 ஆடின; ஸரளம் மஞ்சாடி பனை புங்கை என்ற மரங்கள் கனரகனாயும் குள்ளர்களாயும் ரூபமெடுத்தன. சிம்சபா நெல்லி நாவல் முதலிய காட்டு மரங்களும் ஐாதி மல்லிகை முதலிய காட்டுக் கொடியளும் பெண்களின் ரூபமெடுத்து, "இஷ்டப்படி எங்களை அனுபவி யுங்கள். மதுபானத்தில் பிரியமுள்ளவர்களே! இந்தத் திவ்யமான

135 பானங்களைக் குடியுங்கள். பரியால் வருந்துகிறவர்களே! இந்தப் பாயஸத்தையும் சுத்தமான மாம்ஸத்தையும் புஜியுங்கள்" என்றன.

ஒவ்வொரு புருஷனையும் ஏழெட்டுப் பெண்கள் கைப்பற்றித் தைலங்களைத் தேய்த்து நதிகளில் நீராட்டிக் திவ்யமான வஸ்திரா பரணங்களால் அலங்கரித்துக் கால்களைப் பிடித்துவிட்டு தனிமையில்

140 ஸுரா முதலிய பானங்களைக் குடிக்கச் செய்தார்கள். வரஹனங்களை ரகழிப்பதற்காக ரீஷியால் ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள், யானைகளையும் குதிரைகளையும் எருதுகளையும் ஓட்டகங்களையும் கோவேறு கழுதைகளையும், கரும்பு, தேன்கலந்த போரிமுதலிய அவைகளுக்குப்

145 பிரியமான பதார்த்தங்களால் வேண்டியவரையில் திருப்திசெய்தார்கள். பரதனுடன் வந்த யானைக்காரர்களும் குதிரைக்காரர்களும் மற்றவர்களும் அளவுக்கு மிஞ்சிக் குடித்துப் புத்தியவங்கி, தங்க

ஞானைய குதிரை முதலியன போனவிடம் தெரியாமலும் அவைகளைக்
 கண்டுபிடிக்க முடியாமலும் இருந்தார்கள். உத்தமமான அன்னம்
 பானம் வஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள், பூச்சுகள், பரிமளங்கள், மாலை
 150 கள் இன்னும் அவர்களுக்குத் தேவையான பதார்த்தங்களை, பரத
 னுடைய ஸைன்யங்கள் வேண்டியவரையில் அனுபவித்து, அப்ஸரஸ்
 களால் வெகு பிரியத்துடன் உபசரிக்கப்பட்டு, இந்திரிய ஸ்வாதின
 மில்லாமல் ஆனந்தம் மேலீட்டு, "நாங்கள் அயோத்யைக்குப் போக
 மாட்டோம். தண்டலாவனத்திற்கும் செல்லப் போவதில்லை. பரத
 155 னுக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும், ராமன் ஷோமமாக
 இருக்கட்டும்" என்று காலாட்களும் யானைக்காரர்களும் குதிரைக்
 காரர்களும் தலைவர்களுக்குக் கட்டுப்பாடாமல் அங்கே நடந்த வைப
 வங்களால் தலைதெரியாமல் கூச்சலிட்டார்கள்; சிலர் இதைத் தவிர
 ஸ்வர்க்கமென்பது வேறில்லை என்றார்கள்; சிலர் காரணமில்லாமல்
 160 சிரித்துக்கொண்டே இருந்தார்கள். சிலர் பாடினார்கள்; சிலர்
 கூத்தாடினார்கள்; சிலர் மாலைகளைத் தரித்துக்கொண்டு அங்கு
 மிங்கும் ஓடினார்கள். அந்த உத்தமமான அன்னங்களையும் பானங்
 களையும் பஸ்தியங்களையும் பார்த்து மறுபடியும் அவைகளைப் பழிக்க
 வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு ஆசையுண்டாயிற்று. பரிசாரக்
 165 களும் வேலைக்காரர்களும் யுத்த வீரர்களின் பாரியைகளும் ஸைன்
 யங்களைப் பிள்தொடர்ந்தவர்களும் புதிய வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்
 கொண்டு அடங்காமகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். யானைகளும் கோவேறு
 கழுதைகளும் ஓட்டகங்களும் குதிரைகளும் விளையாடுவதற்காக
 ஸைன்யங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மிருகங்களும் பகலிகளும்
 170 எல்லையற்ற திருப்பிடிக்கப்பட்டு ரிஷியால் கொடுக்கப்பட்ட ஆறாசத்
 தைத் தவிர வேறென்றையும் விரும்பவில்லை. வெண்பு வஸ்திரமில்
 லாதவனும் பசித்தவனும் வாடினவனும் புழுதிபடிந்த தலைமயிரை
 யுடையவனும் அங்கே ஒருவனுமில்லை. எண்ணிறந்த மாலைகளால்
 அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்மையான அன்னக்குவியல்களும் பல
 175 வகை மாம்ஸங்களும் சிரேஷ்டமான வியட்ஜனங்களும் (ஊறுகாய்
 கள்) சர்க்கரையிலும் தேன்களிலும் பக்குவம் செய்யப்பட்ட
 பழங்களும் விசித்திரமாகச் சமைக்கப்பட்ட துவரை உண்டு கட்டி
 பயறு முதலிய பருப்புகளும், வாஸ்தியுள்ள அநேக ரஸங்களும்
 வைக்கப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்து எல்லோரும் ஆச்சரியமடைந்தார்
 180 கள். அந்த வனத்தின் பக்கங்களில் பாயலத்தால் நிரம்பிய பல
 கிணறுகள் இருந்தன. அங்கிருந்த பசுக்கள் வேண்டியவரை
 யில் பாலைக் கொடுத்தன. மரங்களிலிருந்து தேன் வெள்ளமாக
 ஓடிற்று.

185 ஓடைகள் மைரேயமென்ற பானத்தால் ததும்பின. கரைகளில்
 விசித்திரமாகப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட மாள் மயில் கோழி முத
 லியவற்றின் மாம்ஸங்கள் பாலைகளில் உஷ்ணமாகக் குன்றுகளைப்
 போல் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அன்ன பாத்திரங்களும் வியட்ஜன

பாத்திரங்களும் போஜன பாத்திரங்களும் தங்கத்தால் செய்யப்
 பட்டுக் கணக்கில்லாமல் கிடந்தன. கோடி கோடி ஸ்தாலிகளும்
 குடங்களும் கிண்டிகளும் தயிரால் நிறைந்திருந்தன. கடைத்து ஒரு
 190 ஞாமமானதும் விளசம்பழத்தின் வாஸ்தியோடு கூடினதுமான
 மோரில், சுக்கு திப்பிலி மிளகு ஏலக்காய் வவங்கம் தக்கோலம்
 சம்பகப்பூ சர்க்கரை இஞ்சி முதலியவைகளைக் கலந்து விசித்திரமாய்
 பக்குவம் செய்த ரணாலமென்ற பதார்த்தத்தால் பல மடுக்கள்
 நிறைந்திருந்தன. பல மடுக்கள் தயிரால் நிறைந்திருந்தன; பல
 195 மடுக்கள் பாயலத்தால் நிறைந்திருந்தன; பல மடுக்கள் கடைத்த
 மோரால் நிறைந்திருந்தன; அவைகளுக்குச் சமீபத்தில் சர்க்கரை
 கலந்த கோதுமை பயறு முதலியவைகளால் செய்யப்பட்ட அப்பங்
 கள் வியட்ஜனத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருந்தன. நெல்லிக்காய்
 வீழுதும் வாஸ்தியப்பொடிகளும் கஷாயங்களும் தைலங்களும் பெரிய
 அண்டாக்களில் வெநீரும், ஸ்நானம் செய்வதற்காக ஆறுகளின்
 துறைகளில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. பல தேய்ப்பதற்காக சுத்தமான
 குச்சிகளும், ஸ்நானம் செய்த பிறகு அலங்கரித்துக்கொள்வதற்காக
 ஸம்புடங்களில் சந்தனக் குழம்பும், பிரகாசமுள்ள கண்ணாடியும்,
 200 விலையற்ற உடுப்புகளும் பாதக் குறடுகளும் செருப்புகளும் ஜோடு
 களும் மைச்சிமிழ்களும், தலைமயிச் சீசை தாடிகளை வாருவதற்குச்
 சிப்புகளும், யுத்த வீரர்கள் அலங்காரமாய்த் தரிக்கும் ஆயுதங்களும்
 வில்லுகளும் கவசங்களும் படுக்கைகளும் ஆஸனங்களும் கணக்
 கில்லாமல் வைக்கப்பட்டிருந்தன. யானை குதிரை முதலிய மிருகங்
 210 கள் தின்னும்பொழுது தாகம் தீர்த்துக்கொள்வதற்குச் சுத்த ஜலத்
 தால் நிறைந்த பல மடுக்கள் சுலபமாக இறங்கும்படி கட்டப்
 பட்டதுறைகளுடன் காணப்பட்டன. தாமரை ஓடைகளும் செங்கழ
 நீர் ஓடைகளும் ஆகாசத்தைப்போல்தெளிவாக குசியுள்ள ஜலத்தால்
 நிறைந்து, சுகமாக ஸ்நானம் செய்யக்கூடியவைகளாக இருந்தன.
 215 மிருகங்களின் தினிக்காக வைடுரியங்களைப்போல் பிரகாசிக்கும்
 மிருதுவாயும் குசியாயுமுள்ள இளம்புல் தரைகள் அங்கங்கே
 ஏற்பட்டிருந்தன.

கனவில் கண்ட பொருள்களைப்போல் அப்புத்தமாயும் ஆச்சரிய
 கரமாயும் மனத்தால் நினைக்க முடியாததாயும் அவரவர்களுடைய
 இஷ்டத்திற்குத் தகுந்தபடியும் அமைக்கப்பட்ட இந்த அபூர்வ
 220 பொருள்கள் பரதனுக்கு விருந்து செய்வதற்காகப் பரத்வாஜனுடைய
 அளவற்ற தபோமஹிமையால் ஒரு ஷணத்தில் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட
 தைப் பார்த்து எல்லோரும் சொல்லமுடியாத ஆச்சரியத்தை
 அடைந்தார்கள். நந்தனமென்ற இந்திரனுடைய தோட்டத்தில்
 225 தேவதைகள் விளையாடுவதுபோல் பரதனுடைய பரிவாரங்களும்
 ஸைன்யங்களும் பரத்வாஜனுடைய ஆநிரமத்தில் இப்படி அந்த
 ராத்திரியைக் கழித்தார்கள். பிறகு கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்களும்
 நதிதேவதைகளும் பரத்வாஜரிடத்தில் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு

230 தங்களுடைய வேலகங்களுக்குப் போனார்கள். ஆனால் இந்த விருந்து இந்நிரலாவலித்தையால் உண்டாக்கப்பட்ட வஸ்துக்களைப்போல் பிறகு மறைத்துப்போகவில்லை. அன்னபாணங்களால் திருப்பதியடைந்த வர்களும் மயங்கினவர்களும், திவ்ய சந்தனங்களாலும் வாஸனைகளாலும் பூசப்பட்டவர்களும் உத்தமமான மாலைகளால் அவர்களிடம் கப்பட்டவர்களும் அந்த ஸுகங்களை அனுபவிக்கும் காலத்தில் உண்டான ஆனந்தத்தை விருந்து முடிந்த பிறகும் அனுபவித்தார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் புஷ்பங்களும் மாலைகளும் ஜனங்களால் அனுபவிக்கப்பட்டுச் சிதறிக் கிடந்தன.

ததைவ மத்தா மதி'ரோத்கடா நரா:

ததைவ திவ்யாக்ரு சந்த'நோகிதா: |

ததைவ திவ்யா விவிதா: ஸ்ரகுத்தமா:

ப்ருதக் ப்ரகீரணு மறுஜை: ப்ரமரி'தா: | (84)

ஸர்க்கம் 92

பரதன் சீத்திரகூடத்திற்குப் போனது

ததஸ்தாம் ரஜநீம் வ்யஷ்ய ப'ரத: ஸபரிச்ச'த: |

க்ருதாதித்யோ ப'ரத'வாஜம் காமாத'பி'ஜகாம'ம ஹ | (1)

5 அந்த ராத்திரியில் பரதனும் பரிவாரங்களும் பரத்வாஜரால் உபசரிக்கப்பட்டு உகமாகக் காலத்தைக் கழித்தார்கள். மறுநாட் காஸியில் பரதன் எழுந்து ராமனைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆசையால் அவர் இருக்குமிடத்தைத் தெரிந்தகொள்ள மஹரிஷியின் ஆசிரமத்திற்குப் போனார். அதற்குள் பரத்வாஜர் சித்தியகர்மங்களை முடித்துவிட்டுக் கௌஸல்யை முதலிய ஸகல ஜனங்களையும் பார்க்க விரும்பி ஆசிரமத்திலிருந்து புறப்பட்டார். அவரைக் கண்டு பரதன் நமஸ்கரித்துக் கைகூப்பி நின்றான். "பரதன் என்னால் செய்யப்பட்ட உபசாரங்களில் ஆசை வைத்தானா? அல்லது அவனுடைய மனம் ராமனைத்திலேயே நாடியிருக்கிறதா?" என்று பரத்வாஜர் பரிசீலித்துப் பார்த்து, தோஷமில்லாதவனென்று அறிந்து வெகு திருப்தியுடன், "குழந்தாய்! நீயும் உன்னைச் சேர்ந்தவர்களும் என் ஆசிரமத்தில் நெற்று ராத்திரி ஸுகமாக வளர்த்தீர்களா? ஏதோ நான் காட்டில் வளரக்கும் ரிஷி, எனக்குச் சக்தி புள்ளவரையில் செய்த உபசாரத்தை எந்தக் குறைகளிருந்தாலும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்" என்றார்.

15 அதற்குப் பரதன் "ஸ்வாமி! நானும் என் ஸைன்யங்களும் பரிவாரங்களும் யோக்கியதைக்கு அதிகமாகவே தங்களால் உபசரிக்கப்பட்டோம். நான்கள் விரும்பக்கூடிய ஸகல ஸௌக்கியங்களும் ஸித்தமாயிருந்தன. விமானங்களைப் போன்ற கிருணங்களில் தேவதைகளுக்கு நடக்கும் ஸகல உபசாரங்களையும் ஆனந்தங்களையும் அனுபவித்து, தேக சிரமமும் மனக்கலையும் தீர்ந்து பரம

திருப்பதியடைந்திருக்கிறோம். ராமனைத்திற்குப் போக எனக்கு அனுமதி கொடுத்தனுப்பவேண்டும். எப்பொழுதும் என்னிடத்தில் கிருபை வைத்துக் காப்பாற்றும்படி வேண்டுகிறேன். அவருடைய ஆசிரமம் எங்கே? இங்கிருந்து எவ்வளவு தூரம்? எந்த வழியாகப் போகவேண்டும்?" என்றார்.

இந்த விஷயங்களைத் தெரிந்த குறவர் முதலியவர்கள் இருந்தாலும் தபோமஹிமையால் யாவற்றையும் அறியும் சக்தியுள்ளவரென்று அறிந்து, தன்னை மஹா பத்தியுடன் கேட்ட பரதனைப் பார்த்து அந்தமஹரிஷி, "குழந்தாய்! இங்கிருந்து ஒன்றரைபோஜனை தூரத்தில் சித்திர கூடமென்ற ஒரு மலையும் அதைச் சுற்றிலும் ஜனஸஞ்சார மில்லாத பெரிய வனமும் இருக்கின்றன. அதற்கு வடக்கில் மந்தாவளி யென்ற நதி ஓடுகிறது. கரைகளில் அழகுள்ள புஷ்பங்களால் நிறைந்த மரங்கள் அடர்ந்த காடுகளிருக்கின்றன. அதற்கும் சித்திரகூடத்திற்கும் நடுவில் ஒரு பர்ணசாஸியில் ராமன் வளிக்கிறார். யோகபலத்தால் இது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரிந்த விஷயம். இங்கிருந்து தெற்கில் போகும் வழியாகக் கொஞ்சதூரம் நடந்து, பிறகு தென் மேற்காக அங்கிருந்து பிரியும் ஒரு கிளை வழியில் நீயும் உன் ஸைன்யங்களும் பிரயாணம் செய்யவேண்டும். அந்த மார்க்கமாகப் போய் ராமனைத் தரிசிப்பாய்" என்றார்.

பரதன் பிரயாணத்திற்கு ஸித்தமானதைக் கேட்டுத் தசரதருடைய பத்தினிகள் வாஹனங்களிலிருந்து இறங்கி, பிரஹ்மஞானியான பரத்வாஜரைச் சுற்றி நின்றார்கள். கௌஸல்யையும் ஸுமித்திரையும் ராமலக்ஷ்மணர்களைவிட்டுப் பிரிந்ததால் இளைத்து, அதிக வயதானதாலும் ரீஷியைப் பார்த்துப் பயத்தாலும் தேகம் நடுங்க பரத்வாஜரின் பாதங்களைத் தொட்டு நமஸ்கரித்தார்கள்.

பிறகு கைகேயி தன் கோரிக்கைகள் நிறைவேறாமல் யாவராலும் நிர்நிக்கப்பட்டு, ராமனைக் காட்டிற்கனுப்ப தானே காரணமாக இருந்ததைப்பற்றி வெட்கப்பட்டு, அந்த மஹரிஷியை பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து மற்றவர்களைப்போல் அவருக்கெதிரில் நிற்க மனம்கொள்ளாமல் பரதனுக்கு ஸமீபத்தில் போய் நின்றான். பிறகு பரத்வாஜர் யாவற்றையும் அறிந்திருந்தும் கைகேயியைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன், "குழந்தாய்! தசரதருடைய பத்தினிகளை எனக்குக் குறிப்பிட்டுக் காட்டவேண்டும்" என்றார். ராஜபத்தினிகளின் ஸ்வபாவத்தைத்தன் வார்த்தைகளால் எல்லோருக்கும் வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற மஹரிஷியின் எண்ணத்தைப் பரதன் அறிந்து, ஸத்தியம் தவறாதவனுனதால் கைகூப்பி வணக்கமாக, "ஸ்வாமி! சோகத்தாலும் பட்டினியாலும் இளைத்து, தர்ம தேவதைகளைப்போல் காணப்படும் இந்த ராஜஸ்த்ரி என் பிதா விற்குப் பட்டமஹரிஷியான கௌஸல்யாதேவி; மஹாவிஷ்ணுவை அநிதிதேவி பெற்றதுபோல், மதம்கொண்ட ஸீம்ஹத்தின் நடைபய

யுடைய புருஷ சிரேஷ்டரான ராமனைப் பெற்றவள். அவளுடைய
 65 இடதுகையைத் தாங்கிக்கொண்டு, காட்டில் வெயிலால் வாடின
 புஷ்பங்களை யுடைய கொங்குமரத்தின் கிணையப்போல், பலவித
 துக்கத்தால் ஏங்கி நிற்பவள் ஸுமித்திராதேவியின்ற இரண்டாவது
 ராஜ பத்தினி, அழவில் அகவினிதேவதைகளைப் போன்றவர்களும்
 வீரர்களும் வீணாகாத பராக்ரமமுள்ளவர்களுமான லக்ஷ்மணனும்
 70 சத்ருக்ளனும் இவளுடைய புத்திரர்கள். ராமலக்ஷ்மணர்களை ராஜ
 ஸர்கன் நிறைந்த தண்டகாரணயத்திற்கு அனுப்பியேனர இழக்கும்
 படியான ஆபத்தை உண்டுபண்ணினவரும், தசரத சக்கரவர்த்தி
 புத்திர சோகத்தால் மரணமடையும் வழிதேடினவரும், இதோ
 நிற்கும் கைகேயியே. இவள் கடுங்கோபமுள்ளவள்; சாஸ்திர விசா
 75 ரத்தாலும் ஸாதுக்களின் சேர்க்கையாலும் சுத்தமான புத்தியுடைய
 வளவல்ல. வெகு கர்வமுடையவள். அழவில் தன்னைப்போன்றவள்
 வேறொருவருமில்லை என்பது இவளுடைய எண்ணம். ஸகல துர்க்
 குணங்களும் பொருத்தினவள்; பார்வையுக்கு ஸகல உத்தம குணங்
 களும் பொருத்தினவளைப்போலிருப்பாள்; ஐசுவரியமும் அதிகார
 80 மும் வேண்டுமென்று பேராசைகொண்டவள்; குருமான ஸ்வபாவ
 முடையவள்; பாபத்தைச் செய்வதில் அஞ்சாதவள்; நான் அறுப
 விக்கும் துக்கமெல்லாம் இவளுடைய அனுக்கிரஹமே! நான் பூர்வ
 ஐன்மங்களில் செய்த பாபங்களையுடைய பயன் ஒன்று சேர்ந்த இவள்
 எனக்குத் தாயென்று நான் சொல்லும்படி நேர்ந்தது." என்று கூறி
 85 கண்ணீரால் நெஞ்சடைத்துக் கண்கள் சிவக்க, கோபர் கொண்ட
 யானையைப்போல் பெருமூச்சுவிட்டாள்.

பரத்வாஜர், "குமுத்தாய்! கைகேயியைக் குற்றம் சொல்வது
 நியாயமல்ல. அவளுக்கு இந்தப் புத்தி, தெய்வச்செயலால் தோன்
 றிற்று. தேவ தானவரீஷி கணங்களுக்கும் ஸாதுக்களுக்கும் பரம
 90 ஹிதத்தைச் செய்வே ராமன் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டார்.
 ஆகையால் நீ வருத்தப்படுவதற்கும் கைகேயியைத் தூஷிப்பதற்கும்,
 நியாயமே யில்லை" என்று (இங்கே ராமனுடைய அவதார சமஸ்த
 யம் வெளிப்படுகிறது. இது வெகு முக்கியமான விஷயம்).

பிறகு பரதன் அந்த மஹரிஷியை பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம்
 செய்து அவரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுத் தன் பரிவாரங்களைப் புறப்
 95 படும்படி கட்டளையிட்டான். சிலர் தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு
 உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டின ரதங்களில் பிரயாணம் செய்தார்
 கள்; சிலர் தங்கச் சங்கிலிகளாலும் கொடிகளாலும் மஹாமாக
 ஒலிக்கும் மணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு கோண்டகாலத்தின்
 முடிவில் ஆகாசத்தில் தோன்றும் மேகங்களைப்போன்ற யானை
 100 களின் மேலும் யானைக்குட்டிகளின் மேலும் பிரயாணம் செய்தார்
 கள். சிலர் விசித்திரமான பல்லக்கு முதலிய வாகனங்களில் சென்
 றார்கள். காலாட்கள் நடந்துபோனார்கள். கௌஸல்யை முதலிய
 ராஜஸூத்திரிகள் ராமனைப் பார்க்க ஆசைகொண்டு அவர்களுக்குத்

தகுந்த வாகனங்களில் அதிக வேகமாக பிரயாணம் செய்தார்கள்.
 105 வளிஷ்டருடைய அனுமதியால் பரதன் தன் பரிவாரங்களுடன்
 ஸூரிய சத்திரர்களைப்போல் பிரகாசிக்கும் ஒரு பல்லக்கில் போனான்.
 அந்த ஸைன்யம் தென் திசையாகப் பிரயாணம் செய்து, கங்கைக்குத்
 தெற்கிலுள்ள வனங்களையும் மலைகளையும் நதிகளையும் தாண்டி,
 அங்குள்ள மிருகங்களையும் பகலிகளையும் ஐனங்களையும் பயத்தால்
 110 மிரளச் செய்துகொண்டு, ஒரு பெரிய மேகம் ஆகாசத்தில் வரவரப்
 பரவுவதுபோல், ராமன் இருக்குமிடத்திற்குப் போயிற்று.

ஸா ஸம்ப்ரஹ்ஸுஷ்ட தீவ்ஜி வானீயோதா¹
 வீத்ராஸயத்தீ ம்ருக²பக்ஷி ஸங்கா³த் |
 மஹதீவநம் தத் ப்ரதி கா⁴ஹமாநா
 ரராஜ ஸேநா ப்ரதஸ்ய தத்ர | (40)

ஸர்க்கம் 93

பரதன் ராமனிருக்குமிடத்தைத் தேடியது

தயா மஹத்யா யாயிந்யா தீவ்ஜிந்யா வநவாஸிந: |
 அர்தி¹தா பூத²பா மத்தா: ஸ்யுதா³: ஸம்ப்ரத⁴தீ⁵ருவு: | (1)

வழியிலுள்ள மிருகங்கள் அந்த உபத்திரவத்தைத் தாங்கமுடி
 யாமல் கூட்டம் கூட்டமாகத் தங்களுடைய தலைவர்களுடன் வேற
 வனங்களுக்கு ஓடிவிட்டன. கரடிகளும் கலைமான்களும் கறுப்புச்
 சாரியுடைய கலைமான்களும் ஆற்றங்கரையிலுள்ள மலைகளிலும்
 5 காடுகளிலும் மந்தை மந்தைகளாகக் காணப்பட்டன. அலைகளால்
 கொத்தளிக்கும் ஸமுத்திரத்தைப்போலும் மழைகாலத்து மேகங்
 களைப்போலும் பரதனுடைய ஸைன்யம் யானை குதிரை சதம்
 காலாட்கள் வாஹனங்கள் இவைகளால் பூமியை மறைத்தது.
 இப்படிப் பரதன் வெகு ஆவலுடன் பிரயாணம் செய்து, வாகனங்
 10 கள் களைத்ததைப் பார்த்து வளிஷ்ட பகவானை நோக்கி, "ஸ்வாமி
 பரத்வாஜ மஹரிஷி சொன்ன இடம் இதே என்று தோன்றுகிறது.
 இதோ சித்திரகூடமலை தெரிகிறது. இதே மந்தாவினீ நதி. இதோ
 தூரத்தில் கறுத்த மேகம் போன்ற காடு காணப்படுகிறது. மலைத்
 தாழ்வரைகளில் மலைகளைப்போன்ற நமது யானைகள் சிரமமில்லாமல்
 15 ஏறிக்கொண்டிருப்பதைப் பாருங்கள். மேகங்கள் மழையைப்
 பொழிவதைப்போல், மரங்கள் ஸைன்யங்களால் அசைக்கப்பட்டு
 மலர்களை உதிர்ப்பதைப் பாருங்கள். சுரு மீன்கள் ஸமுத்திரத்தில்
 துள்ளி விளையாடுவதைப்போல், இந்த மலையில் மான்கள் நான்கு
 புறத்திலும் துள்ளி விளையாடுவதைப் பாருங்கள். சத்ருக்ள! இது
 20 கின்னரர்கள் வளிக்குமிடம். சரசர்காலத்தில் காற்றிற்கு முன்னே
 ஓடும் வெண்குத்த மேகங்களைப்போல் மான்கள் நமது ஸைன்யங்
 களால் தூர்த்தப்பட்டு ஓடுவதைப் பார். நமது புத்த வீரர்கள்

25 மேகங்களைப்போல் கறுத்த கேடயங்களுடன் தென்னாட்டில் வளரிக்கும் ஐனங்களைப்போல் தலைமயிரைத் தூக்கி முடிந்து அவை களைப் புஷ்பங்களால் அலங்கரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இதுவரையில் கோரமாயும் ஐனசஞ்சாரமில்லாமலும் சப்தமற்றும் இருந்த இந்த வனம் இப்பொழுது அயோத்யையைப்போல் ஸகல ஸைன்யங்களால் விளங்குகிறது. மிருகங்களின் குளம்புகளால் சிணுப்பப்பட்ட புழுதி ஆகாசத்தை மறைக்கிறது. 'இவன் ராமனுடைய ஆசிரமத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று தூரதேசத்திலிருந்து மிகவும் சிரமப்பட்டு வந்திருக்கிறான். நாம் கூடியவரையில் இவனுக்கு உதவி செய்யவேண்டும்' என்ற எண்ணத்துடன் காற்று அதை உடனே அடித்துக்கொண்டுபோகிறது. ஸாரதிகள் உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டிய ரதங்களை இந்த வனத்தில் வேகமாக ஒட்டுவதைப் பார். தபஸ்விகள் வளிக்கத் தகுந்த இந்த ஸ்தலம் ஸ்வர்க்கம்போல் வெகு ரமணீயமாக இருக்கிறது. புள்ளிமாண்கள் ஆணும் பெண்ணுமாகப் புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டன போல் காடுகளில் ஓடும் அழகைப் பார். நமது ஸைன்யம், அந்த மஹா புருஷர்களிருக்குமிடம் தெரியும் வரையில் இந்த வனத்தில் தேடும்" என்றான்.

40 அவருடைய உத்திரவுப்படி சில வீரர்கள் ஆயுதபாணிகளாக அந்த வனத்தில் புருந்து தேடிக்கொண்டிருக்கையில் ஓடிடத்தில் புகை சிளம்புவதைக் கண்டார்கள். உடனே பரதனிடத்திற்கு ஓடி வந்து, "ஸ்வாமி! மனுஷ்யர்களில்லாத இடத்தில் புகை உண்டாக நியாயமில்லை. ராமலக்ஷ்மணர்கள் அவ்விடத்தில் வளிக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அப்படியில்லாவிட்டாலும் வேறு யாராவது தபஸ்விகளிருப்பார்கள். அவர்களைக் கேட்டாவது தெரிந்து கொள்ளலாம்" என்று தெரிவித்தார்கள். உடனே பரதன் "நமது ஸைன்யம் இங்கேயே நிற்கட்டும். நான் சொல்லி அனுப்பின உடன் புறப்படத்தயாராக இருக்கவேண்டும். நானும் ஸுமந்திரரும் வளரிஷ்ட மஹரிஷியும் முன்னே போகிறோம்" என்று கட்டளைவிட்டு அந்தப் புகையைக்கண்ட இடத்தை நோக்கிப் போனார். ஸைன்யங்களும் அவ்விடத்தையே பார்த்துக்கொண்டு, "ராமன் இருக்குமிடத்தை அதி சீக்கிரத்தில் பரதன் கண்டுபிடிப்பான்; நாம் சகுனாதீனத் தரிசனம் செய்து நமது துக்கத்தைப் போக்கிக்கொள்ளலாம்" என்று ஆனந்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வ்யவஸ்திதா யா பரதேந ஸா ஈழ :

நிரீஷமாணுபி ச தூமமக்ரத : |

புஷ்ப ஹ்ருஷ்டா ந சிரேண ஐநதி

பிரியஸ்ய ராமஸ்ய ஸமாகீமம் தநா |

(27)

ஸர்க்கம் 94

சீத்திரகூடத்தின் அழகு

தீர்க்க காவோஷிதஸ் தஸ்மிந் சிரேண ஸீவநப்ரிய : |

வைதே'ஹ்யா : பிரியமாகாங்குந ஸ்வம்ச சித்தம் விவோபயந் (1)

இப்படியிருக்கையில் ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் சித்திரகூட மலையில் ஒருமாதம் வரையில் ஸுகமாக வளரித்தார்கள். பிறகு ஒரு நாள் ராமன் ஐனநியை ஸந்தோஷப்படுத்தவும் அதைப் பார்த்துத் தான் ஸந்தோஷப்படவும் சித்திரகூடத்தின் அழகையும் விசேஷங்களையும் அவளுக்குக் காட்டினார். அங்கே அவர்கள் பல தினங்கள் வரையில் வளரித்தும் அப்பொழுதுதான் பார்த்ததுபோல் ஆச்சரியமும் ஸந்தோஷமும் உண்டாயிற்று. தேவதைகளுக்கு நாதனான ராமனுக்கு எங்கேயாவது பயமுண்டா? தேவேந்திரன் இந்திரானியுடன் தேவலோகத்தில் வணங்களிலும் தோட்டங்களிலும் வேடிக்கையாக ஸஞ்சரிப்பதுபோல், ராமன் ஸீதையுடன் அந்த மலைகளிலும் தாழ்வரைகளிலும் வணங்களிலும் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். "ஸீதே! இந்த அழகான மலையில் வளிக்க ஆரம்பித்த பிறகு நாம் சாஜ்யத்தை விட்டு வந்தோமென்றாவது பந்துக்களையும் மித்திரர்களையும் பார்க்க முடியவில்லையே என்றாவது எனக்குக் கொஞ்சமும் துக்கமில்லை. பிராணப்பிரியே இந்தச் சித்திரகூடத்தின் அழகைப்பார், பல பக்கங்களால் முற்றிலும் நிறைந்துள்ளது. சிகரங்கள் ஆகாசத்தை அளவுகின்றன. பல தாதுக்களால் நிறைந்து அளவற்ற ஐசுவரியத்துடன் விளங்குகிறது. சில இடங்கள் வெள்ளியைப்போல் வெளுத்திருக்கின்றன. சில இடங்கள் சத்தத்தைப் போல் சிலந்திருக்கின்றன. சில இடங்கள் இந்திரனீலம் புஷ்ப ராகம் ஸ்படிகம் பாதரசம் இவைகளின் நிறத்தைப்போலும், சில இடங்கள் வெளுப்பும் கறுப்பும் கலந்த நிறத்துடனும் காணப்படுகின்றன. பலவகை மாள்களும் புலி கரடி சிறுத்தை முதலிய தஷ்ட மிருகங்களும், பலவகைப் பகழிகளும் மஹரிஷிகள் இங்கே வளரிப்பதால் தங்கள் குரூரஸ்வபாவத்தை விட்டு, சாந்தமாக ஸஞ்சரிக்கின்றன. மா, நாவல், வேங்கை, வெள்ளலொத்தி, முரளை, பலா, தவம், அழகுசில், பவ்யம், திளிசி, பில்வம், பச்சிலை, மூங்கில், கொம்மட்டி, வேம்பு, மாவலிங்கை, இலுப்பை, மஞ்சாடி, இலந்தை, கடம்பு, பிரம்பு, மருதை. மா துளை முதலிய மரங்கள் தேரீத்தியான புஷ்பங்களோடும் பழங்களோடும் குளிர்ந்த மிழலைக்கொடுத்துக் கொண்டு இந்த மலையை அலங்கரிக்கின்றன. தாழ்வரைகளில் கின்னரர்கள் ஆணும் பெண்ணுமாக வெகுப் பிரீதியுடன் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதைப் பாரக்கும்பொழுதே நமக்கும் மயிர்க்கூச்சல் உண்டாகிறது. அதோ பார்; வித்தியாதரீசிகள் விளையாடும் இடங்களில் புருஷர்களின் ஆயுதங்களும் ஸ்திரீகளின் ஆடைகளும் மரங்களில் கட்டித் தொங்கவிடப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த மலை, ஊற்று

கனாலும் அருவிகளாலும், மதம் பெருகும் ஒரு பெரிய யானையைப் போல் தோன்றுகிறது. பலவித புஷ்பங்களின் மணத்தைக் கவர்ந்து கொண்டு குகைகளிலிருந்து அடிக்கும் காற்று யாருக்குத்தான் ஆணர் தத்தை உண்டாக்காது.

இங்கே உன்னோடும் லக்ஷ்மணனோடும் பல வருஷங்களிருந்தாலும் துக்கமென்பதே எனக்குத் தோன்றுது. பலவித புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் மிருகங்களாலும் பசுபுகளாலும் மரங்களாலும் கொடிகளாலும் மறைந்த இந்த மலையில் இருக்க இருக்க எனக்கு ஆணர்தம் அதிகமாகிறது. நான் வணவாஸம் செய்வதால் இரண்டு வகைப் பிரயோஜனம் ஏற்படுகிறது. என் மனத்திற்கு மிருகத் ஸுகமும் பிதிரு வாக்ய பரிபாலனம் செய்த திருப்பதியும், பரதனுக்கு மிருகத் ஸந்தோஷமும் கிடைக்கின்றன. னீதே! இந்தச் சித்திரகூட மலையில் என்னுடன் இருந்துகொண்டு, மணம் வார்த்தை தேகம் இம்முன்றையும் அடக்கிக்கொண்டு, தென்றல் காற்று கோவிலத்தின் த்வனி, வண்டுகளின் ரீங்காரம், புஷ்பங்களின் மலர்ச்சி முதலிய வினோதங்களை அனுபவித்து ஸந்தோஷப்படுகிறாயா? இப்படி வனத்தில் வானப்பிரஸ்தர்களின் தர்மத்தை அனுஸரிப்பது கேவலம் இவ்வுலகத்தில் மாத்திரம் ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதல்ல. வணவாஸமென்பது ஸ்வர்க்கம் மோக்யம் முதலிய உத்தமபலன்களைக் கொடுக்குமென்று இஷ்வாகுவயம்சத்து ராஜாரிஷிகள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த மலையில் நாற்புறத்திலும் கணக்கில்லாத கற்பாறைகள் விசாலமாகவும் கறப்பு வெண்பு மஞ்சள் முதலிய வர்ணங்களோடு கூடியும் காணப்படுகின்றன. இங்கே உண்டாகும் மஹிமையுள்ள ஓஷதிகள், ராத்திரி காலங்களில் அவைகளிலிருந்து கிளம்பும் பிரகாசத்தால் நெருப்புக் கொழுந்துகளைப் போல் ஜ்வலிக்கின்றன. சில இடங்கள் அணுக குகைகளால் நிறைந்திருப்பதால் வீடுகளைப் போலும், சில இடங்கள் மரங்களாலும் கொடிகளாலும் நிறைந்திருப்பதால் தோட்டங்களைப் போலும், சில இடங்கள் ஒரே கற்பாறையாகவும் இருக்கின்றன. இந்த மலை பூமியைப் பிளந்துகொண்டு ஆகாசத்தில் தாவுவது போலிருக்கிறது. இதன் கிரம், நாற்புறங்களிலும் வெகு தூரத்திலிருந்து தெரிகிறது. கீழானெல்லி, சரப்புன்னை, ஸ்தகரம், பூர்ஜபத்ரம் இவைகளின் இலைகளால் மறைக்கப்பட்டுத் தாமரை இதழ்கள் பரப்பப்பட்ட படுக்கைகள் ஸ்வபாவமாகவே அமைந்திருப்பதைப் பாச். இங்கே விளை யாடிக் கொண்டிருந்த ஆண்பெண்களால் புஷ்பமாலைகளும் பழங்களும் அனுபவிக்கப்பட்டு நாற்புறங்களிலும் சிதறிக்கிடக்கின்றன. இந்த மலை இத்திரனுடைய ராஜதானியையும் மானஸமென்ற ஏரியையும் விட அதிக ரமணீயமாயும் அழகாயும் இருக்கிறது. உன்னோடும் லக்ஷ்மணனோடும் சிரேஷ்டமான நியமங்களை அனுஷ்டித்துக் கொண்டு, என் முன்னோர்களான ராஜாரிஷிகளைப்போல் இந்த வனத்தில் இருந்தால், அயோத்யையிலிருந்து இந்தப் பூமியை

ஆளுவதானுண்டான ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவித்ததுபோன்ற திருப்பியை அடைவேன்" என்றார்.

இமம் து காலம் வநிதே விஜஹ்ரிவாத்
த்வயா ச னீதே ஹை வக்ஷ்மணேத ச |
ரதிம் ப்ரபத்ஸ்யே குலதர்ம வர்தீநீம்
ஸதாம் பநி ஸ்வைர் நியமை: பரை: ஸ்திதே: | (27)

ஸர்க்கம் 95

மந்தாகினி நதி

அதீ ஸஸவாதீ வீதிஷ்க்ரமய மைநிஸீம் கோஸவேஸ்வர: |
அதீர்ஸயச் சபீஜஸாம் ரம்யாம் மந்தாகினிம் நதிம் || (1)

பிறகு அந்த மலையிலிருந்து இறங்கி ஸ்படிகத்தைப்போல் சுத்தமான ஜலத்தைபுடைய மந்தாகினி என்ற புண்ணியநதியை ராமன் ஸீதைக்குக் காட்டி, மலைகள் வணங்கள் மரங்கள் பறவைகள் மிருகங்கள் முதலிய விசித்திரமான பொருள்களைப் பார்த்ததானுண்டான ஸந்தோஷத்தால், மலர்ந்த செந்தாமரைப் புஷ்பத்தைப் போல் அவனுடைய முகம் விளங்குவதைக் கண்டு, ராமர், "னீதே! இதோ மந்தாகினி நதியைப் பார்த்தாயா! இந்த மனற்குன்றுகள் எவ்வளவு விசித்திரமாக இருக்கின்றன! அன்னங்களும் வண்டாய் வான்குருவிகளும் தாமரைகளுக்கு நடுவில் ஆணர்த்ததுடன் விளை யாடுகின்றன. புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் நிறைந்த கரை யிலுள்ள பலவித மரங்களால் குபேரன் ஜலக்கீடை செய்யும் தடாகமான நளினி என்பதையும் பழிக்கின்றது. காட்டுமிருகங்கள் கூட்டம் கூட்டமாக இறங்கி ஜலம் குடிப்பதால் கலங்கி குங்குமப் பூச்சைப்போன்ற இந்த ஜலம் இங்கே ஸ்நானம் செய்யவேண்டும் என்ற ஆசையை உண்டாக்குகிறது.

அதோ பாரி ரிஷிகள் ஜடை மான்தோல் முதலியவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு நியமகாலங்களில் இந்தப் புண்ணிய நதியில் நீராடுகிறார்கள். அதோ வேறு சில ரிஷிகள் கைகளை உயரத்தூக்கிக் கொண்டு கடுமையான நியமத்துடன் ஸூநியனை உபாஸிப்பதைப் பாச். ஆடுகிறவர்கள் கைகளை ஆட்டிக்கொண்டு மலர்களை வாரி யிறைப்பதுபோல், அந்த மலையின் உச்சியிலுள்ள மரங்களின் கிளைகள் காற்றால் அசைக்கப்பட்டு, மலர்களையும் இலைகளையும் ஆற்று நீரில் நாற்புறங்களிலும் வாரி யிறைப்பதைப் பாச். சில இடங்களில் ஜலம் சிரேஷ்டமான முத்துக்களைப்போல் சுத்தமாக இருக்கிறது. சில இடங்களில் மணல் திட்டுகள் மேலே தெரிகின்றன. சில இடங்களில் வீத்தர்கள் ஆணர்தமாக ஜலத்தில் விளையாடுவதைப் பாச். சில இடங்களில் காற்று புஷ்பக்கொத்துக்களை அடித்துக் கரையில் ஒதுக்கி இருக்கிறது. சில இடங்களில் புஷ்பக்கொத்துக்கள்

30 நடு ஐலத்தில் மிதந்து போகின்றன. அம்மலர்க்குவியலில் அமர்ந்து சக்கரவாகபுகழிகள் இனிமையான குரலுடன் தங்கள் பேடுகளை விளையாடுவதற்காக அழைப்பதைப் பார்.

35 கபடமற்றவனே! நகரத்தில் வலிப்பதைவிட இந்தச் சித்திரகூட மலையைப் பார்ப்பது இன்பமல்லவா? பட்டணத்திலிருப்பதைவிட நாம் ஏகாந்தமாக அனுபவிக்கக்கூடிய இந்தச் சித்திரகூட மலையில் வலிப்பது மிகுந்த ஸுகந்தைக் கொடுக்கிறதல்லவா? உன்னைப் பார்ப்பதைவிட இந்த மந்திரினி நதியைப் பார்ப்பது எனக்கு ஆசையை விருத்தி செய்கிறது. இந்திரியங்களையும் அந்தக் கரணத்தையும் அடக்கிக் கடுமையான தவத்தைச் செய்யும் பாபமற்ற வீரத்தர்களும் ஒவ்வொருநாளும் இங்கே நீராடுகிறார்கள்.

40 அவர்களின் பாததூளியால் இது மிகவும் பரிசுத்தமாகிறது. இங்கே நாம் இருவரும் இறங்கி நீராடுவோம். அதற்கு வேண்டிய பொருள்கள் வீரத்தமாக இருக்கின்றன, பயத்தையும் வெட்கத்தையும் விட்டு, உன் தோழிகளுடன் விளையாடுவதுபோல் என்னுடன் இந்தநதியில் விளையாடு. உன்னால் உண்டாகும் அலைகள் இந்த ஆற்றில் அடர்ந்திருக்கும் செந்தாமரை வெண்தாமரை மலர்களை ஐலத்தில் மறையச் செய்வதைப் பார்ப்பாய். 5 இதுவரையில் அயோத்யை யிலிருக்கும் ஐளங்களிடத்தில் வைத்த பிரீதியை இங்கே ஸஞ்சரிக்கும் மிருகங்களிடத்தில் வை. இந்த மலையே அயோத்யை என்று நீனை. இந்த மந்திரினியே ஸர்யூநதி என்று எண்ணு.

50 தர்மாத்தமாவான லக்ஷ்மணன் என் இஷ்டப்படி நடப்பவன்; நீயும் எனக்கு அனுசூலமாக இருப்பவன். பிரியமான தம்பியையும் அனுசூலமான மனைவியையுமுடைய ஒருவனுக்கு இந்த வேலகத்தில் வேறு ஸுகம் வேண்டுமா? மூன்று காலங்களிலும் புண்ணியதீர்த்தங்களில் நீராடிக் கொண்டு தேன் பழங்கள் மிழங்குகளை உண்டு. உன்னுடன் காடுகளிலிருக்கும் வரையில் அயோத்யையையும் நீனைக்க மாட்டேன்; சாஸ்த்யத்தையும் நீனைக்க மாட்டேன். இந்த மந்திரினியின் கரையில் மிருகங்கள் கூட்டம் கூட்டமாக நடமாடுவதையும், யானைகளும் சிங்கங்களும் குரங்குகளும் மஹரிஷிகளின் தபோபலத்தால் தங்களுக்கு ஸ்வபாவமான விவோதத்தையும் மறந்து ஒரே துறையில் நீர் குடிப்பதையும், அதன் கரையில் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட மரங்களையும் பார்த்து, ஸகல பிரமும் தீர்ந்து எவ்வந்தான் ஆனந்தத்தை அடையமாட்டான்" என்று மந்திரினியைப் பலவிதமாக வர்ணித்துச் சித்திரகூடத்தின் நாய்வரைகளில், மைபோல் கறுத்த காடுகளில் ஸீதைபுடன் ஸஞ்சரித்தார்.

65 இவ ராமோ ப்ரஹு ஸங்கீதம் வச: ப்ரியாஸஹாய: ஸரிதம் ப்ரதி ப்ரீருவந் | சசார ரம்யம் நயநாஞ்ஜத ப்ரபம் ஸசித்ரகூடம் ரகு'வம்ஸ வரீத'ந: | (19)

ஸர்க்கம் 96

பரதனுடைய சேனையைக் கண்டு லக்ஷ்மணன் கோபித்தது

தாம் ததா த்ரீஸயித்வா து மைத்ரீமீம் கிரி திம்நகாம் | நிஷணாத் கிரீப்ரஸ்தே ஸீதாம் மாம்ஸேத சந்த்யந் | (1)

இப்படி மந்திரினியின் விசித்திரங்களை ஸீதைக்குக் காட்டி பிறகு ராமன் அந்த டிஸ்சாரலில் ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து, "ஸீதே! இதோ ருசியுள்ள உணவுப்பண்டம் இருக்கிறது பார். இதை உண்பாயாக" என்று கூறி தான் முதலில் ருசிபார்த்த அந்தபண்டங்களை ஸீதைக்குக் கொடுத்து அவளை ஸந்தோஷப்படுத்தினார்.

5 அவர்கள் அங்கே உட்கார்ந்தகொண்டிருக்கும்பொழுது பரதனுடைய ஸைன்யம் அவ்விடத்திற்கு வந்து, அதனுண்டான புழுதியும் சப்தமும் ஆகாசத்தை அளாயிற்று. அந்தப் பெருந்த சப்தத்தால் காட்டிலிருக்கும் மிருகங்கள் பயந்து கூட்டம் கூட்டமாக நான்கு மூலைகளிலும் ஓடி ஆரம்பித்தன. அந்த ஸைன்யத்தால் உண்டான பெரிய ஓசை ராமனுடைய காறில் விழுந்தது. மிருகங்கள் பிரண்டு ஓடுவதையும் பார்த்தார். உடனே ஸமீபத்திலிருக்கும் மஹாவீரான லக்ஷ்மணனை நோக்கி, "குழந்தாய்! பார்த்தாயா? மேகங்களின் ஓசையைப்போல் கம்பிரமான ஒரு சப்தம் கேட்கப் படுகிறது. மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கிறதல்லவா? அடர்ந்த காடுகளிலுள்ள யானைகளும் எருமைகளும் சிங்கங்களால் துரத்தப்பட்டு இப்படி நான்கு திக்குகளிலும் ஓடுகின்றனவா? பார். அரசனே அவனைப் போன்றவனே வேட்டையாடுகிறானா? புலி முதலிய துஷ்ட ஐந்துக்கள் மற்ற மிருகங்களை வேட்டையாடிக் கொல் கின்றனவா? இந்தப் பர்வதத்தில் இப்பொழுது பகல்களும் பறக்க முடியாதபடி குழப்பம் உண்டாகி இருக்கிறது. இதைப் பற்றின விஷயங்கள் யாவற்றையும் சீக்கிரமாகத் தெரிந்து கொண்டு வா" என்றார்,

25 உடனே லக்ஷ்மணன் புஷ்பங்கள் நிறைந்த ஒரு ஆச்சாமரத்தில் ஏறி அங்கிருந்து நான்கு திக்குகளிலும் பார்க்கையில், வடக்கில் ரத கஜ தரக பநாதிகளுடன் ஒரு பெரிய ஸைன்யம் வருவதைக் கண்டு, "ஸ்வாமியீ! நெருப்பை அணைத்துவிடுங்கள்; நாமிருக்கும் இடத்தைப் புகையால் கண்டுபிடிப்பார்கள். ஸீதைபைக் குகைக்கு அழைத்துப் போங்கள். சீக்கிரமாக ஆபுதங்களைத் தரித்துக் கொள்ளுங்கள்", என்று எச்சரித்தார்.

30 ராமன், "குழந்தாய்! இது யானுடைய ஸைன்யமென்று உனக்குத்தோன்றுகிறதா?" என்றார். லக்ஷ்மணன் கோபம் கொண்டு நெருப்பைப்போல் அந்த ஸைன்யத்தைப் பார்வையால் எரித்துக்

35 கொண்டு, "கைகேயியின் மகனான பரதன் அவளுடைய இஷ்டப்படி ராஜ்யத்தைப் பெற்றிருக்கிறான். நாம் இருவரும் அதற்குப் பாகஸ்தர்கள். நாம் இருக்கும்வரையில் அபாயம் நேருமென்று நினைத்து நம்மைக் கொன்றுவிட்டுக் கவலையில்லாமல் ராஜ்யத்தை அனுபவிக்கலாமென்று இங்கே வருகிறோமென்று நினைக்கிறேன். பாருங்கள்; விஸ்தாரமான கிரீனாகளோடு கூடின கோவிதாரமரம் எழுதப்பட்ட

40 கொடி அந்த ரதத்தின் மேல் பிரகாசிக்கிறது. சிலர் வேகமான குதிரைகளில் ஏறிக்கொண்டும், சிலர் மலைகளைப் போன்ற யானைகளில் ஏறிக்கொண்டும் ஸந்தோஷத்தோடு இவ்விடத்தை நோக்கி வந்தகொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் மலையிலிருந்தே அவர்களுடன் யுத்தம் செய்வோமா? அல்லது இங்கேயே ஆயுதபாணிகளாக நிற்க

45 போமா? அந்தக் கோவிதாரக் கொடியை இன்றைக்கு யுத்தத்தில் நாம் பிடுங்கிக்கொள்ளவேண்டும். நம் எல்லோருக்கும் இவ்வளவு கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணிய பரதன் இன்றுதான் என் கண்ணில் பட்டான். தங்களுக்குச் சாகவதமாகக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யம் இவ்விடத்து எவனுக்காகத் தாங்கள் துரத்தப்பட்டீர்களோ அந்தப்

50 பரமசத்துரு இதோ வருகிறான். இன்றைக்கு நான் அவனைக் கொல்லாமல் வீடுவதில்லை. முன்னமேயே அவன் நமக்குப் பெரும் அபகாரத்தைச் செய்தவன். அவனைக் கொல்வது அதர்மமல்ல. அவனைக் கொன்றால் தோஷமுமில்லை. தர்மத்திற்கு விரோதமாக நடந்த பெரும் பாபி. அவனைக் கொன்றால் உபத்திரவமில்லாமல்

55 இந்தப் பூமி முழுவதையும் தாங்கள் ஆளலாம். கைகேயி தன் மகனுக்கு இந்த ராஜ்யம் கிடைக்கவேண்டுமென்று விரும்பி இவ்வளவு அக்கிரமம் செய்தானல்லவா? இருக்கட்டும். மதம் பிடித்த யானை மரத்தை ஒடித்துத் தள்ளுவதுபோல், இன்று அவளுடைய மகனை அவள் கண்ணுக்கெதிரில் கொண்டு அவனைக் கதறடிக்கிறேன். இது மாத்திரமா? அவனையும் அவளுடைய பந்துக்களையும்

60 மந்திர முதலிய அவளுடைய பரிவாரங்களையும் உயிரோடு வைக்கிற தில்லை. இந்தப் பெரும் பாபம் பூமியிலிருந்து விலகட்டும். என் மனத்திலுள்ள கோபத்தையும் வெறுப்பையும் இதுவரையில் அடக்கி வைத்துக்கொண்டிருந்தேன். உலர்ந்த புல்தரைகளில் காட்டுத்தீ

65 பாய்வதுபோல், பரதனுடைய ஸைன்யத்தின்மேல் என் கோபக் கீழையப் பாணங்களின் ரூபமாக விடுகிறேன். சத்துருஸைன்யத்தை என் பாணங்களால் பிளந்து, இந்தச் சித்திரக்கூடத்திலுள்ள காடுகளில் ரத்தவெள்ளம் ஓடச் செய்கிறேன். என் பாணங்களால் சிதைக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையும் இவ்விடத்துக் காட்டு மிருகங்கள் ஸந்தோஷமாக இழுத்துக் கொண்டுபோய்த் தின்னும். தாங்கள் என் மனத்தைக் கெடுக்கக்

70 கூடாது. என் சக்தியையும் பராக்கிரமத்தையும் தாங்கள் இதுவரையில் பார்த்ததில்லையா? நான் எப்பொழுதாவது யுத்தத்திற்குப் போய் ஜயமில்லாமல் திரும்பினதுண்டா? என் பாணங்களுக்கு

சத்துரு ஸைன்யத்தை இரையாகக் கொடுக்காமல் என் வில்லிடத்திலும் அம்புகளிடத்திலும் எப்பொழுதாவது நான் கடன்பட்டதுண்டா? இதுவரையிலுமில்லாமல் இன்று கடக்கும் யுத்தத்தில் கடன்படுவேனா? எனக்கு அனுமதி கொடுங்கள். பரதனையும் அவளுடைய ஸைன்யத்தையும் இருந்த இடம் தெரியாமல் அடக்கிறேன்" என்றான்.

ஸரானும் தத்துஷஸாஹ மத்ருணோஸ்மி மஹாம்ருதே |

ஸஸைந்யம் பரதம் ஹத்வா ப்விஷ்யாமி ந ஸம்பய : | (31)

ஸர்க்கம் 97

ராமன் லக்ஷ்மணனை அடக்கினது

ஸுஸம்ரப்தம்து லௌமித்ரிம் லக்ஷ்மணம் க்ரோதஸ்ரீச்சித்மம் |
ராமஸ்து பரிஸாத்தல்யாத் வசதம் சேத் மப்ரவீத் | (1)

கோபத்தால் மெய்மறந்து யுத்தம் செய்ய ஆவலாயிருக்கும் லக்ஷ்மணனை ஸமாதானம் செய்ய விரும்பி ராமன், "குழந்தாய், லக்ஷ்மணா! பரதனோ மஹா யுத்திமான்; மஹாவீரன். நம்முடன் யுத்தம் செய்ய உத்தேசித்து வேறொருவரை அனுப்பாமல் அவனை நேரில் வரும்பொழுது ஆயுதங்களால் என்ன பிரயோஜனம்? 'தசரதர் பரதனுக்கு பிரியமாக ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தார். ராமன் தனக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கவில்லை என்ற ஆத்திரத்தால் பரதனைக் கொன்றுவிட்டு அந்த ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான்' என்ற லோகாபவாதமும் எனக்கு வேண்டுமா? 'பரதனுக்கு இந்த ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கிறேன். ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புகிறேன்' என்று தசரதர் கைகேயிக்குக் கொடுத்த வரங்களை சிறை வேற்றி என் பிதாவை ஸத்தியம் தவறாதவராகச் செய்வேன்' என்று பிரதிக்ஷை செய்திருக்கிறேன். இப்பொழுது பரதனை யுத்தத்தில் கொன்றால் அந்த ராஜ்யத்தை வைத்துக்கொண்டு நான் என்ன செய்யட்டும்? என் பந்துக்களையாவது மித்திரர்களையாவது கொண்டு அதனால் கிடைக்கும் நிரவியம் எனக்கு வேண்டாம். விஷம் கலந்து செய்யப்பட்ட பஷ்யங்களை எவனாவது கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பானா? தர்மார்த்த காமமென்ற புருஷார்த்தங்களையும் இந்தப் பூமியையும் என்னுடன் பிறந்த உங்களுக்காகவே தேடுகிறேன். இது ஸத்தியம். நீங்கள் அளவற்ற ஐகவரியத்தை அடைந்து ஸகல ஸௌக்கியங்களையும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால் இந்த ராஜ்யம் வேண்டுமென்று விரும்புவேனே தவிர வேறல்ல. நான் வைத்திருக்கும் ஆயுதங்களைத் தொட்டு பிரமாணம் செய்கிறேன். இந்த பூமி எனக்குக் கிடைக்காதென்பதில்லை. ஆனால் அதர்மத்தைச் செய்து இந்தப் பதவி எனக்குக் கிடைக்கிறதாயிருந்தால் வேண்டாம். பரதனையும் உன்னையும் சத்ருக்களையும் விலக்கி நான்

மாத்திரம் ஏதாவது ஸுகந்தை அனுபவிக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் அந்த ஸுகம் சாம்பலாகட்டும்.

இதிரக்கட்டும். பரதன் இப்பொழுது இங்கே வரும் காரணம் இப்படியிருக்கலாம். தன் அம்மான் வீட்டிலிருந்து அயோத்யைக்கு வந்து அங்கே நடந்தவைகளைக் கேள்விப்பட்டு, நாமெல்லோரும் தபஸ்விகளாய் இந்தக்காட்டில் வளிக்கிறோமென்று ஸுகித்திரையால் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். பரதன் என்னிடத்தில் மிகுந்த பிரீதியுள்ளவன். அவனிடத்தில் எனக்கு என்னுயிரைக் காட்டிலும் மிக்க பிரீதியுண்டு. நமது குலத்தில் மூத்தவனுக்கே ராஜ்யம் கிடைத்துவருகிறதென்று அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் காட்டில் கஷ்டப்படுகிறேனென்று கேட்டபொழுத்கமட்டான், ஆகையால் அவன் நம்மை அயோத்யைக்கு அழைத்துப்போக வருகிறானே தவிர, நம்மிடத்தில் விசேஷத்துக்கு வரவதாகத் தோன்றவில்லை. கையேயிடத்தில் மிகவும் கோபித்துக்கொண்டு கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லியிருப்பான். நமது பிதாவை எப்படியாவது பிரார்த்தித்து ஸம்மதிக்கச்செய்து இந்த ராஜ்யத்தை எனக்குக் கொடுக்க இங்கே வருகிறான்.

பரதன் நம்மைப் பார்க்க விரும்புவது இந்த ஸமயத்திற்கு உচিতமானதே. நமக்குக் கெடுதியைக் களவிலும் நினைக்கமாட்டான். பரதனிடத்தில் நீ ஸந்தேகப்படுகிறாயே. இதுவரையில் அவன் உனக்கு ஏதாவது கெடுதி செய்ததுண்டா? அல்லது நீ இப்பொழுது சொன்னபடி உனக்கு பயமுண்டாகும் வார்த்தைகளைச் சொன்னதுண்டா? பரதனைப்பற்றி இப்படி வெறுப்பாயும் குரூரமாயும் பேசாதே. பரதனைச் சொன்னால், என்னைச் சொன்னதுபோல் ஆகும். இதற்கு முன் தசரதரைக் கொன்றுவிடுகிறேன் என்று கிளம்பினாய் இப்பொழுது பரதனைக் கொன்றுவிடுகிறேன் என்கிறாய். இனிமேல் கம்மா இருந்தால் பெரிய அனர்த்தம் விளையும். இந்த குரூரபுத்தியை எப்படியாவது அடக்கவேண்டும். ஒருவனுக்கு எந்த ஆபத்துத்தான் கேரட்டும். பெற்ற தகப்பனைக் கொல்வானா? தன்னைக் காட்டிலும் வேறல்லாத உடன் பிறந்தவனைக் கொல்வானா?

உனக்கு இந்த ராஜ்யம் வேண்டுமென்று இப்படிச் சொல்கிறாயா என்ன? பரதன் வரட்டும். 'இந்த ராஜ்யத்தை லக்ஷ்மணனுக்குக் கொடு என்று சொல்லி வாய்க்கித்தருகிறேன்.' 'பரதா! நீ இந்த ராஜ்யத்தை லக்ஷ்மணனுக்குக் கொடுத்துவிடு என்று விளையாட்டாகச் சொன்னாலும் அதை நிஜமாகவே செய்துவிடுவான். மறுபடியும் அதைப்பற்றி நினைக்கவே மாட்டான்' என்று பலவிதமாகச் சொல்லி லக்ஷ்மணனுடைய கோபத்தைத் தணித்தார்.

லக்ஷ்மணன் தர்மாத்மாவான ராமனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு வெட்கத்தால் அவயவங்கள் குன்றி அடங்கினார். ஆனால் தன் லாபத்தை உத்தேசித்து இப்படிச் சொன்னவரல்ல. ராம

னுடைய நன்மையை உத்தேசித்தே, அவருக்கு யாதொரு அபாயமும் நேரக்கூடாதென்றே, காரணமில்லாமலிருந்தும் பரதனிடத்தில் பயந்தார். (ஒருவனிடத்தில் நாம் அளவற்ற பிரீதி வைத்து விட்டால் அவனுக்கு யாரால் கெடுதி நேருமோ என்று எல்லோரிடத்திலும் ஸந்தேகப்படுவது மனுஷ்யஸ்வபாவம்). உலகத்தில் ஒருவர் சொன்ன வார்த்தை பயனில்லாமல் போனால் அதை மாற்றுவது போல், லக்ஷ்மணன் வெட்கப்பட்டு, "நமது பிதாவே தங்களை அழைத்துப்போக வருவதாய்த் தோன்றுகிறது" என்று அந்த பிரஸ்தாபத்தை மாற்றப் புர்த்தார். பிறகுடைய நோக்கத்தை அறிந்து நடப்பவர்களில் சிறேஷ்டரான ராமன் அதை அறிந்து, லக்ஷ்மணனுடைய வெட்கம் தனியட்டுமென்றே அவர் சொன்னதை ஒப்புக் கொண்டு, "ஆம், சக்கரவர்த்தியே நம்மைப் பார்க்க இங்கே வருகிறாரென்று நினைக்கிறேன். அல்லது 'நமது குழந்தைகள் செல்வமாக வளர்க்கப்பட்டவர்களல்லவா? கஷ்டத்தை அனுபவிக்கத் தகுந்தவர்களா' என்று காட்டில் நமக்கு நேரக்கூடிய துன்பங்களை நினைத்து நம்மை அழைத்துப்போக வரலாம். அல்லது, பிறந்தது முதல் மிகவும் செல்வமாகவும் ஸுகமாகவும் வளர்ந்த எளிதான காரணமில்லாமல் காட்டில் கஷ்டப்பட வேண்டுமென்று பச்சாத் தாபப்பட்டு அவளை அயோத்யைக்கு அழைத்துப்போக வரலாம். சக்கரவர்த்தியின் ரதத்தில் வழக்கமாகப் பூட்டப்படும் இரண்டு உத்தம ஜாதிக் குதிரைகள் வாயுவேகத்துடன் இதோ வருகின்றன. ஸைன்யங்களுக்கு முன் நமது பிதாவின் பட்டத்து யானை சந்திரஜயன் மதத்தால் தேகத்தை ஆட்டிக்கொண்டு மலையைப்போல் இதோ நடந்துவருகிறது பார். ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் எனக்கு ஸந்தேகத்தை உண்டாக்குகிறது. லோகத்தாரால் விசேஷமாகப் பூஜிக்கப்பட்ட நமது பிதாவின் வெள்ளைக்குடையைக் காணேன். மாத்திரமிருந்து இறங்கி வா. பரதனிடத்தில் நான் சொன்னபடி நடந்துகொள்" என்று ராமன் எச்சரித்தார். லக்ஷ்மணனும் கைகூப்பி வணக்கமாக அவருடைய பக்கத்தில் வந்து நின்றார்.

இதற்குள் பரதன் ராமனுடைய ஆசிரமத்திற்குத் தன் ஸைன்யத்தால் யாதொரு உபத்திரவமும் நேரக்கூடாதென்று அதை அரையோஜனைக்கப்பால் சித்திரக்கட மலையைச் சுற்றி இருபுறத்திலும் தங்கச் செய்தார். மஹாநீதிமானான பரதனால் நடந்தப்பட்ட அந்த ஸைன்யம் கர்வத்தை விலக்கித் தர்மத்தை மறக்காமல், ராகவனுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுவதற்காகச் சித்திரக்கட மலைச் சாரலில் தங்கியிருந்தது.

ஸா சித்ரகடே பரதேந ஸேநா
தர்மம் புரஸ்க்ருத்ய விதாய தர்மம் |
ப்ரஸாதநார்தீம் ரகுநந்தநஸ்ய
விராஜதே நீதிமதா ப்ரஸீதா |

ஸர்க்கம் 98

பரதன் ராமனுடைய ஆசிரமத்தைத் தேடியது

நிவேர்ய லேதாம் து விபு: பத்'ப'யாம் பாத்'வதாம் வர: |
அபி'ச'ந்நம் ஸ காருத்ஸ்தி மியேஷ கு'ருவர்தகம் || (1)

இப்படி ஸஸன்யத்திற்கு இடங்களை அமைத்து, தான் கால்
நடையாக ராமனைப் பார்க்க ஆசைகொண்டு பரதன், "சத்ருக்ஷி
நீயும் இந்த வேடர்களும் நமது பரிவாரங்களும் இந்தக் காட்டில்
ஓரிடம் பாக்கியில்லாமல் ஜாக்கிரதையாக இப்பொழுதே தேடப்
புறப்படுங்கள். குகலும் அவனுடைய பந்துக்களும் ஆயுதபாணி
களாக ராமலக்ஷ்மணர்களிருக்கும் இடத்தைத் தேடிக்கண்டுபிடிக்க
ட்டும், மந்திரிகள் நகரத்து ஜனங்கள் புரோகிதர்கள் பிராம்மணர்
களுடன் நானும் கால்நடையாக இந்த வனம் முழுவதையும் தேடு
கிறேன். ராமனையும் மஹாபலவானான லக்ஷ்மணனையும் மஹா பாக்
கியசாலியான லீதையையும் பார்க்கும் வரையில் என் துக்கம் தீராது.
பூர்ணசந்திரனைப் போல் அழகான என் அண்ணனுடைய முகமண்
டலத்தையும் தாமரை இதழ்களைப்போல் விசாலமான நேத்திரங்
களையும் நான் பார்க்கும் வரையில் என் துக்கம் தீராது. வஜ்ராயுதம்
ந்வஜம் தாமரை மாவெட்டி அமிருதகடம் முதலிய சக்கரவர்த்தி
லக்ஷணங்களைக் காட்டும் ரேகைகளால் அவங்கரிக்கப்பட்ட என்
அண்ணனுடைய திருவடிகளை என் தலையால் தாங்கும் வரையில்
என் துக்கம் தீராது. என் தமயன் தனக்கு உசிதமான லிம்ஹாஸ
னத்தில் வீற்றிருந்து சக்கரவர்த்திகளின் கிரீடத்தைத் தலையில்
தரித்து, எனக்குத் தகுந்த கிரீடமான தன் திருவடிகளை என்
தலையில் வைக்கும் வரையில் என் துக்கம் தீராது. நமது முன்னோர்
களுடைய காலம் முதல் பரம்பரையாக வந்து கொண்டிருக்கும் இந்த
ராஜ்யத்தில் என் தமயன் மஹாராஜாவாகப் புண்ணிய தீர்த்தங்
களால் அபிஷேகம் செய்யப்படுவதைப் பார்த்தாலொழிய என்
துக்கம் தீராது. விசாலமான நேத்திரங்களுடன் பூர்ணசந்திரனைப்
போல் மஹா கார்தியுடன் விளங்கும் ராமனுடைய முகத்தை எப்
பொழுதும் பார்க்கும்படியான பாக்கியத்தை லக்ஷ்மணன் செய்தா
னல்லவா? லோகநாதனு ராமமூர்த்தியைப் பின்தொடரும் பாக்
கியம் லீதைக்குக் கிடைத்ததல்லவா? நந்தவனத்தில் குபேரன்
வசிப்பதுபோல் சக்கரவர்த்தித்திருமுகன் தன் தேசத்தைவிட்டுப்
பழக்கியில்லாத தேசத்தில் வந்து வளர்க்கும்படி இந்தச் சித்திர
கடமலை என்ன பாக்கியம் செய்ததோ? ஹிமயமலையைக் காட்
டினும் இது சிரேஷ்டமாயிற்று. துஷ்ட ஜந்துக்களால் நிறைந்து
மனுஷ்யஸூட்சாரம் இல்லாத இந்தக் காடும் மஹாபுண்ணியத்தைச்
செய்தது. இல்லாவிட்டால் எல்லையற்ற தேஜஸும் ஐசுவரியமும்
வாய்ந்த ராமன் இங்கே வளர்ப்பாரா?" என்று கூறி அதிகமா

நடந்து பழகாத பரதன், பெருங்காட்டில் புகுந்து கால் நடையாக
மலைத்தாழ்வரைகளில், புஷ்பங்களோடும் பழங்களோடும்
ஆகாசத்தை அளவி வளர்த்திருக்கும் மரங்களின் நடுவில் சென்றான்.

ராமனைடத்தில் சொல்லவேண்டிய விஷயத்தை, போகும்
பொழுதே ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான். சித்திரகடமலையின் உச்
சியில் அழகிய புஷ்பங்கள் நிறைந்த ஒரு ஆச்சாமரத்தின் அடியில்
நின்று பார்க்கும்பொழுது ராமனுடைய ஆசிரமத்திலிருந்து விளம்பும்
புகை காணப்பட்டது. ராமன் இங்கே வளிக்கிறாரென்று அங்குள்ள
ஜனங்களால் பரதனுக்கு அவருடைய பந்துக்களும் அறிந்து ஸமுத்
திரத்தில் திசைதெரியாமல் வெகுகாலமாக அலைந்து கொண்டிருந்
தவர்கள் கரையைக் கண்டதுபோல் ஆனந்தத்தால் மூர்ச்சை அடைந்
தார்கள். பிறகு ஸஸன்யத்தை அங்கேயே நிறுத்திவிட்டு, ஸாதுக்
களால் நிறைந்த ராமனுடைய ஆசிரமத்தை நோக்கிப் பரதனும்
குகலும் பரிவாரங்களுடன் போனார்கள்.

ஸ சித்ரகடே து மிரேள நிலம்ய
ராமாய்ரமம் புண்யஜநோபந்நம் |
கு'நேற ஸார்த'ம் த்வரிதோ ஜகா'ம
புநர் நிவேர்யைவ சமும் மஹாத்மா || (18)

ஸர்க்கம் 99

பரதன் ராமனைத் தரிசித்தது

நிவிஷ்டாயாம் து லேதாயா முத்ஸு'னோ ப'ரதஸ்தத: |
ஜகா'ம ப'ராதரம் திரஷ்டும் ஸத்ருக்'ந மறுத'ர்ஸயத் || (1)

ஸஸன்யங்கள் அங்கே தங்கியபின் பரதன் ராமனைத் தரிசிக்க
வேண்டுமென்று ஆசைமேலிட்டு வலிஷ்டரைப் பார்த்து, "ஸ்வாமி
ராஜபத்தினிகளைச் சீக்கிரமாக அழைத்து வாருங்கள்" என்று
பிரார்த்தித்துவிட்டு, அவன் அதிவேகமாகமுன்னே போனான். ராமனு
டைய ஆசிரமம் ஸமீபத்திலிருப்பதற்குத் தகுந்த பல அடையாளங்
களைப் போகும்பொழுது சத்ருக்ஷனுக்குக் காட்டிக் கொண்டே
போனான். பரதனைப்போல் ஸுமந்திரரும் ராமனைத் தரிசிக்க
ஆவலுள்ளவர்; ஆகையால் சத்ருக்ஷனுக்குப் பின்னே போனார்.
கொஞ்ச நேரம் கழித்துத் தபல்விகளின் ஆசிரமங்களுக்கு நடுவில்
ராமனுடைய ஆசிரமம் காணப்பட்டது. அக்னீதாரியங்களுக்காக
ஒரு பர்ணசாலியும், தன்னைப் பார்க்கவருபவர்கள் ஸுகமாக
உட்கார்ந்து பேசுவதற்காக ஒரு பர்ணசாலியும் கட்டப்பட்ட
யிருந்தன. ராத்திரியில் வெளிச்சத்தைக் கொடுக்க, விநாகள் அதற்கு
வெளியில் அடுக்கப்பட்டிருக்கன. பூஜைக்காகப் புஷ்பங்கள் பறித்து

- 15 வைக்கப்பட்டிருந்தன. தண்ணீர்த் துறைகளிலிருந்து ராமலக்ஷ்
மணர்கள் ஆசிரமத்திற்கு வரும்பொழுது மார்க்கம் தெரிவதற்காகச்
சிலவிடங்களில் தர்ப்பையாலும் மரவுரியாலும் மரங்களில் அண்ட
யாளம் செய்யப்பட்டிருந்தது. பனிக்காலத்தில் குளிர் காய்வதற்கு
20 மான் எருமை முதலியவைகளின் சாணம் குப்பல்களாக அங்கங்கே
சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருந்தது.
- அவைகளைப் பார்த்தவுடன் பரதனுடைய முகத்தில் மிகுந்த
காந்தி விளங்கிற்று; மனத்தில் ஸந்தோஷம் பொங்கிற்று. சத்ருக்
னனையும் தன் மந்திரிகளையும் பார்த்து, "பரத்வாஜமஹரிஷி குறிப்
பிட்ட இடத்திற்கு வந்தோமென்று நினைக்கிறேன். மந்தாகினி நதி
25 ஸமீபத்தில் இருக்கவேண்டும். சாத்திரியில் பழம் கிழங்கு ஐலம்
முதலியவைகளைக் கொண்டு வர வெளியில் லக்ஷ்மணன் போய்வரு
வதற்கு எளிதாக இருக்கும்படி இந்த வழியில் மரவுரிகளை மரங்களில்
தூக்கிக் கட்டி வைத்திருக்கிறான். நாமும் இந்த வழியாகவே போக
வேண்டும். மலையடிக்களில் மதயானைகள் கர்ஜித்துக்கொண்டு திரியும்
30 வழி இதுதான். ஆகையால் காலடிகள் மறைந்து வழி தெரியாதென்று
லக்ஷ்மணன் அண்டயாளம் செய்துகொண்டிருக்கிறான். தபஸ்விகள்
காலையிலும் மாலை யிலும் நேறாமத்திற்காக எந்த அக்னியை எப்
பொழுதும் காப்பாற்றிக்கொண்டுவருகிறார்களோ அந்த அக்னி
யிலிருந்து அடர்ந்த புகை கிளம்புவதைப் பாருங்கள். மந்திரோ
35 பதேசம் முதலிய மஹாஸம்ஸ்காரங்களை எனக்குச் செய்தவரும்,
மஹரிஷிகளைப் போன்றவரும், ஸகல உத்தம குணங்கள் பொருந்
தனவரும் புருஷோத்தமனுமான ராமனை இவ்விடத்தில் காண்பேன்"
என்று சொல்லி, பிறகு சித்திரகூட மலையைச் சேர்ந்த மந்தாகினி
நதிக்கரைக்கு வந்தான். தன்னுடன் இருப்பவர்களைப் பார்த்து,
40 "புருஷாரிஷேஷ்டரான என் தமயன் மனுஷயஸஞ்சாரம் இல்லாத
இந்தக் காட்டில் வெறும்தரையில் வீராணனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கி
றார். மஹா தேஜஸ்வியான லோகநாதன் என்னால் ஸகல போக
போக்யங்களையும் விட்டு மிகுந்த கஷ்டத்தை அனுபவித்துக்
கொண்டு காட்டில் வளிக்கிறாரென்ற லோகாபவாதத்திற்கு ஆளா
45 னேன். நான் பிறந்தென்ன, பிழைத்திருந்தென்ன? ஆகையால்
ராமனுடைய பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு ஸமாதானம் செய்து
அயோத்யைக்கு அழைத்துப் போகிறேன். கைகேயியால் செய்யப்
பட்ட அபகாரத்தை என்மேல் சாட்டி, "அண்ணா! இவ்விடத்தில்
இரக்கம் வைக்கக்கூடாது" என்று லக்ஷ்மணன் அப்பொழுது தடுத்தால்
50 அவன் எனக்கு இளைப்பாறலும், ஆகவேண்டிய காரியம்
பெரிதானதால் அவனுடைய பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டா
வது அவனை ஸமாதானப்படுத்துகிறேன். அப்படியும் பயன்படா
விட்டால் ஸகல லோகங்களுக்கும் புருஷகாரமான (உதவியான)
ஸீதை யின் பாதங்களில் நமஸ்கரித்து ராமனிடத்தில் சிபார்சு
55 செய்யும்படி வேண்டுகிறேன்" என்று இப்படிப் பலம்பிக்கொண்டு

போகும்பொழுது ராமனுடைய அழகான புண்ணியாசிரமம்
தோன்றிற்று.

மிகவும் விசாலமான ஆச்சாமரம் பனை முதலிய மரங்களின்
இலைகளால் அவ்வாசிரமம் நன்கு புலப்படாமல் இருந்தது. யாகத்தில்
அக்னிபீடத்தில் தர்ப்பைகள் பரப்பியிருப்பதைப்போல் தரையில்
60 மிகுதுவான தர்ப்பங்கள் பரப்பப்பட்டிருந்தன. தங்கக்கட்டுகளால்
அலங்கரிக்கப்பட்டு மஹாபலமுள்ளவைகளும் சத்துருக்களை அழிப்
பவைகளும் அஸாத்தியமான காரியங்களை ஸாதிக்கிறவைகளும்
வஜ்ராயுதத்தைப் போன்றவைபுமான வில்லுகளாலும், போகவதி
என்ற நாகலோகத்தின் ராஜதானியில் மஹாஸர்ப்பங்கள் ஜ்வலிப்
65 பதுபோல் கொழுந்துவிட்டுடையும் முகங்களுடன் அம்பறை
களிலிருந்து ஸூரிய கிரணங்களைப்போல் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும்
பயங்கரமான பாணங்களாலும், உத்தமமான தங்கத்தால் செய்யப்
பட்ட உறைகளில் மின்னலைப்போல் மின்னும் கத்திகளாலும்,
70 தங்கத்தால் அழகாக வேலைசெய்யப்பட்ட கேடயங்களாலும்,
உடம்புத் தோலால் விசித்திரமாக வேலைசெய்யப்பட்டுத் தங்கத்தால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட விரல்காப்புகளாலும் அந்தப் பர்ணசாலை
விளங்கிற்று. ஸீம்ஹத்தின் குகையை மான்கள் நெருங்கமுடியாதது
போல் சத்துருக்களால் கண்ணெடுத்தும் பார்க்கமுடியாமலிருந்தது.
அதில் வடமேற்கில் தாழ்ந்த ஒரு மேடையும் அதன்மேல் ஒரு
75 விசாலமான அக்னிபீடமும் போடப்பட்டிருந்தன. அதன் நடுவில்
நேறாமாக்கி காணப்பட்டது. பிறகு உற்றுப் பார்க்கும்பொழுது,
ஐடா மண்டலம் மான்தோல் மரவுரி இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு
ஒரு மஹாபுருஷன் அந்தப் பர்ணசாலையில் அக்னியைப்போல்
உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டான். அவருடைய எல்லையற்ற தேஜஸால்
80 அவர் தன் தமயனென்றே பரதன் கண்டுகொண்டான். முழங்கால்
வரையில் கீண்ட திருக்கைகளும், ஸீம்ஹத்தின் தோள்களைப்போல்
பருத்த தோள்களும் சைந்தாமரைவிதழ்களைப்போல் விசாலமான
நெத்திரங்களும் வாய்ந்து விளங்கும் லோகநாதனுள் ராமன்,
பித்தருவாகியபரிபாலன தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க விரும்பி, ஸீதை
85 யோடும் லக்ஷ்மணனோடும் நித்தியரான பிரஹ்மதேவரைப்போல்
தர்ப்பாஸனத்தில் வீற்றிருந்தார்.

அவரைப் பார்த்தவுடனேயே பரதனுக்குத் துக்கமும் சோக
மும் மேலிட்டது. அவர் இருக்குமிடத்திற்கு ஓடினான். கைரியத்தை
இழந்து கண்களில் நீர் பெருக வார்த்தைகள் குளற, "அயோத்யை
90 யில் ராஜஸபையில் பிரஜைகள் யாவரும் பாதஸேவை செய்யத்
தகுந்த என் தமயனை இப்பொழுது இந்தக் காட்டு மிருகங்கள்
உபசரிக்க நேர்ந்ததே! கோடிகோடி நிரவியம் விலையுள்ள வஸ்திரங்
களைத் தரிக்கும் ஸ்ரீமான், தர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு இப்பொழுது

95 மாண் தோலைத் தரிக்க நேர்ந்ததே! விசித்திரமான புஷ்பங்களைத்
தரிக்கும் சிரஸில் அழுக்கடைந்த ஐடையை இப்பொழுது தரிக்கும்
படி நேர்ந்ததே! சாஸ்திர விதிப்படியாக யர்ளுங்களால் தர்மத்தை
ஸம்பாதிப்பதைவிட்டு அகாலத்தில் தேவேந்திரியங்களை வாட்டிக்
100 தர்மத்தை ஸம்பாதிக்க நேர்ந்ததே! உத்தம சந்தனங்களால் பூசப்
பட்ட திருமேனியில் அழுக்குப் படிந்திருப்பதைக் காண நேர்ந்ததே!
ஊகல ஸுகங்கனையும் அனுபவிக்கத் தகுந்த ராமன் இவ்வளவு
சஷ்டத்தையும் என்னால் அடைந்திருக்கிறார். வேகத்தாரால் சி, சி
என்று நிந்திக்கப்பட்ட இந்த ஐன்மத்தை எடுத்துப் பயனென்ன?
இந்த உயிரை விட்டாலென்ன?" என்றான்.

105 இப்படி மனம் பதைக்கக் கதறிக்கொண்டு கண்டெரியாமல்
ராமனுடைய பாதாரசிந்தங்களைப் பிடிக்கத் தேடியும் தொடமுடி
யாமல் பூமியில் விழுந்தான். கண்ணீர் கண்களை மறைக்க, பரதன்,
'அண்ணா!' என்று ஒருதரம் அலறி மேலே பேசமுடியாமல்தவித்தான்.
சத்ருக்கள் கோ என்றலறிக்கொண்டு ராமனுடைய பாதங்களைத்
110 தொட்டுமஸ்கரித்தான். ராமன் அவர்களை வாரியெடுத்து அணைத்
துத் தானும் துக்கத்தை அடக்க முடியாமல் கண்ணீர் விட்டார்.

ஆகாசத்தில் ஸூரிய சந்திரர்களுடன் சுக்ரனும் குருவும்
சேர்ந்ததுபோல், ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஸுமந்திரரையும் குகனையும்
ஸந்தித்தார்கள். உத்தமமான மதயானைகளைப் போன்ற அந்த
ராஜபுத்திரர்கள் நிர்மானுஷ்யமான காட்டில் இப்படி ஸந்தித்துக்
115 துக்கப்படுவதைக் கண்டு அந்த வளத்தில் வளிப்பவர்களும்
ஸந்தோஷமற்றுக் கண்ணீர் விட்டார்கள்.

தாந் பார்திவாந் வாரண யூத்பாபாந் |
ஸமாகீதாயஸ் தத்ர மஹத்யரண்யே |
வநௌகஸஸ் தேயீஸமீக்ஷய ஸர்வே
த்வர்ளுண் யமுஞ்சந் ப்ரவிஹாய ஹர்ஷுந் | (42)

பிரஷ்பாபிஹித கண்டபீற்ச ப்ரேஷ்ய ராமம் யஸஸ்ஸிதம் |
ஆர்வேத்யேவா து ஸஸ்க்ருர்ய வ்யாஹந்தம் நாஸகத் தத: ||
கண்ணீர் கண்களை மறைக்க, பரதன் 'அண்ணா!' என்று ஒருதரம் அலறி, மேலே பேசமுடியாமல் தவித்தான் |
(பக்கம் 334 பாக்கி)

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸர்க்கம் 100

ராமன் பரதனுக்கு ராஜநீதியை உபதேசித்தது

ஐடிஸம் சிரவஸைம் ப்ராஞ்ஜலிம் பதிதம் பு'வி |
த'த'ர'ஸ ராமோ து'ர'த'ர'ஸம் யுகா'ந்தே பா'ஸ்கரம் யதா' | (1)

பார்த்தவடனேயே பரதன் ராஜ்யத்தை ஆளுகிறதென்று
எண்ணிக்கொண்டு, கேள்விகளைக் கேட்பதுபோல் ராஜ்யபாலனத்
திற்கு வேண்டிய நீதிகளை ராமன் உபதேசித்தார். தசரதர் மரண
மடைந்தாரென்றும், பரதன் அது முதல் ராஜ்யத்தை விலக்கித்
தபஸ்வி தர்மத்தையும் விரதத்தையும் அனுஷ்டித்துவருகிறதென்றும்
கேள்விப்பட்ட பிறகு அந்த உபதேசத்தைச் செய்ய ஸமயம்
வாய்க்காதல்லவா?

5

"தசரதர் எப்பொழுதாவது உத்தமமான புஷ்பங்களைப் பார்த
தால், 'குழந்தை பரதனுடைய தலையில் இதை வைத்தாலல்லவா
அழகாகிவிக்கும்!' என்று சொல்வார். அந்தப் பரதன் ஐயடையும்
தலையுமாய் வந்திருக்கிறானே! நேர்த்தியான வஸ்திரங்களைக்
கண்டால் 'கமது குழந்தை பரதன் இவைகளைத் தரித்தாலல்லவா
அழகாகிவிக்கும்' என்று சொல்வார்; அப்படிப்பட்ட பரதன் இப்
பொழுது மான்தோல் மரவுளிகளைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறானே!
ஒரு பதார்த்தத்தை வாங்கிக்கொள் என்று தசரதர் வேண்டினாலும்
பரதன் வாங்கிக்கொள்வது அரிது. இப்பொழுது அவனே தனக்கு
வேண்டிய காரியத்தைத் தானே கைகூப்பி நமஸ்கரித்தப் பிறரை
பிரார்த்திக்கும்படி நேர்த்திதே! மிருதுவான புஷ்பசபனத்தில்
உட்கார்ந்தாலும் பரதனுடைய தேகம் தாங்காதென்று தசரதர்
எப்பொழுதும் இவனைத் தன் மடியிலேயே வைத்துக்கொண்டிருப்
பார். அப்படிப்பட்டவன் இப்பொழுது வெறும் தரையில் கிடந்து
புரளும்படி நேர்த்திதே!" என்று ராமன் ஆச்சரியப்பட்டார். என்
னிறந்த கிரணங்களால் பிரபஞ்சத்தை விளங்கச் செய்தகொண்
டிருக்கும் ஸூரியன் பிரம்மதினத்தின் முடிவில் ஸகல தேஜஸும்
குறைந்து பூமியில் விழுந்துகிடப்பதைப்போல், மறாதேஜஸ்வியான
பரதன் அவ்வளவு தேஜஸும் குன்றிப் பூமியில் விழுந்து கிடப்
பதைக் கண்டு, ராமனும் அங்கிருந்தவர்கள் எல்லோரும் மிக்க
துக்கத்தை அடைந்தார்கள். தேகம் மெலிந்து நிறம் மாறி, பரதன்
இவனே என்று அடையாளம் கண்டுபிடிக்கமுடியவில்லை. தன்னுடன்
பிறந்தவனுக்கையால் ராமன் அவனை வாரி எடுத்து பிரியத்துடன்
அணைத்து உச்சிமுகர்ந்து, தன் துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டு பரதனை
ஸமாதானம் செய்ய, "குழந்தாய்! நீ இந்தக்காட்டிற்கு எப்படி
வந்தாய்? நமது பிதாவுக்கு ஸமீபத்திலிருந்து ஸகல பணிவிடையும்
நீயே செய்யவேண்டியதல்லவா? அவர் எங்கே போய்விட்டார்?"

10

15

20

25

30

- 35 அவர் உன்னைவிட்டுப் பிரியப் பொறுக்கமாட்டாரே. அவர் உயிரோ
டிருந்தால் நீ இந்தக் காட்டிற்கு வர நியாயமில்லையே. கேசவ ராஜ்
யத்திலிருந்து இவ்வளவு தூரம் நீ வந்ததைப் பார்க்க எனக்கு ஆச்
சரியமாக இருக்கிறது. தேகம் இளைத்து நிறம்மாறி அடையாளம்
தெரியாமல் இருப்பதென்? இந்தக் கோரமான காட்டிற்கு நீ வந்த
40 காரணமென்ன? மஹாராஜா பிறைத்திருக்கிறாரா? அப்படியிருந்
தால் நீ அவருடைய அனுமதியைப் பெற்று இங்கே என்னைப்
பார்க்க வந்திருக்கவேண்டும். உன்னை விட்டு அவர் ஒரு நிமிஷம்
கூடப் பிரிந்திருக்கமாட்டாரே. ஆகையால் துக்கம் மேலிட்டு
ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தாரா? அந்தக் கஷ்டம் நேர்ந்து, பாலனு
45 உன்னிடத்திலிருந்து பலசாலிகளான சத்ருக்கள் இதே ஸமயம்
பார்த்து ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டார்களா? அல்லது பிரஜை
களுக்கு உன்னிடத்தில் விசுவாசம் குறைந்து, கைகேயி என்னைக்
காட்டிற்குப் போகச் சொன்னதற்காக உன்னை கசரத்திலிருந்து
தூரத்திலிட்டார்களா? ஆதிமுகல் இதுவரையில் இந்த ராஜ்யம்
50 நமது வசத்திலேயே இருந்துவந்ததல்லவா? அல்லது பிதாவிற்குப்
பணிவிடைசெய்வதில் உனக்கு அசிரத்தை பிறந்து மஹாபராக்கிரம
சாலியான அவரை விட்டு வந்திருக்கிறாயா?

(1) பிரேஷ்டமான குலத்தில் பிறந்தவரும் ஸத்தியம் தவறு
தவரும் எண்ணிறந்த அசுவமேதங்களையும் ராஜஸூயங்களையும்
55 செய்தவரும் தர்மத்திலிருந்து விலகாதவருமான தசரத சக்கரவர்த்தி
ஸுகமாக இருக்கிறாரா? தன் பிரதிக்ஷையைத் தவறமுடியாததால்
நேர்ந்த கஷ்டங்களைப் பார்த்து பச்சாத்தாபமடைந்து அவருக்கு
ஏதாவது விபாதி உண்டாயிற்று? அதை எனக்குத் தெரிவிக்க
வந்திருக்கிறாயா?

(2) கோடிய துக்கங்களை அனுபவித்த என் தாய்களெஸல்யை
இப்பொழுது ஸுகமாக இருக்கிறாளா? அவளைக் காட்டிலும்
என் பக்திக்கும் பிரியத்திற்கும் பாத்திரமான உன் தாய் கைகேயி,
தன் எண்ணப்படி காரியம் முடிந்து ஸுகமாக இருக்கிறாளா?

(3) பிரஹ்மநானியும் ஸகல வித்தைகளிலும் நியுணரும்
65 ஞானத்திற்கொத்த தர்மானுஷ்டானமுள்ளவரும் அதனால் அபார
நேஜ்ஜை அடைந்தவரும் இஷ்வாகுருவ மன்னர்களுக்குக் குல
குருஷமான வஸிஷ்டபகவானை நமது முன்னோர்கள் பூஜித்தபடி
நீயும் பூஜித்து வருகிறாயா? அக்னிநேறாத்திரம் முதல் அசுவமேதம்
வரையிலுள்ள பாசவிதிகள் யாவையும் நன்றாய் அறிந்தவரும்
70 அன்னை காரியங்களில் வெகு ஐக்கிரகையுள்ளவரும் மஹாபுத்தி
மானும் இஹபரலோக தர்மங்களை ஒரே விதமாக அனுஷ்டிப்பவரு
மான உன் புரோஹிதர் அந்தந்தக் காலங்களில் நேறாமல் செய்ததை
யும் செய்யவேண்டியதையும் உனக்கு ஞாபகப்படுத்திக்கொண்
டிருக்கிறாரா?

(4) தேவதைகளை யாக்யக்ஞாதிகளாலும், மாதாபிதாக்களை 75
அவர்களுடைய சொற்படி நடந்து அவர்களுக்குச் சச்சுஷை
செய்வதாலும், குருக்களைப் பூஜித்து அவர்களுடைய கட்டளைபை
நிறைவேற்றுவதாலும், ஞாதிகளை அவர்களுக்கு வேண்டிய செல்
வத்தைக் கொடுப்பதாலும், வயதாலும் ஞானத்தாலும் ஆசாரத்
தாலும் பெரியோர்களை நமஸ்காரம் செய்வதாலும், வித்வான்களை 80
யும் பிராம்மணர்களையும் வெருமானம் செய்வதாலும் திருப்தி
செய்கிறாயா?

(5) தனுர் வேதத்திலும் ராஜநீதியிலும் நியுணரான
ஸுதன்வா என்ற நமது உபாத்தியாயரைப் பூஜித்துவருகிறாயா?

(6) உன்மந்திரிகள் புத்திமான்களாகவும் நீதிசாஸ்திரநியுணர்
களாகவும் உத்தம குலத்தில் பிறந்தவர்களாகவும் பிறருடைய
எண்ணங்களை ஸூக்ஷ்மமாகத் தெரிந்துகொண்டிருவர்களாகவும்,
உன்னைப்போல் நம்பத்தகுந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்களா? நீதி
சாஸ்திரத்தில் கரைண்ட மந்திரிகளால் நன்றாக ஆலோசிக்கப்பட்டு
ஐக்கிரகையாகக் காப்பாற்றப்படும் மந்திராலோசனை அரசர் 90
களுக்கு ஐயத்தைக் கொடுக்கும்.

(7) தகுந்த காலத்தில் படுக்கிறாயா? தகுந்த காலத்தில்
விழிக்கிறாயா?

(8) வீடியற்காலத்தில் ஐசுவரியத்தை ஸம்பாதிக்கும் வழிகளை
ஆலோசிக்கிறாயா? 95

(9) ஒருவனாகவாவது பலருடனாவது ராஜ்ய காரியங்களை
ஆலோசிக்காமல் இருக்கிறாயா? ஒருவனாக யோசித்தால் தனக்கு
அந்த விஷயத்திலுள்ள விருப்பத்தாலோ வெறுப்பாலோ அதன்
குணநோஷங்களைப் பஷ்பாநயில்லாமல் அறிய முடியாது.
பலருடன் யோசித்தால் ஒருமை ஏற்படாது. அந்த யோசனை 100
செக்கிரம் வெளியாவியிடும்.

(10) நீ செய்யும் ஆலோசனை அந்தக் காரியம் முடிவதற்குமுன்
ராஜ்யத்தில் தெரியாமலிருக்கிறதா?

(11) ஸுபலமான ஸாதனங்களால் விரேஷ்பு பயன் கிடைக்
கக்கூடிய காரியத்தை நன்றாக ஆலோசித்துத் தாமதமில்லாமல் 105
செய்து முடிக்கிறாயா? செக்கிரத்தில் செய்து முடிக்காத காரியத்தின்
பயனைக் காலம் கொள்ளியிடுவதறு.

(12) நீ செய்யும் ஆலோசனைகள் அந்தக் காரியம் முடிந்து
கொண்டிருக்கும்பொழுதாவது ஆரம்பத்திற்கு முத்தியாவது உன்
நிறைசர்களுக்குத் தெரியாமல் முடிந்த பிறகு மாத்திரம் 110
தெரிவிப்பனவா?

- (13) நீயும் மந்திரிகளும் ஆலோசனை செய்யாத காரியங்களைப் பிறர் ஊழலத்தாலாவது அனுமானத்தாலாவது இங்கிதங்களாலாவது அறியமுடியாமல் ஐக்கிரதையாகக் காப்பாற்றி வருகிறாயா?
- 115 (14) அநேக ஆயிரம் மூர்க்கர்கள் இருந்தாலும் அவர்களை விட்டு, நன்றாகப் பரிசோதித்து காரியத்தைச் செய்யும் புத்திமானைச் சேர்க்கிறாயா? ராஜ்ய காரியங்களில் ஸங்கடம் நேரும்பொழுது அந்த வித்வான் அரசர்களுக்கு மிகுந்த கீர்த்தியையும் மேன்மையையும் உண்டாக்கும் உபாயங்களை உபதேசிப்பார். மூர்க்கர்களை ஆயிரக் கணக்காயும் கோடி கோடியாயும் அரசன் சேர்த்துக்கொண்டாலும் காரியங்களை ஆலோசிக்கும்பொழுது அவர்கள் கொஞ்சமாவது உபயோகப்படுவார்களா? பிறர் ஆரம்பித்த காரியத்தை உடனே அறியும் சக்தியுடையவனும் ஸ்திரமான புத்தியுடையவனும் காரியங்களை விசாரித்துச் செய்கிறவனும் நீதி சாஸ்திரங்களில் சீபுணனுமான ஒரு மந்திரியிருந்தாலும் அவன் அந்த அரசனுக்கும் சிற்றரசர்களுக்கும் மிகுந்த கீர்த்தியை ஸம்பாதிப்பான்.
- 120 (15) முக்கியமான ஸேவகர்கள், சமையல் பரிமாறுதல் முதலிய காரியங்களில் மாத்திரமும்; ஐாதி முதலியவைகளால் கடந்திறத்தார்கள், படுக்கை ஆஸனம் வாஹனம் முதலியவைகளைக் கொண்டு வருவது முதலிய காரியங்களில் மாத்திரமும்; கீழ்த்தரமான ஸேவகர்கள், கால்கழுவுவது மரவடிவகளைக் கொண்டு வருவது கால் பிடிப்பது முதலிய வேலைகளில் மாத்திரமும் உபயோகிக்கப்படுகிறார்களா? இல்லாவிட்டால் அதிகப் பொருமையும் மனஸ்தாபமும் உண்டாகும்.
- 130 (16) உத்தமமான வஸ்திரங்கள் ஆபரணங்கள் வாகனங்கள் முதலியவைகளை மந்திரிகளிடத்தில் வேறு மனுஷ்யர்களால் ரஹஸ்யமாக அனுப்பி அரசனுடைய அந்தப்புரத்திலிருந்து உங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டதென்றும் இதர அரசர்களிடத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்டதென்றும் சொல்லி, அவர்கள் ஆசையுடன் அவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா என்று பரீகிழ்ப்பது அரசர்களுக்கு வழக்கம்.
- 140 அந்தப் பரீகிழ்ப்பில் தேறினவர்களும் பல தலைமுறைகளாக வேலை பார்க்கிறவர்களும் மனோவாக்குக் காயங்களில் சுத்தர்களுமான உத்தம மந்திரிகளைப் பெரிய காரியங்களிலேயே உபயோகித்து வருகிறாயா?
- 145 (17) கையேசி புத்திரி வெகு கடுமையாக பிரணைகளைத் தண்டித்து அதனால் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு மந்திரிகளிடத்தில் முறையிட்டு அவர்கள் உன்னை தடுத்தும்படி வைத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கிறாயா? கேட்ட தானங்களை வாங்கி அளவற்ற திரவியத்தைச் சேர்த்து அதனால் யாகம் செய்ய விரும்புகிறவனை நீதிக்குகள் எப்படி அவமதிப்பார்களோ; தங்களை பலாத்காரம் செய்து ஸ்வாதினப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பும் ஸ்திரீகள் புருஷனை எப்படி அவ

மதிப்பார்களோ; அப்படித் தண்டிக்கத் தகாதவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டித்து அவர்களிடத்திலிருந்து தனத்தைப் பறித்து தரிம்ஸை செய்வதால் பிரணைகள் உன்னை அவமதிக்காமல் இருக்கிறார்களா?

155

(18) ஸாமதான பேத தண்டமென்ற உபாயங்களை பிரயோகிப்பதில் சீபுணனும், மஹரிஷிகளால் உபதேசிக்கப்பட்ட பிறரை வஞ்சிக்கும் நீதிகளை நன்றாகக் கற்றவனும், அரசனுக்கு அந்தரங்கமான ஸேவகர்களின் மேல் தோஷங்களை ஏற்படுத்தி அவர்களைக் கலைக்கிறவனும், அரசனை ஹிம்ஸை செய்வதில் பயமற்றவனும், கால்கிரமத்தில் அரசனுடைய ஐசுவரியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளுகிறவனுமான புருஷனை எந்த அரசன் கொல்லாமல் விடுகிறானோ, அவனால் ராஜ்யத்தை விட்டு அவ்வரசன் தூர்த்தப்படுவான்; அல்லது கொல்லப்படுவான். இவ்விதமானவனை வைத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிறாயா?

160

165

(19) அரசன் செய்யும் மரியாதையால் ஸந்தோஷிக்கிறவனும், பிறரை ஐயிக்கும் சக்தியுடையவனும், அந்தந்த ஸமயத்திற்குத் தகுந்தபடி தன் ஸையங்களை அணிவகுப்பதிலும் சத்ருவின் அணி வகுப்பைப் பிளப்பதிலும் ஸையத்தை நடத்துவதிலும் துட்பமான புத்தியுள்ளவனும், ஆபக்காலத்தில் கலங்காத தைரியமுடையவனும், யஜ்மானனிடத்தில் விசுவாஸமுள்ளவனும் உள்ளும் புறமும் சுத்தமாக இருப்பவனும் உத்தம குலத்தில் பிறந்தவனும் காரியங்களை நடத்துவதில் திறமையுள்ளவனுமான மனிதனை ஸேனாபதியாக நியமித்திருக்கிறாயா?

170

175

(20) மஹா பலசாலிகளும் உத்தமகுணங்கள் பொருந்தினவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமீர்த்தர்களும் சூரர்களுமான யுத்தவீரர்களை அவர்களுடைய பூர்வ வரலாற்றையும் தைரியத்தையும் நன்றாகப் பரீகிழ்த்து விசேஷமான வேகுமதிகளைச் செய்து மேன்மைபடுத்தியிருக்கிறாயா?

(21) ஸையங்களுக்கு அந்தந்தக் காலத்தில் கொடுக்க வேண்டிய சம்பளத்தையும் ஆகாரத்தையும் அவர்கள் செய்யும் வேலைக்குத் தகுந்தபடி தாமதமில்லாமல் கொடுத்துவருகிறாயா? இல்லாவிட்டால் சம்பளக்காரர்கள் யஜ்மானனிடத்தில் கோபித்து விசுவாஸமற்றுப் போவார்கள், அது பெரிய அனர்த்தத்தை விளைவிக்கும்.

180

185

(22) கூத்திரிய குலத்தில் பிறந்த முக்கியமானவர்களெல்லோரும் உன்னிடத்தில் மிகுந்த பிரீதியைத்து, எந்த ஸமயத்திலும் உனக்காக உயிரைவிடத் தயாராக இருக்கிறார்களா?

(23) உன் தூதர்கள் உன் தேசத்தில் பிறந்தவர்களாகவும், பிறருடைய எண்ணங்களை அறியக்கூடியவர்களாகவும், காரியங்களை

190

195 நடத்துவதில் ஸமர்த்தர்களாகவும், ஸமயோசிதமாகவும், தயங்காமலும் பதில் சொல்லுகிறவர்களாகவும், நீ சொல்லி அனுப்பிய ஸமாசாரத்தையும் பதிலையும் பிசகாமல் சொல்லுகிறவர்களாகவும், காரியத்தை முடிப்பதில் பல முக்கியமான விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருந்தாலும் யஜ்மானனுடைய கட்டளைையை மறக்காமலே வியவஹாரத்தை நடத்துகிறவர்களாகவும், விஷயங்களைப் பகுத்தறியும் சக்தியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறீர்களா?

200 (24) மந்திரி புரோஹிதன் யுவராஜா ஸேனாபதி வாசல்காப் பவர்களுக்குத் தலைவன், அந்தப்புரத்தின் காரியங்களுக்குத் தலைவர், சிறைச்சாலைத் தலைவன், தனத்தை வகுல் செய்கிறவர்களுக்குத் தலைவன், அரசனது உத்தரவை பலர் அறியும்படி வெளியிடுபவர்கள், சிபாயாதிபதிகள், ஸைன்யங்களுக்கு சம்பளத்தையும் உணவையும் கொடுப்பவன், ராத்திரியில் நகர சோதனை செய்து கோட்டை வாசல்கள் பிராகாரம் முதலியவைகளை ரக்ஷிப்பவர்களுக்குத் தலைவன்,

205 அரசனிடத்திலிருந்து ஒரே நடவையாக நிரவியத்தை வாய்க்கிக் கொண்டுக் கூலிக்காக வேலை செய்யும் மற்றவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பவன், ஒவ்வொரு நாளும் ராஜ ஸ்பைையை அலங்கரிப்பது, அரசன் மந்திரி முதலியவர்களுக்குத் தகுந்த ஆஸனங்களை அவர்களுக்காக ஏற்பட்ட இடங்களில் போடுவது, ஸபைக்கு வரவேண்டியவர்களை அழைத்துவந்து அவர்களுடைய அந்தஸ்திற்குத் தகுந்த படி ஏற்பட்ட ஆஸனங்களில் உட்காரச்செய்வது, ஸபையில் வரத்தகாதவர்களை விலக்குவது, ஸபையில் சப்தரில்லாமல் பார்த்துக்கொள்வது, ஸபையைப் பாதுகாப்பது முதலிய வேலைகளைச் செய்பவர்களுக்குத் தலைவன், பிறருடைய நிரவியங்களைத் திருடுவது

215 முதலிய குற்றங்களைச் செய்தவர்களை அரசனுடைய உத்தரவுப்படி தண்டிக்கிறவர்களுக்குத் தலைவன், கோட்டைகளை ரக்ஷிப்பவர்களுக்குத் தலைவன், ராஜ்யத்தின் எல்லைகளில் நான்கு திக்குகளிலும் அன்னிய அரசர்கள் வராமல் பாதுகாப்பவர்களுக்குத் தலைவன், இந்தப் பதின்னெட்டு மனிதர்களில் தன் ராஜ்யத்தில் மந்திரியையும் புரோஹிதரையும் யுவராஜாவையும் அரசன் பரிசீலிக்கவேண்டிய நிலை, அவர்கள் எப்பொழுதும் தன் ஸமீபத்திலிருப்பதால் அவர்களுடைய ஸ்வபாவத்தைத் தானே நேரில் தெரிந்துகொள்ளலாம், தன் ராஜ்யத்தில் மற்றப் பதின்னெட்டு பேர்களையும் சத்ருபகஷத்தில் மூன் சொன்ன பதின்னெட்டுப் பேர்களையும் மாறுவேஷம் புண்ட

225 தூதர்களை ஒவ்வொருவருக்கு மும்மூவர் வீதம் ஏற்படுத்தி, ஒருவர்க் கொருவர் தெரியாமல், மேற்சொன்னவர்கள் தங்களுடைய வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்கிறார்களா இல்லையா என்று பரிசோதித்து வருகிறாயா?

230 (25) உன் ராஜ்யத்திலிருந்து தூரத்தப்பட்டுத் திரும்பிவந்திருக்கும் சத்ருக்களைப் பலமற்றவர்களென்று அலக்கியம் செய்யாமலிருக்கிறாயா? ஏதாவது ஆதாரமில்லாமல் அவர்கள் திரும்பி வர

மாட்டார்களல்லவா? அவர்களை ஜாக்கிரதையுடன் கவனித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்,

(26) பெளத்தன் சார்வாகன் முதலிய நாஸ்திக பிராம்மணர்களுடன் பழகாமலிருக்கிறாயா? சாஸ்திரங்களுக்கு விபரீதமான அர்த்தங்களை உபதேசிப்பதில் இவர்களுக்கு அதிகத் திறமையுண்டு, உன்மையான ஞானத்திற்கு விரோதமான ஞானத்தை உடையவர்கள்; பால்களைப்பால் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள்; ஆனால் தங்களைப் பெரிய பண்டிதர்களென்று எண்ணுகிறவர்கள்; வேதமார்க்கத்திற்கு விபரீதமான புத்தியையுடையவர்கள்; தாமஸ ஸ்பிருதிகளையும் தாமஸ புராணங்களையும் நீக்கி மஹாஷிகளால் செய்யப்பட்டு ஸாதுக்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட புராணங்களையும் தர்மசாஸ்திரங்களையும் பெரியோர்களுடைய ஸம்பிரதாய பரம்பரைப்படி அர்த்தம் செய்யாமல், கேவல தர்க்கத்தை பிரயோகித்து, அவை இறுத்திலும் பரத்திலும் பயனற்றவை என்று வாதிப்பவர்கள்.

(27) நமது ராஜதானியான அயோத்யை மஹாவீரர்கள் இருக்குமிடம்; நமது முன்னோர்களால் ஆதிகாலம் முதல் ஆளப்பட்டுவருகிறது. அதிலுள்ள நான்கு வர்ணத்தார் வர்ணாசிரம தர்மங்களைக் குறைவின்றி நடத்திவருகிறீர்கள்; இந்திரியங்களை அடக்கினவர்கள்; அதிக உத்தாஹமுள்ளவர்கள், உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்கள்; மேலும் அந்த நகரம் எல்லா வித்யைகளிலும் தேர்த்தவர்கள் பிரியத்துடன் வளர்க்கும் ஸ்தலம், அதிலுள்ள ஜனங்கள் யாதொரு குறையுமில்லாமல் ஆனந்தமாக இருக்கிறார்கள். ஸகல ஸௌக்கியங்களும் பொருந்தி, சத்துருக்கள் நெருங்க முடியாத அரசன்களுடன், விசித்திரமான ஆவயங்களாலும் அரசன்மனைகளாலும் உப்பரிக்கைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, உத்தமமான யானைகள் குதிரைகள் ஓட்டகங்கள் இவைகளால் சிறைந்து, பிறரால் ஐயிக்க முடியாததென்ற பெயருக்குத் தகுந்த யோக்கியதை வாழ்த்திடுகிறது. இவ்விதமான நமது ராஜதானியை ஜாக்கிரதையாக ரக்ஷித்துவருகிறாயா?

(28) நமது ராஜ்யத்திலுள்ள நாடுகளில் அகலமேதம், சயனம் முதலிய மஹா யானைகள், செய்யப்படும் சாலைகள் பல உண்டு. அங்கே வளர்க்கும் ஜனங்கள், தங்களுக்குத் தகுந்த அரசன் கிடைத்திருப்பதால், காலத்தில் மழைபெய்து நீர்வளம் நிலவளம் முதலியவை பொருந்திய தேசத்திலேயே வளிக்க விரும்புகிறார்கள். இதர தேசங்களுக்குப் போக மனம் வராது, நமது தேசத்தில் தேர்த்தியான தேவாலயங்களும் அழகான சாலைகளும் அவைகளின் பக்கத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓடைகளும் தண்ணீர்ப் பந்தல்களும் பயிரிடுவதற்காக வெட்டப்பட்ட பெரிய ஏரிகளும் விளங்குகின்றன. உழுது பயிரிடப்படாத பாகம், நமது தேசத்தில் அதிகமாகக் கிடை

- யாது. ஆடுமாடுகளுக்கோ கணக்கில்லை. அதிகமழை பெய்வது, மழை பெய்யாமலிருப்பது எலிகள் வெட்டுப் பூச்சிகள் பசுவிகள் அரசர்கள் ஸமீபத்தில் வலிப்பதென்ற ஆறு உபத்திரவங்களில்லை. மாணம் பார்த்த நிலமுடையதல்ல. எங்கும் ஆற்றுப்பாய்ச்சலுள்ளது. சோலைகளும் தேரப்புகளும் எங்கும் நிறைந்து பார்க்க அழகாக இருக்கும். புதி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களின் ஸஞ்சாரமில்லை. திருட்டுப் பயமில்லை. சத்தினம் பொன் வெள்ளி முதலியவை கிடைக்கும் சுரங்கங்கள் பல உண்டு. பாபிகள் நமது ராஜ்யத்தில் வலிக்கமாட்டார்கள். அங்குள்ள ஸ்த்ரீ புருஷர்கள் எப்பொழுதும் ஆனந்தத்துடன் காலம்கழிக்கிறார்கள். ஆறு குளம் முதலியவைகளில் கரையிலுள்ள வனங்களில் ஸகல பண்டங்களையும் விற்க ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டு, எல்லோருக்கும் தெரியும்படி குறிப்பிட்ட நாட்களில் வர்த்தகர்கள் கூடும் சந்தைகள் பலஉண்டு. இவ்விதமான நமது ராஜ்யத்திலுள்ள தேசங்கள் ஸுகந்தை அடைந்திருக்கின்றனவா?
- (29) பயிரிடுகிறவர்களும் பசுக்களை மேய்க்கிறவர்களும் உள் ஆளுகையில் எல்லையற்ற ஐசுவரியத்தை அடைந்து, உள்ளிடத்தில் பிரீதி வைத்திருக்கிறார்களா? கொடுக்கல் வாங்கல் ஏற்றுமதி இறக்குமதி முதலிய வியாபாரங்களைச் செய்து வர்த்தகர்கள் உன்னை அண்டி ஸுகமாகப் பிழைக்கிறார்களா? அரசன் தன் ராஜ்யத்தில் வலிக்கும் ஐனங்களைவலாரையும் தர்மமாக ஆளவேண்டும். ஆகையால் மேற்சொன்னவர்களுக்கு வேண்டிய ஸௌகரியங்களைச் செய்து அஸௌகரியங்களை விலக்கிக் காப்பாற்றிவருகிறாயா?
- (30) உன்னைச் சேர்ந்த ஸ்த்ரீகளிடத்தில் அறுகடிமாத நடந்துவருகிறாயா?
- (31) அவர்கள் பிற புருஷர்களுடன் கலந்துபேசாமல் இருக்கும்படி ஐக்கிரதையாகப் பாதுகாக்கிறாயா?
- (32) அவர்கள் சொல்வதை நீஜமென்று நம்பாமலிருக்கிறாயா?
- (33) மிகவும் சஞ்சலமான தன்மைமுள்ளவர்களாகையால் அவர்கள் ரஹஸ்யங்களைக் காப்பாற்றமுடியாதவர்கள். ஆகையால் அவர்களிடத்தில் ரஹஸ்யங்களைச் சொல்லாமலிருக்கிறாயா?
- (34) உன் ராஜ்யத்தில் யானைகள் உண்டாகுமிடத்தைப் பிறர் அறியாமல் மறைத்துவைத்திருக்கிறாயா? இல்லாவிட்டால் பிறர் அவைகளைப் பிடித்துக்கொண்டுபோவார்கள்.
- (35) ஆண் யானைகளைப் பிடிப்பதில் உபயோகப்படும் பெண் யானைகள் விருத்தியாகின்றனவா?
- (36) குதிரைகளையும் ஆண் யானைகளையும் பெண் யானைகளையும் மேன்மேலும் ஸம்பாதிக்கிறாயா?
- (37) ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் நன்றாக அலங்கரித்துக் கொண்டு ராஜ ஸபையில் வந்து பிரஜைகளுக்குத் தரிசனம் கொடுக்க

கிறாயா? இவ்வாவிட்டால் அரசனுக்குத் தேவஸௌக்யமில்லை என்றும் ஏதோ அபாயம் சேர்ந்ததென்றும் ஸந்தேகப்படுவார்கள்.

- (38) உன் வேலைக்காரர்கள் எந்த சமயத்திலும் உன்னை ஸுவபமாகப் பார்க்கும்படி இடம் கொடுக்கக்கூடாது; கர்வ மடைந்து உன்னிடத்தில் மரியாதை வைக்கமாட்டார்கள். எப்பொழுதும் உன்னைப் பார்க்காமலும் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது; அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாமற் போய் விடும். இவனால் நமக்கென்ன பிரயோஜனமென்று கோபமுண்டாகும். அதனால் ராஜ்யத்திற்கும் கெடுதி நேரும். ஆகையால் எல்லோருக்கும் எப்பொழுதும் தரிசனம் கொடுக்கவும் கூடாது; கொடுக்காமலிருக்கவும் கூடாது. நடுநிலைமையாக நடந்துகொள்ளவேண்டும்.
- (39) உன் கோட்டைகளில் தனங்களும் தான்யங்களும் ஆயுதங்களும் யத்திரங்களும் வேண்டியவரையில் இருக்கின்றனவா? சில்பிகளும் வில்லாளிகளும் நிறைந்திருக்கிறார்களா? ஐலத்தட்டு இல்லை யல்லவா?
- (40) உன் வரவு அதிகமாகவும், செலவு குறைவாகவும் இருக்கிறதா? நட்டுவன் விடன் பாடகன் கூத்தாடி முதலிய தகாதவர்களுக்கு உன் திரவியத்தை ஏராளமாகக் கொடுக்காமலிருக்கிறாயா?
- (41) பிராம்மணர்கள் தேவதைகள் யாசகர்கள் வீரர்கள் மித் திரர்கள் இவர்களுக்கு உன் ஐசுவரியத்தை அதிகமாக செலவு செய்கிறாயா?
- (42) உன் ராஜ்யத்தில் சுத்தமான ஸ்வபாவமுள்ளவனும் மரேன வாக்கு காயம் ஒத்தவனுமான லாது, எவனாவது பிறரால் திடீரென்று திருட்டுக்குற்றம் சாட்டப்பட்டு, சாஸ்திரங்களில் நிபுணர்களால் விசாரிக்கப்படாமல் அவனுடைய தனத்திற்காக ஆசைப்பட்டிக் கொல்லப்படாமலிருக்கிறானா?
- (43) எந்தத் திருடனாவது, திருடும்பொழுது தடையத்துடன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, நன்றாக விசாரித்தபின், அவன் திருடின சொத்தைக் கொடுத்துவிட ஒப்புக்கொண்டால், அதை அநியாயமாக வாங்கிக்கொண்டு தண்டனை இல்லாமல் விடப்பட்டிருக்கிறானா?
- (44) தனவாங்களுக்கு மரணமுக்கும் வியாத்யம் சேர்ந்தால் உன் சீராயாதிகாரிகள் தனவாவிடத்திலிருந்து ஸபத்தை அடைய உத்தேசிக்காமல் தீர்ப்பு சொற்கிறார்களா? அரசன் தன் ராஜ்யத்தில் நடக்கும் சீராயாதியங்களை விசாரிக்காமல் கேவலம் தன் ஸௌக்யத்தைப்பே நடி ஆண்டுவந்தால், சரியாக விசாரிக்காமல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் கண்ணீர் விட்டால் அது அவனுடைய மனைவி மக்களையும் பசுக்களையும் நாசம் செய்யும்.

(45) வயது சென்றவர்களையும் பாலர்களையும் உத்தமமான வைத்தியர்களையும் வெகுமானங்களாலும் ஸ்வேஹத்தாலும் இனிமையான வார்த்தைகளாலும் வசப்படுத்துகிறாயா?

(46) தேவதைகள் வலிக்கும் பெரிய மரங்களையும், யோக மஹிமைமயால் இவ்வுலகத்து ஸுகங்களில் ஆசையில்லாதவர்களையும், குருமார்களையும், பெரியோர்களையும், நபஸ்விகளையும், தேவதைகளையும், அதிதிகளையும், பிராம்மணர்களையும் வணங்குகிறாயா?

(47) முற்பகலில் தர்மத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் அந்தவேளையில் அர்த்தத்தை ஸம்பாதிக்கும், பிற்பகலில் அர்த்தத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டியிருக்க அப்படிச் செய்யாமல் தர்மத்தை ஸம்பாதிக்கும், ஸாயங்காலத்தில் காமத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டியிருக்க அப்படிச் செய்யாமல் தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் அனுஷ்டிக்கும், இம்மூன்று புருஷார்த்தங்களையும் கெடுக்காமலிருக்கிறாயா? (தர்மத்தைவிட்டுத் தனத்தை மாத்திரம் ஸம்பாதிக்காமலிருக்கிறாயா? குடும்ப போஷணத்திற்கு வேண்டிய நனத்தை ஸம்பாதிப்பதை விட்டுத் தர்மத்தை மாத்திரம் ஸம்பாதிக்காமலிருக்கிறாயா? தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் விட்டு வேசிகளிடத்தில் அகப்பட்டு இம்மூன்றையும் கெடுத்துக்கொள்ளாமலிருக்கிறாயா? காடையில் தானம் முதலிய தர்மங்களையும், பிறகு ராஜ்யகாரியங்களையும், ராத்திரியில் காமத்தையும் ஒன்றிற்கொன்று விநோதரில்லாமல் பிரித்து அனுஷ்டிக்கிறாயா? அவைகளை அளவுக்கு மிஞ்சாமல் தடுக்கும் சக்தி உனக்கு இருக்கிறதல்லவா?)

(48) உன் ராஜ்யத்திலுள்ள ஸர்வ சால்திரநிபுணர்களான பிராம்மணர்களும் பட்டணத்து ஐனங்களும் காட்டுப்புறத்தாரும், நீ ஸௌக்கியமாக இருக்கவேண்டுமென்று எப்பொழுதும் பிரார்த்திக்கிறார்களா?

(49) பரலோகமில்லை என்று வாதிப்பது, பொய் சொல்வது, பெற்றோர்கள் ஆசிரியர்கள் பிராம்மணர்கள் பலவீனர்கள் குற்றம் செய்தாலும் அவர்களிடத்தில் கோபிப்பது, அஜாக்கிரதை, காரியங்களை நிதானமாகச் செய்வது, எல்லா மேன்மைக்கும் காரணமான ஸாதுக்களைத் தரிசிக்காமலிருப்பது, சோம்பல் இரத்திரியங்களை அடக்காமலிருப்பது, மந்திரிகளின் உதவியில்லாமல், ராஜ்ய காரியங்களைத் தானே ஆலோசிப்பது, விபீதமான அர்த்தங்களைச் சொல்லுகிறவர்களுடன் ஆலோசிப்பது, நீச்சயித்த காரியங்களை ஆரம்பிக்காமலிருப்பது, தன் ஆலோசனைகளை முன்னடியாகவே வெளியிடுவது, காடையில் எழுந்தவுடன் கண்ணாடி மாதவியவைகளைப் பார்ப்பதென்ற மங்கள காரியங்களை அனுஷ்டிக்காமலிருப்பது, யாரைப் பார்த்தாலும் எழுந்து மரியாதை செய்வது என்ற, இந்தப்

பதினான்கும் அரசன் விலக்கவேண்டிய தொஷங்களில் முக்கியமானவை. நீ அவைகளை விலக்குகிறாயா?

(50) வேட்டை, சூதாட்டம், பகலில் தூங்குவது, பிறரைத் தூஷிப்பது, பெண்களுடனே காலம் கழிப்பது, மதுபானம், பாட்டு, கூத்து, வாத்திய மென்றவைகளில் காலத்தைக் கழிப்பது, காரியமில்லாமல் அலைவதென்ற இந்தப் பத்தையும் விலக்கி வருகிறாயா?

(51) நீர் அரசன், மலையரன், மரவரன், பாடையரன், படை யரன் என்ற இய்வையற்றையும்; ஸாமம் தானம் பேதம் தண்ட மென்ற இந்த நான்கையும்; அரசன் மந்திரி ராஜ்யம் கோட்டை போக்கிலும் ஸைன்யம் மித்திரர்களென்ற இவ்வேழு ராஜ்யத்தின் அங்கங்களையும்; பவிர்த்தொழில், வியாபாரம், கோட்டை, அணிகள், யானைபிடிப்பது, சரங்கம் வெட்டுவது, கப்பம் வாங்குவது, தரிசு நீலத்தைப் பயிரிடுவது இந்த எட்டையும்; தர்மம் அர்த்தம் காம மென்ற இந்த மூன்றையும்; த்ரயீ வார்த்தா தண்டநீதி என்ற இம் மூன்று வித்யைகளையும்; இந்திரியங்களை ஐயிக்கும் உபாயத்தையும் ஸந்தி விக்கிரஹம் யானம் ஆஸனம் த்வைதிபாவம் ஸமாச்சரயமென்ற இந்த ஆறு உபாயங்களையும்; நெருப்பு ஐலம் வியாதி பஞ்சம் மரணம் என தெய்வ கோபத்தால் வரும் ஐந்து கஷ்டங்களையும்; அதிகாரி, திருடன், சத்ரு, அரசனுக்கு பிரியமானவன், அரசனுடைய பேராசை என மனிதனும் நேரும் ஐந்து கஷ்டங்களையும்; சத்ருவினால் கோபிக்கப்பட்டாவது, பயமுறுத்தப்பட்டாவது, அவமதிக்கப்பட்டாவது ஸரீயாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமலாவது இருக்கும் மனிதனை அவன் விரும்புவதைக் கொடுத்து அவனுடைய யஜமானனை விட்டுப் பிரிப்பது; பாலன், வயது சென்றவன், தீரா யோயுள்ளவன், பந்துக்களால் ஒதுக்கப்பட்டவன், பயந்தவன், பயந்த ஐனங்களையுடையவன், பேராசையுடையவன், பேராசையுள்ள ஐனங்களை ஆளுகிறவன், குடிகளின் பிரிதியை இழந்தவன், இந்திரிய ஸுகங்களில் மிகுந்த ஆசையை வைத்தவன், பலருடன் ஆலோசிக்கிறவன், தேவர்களையும் பிராம்மணர்களையும் நிந்திக்கிறவன், மஹரிஷிகளின் சாபம் கோபம் முதலியவைகளால் பீடிக்கப்பட்டவன், தெய்வமே யாவற்றையும் செய்யமென்று சம்மா இருக்கிறவன், ஸைன்யம் கஷ்டமாவதால் துக்கப்படுகிறவன், ராஜ்யத்திலேயே வலிக்காதவன், குருமான கிரஹங்கள் குருமான தசைகள் இவைகளால் பீடிக்கப்பட்டவன், பஞ்சம் முதலிய கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறவன், பல சத்துருக்களை உடையவன், ஸத்தியமும் தர்மமும் அற்றவன், என வருக்கப்பட்டு, ஒருபொழுதும் ஸ்வேஹம் செய்யத்தகாத இந்த இருபது விதமான அரசர்களையும்; மந்திரி ராஜ்யம் கோட்டை போக்கிலும் தண்டனை என்ற ஐந்து பிரகிருதிகளையும் (அங்கங்கள்); நடுவில் விஜிஷேஷு என்ற அரசன், அவனுக்கு முன் புறத்திலுள்ள அவனுடைய சத்ரு, அவனுடைய மித்திரன், அந்தச் சத்துருவின்

மித்திரன். அந்த மித்திரனுடைய மித்திரன். சத்துருவின் மித்திர
னுக்கு மித்திரன். விஜிஷேஷுவுக்குப் பின் பக்கத்திலுள்ள பார்ஷ்
ணிக்ரஹன், ஆக்ரந்தன், பார்ஷ்ணிக்ரஹஸாரன், ஆக்ரந்தஸாரன்,
430 பக்கத்தில் மத்யமன். இவர்களுக்கு வெளியில் உதாரணமென்ற
பன்விரண்டு அரசர்கள் அடங்கிய ராஜமண்டலத்தையும்; படை
எடுப்பது ஸைன்யங்களை அணிவகுப்பது படை எடுத்துச் செல்வது
ஸைன்யங்களுடன் தங்குவதென்ற யுத்தமுறையையும்; கலைப்பது
பிறரை அண்டுவதென்ற ஸமாதானத்தையும் பரிஷித்தறிந்து,
435 இவைகளில் விலக்கவேண்டியவைகளை விலக்கி, கொள்ளவேண்டிய
வைகளை ஏற்றுக்கொண்டுவருகிறாயா?

(52) சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படும் லக்ஷணங்கள் பொருந்திய
நான்கு அல்லது மூன்று மந்திரிகளுடன் முதலில் கலந்து யோசித்துப்
பிறகு அவர்களுடன் தனித்தனியாக உரையாடுகிறாயா?

440 (53) நீ அத்யயனம் செய்யும் வேதங்களும் அக்ஷிரோத்திரம்
முதலியவைகளும், தம்மை அனுஷ்டிப்பதால் பயனைக் கொடுக்கின்
றனவா?

(54) நீ ஸம்பாதித்த தனம், அதைப் பிறருக்குக் கொடுப்ப
தாலும் நீ அனுபவிப்பதாலும் பயன்பெருகின்றதா?

445 (55) உன் பாரியை உனக்கு அனுசூலமாக இருக்கிறானா?

(56) நீ சாஸ்திரங்களைக் கேட்டதற்கு அடையாளமாக நல்ல
ஆசாரமுள்ளவனாகவும் நல்ல நடத்தைமுள்ளவனாகவும் இருக்கிறாயா?

450 (57) நான் இதுவரையிலும் சொல்லிவந்த நீதி தீர்க்கா
யுணையும் கீர்த்தியையும் தர்மம் காமம் அர்த்தமென்ற புருஷார்த்
தங்களையும் கொடுக்கக்கூடியது. உன் புத்தி அந்த வழியில் செல்
கின்றதா?

455 (58) ஸன்மார்க்கத்தை அனுஸரித்துப் பெரியோர்களால் நிக்
திக்கப்படாத இந்த ஆசாரம் நமது பிதாவால் அனுஷ்டிக்கப்படு
கிறது. நமது பிரபிதாமஹர், முதலிய முன்னோர்கள் இதையே
அனுஷ்டித்து வந்தார்கள். நீயும் இதையே அனுஷ்டித்து வருகிறாயா?

(59) மதுரமாகப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட ஆகாரத்தைப்
பிறருக்குக் கொடுக்காமல் நீ மாத்திரம் புஜிக்காமலிருக்கிறாயா?

(60) உன்னிடத்திலிருந்து உதவியை எதிர்பார்க்கும் நண்பர்
களுக்கு உதவி செய்கிறாயா?

460 மேற்சொன்ன நீதிகளை அறிந்து உசிதமாகத் தண்டித்து நமது
முன்னோர்களைப்போலக் குடிகளைத் தர்மமாக ஆண்டு வந்தால் நீ
இவ்வுலகத்தில் பூமண்டலாதிபதியாக இருப்பாய். உன் பிரார்ப்த
கர்மம் முடியும்பொழுது இந்த தேகத்தை விட்டு ஞானியாக

உத்தம லோகங்களை அடைவாய்" என்று ஸகல ராஜதர்மங்களின்
ரஹஸ்யத்தை ராமன் உபதேசித்தார்.

465

ராஜா து தர்மேண ஹி பாலயித்வா
மஹாமதிர் தீண்டதர: ப்ரஜாதாம் |
அலாப்ய க்ருத்தஸ்தாம் வஸுதாம் யதாவத்
இதஸ்ச்யுத: ஸ்வர்க் முபைதி வித்வாத் || (76)

ஸர்க்கம் 101

குசரகுண்டிய மரணத்தை ராமன் அறிவது

ராமஸ்ய வசதம் ஸ்ருத்வா ப்ரத: ப்ரத்யுலாச ஹ |
இம் மே தர்மாத் விஹீநஸ்ய ராஜதர்ம: கரிஷ்யதி || (1)

ராமன் சொன்னதைக் கேட்டுப் பரதன், "ஸ்வாமி, தங்களுடைய
சுகங்கரியமென்ற உத்தம தர்மமும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை.
தாங்கள் உபதேசித்த நீஜமான தர்மானுஷ்டானத்திற்குக் காரண
மாகும் ராஜ்ய பதவியும் எனக்கில்லை. ஆகையால் தாங்கள் அனுக்ர
ஹித்த ராஜநீதியால் நான் அடையவேண்டிய பயன் ஒன்றுமில்லை.
5 நமது முன்னோர்களுக்குள் மூத்தவன் இருக்கும் பொழுது
இளைபவன் அரசனாகக் கடாதென்று ராஜநீதி வழங்கிவருகி
றது. ஆகையால் ஸகல பாக்கியங்களும் நீறைத்த அயோத்
10 த்யக்குத் தாங்கள் என்னுடன் வந்து பட்டாபிஷேக மஹோத்
ஸவத்தைக் கண்டருளி இஷ்வாகு குலத்திற்கும் எங்களுக்கும் ஸகல
மங்களங்களையும் அனுக்ரஹிக்கவேண்டும். தெரியாத ஜனங்கள்
அரசன் நம்மைப்போல் ஒரு மனிதன் தானே என்று சொல்வது
வழக்கம். ஆனால், ஸகல புருஷார்த்தங்களுக்கும் விரோதகில்லாமல்
15 மனிதனால் நடத்த முடியாத காரியங்களை நடத்திக் கொண்டிருப்
பதைப் பார்த்தால் அரசன் கேவலம் தெய்வமென்றே சொல்ல
வேண்டும்.

ஸகல குணங்களும் பொருந்தி யாகவர்களுக்களைச் செய்வதி
வேயே சிரத்தை வைத்து ஸாதுக்கள் யாவராலும் கொண்டாடப்
பட்ட மஹாராஜா, நான் கேகயதேசத்திலிருக்கும் பொழுதே
ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார். அந்த ஸமயத்தில் தாங்கள் காட்டிற்கு
20 வந்துவிட்டீர்கள். தங்களைப் பிரித்து அவர் பல நாட்கள் உயிரோ
டிருந்ததாக எண்ணவேண்டாம். தாங்களும் ஸீதையும் லக்ஷ்மண
னும் நகரத்தை விட்டுப் புறப்பட்டவுடனே துக்கத்தாலும் சோகத்
தாலும் அடிப்பட்டுப் பூலோகத்தை விட்டுப் போனார். புருஷோத்தமர்
தாங்கள் அதிகமாக வருத்தத்திட்டு இருக்கொடுக்கக்கூடாது. எழுந்
25 திருக்கவேண்டும். நமது பிதாவிற்குச் செய்ய வேண்டிய தர்ப்பணம்
முதலிய உத்தரகிரியைகளைச் செய்யவேண்டும். நானும் சத்துருவனும்

30 அவைகளை இதுவரையில் செய்தாயிற்று. ஆனால், 'சீங்கள் செய்திதே போதாதா?' என்றால், பிரியமான புத்திரனான ஒருவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அன்னபிண்டமும் ஜலமும் பிதிருலோகங்களில் அழிவற்ற பிரீதியைத் தருகின்றன என்று பெரியோர் சொல்லுகிறார்கள். மற்றப் புத்திரர்களைக் காட்டிலும் தங்களிடத்தில் மஹாராஜாவுக்கு மிகுந்த பிரீதி உண்டென்பது பிரஸித்தமல்லவா? தங்களைக் குறித்தே பிரஸாபித்துக் கொண்டிருந்தார்; தங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்றே ஆசை கொண்டிருந்தார். தங்களிடத்தில் நாடின புத்தியைத் திருப்ப முடியவில்லை. தங்களைப் பார்க்காமல் தங்களை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தைத் தாங்கமுடியாமல், தங்களுடைய ரூப கத்துடனேயே மஹாராஜா உயிரைவிட்டார்" என்று தெரிவித்தான்.

த்வாமேவ ரோசம்ஸ்தவ தர்ஸநேப்ஸு:
 த்வய்யேவ ஸக்தா மதிவர்த்தய புத்'தி'ம் |
 த்வயா வீஹீநஸ்தவ ரோகருக்'ண:
 த்வாம் ஸம்ஸமரத் நஸ்தமித: பிதா தே | (9)

ஸர்க்கம் 102

ராமலக்ஷ்மணர்கள் உத்தரக்கிரியைகளைச் செய்தது

தாம் ஸ்ருத்வா கருணாம் வாசம் பிதர்மரண ஸம்ஹிதாம் |
 ராக'வோ ப்ரநேநோக்தாம் ப்'பூ'வ க'தசேதத: | (1)

5 தன் பிதா மரணமடைந்தாரென்ற குரூரமான வார்த்தையை ராமன் கேட்டு தேவேந்திரனால் விடப்பட்ட வஜ்ராயுதத்தைப் போல் பரதனால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தை என்ற வஜ்ரத்தால் உயிர் நிலையில் அடிபட்டு, பிரக்ஞையற்றது. கையொடு கையை பிசைத்துக்கொண்டு காட்டில் மலர்கள் பழங்கள் காய்கள் இலைகளுடன் கூடின மஹா விருகும் கோடாலியால் வெட்டித் தள்ளப்பட்டது போல் பூமியில் விழ்ந்தார். மதயானை ஆற்றில் கரைகளை இடித்து விளை யாடிக் களைத்துப் படுத்துத் தூங்குவது போல், பூமியில் விழ்ந்து விடக்கும் லோகநாதனை, லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்கள்களும் வீதையும் கோ என்று கதறிக்கொண்டு வாரிபெடுத்து ஜலத்தைத் தேவித்தார்கள். பிறகு பிரக்ஞை வந்தது. கண்களிலிருந்து நீர் தாரை தாரையாகப் பெருகிற்று. ராகவன் பரிதாபமாக பிரஸாபிக்க ஆரம்பித்தார்.

15 "ராஜஸிரேஷ்டரான தசரதசக்கரவர்த்தி காலகதிக்கு உட்பட்டு மரணமடைந்த பிறகு அயோத்தியையில் எனக்கு என்ன வேலை? இனிமேல் அயோத்தியை யார் ஆளுவார்கள்? என்னைப் பெற்று அவர் என்ன பிரயோஜனத்தை அடைந்தார்? எனக்காகத் துக்கப்

பட்டு உயிரை விட்டார். சாகும்பொழுது அவருடைய ஸமீபத்திலிருந்து அவருக்குப் புனிவிடை செய்யவுமில்லை. இறந்த பிறகு அவருக்கு உத்தரக்கிரியைகளைச் செய்யவுமில்லை. பரதனும் சத்துருக்களும் பாக்கியசாகிகள். பிரேதக்கிரியைகள் யாவையும் ஸமீபத்திலிருந்து செய்யும் பாக்கியம் அவர்களுக்குக் கிடைத்ததல்லவா? சக்கரவர்த்தியுமில்லாமல், பலருடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்டுத் தலைவனில்லாத அயோத்தியைக்கு என் வனவாஸம் முடிந்த பிறகும் திரும்பிப் போக மாட்டேன். இப்படிப் போனால் என் பிதா இறந்த பிறகு எனக்கு நல்ல புத்தி சொல்லி ஸரியான வழியில் நடத்த யார் இருக்கிறார்? முன்பு எப்பொழுதாவது நான் நல்ல காரியத்தைச் செய்த பொழுது என் பிதா ஸந்தோஷப்பட்டு மதுரமான வார்த்தைகளால் என்னைப் புகழ்வார். அவைகளை இனிமேல் யார் சொல்லிக் கேட்பேன்!" என்று பிரஸாபித்தார்.

30 பிறகு "ஓரீதே! தனக்குப் பெண் குழந்தையில்கூட என்று உன்னைப் பெற்றவர்களைக் காட்டிலும் உன்னிடத்தில் அதிகமான பிரீதியை வைத்துச் செல்வமாக வளர்த்த உன் மாமனார் பரலோக மடைந்தார். நான் கோபித்துக்கொண்டாலும் உனக்கு என்னால் ஏதாவது காரியம் ஆகவேண்டியிருந்தாலும் நீ அவரிடத்தில் சொல்லிக்கொள்வது வழக்கம். உன்னை அவ்வளவு அருமையாக வளர்த்த தசரதர் இறந்துவிட்டார். என்னைவிட உனக்கே அதிகத் துக்கம் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை; இனிமேல் நீ யாரிடத்தில் சொல்லிக் கொள்வாய்!" என்று மிகுந்த வருத்தத்துடன் அவனை ஸமாதானம் செய்தார்.

40 பிறகு "லக்ஷ்மண! உனக்குத் தாயும் தமயன்களும் தம்பியு மிருந்தும் தகப்பனில்லாத பிள்ளையானாயி் இந்தக் கோரமான செய்தியைச் சொல்லப் பரதன் வந்திருக்கிறான்!" என்று அழுதார். மற்றவர்களும் கண்ணீர் விட்டுக் கதற ஆரம்பித்தார்கள்.

45 பிறகு லோகரஷ்களுள் ராமனை அவருடைய ஸநேஹாதர்கள் மிகவும் ஸமாதானம் செய்து, "அண்ணா! நமது பிதாவைக் குறித்துத் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்; எழுந்திருங்கள்" என்றார்கள். தன் மாமனார் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார் என்ற செய்தியை வீதை கேட்டவுடன் துக்கத்தால் கண்ணீர் பெருகத் தன் பர்த்தாஸைப் பார்க்க முடியவில்லை. ராமன் அவனை ஸமாதானம் செய்து அழுகையை நிறுத்தி, "லக்ஷ்மண! மஹாத்மாவான நமது பிதாவுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யப்போகிறேன். மரவுரி புங்கைபிண்ணாக்கு இன்றும் வேண்டிய மற்றப் பதார்த்தங்களையும் கொண்டு வா. வீதை முன்னே போகட்டும்; பிறகு நீ போ. நான் உனக்குப் பின் வருகிறேன். இவ்விதமான துக்க ஸமயங்களில் டோகவேண்டிய முறை இதுவே" என்றார். குலக் கிரமமாக வரும் ஸேவகரும் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவரும் மஹாபுத்திமானும் இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் அடக்கினவரும்

60 மிருதுவான ஸ்வபாவமுள்ளவரும் ராமனிடத்தில் மாருத பக்தி
யுள்ளவருமான ஸுமத்ரிர், அந்த 'ராஜகுமாரர்களுடன் சென்று
ராகவனை ஸமாதானம் செய்து ஆற்றில் இறங்கி நீராட அழைத்துக்
கொண்டு போனார்.

எப்பொழுதும் அழகான புஷ்பங்களால் நிறைந்த காடுகளில்
அதிவேகமாக ஓடும் அந்த நதிக்கு வந்து, சேறில்லாத ஒரு துறையில்
இறங்கி ஸ்நானம் செய்து அந்தப் புண்ணிய ஜலத்தை கையி
லெடுத்து "பிதாவே! நாங்கள் கொடுக்கும் இந்த ஜலம் தங்களைச்
65 சேர்ந்து திருப்தி செய்யட்டும்" என்று தர்ப்பணம் செய்தார்கள்.
ராமன் கையில் ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு "ராஜ சிரேஷ்டரே!
இதோ நான் பிரீதியுடனும் பக்தியுடனும் தங்களுக்குக் கொடுக்கும்
சத்தமான புண்ணிய ஜலம் பிதிருவோகத்திலிருக்கும் தங்களைச்
70 சேர்ந்து அழியாத திருப்தியைக் கொடுக்கட்டும்" என்று
தென் திசையை நோக்கி அழுதுகொண்டே கூறினார். பிறகு
ஸுதேஹாதர்களுடன் வேறிடத்திற்குப் போய், தேஹஸ் வாய்ந்த
ராமன், தன் பிதாவிற்கு ஸபிஷ்டகரண சிராத்தம் செய்தார்.
புங்கை இவந்தை கலந்த பிண்ணாக்கைத் தர்ப்பங்களின் மேல்
வைத்து ராமன் அழுதுகொண்டே, "நாங்கள் பிரியமாகப் புஜிக்கும்
75 இந்த ஆகாரத்தைத் தாங்களும் புஜித்துத் திருப்தியடையவேண்டும்.
மனிதன் எந்த அன்னத்தை உண்டிருநே அதையே அவனுடைய
தேவதைகளும் உண்டிருக்கள்" என்று சொல்லி, தான் சென்ற
வழியாகவேதிரும்பிச் சித்திரகூடமலைக்கு வந்தார்கள். பிறகு பண்ண
சாலைபின் வாசலில் நின்று பரத லக்ஷ்மணர்களைக் கையால் பிடித்
80 துக்கொண்டு ராமன் ஸிம்ஹம் கர்ஜிப்பதுபோல் மலையிலிருந்து
எதிரொலி உண்டாகும்படி ஸீதைபுடன் பிரலாபித்தார்.

அந்தமஹா பலசாலிகள் தசரதருக்கு ஜலதர்ப்பணம் செய்து
பிரலாபிக்கும் பெரிய ஓசையைக் கேட்டுப் பரதனுடைய ஸைன்
யங்கள் பயந்து, "ஓதேஹா! பரதன் ராமசந்திரனை சந்தித்துவிட்டார்
85 போல்தோன்றுகிறது. சக்கரவர்த்தி பரலோகத்தை அடைந்ததைப்
பற்றி அவர்கள் பிரலாபிக்கும் சப்தம் கேட்கப்படுகின்றது" என்று
ஒவ்வொருவரும் வஸ்திரங்களை எறித்துவிட்டு, ஓசைகேட்ட
இடத்தை நோக்கி ஓரே மனதாக வெகுவேகத்துடன் ஓடினார்கள்.
செல்வமாக வளர்க்கப்பட்ட சிலர் குதிரைகளின்மேலும் சிலர்
90 யானைகளின் மேலும் சிலர் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட சதங்களி
லும் மற்றவர்கள் கால்களையாகவும், ராமன் தங்களைவிட்டுப்
பிரிந்து ஸ்வல்பகாலமானாலும் வெகுகாலம் ஆனதுபோல்
எல்லோரும் அவரைக் காண ஆசைகொண்டு, அந்த ஸுதேஹாதர்
கள் சந்திப்பதைப் பார்ப்பதற்கு ஆசிரமத்தை நோக்கி ஓடினார்கள்.
95 ஆகாசத்தில் மேகங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தாக்குவதுபோல், பூமியி
லிருந்து ஒரு பெரிய சப்தம் குதிரைக் குளம்புகளாலும் ரத சக்கரங்
களாலும் அடிக்கப்படும்பொழுது உண்டாயிற்று, அதைக் கேட்டுப்

பயந்து ஆண்யானைகளும் பெண்யானைகளும் அங்கிருந்து வேறொரு
காட்டிற்கு ஓடின. அவைகளுடைய மத ஜலத்தால் நான்குபுறத்
திலும் வாஸனை வீசிற்று, காட்டுப்பன்றிகளும் செங்காய்களும்
100 காட்டெருமைகளும் ஸர்ப்பங்களும் குரங்குகளும் புலிகளும் கலை
மால்களும் பயந்து ஓடின. சக்கரவாகங்களும் நத்தூறங்களும்
அன்னங்களும் நீர்க்கொழிகளும் பெரும் நாரைகளும் குயில்களும்
விரோளஞ்சங்களும் பிரகஞ்சயற்று நான்குபுறத்திலும் ஓடின. அந்தப்
பறவைகளால் மறைக்கப்பட்ட ஆகாசம், பரதனுடைய ஸைன்யத்
105 தால் மறைக்கப்பட்ட பூமி என இவ்விரண்டும் ஒரே வகையில்
விளங்கின.

பிறகு அந்த மஹாபராட்சமசாலியும் மஹாஜீர்த்திமாலும் புரு
ஷோத்தமனுமான ராமன் ஆசிரமத்தில் தரையில் உட்கார்ந்திருப்
பதைக் கண்டார்கள். ஜனங்களெல்லோரும் அவரைப் பார்த்த
110 ஷடன் கண்ணீர் பெருக்க கைகேசியையும் மந்தரையையும் எல்லை
யில்லாமல் நித்திக்க ஆரம்பித்தார்கள். அப்படித் துக்கப்படும் அந்த
ஜனங்களில் ராமன் சிலரை வணங்கினார்; சிலரைக்கட்டி அணைத்தார்;
பெற்றோரைப்போல் சிலரை ஆசிரவந்தார். இப்படி கண்பர்
களையும் பந்துக்களையும் மற்றவர்களையும் தகுந்தபடி உபசரித்தார்.
115 அந்த மஹாத்மாக்கள் பிரலாபிக்கும் சப்தம், பூமி, ஆகாசம் மலைக்
குகைகள் திக்குகள் எல்லா இடங்களிலும் எதிரொலியை உண்
டாக்கி மிருதங்கத்தின் சப்தத்தைப்போல் கேட்கப்பட்டது.

ஸ தத்ர தேஷாம் ருத்தாம் மஹாத்மநாம்
பு'வம் ச கீம் சாநுநிநாத்யத் ஸ்வந: |
சு'ஹா நி'ரீணும் ச நி'ஸஸ் ஸத்ததம்
ம்ருத'ங்க' கோ'ஷ ப்ரதிம: ப்ரஸு'ஸ்ருவே | (49)

ஸர்க்கம் 103

ஜனங்கள் ராமனைத் தரிசித்தது

வனிஷ்ட: புரத: க்ருத்வா தா'ராந் த'ஸரந'ஸ்ய ச |
அபி'சக்ராம தம் தே'ஸம் ராமத'ர்ஸந தர்ஷித: | (1)

அப்படியிருக்கையில் வனிஷ்டபகவான் ராமனைப் பார்க்க
ஆசைகொண்டு ராஜபத்திரிகளை முன்னீட்டுக்கொண்டு அங்கே வந்
தார். ராஜஸ்தீர்கள் வழியில் மந்தாரினி நதிக்கரையில் வந்து அங்கே
ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஸ்நானம் செய்யுமிடத்தைக் கண்டார்கள்.
கௌஸல்யை வாடின முகத்துடன் கண்ணீர் பெருக, ஸுமித்திரை
5 யையும் மற்ற ராஜஸ்தீர்களையும் பார்த்துத் தினமாக, "ராஜ்யத்தி
லிருந்து துரத்தப்பட்டு அநாதைகளாகக் காட்டிற்கு வந்த என்
அருமைக் குழந்தைகள் இறங்கும் துறை இதுவே என்று நிச்சயிக்

10 இறேன். ஸுமித்ரே! இதோ பார், உன் மகன் சோம்பலில்லாமல் என் மகனுக்காக எப்பொழுதும் ஐயம் ஏடுத்துப்போகும் துறையும் இதுவே. இந்த வேலை லீனமானாலும் அவைகளால் உன் குழந்தைக்கு யாதொரு இழிவும் ஏற்படாது. மூத்தவன் பிதாவிற்கு ஸமனென்ற நியாயத்தால் அவனுக்குச் செய்யும் பணிவிடையாலும் தகப்பனுக்குச் செய்யும் கச்சுறையைப்போல் உத்தமமானது. இன்றைக்குப் பரதன் 15 ராமனை பிரார்த்தித்து அயோத்யைக்கு அழைத்து வருவான். கஷ்டத்தை அனுபவிக்கத் தகாத உன் புத்திரன் செய்யும் இந்த இழிவான வேலையும் படும் சிரமமும் இன்றைக்கே தீர்ந்துவிடும்" என்று சொன்னான். பிறகு தசரதரை உத்தேசித்துப் பூமியில் தெற்கு துளியாகப் போடப்பட்ட தர்ப்பங்களின்மேல் ராமன் துக்கத்தடன் 20 வைத்த புங்கைப்பிண்ணாக்குப் பிண்டங்களைப் பார்த்து, "இஷ்வாகுவம்சத்தரசரும் ரகுல விலகரும் மஹாத்மாவுமான நமது பர்த்தாவுக்கு ராமன் விதிப்படி வைத்த பிண்டத்தைப் பாருங்கள். தவதை களுக்கு நீகரணவரும் பூண்டலாதிபதியும் ஸகல போகங்களையும் 25 அனுபவிக்கத் தகுந்தவருமான நமது பர்த்தாவுக்கு இந்த ஆஹாரமா கிடைத்தது! மதேஹ்திரனுக்கு ஸமமான பராக்ரீம முள்ளவர். ஒருகாலும் கண்டறியாத இந்தப் புங்கைப்பிண்ணாக்கை எப்படி புஜிப்பார்? ஸகல ராஜபோகங்களுக்குத் தகுந்தவனுள் ராமன், தன் பிதாவுக்குப் புங்கைப் பிண்ணாக்கைப் போட்டான் என்றதைக் காட்டிலும் துக்ககரமான விஷயம் லோகத்தில் 30 வேறொன்று முண்டோ? இந்தக் கோரத்தைப் பார்த்தும் என் லிசு தயம் துக்கத்தால் ஆயிரம் சுக்கல்களாக ஏன் வெடிக்கவில்லை! மனுஷ்யனுடைய ஆகாரமே அவனுடைய தேவதைகளுக்கும் ஆகாரம் என்ற உலகமறிந்த வேத வார்த்தை உண்மையென்றே தோன்றுகிறது" என்று பிரலாபித்த கோஸல்யையை மற்ற ராஜ 35 பத்தினிகள் தேற்றி அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

பிறகு தேவதை பூமியில் விழுந்து கிடப்பதைப் போல் ராமன் ஸகல போகங்களையும் விட்டு ஆசிரமத்தில் வெறும் தரையில் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டு, எல்லோரும் துக்கம் தாங்காமல் கண்ணீர் விட்டுக் கதற ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் வருவதைப் பார்த்து 40 ஸத்தியம் தவறாத அந்த நரோத்தமன் எழுந்து எதிர்கொண்டு அவர்களுடைய பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கினார். ராமனுடைய முதுகில் படிந்திருந்த மண்ணைத் தங்களுடைய மிகுதுவான விரல்களால் அவர்கள் துடைத்தார்கள். பிறகு லக்ஷ்மணன் மிகுந்த துக்கத்துடன் அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் நமஸ்கரித்து அபிவாதனம் செய்தார். (தன் பெயர் கோத்ரம் முதலியவைகளைத் தெரிவித்தார்) 45 அந்த ஸ்த்ரீகள் ஸகல கப லக்ஷணங்களும் பொருந்தின லக்ஷ்மண ளிடத்தில் ராமனைப்போல் எண்ணி நடத்தவர்கள். பிறகு ளீதை வெகு கிசேசத்துடன் தன் மாமியார்களின் பாதங்களில் பணிந்து கண்களில் நீர் ததும்ப எழிரில் சின்னூள்.

அப்பொழுது கோஸல்யை, பெற்ற தாய் தன் பெண்ணைப் பிரி 50 யத்துடன் வாரி அணைப்பதுபோல், காட்டில் வாரித்ததால் இளைத்துப் பரிதாபப்படும்படி துக்கத்துக் கொண்டிருக்கும் ளீதையை இறுகத்தழுவி, "நீயோ விதேஹ ராஜனுடைய பெண்; தசரத சக்கரவர்த்தியின் நாட்டுப்பெண்; ராமசந்திரனுடைய மனைவி. இப்படியிருக்க மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத காட்டில் பலவிதமான கஷ்டங்களை 55 அனுபவிக்கும்படி நேர்ந்ததற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. கோடை வெய்யிலால் எரிக்கப்பட்ட தாமரையைப்போலும், வாடின கருநெய்தல் புஷ்பத்தைப்போலும், புழுதிபடிந்த தங்கப்பிரதிமையைப் போலும் மேகங்களுல் மறைக்கப்பட்ட சந்திரனைப்போலுமிருக்கும் உன் முகத்தைப் பார்க்கும்பொழுது நெருப்பு விற்றவை எரிப்பதுபோல் துக்கமென்ற அரணியில் உண்டான சோகம் என் மனத்தை எரிக்கிறது" என்று பிரலாபித்தான்.

அதற்குள் ராமன் கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னிவைப் போன்ற தேஹையுடைய வலிஷ்டமஹரிஷியின் பாதங்களில், தேவேந்திரன் 65 பிருஹஸ்பதியை வந்தனம் செய்வதுபோல் நமஸ்கரித்து அவருடன் உட்கார்ந்தார். அவர்களுக்குப் பின் மந்திரிகள் நகரத்தலைவர்கள் ஸேனாபதிகள் இன்னும் மற்ற தர்மவான்கள் உட்கார்ந்தார்கள். பரதன், தபஸ்வியேஷும் பூண்டு தேஹலால் ஐவலிக்கும் தன் அண்ணனுக்கு அருகில், தேவேந்திரன் பிரஹ்மாவின் முள்ளிலையில் அடக்கமாக உட்காருவதுபோல் ஓககப்பி வணக்கமாக உட்கார்ந்தார். அப்பொழுது அங்கிருந்த ஐணங்கள், "பரதன் ராமனை நமஸ்கரித்து உபசரித்து எந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவருடைய மனத்தை 70 திருப்புவார்" என்று வெகு ஆவலுடன் அவர்களையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஸத்தியமும் தைரியமும் பொருந்தின ராமனும் மஹானுபாவான லக்ஷ்மணனும் தர்மாத்மாவான பரதனும் நண்பர்களால் குழப்பட்டு அங்கே உட்கார்ந்திருக்கையில், யாகசாலையில் ஸதஸ்யர்களால் குழப்பப்பட்ட மூன்று அக்னிகளைப் போல் விளங்கினார்கள்.

ஸ ராக்'வ: ஸத்யத்'ருதிர்'ச லக்ஷ்மணோ
மஹாநுபாவோ ப'ரதர்'ச தா'ரீமிக: |
ய்ருதா: ஸு'ஹ்ருத்'பி'ல் து வி'ரேஜு' ரத்'வரே
யதா' ஸத்'ஸ்யை: ஸஹிதாஸ் த்ரயோக்'தய: || (32)

ஸர்க்கம் 104

பரதன் சரணுகதி செய்தது

தம் து ராம: ஸமாஸ்வால்ய ப்ராதரம் கு'ரூவத்ஸஸம் |
ஸக்ஷமணை நஹ ப்ராத்ரா ப்ரஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே | (1)

5 "என்னிடத்தில் பரதன் மிகுந்த பக்தி வைத்தவன். ஆகையால் கையில் கிடைத்த ராஜ்யத்தைவிட்டு மான்தோல் மரவுளி சடைகளைத் தரித்துக்கொண்டு இங்கே வந்திருக்கிறான்" என்று ராமன் அறிந்து, லக்ஷ்மணனுக்கு எதிரில் "பரதி மரவுளி கிருஷ்ணாஜீனங்களுடன் நீ இந்தக் காட்டிற்கு வந்த காரணத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன்" என்றார். பரதன் பதில் சொல்லவில்லை. ராமன் மறுபடியும் "கையில் கிடைத்த ராஜ்யத்தை விட்டுத் தபஸ்வி வேஷம் பூண்டு நீ இங்கே வந்த காரணமென்ன?" என்றார். அப்பொழுதும், பரதன் மௌனமாக இருந்தார். ராமன் அவரை ஸமீபத்தில் அழைத்து 10 இதுகத் தழுவி, "குழந்தாய்! கண்களில் நீர் பெருகத் தேகம் இளைத்து முகம் வாடி மனம் குன்றி அலங்காலமாக உன் பந்துக்கள் பரிவாரங்களுடன் இப்படி ஏன் என்னைத் தேடிவந்தாய்? சொல்ல வேண்டும்" என்று சிரிப்பறித்தார்.

15 அதைக் கேட்டுப் பரதன் கைகப்பி விளையத்துடன், "அண்ணா! நமது பிதா கைகேயியின் வார்த்தையைக் கேட்டு மூத்த புத்திரானு தங்களுக்கு சிவாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யத்தை இளையவனு எனக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் புருஷோத்தமனு தங்களைக் காட்டிழைப்பினார். ஒருவரும் செய்யத் துணியாத காரியத்தை இப்படிச் செய்து, பிரியமான புத்திரனை விட்டுப்பிரிந்த சோகத்தால் 20 பிடிக்கப்பட்டு அந்த மஹானுபாவர் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போய் விட்டார், என் தாயான கைகேயியால் ஏவப்பட்டுத் தமது கீர்த்தியை அழித்த இந்த மஹாபாபத்தைக் கட்டிக்கொண்டார். இந்த பாபத்தைச் செய்யும்படி தூண்டியிட்ட அந்த ஸ்திரீ-என் தாய்-தான் ஆகையவத்த ராஜ்யத்தையும் அடையவில்லை, தன் கணவனையும் கொன்று விதவையானாள். தன் எண்ணங்கள் யாவும் 25 வினாடி, லோகத்தில் அழியாத அபகீர்த்தியையும் பாபத்தையும் ஸம் பாதித்தோமே என்ற துக்கம் அவளை வாட்டுகிறது, இனி மஹா கோரமான நரகத்தில் தள்ளப்படுவாள். கைகேயியின் வயிற்றில் பிறந்ததால் அவளுக்கு நேர்ந்த அபவாதத்திற்கு நானும் 30 ஆளானேன். இப்படி மஹாபாபியின் வயிற்றில் பிறந்து சிவாயமாக என் அண்ணனுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ராஜ்யத்தையும் கிடைக்காமல் செய்து அவரைக் கோரமான காட்டிற்குத் தூர்த்தி, அவருடைய ராஜ்யத்திற்கு ஆசைப்பட்டேனென்று லோகத்தாரால் சித்திக்கப்பட்டு, என் பிதாவின் மரணத்திற்கும் காரணமான நான் 35 எல்லாவிதத்தாலும் கெட்டேன். தங்களைத்தவிர எனக்கு வேறுகதி

யில்லை, தங்களையே சரணமடைந்தேன். தாங்களே என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும். தேவேந்திரன் தன் அமராவதியில் அபிஷேகம் செய்யப்படுவதுபோல் தாங்களும் அயோத்யைக்குத் திரும்பிவந்து தடைபட்ட அபிஷேகத்தைப் பூர்த்தி செய்து, தங்களுடைய ராஜ்யத்தைக் கைக்கொண்டு எங்கெல்லோரையும் ஷேமமாகப் பரிபாலனம் செய்து என்னையும் கடைத்தேறும்படி செய்ய வேண்டும். இதோ இருக்கும் பிரணைகளும் கணவனையிழந்து அநாதைகளாய் பரிதாபிக்கும் ராஜஸ்திரீகளும் தங்களைப் பிரார்த்திக்க வந்திருக்கிறார்கள் அனுஷ்டிரஹம் செய்யவேண்டும், நம் வம்சத்தில் இதுவரையில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வரும் தர்மம் இதே. என்னை எல்லாவிதத்திலும் காப்பாற்றத் தாங்கள் ஸமர்த்தர். ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும், தங்களுடைய ஷேமத்தையே பிரார்த்திக்கும் எங்கள் மனோதங்களை நிறைவேற்றவேண்டும். இந்தப் பூரி விதவையாகாமல் தங்களைக் கணவனாக அடைந்து, சரத்தகாலத்தில் இரவில் ஆகாசம் களங்கமற்ற சந்திரனால் பிரகாசிப்பதுபோல் விளங்கட்டும். 'நான் ஒருவன் கண்ணீர் விடுவதைத் தாங்கள் பார்க்கப் பொறுக்க மாட்டீர்களே! இவ்வளவு ஜனங்களும் கண்ணீர் விடுவதைத் தாங்கள் ஒருகணமும் பார்க்கப் பொறுக்க மாட்டீர்கள்' என்று என்னி, சதுரங்க ஸையத்துடன் வந்திருக்கிறேன். நான் பிரார்த்திப்பதை நீங்கள் ஒரு வேளை அலக்ஷ்யம் செய்யலாம். இந்த மந்திரிகள் ஞானத்தாலும் வயதாலும் ஆசாசத்தாலும் மூத்தவர்கள். தங்களுடைய ஷேமத்தையே கோருகிறவர்கள். பரம்பரையாக நமது வம்சத்திலேயே ஊழியம் செய்கிறவர்கள். நமது ராஜ்யத்தை ஷேமமாகப் பரிபாலனம் செய்கிறவர்கள். இவர்களுடைய பிரார்த்தனையைத் தாங்கள் அலக்ஷ்யம் செய்யக்கூடாது. தங்களைத் தில் எனக்கு எந்தக் காரியமாவது ஆகவேண்டியிருந்தால் தங்களுக்குத் தெரியும் வந்து சிந்தவுடனேயே அதை முடித்துக் கொடுப்பீர்களே. தங்களைப் பிரார்த்திக்கும்படி அடைப்பற்றிலாதேகம் உண்டா? தலைவனாகி நம்மை வேண்டினபிறகும் இவனுடைய காரியத்தை முடித்துக்கொடுக்காமலிருக்கிறேமே என்று தங்களுடைய மனம் தவிக்காதா? இதுவரையில் தாங்கள் என்னை சிரிப்பறித்துச் சொல்லக் கேட்டு என் எண்ணங்களை அறிந்து அவைகளை வலுவிலேயே பூர்த்தி செய்து வந்தீர்கள். இப்பொழுது நானே தங்களை யாசிக்கிறேன். நான் தங்களுடன் பிறந்தவனல்லவா? தங்களை யாசிக்கவும் வேண்டுமா? தங்களுடைய ஸஹோதரன் என்றதால் இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு பாபத்தைக் கொடுக்கொன்று கேட்கப்போகிறேனா? இல்லை. தங்களைத்தில் மந்திரோபதேசம் பெற்ற சிஷ்யனல்லவா? சிஷ்யனு ளும் என்னை விற்கவும் வாங்கவும் ஸ்வாதினயிருக்காது. ஆகையால் நான் தங்களுடைய அடிமை. இந்தக் காரணங்களுக்குத் தாங்கள் பதில் சொல்ல முடியாது. ஆகையால் என்னிடத்தில் இருபை செய்து என் பிரார்த்தனையை அங்கீகரிக்கவேண்டும். இதோ

80 இருக்கும் மந்திரிகள் பிரதானிகள் மற்றுமுள்ள தலைவர்கள் பிரஜைகள் செய்யும் பிரார்த்தனைகளைத் தாங்கள் தள்ளிவிட முடியுமா?" என்று கண்களில் நீர் பெருகப் பரதன் பிரார்த்தித்து ராமனுடைய திருவடிக்களில் தன் தலையை வைத்து நமஸ்கரித்தான்.

மதம்பிடித்த யானையைப்போல் அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு பூமியில் கிடக்கும் பரதனை ராமன் தூக்கி எடுத்து அணைத்து. "நீ மஹா குலத்தில் பிறந்தவன்; லாத்விக குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன்; தேஜஸுள்ளவன்; வீரதங்களை அறுவழித் தவள். உன்னைப்போன்றவன் ராஜ்யத்திற்கு ஆசைப்பட்டிருக்கானவரெல்லாம் அண்ணனுக்கு துரோஹம் செய்வானா? பராக்ரீமசாலியான உன்னிடத்தில் தோஷம் எஞ்சாமேனும் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. உன்னைப்பெற்ற தாயை அறியாமையால் நீ சிந்திப்பதும் ஸரியல்ல. மூத்தோர் தங்களுக்கு இஷ்டமான

90 மனைவிகளிடத்திலும் மகன்களிடத்திலும் அன்பு வைக்கிறார்கள். நாம் அதைத் தடுக்க முடியாது. பாரியைகள் கணவன்களுக்குக் கட்டுப்பட்டிருப்பதுபோல் புத்திரர்களும் சிஷ்யர்களும் கட்டுப்பட்டவர்களென்றே பெரியோர்களின் கருத்து. நீயும் அதை ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். ராஜ்யத்தில் ஸகல ஸுகங்களை அனுபவிக்கும்படி என்னைச் செய்யலோ, காட்டில் மான் தோல் மரவுரியுடன் இருக்கச் செய்யலோ நமது பிதாவுக்கு அதிகாரமுண்டு. பிதாவிடத்தில் புத்திரன் எவ்வளவு பக்தியையும் மதிப்பையும் வைக்கவேண்டுமோ அப்படியே தன் தாயிடத்திலும் வைக்கவேண்டும். தர்மாத்மாக்களான பெற்றோர் சேர்ந்து, 'நீ வணத்திற்குப் போயிரு' என்று

100 என்னைக் கட்டினாயிட்டுருக்க, அதை எப்படி மீறுவேன்? நீ ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொண்டு அயோத்யையில் ஆளவேண்டும்; * நான் காட்டில் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் முனி வேஷத்துடன் வசிக்கவேண்டுமென்று நமது பிதா நம்மெல்லோர்க்கும் முன்னேற்பாடு செய்து அப்படியே நம்மையும் கட்டினாயிட்டுப் பரலோகம் போனார். அந்தத் தர்மாத்மா உனக்கும் பிரமாணம்; உன்னை ஆளும் அரசர்; லோகத்திற்கும் உனக்கும் குரு; ஆகையால் நமது பிதா பிரித்துக்கொடுத்த பாகத்தை நீ பெற்றுக்கொண்டு அனுபவிக்க வேண்டும். நானும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பாகத்தை இந்தத் தண்டகாரண்பத்தில் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் அனுபவிப்பேன். எல்லோராலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும் தேவேந்திரனைப் போன்றவரும் நமக்குப் பிதாவுமான தசரதர் எனக்குச் செய்த உத்தரவே இவ்வளவுமென்றும் மேல் உலகிலும் எனக்கு மிகுந்த ஷேமத்தை உண்டாக்கும். என் பிதாவின் உத்தரவின்றி லோகங்கள் யாவற்றிற்கும் அபிபதியாயிருப்பதையும் விரும்பமாட்டேன்" என்றார்.

105 யத'ப்ரவீந் மாம் தரலோக ஸத்க்ருத: பிதா மஹாத்மா விபு'தா'தி'போபம: | ததே'வ மத்யே பரமாத்மநோ ஹிதம் ந ஸர்வலோகேஸ்வர பா'வமப்பஹம் |

110 யத'ப்ரவீந் மாம் தரலோக ஸத்க்ருத: பிதா மஹாத்மா விபு'தா'தி'போபம: | ததே'வ மத்யே பரமாத்மநோ ஹிதம் ந ஸர்வலோகேஸ்வர பா'வமப்பஹம் |

110 யத'ப்ரவீந் மாம் தரலோக ஸத்க்ருத: பிதா மஹாத்மா விபு'தா'தி'போபம: | ததே'வ மத்யே பரமாத்மநோ ஹிதம் ந ஸர்வலோகேஸ்வர பா'வமப்பஹம் |

யத'ப்ரவீந் மாம் தரலோக ஸத்க்ருத: பிதா மஹாத்மா விபு'தா'தி'போபம: | ததே'வ மத்யே பரமாத்மநோ ஹிதம் ந ஸர்வலோகேஸ்வர பா'வமப்பஹம் |

ஸர்க்கம் 105

ராமன் பரதனுக்கு தர்மத்தை உபதேசித்தது

தத: புருஷஸிம்ஹாநாம் வருதாநாம்-தை: ஸுஹ்ருத்'கண: | ஸோசதாமேவ ரஜநீ து'க்கோ'ந வ்யத்யவர்தத || (1)

இப்படி அந்தப் புருஷ சிரேஷ்டர்கள் தங்களுடைய நண்பர்களுடன் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் மிகுந்த சிரமத்துடன் ராத்திரிப் பொழுது சென்றது. விடியற்காலமாயிற்று. பிறகு அவர்கள் மந்தாகினி நதிக்கரையில் நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு ராமனிடத்திற்கு வந்தார்கள். எல்லோரும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்த

5 இடத்தில் உட்கார்ந்த பிறகு பரதன் எழுந்து, "அண்ணா! சக்கர வர்த்தி உனக்காக இந்த ராஜ்யத்தை கைகேயிக்கு தானம் கொடுத்திருக்கிறார். அதை உன்னால் மாற்ற முடியாது" என்று தாங்கள் ஆசைபிக்கலாம். அது எனக்கும் தோன்றிற்று; 'கைகேயி நமக்கு விரோதமாயிருந்தால் நம்மெண்ணம் நிறைவேறாது' என்று அவனைப்

10 பலவிதமாக ஸமாநாணம் செய்தேன். 'உனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பொருளை நீ வேறு விதமாக உபயோகிப்பது பிசகு' என்று சொல்வீர்கள். ஆனால், நான் தங்களுடைய அடிமைமல்லவா? அடிமைக்கு யாதொரு பொருளும் ஸ்வாதீனமில்லை என்று சாஸ்திரமல்லவா? தங்களுடைய அடிமைமீன் ராஜ்யம் தங்களைச் சேரவேண்டும். ஆகையால் தங்களுடைய ராஜ்யத்தை யாதொரு தடையின்றி கைக் கொண்டு ஆளுங்கள். 'நீயே ஆளக்கூடாதா?' என்று சொல்லலாம். மழைக்காலத்தில் வெள்ளம் பெருகி உடைந்த கரையை அடைக்க முடியாததுபோல் தங்களைத்தவிர வேறு எவரும் இந்த ராஜ்யத்தை

15 நிர்வகித்து நடத்த முடியாது. வாயுவெகமுள்ள குதிரைக்கும் கழுதைக்கும் எவ்வளவு தூரம் கருடனுக்கும் கிட்டுக் குருவிக்கும் எவ்வளவு பேதம்! தங்களுடைய சக்தியில் கோடியில் ஒரு அம்சம் என்னிடத்தில் உண்டா? மற்றவர்கள் தன்னை அண்டிப் பிழைக்கும் படியான பெருமை பெற்றவனே பாக்கியசாலி. அவனது வாழ்க்கையே போற்றத் தகுந்தது. பிறரை அண்டிப் பிழைப்பவனுடைய

20 பிறப்பு ஒரு பிறப்பா?

25 ஒருவன் செய்திப்பான இடத்தில் ஒரு விதைகையை விதைத்து அதை ஒவ்வொருவரும் பாதுகாத்து வளர்த்தான். அது நானடைவில் செய்யாதி மரமாகி ஆகாசத்தை அளாவிக் கண்ணுக்கெட்டிய வரையில் பரவிய கிளைகளுடன் விளங்கிற்று. குள்ளனும் பலவீனனும் தைரியமில்லாதவனும் அதில் ஏறத்துணியமாட்டான். அது புஷ்பங்களால் நிறைந்தபிறகு பழத்தைக் கொடுக்காவிட்டால் ஆசையுடன் அதை வைத்துப் பயிர்செய்து அதன் பழத்தைத் தின்ன எண்ணியிருந்தவனுக்கு பிரயோஜனப்படாமல் கேவலம்

- 35 துக்கத்தை யெ உண்டாக்குமல்லவா? அண்ணா! இந்த உபமானம் தங்களுக்காகச் சொல்லப்பட்டது. தாங்களோ மஹாபுத்திமான். என் கருத்தை எளிதில் அறியலாம். (வளர்த்தவர் மஹாராஜா. மரம் தாங்கள், அதன் புஷ்பமே தங்களுடைய அபிஷேகத்திற்கு வைத்த முகூர்த்தம். தாங்கள் ஆளுவதே பழம்). எங்களுக்குப் பிரபுவும் ரக்ஷகனுமான தாங்களே வேலைக்காரர்களைக் காப்பாற்றாமல் இருக்கலாமா? நமது நகரத்து ஜனங்களும் தலைவர்களும் தாங்கள் அபிஷேகம் செய்துகொண்டு ஆயிரம் கிரணங்களுடன் பிரகாசிக்கும் ஸூரியனைப்போல் எம்மா ஸனத்தில் வீற்றிருந்து ஆளுவதைக் கண்ணூரப் பார்த்துக் களிக்கட்டும். மதயானைகள் தங்களுக்குப் பின்னால் வீறிட்டுக்கொண்டு போகட்டும். அந்தப்புர ஸ்திரீகள் ஸகல பதார்த்தங்களையும் வீர்த்தம் செய்து வைத்துக் கொண்டு தங்களை உபசரிக்கட்டும்" என்று கூறி ராமனை இப்படி வேண்டும் பொழுது நகரத்து ஜனங்கள் யாவரும், 'நல்லது' 'நல்லது' என்று பரதனைக் கொண்டாடினார்கள்.
- 50 இவ்வாறு மஹா கீர்த்திமானான பரதன் பிரலாபிப்பதை பார்த்து, அந்தக்கரணங்களையும் இந்திரியங்களையும் அடக்கின ராமன், "நாம் இவனுடைய வேண்டுகோளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று பரதன் மிகவும் வருந்துகிறான். நாம் காட்டிற்குத் தூரத்தப் பட்டதற்கும் சக்கரவர்த்தி மரணமடைந்ததற்கும் தானே காரணமென்று தன்னை நினைக்கிறான். ஆகையால் இவனை ஸமாதானம் செய்து அவனுடைய துக்கத்தைப் போக்கவேண்டும்" என்று நிச்சயித்தார். "குழந்தாய்! கைகேயியால் தூண்டப்பட்டு நமது பிதா என்னைக் காட்டிற்குத் தூரத்தினாரென்று நினைக்கிறாய். அதற்கு அவளும் காரணமல்ல, நீயும் காரணமல்ல; தெய்வமே காரணம். எவனும் தன்இஷ்டப்படி நடக்கமுடியாது. தெய்வமே, ஸ்வதந்திரியில்லாத ஜீவனை பலஇடங்களுக்கும் இழுக்கிறது. பதார்த்தங்களின் ஸ்வபாவத்தை யோசித்தால் நாம் தடுக்கக்கூடியது ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் நமது பிதா மரணமடைந்ததைப் பற்றி நாம் துக்கப்படுவது நல்லதல்ல. செல்வத்தை எல்லையில்லாமல் குவித்து வைத்தாலும் அது என்னைக்காவது அழிய வேண்டியதே. திருடனாவது ஸ்திரீயாவது அரசனாவது அதற்கு நாசகாரணமாகிறார்கள். வெகு உன்னதமான அதிகாரத்திலிருக்கும் பிரஹ்மா இந்திரன் முதலியவர்களும் அந்த அதிகாரகாலம் முடிந்துவிட்டால் அந்தப் பதவியிலிருந்து கீழ்க்கப்படுகிறார்கள். பெண்டு பிள்ளை நண்பர்களுடன் சேர்ந்திருப்பதும் எப்பொழுதாவது அவர்களை விட்டுப் பிரிவதற்கு வழியே யன்றி வேறல்ல. எவ்வளவு உத்தமமான ஜீவனமும் மரணத்தால் முடிவை அடையவேண்டும். ஆகையால் நமது பிதா காலகதியால் மரணமடைந்தார். அதை யாரால் தடுக்க முடியும்? நீ அதற்காக வருத்திப் பயனென்ன?

- தெய்வச்செயலால் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டேனென்றும் காலகதியால் தரநர் இறந்தாரென்றும் நான் முதலில் சொன்னேனல்லவா? இவ்விரண்டையும் பற்றித் துக்கப்படுவது பிசகு. பழுத்த பழங்களுக்கு மரத்திலிருந்து விழுவதைத் தவிர வேறு பயமில்லை; அப்படியே, பிறந்த மனிதனுக்கும் மரணத்தைத் தவிர வேறென்றிலும் பயமில்லை. ஒரு கட்டிடம் ஆகியில் கெட்டியான சுவர்களோடும் அழுத்தமான தூண்களோடும் வெகுகாலம் வரையில் உபயோகப்பட்டுப் பிறகு வர வர இடிந்துவிழுவதுபோல், மனிதர்கள் கிழத்தனம் சாவு முதலியவைகளால் பீடிக்கப்பட்டு அழிகிறார்கள். சென்ற இரவு திரும்பி வருமா? யமுனையின் வெள்ளம் கடலில் விழுந்தபிறகு திரும்பிவருமா? எல்லா பிராணிகளுக்கும் இரவு பகல் மாறி மாறி வருகின்றன. கோடைகாலத்தில் ஸூரியகிரணங்கள் ஜலத்துளிகளைவற்றச் செய்வதுபோல், செல்லும் நாட்கள் வாழ்க்களைக் குறைக்கின்றன. நீ சின்னாலும் நடந்தாலும் உன் ஆயுள் குறையாமலிருக்குமா? ஆகையால் உன்னைப்பற்றியே நீ கவலைப்படவேண்டியிருக்கப் பிறரைப்பற்றி நீ வருத்தப்பட நியாயமென்ன? மிருக யுவன நாம் விலக்கமுடியுமா? அது நம்முடன் நடந்து வருகிறது. நம் முன் உட்காருகிறது. நம்முடன் வெகுதூரம் பிரயாணம் செய்து திரும்புகிறது. வயதோ சென்றகொண்டிருக்கிறது. சத்தம் குறைந்து வருகிறது. உடலில் தோல் கருக்கி மடிப்பு விழுகிறது. மயிர் நரைக்கிறது. கிழத்தனத்தால் நாம் வர வர அழிகிறோம். இவ்வாறு உள்ள மனிதன் எதைச் செய்தால் இந்த கஷ்டங்களிலிருந்து தப்பி அவைகளுக்கு உட்படாமல் பலம் பெறுவான்? ஸூரியன் உதிக்கும் பொழுது அதைப் பார்த்து, செல்வத்தை ஸம்பாதிக்கும் காலம் வந்து விட்டதென்று மகிழ்கிறோம். ஸூரியன் அஸ்தமிக்கும்பொழுது அதைப் பார்த்துக் காம ஸுகங்களை அனுபவிக்கக் காலம் வந்து விட்டதென்று மகிழ்கிறோம். ஆனால் ஓட்டைக் குடத்தில் வைத்த ஜலம் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் ஒழுகிப்போவதுபோல் நமது ஆயுளில் ஒருநாள் குறைந்ததை நாம் கவனிப்பதில்லை.
- ஆகையால் பால்யத்திலேயே ஆத்ம ஞானத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டும். ஆனாலும் அவிலைகத்தால் அப்படிச் செய்யத் தவறுகிறோம். நமக்குப் பரலோகத்தில் கேட்கத்தக்க கொடுக்கும் ஸாதனங்களை நாம் பிழைத்திருக்கும் பொழுதே தேடுவதில்லை. ஒவ்வொரு குதையும் வரும்பொழுது அந்தக் காலத்தில் அனுபவிக்கக் கூடிய ஸுகங்களை நினைத்து மகிழ்க்கிறோம். ஆனால் அந்த குதவால் நமது ஆயுள் குறைவதைக் கவனிப்பதில்லை. சேர்த்தவர்கள் பிரிய வேண்டியது அவசியமல்லவா? நியாயமல்லவா? கடலில் இரண்டு மரத்துண்டுகள் வெய்வேறு பக்கத்திலிருந்து அலைகளால் அடித்துக் கொண்டு வரப்பட்டுக் கொஞ்சகாலம் சேர்ந்திருக்கின்றன. பிறகு அதே அலைகள் அவைகளைப் பிரித்து வெகுதூரத்தில் கொண்டு போய்த் தள்ளுகின்றன. பிறகு ஒருபொழுதும் சேருவதில்லை.

இப்படி மனைவிகளும் பிள்ளைகளும் பந்துக்களும் செல்வமும் நம்
முடன் கொஞ்சகாலம் சேர்ந்திருந்து பிறகு பிரிந்துபோவது சகஜம்.
இவை நாசமடைய வேண்டியவைகளே. இந்த லோகத்தில் எந்தப்
பிராணியும் தன் பந்துக்களுடன் இஷ்டப்படி இருக்கமுடியாது.
120 ஆகையால் இறப்பவர்களுக்காகத் துக்கப்படுகிறவன் அதைத் தடுக்க
முடியுமா? பலர் சேர்ந்து ஓரிடத்திற்குப் போகிறார்கள். வழியில்
ஒருவன், 'நானும் உங்களுடன் வருகிறேன்' என்று பின்பொடர்
சிறுன். அதைப்போல் நமது தகப்பன் பாட்டன் முன்னோர்கள்
சென்ற வழியில் நாமும் போகவேண்டும். அதைவிட்டு நாம் தப்ப
125 முடியாது. இதைப்பற்றித் துக்கப்பட்டுப் பயனென்ன? ஆற்றில் ஐலம்
ஒவ்வொரு துளியாக விழுந்து கண்ணுக்குத் தெரியாமல் போகிறது.
அப்படி நமது ஆயுள் ஒவ்வொரு சுண்ணமாகப் போய்க்கொண்டி
ருக்கிறது. அது திரும்பி வராததென்று நன்றாகத் தெரியும். அப்
போழுது நாம் செய்யவேண்டியதென்ன? அழியாமலும் அதற்கு
130 ஈடில்லாமலுமிருக்கும் ஸுகத்தைக் கொடுக்கும் தர்மத்தை ஸம்
பாதிக்க வழி தேடவேண்டுமல்லவா? தர்மத்தால் அடையக்கூடிய
ஸுகம்தான் மக்களுக்கு ஸுகம் என்பது நமக்குத் தெரியுமல்லவா?

நமது பிதாவான தாரத சக்கரவர்த்தி தர்மாத்மா; அனவற்ற
தனத்தைச் செல்வழித்து ஏராளமாகத் தகழினைகளைக்கொடுத்து
135 எல்லா யாகங்களையும் செய்தார். பாபங்களிலிருந்து விடுபட்டு
இப்பொழுது ஸ்வர்க்கத்திலிருக்கிறார். லேவகர்களைப் போலித்த
தாலும், ஐனங்களைத் தர்மமாக ஆண்டதாலும் தர்ம விரோதயில்
லாமல் குடிகளிடத்திலிருந்து தனங்களை வாங்கினதாலும் நமது
பிதா ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார். தனக்கும் பிராணிகளுக்கும்
140 இஷ்டமான காரியங்களாலும் சாலைகள் குளங்கள் ஆலயங்கள்
தோட்டங்கள் இவைகளை உண்டாக்கினதாலும் நமது பிதா ஸ்வர்க்
கத்தை அடைந்தார். எல்லா யாகங்களையும் குறையில்லாமல்
அனுபவித்து ஹேகுதிர்க்கமான ஆயுளை அடைந்து நமது பிதா
ஸ்வர்க்கத்திலிருக்கிறார். அப்படியிருக்க இந்த லோகத்தில் இனி
145 அவருக்குப் பூர்த்தியாகவேண்டிய ஆசை யாதொன்றுமில்லாமல்
காலகதியால் பரலோகத்தை அடைந்திருக்கும் நமது பிதாவைப்
பற்றி வருத்தப்பட கொஞ்சம்கூட சியாயுமில்லை. அவர் பழுதடைந்த
மறுஷய தேகத்தை நீக்கி தேவலோகத்து ஸம்பத்துக்களான
திவ்ய தேகம் பலம் ஞானம் காந்தி முதலியவைகளை அடைந்து
150 ஆனந்தத்தில் மூழ்கியிருக்கிறார். இப்படியிட்டவரைக் குறித்து
எ. . புத்திமானாவது துக்கப்படுவானா? நீ மஹா புத்திமானாயும்,
சாஸ்திரங்களைப் படித்தும், பெரியோர்களிடத்தில் கேட்டும் இருக்
கிறாய். நீ கிஸைப்படுவது கொஞ்சம்கூடத் தகாது. நமது
பிதாவின் மரணம், நான் காட்டிற்கு வந்தது முதலிய விஷயங்
155 களைப்பற்றி அநேகவிதமாகப் பிரலாபிப்பதும் அழுவதும் புத்திமா
னுக்குத் தகாது. ஆகையால் கவலைப்படாதே; துக்கத்தை விடு;

அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போ; ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொண்டு பரி
பாலனம் செய்; நீ பேசும் திறமை உள்ளவனுனதால் அனைக
காரணங்களைச் சொல்வாய், இருந்தாலும், நமது பிதா உன்னைக்
கட்டளைவிட்டபடி நடக்கவேண்டியது உன் கடமை. அவர் இக்
160 திரிய ஸ்வாதீனமற்று அக்ஞானத்தால் அப்படிச் செய்தாரென்று
ஒருநாளும் எண்ணவேண்டாம். நானும் அந்தப் புண்யாத்மாவின்
கட்டளையை மீறாமல் என்னால் கூடியவரையில் நிறைவேற்றுவேன்.
ஆவர் நமது பந்து, நமது பிதா, நமது குரு; அவருடைய கட்டளையை
நாம் அலக்ஷயம் செய்வது சியாயமா? தர்மாத்மாவான அவருடைய
165 வார்த்தையை அனுசரித்து இந்த வனத்தில் வாசித்துக்கொண்டிருக்
கிறேன். ஒருவனுக்குப் பரலோகத்தில் நல்ல கதி கிடைக்க வேண்டு
மென்றும், இவ்வுலகத்தில் பெரியோர்களின் நடத்தையை அனுசரிக்க
வேண்டுமென்றும், தர்மத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டுமென்றும்,
170 ஸகல் பிராணிகளிடத்திலும் தயவுடன் நடக்கவேண்டுமென்றும்
விரும்பியிருந்தால் இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. நமது பிதாவின்
நடத்தையை நன்றாகக் கவனித்து ஆலோசித்துப் பிறகு உன்
ிடத்தில் ஒப்புவித்த ராஜ்யத்தை ஆளக்கூடவாய்" என்று, ராமன்
பல அர்த்தங்கள் அடங்கிய வாக்கியங்களால் பிறகு வாக்கிய பரி
பாலன தர்மத்தை உபதேசித்து அப்படியே நடக்கவேண்டுமென்று
175 பரதனை எச்சரித்து ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் மௌனமாக
இருந்தார்.

இத்யேவ முக்த்வா வசநம் மஹாத்மா
பிதா நிதேஸ ப்ரதிபாலநாத்மீம் |
யஸீயஸம் ப்ராதர மர்தீவச்ச
ப்ரபுரீ முஹூர்தாத் விரராம ராம: || (46)

ஸர்க்கம் 106

பரதன் ராமனை மறுபடியும் பிரார்த்தித்தது

ஏவமுக்த்வா து விரதே ராமே வசந மர்தீவத் |
ததோ மர்தீகாதீ திரே ராமம் ப்ரக்ருதி வத்ஸலம் || (1)

அப்பொழுது பரதன், "அண்ணா! இவ்வுலகத்தில் மஹாவிரரான
தங்களைப்போல் ஒருவருமில்லை. கஷ்டம் நேர்ந்தால் தங்கள் ஒரு
நாளும் வருத்தப்படுவதில்லை. ஸுகம் நேர்ந்தால் ஒருநாளும் மகிழ்
வதும் இல்லை. யாவற்றையும் அறிந்தவரானதால் தங்களை பெரி
யோர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். அப்படியிருந்தும் தங்களுடைய
180 ஸந்தேகத்தைத் தீர்க்கும்படி ஒவ்வொரு ஸமயத்தில் அவர்களைக்
கேட்கின்றீர்கள். இறந்தவனிடத்தில் ஆசையையும் துவேஷத்தையு
ம் எவனாவது வைப்பானா? அப்படி உயிரோடிருப்பவனிடத்திலும்
நடக்க வேண்டும். இல்லாத பொருளை விரும்பவும் வெறுக்கவும்

- 10 முடியுமா? இருக்கும் வஸ்துவையும் அப்படியே நினைக்கவேண்டும். இப்படி நடக்கிறவன் ஸுக தங்கங்களால் கஷ்டப்படமாட்டான். 'ஃ இதை அறிந்திருக்கும்பொழுது ஏன் பிரலாபிக்கிறாய்' என்றால், தாங்கள் படும் கஷ்டத்தைப் பார்த்துப் பொறுக்காமல் அப்படிச் சொன்னேன். ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களின் ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவன் இவ்விதமான கஷ்டங்களால் வருத்தமாட்டான். தாங்களோ அவ்விதமான மஹாத்மா. ஆனாலும், தாங்கள் ராஜ்யத்தினை இழந்து காட்டிலிடுப்பதையும் நான் தங்களை விட்டுப் பிரிந்திருப்பதையும் நினைக்கும்பொழுது எனக்கு எல்லையற்ற துக்கமுண்டாகிறது. வீரியத்தில் தாங்கள் தேவேந்திரனைப் போன்றவர்கள்; மஹாத்மா; ஸத்வகுணம் பொருந்தினவர்கள்; தங்களை அண்டினவர்களுக்குத் தத்வோபதேசம் செய்து ரக்ஷிக்கிறவர்கள்; மஹா கைரியசாலி; செய்த பிரதிக்கை தவருதவர்கள்; நடந்தது, நடக்கின்றது நடக்கப் போகிறது இம்முன்றையும் அறிந்தவர்கள்; புத்திமான்; எல்லா விதங்களிலும் நீபுனர்; பிராணிகளின் பிறப்பையும் இறப்பையும் பற்றின சஹஸ்ரயங்கள் யாவையும் அறிந்தவர்கள். இந்த உத்தம குணங்களால் விளங்கும் தங்களுக்கு இவ்வளவு கோரமான துக்கம் வரக்கூடாது. நாளில்லாத வேளையில் வெகு அல்ப புத்தியுள்ள என் தாய் என்னை உத்தேசித்துச் செய்த பாபம் எனக்குக் கெடுதியைத் தேடிவைத்தது. தாங்கள் அந்த அபராதத்தை மன்னிக்க வேண்டும். தர்ம பாசத்தால் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன். இல்லா விட்டால் மஹாபாபியும் குருரமான தண்டனைக்குத் தகுந்தவருமான என் தாயைத் தண்டிக்காமலிருப்பேனா? நான் கத்தமான குலத்தில் பிறந்து பாபத்தையே அறியாத தசரதருக்குப் புத்திரன்; தர்மரஹஸ்யத்தை நன்றாக அறிந்தவன்; எல்லோரும் நிந்திக்கும்படியான அதர்மத்தைச் செய்வேனா?
- 15 "தசரதர் நம்மால் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்; புண்ணியாத்ம மிகவும் வயது சென்றவர்; நமக்கு அரசர்; நமது பிதா; தெய்வத்தைப் போன்றவர். அவரை இறந்த பிறகு தூஷிப்பது சிவாய மல்ல. அதனுல்தான், பலர் முன்னீலையில் அவரைப்பற்றி கூற விரும்பவில்லை. தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும் நன்றாக அறிந்த யாராவது கேவலம் காமத்தால் தூண்டப்பட்டு ஒரு ஸ்தீர்ணைத் திருப்தி செய்ய இந்தக் கோரமான பாபத்தைச் செய்வார்களா? பிராணிகளுக்கு விநாசகாலத்தில் விபரீத புத்தி உண்டாகிறதென்று லோகத்தில் சொல்வதுண்டு. தசரதர் மரண காலத்தில் செய்த காரியத்தை யோசித்தால் அது ஸரியென்றே தோன்றுகிறது. கை வேயியின் கோபத்திற்குப் பயந்தோ, அவளிடத்தில் வைத்த ஆசையால் மயங்கியோ, அவளுடைய பிடிவாதத்தால் முன்பின் யோசிக்காமலோ நமது பிதா இந்த அதர்மத்தைச் செய்துவிட்டார். தாங்கள் எல்லோர்க்கும் ஷேமத்தை உண்டாக்க உத்தேசித்து அதற்கு ஏதாவது பரிஹாரம் செய்யவேண்டும். பிதா தவறி நடந்தாலும்
- 20
- 25
- 30
- 35
- 40
- 45
- 50

- அதைப் புத்திரன் நல்ல வழியில் திருப்பிக்கொண்டு வந்தால் அவனையே புத்திரனென்று சொல்லவேண்டும். தாங்கள் அவ்விதமான புத்திரனாக இருக்கவேண்டும். லோகவிரோதமாயும் தர்ம விரோதமாயும் புத்திமான்கள் நிந்திப்பதாயிருக்கும் பாபத்தை நமது பிதா செய்வதும், தாங்கள் அதை ஒப்புக்கொள்வதும் உரிதமல்ல. கைவேயியையும் என்னையும் நமது பிதாவையும் நண்பர்களையும் பந்துக்களையும் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஜனங்களையும் தாங்களே காப்பாற்றவேண்டும். வனமெங்கே? ஷத்திரிய தர்மமெங்கே? ஐடை மெங்கே? ராஜ்ய பாலனமெங்கே? இதுவரையில் ஓரிடத்திலும் ஒருவரும் செய்யாத காரியத்தைத் தாங்கள் செய்வது உரிதமல்ல. 'ஷத்திரியர்கள் தபஸ்விகளின் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க வில்லையா' என்றால் ராஜ்யத்தில் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொள்வது தநுன் அரசர்களுக்கு முதல் கடமையாகும். அதன் மூலம்தான் அவர்கள் ஜனங்களைக் காக்கமுடியும். தாங்களோ பிரத்யக்ஷமாக ஸகல போகபோகியங்களுக்கு அபிகாரத்திற்கும் இருப்பிடமும் பரலோகத்தில் எல்லையற்ற ஷேமத்தைக் கொடுப்பதுமான பிரஜா பாலன தர்மத்தை விட்டு, பிரத்யக்ஷமில்லாத தபஸ்வி தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கிறீர்கள். அதில், ஒருபாகம் எங்கேயாவது குறைந்தாலும் பலனைக் கொடுப்பதில் ஸந்தேகமுண்டு. மேலும் அது எக்காவத்திலோ பலனைக் கொடுக்கும். ஷத்திரியன் இதையே முதலில் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று இதற்கு யாதொரு பிரமானமும் இல்லை. இப்படி யாராவது செய்வார்களா? மேலும், தாங்கள் அனுஷ்டிக்க விரும்பும் தர்மமோ வெகு கஷ்டமானது. நான்கு வர்ணத்தார்களையும் தர்மமாகக் காப்பாற்றுவதில் அந்தக் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கக்கூடாதா? நான்கு ஆசிரமங்களிலும் கிருஹஸ்தாசிரமமே மேலானதென்று தர்மரஹஸ்யத்தை அறிந்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்கள். தங்களுக்குத் தெரியாத தர்மம் ஒன்றுமில்லையே. அப்படியிருக்க அந்த ஆசிரமத்தைத் தாங்கள் ஏன் கைவிடவேண்டும்?
- 55
- 60
- 65
- 70
- 75
- 80
- 85
- 90

95 ஐயித்து மருக்கணங்களுடன் ராஜதானிக்குத் திரும்பிவருவதுபோல், தாங்களும் இங்கே அபிஷேகம் செய்துகொண்டு அயோத்யைக்குப் போய் ஜனங்களை ஆளுங்கள். மூன்று கடன்களையும் தீர்த்துவிட்டு, சத்ருக்களை அழித்து, மித்திரர்களின் எண்ணங்கள் யாவையும் நிறைவேற்றி, தாங்களே எப்பொழுதும் எங்களை ஆளவேண்டும். தங்களுடைய மித்திரர்கள் தங்களுடைய அபிஷேக மடுறாத்ஸவத்தைக் கண்டு இன்றைக்கு ஸந்தோஷிக்கட்டும். தங்களுடைய சத்துருக்கள் அதைக்கேட்டு நான்கு திக்குகளிலும் ஓடி ஒளியட்டும். என் தாய் 100 செய்த அக்ரமத்தைத் தாங்கள் மறைத்து நமது பிதாவைப் பாபத்திலிருந்து கரையேற்றவேண்டும். தங்களுடைய பாதங்களில் என் தலையை வைத்துப் பணிந்து வேண்டுகிறேன். என்னிடத்திலும் நமது பந்துக்களிடத்திலும் ஸகல பிராணிகளிடத்திலும் மஹா விஷ்ணுவைப்போல் தாங்கள் இரக்கம் வைக்க வேண்டும். ஆனால், நான் சொல்வதைத் தள்ளிவிட்டுத் தாங்கள் இங்கிருந்து வணம் 105 போக நிச்சயித்தால் நானும் தங்களுடன் வருகிறேன்" என்று.

இப்படிப் பரதன் பலவிதமாக ராமனை ஸமாதானம் செய் தாலும் அவரோ பிதிருவாக்கிய பரிபாலன தர்மத்தையே மேலாக எண்ணி அயோத்யைக்குத் திரும்பி வருவதைப்பற்றி நினைக்கவே 110 யில்லை. ராகவ்னிடத்தில் இந்த அப்யுதமான உறுதியைப் பார்த்து ஜனங்களுக்கு ஓரே காலத்தில் துக்கமும் ஸந்தோஷமும் உன் டாயின அயோத்யைக்குத் திரும்பி வரமாட்டேனென்கிறாரே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். செய்தப் பிரதிக்ஷையைக் கையிடாமலிருக் கிறாரே என்று ஸந்தோஷப்பட்டார்கள். ரித்விக்குகளும் நகரத்துத் தலைவர்களும் ராஜஸ்த்ரீகளும் கண்களில் நீர் ததும்ப பிரக்ஷையற்று 115 பரதனைக் கொண்டாடி ராமனை வணங்கித் தங்களுடன் திரும்பி வரும்படி வேண்டினார்கள்.

தம் ரித்விஜோ நைக்ம ஸூத்'வல்வபரா:
ததா' விஸம்ஜ்ஜாஸ்கு கவாஸ்ச மாதர: |
ததா' ப்ருவாணம் ப்ரதம் ச துஷ்டே:
ப்ரணமய ராமம் ச யயாநிரே ஸதா || (35)

ஸர்க்கம் 107

ராமன் பரதனை ஸமாதானம் செய்தது

புநரேவம் ப்ருவாணம் தம் ப்ரதம் ஸக்ஷமணுக்'ரஜ: |
ப்ரதயுவாச தத: ஸ்ரீமாத் ஜ்ஜாதிமத்'யே பி'ஸத்க்ருத: || (1)

இப்படிப் பரதனால் அதிகமாகப் புகழப்பட்டும் ராமன், "குழந் தாய் ராஜ விரேஷ்டரான தசரதருக்கும் கைகேயிக்கும் புத் திரான நீ இப்படிச் சொல்வது யுத்தமே. நமது பிதா கைகேயி

யிடத்தில் மிகுந்த ஆசையைத்து இவ்விதமான அநியாயத்தைச் செய்தாரென்று நீ அவரை நிர்நிப்பது ஸரியல்ல. இந்த விஷயத்தில் 5 அவர் புத்தி பிசெ எதையும் செய்யவில்லை. மூன்று நமது பிதா உன் தாயான கைகேயியை விவாஹம் செய்யும்பொழுது கேகய மஹா ராஜாவிடத்தில், 'உமது பெண்ணிற்குப் புத்திரன்' பிறந்தால் அவ னுக்கே என் ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கிறேன்' என்று பிரதிக்ஷை செய் திருக்கிறார். தேவதைகளுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் யுத்தம் கடந்த 10 பொழுது கைகேயி தனக்குச் செய்த பெரும் உபகாரத்திற்காக மஹா ராஜா அவனிடத்தில் ஸந்தோஷித்து இரண்டு வரங்களைக் கொடுத் தார். அவன் அப்படியே அவரை பிரதிக்ஷை செய்யச் சொல்லி, உனக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கவும் என்னைக் காட்டிற்கு அனுப்பவும் கேட்டுக்கொண்டான். ஆனால், 'தசரதர் தான் விவாஹ காலத்தில் 15 கைகேயிக்குச் செய்த பிரதிக்ஷையை மறந்து ராஜ்யத்தை உனக்குக் கொடுப்பதாக எப்படிப்பிரதிக்ஷை செய்தார்' என்றால், விவாஹகாலத்திலும் ரதிலமயத்திலும் உயிரை இழக்கும் தருணத் திலும் மித்திரனைக் காப்பாற்றவும் பொய்யைச் சொல்லலாம்; அதனால் பாபமில்லை என்ற நியாயத்தை அனுஸரித்து அப்படிச் செய்தார். 20 கேகய மஹாராஜரவும் என்னிடத்தில் வைத்த பிரீதியால் உனக்கு ராஜ்யம் வேண்டுமென்று தசரதரை ஞாபகப்படுத்தவில்லை. இந்த ரஹஸ்யத்தை ஸுமந்திரர் முதலியவர்களால் அறிந்திருக்கிறேன். இந்தக் காரணத்தாலேயே அவர்களுக்கும் ஸம்மதித்தார்கள். அந்த ஏற் 25 பாட்டின்படி பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் காட்டில் வளிக்க வேண்டுமென்று அரசர் என்னைக் கட்டினாயிட்டார். நானும் ஸக்ஷமணனும் ஸீதைையும் மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத இந்த வனத் தில் பிதிருவாக்கிய பரிபாலனத்திற்காக வளித்துக்கொண்டிருக் கிறோம்.

"என்னைத் தடுப்பதில் பிரயோஜனமே இல்லை. நீயும் அப்படியே 30 அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போய் அபிஷேகம் செய்து கொண்டு நமது பிதா செய்த பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்றிவிண்டும். மஹா ராஜா கைகேயியிடத்தில் பட்டிருக்கும் கடனை எனக்காகவாவது தீர்க்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் நமது பெற்றோர்களை ஸந் தோஷப்படுத்திய புண்ணியமும் தீர்த்தியும் உனக்குக் கிடைக்கும். 35 மூன்காலத்தில் கயமென்ற தேசத்தில் யாகம் செய்துகொண்டிருந்த கயமஹாராஜா பிதிருக்களைப் பற்றிச் சொன்னதை நீ கேட்டிருக்க லாமே.

"தகப்பனை 'புத்' என்ற நகரத்திலிருந்து கரையேற்றுவதால் 40 புத்ரனென்ற பெயர் வந்தது. பெற்றோர்களைக் குறித்துத் தான தர்மங்களைச் செய்து அவர்களை ஸீவர்க்கம் முதலிய உத்தம லோகங் களை அடைவச்செய்து காப்பாற்றுவதாலும் புத்திரன் எனும் பெயர் வந்தது. குணவான்களும் வேதசாஸ்திர நியுணர்களுமான பல புத்

45 திரர்கள் பிறக்கவேண்டுமென்று மனிதன் விரும்பவேண்டும். ஏனெனில் அவர்களில் ஒருவனாவது நகைய என்ற புண்யஸ்தலத்தில் பித்தருக்களுக்கு சிராத்தம் செய்வான்" என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

50 நமது முன்புதேற்கணான ராஜ்ஜியங்களும் இப்படியே உபதேசித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் நமது பிதாவை நரகத்திலிருந்து காப்பாற்ற. சத்ருக்களையும் உன்னுடன் வந்த பிராம்மணர்கள் முதலியவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு அயோத்யைக்குத் திரும்பிப் போய் நமது குடிக்கைத் தரிமமாக ஆண்டு வா. நானும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களுடன் தாமதமில்லாமல் தண்டகாரண்யத்திற்குப்போகிறேன். 55 நீ மனிதர்களுக்கு அரசனாயிரு; வனத்திலிருக்கும் பிராணிகளுக்கு நான் அரசனாயிருக்கிறேன். நீ ஸந்தோஷமாக அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போ; நானும் ஸந்தோஷமாகத் தண்டகாரண்யத்திற்குப்போகிறேன். அரசர்களுக்குரிய வெள்ளைக்குடை வலரிய விரணங்கள் உன் தலையில் படாமல் தடுத்துக் குளிர்ச்சியை உண்டாக்கட்டும். நானும் இத்த வனத்திலுள்ள மரங்களின் அடியில் உட்கார்ந்து ஸூரியகிரணங்கள் என்மேல் படாமல் செய்துகொள்வேன். கூர்மையான புத்தியுள்ள சத்ருக்களின் உனக்கு உதவியாக இருப்பான்; ஸங்குமணன் எனக்கு உதவியாக இருப்பான். இப்படி நாம் நான்கு புத்திரர்களும் நமது பிதாவை ஸத்தியம் தவறாதவராகச் செய்வோம். வருத்தப்படாதே" என்று ஸமாதானம் செய்தார்.

சாத்ருக்'த: குஸலமதிஸ்து தே ஸஹாய: |
ஹேமதிநிரி மம விநி'த: ப்ரதா'ந மித்ரம் |
சத்வாரஸ தநயவரா வயம் நரேந்த்'ரம்
ஸத்யஸ்தம் ப்ரத சராம மா விஷாதம் || (19)

ஸர்க்கம் 108

ஐரபாலி மஹர்ஷியின் உபதேசம்

ஆர்வாலஸயத்தம் ப்ரதம் ஐரபாலி'விர ப்ராவஸ்தமனோத்தம: |
உவாச ராமம் த்'ரமஜ்ஜும் த்'ரமாபேத மித்'ம் வச: || (1)

5 ப்ரதன் ஒன்றும் பதில் சொல்லாமலிருக்க, அங்கிருந்த புரோஹிதர்களில் ஒருவரான ஐரபாலி மஹர்ஷி, உண்மையாகவே ராமனுக்கு லிதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று, வெளிக்கு மாத்திரம் சார்வாகர்களுடைய மதத்தை உபதேசித்தார். "ராம! நீ பெருந்தன்மையான மனத்தையுடையவன்; உத்தமமான புத்தியுள்ளவன். ஸாதாரண மனுஷ்யனைப்போல் பயனில்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்வது உன் புத்திக்கு அழகல்ல. யார் யாருக்குப் பந்து? எவனுக்கு எந்த ஸாதனத்தால் என்ன கிடைக்க வேண்டியிருக்கிறது? யோசித்துப்பார்த்தால் ஒன்றுமில்லை. ஒவ்வொரு பிராணியும் தனி

யாகவே பிறக்கிறான்; தனியாகவே இறக்கிறான். ஆகையால் தாயென்றும் தகப்பனென்றும் நம்மைப் பெற்றவர்களென்றும் அவர்களிடத்தில் ஆசையைக்கொடுவன் பித்தனை. ஒருவனுக்கு மற்றொருவனுல் என்ன பயன்? ஒருவன் அயலாருக்குப்போக நினைத்து ஓரிடத்தில் தங்கி அங்கிடத்தைவிட்டு மறுபான் வேறொரிடத்திற்குப் போவதுபோல், மனுஷ்யர்களுக்கும் தாய் தகப்பன் விடுவாசல் என்பவை, வழியில் தங்குமிடங்களைப் போன்றவையே. புத்தி மருக்கள் அவைகளில் ஆசை வைக்கமாட்டார்கள். வழியிலுள்ள சத்திரத்தில் இளைப்பாறக் கொஞ்சநேரம் தங்கி அதை விட்டுப் போகிறவனுக்கு அந்தக் கட்டிடத்தைப்பற்றி ஏதாவது கவலையுண்டோ? அப்படி நமது பெற்றோர் உயிரோடிருக்கும் வரையிலும் நாம் அவர்களுடன் சேர்ந்திருக்கும் வரையிலும் அவர்களைப்பற்றிய ஞாபகம் நமக்கு இருக்கவேண்டும். அவர்களை விட்டுப் பிரிந்த பிறரும் அவர்களைப் பற்றி நினைப்பது வீண். அவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ண எவனாவது பாடுபடுவானா?

25 உன் பிதாவின் ராஜ்யம் உனக்குக் கிடைக்கவேண்டியது. அதை வேண்டாமென்று தன்னிவிட்டு, உன் பெளவணத்திற்குத் தகாததும் அநேக துக்கங்களுக்கிடமானதும் சாஸ்திர விசேஷமுள்ளதுமான வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தை எவனாவது கைக்கொள்வானா? ஒரு ஸந்தீ தன் பிரிய நாயகன் தேசாந்திரத்திற்குப் போயிருக்கையில் தன்னை அலங்கரித்துக்கொள்ளாமல் ஸந்தோஷமற்று ஸகல துக்கக் குறிகளுடனிருப்பதுபோல், ஸகல ஸம்பத்துக்களுடன் விளங்கிய அயோத்யா நகரம் சொல்ல முடியாத துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு, நீ எப்பொழுது வருவாயென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், அதில்கொடுத்தல் நீ அயோத்யைக்குத் திரும்பிப் போய் அபிஷேகம் செய்துகொள். அரசர்கள் அனுபவிக்கத் தகுந்த ஸகலபேசகங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு, ஸ்வர்க்கத்தில் தேவேந்திரன் ஸௌக்கியமாக இருப்பதுபோல் கேட்கலை ராஜ்யத்தைப் பாலனம் செய். தசரதர் உனக்கு யார்? நீ அவருக்கு யார்? என் தகப்பனென்று சொல்லக் காரணமென்ன? அவர் வேறு; நீ வேறு. ஆகையால் நான் சொல்வதைச் செய். பிதா பிராணிகளின் உட்பத்திக்குக் காரணமென்று சொல்வது முற்றிலும் பிசுரு. குதுகலத்தில் ஸம்பந்தப்படும் ஸந்தீ புருஷர்களின் தேகங்களிலிருந்து உண்டாகும் கல் சோணிதங்களே மூல காரணமென்று சொல்லலாம். தசரதரென்ற ரூபம் அதற்கேற்பட்ட தர்மத்தை அனுசரித்து ஐந்து மஹாபூதங்களில் போய்க் கலந்துவிட்டது. ஸகல பிராணிகளின் கதியும் இப்படியே. ஏதோ உனக்கும் தசரதருக்கும் ஸம்பந்தமிருக்கிறதென்று அக்ஞானத்தால் வீணாக வந்துவிடுய்.

பிரத்யக்ஷமான ஸுகங்களை அனுபவிக்க முயற்சி செய்வதை விட்டுத் தனத்தைச் சேர்த்துவைக்க வேண்டுமென்றும், தர்மத்தை

- 50 ஸம்பாதித்துப் பரலோகத்தை அடையவேண்டுமென்றும் பாடுபடு
கிறவர்களைப் பார்க்கும்பொழுது எனக்கு உண்டாகும் வருத்தத்
தைச் சொல்லமுடியாது. அவர்களுக்கு இவ்வுலகத்தில் எப்பொழுதும்
கஷ்டமே; இதைவிட்டுப் போனபிறகும் கஷ்டமே. தர்மத்தை
55 ஸம்பாதிக்க முயலுவது வீண்என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லு
கிறேன். அஷ்டகா சிராத்தமென்றும் ஸம்வத்ஸர சிராத்தமென்றும்
லோகத்தில் ஜனங்கள் செங்குரர்களே; அதில் உபயோகப்படும்
அன்னம் முழுவதும் வீணல்லவா? இறந்தவன் அவைகளைத் தின்பதை
யாராவது பார்த்ததுண்டா? ஒருவன் சாப்பிட்டஅன்னம் மற்றொருவ
னுடைய உடலில் புதுந்து அவனுக்குத் திருப்தி செய்யுமானால்,
60 நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் அயலாருக்குப் போயிருக்கும்பொழுது நாம்
அவர்களுக்காக இங்கே சிராத்தம் செய்தால், பரிதாபங்கள் அடங்கி
அவர்கள் திருப்தி அடையவேண்டுமே! 'யாகங்களைச் செய், தானங்
களைக் கொடு, இந்திரியங்களை அடக்கித்தவம் செய், தேவதைகளுக்குப்
பூஜை செய். குடும்பம் தனம் முதலிய விஷயங்களில் ஆசை வைக்
65 காதே' என்று உபதேசிக்கும் சாஸ்திரங்களைச் செய்தவர்கள் யார்?
கூர்மையான புத்தியுள்ள லிவர் பிறரை ஏமாற்றி அவர்களுடைய
தனத்தைக் கொள்ளையடிக்க இந்த விதிகளை ஏற்படுத்தி அவைகளை
நம்பும் மூடர்களைத் தங்களுடைய வலியில் இழுத்துக் கொள்ளு
கிறார்கள்.
- 70 மஹா புத்திமானான நீ, பரலோகம் உண்டென்று நம்புவது
ஆச்சரியமே. பரலோகமே கிடையாது. பிதிருவாக்கிய பரிபால
னம் செய்தால் பரலோகத்தில் உனக்கும் தசரதருக்கும் விசேஷ
மான வேஷம் கிடைக்குமென்பது எப்படிப் பொருத்தும்? நமது
இந்திரியங்களுக்கு எது இலக்கோ அதுவே உண்மை; அதையே நம்பு;
75 இந்த ராஜ்யமும் அதனால் கிடைக்கும் போகங்களும் அதிகாரமும்
ஸாக்முமே பிரத்யக்ஷம்; அவைகளையே கைப்பற்று. பிரத்யக்ஷத்தில்
லாத ஸ்வர்க்க நரகங்களையும் பாபபுண்ணியங்களையும் திரும்பிப்
பாராதே. நான்சொல்லும் நீதி, லோகத்தில் யாவருக்கும் ஸம்மத
மாக இருக்கும். நீயும் அதை அங்கீகரித்துப் பரதனுடைய
80 பிரார்த்தனைக்கு இணங்கி ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொள்" என்று
நாஸ்திக மதத்தை உபதேசித்தார்.

ஸ நாம் புத்திமீயம் புரஸ்க்ருத்ய ஸர்வலோக நிதர்ஸயிதீம் |
ராஜ்யம் த்வம் ப்ரதிக்ருஷ்ணீஷ்வ ப்ரதேத ப்ரஸாதித: | (18)

ஸர்க்கம் 109

ராமன் ஜாபாலியைக் கண்டித்து

ஜாபாலவேஸ்து வச: ப்ருத்வா ராம: ஸத்யாத்மநாம் வர: |
உவாச பரயா ப்ரத்தயா ஸ்வபுத்தியா சாஸிபந்தயா | (1)

ராமன் ஸத்தியபுத்தியுள்ளவர்களுக்குள் சிரேஷ்டர்; வைதிக
கர்மங்களில் மிகுந்த சிரத்தையுள்ளவர்; ஜாபாலி சொன்ன காரணங்
களால் அவருடைய புத்தி கொஞ்சம்கூட மாறவில்லை.

"எனக்கு பிரியமான விஷயத்தை நான் அடையவேண்டு
மென்று இப்படிச் சொன்னீர். ஆனால், அவை நியாயம் போலும் 5
எனக்கு ஸ்விதத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவைபோலும் தோன்றினாலும்
உண்மையாக அநியாயமே. எனக்கு மிகக் கெடுதியைச் செய்யக்
கூடியது. நீர் வேதவிரோதமான மதத்தை உபதேசிக்கிறீர்; நீர்
பாபமான நடத்தையுள்ளவர்; யாதொரு கட்டுப்பாடுமில்லாதவர்;
ஸாதுக்கள் உம்மைப் பூஜிக்கமாட்டார்கள்; எல்லோரும் சிந்திப்
10 பார்கள். ஒவ்வொருவனுடைய நடத்தையிலிருந்து அவன் உத்தம
குலத்தில் பிறந்தவனென்றும் அல்லனென்றும் மஹா வீரனென்றும்
பயந்தவனென்றும் சுத்தனென்றும் அசுத்தனென்றும் கண்டு
பிடிக்கலாம். சிரேஷ்ட குணங்களில்லாவிட்டாலும் அவைகளை
உடையவரீர்ப்போலும், அசுத்தனானாலும் சுத்தரீர்ப்போலும், 15
ஸாதுக்களின் லக்ஷணங்கள் இல்லாவிட்டாலும் அவைகளை
உடையவரீர்ப்போலும், சிலம் இல்லாதவனானாலும் சிலமுள்ளவரீர்ப்பு
போலும் உலகத்திற்குக் காட்டிக்கொண்டு ஸகல மங்களங்களுக்கு
ஸாதனமான வைதிக தர்மத்தை விட்டு, லோகத்தில் ஸகலஜாதி
களையும் ஒன்றாகக் கலந்து, வைதிகக் கிரியைகளும் வேதவிதிகளும் 20
இல்லாத-உம்மால் சொல்லப்பட்ட-அதர்மத்தைத் தர்மமாக நான்
அனுஷ்டித்தால், எந்த புத்திமானாவது காரியாகாரிய விவேகமுள்ள
வனாவது என்னை மதிப்பானா? துஷ்டனென்றும் லோகத்தைக்
கெடுக்கிறவனென்றும் என்னை சிந்திக்கமாட்டானா?

இது போனாலும் போகட்டும். எனக்கு எப்படிப் பரலோகம் 25
கிடைக்கும்? வனவாஸம் செங்கிறேன் என்ற பிரதிக்ஷையையும்
பொய்யாக்கி உமது உபதேசத்தை அனுஷ்டித்தால் நான் யாருக்கு
அதை, இவ்வழியே நல்லதென உபதேசிப்பேன்? எந்த ஸாதனத்தால்
ஸ்வர்க்கத்தை அடையவேன்? உமது உபதேசத்தால் இவ்வுலகத்தில்
யாவரும் பரலோக மடையாமல் போவார்கள். அரசர்களின் நடத்
தைபடியே பிரஜைகளும் அனுஸரிக்கிறார்கள். நான் காமத்தையே 30
புருஷார்த்தமாக நினைந்து அதற்கு ஒத்து நடந்தால் குடிகளும்
தங்கள் இஷ்டப்படி நடப்பார்கள். யாதொரு கட்டுப்பாடுமில்
லாமல் எல்லோரும் அதி சிக்குரத்தில் அழிவார்கள்.

35 முன்காலம் முதல் வழங்குவதும் ராஜதர்மம் ஸத்தியத்தாலும் கருணையாலும் நிறைந்தது; ஸத்தியத்தையே பிரதானமாக உடையது; இந்த லோகமே ஸத்தியத்தை ஆதாரமாக உடையது; ரிஷிகளும் தேவதைகளும் ஸத்தியத்தையே சிரேஷ்டமாக எண்ணுகிறார்கள். இந்த லோகத்தில் ஸத்தியம் தவறாதவன் பரமபுத்ததை அடைகிறான். பாம்பைக் கண்டு ஐனங்கள் கடுங்குவதுபோல் பொய்யனைக் கண்டு கடுங்குகிறார்கள். உத்தம தர்மம் ஸத்தியமே; ஸ்வர்க்கத்திற்கு மூலம் ஸத்தியமே; சசுவரனும் ஸத்தியமே; ஸகல ஐசுவரியமும் அதையே பொறுத்திருக்கிறது; யாவும் ஸத்தியத்திலேயே வேரூன்றி இருக்கின்றன; ஸத்தியத்தைக் காட்டிலும் மேலான பதவி வேறென்றில்லை; தானங்களும் யாகங்களும் தோமங்களும் தவறும் வேதங்களும் ஸத்தியத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டவை; ஆகையால் நாம் ஸத்தியத்தையே அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்கிறவன் இந்த லோகத்தைத் தர்மமாக ஆண்டு இறந்த பிறகு பரலோகத்தை அடைகிறான். ஸத்தியத்தை விட்டவன் இவ்வுலகத்தில் தன் குடும்பத்தை மாத்திரம் காப்பாற்றுகிறான்; ஆனால், இறந்த பிறகு கோரமான நரகத்தையே அடைகிறான்.

நான் ஸத்தியத்தை அனுஷ்டிக்கிறவன். ராஜ்யத்தை விட்டுக் காட்டில் வளர்க்கிறேன் என்று கைகேயியிடத்தில் பிரதிக்கை செய்திருக்கிறேன். என் பிதாவின் ஆக்கையை நான் ஏன் நிறைவேற்றக்கூடாது? ராஜ்யத்திற்கு ஆசைகொண்டாவது மோசமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு மயங்கியாவது அறிவாற்றனத்தாலாவது தமோருணம் மேலீட்டு, செய்த பிரதிக்கையைத் தவற மாட்டேன். ஸத்தியத்தைக் கைவிட்ட ஸ்திர புத்தியில்லாதவனுடைய ஹவீஸ் முதலியவற்றை தேவதைகளும் பிதிருக்களும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்று கேட்டிருக்கிறேன். ஸத்தியமென்ற தர்மம் ஆத்யாவிற்கு ஸ்வபாவமான லக்ஷணமென்று எனக்கு அனுபவத்தால் தெரியும். ஸாதுக்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட தபஸ்வி தர்மம் அந்த உத்தம பிரயோஜனத்தை உத்தேசித்து எனக்கும் பிரியமாக இருக்கிறது. அதர்மம் மேலீட்டுக் கொஞ்சம் தர்ம ஸம்பந்தமுள்ள இவ்விதமான ஷத்திரிய தர்மத்தை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். அல்ல ஸ்வபாவ முள்ளவர்களும் பாபிகளும் குரூரமானவர்களும் பேராசை கொண்டவர்களும் செய்யும் காரியமல்லவா அது? பொய்யைச் சொல்லும் பொழுது மனமும் சொல்லும் தேகமும் அதில் ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் அது மூலகைப் பாபத்தின் தொகுதியாகும். மனத்தால் நன்றாக ஆலோசித்து, வாக்கால் பேசி, தேகத்தால் செய்து முடிக்கிறோம். ராஜ்யாதிக்காரமும் கீர்த்தியும் செல்வமும் மதிப்புமும் ஸத்தியம் தவறாதவனையே பிரசரித்திக்கின்றன; ஸத்தியத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தவனையே அனுஸரிக்கின்றன. ஆகையால் ஸத்தியத்தையே காப்பாற்றவேண்டும்.

75 'இது உத்தம மார்க்கம் இது உனக்கு கேட்கத்தக்க உண்டு பண்ணும்; இதைச் செய் என்று பல யுகங்களால் காட்டி எனக்கு தாங்கள் உபதேசித்த தர்மம் பெரியோர் ஒப்புக்கொள்ளத் தகுந்த தர்மமன்று. பூஜிக்கத் தகுந்த என் பிதாவிடத்தில், 'காட்டில் வளர்க்கிறேன்; என்று பிரதிக்கை செய்து இப்பொழுது அதை மீறிப் பாத லுடைய வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு ராஜ்யத்தை எப்படி ஒப்புக் கொள்வேன்? நான் செய்த பிரதிக்கையை மீற மாட்டேனென்ற நம்பிக்கையால் அல்லவா கைகேயி அவ்வளவு ஸந்தோஷப்பட்டான்? சுத்தனுப் சாஸ்திரப்படி ஆசார நியமத்தை அனுஷ்டித்து, வனத்தில் கிடக்கும் பழங்கள் மிழங்குகள் புஷ்பங்களால் தேவதைகளையும் பிதிருக்களையும் திருப்திசெய்து, பஞ்சேந்திரியங்களைப் பாபத்தைச் செய்யவிவாட்டாமல் தடுத்து, இந்த அரண்யத்தில் பிதிருவாக்கிய பரிபாலனம் செய்துகொண்டிருப்பேன். காரியகாரியங்களைப் பகுத்தறிந்து ஸகலக் கிரியைகளையும் சிரத்தையுடன் அனுஷ்டித்துக் கபடமில்லாமல் காலத்தைக் கழிப்பேன்.

90 அக்னி வாயு லோமன் முதலிய தேவதைகள் இதற்கு முன்னால் இந்தக் கர்ம பூமியை அடைந்து, புண்ணிய கர்மங்களைச் செய்து, அவைகளின் பலனாக உத்தம பதவிகளை அனுபவிக்கிறார்கள். இப்பொழுது தேவேந்திரனாரூபவன் தூது யாகங்களைச் செய்து, அந்த ஸ்திதியை அடைந்திருக்கிறான். மஹரிஷிகள் கடுமையான தவத்தைச் செய்து உத்தம லோகங்களை அடைந்திருக்கிறார்கள். ஸத்தியமும் தர்மமும் பராக்கிரமம் பிரானிகளிடத்தில் தவையும் பிரியமாக பேசுவதும், பிராம்மணர்கள் தேவதைகள் அதிதிகள் முதலியவர்களைப் பூஜிப்பதும் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போகும் வழிகளென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், பிராம்மணர்கள் இந்த அரித்தத்தை உள்பாடி அறிந்து, எல்லோரும் ஒரே அபிப்பிராயத்துடன் தங்கள் வர்ணசிரமதர்மங்களை ஸாவதானமாக அனுஷ்டித்துக்கொண்டு, இறந்த பிறகு ஸ்வர்க்கம் முதலிய உத்தமலோகங்கள் கிடைப்பதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

105 கீர் வைதிக மார்க்கத்திற்கு வீரோதமான புத்தியையுடையவர்; இந்த நாவதிக தர்மத்தையே பிறகு உபதேசித்து வருகிறீர். வைதிகரைப்போல் வேஷம் தரித்துச் சார்வாகனுடைய நடத்தை யையுடையவர்; இப்படி எல்லாவீதத்திலும் நமது ராஜ்யத்திற்கு அபாயத்தை உண்டுபண்ணும் உம்மை என் பிதா இந்தப் பதவியில் நியமித்ததைப் பற்றி மிகவும் துக்கிக்கிறேன். வைதிக கர்மங்களிலிருந்து இந்த ஷணம் முதல் உம்மது விலக்கிவிட்டேன். பிரத்யக்ஷ பிரமாணத்தையே நம்புகிறவன் இந்த ராஜ்யத்தில் ஒருவனும் இருக்கக் கூடாது. திருடன் போல் நாவதிகள் கருதப்படுகிறான். திருடனை விலக்குவதுபோல் நாவதிகளையும் விலக்க வேண்டும். திருட்டு

115 போன்றதே நாஸ்திகமும். திருடனுக்கும் நாஸ்திகனுக்கும் பேத மில்லை. ஆகையால், வைதிக தர்மத்தை அனுஸரிக்கிறவனல்ல வென்று எவரிடத்தில் ஸந்தேகமுண்டாறாதோ, அந்த நாஸ்திக னுடன் புத்திமான் ஒரு நிமிஷமாவது சேர்ந்திருக்கக்கூடாது.

தர்மம் இறந்திலும் பரத்திலும் பயனைக் கொடுக்குமென்ப தற்குப் பெரியோர்களுடைய ஆசாரமே பிரமாணம். உமக்கு முன்னிலிருந்த மஹாநூனிகள் உம்மைவிட உயர்ந்தவர்கள். அநேக கபகர்மங்களைச் செய்து இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும் ஸகல ஷோமங்களையும் அடைந்த கிரஹங்களின் ரூபமாயும் நஷ்டத் திரங்கனின் ரூபமாயும் அழியாமலிருக்கிறார்கள். கர்மானுஷ்டானம்

125 இறந்திலும் பரத்திலும் ஸகல பலன்களையும் அடைவதற்கு ஸாதனமாக இருப்பதால், பிராம்மணர்கள் மங்கள காரியங்களையும் யாகயக்ஞங்களையும் தவம், தானம் முதலியவைகளையும் செய்கிறார் கள். ஆகையால் லோகத்தில் சிஷிகள் தர்மத்திலேயே நாடிய மன முன்னவர்களாகவும், ஸாதுக்களுடைய சேர்க்கையையே விரும்பு கிறவர்களாகவும், தேஜஸ்விகளாகவும், தானம் முதலிய உத்தம குணங்களுள்ளவர்களாகவும், பிறர்க்குக் கெடுதி செய்யாதவர்களாக வும், தோஷமற்றவர்களாகவும், பூஜ்யர்களாகவும், சிரேஷ்டர்களாக வும் இருக்கிறார்கள்" என்று, வைதிக தர்மத்தை ஸ்தாபிக்க அவ தாரம் செய்த ராமசந்திரன், ஜாபாலியின் வேத விபிராதமான

135 நாஸ்திக வாக்கியங்களைக் கேட்க சடுக்காமல் மஹாகோபத்துடன் மறுமொழி சொன்னார்.

அதைக் கேட்டு ஜாபாலி அவரை ஸமாதானம் செய்து மறுபடி யும் ஸத்தியமாகவும் தர்மமாகவும் இருக்கும் வாக்கியங்களைச் சொன்னார். "தர்ம ஸங்கடம் நேரும்பொழுது, எல்லா மதங்களை யும் அறிந்த விதவான், ஏதாவது ஒரு தர்மத்தைக் கைப்பற்றி அந்தக் கெடுதியை நீக்கவேண்டும்" என்ற விதிப்படி இப்பொழுது இந்த ராஜ்யம் அரசனில்லாமல் வெகு அபாயகரமான ஸ்திதியிலிருப்பதால் உன் மனத்தை எப்படியாவது திருப்பி, ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொள் றும்படி செய்தால் அந்த ஸங்கடம் தீரும். நான் நாஸ்திக மதத்தை

145 வாதித்ததின் காரணம் அதுவே. உண்மையாக நான் நாஸ்திக னல்ல. நாஸ்திகர்களுடைய கொள்கையை உபதேசிக்கிறவனுமல்ல. பரலோகம் முதலியவை இல்லை என்று சொல்லுகிறவனுமல்ல. பல ஸமயங்களில் எதிரிகள் நாஸ்திக மதத்தைப்பற்றிக் குதர்க்கமாக வாதம் செய்யும்பொழுது நான் அதே மதத்தை ஆதாரமாக வைத் துக்கொண்டு பல யுக்திகளால் அதைச் சின்னப்பின்னமாகக் கண்டித் திருக்கிறேன். ஸமயம் தேர்ந்தால் நாஸ்திக மதத்தையும் ஒப்புக் கொண்டு பேசவேன். அந்த ஸமயம் இப்பொழுது தேர்ந்தது.

150 ஆகையால் நாஸ்திகனைப்போல் பேசினேன். வேத மார்க்கத்தில் வேருன்றி இருக்கிறது என்பதை இப்பொழுது யாவர்க்கும் தெரி

ஷிக்கவேண்டியது. பரதன் மிகவும் துக்கப்படுவதைப் பார்த்து 155 எனக்கும் துக்கமுண்டாயிற்று. அவனுக்குக் கொஞ்சமாவது ஸந்தோஷமுண்டாகும்படி, செய்யவேண்டியது அவசியமாகையால் பரம வைதிகனான நான் இப்படிப் பேசவேண்டியிருந்தது" என்றார்.

ஸ சாபி காவோய முபாகீத: ஸதை:
யதா மயா நாஸ்திக வாசுதீரீதா |
நிவர்நநாரீதீம் தவ ராம காரணத்
ப்ரஸாதீநாரீதீம் து மஸ்யத தீரீதம் || (39)

ஸர்க்கம் 110

வஸிஷ்டர் ஸுரீயவம்சத்தை வர்ணித்தது

க்ருத்த மாஜ்ஞாய ராமம் து வஸிஷ்ட: ப்ரத்யவாச ஹ |
ஜாபா'விரபி ஜாநீதே லோகஸ்யால்ய கீதாசீதம் || (1)

155 ராமன் கோபம் கொண்டிருப்பதை அறிந்து வஸிஷ்டர், "ராம! ஜாபாலி நாஸ்திகரல்ல. பிரானிகளுக்குப் புனர் ஜன்மம் பரலோகம் முதலியவை; உண்டென்று அவருக்கு நேரில் தெரியும். உன்னை அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போகச் செய்யவேண்டுமென்று இப்படிப் பேசினார். லோகநாத! உனக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. ஆனாலும் இந்த லோகத்தின் உற்பத்தியைக் கொஞ்சம் எடுத்துச் சொல்லு கிறேன். தயவு செய்து கவனிக்கவேண்டும்.

ஆதியில் எல்லாம் ஐலமயமாக இருந்தது. பிறகு அதிலிருந்து 10 பிறுதியி் உண்டாயிற்று. பிறகு ஸ்வயம்புவான பிரஹ்மாவும் தேவ தைகளும் உண்டானார்கள். பிறகு நாராயணன் வராஹரூபியாக அந்த ஐலத்திலிருந்து பூமியை வெளியில் எடுத்து மஹாத்மாக்களான தன் புத்திரர்களுடன் பிரபஞ்சம் யாவையும் விருஷ்டித்தார். ஆகாச மென்ற பரப்ரஹ்மத்திலிருந்து சதூர்முக பிரஹ்மா உண்டானார்.

15 அவருடைய மானஸபுத்ரன் மரீசி. அவரது புத்ரர் கச்யபர், அவரிடத்திலிருந்து விவஸ்வான் (ஸூரியன்) பிறந்தார். விவஸ் வானது புத்திரர் மனு. அவர்தான் முதல் பிரஜாபதி. இவருடைய மகன் இக்ஷ்வாகு.

20 இக்ஷ்வாகு மகன் குஷி; குஷிமகன் விருஷி; விருஷிமகன் பாணன். அவனுடைய புத்திரன் அனரண்யன். இவனுடைய ராஜ் யத்தில் பஞ்சம் இல்லை, திருட்டும் இல்லை. அனரண்யன் மகன் ப்ருது. அவனது புத்திரன் திரிசங்கு. இவன் ஸத்தியம் பேசியது காரணமாக உடலுடன் ஸ்வர்க்கீம் சென்றான். திரிசங்குவின் மகன் பெரும் புகழ்பெற்ற துத்துமாரன். அவனுடைய புத்திரன் புவனூச்வன். புவனூச்வன் மகனான மார்தாதாவிற்கு ஸுஸந்தி என்பவன்

25 மகன். த்ருவஸந்தி ப்ரஸேனன் என்பவர்கள் ஸுஸந்தியின் புத்
திரர்கள். த்ருவ ஸந்தியின் பிள்ளை பரதன். பரதன் மகன் அஸிதன்.
இவனுடைய சத்ருக்களான கைஹலயர்களும் தாலஹ்யர்களும்
சலிபித்துக்களும் இவனை ஐயித்துத் துரத்திவிட்டார்கள். கர்ப்பினி
களான தன் இரண்டு பார்வைகளுடன் இவன் ஒரு மணியில் தவம்
30 செய்து கொண்டிருந்தான். இரு மணியியரில் காளிந்தி என்பவன்
அங்கே கடுக் தவம் செய்துகொண்டிருந்த சயவணரென்ற பிருகுவின்
புத்திரரை அண்டிப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்தான். உத்தமாரா
புத்திரன் தனக்குப் பிறக்கவேண்டுமென்று அவன் ஆசை கொ
டதை அறித்து அந்த மஹரிஷி, "குழந்தாய்! தர்மவானும் மஹாத்மா
35 வும் நன்னடத்தைபுள்ளவனும் மஹாபராக்கிரமசாலியும் உன்
குலத்தை விளங்கச் செய்கிறவனுமான ஒரு புத்திரன் அநிசீகரித்தில்
உனக்குப் பிறப்பான்" என்று அனுக்ரஹித்தார். அவன் அவரைப்
பூஜித்து நமஸ்கரித்துத் திரும்பிப் போனான். சில காலத்திற்குப் பிறகு
அவனுக்குத் தேஜஸாலும் அழகாலும் நிகரற்ற ஓர் புத்திரன் பிறந்
40 தான். அவனுடைய கர்ப்பத்தை அழிக்க அவன் சக்கனத்தி கொடுத்த
விஷத்துடன் அந்தக் குழந்தை பிறந்தபடியால் அவனுக்கு
ஸகரனென்று பெயர் வந்தது. இப்பொழுது பர்வகாலங்களில்
பொங்கி ஐரங்களுக்குப் பயத்தை உண்டு ஸ்ணும் ஸமுத்திரத்தை
வெட்டுவித்தவர் அவரே. ஸகரன் மகன் அஸமஞ்சன். அவன் செய்த
45 பாபத்திற்காக அவனை அரசன் ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்திவிட்டான்.
அம்சமான், திலீபன், பரீரதன், கருத்தல்தன், ரகு, ப்ரவிருத்தன் (இவ
னுக்குக் கல்மாஷபாதனென்றும் ஸௌதாஸனென்றும் பெயருண்டு.
இவன் சில காலம் வரையில் சாபத்தால் மனுஷ்யர்களைத் தின்றான்.)
சங்கணன், (மேற் சொன்ன கல்மாஷபாதன் இவனையும் இவனு
50 டைய ஸ்ணயத்தையும் ராஷஸ வேஷம் பூண்டு கொள்ளுன்).
ஸுதர்சனன், அக்னிவர்ணன், சீக்ரகன், மரு. (இவர் யோகபலத்தால்
இப்பொழுதும் ஹிமயமலைச் சாரலில் கலாபக்ராமத்தில் வலிக்குரை,
அவதரீக்கப்போகும் கல்வி பகவானுக்கு ஸௌபதியாவார்). பிரகச்
ருகன் அம்பரீஷன் நஹுஷன் நாபர்கள் என்ற இவ்வரசர்கள்
55 வம்சபரம்பரையில் ஒருவர் பின் ஒருவராகத் தோன்றினர். நாபா
னுக்கு அஜன் ஸுவர்தன் என இருவர் புத்திரர்கள்; அஐனுடைய
புத்திரர் தசரதர். அவருடைய மூத்தபுத்திரன் ராமனென்று பெயர்
பெற்ற நீதான்.

ஆகையால் உனக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்
யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு உன் குடிக்கைக் காப்பாற்று. இஷ்வாகு
60 வம்சத்தில் இதுவரையில் மூத்தபுத்திரனே ஆண்டுவருகிறான். மூத்
தவன் இருக்கும்பொழுது இளையவனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் கிடைக்
காது. ரகுவம்சத்து மன்னர்களின் குலதர்மம் இதுவே. இதை நீ இன்
றைக்குக் கெடுக்கப் பார்ப்பது நியாயமல்ல. தன தான்யம் ரத்னம்
65 முதலிய பிரேஷ்டமான பொருள்களாலும் பல ராஜ்யங்களாலும்

விளங்கும் இந்தப் பூமியை உன்னைத்தவிர வேறொருவர் ஆளமுடி
யாது. தசரதருக்குப் பிறகு நீயே ஆளவேண்டும்" என்றார்.

ஸ ராக்வானும் குலதர்ம மாத்தம:

ஸநாதநம் நாதீய விஹத்து மரீஹஸி |

ப்ரபூ'த ரத்தாமநுஸாதி' மேதூ'நீம்.

ப்ரபூ'த ராஷ்ட்ரராம் பித்ருவத் மஹாயஸ: || (36)

ஸர்க்கம் 111

ராமனைத் திருப்ப முடியாமமை

வலிஷ்ட'ந்து ததா' ராமமூக்தவா ராஜு புரோஹித: |

அப்ரவீத்' த'ர்மஸம்புக்தம் புநிரவா பரம் வச: || (1)

இப்படிக் குலதர்மத்தை எடுத்துக்காட்டிய பிறகும், "நமது
பிதாவின் ஆக்களுயவிட இதுமேலல்ல" என்று ராமன் மௌன
மாக இருந்தார். வலிஷ்டர் அதையறிந்து "ராமா! ஓவ்வொரு மனித
னுக்கும் ஆசாரியன் பிதா மாதா என்று மூன்று குருமார்களுண்டு.
மாதாபிதாக்கள் இவனுடைய தேகத்தைக் கொடுக்கிறார்கள்.
ஆசாரியர் ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார். ஆகையால் பெற்றோரை விட
அவர் மேலானவர். நான் உன் முன்னோர்களுக்கும் ஆசாரியன்,
உனக்கும் அப்படியே. என் வார்த்தையை அங்கீகரித்து நடந்தால்
ஸாதுக்களின் அனுஷ்டானத்தை மீறாதவன் ஆவாய். இதோ
இருக்கும் பிராஹ்மணர்க்களையும் நகரத்து ஐரங்களையும் ஷத்திரிய
வைசியர்க்களையும் மற்றக் குடிக்களையும் நீ தர்மம் தவறாமல் ஆண்
டால் உன் முன்னோர்களின் நடத்தையைக் கைவிடாமலிருக்கலாம்.
பிதாவைக் காட்டிலும் தாய் பல மடங்கு மேலானவளென்று
சொல்லியிருப்பதால் வயதுசென்ற தர்மாத்மாவான உன் தாய்க்குப்
பணிவிடை செய்யாமலிருப்பது உசிதமல்ல. அவளுடைய சொற்படி
65 நடந்தால் ஸாதுக்களின் வழியில் நடந்ததாகும். உன்னைக் கெஞ்சிக்
கேட்டுக்கொள்ளும் பரதன் உன் பிராணனைப் போன்றவனல்லவா?
அவனுடைய சொல்லித் தட்டலாமா? உன்னை அண்டினவர்களைக்
கைவிடுகிறதில்லை என்ற தர்மம் உன்னுடன் பிறந்தல்லவா? ஸத்தி
யத்தைக் கைவிடுவதில்லை; தர்மத்தைக் கைவிடுவதில்லை என்று
பிரதிக்கொரு செய்திருப்பதுபோல், அண்டினவர்க்களையும் கைவிடு
வதில்லை என்று நீ பிரதிக்கொரு செய்யவில்லையா" என்று மதுரமான
வார்த்தைகளால் ராஜரீதியை உபதேசித்தார்.

புருஷோத்தமனான ராமனை "ஸ்வாமி! தர்மத்தை அனுஷ்
டிக்கும் மனிதனுடைய தேகம் இருக்கும் வரையில் தர்மங்கள்
65 நடக்கும் என்ற நியாயத்தால், ஸகல தர்மங்களையும் ஸம்பாதிக்க
ஆகாரமான தேகத்தை நமக்குக் கொடுப்பதாலும் பூர்ணஞானம்

30 கிடைத்த பிறகும் எவ்வகையாலும் நம்மை மரகித்தப் பல உபகாரங்
களைச் செய்வதாலும் ஆசாரியனுடைய வார்த்தையை விடப்
பிதாவின் வார்த்தை மேலானது. அதை நிறைவேற்ற வேண்டியது
அவசியம். 'ஆகையால் மாதாவை தெய்வமாக நினை, ஆசாரியரை
உன் தெய்வமாக நினை' என்று சொன்ன வேதவாக்கியங்களில்
ஆசாரியனை மாதா பிதாக்களுக்குப் பிறகு சொல்லி இருப்பதாலும்
தங்களுக்குப் புத்திரன் பிறப்பதற்காகப் பெற்றோர்கள் வீரதங்
35 களையும் உபவாஸங்களையும் தீர்த்தயாத்திரைகளையும் தேவபூஜை
களையும் கணக்கில்லாமல் செய்வதாலும் பிறந்த பிறகு தங்கனால்
கடியவரையில் பால்கொடுத்து அன்னமிட்டு கீராட்டி ஆடையாப
ரணம் கொடுத்து வெகு பிரியத்தடன் பேசி, மிகுந்த கவலைபுடன்
ஒவ்வொரு நாளும் புத்திரனை வளர்ப்பதாலும் அவர்கள் செய்யும்
40 உபகாரத்திற்குப் புத்திரன் எவ்வளவு ஐன்மங்களெடுத்தாலும்
பதில் உபகாரம் செய்வது ஸாத்தியமல்ல. (மேற்சொன்ன வேத
வாக்கியத்தில் மாதாவைப் பிதாவிற்கு மேலாகச் சொல்லியிருப்பதைக்
கவனிக்கவும். அல்லது அந்த வரிசையை வேறு விதமாகவும் கொள்ள
லாம். தாய் தேகத்தை மாத்திரம் கொடுப்பவள். பிதா தேகத்தையும்
45 வைதிக ஸம்ஸ்காரங்களையும் கொடுக்கிறார். இந்த வரிசை பாகவதம்
10 வது ஸ்கந்தத்தில் குசேல உபாக்கியானத்தில் கிருஷ்ணனால்
ஆசாரியமஹிமையை உபதேசிப்பதற்காகச் சொல்லப்படுகிறது.)

இப்படியிருக்கச் சக்கரவர்த்தி எனக்குப் பிதா; எனக்கு தேகத்
தைக் கொடுத்தவர்; அவருடைய கட்டளை யாவற்றிற்கும் முந்தினது.
50 அவரிடத்தில் நான் செய்த பிரதிக்களையும் யாவற்றிற்கும் முந்தினது.
என் தாயின் கட்டளையும் பரதனுடைய பிரார்த்தனையும் பிந்தினது.
ஆகையால் என் பிதாவின் வார்த்தை பொய்யாகும்படி விடுவேனே"
என்றார். அப்பொழுது மஹாத்மாவான பரதன் தான் மஹாபாபி
யான கைவேதியை பிரார்த்தித்து ராஜ்யத்தை வாங்கி ராமனுக்குக்
55 கொடுத்ததும் பிரயோஜனமில்லாமற் போயிற்றே என்று மிகுந்த
வருத்தமடைந்து, ஸமீபத்திலிருந்த ஸுமந்திரரைப் பார்த்து
"தர்ப்பங்களை இங்கே சிக்கிரமாகப் பரப்பும். என் அண்ணன் என்
னிடத்தில் அனுக்கிரகம் செய்யும் வரையில் உபவாஸமிடுப்பேன்.
லோகத்தில் கடன் வாங்கினவன் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கா
60 விட்டால், கடன் கொடுத்த பிராம்மணன் ஆகாரமில்லாமல்
முகத்தை மறைத்துக்கொண்டு கடன் வாங்கினவனுடைய வாசற்
படியில் தன் கடனைக் கொடுக்கும்வரையில் படுத்திருப்பதுபோல்,
நானும் என் அண்ணன் அயோத்யைக்குத் திரும்பி வரும் வரையில்
அவருடைய பர்ணாசாலியின் வாசலில் படுத்திருப்பேன்" என்றான்.
65 'இப்படிச் செய்யட்டுமா' என்று ஸுமந்திரர் ராமனுடைய முகத்
தைப் பார்த்துக்கொண்டு தயங்கி நிற்பதைக் கண்டு பரதன் மிகவும்
வருத்தமடைந்து, தானே தர்ப்பங்களைக் கொண்டுவந்து பரப்பி
அவைகளின்மேல் படுத்துக்கொண்டான்.

அதைப் பார்த்து ராஜரிஷிகளுக்குள் சிரேஷ்டரான ராமன்
"குழந்தாய்! பரதி இப்படித் தோரமான காரியத்தைச் செய்து 70
என்னை நிர்ப்பந்திக்க நான் உனக்கு என்ன அபகாரம் செய்தேன்?
பிராம்மணன் தன்விடத்தில் கடன்வாங்கித் திருப்பிக் கொடுக்காத
வனை நிர்ப்பந்திக்க ஒருபக்கமாகப் படுத்துமென்று இப்படிச் செய்ய
லாம். அந்தத் தர்மம் சுத்தநிரியர்களுக்கு விதிக்கப்படவில்லை. புருஷ
சிரேஷ்ட! இந்தக் கோரமான தர்மத்தை விடு. அயோத்யைக்கு
75 சிக்கிரமாகத் திரும்பிப் போ" என்றார்.

அப்பொழுது பரதன் உட்கார்ந்துகொண்டே பிரதானிகளைப்
பார்த்து, "கீழ்கள் ராமனை ஏன் கெஞ்சிக் கேட்காமலிருக்கிறீர்கள்"
என்றான். அவர்கள், "ராமபிஹ ஸத்தியம் தவருதவசென்று எங்
80 களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் சொல்வது நியாயமென்று எங்
களுக்குத் தோன்றுகிறது. அவர் பிதாவின் ஆக்களுக்குக் கட்டுப்
பட்டு அதை அனுஷ்டிக்க நீச்சயித்திருக்கிறார். ஆகையால் அவரைத்
திருப்புவது அஸாத்தியம்" என்றார்கள். ராமன், "பரதி தர்மபுத்தி
யுள்ளவர்களும் உன் ஹிதத்தையே தேடுகிறவர்களுமான இவர்க
ளுடைய வார்த்தையைக் கேள். இதையும் நான் சொன்னதையும்
85 நன்றாகி யோசித்து எழுந்திரு. சுத்தநிரியனுக்கு விதிக்கப்படாத
இந்த வீரதத்தை அனுஷ்டித்ததற்கு பிராயச்சித்தமாகச் சத்தஜலத்
தில் ஆசமனம் செய்து என்னையும் தொடு. வலிஷ்டர் முதலிய
மஹரிஷிகள் இருக்கும்பொழுது என்னை ஏன் தொடவேண்டும்
என்றால், இனிமேல் இப்படிச் செய்வதில்லை என்று பிரதிக்களை
90 செய்யவேண்டும்" என்றார்.

பரதன் எழுந்து ஆசமனம் செய்து "பிராம்மணர்களே! மந்திரி
களே! நகரத்தலைவர்களே! மற்ற ஜனங்களே! நான் சொல்வதைக்
கவனமாகக் கேளுங்கள். இந்தராஜ்யத்தை நான் கனவிலும் விரும்ப
வில்லை. 'இப்படிச் செய்' என்று கைவேதியை நான் ஒருபொழுதும்
95 சொன்னதில்லை. பரம தார்பிகரும் பூஜ்யருமான ராமன் காட்டியற்குப்
போகவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. சக்கரவர்த்தியின்
வார்த்தைப்படி நடக்கவேண்டியதும் காட்டில் வளிக்கவேண்டியதும்
அவசியமானால், ராமனுக்கு பதிலாக நானே பதினான்கு வருஷங்கள்
வரையில் காட்டில் வளிக்கிறேன். எனக்குப் பதிலாக ராமன்
100 அயோத்யையை ஆளட்டும். அப்படிச் செய்வதால் நான்கள்
இருவரும் பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றினவர்களாவோம்"
என்றார்.

அதைக் கேட்டு ராமன் ஆச்சரியமடைந்து ஜனங்களைப்
பார்த்து, "சக்கரவர்த்தி ஒரு பொருளை வாங்கினாலும் விற்குதலும்
105 அடகு வைத்தாலும் நானும் பரதனும் அதை மாற்ற முடியாது.
வனவாஸத்தை எனக்குக் கொடுத்து, எனக்குக்கிடைக்கவேண்டிய
ராஜ்யத்தை அதற்குப் பதிலாக என்னிடத்திலிருந்து திராதர்

- 110 வாங்கிக்கொண்டார். அதை நம்மால் மாற்றமுடியுமா? காட்டில் வளிப்பதற்கு எனக்குப் பதிலாக வேறொருவனைத் தேடுவது எனக்கு என்றும் அழியாத அபகீர்த்தியை உண்டாக்கும். குளிர்ந்த ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்ய சக்தியில்லாதவனுக்கு மாந்திரம் மந்திர ஸ்நானம் விதிக்கப்படுகிறது. அப்படி வனத்தில் வளிக்க எனக்குச் சக்தியில்லா விட்டால் அல்லவா வேறொருவனைத் தேடவேண்டும்? சக்தியிருக்கும்
- 115 பொழுது அப்படிச் செய்தால் என் பிதாவின் வார்த்தை பொய்யாகும், கைகேயி சொன்னது உசிதமே, சக்கரவர்த்தி செய்த காரியமும் உத்தமமே, பரதன் பொறுமையுள்ளவனென்றும் 'மூத்தோருக்குப் பத்தியுடன் பணிவிடை செய்கிறவனென்றும்' எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், ஸத்திய ஸந்தன்; மஹாத்மா, அவன் செய்யும் காரியங்கள் யாவும் ஷேஷத்தையே உண்டாக்கும். தர்மாத்மாவான லக்ஷ்மண னுடன் நான் வனவாஸத்தைச் செய்து முடிந்து அயோத்யைக்குத் திரும்பி வந்து ராஜ்யத்தை ஆளுகிறேன். கைகேயி சக்கரவர்த்தியை பிரார்த்தித்து வரங்களைப் பெற்றான். நான் அவருடைய வார்த்தைப் படி நடக்கிறேன். நீயும் என் வார்த்தைப்படி நடந்து நமது
- 120 பிதாவை ஸத்தியஸந்தராகச் செய்" என்றார்.

வ்ருதோ ராஜா ஹி கைகேய்யா மயாதத் வசநம் க்ருதம் |
அந்ருதாத் மோசயாதேத பிதரம் தம் மஹிபதிம் || (32)

ஸர்க்கம் 112

ராமன் பரதனுக்குத் தம் பாதுகைகளைக் கொடுத்தது

தமப்ரதம் தேஜோப்யாம் ப்ராத்ருப்யாம் ரோமஹர்ஷணம் |
விஸ்மிதா; ஸங்க்மம் ப்ரேக்ஷ்ய ஸமவேதா மஹர்ஷய: || (1)

- 5 தீவரற்ற தேஜஸ் பொருந்திய அந்த ஸஹோதரர்கள் இப்படி வெகு பிரீதியுடன் கலந்துபேசுவதைக் கேட்டு அங்கிருந்த மஹர்ஷி என் மயிர்க்கூச்சமடைந்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். மறைந்துவின்ற ராஜாஸ்திரங்களும் தேவாஸ்திரங்களும் எரிந்ததற்கும் கந்தர்வர்களும் மஹாத்
- 10 மாக்களான அந்த ஸஹோதரர்களைப் பார்த்து, "தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் குரர்களும் தர்மத்தை அறிந்தவர்களும் இந்த ராஜ புத்திரர்கள் எவருடைய குமாரர்களோ அவரே புண்யாத்மா. இவர் களுடைய ஸம்பாஷணையை மேன்மேலும் கேட்கவேண்டுமென்று ஆசை உண்டாகிறது" என்று கொண்டாடினார்கள்.
- 10 பிறகு ரிஷிகள் ராவணவதம் சித்திரமாக நடக்கவேண்டுமென்பதை விரும்பியவர்களாக ஒன்றுசேர்ந்து பரதனைப் பார்த்து, "குழந்தாய்! உத்தம குலத்தில் பிறந்தவனே! மஹாபுத்திரமனே! கத்தமான நடத்தைபுள்ளவனே! எல்லியற்ற கேர்த்திசாலியே! உன் பிதாவிற்கு ஸௌக்யம் கிடைக்கவேண்டுமென்று உனக்கு எண்ண

மிருத்தால் ராமனுடைய வார்த்தைப்படி நடக்கவேண்டியதில் கடன் வைத்துக்கொள்ளாமலிருந்ததால் தசரதர் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார். அப்படியே ராமனும் தசரதரிடத்தில் கடன் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதென்று விரும்புகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டுத் தங்களைடத்திற்குப் போனார்கள். அந்தச் சபமான வார்த்தையைக் கேட்டு ராமனும் ஸந்தோஷத்தால் முகம் மலர்ந்து அவர்களைத் தருந்தபடி பூஜித்தார்.

தன் பிரார்த்தனை எவ்விதத்திலும் நிறைவேறவில்லை என்று பரதன் தேகம் நடுங்கி வார்த்தை குளறக் கைகூப்பி, "அண்ணா! ராஜ்யபாலன தர்மத்தையும் நமது வம்சத்தில் இதுவரையில் நடந்து வந்த ஆசாரத்தையும் நன்றாக ஆலோசித்து என் பிரார்த்தனையையும் 25 என் தாயின் வேண்டுகோளையும் அங்கீகரிக்கவேண்டும். இந்தப் பெரிய ராஜ்யத்தை நான் ஒருவனாக ஆளமுடியாது. தங்களிடத்தில் பிரீதிவைத்திருக்கும் ஜனங்களை ஸந்தோஷப்படுத்தவும் முடியாது. பரிரிடுகிறவர்கள் மழையை பிரார்த்திப்பதுபோல் நமது பந்துக் களும் ஸைன்யங்களும் மித்திரர்களும் தங்களைவே விரும்புகிறார்கள் 30 இந்த ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொண்டு நிலைநிறுத்தவேண்டும். இந்த லோகத்தை ஆளுவது தங்களுக்குப் பெரிய காரியமல்ல" என்றான்.

தன் புத்தியும் சக்தியும் எட்டியவரையில் உபாயங்களைச் செய்து அவை யெல்லாம் பலிக்காததைக் கண்டு பரதன் வேறு கதியில்லாமல் ராமனையே சரணமாக அடைந்து அவருடைய பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி பிரார்த்தித்தான். (ராமனைச் சரணுகதி செய்தால் அது வீண் போகாதல்லவா? ஆனால், அதற்குமுன் தேவதைகள் தன்னைச் சரணுகதி செய்ததற்கு பிரயோஜனமாக ராவணவதம் செய்யவேண்டியிருந்தது. அதற்கு அனுக்ஷமாய்ப் 40 பிதருவாக்கிய பரிபாலனமென்ற காரணத்தால் வனவாஸமும் நேர்ந்தது. ஆகையால் தேவகாரியம் முடிந்தவுடன் பரதன் செய்த சரணுகதிக்குப் பயனைக் கொடுக்கவேண்டும், அவனோ அதுவரையில் பொறுக்கமுடியாதவன். ஆகையால் அவனை ஸமாதானம் செய்ய வேண்டும்.) எனவே ராமர் அவனை மடியில் உட்காரவைத்துக் கொண்டார். ராமனுடைய நிவ்ஸிய தேகம் பட்டவுடனேயே பரத 45 னுக்கு ஸகல சிரமும் ஸகல துக்கமும் நீங்கின. நீருண்டமேகம்போல் கறுத்த திருமேனியோடும் தாமரை இதழ்கள் போன்ற திருக்கண் களோடும் மதங்கொண்ட அன்னங்களின் குரலைப்போன்ற த்வளியோடும் விளங்கினான் பரதன். ராமன் "குழந்தாய்! இவ்விதமான நல்ல புத்தி உனக்கு ஸ்வபாவமாக ஏற்பட்டுப் பெரியோர்களின் 50 உபதேசத்தால் உறுதியாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தப் பூமண்டலத்தையும் ஆள உனக்குத் திறமையுண்டு. மந்திரி பிரதானி மித்திரன் புத்திமான் இவர்களோடும் எல்லா காரியங்களையும் நன்றாக ஆலோசித்து நடத்து" என்றார். தானும் தேவரிஷி கணங் களும் எவ்வளவு சொன்னாலும் தன்னை மறுபடியும் அயோத்யைக்கு 55

அழைத்துப்போவதென்ற பிடிவாதத்தைப் பரதன் விடுவதாகத்
 தோன்றவில்லை என்பதை அறிந்து, அந்த விருப்பத்தை வேருடன்
 அறிக்கவேண்டுமென்று விரும்பி ராமன் "சந்திரனுடைய காந்தி
 அவளை விட்டு விலகினாலும் விலகும்; ஹிமாலயத்தின்/பனி அதை
 60 விட்டு விலகினாலும் விலகும்; ஸமுத்திரம் கரை புரண்டாலும்
 புரளும். நான் என் பிதாவிடத்தில் செய்த பிரதிக்ஞையைத் தவற
 மாட்டேன். உன் தாய், உன்னிடத்தில் வைத்த பிரியத்தாலோ,
 அல்லது உன்னை வைத்துக்கொண்டு நானே ராஜ்யத்தை ஆள
 வேண்டுமென்ற ஆசையாலோ இந்தக் காரியத்தைச் செய்துவிட்
 85 டான். நீ அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு வருத்தப்படக்கூடாது.
 மாதாவுக்குச் செய்யவேண்டிய பணிவிடை யாவையும் அவளுக்குச்
 செய்யவேண்டும்" என்று கட்டளைபிட்டார்.

ஒளியிழைக்க ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலிப்பவர் ராமன். செய்த
 பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றுவதில் சக்லபக்ஷ பிரதமையில் உள்ள
 70 சந்திரனைப்போல் யாவராலும் பார்க்க விரும்பப்படுபவர்; மூறையே
 ராஜ்யம் வந்து மேன்மை அடையப்போகின்றவர்; ஸகல பிராணி
 களாலும் பூஜிக்கத்தகுந்தவர்; ராஜ்யத்தைக் க்ஷேமமாக ஆளக்கூடிய
 வர் என்பதை நன்றாக அறிந்த பரதன், தனக்கும் ராமனுக்கும்
 எப்பொழுதும் ஹிதத்தையே விரும்பும் வாரிஷ்ட மஹரிஷியின்
 75 கட்டளையை அனுசரித்து, ராமனைப் பார்த்து, "அண்ணா! தங்கத்தால்
 அலங்கரிக்கப்பட்ட இந்த மரவடிகளில் தாங்கள் ஏறவேண்டும்.
 இவை ஸகல லோகங்களுக்கும் மங்களத்தை உண்டுபண்ணப்
 போகின்றன." என்று பிரார்த்தித்தான். அப்பொழுது ராகவன் தான்
 செய்த பிரதிக்ஞையையும் பரதன் செய்த சரணாகதியையும் பூர்த்தி
 80 செய்ய விரும்பி அப்படியே அந்தப்பாதுகைகளில் தன் திருவடிகளை
 வைத்து அவைகளைப் பரதனுக்குக் கொடுத்தார். (பரம குருக்கள்
 தங்களுடைய திருவடிகளை உத்தம சிஷ்யர்களின் தலையில் வைத்து
 அனுக்ரஹம் செய்வது ஸம்பந்தசாயம். தங்களுடைய ஞானம் சக்தி
 யாலும் அவர்களிடத்தில் குடிகொள்ளும். இதற்குத் 'திருவடி தீராக்ஷ'
 85 என்று பெயர். இப்பொழுதும் ஆசாரியனுடைய திருவடி
 ஸம்பந்தம் பெற்ற பாதுகைகளைப் பூஜையில் வைப்பதும் அவைகளை
 அலம்பின தீர்த்தத்தை ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்வதும் பெரியோர்
 களின் ஆசாரம். மஹாபவியின் தலையில் மஹாவிஷ்ணு தன் திரு
 வடியை வைத்ததற்கு ரஹஸ்யார்த்தம் இதுவே.) அந்தராஜகுமாரன்
 90 அவைகளுக்கு பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து, "இந்தப் பதினான்கு
 வருஷங்கள் வரையில் பழங்களையும் கிழங்குகளையும் வேர்க்களையும்
 உண்டு, நகரத்திற்கு வெளியிலிருந்து தங்களுடைய வரவை எதிர்
 பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன். ராஜ்யாதிக்காரம் யாவற்றையும் தங்க
 ளுடைய திருவடிகளில் ஒப்புவிப்பேன். பதினான்கு வருஷங்கள்
 95 முடிந்து பதினாந்தாவது வருஷம் முதலாவது நாளில் தங்களை நான்

Notes : This Blank Page has also to be counted as a
 another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தம்: சிரிவி கருத்வா து பாதுகே ப்ரதஸ் ததா |
 ஆருரோஹ ரதம் ஹருஷ்ட: சாத்திரக்'தேத ஸமந்தித: |
 பிறகு பரதன் அந்தப் பாதுகைகளைத் தன் தலையில் பத்தியுடன் வைத்துக்கொண்டு சத்ருக்களோடும் ஸந்தோஷமாக ரதத்தில் ஏறி
 சதத்தில் ஏறினார்.

தரிசிக்காவிட்டால் நெருப்பில் விழுவேன்" என்று கோர பிரதிக்ஷை செய்தான். அதைக்கேட்டு ராமன், அப்படியே செய்கிறேன் என்று பரதனையும் சத்ருக்களையும் பிரியத்துடன் தழுவி, "பரத! உன் தாயான கையேயை ஐரக்கிரதையாகக் காப்பாற்று. அவனிடத்தில் கோபிக்காதே. என்மேலும் ஸீதைமேலும் ஆகி" என்று சொல்லிக் கண்ணீர் ததும்ப அவர்களுக்கு விடைகொடுத்தார்.

100

பரதன் அந்த பாதுகைகளை நன்றாக அலங்கரித்து விதிப்படி பூஜித்து, ராமனை பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து, மரவடிகளைப் பட்டத்து யானைதின் தலையில் வைத்தான். தன் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் ஹிமாவயத்தைப்போல் அசையாத ராமன், ரிஷிகளையும் பிராம்மணர்களையும் மந்திரிகளையும் பிரதானிகளையும் மற்ற ஐனங்களையும் பரதசத்ருக்கள்களையும் தருத்தபடி மரியாதைசெய்து அனுப்பினார். ராஜஸ்தீர்கள் கண்ணீர் பெருக துக்கத்தால் பேசமுடியாமையால் அவனிடத்தில் சொல்லிக்கொள்ளமுடியவில்லை. ரகுநாதனும் அவர்களையெவரையும் இரம்படி நமஸ்கரித்துத் துக்கம் தாங்காமல் அழுதுகொண்டு பன்னசாலைக்குள் போனார்.

105

110

தம் மாதிரோ பா'ஷ்ப க்'குருவீத கண்ட'யோ
 து'க்கே'த நாமந்த்ரயிதும் ஹி பேசு: |
 ஸத்வேவ மாத்ரு ரசி'வாத'ய ஸர்வா:
 குத'த் குகம் ஸ்வாம் ப்ரவிவேஸ ராம: | (31)

ஸர்க்கம் 113

பரதன் அயோத்யைக்கு வருதல்

தத: சிரிவி கருத்வா து பாதுகே ப்ரதஸ் ததா |
 ஆருரோஹ ரதம் ஹருஷ்ட: சாத்திரக்'தேத ஸமந்தித: | (1)

பிறகு பரதன் அந்தப் பாதுகைகளைத் தன் தலையில் பத்தியுடன் வைத்துக்கொண்டு சத்ருக்களோடும் ஸந்தோஷமாக ரதத்தில் ஏறினான். வளரிஷ்டர் வாமதேவர் ஐரபாஸி முதலிய முக்கிய மந்திரிகள் முன்னே போனார்கள். ராமனும் ஸீதையும் ஐலக்கீடைகள் செய்த புண்ணிய தீர்த்தமான மந்திரினியையும் ராமனுடைய இருப்பிடமானதால் மஹிமை பொருந்தின சித்திரகூடத்தையும் பிரதக்ஷிணம் செய்து மிழங்கில் பிரயாணம் செய்தார்கள். வழியில் பலவிதமான காஷிகளையும் அழகான பொருள்களையும் பார்த்துக் கொண்டு அந்த மலையோரமாகக் கொஞ்ச தூரம் போய் பரதவாஐ மஹரிஷியின் ஆசிரமத்தைக் கண்டார்கள்.

9

10

அங்கே வந்து பரதன் ரதத்திலிருந்து இறங்கி, அந்த மஹரிஷியின் பாதங்களில் பணிந்தார். அவர் பரதனை ஆசிர்வாதம் செய்து "குழந்தாய்! ராமனைப் பார்த்தாயா? நீ உத்தேசித்த காரியம் நிறைவேறிற்று?" என்றார். பரதன் "ஸ்வாமி! நானும் வளரிஷ்ட பகவானும்

- 15 பலவிதமாக ராமனை பிரார்த்தித்தோம். அதற்கு ஸம்மதிக்காமல் அவர் வலிஷ்டபகவானைப் பார்த்து, 'என் பிரதாவிடத்தில் செய்த பிரதிக்ஷையைத் தவறாமட்டேன். அதன்படி பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் காட்டில் வலிப்பேன்' என்று வெகு ஸந்தோஷத்துடன் மறுமொழி சொன்னார். அப்பொழுது மஹாநாளி வலிஷ்டர், 'ராமா! இதோ இருக்கும் உன் மரவடிவனைப் பூர்ணமாக அணுகி ரஹம் செய்து பரதனுக்குக் கொடு. இவை இந்த ராஜ்யத்தை யாதொரு குறைவுமின்றி க்ஷேமமாகக் காப்பாற்றும்' என்றார். மஹரிஷியோ பேசும் திறமையுள்ளவர்களுக்குள் சிரேஷ்டர். ராமனும் அப்படியே. ஆகையால் அவருடைய வார்த்தையை அங்கீகரித்து, ராகவன் மிழக்குமுகமாக நின்று பாதுகைகளில் தன் திருவடிகளை வைத்து, ராஜ்யத்தை ஆளும் ஸாமர்த்தியம் எனக்கு உண்டாகும்படி அணுகிரஹம் செய்து கொடுத்து என்னை அயோத்யைக்குப் போகும்படி உத்தரவு செய்தார். ஸகல மங்களங்களுக்கும் ஆதாரமான அக்தப் பாதுகைகளை நான் பெற்று அப்படியே அயோத்யைக்குப் போகிறேன்" என்றான். அந்த ஸந்தோஷ ஸமாசாரத்தைக் கேட்ட பரத்வாஜர், "புருஷசிரேஷ்ட! சிலத்திலும் ஆசாரத்திலும் நெறத்தவனே! பள்ளங்கண்ட இடத்தில் தண்ணீர் தங்குவது ஆச்சரியமா? பெரியோர்களை அணுஸரித்து அவர்களுடைய ஆக்களூப்படி நடக்கும் தர்மம் உன்னிடத்திலிருப்பது ஆச்சரியமா? தர்மரஹஸ்யத்தை அறிந்தவனும் தர்மத்தை அணுஷ்டிப்பதில் பிரியமுள்ளவனுமான புத்திரனை அடைந்த தசரத சக்கரவர்த்தி இறந்தாரென்று சொல்வது சியாயமல்ல. உத்தமமான புத்திரர்களின் ரூபமாக எப்பொழுதும் பிரதா ஜீவித்திருக்கிறானென்ற வேதவாக்கியத்தால் அவர் சாகவதமாகவே இருக்கிறாரென்று சொல்ல வேண்டும்" என்று புகழ்ந்தார். பிறகு பரதன் அவருடைய பாதுகையில் அடிக்கடி வணங்கி பிரதக்ஷிணம் செய்து உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு அயோத்யைக்குப் போகப் புறப்பட்டான்.

- அவனுடன் வந்த யானைகளும் குதிரைகளும் வாகனங்களும் வண்டிகளும் ஸைன்யங்களும் உத்யோகஸ்தர்களுக்கும் பிராணிகளும் யமுனையைத் தாண்டிக் கங்கைக்கு வந்து அக்தப் புண்ணிய நதியைக் கடந்து, சிருங்கிபேர புரத்திற்கு வந்தார்கள். அங்கிருந்து புறப்பட்டு அயோத்யைக்கு ஸமீபத்தில் வந்தார்கள். தன் அண்ணளும் பிரதாவும் இல்லாமல் அது சூன்யமாக இருப்பதைப் பார்த்துத் துக்கம் மெலிட்டு, "ஸாமர்த்திரே! பாரும், காந்தி குறைந்து ஸந்தோஷமற்றுத் தீனமாகப் பேச்சுவார்த்தை இல்லாமல் பாழானதுபோல் இந்த நகரம் காணப்படுகிறது" என்று பரதன் வருத்தப் பட்டுக் கூறினார்.

ஸாரதே³ பர்ஸ வித்⁴வஸ்தா ஸாயோத்யா ந ப்ரகாஸதே |

நிராகாரா நிராதந்தா⁵ தீ⁶நா ப்ரதிஹத ஸ்வரா |

(25)

ஸர்க்கம் 114

அரசன் இல்லாத நகரத்தின் தீவை

ஸ்திக்⁷த⁸ க்⁹மபீ¹⁰ர கோ¹¹ஷேண ஸயந்த¹²தேநோபயாத் ப்ரபு¹³ |

அயோத்யாம் ப்ரத: கசிப்ரம் ப்ரவிவேஸ மஹாயஸா: | (1)

- அப்படிப் பேசிக்கொண்டு கம்பீரமான ரதகோஷத்துடன் பரதன் அந்நகரத்தில் பிரவேசித்தான். பூனைகளும் கோட்டான்களும் அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. மனிதர்களும் யானைகளும் துக்கத்தால் சோர்ந்து கிடந்தனர். கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் பிரகாசமில்லாமல் இருண்ட ராத்திரியைப் போலவும்; சந்திரனுக்குப் பிரிய பாரியையாடி அபாரகாந்தியுடன் பிரகாசிக்கும் ரோஷினிதேவிக்குரக் கிரஹத்தால் பிடிக்கப்பட்டதுபோலவும்; கோடைகாலத்தில் மலையருவி ஐலம் வற்றிக்கலங்கி, அதிலிருக்கும் மீன்களும் முதலைகளும் மெலிந்து, அதன் கரையிலிருக்கும் பக்ஷிகள் வெயிலால் வாடித்தவிப்பதுபோலவும்; யாகத்தில் அக்னிஜ்வாலையானது முதலில் புகையில்லாமல் தங்கவர்க்கமாகக் கொழுந்துவிட்டெரிந்து, பிறகு தயீர் முதலிய ஹவிகைகளால் மூடப்பட்டு முடிவில் அண்ணந்து போவது போலவும்; பெரிய யுத்தத்தில் ஒரு ஸைன்யம் சத்துருவால் முறிபடிக் கப்பட்டு, யானைகளும் குதிரைகளும் வீரர்களும் காயப்பட்டு, கவசங்கள் பிளந்து, ரதங்களும் வாகனங்களும் பொடிப் பொடியாய்த் தவிப்பதுபோலவும்; ஸமுத்திரத்தில் அலைகள் நுரைபுடன் பொங்கி ஒன்றுக்கொன்று மோதிப் பெரிய சப்தத்துடன் கோஷித்துக்கொண்டிருந்து, பிறகு காற்றடங்கி அலை ஒய்ந்து சப்தமின்றி அசைந்து கொண்டிருப்பதுபோலவும்; யாகசாலையில் ஸோமபானம் முடிந்தபிறகு ரித்வீக்குகளும் ஸதஸ்யர்களும் வெளியில் சென்றபின் யாக பதார்த்தங்கள் யாதொன்றுமில்லாமல் சப்தமற்றிருக்கும் யாக மெடை போலும்; பசுமந்தையில் ஓர் பசு தளக்குப் பிரியமான ரிஷபத்தை விட்டுப் பிரிந்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டு புதிய புல்லைத் தின்ன மனமில்லாமல் தவிப்பதுபோலும்; மஹாபிரகாசமுள்ள பத்ம ராகம் முதலிய ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முத்துமாலை அவைகளில்லாமல் அழகு குறைந்திருப்பது போலும்; ஒரு நக்ஷத்திரம் தான் செய்த புண்ணியம் குறைந்து, அதனால் அடைந்த பதவியிலிருந்து பெயர்ந்து காந்தியை இழந்து பூமியில் விழுந்ததுபோலும்; வஸந்த காலத்தில் புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு மதங்கொண்ட வண்டுகள் மொய்க்க விளங்கும் கொடி, காட்டுத்தீயால் எரிக்கப்பட்டுக் கிடப்பதுபோலும்; ராத்திரியில் கறத்த மேகங்கள் சந்திரனையும் நக்ஷத்திரங்களையும் மறைத்தது போலும்; மேலே கூறையில் லாமல் பாத்திரங்கள் உடைந்து சிதறி, குடிப்பவர்கள் இறந்து கிடக்கின்ற மதுபானக் கடைபோலும்; தரை பானம் பானமாக வெடித்து, பாத்திரங்கள் உடைந்து நீர் தொட்டியின் கரை இடிந்து

35

நீர் தாரையாகப் பெருகிக் குடிப்பவர்களில்லாமல் கிடப்பது போலும்; சிரேஷ்டமான வில்லில் பூட்டப்பட்ட நாண் கயிறு, சத்ருவின் பாணங்களால் தண்டுதண்டாக அறுபட்டுப் பூமியில் கிடப்பதுபோலும்; மஹாபராக்கிரமமுள்ள புத்தவீரனும் அதிவேகமாக நடத்தப்பட்ட உத்தமஜாதிக் குதிரை, சத்தருவால் அடிக்கப்பட்டு புத்தத்திற்குப் போகத் தகுதியில்லாமல் ஆபரணங்கள் நான்கு புறங்களிலும் சிதறிய பூமியில் கிடப்பதுபோலும்; பெரிய மீன்களும் ஆமைகளும் ஆனந்தமாக விளையாடும் நீரோடை, ஜலம் வற்றிக் கரைகள் இடிந்து புஷ்பங்கள் வாடிக்கிடப்பது போலும்; ஸந்தோஷமற்ற புருஷனுடைய தேகம் ஆபரணங்களில்லாமல் சந்தனப் பூச்சால் அவங்கரிக்கப்படாமல் சோகத்தால் வாட்டப்படுவதுபோலும்; மறைக்காலத்தில் கறுத்தமேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட காந்தியுடைய ஸூரியனைப்போலும்; அந்த அயோத்யை, வீதிகளில் ஐன ஸஞ்சாரமில்லாமல் எங்கும் சப்தமற்றுக் கடைகள் மூடப்பட்டுத் தோன்றிற்று.

அதைப் பார்த்துப் பரதன் ரதத்திலிருந்தபடியே "ஸுமந்திரே, இந்த நகரத்தில் எப்பொழுதும்போல் தேவாத்தியங்களின் சப்தம் கம்பிரமாகக் கேட்கப்படவில்லையே. என்ன கஷ்டம்! உத்தமமான பாணங்களின் வாஸனையும் அகில் சந்தனம் முதலிய பரிமளத் திரவியங்களின் வாஸனையும் காற்றில் வீசக்காணவில்லையே. ராமன் காட்டிற்குப்போனபிறகு அயோத்யையில் மதயானைகள் குதிரைகள் ரதம் முதலிய வாகனங்கள் இவைகளின் சப்தம் கேட்கப்படவில்லையே. யௌவன புருஷர்கள் துக்கம் மேலிட்டு முன்போல் பரிமள வஸ்துக்களையும் மாலைகளையும் உபயோகிக்கவில்லையே. அழகாக அலங்கரித்துக்கொண்டு வெளியில் வேடிக்கையாகப் போகவில்லையே. உத்தஸவங்கள் ஒன்றையும் காணோமே. ராமனுக்கு சேர்ந்த கஷ்டத்தால் இந்த நகரம் முழுவதும் கிவோசப்படுகிறதோ? அயோத்யையில் அழகும் காந்தியும், என் அண்ணனுடன் போய்விட்டதோ? கடும் மழை பெய்யும்பொழுது சுக்லபக்ஷத்து ராத்திரி பிரகாசிக் கா ததுபோல் இந்த அயோத்யை விளங்கவில்லையே! பெரிய உத்தஸவத்தைப்போல் என் அண்ணன் இந்த அயோத்யைக்குத் திரும்பிவந்து, கடுங்கோடையில் மேகம் ஸகல பிராணிகளுக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பதுபோல், நம்மெல்லோர்க்கும் ஸந்தோஷத்தை எப்பொழுது உண்டாக்குவார்? ராஜ வீதிகளில் யௌவனபுருஷர்கள் அழகாக அலங்கரித்துக் கொண்டு மதயானைகளைப்போல், கர்வமாக நடக்கும் ஓய்யாரத்தை எப்பொழுது பார்ப்போம்?" என்று பலவிதமாக பிரலாபித்துக்கொண்டு தசரதருடைய அரண்மனையில் பிரவேசித்தான்.

மலையில் ஸிம்ஹம் வலிக்கும் பெரிய குறை, அந்த ஸிம்ஹம் இறக்க, குன்றுமாக இருப்பதுபோல், தசரதர் இல்லாமல் அந்த

கிருஹம் பார்க்க விகாரமாக இருந்தது. முன்காலத்தில் தேவாஸூர புத்தத்தில் அஸூரர்கள் தேவதைகளை ஐயித்தார்கள். ராகுவினால் ஸூரியன் வீழ்த்தப்பட்ட, அத்திரி முனிவர் ஸூரியனாக இருந்து ஏழு நாட்கள் வரையில் ஜகத்தை சூழித்தார். அப்பொழுது ஸூரியனில்லாத காலத்தில் லோகம் இருண்டு காந்தியற்றுக் கோரமாக இருந்ததுபோல், அந்த அந்தப்புரம் ஐன ஸஞ்சாரமில்லாமல் பார்க்கப் பயங்கரமாக இருந்ததைப் பரதன் கண்டு, மஹாதேவிய சாஸியானும் தன் துக்கத்தை அடக்க முடியாமல் கண்ணீர் விட்டான்.

ததா¹ தத²ந்த:புர முஜ்ஜி³த ப்ரப⁴ம்
ஸூரரிவோதஸ்ருஷ்ட மபா⁵ஸ்கரம் தி⁶நம் |
நிரீஷ்ய ஸர்வம் து விவித்த மாத்மவாத்
முமோச பா⁷ஷ்பம் ப⁸ரத: ஸு⁹து¹⁰க்¹¹தி: | (32)

ஸர்க்கம் 115

பரதூகா பட்டாயிஷேகம்

ததோ நிஷிப்ய மாத்ரு: ஸ அயோத்யாயாம் த்¹ருட்²வ்ரத: |
ப³ரத: யோகஸைத்தப்தோ கு⁴ருதித்⁵ மதா⁶பிரீரீத் | (1)

பிறகு ராஜபத்தினிகளை அயோத்யையில் வைத்துவிட்டுப் பரதன், தான் செய்த பிரதிக்ஷையைத் தவறாதவராக, மிகுந்த வருத்தத்துடன் தன் குருமார்களைப் பார்த்து, "நான் இன்றைக்கு நத்திக்கிராமத்திற்குப் போகிறேன். உங்களிடத்தில் உத்திரவு பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே இருந்தால் எனக்குத் துக்கம் வளர்கிறது. ஆகையால் அங்கே போய் இதை எப்படியாவது பொறுத்துக்கொண்டிருப்பேன். சக்கரவர்த்தி ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போய்விட்டார். பூஜிக்கத் தகுந்த என் தமயனும் காட்டிற்குப் போய்விட்டார். மஹாதீர்த்திமானான ராமனே இந்த ராஜ்யத்தில் அரசானத் தகுந்தவர். அவர் திரும்பி வந்து நம்மை ஆளுபவரையில் அவரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அங்கே இருக்கப்போகிறேன்" என்றான்.

அதைக்கேட்டு வலிஷ்டரும் மற்ற மந்திரிகளும், "ஈ சொல்வது மிகவும் கொண்டாடத்தக்கதாகும். உன் அண்ணனிடத்தில் நீ வைத்திருக்கும் பிரீதிக்கும் உன் பெருந்தன்மைக்கும் தரும். நீ எப்பொழுதும் பந்துக்களை அன்புடன் போஷிப்பவன்; உடன் பிறந்தவரிடத்தில் மிகுந்த பிரீதிவைத்தவன்; ஸாதுக்களுடைய தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவன். உன் வார்த்தையை ஒப்புக்கொள்ளாதவர்கள் யார்?" என்றார்கள்.

தன் இஷ்டப்படி அவர்ஐயும் சொன்னதால் பரதன், "ஸுமந்திரிரே! என் ரதத்தைக் கொண்டுவாரும்" என்று ஆக்ரோபித்து, மலர்ந்த முகத்துடன் ராஜபத்தினிகளை வணங்கிச் சத்ருக்களினு

25 ரதத்தில் ஏறினான். வலிஷ்டர் முதலிய மஹாரிஷிகளும் பிராமண
 ிரோஷ்டர்களும் புரோகிதர்களும் முன்னே போனார்கள். மந்திரி
 களும் உத்தியோகஸ்தர்களும் பக்கத்தில் வந்தார்கள். சதுரங்க
 வைஸ்யமும் அயோத்யா ஜனங்கள் அனைவரும் அழைக்கப்படா
 விட்டாலும் பரதனைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். எல்லோரும் மிழக்கு
 முகமாக நந்திக்கிராமத்தை நோக்கிப்போனார்கள். யாண, குதிரை,
 30 ரதம் முதலியன நிறைந்த ஸேனையும் நகரவாணிகளும் அழைக்கப்
 படாவிடினும் பரதனுடன் நந்திக்கிராமம் சென்றார்கள். ராமனு
 டைய பாதுகைகளைப் பரதன் தலையில் வைத்துக்கொண்டு நந்திக்
 கிராமத்திற்கு வந்து ரதத்தினிருந்து இறங்கி, வலிஷ்டர் முதலியவர்
 களைப் பார்த்து, 'கைகேயி வரங்களைக் கேட்பதென்ற வியாஜத்தால்
 35 பரதனுக்கு ராஜ்யத்தை ஸம்பாதித்துக்கொடுத்தான்; தசரதரும்
 அதற்கு ஸம்மதித்தார்; பரதனும் அப்படியே ராஜ்யத்தை ஆள
 ஒப்புக்கொண்டான்' என்ற அபவாதம் எனக்கு வேண்டாம். இந்த
 ராஜ்யத்தை என் அண்ணன் என்னிடத்தில் ஒப்புவித்துப் போயிருக்
 கிறார். இதைக் குறைவில்லாமல் காப்பாற்றி அவரிடத்தில் நான்
 40 மறுபடியும் கொடுக்கவேண்டும். இதை ரகஷிக்கும் சக்தியும்
 ஸ்வதந்திரமும் எனக்கில்லை. இதே இருக்கும் பாதுகைகள் அவ
 குடைய திருவடிகளால் அவர்களிக்கப்பட்டவை. இந்த ராஜ்யத்தை
 ஷக்ரமமாகக் காப்பாற்றி மேன்மேலும் வீருத்திக்குக் கொண்டு
 வருவதில் அவைகளுக்குள்ள சக்தி மற்ற எதற்கும் இல்லை" என்று
 45 அந்த பாதுகைகளை நமஸ்கரித்து, ராஜ்யபாரம் யாவற்றையும்
 அவைகளிடத்தில் ஒப்புவித்து ராமனுக்குப் பதிலாக அவைகளை
 வைத்தான். பிறகு, "மந்திரிகளே! பிரஜைகளே! லோகநாதனும்
 எல்லோராலும் பூஜிக்கத் தகுந்தவருமான ராமமூர்த்தியின் திருவடி
 50 கள் இவையே. அவரே இங்கே விளங்குகிறார். வெண்குடை
 சாமரம் முதலிய ராஜோபசாரங்கள் இங்கே அவைகளுக்கு நடக்க
 வேண்டும். என் குருவான ராகவனுடைய பாதங்களின் மஹிமை
 யால் இந்த ராஜ்யத்தில் தர்மம் செழிக்கும். என்னிடத்திலுள்ள
 பிரீதியால் இந்த ராஜ்யத்தை என்னிடத்தில் ஒப்புவித்துத் தனக்குப்
 55 பதிலாக இந்தப் பாதுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால்,
 அவர் வரும் வரையில் இவைகளை என் பிராணனைப்போல் காப்
 பாற்றுவேன். அவர் சிக்கிரத்தில் நிரும்பி வருவார். அப்பொழுது
 இவைகளை அவருடைய திருவடிகளில் நானே சேர்த்து அந்த
 மஹோத்ஸவத்தைப் பார்ப்பேன். அப்பொழுது இந்தப் பாரத்தை
 அவரிடத்தில் மறுபடியும் ஒப்புவித்து, இந்த ராஜ்யத்தை அவருக்கு
 60 மறுபடியும் கொடுத்து அவருடைய ஸமீபத்தில் எப்பொழுதும்
 இருந்து அவருக்கு ஸகல பணிவிடையையும் ஸந்தோஷத்துடன்
 செய்வேன். நான் செய்த ஸகல பாபங்களினிந்தும் அப்பொழுது
 விடுபட்டவனாவேன். ராமசந்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேக மஹோத்
 ஸவம் நடந்து, ஜனங்கள் ஆனந்தத்தால் மெய்மறந்திருக்கும்

பொழுது, இந்த ராஜ்யத்தை நானே அடைந்து அனுபவிப்பதாலுண்
 டாகும் ஸந்தோஷத்தையும் கீர்த்தியையும் விட அளவற்ற ஸந்தோ
 65 ஷத்தையும் கீர்த்தியையும் அடைவேன்" என்று இப்படி அநேக
 விதமாக பிரலாபித்துக்கொண்டு நிறுதயத்தில் துக்கம் பொங்க
 நந்திக்கிராமத்தில் மந்திரிகளுடன் ராஜ்யகாரியங்களை நடத்தி
 வந்தான்.

மான்டோல் மரவுரி சடை முதலியவைகளுடன் முனிவேஷத்
 70 தைத் தரித்து ராமனுடைய ஆக்ஷேபைத் தவருமல் அவருடைய
 பாதுகைகளுக்கும் பக்தியுடன் பட்டாபிஷேகம் செய்து, அவர் வரும்
 காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தான். ராமனிடத்தில் அளவற்ற பிரீதி
 வைத்தவன்; செய்த பிரதிக்கேஸைத் தவருதவன். ஒப்பொரு
 75 நாளும் நடந்த ராஜ்யகாரியங்களை அந்தப் பாதுகைகளிடத்தில்
 ஒப்புவித்து வந்தான். எதைச் செய்தாலும் அவைகளிடத்தில் தெளி
 விக்ரமம் செய்வதில்லை. தனக்கு எந்த உத்தமமான வஸ்து
 கிடைத்தாலும் முதலில் அவைகளுக்கு அர்ப்பணம் செய்யாமல்
 இருக்கிறதில்லை. இப்படி அந்த மஹாத்மா ராமசந்திரனுடைய
 80 பாதுகைகளுக்குத் தான் அடிமையாகி, அவைகளின் பலத்தால் ராஜ்
 யத்தை ஆண்டுவந்தான்.

ததோ நவியத்காரிய முகபதி கிருசி
 தூபாயநம் சோபஹ்ருதம் மஹாரஹம் |
 ஸபாஜூகாப்யாம் ப்ரதமம் நிவேத்ய
 சகார பஸ்சாத ப்ரதோ யதாவதம் | (27)

ஸர்க்கம் 116

சீஷிகள் சிந்திரகூடத்தை விட்டுச் சென்றது

ப்ரத்யானதே து ப்ரதே வஸத் ராமல் தபோவநே |
 ஷக்ரமாமாஸ லோத்வேக் மதென்தஸூக்யம் தபஸ்விநாம் | (1)
 சித்திரகூடத்தினிருக்கும் ஆசிரமங்களிலுள்ள தபஸ்விகள் அது
 வரையில் ராமனை அண்டிக் கவலையற்றிருந்தார்கள். பரதன்
 அயோத்யைக்குத் திரும்பிப் போனபிறகு தங்களுடைய ஆசிரமம்
 5 சரி விட்டு வேறிடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று அவர்கள்
 ஆவல் கொண்டிருப்பதையும், எதையோ கண்டு பிடிப்படுவதையும்
 அவர்களுடைய வார்த்தைகளாலும் ஐடைகளாலும் ராமன் கண்டு
 கொண்டார். கடைக்கண் பார்வையாலும் புருவத்தாலும் ராமனைக்
 காட்டி அவர்கள் தங்களுக்குள் சஹஸ்யமாகப் பேசிக்கொண்டார்
 10 கள். ராமனிடத்தில் ஏதோ ஸந்தேகப்படுவதாகத் தோன்றிற்று.
 அதற்குக் காரணத்தை ராமன் அறியமுடியாமல் ரிஷிகளின் தலை
 ிடத்திற்குப் போய் வணங்கிக் கைகப்பி, "ஸ்வாமி! இங்கிருக்கும்

15 தபஸ்விகள் என்னிடத்தில் இதுவரையில் இருந்ததுபோல் இப்பொழுது என்னிடத்திலில்லை. அதற்கென்ன காரணம்? என் நடத்தையில் ஏதாவது மாறுதல் அவர்களுக்குத் தோன்றிற்று? அல்லது லக்ஷ்மணன் அஜாகிரதையால் உசிதமில்லாத காரியத்தைச் செய்தானா? அல்லது ஸீதை எனக்குப் பணிவிடை செய்வதில் கவனம்வைத்து உங்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் தவறுதலாக ஏதாவது நடந்துகொண்டானா?" என்றார்.

20 அந்தக் குலபதி மிகவும் வயது சென்றவர். வயதாலும் கடுமையான தவத்தாலும் மிகவும் இடைத்தவர். பலவீனத்தால் அங்கங்கள் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தன. ஸகல பிராணிகளிடத்திலும் கருணை பொருந்திய ராமனைப் பார்த்து, "எப்பொழுதும் பிறர்க்கு க்ஷேமத்தைச் செய்வதே ஸீதையின் ஸ்வபாவம்; அதில் அவளுக்கு விசேஷ பிரீதியுண்டு. ஐனக மஹாராஜாவின் புத்திரி; ஸாதுக்களுடைய ஆசாரத்திலிருந்து எப்பொழுதாவது தவறுவானா? மேலும் தபஸ்விகளிடத்தில் அபசாரத்திற்கு இடம் கொடுப்பார்களா? இவ்விருக்கும் தபஸ்விகளுக்கு உன்னைப்பற்றி ராக்ஷஸர்களிடத்திலிருந்து பயமுண்டாயிருக்கிறது. அதைக் குறித்தே ஒருவர்க்கொருவர் கவலையுடன் பேசிக்கொள்கிறார்கள். இவ்விடத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஐனஸ்தானமென்ற நகரமுண்டு. அதில் கரனென்ற ராக்ஷஸன் வசிக்கிறான். அவன் ராவணைகவரனுடைய தம்பி; மிகுந்த கர்வம் கொண்டவன்; பல புத்தங்களில் ஐயித்தவன்; இரக்கமற்றவன்; மனுஷ்யர்களைக் கொன்று தின்கிறவன்; கொழுப்படைந்தவன்; மஹாபாபி. அவனுக்கு உன்னிடத்தில் எல்லையற்ற துவேஷமுண்டு. நீ இந்த ஆசிரமத்திற்கு வந்ததுமுதல் ராக்ஷஸர்கள் தபஸ்விகளை உபத்திரவித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். வெறுப்பாகவும் பயங்கரமாகவும் குரூரமாகியிருக்கும் பல ரூபங்களை எடுத்தும், விகாரமான தேகங்களாலும் பார்வைகளாலும் தபஸ்விகளைப் பயமுறுத்துகிறார்கள். அசுபமும் அசுத்தமும்மான வஸ்துக்களைத் தபஸ்விகளின் மேல் எறிகிறார்கள். இன்னும் மற்றவர்களைத் திடீரென்று ஸந்தித்துக் கொன்றுவிடுகிறார்கள். சில ஸமயங்களில் அந்தந்த ஆசிரமங்களில் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் ஒளிந்திருந்து அங்குள்ள தபஸ்விகளை நாசம் செய்கிறார்கள். ஹோம காலத்தில் யாக பாத்நிரங்களை வாரி எறித்து விடுகிறார்கள். ஹோமாக்ஷிகளை நீர்த்தாரைகளால் அணைக்கிறார்கள். மந்திர ஐலம் சீதைத்த கடங்களை உடைக்கிறார்கள். அந்தத் துராத்தமாக்கள் உபத்திரவிக்கும் இந்தத் தேசத்தை விட்டு வேறிடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று ரிஷிகள் என்னை இப்பொழுது கிரீப்பந்தம் செய்கிறார்கள். இங்குள்ள தபஸ்விகளுக்கு அந்த துஷ்டர்களால் சீர உபத்திரவம் நேரும் முன்பே நாங்கள் இந்த ஆசிரமத்தைவிட்டுப் போகவேண்டும். இதற்கு ஸமீபத்தில் ஒரு ஆசிரமம் வெகுதூரமாக இருக்கிறது. அங்கே சுத்த ஐலம் பழம் மிழங்கு முதலிய தபஸ்விகளுக்கு

வேண்டிய பதார்த்தங்கள் குறைவில்லாமல் கிடைக்கும். அங்கே போக நிச்சயித்திருக்கிறோம். கரன் உன்னை நேரில் உபத்திரவிப்பதற்கு முன்பே நீயும் இஷ்டமிருந்தால் எங்களுடன் வரலாம். 55 ஸாதுவாகவும் ஸமர்த்தனாகவும் இருந்தாலும், நீ பத்தினியுடன் இங்கே வந்திருப்பதால் எப்பொழுதும் அபாயம் நேருமென்ற ஸந்தேகமுண்டு. ஆகையால் நீ இங்கே வலிப்பது கஷ்டம்" என்றார். இப்படித் தகுந்த காரணங்களை எடுத்துச் சொல்லி வேறு இடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று ஆவல்கொண்ட அந்த ரிஷி னிடம் ராமன், "நான் இருக்கும்பொழுது உங்களுக்குப் பயமென்ன? உங்களை எவ்விதத்திலும் காப்பாற்றுகிறேன்!" என்று எவ்வளவு உறுதி சொன்னாலும் அவரையும் மற்றவர்களையும் சிறுத்தமுடியவில்லை. அவர்கள் ராமனை ஸமாதானம் செய்து உபசரித்து அவரிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு குலபதியுடன் அந்த ஆசிரமத்திலிருந்து வேறு இடத்திற்குப் போனார்கள். 60

ராமன் அவர்களை வெகுதூரம் வரையில் பின்தொடர்ந்தார். மேலே நடக்கவேண்டிய காரியங்களை அவர்கள் ராமனுக்கு உபதேசித்துத் திரும்பிப் போகும்படி பிரீதியுடன் அனுமதி கொடுத்தார்கள். ராமன் அவர்களை வந்தனம் செய்து புண்ணியமான தமது ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பினார். அவர் மஹாரிஷிகளின் ஆசாரத்தை யுடையவர். அங்கிருந்த ரிஷிகள் அவருடைய சேர்க்கையால் பல உத்தம குணங்களை அடைந்து அவரைவிட்டுப் பிரியாமலிருந்தார்கள். ஆகையால், அவர்கள் அந்த ஆசிரமத்தை விட்டுப்போனாலும் ராமன் அவர்களிடத்தில் வைத்த அன்பால் ஒரு கீமிஷமாவது 75 அதை விட்டுப் போகவில்லை.

ஆஸ்ரமம் தவ்ரிஷி வீரஹிதம் ப்ரபு:

ஷணமபி ந விஜுமொள ஸ ராக'வ: |

ராக'வம் ஹி ஹைதமறுக'தா:

தாபணா'சாரிஷ சரித த்'ருதகு'ண: | (26)

லக்கம் 117

ராமன் அத்திரி மஹரிஷியைத் திரித்தவ

ராக'வல் தவயாதேஷு தபஸ்விஷு விசித்தயத் |

ந தத்ராரோசயத் வாஸம் காரணீரி பி'ஹா'யி'ல் ததா' | (1)

அந்த தபஸ்விகள் அங்கிருந்து போனபிறகு ராமன் ஈன்றா ஆயோசித்துப் பல காரணங்களால் அங்கிருக்க விரும்பவில்லை. "இங்கே பரதனும் ராஜஸ்த்ரீகளும் நகரத்தாரும் வந்து என்னைப் பார்த்த ஞாபகம் என்னைத் தீன்ப்ப்படுத்தும். மேலும் பரதன் ஸைஸ்யங்களுடன் இங்கே தங்கியிருந்ததால் மிருகங்களின் சாணத்தால் நான்குபுறங்களும் வெகு அசுத்தமாயின. வேறிடத்திற்குப்

போய் வலிக்கவேண்டும்" என்று லக்ஷ்மணனையும் வீரதையையும் அழைத்துக்கொண்டு அதரி மஹரிஷியின் ஆசிரமத்திற்குப் போய், அவரை நமஸ்கரித்தார். அந்த மஹரிஷி அவரைத் தன் புத்திரனைப் போல் மிகுந்த பிரியத்துடன் ஆதரித்து, தானே அவருக்கு விசேஷ உபசாரத்தைச் செய்து, வீரதையையும் லக்ஷ்மணனையும் பலவகையாக ஸமாதானம் செய்தார். அப்பொழுது பதிவிரதாரிரோ மணியும் மிகவும் வயது சென்றவருமான அவர் பத்தினி அனுஸூயை அங்கே வந்தாள். அவளை அழைத்து, "நமது குழந்தை ஜானவியை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொள்" என்று அவளிடத்தில் ஒப்புவித்தார். பிறகு, ராமனைப் பார்த்து, "இவள் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் மிகுந்த கோக்கமுள்ளவள். மஹா தபோபலமுடையவள். முன்பு ஒரு ஸமயத்தில் பத்து வருஷங்கள் வரையில் மறைபெய்யாமல் புல் பூண்டு செடி கொடி மரங்கள் பட்டுப் போயின. அப்பொழுது இவள் தன் தபோமஹிமையால் அவைகளை எரிஷ்டித்துக் கொண்டிருந்தாள். கங்கையின் பிரவாகம் குறையாமல் ஓடும்படி செய்தாள். வேடுகுரு ஸமயத்தில் தேவர்களுக்கு அறுகூலத்தைச் செய்ய விரும்பி, பத்து நாட்களை ஒரே ராத்திரியாகச் செய்தாள். அநேக ஆயிர வருஷங்கள் வரையில் கோரமான தவம் செய்து, கிருச்சரம் சாந்திராயணம் முதலிய வீரதங்களைப் புண்ணமாக அனுஷ்டித்து, இடையில் நேரிட்ட பல விக்கனங்களையும் ஜயித்து பிரஸித்திபெற்றவள். இவளை உன் தாயைப்போல் நீ கருத வேண்டும். ஸகல பிராணிகளும் பூஜிக்கத் தகுந்த மஹிமையுள்ளவள்; மஹா கீர்த்திசாலி; மிகவும் வயது சென்றவள்; கோபமென்பதே அவளுக்கு ஒருநாளும் தெரியாது. லோகத்தின் ஷேமத்திற்காக, பிறரால் அனுஷ்டிக்க முடியாத கடினமான வீரதங்களையும் தவங்களையும் செய்தாலும் பர்த்தாவிற்குப் பணிவிடை செய்வதிலும் பதிவிரதா தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதிலும் ஒப்பில்லாதவளாகையாலும், பிறர் அனுஸூயை வைக்கமுடியாத அவ்வளவு மேன்மையுள்ளவளாகையாலும் அவளுக்கு அனுஸூயை என்று பெயர் கிடைத்தது. வீரதை அவளிடத்தில் இருக்கட்டும்" என்றார்.

ராகவன், 'அப்படியே செய்யட்டும்' என்று ஸம்மதித்து, ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த வீரதையைப் பார்த்து, "மஹாநூலியான ஜனகராஜனுடைய பெண்ணே! நமக்கு விசேஷ ஷேமமுண்டாவ தற்கு மஹரிஷி சொன்னதைக் கேட்டாயா? சீக்கிரமாக அனுஸூயையிடத்திற்குப் போ" என்றார். எப்பொழுதும் தன் லிபிதையை கோரும் ராமனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, வீரதை அனுஸூயை இருக்குமிடத்திற்குப் போய் நமஸ்கரித்துத் தன் பெயரைச் சொன்னாள்.

45 அனுஸூயை மிகவும் வயது சென்றவள்; தேகம் தளர்ந்து தோல் சுருங்கி, தலைமயிர் வெளுத்துப் பெருங்காற்றில் வாழை நடுக்குவதுபோல் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தாள். அந்த மஹாபதிவிர

தைையை வீரதை விறிப்படி பூஜித்துக் கைகப்பி ஸந்தோஷத்தடன் வணக்கமாக ஷேமம் விசாரித்தான். அனுஸூயை வெகு பிரீதியுடன் அவளை வாரியனைத்து உச்சிமுகர்ந்து ஆசிரிவதித்து, "குழந்தாய்! பதிவிரதா தர்மத்தை நன்றாக அனுஷ்டித்து வருகிறாயா? பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் காட்டில் வளிக்கவேண்டுமென்று பிரதாவால் கட்டளைபிடப்பட்ட உன் பதியை அண்டிப் பந்துக்களையும் ஐசுவரியத்தையும் அஹங்காரத்தையும் விட்டு இங்கே வந்திருக்கிறாய். பர்த்தா நகரத்திலிருந்தாலும் வனத்திலிருந்தாலும் பாபியானாலும் புண்ணியாத்மாவானாலும் பத்தினி அவனுக்கு பிரீதியோடும் பக்தியோடும் பணிவிடை செய்துவந்தால் உத்தம லோகங்களை அடைவான். பர்த்தா கெட்ட நடத்தைபுள்ளவனானாலும் காமத்திற்கு அடிமையானாலும் செல்வமற்றவனானாலும் உத்தம ஸ்த்ரீகளுக்குப் பர்த்தாவே தெய்வம். எந்த ஸ்திரீயிலும் தன் பத்தினியை ரக்ஷிக்கும் ஸாமர்த்தியமுள்ள பர்த்தாவைக்காட்டிலும் மேலான பந்து, பார்வையுக்குக் கிடையாது. அழிவில்லாத பயனைக் கொடுக்கும் தபஸைப் போன்றவன். ஆனால், துஷ்ட ஸ்த்ரீகள் குணதோஷங்களை ஆலோசித்திறதில்லை. தங்கள் இஷ்டத்தையே நிறைவேற்றிக்கொள்வதில் கோக்கமுள்ளவர்கள். பர்த்தா அவர்களுக்கு நாதனைன்பதற்குப் பதிலாக பர்த்தாவுக்கு அவர்கள் நாதனைன்று சொல்லும்படி நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுடைய மனம் பிறபுருஷர்களிடத்திலேயே செல்லும். அவர்கள் எப்பொழுதும் கெட்ட நடத்தைபுள்ளவர்கள். தர்மமாரக்கத்திலிருந்து விலகி அழியாத அபகீர்த்தியை அடைவார்கள். ஆனால், உன்னைப் போன்றவர்கள் லோகத்தில் உயர்த்த நாய்வுகளை நன்றாக அறிந்து, உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, தர்மாத்மாக்கள் அடையும் மேலான லோகங்களில் பிரகாசிக்கிறார்கள். ஆகையால் நீ பதிவிரதைகளின் ஆசாரத்தை அனுசரித்து உன் பர்த்தாவின் தர்மத்தையும் வீரதங்களையும் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் உன்னைக்கு அழிவில்லாத கீர்த்தியுண்டாகும். எல்லோராலும் கொண்டாடப்பட்டு முடிவில் அந்தப் புண்ணிய பலத்தால் ஸர்வோத்தமமான பதவியையும் ஸுகந்தையும் பெறுவாய்" என்று சிலாக்கியமான பதிவிரதா தர்மத்தை உபதேசித்தாள்.

ததேவ் மேநம் த்வமநுய்ரதா ஸதி
பதிவிரதாநாம் மமயாநுவர்த்திதீ |
பவ ஸ்வபர்த்து: ஸஹ தீர்மசாரிணீ
யஸஸ்ச தீர்மம் ச தத: ஸமாப்ஸ்யனி | (26)

ஸர்க்கம் 118

ஸீதை தன் வரலாற்றை அனஸுலையைக்குக் கூறியது

ஸா த்வேவமுக்தா ஸவதே'ஸீ த்யநஸுலையா நஸுலையா |
ப்ரதிபூத்ய வசோ மந்தம் ப்ரவக்து முபசக்ரமே | (1)

ஸீதை கொஞ்சம்கூட அனஸுலையில்லாமல் அனஸுலையின்
வார்த்தையைக் கேட்டு, "அம்மா! தங்களுடைய உபதேசத்தை
நான் குணமாகப் பெற்றுக்கொண்டேன். தாங்கள் இப்படிச்
சொல்வது ஆச்சரியமல்ல. லோகத்திலுள்ள ஸ்த்ரீகளுக்குப் பர்த்
5 தாவே குரு என்ற தர்மம் எனக்குத் தெரியும். என் பர்த்தாவிடத்
தில் உத்தமகுணங்கள் ஒன்றுமில்லாவிட்டாலும் நான் அவரைப்
பேதபுத்தியில்லாமல் உபசரிக்கவேண்டும். அப்படியிருக்க, அவர்
ஸகல கல்யாணகுணங்களும் பொருந்தியவர்; கருணாநீதி; இந்திரி
யங்களை ஐயித்தவர்; வைத்த பிரீதி மாறாதவர்; தர்மாத்மா; என்
10 தாயைப்போல் என்னிடத்தில் அன்புள்ளவர்; என் பிதாவைப்போல்
எனக்குப் பரம ஷோகத்தைச் செய்கிறவர். அவரிடத்தில் நான்
எப்படி நடக்கவேண்டுமென்பதைச் சொல்லவேண்டுமோ? மஹா
பராக்கிரமசாலியான ராமன், கௌஸல்யாதேவியிடத்தில் நடப்பது
போல் மற்ற ராஜபுத்திரிகளிடத்திலும் பேதபுத்தியில்லாமல் நடக்
15 கிறார். ஒரு ஸ்த்ரீயைத் தசரதர் ஒரே தடவை பார்த்திருந்தாலும்
போதும். ராமன் தன் பிதாவிடத்தில் மிகுந்த பிரீதிவைத்ததாலும்
தர்மங்களை அறிந்ததாலும், கர்வத்தையும் அஹங்காரத்தையும்
விட்டு, அவளைப் பெற்ற தாயைப்போல் உபசரிக்கிறார். மனுஷ்ய
ஸஞ்சாரமில்லாத இந்தப் பயங்கரமான காட்டிற்கு நான் வரும்
20 பொழுது கௌஸல்யாதேவி எனக்குச் செய்த உபதேசத்தையும்,
என் விவாஹ காலத்தில் அக்னிக்கு முன்பாக என் தாய் செய்த உப
தேசத்தையும் நான் மறக்கவில்லை. அவை யாவும் தங்களுடைய
உபதேசத்தால் உறுதியாயின. பர்த்தாவுக்குப் பணியிடை செய்
வதைக் காட்டிலும் மேலான தவம் வேண்டுன்றும் ஸ்த்ரீகளுக்குக்
25 கிடையாது. தன் கணவனுக்குப் பணியிடை செய்ததால்
ஸாவித்திரி உத்தம லோகங்களை அடைந்தாள். தாங்களும் அப்
படியே அடைந்திருக்கிறீர்கள். பெண்களுக்குள் உத்தமியாக
ஆகாசத்தில் தேவதையாக விளங்கும் ரோஹிணி, சந்திரனை விட்டு
ஒரு நிமிஷம்கூடப் பிரிவதில்லை. இப்படி அநேக பதிவிரதைகள்
30 பர்த்தாவுக்குப் பணியிடை செய்து அந்தப் புண்ணியத்தால் உத்தம
லோகங்களை அடைந்திருக்கிறீர்கள்" என்றாள்.

பிறகு அனஸுலையை ஸீதையின் வார்த்தையால் வெகு ஸர்
தோஷமடைந்து அவளை உச்சி முகர்ந்து, "குழந்தாய்! எடுமையாகத்
தவம் செய்து அபூர்வமான மஹிமையைப் பெற்றிருக்கிறேன். அந்தப்
35 பலத்தால் உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுக்க ஸீத்தமாக

இருக்கிறேன். நீ சொன்ன வார்த்தைகள் உசிதமாகவும் மதுரமாக
வும் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கேட்டு எனக்கு மிக்க ஸந்தோஷ
முண்டாகிறது. உன் இஷ்டத்தை நிறைவேற்ற ஸீத்தமாக இருக்கி
றேன், கேள்" என்றாள். ஸீதை வெகு ஆச்சரியமடைந்து புன்சிரிப்
40 'புடன் விசேஷ தபோபலத்தையுடைய அனஸுலையைப் பார்த்து,
'தங்களைத் தரிசிக்கதாலும் தங்களுடைய சேர்க்கையாலும் அனுக்
கிரஹத்தாலும் என் கோரிக்கைகள் யாவும் நிறைவேறின" என்றாள்.
அதைக்கேட்டு அனஸுலையை ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்தவளா
கையால் ஸீதையின் வணக்கத்தையும் பத்தியையும் பார்த்து
இன்னும் அதிகப் பிரீதியடைந்து, "குழந்தாய்! என் ஸந்தோஷம்
45 பயனில்லாமல் போகக்கூடாது. அதோ பார்; இந்த உத்தமமான
மாணியும் ஆடையும் ஆபரணங்களும் பரிமளத்திரவியங்கள்
கலந்த சந்தனமும் உவக்குத் தகுந்தவை. இவைகளை நீ தரிந்தால்
உன் அழகிற்கு எல்லையே இராது. அவைகளை என்னிடத்திலிருந்து
பெற்றுக்கொள். இவைகளின் சக்தியும் பரிமளமும் அழகும் ஒரு
50 நாளும் குறையாது. நாராயணனுடைய தேஜஸையும் அழகையும்
மஹாலக்ஷ்மி தன் காந்தியால் விருத்தி செய்வதுபோல் இந்தச்
சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டபின் உன்பர்த்தாவை விசேஷமாகப்
பிரகாசிக்கச் செய்வாய்" என்று அவைகளை ஸீதைக்குக் கொடுத்தாள்.
ஐானதி, அனஸுலையை பிரீதியுடன் கொடுத்த அந்த மாணியை
55 யும் ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் சந்தனங்களையும் பெற்றுக்
கொண்டு அந்த ரீஷிபுத்திரியின் ஸமீபத்தில் கைகட்பி வணக்கமாக
உட்கார்த்தாள். அப்பொழுது அனஸுலையை ஏதோ தனக்கு பிரிய
மான ஒரு விஷயத்தைக் கேட்க விரும்பி, "குழந்தாய்! ராகவன்
ஸ்வயம்வரத்தால் உன்னை விவாஹம் செய்தாரென்று கேள்விப்
60 பட்டிருக்கிறேன். அதை நடந்தபடி விஸ்தாரமாக நீ சொல்லி
கேட்க விரும்புகிறேன்" என்றாள்.

ஸீதை, "ஐனகரென்ற ராஜரிஷி மிதிலையில் தர்மமாக ஆண்டு
வருகிறார். அவர் மஹாவீரர்; பரமதார்பிகர்; சுபத்திரீய தர்மத்தைக்
குறையில்லாமல் அனுஷ்டிப்பவர்; நியாயமாக ஐனங்களை ஆளு
கிறவர். ஒரு ஸமயத்தில் அவர் யாகபூரியைக் கலப்பையால் உழும்
65 பொழுது நான் பூரியைப் பிளந்துகொண்டு அவருக்குப் புத்திரியாகப்
பிறந்தேன். யாக விதிப்படி, அங்குள்ள ஒஷதிகளைப் பிடிப்படியாகப்
பிடுக்கி எறிந்தகொண்டிருந்த அந்த மஹாத்மா, புழுதிபடிந்த
தேகத்துடனிருந்த என்னைப்பார்த்து மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்தார்.
70 ஸகல பூதங்களிடத்திலும் பிரீதியுள்ளவராகையாலும் வெகுகால
மாகக் குழந்தையில்லாததாலும் என்னை மடியில் வைத்துக்கொண்டு,
இவள் என் பெண்ணென்று, என்னிடத்தில் அளவற்ற பிரீதி
வைத்தார். அப்பொழுது 'அசனே! இவள் உனக்குத் தர்மபுத்திரி'
என்று ஆகாசத்திலிருந்து அசரீரிவர்க்குண்டாயிற்று. அதைக் கேட்டு
75 ஐனகர், எல்லையற்ற சொல்வத்தை அடைந்தவரைப்போல் என்னை

அடைந்ததால் மகிழ்ந்து, தன் பிரியமான பாரியையிடத்தில் என்னைக் கொடுத்தார் என்பொழுதும் யாகக் களைச் செய்வதினாலேயே கோக்கமுள்ள ஐனகரும் அவருடைய பிரிய பாரியையும் பெற்றதாயைப் போல் என்னை அன்புடன் வளர்த்து வந்தார்கள்.

80 "பிறகு எனக்கு விவாஹகாலம் ஸமீபித்ததைப் பார்த்து சரித்தரன் தனக்கிருந்த அல்பதனத்தையும் இழந்து வருந்துவதுபோல் என் பிதாவிற்கு கவலை மேலிட்டது. லோகத்தில் ஒருவன் தேவோர் தீரணப் போன்றவனானாலும் தன் பெண்ணிற்கு விவாஹம் செய்ய வேண்டிய காலம் நெருங்கினபொழுது அப்படிச் செய்யாமல்,

85 வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அவனைப் போன்றவர்களும் நாழ்த்த வர்களும் அவனை அலங்காரம் செய்வார்கள். அந்த அவமானம் தனக்கு நெருங்கியதைக் கண்டு, ஓடமில்லாமல் ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் தத்தளிப்பவன் கரை காணமுடியாதது போல் அவர் எல்லையற்ற கவலைகொண்டார். நான் மற்றவர்களைப்போல் ஸ்திரீயின் வயிற்றிலிருந்து பிறக்காததால், எல்லாவிதத்திலும் எனக்குத் தகுந்த கணவனை எவ்வளவு சிரமப்பட்டுத் தேடியும் கிடைக்கவில்லை. பிறகு ஒரு யுக்தி தோன்றியது. முன்பு ஒரு ஸமயத்தில்

90 அவர் மஹாயாகம் செய்து கொண்டிருக்கையில் வருணன் அவரிடத்தில் ஸத்தோஷித்து உத்தமமான வில்லையும் குறையாத பாணங்கள் சிறைத்த இரண்டு அம்பறைகளையும் அவருக்குக் கொடுத்தார். அது மனிதர்களால் அசைக்க முடியாதது. பூலோகத்திலுள்ள அரசர்கள் என்ன பாடுபட்டும் கனவிலும் அதை வளைக்க முடியவில்லை. பிறகு ஸத்தியவானான என் பிதா அரசர்களைத் தருவித்து "ராஜரேஷ்டர் களே! இந்த வில்லை எடுத்து வளைத்து நானேற்றுமிறவருக்கு என் புத்திரியைப் பாரியையாகக் கொடுக்கிறேன், இது ஸத்தியம்" என்றார்.

95 மஹா பர்வதத்தைப் போன்ற அந்த வில்லைப் பார்த்து அங்கே வந்திருந்த அரசர்கள் அனைவரும் அதை அசைக்கவும் முடியாமல் கமஸ்கரித்துப் போனார்கள்.

100 வெகு காலத்திற்குப் பிறகு மஹாதேஜஸ்வியான இந்த ராகவனும் லக்ஷ்மணனும் விசுவாமித்திரருடன் என் பிதா செய்யும் யாகத்தைப் பார்க்க வந்தார்கள். அந்த மஹாவிஷய என் பிதா விதிப்படி பூஜித்தார். பிறகு விசுவாமித்திரர் என் தகப்பனரைப் பார்த்து "இதோ இருக்கும் ராமலக்ஷ்மணர்கள் தசரத சக்கரவாத்தியின் குமாரர்கள். உய்மிடத்திலிருக்கும் சிரேஷ்டமான வில்லைப் பார்க்க வந்திருக்கிறீர்கள். தேவதைகளை உமக்குக் கொடுத்த அந்த வில்லை ராமனுக்குக் காட்டவேண்டும்" என்றார். அந்த வில் ராஜஸபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த மஹாவீரர் அதை ஒரு

105 ஷுணத்தில் எடுத்து வளைத்து நானேற்று இழந்தார். அந்த வேகத்தில் அது நடுவில் ஞடித்து இடிவிழுந்தது போன்ற சப்தத்தை உண்டாக்கிற்று. பிறகு என் பிதா தான்செய்த பிரதிக்கையுடைய ஜலத்தை எடுத்து வந்து ராமருக்கு என்னைப் பாரியையாகக் கொடுக்கப்

110 போனார். அப்பொழுது ராமர் அயோத்தியாதிபதியான தம்பிதாவுக்கு தெரிவித்து அவருடைய அனுமதியைப் பெறும் வகையில் அதற்கு உடன்படவில்லை. உடனே ஐனகர் தசரத சக்கரவாத்தியிக்கு மந்திரிகள் மூலம் தெரிவித்து அவரை அழைத்துவந்து மஹாராணியான ராமருக்கு என்னை விவாகம் செய்து கொடுத்தார். என் தங்கை ஊர்மிளையை லக்ஷ்மணன் பாணிக்கிரஹணம் செய்தார். இப்படி அந்த ஸ்வயம்வர காலத்தில் நான் ராமருக்குக் கொடுக்கப்பட்டேன்.

115 வீர சிகாமணியான பர்த்தாவிடத்தில் எனக்குப் பிரேமை ஒவ்வொரு ஷுணத்திலும் வளர்மின்றது" என்றார்.

எவம் தீத்தால்மி ராமாய ததா தத்ர ஸ்வயம்வரே |
அதுரத்தால்மி தர்மேண பநிம் வீர்யவதாம் வரம் || (54)

120 போனார். அப்பொழுது ராமர் அயோத்தியாதிபதியான தம்பிதாவுக்கு தெரிவித்து அவரை அழைத்துவந்து மஹாராணியான ராமருக்கு என்னை விவாகம் செய்து கொடுத்தார். என் தங்கை ஊர்மிளையை லக்ஷ்மணன் பாணிக்கிரஹணம் செய்தார். இப்படி அந்த ஸ்வயம்வர காலத்தில் நான் ராமருக்குக் கொடுக்கப்பட்டேன்.

125 வீர சிகாமணியான பர்த்தாவிடத்தில் எனக்குப் பிரேமை ஒவ்வொரு ஷுணத்திலும் வளர்மின்றது" என்றார்.

எவம் தீத்தால்மி ராமாய ததா தத்ர ஸ்வயம்வரே |
அதுரத்தால்மி தர்மேண பநிம் வீர்யவதாம் வரம் || (54)

ஸர்க்கம் 119

ராமன் குண்டகாரணயத்தில் பிரவேசித்தது

அநஸூயா து தர்மஜ்ஞா ஸ்ருத்த்வா தாம் மஹதீம் கதாம் |
பர்யஷ்வஜத பாஹுப்யாம் பரீரஸ்யாக்'ராய மைதி'லீம் | (1)

ஸுகல தர்மங்களையும் அறிந்த அனஸூயை இந்த உத்தம சரித்திரத்தைக் கேட்டு ஸீதையை உச்சிமுகார்த்து பிரியத்துடன் தழுவினார். "தெளிவான அக்ஷரங்களோடும் பதங்களோடும் நீ மதுரமாக வர்ணித்த உன் ஸ்வயம்வர விருத்தார்த்தத்தை இதுவரையிலும் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனாலும் நீயே சொல்லக் கேட்டு, அதிகமாக ஸத்தோஷித்தேன். இப்பொழுது ஸதீரியன் அஸ்தமித்தான். அவன் ஸஞ்சரித்த இடத்தில் ராத்திரியை வருவித்திருக்கிறான். பஷிகள் பகல் முழுவதும் ஆஹாரம் தேட வெளியில் போயிருந்து அஸ்தமய ஸமயத்தில் திரும்பி வந்து கூடுகளில் படுத்துத் தூங்கும் பொழுது

10 செய்யும் சப்தத்தைப்பார். இதோ ரீஷிகள் சாயங்காலத்தில் ஸ்காணம் செய்து, மரவுளிகளிலிருந்து ஜலம் சொட்ட, கடங்களில் ஜலத்தை நிறப்பித்தோனில் வைத்துக்கொண்டு திரும்பி வருவதைப் பார். இதோ சில ரீஷிகள் அக்கினி ஹோத்திரத்திற்காக அக்கினியை மூட்ட அழிவிருந்து புறவின் நிறத்தைப் போன்ற புகை காற்றால் அடிக்கப்படுவதைப் பார். நிசைகள் பிரகாசமில்லாமல் போனதால் தூரத்திலிருக்கும் இவை அடர்ந்திராத மரங்களின் இலைகளின் நடுவில் இடைவெளி தெரியவில்லை. சாத்திரியில் சஞ்சரிக்கும் மிருகங்கள் வெளியில் புறப்பட்டு விட்டன. ஆரிரமங்களில் வசிக்கும் மான் முதலியவை அக்னிஹோத்திர மேடையின் படிசளில் படுத்தி திருப்பதைப் பார். நகடித்திரஷ்க்னாதிர ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ராத்திரி நெருங்கியிட்டது. ஆகாசத்தில் சந்திரன் நிஷாவைப் போர்த்துக் கொண்டு புறப்படுகிறான். நீயும் புறப்பட்டு

110

115

120

125

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

25 ராமனிடத்திற்குப் போ. நீ சொன்ன மதுரமான கதைகளைக்கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்தேன். எனக்கு எதிரில் அவங்கரித்துக் கொள்வதை நான் பார்த்து ஆனந்தமடைய வேண்டும்" என்றான். ஸீதை யும் அவ்வாறே தன்னை அலங்காரம் செய்து கொண்டபின் அனஸூயையை நமஸ்கரித்து ராமனிடத்திற்குப் போனான்.

30 மஹா தபஸ்வியான அனஸூயை பிரீதியுடன் கொடுத்த ஆடைய் பரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸீதை வருவதை ராமன் தொலைவிலேயே பார்த்து ஆனந்தமடைந்தார். பிறகு அனஸூயை வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் மாலைகளையும் விசேஷ பிரீதியுடன் தனக்குக் கொடுத்ததை ஸீதை அவரிடத்தில் சொன்னாள். மனுஷ்யர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கரிய ஆபரணங்களையும் அலங்காரத்தையும் பார்த்து ராமலக்ஷ்மணர்கள் அதிக ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். அந்த ராத்திரியில் அவர்கள் அத்திரிமஹரிஷியின் ஆசிரமத்தில் தங்கி, மறுகாட்காலையில், அங்கிருந்த மஹரிஷிகள் ஸ்நானம் செய்து சித்தியகர்மங்களை முடித்துக் கொண்ட பிறகு அவர்களிடத்திற்குப்போய், "எங்களுக்கு உத்தரவுகொடுக்கவேண்டும்" என்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது அந்தத் தர்மாத்மாக்கள்

40 "ராம! நாங்கள் வேட்களையும் கிழங்குகளையும் பழங்களையும் ஸம்பாதிக்க வெளியில் போக முடியவில்லை. இந்த வனத்தில் ராஷஸர்களின் உபத்திரவம் அதிகம். அவர்கள் சீனைத்த ரூபத்தை எடுக்கக் கூடியவர்கள், மனிதர்களின் மாம்ஸத்தைத் தின்னிறவர்கள். வெகு கொடியவர்கள். அவர்களைப் போன்ற காட்டு மிருகங்களும் பல உண்டு. அனாக்கிரதையாகவும் அசுத்தமாகவும் இருக்கும் தபஸ்விகளைத் தின்றுருக்கள். அந்தத் துஷ்ட ஐந்துக்களை இங்கிருந்து துரத்தவேண்டும். மஹரிஷிகள் காட்டில் ஆகாரத்தை ஸம்பாதிக்க ஏற்படுத்தியிருக்கும் வழி இதோ நெரிநிறை பார். இப்படியே போனால் அடர்ந்த காட்டிற்குள் சிக்கிரமாகப் போகலாம்" என்று

50 அந்தத் தபஸ்விகள் ராமலக்ஷ்மணர்களையும் ஸீதையையும் கைகூப்பிக்கொண்டு பிரீதியுடன் ஆசீர்வாதம் செய்தார்கள். பிறகு ராமன், லக்ஷ்மணனுடனும் ஸீதையுடனும், மேகக்கூட்டத்தில் ஸூரியன் புகுவதுபோல், அந்த இருண்ட காட்டில் நுழைந்தார்.

இதீவ தை: ப்ராஞ்ஜலிபி'ஸ் தபஸ்விபி':

தீ'விஜை: க்ருதஸ்வஸ்த்யயந: பரந்தப: |

வநம் ஸபா'ரிய: ப்ரவிஸேஸ ராக'வ:

ஸஸக்ஷ்மண: ஸூ'ரிய இவாப்'ரமண்டலம் |

(21)

அயோத்யா காண்டம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீஸீதா லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்ள ஹனுமத் ஸமே'

ஸ்ரீ ராம சந்திர பரப்ரஹ்மணே நம:

புரவியிய து மஹாரண்யம் தண்டகாரண்ய மாத்தமவாந் |
 தீதீரய ராமோ துரீதீரஃ தாபலாஸ்ரம மண்டலம் |
 தண்டகாரண்யத்திற் மற்ருரு பாதத்திற் பிறகு ராமன் புருந்தார்...சிறிது தூரம் பிரயாணம் செய்து தபஸ்விகளின் (பக்கம் 3 பக்கம்)

—ஆ. 1ஸ - 1 ஸ.
 தூரம் பிரயாணம் செய்து தபஸ்விகளின் (பக்கம் 3 பக்கம்)

ஸ்ரீ ராமசத்திர பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் ஆரண்ய காண்டம்

லர்க்கம் 1

ராமன் ஆசிரமங்களுக்குச் சென்றது

புரவியிய து மஹாரண்யம் தண்டகாரண்ய மாத்தமவாந் |
 தீதீரய ராமோ துரீதீரஃ தாபலாஸ்ரம மண்டலம் || (1)

அவதாரிகை

முன் காண்டத்தில் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாகவும் வேதாந் தத்தால் அறியக்கடியதாகவும் இருக்கும் பரப்பிரஹ்மத்திற்கு அவித்யையின் ஸம்பந்தமில்லாமை, ஸகலத்திற்கும் அந்தர்யாமியா யிருத்தல், ஒப்பில்லாத தேஜஸ், தர்மத்தை ஸ்தாபித்தல் முதலிய அனந்த கல்யாண குணங்கள் உண்டு என்பது வர்ணிக்கப் பட்டது. இங்கே ஸாதுக்களை சஷிப்பதென்ற தர்மம் விசேஷமாக வர்ணிக்கப்படுகின்றது. முன் காண்டத்தில் பித்ருவாக்கிய பரிபாலனமென்ற தர்மம் ஸாதுக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டு மென்ற முக்கியமான உபநிதேசமும், இங்கே ஸாதுக்களை சஷிப்பதே முக்கியமென்ற உபநிதேசமும் செய்யப்படுகின்றன.

5
10

தேவராசாரியருடையசாபத்தால் காடான தண்டகாரண்யத்தின் (தண்டகனென்ற அரசனுடைய ராஜ்யத்தின்) மற்ருரு பாகத்தில் பிறகு ராமன் புருந்தார். அந்த கோரமான வனத்தில் ஸஞ்சரிப்பதில் அவருக்கு பயம் என்னளவும் இல்லை, ஸகலத்திற்கும் ஆதாரமானவரை அசைக்கும் வஸ்துவும் உண்டோ? சிறிது தூரம் பிரயாணம் செய்து தபஸ்விகளின் ஆசிரமக்கூட்டங்களைக் கண்டார். யாகத்திற்காகக் கொண்டுபோய் வைக்கப்பட்ட தர்ப்பங்கள் அங்கே நாற்புறமும் கட்டுகளாகக் கிடந்தன. மரவுரிகள் அங்கங்கே வெய்யிலில் உலர்த்தப்பட்டிருந்தன. வேதாந்யபனத்தாலும் வைதிக கர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதாலும் உண்டாகும் அழகும் காந்தியும் எங்கும் பரவி இருந்தன. ஸூரியன் உதிக்கும்பொழுதும் அஸ்தமிக்கும்பொழுதும் மந்தேஹர்களென்ற ராஷஸர்கள் அவனை எதிர்க்கிறார்கள். ஈடுப் பகலில் அவர்கள் நெருங்குவதில்லை. அப்பொழுது ஆகாசத்தில் பூர்ண

15
20

25 தேஜஸூடன் விளங்கும் ஸூரிய மண்டலத்தைப் பார்க்க முடியாது. அப்படி ராஷஸர்கள் அங்கே நெருங்க முடியவில்லை. இயற்கையாகவே சத்ருக்களான பிராணிகளுக்கும் அந்தப் புத்தி தீங்கி வெகு பிரீதியுடன் அங்கே அவை ஸஞ்சரிக்கும். ஆகையால் ராஷஸர்களின் உபத்திரவத்திற்குப் பயந்து ஸகல ஐந்துக்களும் அங்கே சரணமடைந்தன. உள்ளும் வெளியும் யாதொரு குப்பை செத்தை இல்லாமல் சுத்தம் செய்யப்பட்டிருந்தது. பலவிதமான மிருகங்களும் பகவிகளும் அங்கே ஆனந்தமாக வளித்துக் கொண்டிருந்தன. மிகவும் மனத்தைக் கவரும் இடமானதாலும், தேவதைகள் பிரியத்துடன் வளர்க்குமிடமானதாலும், அப்ஸரஸ்கள் அந்தப் புண்ணிய பூமியைப் பூஜித்து அங்கே அடிக்கடி வந்து நகர்த்தனம் செய்வார்கள். விசாலமான அக்ஷிஹோத்திரசாலைகளாலும் யாக பாத்திரங்களாலும் மான் தேரல்களாலும் பூமியில் பரப்புலதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட தர்ப்பங்களாலும் ஸமித்துகளாலும் ஜலபாத்திரங்களாலும் பழம் கிழங்கு வேர் முதலியவைகளாலும் விளங்கின. காட்டிலுண்டாகும் பல புண்ணியவிருஷங்கள் குசியுள்ள பழங்களால் நிறைந்து அவைகளைச் சுற்றியிருந்தன. பூதபவீ வைசுவதேவம் முதலிய கிரியைகளால் பரிசுத்தமாக இருந்தன. வேதகொடித்தால் நிறைந்திருந்தன. தேவபூஜைக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. தாமரை ஓடைகளால் விளங்கின.

45 பழம் கிழங்கு முதலியவைகளைப் பூஜிக்கும் பல முனிவர்கள் மரபுரி மான்தோல் முதலியவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு அங்கே வளித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வயது சென்றவர்களில் சிலர் ஸூரியனைப்போலும் சிலர் அக்ஷியைப்போலும் பிரகாசித்தார்கள். அங்கே வேறு சில மஹரிஷிகளும் உண்டு. மஹா புண்ணியவான்கள்; ஆகாரநியமமுள்ளவர்கள்; மேற்சொன்ன முனிவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவர்கள். கர்ம காலங்களில் உச்சரிக்கப்படும் வேதமந்திரங்களால் பிரஹ்மலோகத்தைப் போன்ற அந்த இடம் ஓசையுடன் கூடியிருந்தது. மஹாபாக்கியசாலிகளும் பரப்ரஹ்மஞானிகளுமான பிராம்மணர்கள் அவ்விடத்தைத் தங்களுடைய தேஜஸால் பிரகாசிக்கச் செய்தார்கள்.

55 ராமன் அந்த ஆசிரமக் கூட்டங்களைப் பார்த்து, அங்கிருந்த மிருகங்களுக்கும் பகவிகளுக்கும் பயத்தை உண்டாக்கக்கூடாதென்று தன் வில்லின் நாணத் தளர்த்திவிட்டு அந்தப் பர்ணசாலைகளை நோக்கிப் போனார். மூன்று காலங்களையும் அறிந்த அந்த மஹரிஷிகள் மஹாவிஷ்ணுவே ராவணனை வதம்செய்ய ராமனாக அவதரித்திருக்கிறார்; மஹாலக்ஷ்மியே ஸீதையாக வந்திருக்கிறார். லக்ஷ்மணன் அவருடைய அம்சம். ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்திலிருந்து கரையேற்றும் ஸாதனமான பிரஹ்மம் அவரே என்ற சகஸ்பத்தை அறிந்து, மஹாப்பிரீதியோடு அவர்களை எதிர்கொண்டழைத்தார்கள். இருட்

டைப் போக்க உதித்த சந்திரனைப்போல் பூபரத்தைத் தீர்க்க அவதரித்தவரும், பெளர்ணமி சந்திரனைப்போல் ஸகல தாபத்தைப் போக்குவதற்கும், இருண்ட காடுகளின் வழியாக வரும்பொழுது கறுத்தமேகங்களிலிருந்து உதிக்கும் சந்திரனைப்போல் காணப்படுகிற வருமான ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியை, தாங்கள் அனுஷ்டிக்கும் தவம் பூஜை ஹோமம் உபாஸனை அப்யயணம் முதலியவைகளால் அடையப்படும் பரம்பொருளாக அறிந்தார்கள். அதுவரையில் ஞானக் கண்ணால் பார்த்து வந்த பரவாஸுதேவனை அப்பொழுது வெளிக்கண்ணால் பார்த்து, "இவ்விதமான ரூபலக்ஷண காந்தியுடைய மஹாத்மாக்கள் ராஷஸர்கள் நிறைந்த இடத்தில் காடுகளில் என்ன கஷ்டப்படுவார்களோ" என்று அவர்களைப்பற்றி மனம் பதறி, பகவானுடைய விரோதிகளை நாசம் செய்வதற்கு, "உங்களுக்கு ஸர்வமங்களங்களும் உண்டாகட்டும்" என்று ஆசீர்வதித்தார்கள். பகவானை தங்களுக்கு ரக்ஷகனென்ற நியமம் தவருதவர்களானதால் மஹா பத்தியுடன் அவரைப் பூஜித்தார்கள்.

அந்த மஹரிஷிகள் காட்டில் கடுந்தவம் செய்து கொண்டு ஒருபொழுதும் கலங்காத சித்தமுடையவர்கள். ஆனாலும் ராமனுடைய அங்கங்கள் ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் உத்தமலக்ஷணத்தின்படி அமைந்திருப்பதையும், தேகமெங்கும் பரவியிருக்கும் காந்திகளைப்பறிப்பதையும், மலர்ந்த புஷ்பத்தைப்போல் மிகவும் மிருதுவாக இருப்பதையும், சிரேஷ்டமான முத்துக்களில் நிறம் ஆடும்பொழுதுள்ள பளபளப்பு அவருடைய அங்கங்கள் யாவற்றிலும் பரவியிருப்பதையும் கண்களால் எவ்வளவுபாணம் செய்தும் அவர்கள் திருப்தி அடையவில்லை. அந்தக் காட்டிலுள்ள யாவரும் அதுவரையில் பார்த்திராத ஸௌந்தரியம் வாய்ந்த ராமலக்ஷ்மணர்க்கையும் ஸீதைகையையும் கண்டு அடங்காத ஆச்சரியம் கொண்டனர். பிரஹ்மா முதலிய தேவதைகளுக்கும் எட்டாத பகவான், ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன், முடவளிருக்குமிடத்தில் கங்காப்பிரவாகம் வந்ததுபோல், நாமிருக்குமிடத்தைத் தேடிவந்து நமக்குத் தரிசனம் கொடுக்கிறார் என்று, அவருடைய ஐகன்மோஹனமான திவ்விய திருமேனியைத் தரிசித்ததாலுண்டான ஆனந்தத்தை இடைவிடாமல் அனுபவிக்க விரும்பி, அவர்களைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். மஹாபாக்கியசாலிகளான அந்த ரிஷிகள் ஸகல பூதங்களுக்கும் ஹிதத்தையே தேடும் ராமனைத் தங்களுடைய பர்ணசாலையில் பூஜிக்கத்தகுந்த அதிதியாக வளிக்கச் செய்தார்கள்.

பிறகு அவர்களின் சேஷமத்தை விசாரித்து அர்க்கியபாத்தியம் முதலியவைகளால் உபசரித்தார்கள். ஜ்வலிக்கும் அக்ஷியைப் போன்ற அந்த ரிஷிகள் தங்களுக்குத் தெய்வமான ராமமூர்த்திக்குச் செய்த உபசாரம், அவர்களின் கர்மானுஷ்டானத்திற்குப் பயனாய்ந் திவோலல. முன் பிறப்புகளிலீ என்ன புண்ணியம் செய்தார்களோ! அவர்கள் "ராம! பரமபுருஷனுள் உன்னைத் தரிசித்ததால்

- 105 தன்யர்களாரணும், எங்களுடைய பாக்கியத்தை வர்ணிக்க முடியுமா" என்று கூறிக் குறித்தார்கள். வணத்தில் விடைக்கும் உணவுகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். ஸர்வசேஷியான (பிரபு) பகவானிடத்தில் சேஷர்களாயிருக்கும் (ஸேவகர்கள்) நாங்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய தர்மத்தை நன்றாக அறிந்தவர்கள்; இவரே ஆதி புருஷனென்ற உறுதியான லுண்டான பத்தி மேலிட்டு ஸாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து கைகூப்பி, "ராம, நீ வர்ணூரீராம தர்மங்களைக் குறையில்லாமல் காப்பாற்றுகிறவன்; கஷ்டப்படும் எங்களைப் போன்ற முனிவர்களாலே சரணமடையத்தக்கவன்; பரம தேய்வமாகையால் பூஜிக்கத்தகுந்தவன்; அரசனாகையால் மரியாதை செய்யத் தகுந்தவன்; தண்டிக்கும் அதிகாரத்தையுடையவன்; ஹிதத்தையே உபதேசிப்பதால் குரு, பூலோகத்தில் அரசன் இந்திராதி லோக பாலர்களுடைய நாலில் ஒரு ஆம்சமாக ஐனங்களை ரக்ஷிக்கிறான் ஆகையால் அரசர்கள் லோகத்தாரால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டு சிரேஷ்டமான போகங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். நான்கு திக்பாலர்களின் அம்சங்களிலும் நாலில் ஒரு ஒரு பாகம் சேர்ந்து அரசனிடத்தில் விளங்குகிறது. அந்த திக்பாலர்கள் உள் அடிமைகள். அரசர்களுக்கே இய்வளவு மஹிமை இருந்தால் ஸகல ஜகத்தையும் ரக்ஷிக்க அவதரித்த ஸர்வேசுவரனான உனக்குத் தர்மரக்ஷகன் சரண்பன் என்ற ஸஷணங்கள் பொருந்தியிருப்பது ஆச்சரியமா? நாங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறோம். கஷ்டப்படுகிறவர்களை ரக்ஷிப்பதே வீரதமாக உடைய நீயே எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும். என்னை உபாஸித்த பலத்தால் இப்படிச் சொல்லுகின்றீர்களோ என்றால், அல்ல. உபாஸிப்பில் தவறு ஏற்பட்டால் கெடுதி வேரும். ஆகையால் உள் ராஜ்யத்தில் வளிக்கிறோம் என்ற காரணத்தினாலேயே நீ எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும். இந்த உபாயத்தில் தவறு ஏற்பட நியாயமில்லை. அப்படியே செய்கிறேன்; ஆனால் வணவாஸம் முடிந்து அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போன பிறகு ரக்ஷிக்க முடியும்" என்றால், நீ ஸிம்ஹாணத்திலிருந்து தாலும் காட்டிலிருந்தாலும் நீயே எங்களுக்கு அரசன்; ரக்ஷகன். நீ ஸர்வசக்திகளும் பொருந்தியவன் என்றும், கால தேச வஸ்துக்களென்ற ஸகல எல்லைகளும் மேற்பட்டவன் என்றும், ஸர்வ சேஷி என்றும், இந்தக் குணங்கள் உனக்கு இயற்கையே என்றும்) லோகப்பிரஸித்தமல்லவா? அந்த கல்யாண குணங்களுக்குமே ஓரே இருப்பிடமானவனே! ஜகத்தை மோஹிக்கச் செய்யும் உன் திவ்ய திருமேனியை நியானம் செய்வதா லுண்டான ஆணத்தத்தைக் கெடுக்கும் ராக்ஷஸர்களை நீயே தடுக்க வேண்டும். மற்ற அரசர்கள் புத்தி பலத்தாலும் ஸைன்ய பலத்தாலும், தங்கள் குடிகளை மாத்திரம் காக்கக் கூடியவர்கள். ஸகல லோக ரக்ஷகனும் அஸஹாய துரனுமான உனக்கு அயோத்யையில் இருந்தால் பலம் அதிகமென்றும் காட்டிலிருந்தால் பலம் குறைவென்றும் உண்டோ? 'நீங்கோ உங்கள் தபோமஹிமையால் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியுமல்லவா

என்றால், நாங்கள் தபஸ்விகள்; அதைக் கெடுக்கும் கோபத்தை ஜயித்தவர்கள்; இந்திரியங்களை ஜயித்தவர்கள். ஆகையால் இந்த ராக்ஷஸர்களை சபிக்க முடியாமலிருக்கிறோம். மேலும் எங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை யோசித்தால் இதே நியாயமென்று தோன்றும். சேஷர்களான நாங்கள் சக்தியிருந்தும் எங்களை ரக்ஷிக்க யத்தனம் செய்யக் கூடாது. உன்னையே ரக்ஷகனாக அடையவேண்டும். நாங்களும் உன் குடிகளல்லவா? நீயே கதி. ஆனால், 'உங்களை நான் ரக்ஷிக்க நீங்கள் என்ன ஸாதனத்தை அனுஷ்டித்தீர்கள்' என்றால் நாங்கள் சரணாகதி செய்வதையே தனமாக உடையவர்கள். அதையே காரணமாக வைத்துக்கொண்டு எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும்" என்று பிரசார்த்தித்தார்கள். (சரபங்கருடைய ஆசிரமத்திலுள்ள ரிஷிகள் கரன் முதலிய ராக்ஷஸர்களிடத்திலிருந்து தங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டபடியால் இந்த ரிஷிகள் விரும்பினது மோக்ஷமே என்று விபாக்யானம் செய்யப்படுகிறது.)

பிறகு பழங்கனாலும் மெழுகுகளாலும் புஷ்பங்களாலும் வணத்தில் விடைக்கும் மற்ற உணவுகளாலும் ராமலக்ஷ்மணர்களையும் ஸீதை வையும் அந்த ரிஷிகள் உபசரித்தார்கள்; சரணாகதி செய்பவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கைக்கர்யம் அதுவே. வேறு சிலர் ஸகல ஸாதனங்களையும் அனுஷ்டித்து வீத்தியடைந்தவர்கள்; ஆஹார நியமத்தையுடையவர்கள்; தங்களுடைய ஸ்வரூபத்திற்கொத்த கைக்கர்யத்தைச் செய்கிறவர்கள்; ஸ்வரூபத்திற்குவினோதமாயும் விலக்கப்பட்ட தாயுமிருக்கும் பலாபேகையுள்ள கர்மங்களில் ஆசையற்றவர்கள். இவர்கள் மேற் சொன்ன கைக்கர்யத்தைச் செய்ய தேகத்தில் சக்தியில்லாதவர்களாக, ஸர்வ சேஷியான ராமனை விதிப்படி ஸ்தோத்திரம் நமஸ்காரம் முதலியவைகளால் உபசரித்தார்கள்.

ததாதீயே தாபண: ஸித்தா: ராமம் வைஸ்வாநரோபமா: |
ந்யாயவ்ருத்தா யதாதீயாயம் தர்பயாமாஸு ரீஸ்வரம் | (25)

ஸர்க்கம் 2

விராதன் ஸீதையை எருந்துச் சென்றது

க்ருதாதிதீயோதீ ராமஸ்து ஸூர்யஸ்யோதீயநம் ப்ரதி |
ஆமந்தீர்ய ஸ முநீத் ஸர்வாத வநமேயாத்வ காஹத | (1)

இப்படி வேறு பிரயோஜனத்தை எதிர்பாராமல் அந்த முனிவர்கள் தனக்குச் செய்த பூஜையைப் பகவான் வெகு பிரியத்துடன் அங்கேறித்து, மறுகாள் ஸூரியன் உதித்தவுடன் வீத்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு அவர்களிடத்தில் அனுமதி பெற்று, வணத்தில் புருந்தார். பலவிதமான மான்களும் புலிகளும் சிறுத்தைகளும் அங்கே பயமில்லாமல் ஸஞ்சரித்தன. கற்பாறையைப் போன்ற வீராத லுடைய தேகத்தால் அரைபட்டு அங்கிருந்த மரங்களும் கொடிகளும்

10 குணங்களும் அழிந்தன. பறிகள் அவனிடத்தில் பயந்து உயரப் பறந்தாலும் கூடிவந்திலை. சுவர்க்கோழிகள் மாத்திரம் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் எப்பொழுதும் கத்திக்கொண்டிருந்தன.

15 இப்படித் தொடிய மிருகங்களால் சிதைந்த காட்டின் நடுவில் ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் போகையில் மனிதர்களைக்கொன்று தின்னும் ஒரு ராக்ஷஸைக் கண்டார்கள். அவன் மலையைப்போல் பருத்த தேகமுடையவன்; சகல பிராணிகளும் நடுங்கும்படி கோரமாகக் கத்துவதென; பெரிய கண்களையுடையவன்; எப்பொழுதும் திறந்த விசாலமான வாயையுடையவன்; மேடும் பள்ளமுமான வயிற்றையுடையவன்; பார்க்கப் பயங்கரமானவன்; ஏற்றத் தாழ்வுள்ள அங்கங்களோடும் மிகவும் செட்டையாக விசாலமான வேஷத்துடன் சத்தத்தாலும் தசையாலும் பூசப்பட்ட புலித்தோலிப் போர்த்துக்கொண்டு, பிராணிகளைக் கொல்லவிரும்பி யமன் ஓடி வருவதுபோல், வாயைத் திறந்துகொண்டு சகல ஜாதிக்களும் பயந்து நடுங்கும்படி ஓடிவந்தான். அவனுடைய தோளிலிருந்த இரும்பு குலத்தில் மூன்று இக்கங்களும் நான்கு புலிகளும் இரண்டு செங்காய்களும் பத்து கலாமான்களும் கொம்புடன் ஒரு பெரிய யானைத்தலையும் கோக்கப்பட்டிருந்தன.

30 ராமலக்ஷ்மணர்களையும் ஸீதையையும் பார்த்தவுடன் அவன் வெகு கோபம் கொண்டு, பிரளய காலத்தில் யமன் பிராணிகளைக் கொல்ல வருவதுபோல் கோரமாகக் கத்திக்கொண்டு பூமி நடுக்கும் படி ஓடிவந்த. ஸீதையை எடுத்து இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு "சடை மரவுளி முதலிய முனிவேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் நீங்கள், விலகத்தி முதலிய ஆயுதங்களையும் ஏன் தரிக்கிறீர்கள்? தபஸ்விகள் ஸ்திரீயுடனிருப்பது என்ன சீயாயம்? போகட்டும் நீங்கள் இருவரும் ஒரே ஸ்திரீயைப் பாரியையாக வைத்துக்கொண்டிருக்கலாமா? இப்படி முனிவேஷத்துடன் முனிகளின் தர்மத்தை தாஷிக்கும் மஹாபாவிகளான நீங்கள் ஏன் கண்ணில் பட்டபிறகும் பிழைத்திருக்க முடியுமா? இந்தத் தண்டகாரணத்தில் வந்தவர்களும் இவ்விருந்து தப்பிப் போக முடியுமா? இந்தக்காடு என் ராஜ்யம்; என் பெயர் வீராதன்; ஆயுதபாணியாக ஒவ்வொருவரையும் இங்கே திரித்து ரிஷிகளின் மாம்ஸங்களைத் தின்னிறேன். அழகுள்ள இந்தப் பெண்ணை என் மனைவியாக வைத்துக்கொள்கிறேன். உங்களது சண்டை செய்து உங்கள் சத்தத்தைப் பிரியத்துடன் குடிப்பேன். உங்களைப்போன்ற பாபிகள் இதுவரையில் என் கண்ணில் பட்டதில்லை" என்றான்.

45 இப்படி அந்தத் துஷ்டன் கர்வத்துடன் கர்ஜித்ததைக் கேட்டு ஸீதை பயந்து, பெருங்கூற்றில் நடுங்கும் இளம் வாழையைப்போல் நடுங்கினாள். விராதனுடைய இடுப்பில் மஹாபாக்வியசாவியான ஸீதை இருக்கக் கண்டு ராமன் கோபத்தால் முகம் கருங்கி, "லக்ஷ்

50 மணு! பார்த்தாயா ஸீதையின் கதையை? ஜனகராஜரின் புத்திரி, என் பத்தினி; சத்தமான ஆசாரத்தையுடையவன்; வெகு செல்வமாய் வளர்க்கப்பட்டவன்; ராஜகுமாரி; மஹாகீர்த்திசாலி; இந்த நீசனுடைய இடுப்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறான். தசரதரை வஞ்சித்து கைகேயி எந்த உத்தேசத்துடன் வரக்களைக் கேட்டாளோ அந்த எண்ணம் இன்றைக்கு நிறைவேற்றல்லவா? பின் வரும் விஷயத்தை முன்னால் யோசித்து அவள் கடப்பாள். தன் புத்திரனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கவண்டுமென்று மாத்திரம் கேட்கக்கூடாதா? ஸகல பூதங்களிற்கும் ஹிதமான என்னைக்காட்டிற்கு அனுப்பினு லொழிய அவனுக்குத் திருப்தியில்லையே. நான் காட்டிற்குப்போனால் ஸீதை என்னோடு வருவாள். எந்த ராக்ஷஸனுவது அவளைக்கொண்டு போவாள். அப்பொழுது எனக்கும் பெரிய ஆபத்து நேரும். பிறகு பரதனுக்கு இந்த ராஜ்யம் நிலைக்குமென்ற அவனுடைய எண்ணம் இன்றைக்குப் பூர்த்தியாயிற்றல்லவா? நமது பிதா மரண மண்டநதும் நான் ராஜ்யத்தை இழந்ததும் கைகேயியாவேயே. என் பார்வையைப் பரபுருஷன் கொட்டெடுத்த பொழுது உண்டாகின்ற துக்கம் தசரதர் மரணம், நான் ராஜ்யம் இழந்தது என்ற இவை இரண்டினும்கூட எனக்கு உண்டாகவில்லை" என்று கண்களில் நீர் பெருக ராமன் பிரலாபித்தார்.

60 உடனே லக்ஷ்மணன் தன் அண்ணன் படும்கூடத்தைப் பார்த்துப் பொறுக்காமல், மத்திரத்தால் கட்டப்பட்ட ஊர்ப்பத்தைப்போல் சிறிக்கொண்டு, "அண்ணா! தேவேந்திரனைப்போல் ஸகல பிராணிகளுக்கும் நாதனான தாய்கள், அடிமைவான நாள் ஸமீபத்திலிருக்கையில் அநாதையைப்போல் இப்படி துக்கப்படுவது சீயாயமா? இந்த ராக்ஷஸன் என் கோபத்திற்கும் பாணத்திற்கும் ஒரு ஷணத்தில் இரையாவான். இவனுடைய சத்தத்தை இந்த வறண்ட பூமி திருப்தியுடன் குடிக்கும். ராஜ்யத்தில் ஆசையைத் த பரதனிடத்தில் எனக்குண்டான கோபத்தை, தேவிவந்திரன் பர்வதம்மனிடத்தில் வஜ்ராயுதத்தைப் பிரயோகித்ததுபோல், இந்த விராதனிடத்தில் விடுகிறேன். என் புறபலத்தால் இழுத்துவிடப்பட்ட பாணம் இவனுடைய பெரிய தலையைக் கீழே அறுத்துத் தள்ளட்டும். இவனுடைய தேகத்திலிருந்து உயிர் வெளிப்படட்டும். அந்த சுவம் கழன்று பூமியில் விழட்டும்" என்றார்.

மம புஜ்யஸவேக் வேஷித:
பதது ஸரோஸ்ய மஹாத் மஹாரஸி |
வ்யபநயது தநோஸ் ச ஜீவிதம்
பதது தத: ஸ மஹீம் விசுர்ணித: | (25)

ஸர்க்கம் 3

விராதனுடன் ஸம்வாதம்

அதோவாச புநர்வாக்யம் விராத: பூரயந் வதம் |
ஆத்மாநம் ப்ருச்சுதே ப்ருதம் கௌ யுவாம் க்வ சு'மிஷ்யத: | (1)

பிறகு விராதன் வனங்கள் நடுங்கும்படி, “உங்களுடைய வரலாற்றைக் கேட்கிறேன். நீங்கள் யார்? எங்கே போகிறீர்கள்?” என்றான். ஜீவலிக்கும் முகத்துடன் இப்படிக் கேட்ட விராதனைப் பார்த்து ராமன், “நாங்கள் தசரத சக்கரவர்த்தியின் புத்திரர்கள். அவருடைய உத்தரவால் இந்த வனத்தில் ஸஞ்சரிக் கிறோம். நாங்கள் ஷத்திரியர்கள். குல தர்மம் தவறாதவர்கள். இப்பொழுது ரிஷிகளின் நியமத்தை அனுஸரிக் கிறோம். நீ யார்? இந்த வனத்தில் தனியாக ஏன் ஸஞ்சரிக் கிறாய்?” என்று கேட்டார். விராதன், “நான் ஐயனுக்கும் சதஸ்ரகைக்கும் புத்திரன். வேகத்திலுள்ள ராஷ ணர்கள் எனக்கு விராதனைன்று பெயரிட்டார்கள். கடுத்தவம் செய்து பிரஹ்மானவத் திருப்திசெய்தேன். எந்த ஆயுதத்தாலும் பிளக்கப்படாமலும் வெட்டப்படாமலும் கொல்லப்படாமலும் இருக்கவேண்டுமென்ற வரத்தை அவர் எனக்குக் கொடுத்தார். இந்தப் பெண்ணை என்னிடத்தில் விட்டு வேகமாக ஓடிப்போங்கள். இவளை எனக்குக் கொடுத்ததற்காக உங்களைக் கொல்லாமல் விடுகிறேன். இங்கே நீங்கள் இருந்தால் என் எண்ணம் ஒரு வேளை ‘பாறலாம்’ என்றான். ராமன் கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க “நீசு! ன் ஐன்மத்தைச் சுடவேண்டும். மஹா உத்தமியான இந்தப் பெண்ணை நீ விரும்பின அந்த ஷணத்திலேயே உன் சாவை வேண்டி வருவித்துக்கொண்டாய். உன் சிரமம் வீணாகுது. என்னை எதிர்த்து நின்று உயிரோடிருக்கலாமென்ற எண்ணமா? ஓடாதே நீல்” என்று வில்லி நானேற்றிக் கூர்மையான பல பாணங்களை அவன் மேல் எய்தார்.

அவை கருடனையும் வாயுமையும் போல் எல்லையற்ற வேகத்தை உடையவை. தங்கக் கட்டுகளுடன் மயில் தோகைகளால் அவர்களிக் கப்பட்டவை. அவை விராதனுடைய தேகத்தில் பாய்ந்து சத்தத்தால் பூசப்பட்டு வெளியில் வந்து பூமியில் விழுந்து பக்கத்திலிருந்த புல் பூண்டுகளை எரித்தன. அவன் அந்தவேதனையைத் தாங்கமுடியாமல் சீர்தையைக் கீழே வைத்துவிட்டுச் சூலத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு மஹா வேகத்துடன் ராம லக்ஷ்மணர்களை நோக்கி ஓடிவந்தான். இத்திரத் தவஜத்தைப் போன்ற சூலத்துடன் அவன் கர்ஜித்துக் கொண்டு ஓடிவரும்பொழுது, பிரபஞ்சத்தை ஸம்ஹாரம் செய்ய வாயைத் திறந்து ஓடிவரும் யமனைப்போல் தோன்றினான். சீர்தை அவனுடைய இடுப்பில் இல்லாததால் ராமலக்ஷ்மணர்கள் மஹா பிரளயகாலத்தில் பிரானிகளை அழிக்க வரும் யமனைப் போன்ற

அந்த விராதன்மேல் பாணங்களை சரமாரி பொழிந்தார்கள். அவன் இடிபோலச் சிசித்துக்கொண்டு ஒரு தடவை கை கால்களை நெட்டி முறித்தான். உடனே அம்புகள் பலபலவென்று உதிர்ந்துவிட்டன. பிறகு பிரஹ்மாவின் வரத்தால் தன் பிராணவாயுக்களை ஹிருதயத் தில் அடக்கி அவன் சூலத்துடன் ராமலக்ஷ்மணர்களின்மேல் பாய்ந் தான். நெருப்புக் கொழுந்துபோல் ஆகாசத்தில் பிரகாசிக் கும் அத் தச் சூலத்தை ராமன் இரண்டு பாணங்களால் துண்டித்தார். அது மேரு மலையின் கிரம் வஜ்ரத்தால் அடிபட்டு விழுந்ததுபோல் அவன் கையிலிருந்து விழுந்தது. பிறகு, அந்த ராஜபுத்திரர்கள் கரு நாகங்களைப் போன்ற கத்திகளை உருவிக்கொண்டு அவன் மேல் பாய்ந்தார்கள். விராதன் அவர்களால் மிகவும் துன்பமடைந்து அவர்களைத் தூக்கிப்போக எண்ணினான். அந்தப் புருஷோத்தமர்களை அரைக்கவும் முடியுமா? ராமன் அவனுடைய எண்ணத்தை அறிந்து “லக்ஷ்மண! இவன் இஷ்டப்படி நம்மைக் கொண்டுபோகட்டும். நாம் போக நினைத்த வழியும் இதுவே” என்றார். பிறகு, விராதன் தன விரியத்தால் அந்த மஹாபலசாலிகளைத் தூக்கிக் குழந்தை களைப்போல் தோளில் வைத்துக்கொண்டு வனத்தில் புரூந்தான். ஆகாசத்தை அளாவிபுருக்கும் பல மரங்களாலும் பலவித பக்ஷி களாலும் நரிகளாலும் துஷ்டமிருகங்களாலும் நிறைந்த அந்த இருண்ட வனத்தில், பெரிய மேகத்தில் சந்திர ஸூரியர்கள் மறைவதுபோல் அவர்கள் மறைந்தார்கள்.

வதம் மஹாமேசு' திபம் ப்ரவீஷ்டோ
த்'ருமரம் மஹத்'பிர' விவிதை'ருபேதம் |
நாநாவிதை: பக்ஷிபஸதை' விசித்ரம்
ஸிவாயுதம் வ்யாஸம்ருகை' விசீர்ணம் | (27)

ஸர்க்கம் 4

விராத வதம்

ஹரியமானௌ துதௌ த்'ருஷ்ட்வா வைதே'ஹிராமலக்ஷ்மணௌ |
உச்சை: ஸ்வரேண கக்ரோஸ ப்ரக்'ருஹய ஸு'பு'ஜா பு'ஜௌ | (1)

இப்படி விராதன் ராமலக்ஷ்மணர்களை எடுத்துப் போவதைப் பார்த்த சீர்தை கைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு பெருங்குரலுடன் அழ தான், “தசரத சக்கரவர்த்தியின் குமாரனான ராமன் ஸத்தியம் தவறாதவர்; உத்தமமான ஆசாரமுடையவர்; கபடமற்றவர்; அவரும் லக்ஷ்மணனும் கோரமான இத்த ராஷஸனால் கொண்டுபோகப் படுகிறீர்களே” என்று தெய்வத்தை நினைத்தான். “ராஷஸ சிரேஷ்ட! உனக்கு நமஸ்காரம். இந்தக் காட்டிலுள்ள சிறுத்தை

கனும், புலிகளும், செங்காய்களும் என்னைத் தின்றனவீடும். இவர்களை விட்டு என்னை எடுத்துப்போ" என்று பிரார்த்தித்தான். அதைக் கேட்டு ராமலக்ஷ்மணர்கள் அந்த ராஷஸனைக் கொல்ல விரும்பி கத்திகளால் ஒரு கண்ணத்தில் அவனுடைய புஜங்களை வெட்டித் தள்ளினார்கள். கைகள் போய் பயம் மிகுந்து, விராதன் பெரிய மேகத்தையும் வஜ்ரத்தாலடிபட்ட மலையைப் போல் பூமியில் விழுந்தான். அந்த ராஜ்ய புத்திரர்கள் அவனைக் கைகளாலும் கால்களாலும் முகங்களாலும் இடித்து உதைத்து, தூக்கிப் பூமியில் எறிந்து தேய்த்தார்கள். அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டும் கத்திகளால் வெட்டப்பட்டும் பல தடவை பூமியில் தேய்க்கப்பட்டும் அவன் சாகவில்லை. பயங்கோரும் ஸமயங்களில் அபயம் கொடுக்கும் லக்ஷ்மீ ஸமேதரான பகவான் அதைக் கண்டு, "லக்ஷ்மணா! இவனுடைய தபோமஹிமையால் ஆயுதங்கள் இவனைக் கொல்லாது. இவனைப் புதைப்போம்" என்றார்.

பகவானுடைய திருவடிகள் பட்டமாத்திரத்தில் அக்ஞானம் கீறி, விராதன் லோகநாதனுடைய சிஜஸ்வரூபத்தை அறிந்தான். "இதுவரையில் அக்ஞானத்தால் மூடப்பட்டிருந்தேன். நீ புருஷோத்தமனென்றும் பூபாதத்தைத் தீர்க்கவந்த மஹாலக்ஷ்ணுவென்றும் அறியாமற் போனேன். பரம புருஷ! தேவேந்திரனுக்கு ஸமமான பராக்கிரமமுள்ள உன்னால் கொல்லப்பட்டேன். கௌஸல்யையின் பாக்கியமே! ஸகல லோகங்களுக்கும் பிதாவே! ஜகன்மாதாவான மஹாலக்ஷ்மியே இதோ இருக்கும் ஜாளடி. உன் கைக்கரீயத்தால் மஹாகீர்த்திபெற்ற இந்த லக்ஷ்மணன் உன் அம்ச மல்லவா? கோரமான இந்த ராஷஸ சரீரம் சாபத்தால் எனக்குக் கிடைத்தது. நான் தும்புருவென்ற கந்தர்வன். ஒரு ஸமயத்தில் சம்பபடிடன் விஷயாடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது எங்கள் அரசனான குபேரன் வருவதைப் பார்க்காமல், எழுந்து உபசரிக்காமல் உட்கார்ந்திருந்தேன். அவர் கோபம்கொண்டு, ராஷஸனுவாய் என்று சபித்தார். நான் மிகவும் பயந்து மன்னிப்புக் கேட்டேன் பிறகு, அவருடைய கோபம் தணிந்து, 'தசரத புத்திரரான ராமன் உன்னை யுத்தத்தில் கொல்லும்பொழுது உனக்கு சிஜரூபம் கிடைக்கும். ஸ்வர்க்கத்திற்கு வருவாய்' என்று அனுக்ரஹம் செய்தார். ராம! மஹாவீர! உனக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். இங்கிருந்து ஒன்றரை யோஜனை தூரத்தில் ஸூரியனைப் போன்ற தேஜஸுடைய சரபங்க மஹரிஷி வசிக்கிறார். அவர் தர்மாத்மா; மிகுந்த கீர்த்தி பெற்றவர். அவர் அக்ஸரியில் தேகத்தை விடுவதற்குமுன் நீ அவரிடத்திற்குப் போகவேண்டும், அவர் உனக்கு விசேஷமான கன்மையைச் செய்வார். ராஷஸர்கள் இறந்த பிறகு புதைக்கப்பட்டால் உத்தம லோகங்களை அடைவார்கள். ஆகையால் என்னை ஒரு சூழியில் புதைத்துவிட்டுப் போ" என்றார்.

பிறகு ராமன், "லக்ஷ்மணா! மஹா கஜத்தைப்போன்ற இவனுடைய தேகத்தைப் புதைக்க ஒரு பெரும் சூழியை வெட்டு" என்று சொல்லி அதாவரை விராதனுடைய கழுத்தில் காலால் அழுத்திக் கொண்டிருந்தார். அவனுக்கு ஸமீபத்தில் லக்ஷ்மணன் ஒரு பெரிய பள்ளத்தை வெட்டினார். கழுத்திலிருந்து காலை எடுத்தவுடன் அவன் கோரமாகச் சபித்துக்கொண்டிருந்தான். மறுபடியும் அவனைப் பூமியில் தேய்த்து அந்தக் சூழியில் தள்ளினார்கள்.

இப்படி ராமலக்ஷ்மணர்கள் விராதனை யுத்தத்தில் ஜயித்துப் பயங்கரமாகக் கர்ஜித்துக்கொண்டிருந்த அந்தத் தேகத்தை வெகு ஸந்தோஷத்துடன் ஒரு பள்ளத்தில் தள்ளினார்கள். கூர்மையான ஆயுதங்களால் அவனுக்குச் சண்டையில் மரணம் வரவில்லை என்று கண்டு அந்த மஹா ஞானிகள் அவனைப் பள்ளத்தில் தள்ளிக் கொள்ளுர்கள். ராமனுடைய கையால் இறக்கவேண்டுமென்றே விரும்பியவன். அதற்காகவே அவர்களைப் பலாத்காரம் செய்தான். 'எனக்கு ஆயுதங்களால் மரணமில்லை' என்று வலுவில் அவன் தெரிவித்ததைக் கேட்டு ராமன் அவனைப் புதைக்க விச்சயித்தார். அப்படிச் செய்யும்பொழுது அந்த வனம் நடுங்கிற்று. அவன்மேல் பெரிய பாறைகளைப் பரப்பிவிட்டு, ஆகாசத்தில் ஸூரிய சந்திரர்கள் ஸஞ்சரிப்பதுபோல் ஸீதைபுடன் அந்த ராஜ்யபுத்திரர்கள் ஸந்தோஷமாக அந்தவனத்தில் ஸஞ்சரித்தார்கள்.

ததஸ்து தெள காஞ்சந சித்ர கார்முகௌ
நிறுத்ய ரக்ஷ: பரிக்குறய மைதிமீம் |
விஜஹ்ரதஸ் தெள முதிதௌ மஹாவநே
நிவீ ஸ்நிதௌ சந்தீர நிவாகராவில || (32)

ஸர்க்கம் 5

சரபங்க மஹரிஷி

ஹத்வா து தம் பீமபீலம் விராதம் ராஷஸம் வநே |
தத: ஸீதாம் பரிஷ்வஜ்ய ஸமாஸ்வால்ய ச வீர்யவாத || (1)

அவதாரிகை

விராதவனத்தில் வலிக்கும் முழுஷுக்களான முனிவர்கள் செய்த சரணுகதிக்குக் கைகண்ட பயணை விராதவதம் சொல்லப்பட்டது. சரபங்கருடைய ஆசிரமத்தில் வலித்த சீஷிகள் செய்த சரணுகதிக்குப் பயணை கரன் முதலியவர்களையுடைய வதத்தை வர்ணிக்க உத்தேசித்து, அதற்குத் தகுந்த ஸௌஸ்யம் (ஸகலப் பிராணி களும் ஸூலபாஸகப் பழகக் கடைய தன்மை) என்ற லக்ஷணம் பகவானிடத்தில் பொருந்தியிருந்ததென்று காட்ட, சரபங்கருடைய ஆசிரமத்திற்குச் சென்றதைக் கவி வர்ணிக்கிறார்.

10 மஹா பலசாலியான விராதனைக் கொன்ற பிறகு, அவன் பலாக்காரம் செய்ததாலுண்டான பயத்தையும் துக்கத்தையும் வெட்கத்தையும் போக்க, ராமன் ஜாணியை ஆலிங்கனம் செய்து தேற்றி, மஹா தேஜஸ்வியான லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து, "குழந்தாய்! இந்த வனத்தில் வளர்ப்பது மஹா கஷ்டம்; அகேக ஆபத்துகள் நேரும். ஆகையால் சரபங்கருடைய ஆசிரமத்திற்குச் சீக்கிரமாகப் போவோம்" என்று அங்கே சென்றார். தேவதைகளைப் போன்ற மஹிமைமுள்ளவரும் தபஸால் பரப்பிரஹ்மத்தை நேரில் அறிந்தவருமான அந்த மஹரிஷியின் ஸமீபத்தில் ஒரு பெரிய ஆச்சரியத்தைக் கண்டார்கள். ஸூரியன் வைச்வானரர்கள் முதலியவர்களின் தேஜஸ்கள் ஒன்றுசேர்ந்தது போல் ஜ்வலிக்கும் தேகத்துடன் யாரோ ஒரு மஹா புருஷன், நிவ்விய ரதத்தினின்று இறங்கிப் பூமியைத் தொடாமல் வின்றார். பிரகாசிக்கும் ஆபரணங்களாலும் நிர்மலமான வஸ்திரங்களாலும் அவர் அவங்கரிக்கப்பட்டிருந்தார். அவரைப்போன்ற ரூபமுள்ள அகேக மஹாத்தமாக்கள் அவரைச் சூழ்ந்து உபசரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கறுத்த குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட அவருடைய ரதம், உதிக்கும் ஸூரியனைப் போல் ஆகாசத்தில் நின்றது. அவருக்கு ஸமீபத்தில் வெளுத்த மேஷத்தைப்போலும் சந்திர மண்டலத்தைப்போலும் விசித்திரமான மாலைகளால் அவங்கரிக்கப்பட்ட வெண்குடை பிரகாசித்தது; பக்கத்தில் தேவஸ்திரிகள் தங்கப்பிடிசுள்ள சாமரங்களை வீசிக் கொண்டிருந்தார்கள். கந்தவர்களும் தேவ கணங்களும் வீரத்தர்களும் மஹரிஷிகளும் அவரை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

இப்படித் தேவேந்திரன் சரபங்கருடன் பேசிக்கொண்டிருந்ததை ராமன் கண்டு, "லக்ஷ்மணா! அந்த ரதத்தைப் பார். விசேஷ தேஜஸுடனும் காந்தியுடனும் மத்தியான காலைக்கு ஸூரியனைப் போல் ஆகாசத்தில் விளங்குகிறது. இந்தக் குதிரைகள் இந்திரனுடைய ரதத்தில் பூட்டப்பட்டவைகளின் லக்ஷணங்களை யுடையவை. அவரைச் சுற்றி நிற்கும் புருஷர்களைப் பார். எட்டுத்திக்கிலும் கூட்டம் கூட்டமாய் ஆயுதபாணிகளாய்க் குண்டலங்களாலும் அக்னியைப்போன்ற ஹாரங்களாலும் ரத்தவண்ணமான வஸ்திரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விசாலமான பாற்கையுடையவர்களையும் புலியைப்போன்ற பராக்கிரமமுள்ள வர்களையும் இருபத்தைந்து வயதுள்ள யௌவன புருஷர்களையும் இருக்கிறார்கள். தேவதைகளுக்கு எப்பொழுதும் இதற்கு மேற்பட்ட வயது இல்லை. இதோ அந்த மஹா புருஷன் மறுபடியும் ரதத்தில் ஏறிவிட்டார். நீ ஸீதையுடன் இங்கே இரு. அந்த தேஜஸ்வியாரென்று அறிந்து வருகிறேன்" என்று ஆக்ஷராபித்துச் சென்றார். லக்ஷ்மணன் அவரை விட்டுப் பிரிய, மணலில்லாமல் பிண்டொடர, ராமன் "ஷணத்திற்குள் வருகிறேன், இங்கே இரு" என்று ஆசிரமத்தை நோக்கி நடந்தார்.

தேவேந்திரனும் ராமன் வருவதைப் பார்த்து, சரபங்கரிடத்தில் தலைமயமாக, "ராமன் இங்கே வருகிறார். பிரதிக்ஷை முடிந்த பிறகு அவர் என்னைப் பார்த்துப் பேசவேண்டும். இப்பொழுது அவருடன் பேசினால் அவருடைய தெய்வத்தன்மை வெளிப்படும். பிறரால் முடியாத ஒரு பெரிய காரியம் இவரால் மறுஷ்ய வேஷத்துடன் ஆகவேண்டும். ராவணனைக்கொன்று தேவர்களின் உத்தேசம் நிறைவேற்றின பிறகே நான் அவரைப் பார்க்கலாம்" என்று மஹரிஷியிடத்தில் உத்திரவுபெற்று அவருக்கு மரியாதைசெய்து விமானத்திலேறி ஸ்வர்க்கம் போனான்.

பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் அக்னி ஹோத்திரசாலை யினிருந்த சரபங்க மஹரிஷியிடத்திற்குப் போய் அவரை நமஸ்கரித்தார்கள். அவர் அவர்களை உபசரித்துத் தகுந்த ஆஸனங்களில் உட்காரச் சொன்னார். இந்திரன் வந்த காரியத்தைப்பற்றி ராமன் அவரை விசாரிக்க அவர், "ராம! ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் இஷ்டமான வரங்களைக் கொடுக்கும் இந்திரன் பிரஹ்மாவின் ஆக்ஷையால் என்னை பிரஹ்மலோகத்திற்கு அழைத்துப்போக வந்தான். நான் ஏன் போகவில்லை என்றால், எப்பொழுதும் என் லயிருதயத்தில் குடிருக்கும் நீ என் பாக்கியத்தால் இப்பொழுது இங்கே வந்திருக்கிறாய். இவ்வளவு பிரியமான அதிதியைப் பார்க்காமல், உன் நிவ்விய மங்களரூபத்தைப் பார்ப்பதாலுண்டாகும் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்காமல் பிரஹ்மலோகத்திற்குப் போவேனோ? 'எந்த ஸாதனத்தால் எந்த லோகத்தை அடையப் போகிறீர்' என்றால், தர்மஸ்வரூபியும் உண்மையான ஸங்கல்பமுடையவனுமான உன் கிருபைக்குப் பாத்திரமான பிறகு நீத்திய ஸூரிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டு பிரஹ்மலோகத்திற்கு மேலாக த்ரிபாத விபூதியாவி விளங்கும் வைகுண்டத்தையே அடைவேன். 'அது பிரமமாகக் கிடைக்கட்டும். நீ செய்த புண்ணியங்களின் பலனை இப்பொழுது அனுபவி' என்றால், ஸ்வர்க்கத்திலும் பிரஹ்ம லோகத்திலும் இதுவரை ஸம்பாதித்த போக்யுடிகளை நான் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொள்" என்றார். ("நான் பலனை விரும்பாமல் உனக்கே அர்ப்பணமாக ஸகல கர்மங்களையும் செய்ததால் அவைகளை நீயே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளால் உனக்கு அதிபிபுஜை செய்கிறேன்" என்றார்.)

ஸகல ஞானத்திற்கும் ஆகாரமான ராகவன், "மஹரிஷியே! நான் ஷுத்திரியன்; தானம் வாங்கமாட்டேன். அந்த லோகங்களை நானே ஸம்பாதித்துக்கொள்வேன். இந்த வனத்தில் நரங்கள் வசிக்கத் தகுந்த ஓரிடத்தைக் காட்டவேண்டும்" என்றார். (ராமன் அந்தப் புண்யகர்மங்களின் பயனை அங்கேகரித்து அதற்குப்பதிலாக மஹரிஷிக்கு ஒரு கைக்கரியத்தை நியமித்தார். இது முதல் அந்தந்த ரிஷிகளின் ஆசிரமங்களில் ராமன் போய்த் தங்கி, அவர்களின் புண்ணிய கர்மதானத்தையும் ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றார்.

அதாவது அவர்கள் சாவனாதி ராஷை வதத்தால் லோகத்திற்குப் பரம ஸ்ரீமம் உண்டாகவேண்டுமென்று தங்களுடைய சக்திகளைப் பகவானிடத்தில் சேர்ப்பித்தார்கள். அவைகளின் பலத்தால் ராமனுடைய அவதார காரியம் ஸூலபமாக நடந்தது. அந்தப் புண்ணிய கர்மங்களும் பயன்பெற்றன. மஹாலிஷிகள் தவம் செய்வதும் த்ரி முர்த்திகள் தவம் செய்வதும் கேவலம் லோகத்தின் ஸ்ரீமத்திற்கு காகவே என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது. தாங்கள் செய்த கர்மங்களைப் பகவானுடைய கைக்கரியத்தில் அர்ப்பணம் செய்வதே யாகும், யங்களும்.)

- 100 மூன்று காலங்களையும்றிந்த சரபங்கர், பிறகு நடக்கவேண்டிய மாரீசனுடைய வதத்தை உத்தேசித்து, "ராம! இதற்கு ஸமீபத்தில் ஸூரீக்ஷணரென்ற ஒரு தர்மாத்மா இருக்கிறார். அவரிடத்திற்குப் போ. அவர் உனக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து சுத்தமாயும் ரமணீயமாயும் இருக்கும் ஓர் இடத்தைக் காட்டுவார். புஷ்பங்கள் தெப்பம்போல் மிதக்கும் இந்த மந்தாவினி நதிக்கரை வழியாக மேற்கே போனால் அவ்விடத்திற்குக் கொண்டுபோய் விடும்" என்று அந்த வழியைச் சுட்டிக்காட்டி, "ஹைல லோகங்களுக்கும் ஆகாரமே பாம்பு பழைய சட்டையை உரிப்பதுபோல் என் தேகத்தை விடப் போகிறேன். அதுவரையில் உன் கிருபாகடாஷத்தால் என்னை அனுக்கிரஹம் செய்யவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். பிறகு அக்னியை மூட்டி விதிப்படி பிரஹ்மமேத மந்திரங்களைச் சொல்லி நெய்யால் ஆஹூதி செய்து, மஹா தேஹஸூடன் விளங்கும் அந்த மஹாலிஷி அக்னியில் பிரவேசித்தார். அவருடைய தோல் எதும்பு மாம்பலம் ரத்தம் மயிர் முதலியவை நெருப்பில் எரிக்கப்பட்டன.
- 115 அந்த மஹாத்மா அக்னி குண்டத்திலிருந்து கிளம்பி, அக்னி பகவானைப்போல் ஜ்வலிக்கும் முப்பது வயதுள்ள புருஷனுடைய ரூபத்தை எடுத்தார். அதைக்கண்டு ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். பிறகு அக்னியிலிருந்து பகல் சுக்லபக்ஷம் உத்தராயணம் ஸம்வதஸரம் ஆதித்பன் சந்திரன் மின்னல் இவைகளின் தேவதைகளால் ஆனப்படும் லோகங்களைத் தாண்டி, தன் புண்ணியகர்மத்தால் உத்தம லோகத்தை அடைந்து, அங்கே சங்க சக்ர கதாதராக, லக்ஷ்மியுடன் நித்திய ஸூரிகளால் லேவிக்கப்படும் ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தரிசித்தார். பகவான் அவரை மஹா பிரேமையுடன் உபசரித்து நல்வரவு விசாரித்தார்.

ஸ புண்ய கர்மா ப'வநே த்'விஜர்ஷுப':
பிதாமஹம் ஸாறுசரம் த்'தீ'ஸ நஹ |
பிதாமஹஸ்சாபி ஸமீக்ஷய தம் த்'விஜம்
நநந்தீ ஸூஸ்வாகாத மித்யுவாச நஹ |

(44)

ஸர்க்கம் 6

முனிவர்கள் சரணுகதி செய்தது

ஸரபங்கே தி'வம் யாதே முநிஸங்கா: ஸமாக'தா: |
அப'யக'ச்ச'ந்த காகுதஸ்தம் ராமம் ஜ்வலித தேஹம் | (1)

சரபங்கர் உத்தமகதி யடைந்த பிறகு அங்குள்ள மஹாலிஷிகள் "தன் ஜோதியால் விளங்கும் பரப்பிரஹ்மமே இஷ்வாகு வம்சத்தில் அவதரித்து நமது பாக்கியத்தால் நம்மைத் தேடி வந்திருக்கிறது. நாம் செய்த தவம், தானம் முதலிய புண்ணியகர்மங்கள் இன்றைக்குப் பவித்தன. அவரைத் தரிசனம் செய்து கிருதார்த்தர்களாவோம் என்று, நித்திய தரித்திரனுக்கு நவரிதி கிடைத்ததுபோல் அடங்காத ஆனந்தமடைந்து பல திக்குகளிலிருந்தும் வந்தார்கள். பிரஹ்மத்தின் நகத்திலிருந்துண்டான வைகானஸர்களும், வாலிலிருந்துண்டான வாலகிலியர்களும், எப்பொழுதும் ஜலத்தால் தேகத்தைச் சுத்தி செய்யும் ஸம்ப்ரக்ஷாலகர்களும், ஸூரீய சந்திர கிரணங்களையே எப்பொழுதும் குடிக்கும் மரீசிபர்களும், கற்களால் சரிசத்தை மோதிக் கொள்ளும் அம்மகுட்டர்களும், இலைகளைத் தின்றிறவர்களும், பற்களையே உலக்கையாக வைத்துக்கொண்டு தான்யங்களைப் புஜிக்கிறவர்களும், கழுத்தளவு ஜலத்தில் எப்பொழுதும் நின்றிறவர்களும், மார்பிலாவது முதுகிலாவது தோள்களிலாவது தலையை வைத்துக் கொண்டு தூங்குகிறவர்களும், தூங்காமல் தேகம் வளையாமல் நிற்பவர்களும், ஜலத்தையே உணவாக உடையவர்களும், காற்றைப் புஜிப்பவர்களும், மரங்களின் துளியில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களும், பூமியில் தர்ப்பங்களின்மேல் படுப்பவர்களும், விரதங்களை எப்பொழுதும் அனுஷ்டித்து ஆகாரமே இல்லாதவர்களும், ஈர வஸ்திரத்தையே எப்பொழுதும் உடுப்பவர்களும், எப்பொழுதும் ஜபம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களும், எப்பொழுதும் வேதமோதுறவர்களும், கோடையில் பஞ்சாக்கனி நடுவில் தவம் செய்பவர்களும் அங்கே வந்தார்கள். அவர்கள் பிரஹ்மவித்யையை அறிந்து அனுஷ்டித்த தாலுண்டான பிரஹ்மதேஹஸால் ஜ்வலிப்பவர்கள்; அஷ்டாங்க யோகத்தில் முதிர்ந்தவர்கள்; யோகாப்பியாஸத்தால் மனத்தை ஒரே நிலையில் நிறுத்துகிறவர்கள்.

அந்த லிஷிகள் சகல தர்மங்களையும் அறிந்து அவைகளை அனுஷ்டிப்பதில் சிரேஷ்டரான ராமனிடத்தில் வந்தார்கள். ராஷஸர்களால் பீடிக்கப்பட்ட தங்களுக்கு வேறு கதியில்லை என்பதையும் லோகத்தை ரக்ஷிக்க அவதரித்த ஸ்ரீராமசந்திரன் எல்லோராலும் சரணமடையத் தகுந்தவரென்பதையும் நன்றாக அறிந்தவர்கள். தங்களை ரக்ஷிப்பதற்கு வேண்டிய தயை அவருக்கு உண்டாகும்படி பலவகையாக விஞ்ஞாபனம் செய்துகொண்டார்கள். "ராம! மஹா வீர! இந்திரன் தேவதைகளுக்கு நாதன். நீயும் இஷ்வாகுருவ

35

40 சிரேஷ்டனான ரகுபதியல்லவா? இந்தப் பூமிக்கு நாதனல்லவா? இது
 மாத்திரமல்ல. ஐகத்தைத் தாங்குகிறவனும் போஷிக்கிறவனும்
 நீயே. விராடனைக் கொன்றதாலும் சரபங்களுக்கு முக்தியைக்
 கொடுத்ததாலும் நிகரற்ற கீர்த்தியும் பராக்கிரமும் வாய்ந்தவ
 45 னென்று முவுலகங்களிலும் பெயர் பெற்றிருக்கிறாய். ஸகல லோக
 நாதனானும் கஷத்திரியரூபம் எடுத்ததால் தர்மங்களை நடத்திக்
 காட்டுகிறாய். உன் பிதா உனக்குக் கொடுத்த ராஜ்யத்தை வேண்டா
 மென்றதால் பிதிரு பக்தியையும், பரதன் எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும்
 50 தன் பிரதிக்களையைத் தவறாததால் ஸத்தியத்தையும், சரபங்களுக்கு
 மோகும் கொடுத்ததால் பக்தபரிபாலன தர்மத்தையும், உன்னிடத்
 தில் குடிக்கொண்டிருப்பதாகக் காட்டினாய். நீயோ தர்மாத்மா;
 சரணமடைந்தவர்களை ரக்ஷிப்பதென்ற தர்மத்தை நன்றாக
 55 அறிந்தவன். அதைப் பூர்ணமாக அனுஷ்டிக்கிறவன். ஸகலப் பிராணி
 களாலும் விரும்பத் தகுந்தவனே! நாங்கள் உன்னிடத்தில் ஒன்றை
 யாசிக்க வந்திருக்கிறோம். எங்கள் புத்திக்கு எட்டியவரையில்
 60 தெளிவித்துக்கொள்ளுகிறோம். அந்த அபராதத்தை மன்னிக்கவேண்
 டும். யாசகர்கள் மஹான்களுக்கு எதிரில் போய் நீற்பதே போது
 மென்ற நியாயத்தால் உன்னைச் சரணமடைவதே எங்களுடைய
 காரியத்தை முடித்துக்கொடுக்கும். ஜீவன்கள் இந்த உபாயத்தையே
 55 கைய்பற்றவேண்டும். பிரார்த்திக்கக்கூடாதென்ற நியாயம் எங்
 களுக்குத் தெரியும். ஐகத்தைக் காக்கவந்த நீ எங்கனையும் காப்பாற்று
 வாயென்று தெரியும். ஆனால் நாங்கள் படும் துன்பத்தைப் பொறுக்க
 முடியாமல் லோகநியாகத் தெளிவித்துக்கொள்வதை மன்னிக்க
 60 வேண்டும்.
 உன் ராஜ்யத்தில் வளரிக்கும் பிராணிகளை ரக்ஷிப்பது உனக்கு
 இயற்கையான தர்மம். எந்த அரசன் குடிகளிடத்தில் ஆறிலொரு
 கடமை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களைத் தன் புத்திரர்களைப்போல்
 காப்பாற்றவில்லையோ அவனுக்குப் பெரிய அதர்மம் நேரும். எவன்
 65 சோம்பலில்லாமல் வெகு ஐக்கிரமையாகத் தன் உயிரைப்போலும்
 உயிரைக் காட்டினும் பிரியமான குழந்தைகளைப்போலும் தன்
 குடிகளை ரக்ஷிக்கிறானே அவன் காலமுள்ளவரையில் எல்லையற்ற
 கீர்த்தியை அடைகிறான். இறந்த பிறகு பிரஹ்மலோகத்திற்குப்
 போய் பிரஹ்மாவால் பூஜிக்கப்படுகிறான். ஆனால் வரி செலுத்த
 70 முடியாத முனிவரை ரக்ஷிப்பதால் என்ன பிரயோஜன மென்றால்,
 பழம் கிழங்குகளைப் புஜித்துக்கொண்டு முனிவர்கள் ஸம்பா
 திக்கும் சிரேஷ்டமான தர்மத்தில் நானில் ஒரு பங்கை, பிரஜைகளை
 நீதி தவறாமல் ரக்ஷிக்கும் அரசன் அடைகிறான். நீயோ பிரயோ
 75 ஜனத்தை விரும்பாமல் பிரஜைகளை ரக்ஷிப்பவன். உன்னைச் சரண
 மடைவதே அதற்குப் பொருத்தமான காரணம்.

75 இங்குள்ள வானப்பிரஸ்தர்கள் பெரும்பாலும் பிராம்மணர்கள்.
 அவர்களுக்கு நீயே நாதன். அப்படியிருந்தும் அநாதைகளைப்போல்

ராக்ஷஸர்களால் கொல்லப்படுகிறார்கள். பக்தர்களை ரக்ஷிப்பதில்
 உனக்கு அஐக்கிரமத்தை தருமா? உன்னையே நியானம் செய்து
 கொண்டு ஸமாதியிலிருக்கும் ரிஷிகளின் சீரங்களைப் பார்.
 80 வெட்டிப் பிளந்து கடித்து எரித்துக் கொன்ற சாளுக்களின்
 எலும்புகள் குவிர்திருப்பதைப் பார். பம்பா நதிக்கரையிலும்
 மந்தாகினி நதிக்கரையிலும் சித்திரகூடத்திற்கு ஸமிபத்திலும்
 வளரிக்கும் ரிஷிகள் படும் கஷ்டம் சொல்லமுடியாது. சீரத்தை
 85 லக்ஷ்யம் செய்யாமல் தவம்செய்ய முடியாதா என்றால், இது எங்க
 ளுடைய சீரத்திற்கு நேரும் கஷ்டங்களைப்பற்றிச் சொன்ன
 வார்த்தையல்ல. மஹான்களுக்குச் செய்யும் அபராதத்தையும் ஹிம்
 ஸையையும் நாங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது நியாயமா? ஸகல
 லோகங்களுக்கும் ரக்ஷிக்கத் திறமையுள்ள உன்னைச் சரணமடை
 90 கிறோம். ராக்ஷஸர்களால் கொல்லப்படும் நாங்கள் நீ எப்பொழுது
 அவதரிப்பாயென்று உன்னையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.
 எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும். ஸகல லோகங்களிலும் உன்னைத் தவிர
 எங்களுக்கு வேறு கதியில்லை. இகத்திலும் பரத்திலும் உன்னைத்
 தவிர எங்களுக்கு வேறு தெய்வம் இடையாது" என்று பிரார்த்தித்
 தார்கள்.

95 ராமன், "நீங்கள் இப்படிச் சொல்லத்தருமா? உன்னைச் சரண
 மடைவதையே நான் உங்கள் ஆக்ஷேபமாக எண்ணிக்கொண்டேன்.
 காப்பாற்றென்று சொல்வது அனாவசியம். உசிதமல்ல. ராக்ஷஸர்
 களால் உங்களுக்கு நேரும் உபத்திரவத்தை நீக்கவே இந்த வனத்
 100 திற்கு வந்தேன். பிதுருவாக்கிய பரிபாலனத்திற்காக இங்கே வந்தே
 னென்பது தெய்வகதியால் நேர்ந்த காரியம். ஆகையால் இந்த
 வனவாஸம் எனக்கு உத்தம பலனைக் கொடுக்கும். உங்களுடைய
 சத்தருக்களை யுத்தத்தில் கொல்ல நிச்சயித்திருக்கிறேன். என்
 105 வீரத்தையும் லக்ஷ்மணனுடைய பராக்கிரமத்தையும் பாருங்கள்"
 என்று தைரியம் சொன்னார்.

105 இப்படி மஹாரிஷிகளுக்கு அபயமளித்து, அவர்களும் பூஜிக்கத்
 தகுந்த ஆசாரத்தையுடைய சாகவன், தர்மத்திலேயே நாடிய மனத்
 துடன் லக்ஷ்மணனையும் வீரதையையும் அழைத்துக்கொண்டு
 ஸுதீஷ்ணருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார். அந்த மஹாரிஷி
 களும் அவரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள்.

தீவ்வாப்யம் சாயி தபோதநாநாம்
 தர்மே த்ருதாத்மா ஸஹ லக்ஷ்மணேந |
 தபோதநைஸ் சாயி ஸபா'ஜ்ய வ்ருத்த :
 ஸுதீஷ்ண மேவாயி ஐகா'ம வீர: | (26)

ஸர்க்கம் 7
ஸுதீக்ஷணர்

ராமஸ்து ஸஸீதோ ப்ராதரா ஸீதயா ச பரந்தப: |
ஸுதீக்ஷணஸ்யஸ்யஸ்ரம பந்ம் ஜகா'ம ஸஹ கைர் த்'விஜை: || (1)

5 வெகு தூரம் நடந்து பல இடங்களில் மந்தாகினியைத் தாண்டி, பெரிய மேகத்தைப்போல் ஆகாசத்தை அளவிடின்ற ஒரு மலைபைக் கண்டார்கள். அதைச் சூழ்ந்திருந்த இருண்ட காட்டில் துழைந்து, பழங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் விளங்கும் மரங்களின் கடுவியில் ஒரு ஆசிரமத்தைப் பார்த்தார்கள். அதைச் சுற்றி மரவுரிகள் காற்றில் உலர்ந்துகொண்டிருந்தன. அதில் ஒரு தபஸ்வி அழகணடந்த ஜடையுடன் தியானம் செய்துகொண்டிருந்ததைக் கண்டு அவரே ஸுதீக்ஷணரென்றறிந்து, அவருடைய பாதங்களில் நமஸ்கரித்து, "ஸ்வாமி! நான் ராமன், தங்களுக்கு அபிவாதனம் செய்கிறேன். தங்களைத் தரிசிக்க வந்திருக்கிறேன். தம்மங்களை அறிந்தவரே! மஹரிஷியே! ஒப்பற்ற தபோமஹிமைமயுடையவரே! என்னை ஆசிர்வதிக்கவேண்டும்" என்று தெரிவித்தார்.

15 ஸுதீக்ஷணர் கண்ணத் திறந்து பார்த்து, ராமனை மிக பிரியத்துடன் கட்டியகிணத்து "ராம! அண்டினவர்களைக் காப்பாற்றும் தர்மத்தில் சிறந்தவனே! நீ எப்பொழுதும் இந்த ஆசிரமத்தில் குடிக்கொண்டிருந்தாலும், பாமரர்களின் திருஷ்டிக்கு இவ்விடம் இப்பொழுதுதான் இது நாதனுள்ளதாகத் தோன்றுகிறது. கேட்காமல் வந்து சேர்ந்தாயா? இந்தத் தேகத்தைவிட்டுத் தெய்வலோகத்திற்குப் போகாமல் உன் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். 20 ஸ்வர்க்காணுபவம் மோக்ஷத்திற்கு விரோதியல்லவா! நீ ராஜ்யத்தி லிருந்து காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டுச் சித்திரகூடத்தில் வளிக்கிற வேன்று கெள்விப்பட்டேன். பரம புருஷார்த்தமான உன் தரி சனம் எனக்குக் கிடைக்காதென்று ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போகாம லிருக்கிறேன்; கொஞ்சகாலத்திற்கு முன் தேவேந்திரன் இங்கே வந்து, "உமது புண்யத்தால் ஸகல லோகங்களையும் அடைந்தீர்" 25 என்றான். ராம,கீழும் ஸக்ஷமணனும் ஸீதையும் அவைகளில் இஷ்டப் படி ஸஞ்சரிக்கலாம். அவைகளை நான் உனக்குத் தருகிறேன்." என்று. இப்படித்தாம் செய்த புண்யக்மங்களின் பயனைப் பகவா னிடத்தில் ஸமர்ப்பித்த அந்த மஹரிஷியைப் பார்த்து ராமன், 30 "ஸ்வாமி, இவைகளை நானே ஸம்பாதித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வனத்தில் நான்கள் வளிக்கத் தகுந்த ஓரிடத்தைக் காட்டவேண்டும். தாங்கள் எல்லா விஷயங்களிலும் ஸமர்த்தரென்றும் எல்லோருக்கும் ஸ்ரீதந்தையே கோருகிறவரென்றும் கௌரம வம்சத்தில் பிறந்த சரபங்கள் எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்" என்றார்.

35 பிரஹ்மா காலியபரைய் பார்த்துச் சொல்வதுபோல் ராமன், ஸத்திய ஸந்தரும் கடுமையான தவம் செய்தவருமான ஸுதீக்ஷண ரிடம் இவ்வாறு சொன்னார். அவர், தமக்கு மோக்ஷத்தை அருளினதால் பரமானந்தமடைந்து, "ராம! இந்த ஆசிரமம் ஸகல உத்தம ஸக்ஷ ணங்களால் விளங்குகிறது. பழங்களும் கிழங்குகளும் வேண்டிய வரையில் கிடைக்கும். ரிஷிகணங்கள் வளிக்கூழிடம் இது. இங்கே 40 அநேக மிருகங்கள் பயிரில்லாமல் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு விரித்திர மான வேஷங்களை எடுத்து ரிஷிகளின் ஸமாநியைக் கலைக்கின்றன. அதைத் தவிர இங்கே வேறு குறையில்லை" என்றார். மிருக ரூபத் தைத் தரித்த ராக்ஷஸர்களே இப்படி ரிஷிகளைத் தொந்தரவு செய் கிறார்களென்று ஸுதீக்ஷணர் சொன்னதை ராமன் ஜடையாக 45 அறிந்து வெகு உத்தஸாஹத்துடன் நானேற்றிப் பாணத்தைப் பூட்டி, "ஸ்வாமி! இங்கே வரும் மிருகக் கூட்டங்களைக் கூர்மையான அம்பு களால் கொல்வேன்; ஆனால், தங்களுடைய எதிரில் அவைகளைக் கொள்ளுல் பெரிய அபராதம் செய்தவனுவேன். தங்களுக்கு வகுத் தத்தை உண்டாக்குவதைக் காட்டிலும் வேறு கஷ்டம் எனக்கில்லை. 50 அவை வருகிறவரையில் நான் இங்கிருந்தால் அவைகளால் நேரும் உபத்திரவத்தை கீக்காமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆகையால், வேறிடத்தில் அவைகளைக் கொல்வேன்" என்றார். ஸுதீக்ஷணர் அதை அங்கீகரித்தார். பிறகு, ராமன் ஏரிக்குப்போய் 55 ஸத்தியாவந்தன ஐயங்களை முடித்து அன்று ராத்திரி அந்த ஆசிர மத்தில் தங்கினார். அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை ஸுதீக்ஷ ணர் மஹா பக்தியுடன் தானே கொண்டுவந்து கொடுத்து, விதிப்படி உபசரித்தார்.

தத: ஸுப்தம் தாபஸ போத்ய மந்தம்
ஸ்வயம் ஸுதீக்ஷண: புருஷர்ஷபாப்யாம் |
தாப்யாம் ஸுஸத்க்ருத்ய த்'தெ'ள மஹாத்மா
ஸந்த்யா நிவ்ருத்தெள ரஜதீ மயேஷ்ய || (24)

ஸர்க்கம் 8

ஆசிரம யாத்திரை செய்ய உத்தேசித்தது

ராமஸ்து ஸஹ ஸௌமித்திரி: ஸுதீக்ஷணோநாபி' பூஜித: |
பரிணாம நியஸாம் தத்தர ப்ரபா'தே ப்ரத்யயு'த்யத || (1)

மறுகாட்காடையில் அவர்கள் எழுந்து கீலோத்பலங்களால் விளங்கும் அந்த ஏரியில் ஸ்நானம் செய்து, அக்னிதோத்திரம் தேவ பூஜை முதலியவைகளை முடித்து, உதிக்கும் ஸூரியனை உபாஸித்தார் கள். (இதனால் இவர்கள் காத்தியாயன ஸூத்திரத்தைச் சேர்ந்த கக்ஷில யஜுர்வேதிகளென்று தெரிந்தது.) பிறகு, ஸுதீக்ஷண ரிடத்தில் வந்து, "ஸ்வாமி! எல்லோரும் பூஜிக்கும் தங்களால் 5

நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட்டோம். எங்களுக்கு உத்திரவு கொடுத்து அனுப்பவேண்டும். என்னுடன் வந்திருக்கும் ரிஷிகள் சிக்கிரப்படுத்து இருக்கள். இந்த அரசன்யத்தில் வளர்க்கும் புண்ணியாத்மாக்களான ரிஷிகளின் ஆசிரமங்களைத் தரிசனம் செய்யவிரும்புகிறோம். எப்பொழுதும் தர்ம சீலர்களும் தவத்தால் இந்திரியங்களை ஐயித்தவர்களும் கொழுந்தில்லாமல் எரியும் அக்கினியைப்போல் ஐவலிக்கிறவர்களுமான இந்த ரிஷிகளும் காங்களும், அரியாயமாகத் தனத்தை ஸம் பாதித்து ஸாதுக்களின் சேர்க்கையில்லாத துஷ்ட பிரபுவைப்போல், ஸூரியன் தாங்கமுடியாத உஷ்ணத்துடன் எரிப்பதற்கு முன்பே பிரயாணம் செய்ய விரும்புகிறோம்" என்று ஸுதீஷ்ணருடைய பாதங்களில் அவர்கள் நமஸ்கரித்தார்கள்.

அந்த மஹரிஷி அவர்களை பிரியத்துடன் ஆலிங்கனம் செய்து "ஷேமமாகப் போய் வாருங்கள்; உன் சிழலைப் போல் உன்னைப் பின் தொடரும் ஸீதைக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் எல்லா மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். தண்டகாரணயத்தில் வளர்க்கும் மஹாதபஸ்விகளின் ஆசிரமங்களைப் பார்த்து வா. பல மிருகங்களையும் பழிகளையும் பழங்களையும் புஷ்பித்த வனங்களையும் மலர்ந்த தாமரைகளால் விளங்கி, கீர்க்கொழிகள் ஆனந்தமாய் விளையாடும் தெளிந்த ஐலத்தையுடைய குளங்களையும் ஏரிகளையும் மலைகளையும் தாழ்வரைகளையும் அவைகளைச் சூழ்ந்த வனங்களையும் அவைகளில் மயில்கள் அழகாகக் கூடிவந்தையும் பார்க்க. லக்ஷ்மணா! போய் வா. ராமா! நீயும் போய் வா. இந்த ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பி வர வேண்டும்" என்று விடை கொடுத்தார். அந்த ராஜ்யுத்திரர்களும் ஸீதையும் "அப்படியே செவ்விரும்" என்று மஹரிஷியை பிரதக்ஷிணம் செய்து புறப்பட்டார்கள். அம்பறைகளையும் வில்லுகளையும் கத்திகளையும் ஸீதை கொண்டுவந்து கொடுக்க, அவைகளைத் தரித்துக் கொண்டு, அதிருபவான்களும் தேஜஸால் ஸகல திசைகளையும் விளங்கச் செய்வதெவர்களுமான அந்த ராஜ்யுத்திரர்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டார்கள்.

ஸ்ரீமந்தெள சூபஸம்பந்தெள தீப்யமாநெள ஸ்வதேஜஸா |
ப்ரஸ்திதெள த்ருத சாபெள தெள ஸீதயாஸஹராக்வேன || (20)

ஸர்க்கம் 9

ஸீதை ஹிதத்தைத் திரிவித்தது

ஸுதீஷ்ணோநா ப்யதுஜ்ஜூதம் ப்ரஸ்திதம் ரகுநத்ததம் |

ஹ்ருத்யயா ஸ்திக்த்யா வாசா பரிதார மிதீ மயிரவீதீ | (1)

இப்படி, ராவண வதத்தை உத்தேசித்து ஸுதீஷ்ணர் விடை கொடுக்க, ராமன் புறப்பட்டுப் போகையில் ஸீதை, "இவர் ரிஷிகளிடத்தில் செய்த பிரதிக்கையைத் தவறமாட்டார் என்று எனக்கு

ரிச்சயமாகத் தெரியும். ஆனால், ராக்ஷஸர்களுடன் யுத்தம் நேர்ந்தால் என்னைவிட்டுப் பிரிந்து, மிகுந்த துக்கத்தை அனுபவிப்பாரே" என்று ராமனிடத்தில் வைத்த அன்பால் வெகு சாதுரியமாகப் பின் வருமாறு சொன்னார்.

"பிரானகாத! ஆசையாலுண்டாகும் மூன்று தோஷங்களை ஐயித்தவனுக்கே சிரேஷ்டமான தர்மம் கிடைக்கும். அந்த வழியோ வெகு துட்பமானது. போய் சொல்வது அவைகளில் ஒன்று. பரஸ்தீகளைச் சேர்வது, விரோதமில்லாதவர்களை ஹிம் ஸீப்பது என்ற இவை மூல்கூறியதைக் காட்டிலும் மிகவும் தீங்களிப்பவை. பொய்சொல்லுதல் தங்களுக்கு இதுவரை இல்லை. இப்பொழுதும் இல்லை; இளியும் இல்லை, இப்படியிருக்க, பரஸ்தீகனிடத்தில் விருப்பமேயில்லாத தங்களுக்கு அவர்களுடைய ஸம்பந்தம் ஒருநாளாக இருக்காது. தர்ம பத்தினிவிடத்திலேயே பிரீதி வைத்த தாங்கள் பரஸ்தீகளை நினைப்பதுமில்லை. தாங்கள் தர்மாத்மா. ஆகையால், செய்த பிரதிக்கையைத் தவறாதவர்கள். பிதிருவாக்கிய பரிபலர்ந்தாலேயே இது நன்றாக வெளிப்படும். எல்லையற்ற ஐசுவரிய முள்ள விரே! வைராக்கியத்தில் லக்ஷ்மணனுக்கும் மேலானவரே! ஸத்தியமும் தர்மமும் ஐசுவரியமும் வைராக்கியமும் மற்ற குணங்களும் தங்கனிடத்தில் சூடி கொண்டிருக்கின்றன. இந்திரியங்களை ஐயித்தவர்களுக்கு இவை எளிது. தாங்களோ இந்திரியங்களை ஐயித்தவர்களென்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். விரோதமில்லாதவர்களிடத்தில் துலேஷும் பிறந்து, அவர்களை ஹிம்ஸித்தலென்ற மூன்றாவது தோஷம் பாமர ஐனங்களுக்கு இயற்கை. அது இப்பொழுது தங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கிறது. தண்டகாரணயத்தில் வளர்க்கும் ராக்ஷஸர்களை யுத்தத்தில் கொன்று இந்த மஹரிஷிகளைக் காப்பாற்றுவதாக பிரதிக்கை செய்திருக்கிறீர்கள். இதற்காகவே ஆயுதபாணியாகத் தண்டகாரணயத்திற்கு வந்திருக்கிறேனென்றும் தாங்களே சொல்லக் கேட்டேன். ராக்ஷஸர்களை வதம் செய்யப் புறப்பட்ட தங்களைப் பார்த்தும், காங்கள் ஸத்தியம் தவறாதவர், ஏகபத்தினி விரதரென்பதை யோசித்தும், தங்களுக்கு ஸீத்தியமான ஸுகத்தைக் கொடுக்கும் ஸாதனத்தை ஆலோசித்தேன். அப்பொழுது எனக்குப் பெரிய கவலையுண்டாயிற்று. ராமன் ஸத்தியவான்; ரிஷிகளிடத்தில் பிரதிக்கை செய்தபடி, ராக்ஷஸர்களைக் தொல்லாமல் விடமாட்டார். விரோதமில்லாதவர்களை ஹிம்ஸிக்கமாட்டார். எவருடனாவது விரோதம் நேர்ந்தால் அதற்கு நானே காரணமாக வேண்டும். அப்பொழுது என்னைப் பிரியும்படி, கேட்கும்; ஏகபத்தினி விரதனை அவர் அத்தத் தன்பத்தைத் தாங்கமாட்டார். இதற்கு என்ன செய்யலாமென்று யோசித்தேன்; ஒரே உபாயம் எனக்குத் தோன்றுகிறது. தாங்கள் தண்டகாரணயத்திற்குப் போவதில் எனக்கு இஷ்டமில்லை. தாங்களும் லக்ஷ்மணனும் ஆயுதபாணிகளாகக் காட்டில் போனால் அதிலுள்ள பிரானிகளைக் கண்டு ஒருவேளை

45 அம்புகளால் அடிக்கும்படியிருக்கும். கொழுந்துவிட்டுடையும் நெருப் பிற்கு அருகில் உலர்ந்த கட்டைகளிருந்தால் எப்படியோ அப்படியே ஷத்திரியர்களுக்குக் கையிலிருக்கும் வில் தேஜஸையும் பலத்தையும் அறிவிப்படுத்துகிறது.

இதைப்பற்றி ஒரு கதைபைச் சொல்லுகிறேன். நேளுங்கள்,
 50 முன்பு ஒரு காலத்தில் ஸத்தியவாணும் சுத்தருமான ஒரு தபஸ்வீ ஒரு அழகான ஆசிரமத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தார். இத்திரன் அவருடைய தவத்தைக் கெடுக்க நினைத்தும் தன் கையிலிருந்த கிரேஷ்டமான கத்தியை அந்த ரீஷ்யஸீடத்தில் அடைக்கலமாக வைத்துப் போனான். அவர் அந்த வனத்தில் தான் போகும் இடமெல்லாம்
 55 அதை எடுத்துக்கொண்டே போவார். அடைக்கலம் வைத்த பதார்த்தத்தை ஐக்கிரதையாகக் காப்பாற்றி, வைத்தவனிடத்தில் ஒப்புவிக்க வேண்டுமல்லவா? எப்பொழுதும் அந்தக் கத்தியைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டிருந்ததால் அவருடைய சார்தஸ்வபாவம் முற்றிலும் மாறி, தவம் குலைந்து குரூபுத்தி உண்டாயிற்று. வரவர பிராணிகளையும் தொர்திரவு செய்ய ஆரம்பித்தார். கொழுப்படைந்து தர்மத்தை விட்டு அந்தக் கத்தியின் சேர்க்கையால் முடிவில் கோரமான நரகத்தில் விழுந்தார். தனக்கு அருகிலுள்ள பொருள்களை அக்னி எரிப்பதுபோல் ஆயுதங்கள் தங்களுக்குக்கிடிலிருக்கும் ஐந்துக் களின் நல்ல புத்தியை அழிக்கும். நான் தங்கனிடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரியத்தாலும் தாங்கள் என்னிடத்தில் வைத்திருக்கும்
 65 மதிப்பாலும் தங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயத்தையே ஞாபகம் செய்தேன். தங்களுக்குத் தெரியாத விஷயத்தை நான் அறிந்து தங்களுக்கு உபநிதரித்ததாக எண்ணக்கூடாது. ராக்ஷஸர்களை விரோதமில்லாமல் தாங்கள் ஒருக்காலும் கொல்லக்கூடாது. அது தங்களுடைய ஸ்வபாவத்திற்குத் தகராறு. எனக்கும் இஷ்டமில்லை. இந்தப் புத்தி வரவர முற்றி எந்த பிராணியையும் ஷயிம்ஸிக்கும்படி செய்யும். ஆனால் ஆயுதங்களைத் தரிப்பது ஷத்திரிய தர்மமல்லவா என்றால், ஷத்திரிய வீரர்கள் வனத்திலுள்ள ஸாதுக்களுக்கு நேரும் கஷ்டங்களை நீக்கவே ஆயுதம் தரிக்கவேண்டும். அதற்காவது ஆயுதங்கள் வேண்டாமா என்றால், இந்த ஸமயத்தில் அவைகளைத் தரிப்பது உசிதமல்ல. ராஜ்யத்தை ஆளும்பொழுது மாத்திரம் தரிக்க வேண்டிய ஆயுதங்களெங்கே? ராஜ்யத்தை விட்டு நாம் இப்பொழுது வந்திருக்கும் வனமெங்கே? ஷத்திரிய தர்மமான பிராணியிம்ஸை எங்கே? ஸகல லோகத்திற்கும் ஷிதத்தையே தேடும் தவமெங்கே?
 80 இவை ஒன்றிற்கொன்று விரோதம். நாம் இப்பொழுது வலிக்கும் வனத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படும் தர்மத்தையே கைக்கொள்ளுவோம். ஆயுதங்களை வைத்துவிட்டுத் தவம் செய்வோம். இவைகளால் நம் முடைய புத்தி கெடுகிறது. வனவாஸம் முடிந்து அயோத்தியைக்குப் போன பிறகு ஷத்திரிய தர்மத்தை அனுஸரிப்போம். இப்படிச் செய்தால் தசரதருக்கும் கைகேயியிக்கும் எல்லையற்ற பிரீதியுண்

டாகும். தர்மத்தால் அர்த்தமும் ஸுகமும் ஞானமும் அதன் வழியாக மூத்தியும் கிடைக்கின்றன. இந்த பிரபஞ்சத்திற்குத் தர்மமே ஸாரம். விரதங்களாலும் உபவாஸங்களாலும் தேகத்தை ஒடுக்கிக் கஷ்டப்பட்டு இந்தத் தர்மத்தை ஸம்பாதிக்கவேண்டுமே தவிர தேஜோத்திரியங்களை ஸுகமாக வளர்ப்பதால் ஷத்தியஸுகம் கிடைக்குமா? ஆகையால் எப்பொழுதும் சுத்தமான மனத்துடன் வனத்தில் தவம் செய்வது நல்லது. ஸகல புருஷார்த்தங்களும் அவைகளுக்கு ஸாதனங்களும் தங்களுக்குத் தெரியாதவைகளா? ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸ்வபாவமான சாபுல்யத்தால் இவ்வாறு சொன்னேனே தவிர, தங்களுக்குத் தர்மத்தை உபநிதரிக்க யாரால் முடியும்? தாங்கள் நன்றாக யோசித்து, லக்ஷ்மணனுடன் கலந்து எது யுத்தமாகத் தொன்று கிறதோ அதைச் செய்யுங்கள். தாமதம் செய்வேண்டாம்" என்றான்.

ஸ்த்ரீசாபலா தே'த து'த'ாஹ்ருதம் மே
 த'ர்மம் ச வக்தும் தவ க: ஸமர்த': |
 விசாரய பு'த'த'யா து ஸஹாநுஜேத
 யத்'ரோசதே தத் குரு மா கிரேண | (33)

ஸர்க்கம் 10

ரீஷிகளுக்கு அபயதானம்

வாக்ய மேதத்து வைதே'ஹ்யா வ்யாஹ்ருதம் ப'ர்த்ரு ப'க்தயா |
 ஸ்ருத்வா த'ர்மே ஸ்தி'நோ ராம: ப்ரத்யவாசாத' மமதி'யிம் | (1)

இப்படி கஷ்டத்தை அனுபவித்தாவது தன் பிரதிக்கருவைக் காப்பாற்றவேண்டும்; தன்னை அண்டியவர்களை சுகிக்க வேண்டும் என்ற தர்மத்தில் நாடிய மனத்தைமுடைய ராமன், தன்னிடத்தில் வைத்த பக்தியால் ஸீதை இப்படிச் சொன்னதைப் பார்த்து "ஈ என் லிடத்தில் வைத்திருக்கும் அன்பிற்கும் ஈ பிறந்த உத்தம குலத்திற்கும் தகுந்தபடி எனக்கு ஷிதமான விஷயத்தைச் சொன்னாய். தர்மங்களை நன்றாக அறிந்தவனல்லவா? பிரஹ்ம ஞானியான ஐனகருடைய புத்திரியல்லவா? ஐனங்கள் கஷ்டப்படும் சத்தம் அரசர்களின் காதில் விழாமல் செய்யவே அவர்கள் ஆயுதங்களைத் தரிக்கிறார்களென்று சொன்னாய்; அது உண்மையே. ஆனால் என்னைச் சரணமடைந்து முனிவர்களுக்கு அபயம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த வனத்திலுள்ள ரீஷிகள் ராக்ஷஸர்களின் ஷயிம்ஸையைப் பொறுக்காமல் தாங்களே வந்து என்னைச் சரணமடைந்ததைப் பார்த்தாய் அல்லவா? அபராதம் செய்யாதவர்களைக் கொல்லக்கூடாது; ஸாதுக்களுடைய விரோதிகளைக் கொன்று அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று சொன்னாயல்லவா? இவர்கள் என்னைச் சரணமடைந்த பொழுதே எனக்கு உயிராணிகள்; அவர்களுக்குச் செய்த கெடுதி

எனக்குச் செய்ததல்லவா? அவர்கள் பழங்கணையும் இழங்குகணையும் தின்றுகொண்டு தவம் செய்விறவர்கள்; ராக்ஷஸர்களால் குரூரமாக ஹிம்ஸிக்கப்படுகிறார்கள். வீரதங்கணையும் நியமங்கணையும் உபவாஸங்கணையும் அந்தந்தக் காலங்களில் செய்து கொண்டிருக்கையில் நர மாம்ஸத்தைத் தின்றும் ராக்ஷஸர்கள் அநியாயமாக அவர்களைக் கொல்லுகிறார்கள்.

20 அந்த ரிஷிகள் என்னைச் சரணமடைந்து 'எங்களை அனுக்கிரமிக்க வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தார்கள். நானும் அவர்களை நமஸ்கரித்து, 'நான் செய்த அபராதத்தைப் பொறுக்கவேண்டும், தங்களைத் தேடி நான் வரவேண்டியிருக்க தாங்கள் என்னைத் தேடி வந்ததை நீண்டதால் எனக்கு எல்லையற்ற வெட்கமுண்டாகிறது, தங்களுடைய கட்டளைையைத் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தேன். அப்பொழுது அவர்களெல்லோரும், 'ராம! இந்த வனத்தில் ராக்ஷஸர்கள் இஷ்டமான ரூபங்களை எடுத்துக்கொண்டு எங்களை ஹிம்ஸிக்கிறார்கள். எங்களை அவர்களிடத்திலிருந்து காப்பாற்று. அக்னிஹோத்திரங்களையும் பர்வகாலங்களில் இஷ்டிகளையும் நாங்கள் செய்யும்பொழுது அந்த மஹா பாபிகள் ஓடிவந்து அவைகளைக் கெடுக்கிறார்கள். (நீயோ யக்ஞமுர்த்தி; யக்ஞங்களைக் கெடுக்கிறவர்கள் உனக்கே அபராதம் செய்தவர்களல்லவா?) இப்படிக்கஷ்டப்படும் எங்களுக்கு நீயே கதி. எங்களுடைய தபோ மஹிமையால் இவர்களைக் கொல்வது எங்களுக்கு ஸௌபயம். ஆனால் வெகு காலமாகக் கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதித்த தவத்தை வீணாக்க மனம்வரவில்லை. தவம் செய்வதோ அஸாத்தியம். நேரும் இடையூறுகளுக்கோ கணக்கில்லை. ஆகையால் இவர்கள் எங்களைக் கொன்றாலும் இன்னும் எங்களால் சபிக்கப்படாமல் பிழைத்திருக்கிறார்கள். நீயும் உன் தம்பியும் எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள். நீயே எங்களுக்கு நாதன்' என்றார்கள்.

45 "என்னை அண்டியவர்களை ஹிம்ஸித்து என் ஆகாரத்தை அபகரிக்கும் ராக்ஷஸர்களான விரோதிகளைக் கொல்வதாக பிரதிக்கை செய்தேன். என் உயிரை இழந்தாலும் அதை நிறைவேற்றாமலிருக்க மாட்டேன். உன்னை விட்டுப் பிரிவது மஹாகஷ்டமே. பாரியை நமது ஆத்மாவில் பாதி என்று வேதம் சொல்கிறது. உடன் பிறந்தவன் நமது ஆத்மாவைத் தவிர வேறல்ல. ஆபத்துக் காலங்களில் நம்மைக் காப்பாற்ற தனத்தை ஸம்பாதிக்கவேண்டும். அந்தத் தனத்தைக் கொடுத்தாவது நமது பாரியையைக் காப்பாற்ற வேண்டும். தனத்தையும் பாரியையும் கொடுத்தாவது தன்னுயிரைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனாலும், உன்னையும் வக்ஷணையையும் என் உயிரையும் கொடுப்பேன். செய்த பிரதிக்கையை மாத்திரம் தவறமாட்டேன்.

மேலும் பிரஹ்மஞானிகள் எனக்குத் தெய்வமல்லவா? ஸத்தியத்தைவிட மேலான பொருள் எனக்கில்லை. ஆகையால் ரிஷிகள் என்னைக் கேட்காமலிருந்தாலும் அவர்களை நான் அவசியமாகக் காப்பாற்றவேண்டும். இப்படி பிரதிக்கை செய்தபிறகும் தவறு வேறு! என்னிடத்தில் உனக்குள்ள அன்பையும் என்னைப் பிரியும் துக்கத்தையும் நீனைத்து இப்படிச் சொன்னாயென்று எனக்குத் தெரியும். நமது க்ஷேமத்தைக் கோறுவிறவனே நமக்கு ஹிதத்தை உபதேசிப்பான். கர்மங்களைப் பூர்ணமாக பலாபேகையில்லாமல் அனுஷ்டிப்பதாலேயே மேலான ஸத்தியை அடைந்த ஜனகருடைய புத்திரியல்லவா? அபராதிகளையும் அபராதிகள் அல்ல என்று சொல்வது உன் ஸ்வபாவமல்லவா? (இங்கே ஸீதை லோகமாதா என்பதைக் குறிக்கிறார்.) ஆகையால் நீ சொல்வது உசிதமே. ஆயினும், என் உயிரைக் காட்டிலும் எனக்கு பிரியமானவன். நான் அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தை நீயும் அனுஷ்டிப்பது நலம்" என்று ஸீதையை ஸமாதானம் செய்தார். பிறகு மஹா தைரியசாலியான ராமன் ஆபுதபானியாக வக்ஷணையுடன் புண்ணியமான ஆசிரமங்களைப் பார்க்கப் போனார்.

இத்யேவ முக்த்வா வசநம் மஹாத்மா
ஸீதாம் பிரியாம் மைதீ'வ ராஜபுத்ரீம் |
ராமோ த்நுஷ்மாந் ஸஹ வக்ஷமணேந
ஜகா'ம ரம்யாணி தபோவநாதி | (23)

ஸர்க்கம் 11 ஆசிரம யாத்திரை

அக்ரத: ப்ரயயெள ராம: ஸீதா மத்'யே ஸுமத்'யமா |
ப்ருஷ்ட'தஸ்து த்நுஷ்பாணி: வக்ஷமணேந ஜகா'ம ஹ || (1)

ராமன் முன்னே நடந்தார்; ஸீதை கடுவில் வந்தாள், வக்ஷணைன் வில்லும் கையுமாகப் பின்னால் சென்றார். பல மலைகளையும் வனங்களையும் அழகான நதிகளையும் அவைகளில் மணல் திட்டுகளில் விளையாடும் வண்டாழ்வான் குருவிகளையும் சக்கரவாகங்களை யும் நீர்ப்பறவைகளால் விளங்கும் தாமரை ஓடைகளையும் புள்ளி மாள்களின் மந்தைகளையும் மதம்கொண்ட காட்டு மாள்களையும் மரங்களை அழிக்கும் காட்டுப் பன்றிகளையும் யானைகளையும் பார்த்துக் கொண்டே போனார்கள். அஸ்தமிக்கும்பொழுது ஒரு யோஜனை நீளமும் அகலமும் உள்ள அழகான ஒரு குளத்தங்கரையில் வந்தார்கள். அது மலர்ந்த செந்தாமரைகளாலும் வெண்தாமரைகளாலும் அவங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. யானைக்கூட்டங்கள் ஐலத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. வண்டாழ்வான் குருவிகள் ராஜஹம்ஸங்கள் கலஹம்ஸங்கள் முதலிய நீர்ப்பறவைகள் அங்குமிங்கும் நடன

15 மாடின. ஸ்படிசுமப்போலத் தெளிந்த அந்த ஐலத்திலிருந்து பாட்டு, வாத்தியம், கர்த்தனம் இவைகளின் ஓசை கேட்கப்பட்டது. ஆனால், ஒருவரும் கண்ணிற்குத் தோன்றவில்லை. ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஆச்சரியமடைந்து தங்களுடன் வரும் தர்மபிசுத் என்ற முனிவரைப் பார்த்து "ஸ்வாமி! இந்த அப்புத்தமான காஷி எங்களுக்கு மிகுந்த ஆச்சரியத்தை உண்டாக்குகிறது. இதைப்பற்றிய வரலாற்றைச் சொல்லக்கூடுமானால் கேட்க ஆவலாயிருக்கிறோம்" என்றார்கள்.

20 அந்த முனிவர், "இந்தத் தடாகத்திற்குப் 'பஞ்சாப் ஸரஸ்' என்று பெயர் எங்காளுமுள்ளது. மான்டகர்ணியென்ற மஹரீஷி மீன் தபோபலத்தால் உண்டாக்கப்பட்டது. அவர் இந்த ஐலத்தில் நின்றுகொண்டு அநேக ஆயிர வருஷங்களாகக் கடும்தவம் செய்தார். 25 காற்றையே புழித்தார். தேவதைகள் அதைக்கண்டு பயந்து ஒன்று கூடி, 'இவர் நமது பதவிகளில் எதையோ அடைய விரும்புகிறார். இவருடைய தவத்தைக் கெடுக்கவேண்டும்' என்று நிச்சயித்து, அப்பரஸ்களில் முக்கியமான மின்னல்கொடிகளைப் போன்ற ஐந்து ஸ்திரீகளை அனுப்பினார்கள். அந்த ரீஷி ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை நன்றாயறிந்தவர். ஆனாலும் தேவதைகளின் காரியம் நிறைவேற வேண்டுமென்று ஆசைக்குக் கட்டுப்பட்டவர் போலானார். 30 ஸ்திரீகள் இவருக்குப் பாரியைகளானார்கள். இந்தத் தடாகத்தில் தன் தபோபலத்தால் ஒரு விசித்திரமான வாஸஸ்தலத்தை அமைத்து, யோகபலத்தால் எப்பொழுதும் யௌவன புருஷனாக அவர்களுடன் ஆனந்தமாகக் காலம் கழிக்கிறார். அவர்களுடைய 35 திவ்ய ஆபரணங்களின் ஓசையும் பாட்டும் வாத்திய கோஷமும் கர்த்தன த்வனியும் கலந்து மதுரமாகக் கேட்கிறது" என்றார். "மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது" என்று சாகவன் சொல்லிக் கொஞ்ச தூரம் போய் ஆசிரமக் கூட்டங்களைக் கண்டார்.

40 அவை பிராம்மணர்களால் நிறைந்து தர்ப்பங்களாலும் மரபுகளாலும் விளங்கின. அவைகளில் ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸீதைபும் சிலகாலம் வரையில் வசிக்கிறார்கள். அங்குள்ள ஸாதுக்கள் வெகு பிரேமையுடன் அவர்களை உபசரிக்க, அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆசிரமத் திலும் தங்கி மறுபடியும் வரிசையாக அவைகளில் வசிக்கிறார்கள். 45 சிலவிடங்களில் பதினான்று மாதங்களும், சில விடங்களில் ஒரு வருஷமும், சிலவிடங்களில் காங்கு மாதங்களும், சிலவிடங்களில் ஐந்து மாதங்களும், சிலவிடங்களில் ஆறு மாதங்களும், சிலவிடங் களில் ஏழு மாதங்களும், சிலவிடங்களில் எட்டு மாதங்களும், சில விடங்களில் முக்கால் மாதமும், சிலவிடங்களில் ஒன்றேகால் மாத மும், சிலவிடங்களில் மூன்று மாதங்களும், வசிக்கக்கொண்டு 50 இப்படிப் பத்து வருஷங்களைக் கழித்தார்கள். பிறகு ஸுதீக்ஷண ருடைய ஆசிரமத்திற்கு வந்து அங்கே சிலகாலமிருந்தார்கள்.

ஒருநாள் ராமன் அந்த மஹரீஷியைப் பார்த்து வணக்கமாக "ஸ்வாமி! இந்த வனத்தில் அகஸ்திய மஹரீஷி வசிக்கிறாரென்று

தபஸ்விகள் சொல்லக்கேட்டேன். இந்தப் பெரிய காட்டில் அவரு 55 டைய ஆசிரமத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அது எங்கே? தங் களுடைய கிருபையால் அங்கே போய் அந்த மஹரீஷியைத் தரி சித்துச் சிலகாலம் அவருக்குச் ச்ச்ருஷை செய்ய மிகவும் ஆசை கொண்டிருக்கிறேன்" என்று பிரார்த்தித்தார். ஸுதீக்ஷணர் ஸத் தோஷமடைந்து "குழந்தாய்! நானும் உனக்கு இதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேன். நீயே இன்ற தெரிவித்தாய், 60 இந்த ஆசிரமத்திலிருந்து தெற்கே காங்குயோஜனை தூரத்தில் அக ஸ்தியருடைய தம்பி வசிக்கிறார். அங்கே திப்பீலி மரங்கள் அடர்ந்த காடுகள் உண்டு. பழங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் விளங்கிக் கிணிக் கூட்டங்கள் மதுரமாகச் சப்பிக்க, தெளிந்த ஐலத்தால் 65 நிறைந்து, ஹம்ஸங்கள் கீர்க்கோழிகள் சக்ரவாகங்கள் முதலிய கீர்ப்பறவைகள் விளையாடும் புண்ணியமான தாமரை ஓடைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஒரு ராத்திரி தங்கு. காலை யில் அந்த மரச்சோலைக்குத் தெற்கே போனால் ஒரு யோஜனைக் கப்பால் அகஸ்தியருடைய ஆசிரமம் தோன்றும். அங்குள்ள 70 விசித்திரமான மிகுக்கங்களையும் பகல்களையும் மரங்களையும் பார்த்து மிகுந்த ஸத்தோஷமடைவீர்கள். போவதாக இருந்தால் இன்றைக்கே புறப்படலாம்" என்றார்.

அவர்கள் அப்படியே அங்கிருந்து பிரயாணம் செய்து, அழ 75 கான வனங்களையும் மேகங்களையும் போன்ற மலைகளையும் ஏரிகளையும் ஆறுகளையும் பார்த்துக்கொண்டு ஸுதீக்ஷணர் காட்டிய வழி யாகப் போனார்கள். அப்பொழுது ராமன், "லக்ஷ்மண! அகஸ்திய ருடைய ஸநேஹாதரர் வசிக்கும் ஆசிரமம் இதே என்று கேள்பு விடுகிறது. வனத்தில் ஸஞ்சரிப்பதால் இதிலுள்ள வழியிலிருக்கும் 80 மரங்களும் பழங்களும் புஷ்பங்களும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். பழுத்த திப்பீலிகளின் கடுமையான வாஸனையை இழுத்துக்கொண்டு காற்று அடிப்பதைப் பார். அங்கங்கே கட்டைகள் வெட்டி அடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. வழிகளில் வைரீயத்தைப் போன்ற 85 தர்ப்பைகள் அறுக்கப்பட்டிருப்பதைப்பார். இந்தக் காட்டின் நடுவி லிருந்து கிளம்பும் நேறாமப் புதை கறுத்த மேகத்தைப்போல் கவிழ்ந் திருப்பதைப் பார். பிராம்மணர்கள் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்து பூசைக்கு வேண்டிய பூக்களைத் தாங்களே பறிப் பதைப் பார். ஸுதீக்ஷணர் சொன்னபடி அகஸ்திய ஸநேஹாதர றின் ஆசிரமம் இதே. இவருடைய அண்ணனான அகஸ்தியர் லோகத்திற்கு ஹிதம்செய்ய விரும்பி இந்தத் தெற்குத் திக்கில் வந்து 90 மிகுப்புனைப் போன்ற அஸுரர்களை அழித்தார்.

முன்பு வாதாபி இவ்வளவென்ற இருவர் இங்கே இருந்தார் 95 கள். ஸநேஹாதரர்கள், ஆஸுரர்கள், மிகவும் கொடியவர்கள்; பிராம்மணர்களை தின்றெவர்கள். அவர்கள் செய்யும் பிரார்த்தங் களில் புழிக்கும்படி இவ்வலன் பிராம்மணவேஷத்துடன் ஸம்ஸ்

100 இருத பாஷையால் வேதியர்களை வெகு மரியாதையுடன் அழைப்பான். பிறகு, வாதாபியை ஆடாகச் செய்து அவனுடைய மாம்ஸத்தைச் சமைத்து, சிராத்த விதிப்படி அவர்களுக்குப் பரிமாறுவான். அவர்கள் தின்றவுடன் 'வாதாபி! வெளியில் வா' என்று கூறுவான். உடனே அந்தப் பாபி வயிற்றினிருந்து ஆட்டைப்போல் சுத்திக்கொண்டு அவர்களின் தேகத்தைக் கழித்து வெளியில் வருவான். பிறகு, இருவரும் ஆந்த பிராம்மணர்களைத் தின்பார்கள். சூப்படி வெகுகாலம் நடந்தது. பல வேதியர்கள் மடிந்தார்கள். பிறகு தேவதைகள் வேண்டியதால் அகஸ்தியர் இங்கே வந்து இவ்வலனுடைய சிராத்தத்தில் வழக்கப்படி புஜித்தார். 'ஸ்வாமி! தாங்கள் திருப்தி அடைந்தீர்களா?' என்று இவ்வலன் கேட்டான். 'ஆம், திருப்தியடைந்தேன்' என்றார். பிறகு இவ்வலன் வழக்கப்படி அவருடைய கையில் ஜலத்தை வார்த்து, 'வாதாபி! வெளியில் வா' என்றான். அகஸ்தியர் சிரித்து 'அவன் என்னால் ஜீர்ணம் செய்யப்பட்டு யமலோகத்திலிருக்கிறான். இங்கே வருவானா? இல்லாவிட்டால் நான் திருப்தியடைந்தேனென்று எப்படிச் சொல்வேன்' என்றார். இவ்வலன் கோபங்கொண்டு பழிதீர்க்க நினைத்து அகஸ்தியரின்மேல் பாய்ந்தான். அவருடைய கோபப்பார்வை கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பைப் போல் அவனைச் சாம்பலாக்கிற்று. பிராம்மணரிடத்தில் வைத்திருப்பதால் இந்த அலாப்யமாள் காரியத்தைச் செய்தவரான அகஸ்தியருடைய தம்பி (இத்மவாஹர்) வலிக்குமிடம், தடாகங்களாலும் காடுகளாலும் விளங்கும் இந்த ஆசிரமமே" என்றார். ஸூரியனும் அஸ்தமித்தான். (மூலாதார சக்கரத்தில் அதிதேவதையாக விளங்கும் கணபதியை அகஸ்தியர் பிரார்த்தித்து அதனால் கிளம்பிய ஜாடராக்ஸியால் வாதாபியைக் கொன்றார். ஆகையால், விநாயகரின் அந்த மூர்த்திக்கு 'வாதாபி கணபதி' என்று பெயர்.)

125 ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஸந்தியாவந்தனம் செய்து அந்த ஆசிரமத்தில் புருந்தார்கள். அந்த மஹரிஷி அவர்களை மிக்க பிரீதியுடன் உபசரிக்க அந்த ராத்திரியில் அங்கே தங்கினார்கள். காஸ்யில் ராமன் அவரை நமஸ்கரித்து, "ஸ்வாமி! தங்களால் நன்றாக உபசரிக்கப்பட்டு இங்கே ஸுகமாக வசித்தோம். அகஸ்திய பகவானைத் தரிசிக்கப் போகிறோம்; உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். "போய்வாரும்" என்று அவர் அனுக்கிரமிக்க, ஸூதிக்ஷணர் குறிப்பிட்ட வழியாகப் போனார்கள். அங்கேயே நீர்க்கடம்பு பலா பனை தினிசி அசோகம் தவம் புங்கை இலுப்பை பில்வம் தும்பை முதலிய காட்டு மரங்களும் செடிகளும் புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிகளால் குழப்பட்டிருப்பதையும், யானைகளால் முறிக்கப்பட்டிருப்பதையும், அவைகளில் பலவிதமான பக்ஷிகளும் குரங்குகளும் கத்துவதையும் கண்டு ராமன், "லக்ஷ்மணா! இந்த மரங்களின் இலைகள் ஆசிரம ஜனங்களால் சேழித்திருக்

கின்றன. இங்குள்ள மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் வெகு அடக்கமாக இருக்கின்றன. ஆகையால் மஹரிஷியின் ஆசிரமம் நெருங்கிற்றென்று எண்ணுகிறேன். சிரமப்படுகிறவர்களுக்கு இங்கே ஸகல கஷ்டமும் தீரும். நேறாமப் புகையால் குழப்பப்பட்டு மரவுளிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் சாந்தமாக நடமாடிக்கொண்டிருப்பதைப் பார். ராக்ஷஸர்கள் விரோதத்தைவிட்டு சாந்தமாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இது அகஸ்திய திக்கென்று பெயர் பெற்றது. கொடியவர்கள் இதைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கமாட்டார்கள்.

145 ஒரு ஸமயத்தில் விந்தியமலை ஸூரியனுடைய வழியைத் தடுக்க நினைத்து வளர்ந்துகொண்டே இருந்தது. ஆனால், அகஸ்தியருடைய கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டு நின்றவிட்டது. இவர் நீண்ட ஆயுளை யுடையவர். மஹா தேர்த்திசாலி, ஸகலப் பிராணிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டவர். ஸாதுக்களுடைய நன்மைபயை தேடுகிறவர். இவரிடத்தில் போனால் நமக்கு விசேஷ நன்மையைச் செய்வார். இவரைப் பூஜித்து, வனவாஸத்தில் மிருக்திருக்கும் காலத்தை இங்கே கழிப்போம். இங்கே தேவதைகளும் கந்தர்வர்களும் ஸித்தர்களும் மஹரிஷிகளும் மஹா தபஸ்வியான அகஸ்தியரை எப்பொழுதும் உபாஸிக்கிறார்கள். பொய்யன் ஷோடியவன் ரகசியமாகப் பாபம் செய்கிறவன் கொடிகாரன் இரக்கமற்றவன் இஷ்டப்படி நடக்கிறவன் இங்கே வலிக்கமுடியாது. தேவதைகளும் யக்ஷர்களும் நாகர்களும் கருடன் முதலியவர்களும் இங்கே விரதங்களை அனுஷ்டித்துக் கொண்டு தர்மத்தை ஸம்பாதிக்கிறார்கள். இங்கே அநேக மஹரிஷிகள் தவத்தில் ஸித்தியடைந்து தேகத்தை விட்டு ஸூரியனைப் போன்ற விமானங்களில் நிவ்லிய தேகங்களுடன் ஸ்வர்க்கமடைந்தார்கள். இங்கே தேவதைகள் ஸாதுக்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு, யக்ஷபதவியையும் இந்த லோகத்தில் ராஜ்யங்களையும் கொடுக்கிறார்கள். ஆசிரமத்திற்கு வந்துவிட்டோம். லக்ஷ்மண! மஹரிஷியின் தரிசனத்திற்கு நானும் ஸீதையும் காத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சித்திரம் தெரிவி" என்று ஆக்ஞாபித்தார்.

ஆகாதா: ஸமாஸ்ரம பதம் ஸௌமித்திரே ப்ரஸீஸாக்ரத: |
நிவேத்யேஹ மாம் ப்ராப்தம் ரிஷயே ஸீதயா ஸஹ | (95)

ஸர்க்கம் 12

அகஸ்தியர்

ஸ ப்ரதீர்யாஸ்ரம பதம் லக்ஷ்மணே ராக்வாதுஜ: |
அகஸ்தய சிஷ்ய மாஸாத்ய வாக்யமேத துவாச ஹ | (1)
பிறகு லக்ஷ்மணன் அகஸ்தியருடைய சிஷ்யன்வீடத்திற்குப் போய், "அயோத்யாநிபதியானீ தசரத சக்கரவர்த்தியின் புத்திரன் ராமசந்திர மூர்த்தியும் அவருடைய பத்தினியான ஸீதாதேவியும்

5 மஹாலிபீயைத் தரிசிக்க வந்திருக்கிறார்கள். நான் அவருடைய தம்பி
 லக்ஷ்மணன். அவரிடத்தில் மிகுந்த பக்தியும் பிரியமும் வைத்தவன்.
 இது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாமே. பிதாவின் கட்டளையால்
 வனவாஸம் செய்கிறோம். எங்களுடைய வரவை மஹாலிபீக்குத்
 தெரிவிக்கவேண்டும்" என்றார். "அப்படியே செய்கிறேன்" என்று
 10 அந்தச் சிஷ்யன் அக்னிஹோத்ரி சாலியில் போய் நமஸ்கரித்து,
 'ஸ்வாமி! தசரத புத்திரர்களான ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும்
 தங்களை தரிசித்துப் பணியிடை செய்ய வந்திருக்கிறார்கள். என்ன
 ஆக்கை" என்றார். தன் குலதெய்வமான ராமனும் ஸீதாலக்ஷ்மணர்
 களும் தன்னைத் தேடி வந்திருப்பதைக் கேட்டு ஆனந்தபரவசராய்
 15 அகஸ்தியர் "வெகு காலமாக அவருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக்
 கொண்டிருந்தேன். இன்று வந்தாரா? மெத்த ஸந்தோஷம்.
 அவர்களை உபசரித்து இய்கே அழைத்துவா. இதுவரையில் ஏன்
 அழைத்துவரவில்லை?" என்றார். "அப்படியே செய்கிறேன்" என்று
 சிஷ்யன் வெளியில் வந்து, தாமதம் செய்ததற்காகப் பயந்து
 லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து, "ராமனென்பவர் யார்? மஹாலிபீயைத்
 20 தரிசிக்கலாம்" என்றான். லக்ஷ்மணன் அவனை வாசற்படியில்
 அழைத்துப் போய் ராமனையும் ஸீதையையும் காட்டினார். அகஸ்தியர்
 சொன்ன வார்த்தையை ராமனிடத்தில் வெகு வணக்கத்துடன்
 அந்த சிஷ்யன், தெரிவித்து, ஸகல உபசாரத்துடன் அவர்களை
 அழைத்துப்போனான். போகும் வழியில் மான்கள் சாந்தமாக ஸஞ்
 25 சரித்துக்கொண்டிருப்பதையும், பிரஹ்மா அக்னி விஷ்ணு இந்திரன்
 ஸாலியன் சந்திரன் பகன் குபேரன் தாதா விதாதா வாயு அணந்தன்
 காயத்ரி வஸுக்கன் வருணன் கார்த்திகேயன் தர்மன் முதலிய
 தேவதைகளுக்கு ஏற்பட்ட பூஜாகிருஹங்களையும் பார்த்தார். ("யோ
 30 வை ஸப்ததசம்" என்ற மந்திரத்தின் பதினேழு அக்ஷரங்களுக்கு
 இவர்கள் அதி தேவதைகள்).

அதற்குள் அகஸ்தியர் சிஷ்யர்களுடன் எதிர்கொண்டு வருவதைப்
 பார்த்து, ராமன் "லக்ஷ்மண! பார். ஜுவலிக்கும் தேஜஸால் விளங்கும்
 சிஷிகளுக்கு முன் அதோ வருகிற மஹாத்மாவே அகஸ்தியர்:
 எல்லையற்ற காந்தியாலும் மஹிமையாலும் அவரே என்று தெரிய
 35 வில்லையா?" என்று சொல்லி அந்த மஹா வீரனும் லக்ஷ்மணனும்
 ஸீதையும் அகஸ்தியருடைய பாதங்களைத்தொட்டு வணங்கிக் கை
 கூப்பி வின்றார்கள். அகஸ்தியர் அவர்களுக்கு விதிப்படி அதிபிபூஜை
 செய்து நேமம் விசாரித்து உட்காரச் சொன்னார். பிறகு வைகவ
 தேவம் செய்து அதிதிகளுக்கு அர்க்கிய பாத்நியங்களால் பூஜை
 40 செய்து, வானப்பிரஸ்தர்கள் புஜிக்கும் கந்த மூலபலங்களைக்
 கொடுத்தார். தான் ஸுகமாக உட்கார்ந்து அவர்களையும் உட்காரச்
 செய்து, "ராம! தபஸ்விகள் அக்னியில் ஹோமம்செய்து அதிதிகளைப்
 பூஜிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இறந்தபின் கரகத்தில் விழும்.

அபிவாதி'ய து தர்மாத்ம தந்தென ராம: க்ருதாஞ்ஜலி: |

ஸீதையா ஸகல வைதித்தவா ததா' ராம: ஸவக்ஷ்மண: |
 அந்த மந்திர வீரனும், லக்ஷ்மணனும், ஸீதையும் அகஸ்தியருடைய பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கிக் கைகூப்பி
 (பக்கம் 33 பார்க்க)

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

பொய் ஸாக்ஷி சொன்னவனைப்போல் தன் மாம்ஸத்தையே தின்
கொண். நீயோ ஸாதாரணமான அதிதியல்ல. ஸகல லோகத்திற்கும் 45
அரசன். தர்மங்களை நடத்திக் காட்டுகிறவன்; மஹாரதன் (மஹா
வீரன்); பூஜிக்கத் தகுந்தவன்; மரியாதை செய்யத் தகுந்தவன்;
எனக்குப் பிரியமான அதிதி. ஆகையால் எவ்விதத்தாலும் நான்
உன்னை உபசரிக்கவேண்டும். இதோ பார். மூன் காலத்தில் இந்த
உத்தமமான வில் விசுவகர்மாவால் மஹா விஷ்ணுவிற்காகச் 50
செய்யப்பட்டது. இந்த அஸ்திரம் பிரம்மாவினால் தரப்பட்டது.
எப்பொழுதும் குறையாத பாணங்கள் சிறைந்த இந்த இரண்டு
அம்பறைகளும் இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்டவை. அக்னிக்
கொழுந்தைப்போல் க்ஷவலிக்கும் இந்தப் பாணங்களையும் தங்க
உறையிலிருக்கும் இந் தக் கத்தியையும் பார். ரத்னங்களாலும் 55
தங்கத்தாலும் விளித்திரமாக வேலைசெய்யப்பட்ட இந்தக் கத்தியை
யும் வில்லையும் பாணத்தையும் அம்பறைகளையும் பெற்றற்கொள்.
பூர்வகாலத்தில் மஹாவிஷ்ணு இவைகளால் அஸுரர்களைக்
கொன்று தேவதைகளுக்கு விசேஷ ஷேமத்தைச் செய்தார்.
இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தால் விளங்குவதுபோல் இந்த ஆயுதங்களைப் 60
பெற்று உன் சத்துருக்களை ஐயித்து லோகங்களுக்கு ஷேமத்தைச்
செய்' என்று மஹாதேஜஸ்வியான அகஸ்தியர் அவைகளை ராம
னிடத்தில் ஒப்படைத்தார். (பரசுராமனுடைய வில்லை ராமன்
வாங்கி வருணனிடத்தில் வைத்திருந்தார். அவன் இந்திரன் மூலமாக
அதை அகஸ்தியரிடத்தில் கொடுத்தான். கரதுஷுண ராக்ஷஸர் 65
களின் வதத்திற்கு அது வேண்டியிருந்தது.)

ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா: ஸமஸ்தம் தத் வராயுதம் |
தத்வா ராமாய பக்வா தக்ஸ்தய: புநரபீரவீத் | (38)

ஸர்க்கம் 13

பஞ்சவடி பிரயாணம்

ராம பரீதோஸ்யி பத்ரம் தே பரிதுஷ்டோஸ்யி லக்ஷ்மண |
அபி'வாதீயிதும் யந் மாம் ப்ராப்தௌ ஸ்த: ஸஹஸீதயா | (1)

பிறகு அகஸ்தியர் ராமனைப் பார்த்து, "குழந்தாய்! நீயும்
லக்ஷ்மணனும் ஸீதையும் என்னை தரிசித்து நமஸ்கரிப்பதற்காக
இங்கே வந்ததைப்பற்றி மிகவும் ஸந்தோஷித்தேன். நடந்து வந்த
களைப்பால் தேகத்தில் வியர்வை சொரிவிறது. செல்வமாக வளர்க்கப்
பட்ட ஐனகபுத்திரி உங்களைக்காட்டிலும் மிகவும் களைத்து, இளைப் 5
பாற விரும்புகிறாள் என்று நன்றாகத் தெரிவிறது. இவள், துக்கத்தை
அனுபவித்து வழக்கப்படாதவள். மிகுந்த கஷ்டங்கள் நேரும் இந்த
வனத்தில் ஸஞ்சரித்தாலும் பர்த்தாவினிடத்திலுள்ள பிரியத்தால்
அவைகளை லக்ஷ்யம் செய்யவில்லை. இவள் உன்னுடன் வனத்திற்கு

- 10 வந்தது வெகு துணிவான காரியம். இவள் அதிக கஷ்டத்தை அனுபவிக்காமல் ஸுகமாகக் காலம் கழிக்கும்படி செய்வது உன் கடமை. பர்த்தா ஸௌக்யமாக இருக்கும் பொழுது அவளை ஸந்தோஷப்படுத்துவதும் கஷ்டப்படும்பொழுது அவளைக் கைவிடுவதும் ஸ்திரீகளுடைய ஸ்வபாவம். அவர்களுடைய தன்மை மின்னலைப்போல் அடிக்கடி மாறும். அவர்களுடைய மனம் ஆயுதங்களைப்போல் கொடியது. நெடுநாளாகச் செய்த ஸ்நேஹத்தையும் ஒரு நிமிஷத்தில் மறப்பார்கள். விசாரிக்காமல் காரியங்களைச் செய்வதில் இவர்களுக்குள்ள வேகம் வாயுவிற்கும் கருடனுக்கும் கிடையாது. ஆனால் இந்தத் தோஷங்கள் ஒன்றும் வீதையடத்தில் இல்லை; மேலும் ஸாதுக்களால் கொண்டாடத் தகுந்தவள். அருந்ததியைப்போல் பதிவிரதைகளுக்குள் முதன்மை வாய்ந்தவள். நீங்கள் மூவரும் வலிக்குப்பெற்ற இந்த ஆசிரமம் மிகவும் விளங்குகிறது" என்றார்.

- ராகவன் கைகப்பி வணக்கமாக, "ஸ்வாமி! தங்களுடைய அனுக்கிரஹம் பெற்றேன். நானே தன்யன். அண்டினவர்களின் இஷ்டங்களைப் பூர்த்திசெய்யும் தாங்கள் எங்களுடைய குணங்களால் திருப்தியடைவது நாங்கள் செய்த பாக்கியமல்லவா? ஆயினும் ஏகாந்தமாகவும் ஸுகமாகவும் வலிக்கத்தகுந்த ஓரிடத்தை எங்களுக்குக் காட்டவேண்டும். அது மரங்கள் அடர்ந்ததாகவும் ஐல ஸௌக்யமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். பிறகு நடக்கவேண்டிய காரியங்களை உத்தேசித்து மஹர்ஷி அதற்குத் தகுந்த ஓரிடத்தை ஆலோசித்து நீச்சித்து, "ராய! இங்கிருந்து இரண்டு யோஜனை தூரத்தில் பஞ்சவடி என்று ஒரு ஸ்தலமுண்டு. அங்கே பழங்கனும் பிழங்குகளும் வேண்டியவகையில் கிடைக்கும். பல மிருகங்கள் பயமில்லாமல் ஸஞ்சரிக்கும். அங்கே ஆசிரமத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு நீங்கள் ஸுகமாக வலிக்கலாம். தசரதரிடத்தில் நீங்கள் பிரதிக்கொடுத்த வனவாஸ காலத்தில் பெரும்பாகம் சென்றுவிட்டது. பிரதிக்கொடு முடிந்து அயோத்யைக்குப் போய் ஸுகமாக இருப்பாய். யயாதிசக்கரவர்த்தி தன் மூத்த புத்திரனால் கரையேறினதுபோல் உன்னைப் பெற்ற தசரதரும் உன்னால் கரையேறித் தன்யரானார். இதுவகையில் நடந்த யாவற்றையும் என் தபோமஹிமைமாலும் தசரதரிடத்தில் எனக்குள்ள ஸ்நேஹத்தாலும் அறிந்தேன். எனதுடன் இங்கே வலிக்கும்படி உங்களை நான் கேட்டேன். ஏகாந்தமாக நாங்கள் வலிக்கத்தகுந்த ஓரிடத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று பதில் சொன்னாய். அதனால் உன் கருத்தை ஆலோசித்துத் தெரிந்து கொண்டேன். (கரதுஷண வதத்தை இங்கே குறிப்பிடுகிறார்.) நீ பஞ்சவடிக்குப் போகலாம். அது அழகான இடம். கோதாவரிக்கு மிகவும் ஸமீபம்; இவ்விடத்திற்கும் மிகவும் ஸமீபம்; விசித்திரமான மிருகங்களாலும் பசுபிகளாலும் நிறைந்து. பலவித பொருள்களும் வேண்டியவகையில் கிடைக்கக் கூடியதாக எவ்விதத்திலும் மேலானது. வீதை அங்கே ஸந்தோஷமாக வலிப்பான். நீயும் உன்

- பாரியையும் அங்கே ஏகாந்தமாக இருக்கலாம். அங்கிருக்கும் தபஸ்விகளை ஆபத்துகளிலிருந்து காப்பாற்றுவாய். அதோ அந்தப் பெரிய இலுப்பைத் தோப்பைப் பாச். அதற்கு வலதுபுறமாகப் போகும் வழியாகச் சென்றால் ஒரு ஆலமரமும், அங்கிருந்து ஒரு பெரிய மேட்டின் மேல் ஏறிப்போனால் ஒரு மலையும் தோன்றும். பஞ்சவடி அதற்கு ஸமீபத்திலிருக்கிறது. எப்பொழுதும் புஷ்பங்களால் நிறைந்த வனத்தையே அதற்கடையானமாகக் கொள்ளலாம்" என்றார். பிறகு அவர்கள் அந்த மஹர்ஷியைப் பூஜித்து பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, முதுகில் அம்பறகனும் கையில் வில்லுமாக அந்த மஹர்ஷிகளான ராஜபுத்திரர்கள் வீதையுடன் அகஸ்தியர் சொன்ன வழியாக பஞ்சவடிக்குப் போனார்கள்.

க்ருஹீதசாபௌ து தராதி'பாத்மஜென
விஷக்த துணௌ ஸமரேஷ்வகாதரௌ |
யதோ'பதி'ஷ்டேந பதா' மஹர்ஷிண
ப்ரஜக்'மது: பஞ்சவடம் ஸமாஹிதௌ | (28)

ஸர்க்கம் 14

ஐடாயு வம்சம்

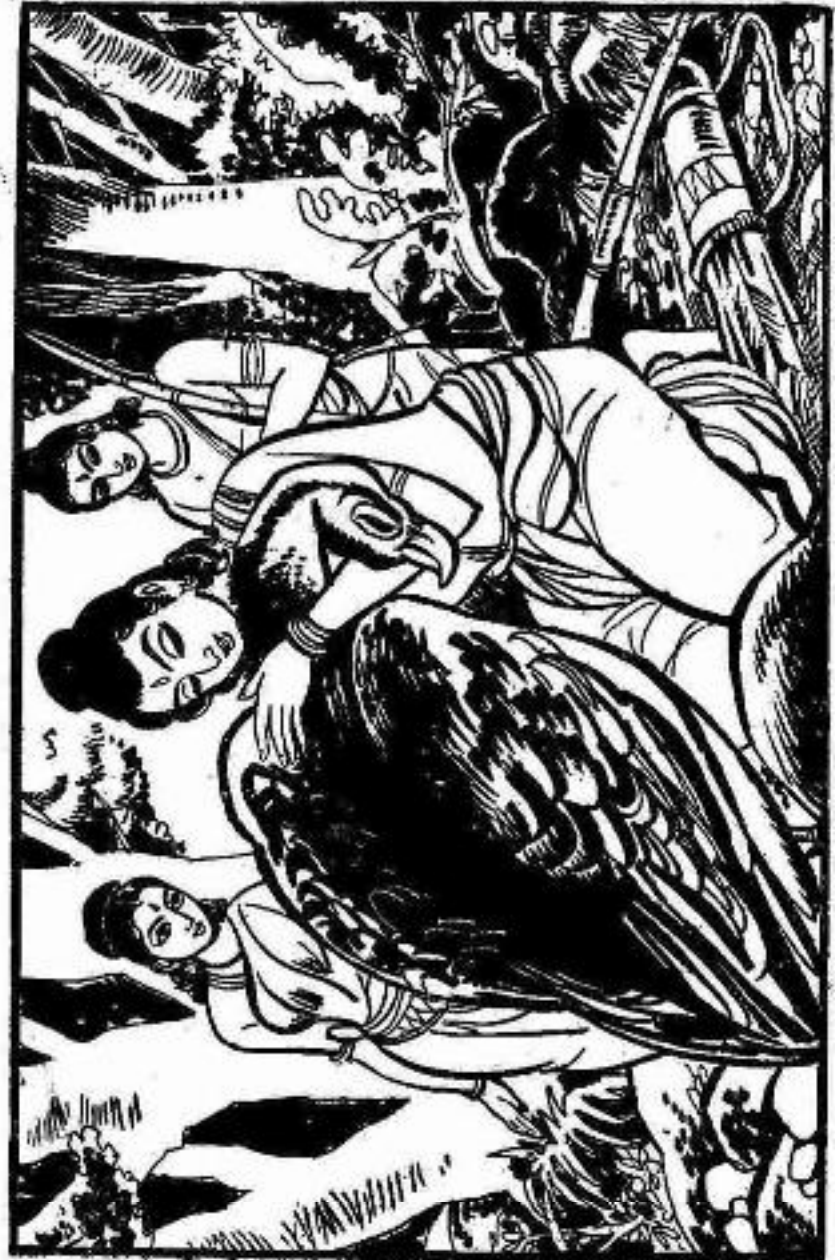
அத' பஞ்சவடம் க'ச்ச'நந்தரா ரகு'நந்த'ந: |
ஆணாத' மஹாகாயம் க்ருத்'ரம் பீ'மபரா'க்ரமம் | (1)

- பருத்த சரீரத்துடன் பார்க்கப் பயங்கரமாக ஒரு கழுநு. போகும் வழியில் ஆலமரத்தில் உட்காசித்திருப்பதைப் பார்த்து, ராஷஸன் என்றெண்ணி ராம லக்ஷ்ணர்கள், "நீயார்?" என்றார்கள். அது மிகுந்த பிரியத்துடன் மதுரமாக, "குழந்தாய்! நான் உங்கள் பிதாவிற்கு மித்திரன்" என்றது. ராமன் அதை வணங்கி மரியாதை செய்து அதன் குலத்தையும் பெயரையும் கேட்டார். அந்தப் பசு லகல பூதங்களின் உற்பத்தியையும் தன் குலக்கிரமத்தையும் சொல்ல ஆரம்பித்தது. "முன்காலத்தில் கர்த்தமர் விச்ருதர் சேஷர் ஸம்ச்சரயர் ஸ்தானு மரிசி அதரி க்ரது புலஸ்த்யர் அங்கிரஸ் ப்ரசேதஸ் புலஹர் தஷர் விவஸ்வன் காச்சபரென்ற பிரஜாபதிகள் இருந்தார்கள். தஷருக்கு அறுபது பெண்கள். அவர்களில் அதிதி திதி தனு கானிகை தாமரை குரோதவணை மனு அனிலை என்ற எட்டுப் பெண்களைக் காசியபர் மணம் புரிந்து, 'முன்று லோகங்களுக்கும் பாலகர்களான புத்திரர்களைப் பெறுங்கள்' என்று உத்தரவு செய்தார். அவர்களில் அதிதி திதி மனு கானிகை அதற்கு ஸம்மதித்தார்கள். மற்றவர்கள் ஸும்மதிக்கவில்லை. பன்னிரண்டு ஆதித்தியர்களும் எட்டு வஸுக்களும் பதினொரு குத்திரர்களும் இரண்டு அகஸ்தியர் தேவர்களும் அதிதிக்குப் பிறந்தார்கள். திதிக்குத் தைத்

20 தியர்கள் பிறந்தார்கள். அந்தக் கீர்த்திசாலிகள் ஆதிகாலத்தில் இந்தப் பூமியை ஆண்டார்கள். தனுவிிற்கு அசுவ கர்வனென்ற தானவன் பிறந்தான். நரகனும் காலகனும் கானிகைக்குப் பிறந்தார்கள். கிரெளஞ்சி, பாஸி, ச்யேனி, திருதராஷ்டீ, சுமி என்ற ஐந்து பெண்கள் தாம்ரைக்குப் பிறந்தார்கள். கிரெளஞ்சியிடத்தில் கோட்டான்களும், பாஸியிடத்தில் கோழிகளும், சியேனியிடத்தில் கழுகுகளும், பருந்துகளும், திருதராஷ்டீயிடத்தில் ஹம்ஸங்களும் கலஹம்ஸங்களும், சக்கர வாகங்களும், சுமியிடத்தில் நதையும் அவளுக்கு விந்தையும் பிறந்தார்கள். மிருகி மிருகமந்தா ஹரி பத்ரமாதாமாதங்கி சார்னூலி சுவேதா ஸுரபி ஸுரஸா கத்ருகா என்ற பெண்கள் குரோதவரைக்குப் பிறந்தார்கள். மிருகியிடத்தில் மான்களும், மிருகமந்தையிடத்தில் கரடிகளும், கலிமாண்களும், சாமரமிருகங்களும், ஹரியிடத்தில் எம்ஹங்களும் வாளரங்களும், பத்ரையிடத்தில் இராவதியும் பிறந்தார்கள். அவளுடைய புத்திரன் லோகபிரஸித்தனா ஐராவதமென்னும் மஹாகளும், மாதங்கியிடத்தில் யானைகளும், சார்னூலியிடத்தில் புலிகளும் நீண்ட வாலுள்ள குரங்குகளும், சுவேதையிடத்தில் திக்கலங்களும், ஸுரபியிடத்தில் ரோஹிணியும் கந்தர்வியும், ரோஹிணியிடத்தில் பசுக்களும், கந்தர்வியிடத்தில் குதிரைகளும், ஸுரஸையிடத்தில் அநேக படங்களுள்ள ஸர்ப்பங்களும், கத்ருவியிடத்தில் ஸாதாரண ஸர்ப்பங்களும், மனுவிடத்தில் பிராமண ஷத்திரிய வைசிய குத்திரர்களான மனுஷ்யர்களும் அனஸியிடத்தில் ருசியுள்ள பழக்கையுடைய மரங்களும், கத்ருவிடத்தில் ஆபிரம் தலைகளுடன் பூமியைத் தரிக்கும் ஆதிசேஷனும், வினதையிடத்தில் கருடனும் அருணனும் பிறந்தார்கள். அருணனுக்கு சியேனியிடத்தில் ஸம்பாதியும் ஐடாயுவென்ற நானும் பிறந்தோம். (மேற்சொன்ன சியேனி இவளல்ல). இந்த வனத்தில் துஷ்டமிருகங்களும் ராகுஸர்களும் அதிகம். ஆகையால் நீங்கள் வேட்டையாடப் போனால் நான் லீதைக்குத் துணையாக இருப்பேன்" என்றது ஐடாயு.

50 அதைக் கேட்டு ராமன் ஐடாயுவை வெகு பிரியத்துடன் ஆலிங்கனம் செய்து, தங்கள் பிதாவின் மித்திரனானதால் அதற்கு விசேஷ மரியாதை செய்தார். பிறகு அந்த பலவானான பகழியிடத்தில் லீதையைப் பாதுகாக்க வேண்டிக்கொண்டு விளக்கு வெட்டுப் பூச்சிக்களை நெருப்பு எரிப்பதுபோல், ராமலக்ஷ்மணர்கள் சத்ருக்களை நாசம் செய்ய விரும்பிப் பஞ்சவடியை நோக்கிப் போனார்கள்.

ஸ தத்ர லீதாம் பரிதாய மைதி'லீம்
ஸஹவ தேநாதிபீலேத பகழினா |
ஐகாம தாம் பஞ்சவயம் ஸஹக்ஷமனே
ரீபூந் தீத'ஷந் ஸவபா'நிவாநல: |

ஐடாயுஷம் து ப்ரதிபூத்ய ராக'வே மூத'ர பரிஷ்ரத்ய ச ஸந்தேதா பீவத் |
பிதா'ஹி ஸு'ஸ்ராவ ஸகி'தவ மாக்மவாத் ஐடாயுஷ ஸக்ஷி'தம் புந: |
அதைக் கேட்டு ராம: | ஐடாயுவை வெகு பிரியத்துடன் ஆலிங்கனம் செய்து, தங்கள் பிதாவின் மித்திரனானதால் அதற்கு விசேஷ மரியாதை செய்தார். —ஆ. 14 ஸ - 36 சு. (பக்கம் 38 யார்க்கு)

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸர்க்கம் 15

பர்ணசாலை கட்டினது

தத: பஞ்சவடம் சீத்வா நாநாய்வான ம்ருகாயுதாம் |
 உவாச ப்ராநரம் ராம: ஸௌமித்திரம் தீப்த தேஜஸம் | (1)
 பஞ்சவடிக்கு வந்த பிறகு, ராமன் தனக்குக் கைங்கரியம் செய்வே ஸுமித்திரையால் கொடுக்கப்பட்டு, அதற்குத் தகுந்த பத்தியும் சக்தியும் நிறைந்து, அதற்கேற்ற காவமும் தேசமும் தேர்த்ததைப்பற்றி ஸந்தோஷித்த மஹாவீரனான லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து, "மஹாவி குறிப்பிட்ட தேசம் இதுவே. புஷ்பங்கள் நிறைந்த மரங்கள் எங்குமுள்ள பஞ்சவடி இதுவே. வனங்களில் அதிகமாக ஸஞ்சரித்தவனுனதால் எந்த இடத்தில் ஆசிரமத்தை ஏற்படுத்தலாமென்று நான்கு புறங்களிலும் பார். ஸீதைக்குப் புஷ்பங்களிடத்தில் மிகுந்த பிரீதி; ஆகையால் அவ்விதமான மரங்கள் நிறைந்திருக்க வேண்டும். ஸுகமாகப் படுக்கக்கூடிய இடம் எனக்கு வேண்டும். ஆகையால் மேடுபள்ளமில்லாமலும் மிருதுவான மணல் பார்ப்பதற்குமான ஸ்தலமாக இருக்கவேண்டும். ஸமித்து புஷ்பங்கள் தர்ப்பம் ஐலம் முதலியவை ஸமீபத்திலிருக்க வேண்டும். எல்லா கச்சுறையையும் நீயல்லவா செய்யவேண்டும்? ஆகையால், நம்மெல்லோருக்கும் அனுகூலமான ஓரிடத்தைப் பார்" என்றார்.

இப்படித் தன் ஸௌக்கியத்தையும் ஆலோசித்துச் சொன்ன வார்த்தையைப் பொறுக்காமல், லக்ஷ்மணன் ஸீதையைப் புருஷகாரமாகக் (சிபார்சாகக்) கொண்டு "ஸ்வாமி! தாங்கள் பிரபு, நானே தங்களுடைய தாஸன். தங்களுடைய ஸ்வரூபம் வேறு. அடிமையாக வேலைசெய்வதே என் ஸ்வரூபம். இது தாங்கள் வைகுண்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்போது மாத்திரமல்ல; அவதாரகாலத்திலும் எப்பொழுதும் உண்டு. தங்களுக்கும் ஸீதைக்கும் ஸுகமான இடத்தைப் பாரென்று தாங்கள் கட்டளையிடுவது எனக்கு அழகே தவிர, என் ஸௌக்கியத்தையும் ஆலோசிப்பது தகாதது. ஆகையால் தாங்களே தங்களுக்கு அனுகூலமான இடத்தைக் தேடி என்னக்கு உத்தரவு செய்யவேண்டும்" என்று பிரசார்த்தித்தார். ராமன் அதைக் கேட்டு மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து நன்றாக யோசித்து ஓரிடத்தைக் குறிப்பிட்டு, மிகுந்த பிரீதியால் லக்ஷ்மணனுடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, "குழந்தாய்! இவ்விடம் மேடுபள்ளமில்லாமல், பார்ப்பதற்கு அழகாகப் புஷ்பமுள்ள மரங்களால் நிறைந்திருக்கிறது. ஆசிரமத்தை இங்கே ஏற்படுத்தி, நல்ல வாஸனையுள்ள மலர்க்கீத தாமரைகள் விளங்கும் ஓடைகள் ஸமீபத்திலிருக்கின்றன. மஹாஞானியான அகஸ்தியர் சொன்னபடி கோநாவரியின் ஸமீபத்திலிருக்கிறது. கரைகளில் புஷ்பவிரகூஷம்

5

10

15

20

25

30

35

40 கள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஹம்ஸம் நீர்க்கொழி சக்ரவாகம் முதலிய பசுவினால அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மலைகள் அதிக தூரத்திலும் அதிக ஸமீபத்திலுமில்லை; மான்கள் கூட்டம் கூட்டமாக நடமாடுகின்றன. மயில்கள் இனிமையாகக் கூவுகின்றன. பக்கங்களில் அழகிய குகைகளுக்குக்கின்றன. புஷ்ப விருகங்களால் மறைந்திருக்கின்றன. அங்கங்கே வெள்ளி தங்கம் தாமிரம் முதலிய தாதுக்களால் நிறைந்து ஐன்னல்களைப்போன்ற பலவண்ணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட யானைகளை ஒத்திருக்கின்றன. ஆச்சா பனை பச்சிலை பேரிச்சை பலா மா நீர்க்கடம்பு தினிசி புன்னாகம் தேன்மா அசோகம் மஞ்சாடி சம்பகம் தாழை சந்தனம் ஸ்பந்தம் நிலைக்கடம்பு கறுப்புக்கஞ்சாங் கோரை எலுமிச்சை தவம் கருங்காவி பலாசு பாநிரி வன்னி முதலிய மரங்கள் செழித்து வளர்கின்றன. இது புண்ணியஸ்தலம். இது பரிசுத்தமான இடம். மிருகங்களாலும் பசுவினாலும் நிறைந்திருக்கிறது. இங்கே ஐட்பயுஷ்டன் ஸௌகந்தியமாக வசிப்போம்" என்றார்.

50 பிறகு லக்ஷ்மணன் அதிவிரைவாக ஒரு விஸ்தாசமான ஆசிரமத்தைக் கட்டினார். மண்ணால் கவர் வைத்து மூல்களினால் தூண்டுகளை நாட்டி மேலே விட்டங்களைப் போட்டு, வன்னிமரக் கிளைகளை அவைகளின்மேல் அடர்த்தியாகப் பரப்பி, மரவுளிகளால் செய்த கயிறுகளைப் போட்டு இறுக்கிக் கட்டினார். அதற்குமேல் நாணல் தர்ப்பை கோரை இலைகள் முதலியவைகளைப் பரப்பி, கரையை மேடு பள்ளமில்லாமல் ஒழுங்குபடுத்தினார். பிறகு, கோதாவரியில் நீராடிய புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் கொண்டு வந்து வாஸ்துபுகை முதலிய இருஹசாந்திகளை விதிப்படி செய்து ராமனை அழைத்து வந்து காட்டினார். அவரும் ஸீதையும் அதைப் பார்த்துமிருந்த ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். ராமன், "குழந்தாய்! இந்தப் பர்ணசாலை வெகு அழகாகவும் ஆச்சரியப்படக்கூடிய தாகவும் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. உன்விடத்தில் எனக்குள்ள ஸந்தோஷத்திற்கு எல்லையிலில்லை. அதற்குத் தகுந்தபடி வெகுமதி செய்ய இப்பொழுது ஸௌகரியமில்லை. ஆகையால் அதற்குப் பதிலாக உன்னை மிக்க பிரேமையுடன் அணைத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஸீதையுடன் தனியாக இருக்க ஓர் இடம் வேண்டுமென்று நான் நினைத்தேனே ஒழிய உன்விடத்தில் சொல்லவில்லை. என் அபிப்பிராயத்தை எப்படியோ அறிந்து என்னிஷ்டப்படி செய் தாய். தசரதருக்கு வெகுகாலம் வரையில் புத்திரனில்லாமல் பிறகு நாம் பிறந்தோம். ஆகையால் நாம் ஷஷமமாக வளிக்கவேண்டுமென்று சந்திரபலம் நகரத்திரபலம் முதலியவைகளை யோசித்து தசரதர்நமக்கு வீடு அமைத்ததபோல், இந்த ஆசிரமத்தைக்கட்டினார். நீ ராஜகுமாரனாயிருந்தும் உன் ஸௌகரியத்தைக் கொஞ்சம்கூட யோசிக்காமல் என் ஸௌகரியத்தையே கவனித்து இந்தப் பர்ண சாலையைக் கட்டினாய். என் ஸந்தோஷத்தையே உனக்கு மேலான

பிரயோஜனமாகக் கொண்டாய். புத்தென்ற நரகத்திலிருந்து பிரதானைக் கரையேற்றுநிறவனே புத்திரன். என் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யாமலிருப்பதே நமது பிரதானை நரகத்தைப் போன்றது. நீ என் இஷ்டப்படி நடப்பதால் அந்த நரகத்திலிருந்து அவரைக் கரையேற்றினாய். நான் உள்ளவரையிலும் அவர் என் இஷ்டங்களைப் பூர்த்திசெய்தார். நான் இறக்கும்போது அதே காரியத்தில் உன்னை நியமித்திருக்கிறார். ஆகையால் என் பிரதானை மடையவில்லை. நீயே எனக்குப் பிரதா. உன் ரூபமாக என் ஸகல மனோரதங்களையும் அவர் பூர்த்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்" என்று சொன்னார். அவ்விடத்தில் அவர்கள் சிலகாலம் ஸுகமாக வசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஸீதையாலும் லக்ஷ்மணனாலும் ஸகல பணிவிடைகளையும் செய்யப் பெற்று ராகவன், தேவலோகத்தில் இந்திரன் விளங்குவதுபோல் அங்கே காலம் கழிந்தார்.

கஞ்சித் காலம் ஸ தர்மாத்மா ஸீதயா லக்ஷ்மணேத ச |

அந்வாலயமாநோ நயவஸத் ஸ்வர்க்வோகே யதா'மர: 1 (31)

ஸர்க்கம் 16

ஹேமந்த ருது

வஸதஸ் தஸ்ய து ஸுகீம் ராகவஸ்ய மஹாத்மத: |

ஸரத'ய்யபாயே ஹேமந்த ரீது'கீஷ்ட: ப்ரவர்ததே | (1)

அவர்கள் அங்கே தங்கியிருக்கையில் சரத் ருது கழிந்து ஹேமந்த ருது ஆரம்பித்தது. அது தபஸ்விகளுக்கு வெகு அனுகூலமான காலம். கரணாஷ்டகங்களுடைய வதத்திற்கு மூலமான குர்ப்பணைகயின் வரவிருக்க காரணமானதால் ராமனுடைய உத்தேசத்திற்கும் அனுகூலமான காலம்.

5 ஒருநாட் காலை அவர்கள் மூவரும் கோதாவரியில் நீராடப் போனார்கள். அப்பொழுது லக்ஷ்மணன், 'அண்ணா! தங்களுக்குப் பிரியமான ஹேமந்த ருது ஆரம்பித்துவிட்டது. இதனால் ஸம்வத்ஸரம் சுபமாகவும் அலங்காரத்தோடும் விளங்குகிறது. இந்தக் காலத்தில் ஐனங்களுடைய தேகம் பனியால் மிருதுவாக இரரது. பூமியில் பசிரிகள் செழித்து வளர்கின்றன. ஐலத்தைத் தொடர்பு யாத நெருப்பு மிகவும் பிரியமாக இருக்கும். இருஹஸ்தர்கள் ஓவ்வொரு வருஷத்திலும் புதிய தான்யத்தை விட்டில் கொண்டுவந்தவுடன் ஆக்ரயணமென்ற பாகயக்குத்தைச் செய்து பிதிருதேவதைகளை மகிழ்வித்துப் பாபங்களிலிருந்து விடுபடுகிறார்கள். வெளிதேசங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு ஆஷா அதிகமாக வளரும். பால் தயிர் முதலியவை வேண்டியபயவரையில் கிடைக்கும். அரசர்கள் சத்துருக்களை

20 ஐயிக்கப் படைபெடுத்துச் செல்வார்கள். ஸூரியன் தென் திசையில் அதிகமாக இருப்பதால் வடதிசை, நெற்றியில் திலகமில்லாத பெண்ணைப்போல் பிரகாசிக்கவில்லை. இயற்கையாகவே பனிக்கட்டிகளால் நிறைந்த ஹிமயமலை இப்பொழுது பனியால் அதிகமாக மூடப்பட்டு, ஹிமாலயம் (பனிக்கு இருப்பிடம்) என்ற பெயரை உண்மையாகப் பெற்றிருக்கிறது. ஸூரியன் நடுப்பகலில் ஸுகுமார உஷ்ணத்தைக் கொடுக்கிறான். இந்தக் காலத்தில் அவளை ஸுலபமாகப் பார்க்கலாம். சிழலும் ஐலமும் வெறுப்பை ஆண்டாக்குகின்றன. ஸூரியன் கடுமையாக எரிக்கிறதில்லை. குளிர் வெகு அதிகம். மரங்களில் இலைகள் இல்லாததால் வனத்தில் நடமாடும் பிராணிகள் குளிர்சூல் வருந்தி வெளியில் போகமுடியாமல்; மறைந்திருக்கின்றன. ஐனங்கள் குளிர்சூழல் பயந்து தேகத்தை முடக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ராத்திரிகளில் ஐனங்கள் திறந்த இடங்களில் படுக்கமாட்டார்கள். புஷ்ய மாதம் நெருங்கிவிட்டது. பனி விழுந்து எங்கும் மங்கலாகத் தோன்றுகிறது. ராத்திரிகளில் குளிர்காற்று அதிகம். பகல் கொஞ்சம், ராத்திரிகாலம் அதிகம். சந்திரன் தன் அழகையும் அதிகாரத்தையும் ஸூரியனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் பனியால் மறைக்கப்பட்டு, மூச்சுக்காற்றால் மங்கின கண்ணாடியைப் போல பிரகாசிக்கவில்லை. பெளர்ணீமா தினத்தில் பனியால் ராத்திரி பிரகாசம் குறைந்து, வெயிலால் கறுத்து வாயிய எதையைப்போல் தோன்றுகிறது. ஆனால், ஸீதையின் காந்தி அதற்கில்லை. மேற்குக் காற்று ஸ்வபாவமாகவே குளிர்ச்சியுள்ளது. இப்பொழுது பனியும்

35 சேர்ந்து அது அதிகமாயிற்று. காடுகளில் யசவ் கோதுமை முதலிய தானியக் கதிர்கள் ஸூரியோதய காலத்தில் நீர்த்துளிகளால் நிறைந்து, கிரௌஞ்சம் வண்டாழ்வான் குருவி முதலிய பகவிகள் அவைகளின் நடுவிலிருந்து கூவும்பொழுது, வனங்கள் கண்ணீர் விட்டுக் கதறுவதுபோல் தோன்றுகின்றன. தங்க நிறமுள்ள சம்பாப் பயிர்கள் கதிர் முதிர்ந்து தலைவணங்கிப் பேரிச்சம் புஷ்பங்களைப் போன்ற துளிகளுடன் விளங்குகின்றன. ஸூரியன் ஆகாசத்தில் வெகுதூரம் போனாலும் பனியால் மறைக்கப்பட்ட கிரணங்களுடன் சந்திரனைப்போல் தோன்றுகிறான். மூற்பகலில் ஸூரியனுடைய உஷ்ணம் கொஞ்சம் தெரிகிறது; நடுப்பகலில் ஸுகுமார இருக்கிறது;

40 சிவப்பு நிறமுள்ள வெயிலும் கொஞ்சம் வெளுத்துப் பூமியில் அடிக்கிறது. எப்பொழுதும் பனி விழுவதால் இளம்புற்கள் நீண்டது, காட்டுத்தரைகள் இளம்பெயிலில் பிரகாசிக்கின்றன. காட்டுயானைகள் மிகவும் தாகமெடுத்து ஐலம் குடிக்கத் துதிக்கையை நீட்டி, மிகுந்த குளிர்ச்சியா யிருப்பதால் துதிக்கையை மடக்கிக்கொள்கிறது. யுத்தப்பயிற்சி இல்லாதவர்கள் சண்டையில் போக அஞ்சுவதைப் போல், நீர்ப்பறுவைகள் ஐலத்தில் இறங்காமல் உட்காசிந்திருக்கின்றன. காட்டுவழிகள் பனியால் மறைக்கப்பட்டு புஷ்பங்களின் நித்திரங்குவதுபோல் காணப்படுகின்றன. ஆறுகளிலும்

ஐலம் பனியால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. வண்டாழ்வான் குருவிகளிருக்குமிடத்தை அவைகளின் குரலாலேயே கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கரையிலுள்ள மணல் பனியால் நீளந்திருக்கிறது. மலைகள் உச்சியிலுள்ள ஐலமும் பனி விழுவதாலும் ஸூரிய கிரணம் மந்தமாக இருப்பதாலும் குளியாக இருக்கிறது. தாமரைகள் பனியால் கருவி இதழ்கள் உதிர்ந்து தண்டுகள் மாத்திரம் மிகுந்திருக்கும் தாமரை ஓடைகள் விளங்கவில்லை.

இந்தக் காலத்தில் புருஷோத்தமனான பரதன் தங்களிடத்திலுள்ள பத்தியால் தர்மத்தை நாடி, நீதிக்கிராமத்தில் அதிக தக்கத்துடன் தவம் செய்கிறார். ராஜ்யத்தையும் போகக்கூடியும் அதிகாரத்தையும் விட்டு ஆகாரநியமத்துடன் வெறும் தரையில் படுத்திருக்கிறார். இந்த வேளையில் அவர் ராஜ்ய உத்தியோகஸ்தர்களால் குழப்பப்பட்டு ஸரஹஸ்தியில் நீராடப்போவார். வெகு ஸுகுமார வளர்க்கப்பட்டவர்; ஸுகுமாரையே அனுபவிக்கத் தகுந்தவர். மிகுதுவான சீர்த்தையுடையவர்; விடியமுன் அந்தக் குளிர்ந்த ஐலத்தில் எப்படி ஸ்நானம் செய்வார்? தர்மங்களை அறிந்தவர்; ஸத்தியவான்; இந்திரியங்களை ஐயித்தவர்; கெட்ட காரியங்களைச் செய்யாமல் வெட்கத்தால் தடுக்கப்படுகிறவர்; மஹாவீரன்; தாமரை இதழ்களைப் போன்ற நேத்திரங்களுடையவர்; கீலமேகவண்ணர்; படிந்த வயிற்றை யுடையவர்; முழங்கால் வரையில் நீண்ட கைகளை உடையவர்; எல்லோரிடத்திலும் பிரியமாகப் பேசுகிறவர்; மஹா பாக்கியசாலி. இப்படியிருந்தும் பலவிதமான போகங்களை விட்டு எல்லோரும் பூஜிக்கத்தகுந்த தங்களைவே எவ்விதத்திலும் அண்டியிருக்கிறார். தாங்கள் வனத்திலிருந்தாலும் தாங்கள் அனுஷ்டிக்கும் தபஸ்வி தர்மத்தையே அந்த மஹாத்மா அனுஷ்டிப்பார். ஆகையால் அவருக்கும் உத்தம லோகங்கள் நீச்சயமாகக் கிடைக்கும். 'மனிதர்கள் தங்களுடைய தகப்பனைப்போலிருப்பதில்லை; தாயின் ஸ்வபாவத்தையே அடைகிறார்கள்' என்ற லோகவசனம் அவரால் பொய்யாக்கப்பட்டது. தசரதரைக் கணவனாகவும் ஸாறுவான பரதனைப் பிள்ளையாகவும்முடைய கைகேயிக்கு இந்த குரூஸ்வபாவம் எங்கிருந்து வந்தது?" என்று மிகவும் தர்மவானான லக்ஷ்மணன் பரதனிடத்திலுள்ள ஸ்நேகத்தால் கைகேயியை நிந்தித்தார்.

ராமன் அதைப் பொறுக்காமல், "உன் தாயான கைகேயியை ஒருநாளும் நிந்திக்கக்கூடாது புருஷசிரேஷ்டனான பரதனுடைய குணங்களைப்பற்றியே சொல். வனவாணம் செய்வதில் என் மனம் உறுதியாக இருந்தாலும், பரதனிடத்திலுள்ள ஸ்நேகத்தால் அவளை இப்பொழுதே பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசையுண்டாகிறது. பிரியமாகவும் மதுரமாகவும் ஹிதமாகவும் அபிரகதத்தையேபோலவும் மனத்திற்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பதாகியிருக்கும் பரதனுடைய

வார்த்தைகள் எனக்கு அடிக்கடி ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. நானும்
 100 நீயும் பரதனும் சத்துருக்களும் சேர்ந்து எப்பொழுது வாழப்படு
 வோமோ?" என்று பிரலாபித்துக்கொண்டு, அவர்கள் கதிரில் நீரையும்
 பிதிரைகளுக்கும் தேவதைகளுக்கும் ஜலதர்ப்பணம் செய்து,
 ஸாலியனையும் தேவதைகளையும் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்.
 ராமன் ஸ்நானம் செய்து ஸீதைபுடனும் வக்ஷணனுடனும்
 105 திரும்பி வரும்பொழுது, ருத்திரன் ஸ்நானம் செய்து பார்வதியோடும்
 கந்தியோடும் இருப்பதபோல் விளங்கினார்.

க்ருதாபிஷேக: ஸ ரராஜ ராம:

ஸீதாதீவீதீய: ஸதறவக்ஷமஸேந |

க்ருதாபிஷேகோ மிரி ராஜபுத்ரீயா

ருத்ர: ஸநந்தி பக்ஷிவாதீவேஸ: ||

(43)

ஸர்க்கம் 17

சூர்ப்பணகையின் வருகை

க்ருதாபிஷேகோ ராமஸ்து ஸீதா ஸௌமித்திரேவ ச |

தஸ்மாத் கோதாவீ திராத் ததோ ஜக்மு: ஸ்வமாஸ்யமம் || (1)

பிறகு ஆசிரமத்திற்கு வந்து முன்பகலில் செய்யவேண்டிய
 நித்திய கர்மங்களைச் செய்து, பர்ணசாலையில் போய் மஹாலிகளால்
 பூஜிக்கப்பட்டு பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.
 இப்படி சித்திரா நக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய சந்திரனைப்போல் ஸீதை
 5 யுடன் விளங்கும் ராமனைக்கும் இடத்திற்கு ஒரு ராஷ்மி தானாக
 வந்தாள். அவள் சாவணனுடைய தங்கை; சூர்ப்பணகையென்ற
 பெயருடையவள். ஸீமஹத்தில் மார்பையும் முழங்கால்வரையில்
 கீண்ட கைகளையும் மதயானையின் கடையையும் தாமரைமலர்
 போன்ற கண்களையும் கருநெய்தல்களைப்போன்ற தேக கார்தியைய
 10 யும் உடையவராக ஜடாமண்டலத்தைத் தரித்துக்கொண்டு ராஜ
 லக்ஷணங்கள் விளங்க உட்கார்ந்திருக்கும் ராமமூர்த்தியைப் பார்த்து
 மன்மதனைப் பழிக்கும் அவருடைய அழகிற்கும் கோடிஸாலியர்
 களைப் பழிக்கும் தேஜஸிற்கும் சந்திரனைப் பழிக்கும் முககார்திக்கும்
 இந்திரனாலும் சீனைக்கமுடியாத பராக்கிரமத்திற்கும் அடிமையாகி
 15 ஆசைக்குத் தன் மனத்தை இழந்தாள்.

ஸகல உத்தம லக்ஷணங்களும் பொருந்திய முகத்தைபுடைய
 வர் ராமன்; பார்த்துப் பயங்கரமான முகத்தைபுடையவள் சூர்ப்ப
 20 ணகை. ஸீமஹத்தைப் போன்ற சிறுத்த இடையையுடையவர் ராக
 வன்; பேரியைப்போல் பருத்த வயிற்றையையுடையவள் அந்த ராஷ்மி.
 தாமரைசிதம்புகளைப்போல் விசாலமாக செவ்வீர்பரந்த நேத்திரங்
 கையையுடையவர் ரகுரீரன்; பார்த்துப் பயங்கரமான நேத்திரங்களை
 உடையவள் சூர்ப்பணகை. கறுத்து அடர்ந்த கருண்ட மயிரை

யுடையவர் ராமன்; நெருப்புக்கொழுந்தைப்போல் லிவந்து விரித்த
 குறுகிய தலைமயிரையுடையவள் சூர்ப்பணகை. ராமனுடைய சூபத்
 25 தைப் பார்ப்பவர்களுக்கு அவரிடத்தில் எல்லையற்ற பிரீதியுண்டா
 கும்; சூர்ப்பணகையைப் பார்ப்பவர்களுக்குச் சொல்ல முடியாத
 வெறுப்பு அவரிடத்திலுண்டாகும். ராமன் பேசும்பொழுது இளிய
 வாத்தியத்தின் காதத்தைப் போலிருக்கும்; சூர்ப்பணகையின் குரல்
 கேட்பவர்களை மூர்ச்சையடையச் செய்யும். ராமன் அழகிய
 30 யெளவன புருஷன்; சூர்ப்பணகை மிகவும் வயது சென்றவள்.
 ராமன் மிருதுவாகவும் சாதர்யமாகவும் பேசுகிறவர்; சூர்ப்பணகை
 கபடமாகப் பேசுகிறவள். ராமன் நியாயமாக நடப்பவர்; சூர்ப்ப
 ணகை கெட்ட நடத்தைபுள்ளவள். சூபம் வாய்ந்தவர்களுக்குள்
 ராமன் முதலானவர்; சூர்ப்பணகை குருபிளுக்குள் முதலானவள்.

ஆகையால், அவள் கண்டெரியாமல் மயங்கி, "ஐயை முதலிய
 35 தபஸ்வி வேஷத்தைத் தரித்து, பாரியையுடன் வில்லும் கையுமாக
 நீ இங்கே வரவேண்டிய காரணமென்ன? இது ராஷ்மிவர்கள் வளிக்
 கும் தேசமென்று தெரியாதா?" என்றாள்.

ராமன் மஹா பராக்கிரமசாஸி; தர்மபுத்தியையுடையவர்; பொய்
 சொல்வது ஒருகாலும் அவருக்கு இஷ்டமில்லை. மேலும் தபஸ்வி
 40 தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும்பொழுது அதற்கு ஒப்புவாரா? மேலும்
 ஸ்ரீயிடத்தில் பொய்சொல்ல விரும்புவாரா? ஆகையால் சூர்ப்ப
 ணகையைப் பார்த்து, "தேவேந்திரனைப்போன்ற பராக்கிரமத்தை
 யுடையவராக தசரதரென்று ஒரு சக்கரவர்த்தியிருந்தார். அவரு
 45 டைய மூத்த புத்திரனான ராமன் நான். இவன் என் தம்பி லக்ஷ
 மணன். இந்த வனத்திற்கு என்னுடன் வந்திருக்கிறான். இவன்
 என் பாரியை ஸீதை. விதேஹராஜனுடைய புத்திரி. எங்கள் பெற்
 றோர்களின் கட்டளையால் பிதிரவாகிய பரிபாலனம் செய்து
 கொண்டு தர்மத்தை ஸம்பாதிக்க விரும்பி வனத்தில் வளிக்கிறோம்.
 50 நீ யார்? யாரைச் சேர்ந்தவன்? உன் விசாரமான சூபத்தைப்
 பார்த்தால் ராஷ்மி என்று தோன்றுகிறது. நீ இங்கே வந்த
 காரணமென்ன? விஷத்தைச் சொல்" என்றார். சூர்ப்பணகை
 ஆசை மீறி, "நான் சூர்ப்பணகையென்ற ராஷ்மி; சீனைத்த சூபங்
 55 களை எடுப்பேன்; இந்த வனத்தில் தனியாகத் திரிகிறேன். ஸகலப்
 பிராணிகளும் என்னைக் கண்டால் நடுங்கும். என் எண்ணத்தைத்
 தடுக்கும் இடையூறுகளை அழிக்க எனக்குத் திறமையுண்டு. ராஷ்
 மிபுதியான ராவணைவரனென்ற பலவான் என் அண்ணன்.
 அவன் விச்ரவஸின் புத்திரனான மஹாவிரனென்று நீ கேட்ட
 60 தில்லையா? வெகுகாலம் தூங்கும் மஹாபலமுள்ள சூபகர்ண
 னும், ராஷ்மி குலத்தில் பிறந்தும் ராஷ்மி ஆசாரத்தை அனுஷ்டி
 காத தர்மாத்மாவான விபீஷணனும் என்னுடன் பிறந்தவர்கள்.
 யுத்தத்தில் மிகவும் பெயர்பெற்ற கரதுஷணர்களும் அப்படியே.

ஆனால், நான் அவர்களுடைய வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டவனல்ல, என் இஷ்டப்படி நடக்கிறவன். உன்னைக் கண்டதுமுதல் உன்னையே கணவனாக அடையவேண்டுமென்றெண்ணி வந்திருக்கிறேன். நான் அபூர்வமான சக்தியுள்ளவன். என்னை ஒருவரும் தடுக்க முடியாது. நான் உன்னைக் கணவனாகப் பெற்று வெகு காலம் ஸுகமாக இருப்பேன். இந்த லீதையால் உனக்கு என்ன பிரயோஜனம்? விகாரமான சரீரத்துடன் பலபராக்கிரமமில்லாத இந்த அல்ப ஜாதவை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வாய்? நானே உனக்குத் தகுந்த பாரியை. இவளுடைய அல்ப சரீரத்தையும் மேருமலையைப் போன்ற என் தேகத்தையும் பார். ஸகல பிராணிகளையும் கண்டு இவள் நடுங்குகிறாள்; ஸகல பிராணிகளும் என்னைக் கண்டு நடுங்குகின்றன. ஒட்டின வயிறுள்ள இவள், பேரியைப் போன்ற இடையுள்ள எனக்கு அழகில் சடா? என்னை நன்றாக உற்றுப்பார். நான் உனக்குத் தகுந்தவனா, அல்லது லீதை தகுந்தவனா? நமக்கு இடையூறு இருக்கும் இவளையும் உன் தம்பியான அந்தப் பையனையும் இப்பொழுதே தின்றுவிடுகிறேன். பிறகு, மலிச்சிகரங்களையும் பல வணங்களையும் வேடிக்கையாகப் பார்த்துக்கொண்டு வெகு ஸந்தோஷமாக ஸஞ்சரிப்போம்" என்றான்.

இத்யேவமுத்த: காருத்ஸ்த: ப்ரஹ்ஸ்ய மதி'ரேக்யணம் |
இத'ம் வசநமாரேயே' வக்ஷும் வாக்யவியாரத: | (31)

ஸர்க்கம் 18

சூர்ப்பணகையின் கர்வபங்கம்

தாம் து ஸூர்ப்பணகா'ம் ராம: காமபாஸாவ பாபிதாம் |
ஸ்வச்ச'யா ஸ்லக்ஷணயா வாசா ஸ்மிதபூர்வ மதா'ப்'ரவீத் | (1)

மதிரா என்ற சாராயத்தைப்போல் சிவந்த கண்களையுடைய சூர்ப்பணகை ஆசையென்ற கயிற்றால் கட்டப்பட்டு இப்படிச் சொல்ல, ராமன் புன்சிரிப்புடன் மிருதுவாகவும் தெளிவாகவும் சாதுர்யமாகவும் பதில் சொன்னார். "எனக்கோ விவாஹமாயிற்று; என் பாரியையிடத்தில் எனக்கு மிகுந்த பிரியம். அவளைத் தள்ள முடியாது. உன்னையும் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. உன்னைப் போன்ற ஸ்த்ரீகள் சக்களத்தினிள் உபத்திரவத்தைப் பொறுக்க மாட்டார்கள். இதோ இருக்கும் என் தம்பியோ நன்னடத்தை யுள்ளவன்; வெகு அழகானவன். அவன் பாரியையைத் தன்னுடன் அழைத்து வரவில்லை. மஹாவீரன்; வெகு காலமாகப் பாரியை யையின் ஸுகந்தை அறியாதவன்; பார்வைய அவனுக்கு அவசியம். யௌவன புருஷன்; உன் ரூபத்திற்குத் தகுந்த நாயகன். இவளைப் புருஷனாக அடைந்தால் மேருமலையில் சூரியப் பிரகாசத்தைப்போல்

போட்டியில்லாமல் வாழலாம்" என்றார். இப்படித் தன்னிடத்தில் ஆசைகொண்டு வந்தவனைத் திடீரென்று மறுத்தால் வருத்தப்படுவா னென்று இரங்கி பரிகாச வார்த்தைகளைச் சொல்லி விலக்கினார். ஆனால், ஆசைப்பிரகாச பிடித்த அந்த ராஜ்ஜலி அந்த வேடிக்கையை அறிவாமல் உண்மையென்று நம்பி, லக்ஷ்மணனிடத்தில் போய், "உன் ரூபத்திற்கும் அழகிற்கும் தகுந்த பார்வைய நானே. நாம் ஸுகமாக இந்த தண்டகாரணயத்தில் எவ்வா இடங்களிலும் ஸஞ்சரிப்போம்" என்றான். லக்ஷ்மணன் பேசும் திறமையில் ஸாமான் யரா? புன்சிரிப்புடன் அந்தச் சூர்ப்பணகையைப் பார்த்து, "சற்று ஆலோசித்துப் பார். நான் என் அண்ணனுக்கு அடிமை; உன்னத பதவியினுக்கும் நீ அடிமைக்கு அடிமையாக இருக்கத் தகுந்தவனா? நான் அவருக்கு ஊழியம் செய்வதுபோல் நீயும் லீதைக்கல்லவா ஊழியம் செய்யவேண்டியிருக்கும்? ஸகல பாக்கியங்களாலும் நிறைந்த ராமனுக்கு நீ பாரியையானால் உன் எண்ணங்களெல்லாம் நிறைவேறும். ஆகையால், அவருக்கு இரைய மனைவியாகி ஸுகமாக வாழ். லீதையிருக்கும்பொழுது என்னை எப்படி அங்கேரிப்பா ரென்றால், இந்த உத்தமமான ரூபத்தைப் பார்த்த பிறகு, கேவலம் ஒரு மனுஷ்யஸ்த்ரீயைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்க எந்த புத்தி மாறுக்காவது தோன்றுமா? லீதையோ குரூபி, துஷ்டை, வயிறு ஒட்டினவன்; அவளுடைய பெயர் யாருக்காவது தெரியுமா? அவளைத் துரத்திவிட்டு உன்னைத் தவிர மற்றொருத்தியைப் பார்க்க மாட்டார்" என்றார்.

இதைப் பரிகாச மென்றறியாமல் அவன், லீதையுடன் பர்ண சாஸ்யில் உட்கார்ந்திருக்கும் மஹாவீரனிடத்தில் போய், "இவள் குரூபி, பிரலீத்தியற்றவள், துஷ்டை, கிழவி, வயிறொட்டினவள். இந்தப்பிண்டையைத் துலைத்து முழுகாமல் இன்னும் கட்டிக்கொண்டு அழுதிராய். என்னைத் திரும்பிப் பார்க்காததற்கு அதே காரணம். இந்தத் தடையுள்ளவரையில் இந்த எண்ணம் நிறைவேறாது. உன் எதிரில் இவளைத் தின்றுவிட்டு, சக்களத்தியின் தொந்திரவு இல்லாமல் உன்னுடன் ஸுகமாக வசிப்பேன்" என்று கொள்ளிக் கட்டையையப்போன்ற கண்களுடன், ரோஷினியை நோக்கி தாமசேது ஓடிவருவதுபோல், மருண்ட மான்குட்டியைப்போன்ற கண்களையுடைய லீதையை நோக்கிக் கோபத்துடன் பாய்ந்து ஓடி வந்தார். இப்படிக்காலபாசத்தைப்போல் ஓடிவரும் அந்த ராஜ்ஜலியைப் பார்த்து மஹாபலவானான ராமன் அவளை 'ஹும்' என்று அதட்டிக் கோபத்துடன் "லக்ஷ்மணா! குரூரமான அற்பக் களுடன் பரிகாசம் செய்வது பிரகூ. சூர்ப்பணகையின் கொடிய ஸ்வபாவத்தைக் கண்டு லீதை பயத்தால் உயிரை விடுவாளென்று தோன்றுகிறது. இந்த விகாரி ரூபமுள்ள துஷ்ட ராஜ்ஜலியை அக்க லீனம் செய்" என்று கட்டளைிட்டார். உடனே லக்ஷ்மண னுக்குக் கோபமுண்டாயிற்று. "இதுவரையில் இவள் யாதொரு

55 அபராதமும் செய்யவில்லை" என்று ராமன் பரிசாசமாகப் பேசிக்
கொண்டிருந்தார். இப்பொழுது ஸீதைையைக்கொல்ல வந்ததால்
தண்டிக்கும்படி உத்தரவிடுகிறார்" என்று நீனைத்து வக்ஷமணன்
கத்தியை உருவி குர்ப்பணகையின் மூக்கையும் காதுகளையும் அறுத்
60 தார். அவள் கோரமாகக் கத்திக்கொண்டு வந்த வழியாகவே காட்
டில் ஓடினாள். இயற்கையாகவே விகார ரூபமுடையவள்; பார்க்கப்
பயங்கரமானவள். சத்தம் பெருகி ஓட, மழை காலத்தில் மேகங்கள்
கர்ஜிப்பதுபோல் கோரமாக அலறினாள். ஜனஸ்தானத்திற்கு ஓடிப்
போய், ராஷ்டிரர்களால் குழப்பப்பட்டு உட்கார்ந்திருக்கும் கொடிய
வனுன தன் அண்ணன் கரனிடத்திற்கு வந்து, இடிவிழுவதுபோல்
65 அவனுக்கெதிரில் பூமியில் விழுந்தாள். பயத்தாலும் மயக்கத்தாலும்
மூர்ச்சையடைந்து சத்தம் தாரை தாரையாய் பெருக, ராமலக்ஷ்ம
ணர்கள் ஸீதைையுடன் வணத்திற்கு வந்திருப்பதையும் தன்னை
அங்கவீணம் செய்ததையும் அவனிடத்தில் சொன்னாள்.

தத: ஸபாஹ்யம் பஹமோஹ மூர்ச்சிதா
ஸைக்ஷமணம் ராக்வ நாசுதம் வநம் |
விருபணம் சாத்மநி சோணிதோகிதா
ஸபாஹ்யம் ஸீவம் பஹிநீ க்ரஸ்ய ணா ||

(28)

ஸர்க்கம் 19

குர்ப்பணகை கரனைத் தூண்டுகல்

தாம் ததா³ பநிதாம் த்³குஷ்ட்வா விருபாம் சோணிதோகிதாம் |
பஹிநீம் க்ரோதஸந்தப்த: க்ர: பப்ரச்ச³ ராஷ்டிர: || (1)

இப்படித் தன் சகோதரி காதும் மூக்கும் அறுப்பட்டு சத்தம்
பெருக பூமியில் கிடப்பதைக்கண்டு கரன் அடங்காத கோபம்
கொண்டு, "எழுந்திரு; புத்தியை ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொள். உன்னை
இப்படி அஸங்கோலம் செய்தவன் யார்? தேவீவாகச் சொல்.
5 கொடிய விஷமூள்ள கருநாகம் யாரையும் தொந்திரவு செய்யாமல்
எதிரில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அதன் சத்தியை அறி
யாமல் அதைச்சண்டுவிரல் நுனியால் குத்திக்கொண்டிருக்கிறாய்
யார்? யமபாசத்தைக் கழுத்தில் மாட்டிக்கொண்டு அடுத்த நிமிஷத்
10 தில் மரணம் நேருவதை அறியாத மடையன் யார்? காலகூட
விஷத்தை அறிந்தமென்று குடித்தவனைப்போல், உன்னை இப்படி
ஹிம்ஸித்த நீர்பாக்கியன் யார்? உன் பலபராக்கிரமம் ஸாமான்
யமா? நீனைத்தவிடத்திற்குப் போகக்கூடியவள்; யமனைப் போன்
றவள்; நீனைத்த ரூபமெடுக்கக்கூடியவள். உன்னை இப்படிச் செய்
15 தவன் யார்? தேவர்கள் கந்தர்வர்கள் மஹாத்மாக்களான ரிஷிகள்
இவர்களுக்குள் எந்த மஹாவீரன் உன்னை இப்படி அங்கவீணம்
செய்தான்? ஆயிரம் கண்களையுடைய இந்திரன் ஒருவனைத்தவிர

இதுபுகழே லக்ஷ்மணன் தன்யா: க்ரூதே³தா ராமஸ்ய பஸ்யத: |
உத்த்³ருத்ய க்ரூ³கம் சித்ரே³த³ கர்ணநாஸம் மஹாரீ³வ: |
ஷக்ஷமணன் கத்தியை உருவி குர்ப்பணகையின் மூக்கையும் காதுகளையும் அறுத்தார்.

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

ஸகல லோகங்களிலும் எனக்கு இஷ்டமில்லாத காரியத்தைச் செய்பதுணிடறவன் ஒருவனுமில்லை. நீருடன் கலந்த பாலை ஹம்ஸம் குடிப்பதுபோல், இப்பொழுதே என் கொடிய பாணங்களால் அவனுடைய மர்மஸ்தானங்களைப் பிளந்து அவன் பிராணனைக் கொள்ளை கொண்டு, அவன் ரத்தத்தை துரையுடன் பூமி குடிக்கும் படி செய்தேன். என்னால் சண்டையில், மடிந்த யானுடைய மரம் ஸத்தைப் பகலிகள் பிடுங்கித் தின்னப்போகின்றனவோ? தேவர்கள் கந்தர்வர்கள் பிசாசர்கள் யக்ஷர்கள் யாராக இருந்தாலும் ஸரி, என்னுடன் யுத்தத்திற்கு வந்த நிர்பாக்ஷியனைத் தப்பவைக்க முடியாது? உன்னை என் வளத்தில் இப்படி உபத்திரவித்து அவமானம் செய்த துஷ்டன் யார்? புத்தியை ஸ்வாதினும் செய்து கொண்டு சொல்" என்று மஹா கோபத்துடன் கரன் கர்ஜித்ததைக் கேட்டுச் சூர்ப்பணகை கண்ணீர் பெருகப் பின்வருமாறு சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

"கல்ல பெளவன புருஷர்கள்; வயதில் ஸமமானாலும் ரூபத்தில் பேதமுண்டோ என்றால், இல்லை. மஹாஸூந்தர புருஷர்கள்; பெளவனமிருந்தாலும் அழகு இராது; இவர்கள் அப்படியல்ல. மன்மதன் முதலியவர்களும் இவர்களிடத்தில் பிச்சை வாங்கவேண்டும். இவர்களுடைய அழகு என்றும் அழியாது. வயதும் ரூபமுமிருந்தும் சரீரம் கடினமோ என்றால், ஐயோ கற்பாதையைப் போன்ற உங்களுடைய சரீரத்தைப்போலா? மலர்ந்த புஷ்பத்தைப்போல் வெகு மிருதுவான சரீரமுடையவர்கள். லக்ஷ்மணன் என் காதையும் மூக்கையும் அறுக்கும்பொழுது அவனுடையகை என் மேல் பட்ட தாலுண்டான ஸுகத்தை நினைத்து நினைத்து என்மனம் உருகு கிறது. என் தேகத்தைத் துண்டுதுண்டாக அறுத்தாலும் அவனுடையகை இன்னுமொரு தரம் என்மேல் பட்டால் போதுமே. இதனால் அவர்கள் பலநீனர்களோ? ஸ்திரீகளைத் திருப்பிசெய்ய முடியாதவர்களோ? மஹாபலவான்கள். பொதுவாக அழகு மிருந் திருக்கலாம். அவயவங்கள் லக்ஷணப்படி இருக்குமோ என்றால், அவர்கள் கண் அழகை மாத்திரம் கொஞ்சம் சொல்லுமிதேன். கேள். ரத்தத்தையும் கெடுப்பையும் போன்ற உங்களுடைய கண் களெங்கே? தமோ குணத்தைக் காட்டும் தூக்கக்கலக்கமும்; ரஜோ குணத்தைக் காட்டும் சிவப்புநிறமும் அற்று, கேவலம் ஸத்வ குணத்தின் அதிசயத்தைக் காட்டும் வெண்தாமரை இதழ்களைப் போன்ற விராலமான அவர்களுடைய தேத்திரங்களெங்கே? அவர்களுடைய அழகு இருக்கட்டும். அவர்கள் அணிர்த மரவுரியும் மான் தோலுமல்லவா அவர்களுடைய தேகத்தில் பட்டதால் விளங்கு கின்றன? கந்தமூலபலங்களைப் புஜித்துக் கொண்டு இந்திரியங்களை ஜபித்துத் தபஸ்சி வேஷத்துடன் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கிறார்கள். தசரதராஜனுடைய புத்திரர்களான ராமலக்ஷ்மணர்கள் என்றார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய பராக்ஷிரமத்தைக் கவனித்தால் கந்தர்வ ராஜர்களைப்போலிருக்கிறார்கள். ஆனால் ராஜலக்ஷணங்கள் பூர்ண

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

60 மாக விளங்குகின்றன. ஆகையால் அவர்கள் மனுஷ்யர்களா தேவர்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு நடுவில் ஒரு பெளவன ஸ்தீர் ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு வர்ணிக்கமுடியாத அழகுடன் விளங்குகிறான். அவனுக்காகவே இரு வரும் சேர்ந்து என்னை அகாதையாகவும் துஷ்டையாகவும் எண்ணி இந்தக் கொலம் செய்தார்கள். யுத்தத்தில் அவர்களைக் கொன்று அவர்களுடைய சத்தத்தை நுகரவுடன் குடிக்க ஆசைகொண்டிருக்கிறேன். முதலில் நீ இதைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும்" என்றான்.

65 கரன் அதைக் கேட்டு கோபம் கொண்டு, யமன்களைப் போன்ற தன் பதினாலாயிர ராக்ஷஸர்களின் தலைவர்கள் பதினான்கு பேரைப் பார்த்து, "இரண்டு மலிதர்கள் மான்தோல் மரவுரிகளை அணிந்து கொண்டு ஆயுதபாணிகளாக ஒரு ஸ்தீரியுடன் நமது கோரமான தண்டகாரணயத்தில் வந்திருக்கிறீர்களாம். அவர்களைக்கொன்று அவர்களுடைய தேகங்களையும் அந்தப்பெண்ணையும் இங்கே கொண்டு வாருங்கள். என் உடன்பிறந்தான் அவர்களுடைய சத்தத்தை குடிக்க ஆசைப் படுகிறான். சீக்கிரமாகக் காரியத்தை முடித்து வாருங்கள்" என்று கட்டளையிட்டான். உடனே அந்தப் பதினான்கு ஸேனாபதிகளும் சூர்ப்பணைகையுடன் சண்டமாருதத்தைப் போல் அங்கே வந்தார்கள். அவர்களைக் கண்டு ராமன் எதிர்த்து வந்தார். ஆனால் யானைகள் காட்டுத் தீயை எப்படி நெருங்கமுடியாதோ, அப்படி மஹா தேஜஸ்வியான ரகுவீரனை அந்த ராக்ஷஸ வீரர்கள் நெருங்கமுடிய வில்லை.

ததஸ்து தே தம் ஸமுதக்ரீர தேஜஸம்
ததாபிதீஷ்ண ப்ரதரீரா நிஸாசரா: |
ந ஸேரு ரேநம் ஹைஸா ப்ரமர்திதும்
வநத்விபா தீப்தமிவாஸ்தி முத்ததம் | (28)

ஸர்க்கம் 20

ஸேனாபதிகளின் வதம்

தத: ஸாஸ்பணகா கோரா ராக்வாய்ரம மாகதா |
ரக்ஷஸா மாசசகே தென ப்ராதரெள ஹை ஸீதயா | (1)

5 சூர்ப்பணைகை ராமனுடைய ஆசிரமத்திற்கு வந்து, தன்னுட விரிந்த ராக்ஷஸர்களுக்கு ராமலக்ஷ்மணர்களைக் காட்ட, மஹா பலவானான ராமன் லக்ஷ்மணனுடனும் ஸீதையுடனும் பர்ணசாலை யில் உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டார்கள். ரகுவீரன் அந்த ராக்ஷஸர்களுக்கும் சூர்ப்பணைகளையும் பார்த்து, கோபத்தால் நெருப்புக் கொழுந்தைப்போல் ஜ்வலிக்கும் லக்ஷ்மணனை அழைத்து, "கொஞ்ச நேரம் வரையில் ஸீதையை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள். இந்த ராக்ஷஸியின் பின்னே வந்தவர்களை யமலோகத்திற்கு அனுப்புகிறேன்" என்றார். ராமானுஜன் அப்படியே செப்டிறேன் என.

10 ரகுநாதன் தங்கக்கட்டுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தன் பெரிய வில்லில் நாண் பூட்டி, தர்மயுத்தம் செய்வதற்காக அந்த ராக்ஷஸர்களைப் பார்த்து, "நாங்கள் தசரத ராஜ்ய யுத்திரர்களான ராமலக்ஷ்மணர்கள். இதோ இருக்கும் ஸீதையுடன் இந்தக் காட்டில் வலிக்க வந்திருக்கிறோம். கத்தமுல்பலங்களைப் புஜித்துக்கொண்டு தபஸவிகளாகத் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் எங்களை ஏன் தொந்தரவு செய்கிறீர்கள்? மஹாதுஷ்டர்களான உங்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று இங்குள்ள ஸிவிகள் கட்டளையிட்டதால் ஆயுதங்களுடன் இங்கே வந்திருக்கிறேன். இப்பொழுதே ஸமயம் நேர்த்தது. ஸீதைஷுமாக அங்கேயே நில்லுங்கள், ஓடக்கூடாது. ஆனால் பிழைக்க ஆசையிருந்தால் ஓடிப்போங்கள்" என்றார்.

15 பிராம்மணர்களைக் கொல்லும் அந்தப் பாபிகள் அதைக்கேட்டு குலங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு கோபத்துடன், 'எங்கள் மஹாராஜா வான கரனுடைய கோபத்திற்குப் பாத்நிரமாதி இன்னும் பிழைத்திருக்கவா? இதோ ஒரு ஸிவியுத்தில் உன்னைக் கொல்லுகிறோம். அல்ப மனுஷ்யனுள் நீ எங்களைப்போன்ற மஹாவீரர்களை யுத்தத்தில் எதிர்க்க முடியுமா? யுத்தம் செய்வதற்குக் கட்டும், வா, எங்களுடைய கத்திகளுக்கும் கதாயுதங்களுக்கும் இரயாமி உன் வில்லும் தைரியமும் உயிரும் ஒரே காலத்தில் அழியும்' என்று ரகுவீரன் பேசில் குலங்களை எறிந்தார்கள். ராமன் அவைகளை ஓய்வொரு பாணத்தால் துண்டித்தார். மலைகளையும் துளைக்கும் கூர்மையுடன் ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கும் பதினான்கு நாராச பாணங்களை உடனே எடுத்து வில்லில் பூட்டி இந்திரன் ஹஸ்திராயுதத்தை பிரயோகிப்பதுபோல் அந்த ராக்ஷஸர்களின்மேல் விட்டார். அவை அந்தப் பாபிகளின் மார்க்பப் பிளந்து ஊடுருவி சத்தத்தால் பூசப்பட்டு இடிவிழ்ந்ததுபோல் பூமியில் விழுந்தன. அந்தத் துஷ்டர்கள் ல்லிரு 35 தயம் பிளந்து உயிரிழந்து சத்தம் பெருக வேரற்ற மரம்போல் பூமியில் சாஸ்தார்கள். சூர்ப்பணைகை அதைக்கண்டு பயந்து கோரமாகக் கர்ஜித்தான். பிறகு அங்கிருந்து கரனிடத்திற்கு ஓடிப்போய், கண்ணீர் பெருகக் கோவென்று பெருங்குரலிட்டமுது, வெட்டின பனைமரத்திலிருந்து ரஸம் பெருகுவதுபோல், தன் காயங்களிலிருந்து பெருகும் சத்தம் கொஞ்சம் உவர அவனுக்கெதிரில் விழுந்தான்.

இப்படித் தன்னுடன் வந்த ஸகல ராக்ஷஸர்களும் மடிந்ததைக் கண்டு சூர்ப்பணைகை கரனிடத்திற்குப் போய் நடந்த வரலாற்றைச் சொன்னார்.

திபாதிதாந் தீரூர்ய ரணே து ராக்ஷஸாத்
ப்ரதாவிதா ஸாஸ்பணகா புநஸ்தத: |
வதம் ச தேஷாநி நிஹேத ரக்ஷஸாம்
ஸாஸம்ஸ ஸர்வம் ப்ரீநீ க்ரூர்ய ஸா | (25)

ஸர்க்கம் 21

கரணம் தூண்டிவிட்டது

ஸ புத: பதிதாம் த்'குஷ்ட்வா க்ரோதா'ச் சூர்ப்பணகாம் கீ'ர: |
உவாச வ்யக்தயா வாகா தாமநீ'தா'ர்த்' மாக'தாம் || (1)

5 ராக்ஷஸகுலத்தை நாசம்செய்ய வந்த சூர்ப்பணகை, வாடின முகத்துடன் தரையில் கிடந்து புரளுவதைக் கண்டு கரன் கோபம் கொண்டு, "யமனைப்போன்ற மஹாவீரர்களை நீ கேட்டபடி அனுப்பினேன் அல்லவா? மறுபடியும் ஏன் அழுகிறாய்? அவர்கள் என்னிடத்தில் பக்தி வைத்தவர்கள். மிகுந்த பிரிவின்புள்ளவர்கள், என் லுறித்ததையே தேடுகிறவர்கள். என் கட்டளைையை மீறவார்களா? பிறரைக் கொல்வார்களெயொழிய கொல்லப்படமாட்டார்கள். இப்படியிருக்க ஹா! நாதா! என்று கதறிக்கொண்டு பூமியில் கிடந்து அடிபட்ட ஸர்ப்பந்தைப்போல் புரளக் காரணமென்ன? 10 உன்னைக் காப்பாற்ற நானிருக்கத் திக்கற்றவனைப்போல் நீ கதற லாமா? எழுந்திரு; பயப்படாதே; கவலையை விடு" என்று ஸுமா தானம் செய்தான்.

15 பிறகு ஒருவாறு தைரியமடைந்து அவன் கண்ணீரைத் துடைத் துக்கொண்டு "என் மூக்கும் காதுமும் அறுபட்டு ரத்தம்பெருக இங்கே ஓடிவந்தேன். நீ என்னைத்தேற்றி ஸந்தோஷப்படுத்தவதற்கு ராம லக்ஷ்மணர்களைக் கொன்று வரும்படி மஹாகுரர்களான பதினாரு ராக்ஷஸர்களை அனுப்பினாய், ராமனோ தன் கர்மையான பாணங் களால் அவர்களின் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளந்து யமலோகத் திற்கு அனுப்பினான். அவர்கள் பிணமாகக் கிழே விழுவதையும் 20 ராமனுடைய அப்புதமான வீரியத்தையும் பார்த்து நடுங்கி னேன். எனக்கு பயமும் துக்கமும் தாங்க முடியவில்லை. எங்கே திரும்பினாலும் ராமனுகவே தோன்றுகிறது. ஆகையால் உன்னையே சரணமடைந்தேன். துக்கமென்ற முதலைகளால் நிறைந்து பய மென்ற அலைகள் மோதும்சோக ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கித் தத்தளிக்கும் என்னை ஏன் காப்பாற்றாமலிருக்கிறாய்? நீ அனுப்பிய மஹா வீரர்களை ராமன் பாணங்களுக்கு இரைகொடுத்தான். அவர்களிடத் திலும் என்னிடத்திலும் உனக்கு இரக்கமிருந்தால், உனக்குத் தேஜஸிருந்தால், ராமனுடன் யுத்தம் செய்ய உனக்குத் திறமை இருந்தால், இந்தத் தண்டகாரணயத்திற்கு வந்து ராக்ஷஸகுலத்தை அழிக்கக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் ராமனை ஐயி. இல்லா விட்டால் உனக்கெதிரில் பிராணனை விடுவேன், வெட்கப்படமாட் 30 டேன். இவ்வளவு சொல்லீயும் உனக்கு ரோஷமில்லாததைப் பார்த்தால் நீயும் உன் னைன்யங்களும் யுத்தத்தில் ராமனுக் கெதிரில் நிற்கமாட்டீர்களென்று எனக்கு நன்றாகத் தோன்றுகிறது. மஹா சூரனென்று நீ உன்னை எண்ணிக்கொண்டிருப்பதைத் தவிர, நீயும் 35

ஒரு சூரனா? எப்படியோ சூரனென்ற பெயரை ஸம்பாதித்துவிட் டாய். அது முழுப்பொய். இரண்டு மனுஷ்யப் பூச்சிகளைத் தேய்க்க சக்தி யில்லாத நீயல்லவா வீரன்! ராக்ஷஸக் குலத்தைக் கெடுக்க வந்த நீசா! உனக்கு ரோஷமிருந்தால், ராமனை எதிர்க்க உனக்குத் திறமையிருந்தால், உன் ராஜ்யத்தில் வந்து அட்டஹாஸம் செய்யும் சத்துருவை ஐயி. இல்லாவிட்டால் நீயும் உன் பந்துக்களும் இந்த தண்டகாரணயத்தை விட்டு எங்கேயாவது ஓடிப்போங்கள். கையா லாகாத பரதையருக்குச் சக்தி வீரர்களிருக்குமிடத்தில் என்ன வேலை? விளக்குவெட்டுப் பூச்சியைப் போல் ராமனுடைய தேஜஸில் விழுந்து சாம்பலாகப் போகிறாய். அந்தத் தசரத புத்திரான ராமனல்லவா தேஜஸ்வி, மஹாவீரன்? என்னை அலங்கோலம் செய்த லக்ஷ்மணனைப் போன்ற சூரனும் உன்டோ" என்று புலம்பி, வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு, துக்கத்தால் வாய்விட்டு அலறினான்.

ஏவம் விவய ப்'ஹு'யோ ராக்ஷஸீ விததோதா'ரீ |
கரா'யா முத'ரம் ஹத்வா குரோத' ப்'ருஸ து'க்'தி'தா (22)

ஸர்க்கம் 22

கரன் யுத்தம் செய்யப் புறப்பட்டது

ஏவ மாதா'ர்பித: ஸூர: ஸூர்ப்பணக்'யா கீ'ரஸ்ததா' |
உவாச ரக்ஷணாம் மத்'யே கீ'ர: கீ'ரதரம் வச: || (1)

இப்படி ராக்ஷஸர்களுக்கு எதிரே தன்னை அவமானம் செய்வதைக் கரன் பொறுக்காமல் கடும் கோபத்துடன், "உன்னை அவமானம் செய்ததால் எனக்குண்டான கோபத்திற்கு எல்லை யில்லை. பருவகாலத்தில் பொங்கும் ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைப்போல் அடக்கமுடியவில்லை. ஒரு கடினத்தில் இறக்கப்போகிற ராமனை வீரனென்றும் நீனைப்போனா? அவன் செய்த தடுக்குக்காக இன்று என்னால் மாளப்போகிறான். கண்ணீரை நிறுத்து; பரபரப்பை அடக்கு. இன்னும் சற்று நேரத்திற்குள் ராமலக்ஷ்மணர்களை யம லோகத்திற்கு அனுப்பிவிடுகிறேன். அந்த அல்ப ஐந்துவை என் கோடாயியால் தண்டித்து, அவனுடைய உஷ்ணமான ரத்தத்தை நீ குடிக்கும்படி செல்கிறேன்" என்றான். சூர்ப்பணகைக்கு வெகு ஸந்தோஷமுண்டாயிற்று. கரனை முன்பு எவ்வளவு திட்டினானோ அவ்வளவு மறுபடியும் மெச்சினான். மதிக்கெட்ட பெண்ணல்லவா? கரன் உடனே தூஷணனென்ற தன் லேனாழிபதியைப்பார்த்து, "கமது னைன்யங்களக்குள் பதினாறுபிரம் ராக்ஷஸர்களை யுத்தத் திற்குப் புறப்படச்சொல். அவர்கள் என் இஷ்டப்படி நடப்பவர்கள்; பயங்கரமான வேகமுள்ளவர்கள்; யுத்தத்தில் பின்வாங்காத 10 வர்கள்; நீண்ட மேகம்போல் கறுத்தவர்கள்; தேஜஸால் சூவலிப் 15

பவர்கள்; குருரமான நடத்தைபுடையவர்கள்; பிராணிகளை ஹிம்ஸிப்
 20 பதையே வினையாட்டாக உடையவர்கள்; மஹாபலவான்கள்;
 புலியைப்போல் கொழுப்புடையவர்கள்; அகலமான வாயையும் எல்லை
 யற்ற ஆண்மையையும் உடையவர்கள்; எல்லா வாகனங்களிலும்
 ஆயுதங்களிலும் பழகினவர்கள். ஆகையால் அதி சீக்கிரத்தில் யுத்தத்
 திற்குப் போகட்டும். என் சதமும் விலுமும் பாணங்களும் கத்தி
 25 சட்டி முதலிய ஆயுதங்களும் தயாராகட்டும். யுத்தங்களில் கைகண்ட
 என் ராஷஸர்களுக்கு முன்னேசென்று ராமனென்ற துஷ்டனைச்
 சித்திரவதை செய்கிறேன்" என்று கட்டிகாயிட்டான். தூஷணன்
 சதத்தைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான். அதன் கார்தி ஸூரீயனைப்
 போல் கண்ணைப்பறித்தது. விசித்திர வர்ணமுள்ள குதிரைகள் அதில்
 30 கட்டப்பட்டிருந்தன. மேருவைப்போல் அது ஆகாசத்தையளாவிற்று.
 வெகு விசாலமானது. உருக்கி ஓடவிட்ட தங்க ஆபரணங்களால்
 அலங்கரிக்கப்பட்டது. தங்கச் சக்கரங்களையும் வைடுரியத்தால்
 விளங்கும் ஏர்க்கால்களையும் உடையது. மீன்களும் மலர்களும்
 மரங்களும் மலைகளும் ஸூரீய சந்திரர்களும் கபமான பஷிகளும்
 35 தங்கத்தால் விசித்திரமாக வேலை செய்யப்பட்டிருந்தன. தங்கச்
 சலங்கைகளாலும் கொடிகளாலும் விளங்கி கைல ஆயுதங்களாலும்
 நிறைந்திருந்தது. கரன் கோபத்துடன் அதில் ஏறினதைப் பார்த்து
 ராஷஸர்களைவிலாரும் அவனையும் தூஷணனையும் சூழ்ந்து
 நின்றார்கள். வஜ்ர கவசங்களாலும் கோரமான ஆயுதங்களாலும்
 40 விளங்கி நேர்த்தியான சதங்களிலிருக்கும் தன் ஸேனைத்தலைவர்களைப்
 பார்த்து. 'புறப்படுங்கள்' என்று கரன் உத்திரவு செய்தான்.
 இருப்புலக்கைகள் பட்டாக்கத்திகள் வல்லயங்கள் குலங்கள்
 கோடாரிகள் கத்திகள் சக்கரங்கள் சட்டிகள் குண்டாந்தடிகள்
 வஜ்ராயுதம்போன்ற பெரிய விலுங்கள் கதைகள் முதலிய கோர
 45 மான ஆயுதங்களுடன் ராஷஸ ஸைன்யம் பெரிய கோஷத்துடன்,
 ஐனஸ்தானத்திலிருந்து பூமி நடுங்கும்படி. உடனே புறப்படுவதைக்
 கண்டு கரன் ஸந்தோஷமடைந்து தன் சதத்தை மெள்ள நடத்தச்
 சொன்னான். இப்படிக்க கோபாவேசத்துடன் பயங்கரமாகக்
 கர்ஜித்துக்கொண்டு, சத்துருக்களை நிர்மூலம் செய்ய எண்ணிக்
 50 காலனைப்போல், பார்ப்பவர்கள் நடுங்கும்படி அட்டமாளும்
 பண்ணி, கல்மாரி பொழியும் மேகத்தை காற்று மழை தாக்கி
 ஓட்டுவதுபோல் கரன் ஸாரதியை ஏவ, எல்லா திக்குகளும் இடு
 கெட்டு அழிக்கும்படி அந்த மஹாசதம் அதிவேகமாகப் பஞ்ச
 வாயை கோக்கி வந்தது.

புரங்குத்தி⁴ மத்யஸ்து கீர: கீரஸ்வதோ
 நீபோர் வதார்தி⁵ம் த்வரிதோ யதா⁶த்தக: |
 அருகத⁷த் ஸாரதி⁸ முத்தத⁹த் சீதம்
 மஹா ப¹⁰வோ மேக¹¹ இவாஸ்ம வர்ஷவாத¹² | (26)

ஸர்க்கம் 23 அபசகுனங்கள்

தல்மித் யாதே ஐதஸ்தா¹நா தீபிவம் போணிதோத²கம் |
 அபீபவரீஷத் மஹாமேக³ஸ் துமுலோ கீர்தீபா⁴ருண: | (1)

அந்த ராஷஸ ஸைன்யம் மஹா உத்ஸாஹத்துடன் யுத்தத்
 திற்குப் போகும்போழுது, கழுதையைப்போல் சாய்பல் நிறமுள்ள
 மேகங்கள் சத்தமழை பெய்தன. கரனுடைய சதத்திலுள்ள
 குதிரைகள் ராஜமாரக்கத்தில் மேடுபள்ளமில்லாமல் புஷ்பங்களால்
 நிறைந்த இடத்தில் திடீரென்று மேடு விழ்ந்தன. கொள்ளிக்
 5 கட்டையைச் சுழற்றுவதுபோல் ஸூரீய மண்டலத்தைச் சுற்றிக்
 கருத்து ஓரத்தில் கொஞ்சம் சிவந்த ஒரு வட்டம் காணப்பட்டது.
 தங்கக் கழியில் கட்டப்பட்ட துவணுத்தின்மேல் பருத்த சரீரமுள்ள
 ஒரு கழுகு உட்கார்ந்து பயங்கரமாகக் கூவிற்று. மாம்ஸத்தைத்
 தின்றும் மிருகங்களும் பஷிகளும் ஐனஸ்தானத்திற்கு ஸமீபத்தில்
 10 வந்து விகாரமாகக் கத்தின. ஸூரீயன் இருந்த திக்கில் நரிகள்
 கூட்டம் கூட்டமாக நின்று பயங்கரமாக ஊராயிட்டு ராஷஸர்
 களுக்கு நேரும் நாசத்தைக் காட்டின. வஜ்ராயுதத்தால் வெட்டப்
 பட்ட இறகுகளையுடைய மலைகளைப்போன்ற மேகங்கள் சத்தமழை
 யால் நிறைந்து ஆகாசத்தை மறைத்தன. மயிர்க்கூச்சலெடுக்கும்
 15 ஓர் இருட்டு எங்கும் பரவித் திக்குதிசை தெரியாமல் மறைத்தது.
 சத்தத்தில் நனைந்த வஸ்திரத்தைப்போல் ஸூரீயகாலம் வேளைக்கு
 முன்பே சாணப்பட்டது. கழுகு பருந்து நரி முதலிய அகயமான
 ஐந்துக்கள் பின்வரும் கெடுதியைத் தெரிவித்து, கரனுடைய சதத்
 திற்கெதிரில் கூவின; யுத்தத்தில் அபஐயத்தையும் காசத்தையும்
 20 காட்டும் நரிகள், வாயிலிருந்து கெடுப்பு ஐவாசிகள்-இளம்ப ஸைன்
 யத்திற்கெதிரில் நின்று ஊராயிட்டன. குண்டாந்தடியைப்போல்
 ஒரு தலையில்லாத முண்டம் ஸூரீயனுக்கு ஸமீபத்தில் காணப்
 பட்டது. பர்வகாலமில்லாதபொழுதே ஸூரீயனை ராகு பிடித்துக்
 கொண்டது. எதிர் காற்று வேகமாக அடித்தது. ஸூரீயன் கா
 25 தியை இழந்தான். சாத்தியில்லாவிட்டாலும் ஆகாசத்திலிருந்து
 மின்மினிப்புச்சிகளைப்போல் நஷத்திரங்கள் உதிர்ந்தன. ஓடைகளில்
 தாமரைகள் வாடின; மீன்கள் மறைந்தன. சிவந்த மேகத்தைப்
 போன்ற செந்துள் காற்றில்லாமலேயே இளம்பிற்று. நாகண
 வாய்க்குருவிகள் வீசி கூசி என்று கத்தின. ஆகாசத்திலிருந்து
 30 கொள்ளிக்கட்டைகள் பெரிடிபோன்ற முழக்கத்துடன் விழ்ந்தன.
 மலைகளும் காடுகளும் பூமி முழுவதும் நடுங்கிற்று. சதத்தில்
 கர்ஜித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கும் கரனுடைய இடது கை
 துடித்தது; குரல் தழதழத்தது; கண்ணீர் பெருகிற்று; நெற்றியில்
 35 வலி உண்டாயிற்று.

இப்படி அநேக அபசுருனங்கள் கேர்ந்தாலும் பிடிவாதத் தாலும் அக்ஞானத்தாலும் அவன் திரும்பவில்லை. மயிர்க்கூச்ச லுண்டாகும் அந்த அபசுருனங்களைக் கண்டும் அவன் கவங்க வில்லை. கடகடவென்று சிரித்துக்கொண்டு ராஷஸைக்களைப் பார்த்து, "பலசாலி பலலிளர்களை அலக்ஷ்யம் செய்வதுபோல் இந்தக் கோர மாண அபசுருனங்களெல்லாம் எனக்கொரு பொருட்டல்லவென்று அலக்ஷ்யம் செய்கிறேன். என் கூர்மையான பாணங்களால் ஆகா சத்தியிருந்து நஷத்திரங்களைப் பலபலவென்று உதிர்ப்பேன். நான் கோபங்கொண்டால் ஸகலப் பிராணிகளையும் அழிக்கும் யமனையும் கொல்வேன். மதங்கொண்ட இந்த ராம லக்ஷ்மணர்களை அழிக் காமல் திரும்பமாட்டேன். அவர்களுடைய ரத்தத்தை என் உடன் பிறந்தவள் வேண்டியவரையில் குடிக்கட்டும். அவர்களுக்கு நாச காரணம் அவனே. நான் இதுவரையில் யுத்தத்தில் தோற்றவில்லை. அது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் சொல்வது பொய்யல்ல. வஜ்ரத்தை எடுத்து மதங்கொண்ட ஐராவதத்தின் மேலேறிவரும் இந்திரனையும் விளையாட்டாகக் கொல்வேன். இந்த மறுஷ்யப் பூசிகளைப்பற்றி விசாரமென்ன?" என்று திக்குகள் நடுங்கும்படி கர்ஜித்தான். அதைக்கேட்டு அந்த மஹாஸையம் அடங்கா மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆரவாரித்தது.

தேவ சீஷி கந்தர்வ ஸீர்த்த சாரண கணங்கள் அந்த யுத்தத்தைப் பார்க்க வந்து, "பசுக்களுக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் பிராணி களுக்கு லிதத்தைக் கோதுமின்றவர்களுக்கும் மங்களமுண்டா கட்டும். முன்காலத்தில் மஹாவிஷ்ணு அஸூரர்களைச் சக்கரத்தால் நாசம் செய்ததுபோல் ரகுவிரன் இந்த ராஷஸைக்களை நாசம் செய் யட்டும்" என்று பலவிதமாக ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டு, யமனுக்கு இதையாச அந்த மஹாஸையத்தை விமானங்களி லிருந்து ஆவலுடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். கரன் அதிவேக மாகப் போனதைக் கண்டு அவனுடைய மந்திரிகளான சியேனகாமி பிருதுக்ரீவன் யக்ஞசுத்தரு விஹங்கமன் துர்ஜயன் கரவிராஷன் பருஷன் காலகார்புகன் மேகமாலி மஹாமாலி ஸர்ப்பால்யன் ருதிரசனன் என்ற பன்விருவர் அவனைச் சூழ்ந்து சென்றார்கள். மஹாஃபாலன் ஸ்தூலாக்ஷன் பிரமாதி திரிசிரஸென்ற நான்கு ஸேனாபதிகள் தூஷணனைப் பிண்டொடர்ந்தார்கள். மஹா பலசாலி களான அந்த ராஷஸை வீரர்கள் யுத்தம் செய்ய ஆவல்கொண்டு குரூரகிரஹங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஸூரிய சந்திரர்களை எதிர்த்தது போல் அந்த ராஜ்யுத்திரர்கள் இருக்குமிடத்தை நோக்கி ஸையல் களுடன் கடும் வேகமாக ஓடிவந்தார்கள்.

ஸா பீமவேகா ஸமராபிகாமா
மஹாபவா ராஷஸை வீரனேதா |
தௌ ராஜ்யுத்திரௌ ஹைஸாபியு பேதா
மாவா கிரஹாணாயிவ சந்திர ஸூரியென | (34)

ஸர்க்கம் 24

ராமன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டது

ஆர்ராமம் ப்ரத்யாகே து கரே சர பராக்ரமே |
தானேவெனத்பாநிகாத் ராம: ஹை ப்ராத்ரா தீதீரீய ஹ | (1)

III ஷஸர்களுக்கு கேர்ந்த அபசுருனங்களைக் கண்டு ராமன், "லக்ஷ்மணா! இவை ஜனங்களுக்குக் கஷ்டத்தையும் ஸகல பிராணி களுக்குப் பயத்தையும் ராஷஸர்களுக்கு நாசத்தையும் காட்டு கின்றன. ஆகாசத்தில் கழுதையைப்போல் சாம்பல் நிறமுள்ள மேகங்கள் ரத்தவர்ஷத்துடனும் இடி மின்னல்களுடனும் பயங்கர மாகச் சுழன்றுகொண்டிருப்பதைப் பார். நமக்கு நேரும் ஜயத் தைக் காட்டுகிற நல்ல சகுனங்களையும் கவனித்தாயா? என்னைப் போல் யுத்தத்தில் ஆவல்கொண்டு, தங்கப்பட்டங்களால் அலங் கரிக்கப்பட்ட என் வில் யுத்தம் செய்யத் துடிக்கிறது. பாணங்களி லிருந்து புகை கிளம்புகிறது. இந்தப் பகடிகளின் சப்தமும் அதி சீக்கிரத்தில் நமக்குப் பெரும் பயமும் உயிருக்கு ஆபத்தும் நெரு மென்று தெரிவிக்கின்றது. என் வலது புஜம் அடிக்கடி துடிப்ப தால் கோர யுத்தம் ஸமீபத்தில் நடக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதில் நமக்கு ஜயமும் சத்ருக்களுக்குத் தோல்வியும் நிச்சயம். உன் முகம் காந்தியால் ஜ்வலிக்கிறது. இது வெற்றிக்கு அடையாளம். யுத்தத்திற்குப் புறப்படுகிறவர்களின் முகங்களில் காந்தி குறைந் தால் ஆயுதம் குறையும். ராஷஸர்களின் அட்டஹாஸங்களும் ஸம்ஹாதங்களும் பேரி முதஸிய வாத்திய சப்தங்களும் ஸமீபத்தில் வந்துவிட்டன. அடையாளங்களால் அபாயம்! வருவதை அறிந்து அதை விலக்க விரும்புகிறவர்கள் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண் டும். அவனே புத்திமான். ஆகையால், நீ ஆயுதம்பூண்டு மரங்க ளால் மறைக்கப்பட்ட இந்த மலைக்குகையில் ஸீதைையை ஜாக்கிரதை யாகக் காப்பாற்றிக்கொண்டிரு. இந்த ராஷஸர்களுடன் யுத்தம் செய்ய நீ ஆவல் கொண்டிருக்கிறாயென்று எனக்கு நன்றாகத் தெரி யும். நீ மஹாகுரன், மஹாபலசாலி. இவர்களோ நிச்சயமாகக் கொல்லப்பட வேண்டியவர்கள். ஆனாலும் நானே இவர்களைக் கொல்லுகிறேன் என்று மஹாஸீஷிகளிடத்தில் பிரதிக்ஷை செய்திருக் கிறபடியால் என் வார்த்தையைத் தடுத்துச்சொல்லாதே. என் பாதங்களின் மேல் ஆணையிட்டேன். சீக்கிரமாகப் போ" என்று ஆக்ஷாபித்தார்.

உடனே லக்ஷ்மணன் ஆயுதபாணியாக ஸீதைையை அழைத்துக் கொண்டு மலைக்குகைக்குப் போனார். ராமன், "நான் சொன்னபடி இவன் செய்தான்" என்று ஸந்தோஷமடைந்து கவசத்தைத் தரித் தார். அக்ளியைப்போன்ற அந்தத் திவ்யிய கவசத்தால், இருண்ட ராத்திரியில் புகையற்ற நெருப்புக்கொழுந்தைப்போல் ரகுவிரன் பிர காசித்தார். வில்லையும் பாணங்களையும் ஸீத்தம் செய்து, திக்குகள்

நடுங்கும்படி நானேனை காட்டி ராஷஸர்களுடைய வரவை எதிர்
 பார்த்திருந்தார். பிறகு தேவ கந்தர்வ ளித்த சாரணகணங்களும்
 மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள தேவரிஷிகளும் பிரஹ்மரிஷிகளும்
 40 அந்தக் கோசமான யுத்தத்தைப் பார்க்க அங்கே வந்து நின்று,
 "பசுக்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும், பிராணிகளுக்கு உலிதத்
 தையே வீரும்பும் புண்ணியாத்மாக்களுக்கும் மங்களமுண்டா
 கட்டும். முன்பு மஹாவிஷ்ணு சக்கரத்தால் அஸுரர்களை அழித்
 ததுபோல் ரகுவீரனும் இந்த ராஷஸர்களை அழிக்கட்டும் என்று
 45 பேசிக்கொண்டு ராமன் ஐயிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள்.
 "பதினான்காயிரம் ராஷஸர்கள் பயங்கரமான செயல் உடையவர்கள்
 வந்துள்ளனர்; தர்மாத்மா ராமன் ஒருவன்; இந்த யுத்தம் எப்படி
 நடக்குமோ" என மனங் கலங்கிக் கூறினர். காலாந்தனைப்போல்
 தேஜஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு யுத்தகளத்தில் நிற்கும் ராமனைப்
 50 பார்த்து ஸகலப் பிராணிகளும் நடுங்கின. ஸகல ஐகத்தையும்
 அழிக்கப் புறப்பட்ட பிரளயகால ருத்திரனைப்போல் அப்பொழுது
 ஒப்பில்லாத தேஜஸுடன் விளங்கும் ரகுநாதனை ஒருவரும் பார்க்க
 முடியவில்லை.

இதற்குள் ராஷஸ ஸைன்யம் ஸமீபித்தது. அதுகோசமான
 55 கவசங்களாலும் ஆயுதங்களாலும் துவஜங்களாலும் வாத்ய த்வனி
 யாலும் பருவகாலத்தில் கரைகடந்து பொங்கும் ஸமுத்திரத்தைப்
 போல் பார்க்கப் பயங்கரமாக இருந்தது. சில ராஷஸர்கள்
 எம்மறாதம் செய்தார்கள். சிலர் மற்றவர்களை நோக்கி, "நானே
 60 ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கொல்வேன்" என்ற வீரவாதம் செய்தார்
 கள். சிலர் வில்லை வீசித்து நானேற்றி திக்குகள் நடுங்கும்படி
 டங்காரம் செய்தார்கள். சிலர் கொழுப்பால் அங்கங்களை நீட்டி
 நெட்டிழுந்தார்கள். சிலர் கும்மென்று கத்தினார்கள். பேரி
 முதலிய வாத்தியங்களைச் சிலர் அடித்தார்கள். இவை யாவும்
 65 சேர்ந்து அந்தக் காட்டில் ஒரே ஓசையாகப் பரவி அங்கிருந்த
 மிருகங்களும் பசிகளும் சிதறி ஓடும்படி செய்தது. அவை
 பார்க்காமல் அந்தக் கோசமான சப்தம் எட்டாத இடத்
 தைத் தேடி ஓடின. இப்படிக் கடல் புரண்டு வருவதைப்போல்
 70 கரனுடைய ஸைன்யம் அதிவேகமாகத் தன்னை நோக்கி வருவதைப்
 பார்த்து, ரண தீரண ரகுவீரன் நான்கு புறத்திலும் திரும்பிப்
 பார்த்தார். கோதண்டத்தைக் கையில் பிடித்து அம்பறையிலிருந்து
 பாணங்களை எடுத்தார். கருணாபூத்தியானாலும் தன் பக்தர்களுக்
 குக் கெடுதி செய்கிறவர்களை அழிக்கவேண்டி மஹா கோபத்தை
 வருவித்துக்கொண்டார். பிரளய காலாக்கிரையிப்போல் கோபத்
 தால் ஜ்வலிக்கும் ரகுவீரனைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்க முடியாமல்
 75 அங்கிருந்த வனதேவதைகள் பயந்து ஓடின. கோபாவேசம்
 கொண்ட ராமனுடைய ரூபம் தஷ்யாகத்தை நாசம் செய்யப் புறப்
 பட்ட ருத்திரனுடைய ரூபத்தைப்போல் இருந்தது.

பல ஆயுதங்களாலும் நெருப்பைப்போல் ஜ்வலிக்கும் கவசங்
 களாலும் ஆபரணங்களாலும் துவஜங்களாலும் விளங்கி அந்த
 ராஷஸ ஸைன்யம் ராமனுக்கெதிரில் நிற்கும்பொழுது உதிக்கும்
 80 ஸாலியனுக்கெதிரில் கறுத்துத் திரண்டு பரவியிருக்கும் மேகக்
 கூட்டம்போல் காணப்பட்டது.

தத்கார்முலக ராபுரணர் த்வஜைஸ்ச

தைர் வர்மபிச்சாக்கீதி ஸமாதவரணை: |

புபுவ ஸைத்யம் பிபிதாஸநாதாம்

ஸாலியோதீயே நீலமீவாபுர ப்ருத்தம்: | (37)

ஸர்க்கம் 25

ராமனுக்கும் ராஷஸர்களுக்கும் யுத்தம்

அவஷ்டபுத த்ரமம் ராமம் க்ருத்தம் ச ரிபுகாத்நம் |

ததீர்ஸாஸரம மாகீமய கீர: ஸஹ புரஸ்ஸரை: | (1)

கூரலும் அவனுடைய ஸைன்யங்களும் அந்த ஆசிரமத்திற்கு
 வந்து வில்லும் கையுமாக நிற்கும் ராமமூர்த்தியையும் சத்துருக்களை
 நாசம் செய்ய விளங்கும் அவருடைய கோபாவேசத்தையும் கண்
 5 டார்கள். கரன் வெகு ஸூலபமாக அவரை ஐயிக்கநினைத்து, "அவனை
 நோக்கி ரதத்தைச்செலுத்து" என்று ஸாரதிக்குக்கட்டினையிட்டான்.
 ரகுவீரன் தலியாக, வில்லை அசைத்துக்கொண்டு நிற்குமிடத்திற்கு
 ஸமீபத்தில் அந்த ரதத்தை ஸாரதி கொண்டு போய் நிறுத்தினான்.
 10 உடனே அவனுடைய மத்திரிகளும் ஸைன்யங்களும் கோசமாக ஆ
 வாரம்செய்துகொண்டு அவனைச் சூழ்ந்திருக்க, நகைத்திரங்களுக்கு
 நடுவில் அங்காரகளைப்போல் தோன்றினான். பிறகு பல பாணங்
 களால் ராகவனை உபத்திரவித்தால், ராஷஸர்கள் கோபத்தால்
 15 மெய்மறந்து யமபாசத்தைப்போன்ற வில்லை தங்களை யமலோகத்
 திற்கு இழுக்கும் ராமமூர்த்தியின்மேல் பெரிய கதாயுதங்க்களையும்
 பட்டயங்களையும் குலங்களையும் சட்டிகளையும் கத்திகளையும்
 கண்டீர கோடாளிகளையும் கணக்கில்லாமல் பிரயோகித்தார்கள்.
 20 மலைகளைப்போன்ற யானைகளின் மேலும் குதிரைகளின் மேலும்
 ரதங்களின் மேலும் இருந்துகொண்டு மஹா மேகங்கள் இடியின்னல்
 களுடன் ஸாலியனை நோக்கி வருவதுபோல் ராமனை நாசம் செய்ய
 நினைத்து சரமாரி பொழிந்தார்கள். மழைத்துளிகள் மலையின் மேல்,
 25 விழ்ந்து தெறிப்பதைப்போல் அவை ராமனை நெருங்கவில்லை.
 ராஷஸர்கள் சுற்றிலும் நிற்கும்பொழுது ராமன், பிரமத கணங்
 களால் குழப்பட்ட லிவிரான்போல் காணப்பட்டார். ஆற்று
 வெள்ளத்தை ஸமுத்திரம் தடுப்பதுபோல் ராமன் கூர்மையான
 அம்புகளால் அவர்களுடைய சரமாரியைத் தடுத்து இருந்த இடம்
 தெரியாமல் அழித்தார். கொழுந்து விட்டெரியும் வஜ்ராயுதத்தால்

பிளக்கப்படும் பெரிய மலையைப்போல் அந்த ஆயுதங்களால் எல்லா அவயவங்களிலும் பிளக்கப்பட்டும் அவர் கொஞ்சம் கூட வகுத்த மனையவில்லை. தேகமெங்கும் காயமடைந்து ரத்தம்பெருக, ஸந்தியா காலத்தில் மேகங்களால் குழப்பட்ட ஸூரியனைப்போல் விளங்கும் ரகுநாதன் பல்லாயிரம் ராக்ஷஸர்களால் குழப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து தேவ ரிஷி கணங்கள் கவலையடைந்தார்கள்.

பிறகு ராமன் கோபம் கொண்டு, கோதண்டத்தை வட்டமாக வளைத்துப் பல்லாயிரம் பாணங்களை எய்தார். (இறகுளால் அவன் கரீக்கப்படாத அம்புகளை பாணங்கள்) அவை தடுக்கமுடியாதவை; தாங்க முடியாதவை; யமதண்டத்தைப்போல் ராக்ஷஸர்களின்மேல் விழ்ந்து அந்தப் பாசிகளின் உயிர்களைக் காலபாசத்தைப்போல் கட்டியிழுத்து யமலோகத்திற்குக் கொண்டுபோயின. அவர்களுடைய தேகங்களைப் பிளந்து ரத்தத்தால் பூசப்பட்டு ஆகாசத்தில் போய் நெருப்புக் கொழுந்துகளைப்போல் பிரகாசித்தன. அவை கோதண்டத்திலிருந்து கணக்கில்லாமல் இளம்பி, நெருப்பு ஜ்வாலகளைக் கக்கிக் கொண்டு, ராக்ஷஸர்களின் உயிரென்ற நெய்யால் வளர்க்கப்பட்டு, வில்லுகளையும் கொடிகளையும் கவசங்களையும் தலைகளையும், ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு யானைத் துதிகைகளைப்போல் விளங்கும் புஜங்களையும், துடைகளையும், தங்க ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ரதங்களில் கட்டியிருக்கும் குதிரைகளையும், ஸாரதிகளையும், ரதங்களையும், யானைகளையும், யானைப்பாகர்களையும், குதிரைகளையும், குதிரைப்பாகர்களையும், காலாட்களையும், அதி சீக் கிரத்தில் யமலோகத்திற்கு அனுப்பின. நாளீகங்களாலும் நாராசங்களாலும் விகர்ணிகளாலும் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு ராக்ஷஸ ஸைன்யம் பயங்கரமாகக் கத்திற்று. (நாளீகம்-முனியில் மாத்திரம் இரும்புள்ளது, நாராசம்-இரும்பாலேயே செய்யப்பட்டது. விகர்ணி-முனியில் வளைவுடன் வெளியில் இழுக்கும்பொழுது குடலைப் பிடுங்கிக் கொண்டுவரும் பாணங்கள்.) இப்படிக் கூர்மையான அம்புகளால் உயிர்நிலைகளில் அடிபட்டு அந்த ராக்ஷஸ ஸைன்யம் காய்ந்த காட்டில் தீப்பிடித்ததுபோல் தவித்தது.

பயங்கரமான பலசாலிகளான சில ராக்ஷஸவீரர்கள் ராமனுக்கு எதிரில் நின்று குலம் கத்தி கண்டிர கோடாலி முதலிய பல ஆயுதங்களை அவர் மேல் எறிந்தார்கள். ரகுநாதன் அவைகளை அம்புகளால் துண்டித்து அவர்களுடைய தலைகளை அறுத்தார். அவர்கள் வில்லொடிந்து கவசம் பிளந்து, தலையறுந்து, கருடனுடைய இறக்கைகளின் வேகத்தால் மரங்கள் வேரற்று விழுவது போல் பூமியில் விழக்கண்டு மற்றவர்கள் பயந்து கரவீடத்திற்குப் போய்ச் சரணமடைந்தார்கள். அப்பொழுது தூஷணன் அவர்களை ஸமாதானம் செய்து திருப்பி, யமன் பரமசிவனை நோக்கி ஓடிவந்ததுபோல், ராமசந்திரனை நோக்கி ஓடிவந்தான். தூஷணனுல் ததரியமடைந்து

பயமற்று அந்த ராக்ஷஸர்கள் பனை ஆச்சா முதலிய மரங்களையும் அம்புகளையும் குலம் உலக்கை முதலிய ஆயுதங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு ஓடிவந்து ராமன்மேல் மரங்களையும் பாறைகளையும் ஆயுதங்களையும் அம்புகளையும் பொழிந்தார்கள். தனிபாக நின்று ராமனுக்கும் கணக்கில்லாமல் அவரைச் சூழ்ந்து நின்று ராக்ஷஸர்களுக்கும் நடந்த அந்த யுத்தம் பயத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் உண்டாக்கிற்று. அவர்கள் கோபத்தால் நெருப்புப் பொறிகள் பறக்கும் கண்களுடன் நான்கு புறத்திலிருந்து ஆயுதங்களையும் அம்புகளையும் பிரயோகித்துக் கிட்ட நெருங்குவதைக் கண்டு ராமமூர்த்தி லோகங்கள் நடுங்கும்படி ஒரு ஸிம்ஹாதம் செய்து அவர்களைக் கொல்ல நினைத்து, ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கும் ஒரு கந்தர்வால் திரத்தைத் தொடுத்தார்.

உடனே கோதண்ட மண்டலத்திலிருந்து பாணக்கட்டங்கள் கணக்கில்லாமல் ஒரே காலத்தில் இளம்பி திசைகளை மறைத்தன. ராக்ஷஸர்கள் அவைகளால் பிளக்கப்பட்டு, ராமன் பாணங்களை எடுப்பதையும் தொடுப்பதையும் காணமுடியவில்லை. அவை இளம்பு மிடத்திலிருந்து உண்டாகும் பிரகாசத்தால் ராமன் மாத்திரம் தோன்றினார். அவை வந்து விழுவதற்கும் உயிரைப் போக்குவதற்கும் பிணங்கள் சீழே விழுவதற்கும் கொஞ்சமாவது இடைவெளி காணப்படவில்லை. ஒரே காலத்தில் சகல ராக்ஷஸர்களும் அடிபட்டு உயிரற்றுப் பூமியில் விழுந்தார்கள். சிலர் காயமடைந்தார்கள். சிலர் இடிவிழ்ந்ததுபோல் பூமியில் விழுந்தார்கள். சிலர் சூற்றுபிரக விழுந்தார்கள். சிலர் இரண்டாக வெட்டப்பட்டார்கள். சிலர் துண்டு துண்டாக வெட்டப்பட்டார்கள். சிலர் கிழிக்கப்பட்டார்கள். இப்படி அங்கங்கே பல இடங்களில் தலைப்பாகைகளுள்ள தலைகளும் வெறுத்தலைகளும் ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் துடைகளும் கால்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் ரதங்கள் சாமரங்கள் குடைகள் விசிறிகள் கொடிகள் குலங்கள் பட்டசங்கள் கத்திகள் சட்டிகள் கோடாலிகள் பாறைகள் அம்புகள் முதலியவைகளும் ராகவனுடைய சரமாரியால் கண்ட துண்டமாகி அந்தப் போர்க்களத்தில் பயங்கரமாகச் சிதறிக் கிடந்தன. ராமமூர்த்தியின் பாணத்தின் மணிமையை வர்ணிக்கவும் முடியுமா?

ஞர்ணீதாபி: பசீலாபி'ஸ்ச ஸரையஸ் சித்திர ரநோபா: |
விசிறித்தறை: ஸமரே பூமி: விகிரீனுபூ'த் ப'யங்கரா | (46)

ஸர்க்கம் 26
தூஷண வதம்

தூஷணன்து ஸ்வகம் ஸைந்யம் ஹந்யமாநம் நிர்ஷய ஸ: |
ஸந்திதேஸ மஹாபாஹு: பீமவேகாத் தூராஸதாந் | (1)

இப்படித் தன் ஸைன்யம் மடித்ததைப் பார்த்து தூஷணன், யுத்தத்தில் திரும்பாதவர்களும் மஹா வேகமுள்ளவர்களும் எதிர்க்க முடியாதவர்களான ஐயாயிரம் ராக்ஷஸர்களை அனுப்பினான். அவர்கள் குலம் பட்டசம் கத்தி பாறை அம்பு மரம் முதலியவை களை இடைவிடாமல் நான்கு புறங்களிலிருந்தும் ராமன்மேல் பொழிந்தார்கள். அதைக்கண்டு ராகவன் கூர்மையான பாணங் களால் அவைகளைத் தடுத்து, கொழுந்த விருஷபத்தைப் போல் மதத்தால் கண்களை மூடிக்கொண்டு கொஞ்சமும் லக்ஷ்யம் செய் யாமல், ஸகல ராக்ஷஸர்களையும் கொல்ல மீனைத்து, கோபம் கொண்டு, கண்களிலிருந்து நெருப்புப் பொறி பறக்க, நான்கு புறங் களிலிருந்து குரூரமான பாணங்களைப் பொழிந்து, தூஷணனையும் அவனுடைய ராக்ஷஸர்களையும் சிதற அடித்தார். உடனே அவன் இடையைப்போன்ற பல அம்புகளால் ராமனைத் துளைக்க, ரகுநாதன் இவனுடன் எவ்வளவு நேரம் சண்டை செய்திறதென்று, ஒரு பாணத்தால் அவனுடைய வில்லையும் நான்கு பாணங்களால் சதத்தில் கட்டின நான்கு குதிரைகளையும், ஒரு அரிந்த சந்திர பாணத்தால் ஸாரதியின் தலைபையும் அறுத்து, மூன்று பாணங் களால் தூஷணனுடைய மார்பில் அடித்தார். உடனே அவன் வில் இழந்து, குதிரைகள் இறந்து, சதம் ஒடிந்து, ஸாரதியில்லாமல் கீழே குதித்து மலையைப்போல் பயங்கரமான ஒரு குண்டாந்தடியை எடுத்துக்கொண்டு ராமன்மேல் பாய்ந்தான். அது தங்கக்கட்டு களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுக் கூர்மையான இரும்பு முனைகள் பதிக் கப்பட்டு, சத்ருக்களுடைய ஹிருதயத்தின் மாம்ஸத்தால் பூசப்பட்ட ிருந்தது. தேவ ஸைன்யங்கள் அதைக் கண்டால் நடுங்குவார்கள். பகைவர்களின் பட்டணங்களையும் கோபுரங்களையும் தூளாக்கும். கால ஸரீப்பத்தையும் வஜ்ரத்தையும் போல் பயங்கரமான அந்த ஆயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஒடிவரும் தூஷணனைப் பார்த்து இரண்டு பாணங்களால் அவனுடைய புண்களை வெட்டித் தள்ளினார். அவன் பெரிய இந்திரத்துவஹித்தைப்போலும் கொய் பொடிந்த மஹாகஜத்தைப்போலும் புண்கள் அறுத்து உடனே பூரியில் விழுந்து இறந்தான்.

ஸகல பிராணிகளும் ராமனைக் கொண்டாடினார்கள். இதற்குள் மஹாகபாலன் பெரிய குலத்தையும் ஸ்தூலாக்ஷன் பட்டயத்தையும் பிரமாதி கோடாலியையும் தூக்கிக்கொண்டு கோபாவேசத்துடன் காலபாசத்தால் கட்டியிழுக்கப்பட்டவர்களைப்போல் ராமன் மேல் பாய்ந்தார்கள். ராகவன் ரேரெட்டமான அதிதிகளை வரவேற்பது

போல் அவர்களை நோக்கிச் சென்று கூரான அம்புகளால் மஹா கபாலனுடைய தலைகளை அறுத்தார். பல பாணங்களால் பிரமா தியைத் துளைத்து, விசாலமான கிளைகளுள்ள பெரிய மரத்தைப் போல் அவளை அடித்துத்தள்ளினார். ஸ்தூலாக்ஷனுடைய கண்களை அம்புகளால் துளைத்தார். தூஷணனுடன் வந்த ஐயாயிரம் ராக்ஷஸர் களை ஐயாயிரம் பாணங்களால் யமலோகத்திற்கு அனுப்பினார்.

இப்படி தூஷணனும் அவனுடன் போனவர்களும் மடித்ததைக் கண்டு கரன் கோபம்கொண்டு, ஸேனைத்தலைவர்களைப் பார்த்து "தூஷணனும் இறந்தான். அவனுடைய ஸைன்யமும் ராமனால் நாசம் செய்யப்பட்டன. ஆகையால் நீங்கள் பெரிய ஸைன்யத்துடன் போய் பல ஆயுதங்களால் அந்த அல்ப மனுஷ்யனைக் கொல்லுங்கள்" என்று ஆக்ரூபித்து, ராமனை நோக்கி ஓடி வந்தான். பிறகு சிபேனகாமி பிருதுக்ரீவன் யஞ்சுசத்தகு விஹல்கமன் தூர்ஜயன் கரவீராக்ஷன் பருஷன் காலகார்க்குமன் மேகமாலி மஹாமாலி ஸரீப் பாஸ்யன் ருதிரானனென்ற பன்னிரண்டு ஸேனைத் தலைவர்கள் ஸைன்யங்களுடன் ராமனை எதிர்த்துச் சரமாரி பொழிந்தார்கள். புகையால் குழப்பட்டு நெருப்புக்கொழுந்துகளை கக்கும் தங்கக் கட்டுகளுள்ள ராமனது உத்தமமான பாணங்கள், வஜ்ராயுதம் பெரியமரங்களைப் பிளப்பதுபோல் அகரர்களைப் பிளந்தன. அவர்கள் கவசம் பிளந்து வில்லொடித்து கிரீடம் சிதறித் தலைமயிர் விசிந்து சத்தம் பெருகியோட, யாகமேடை தரிப்பைகளால் பரப்பப்படுவதுபோல் பூரியில் எங்கும் விழுந்தார்கள். அந்த விசாலமான வனம் ஒரு க்ஷணத்தில் ஓசை யில்லாமல் ராக்ஷஸப் பிணங்களால் சிதைந்து சத்தவெள்ளமெடுத்து மஹா நரகத்தைப் போல் தோன்றியது.

தலியாக மீற்கும் ராமனை மஹாபயங்கரமான பதிலுலா யிரம் ராக்ஷஸர்கள் பல வாகனங்களில் ஏறிக்கொண்டு பல ஆயுதங் களுடன் வில்லும் கையுமாக எதிர்த்துவந்தார்கள். அவர்களை ஒரு மனுஷ்யன் பூரியில் சின்றுகொண்டு தன் பாணங்களால் ஒரு கொடியில் யமலோகத்திற்கு அனுப்பினான். அந்த மஹாஸைன்யத் தின் தலைவர்களில் கரனும் திரிசிரணும் மிருந்தார்கள். ராக்ஷஸகுல காலனான ராமனுக்கோ அபாயமில்லை. மஹா பராக்கிரமசாலிகளான மந்தவர்கள் ராமனுடைய தேஜஸால் எரிக்கப்பட்டார்கள். இப்படித் தன் பெரும் ஸைன்யத்தை அந்த மஹாவீரன் வெகு சீக்கிரத்தில் நாசம் செய்ததைப் பார்த்துக் கரன், இனிமேல் நாம் அலக்ஷ்யமாக இருக்கக் கூடாதென்று நிச்சயித்து, இந்திரன் வஜ்ரா யுதத்துடன் ஓடி வருவதுபோல் தன் சதத்தை ராமன் இருக்கும் இடத்திற்கு ஓட்டினான்.

ததஸ்து தத் பீமபூஸம் மஹாஹவே
ஸமீஷ்ய ராமேண ஹதம் பீஸீயஸா |
ரதேந ராமம் மஹதா கரஸ் தத:
ஸமாஸனாதேந்நீர இவோத்யதாஸதி: (38)

ஸர்க்கம் 27

திரிசிரஸின் வரதம்

கர்மம் து ராமாயிமுகம் ப்ரவாததம் வாஹிதீபதிம் |
ராஷுஸை த்ரீபிரா நாம ஸந்திபத்யேத் மப்ரவீத் | (1)

அதைக்கண்டு திரிசிரஸென்ற சேனாபதி ஓடிவந்து வணங்கி-
"ஸ்வாமி! இந்தப் பிடிவாதம் வேண்டாம். நாளுக்குக்கும்பொழுது
தங்களுக்குக் கவலையென்ன? என்னை அனுப்புங்கள். இந்த ராமனை
ஒரு ஷணத்தில் ஹதம் செய்கிறேன். நான் ராமனுக்கு மிருத்யுவா?
5 அல்லது அவன் எனக்கு மிருத்யுவா என்று தீரும் வரையில் நான்
திரும்பேன். என் ஆபத்தத்தைத் தொட்டு இப்படி பிரமாணம்
செய்கிறேன். சற்று நேரம் கம்மா இருந்து மத்தியஸ்தராக வேடிக்கை
பாருங்கள். ராமன் இறந்தால் ஸந்தோஷமாக ஜனஸ்தானத்திற்குத்
திரும்பிப் போங்கள். நான் இறந்தால் ராமனுடன் யுத்தம் செய்யுங்-
10 கள்" என்று, காலம் குறுவெட்டதால் தன் மரணத்தைத் தானே
வேண்டினான் திரிசிரஸ். "அப்படியே யுத்தம் செய்து ஐயித்து வா"
என்று கரன் அவனை அனுப்பினான். அவன் மூன்று சிகரங்-
களுள்ள மலையைப்போல் தன் மஹாசதத்தில் பூமி நடுங்கும்படி
ஓடி வருவதையும் மஹா மேகங்களைப்போலும் ஐலத்தால் நனைந்த
15 பேரியைப்போலும் கர்ஜிப்பதையும் சரமாரி பொழிவதையும்
கண்டு ராமன் அதைத் தடுத்தார்.

பிறகு ராமனுக்கும் திரிசிரஸிற்கும் மிகவும் கோரமான யுத்தம்
கூடத்தது. இருவரும் பலசாலிகள்; மஹாகஜத்தையும் எரிஹத்-
தையும் போன்றவர்கள்; திரிசிரஸ் ராமனை மூன்று பாணங்களால்
20 நெற்றியில் அடித்தான். அவர் மஹாகோபம்வெண்டு, "ராஷுஸ
விராண உன் பலம் இவ்வளவுதானா? புஷ்பங்களைப்போன்ற
மூன்று அம்புகளால் எனக்கு அர்ச்சனை செய்தாயோ? இதோ நான்
விடும் பாணங்களைப் பார்" என்று அச்சுறுத்தி, காலஸர்ப்பங்களைப்
போன்ற பதினான்கு பாணங்களால் அவனுடைய மார்பைத்
25 துளைத்து, நான்கு பாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் எட்டு
பாணங்களால் ஸாரதியையும் ஒரு பாணத்தால் கொடியையும்
அழித்தார். உடனே திரிசிரஸ் ரதத்திலிருந்து குதித்தான். ராமன்
மறுபடியும் கூரான அம்புகளால் அவனுடைய மார்பைத் துளைத்-
தார்; அவன் மறிமயங்கி நின்றான். மூன்று பாணங்களால் அவன்
30 தலைகளை அறுத்துத் தள்ளினார். அவன் ரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு
உயிரற்றுப் பூமியில் விழுந்தான். அவனுடன் வந்த மற்ற ராஷுஸர்
கள் புலியைக் கண்ட மான்களைப்போல் இருந்த இடம் தெரியாமல்
ஓடினார்கள். அதைப் பார்த்து கரன் கோபித்து அவர்களைத் திருப்பி,
சந்திரன்மேல் ராகு பாய்வதுபோல் ராமனை நோக்கி ஓடிவந்தான்.

தாத் கரோ த்ரவதோ த்ருஷ்ட்வா நிவர்தய குஷித: ஸ்வயம் |
ராமமேவாபி' து'த்ராவ ராஹுஸ' சந்த்ரமஸம் யதா | (20)

ஸர்க்கம் 28

கர ராம யுத்தம்

நிறைதம் து'ஷணம் த்ருஷ்ட்வா ரணே த்ரீபிரஸா ஸஹ |
கர்ஸ்யாப்பவத் த்ரானோ த்ருஷ்ட்வா ராமஸ்ய விக்ரமம் | (1)

ப்ராக்ரீரமசாலியான ரகுவீரன் துஷணனையும் திரிசிரஸையும்
ராஷுஸ ஸைன்யங்களையும் அழித்ததைப் பார்த்து கரனுக்கும்
புமுண்டாயிற்று. தன்னுடன் வந்த பதினாலாயிரம் ராஷுஸர்களில்
ஸிரே மிருத்திருக்கக் கண்டான்; கர்வம் அழிந்தது. நமசி என்ற
அஸுரன் இத்திரனை எதிர்த்ததுபோல் ராமனை எதிர்த்து. மஹா
5 விஷமுள்ள காலஸர்ப்பங்களைப்போன்ற நாராச பாணங்களால்
ராமனை அடித்தான். யுத்தசாஸ்திரத்தில் சிபுணனானதால் அடிக்கடி
நாடுணாசை செய்து பல அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து ஸகல திசை
களையும் மறைத்து விசித்திரமாக யுத்தம் செய்தான். ராமன் உடனே
நெருப்புப் பொறிகளைக் கக்கும் பாணங்களைக் கோதண்டத்தில்
10 பூட்டி ஆகாசத்தை மறைத்தார். இப்படி ஒருவரையொருவர்
கொல்ல நினைத்து மழைகாலத்தில் மேகங்கள் பொழிவதுபோல்
கூரான பாணங்களால் ஆகாசம் பூமி தெரியாமல் மறைத்தார்கள்;
சூரியன் பிரகாசிக்கவில்லை. பிறகு நாளீகம் நாராசம் விக்ரனி முதலிய
பாணங்களால், மஹா கஜத்தை மாவெட்டிகள் துளைப்பதுபோல்,
15 கரன் ராமனை அடித்தான். கையில் பாசத்துடன் பிராணிகளைக்
கொல்ல வரும் யானைப்போல், வில்லெடுத்து சதத்தில் நிற்கும் அந்த
ராஷுஸனைப் பார்த்த ஜந்துக்கள் நடுங்கின. எல்லாயற்ற ப்ராக்ரீர
மத்தையுடைய ராமன் ராஷுஸஸைன்யம் முழுவதையும் கொல்ல
நிச்சயித்து வில்லின்மேல் வேடிக்கையாகச் சாய்ந்து நிற்பதைக்
20 கண்டு, அவர் பலம் குறைந்து களைத்திருக்கிறாரென்று நினைத்து,
மதம்கொண்ட எரிஹத்தைப்போல் கர்ஜித்து ஓடிவந்தான். அவனை
ராமன் மறிதும் லக்ஷ்யம் செய்யவில்லை. விளக்குவெட்டுப்
பூச்சி நெருப்பில் விழுவதைப்போல் கரன் ராமனைக் கிட்டி, அவர்
பிடித்திருந்த கோதண்டத்தைக் கைபிடிக்கு ஸமீபத்தில் துண்டித்து,
25 தன் ஸாமர்த்தியத்தைக் காட்டினான். மறுபடியும் இடிபோன்ற
ஏழு பாணங்களால் ராமனுடைய கவசத்தை அறுத்துத் தள்ளினான்.
அப்பொழுது ராமன் கவசமின்றி கோடிஸூரியனைப்போல்
விளங்கினார். பிறகு பல்லாயிரக்கணக்கான பாணங்களால் ராமனை
எல்லா அங்கங்களிலும் துளைத்து எரிஹசாதம் செய்தான்.
30 ராமன் அப்பொழுது புகையில்லாத நெருப்பு
ஜ்வாலையைப்போல் பிரகாசித்து அவனைக் கொல்ல நினைத்து,
அதற்காக அகஸ்திய மஹர்ஷியால் கொடுக்கப்பட்ட வில்லை எடுத்து
நானேற்றி வளைத்து, சீயிர்த்த கணுக்களுள்ள பல பாணங்களைத்
தொடுத்து, தங்கத்தாலும் ரத்தினங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு
35 மலர்ச்சிகரம்போல் விளங்கும் கரனுடைய கொடியை அறுத்துத்

தள்ளினார். ஸூரியன் தேவதைகளின் சாபத்தால் பூமியில் விழுவது போல், அது பெரிய ஓசையுடன் பூமியில் விழுந்தது. உடனே கரன் கோபவெறிக்கொண்டு, மதயானையை ஏறிவல்லயங்கள் துளைப்பது போல் நான்கு சிரேஷ்டமான பாணங்களால் ராமனை உயிர்நிலைகளில் அடித்தான். அவருடைய எல்லா அடியவங்களிலிருந்தும் சத்தம் பெருகிற்று. பிறகு ராமன் அடங்காத கோபம்கொண்டு கோதண்டத்தை எடுத்து, தலையில் ஒரு பாணத்தாலும் கைகளில் இரண்டு பாணங்களாலும் மார்பில் மூன்று அர்த்த சந்திரபாணங்களாலும் கரனை அடித்தார். அவனைக் கொல்லும் காலம் ஸமீபித், படியால், உடனே பதின்மூன்று நாராசங்களை எடுத்து, ஒன்றால் துடித்தடியையும் நான்கால் குதிரைகளையும் ஒன்றால் ஸாரதியையும் மூன்றால் ஏர்க்காடையும் இரண்டால் இருசையும் ஒன்றால் வில்லையும் துண்டித்து, பிறகு ஒருபாணத்தால் கரனைத் துளைத்து லிம்ஹ நாதம் செய்தார். கரன் வில்லொடிய, குதிரைகள் இறக்க, ஸாரதியடிய, சதத்திலிருந்து குதித்து, மலைச்சிகரத்தைப்போன்ற ஒரு பெரும் கதாயுத்தடடன் ராமன்மேல் பாய்ந்தான். அப்பொழுது ஆகாசத்தில் விமானங்களிலிருந்த தேவர்களும் மஹரீஷிகளும் ஸந்தோஷமடைந்து ராமனைக் கைகூப்பி வணங்கிக் கொண்டாடினார்கள்.

தத் கர்ம ராமஸ்ய மஹாரதஸ்ய |
ஸமேத்ய தேவாஸ்ச மஹரீஷய்ச் ச |
அபூஜயத் ப்ராஞ்ஜஸய: ப்ரஹ்ருஷ்டா:
ததா விமானாக்ரகதா: ஸமேதா: | (33)

ஸர்க்கம் 29

கர ராம ஸம்வரதம்

கரம் து விரதம் ராமோ கீதாபாணி மவஸ்தி தம் |
ம்குதுபூர்வம் மஹாதேஜா: ப்ரஹ்ருஷ்டா மப்ரவீத் | (1)

இப்படி சதமிழந்து கதையும் கையுமாக நிற்கும் கரனைப் பார்த்து ராமன், "ஐயோ! ஸகல உபாயங்களையும் செய்து பார்த்தப் பயனில்லாமல் போனபிறகும் இவனுக்கு நல்ல புத்தி வரவில்லையே! இவனை பரீஷித்துப் பார்ப்போம்" என்று எண்ணி, சியாயமான சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். "ஈஸகல ஐசுவரியத்தையும் அனுபவித்துக்கொண்டு ஸகல ஸைன்யங்களால் சூழப்பட்டிருக்கையில் எல்லோரும் வெறுக்கும் கொடிய செயல்களைச் செய்தாய். ஒருவன் மூலகத்திற்கும் அரசனானும் கொடியவனாக, பாபியாக, பிராணிகளை நடுங்கச் செய்வனாக இருந்தால் ஒரு நிமிஷம்கூடப் பிழைத்திருக்கமாட்டான். பாம்பைக் கண்டிடத்தில் அடிப்பதுபோல், லோகவிரோதமான செயல்

10

களைச் செய்வவர்களை ஐனங்கள் கொல்வார்கள். அடையாத பொருளை அடையவேண்டியாவது, அடைந்த பொருளை இழக்க மனமில்லாமலாவது பாபத்தைச் செய்து பச்சாத்தாபமடையாமல் எவன் இருக்கிறானோ, அவன், தனக்கு மரணம் வருமென்று தெரியாமல் ஆலங்கட்டியைத் தின்று இறக்கும் செயலாண்ப்போல் தன் பாபங்களின் பயனை அனுபவிக்கிறான்; தன் ஐசுவரியத்தை இழக்கிறான். தண்டகாரணயத்தில் வலிக்கும் தர்மாத்மாக்களான ரீஷிகளைக் கொன்றீ நல்ல கதி அடையாயா? பாபச்செயல்களை மாத்திரம் செய்விறவர்கள் ஐன்மார்தரங்களில் அவைகளின் பயனை அனுபவிக்கிறார்கள். கொடிய செயல்களைச் செய்விறவர்களே மூன்பிறப்பில் செய்த நல்வலப்புண்யத்தால் ஐசுவரியத்தை அடைந்தும் அதை நெடுங் காலம் அனுபவிக்கமாட்டார்கள்; அதிசிக்கிரமாக அழிவார்கள். மரங்கள் அந்தந்த ரூதுக்களில் புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் கொடுப்பதுபோல், பாபிகள் பயனை அனுபவிக்கும் காலம் வரும் போழுது கர்மவலன்களை அடைகிறார்கள். விஷம் கலந்த அன்னத்தைத் தின்றுவன் விரைவில் இறப்பதைப்போல், கொடிய பாபங்கள் விரைவில் பலனைக் கொடுக்கின்றன. லோகத்தில் பிராணிகளுக்குத் தொந்திரவு செய்து கைல ஐந்துக்களையும் ஹிம்ஸிக்கும் பாபிகளையும் அழிப்பதற்கே சக்கரவர்த்தி என்னை இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார். பாம்புப் புற்றுக்களை மஹாநாகங்கள் துளைப்பது போல், என் கோதண்டத்திலிருந்து புறப்பறும் அம்புகள் உன் மார்பைப் பிளந்து உயிரைக் கொள்ளுகொள்ளும். இந்த தண்டகாரணயத்தில் உன்னால் கொல்லப்பட்ட தர்மாத்மாக்கள் போன வழியில் நீயும் உன் ஸைன்யங்களும் என்னால் அனுப்பப்படுவீர்கள். உன்னால் முன்பு ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட மஹரீஷிகள் இதோ விமானங்களில் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் உன்னை என் பாணங்களால் பிளந்து நரகவேதனைக்கு ஸமமான ஹிம்ஸையை அனுபவிக்கச் செய்கிறேன். உனக்குத் தெரிந்த உபாயங்களைச் செய்; கூடியவரையில் யுத்தம்செய். பணங்காய்களை அறுத்துத் தள்ளுவதுபோல், உன் தலையை விளையாட்டாக அறுத்துத் தள்ளுகிறேன்" என்றார்.

இப்படி ராமன் கொடிய வார்த்தைகளால் தன்னைத் துளைக்க, கரன் கோபத்தால் கண் சிவந்து மெய்மறந்து இடிபோல் சிரித்து, "அடே மனிதப்பதரே! ஸாமான்ய சாக்ஷஸர்களை யுத்தத்தில் கொன்றதால் உனக்குப் பெருமையோ? கையாலாத உன்னை நீயே மெச்சிக்கொள்வது வெகு அழகு. பலபராக்ரமமுள்ள நரச் சிரேஷ்டர்கள் தங்கள் ஆண்மையால் கர்வம்கொண்டு தங்களே மெச்சிக்கொள்வார்களா? உன்னைப்போல் அல்ப ஸ்வபாவமுள்ளவர்களும் தைரியமற்றவர்களும் கூடத் திரியர்களில் அதம்களுமே, வீண் பெருமை பேசிக்கொள்வார்கள். எந்த மஹா வீரனாவது யுத்த ஸமயத்தில் மரணம் அடுத்து நிற்கும் பொழுது

15

20

25

30

35

40

45

50

தான் பிறந்த உத்தம குலத்தைப்பற்றிப் பெருமை பேசிக்கொள்
வானா? புல்லில் பிடித்த நெடுப்பு தங்கத்தைப்போல் காணப்
55 படுமேயன்றி எதையாவது கடமுடியுமா? அப்படியே வீண்
பெருமை பேசிக்கொள்ளுமிறவன் அந்த ஸமயத்தில் வீரனைப்
போல் காணப்பட்டாலும் அவனுடைய அல்ப ஸ்வபாவம்
உடனே வெளிப்படாதா? அவனுடைய பெருமையான வார்த்தை
களுக்குத் தகுந்த காரியத்தைச் செய்ய முடியுமா? சீயும் அவர்களைப்
60 போன்றவன்; பல வகையான தாதுக்களால் நிறைந்து ஒருவராலும்
அசைக்கமுடியாத மலையைப்போல் கதாயுதத்தைக் கையிலேந்தி!
நிற்கும் என்னைப் பார்க்கவில்லையோ? உன் பிராணனை வாங்க நான்
போதாதோ? முடிவிலுமுள்ள பிராணிகளின் உயிரைக் கொள்ளை
கொள்ள காலபாசத்துடன் வரும் யமனைப்போல் உன் உயிரைக்
65 கொள்ளைகொள்ளமாட்டேனோ! நீ ஒரு பொருட்டா! தன்னைப்
புகழும் பேதைபான உன்னை இன்னும் பலவிதமாக நிந்திக்க
வேண்டும். ஆனால், ஸூரிகள் அஸ்தமிக்கும் வேளையாயிற்று,
புத்தத்தை நிறுத்தவேண்டும். ஆகையால் அதிகமாகச் சொல்லவில்லை.
சாத்திரியில் ராஷஸர்களுக்குப் பலம் அதிகம். மனிதர்களுக்குப்
70 பலம் குறைவு. அப்பொழுது உன்னை எளிதாகக் கொல்லலாம். அப்
படிச் செய்தால் என் கீர்த்திக்குக் குறைவு வருமென்று விட்டேன்.
இன்று உன்னைக் கொன்று இதோ இறந்து கிடக்கும் ராஷஸர்களுக்
காகப் பழிதீர்ப்பேன். அவர்களுடைய பந்துக்களின் கண்ணீரைத்
துடைப்பேன்" என்று கையிலிருந்த கதையைக் கரகரவென்று சுழற்றி
75 ராமனைக் கொல்ல உத்தேசித்து எறிந்தான். அந்த உத்தமமான
ஆயுதம் கொழுந்து விட்டெரியும் நெடுப்பைப்போல் ஐவலித்துக்
கொண்டு பக்கத்திலிருந்த மரங்களையும் செடிகளையும் எரித்துச்
சாம்பலாக்கி இடிபோல் ஆகாசத்திலிருந்து வரக்கண்ட ராமன்
அதைப் பலபாணங்களால் துண்டித்தார். காலபாசம் போன்ற
80 அந்தக் கதை ராமபாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு, மந்திரத்தாலும்
ஒளவுத பலத்தாலும் கட்டப்பட்டு உயிரிழந்த மஹா ஸர்ப்பத்தைப்
போல், தரையில் விழுந்தது.

ஸா விநீரணு ஸ்ரீரரர் பக்நா பபாத த்ரணீதலே |
க்தா மந்தரௌஷதி ப்லீவர் வ்வாலீவ விதிபாதிதா | (28)

ஸர்க்கம் 30

கர வநம்

பித்தவா து தாம் க்தா ம பாணீண ராக்வோ த்ரமவதலலை |
ஸ்மயமாந: க்ரம் வாக்யம் ஸம்ரப்த் மித் மப்ரலீத் | (1)

இப்படிக்கரன் ஆயுதமில்லாமல் நிற்க, அவனைக் கொல்வது
அதர்மமென்றெண்ணி நிற்கும் அவனைப் பார்த்து, புத்தி மயங்கி

நிற்கும் அவனை ராமன் புன்சிரிப்புடன், "ராஷஸப்பதரே! உன் பலம்
இவ்வளவுதானா? கையாலாகாதவனுக்கு வீண் பெருமை என்ன?
5 இதோ பார். உன் கதையை அம்புகளால் பிளந்து பூமியில் தள்ளிவிட்
டேன். நீ பேச்சால் பிழைக்கிறவன்; காரியத்தில் ஒன்றுமில்லை. என்னால்
கொல்லப்பட்ட ராஷஸர்களுடைய பந்துக்கள் கண்களில் சொரியும்
கண்ணீரைத் துடைப்பதாக பிரதிக்கொசுந்தாயே. அதவும் வீணாயிற்
றல்லவா? கருடன் அமிருதத்தை அபஹரித்ததுபோல், அல்பனும்
10 வாயாடியுமான உன் பிராணனை அபஹரித்து, நுகரயோடு சூழி
யெடுத்து உன் உடம்பிலிருந்து பெருகும் ரத்தத்தை பூமி குடிக்கும்படி
செய்கிறேன். தேகமெங்கும் புழுதிபடித்து கைகளை விரித்துக்கொண்டு,
பிரியமான பார்யையை அணைத்துக்கொள்வதுபோல், பூமியைத்
தழுவிக்கொண்டு கிடப்பாய். நீங்காத துக்கத்தில் நீ மயங்கிக் கிடக்
கையில், இதுவரையில் கதியற்ற ரிஷிகள் இந்தத் தண்டகாரன்
15 யத்தில் பயமின்றி வளிப்பார்கள். என் அம்புகளால் ராஷஸ ஸைன்
யங்களை வேரறுத்து, முனிவர்கள் பயமில்லாமல் ஐனஸ்தானத்தில்
வளிக்கும்படி செய்கிறேன். இதுவரையில் பிறரைப் பயமுறுத்திக்
கொண்டிருந்த உங்களுடைய ஸ்த்ரீகள் பந்துக்களை இழந்து கண்ணீர்
பெருகப் புலம்பிக்கொண்டு பயந்து ஓடிப்போவார்கள். உன் பாரியை
20 களும் இதுவரையில் துக்கமென்பதை அறிவாமல், உன்னைப்போல்
கெட்ட நடத்தைபுள்ளவர்களாகப் பிறரை வருத்திக் கொண்டிருந்
தார்கள். இப்பொழுது துக்கம் இப்படியிருக்குமென்று மன்னுக
அறிந்து, லோகத்திலுள்ளவர்கள் அனுபவிக்கும் ஸுகம் யாதொன்று
மின்றித் தவிப்பார்கள். கொடியவனே, அல்பனே, நீசனே, ரிஷிகளின்
25 சத்துருவே! ரிஷிகள் உனக்குப் பயத்தல்லவா கடுங்கிக்கொண்டு
அக்ளியில் நேறாமம் செய்துவருகிறார்கள்" என்று வார்த்தைகளை நிற
பாணங்களால் அவனைத் துளைத்தார்.

கரன் அதைப் பொறுக்காமல் கோபத்தால் இடிபோல் சிரித்து
"உனக்குக் கொழுப்பேறிக் கர்வம் தலைகொண்டிருக்கிறது. பயம்
30 உன் பிடரியில் உட்கார்ந்திருக்கையில் நீ அதை அறியவில்லை.
மரணம் கிட்டியதால் விவேகமின்றிப் பிதற்றுகியும், காலபாசம்
கழுத்தில் விழுந்தவுடன் ஐனங்கள் இந்திரிய ஸ்வாநினமற்று மணம்
கலங்கிக் கார்யாகாரியங்களை அறிவதில்லை" என்று கூறி ராமனை
அதட்டிப் புருவங்களை நெறித்து, பக்கத்திலிருந்த பெரிய ஆர்ச்சா
35 மரத்தை வேருடன் பிடுங்கி உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு "நீ
செத்தாய்" என்று ராமன்மேல் எறிந்தான்.

அந்தப் பெரிய விருஷத்தை ராமன் பாணங்களால் பிளந்து
"இவனுடன் எவ்வளவு நேரம் புத்தம் செய்கிறது" என்று அலுத்து
அவனைக் கொல்ல நிச்சயித்தார். "யாதொரு கதியுமில்லாதவனுக்குக்
40 கொஞ்சமாவது துக்கம் பச்சாத்தாபம் கல்ல புத்தி ஒன்றாவது
தோன்றவில்லையே" என்று கடுங்கோபம்கொண்டு, கண்கள் சிவந்து,

45 தேகம் வியர்த்து, பல பாணங்களால் அவனுடைய உடலைப் பிளந்தார். பெரிய மலையிலிருந்து நீர்த்தாரைகள் பெருகுவதுபோல் சந்த வெள்ளம் ஓடிற்று. பிறகு அவன் கொஞ்ச நேரம் திகைத்து நின்று சத்தவெறியால் கண்டெரியாமல் ராமனை நோக்கி ஓடி வந்தான். வில்லை வளைத்துப் பாணங்களைத் தொடுக்க முடியாமல் அய்வளவு ஸமீபத்தில் அவன் நெருங்க, ராமன் அதிவேகமாகக் கொஞ்சம் பின் வாங்கினார். மேலும் அவனுடைய உடலிலிருந்து பெருகும் சத்தப்பிர

50 வாஹம் ராமன்மேல் அடித்ததாலும் பாணங்களை பிரயோசிக்க இடமில்லை.

பிறகு அவனுடைய உயிரைப்போக்க நிச்சயித்து, முன்பு இந் திரன் தனக்குக் கொடுத்த பாணத்தை பிரயோசித்தார். அது கெடுபடப்போனும் பிரஹ்மதண்டத்தைப் போலும் பிரகாசித்து, பேரிடிபோல் இரைந்துகொண்டு கரணுடைய மார்பில் விழுந்தது. அவன் அந்தப் பாணுகளையால் கொளுத்தப்பட்டுத் தரையில் விழுந்தான். காவேரியும் ஸமுத்திரமும் சேருமிடத்திற்கு ஸமீபத்திலுள்ள கவேதாரண்ய கேஷத்திரத்தில் முன்பு குத்திரணுடைய கேத்ராக்ஷியால் யமன் கொளுத்தப்பட்டது போலிருந்தது அது. வஜ்ரத்தால் அடிபட்ட விருத்ராஸுரனைப்போல், குறிதவருத ராமபாணத்தால் அவன் உயிரிழந்தான். துரையால் அடிபட்ட நமுலியைப்போல் விளையாட்டாகக் கொல்லப்பட்டான். மஹாகர்வம் கொண்டு இந் திரனை எதிர்த்த வலாஸுரனைப்போல் மாண்டான்.

65 பிறகு அங்கே கூடியிருந்த ராஜரிஷிகளும் பிரஹ்மரிஷிகளும் ஸந்தொஷமடைந்து ராமனைப் பூஜித்துக்கொண்டாடினார்கள். "சரகுலோத்தம! சரபங்கருடைய ஆசிரமத்திற்கு இத்திரன் வந்தது இதற்காகவே. ஜனஸ்தானத்திற்கு ஸமீபத்திலிருக்கும்படி சரபங்கர் உன்னை ஸுஜிஷ்ணருடைய ஆசிரமத்திற்கு அனுப்பினார். அவர் அகஸ்தியருடைய ஆசிரமத்திற்கு அனுப்பினார். அவர் பஞ்சவடிக்கு அனுப்பினார். ரிஷிகள் தங்களருடைய ஆசிரமங்களுக்கு உன்னை வருவித்ததும் கரணுடைய ஸமீபத்தில் கொண்டு போவதற்கே. அகஸ்தியரிடத்தில் ஆபுதங்களைக் கொடுத்ததும் இதற்கே. இதை ரிஷிகளுக்குச் சொல்லி ஏற்பாடு செய்யவே இத்திரன் தண்டகாரண்யத்திற்கு வந்தான். நாங்கள் உன்னை பிரார்த்தித்த காரியத்தை நிறைவேற்றினாய். இந்தக் கொடிய பாபிகளை அழித்தாய். இனிமேல் ரிஷிகள் இந்த வனத்தில் பயமின்றி தரிமத்தை அனுஷ்டிப்பார்கள்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் தேவகணங்கள் அங்கே வந்து தேவநூற்றுக்களை முழக்கி ராமன் மேல் மலர் மாரி பொழிந்து, "முன்று நாழிகைக்குள் பயங்கரமான பநிணலாயிரம் ராக்ஷஸ வீரர்களையும் கரன் தூஷணன் திரி சிரஸ் முதலிய மஹாகுரர்களையும் தனியாக வாகனமின்றித்

ஸதம் தீர்த்தம் மகாவதார ஸுராஜேத தீமதா |
ஸத்திதே சாபி தீர்மாத்மர முமோச கரீரம் ப்ரதி |
அவனுடைய உயிரைப் போக்க நிச்சயித்து, முன்பு இத்திரன் தனக்குக் கொடுத்த பாணத்தை

பிரயோசித்தார்.

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

தரையில் நின்று கொண்டு கூர்மையான பாணங்களால் நாசம் செய்த ராமமூர்த்தியின் மஹிமையை யார் அறிவார்? என்ன விரியம்! என்ன ஸாமர்த்தியம்! சக்கரபாணியான மஹாவிஷ்ணு விடத்தில் அல்லவா இதைக் கண்டோம்” என்று கொண்டாடி அவர்கள் தம் தம் இருப்பிடம் சென்றார்கள். 85

இதற்குள் லக்ஷ்மணன் ஸீதைபுடன் மலைக் குகையிலிருந்து வெளியில் வந்து ராமனுடைய பராக்கிரமத்தை பார்த்து ஸந்தோஷித்தார். பிறகு ராமசந்திரன் ஐயசாலியாக மஹரீஷிகள் பூஜிக்க லக்ஷ்மணனால் உபசரிக்கப்பட்டு ஆசிரமத்தில் புருந்தார். 90

பதினாலாயிரம் கோரராக்ஷஸர்களுடன் ஒருவர் எப்படிக்கோர யுத்தம் செய்வாரென்று ஸீதை கவலை கொண்டாள். அவர்களை ராமன் ஒரு முகூர்த்தத்தில் அழித்ததைப் பார்த்து, மஹா வீரர்களுடைய தாரதமயத்தை அறிவக்கூடிய கடித்திரிய குலத்தில் பிறந்தவனாகையால், அவருடைய பராக்கிரமத்தை மெச்சி வெகு 95

மதியாக எல்லையற்ற பிரியத்துடன் அவரைத் தழுவிக்கொண்டாள். அதுவரையில் தன் நாயகனை ஸீதை யுத்த களத்தில் பார்த்ததில்லை. யுத்தம் செய்யும் பொழுதும் பார்க்க முடியவில்லை. ஆகையால் யுத்தம் முடிந்த பிறகு ஐயலக்ஷியுடன் விளங்கும் 100

லோக நாதனுடைய சௌந்தரியத்தைக் கண்ணாட்கண்டு அனுபவித்தாள். பாறைகள் பாணங்கள் மரங்கள் ஆயுதங்கள் முதலியவைகளால் தேகமெங்கும் காயம் பட்டிருந்தது சந்தம் தாரை தாரை வாகப் பெருகிறது. மயிர்க்கால்களில் வியர்வைத்துளிகள் விளங்கின. 105

கவசத்தை எடுத்துவிட்டு களைப்பாறுவதற்காக கோதண்டத்தில் சற்றுச் சாய்ந்து நின்றார். அந்த லோகரக்ஷகனுடைய திருமேனியின் அழகைப் பார்க்கத் தகுந்தவர்கள் ஸீதைையைக் காட்டிலும் வேறுண்டோ? கொடிகளால் கட்டப்பட்ட ஐடாமண்டலத் 110

தோடும் முதுகில் தொங்குமின்ற குறையாத அம்பறைகளோடும் ராக்ஷஸர்களை எரித்த கோபாக்கினி அணந்து தெளிவான முகத்தோடும், அவர் ஸீதையும் லக்ஷ்மணனும் வரும் வழியை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஐடின ராக்ஷஸர்களாவது மற்றவர்களாவது திரும்பி வருகிறார்களோ என்று அடிக்கடி கடைக்கண்ணால் கவனித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். இப்படித் திருக்கோலம் 115

கொண்ட ரகுநாதனை ஸேவிக்கக் கிடைத்தவர்கள் ஸீதையையும் லக்ஷ்மணனையும் தவிர வேறுண்டோ? ராமன் மஹாவிரனென்று பிறர் சொல்லிக்கேட்டதெயொழிய ஸீதை நெரில் பார்த்ததே இல்லை. வீரச்செயல்களைச் செய்து அந்தக் களைப்புடன் திரும்பி வரும் ராக்ஷஸப் பார்க்க என்ன பாக்கியம் செய்தானோ? ராமன் யுத்தம் செய்யும் பொழுது அவனுடைய அம்புகள் கண்ணிற்குத் தெரியுமே யொழிய சத்ருக்கள் இருப்பதாக அவர்களுடைய பிணத்தால் மாத்திரம் தெரியும். சத்துருக்கள் உயிரற்றுப் பூமியில் 120

- விழுவதை மாத்திரம் பார்க்க முடியும்; ராமன் பாணங்களை எடுப்பதும் தொடுப்பதும் விடுவதும் ஒருவருக்கும் தெரியாது. சத்தருக்களான ராக்ஷஸர்களும் யுத்தத்தைப் பார்க்க வந்த தேவர்களும் ரிஷிகளும் கூட்டமாய் நின்றாலும் அந்தப் பாணங்கள் ராக்ஷஸர்களை மாத்திரமே கொல்லும். மஹரிஷிகளுக்கு சத்தியில்லையா? தபோமணி மையால் ஒரு நொடியில் ஸகல ராக்ஷஸர்களையும் சாம்பலாக்க முடியாதா? ஆனால் ஸகலலோக ரக்ஷகனென்ற பகவானுடைய ஸ்வரூபத்திற்குக் குறைவு வருமென்று பயந்து ராமன் செய்த பிரதிக்களையையும் சரணமடைந்தவர்களை காப்பதென்ற அவருடைய தர்மத்தையுமே நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். 'தண்டகாரண யத்தில் ராக்ஷஸர்களால் பலவகையாக ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட ரிஷிகளின் தேகங்களைப் பார்க்க' என்று ராமனிடத்தில் அவர்கள் முறையிட்ட துக்கம் தீர அந்தப் பாசிகளை வேரறுத்து ரிஷிகளுக்குப் பரம மங்களத்தைச் செய்த கருணா மூர்த்தியல்லவா ராமன்? அவர் தனியாக இருந்ததாலும், பகைவர்களின் நாநங்களும் கோஷங்களும் கேட்கப்பட்டதாலும், ஸீதை அதுவரையில் பயந்து கவலிக்கொண்டு உயிரற்றவளைப் போலிருந்தாள். ராமனைக்கண்டு ஸகல ஜயத்திற்கு திரும்ப பிராணதாரமான அவருடைய பார்வையால் உயிர் பெற்றாள். பாரியை புருஷனுடைய ஆக்மாவில் பாதிசென்று வேதம் சொல்லுவின்றது. ராமனுடைய ஸந்திதியில் ஸீதைக்குப் பூர்ணமான பிராணமும் சத்தியுமுண்டு. அவரை விட்டுப் பிரிந்திருக்கும் பொழுது அவை இல்லாதது போலவே இருப்பாள். ஜயசாயியாக ரணரங்கத்திலிருந்து திரும்பி வரும் தன் பரித்தாவைப் பார்க்க ஆவலுடன் பரப்பரப்பாக குகையிலிருந்து ஓடிவந்து, அடங்காமழிச்சியால் மயிர்க் கூச்சமடைந்தாள். மஹாவீரனான மிதிலா சக்கரவர்த்தியின் புத்திரி, யுத்த வீரனுடைய சௌரியத்தைக்கண்டு ஆனந்தமடைந்தது ஆச்சரியமா?
- அப்பொழுது ஆசாமீறி, என்ன செய்கிறோமென்று தெரியாமல், தானே ராமனை வலையில் அணைந்துகொண்டாள். ஸகல லோகங்களுக்கும் தான் மாதா. தான் செய்யவேண்டிய ஐகந்தைக் காப்பதென்ற கடமையை ராமன் ஒப்புக்கொண்டு நிறைவேற்றின தற்காக அவருக்கு வெகுமானம் செய்ய நினைத்துத் தழுவிக்கொண்டானோ? ஸகல லோகங்களுக்கும் தன் கடைக்கண் பார்வையால் எல்லாத் துக்கங்களையும் போக்கி ஸகல ஸுகங்களை யும் கொடுக்கும் ஐகன்மாதா. எல்லா அவயவங்களிலும் பாய்ந்து ஊடுருவின பாணங்களாலும் ஆயுதங்களாலும் உண்டான காயங்களின் வேதனையை நீக்க, மலர்ந்த புஷ்பங்களைப் போல் மிருதுவான தன் சரிந்தால் சருகாதனுடைய தேகத்தை நான்கு புறங்களிலும் கட்டித்தழுவினானோ?
- யுத்தத்தில் வந்த ராக்ஷஸர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ராமன் தனித் தனியாகக் காணப்பட்டார். யுத்தம் முடிந்த பிறகு அந்தத்

- திருக்கோலத்தைமாற்றி ஸரமான்ய மனுஷ்யரூபத்தைத்தரித்ததைப் பார்த்து ஸீதை ஆச்சரியம் கொண்டு அணைந்தானோ? இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் ஒன்று சேர்ந்தும் எதிர்க்கமுடியாத பதிலையிரம் ராக்ஷஸர்களைத் தனியாக, வாகனமின்றி, ஒன்றரை முகூர்த்தத்தில் தனக்கு யாதொரு அபாயமுமின்றி வீசியாட்டாக அழித்து தனக்கெதிரில் வந்து வீழ்கும் ரணதீரனை, முன்னொரு காலத்தில் அறியாமையால், 'உன்னைப் புருஷனென்று மோசம்போய்' என்பிதா என்னை உனக்கு பாரியையாகக் கொடுத்துவிட்டாரே. நீ ஆண்மையற்ற பேடி.யென்று அவர் அறியவில்லையே. ஐயோ கெட்டேன்' என்று சொல்லிவிட்டோமே. அந்த அபசாரத்திற்கு ஒருவாறு பரிசாரம் செய்யவாமா" என்று ஸ்திரீகளுக்குள்ள வெட்கத்தையும் அடக்கத்தையும் விட்டு தானே வலுவில் வந்தீணந்தானோ? ஸாதுக்களைக் காப்பாற்றவும் துஷ்டர்களை அழிக்கவும், தர்மத்தை நிலைநிறுத்தவும், ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதாரம் செய்கிறோனென்ற பிரதிக்களையை, இந்தத் துஷ்ட ராக்ஷஸர்களை வேரறுத்து ரிஷிகளாக்களுக்குத் தன் தீவ்ய மங்கள மூர்த்தியின் தரிசனத்தால் பரமானந்தத்தை அருளி நிறைவேற்றினவர் ராமன். அசக்தர்களான தமது குழந்தைகளின் பிரார்த்தனைக் கிணங்கி, 'ராக்ஷஸ குலத்தை அழித்து லோகங்களுக்கு ஸுகந்தைக் கொடுக்கிறேன்' என்ற வார்த்தையைக் கேவலம் குழந்தைகளின் அழுகையை நிறுத்தி ஸமாதானம் செய்யும் வார்த்தையாகச் செய்யாமல் உண்மையாகச் செய்தீரீ! ஸர்வேகவரனான தங்களுக்கு அவர்கள் செய்யும் பிரதிபுகாரம் வேறென்றுமில்லை. லக்ஷ்மணன் பஞ்சவடியில் தங்கனிஷ்டப்படி, பர்ண சாஸையைக் கட்டினதற்கு ஸந்தோஷித்து, வேறு விதமாக வெகுமதி செய்யத் தோன்றாமல், தங்களுடைய ஆலிங்கனத்தையே பரமபுருஷார்த்தங்களாகித்தையும் கொடுக்கும் சாதனமாக அருளவில்லையா? அப்படியே நானும் என் குழந்தைகளுக்குப் பதிலாகத் தங்களுடைய அபாரமான பலத்திற்குச் செய்யும் வெகுமானம் இதுவே" என்று அணைந்து கொண்டானோ? ராக்ஷஸக் கூட்டங்கள் மடிந்து ரத்த வெள்ளத்தில் மிதப்பதையும் ராமன் அபாயமின்றிப் புன் சிரிப்புடன் நிற்பதையும் பார்த்து ஸீதை பரமானந்த மடைந்தாள். ராக்ஷஸ்களுடைய உபத்திரவம் தீர்ந்த மஹரிஷிகள், ராமனைக் கொண்டாடக்கண்டு பூர்ண சந்திரனைப் போல் முகமலர்ந்து தன் மனத்திலுள்ள பிரேமையை அடக்க முடியாமல் மறுபடியும் தழுவிக்கொண்டாள். 'நான் ஐகனருக்குப் பெண்ணாகப் -பிறந்திராவிட்டால் இந்த பாக்கியத்தை அடைவேனா? விதேஹ குலத்தில் பிறந்திரா விட்டால் சருகாதன் என்னை மணம் செய்யவாரா? இந்தக் கோதண்டத்தைப் பிடிக்கும் திருக்கையால் என் கையையும் பிடித்தருளி ஜயலக்ஷ்மியுடன் என்னையும் ஸமமாக அணைத்துக் கொண்டவாரா? ராமன் பரமசிவனுடைய வில்லை முறித்தபொழுது, என்னையும் தன்

205 னையும் தன் வம்சத்தையும் ஐகநாதனுக்கு அடிமையாகச் செய்த
என் பிதா இந்த ஸீலா விபூதியின் அழகைக் கண்டனூபவிக்கப் பாக்
கியம் செய்யவில்லையே" என்று வீதை கினைத்தாள்.

ததஸ்து தம் ராக்ஷஸை மந்திரம்
ஸபா'ஜ்யமாநம் முநி'தைர் மஹா'ஷிபி:
புத: பரிஷ்வஜ்ய ஸபி ப்ரபா'தநா
ப'பூ'வ ஹ்ருஷ்டா ஐகாத்மஜா ததா' || (42)

ஸர்க்கம் 31

ராவணன் ராக்ஷஸர்களின் வடுத்தை அறிந்தது

தவரமானஸ் ததோ க'த்வா ஐநஸ்தர'நா த'கம்பந: |
ப்ரவீர்ய வங்காம் வேகே'ந ராவணம் வாக்ய மப்'ரவீத் || (1)

அவதாரிகை

சரணுகதி மந்த்ரமான த்வயத்தின் விவாக்யோனமே ஸ்ரீ. மத்
ராமாயணம். பூர்வகண்டத்தின் அர்த்தத்தை முதலிலும், உத்தர
கண்டத்தின் அர்த்தத்தை அதன் பொருளை அறியும்பொழுதும்
பெரியோர்கள் உபதேசிப்பார்கள். ஒரு பொருளின் பயன் அறிந்த
5 பிறகே அதில் ஆசையுண்டாகுமல்லவா? ஆகையால் இதுவரையில்
உத்தரகண்டத்தின் அர்த்தம் விவரிக்கப்பட்டது. உத்தர
கண்டத்தின் முதலாவது பதத்தின் பொருளான ஸகல லோக
புருஷகாரமான பிராட்டியின் சேர்க்கை பாலகாண்டத்திலும்,
இரண்டாவது பதத்தின் பொருளான பகவானுடைய அனந்த
10 கல்யாண குணங்கள் அயோத்யாகாண்டத்திலும், அந்தப் பதத்
தின் நான்காம் வேற்றுமையின் பொருளான பகவானுடைய
கைங்கரியம் ஆரண்பகாண்டத்தில் குர்ப்பணகையின் கதை வரை
யிலும், மந்திரத்தின் முடிவான பதத்தின் பொருளான விரோதி
நாசம், கரவதம் வரையிலும் உபதேசிக்கப்பட்டன. அந்த மந்த்ரத்
15 தின் முதலாவது கண்டத்தின் பொருள் இதற்குமேல் உபதேசிக்
கப்படுகிறது. விபீஷணனுக்குப் புருஷகாரமான பிராட்டியின்
ஸேவை இந்தக் காண்டத்தின் முடிவு வரையிலும், இரண்டா
வது பதத்தின் அர்த்தமான பக்த வாத்ஸல்யம் விஷ்ணுந்தா
காண்டத்திலும், மூன்றாவது பதத்தின் அர்த்தமான பகவானு
20 டைய நிவ்ஹியமான திருமேலியின் விசேஷம் ஸூந்தர காண்டத்
திலும், நான்காவது பதத்தின் பொருளான சரணுகதிததவம் யுத்த
காண்டத்திலும், சரணமடைந்தவன் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஆசா
ரம் உத்தர காண்டத்திலும் உபதேசிக்கப்படும். தேவதைகள்
செய்த சரணுகதிக்குப் பயணான ராவண வதத்திற்குமுன், ரிஷிகள்
25 செய்த சரணுகதிக்குப் பயணான தண்டகாரணய ராக்ஷஸர்களு
டைய வதம் சொல்லப்பட்டது. இது இடைபில் வந்த விஷயம்.

ராவண வதத்திற்குக் காரணமான ஸீதாஹரணம் இனி சொல்
வப்படும்.

பிறகு அகம்பனனென்ற ராக்ஷஸன் அந்த யுத்தத்திலிருந்து தப்பி
லங்கைக்கு அதிலேகமாகப் போய் ராவணனை வணக்கமாகப்
30 பணிந்து, "ஸ்வாமி! ஐனஸ்தானத்திலிருந்த மஹாவீரர்களான
கர தூஷண திரிசிரஸ் உன்பட ஸகல ராக்ஷஸர்களும் யுத்தத்தில்
கொல்லப்பட்டார்கள். நான் ஒருவனே (ஸ்திரீவேஷம் தரித்து)
ராம பாணத்திற்குத் தப்பிவந்தேன்" என்று அவறினான்.
அதைக் கேட்டு ராவணன் நெருப்புப்பொறி போன்ற கண்கள்
35 கோபத்தால் மேலும் சிவக்க, கொடிய பார்வையால் உல
கத்தைக் கொளுத்துபவன் போல் பார்த்தது, "என்
அழகான ஐனஸ்தானத்தை நாசம் செய்தவன் எவன்? ஸகல
பிரானிகளிடத்திலும் சரணடைய முடியாமல் என் கோபாக்கி
யில் விழுந்து மடிநிறவன் எவன்? எனக்கு பிரியமில்லாத காரி
40 யத்தைச் செய்த தேவேந்திரனும் குபேரனும் யமனும் விஷ்ணு
வும் ஸுகாமடவானு? நான் காலனுக்கும் காலன்; அக்னிக்கும்
அக்னி; மிருத்புவுக்கும் மிருத்பு; கோபம் கொண்டால் ஸூரியனும்
அக்னியும் ஒன்று சேர்க்காலும் அவர்களைக் கொளுத்துவிவன்;
45 வாயுவின் வேகத்தையும் தடுப்பேன்" என்றான்.

இப்படிக் கோபாவேசம் கொண்ட ராவணனைப் பார்த்து
அகம்பனன் மடுங்கிப் பயிந்து தழுதழுத்த குரலுடன் கைகூப்பி,
"ஸ்வாமி! நான்கள் எனக்கு அபயம் கொடுத்தால் உண்மையைச்
சொல்கிறேன்" என்றான். ராவணன் அப்படியே செய்ய, அகம்பனன்
50 தைரியமடைந்து, "மஹாராஜரே! தசரத சக்கரவர்த்திக்கு ராம
னென்ற ஒரு புத்திரனுண்டு. அவன் ஸகல அவயவங்களிலும்
நீகரற்ற அழகு வாய்ந்தவன்; பெளவன புருஷன்; கொழுத்த காரி
யினுடைய தோள்களைப்போன்ற தோள்களை உடையவன்; கீண்டு
பருத்த புண்களையுடையவன்; மஹாவீரன்; மஹாஜீர்த்திசாஸி; ஸகல
60 ஐசுவரியமும் பொருத்தினவன்; ஒப்பற்ற பல பராக்கிரமமுடைய
வன். கரதூஷணர்களையும் ஐனஸ்தானத்திலுள்ள மற்ற ராக்
ஷஸர்களையும் நாசம் செய்தவன் அவனே" என்று தெரிவித்தான்.

அதைக் கேட்ட ராவணன் மஹாஸர்ப்பத்தைப்போல் சீறி,
"அகம்பனு! இந்திராதி தேவர்களால் ஒத்தாசை பெற்று ராமன்
ஐனஸ்தானத்திற்கு வந்திருக்கின்றானா?" என்றான். அப்பொழுது
60 அகம்பனன் ராமனுடைய பல பராக்கிரமங்களை வர்ணிக்க ஆரம்
பித்து, "ஸ்வாமி! ராமனோ எல்லையற்ற தேஜஸுள்ளவன்; வில்
வானிகளில் கிரேஷ்டன்; திவ்யீய அஸ்திரங்களைக் கற்று விசேஷ
மஹிமை வாய்ந்தவன்; யுத்தத்தில் தேவேந்திரனும் அவனுக்கு
65 சுடில்ல. அவனுக்கு ஒரு தம்பியுண்டு. பலபராக்கிரமத்தில் அவனைப்

போன்றவன்; சிவந்த கடைக்கண்களையும் பேரீயைப் போன்ற குரலையும் சந்திரனைப்போன்ற முகமண்டலத்தையும் உடையவன். அக்கிரமியும் பெரும்பாற்றும்போல் அவ்விருவரும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தராமன் ஜனஸ்தானத்தைப் பாழாக்கினான். வேறொரு வருடைய உதவி அவனுக்கு வேண்டியதில்லை. தேவர்கள் உதவி செய்தார்களென்று எண்ண வேண்டாம். ராமனுடைய கோதண்டத்திலிருந்து புறப்படும் பாணங்கள் தங்கக் கட்டுகளால் பிரகாசித்து, மஹா ஸர்ப்பங்களைப்போல் ராஷஸர்களின் உயிர்களை விளையாட்டாக விழுவன. ராஷஸர்கள் பயந்து எந்த வழியில் சென்றாலும் ஆங்காங்கு ராமனையே கண்டார்கள். எந்தப் பொருளில் போய் ஒளிந்தாலும் ராமன் அவர்களுக்கு முன்பே அங்கு இருந்தான். மஹாராஜ! ஜனஸ்தானம் அழிந்த விதத்தைத் தெரிவித்தேன்" என்று சொல்லி முடித்தான். ராவணன் "இப்பொழுதே ஜனஸ்தானத்திற்குப் போய் ராம லக்ஷ்மணர்களைக் கொல்வேன்" என்று புறப்பட்டான்.

அப்பொழுது அகம்பனன், "ஸ்வாமி! என் விஞ்ஞாபனத்தைச் சற்று அங்கீகரிக்க வேண்டும். ராமனுடைய பலத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் அபூர்வமான செயல்களையும் தெரிந்தவரையில் சொல்லுகிறேன். அவன் கோபித்தால் பிரஹ்மா இந்திரன் முதலியவர்களும் அவனை எதிர்க்கமுடியாது. மஹாவீரனென்று ஸகல லோகங்களிலும் கீர்த்திபெற்றவன். பூர்ணமான வெள்ளத்தையுடைய நதிகளின் வேகத்தைப் பாணங்களால் தடுப்பான். கிரஹங்களையும் நஷத்திரங்களையும் மற்ற மண்டலங்களையும் சிதற அடிப்பான். பிரஹ்மான்டத்தையும் பிளப்பான். ஸமுத்திரத்தில் முழுகிப் போகும் பூமியை மேலே கொண்டு வருவான். ஸமுத்திரத்தின் கரைகளை உடைத்து லோகங்களைப் பிரளயத்தில் முழுகச் செய்வான். ஸமுத்திரத்தின் வேகத்தை அம்புகளால் அடக்குவான். பஞ்சபூதங்களையும் ஒன்றிலொன்று லயிக்கச் செய்து பிரளயத்தை வருவிப்பான். இப்படி எல்லையற்ற சக்தியுள்ளவனும் ஸகல ஜகவரியத்திற்கும் இருப்பிடமான பரம்பொருள் ராமன். நீனைத்த உடனே ஸகல லோகங்களையும் முத்திர கல்பங்களில்போல் அழித்து உண்டாக்குவான். (அகம்பனனுடைய வார்த்தைகள் விஷ்ணுவின் தசாவதாரங்களையும் கல்யாண துணங்களையும் ராமன் இனி செய்யப் போகும் வீரகாரியங்களையும் குறிப்பிடுகின்றன என்று விவாக்யானக்காரர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்). தங்களுக்குப் பத்துத் தலைகளிருக்கின்றனவென்றும் பிறர்க்கு இல்லை யென்றும் தாங்கள் மிகுந்த பெருமை கொண்டிருக்கிறீர்களால்லவா? பரம புருஷன் ராமன் எண்ணிறந்த கைகள் தலை கண் முதலியவைகளைத் தரித்து, பிரபஞ்சத்திற்கு உள்ளும் புறமும் ஊடுருவி நிற்கிறான். மஹாமேருவிற்கு கொசு ஈடாகுமா? அல்ப சக்தியுள்ள தாங்கள் அனந்த சக்தியுள்ள ராமனை ஜயிக்கவா? நமசி ஹிரண்யகசிபு மஹாபலி சம்

பரன் ஹிரண்யகாஷன் மாலி ஸுமாலி மால்யவான் முதலியவர்கள் இதுவரையில் முறிபட்டோடினதைக் கேட்டதில்லையா? எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்தால் அவனை வெல்ல முடியாதா? என்றால் பாபிகள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்தால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைய முடியுமா? கோடி கோடி குருடர்கள் சேர்ந்தாலும் கண்ணுள்ளவர்களை ஜயிப்பார்களா? 'இந்திரஜித்தால் ஜயிக்கப்பட்ட தேவர்களெல்லோரும் எனக்கு உதவி புரிவார்களல்லவா' என்றால், தேவாஸுரர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் அவனைக் கொல்லமுடியாதென்று எனக்குத்தெரியும்." (முன் செய்த பாபத்தால் ராஷஸனுக்குப் பிறந்தாலும் பூர்வ புண்ணியத்தின் பலத்தால் ராமனுடைய ஸ்வரூபத்தை அறிந்து ராவணனுக்கு லிதத்தை உபதேசித்தானென்றும், அல்லது அகம்பனனுடைய மூலமாக ராமனை பரதெய்வமென்று வால்மீகி வெளியிடுகிறாரென்றும் உரைகாரர்கள் விவாக்யானம் செய்கிறார்கள்.)

"ஆளுலும் அதற்கொரு உபாயம் சொல்லுகிறேன். ஸாவதானமாகக் கேளுங்கள். அவனுக்கு எரிதை என்று பாரியை உண்டு; அவன் யெளவனம் வாய்ந்தவன்; உத்தம லக்ஷணப்படி. அமைந்த அங்கங்களையுடையவன்; ஸ்திரீரத்தினம்; ஸகல ஆடை ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவன்; தேவ தானவகந்தர்வ அபஸரஸ் லோகங்களிலும் அவனுக்கு ஈடான ஸ்திரீ இடையாது. மனிதர்களைப்பற்றிப் பேச்சென்ன? எந்த உபாயத்தாலாவது ராமனை மயக்கி மோசம் செய்து அவனை எடுத்து வாருங்கள். ரகுநீரன் அவனையே உயிராகக் கொண்டதால் அவனை விட்டுப் பிரிந்து உயிரை இழப்பான்" என்றான். ராவணன் அந்த உபாயத்தை ஒப்புக்கொண்டு ராமனை விட்டு எரிதையை எப்படிப் பிரித்துக் கொண்டு போவதென்று நெடுநேரம் யோசித்து, "அகம்பனு! நான் மாத்திரம் விடியற்காலையில் புறப்பட்டுப்போய் எப்படியாவது ஜானகியை எடுத்துவருகிறேன்" என்றான்.

பிறகு ராவணன் கோவேறு கழுதைகள் பூட்டி ஸூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும் சக்தியில், மேகங்களுக்கு நடுவில் சந்திரன் போலவதைப்போல் ஆகாசமார்க்கத்தில் அதிவேகமாகப் போய், நாடகையின் மகனுன மாரீசனுடைய ஆசிரமத்திற்கு வந்தான். மாரீசன் அவனை அபூர்வமான பொருள்களால் உபசரித்து ஆஸனத்தில் உட்காரச்செய்து, கேடும் விசாரித்து, "ராஷஸேச்வர! தங்களால் ஆளப்பட்ட குடிகள் ஸௌகந்தியமாக இருக்கிறார்களா? தாங்கள் ஏதோ பெரிய காரணமில்லாமல் தனியாக இவ்வளவு வேகமாக இங்கு வரமாட்டீர்களே. ஆகையால் ஏதாவது கசக்குறையு நேர்த்திருக்கவேண்டும். இன்னதென்று தெளிவாகத் தெரியவில்லை" என்றான். ராவணன் "மாரீச! ஜனஸ்தானத்தில் எல்லிக்காவலாய் வைத்திருந்த கரணியும், அவனுடைய ஸைன்யங்களையும் ராமனென்ற ஒருவன் யுத்தத்தில் கொன்று விட்டான். ஆகையால்

அதற்குப்பதிலாக அவனுடைய பாரியையை எடுத்துவர உபாயம் சொல்" என்றான்.

- மாரீசன், "ஐயோ! உனக்கு நண்பனென்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு உனக்குப் பரமசத்தருவாவிற்கும் எவன் வீதையை எடுத்துவரும்படி உன்னைத் தூண்டிவிட்டான்? உன்னால் எப்பொழுதாவது ஒருவன் அலக்ஷ்யம் செய்யப்பட்டு உன் செல்வத்தையும் அதிகாரத்தையும் பார்த்துப் பொறுக்காமல் உனக்கு இந்த யோசனை சொன்னான்? ராக்ஷஸகுலத்தின் கொம்பை (பெருமையை) அழிக்க நினைத்தவன் யார்? 'வீதையை எடுத்துவா' என்று உனக்குப் புத்தி சொன்னவன் உனக்குப் பகைவன் என்பதில் ஸந்தேகமா? மஹா விஷ்ணுவின் ஸர்ப்பத்தின் வாயில் கையைவிட்டு விஷப்பல்லிப் பிடுங்கும்படி உன்னைத் தூண்டினவன் யார்? உன்னை இப்படிக்கெட்டவழியில் தள்ளி வேரறுக்கிறவன் யார்? ஸுகமாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த உன் தலையில் அடித்து உன்னை விணுகத்துன்பப்படுத்தினவன் யார்? கந்தஹஸ்தி என்ற யானையின் வாலையைக் கண்டால் மற்ற யானைகள் ஓடிப்போம். ராமன் அந்த யானையைப் போன்றவன்; சிரேஷ்டமான இஷ்வாகு குலத்தில் பிறப்பே அதன் துதிக்கை; தேஜஸே மதஜலம்; அழகான புஜங்களே தந்தங்கள்; நீ அவனை யுத்தத்தில் கண்ணெடுத்துப் பார்க்க முடியுமா? மனிதர்களுக்குள் ராமன் ஸிம்ஹம். யுத்தத்தில் மஹா மேருவைப் போல் அசையாமல் நிற்பதே அதனுடைய மயிர் அடர்ந்த வால்; சூரர்களான ராக்ஷஸர்களே அதனால் கொல்லப்பட்ட மான்கள்; பாணங்களே அதன் அங்கங்கள்; கூர்மையான கத்தியே அதன் பற்கள்; அது பிறரைத் துன்பப்படுத்தாமல் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது அதை எழுப்பாதே. ஸிம்ஹத்தை எதிர்த்தாலும் தெய்வச் செயலாலாவது பார்வையின் பலத்தாலாவது பிழைத்துத் திரும்பிவரலாம். ராமனுடன் யுத்தத்திற்குப் போனால் அந்த ஆசையும் இல்லை. ராமன் மஹாபாதாளத்தைப் போன்றவன்; அவனுடைய கோதண்டமே அதில் நடமாடும் பயங்கரமான முத்தி; பாணங்களை எய்வதில் அவனுக்குள்ள கைவேகமே ஆழமான சேறு; அதில் சிக்கியவர்கள் வெளியில் வருவதில்லை. பாணங்களை ஓயாமல் வரும் அலைகள்; அவை எவளையும் அழித்துவிடும். யுத்தமே கடல் கீர்; அதைத் தாண்டினவர்களில்லை. எவனுவது, அந்த மஹாபாதாளத்தில் போய் விழுவானா? லங்கேசுவர! ராக்ஷஸ குலதிலக! தயவு செய்; கோபத்தை விடு; லங்கைக்குத் திரும்பிப்போ. உன் பார்வையையுடன் ஸுகமாக இரு. ராமன் அவனுடைய பாரியையுடன் காடுகளில் சுகமாக இருக்கட்டும்" என்றான். இப்படி அவனிடத்திலுள்ள பிரியத்தால் ஹிதத்தை உபதேசிக்க, ராவணனும் அதை ஒப்புக்கொண்டு மாரீசனிடத்தில் உத்தரவு பெற்று லங்கைக்குத் திரும்பிப் போனான்.

ஏவமுத்தோ து'பாக்'ரீவோ மாரீசேந ஸ ராவண: |
நயவர்த்த புரீம் லங்காம் விஸேஸா ச க்'ருஹோத்தமம் | (50)

ஸர்க்கம் 32

சூர்ப்பணகை ராவணனிடம் சென்றது

தத: ஸ'லீபணகீ த்'ருஷ்ட்வா ஸஹஸ்ராணி சதுர்த'ஸ |
ஹதாத்யேகேந ராமேண ரக்ஷணாம் பீ'மகர்மணாம் ||
சூரதாஷணர்களும் மற்ற ஸேனாபதிகளும் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸ ஸைன்யங்களும் ராமனால் வெகு சீக்கிரத்தில் நாசம் செய்யப்பட்டதைக் கண்டு சூர்ப்பணகை கோபத்தால் கர்ஜித்தான். பிறரால் செய்யமுடியாத அந்த ஆச்சரியகரமான செய்கையைக் கண்டு பயந்து துக்கம் மேலிட்டு ராவணனுடைய ராஜதானியான லங்கைக்குப் போனான். அங்கே புஷ்பகவிமானத்தில் ஸலீரியைப்போல் விளங்கும் ரத்ன ஸிம்ஹாணத்தில், மருத்துக்களால் குழப்பட்ட இத்திரினைப் போல், மந்திரிகளால் குழப்பட்டு, தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட அக்னிபீடத்தில், ஆஹுதிகளால் கொழுந்துவிட்டுடொரியும் அக்னியைப் போல் தன் தேஜஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு ராவணன் உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டான்.

அவன் தேவ கந்தர்வ சிவிகணங்களாலும் மற்றப் பிராணிகளாலும் யுத்தத்தில் ஐயிக்கமுடியாதவன்; ஜீவகோடிகளை அழிக்க வாயைத் திறந்துகொண்டு ஓடிவரும் யமனைப் போன்றவன். தேவாஸூர யுத்தங்களில் வஜ்ராயுதம் இடி முதலிய தேவாயுதங்களாலும் விஷ்ணுவின் சக்கரத்தாலும் தேகமெங்கும் காயப்பட்டவன். (இதனால் ராவணன் விஷ்ணுவுடன் பலதடவை யுத்தம் செய்து அவருடைய சக்ராயுதத்திற்குத் தப்பினென்று தெரிவித்தது. இது ஸூர்தரகாண்டத்திலும் காணப்படுகிறது.) திக்கஜயங்களின் தந்தங்களால் சிழிக்கப்பட்ட மாரீசையுடையவன். அந்த வடுக்கள் பதினாறு கலைகளுடன் கூடின பதினாறு சந்திரர்களைப்போல் மாரீசில் பிரகாசித்தன. பத்துத் தலைகளையும் இருபது கைகளையும் விசாலமான மாரீசையும் நீண்ட பருத்த புஜங்களையும் வெளுத்த பற்களையும் பாதாள குகையைப்போன்ற வாயையும் உடையவன். ஸகல ராஜஸக்ஷணங்களும் பொருந்தினவன். ஸலீரிய சந்திரர்களைப்போல் பிரகாசிக்கும் குண்டலங்களையுடையவன். சிரேஷ்டமான வெண்குடைகளாலும் சாமரங்களாலும் ஆவலட்டங்களாலும் வேலைக்காரர்கள் உபசரிக்க, பெரியமலையைப்போல் விளங்கினான். எவரும் கலக்கமுடியாத கடலைக் கலக்குகிறவன். எதையும் கிணத்தவுடன் முடிக்கிறவன். பெரிய மலைகளைப்பிடுங்கிப் பந்தாடுபவன். தேவர்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவன். தர்மங்களை அழிக்கிறவன். பரஸ்தீர்களைப் பலவந்தம் செய்கிறவன். எல்லா நிவ்வியாஸ்திரங்களின் சக்திகளை உடையவன். எப்பொழுதும் யாகங்களைக் கொடுப்பவன். போகவதி என்ற நாகலோக ராஜதானிக்குப் போய் வாஸுகியை ஐயித்து, தக்ஷனுடைய பிரியமான பாரி

5

10

15

20

25

30

35

யையை எடுத்து வந்தவன். கைலாசை மலைக்குப்போய், குபேரனை
 ஐயித்து நிரைத்த இடத்திற்குப் போகும் புஷ்பகவிமானத்தைக்
 கைப்பற்றியவன். ஒரு ஸமயத்தில் கோபம் கொண்டு குபேரனுடைய
 சைத்திர சதமென்ற தோட்டத்தையும் தாமரையோடைகளையும்
 40 நந்தனைமென்ற இந்நிரனுடைய தோட்டத்தையும் அழித்தவன்.
 உதிக்கும் சந்திர ஸூரியர்களைக் கைகளால் தடுப்பவன். மேருவின்
 சிகரத்தைப்போன்றவன். ஒரு ஸமயத்தில் பதினாயிரம் வருஷங்கள்
 வரையில் கோரமான தவம்செய்து தன் தலைகளை அறுத்து நேராமம்
 செய்து பிரஹ்மாவை ஸந்தோஷப்படுத்தினவன். மனிதர்களைத்
 45 தவிர மற்ற தேவநானவ கந்தர்வ பிசாச உரக பதக கணங்களாலும்
 நாசமில்லை என்ற வரத்தைப் பெற்றவன். பிராம்மணர்கள் வேத
 மந்திரங்களால் யாகங்களைச் செய்து ஸோமரஸத்தைக் குடிக்கும்
 ஸமயத்தில் அவர்களை அழிப்பவன். யாகங்களை முடித்து தக்ஷிண
 கொடுக்கும் ஸமயத்தில் அவைகளைக் கெடுப்பவன். வெகு கொடிய
 50 வன்; துஷ்டன்; பிராம்மணர்களைக் கொல்லுகிறவன்; கடினசித்த
 முள்ளவன்; தயாதாஷிணியமில்லாதவன்; எல்லாப்பிராணிகளையும்
 கடறச் செய்கிறவன்; ஸகல லோகங்களுக்கும் கெடுதியையே
 தேடுகிறவன்; ஸகலப் பிராணிகளையும் நடுங்கச் செய்கிறவன்;
 புலஸ்தியக் குலத்தை விளங்கச் செய்தவன்; மஹாபாக்ஷியசாஸி;
 55 காலனுக்கும் காலன்; மஹா பலவான்; நெருப்புக் கொழுந்துகளைப்
 போல் ஜ்வலிக்கும் விசாலமான கேத்திரங்களை யுடையவன்;
 சத்துருக்களுக்கு மிருத்பு.

தில்விய வஸ்திரங்களாலும் ஆடையாபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு மந்திரிகளுக்கும் பரிஜனங்களுக்கும் நடுவில் கர்வத்துடன் அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு, வீரானைத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் பிரதாப லக்ஷேசுவரனுை தன் அண்ணவிடத்திற்குப் போய், சூர்ப்பணகை ராமனுடைய பயத்தால் புத்தி மயங்கி, தனக்கு நேர்ந்த அலங்கோலத்தையும் அவமானத்தையும் அவனுக்குக் காட்டினான். ஸகல லோகங்களிலும் பயமும் தண்டயுமின்றித் திரியும் சக்தியுள்ள அந்த ராக்ஷஸி, ராவணனைக் கொடியவார்த்தைகளால் தீர்த்திக் ஆரம்பித்தான்.

தமப்ரவீத் தீப்த விநாஸ லோசநம்
 ப்ரதர்ஸயித்வா ப்ய மோஹ மூர்ச்சிதா |
 ஸுதானுணம் வாக்ய மபீத சானிஹீ |
 மஹாத்மநா ஸூர்ப்பணகா விருதிதா | (25)

ஸர்க்கம் 33

சூர்ப்பணகை ராவணனை நிந்தித்தது

தத: ஸூர்ப்பணகா தீநா ராவணம் லோகராவணம் |
 அமாத்யமத்'யே ஸங்க்ருத்'தா' பருஷம் வாக்ய மப்ரவீத் | (1)

III மலக்ஷ்ணர்களால் தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தால் மனம் குன்றி, தன் கஷ்டத்தைப் பார்த்தும் ராவணன் கவனிக்காததால் சூர்ப்பணகைகோபம் கொண்டு சொன்னான்: "காமபோகங்களில் முழு மயங்கிக் கட்டுக்காவலில்லாமல் இஷ்டப்படி நடந்துகொண்டு, வரும் கெடுதியை முன்பே அறியவேண்டியிருக்க, வந்தபிறகும் அறியாமலிருக்கிறாய். அல்பமான விஷய ஸூகங்களில் மனதைப் பறிகொடுத்து இஷ்டப்படி நடக்கும் வோபகுணமுள்ள அரசனைப் பார்த்துக் குடிகள், சமசானத்திலுள்ள நெருப்பைப்போல் விலகுவார்கள். எவன் அந்தந்த காலத்தில் செய்யவேண்டிய ராஜகாரியங்களை நேரில் கவனிக்கவில்லையோ அவனும் அந்த ராஜ்யமும் அந்தக் காரியங்களும் அழியும். ஆழமான சேறுள்ள ஆற்றை யானைகள் நெருங்காது. அப்படித் தூதர்களை ஸரியாக உபயோகிக்காதவனும் குறிப்பிட்ட வேளைகளில் குடிகளுக்கு ஸபையில் தரிசனம் கொடுக்காதவனும் பிறகுடைய போதனைக்கு உட்பட்டவனுமான அரசனைக் கண்டு ஜனங்கள் ஒதுங்குவார்கள் ஸ்வாதீனமற்றவர்களாகத் தங்களுடைய ராஜ்யத்தை நன்றாக ஆளாத அரசர்கள். கடலில் மூழ்கிய மலைகளைப்போல, வரவர விருத்தியடைந்தும் பிரகாசிக்கிறதில்லை.

தேவ கந்தர்வ தானவர்களைப் பகைத்து, உன்னைக் கெடுக்க அவர்கள் எப்பொழுதும் வேளை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிந்தும், உன் தூதர்களை ஸரியாக உபயோகிக்காமல், விஷய ஸூகங்களில் புத்தியை சிதறவிட்டுத் திரியும் நீயும் நீயும் அரசனா? தூதர்கள், ஐசுவரியம், நீதி இவைகளை ஸ்வாதீனப் படுத்திக் கொள்ளாத அரசர்களுக்கும் ஸாமான்ய ஜனங்களுக்கும் பேதமென்ன? தங்கள் ராஜ்யத்திலும் மற்ற ராஜ்யங்களிலும் நடக்கும் எல்லா விஷயங்களையும் தூதர்களால் அறிவதால் அரசர்களைத் தூரதிருஷ்டியுள்ளவர்களென்று சொல்லுகிறார்கள். நீ தூதர்களை நன்றாக உபயோகிக்கவில்லை. உன்னைச் சூழ்ந்த மந்திரிகளெல்லோரும் ஞானமற்ற ஸாமான்ய ஜனங்களே. உன் பந்துக்களும் குடிகளும் உன் ராஜ்யமான ஜனஸ்தானத்தில் அழிந்துபோயும் உனக்குத் தெரியவில்லையே. வெகு கொடியவர்களான பதினாயிரம் ராக்ஷஸர்களும் கரதூஷண திரிசிரஸ் முதலியவர்களும் ராமனென்ற ஒரு அல்ப மனிதனால் அழிச்செய்ததில் கொல்லப்பட்டார்கள். உனக்கு இன்னும் வெட்கமில்லையா?

இது போகட்டும். தண்டகஜரண்ய ரீஷிகளுக்கு ராமன் அபயம் கொடுத்திருக்கிறான். ஜனஸ்தானம் பாழாயிற்று. தண்டகாரண்யம் பயமின்றிச் செழிக்கிறது. இதைக் கேட்டும் உனக்கு ரோஷமில்

40 லையா? நீ தூதர்களை நன்றாக வெகுமானம் செய்யாத லோபி; மதம் கொண்டவன்; பிறருக்கு அடிமைப்பட்டவன்; உன் ராஜ்யத்தில் உனக்கு நேர்ந்த மஹா பாதகத்தை அறியாததாலேயே இது தெரிய வில்லையா? கொடியவனும் சஹஸ்யமாகக் கெடுக்கிறவனும் திருப்தியாக வெகுமானம் செய்யாதவனும் கர்வம் கொண்டவனுமான அரசனைக் குடிகள் ஆபத்துக் காலத்தில் காக்க ஓடிவருவார்களென்று நினைத்தாயே? அஹங்காரம் பிடித்தவனும், நல்லோர்க்குக் கட்டுப்படாதவனும், தன்னைத் தானே மெச்சிக்கொள்ளுகிறவனும், 45 ஸமயம் தெரியாமல் கோபிக்கிறவனுமான அரசனை, ஆபத்துக் காலத்தில் அவனைச் சேர்த்தவர்களே கொல்வார்கள். செய்யவேண்டியவைகளில் பயப்படாமலும் பயப்பட வேண்டியவைகளில் பயப்படாமலுமிருக்கும் அரசன், ராஜ்யத்திலிருந்து தூர்த்தப்பட்டுப் புல்லிற்கு ஸமமாகிறான். உலர்ந்த கட்டைகளாலும் கற்களாலும் புழுதியாலும் எப்பொழுதாவது பயனுண்டு, ராஜ்யத்திலிருந்து தூர்த்தப்பட்ட அரசனால் அதுவுமில்லை. கட்டின துணியையும் குடிய மாலை யையும் போல் ராஜ்யத்திலிருந்து தூர்த்தப்பட்ட அரசன் ஸமர்த்தனானும் பயனற்றவனே.

55 ஐக்கிரகையுள்ளவனும் எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்தவனும் இந்திரியங்களை ஐயித்தவனும் நன்றியுள்ளவனும் தர்மத்தைக் கைவிடாதவனுமான அரசனே நீண்டகாலம் ஆளுவான். தான் தூங்கினாலும் நீதியென்ற கண்களால் எப்பொழுதும் விழித்துக் கொண்டிருப்பவனும், தன் கோபத்தையும் அருளையும் விணுக்காத வனுமான அரசனே ஐனங்களால் பூஜிக்கப்படுகிறான். ராவண! 60 நீ துர்ப்புத்தியுள்ளவன். இந்த உத்தம குணங்கள் உள்ளிடத்தில் இல்லை. உன் ராஜ்யத்தில் உன் ஐனங்களுக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தை நீ அறியாததைவிட வேறு என்ன ஸாக்ஷி? பிறரை அவமதிப்பதும் சத்ருக்களை அலக்ஷ்யம் செய்வதும் சிற்றின்பத்தில் முழுமீயிருப்பதும் தேசகாலங்களுக்குத் தகுந்தபடி நடக்கத் தெரியாமலிருப்பதும் 65 குணதோஷங்களை அறிவதில் பழகாத புத்தியையுள்ளவனாக இருப்பதும் உனக்கு ஸகலம்; ஆகையால் ராஜ்யத்தை இழந்து சீக்கிரத்தில் நாசமடைவாய்" என்று தன் தோஷங்களை எடுத்துச் சொன்ன குர்ப்பணகையின் வார்த்தையைக் கேட்டு, ஐசுவரியத்தாலும் கர்வத்தாலும் பலத்தாலும் எல்லோருக்கும் மேலானவனானும், "ராம னுடன் யுத்தம் செய்யாதே என்று மாரீசனே நம்மைத்தடுத்திருன்; 70 இவனோ யுத்தம் செய் என்று தூண்டுகிறான், என்ன செய்யலாம்" என்று நெடுநேரம் யோசித்தான்.

இதி ஸ்வதோ'ஷாந் பரிசீர்த்திதாம்ஸ் தயா
ஸயீக்ஷய பு'தீ'த்யா க்ஷணதா'சரேஸ்வர: |
த'நேத த'ர்பேண ப'லேத சாந்ஸிதோ
விசிந்தயாமாண சிரம் ஸ ராவண: ||

சூர்ப்பணகை செய்த உபதேசம்

தத: ஸரூர்ப்பணகா஁ம் க்ருதீதா஁ம் ப்ருவந்நீம் பருஷம் வச: | அமாத்யமத்யே ஸங்க்ருதீத: பரிபர்ச்ச ராவண: ||
மத்திரி஁களுக்கெதிரில் தன்னை இப்படிக் கடுமையாகப் பேசி அவமதித்த சூர்ப்பணகையின் வார்த்தையால் ரோஷமடைந்து, ராம னிடத்தில் கோபம்கொண்டு ராவணன் கேட்டான். "ராமன் யார்? அவனுடைய வீரியமும் பராக்கிரமும் எவ்விதமானவை? அவ னுடைய ரூபம் எத்தகையது? ஸாமான்ய ஜனங்களால் வரமுடியாத தண்டகாரணயத்தில் ஏன் வந்தான்? சுரணையும் தூஷணணையும் திரிசிரவையும் எந்த ஆயுதங்களால் கொன்றான்?" என்றான்.

தத: ஸரூர்ப்பணகா஁ம் க்ருதீதா஁ம் ப்ருவந்நீம் பருஷம் வச: | அமாத்யமத்யே ஸங்க்ருதீத: பரிபர்ச்ச ராவண: || (1)

மத்திரி஁களுக்கெதிரில் தன்னை இப்படிக் கடுமையாகப் பேசி அவமதித்த சூர்ப்பணகையின் வார்த்தையால் ரோஷமடைந்து, ராம னிடத்தில் கோபம்கொண்டு ராவணன் கேட்டான். "ராமன் யார்? அவனுடைய வீரியமும் பராக்கிரமும் எவ்விதமானவை? அவ னுடைய ரூபம் எத்தகையது? ஸாமான்ய ஜனங்களால் வரமுடியாத தண்டகாரணயத்தில் ஏன் வந்தான்? சுரணையும் தூஷணணையும் திரிசிரவையும் எந்த ஆயுதங்களால் கொன்றான்?" என்றான்.

சூர்ப்பணகை கோபம் கொண்டு ராமனை உள்ள்படி, வர்ணிக்க ஆரம்பித்தான். லக்ஷ்மணனிடத்தில் தீராத ஆசைகொண்டவனானு தும் ஸகலப்பிராணிகளையும் மயக்கும் ராமனுடைய லாவண்யத்தை கருக்கமாக வர்ணிக்கிறான். "ராமன் முழங்கால் வரையில் கீண்ட கைகளையுடையவன்; விசாலமான கண்களை உடையவன்; மரவுரி மான்தோலையே ஆடையாக உடையவன்; மன்மத்தைப் பேரல் அழகுவாய்ந்தவன்; அவனுடைய பராக்கிரமத்திற்கு எல்லையில்லை. ஆனாலும் கருணை பொழியும் கண்களையுடையவன்; தபஸ்வி வேஷம் தரித்து அண்டினவர்களின் கஷ்டங்களைப் போக்கி மோஷத்தை அளிப்பதற்கே வனத்திற்கு வந்தவன். தங்கக் கட்டுகளுடன் இந்திர னுடைய வில்லைப்போன்ற கோதண்டத்தைக் கையில் பிடித்து வளைந்து நானேற்றிக் காலஸர்ப்பங்களைப் போன்ற பாணங்களை எய்கிறான். அவன் சரங்களை எடுப்பதும் தொடுப்பதும் இழுப்பதும் விடுவதும் ஒருவருக்கும் தெரியாது. கேர்த்தியான பவிர்களை இந் திரன் ஆவங்கட்டி மழையால் அழிப்பதைப்போல், அவனுடைய பாணங்களால் அடிப்பட்டு சத்துருக்கள் கீழே விழுவது மாத்திரம் காணப்படுகிறது. அவன் தனியாகப் பூயியில் சின்றுகொண்டு பதினாலாயிரம் கோர ராஷஸர்களை அதிவிரைவாக மடித்தான். கரதூஷணர்களைக் கொன்றான். ரிஷிகளுக்கு அபயம் கொடுத்தான். தண்டகாரணயத்திற்கு ஷேமத்தை அருளினான். நான் பென், துணையில்லாதவன். ஆகையால் என்னைக் கொல்வது அதர்மமென்று தப்ப விட்டான்.

அவனுக்கு லக்ஷ்மணனென்ற தம்பி ஒருவனுண்டு மஹா தேஜஸ்வி; குணங்களிலும் பராக்கிரமத்திலும் அண்ணன்போன்ற வன்; மஹாவீரன்; ராமனிடத்தில் எல்லையற்ற அன்பும் பக்தியும்

5
10
15
20
25
30

வைத்தவன்; பகைவர்களால் ஐயிக்கமுடியாதவன்; வெகு ரோஷ முள்ளவன்; புத்திமான்; பலசாலி; வெளியில் ஸஞ்சரிக்கும் பிராணன்களைப்போல் ராமனுக்குப் பிரியமானவன். வலது கையைப்போல் அவனுக்கு எல்லாப் பணிவிடைகளையும் செய்

35 கிறவன்.
 ராமனுக்கு ஸீதையென்ற ஒரு பாரியையுண்டு. விசாலமான நண்களை உடையவன்; பூர்ண சந்திரனைப் பழிக்கும் முகத்தை யுடையவன்; அவன் அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தையே அனுஷ்டிப்பவன். அவனுக்கு அவனிடத்தில் எல்லையற்ற அன்பு; அவனும் அவனிடத்தில் அவ்வளவு அன்பு வைத்திருக்கிறான்; அழகான கேசத்தையும் நன்கமைந்த மூக்கையும் உடையவன்; அழகில் நிகரற்றவன்; இந்தக் காரணங்களால் வெகு கீர்த்தி பெற்றவன்; வனதேவதையையும் லக்ஷ்மியையும் போல் விளங்குகிறான். உருக்கி ஓடவிட்ட தங்கத்தைப்போன்ற நிறத்தையும் சற்று உயர்ந்த சிவந்த நகங்களையும் நிறுத்த இடையையுமுடையவன். தேவ கந்தர்வ யக்ஷ கின்னர மனுஷ்ய லோகங்களிலாவது மற்ற லோகங்களிலாவது இந்த ரூபம் படைத்தவனான நான் பார்த்ததில்லை.
 40 ஸீதை எவனுக்குப் பாரியையோ அவன் எல்லோருக்கும் மேலாவான், அவன் ஒருவனை பிரியமாக அணியாவிட்டாலும், தேவலம் மனைவியாகப் பக்கத்திலிருந்தாலும் போதும், லோகோத்தமமான ஸுகம் கிடைக்கும். மனைவியாக இல்லாவிட்டாலும் ஒரு தடவை யாவது பிரியத்துடன் தழுவிக்கொண்டாலும் அவன் இத்திரினைவிட
 45 மேலான போகங்களான அனுபவிப்பான். நன்னடத்தைபுள்ளவன், ஒப்பற்ற ரூபம் வாய்ந்தவன்; உனக்கேற்ற பாரியை; நீயும் அவனுக்குத் தகுந்த நாபகன். ஸர்வாங்க ஸுந்தரியான அந்தப் பெண்ணை உனக்குப் பாரியையாக எடுத்துவர நான் முயன்றேன். கொடியவனான லக்ஷ்மணனால் இப்படி அலங்கோலம் செய்யப்
 50 பட்டேன். பூர்ண சந்திரனைப் பழிக்கும் முகத்தையுடைய அந்தப் பெண்மணியை நீ பார்த்துவிட்டால் மன்மத பாணங்களுக்கு இரையாவாய். அவளை மனைவியாக அடையவேண்டுமென்று உனக்கு ஆசையிருந்தால் இப்பொழுதே புறப்படு. ஐயத்திற்கு அடையாளமாக வலதுகாலை முள்ளை வை. தேவலம் தபஸ்வியான ராமனால்
 55 கொல்லப்பட்ட அந்த ராஜஸர்களுக்கு இறந்த பிறகாவது திருப்தி செய். கரான உன் அம்புகளால் ராமலக்ஷ்மணர்களை அழித்து, அநாதையான ஸீதையை இஷ்டப்படி அனுபவி. என் வார்த்தை உனக்கு உசிதமாகத் தோன்றினால் அப்படியே செய்; சந்தேகப் படாதே. உன் சக்தியையும் நன்றாக அறிந்து ஸகல லோக ஸுந்தரியான ஸீதையை உன் மனைவியாகும்படி பலவந்தமாக
 60 எடுத்துவா. கரனும் தூஷணனும் ஐனஸ்தானத்திலுள்ள ராஜஸர்களும் ராமனுடைய பாணங்களால் மடிந்தார்களென்பதை

நன்றாக நினைத்துக்கொள்; பிறகு எது உசிதமோ அதைச் செய்" என்னுள்.

நிஸம்ய ராமேண ஸரை ரஜிஹமகை:
 ஹநாத் ஐதஸ்தாத் கதாத் நிபாசராத் |
 க்ரம் = புத்வா நிறதம = தூஷணம்.
 த்வமத்ர க்ருத்யம் ப்ரதிபத்து மர்ஹஸி || (28)

ஸர்க்கம் 35

ராவணன் மாரீசனிடத்திற்குச் சென்றது

தத: ஸூர்ப்பணகா வாக்க்யம் தச்சுருத்வா ரோமஹர்ஷணம் |
 ஸஸிவா நப்யத்யஜ்ஞாய காரியம் புத்வா ஜகாம ஸ: || (1)

சூர்ப்பணகையின் பயங்கரமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு ராவணன் மந்திரிகளுடன் ஆலோசிக்காமல் அவர்களை அனுப்பி விட்டு அந்தப்புரத்திற்குப் போனான். பிறகு தனக்குள் நன்றாக யோசித்து, செய்யப்போவதை நிச்சயித்து, மறுபடியும் அதிலுள்ள குணதோஷங்களையும் பலாபலத்தையும் சோதித்தான். "ராம லக்ஷ்மணர்களை எதிர்த்து சண்டைசெய்து ஸீதையை எடுத்து வருவது நலமா? அல்லது அவர்களுக்குத் தெரியாமல் எடுத்து வருவது நலமா? கர தூஷணர்களைக் கொன்றதை யோசித்தால் ராமனை எதிர்ப்பது அஸாத்தியமென்று தோன்றுகிறது. ஆகையால் எந்த உபாயத்திலாவது ராமனுக்குத் தெரியாமல் அவனை எடுத்து
 10 வருவதே நலம். ஸீதையை இழந்து துக்க ஸமுத்திரத்தில் முழுவி யிருக்கும் ராமனால் நமக்குப் பயமென்ன?" என்று, தான் அனுஷ்டிக்கும் மாரீசத்தை நிச்சயிக்கும் ஸ்திரபுத்தியுடன் குதிரைச் சாலைக்குப் போய் "யாருக்கும் தெரியாமல் ரதத்தைக் கொண்டு வா" என்று ஸாரதியை ஆக்ஞாபித்தான். 15

ஸாரதி அப்படியே செய்ய, தங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டு ரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டு, உத்தமமான ஆபரணங்களை அணிந்த பிராச முகங்களையுடைய கோவேறு கழுகைகள் பூட்டி, மஹா மேகங்களைப்போல் ஒலிக்கும் அந்த கிரேஷ்டமான ரதத்திலேறி, ஆகாசமார்க்கமாக ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினான். வெண்குடை சாமரம் ஆலவட்டம் முதலிய ராஜோபசாரங்களுடன், பத்து சிசுரங்களையுடைய வைடுரிய மலையைப்போல் பத்து தலைகளோ
 20 டும் இருபது கைகளோடும் ராவணைகையர் அப்பொழுது விளங் கினான்.

மின்னலுடன் ஐவலிக்கும் நீருண்டமேகம் ஆகாசத்தில் வெண் மையான கொக்குகளால், குழப்படுவதைப்போல், ஆபரணங் களால் விளங்கும் தேக்கத்துடன் அந்தத் தங்க ரதத்தில் உட்
 25

காந்தி, தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் சித்திய சத்துருவாயி
 லங்கேகவரன், மலைகளால் நிறைந்து பலவகைப் புஷ்பங்களாலும்
 30 பழங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட கடற்பக்கத்திலுள்ள நிலங்
 களையும்; குளிர்ந்த புண்ணிய தீர்த்தங்களால் நிறைந்த தாமரை
 யோடைகளையும்; அக்கினிகுண்டங்களால் விளங்கும் விசாலமான
 ஆசிரமங்களையும்; வாழைபலா தென்னை பனை ஆச்சா பச்சிலை
 முதலிய மரங்கள் மலர்ந்த புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும்
 35 பறைக்கப்பட்டிருப்பதையும் கண்டான். நாக கந்தர்வ வின்னர கருட
 கணங்களும், வைகாணல வாலவில்ய மாஷ மரீசிப முதலிய
 ஆஹார நியமுள்ள மஹரிஷிகளும் காமக்குரோதங்களை ஐயித்த
 லீத்தர்களும் சாரணர்களும், திவ்வியபரண ஹாரங்களால், அலங்
 கரிக்கப்பட்டு, திவ்விய ரூபங்களுடன் ஆனந்தமாக விளையாடும்
 40 அப்ஸரஸ் கூட்டங்களும், ஸகல ஐசுவரியங்களும் பொருந்திய
 தேவஸந்தரீகளும், தேவர்களும் தானவர்களும் வணங்கவில் னாளு
 சரிப்பதையும் பார்த்தான். அன்னம் கிரௌஞ்சம் நீர்க்கொழி
 வெண்ணுரை முதலிய பசுபிகள் மதுரமாகக் கூவுவதையும்; வைதீர்
 யங்களால் பிரகாசிக்கும் மலைகளையும், தவத்தால் உத்தமலோகங்
 45 களை அடைந்த கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்களும் திவ்விய அலங்கா
 ரங்களாலும் தீதாவாத்தியங்களாலும் விளங்கி வெண்மையான
 விசாலமுள்ள விமானங்களில் நினைத்தவிடங்களுக்குப் போவதையும்
 கண்டு மகிழ்ந்தான். பெருங்காயமென்ற ரணம் பெருரும் மூலக
 மென்ற ஒஷிதியையும், மதுரமான வாசனையுள்ள சந்தனக்காடு
 50 களையும் அதில் காடுகளையும் தக்கோலக்காடுகளையும் ஐரதிக் காப்க்
 காடுகளையும், தாமரைபுஷ்பங்களையும் மிளகுச்செடிகளையும், ஸமுத்
 திரக் கரையில் அலைகளால் அடித்து ஒதுக்கப்பட்ட முத்துக்களையும்
 சங்குகளையும் பவழங்களையும், பொன் வெள்ளி முதலிய தாதுக்கள்
 விளையும் மலைகளையும் மலையருவிகளையும் மடுக்களையும், தனதான்ய
 55 ங்களால் செழித்து உத்தம ஸ்தரீகளால் விளங்கிச் சதுரங்க
 பலத்தால் நிறைந்திருக்கும் நகரங்களையும் பார்த்துக்கொண்டே
 போனான். மேடு பள்ளமின்றி ஸுகமான மந்தமாருதத்தடன்
 எங்கும் ரமணியமாக விளங்கும் ஸமுத்திரக்கரை ஸ்வர்க்கம்போல்
 தோன்றிற்று.

60 அங்கே மஹா மேகம்போன்ற ஒரு ஆலமரம் நான்கு புறத்
 திலும் பல யோஜனை நீளமுள்ள கிளைகளுடன் காணப்பட்டது.
 அதனடியில் பல மஹரிஷிகள் முன்பு தவம் செய்துகொண்டிருந்
 தார்கள். அப்பொழுது கருடன் மலையைப்போன்ற யானையையும்
 ஆமலையையும் நகங்களால் தூக்கிக்கொண்டு அவைகளைப் புஜிக்க
 65 அந்த ஆழமரத்தில் உட்கார்ந்தார். அந்தப் பாரம் தாங்காமல் அந்தக்
 கிளை முறிந்து விழ, அதனடியிலிருந்த மஹரிஷிகள் நாசமடைவார்
 களோ என்று கருடன் பயந்தார். ஆகையால் அந்தக் கிளையையும்
 தூக்கிக் கொண்டு வெகுதூரம் பறந்துபோய், ஆமலையையும் யானை

யையும் தின்று, அந்தக் கிளையை ஒரு வேடச்சேரியில் எறிந்து,
 அதனால் அங்கிருந்த துஷ்டர்களைக் கொன்றார். அந்தப் பாபிகளால்
 70 துன்பப்படுத்தப்பட்ட அங்கிருந்த முனிவர்களுடைய கஷ்டத்தைத்
 தீர்த்து வெகு ஸந்தோஷமடைந்து அந்த இரண்டு மஹா ஐந்துக்
 களைத் தின்றதால் இருமடங்கான பலத்துடன், அமிருதத்தைக்
 கொண்டுவர தேவலோகத்திற்குப் போனார். இரும்பால் செய்யப்
 75 பட்ட வலைகளையும் யந்திரங்களையும் முறித்து, ரத்தினத்தால்
 அமைக்கப்பட்ட கோட்டையை இடித்து, அதற்குள் வைத்திருந்த
 அமிருதத்தை தேவர்களிடத்திலிருந்து எடுத்து வந்தார். இப்படி
 மஹரிஷிகளால் அதனடியில் தவம் செய்யப்பெற்றுக் கருடனால்
 முறிக்கப்பட்ட அந்தக் கிளையையுடைய ஸுபத்ரம் என்று
 80 ஆலமரத்தை ராவணன் பார்த்தான்.

வெகு தூரம் போய் ஸமுத்திரத்தின் மறுகரைக்கு வந்து, ஒரு
 பரிசுத்தமான வனத்தில் தனிமையான ஆசிரமத்தில் முனிவேஷத்
 தடன் ஆகார நியமத்துடன் மாரீசன் தவம் செய்வதைப் பார்த்
 தான். தனக்குப் பந்துவாகவும் அரசனாகவும் இருக்கும் ராவணனைக்
 85 கண்டு மாரீசன் விசேஷ மரியாதை செய்து உத்தமமான அன்ன
 பானங்களால் உபசரித்தான். பிறகு ராவணன் ஸுகமாக ஆஸ
 னத்தில் உட்கார்ந்திருக்கையில் மாரீசன் மிகுந்த வணக்கத்துடன்
 தசமுகனைப் பார்த்து, "மஹாராஜ! ஸங்கையில் தங்கள் ஐனங்
 களும் பந்துக்களும் ஷஷமமா? தங்கள் தனியாக இவ்வளவு
 90 சீக்கிரம் வந்த காரணமென்ன?" என்றான். (விசுவாமித்திர
 யாககாலத்தில் ராமன் அவனை அடித்துத் தள்ளியது முதல் மாரீசன்
 வைராக்கியமடைந்து தபஸ்வியானான்.)

ஏவமுத்தோ மஹாதேஜா மாரீசேந ஸ ராவண: |
 தம் து பஸ்சாதித்மீம் வாக்ய மப்ரஸீத் வாக்யகோவித்: || (42)

ஸர்க்கம் 36

ராவணன் மாரீசனை வேண்டியது

மாரீச ஸ்ருயதாம் தாத வசநம் மம பா'ஷத: |
 ஆர்தோஸ்மி மம சார்தஸ்ய ப'வாத் தவி பரமா க'தி: || (1)

ராவணன், "மாரீச! பெரிய கவலை கொண்டிருக்கிறேன்.
 அதைத் தீர்க்க உன்னைத்தவிர வேறொருவனும் இல்லை. ஐனஸ்தானத்
 திலிருந்த எந்தம்பிகளான கரதூஷண திரிசிரஸ் என்றவர்களும்
 என்னுடன் பிறந்த குடும்பணகையும் இன்னும் பல ராக்ஷஸர்களும்
 5 என் கட்டளையால் அங்கே ஸுலித்தும் கொண்டிருந்தார்களென்று
 உணக்குத் தெரியும். அவர்கள் அங்குள்ள ரிஷிகளின் தவத்தையும்
 தர்மங்களையும் கெடுத்துக்கொண்டு மஹா வீரர்களாக ஸுகமாகக்

காலம்கழித்தார்கள். யுத்தத்தில் உண்ணாஹமுள்ள அந்தப்பதினாலா
 10 பிரம் ராஷஸர்களும் எல்லா ஆயுதங்களுடனும் ராமனை யுத்தத்தில்
 எதிர்த்தார்கள். அவன் கோபம்கொண்டு கடுமையான வாய்த்தை
 ஒன்றும் சொல்லாமல் அவர்களை அழித்திரத்தில் பாணங்களால்
 கொன்றான். பூமியில் நின்றுகொண்டு யுத்தம்செய்த ஒரு மனிதனால்
 15 கரணம் தூஷணதும் திரிசிரஸும் மாண்டது என்ன ஆச்சரியம்!
 தண்டகாரணயத்தில் பிராணிகள் பயமில்லாமல் நடமாடுகின்றன
 20 லாம்! அவனுடைய தகப்பன், கோபம் கொண்டு அவனைக்
 காட்டிக்குத் துரத்தினான். மனைவியுடன் இந்தக் கோரமான
 வனத்தில் வலிப்பவன், எவ்வளவு காலம் பிழைத்திருப்பான்?
 அவன் கடித்திரியகுலத்தைக் கெடுத்தவன், நீசன், தமையில்லா
 25 தவன், முட்டான், குரூன், பேராசைகொண்டவன், இந்திரியல்வா
 தினமற்றவன், தர்மத்தை விட்டவன், பிராணிகளுக்குக் கெடுதியைத்
 தேடுகிறவன், யாதொரு விசேஷதாரணமும் இன்றிக் கேவலம்
 பலக்கொழுப்பால் என் தங்கை சூர்ப்பணகையின் காது மூக்குகளை
 30 அசியாயமாக அறுத்தான். ஆகையால் தேவஸ்த்ரீகளைப்போன்ற
 அவனுடைய மனைவியை ஐனஸ்தானத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு
 வருகிறேன். நீயும் என் தம்பிகளும் இருக்கையில் தேவர்கள் ஒன்று
 25 சேர்ந்து எதிர்த்தாலும் லக்ஷ்யம் செய்யமாட்டேன். ஆகையால்
 எனக்கு உதவியெய். வீரியத்திலும் கொழுப்பிலும் யுத்தத்திலும்
 உனக்கு சடியில்லை. நீயோ மஹாகுரன், லகலமாயைகளையும் அறிந்
 30 தவன், லகல உபாயங்களையும் அறிந்தவன். இதற்காகவே உன்
 விடத்தில் வந்தேன்.

"உவள்ளிப் புள்ளிகளுள்ள தங்கமானாக நீ ரூபமெடுத்து, ஸீதை
 பார்க்கும்படி அவர்களுடைய ஆசிரமத்திற்கருகில் நீ அலைந்து
 கொண்டிரு. அவன் ஸந்தேஹமின்றி உன்னை மாணென்றே
 35 எண்ணிப் பிடித்துத்தரச்சொல்லி ராஜபுத்திரர்களை வேண்டுவான்.
 நீ அவர்களை வெகு தூரம் அழைத்துக்கொண்டுபோன பிறகு
 ராகு சந்திரனைப் பிடிப்பதுபோல் ஸீதைகை ஸூலபமாக எடுத்து
 வருவேன். ராமன் ஸீதைகை விட்டுப் பிரிந்து மனம் குன்றி வெகு
 40 ஸூலபமாக என்னால் கொல்லப்படுவான். அப்பொழுது என்
 எண்ணங்கள் நிகழவேறும்" என்றான்.

40 ராமனுடைய பெயரைச் சொன்னவுடனேயே மாசிசனுடைய
 முகம் பயத்தால் சுண்டிற்று. கைகால்கள் நடுங்கின; வாய்
 உலர்ந்தது. ஒருதரம் உதடுகளை நக்கிக்கொண்டு கண் கொட்டாமல்
 சவத்தைப்போல் ராவணனை வெறிக்கப் பார்த்தான். இப்படிப்
 45 பயத்தாலும் துக்கத்தாலும் மனமொடுங்கி, தண்டகாரணயத்தில்
 ராமனுடைய பராக்ரமத்தை அறிந்தவனாதலால் கைகப்பி வணக்
 கத்துடன், தனக்கும் ராவணனுக்கும் ஹிதத்தைச்செய்யும்வார்க்

களையும் ராமனுடைய உண்மையான ஸ்வரூபத்தையும் எடுத்
 துரைத்தான்.

எ ராவணம் த்ரஸ்த விஷண்ண சேதா:
 மஹாவதே ராம பராக்ரமஜ்ஞ: |
 க்ருதாஜ்ஜலிஸ் தத்வ முவாச வாக்யம்
 ஹிதம் ச தஸ்மை ஹிதமாத்தமஸ்ச | (24)

ஸர்க்கம் 37

மாசிசனுடைய உபதேசம்

தச் ச்ருத்வா ராகுஸேத்'ரஸ்ய வாக்யம் வாக்யவிபாரத:
 ப்ரத்யுவாச மஹாப்ராஜ்ஞோ, மாசிசோ ராகுஸேஸ்வரம் | (1)

"மஹாராஜ! யஜமானனுடைய க்ஷேமத்தையும் கெடுதியையும்
 ஆபத்துக் காலத்திலும் போலிக்காமல், கேவலம் தங்களுடைய
 லாபத்தையே மேலாக எண்ணி இச்சகம் பேசுகிறவர்கள் அரச
 5 னீடத்தில் பலருண்டு. ஆனால் பிரபுவின் ஹிதத்தைக் கவனித்து,
 அப்பொழுது கடுமையாகத் தோன்றினாலும் கெடுதியைப்போல்
 காணப்பட்டாலும் முடிவில் நன்மையையும் ஸூகத்தையும் கொடுக்
 10 கும் புத்திமதியை, பிரபுவின் கோபத்திற்குப் பயப்படாமல் தன்
 கடமையையும் தர்மத்தையுமே பெரிதாக எண்ணி அடிக்கடி
 கையித்துடன் சொல்லுகிறவன் லோகத்தில் விடைப்பதரிது.
 அப்படிச் சொன்னாலும், காமத்தாலும் கோபத்தாலும் புத்தி
 15 மயங்கி, பஷபாதத்திற்கு இடங்கொடாமல், பிரியமில்லாத அந்த
 வார்த்தைகளைக் கேட்கும் பிரபு விடைப்பது அதைவிட அரிது.
 ராமனைப்பற்றிக் தங்களுடைய தூதர்கள் யாதொன்றும் தெரிவிக்க
 வில்லை என்று எண்ணுகிறேன். மஹாவீரனென்றும் லோகபாலர்
 20 களுக்கு மேலானவனென்றும் உத்தம குணங்கள் வாய்ந்தவனென்
 றும் தங்களுக்குத் தெரிந்திராது. அல்லது பல விஷயங்களில்
 புத்தியைச் செலுத்துவதால் கவனித்திருக்கமாட்டீர்கள். குழந்தாய்
 உனக்கு எவ்வளவோ ஹிதத்தைச் சொல்லி இப்பொழுதே உன்னை
 அனுப்பினேன். இவ்வளவு சிக்கிரத்தில் நீ திரும்பி வந்ததைப்
 25 பார்த்தால் பிறகுடைய போதனை மேலிட்டு, என் ஹிதோபதேசம்
 பவிக்கவில்லை என்று தெரிந்தது. ஐயோ! லோகத்துள்ள ராகு
 ஸர்கள் யாவரும் க்ஷேமமாக இருக்கவேண்டுமே! ராமன் கோபம்
 கொண்டு ராஷஸப் பூண்ட லோகத்திராமல் வேரறுப்பானோ
 தெரியவில்லையே? உன்னை அழிக்கவே ஸீதை பிறத்திருக்கிறோ?
 30 என் நாசத்திற்கும் அவனை காரணமாவானோ? ஸாதுக்களின்
 ஹிதோபதேசத்தைக் கேளாமல் இஷ்டப்படி நடக்கும் உன்னை
 அரசனாக அடைந்து லக்ஷ்யம் ராஷஸ குலமும் அழியுமோ? தூர்
 புத்தியுள்ள மந்திரிகளால் குழப்பப்பட்டு கெட்ட நடத்தைகள்

30 ளவனுக்கக் கட்டுப்பாடில்லாமல் நடக்கும் உன்னைப்போன்ற அரசன் தன்னையும் அண்டினவர்களையும் ராஜ்யத்தையும் நாசம் செய்வான்.

35 ராமன் தகப்பனும் காட்டிற்குத் துரத்தப்படவில்லை; தர்மத்திற்கு கட்டுபடாதவனல்ல; பேராசை பிடித்தவனல்ல; கெட்ட நடத்தைபுள்ளவனல்ல; கொடியவனல்ல; பிராணிகளுக்குக் கெடுதியைச் செய்கிறவனல்ல; எல்லா உத்தம குணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு கௌஸல்யையின் பாக்கியரூபமாய் அவதரித்தவனல்லவா? ஸத்தியம் தவறாத தன் பிதா, கைகேயியால் ஏமாற்றப்பட்டதால், ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த ராமன் தகப்பன் செய்த பிரதீகஞ்சைய சிறைவேற்றக் காட்டிற்குப் போக இணங்கினான். கைகேயியையும் தசரதரையும் ஸந்தோஷப்படுத்த விரும்பித் தனக்கு லீயாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யத்தையும் போகக் களையும் விட்டு வனத்திற்கு வந்தான்.

35 ராமன் கடின சித்தமுடையவனல்ல, ஞானமற்றவனல்ல, இந்திரியங்களை ஐயிக்காதவனல்ல. பிறர் விபரீதமாகச் சொன்னதை நியும் விசாரிக்காமல் சொல்லலாமா? தர்மதேவதையின் அவதாரமே 45 ராமன். அவனிடத்தில் உள்ளனவாவது தோஷமிருக்கமுடியுமா? பரம ஸாது. அவனுடைய பராக்கிரமம் வீணாகாது. இந்திரன் தேவர்களுக்கு எப்படி நாயகனோ அப்படி ராமன் லோகங்களுக்கு நாதன். அவனுடைய மனைவியும் மஹா ஞானியான ஜனகருடைய புத்திரியுமான ஸீதை, தன் பதிவிரதாதர்மத்தாலேயே காக்கப்பட்டிருக்கிறாள். ஸூரியனை விட்டுத் தேஜஸ் எப்படி பிரியாதோ 50 அப்படி ராமனைவிட்டு அவன் பிரியான். (ஸூரியனுடைய காந்தியை திருட முயல்வது எப்படி முடியாதோ அப்படி ஸீதையை எடுத்து வருவதும் அஸாத்தியம். ஸூரியனுடைய தேஜஸைத் திருட முயன்றவன் அதனால் மடிவதுபோல் ஸீதையைத் திருட முயன்றவனும் அவளால் மடிவான்.) ராமன் காலாக்கனியைப் போன்றவன்; கிட்டி நெருங்கமுடியாது. வில்லும் கத்தியும் அதை வளர்க்கும் 55 விறகு; பாணங்களே அதன் ஸ்வாசை. அந்த நெருப்பில் வலுவில் போய் விழாதே. ராமன் காலனைப் போன்றவன்; அவனுடைய பாணங்களே தேஜஸ். சத்துரு ஸஸன்யங்களை அழிக்கும் கோதண்டமே காலபாசம். அவனை நெருங்கி எதிர்த்தால் உன் 60 ராஜ்யமும் உயிரும் ஸுகமும் எண்ணங்களும் பாழாகும், அழிவாய். அப்படிச் செய்யாதே. ஜனகருடைய பெண் எவனைச் சேர்ந்தவனோ அவன் நிகரற்ற தேஜஸுடையவன்; அவர்கள் வனத்திற்கு வந்திருப்பதால் அவனை ராமன் வெகு ஐக்கிரமையாகக் காப்பாற்றுவான். மஹா ஞானியான ஜனகருக்குப் பிறகு ராமனுடைய 65 கோதண்டத்தால் ரஷிக்கப்படுகிறவனை நீ எடுத்துவர முடியுமா? ராமன் மனிதர்களுக்குள் ஸம்ஹக்கைப்போன்றவன். ஓம்ஹத்தின் மார்பைப்போல் பருத்து விசாலமான மார்பையுடையவன். அவனுடைய மனைவி அவனுடைய கர்மங்களைக் குறைவின்றி நடத்து

70 கிறவன். உயிரைக்காட்டிலும் அவனுக்குப் பிரியமானவன். கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பு ஸ்வாசையைப்போன்ற ஸீதையை எவனாவது திருட நினைப்பானா? மஹா பராக்கிரமசாலியான ராமனுடைய பத்தினியைப் பலவந்தம் செய்ய எவனாவது துணிவானா? இந்த வீண் முயற்சியை ஏன் செய்கிறாய்? அவனை யுத்தகோலத்துடன் கண்டடினேயே உன் உயிர் போகும். ராஜ்யமும் ஸுகமும் உயிரும் மனிதனுக்குக் கிடைப்பது அரிது. வெகுகாலம் இவை 75 துளை அனுபவிக்க எண்ணமிருந்தால் ராமனுக்குக் கோபம் மூட்டாதே. விபீஷணன் முதலிய தர்மாத்மாக்களான ஸகல மந்திரிகளுடன் ஆலோசித்து குண தோஷங்களுடைய பலாபலத்தையும் உன் சக்தியையும் நீ கன்றாக விசாரித்து, ராமனுடைய சக்தியையும் பூரணமாகவும் உண்மையாகவும் தெரிந்துகொண்டு, உனக்கு ஸ்விதத்தையும், கெடுதியையும் நிச்சயித்து, பிறகு எது 80 உசிதமோ அப்படிச் செய்யவேண்டும். ராமனுடன் நீ யுத்தம் செய்தால் தோற்று மடிவாயென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. என் வார்த்தைகள் மேலாகவும் ஸ்விதமாகவும் யுத்திக்கு ஒத்தும் இருக்கும். கவனித்துக் கேள்.

அஹம் து மந்யே தவ ந க்ஷமம் ரணே
ஸமாக்ஷமம் கோஸலராஜ ஸூருதா |
இதம் ஸ்வி பூய: ஸ்ருணு வாக்ய முத்தமம்
க்ஷமம் ச யுத்தம் ச நிபாசரேஸ்வர | (25)

ஸர்க்கம் 38

மாரீசனுடைய உபதேசம் (தொடர்ச்சி)

கதாசித்யஹம் வீர்யாத் பரியடத் ப்ருதி'ஸீ மிமாம் |
பீலம் நாக் ஸஹஸ்ரஸ்ய தா'ரயத் பர்வதோபம: | (1)

75 ஸ்ரீவண! நான் இதுவரையில் சொன்ன வார்த்தைகள் கற்பனைவல்ல. ராமனுக்குப் பயந்து உனக்கு ஒத்தாசை செய்ய இஷ்டமில்லாமல் சாக்குச்சொல்வதல்ல, நான் நேரே பார்த்து அனுபவித்துச் சொல்லுகிறேன், கேள். ஒரு சமயம் நான் பதினாறாம் யானைகளின் பலம் கொண்டு உன்னென்று கொழுப்படைந்து மஹா 5 வீரனென்று நினைத்து மலையைப்போல் பருத்து, நீருண்ட மேகத்தைப் போல் கறுத்து, பயங்கரமான ரூபத்துடன் தங்கக் குண்டலங்களாலும் கிரீடங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, எல்லா பிராணிகளையும் நடுங்கச் செய்துகொண்டு ரீஷிகளைக் கொன்று தின்று தண்டகாரணயத்தில் திரிந்தேன். அப்பொழுது விசுவா 10 மித்திரர் யாகம் செய்துகொண்டிருக்கையில் நான் அதை அழித்து அவரை பயப்படச் செய்தேன். அவர் தசரதரிடத்திற்குப்போய் மஹாராஜ! நான் யாகம் செய்கையில் மாரீசனென்ற ராக்ஷஸன்

15 அதை அழித்து என்னுடையிருக்கும் சிஷிகளைப் பயமுறுத்தித் துள் பப்படுத்திவிடுங்கள். ஆகையால் ராமனென்ற உமது புத்திரனை என்னுடன் அனுப்ப வேண்டும்" என்று, பிரார்த்தித்தார். அவ் வரசன், "மஹரிஷே! ராகவன் சிறு குழந்தை, பன்னிரண்டு வயதே நிறைந்தவன். அஸ்திர வித்தையில் பயிற்சி முடியவில்லை. சத்துருக்களின் பலாபலங்களை அறியாதவன். என் சதுரங்க னைள் யத்துடன் நானே தங்களுடன் வந்து அந்த துஷ்ட ராக்ஷஸர்களை நாசம் செய்கிறேன்" என்றார். விசுவாமித்திரர், "கீர் முன் காலத்தில் தேவதைகளுக்காக அஸுரர்களுடன் யுத்தம் செய்து அவர்களை ஐயித்து வெகு கீர்த்தி பெற்றீர். அது இவ்வுலகத்திலும் பரவியிருக்கிறது. உமது னைள்யம் இங்கேயே இருக்கட்டும். இந்த ராக்ஷஸனை ஐயிக்க ராமனைத்தவிர வேறொருவராலும் முடியாது. இவன் சிறு வனுனாலும் அந்தத் துஷ்டனை அடக்கப் போதும். ஆகையால் ராமனை அழைத்துப் போகிறேன்; உமக்கு ஸகல மங்களமுண்டாகட்டும்" என்று ராமனைக் கூட்டிக்கொண்டு வெகு சந்தோஷத்துடன் தன் ஆசிரமத்திற்கு வந்தார். பிறகு யாகம் செய்ய ஆரம்பித்து நடத்துகையில் குழந்தையான ராமன் விலிலும் கையுமாக ஸமிபத்திலிருந்து அதைக் காப்பாற்றி வந்தான். பாலன், யெளவனத்திற்குள்ள அடையாளங்கள் உண்டாகவில்லை, பிரம்மசாரியானதால் ஒற்றை வஸ்திரத்தை உடுத்திக்கொண்டிருந்தான். கஷத்திரியர்களுக்கு ஏற்பட்ட சிகையுடனும் தங்கமாலையுடனும் விளங்கினான்.

35 பூர்ண சந்திரன் உதித்ததுபோல் அந்த தண்டகாரண்யத்தை தன் தேஜஸால் பிரகாசிக்கச் செய்தான். அப்பொழுது நான் கருத்த பெருமேகத்தைப் போன்ற சரீரத்துடன், மின்னலைப்போல் பிரகாசிக்கும் தங்கக் குண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, என் பலத்தாலும் நான் அடைந்த வரத்தாலும் கர்வம்கொண்டு, அலக்யமாக அங்கே போய், பயங்கரமான இரும்புக்கட்டுத் தடியைச் சுழற்றிக் கொண்டு அவன்மேல் பாய்ந்தேன். ராமன் பயப்படாமல், கலங்காமல் என் தலைமேல் கண்டவுடனே கோதண்டத்தை எடுத்து வளைத்து நானேற்றித் திக்குகள் நடுங்கும்படி உங்காரம் செய்தான். அந்த ஓசையால் என் புத்தி சிதறிற்று. ஆனாலும், இந்தச் சிறு பிள்ளையால் என்ன செய்யமுடியுமென்று அவனை அலக்யம் செய்து, விசுவாமித்திரரின் யாகமேடையை நோக்கி ஓடினேன்.

45 உடனே ராகவன் ஒரு உபான பாணத்தை விடுத்தான். அது என்னை அடித்துத் தள்ளி னூறுயோஜனைக்கு அப்பாலுள்ள கடலில் அழுத்திற்று. என்னைக் கொல்ல அவனுக்குத் திறமையிருந்தும் என் உயிரைவாங்காமல் விட்டதற்கு காரணம் தெரியவில்லை. ராம பாணத்தின் வேகத்தால் துரத்தப்பட்டு பிரக்களு போயிற்று. மெள்ள மெள்ளத் தெளிந்து, வெகு நேரம் வரையில் ஸமுத்திரத்தில் கிடந்த பிறகு வங்கைக்குப் போனான். சிறு குழந்தை; அஸ்திர வித்தையை பூர்ணமாக அறிந்தவன்; ஒருக்காலும் பிறர்க்கு

15 ஹிம்லை செய்யாதவன். ஒரு பாணத்தால் என்னை அந்தப் பாடு படுத்தினான். என்னுடன் வந்தவர்கள் அவனுடைய அம்புகளுக்கு இரையானார்கள்.

ஆகையால் அவனுடன் யுத்தம் செய்யாதே என்று உன்னைத் தடுக்கிறேன். அவனுடன் பகைக்காதே என்று வேண்டுகிறேன். அப்படியும் கேட்காவிட்டால் வெகு சீக்கிரத்தில் கொடிய ஆபத்து நேரிடும். உன் குடிகள் வேடிக்கையிலும் விளையாட்டிலும் ஸ்தீரஸுகந்திலும் காலம்கழித்துக்கொண்டு ஆனந்தமாக இருக்கிறீர்கள். அவர்களுக்குக் கஷ்டத்தையும் நாசத்தையும் ஏன் வருவிக்கிறீர்? உப்பரிசைகள் அரண்மனைகள் தோட்டங்கள் விளையாட்டு வீடுகள் விளையாட்டு மலைகள் தாமரையோடைகள் முதலியவைகளாலும் பலவித ரத்தினங்களாலும் விளங்கும் ஸங்கை வீதைகாரணமாக அழிவதைப் பார்ப்பாய். உன் கேட்ட நடத்தையால் உன்னைச் சேர்ந்த குற்றமற்ற ராக்ஷஸர்களும் அழிவார்கள். வேகத்தில் சத்தமான நடத்தைபுள்ள புண்ணியவான்களும் பாபிகளுடன் சேர்ந்தால், ஸர்ப்பங்கள் நிறைந்த மடுவிலுள்ள மீன்களும் அவை களுடன் மடிவதைப்போல, துஷ்டர்கள் செய்யும் பாபங்களால் மடிபுகிறீர்கள். திவ்வியமான சந்தனங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸுகமாக வாழ்க்கும் ராக்ஷஸர்களெல்லாம் உன் கேட்ட நடத்தையால் உயிரிழந்து பூமியில் கிடப்பார்கள். யுத்தத்தில் மடியாதவர்கள், வேறு கதியற்றுக் காப்பாற்றுவாரின்றி, மனைவி மக்களை விட்டுப் பத்துத் திக்குகளிலும் ஓடி ஒளிவார்கள். ஸ்ரீஐக பாணவசஷங்களால் நாசமடைந்து எரிக்கப்பட்டு, வீடுகளும் அரண்மனைகளும் ஆலயங்களும் இடிந்து சாம்பலாவதைப் பார்ப்பாய் என்பது சிச்சயம். பர ஸ்தீரிகளை எடுத்து வருவதைக்காட்டிலும் கொடிய பாபமுண்டோ? எண்ணிறந்த உத்தமஸ்தீர்கள் உன் அந்தப்புரத்திலில்லையா? அவர்களுடன் ஸுகமாகக் காலத்தைக்கழி, உன் குலத்தை அழிக்காதே. மனைவி மக்கள் பந்துக்கள் நண்பர்கள் மேன்மை ஐசுவரியம் ராஜ்யம், இவற்றைக் காட்டிலும் பிரியமான உயிரி முதலியவைகளுடன் நீண்டகாலம் வாழ நீ விரும்பினால் ராமனுடன் பகைக்காதே. நான் உனக்குப் பந்து; மித்திரன்; உன் லீதத்தையே நேடுகிறவன். உன்னை எவ்வளவோ சொல்லித் தடுக்கிறேன். அப்படியும் கேட்காமல் லீதையை பலவந்தமாக எடுத்து வந்தால் நீயும் உன் பந்துக்களும் பலமிழந்து ராமனுடைய சரங்களுக்கு இரையாவீர்கள்.

நிலாப்யமான: ஸுந்தருதா மயா ப்ருஸம்
 ப்ரஸஹ்ய லீதாம் யதி த்ரீஷ்யஸ்யஸி |
 க்மிஷ்யஸி க்ஷணபல: ஸபாந்தாவோ
 யமக்யயம் ராமபீராத் த ஜீவித: ॥

எர்க்கம் 39

மாரீசனுடைய உபதேசம் (தொடர்ச்சி)

ஏவமஸ்மி ததா முக்த: கதஞ்சித் தேத ஸம்புகே |
இதாநீமபி யத் வ்ருத்தம் தச் ச்ஞானுஷ்வநிருத்தரம் || (1)

“ராவணா! கேள். ராமன் நிறுவனுயிருந்தபொழுது நடந்த
தையும் அக்காலத்தில் அவனுடைய பலபராக்கிரமத்தையும் இது
வரையில் வர்ணித்து, அவன் வயது முதிர்ந்து அஸ்திர வித்தைபயக்
கரைகடந்து பூர்ணசக்தியுடன் விளங்கும்பொழுது நடந்ததைச்
சொல்லுகிறேன். என்னைத் தடுக்காமல் கவனத்துடன் கேள்,
முன்னொரு தரம் அவனுடைய பாணததால் உயிர் போகும்படி
இருந்தது. அவனுடைய கிருபையால் தப்பினேன்; ஆயினும் புத்தி
வராமல் பயமடையாமல் அவன் ஸஞ்சரிக்கும் தண்டகாரண்யத்தில்
நானும் இரண்டு ராக்ஷஸர்களும் மாண்களைப்போல் நடமாடினோம்.
மகிபோன்ற தேகத்தையும் கர்மமயான பற்களையும் நெருப்புக்
கொழுத்துபோன்ற நாக்கையும் தரித்துக்கொண்டு அக்ளி ஹோத்திர
சாலைகளிலும் புண்ணிய கேடத்திரங்களிலும் தேவதைகள் வலிக்கும்
மரச்சோலைகளிலும் பயமில்லாமல் போனோம். தர்மாத்மாக்களான
தபஸ்விகளையும் முனிகளையும் ரிஷிகளையும் பயமுறுத்தி, பலவீர்தம்
செய்து, கொன்று தின்றேன். காடுகளிலுள்ள ஸகலப் பிராணிகளை
யும் நடுங்கச் செய்துகொண்டிருந்தேன். ரிஷிகளின் சத்தத்தால்
வெறிகொண்டு, தர்ம காரியங்களை அழித்துக்கொண்டு, ராம
லக்ஷ்மணர்கள் தபஸ்விகளையும் பூண்டு ஜானகியுடனிருக்கும்
ஆசிரமத்திற்குப் போனேன். ஜடை மரவுரிடின் ஆஹார நியமத்
துடன் ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் ஸ்தித்தத்தையே நாடிக்கொண்டிருக்கும்
ராமனைப் பார்த்து, “இவன் முனிவேடம் தரித்திருக்கிறான். பிராணி
களை அடக்கமாட்டான்” என்று அந்த மஹாபலசாலியை
அலக்ஷயம் செய்து, முன்பு அவனால் நான் அனுபவித்த கஷ்டத்தை
கிளைத்து அதற்குப் பழிவாங்க இதே ஸமயமென்று மகிழ்ந்து கூரான
கொம்புகளால் அவனைக் குத்திக்கொல்லத் திட்டமிட்டு அவன்மேல்
பாய்ந்தேன். ஒருதடவை அவன் கையால் பட்ட கஷ்டத்தை
மறந்து, “இவன் தபஸ்வி வேஷம் பூண்டிருந்தும், ஆயுதத்தைத்
தரிக்கிறானே; நம்மைக் கொல்லமாட்டானென்று எண்ணக்கூடாது.
இவனுடைய ஸமீபத்தில் போகக்கூடாது” என்ற புத்தியில்லாத
என்னையல்லவா கொண்டாடவேண்டும்! உடனே ரகுநாதன்
கோதண்டத்தை வளைத்துக் கருடனைப்போலும் நெருப்பைப்போலும்
கர்ஜிக்கும் முன்று பாணங்களைவிட்டான். அவை ரிபிரித்த கணுக்
கணுடன் சத்துருக்களின் சத்தத்தைக் குடிக்க ஆவல்கொண்டு
வஜ்ராயுதத்தைப்போல் ஒரே காலத்தில் கிளம்பிவந்தன. நான்
ராமனுடைய பராக்கிரமத்தை அறிந்தவன்; அவைகளால் உண்டாகும்
பயத்தையும் துன்பத்தையும் அனுபவித்தவன்; ஆகையால் புத்தி

சிதறி ஒடி ஒளிந்து தப்பினேன். யுத்தத்தில் பயந்து ஒடுகிறவனை
அவன் பாணங்கள் தொடர்வதில்லை. அதை அறியாத மற்ற
இரண்டு ராக்ஷஸர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள்.

இப்படி, ராமபாணத்தின் கிருபையால் அநிருஷ்டவசத்தால்
என் உயிர் போகவில்லை. அப்பொழுது முரல் மனத்தையும் இந்திரி
யங்களையும் அடக்கி ஆகார நியமத்துடன் ஸாதூக்களின் ஆசாரத்
தைக் கைக்கொண்டு, கேட்ட வழியை விட்டு இந்தக் காட்டில் தவம்
செய்துகொண்டிருக்கிறேன். மரவுரி மாந்தோல் ஜடைகளுடன்,
காலபாசத்தைக் கையில்பிடித்து, ஒவ்வொரு மரத்தடியிலும் ராமன்
நிற்பதாகப் பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு ராமனல்ல; பயந்த என் கண்களுக்கு
ஆயிரம் பதினாயிரம் ராமன்கள் தோன்றுகின்றனர். சோகத்தாலா
வது ஆசையாலாவது பயத்தாலாவது ஒரே விஷயத்தை கிளைத்துக்
கொண்டிருப்பவனுக்கு அது எதிரில் நிற்பது போலிருக்கும்வலவா?
ராமன் ஒருவனே ஒவ்வொரு மரத்தடியிலும் போய் நின்றுகொண்டு
என்னை இப்படி மயக்குகிறானென்று எண்ணுகிறாயா? மரங்களிருக்
கட்டும். இந்த வன மூழுவதும் எங்கே பார்த்தாலும் ராமரூபமே
எனக்குக் காணப்படுகிறது. இது ராமன் செய்த மாயையல்ல;
அவனில்லாத இடத்திலும் அவனுடைய ரூபமே காணப்படுகிறது.
இது விழித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது மாத்திரமல்ல; கணவிலும்
ராமனையே கண்டு பயந்து பிதற்றுகிறேன். வரவர அதைபற்றிக்
கேட்டாலும் அதே பயம் பிடித்துக்கொள்ளுகிறது. ராமனைக் கண்டு
நடுங்கும் எனக்கு ‘ரா’ என்றும் எழுத்தில் ஆரம்பிக்கும் வார்த்தை
களை (ரதம் சத்தினம் முதலியன) கேட்டால் பயமுண்டா
கிறது. பின்வரும் எழுத்துக்கள் ‘ம’ என்றிராவிட்டால் அந்தப்
பயம் மெள்ள மென்சத் தெளிகிறது.

ராவணா! நான் அவனுடைய திறமையையும் உன் திறமையை
யும் நன்றாக அறிந்தவன்; என் வார்த்தையைக் கேள். அவனுடன்
உன்னால் சண்டை செய்ய முடியாது. மஹாபலியையும் நமஸிசையும்
அவன் விஷயாட்டாகக் கொல்வான். காதுஷணர்களுடைய
வதத்திற்குப் பழிவாங்கவேண்டுமென்றிருந்தால் ராமனுடன் யுத்தம்
செய். முடியாவிட்டால் பொறுத்துக்கொள். வீரத்தை மாத்நிரம்
நிருட்டுத்தனமாக எடுத்து வராதே. ஒரே வார்த்தை சொல்லு
கிறேன். என்னை மறுபடியும் உயிருடன் பார்த்த உனக்கு எண்ண
மிருந்தால் அவனுடைய பேச்சை எடுக்காதே. வேகத்தில் மனத்தை
அடக்கி நல்ல வழியில் நடந்துகொண்டிருப்பவன்; உன்னுடன்
சேர்த்தால் நீ செய்யும் அக்கிரமத்தின் பயனை அனுபவித்து உன்
னுடன் நசிப்பேன். ஆகையால் உன்னிஷ்டப்படி செய். என்னை
நிர்ப்பந்தம் பண்ணாதே. உன்னுடன் வரமாட்டேன். வந்தால்
சாவது நிச்சயம். ராமன் மஹாதேஜஸ்வி, மஹாபலவான், மஹா
பிராக்கிரமசாலி; அவன் ராக்ஷஸ குலத்துக்குக் காலனாகாமல்

பார்த்துக்கொள்; உன் பிடிவாதத்தைப் பார்த்தால் அப்படியே
கேருமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை.

இந்நிலைக்கும், ராமனுக்கு நீ ஏன் அபகாரம் செய்கிறாய்? 80
சூர்ப்பணகை காரணமாக கரதுஷ்ணுதி ராஜஸூரிகளைக் கொன்ற
தற்காகவா? அவனுடன் யுத்தத்திற்குப் போய் அவனைக் கொல்லப்
பார்த்தால் விட்டுவிடுவானா? சூர்ப்பணகையை அவன்கொலம்
செய்ததற்காகவா? அவன் வீரத்தைத் தின்ன ஒடிவந்ததைத் தடுத்து
அவனைக் கொல்லாமல் அங்கநீரின்ம் செய்தது பிசகா? சூர்ப்பண
85 கையின் அதிருஷ்டமும் ராமனுடைய கிருபையுமல்லவா அவனைக்
காப்பாற்றியது? இப்பொழுது ராமனிடத்தில் ஏதாவது குற்றமிருந்
தால் எடுத்துச்சொல். நீ எனக்கு பந்து, நண்பன், அரசன்; ஆகையால்
உனக்கு ஹிதத்தை அடிக்கடி சொல்லிறேன். நீ அதை
அவஞ்சயம் பண்ணி ஒரே பிடிவாதமாக உன் கெட்ட எண்ணத்தை
90 நிறைவேற்ற முயன்றால், ராமனுடைய பாணங்களுக்கு நீயும் உன்
பந்துக்களும் இரையாவீர்களென்பதில் ஸந்தேகமில்லை" என்று
சொல்லித் தடுத்தான்.

இதம் வசோ பந்துஹிதாந்திநா மயா
யதோச்சயமாநம் பதிநாபிபந்தஸ்யஸே |
ஸபாந்தவஸ த்யஷ்யவஸி ஜீவிதம் ரணே
ஹதோத்ய ராமேண ஸரை ரஜிஹ்மகை: | (25)

ஸர்க்கம் 40

ராவணன் மாரீசனை நிர்ப்பந்தித்தது

மாரீசேத து தத்வாக்யம் காமம் யுத்தம் தீஸாசர: |
உக்தோ ந ப்ரதிஜக்ராஹ மர்துகாம இவெனஷதம் | (1)

இப்படி, மாரீசன் அபாயமின்றி ஸுகந்தைக் கொடுக்கக்
கூடியதாக உண்மைக்கும் யுத்திக்கும் ஒத்த வார்த்தைகளைச்
சொன்னான். தன் மரணம் நெருங்கினவன் மருத்தை விட்டெறிவது
போல் ராவணன் அவைகளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. காலனால்
5 தூண்டப்பட்டு, கடுமையாகத் தகாத வார்த்தைகளைச் சொன்
னான். "மாரீச! உன் ஆலோசனை கொஞ்சம்கூடப் பயன்படாது.
மணப்போக்கை அறிந்து அதை ஒத்துச் சொல்லப்படாத சொல்
உவர் நிலத்தில் விதைத்த விதையைப்போல் வீணாகும். ராமன்
கேவலம் ஒரு மனிதன்; மூர்க்கன்; மஹாபாபி; அவனுடன் நான்
10 யுத்தம் செய்வது என் கீர்த்திக்கும் மேன்மைக்கும் தகாதது.
வீரத்தை எடுத்து வருவதே அவனுக்குத் தகுந்த சினை. அதை
விட்டு அவனுடன் யுத்தம்செய்ய வேண்டுமென்று நீ எவ்வளவு
முயன்றாலும் பவிக்ஷாது. ஒரு அல்ப ஸந்தீயான கையேயினை
வார்த்தையைக் கேட்டு, அடுத்த கணத்தில் பெற்றொரையும்

நண்பர்களையும் ராஜ்யத்தையும் விட்டுக் காட்டிற்கு வந்த முட்டா
னுடன் நான் யுத்தம் செய்வது எனக்கழகா? கரதுஷ்ணுக்களை
யுத்தத்தில் கொன்ற அந்தத் தஷ்டனுக்கு பிராணனைக்காட்டிலும்
பிரியமான வீரத்தை உனக்கெதிரில் எடுத்து வருகிறேன். அவனு
டைய உயிரை வாங்குவதைவிட இதுவே அவனுக்குக் கடுமையான
தண்டனை. இப்படிச் செய்ய நீச்சலித்துவிட்டுடன், தேவாஸூரர்கள்
ஒன்று கூடித் தடுத்தாலும் நிற்க மாட்டேன்.

"உன்னைக் கேட்காமலிருக்கையில் நீ புத்தி சொல்வது தருமா?
ஒரு காரியத்தை நீச்சலிக்கும்பொழுது அதிலுள்ள குணதோஷங்
களைன்ன? அதை முடிக்க உபாயமென்ன? அதில் நேரும் அபாய
மென்னவென்று கேட்டால் நீ பதில் சொல்லவேண்டும். நான்
அதைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள உன்னிடத்தில் வரவில்லை. ஆகையால்
நீ சொன்னதெல்லாம் யுத்தமல்ல. அரசர்களிடத்தில் விஷயங்
களைத் தெரிவிக்கும் முறையையும் ஒழுங்கையும் நீ அறியாதவன்.
அரசர்களிடத்தில் வேலைசெய்யும் சேவகர்கள் தங்கள் க்ஷேமத்தை
யும் செல்வத்தையும் விரும்பினால், யஜ்ஞமான் கேட்டபிறகு வணக்க
மாகக் கைகூப்பி விஷயத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும். மேலும்
ஹிதமான உபதேசத்தையும் உபசாரத்துடன் மரியாதையுடன்
மிருதுவாகத் தெரிவிக்கவேண்டும். அது மதுரமாகவும் சுலபமாகவும்
பிரபுக்களின் மனப்போக்கை ஒத்தும் இருக்கவேண்டும். ஹிதமான
லும் அவஞ்சயமாக மரியாதையில்லாமல் சொன்னால், ஜனங்களால்
பூஜிக்கத் தகுந்த அரசர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்வார்களா? அரசன்
நெருப்பைப்போல் கொடுமையையும், இத்திரனைப்போல் பராக்கிரமத்
தையும், சந்திரனைப்போல் பிரியத்தையும், வருணனைப்போல்
தண்டிக்கும் சக்தியையும் தர்மராஜனைப்போல் மனத்தெளிவையும்
உடையவன். ஆகையால் இந்த ஐந்து தேவதைகளின் ஸ்வ
ரூபத்தைத் தரித்து எல்லையற்ற தேஜஸுடன் விளங்குகிறான். எக்
காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் அவனை மனத்தாலும் சொல்லாலும்
பூஜித்து மரியாதை செய்யவேண்டும்.

"நீ ராஜ தர்மத்தை அறிந்தவன், கேவலம் அக்ஞானத்தால்
மூடப்பட்ட புத்தியுடையவன். உன் அரசனையும் பந்துவாயும்
நண்பனுமிருக்கும் நான் உன்னைத்தேடிவந்து உன் உதவியை
வேண்டும்பொழுது என்னைத் தடுத்து நிறுத்துக் கடுமையான
வார்த்தைகளால் அவமானம் செய்தாய். நான் உத்தேசித்த
காரியத்தின் குணதோஷங்களையாவது என் க்ஷேமத்தையாவது
என் சக்தியையாவது உன்னிடத்தில் தெரிந்துகொள்ள வந்தேனோ?
நான் சொல்வது இதுவே. இத்தக்காரியத்தில் நீஎனக்கு உதவிசெய்ய
வேண்டும். பராக்கிரமத்தில் எல்லையற்ற நீ முடியாதென்று
சொல்வது வீண் பேச்சு. நான் உன்னிடத்தில் விரும்பும் உதவி
யையும் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். விசித்திரமான வெள்ளிப்

- 55 புள்ளிகளை அடியை தங்க நிறமுள்ள மாணுக நீ ராமனுடைய ஆசிரமத்திற்கு அருகில் போய் வீதைக்கெதிரே நடமாடவேண்டும். அவனை ஏமாற்றி ராம லக்ஷ்மணர்களைத் தொலைவில் இழுத்துக் கொண்டுபோய் என் காரியத்தை முடித்துப் பிறகு இஷ்டப்படி போகலாம். தங்க நிறமுள்ள மாணிக் பார்த்து வீதை ஆச்சரியப் பட்டு அதைப் பிடித்துத் தர ராமனை நிச்சயமாகக் கேட்பான். பிறகு அவனை அழைத்துக்கொண்டு நீ வெகுதூரம் போய் ராமனுடைய குரலுடன் "ஹா வீதே, ஹா லக்ஷ்மண" என்று கத்தவேண்டும். அதைக் கேட்டு வீதை ராமனைத்தேட லக்ஷ்மணனை அனுப்புவான். ராமனைத்திலுள்ள பிரியத்தால் அவனும் நிச்சயமாகத் தேடப் போவான். இப்படி அவ்விருவரும் ஆசிரமத்தில்லாத காலத்தில் இந்திரன் இந்திராணியை எடுத்துப் போவதுபோல் நான் வீதையை எடுத்து வருவேன். என் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு நீ உனக்கிஷ்டமான இடத்திற்குப் போகலாம். இந்த உபகாரத்திற்காக உனக்கு என் ராஜ்யத்தில் பாதி நகுவிடுவேன். ஆகையால் கண்ணைப் பறிக்கும் அழகுள்ள மான்ருபத்தை எடு. என் எண்ணம் சிக்கிரத்தில் முடியவேண்டும். உன்னுடன் நானும் இந்த ரதத்தில் தண்டகாரன் யத்திற்கு வருகிறேன். ராமனுடன் யுத்தம் செய்யாமல் அவனை ஏமாற்றி வீதையை எடுத்துவந்து என் மனோரதம் நிறைவேற்றின பிறகு நாம் லக்ஷ்மண்குப் போவோம். இப்படிச் செய்யாமல் இன்னும் என்வாந்தையைத் தடுத்துப் பேசினால் உன்னை இப்பொழுதே கொல்வேன். நீ விரும்பினாலும் இல்லாவிட்டாலும் இதைச் செய்தே தீரவேண்டும். அரசர்களுடைய எண்ணத்திற்கு - விரோதமாக நடப்பவர்கள் ஒருபோதும் சுகப்படமாட்டார்கள். மாணிக் போல் ராமனைத்தில் போனால் ஒருவேளை உன் அழிகுஷ்டத்தால் உயிர் தப்பலாம். என்னைப் பகைத்தால் இப்பொழுதே உனக்கு மரணம் நிச்சயம். இந்த விஷயத்திலுள்ள குணதோஷங்களையும் லாப நஷ்டங்களையும் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னேன். உனக்கு எது ஹிதமென்று தோன்றினாலும் அதைச் செய்" என்றான்.

ஆணாத்ய தம் ஜீவித ஸம்ஸயஸ்தே

ம்குத்யா தீருவோ ஹயத்ய மயா விருத்ய |

ஏதத் யதாவத்பரீக்ஷஹய புத்யா

யதீத்ர பத்யம் குரு தத் ததா த்வம் || (27)

ஸர்க்கம் 41

மாரீசன் மறுபடியும் துருந்துவ

ஆதினாப்தோ ராஜ்யத் வாக்க்யம் ப்ரதிகூலம் திமாசர: |

அபிரவீத் பருஷம் வாக்க்யம் மாரீசோ ராஷணாதீபம் || (1)

இப்படி ராவணன் அரசனென்ற முறையால் அதிகாரத் துடன் கட்டிவிட்ட பிறகும், மாரீசன் கொஞ்சமும் பயப்படாமல்

- அவனுடைய ஹிதத்தையே நடி. உடுமையாகப் பதில் சொன்னான். 'ராவண! நீயும் உன் புத்திரர்களும் மந்திரிகளும் ராஜ்யமும் வேரில்லாமல் அழியவேண்டுமென்று எந்தப் பாபி உனக்கு இந்த யோசனையைச் சொன்னான்? உன் கேஷமத்தையும் செல்வத்தையும் அதிகாரத்தையும் கீர்த்தியையும் பார்த்துப் பொறுக்காமல், எந்த துஷ்டன் யமனுடைய விட்டிக்குச் சிக்கிரமாகப் போகும் வழியை உனக்குக் காட்டினான்? பலவானான ராமனால் ஐயிக்கப்பட்டு நீ இறக்கும்படி விரும்பும் விரியமற்ற ராக்ஷஸர்கள் உன் பரம சத்துருக்களே. நீ செய்த அநியாயத்தாலேயே நீ அழியவேண்டுமென்று, அல்பனும் கெடுதியை உபதேசிப்பவனுமான எந்த துரோகி உனக்கு இதைச் சொன்னான்? நல்ல வழியை விட்டு விலகின உன்னைத் தடுக்காத உன் மந்திரிகள் கொல்லப்படவேண்டியவர்கள்; இன்னும் கொல்லப்படவில்லையே. அரசன் தன்னிஷ்டப்படி நடந்து கெட்ட வழியில் இறங்கினால் அவனை ஸாதுக்களான மந்திரிகள் தடுக்க வேண்டும். அப்படித் தடுக்கப்படவேண்டிய உன்னை எவரும் தடுக்கவில்லையே! அரசன் கேஷமமாயிருந்தால் ஸேவகர்கள் தர்மம் அர்த்தம் காமம் கீர்த்தி என்றவைகளை அடைவார்கள். அரசன் துஷ்டனாகவும் கெட்ட நடத்தைபுள்ளவனாகவும் இருந்தால் இவை யெல்லாம் வீணாகும். மற்ற ஜனங்களும் அழிவார்கள். ராஜ்யத்தில் தர்மமும் ஐயமும் அரசனை பொறுத்திருக்கின்றன. ஆகையால் எப் பொழுதும் எந்தக் கஷ்டம் கேர்ந்தாலும் அரசர்கள் நல்ல வழியிலே ன்று விலகாதபடி மந்திரிகள் ஐக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஜனங்களை குரூரமாகத் தண்டிப்பவனும் அவர்களுக்குக் கெடுதி செய்பவனும் இந்திரியஸ்வாதீனமற்றவனுமான அரசன் ராஜ்யத்தை ஆள் சக்தியற்றவன். குடிசை குரூரமாகத் தண்டிக்கும்படி அரசனைத் துண்டிவிடும் மந்திரிகள் அவனுடன் அழிகிறார்கள். ரதத்தில் பூட்டிய குதிரைகள் மிரண்டு கட்டுப்படாமல் மேடு பள்ளமுள்ளவிடத்தில் ஓடும்பொழுது, நிறமையல்லாத தேரோட்டி அவைகளை அடக்கமுடியாமல் தன்னையும் ரதத்தையும் குதிரைகளை யும் நாசமாக்குவானல்லவா? லோகத்தில் எவ்வளவோ ஸாதுக்கள் தர்ம மாரீசத்தை விட்டு விலகாமலிருந்தும், துஷ்டர்களுடன் சேர்ந்து அவர்கள் செய்யும் பாப கர்மங்களால் தங்களுடைய பரிவாரங்களுடன் மடிக்கிறார்கள். குடிசளுக்கு விரோதியும் அவர்களை கொடுமையாகத் தண்டிப்பவனுமான அரசன் அவர்களைக் காப்பாற்றுவது. ஆட்டுமந்தையை நரி பாதுகாப்பது போலல்லவா ஆகும்? கடினசித்தமும் கெட்ட புத்தியும் வாய்ந்து இந்திரிய ஸ்வாதீனமற்ற உன்னை அரசனாக அடைந்த ராக்ஷஸர்களெல்லாம் நாசமடைவதில் ஸந்தேகமுண்டோ?

காக்கை உட்காரப் பணம்பீழம் விழுந்ததுபோல் எனக்கு இந்தக் கெடுதி கேர்ந்திருக்கிறது. என்னைப்பற்றி எனக்கு வருத்தமே இல்லை. நீயும் ஸஸன்யமும் பந்துக்களும் பெண்டு பிள்ளைகளும்

45 நிர்மலமாவீரகளை என்று வருத்துகிறேன். என்னைக் கண்டவுடனே ராமன் என் உயிரை வாங்கிவிடுவான். பிறகு உனக்கு மரணம் நேர வெகுதாமம் செல்லுமென்று எண்ணுகிறேன். ராமன் எனக்குச் சத்துருவாக நேர்ந்து அவன் கையால் நான் மரணமடைந்தால் எனக்கு எல்லா க்ஷேமமும் உண்டாகும். விகவாமித்திர யாகத்தைக் காக்க வந்தது முதல் கரதூஷணவதம் வரையில் நடந்த அட்புகமான

50 காரியங்களை நினைத்து நினைத்து, ராமன் ஸாதாரண மறுஷ்யனல்ல, தேவலம் பரம புருஷனே என்று அறிந்தேன். இது நிச்சயம். ஆகையால் அவனுடைய கையால் இறந்தால் பரம புருஷார்த்தம் கிடைக்கும். அப்படியில்லாவிட்டாலும் உன் கையால் இறப்பதைவிட சற்று கையால் இறந்தால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவேன். ராவண! இன்னும்

55 ஒருதரம் சொல்லுகிறேன். ராமனைக் கண்ட அந்த க்ஷணத்திலேயே இறந்தேனென்று நிச்சயமாக நம்பு. ஸீதையை எடுத்து வந்தால், நான், நீ, லங்கை, உன் பந்துக்கள், குடிகள் எல்லோரும் பிறகு ஒரு நிமிஷமாவது உயிரோடிருப்போம் என்று நினைக்காதே. உன் க்ஷேமத்தை விரும்பி உன்னை இப்படி அடிக்கடி தடுக்கிறேன்.

60 என் வார்த்தை உனக்கு ஹிதமாகத் தோன்றவில்லை. ஆயுள் குறைந்து சாவு நெருங்கின நிச்சிப்பாக்கியங்கள், ஸாதூக்களுடைய உபதேசத்தை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள்" என்றான்.

நிவாரியமானஸ்து மயா ஹிதைஷிணு
ந ம்ருஷ்யஸே வாக்யமிதம் நிவாசர |
பரேதகல்பா ஹி க்தாயுஷோ நரா:
ஹிதம் ந க்ருஹணந்தி ஸஹ்ருத்'தே'நீநிதம் | (20)

ஸர்க்கம் 42

மாரீசன் மாணிக மாறியது

ஏவமுத்த்வா து வசதம் மாரீசோ ராவணம் தத: |
க'ச்சா'வேத்யப்'ரவித்' தி'நோ ப'யாத்' ராத்'நி'சர ப்ரபோ': (1)

5 போகாவிட்டால் ராவணன் இப்பொழுதே கொல்வான் என்று மாரீசன் பயந்து, "கோதண்டபாணியான ராமனுடைய கண்ணில் நான் மறுபடியும் பட்டால் அடுத்த க்ஷணம் உயிரோடு இருக்கமாட்டேன்; ராமனை எதிர்த்து எவனாவது பிழைத்ததுண்டா? காலதண்டத்தைக் கையிலேந்தி, நம்மிருவரையும் அழிக்கும் யயனை ராமருபமாக வந்திருக்கிறானல்லவா? நீயோ வெகு பொல்லாதவன்; பிடிவாதக்காரன்; கடியவரையில் உன்னைத் தடுத்துப் பார்த்தேன்; இனி நான் என்ன செய்வேன்? புறப்படு, போவோம். உனக்கு மயங்களம் உண்டாகட்டும்" என்றான். அதைக்கேட்ட

10 ராவணன் அடங்கா மகிழ்ச்சி கொண்டு, மாரீசனை வெகு பிரியத்

துடன் ஆவிங்கனம் செய்து, "மாரீச! இதுவரையிலும் ஏதோ பிதற்றிக்கொண்டிருந்தாய். இப்பொழுது சொன்ன பேச்சல்லவா பேச்சு? என் இஷ்டத்தை ஒத்து உன் வீரியத்திற்கு தகுந்தபடி பேசினாய். மாரீசன் இறந்து வேறு யாரோ ராக்ஷஸன் என்னுடன் இதுவரையில் பேசிக்கொண்டிருந்தான். பழைய மாரீசனை இப்பொழுதுதான் கண்டேன். பலம், பராக்கிரமம், தைரியம் இவைகளால் லோகத்தில் கீர்த்திபெற்ற மாரீசனுக்குத் தகுந்த நடத்தை இதல்லவா! இதே உன் உண்மையான தன்மை. இதைவிட்டுக் கையாலாகாத ராக்ஷஸப் பதரைப்போல் பேசினாய். இந்தத் தில்விய ரதத்தில் சிக்கிரமாக ஏறு. பிசாசமுகக்களையுடைய இந்தக் கோவேறு கழுதைகள் நம்மை ஒரு க்ஷணத்தில் அந்த ஆசிரமத்திற்குக் கொண்டுபோய்விடும். ஸீதையை ஏமாற்றினே-பிறகு உன் இஷ்டப்படி போ. ராமலக்ஷ்மணர்களில்லாமல் தனிபாக இருக்கும் ஜானகியை அபகரித்து வங்கையில் கொண்டுபோய் வைக்கிறேன்" என்றான். *

பிறகு அவர்கள் விமானம் போன்ற அந்த ரதத்திலேறி, வழியில் காடு மலை நதி காடு நகரம் பட்டணம் ராஜ்யம் முதலியவைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு ராமனுடைய ஆசிரமத்திற்கு ஸமீபத்தில் அதிவேகமாக வந்தார்கள். ரதத்திலிருந்து இறங்கி ராவணன் மாரீசனுடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, "மாரீச! இதோ வாழைத் தோட்டத்தின் நடுவிலிருக்கும் ஆசிரமமே ராமனுடையது. வந்த காரியத்தைச் சிக்கிரமாக முடி" என்றான்.

பிறகு மாரீசன் ஆச்சரியமான மான் ரூபத்தை எடுத்து ராமனுடைய ஆசிரமத்திற்கு ஸமீபத்தில் திரிந்துகொண்டிருந்தான். கொம்புகளின் முனைகள் இந்திர நீலக்கற்களைப்போல் பிரகாசித்தன. முகம் ஓரிடத்தில் வெளுத்தும் ஓரிடத்தில் கறுத்தும் விசித்திரமாக விளங்கிற்று. மலர்ந்த செந்தாமரையைப் போன்ற வாயும், நீலோற்பலத்தையும் இந்திர நீலத்தையும் போன்ற காதுகளும், இந்திர நீலம்போன்ற கீழுதடும், மல்லிகைப் பூவையும் சந்திரனையும் வஜ்ரத்தையும் போன்ற வயிறும், இதுபைப் பூவைப் போன்ற பக்கங்களும், தாமரைத் தாதுக்களையும் வைநிரியத்தையும் போன்ற குளம்புகளும், மெல்லிய முழங்கால்களும், நன்றாக அமைக்கப்பட்ட அவயவங்களும் பொருந்தி, இந்திர வில்லைப்போன்ற காணு வர்ணத்தினுள்ள வாலை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு, இதுவரையில் ஒருவரும் பார்த்திராத மான் ரூபத்தை மாரீசன் மாயா பலத்தால் ஒரு நிமிஷத்தில் எடுத்தான். ஸீதையை ஏமாற்ற மனத்தைக் கவரும் அழகுவாய்ந்த மான்ரூபத்தைத் தரித்து, அந்த ஆசிரமத்தையும் வளங்களையும் தன் தேகக்காந்தியால் விளங்கச் செய்து கொண்டு, சற்று நேரம் இளம்புற்களை மேய்ந்து சற்று நேரம் மரங்களின் துவிர்களை முறித்துத் தின்று, சற்று நேரம் வாழைத் தோட்டத்திற்குப் போய் அங்கிருந்து கொங்கு மரங்களின் அடியில்

55 தங்கித் தங்கி, ஸீதை தன்னைப் பார்க்கும்படி செய்தான். மலை கவின் தாதுக்கள் மின்னுவதுபோல் தேகத்தில் பல நிறங்களும் விளங்க, நகைத்திரங்களைப்போன்ற விசித்திரமான புள்ளிகளால் நிறைந்து, தாமரையைப்போன்ற விசித்திரமான முதுகுடன் வந்த அந்தக் தங்க மான் ராமனிருக்கும் ஆசிரமத்திற்கு ஸமீபத்தில் கடமாடிற்று. சிறிது தூரம் போவதும், மறுபடி திரும்புவதும், சிறிதுநேரம் வரையில் கண்ணில் படாமலிருப்பதும், பிறகு திடீரென்று அதி வேகமாக ஓடிவருவதும், கொஞ்ச நேரம் துள்ளிக் குதித்து விளையாடுவதும், கொஞ்ச நேரம் களைத்துப் படுத்திருப்பது போல் காட்டுவதுமாகத் தன் மாய வித்தைகள் எல்லாவற்றையும் வெளிப்படுத்தினான்; மான் கூட்டங்களினாடு கலந்து ஆசிரமத்து வாசலுக்கு ஸமீபத்தில் போவான். பிறகு அவைகளினாடு மறு படியும் அந்த வழியாகவே வருவான்.

65 இப்படி ஸீதை தன்னைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற எண்ணத் துடன் அந்த ராக்ஷஸ மிருகம் விசித்திரமாகச் சுழன்றுகொண்டு அங்கும் மிங்கும் உலாவித் திரியும்பொழுது, மற்ற மான்கள் அதன் ஸமீபத்தில் வந்து, முதலில் தங்களைப்போன்ற ஒரு மாணென்றே எண்ணியிருந்தன. பிறகு அவனை முகர்ந்து பார்த்து ராக்ஷஸ னென்று அறிந்து பயந்து மறைந்தோடின.

75 அவை தன்னருகில் இருக்கும்பொழுது அவைகளைக் கொன்று தின்னவேண்டுமென்று மாரீசனுக்கு ஆசை மேலிட்டு வாயில் ஜலம் ஊறிற்று. ஆனால் தானெடுத்த வேஷத்திற்கும், உத்தேசித்து வந்த காரியத்திற்கும் கெடுதி நேருமென்று அவைகளைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொல்லாமல் போக விட்டான்.

80 அந்த ஸமயத்தில் ஸீதை கோங்கு, அசோகம், தேன், மா முதலிய மரங்கள் அடர்ந்த சோலைக்குப் போய் மிருந்த ஸந்தோஷத்துடன் அங்குமிங்கும் பார்த்துக்கொண்டு புஷ்பங்களைப் பறித்தான். அதுவரையில் காட்டில் வளித்தறியாதவள்; அந்தக் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கத் தகாதவள்; ஆகையால் ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்ட தங்க மாண்போல் விளங்கும் அந்த மாய மிருகத்தைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து மிகப் பிரியமாகப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தான். ஸீதை தன்னைப் பார்க்கப்பதை அறிந்து மாரீசன் முன்னைவிட அதிக விசித்திரமாக அங்குமிங்கும் அலைந்துகொண்டு, தன் கார்த்தியால் அந்த வனம் முழுவதையும் பிரகாசிக்கச் செய் தான். தான் அதுவரையிலும் பார்த்திராத விசித்திரமான நிறமுள்ள அந்த மாணிக்கண்டு ஜானகி ஆச்சரியம் மேலிட்டுக் கண் கொட்டாமல் அதைப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றாள்.

அத்ருஷ்டபூர்வம் தம் த்ருஷ்ட்வா நாதாரத்தமயம் மிருகம் |
விஸ்மயம் பரமம் ஸீதா ஜகா'ம ஜநகாத்மஜா | (35)

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

சரியமடைவார்கள். அந்தப்புரத்திற்கே இது அணியாக இருக்கும். ஒருவேளை இது உயிருடன் கிடைக்காவிட்டாலும் இதைக் கொண்டு இதன் விளித்திரமான தோலை தர்ப்பாணத்தின்மேல் விரித்து உட்காரலாம், நான் என் இஷ்டத்தை அனுசரித்து இந்தக் காரியத்தில் தங்களை ஏவினேன் என்று கோபிக்கக்கூடாது. இது ஸ்திரீகளுக்குத் தகாத வார்த்தையே. கேட்டால் எல்லோரும் வெறுப்பார்கள். ஆனாலும் இந்த மிருகத்தின் விளித்திரமான அழகைப் பார்த்து என்மனம் மயங்கியிருக்கிறது. இதைப்பிடித்துத் தாருங்கள் என்று நான் தங்களைச் சொல்வது தகாதது. நான் சொன்னதை மன்னிக்கவேண்டும். இதுவரையிலும் பார்த்திராத விளித்திரமான மிருகமென்று தங்களுக்குத்தோன்றினால் இதைப் பிடித்துத் தாருங்கள்" என்று பிரார்த்தித்தான்.

தங்க நிறமுள்ள மயிரையும் நீலரத்தினத்தைப்போன்ற கோம்பையும் உடைய அந்த மாயமிருகம், உதிக்கும் ஸூரியனையும் ஆகாசத்தையும்போல் விளங்குவதைப் பார்த்து ராமமும் ஆச்சரிய மடைந்தார். அந்த மானின் அபூர்வ ரூபத்தாலும் லீதையின் வேண்டுகோளாலும் அதைப் பிடிக்க விரும்பி, "லக்ஷ்மண! குழந்தாய், பார், லீதை இந்த மிருகத்தினிடத்தில் அதிக ஆசை வைத்திருக்கிறான். எந்தக் காடுகளிலும் நத்தனம் சைத்திர ரத மென்ற தேவத் தோட்டங்களிலும் இதைப்போல் விளித்திரமான மான் இருக்குமென்று நான் எண்ணவில்லை. நேராகவும் எதிராகவும் வளரும் இதன் மயிர் முழுவதும் தங்க நிறமுள்ள புள்ளிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இது கொட்டாவி விரும்பொழுது கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னியையும் மேகத்தில் பாயும் மின்னலையும்போல் இதன் வாயிலிருந்து காக்கு தெரிவதைப் பார். இதன் முகம் இந்திர லீலக் கல்வால் செய்யப்பட்ட கின்னியைப்போல் விளங்குகின்றது, சங்கையும் ஆணிமுத்துக்களையும்போல் இதன் வயிறு வெளுத்திருக்கின்றது. இதைப்பார்த்து மயங்காதவர்கள் யார்? அரசர்கள் வீணாயாட்டுக்காகவும் மாம்ஸத்திற்காகவும் மிருகங்களை வேட்டையாடுகிறார்கள். அப்படியிருக்க, தங்கத்தில் நவரத்தினங்கள் இழைத்ததுபோல் விளங்கும் இந்த மாண்பு பிடிப்பதற்கு கேட்கவும் வேண்டுமா? தங்கம் வெள்ளி நவரத்தினங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுக்கும் தாதுக்கள் காடுகளில் அதிகமாகக் கிடைக்கும். யானையின் தலையில் உத்தமமான முத்துக்களுண்டு. அரசர்கள் அவைகளை வெகு கஷ்டத்துடன் தேடிவண்டும். கக்ரென் முதலிய தேவர்கள் மனத்தால் கிளைத்த பதார்த்தங்களை எப்படி அடைகிறார்கள் அப்படியே அரசர்களும் நாட்டுப் பொருள்களைக்காட்டிலும் இயற்கையாயுள்ள காட்டுப் பொருள்களையே மேலானவை என்று அடைந்து தேடி வருவித்துப் பொக்கிஷத்தில் வைக்க வேண்டும். ஆனால் இதை நன்றாக விசாரித்துச் செய்யலாமென்பாய், ஒருவர் ஒரு

60

65

70

75

பொருளை அடைய விரும்பி அதற்குச் செய்யவேண்டிய உபாயம் களைப்பற்றிக் கொஞ்சமும் விசாரிக்காமல் முயன்றால் மாத்திரமே அது அர்த்தமென்று சொல்லப்படுமென்பது அர்த்த சாஸ்திர ஸீடணர்களின் கருத்து. இந்த அபூர்வமான மிருகத்தின் சிறந்த தோலின்மேல் என்னுடன் உட்கார லீதை வெகு ஆசைகொண்டிருக்கிறேன், கதளி, பிரியமி, பிரவேணி ஆவிதி முதலியவற்றின் தோல்களும் இதைப்போல் அய்வளவு மிருதுவாக இராதென்று என்னுமிதேன். இதோ நமக்கெதிரினிருக்கும் இந்தப் பொன் மாளும் ஆகாசத்தில் நகைத்திரங்களுக்குள் ஒன்றான மிருகசிரீஷு மென்ற மாறும் லீலகத்தில் சிறந்தவை.

"இதுவரையில் லீதை சொன்ன காரணங்களை ஒட்டி இதை அவசியம் பிடிக்க வேண்டுமென்று காட்டினேன். நீ சொன்னபடி ராஷஸனுடைய மரையாக இருந்தாலும் இதைக் கொல்ல வேண்டியது அவசியமே. இந்தக் கொடிய மாரீசன் கேட்ட தன்மை யுள்ளவன்; நல்லோர்களைத் துன்பப் படுத்துகிறவன். இவனால் இதுவரையில் பல மஹாலிகைகள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவன் மான்வேஷமெடுத்து, இங்கே வேட்டையாட வரும் அரசர்களுடைய கண்ணில் தோன்றி அவர்களை வெகுதூரம் அலைக்கிறதற்கொண்டிருக்கிறான். ஆகையால் இவனை அவசியம் கொல்லவேண்டும். முன்பு இங்கே வாதாபி என்ற ஒரு அஸூரன் தபஸ்சிகளை உபத்திரவித்துக்கொண்டிருந்தான். பிராம்மணர்களை சிராத்தத்திற்குத் தருவித்து, தான் ஆட்டின் ரூபத்தை எடுத்து, அவர்களால் தின்னப்படுவான். பிறகு அவர்கள் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளியில் வருவான். ஒருநாள் அகஸ்தியர் அங்கே வந்தார். அவரையும் அப்படிக் கொல்லப் பார்த்தான். வயிற்றிலிருந்து தன் சீஜ ரூபத்துடன் வாதாபி வெளியில் வர முயன்றான். அகஸ்தியர் அதைக் கண்டு புன்சிரிப்புடன், "துஷ்டா! சற்றும் யோசிக்காமல் இதுவரையில் பல ஸாதுக்களை இப்படி ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறாயல்லவா? கோவேறு கழுதை தன் வயிற்றில் பிறக்கும் சிகவால் மடிவதுபோல் அவர்களுடைய வயிற்றிலிருந்தே அவர்களைக் கொன்றவந்தாயல்லவா? ஆகையால் என் வயிற்றிலுள்ள நெருப்பால் கொளுத்தப்பட்டு அங்கேயே ஜீர்ணமாகக் கடவாய்" என்றார். இந்திரியங்களை ஐயித்துத் தர்மத்தையே நாடும் என்னை எதிர்த்து இந்த மாரீசனும் வாதாபியின் கதியை அடைவான்.

"ஆகையால் ஆபுதபாணியாக வேறுவிஷயங்களில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் லீதையைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு இங்கேயே இரு. நாம் செய்யவேண்டிய ஸகல காரியங்களும் இவனையே பொறுத்திருக்கின்றனவல்லவா! இந்த மாண்பு பிடித்துக்கொண்டாவது, முடியாவிட்டால் தோலை எடுத்துக்கொண்டாவது வருகிறேன். லீதைக்கு இவனிடத்தில் மிருக ஆசை உண்டாவிருக்கிறதென்று தெரியவில்லையா? இதன் தோல் நமக்கு முக்கியமாகையால் இது

80

85

90

95

100

105

110

115

120 பிழைக்காதென்று எண்ணுகிறேன். ஒரே பாணத்தால் இதைக் கொன்றுவிட்டு இதன் தோலை எடுத்துக்கொண்டு அதிசீக்கிரத்தில் வருகிறேன். அதுவரையில் இந்த ஆசிரமத்திலிருந்துகொண்டு வெகு ஜாக்கிரதையாக ஸீதையைக் காப்பாற்றவேண்டும். நமது நண்பனுள் ஐடாயு ஸமர்த்தர்; மஹாபலவான்; புத்திமான்; உனக்கு உதவி செய்வார். நான்கு புறங்கணையும் ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் நன்றாகக் கவனித்துப் பார்த்துக்கொண்டு எங்கிருந்து 125 அபாயம் நேருமோ என்று ஸந்தேகத்துடன் சிறிதும் ஜாக்கிரதைக் குறைவின்றி ஜானகியை ரக்ஷித்துக்கொண்டிரு" என்று கட்டளை யிட்டார்.

ப்ரதக்ஷிணேநாதி ப்வேத பக்ஷிணு
ஐடாயுஷா புத்திமதா ச லக்ஷ்மண |
பவாப்ரமத்த: பரீக்ருஹய மைதிஸீம்
ப்ரதிக்ஷணம் ஸர்வத ஏவ ஸங்கித: | (50)

ஸர்க்கம் 44 மாரீச வதம்

ததா து தம் ஸமாதீரய ப்ராதரம் ரகுந்தத: |
புபுத்தாஸிம் மஹாதேஜா ஜாம்பூததமய த்ஸரும் | (1)

1 பிறகு ராமன் அம்பறைகளை முதுவில் கட்டிக்கொண்டு தங்கப் பிடிபுள்ள கத்தியை இடுப்பில் சொருகிக்கொண்டு, மூன்று வளைவுள்ள கோதண்டத்தைக் கையிலேந்தி மாரீசத் தூரத்திக் கொண்டு போனார். அவனும் ராமனை ஏமாற்ற நினைத்து, அவர் 5 யமனைப்போல் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டு பயந்து நடுங்கினான்; சற்று மறைவான்; சற்றுத் தோன்றுவான்; மின்னல் கொடிபோல் ராகவனுக்கெதிரில் ஒருவேளை விளங்குவான்; ஒரு வேளை அம்புபாயும் தூரத்திற்கப்புறம் பயந்து ஒருவான்; ஒருவேளை 10 கையில் பிடிக்கப்படுவதுபோல் காட்டுவான்; ஒருவேளை ஆகாசத்தில் துள்ளிக்குதிப்பான்; ஆயுதபாளிகளைக் கண்டு ஸந்தேகித்து ஓடும் மற்ற மிருகங்களைப் போன்றவனல்ல; ஒருவேளை தோன்றியும் தோன்றுமலும் இருப்பான். சரத் காலத்தில் சிறு மேகங்களுக்கு 15 நடுவில் புகுந்து புறப்படும் சந்திரமண்டலத்தைப்போல், ரகுநாதனை ஆசைகாட்டி மயக்கி ஆசிரமத்தினின்றும் வெகுதூரம், அலையச் செய்தான். பக்கத்தில் வந்து நிற்பான்; பாணத்தை எடுத்து விடும் பொழுது வெகு தூரத்திற்கப்பால் தோன்றுவான். ரகுநாதனும் இப்படித் தன்னை வஞ்சித்து அலைக்கழிக்கும் மாரீசனிடத்தில் கோபம்கொண்டு மெய்மறந்து, இளம்புல் தரையில் மரத்து 20 நிழலில் சற்றேசரம் தங்கி, அந்தப் பொன்மான் சற்றுத்தூரத்தில் ஸஞ்சரிப்பதைப்பார்த்து, அதைப் பிடிக்க மறுபடியும் ஆசை

கொண்டார். உடனே அந்த ராக்ஷஸன் பயந்து ஓடி மறைந்தான். பிறகு ஒரு மாச்சோலையிலிருந்து அவன் வெளிக்கிளம்பக் கண்டு ராமன், "இவரிமேல் இவனை வதம் செய்வது நல்லது" என்றெண்ணி, ஹரியகிரணத்தைபோல் ஜ்வலித்து, கால ஸர்ப்பத்தைப்போல் சீறிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு சரத்தை எடுத்துக் கோதண்டத்தில் தொடுத்து, பிரஹ்மால் திரத்தை அதில் மந்திரித்து மாரீசன் மேல் எய்தார். 25

இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தைப்போல் அது மாரீசனுடைய தேகத்தில் விழுந்தது; அவனுடைய ஹிருதயத்தைப் பிளந்தது. உடனே அவன் கோர்மாகக் க்ஷித்தித்துக்கொண்டு ஒரு பனைமர உயரம் 30 துள்ளிக் குதித்து குற்றபிருடன் தரையில் விழுந்தான். மரண ஸமயத்தில் "எந்த உபாயம் செய்தால் ஸீதை லக்ஷ்மணனை இங்கே அனுப்புவாள், எந்த உபாயம் செய்தால் ராவணன் அவளைத் தனிமையில் எடுத்துப்போவான்" என்று ஆலோசித்து, ராகவனுடைய குரலை அமைத்துக்கொண்டு, "ஹா ஸீதே! ஹா லக்ஷ்மண" என்று கதறி 35 னான். உயிர்சீலையில் பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டு மான் ரூபத்தை விட்டுத் தன் ராக்ஷஸ ரூபத்தை எடுத்தான். விசித்திரமான கேயூரம் முதலிய தங்க ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, வஜ்ரம் போன்ற பற்களையுடன், மலைபோன்ற தேகத்தை எடுத்துக்கொண்டு 40 ரத்தம் பெருகப் பூமியில் மாரீசன் விழுந்து புரளக்கண்டு ராமன், லக்ஷ்மணனுடைய சொல்லை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு ஸீதையை நினைத்து, "ஐயோ! இது மாரீசனுடைய மாயையே; லக்ஷ்மணன் சொன்னது உண்மையே. இவன் சாகும்பொழுது என் குரலுடன் 'ஹா ஸீதே' ஹா லக்ஷ்மண!' என்று பெருங் குரலிட்டதை ஸீதையும் லக்ஷ்மணனும் கேட்டு என்ன செய்வார்களோ?" என்று கவலை 45 கொண்டார். பயத்தாலும் துக்கத்தாலும் மயிர்க்கூச்சலெடுத்து, பிறகு வேறொரு மாரீச அடித்து அதன் மாம்ஸத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஆசிரமத்தை நோக்கி வேகமாக வந்தார்.

நிறதய ப்ருஷதம் சாத்யம் மாம்ஸமாதாப ராக்வ: |
த்வரமானே ஜநந்தாநம் ணாராபிமுக்ஷம் ததா | (28)

ஸர்க்கம் 45

ஸீதை லக்ஷ்மணனைக் கோபித்தது

ஆர்தஸ்வரம் து தம் பரீது: விஜ்ஞாய ஸத்ருஸம் வதே |
உவாச லக்ஷ்மணம் ஸீதா க்ச்ச ஜாதீஸி ராக்வம் | (1)

இப்படித் தன் கணவன் தினஸ்வரத்துடன் கதறினதுபோல் உண்டான சப்தத்தைக் கேட்டு ஸீதை, "லக்ஷ்மண! ராமன் ராக்ஷ ஸர்க்ஷனுடைய வசத்தில் அகப்பட்டு, ஸிம்ஹங்களால் பிடிக்கப்பட்ட விருஷபத்தைப்போல், காப்பாற்றுவாரில்லாமல் தவிக்கிறார். இப்படி

5 அவர் பரிசீலனைக்கே உரியவைகள் கேட்டு என் மனமும் பிராண
தும் தரிசிக்கவில்லை; மயக்கம் வருகிறது. காட்டில் தனிவாகத் தவிக்க
தும் உன் அண்ணனிடத்திற்கு அழி சிக்கிரமாகப் போ. உன் உயிரைக்
கொடுத்தாவது அவரைக் காப்பாற்று" என்று கூறினார்.

10 லக்ஷ்மணனோ ராமன் தனக்கு இட கட்டினாயே நினைத்து
அங்கிருந்து அகையவில்லை. அதைக்கண்டு ஸீதை கடுங்கோபம்
கொண்டு, மித்திரினைப்போல் அவரைப் பின்புறமே வந்த பரம
சத்தருவோ! உன்னுடன் பிறந்தவர் இப்படிப்பட்ட ஆபத்திலிருந்
தும் உனக்கு அணைக்க காப்பாற்ற மனமில்லையல்லவா? என்னைக்
15 கைப்பற்ற விரும்பி அவருடைய மரணத்தைக் கோரியிருக்கிறாயோ?
அதனால்தான் இங்கிருந்து போகமாட்டேன் என்கிறாய். ராமனுக்கு
நேரும் அபாயம் உனக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிற
தல்லவா? உன் அண்ணனிடத்தில் உனக்கு என்னளவும் ஸ்ரேஷ்ட
மில்லை என்று இப்பொழுதல்லவா தெரிகிறது! இந்தக் கேட்ட
எண்ணம் கொண்டு இங்கே கிற்கிறாயோ? என்னைக் காப்பாற்ற
20 இங்கிருக்கிறேன் என்று சொல்வது வஞ்சக வார்த்தை. நீயும்
காணும் யாரை அண்டி வந்தோமோ அவர் மரணவஸ்தையிலிருக்கும்
பொழுது நான் இங்கிருந்து என்ன செய்வேன்? ஐயோ! மோசம்
போனேனே" என்று அலறினார்.

இப்படி மீண்டும் மாண்புபொலி கண்ணீருடன் ஸீதை கதறு
25 வதைப் பார்த்து, லக்ஷ்மணன் "தாயே! தேவாஸூர கந்தர்வ பன்
னக மனுஷ்ய ராஜ்யங்கள் யாவும் ஒன்றுசேர்ந்து வந்தாலும்
ராமனை நெருக்க முடியாதென்பது தங்களுக்குத் தெரியுமா?
தேவத்திரிணப்போல் மஹா பராகிரமசாலியான ராமனை யுத்தத்
தில் எதிர்க்கக் கூடியவனுமுண்டோ? ராமன் சண்டையில் தோல்வி
30 யடைந்து இறக்கின்றவரல்ல. தாங்கள் இப்படிச் சொல்வது
தகவது. ராமனுமின்றி காணாமலான தங்களை இந்த வனத்தில்
தனிவாய் விட்டுப் போக எனக்கு மனம் வரவில்லை. மஹாபலசாலி
களுடைய பலங்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்தாலும் அவருடைய பலத்
திற்கு உடோ? ஸகல லோகங்களும் லோகபாலர்களும் ராமனுடைய
35 கோபமென்ற நெருப்பில் விட்டில் பூச்சிக்களைப்போல் விழுந்து சாம்ப
லாவார்களே! துக்கப்பட வேண்டாம்; கவலையை விடுங்கள்.
அந்த மாணிக் கொண்டுவிட்டு அவர் அழி சிக்கிரத்தில் வருவார். இது
அவருடைய குரலன்று; கந்தர்வ நகரத்தைப்போல் எவனோ இந்த
மாயையை பிரயோகித்திருக்கிறார். ஸந்தேகமென்ன? அந்த மாரீச
40 னுடைய இந்திரஜாலமே, இது அவனுடைய குரலே. ராமன்
தங்களை என்னிடத்தில் ஒப்புவித்துப் போயிருக்கிறார். நான் தங்
களை விட்டுப் போவது சியாயல்லவா. கரூஷணர்களை ஐனஸ்தானத்
தில் ராமன் கொண்டு வந்தால் ராஜ்யங்கள் அவரிடத்தில் துவேஷம்
கொண்டு அவருக்குக் கெடுதலெய்ய ஸமயம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க
45 கிறார்கள். பிறரை நிரிசேஷ செய்வதே அவர்களுக்கு ஆனந்தம்.

அவர்கள் அதைப்போல் இன்னும் பலவிதமாகப் பேசக்கூடியவர்
கள். அதைப் பற்றித் தாங்கள் கவலைகொள்ளக் கூடாது" என்று
ஸமாதானம் செய்தார்.

அதைக் கேட்டு ஸீதை கோபத்தால் கண் சிவந்து உண்மை
யையே பேசும் லக்ஷ்மணனைக் கடுமையான வார்த்தைகளால்
50 துஷித்தான். "துஷ்ட! இரக்கமற்றவனே! குரூர ஸ்வபாவமுள்ள
வனே! இஷ்வாகு குலத்தைக் கெடுக்கவந்த த்ரோஷி! கேட்ட
மனத்தடன் ராமனுக்கு இந்த அபாயம் எப்பொழுது நேரப்போகிற
தென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாய் போலும்? இல்லாவிட்
டால் அவர் இப்படித் தவிக்கும்பொழுது இந்த வார்த்தைகளைச்
55 சொல்வாயா? உன்னைப் போன்ற சக்களத்தி மகன்கள் இப்படிச்
சொல்வது ஆச்சரியமா? நீங்கள் கோடியவர்கள், துஷ்டர்கள்,
ஸ்வபாவத்தை மறைத்து நடப்பவர்கள்; எந்தப் பாபத்தையும் செய்
வீர்கள். மஹாயோக்கியனைப்போல் எங்களுடன் வனத்திற்கு
எதற்காக வந்தாய்? என்னைக் கைப்பற்ற எண்ணி வந்தாயோ?
60 அல்லது பரதன் உன்னை அனுப்பினானோ? உங்களுடைய எண்ணம்
பலிக்காது. மஹாபுருஷான ராமனைக் கணவனாக அடைந்து பிறரை
மனத்தாலும் நினைப்பேனோ? நீ பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்
பொழுதே உயிரை விடுவன். ராமனை விட்டு ஒரு கணமாவது
பிழைத்திருக்க மாட்டேன்" என்றார். 65

மயிர்க்கூச்சமுண்டாக்கும் இந்தக் கோரமான வார்த்தைகளை
ஸீதை இப்படிச் சொன்னாலும், லக்ஷ்மணன் இந்திரிய ஸ்வாநீன
முள்ள மஹானுபாவனானால் கோபம் கொள்ளாமல் கைகப்பி
வணக்கத்துடன் சாந்தமாக "தாயே! தாங்கள் எனக்கு தெய்வத்தைப்
போன்றவர்கள்; தங்கள் வார்த்தைக்கு எதிர்த்துச் சொல்ல என்னால்
70 முடியாது. முற்றிலும் உரிதமில்லாத வார்த்தைகளை ஸ்திரீகள் சொல்
வது ஆச்சரியமல்ல. அவர்களுடைய ஸ்வபாவம் எப்பொழுதும் இப்
படியே உள்ளதுதான். அடக்கம் பொறுமை வினயம் முதலிய நற்
குணங்களில்லாமல் சபல சித்தத்துடன் கரூரான வார்த்தைகளால்
புருஷர்களுடைய ஹிருதயங்களைப் பிளப்பதும், பரம ஸ்ரேஷ்டமுள்ள
75 வர்களை விரோதிகளாக்குவதும் அவர்களுடைய தொழில். ஆனாலும்
தங்களுடைய கோடிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு என் மனம் பதறு
கிறது. இந்த வார்த்தைகள் பழுக்கக் காய்ந்த பாணங்களைப் போல்
என் காதில் புரூந்து ஹிருதயத்தைப் பிளக்கின்றன. சியாய மார்க்
கத்தை விட்டு விடுகாதென்றைப்பார்த்து இந்த குரூரமான வார்த்தை
80 களைச் சொன்னீர்களல்லவா? இந்த வனத்திலுள்ள ஸகல பூதங்களும்
இதற்கு ஸாக்ஷிகள். என்னிடத்திலும் ஸந்தேகித்து இப்படிப்பட்ட
கோரமான பாபத்தை என் தலையில் சுமத்தின தங்களை சிந்திக்க
வேண்டும்; தாங்கள் எப்படியானாலும் சரிதான். ஸ்திரீகளுக்கு
85 துஷ்டத்தனம் ஸ்வபாவம் போலும்! பிதாவைப் போன்ற ராம
னுடைய ஆக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கிற என்னையும் பார்த்து

இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறீர்களே! நல்லது, ராமன் இருக்குமிடத்திற்குப் போகிறேன்" என்று புறப்பட்டான். ராமனுடைய ரூபகம் வந்தவுடன், "ஜயோ! நானும் கோபத்திற்கு இடங்கொடுத்து எல்லாவிதத்திலும் எனக்குத் தாயான ஜானகியைக் கடுமையாகப் பேசிவிட்டேனே" என்று பரிதபித்து, "தங்களுக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். வாதொரு ஆபத்தும் நேரவேண்டாம். ராமன் தங்களை என்னிடத்தில் ஒப்புவித்தார். நானும் தங்களை இங்கிருக்கும் வணதேவதைகளிடத்தில் ஒப்புவித்துப் போகிறேன். இப்பொழுது காணப்படும் அபசகுனங்களைப்போல் பார்த்தால் நானும் ராமனும் இனித் தங்களைப் பார்ப்போமா என்று ஸந்தேகப்படுகிறேன்" என்று தயங்கினான். அதைக் கண்டு ஸீதை தாரைதாரையாகக் கண்ணீர் பெருக கோவென்று அலறிக்கொண்டு, "லக்ஷ்மண! நீ போய் ராமனை அழைத்து வர விட்டால் இதேர பார். கோதாவரியில் குதிப்பேன். தூக்கு போட்டுக் கொண்டு உயிரை விடுவேன். உயரமான இடத்திலிருந்து விழுந்து பிராணனைத் துறப்பேன்; அல்லது விஷத்தைத் தின்பேன்; நெருப்பில் விழுவேன், என் ரகுநாதனைத் தவிர மற்றொருவரைக் காலாலும் தொடுவேனே" என்று லக்ஷ்மணனைக் கடிந்து, மகா துக்கத்துடன் இரண்டு கைகளாலும் வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு அழுதான்.

இப்படிச் சிறிப் பெருந்தரவிட்டமும் ஸீதையை லக்ஷ்மணன் தன்னால் கூடியவரையில் ஸமாதானம் செய்தும் அவள் கடுங்கோபம் கொண்டு அவனிடத்தில் பேசவில்லை. பிறகு லக்ஷ்மணன் அவளை நமஸ்கரித்து அபிவாதனம் செய்து கைகூப்பி வணக்கமாக அனுமதி பெற்று அவளைத் திரும்பப் பார்த்துக்கொண்டே, "இந்தக் கோரமான வணத்தில் இவளை இப்படி அனாதையாக விட்டுப் போகின்றேமே" என்று கவலைகொண்டு ராமன் இருக்குமிடத்திற்குப் போனான்.

ததஸ்து ஸீதா மபி'வாத்'ய லக்ஷ்மண:
 க்ருதாஞ்ஜலி: கிஞ்சி த'பி'ப்ரணம்ய ச |
 அந்லக்ஷ்மாணே ப'ஹ'ஸர்ச மைதி'லீம்
 ஜகா'ம சாமஸ்ய ஸமீப மாத்மவாத் || (40)

ஸர்க்கம் 46

ராவண ஸந்யாஸி

தயா பருஷமுத்தஸ்து குபிதோ ராக்'வாறுஜ: |
 ஸ லிகாங்குந் ப'ருஸம் ராமம் ப்ரதஸ்தே' ந சிராதி'வ || (1)

இப்படிக் கொஞ்சம்கூட இஷ்டமில்லாமல், ஸீதையின் குரூர வார்த்தைகளான பாணங்களால் துளைக்கப்பட்டு, லக்ஷ்மணன் வேகமாக அந்தக் காட்டிற்குப் புறப்பட்டான். இந்த ஸமயம்

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தந்தானாய் நயந்திரை: கிபிரமத்தர மாஸ்தி: அப்சக்ராம வைதேதீதீம் பரிவராஜக ரூபத்ருத்

—ஆ. 46-2-8
இந்த மமயம் எங்கே நேரப் போகிற தென்று காத்துக் கொண்டிருந்த ராவணேசுவரன்... ஸர்யாஸி வேஷத்துடன் ஸீதை இருக்கும் ஆசிரமத்தை நோக்கி வந்தான். (பக்கம் 123 பார்க்க)

எங்கே நேரப்போகிறதென்று காத்துக்கொண்டிருந்த ராவணே
சுவரன், அழகான காஷ்யபம் சிதை யக்ஞோபவிதத்துடன், கையில்
குடைபிடித்துக் காலில் பாதக்குறடுகளை மாட்டி, தண்டம்
கமண்டலு இவைகளை இடதுதோளில் வைத்துக்கொண்டு ஸர்யாஸி
வேஷத்துடன் ஸீதை இருக்கும் ஆசிரமத்தை நோக்கி வந்தான்.
ராமலக்ஷ்மணர்களில்லாமல் தனியாக இருக்கும் ஸீதையை அவன்
எடுத்துப்போக வருவது, சந்திர ஸரீரியர்களில்லாத ஸந்தியா
காலத்தைப் பெரிய இருட்டு விழுங்க வருவதுபோல் தோன்றிற்று.
சந்திரனை விட்டுப் பிரிந்த ரோஹிணி தேவியை சனியென்ற குரூரக்
கிரஹம் பார்ப்பதுபோல், ராமனை விட்டுப்பிரிந்த ஜானகியை மஹா
குரூரண ராவணன் பார்த்தான். ஸகல லோகங்களும் நடுங்கும்
படியான தேஜஸையும் நடத்தைையும் உடைய அந்த ராக்ஷஸனைக்
கண்டு, ஜனஸ்தானத்திலுள்ள மரங்களெல்லாம் பயத்தால்
அசைவற்றிருந்தன. கர்நாடகக்கவில்லை. நெடுப்புப்பொறி போன்ற
கண்களுடன் அவன் அங்குமிங்கும் பார்த்துக்கொண்டு போகையில்
அதிக வேகமாக ஓடும் கோதாவரி நதியும், "கமது வேகத்தைக்
கண்டு என்ன கோபிக்கிறேனா" என்று மெள்ள ஓட ஆரம்பித்தது.
ராமன் எப்பொழுது அப்புறம் போவானென்று காத்திருந்த
ராவணன், தன் துஷ்ட ஸ்வபாவத்தை ஸாதுக்களின் வேஷத்தால்
மறைத்து, ராமனைக் குறித்துத் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸீதை
யிருக்குமிடத்திற்குச் சித்ரா நகைத்திரத்தைப் பிடிக்க வரும் சனியைப்
போல் வந்தான். புல்லால் மூடப்பட்ட பாழூர் மிணற்றைப்போல்
ஸர்யாஸி வேஷத்தால் ராக்ஷஸ ரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு,
விதேஹராஜபுத்திரியும் ராமனுடைய பத்தினியுமான ஸீதையைப்
பார்த்துக்கொண்டே நின்றான். அழகான உதடுகளையும் பல்வரிசை
யையும் மலர்ந்த செந்தாமரையைப்போன்ற நேத்திரங்களையும்
பூர்ணசந்திரனைப்போன்ற முகத்தையும் உடைய ஸீதை, மஞ்சள்
நிறப் பட்டைத் தரித்துக்கொண்டு, ராமனுக்கு நேர்ந்த ஆபத்தை
யினைத்துக் கண்ணீர் தாரைதாரையாகப் பெருக ஆசிரமத்தில்
உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டான். கெட்ட எண்ணத்துடன் காமத்தால்
மெய்மறந்து, வெளிக்கு வேதவாக்கியங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு
ஸீதையின் ஸமீபத்தில் வந்து, அவளுடைய தேககாந்தியையும்
உத்தம லக்ஷணங்களையும் பார்த்து, "ஸகல லோகங்களிலும் இப்
படிப்பட்ட ஸ்த்ரியை நான் பார்த்ததே இல்லை, கமலாஸனத்தில்
வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீதேவியே கமலத்தைவிட்டுப் பூலோகத்தில்
வந்திருக்கிறேனா?" என்று பிரமித்து விளையமாகப் புகழ்ந்து
பேசத் தொடங்கினான்.

"உருக்கி ஓடவிட்ட ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுத் தங்கத்தைப்
போன்ற தேககாந்தியுடன், மலர்ந்த தாமரைகளால் விளங்கும்
ஓடையைப்போல் மஞ்சள் நிறப்பட்டினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு
விளங்கும் நீயா? பூதேவியோ, கீர்த்தி தேவியோ, மஹாலக்ஷ்மியோ,

5
10
15
20
25
30
35
40

- 45 ஸ்ரீதேவியோ, அப்ஸரஸோ, பாக்கியதேவதையோ? ரதியோ? இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கும் நீ யார்? உன் பற்கள் ஏற்றத்தாழ் வில்லாமலும் துறியுள்ளவைகளாகவும் வெண்மையாகவும் அழகு பொருத்தியும் இருக்கின்றன. உன் கண்கள் விசாலமாகத் தெளிந்து செவ்வரி படர்ந்து கறுத்திருக்கின்றன. துடைகள் யானைத் துதிக் கைகளைப்போல் உருண்டுதிரண்டிருப்பவை. மார்பகம் அதிக மடுகு கரமாகத் தங்க ஹாரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மணத்தைக் கவரும் புன்சிரிப்பையும் பல்வரிசையையும் நேத்திரங் களையும் விலாஸத்தைபுழுண்டையவனே! வேகமான நதியின் பிரவாகம் கரைகளைக் கவர்வதுபோல் உன் கீலைகள் என் மணத்தைக் கவர்வின்றன. கைப்பிடியில் அடங்கும் உன் இடையையும் தாமரைப் புஷ்பத்தில் மொய்க்கும் வண்டுகளைப்போலிருக்கும் உன் தலைமடுகையும் கண்டு மயங்காதவர்கள் யார்? தேவஸந்தீகளையும் கந்தர்வஸந்தீ களையும் யக்ஷ ஸந்தீகளையும் கின்னரஸந்தீகளையும் மனுஷ்யஸந்தீ களையும் பார்த்திருக்கின்றேன். இவ்விதமான ரூபத்தையும் னவன் யத்தையும் பால்யத்தையும் அங்கங்களின் மேன்மையையும் பருவத்தையும் யோசித்தால், இந்தக் காட்டில் நீ தனிவாக இருப் பதையும் யோசித்தால் நீ இங்கே வந்த காரணம் என்னவென்று நிச்சயிக்கமுடியவில்லை. கோரமான ராஷஸர்கள் நடமாடும் இந்தக் காட்டில் வளிக்கத்தகுந்தவனல்ல. ஆகையால் இங்கே இருக்காதே.
- 65 ராஷஸர்கள் இஷ்டமான ரூபங்களை எடுப்பார்கள். மஹா மாயாவிகள்; பலவிதமாக உன்னை வஞ்சிப்பார்கள். அழகிய உப்பிரிகை களிலும் நகரத்தைச் சேர்ந்த தோட்டங்களிலும் னகல பரிமா னவஸ்துக்களாலும் நேத்திரத்திற்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் பொருள்களாலும் சூழப்பட்டல்லவா நீ வளிக்கவேண்டும்?
- 70 சிரேஷ்டமான மாலைகளும் உத்தமமான ஆகாரங்களும் நேத்திரியான ஆடைகளும் லோகோத்தரமான கணவனுமல்லவா உனக்குக் கிடைக்கவேண்டும்? நீ யார்? தேவஸந்தீபென்று எண்ணுவீரேன். ருத்திரன் மருத் வஸுமுதலிய தேவகணங்களைச் சேர்ந்தவர்களில் நீ யாகுண்டய மனைவி? இங்கே தேவ கந்தர்வ கின்னர கணங்கள் வருவது வழக்கமில்லையே. ராஷஸர்களல்லவா இங்கே ஸஞ்சரிக் கிருர்கள்? நீ இங்கே வரக் காரணமென்ன? இங்கே உன்னைச் சுற்றியிருக்கும் குரங்கு விரிமும் சிறுத்தைப்புலி பெரும்புலி மான் கரடி கழுகு முதலியவைகளைக்கண்டு நீ எப்படிப் பயப்படாமலிருக் கிருய்? மஹாபலமுள்ள யானை மதங்கொண்டு திரியும் இந்தக்காட் டில் நீ தனியாகப் பயப்படாமல் ஸஞ்சரிப்பதெப்படி? நீ யார்? யாரைச் சேர்ந்தவள்? எங்கிருந்து வந்தாய்? ஏன் வந்தாய்? கோர மான ராஷஸர்கள் நிறைந்த இந்தத் தண்டகாரணயத்தில் என்ன செய்கிறாய்?" என்று துராத்மாவான ராவணன் பிரசம்மண ஸர்யாஸி வேஷத்துடன் ஸீதையைப் புகழ்ந்தான்.

- அவன் அவனை விதிப்படி உபசரித்துப் பூஜித்து ஆணைம் 85 அத்தியம் பாத்யம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து, ஆகாரம் வித்தமாயிருக்கிறதென்று தெரிவித்தான். காஷ்யபம் தண்டம் முதலிய பிரசம்மண ஸர்யாஸி வேஷத்துடன் வந்திருந்தாலும் ஸீதையை எடுத்துப்போக உபாயத்தைத்தேடிக் கொண்டிருந்தவனே தவிர அவன் செய்த அதிதி பூசையைப் பெற்றுக்கொள்ளவாவது புஜிக்க 90 வானது அங்கே வந்தவனா அவன்? மஹா ஞானியான ஜனகருடைய விட்டில் பழகின ஸீதையை ஸர்யாஸிகளின் தர்மமும் ஆசாரமும் நகரகத் தெரியும். ஆகையால் அவன் கபட ஸர்யாஸி என்றறிந்தும் அவனுடைய வேஷத்திற்காவது மரியாதை செய்ய விரும்பி 95 அவண்டத்தில் துவேஷம் வைக்க முடியாமல், உண்ணாயான பிரசம்மண ஸர்யாஸியைப் பூஜிப்பதுபோல், "ஸ்வாமி! இந்த ஆணைத்தலை உட்காருங்கள். இந்த ஜலத்தால் கால்களை அலம்பிக் கொள்ளுங்கள். இந்தக் காட்டில் கிடைக்கும் ஆகாரம் தங்களுக்குக் கரித்தமாக இருக்கிறது. இஷ்டப்படி சுகமாகப் புஜிக்கலாம்" என்றான்.

- இப்படி ராமசந்திர மஹாராஜாவின் பாரியையான ஜானகி தனக்கு உத்தமமான அதிதிபூசை செய்வதைப் பார்த்து அந்தப் பாபி அவனை எப்படிப் பணத்தகரமாக எடுத்துப் போகலாமென்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த கணத்திலேயே தன் சாவையும் தேடிக்கொண்டான். ஆயுதபாணிகளாக மான் 105 வேட்டைக்குப்போன ராமனையும் அவரைத் தேடிப்போன லக்ஷ் மணனையும் ஸீதை ஓய்வொரு ரீபிஷமும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு மரங்கள் அடர்ந்து இருண்ட அந்த வனத்தில் நான்கு புறத்திலும் பயத்துடன் பார்த்தும் அந்த யுத்த வீரர்களைக் காணவில்லை.

தத: ஸுலேஷம் நிருக்ஷயா சீதம் பதம்
 ப்ரதீக்ஷமாண னஹலக்ஷ்மணம் ததா |
 விவீக்ஷமாண ஹரிதம் ததீர்ஸ தத்
 மஹத் வநம் நைவ து ராமலக்ஷ்மணௌ | (38)

ஸர்க்கம் 47

ஸீதா ராவண ஸம்வாதம்

ராவணேத து வைதேஹீ ததா ப்ருஷ்டா ஜிதநீர்ஷதா |
 பவீரராஜக விங்கேத ஸஸம்ஸாத்மாந மங்கீநா | (1)

ஸர்யாஸி வேஷம் பூண்ட ராவணன் இப்படித் தகாத வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஸீதை, "இவன் பிரசம்மணன். அதிதி. கபட வேஷம் தரித்தாலும் இவன் கேட்டதற்கு நான் பதில்

5 சொல்லாவிட்டால் ஒரு வேளை சபிப்பான்" என்று கொஞ்ச நேரம் ஆலோசித்து, "ஸ்வாமி! மிதிவா நகரத்து அதிபதியான ஜனக சக்கரவர்த்திக்கு நான் புத்திரி. ஸீதை என்று எனக்குப் பெயர். கோஸலாதிபதியான தசரத மஹாராஜாவின் மூத்த புத்திரான ராமசுந்திரனே என் பர்த்தா. எனக்கு விவாஹமான பிறகு பன்னிரண்டு வருஷங்கள் வரையில் இஷ்வாகு வம்சத்தரசர்களுடைய வீட்டில் ஸகல இஷ்டங்களும் நிறைவேற, ஸகல போகங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தேன். பதின்மூன்றாவது வருஷத்தில் தசரதர் மந்திரிகளுடன் ஆலோசித்து ராமனுக்கு யௌவராஜ்யாபிஷேகம் செய்ய சிச்சயித்தார். அப்பொழுது அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஸகல ஏற்பாடுகளும் நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, சக்கரவர்த்தியின் மனைவிகளில் ஒருத்தியான கைகேயி, மகாராஜாவைத் தான் கேட்ட வரங்களைக் கொடுக்கும்படி அவர் செய்த புண்ணியத்தின் மேல் பிரதிக்கை செய்வீத்து. என் பர்த்தா வனத்தில் பதினாளுக்கு வருஷங்கள் வரையில் வளிக்கவேண்டுமென்றும், அவளுடைய புத்திரானுள் பரதன் ராஜ்யத்தை ஆளவேண்டுமென்றும் இரண்டு வரங்களைக் கேட்டான். ஸத்தியம் தவறாத சக்கரவர்த்தியைப் பார்த்து, "சீர் ராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்தால் அன்னபானங்களைத் தொடமாட்டேன், தூங்கமாட்டேன்; எப்படியாவது உயிரை விடுவேன்" என்றான். அவன் முன்பு தனக்குச் செய்த உபகாரத்தால் தசரதர் கட்டுப்பட்டு, மிகுந்த மானியாகையால் பலவிதமாக நயத்தாலும் பயத்தாலும் சிரேஷ்டமான பொருள்களையும் அபூர்வமான வஸ்துக்களையும் கொடுக்கிறேனென்று சொல்லி அவளை ஸமாதானம் செய்து பார்த்தார். அவன் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. என் கணவரோ ஸகல போகங்களையும் அனுபவிக்கத் தகுந்த வயதிலிருப்பவர்; சக்கரவர்த்தி லக்ஷணங்கள் யாவும் பெற்றுத்தியவர்; மஹா தேஜஸ்வி; காட்டிற்குப் போகும்பொழுது அவருக்கு இருபத்தைந்து வயது. எனக்குப் பதினெட்டு வயது.

35 ஸகல கல்பான குணங்களும் பொருத்தியவரென்றும், ஸத்தியமே பேசுகிறவரென்றும், சுத்தரென்றும் ஸகல லோகங்களிலும் ராமன் கீர்த்தி பெற்றவர்; விசாலமான நேத்திரங்களையும் மூழங்கால் வரையில் நீண்டு யானைத் துதிக்கையைப் போல் பருத்த புண்களையும் உடையவர். ஸகல பிராணிகளுக்கும் ஹிதத்தையே தேடுகிறவர். பிதாவான தசரத சக்கரவர்த்தி மஹாதேஜஸ்வியானாலும், ஆசைக்கு அடிமையாடி, கைகேயியின் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்ய விரும்பி ராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்யவில்லை. அதற்காகத் தகப்பனரிடத்திற்குப் போன என் பர்த்தாவைப் பார்த்துக்கைகேயி வெகு துணிவுடன், "ராமா! உன் பிதா உன்னிடத்தில் இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லும்படி என்னைக்கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த ராஜ்யத்தை யாதொரு அபாயமூலில்லாமல் பரதனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். நீ காட்டில் பதினாளுக்கு வருஷங்கள் வரையில்

வளிக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் உன் பிதாவைப் போய் சொன்ன பாபத்திற்கு உட்படுத்துவாய்" என்றான்.

ராமனோ செய்த பிரதிக்கையைத் தவறாதவர். பிறருக்குக் கொடுப்பவரே தவிர ஒருவரிடத்திலிருந்தும் வாங்கமாட்டார். எப்பொழுதும் ஸத்தியத்தையே பேசுவார். பொய்யென்பதையே ஒரு நாளும் அறியார். ராமன் அனுஷ்டிக்கும் வீரதம் இதுவே. 50

தசரதருடைய இரண்டாவது பத்தினியான ஸுமித்திரைக்கு ஒரு மகனுண்டு. அந்த லக்ஷ்மணன் மஹாவீரன்; சத்துருக்களுக்குக் காலன், ராமனை விட்டுப் பிரியாதவன். ராம லக்ஷ்மணர்களும் நானும் மஹாராஜாவின் வார்த்தையைக் காப்பாற்ற இரத்தக் காட்டிற்கு வந்திருக்கிறோம். அவர்கள் தபஸ்வி வேஷத்துடன் இந்திரியங்களை அடக்கி, தர்மத்தில் மனத்தை நாட்டி ஆயுதபாணிகளாக இங்கே வளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிக்கைகேயியின் மூலமாக ராஜ்யத்திலிருந்து தரத்தப்பட்டு இரத்தக் காட்டிற்கு வந்து, எங்கள் தர்மத்தால் காப்பாற்றப்படுகிறோம். இந்த ஆசிரமம் வெகு பரிசுத்தமானது. ஆகையால் இவ்விடத்தில் தங்கள் சற்று நேரம் இளைப்பாறலாம். இரத்தக் காட்டில் கிடைக்கக்கூடிய ஆஹார பதார்த்தங்களை எடுத்துக்கொண்டு என் பர்த்தா சீக்கிரத்தில் வந்து விடுவார். தங்களுடைய பெயரையும் குலத்தையும் கோத்திரத்தையும் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். இந்த தண்டகாரணயத்தில் தனியாக ஏன் ஸஞ்சரிக்கிறீர்கள்?" என்றான். 65

தன் குலத்தையும் பராக்ரமத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள சமயம் கிடைத்ததைப்பற்றி மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்து, ராவணன் உடனே, "ஸீதே! நான் ராகுஸாதிபதி, லங்கேசுவரன். ஸகல லோகங்களையும், ஸகல பிராணிகளையும் நடுங்கச் செய்கிறவன். என்னை ராவணனென்று சொல்வார்கள். சிரேஷ்டமான தங்கத்தைப்போன்ற தேககாந்தியுடன் பட்டினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும் உன்னைப் பார்த்த பிறகு என் பத்தினிகளிடத்தில் மனம் செல்லவில்லை. பல லோகங்களிலிருந்து பல ஸமயங்களில் பல ஸ்திரீ ரத்தினங்களைக் கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிறேன். அவர்கள் யாவருக்கும் தலைவியாக இரு. ஸமூத்திரத்தின் நடுவில் திரிகூடமென்று ஒரு மலையுண்டு. அங்கே என் ராஜதானி லங்கை மயனால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல மதினுகரமான மலைத்தாழ்வரைகளிலும் தோட்டங்களிலும் என்னுடன் ஸுகமாகக் காலத்தைக் கழிக்கலாம். அப்பொழுது இரத்தக் காட்டில் வளிக்கவேண்டும் என்ற ஆசையே உனக்கு வராது. நீ எனக்குப் பாரியையானால் ஸகல ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஐயாயிரம் வேலைக்காரர்கள் உனக்குப் பணியிடை செய்வார்கள்" என்றான்.

ஸீதை அதைக் கேட்டுக் கோபம் கொண்டு அந்த ராகுஸனைச் சிறிதும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல், "துஷ்டி யாரைப் பார்த்து என்ன

- 85 சொன்னாய்? என் பர்த்தா மேருமலையைப்போல் அசைக்க முடியாதவர். மஹா ஸமுத்திரத்தைப் போல் கலக்கமுடியாதவர். மஹேஸ்வரனைப்போல் நிகரற்ற பலமுடையவர்; பராக்கிரமமுடையவர். அவர் அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தை நானும் நடத்துகிறேன். ஸகல உத்தம லக்ஷணங்களும் பொருந்தியவர்; விசாலமான கிண்களுள்ள
- 90 ஆலமரத்தைப்போல் ஸகல ஜனங்களாலும் அணுகத் தகுந்தவர்; ஸத்தியம் தவகுந்தவர்; மஹாத்மா. நான் அவரை அனுஸரிக்கிறவன். நீண்டபருத்த புஜங்கனையும் விசாலமான மார்பையும் மதம்கொண்ட ஸிம்ஹத்தின் நடைமையும் பலத்தையும் தைரியத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் கொண்ட புருஷ ஸிம்ஹம். பூர்ணசந்திரனைப் போன்ற முகத்தையுடையவர். இத்திரியங்களை ஜயித்தவர்; மஹாகீர்த்திமான். காடு அரை அனுஸரிக்கிறவன்.

- பெண் ஸிம்ஹத்தைப் போன்ற என்னை, நலியைப்போன்ற நீ அடைய விரும்புவது தருமா? சூரியனை விட்டுக் காந்தியைப் பிரிக்கவும் முடியுமா? அப்படியே சாமனைவிட்டு என்னைப் பிரிக்க முடியுமா? உனக்கு மரணகாலம் நெருங்கிவிட்டது. தங்க நிறமுள்ள மரங்களைப் பார்க்கிறபென்று என்னுகிறேன். இல்லாவிட்டால் ராமனுக்குப் பிரியபாரியையான என்னை விரும்புவாயா? காட்டிலுள்ள மிருகங்களுக்குக் காலஞான மஹாஸிம்ஹம் பித்திரிக்கும் பொழுது அதன் பல்லிப் பிடுங்க முயல்கிறது. கொடிய விஷத்தை யுடைய காலஸர்ப்பத்தின் வாயில் கையை விட்டு விஷப் பல்லிப் பிடுங்கப் போகிறது. மந்திர பருவத்ததைக் கையிலெடுத்து விளையாடப் பார்க்கிறது. காலகூட விஷத்தைக் குடித்துவிட்டு ஸுகமாய் இருக்கப் பார்க்கிறது. கர்மையான ஊசியால் கண்ணைச் சொறியப் பார்க்கிறது. கருக்குள்ள கத்தியை நாக்கால் தடவப் பார்க்கிறது.
- 110 கழுத்தில் பெரிய பாறையைக் கட்டிக்கொண்டு ஸமுத்திரத்தை நீர்திக் கடக்கப்பார்க்கிறது. ஸாலிய சந்திரர்களைக் கைகளால் தாவிப் பிடிக்கப்பார்க்கிறது. கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பைத் துணியில் சுருட்டப் பார்க்கிறது. கர்மையான முனைகளுள்ள இரும்புச் சுவங்கள் மேல் நடக்கப் பார்க்கிறது. இல்லாவிடில் அவ்வாறு சாமனுக்கு பிரிய பாரியையாவி கத்தமான நடத்தை யுடைய என்னை விரும்பத் துணிவாயா?

- ராமன் ஸிம்ஹம், நீ அல்பமான நலி; ராமன் மகா ஸமுத்திரம், நீ அல்பமான கால்வாய்; ராமன் உத்தமமான மத்யபானம், நீ புனித்த காடிக் கழுகீர்; ராமன் உருக்கி ஓடவிட்ட ஆயிரத் தெட்டு மாற்றுத் தங்கம், நீயோ சயம். ராமன் ஓரேஷ்டமான சந்தனக் குழம்பு, நீயோ நூற்றமுள்ள சேறு; ராமன் மதம்பிடித்த யானை, நீயோ பூனை; ராமன் பகடிகளுக்கெல்லாம் அரசனான கருடன், நீயோ காக்கை; ராமன் மயில், நீ நீர்த் காக்கை; ராமன் கலஹம்ஸம், நீயோ விகாரமான கழுகு. உனக்கும் அவருக்கும் எவ்வளவு தூரம்! மஹா ரத்தினத்தை அரிசி என்று எண்ணி விழுவ
- 125

விஞல் அதை ஐரீக்க முடியுமா? பராக்கிரமத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஸமமான ராமன் கோதண்டபானியாக என்னை ரக்ஷிக்கும் பொழுது நீ என்னை எடுத்துப் போனாலும் வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? என்னால் உன் உயிர் போகுமே தவிர வேறல்ல" என்று.

இப்படி மஹா ஸாதவும் பரிசுத்தமானவரும் ஜனகராஜ புத்திரியுமான ஸீதை, ராவணனைப் பார்த்து தைரியமாக அதட்டினாலும், மனத்திலிருக்கும் பயத்தால் காற்றில் அடிபட்ட வாழையைப் போல் நடுங்கினாள். ராவணன் அதைப் பார்த்து, "இவளை இன்னும் அதிகமாகப் பயமுறுத்தினால் நமக்கு வசப்படுவான்" என்று எண்ணினான். காலனைப்போன்ற பராக்கிரமமுள்ள அந்தப் பாபி தன் குலத்தையும் பலத்தையும் பெயரையும் கோரமான செய்கைகளையும் வர்ணிக்க ஆரம்பித்தான்.

தாம் வேபமாநா முபலக்ஷ ஸீதாம்
ஸ ராவணே ம்ருத்யுஸம ப்ரபா'வ : |
குஸம் பீலம் தாம ச கர்ம ச ஸ்வம்
ஸமாசசிக்ஷ பீயகாரணு'தம் || (49)

ஸர்க்கம் 48

ஸீதா ராவண ஸம்வாதம் (தொடர்ச்சி)

ஏவம் ப்ருவத்தயாம் ஸீதாயாம் ஸம்ரபீத'ம் பருஷம் வச : |
ஸவாடே ப்ருகுடம் க்ருத்தவா ராவண : ப்ரத்யுலாச தம || (1)

அதைக் கேட்டு ராவணன் கோபத்தால் புருவத்தை நெறித்து மிகவும் கொடிய வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தான். "மின்னல் கொடியைப் போன்ற பெண்ணே! குபேரனும் நானும் ஒரே பிதாவுக்கு வேறு வேறு பாரியைகளிடத்தில் பிறந்தோம். ராவணனென்றும் தசகரீவனென்றும் லோகங்களில் பிரஸித்தி பெற்றிருக்கிறேன். ஸகல பிராணிகளும் மிருத்யுவைக் கண்டு நடுங்கி ஓடுவது போல், என்னைக் கண்டு தேவ தானவ கந்தர்வ பிசாசு பதக உரக தைத்ய கணங்கள் நடுங்கி ஓடும். ஏதோ ஒரு காரணத்தால் குபேரனுடன் புத்தம் செய்து அவனை ஜெயித்து கதற அடித்தேன். அவன் பயந்து ஸகல ஸம்பத்துக்களும் நிறைந்த தன் ராஜ தானியான லங்கையை விட்டு ஓடிக்கொண்டதில் வளிக்கிறான். ஆகாசத்தில் நனைந்த இடத்திற்குப் போகக் கூடிய அவனுடைய புஷ்பக விமானத்தையும் கைப்பற்றினேன். நான் கோபித்தால் என் முகத்தைக் கண்டு இந்திராதி தேவதைகள் பயந்து நடுங்கி ஓடி ஓளிந்து கொண்டவர்கள். காற்றும் நானிருக்குமிடத்தில் பயத்தே அடிக்கும். ஸாலியன் தன் கிரணங்களை ஒளித்துச் சந்திரனைப் போல் குளிர்ச்சியைக் கொடுப்பான். மரங்களில் இலைகள் அசையாது. ஆறுகளில் நீர் ஓடாமல் நிற்கும். நான் எங்கிருந்தாலும் எங்கே ஸஞ்சரித்தாலும் எங்கே பார்த்தாலும் இப்படியே.

130

135

5

10

15

20 இந்நிரலுக்கு அமராவதி என்ற ராஜதானியைப்போல் எனக்கும் லங்கை என்ற ராஜதானி உண்டு. ஸமுத்திரத்தால் குழப்பட்டு கோரமான ராஷ்டிரங்களால் நிறைந்து, வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட கோட்டைச்சுவர்களையும் தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட வீட்டுச்சுவர்களையும் வைரூரியம் முதலிய நவரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்ட வாசற்படிக்களையும் உடையது. பலத்திலும் பராக்
25 பிரமத்திலும் தைரியத்திலும் நிகரற்ற ஸையத்தால் காக்கப்பட்டது. பாட்டு ஆட்டம் வாத்தியம் முதலியவைகளின் கோஷம் எப்பொழுதும் மதுரமாகக் கேட்கப்படும். தோட்டங்களில் அழர்வ மரங்கள் எக்காலத்திலும் பழங்களாலும் புல்பங்களாலும்
30 நிறைந்திருக்கும். அங்கே நீ என்னுடன் சந்தோஷமாகக் காலம் கழித்துக்கொண்டு மனுஷ்ய ஸ்திரீகளையும் அவர்கள் அனுபவிக்கும் போகங்களையும் நினைக்கவே மாட்டாய்.

“ராமன் தசரதருடைய மூத்த புத்திரன் ; ராஜ்யத்தை அடைய வேண்டியவன். அப்படியிருக்க, ஒரு ஸ்திரீ தன் மகனுக்கு அந்த
35 ராஜ்யத்தைக் கொடுத்து பலமற்ற ராமனைக் காட்டி, ஒரு துரத்தி விட்டான். ராமனுடைய வீரியம் எவ்வளவு? அவனுடைய ஆயுள் எவ்வளவு? அவன் கேவலம் ஒரு மனுஷ்யன் ; அவனைப் பற்றி நினைக்கப்பெரகிறாயா? பலமற்று தேஜஸ் குறைந்து புத்திமயங்கி கையாலாகாதவனாக தபஸ்வி வேஷத்தைத் தரித்த பேதையால்
40 உனக்கென்ன பிரயோஜனம்? ஸகல லோகங்களிலுள்ள ராஷ்டிரங்களுக்கெல்லாம் நாதன் நான். உன்னிடத்தில் ஆசை வைத்து நானே உன்னைத்தேடி வந்திருக்கிறேன். என்னை அலக்ஷ்யம் செய்வது உனக்குத் தகாது. மூல்காலத்தில் புருரவஸ் சக்கரவர்த்தியை ஊர்வசி அலக்ஷ்யம் செய்து காலால் உதைத்துத் தள்ளி பிறகு பச்
45 சாத்தாபம் மேலிட்டு அவனைத் தேடிப்போனதுபோல், நீயும் என்னை அலக்ஷ்யம் செய்தால் பிறகு மிகவும் வருத்தப் படுவாய். யுத்தத்தில் ராமன் என் கண்டுவிரலுக்குக் காணுவானா? கேவலம் மனுஷ்ய னல்லவா? உன் அதிருஷ்டவசத்தால் உன்னைத் தேடி வந்திருக்கிற
50 என்னை அடைந்து சுகமாக இரு” என்று பலவிதமாக கூறப்பட்டும் ஸீதை கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து, அந்த ராஷ்டிரனைக் கடுமையாகக் கோபித்துக் கூறினாள்.

(கேவலம் ஒரு மனுஷ்ய ஸ்திரீ. கோரமான வனத்தில் தனியாகக் காப்பாற்றுவாரின்றித் தவிப்பவள். ஸகல பிராணிகளும் நடுங்கும்படியான ராவணேசுவரன் தன் பலத்தையும் வீரியத்தையும் கீர்த்தியையும் ஐசுவரியத்தையும் கொடிய ஸ்வபாவத்தையும் மறந்து அதுவரையிலும் ஒருவருக்கும் லணங்காத தன் தலையை
55 ஸீதைக்கு வணங்கி, தன் ராஜ்யத்தையும் ஐசுவரியங்களையும் அவனுடைய பாதங்களில் ஸமர்ப்பணம் செய்து, தன்னை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று கெஞ்சிக் கேட்டான். அவனை அலக்ஷ்யம்

செய்து, ஒருதரும்பாக நினைத்து நிந்தித்த ஜானகியின் பதிவிரதா தர்மத்தின் மகிமையை வர்ணிக்க முடியுமா?)

“துஷ்டி உன் உடன் பிறந்தவனுன்குபேரன் மஹாத்மா. ஸகல லோகங்களிலும் பூஜிக்கப்பட்டவன். அவனுக்குத் தம்பியாக இருந்தும் எப்படி இந்தக்கெட்ட எண்ணம் கொண்டாய்? கடின சித்தத்தையும் கேட்ட புத்தியையும் கொண்டு, இந்நிரியங்களை ஐயிக்காமல் ஷாதுக்களை விரிவாக்கும் உன்னை ராஜாவாக அடைந்த ஸகல ராஷ்டிரங்களும் மடிவார்களென்பதில் ஸந்தேகமுண்டா? நிகரற்ற ரூபவதியான இந்நிரானியை இந்நிரனுடைய கையிலிருந்து பலவந்தமாக அபகரித்துப் பிழைத்தாலும் பிழைக்கலாம். ராகவனுக்குப் பிரியமான என்னை அபகரித்த நீ அமிருதபானம் செய்து மரணமற்ற
70 வனாக இருந்தாலும் உயிர் தப்புவாயா?” என்று நிந்தித்தான்.

ஜீவேச்சிரம் வஜ்ரத'ரஸ்ய ஹஸ்தாத்
ஸமீம் ப்ரத'ருஷ்யாப்ரதி ரூபரூபாம்
த மாத்'ரூபமீம் ராஷ்டஸ தூ'ஷயித்வா
பீதாம்ருதஸ்யாபி தவாஸ்தி மோஷு : || (24)

ஸர்க்கம் 49

ஸீதாஹரணம்

ஸீதாயா வசநம் ச்ருத்தவா த'ஸாக்'ரீவ: ப்ரதாபவாத் |
ஹஸ்தே ஹஸ்தம் ஸமாஹத்ய சகார ஸு'மஹத்' வபு : || (1)

ஸீதை இப்படிச் சொல்லக்கேட்டு, மஹா பிரதாபசாலியான தசமுகன் கோபாவேசத்தால் கையோடு கையை அறைந்து, மலையைப்போன்ற ரூபத்தை எடுத்து, “பெண்ணே! என் பல பராக்ரமங்களை நீ கேட்டதில்லை என்று எண்ணுகிறேன். இப்பொழுது நான் அவைகளை விஸ்தாசமாக எடுத்துச் சொன்னாலும் நீ என்னை
5 அலக்ஷ்யம் செய்வதைப் பார்த்தால் உனக்குச் சித்த ஸ்வாதீன மில்லாமல் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறதென்று எண்ணுகிறேன். ஆகாசத்தில் நீன்றுகொண்டு பூமியைக் கைகளால் தூக்குவேன். ஸமுத்திரத்தை அள்ளிக்கொடுப்பேன். காலனுடன் யுத்தம் செய்து அவனுக்கும் காலனுடன், கூர்மையான பாணங்களால் ஸுலீரியனைத் தடுப்பேன். ஸகல லோகங்களையும் பிளப்பேன். நினைத்த ரூபங்களை எடுப்பேன், உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுப்பேன். இப்படிப்பட்ட நான் உன்மேல் கிருபைசெய்து உன்னை அங்கீகரிக்க, நீ என்னைக் கொஞ்சமாவது, லக்ஷ்யம் செய்யாமல் என்னிடத்தில்
10 கடுமையாகப் பேசுவதைப் பார்த்தால் உனக்குப் புத்தி ஒழங்காக இல்லை என்று தோன்றுகிறது. இதோ பாள்” என்று சொல்லி தன் கிருபத்தை எடுத்தான். தேஜஸால் ஸுலீரியனுக்கும், உஷ்ணத்தால் அக்கினிக்கும் ஸமமான அவனுடைய நேத்திரங்கள் சிவந்து

20 ஓரத்தில் மஞ்சள் படர்ந்திருந்தன. உத்தமமான ஆபரணங்களாலும், வஸ்திரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸகல ஆபுதங்களோடும் மஹா மேகங்களைப்போல் விளங்கினான். தான் முன் எடுத்து வந்த சார்தமான ஸர்யாவளி வேஷத்தை விட்டு, காலாந்தகனுடைய ரூபத்தைப்போல் கோரமான ரூபத்தை எடுத்துக் கோபாவேசம் கொண்டு, அந் ரூபலாவண்யத்துடன் விளங்கும் ஸீதைக்கு எதிரில் நின்று, அவளை வெறித்துப் பார்த்து, "ஸகல லோகங்களிலும் சிரேஷ்டமான புருஷனைப் பர்த்தாவாக அடையவேண்டுமென்று நீ விரும்பினால் என்னை அங்கேறிப்பாய். நான் உனக்குத் தகுந்த புருஷன். என்னை அடைந்து வெறுகாலம் ஸுகத்தை அனுபவிக்கலாம். நான் எல்லாவிதத்திலும் சிரேஷ்டன். உன்னிடத்தில் பிரீதி வைத்தவன். உன் இஷ்டத்திற்கு விரோதமாக நான் நடக்கமாட்டேன். அல்ப மனுஷ்யனிடத்தில் வைத்திருக்கும் ஆசையை விட்டு என்னிடத்தில் கிருபை செய். மூட்டாளே! எல்லாம் தெரிந்தவனைப் போல் எண்ணுகிறவனே! ராஜ்யத்திலிருந்து தூர்த்தப்பட்டு எல்லோராலும் அலக்ஷ்யம் செய்யப்பட்ட சாமனிடத்தில் எந்த குணங்களைக்கண்டு ஆசை கொள்ளுகிறாய்? எந்த புத்திரனைனாவது ஒரு ஸ்திரீயின் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு ராஜ்யத்தையும் ஸுகங்களையும் மித்திரர்களையும் விட்டு துஷ்ட மிருகங்கள் ஸஞ்சரிக்கும் இந்த வணத்தில் வலிப்பானா?" என்று பரிகாசம் செய்தான்.

40 தனக்கு எவ்வளவோ மரியாதை செய்து, உபசரித்து பிரியமாகப் பேசிய ஸீதையிடத்தில் எவ்வளவோ மரியாதையையும் பிரீதியையும் பக்தியையும் வைக்கவேண்டியிருக்க, கெட்ட ஸ்வபாவ முள்ளவனாகையால் எல்லாவற்றையும் மறந்து, ஆசை பேசட்டு புதன் ரோஷினியைப் பிடிப்பதுபோல், இடது கையால் ஸீதைபின் தலை மயிரையும் வலது கையால் துடைக்கியும் சேர்த்துப் பிடித்து எடுத்தான்.

45 பெரிய மலையைப் போன்ற சரீரத்தடனும் இருபது புஜங்களுடனும் காலாந்தகனைப்போல் கோபத்தால் ஐவலிக்கும் அந்த ராக்ஷஸைவரனைப் பார்த்து. அங்கிருந்த வனதேவதைகள் பயந்து ஓடின. கோவேறு கழுதைகள் பூட்டி, தங்கத்தாலும் ரத்தினங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, மஹா மேகங்களைப்போல் சப்தம் செய்யும் ராவணனுடைய மாயாமயமான சதம் உடனே தோன்றிற்று. பிறகு கொடிய வார்த்தைகளால் அவனைப் பயமுறுத்தி, தூக்கி சதத்தில் வைத்தான். மஹா கீர்த்திசாலியான ஸீதை, ராவணனால் இப்படிக்க் கவரப்பட்டபொழுது துக்கம் தாங்காமல் கோரமான வணத்திலிருக்கும் தன் பர்த்தாவை நீண்டது. "ஹா ராமி!" என்று கதறினாள். தன்னிடத்தில் பிரியமில்லாத ஸீதையிடத்தில் தான் எல்லையற்ற ஆசை வைத்து, நாகேந்திரனுடைய பத்தினியை அல்ப ஐந்து அபகரிப்பதுபோல், சதத்தில் கிடந்து புரளும் ஸீதையை எடுத்துக் கொண்டு தேரை ஆகாயத்தில் செலுத்தினான்.

துக்கத்தாலும் அவன் ஆகாச மார்க்கத்தில் போகும்பொழுது உண்டான பயத்தாலும் ஸீதை மனம் கலங்கி புத்திமயங்கிப் புலம்பினாள். "லக்ஷ்மண. மஹா பராக்ஷிரமசாலியோபெரியோர்களுக்குப் பணி விடைசெய்வதில் ஒப்பில்லாதவனே! கர தூஷணர்களிடையே வதத்திற்காக பழிவாங்க நினைத்து, என்னைப் பலவந்தமாகக் கொண்டுபோகும் இந்த ராவணனைப் பார்க்க மாட்டாயா? தன் உயிரையும் ஸுகங்களையும் ஐகவரியங்களையும் கொஞ்சமாவது லக்ஷ்யம் செய்யாமல் தன்னை அண்டினவர்களை ரக்ஷிக்கும் சகுந்தலை! இந்த நீசன் இப்படி என்னை அநர்மமாக அபகரிப்பதைப் பார்க்கவில்லையோ? துஷ்டர்களை ஸம்ஹரித்து ஸா துக்களை ரக்ஷிப்பதற்காக அவதரித்த மஹானுபாவி இந்த மஹாபாபியான ராவணனை மாத்திரம் ஏன் ஸம்ஹரிக்கவில்லை? ஒரு வேளை பாபிகள் செய்த பாபம் அப்பொழுதே பவிக்காது. பயிர்கள் வளர்வதற்குப் பல அணுகூலங்கள் ஒத்திருக்க வேண்டும். கர்மங்கள் பலிப்பதற்குக் காலமும் முக்கியமான விஷயம். ராவண, மரணம் நெருங்கினதால் நீ புத்தி கெட்டு இந்த மஹாபாபத்தைச் செய்திருக்கிறாய். ஆகையால் ராமன் உனக்கு மிருத்யுவும் ஆவார். தர்மத்தை விட்டு விலகாத மஹா கீர்த்திமானான சாமனுடைய பாரியை சாக்ஷஸனால் எடுத்துப் போகப்பட்டதைக் கெட்டு கைகேயியும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் இப்பொழுதாவது ஸந்தோஷமடைவார்களா? 'ராமன் காட்டிற்குப் போனால் ஸீதை அவனுடன் போகாமலிருக்கமாட்டாள். அங்கிருக்கும் ராக்ஷஸர்கள் அவளை எடுத்துப் போவது நீச்சயம். அதனால் ராமன் உயிரை விடுவான். லக்ஷ்மணனும் பிழைத்திருக்க மாட்டான். ராஜ்யம் போட்டி இல்லாமல் பரதனுக்கு நீலைக்கும்' என்ற அவருடைய கெட்ட யோசனை எனக்குத் தெரியாதா?

85 ஐனஸ்தானத்திலுள்ள கோங்கு மரங்களே! ராவணன் என்னை எடுத்துப் போகிறானென்று சாமனுக்குச் சீக்கிரமாகத் தெரிவியுங்கள். மால்யவானென்ற மலையே! ராவணன் ஸீதையை எடுத்துப் போகிறானென்று சாமனுக்குச் சீக்கிரமாகத் தெரிவியுங்கள். ஹம்ஸம் நீர்க்கோழி முதலிய பகலிகளால் விளங்கும் கோதாவளி நதி தேவதையே! உன்னை வணங்குகின்றேன்; ராவணன் ஸீதையை எடுத்துப் போகிறானென்று சாமனுக்குச் சீக்கிரமாகச் சொல். இய்குள்ள ஸகல விருக்ஷ தேவதைகளையும் வணங்குகிறேன்; எனக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தை சாமனிடத்தில் சீக்கிரமாகத் தெரிவியுங்கள். இந்த வணத்திலிருக்கும் ஸகல ஜந்துக்களையும் சரணமடைகிறேன்; சாமனுக்குப் பிராணனைக் காட்டி, ஐயும் பிரியமான நான் ராவணனால் அநாதையைப்போல் எடுத்துப் போகப்படுகிறேன் என்று சாமனுக்குச் சீக்கிரமாகத் தெரிவியுங்கள். ராவணனுக்குப் பயப்படவேண்டாம். இவன் என்னை எந்த லோகங்களில் கொண்டுபோய் வைத்தாலும் யமனிடத்தில் ஒப்புவித்தாலும், அது சகுந்தலுக்குத் தெரிக்க

100 தால் தன் பராக்கிரமத்தால் என்னை மீட்டு வருவார். ஆகையால் தவறாமல் சொல்லுங்கள்" என்று தினமாகப் புலம்பிக் கொண்டு போகையில் ஓரிடத்தில் ஐடாயு படுத்திருப்பதைக் கண்டான்.

உடனே சாவணனுடைய வசத்திலிருந்ததாலும், துக்கத்தாலும், பயத்தாலும் வார்த்தைகள் குறை, "என் பர்த்தாவிற்குப் பரம மித்திரரே! பாரும். இந்த மஹாபாபியான சாவணன் என்னை அநாதையைப்போல் எடுத்துப் போகிறான். தாங்கள் இவனைத் தடுத்து பிரயோஜனமில்லை. பல யுத்தங்களில் ஐயித்தவன்; கபட யுத்தம் செய்பவன்; ஆயுதபாணி; மஹாமாயாவி. ஆகையால் ராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு இந்த விஷயத்தைப் பூர்ணமாகத் தெரிவிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றான்.

ராமாய து யதாததவம் ஐடாயோ ஹரணம் மம |
வஷ்மஹய ச தத் ஸர்வ மாக்யாதவ்ய மஸோஷத: || (41)

ஸர்க்கம் 50

ஐடாயு சாவணனைத் தடுத்தது

தம் ஸப்த மவஸுப்தத்து ஐடாயுரத் ஸுஸுருவே |
நிரீஷ்ய சாவணம் கபிர்ம வஸதேஹீம் ச ததீர்ஸ ண: || (1)

5 சீரம பரிஹாரத்திற்காகச் சற்று தூங்கிக்கொண்டிருந்த ஐடாயுயின் காதுில் இந்த வார்த்தைகள் விழ, உடனே அவர் விழித்துக் கொண்டு பார்க்கையில், சாவணன் ஸீதையைத் தன் ரதத்தில் எடுத்துப் போவதைக் கண்டார். அவர் மலைச்சிகரத்தைப்போன்ற தேகத்தையுடையவர். உர்மையான மூக்கையும் கைகளையும் ஆயுதங்களாயுடையவர். பகலிகளுக்கெல்லாம் ராஜா. பகவானுக்குக் கைக்கரியம் செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்றவர்களுக்குள் சிரேஷ்டர். அவர் மரத்திலிருந்தபடியே சாவணனுக்கு ஊதமான வார்த்தைகளைச் சொன்னார். "தசமுக! ஆதிகாலம் முதல் ஸாதுக் களால் அனுஷ்டிக்கப்படும் பகவானுடைய கைக்கரியத்தையே கதியாக நம்பியிருக்கிறேன். ஸத்தியம் ஞானம் ஆனந்தம் முதலிய குணங்களால் விளங்கும் பரமாத்மாவே எனக்குப் பற்று; அவரை அடையும் உபாயமும் அவரே. நான் கழுதுகளுக்கெல்லாம் ராஜா; மஹா பலவான். என் பெயர் ஐடாயு. வேவகனான என் ஸ்வ ரூபம் இதே.

15 இனி என் பிரயுயின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். தசரத சக்ரவர்த்தியின் புத்திரான ஸ்ரீராமன் ஸகல லோகங்களுக்கும் நாயகன். இந்திரன் வருணன் முதலிய திம்பாவர்களுக்கு ஸமானன். ஸகலப் பிராணிகளின் ஊதத்தையே நாடிய மனத்தை உடையவன். ஆகையால் அவன் உனக்கும் ராஜா என்பது நிச்சயம்.

நீ இப்பொழுது எடுத்துப்போக விரும்பும் ஸீதையோ அந்த லோக நாதனுடைய பிரிய பரிஷய. அவன் அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தையே அனுஷ்டிப்பவன்; ரூபத்தாலும் குணத்தாலும் பிரசுத்த கீர்த்தி பெற்றவன். ராமன் உனக்கு பிரயுவென்று நீ ஒப்புக்கொள்ள வேண்டாம். அவனை மனைதனாகப் பாவித்துப் பேசலாம். அப்படியும் நீ செய்வது அதர்மம். நீயும் ராஜ தர்மத்தைப் பரிபாலிக்க வேண்டியவன். பரஸ்தீர்களை எடுத்து வரலாமா? மேலும், உன்னைப் போன்ற அரசர்களின் மனைவிகளை ரக்ஷிக்கவேண்டியது உன் கடமையல்லவா? ராமன் அரசனென்று நீ எண்ணுவிட்டாலும் பரஸ்தீர்களை எடுத்துப் போவது அபமான செய்கை என்று உனக்குத் தெரியாதா? புத்திமான் பிறர் நிர்நிக்கங்கடிய காரியத்தைச் செய்வானா? ஒருவன் தன் மனைவிகளை எப்படி ரக்ஷிப்பானோ அப்படியே மற்றவர்களுடைய மனைவிகளையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

35 "சிலமுள்ள அரசர்கள் சால்திரங்களில் விதிக்கப்படாத தர்மார்த்த காமங்களை விரும்பமாட்டார்கள். இந்த விஷயத்தில் ஸாதாரண ஜனங்கள் எப்படி நடந்துகொண்டாலும், அரசனான உனக்கு இது முற்றிலும் தகாது. உனக்காக இல்லாவிட்டாலும் லோக ஜனங்களுடைய ஸேவத்தை உத்தேசித்தாவது நீ தர்மத்திலிருந்து விலகலாமா? தர்மார்த்த காமங்களுக்கு ராஜா இருப்பிடம். தர்மா தர்மங்களை அரசன் அனுஷ்டிக்கிறபடியே பிரஜைகளும் அனுஷ்டிப்பார்கள். ஆகையால் அரசன் எப்பொழுதும் பாபத்தை விலக்கி தர்மத்தையே நடத்திக் காட்டவேண்டும். பாபத்தைச் செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ளவனாகவும் விஷயஸூகங்களில் முழுவினவனாகவும் இருக்கும் நீ, பாபி தேவவிமானம் பெற்றதுபோல் எப்படி எல்லையற்ற ஐகவரியத்தை அடைந்தாய்? பரஸ்தீர்களை அபகரிப்பது ஐகவரியத்தை நாசம் செய்யும். நான் உனக்கு எவ்வளவு தூரம் ஊதோபதேசம் செய்தும் நீ ஸீதையை விடவில்லை. உனக்குத் தேகத்துடன் பிறந்த ஸ்வபாவத்தை ஒழிக்க முடியுமா? ஆகையால் கெட்டவனான உனக்குச் செய்த நல்ல உபதேசம் உன் மனத்தில் படாது. சத்துருவின் மனைவியை அபகரிப்பது உன் ஸ்வபாவமென்றால், மஹாபலவானும் தர்மாத்மாவான ராமன் உன் ராஜ்யத்திலாவது ராஜதானியிலாவது எவனுக்கு என்ன அபகாரம் செய்தான்? ஒன்றுமில்லை. அப்படியிருக்க, அவனுக்கு ஏன் கெடுதி செய்ய நினைக்கிறாய்? 'கரணிக் கொன்றது எனக்குச் செய்த கெடுதியல்லவா' என்றால் குர்ப்பண கைக்காகக் கரன் ராமனிடத்தில் சண்டைக்குப் போனான். எல்லை மீறி நடந்தபடியால், பிறர்க்கு ஊழிம்மை செய்வதை அறியாத ராமனே அவனைக் கொன்றான். நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க. ராமன் உனக்குச் செய்த கெடுதி என்ன? உன்மையைச் சொல். லோக

நாதனான ராமனுடைய மனைவியை நீ எடுத்து வர ஏதாவது நியாயமுண்டா?

65 "ஸீதையை இப்பொழுதே விடு. இல்லாவிட்டால் முன்பு இத்திரன் வஜ்ராயுதத்தால் விருத்திரனைக் கொன்றதுபோல், உன்னை ராமன் கோபப் பார்வையாலேயே எரித்துவிடுவான். மஹாகொடிய டைமுள்ள ஸரீர்ப்பந்தை வஸ்திரத்தின் நுணியில் முடித்து தோலில் போட்டுக்கொண்டு கவலையற்றிருக்கிறாயே! கழுத்தில் யமபாசம் விழுந்திருக்கையில் உனக்குக் கொஞ்சமாவது பயமில்லையே! ஒருவன் தான் தூக்கக்கூடிய பாரதையல்லவா தூக்கவேண்டும்? தனக்கு கெடுதி செய்யாமல் ஜீர்ணமாகக்கூடிய அன்னத்தையல்லவா தின்ன வேண்டும்? தர்மமாவது கீர்த்தியாவது ஸுகமாவது கிடைக்காமல், தேகப்பிரயாஸமும் சாவும் மாத்திரம் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் காரியத்தை எந்தப் புத்திமானாவது செய்வானா?

75 "நான் வயதுசென்றவனென்று என்னை அலக்ஷ்யம் செய்யாதே. நான் பிறந்து அறுபதாயிரம் வருஷங்களாயின. அவ்வளவு காலம் என் பிரதானகளை ஜாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றினதால் தேகத்தில் சிரமம் மேலிட்டிருக்கிறது. எனக்கு ஆயுதங்களில்லை. நீயோ யௌவன புருஷன்; வில் அம்பு கவசம் ரதம் முதலிய யுத்த ஸாமான்களுடன் இருக்கிறாய். ஆனாலும் ஸீதையை எடுத்துக் கொண்டு அபாயமில்லாமல் போகலாமென்று எண்ணாதே. வேத வாக்கியங்கள் இயற்கையாகவே பிரமாணம். அவைகளைத் தர்க்க சாஸ்திரத்திலுள்ள அனுமானங்களால் விபரீதமான அர்த்தங்களைக் கொடுக்குப்படி ஒருவன் வியாக்க்யானம் செய்வதை, வேதங்களையும் அவைகளின் கருத்தையும் பூர்ணமாக அறிந்தவன் பார்த்துக்கொண்டு சம்மா இருப்பானா? அப்படி வேத வாக்கியங்களைத் தூஷிக்கிறவன் தானே அழிவான். அவைகளுக்கு ஏதாவது குறைவுண்டோ? ஸீதை அந்த வேத கருதியைப் போன்றவள்; நான் அவளுடைய மஹிமையைப் பூரணமாக அறிந்தவன். உன்னைப்போன்ற அயோக்கியன் அபகரிப்பதைப்பார்த்துக் கொண்டு சம்மா இருப்பானா? (இங்கே ராமாயணத்தின் தந்தவார்த்தம் வெகு ஸூக்ஷ்மமாகக் குறிக்கப்படுகிறது.) ஸீதையால் உனக்கு நாசமே தவிர உன்னால் அவளுக்கு யாதொரு குறையும் நேராது. நீ குரானால் சந்துநேரம் பொறுத்திரு. ராமன் வருவார். அவருடன் யுத்தம் செய். உன் பந்துவான கரன் அவரை எதிர்த்து முடிந்ததைப் போல் நீயும் பிணமாகப் பூமியில் கிடப்பாய். அதற்குத் தைரிய மில்லாவிட்டால் என்னுடன் யுத்தம் செய். இதுவரையில் தேவ தானவதைத்தியர்களைப் பல தடவை யுத்தத்தில் ஐயித்துத் துன்பப் படுத்தியிருக்கிறாயல்லவா? அவர்களுக்கு நாதனான ராமன் உன்னை அதற்காகவும் தண்டிக்க நியாயமுண்டு. மரவுரியையும் மான்தோலையும் தரித்த அந்த ராமசந்திரனை உன்னை யுத்தத்தில் கொல்வார்.

அந்த ராஜபுத்திரர்கள் இப்பொழுது வெகு தூரத்திலிருக்கிறார்களே. அவர்களை எப்படி அழைத்துவரமுடியும்? அவர்களுக்குப் பயந்தே நீ ஒளிந்து ஒடுகிறாயென்று எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. அது இருக்கட்டும். ரகுவீரனுக்கு பிரியமான மனைவியும் ஸகல லோகங்களிலும் நிகரற்றருபவையுமான ஸீதையை நான் உயிரோடிருக்கும் பொழுது நீ எடுத்துப்போக முடியுமா? என் மித்திரனான தசரதரை நினைத்தும் மஹாத்மாவான ராமன்க்காகவும் என்னுயிரைக் கொடுத்தாவது அவர்களுக்கு அபாயம் நேராமல் காக்கவேண்டும். ஓடாதே. நீய். பத்துத் தலைகளும் இருபது கைகளும் இருக்கின்றன என்ற தைரியமா? நீ எனக்கு பிரியமான அதிதியல்லவா? உன்னுடன் யுத்தம் செய்வதே உனக்கு நான் என் சத்திக்குத்தக்கவாறு செய்யும் அதிபுறையே. என் உயிர் உன்னவரையில் உன்னை விடுவதில்லை. உன் பத்துத் தலைகளையும் காம்பிவிடுத்து பழத்தை உதிர்ப்பதுபோல், அறுத்துத் தன்னுடுறென், பார்" என்று.

யுத்தாதித்யம் ப்ரதாஸ்வாமியதாப்ராணம் நிஸாசர |
வ்ருத்தாதிவஸீலம் த்வாம் து பாநயேயம் ரதோத்தமாத் || (28)

ஸர்க்கம் 51

ஐடாயு ராவண யுத்தம்

இத்யுக்தஸ்ய யதாந்யாயம் ராவணஸ்ய ஐடாயுஷா |
க்ருத்த'த'வ்யாக்'திரிபா': ஸர்வா ரேஜூர் விம்ஸதித்'ருஷ்டய: || (1)

நியாயமான வார்த்தைகளை ஐடாயு இப்படிச் சொல்ல, ராவணனுடைய இருபது கண்களும் கோபத்தால் நெருப்புக் கொழுக்கைப்போல் ஜ்வலித்தன. "அந்த வார்த்தைகளைப் பொறுக்காமல் ஐடாயுவின்மேல் பாய்ந்தான். எதிர்காற்றால் அடிக்கப்பட்ட இரண்டு மஹா மேகங்கள் தாக்கினதுபோலும் மால்யவானென்ற மலைகள் ஒன்றோடொன்று மோதினதுபோலும் ராவணனும் ஐடாயுவும் அந்த வனத்தில் கோரமான யுத்தம் செய்தார்கள். (தண்டகாரணப்பத்திலும் கிஷ்கிந்தைக்குப் பக்கத்திலும் மால்யவானென்ற பெயருள்ள இரண்டு மலைகளுண்டு) பிறகு அந்த ராஷ் ஸூர் நாஸீகம் நரசாசம் விக்ரனி முதலிய கூர்மையான பாணங்களை ஐடாயுவின்மேல் பொழிந்தான். அவர் அவைகளை ஐறுக்கைகளால் அடித்துத் தள்ளி, தன் கூர்மையான நகங்களாலும் கால்களாலும் ராவணனுடைய தேகத்தைக் கீறிப் பிளந்தார். ராவணன் அவரைக் கொல்ல நினைத்து, காலதண்டம் போன்ற கூர்மையான பத்துப் பாணங்களால் அவரைப் பிளந்தான். ஸீதை கண்ணும் கண்ணீரு மாப் ரதத்தில் தவிப்பதை அணி கண்டு, அந்த பாணங்களைக் கொஞ்சம் கூட லக்ஷ்யம் செய்யாமல் ராவணன்மேல் பாய்ந்து, அவனுடைய வில்லையும் பாணத்தையும் கால்களால் அடித்து முறித்தார். உடனே

20 ராவணன் கடுங்கோபம் கொண்டு வேடுவரு வில்லை எடுத்து ஆயிரம் பதினாயிரம் பாணங்களைப் பொழிந்தான். கூடு கட்டியது போல் அவை அவரை மறைத்தன. அவர் அவைகளை இறக்கைகளால் அடித்துத் தள்ளி அந்த வில்லையும் காலால் முறித்தார். அக்னிமையப் போல் தீவலிக்கும் அந்த ராக்ஷஸனுடைய தீவிய கவசத்தை இறக்கக் காற்றால் பிளந்து தள்ளினார். தங்கக் கவசங்களணிந்து பிசாசு ருகங்களுடன் ரதத்தில் பூட்டியிருக்கும் அதிவேகமான கோவேறு உழைகளைக் கொண்டு, அந்த ரதத்தையும் தூளாக்கி, குடைகளை யும் சாமரங்களையும் அவைகளைப் பிடித்திருந்த ராக்ஷஸர்களையும் கொண்டு, ஸாரதியின் தலையைக் கடித்தெறித்தார். வில்லொடிந்து குதிரைகள் இறந்து ஸாரதி மடிந்து ரதமின்றி ராவணன் ஸீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு கீழே குதித்தான். அப்பொழுது ஸகல பிராணிகளும் ஐடாயுவைக் கொண்டாடின. அவர் வயதாலும் சிரமத்தாலும் இளைத்திருப்பதை ராவணன் அறிந்து ஸந்தோஷமடைந்தான் உடனே ஸீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாசத்தில் விளம்பினான்.

35 அதைப்பார்த்து அந்த பகிராஜன் பறந்து அவனை வழிமறித்து "மூடா! வஜ்ரத்தைப் போன்ற பாணங்களை விடும் ரகுவரனுடைய மனைவியை எடுத்துப் போகப் பார்க்கிறாயோ? ராக்ஷஸ குலத்திற்கு நாசகாலம் நெருங்கியது போலிருக்கிறது. தாகமெடுத்தவன் பாண கத்தை அளவில்லாமல் குடிப்பதுபோல், நீயும் உன் மித்திரர்களும் பந்துக்களும் மந்திரிகளும் ஸைன்யங்களும் பரிவாரங்களும் விஷம் கலந்த பாணத்தை அளவில்லாமல் குடிக்கிறீர்கள். காரியங்களின் பயனை அறியாமல் நினைத்தபடி செய்வதெவர்கள் அதிசீக்கிரத்தில் அழிவார்கள். அதற்கு நீயே திருஷ்டார்த்தம். தூண்டில்முள்ளை விழுவதை மீள் பிழைக்குமா? காலபாசத்தால் கட்டுப்பட்ட நீ ராமனிடத்தில் இருந்து தப்ப முடியுமா? ராம லக்ஷ்மணர்கள் இல்லாதபொழுது அவர்களின் ஆசிரமத்திலிருந்து நீ ஸீதையை எடுத்துப்போனதை அந்த வீரர்கள் மன்னிப்பார்களென்று எண்ணினாயோ? திருட்டுப் பயலைப்போல் பயந்து ஒளிந்து எல்லோரும் நிந்திக்கத்தக்க காரியத்தைச் செய்தாயே. இது வீரனுக்கு அழகா? சற்றுநேரம் பொறு. ராமன் வருவார். திறமையிருந்தால் அவருடன் யுத்தம் செய். உன் துடன் பிறந்த காளைப்போல் நீயும் உயிரற்றுப் பூரீயில் ஈடப்பாய். ஒருவனுக்கு ஆயுள் குறையி அதற்குத் தகுந்த எந்தப் பாபத்தைச் செய்வானோ அதை நீ இப்பொழுது செய்திருக்கிறாய் வேகங்களுக்கு அதிபதியும் ஸ்வயம்புருமான பகவானும் பாப பலனைக் கொடுக்கக் கூடிய கர்மத்தைச் செய்யத் துணிவாரா" என்று இப்படிப் பரம சுவீதமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில், ராவணன் ஒருவதைக் கண்டு, ஐடாயு அவனைப் பிண்டொட்டிற்று அவன் முதுகில் குத்தி, மதம் பிடித்து ஓடும் யானையைப் பாகன் அங்குசத்தால் குத்தித் திருப்புவதுபோல், தன் உர்மையான நகங்களால் தேகமெங்கும் கீறிப் பிளந்தார். அவனுடைய தலைமயிரைப் பிடுங்கி

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தல்ய ல்யாபிசுமநால்ய ராமல்யார்தீத் ராவண: |
 படுகாள பார்ப்புவேன ச பாடுதனீச கீட்டுமுத்திருநய வேள்கிந்த 11 - ஆ. 51 ன், 42 க.
 ராவணக் கையம் பார்த்து, ரகுவினுக்காக யுத்தம் செய்யும் ஐடாயுவின் இறக்கையையும்
 சிறகுக்கையும் கால்களையும் கூர்மையான கத்தியால் வெட்டித்தள்ளினார். (பக்கம் 141 பார்த்து)

முதுவில் கூர்மையான மூக்கைப் பதித்து மாம்ஸங்களைக் கடித்திழுத்
 தார். அந்த வேதனையைப் பொறுக்க முடியாமல் ராவணன் உதடு
 துடிக்க, கோபத்தால் தேகம் நடுங்க, அவருடன் யுத்தம் செய்யத்
 திரும்பி, ஒரு கையால் ஸீதையைப் பிடித்துக்கொண்டு மற்றொரு
 கையால் ஐடாயுவை அறைந்தான். அவர் திரும்பி அவனைப் பிடித்து,
 இடது கைகள் பத்தையும் கடித்தெறிந்தார். புற்றிலிருந்துமறாஸர்ப்ப
 பங்கள் விஷ ஜ்வாலையுடன் கிளம்புவதுபோல், அறுபட்ட கைகள்
 மூளைத்தன. பிறகு அந்த ராக்ஷஸன் ஸீதையை விட்டு முஷ்டிகளா
 லும் கால்களா லும் ஐடாயுவை அடித்து உதைத்தான். அப்பொழுது
 ராக்ஷஸ ராஜனுக்கும் பக்ஷி ராஜனுக்கும் ஒரு முகூர்த்தம் வரையில்
 கோரமான யுத்தம் நடந்தது. அதன் முடிவில் ராவணன் ஸமயம்
 பார்த்து, ரகுவினுக்காக யுத்தம் செய்யும் ஐடாயுவின் இறக்கை
 களையும் சிறகுகளையும் கால்களையும் கூர்மையான கத்தியால் வெட்
 டித் தள்ளினான். ஐடாயு குற்றயிருடன் பூமியில் விழுந்தார்.
 வெளுத்த மார்புடன் கறுத்த மேகத்தைப் போலும், அணைந்த காட்
 டுத் தீயைப்போலும் அந்த மறாவீரன் அடிபட்டுக் கிடப்பதைப்
 பார்த்து ராவணன் ஸந்தோஷித்தான், ஸீதையோ தன் பந்துக்க
 ளெல்லாம் இறத்ததுபோல் துக்கமடைந்தான். ராவணனுடைய புஜ
 பலத்தால் கொல்லப்பட்டுத் தாரை தாரையாய் சத்தத்தைப் பெருக்
 கிக் கொண்டு ஐடாயு விழுந்து கிடக்கும் இடத்திற்கு ஓடி அவரை
 இறுகத் தழுவிக்கொண்டு கோவென்று அலறினான்.

ததஸ்து தம் பத்ரரதம் மஹீதவே
 நிபாதிதம் ராவண வேக் மர்தீதம் |
 புந: பரிஷ்வஜ்ய ஸபஸிப்ரபாநதா
 நரோத் ஸீதா ஜநகாத்மஜா ததா | (46)

ஸர்க்கம் 52
 ஸீதாஹரணம்

தம்பலீவிதம் கீருத்ரம் ஸ்பிரத்தம் ராக்ஷஸாதீப: |
 தீதீஸ பூமென பதிதம் ஸமீபே ராக்வார்பரமாத | (1)

ஐமனுடைய ஆசிரமத்திற்கருகில் தரையில் கிடந்து குற்று
 யிருடன் துடிக்கும் ஐடாயுவை ராவணன் கண்டான்.
 கண் துடிப்பது முதலிய குறிகளும், காக்கை முதலிய பறவை
 கள் கத்துவதும், இன்னும் மற்றச் சஞானங்களும் அபசஞானங்களும்
 மனிதருக்கு நேரும் ஸுக துக்கங்களைக் குறிக்கின்றனவல்லவா? ராம
 னனக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தைத் தெரிவிக்க மிருகங்களும் பக்ஷிகளும்
 நீர் இருக்குமிடத்தை கோக்கி ஓடுவின்றனவே. ஆகையால் அதிவேக
 மாக வந்து வந்தீனக் காப்பாற்றீம். இந்தத் தஷ்டனிடத்திலிருந்து
 என்னை மீட்க உமது மித்திரான பக்ஷிராஜன் தன்னால் இயன்ற
 மட்டும் அவனுடன் யுத்தம் செய்து அடிபட்டுப் பூமியில் கிடக்கிறார்.

60
 65
 70
 75
 80
 5
 10

ஹா ராம! ஹா லக்ஷ்மண! ஓடிவந்து என்னை ரகஷியங்கள்" என்று பயத்தால் நடுங்கி, அவர்கள் வெகுதூரத்தில் இருப்பதை மறந்து ஸமீபத்தில் இருப்பதுபோல் நினைத்துக் கூவினார்.

15 வஸ்திரங்களும், ஆபரணங்களும், அலங்கோலமாகச் சிதறியுள்ளவைக் கட்டிக்கொண்டு பிரலாபிக்கும் லீதையை நோக்கி ராவணன் ஓடிவந்து, அவன் வேரற்ற கொடியைப்போல் பூமியில்விழுந்து புரளுவதையும், பெரிய மரங்களை இறுகப்பிடித்துக் கொள்வதையும் பார்த்து, 'அவைகளை விடு, விடு' என்று பல தடவை அகட்டினான். அவன் அவனைத் தவளிக்காமல் மனித ஸஞ்சாசரில்லாத அந்தவனத்தில் 'ராம ராம' என்று கதறிக்கொண்டிருக்கையில், யமன் பிராணிகளைப் பாசத்தால் இழுப்பதுபோல், அவனுடைய தலைமயிரைப் பிடித்து இழுத்தான். அதன் மூலம் தன் ஆயுளையும் ஐசுவரியத்தையும் கீர்த்தியையும் அதிகாரத்தையும் குலத்தையும் வேரறுத்தான்.

25 இப்படி லீதையைப் பலவந்தம் செய்வதைக் கண்டு ஸகலப் பிராணிகளும், ஸகல வஸ்துக்களும், தங்கள் தங்கள் ஸ்வபாவத்தையும், ஸ்வரூபத்தையும் இழந்தன. அக்ஞானமென்ற இருள் லோகமெங்கும் பரவிற்று, காற்றடிக்கவில்லை. ஸூரிய பிரகாசம் மறைந்தது. லீதையை ராவணன் இப்படிப் பலவந்தம் செய்து ஹிம்லிப்பதை, பிரம்மா ஞானநிருஷ்டியால் பார்த்து ஸந்தோஷப்பட்டார். "பகவான் பிரதிக்களு செய்த காரியம் முடிந்தது" என்றார். தண்டகாரணத்தில் வளரிக்கும் மஹாலிகைகள் லீதை அப்பொழுது பறக்கும் துக்கத்தைப் பார்த்துப் பரிதாபித்தார்கள். ராவணன் தானாகவே தன் நாசத்தைத் தேடிக்கொண்டதைப் பற்றி ஸந்தோஷித்தார்கள்.

35 'ஹா ராம! ஹா லக்ஷ்மண' என்று அவன் கதறிக்கொண்டிருக்கையில் அந்த ராஜஸன் அவனைத் தூக்கி எடுத்து ஆகாசமார்க்கமாகக் கொண்டு போனார். மை மலையைப்போல் கறுத்த சரீரத்தையுடைய ராவணன், சுந்தமான தங்கத்தைப்போன்ற தேக காந்தியுடன் விளங்கி, மஞ்சள் பட்டால் அலங்கரிக்கப்பட்ட லீதையை எடுத்துப் போகும்பொழுது, ஆகாசத்தில் கறுத்த மேகத்தில் பாயும் மின்னலைப்போல் தோன்றினார். அவனுடைய மஞ்சள் பட்டு காற்றால் அடிக்கப்பட்டு ராவணன்மேல் பறந்தபொழுது நெருப்புக் கொழுந்துகளால் குழப்பட்ட மலைகளினைப்போல் அதிகமாக விளங்கினார். அவன் அணிந்த தாமரை மலர்களிலிருந்து இதழ்கள் உதிர்ந்து, "இப்படியே உன் ஐசுவரியம் சிதறும்" என்று காட்டுவது போல் ராவணனுடைய மடியில் விழுந்தன. தங்கத்தைப்போல் பிரகாசிக்கும் அவனுடைய மேலாடை, நடுப் பகலில் ஸூரியப் பிரகாசத்தில் தாமிர நிறமாகக் காணப்படும் மேகங்களைப் போலிருந்தது. லீதை ராவணனுடைய மடியில் உட்கார்ந்திருக்கையில் அவனுடைய முகம் காய்பறந்த தாமரை மலரைப்போல் சேரையயற்றிருந்தது. ஸூரியனுக்கு ஸமமான தேஜஸும் பராக்கிரமமும்

வாய்ந்த ராமனுடைய கடாசுபிரந்தாலல்லவா, அவனுடைய முகமான தாமரை மலரும், அழகிய நெற்றியும் தலைமயிரும் பொருந்தி கமலத்தைப்போன்ற நிறத்துடன் வெண்மையாக பிரகாசிக்கும்? நிர்மலமான பல் வரிசையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட லீதையின் முகமண்டலம் ராவணனுடைய ஸமீபத்தில் இருக்கையில், கறுத்த மேகங்களில் புரூத்து வெளிப்படும் சந்திரனைப்போல் காணப்பட்டது. உத்தம லக்ஷணங்கள் பொருந்திய லீதையின் முகம் தாரதாரையாகச் சொரியும் கண்ணீரைத் துடைக்காமல் அழுக்கடைந்து, ராமன் ஸமீபத்திலில்லாமல் ராவணனுடன் காணப்படும் பொழுது, பகலில் உதிர்ந்த சந்திரனைப்போல் தோன்றிற்று. கறுத்த சரீரத்தையுடைய ராஜஸனால் கொண்டுபோகப்படும் தங்கவண்ணமுள்ள லீதை, நீலரத்தினங்கள் கோத்த தங்க சரட்டைப்போலும், மேகங்களுக்கு நடுவில் பிரகாசிக்கும் மின்னலைப்போலும், யானைக்குக் கட்டிய தங்கச் சங்கிலியைப்போலும் தோன்றினார். லீதையின் ஆபரணங்கள் சப்நிக்கும்பொழுது ராவணன் நீருண்ட மேகம் கர்ஜிப்பதுபோல் காணப்பட்டான். அவனுடைய தலையில் அணிந்திருக்கும் புஷ்பங்கள் சிதறிப் பூமியில் நான்கு புறத்திலும் விழுந்தன. ராவணன் போகும் வேகத்தாலுண்டான காற்று அந்தப் புஷ்பங்களை அவனிடத்தில் இழக்கையில், நிர்மலமான நகைத்திரமாலைகளால் குழப்பட்ட மேக மலையைப்போல் விளங்கினார். லீதையின் காலில் போடப்பட்ட ரத்தினங்களிழைத்த தண்டைச் சலங்கைகள் அங்கிருந்து கழன்று மதுரமான சப்தத்துடன் மின்னலைப்போல் பூமியில் விழுந்தன. தன் தேஜஸால் தீவலிக்கும் லீதையை ராவணன் ஆகாசமார்க்கத்தில் எடுத்துக்கொண்டு போகையில், அரசர்களுக்குப் பெரிய அனர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கும் குறைக்கொள்ளி ஆகாசத்தில் தோன்றியதுபோலிருந்தது. நெருப்புப் பொறியைப்போன்ற லீதையின் ஆபரணங்கள் கழன்று பூமியில் விழுகையில், நகைத்திரங்கள் பெரிய ஓசையுடன் பூமியில் உதிர்வது போலிருந்தது. அவன் மார்பில் தரித்த சந்திரனைப்போல் பிரகாசிக்கும் ஹாரம் நழுவிப் பூமியில் விழுந்தபொழுது கங்கை ஆகாசத்திலிருந்து பூமியில் விழுவதுபோல் தோன்றிற்று.

ராவணனுடைய வேகத்தாலுண்டான காற்று, மரங்களில் அடித்து அவைகளின் கிளைகளை அங்குமிங்கும் அசைத்து அவைகளிலிருந்த பகடிகள் பயத்தால் கூடிப்பொழுது, அந்த மரங்கள் பயப்படாதே என்று தலையை அசைத்துக்கொண்டு லீதைக்குத் தைரியம் சொல்பவைபோல் காணப்பட்டன. ஓடைகளில் தாமரைகள் காந்தியற்று மீன் முதலிய ஜவஜவத்துக்கள் பயந்திருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, துக்கத்தால் மூர்ச்சையடைந்திருக்கும் தங்கள் அருமைத் தொழியான லீதைக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தால் வருந்துவது போலிருந்தன. லீம்ஹம் புலி மான் பகடிகள் முதலியவைகளும் நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் ஓடிவந்து ராவணனுடைய நிழலைப்

55

60

65

70

75

80

85

90

பார்த்துக் கோபம் கொண்டு அவனைப் பிடிக்கத் தாவிக் குதித்துப்
 பிண்டொடர்ந்தன. காட்டாறுகள் பெருகும் உன்னதமான சிகரங்
 95 களுள்ள மலைகள், ராவணன் ஸீதையை எடுத்துப் போவதையும்
 பார்த்து, தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பெருகக் கைகளைத் தூக்கிக்
 கோவென்று அலறுவதபோல் காணப்பட்டன. ஸூரியனும் அந்த
 அக்ரமத்தைப் பார்த்துப் பொறுக்காமல் வெளுத்துக் காந்தியழர்
 தான். "வோகத்தில் தர்மமும் ஸத்தியமும் கேர்மமும் இரக்கமும்
 100 அழிந்தன. இல்லாவிட்டால் ராமனுடைய பிரிய பாரியையும்
 விடுதலை ராஜ்யத்திரியுமான ஸீதையை ராவணன் எடுத்துப்
 போவானா?" என்று லக்ஷ்மீ பிராணிகளும் கூட்டம் கூட்டமாகப்
 பிரலாபித்தன. மாங்குட்டிகள் பாய்ந்து தினமாகக் கதறி ஸீதை
 யைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கண்ணீருதிர்ந்தன. ஸீதை துக்கம் தாங்
 105 காமல் அலறுவதைப் பார்த்த வணதேவதைகளுக்கும் நடுக்கமுண்டா
 யிற்று. தலைமயிர் அழிந்து நிலகம் அழிந்து பூமியில் நான்கு
 புறத்திலும் பார்த்துக்கொண்டு, 'ஹா ராமா! ஹா லக்ஷ்மண!
 என்று ஸீதைக் கதறிக்கொண்டிருக்கையில், ராவணன் அதைக்
 கொஞ்சம்கூடக் கவனிக்காமல், தன் மிருத்புவைத் தேடி அழைத்துக்
 110 கொண்டு போவதைப்போல், அவனை எடுத்துப் போனால்
 அப்பொழுது தன் பந்துக்களும் நண்பர்களுமில்லாமல் ராம
 லக்ஷ்மணர்க்கிடையும் காணாமல் ஸீதை பயந்து முகம் வெளுத்து தைரி
 யத்தை இழந்தாள்.

ததஸ்து ஸா சாருதீதி ஸூசில்மிதா
 விநாக்ருதா பீந்துஜதேத மைதிஷீ |
 அபர்யதீ ராக்வலக்ஷ்மணு வுபெள
 விவர்ண வக்த்ரா பீய பா'ர பீடி'தா | (48)

ஸர்க்கம் 53

ஸீதை ராவணனை நிந்தித்தாள்

கீழ்ப்பதத்தம் தம் தீ'குஷ்ட்வா மைதி'ஸீ ஜநகாத்மஜா |
 து'க்ஷி'தா பரமோத்'விக்'தா ப'யே மஹநி வர்'திதீ | (1)

கோபத்தாலும் அழுகையாலும் கண்கள் சிவந்து துக்கம்
 மேலீட்டு பயத்தால் நடுங்கிக்கொண்டு, ஸீதை ராவணனைப்
 பார்த்து, "ராமலக்ஷ்மணர்கள் இல்லாத ஸமயத்தைத் தேடித்
 திருட்டுத்தனமாக என்னை எடுத்துக்கொண்டு ஓடுகிறாயே. நீச!
 5 உனக்கு வெட்கமில்லையா? என்னை எடுத்துப் போகவேண்டுமென்று
 ஆசை கொண்டாயல்லவா? அவர்கள் இருக்கும்பொழுது ஸமீபத்
 தில் வரத் துணிந்தாயா? நீயே மாயையால் அந்தப் பொன் மாலை
 உண்டாக்கி ராமலக்ஷ்மணர்களை அப்புறப்படுத்தியென்று எனக்கு
 நன்றாகத் தெரியும். என் மாமனருக்கு வெகு காலமாக பிரிய

மித்திரண ஐடாயுடும் என்னைக் காப்பாற்றத் தன்னால் கடிபவரை
 யில் முயன்றும் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார். உன் பெயரையும்
 குலத்தையும் கோத்திரத்தையும் கீர்த்தியையும் என்னைத்தில்
 பெருமையாகச் சொல்லிக்கொண்டாயே! என்னுடன் யுத்தம்
 செய்து ஜெயித்த நீயல்லவா வீரன்! உன் பராக்ரமத்தை என்
 10 நென்று சொல்வேன்! பரஸ்தீரையை அவனைச் சேர்ந்தவர்கள்
 இவ்வாத வேளையில் திருட்டுத்தனமாக எடுத்துப்போயும் கொஞ்ச
 மாவது உனக்கு வெட்கமில்லையே! மிகுந்த பல பராக்ரமமுள்ளவ
 15 நென்று இந்த இழிவான காரியத்தைச் செய்த உன்னை ஜனங்கள்
 என்றைக்கும் துஷ்டனென்றும் குரூரனென்றும் பாபியென்றும்
 சொல்வார்கள். என்னை எடுத்து வருவதற்கு முன் பூமியைத்
 20 தூக்குவேன்; ஸமுத்திரத்தைக் குடிப்பேன்; சந்திர ஸூரியர்களைத்
 தடுப்பேன்' என்று பலவிதமாகச் சொல்லிக்கொண்ட வீரன்
 பெருமையெல்லாம் இப்பொழுது எங்கே போயிற்று? சி! சி! நீயும்
 ஒரு பிராணியா? ராகுஸ குலத்திற்கே நீங்காத அவமானத்தை
 25 உண்டு பண்ணிய உன் நடத்தை என்னென்று சொல்வேன்!
 சி! சி! இப்படி வேகமாக நீ ஓடினால் உன்னை என்ன செய்ய
 முடியும்? ஒரு முகூர்த்தம் இங்கே நீல். நீ உயிருடன் இருப்பதைப்
 பார்க்கிறேன். ராமலக்ஷ்மணர்களின் கண்ணில் பட்ட பிறகு நீயும்
 உன் ஸைன்யமும் உன் பந்துக்களும் ஒரு முகூர்த்தம்கூடப்
 30 பிழைத்திருக்க மாட்டீர்கள். அவர்களுடைய பாண வேகத்தை
 உன்னால் தடுக்க முடியுமா? காட்டுத்தி கோரமாக எரியும்பொழுது
 சிறு பகலிகள் அதில் விழுந்து தப்புமா? உனக்கு ஷேமத்தை
 வீரும்பிழல் என்னை விட்டுவிடு. யோசித்துப் பார்த்தால்
 35 நான் சொல்லுவது உனக்கு ஊதிமென்றே தெரியும். நீ என்னை
 விடாவிட்டால் என் கணவனும் அவருடைய தம்பியும் கோபம்
 கொண்டு உன்னைக் கொல்வார்கள். நீச! இவ்வளவு
 சிரமப்பட்டு என்னைப் பலவந்தம் செய்யப் பார்த்தியே!
 உன் முயற்சியெல்லாம் வினாசமே தவிர வேறல்ல. தேவர்களைப்
 40 போன்ற சூபத்தையும் பராக்ரமத்தையும் படைத்த ரகுவீரனை
 விட்டுப் பிழைத்திருப்பேனா? அவருக்குச் சத்துருவான உன்னிடத்தில்
 கட்டுப்பாட்டிருப்பேனா? ஒருவனுக்கு ஆயுள் குறைந்தபொழுது
 பந்தியமில்லாத அபாயகரமானவைகளைத் தின்று எப்படி மரண
 மடைவானோ, அப்படி உனக்கு எது ஊதிமென்றும் கீர்த்தியைக்
 45 கொடுக்குமென்றும் நீ அறியாமலிருக்கிறாய். காலம் குறுகினவர்
 களுக்கு ஊதிமான விஷயங்களில் வெறுப்புண்டாகும். பார்க்ககவி
 லேயே பயமுண்டாகவேண்டிய விஷயத்தில் உனக்குப் பயமில்லா
 ததைப்பார்த்தால் உன் கழுத்தில் காலபாசம் விழுந்துவிட்டதென்று
 சொல்லும் வேண்டுமா? துக்கநிறமுள்ள மரங்களும் ரத்த
 வெள்ளம் ஓடும் கோரமான வைதரணீ நதியும் பயங்கரமான
 50 அரிபத்திரமென்ற வனமும் உன் கண்ணிற்குத் தோன்றுகின்றன

- என்று எண்ணுகிறேன். உர்மையான இரும்பு ஆணிகளுடன் பழக்கக் காய்ச்சப்பட்ட தங்கபுஷ்பங்களோடும் வைடுரிய இலைகளோடும் கூடியிறர் மனைவியை விரும்பியவன்நரகத்தில் தழுவவேண்டிய சால் மலிமரம் உனக்குத் தெரிநிறதா? பிறகு வருவதைப் பார்த்துக்கொள்
- 55 வோம்; இப்பொழுது கிடைக்கும் ககமே பெரிதென்று நினைக்கிறாயே? மஹாத்மாவான ராகவனுடைய கோபத்திற்கு ஆளாகி எவ்வளவு காலம் பிழைத்திருப்பாய்? கொடிய விஷத்தைக் குடித்து ஒருவன் வெகு காலம் பிழைத்திருப்பதைப் பார்த்ததுண்டா? என் பர்த்தா
- 60 உன்னைக் காலபாசத்தால் கட்டிவிட்டார். அதிலிருந்து உன்னை மீட்பவரில்லை. எங்கே போய் நீ க்ஷேமப்படுவாய்? ஐனஸ்தானத்தில் பதினாறாம் ராக்ஷஸர்களும் கர தூஷணர்களும் என் ராமனுடைய பாணங்களுக்கு இரையானதைப் பார்க்கவில்லையா? அவருக்கு எவ்வளவு நேரம் பிடித்தது? எந்த வாகனத்தில் ஏறியிருந்தார்?
- 65 லக்ஷ்மணன் ஒத்தாசை செய்தாரா? அப்படியிருக்க அவருக்கு உயிருக்குயிரான பத்தினியை எடுத்துப்போனால் உன்னை அந்த மஹா வீரன் தன்உர்மையான பாணங்களுக்கு இரையாக்கமாட்டாரா? அவருக்குத் தெரியாத அஸ்திரங்களும் உண்டா? அவருடைய பலபராக்கிரமத்தை அளவிட முடியுமா?" என்று கடுமையாகவும் தீனமாகவும் கண்டித்து பிரலாபித்தான்.
- 70 அவையெல்லாம் ஸமுத்திரக் கரையில் செய்த சத்தத்தைப் போல் அந்த மஹாபாபியின் காதில் துழையவில்லை. இப்படிக்கேட்பவர்களின் மனம் உருகும்படி வாசாமகோசரமாக அவன் சொன்னாலும் அந்தத் துஷ்டனுடைய மனம் உருகவில்லை. லீதை பயத்தால்
- 75 நடுங்கி அவனிடத்திலிருந்து தப்புவதற்கு பலவீதமாக முயற்சி செய்தும் பலிக்கவில்லை. அவன் சொல்லமுடியாத துர்கத்தால் பீடிக்கப்படுவதை ராவணன் கொஞ்சம்கூட லக்ஷ்யம் செய்யாமல் அதிவேகமாக அவளை எடுத்துப் போனான்.

ததா' ப்ருபார்தாம் ப்ஹூ' சைவ பா'ஷீனிம் |
 விஸாப பூர்வம் கருணம் ச பா'மிதீம் |
 ஐஹார பாப: கருணம் விசேஷ்டதீம்
 ந்ருபாத்மஜா மாக'த கா'த்ர வேபது'ம் | (26)

ஸர்க்கம் 54

ஸீதையை லங்கையின் வைத்தது

ஸ்ரீயமானா து வைதே'ஸீ கஞ்சிந்நாத' மயர்யதி |
 த'நர்ஸ மிரிஸ்ருக்'ஸ்தா'ந் பஞ்ச வாதரபுக்'வாத' | (1)

இப்படி அநாதையாக ராவணனால் கொண்டுவரப்படுகையில் வழியிலுள்ள ஒருமலைச் சிகரத்தில் ஐந்து வானர சிரேஷ்டர்கள் உட்கார்ந்திருப்பதை லீதை பார்த்து, "எனக்கு நேர்ந்த

கஷ்டத்தை இவர்கள் ராமனுக்கு ஒருவேளை தெரிவிக்கமாட்டார்கள்" என்றெண்ணி, தன் ஆபரணங்களில் சிலவற்றைக் கழற்றி உத்தரீயத்தில் முடித்து அவர்களுக்கு நடுவில் போட்டான். ராவணன் பரபரப்பால் அதைக் கவனிக்கவில்லை. மஞ்சள் நிறமுள்ள கண்களையுடைய அந்த வானரசிரேஷ்டர்கள் தாமரை இதழைப் போல் விசாலமான நெத்திரங்கொடியுடைய லீதை கதறிக்கொண்டு போவதைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பம்பை என்னும் ஏரியைத் தாண்டும் வரையில் "ராம லக்ஷ்மணர்கள் என்னைத் தொடர்கிறீர்களோ" என்று ராவணன் ஆசிரமத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருந்து, அவர்கள் வராததால் ஸந்தோஷமும், தைரியமும் உண்டாவி, லங்கையை நோக்கி அதிவேகமாகப் போனான். கொடிய விஷமுள்ள மஹாஸர்ப்பத்தை மடியில் கட்டிக்கொண்டு போவதைப்போல், தனக்கு மிருத்யுவான லீதையைப் பலவந்தமாக தன் வீட்டிற்குழைத்துப் போனான். வனங்களையும் ஆறுகளையும் ஏரிகளையும் மலைகளையும் தாண்டி, வில்லிலிருந்து விடுபட்ட பாணத்தைப்போல் அதிவேகமாகப் போய், நிமிங்கலம் முதலே முதலிய ஐந்துக்கள் நிறைந்த ஸமுத்திரத்தைக் கடத்தான். ராவணன் லீதையை எடுத்துப் போவதைப் பார்த்து ஸகல நதிகளுக்கும் ஆதாரமான ஸமுத்திரமும் பயந்து அலைகளை அடக்கிக்கொண்டதுமீன்களும் வர்ப்பங்களும் மறைந்தன. ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்த லீத்த சாரண தேவ கணங்கள், "ராவண! உன் ஆயுளுக்கு இதே முடிவு" என்றார்கள். தன் மிருத்யுவே ரூபமெடுத்து வந்ததைப் போன்ற லீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு தசமுகன் லங்கையில் புழுந்தான். விசாலமான வீதிகளையும் ஐன்ங்கள் நிறைந்த கட்டுகளையும் தாண்டி, ராவணன் தன் அந்தப்புரத்திற்குப் போய், முன்பு மயமென்ற அஸூரன் தன் மாயையால் விருஷ்டித்த ஒரு குகையில் ஸ்வயம்பிரபை என்ற அப்ஸரையை வைத்ததுபோல், பயத்தாலும் சோகத்தாலும் முர்ச்சையடைந்த லீதையைத் தன் அரண்மனையில் வைத்தான்.

பிறகு பிசாச முகங்களுள்ள ராக்ஷஸ்களை அழைத்து, "இவளை, உங்கள் வசத்தில் ஒப்புவித்திருக்கிறேன். ஆணுவது பெண்ணுவது என் உத்தரவில்லாமல் இவளைப் பார்க்கக்கூடாது. எனக்கு நடக்கும் உபசாரம் மரியாதை பணிவிடை யாவும் இவளுக்கும்கூடக்கவேண்டும். நங்கம் ரத்தினங்கள் ஆடையாபரணங்கள் இன்னும் வேறு எவைகளை விரும்பினாலும் கேட்டவுடனே கொடுக்கப்பட வேண்டும். தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது இவளுக்குப் பிரியமில்லாத காரியத்தை நீங்கள் செய்தால் அந்த மீயிஷத்தில் உங்களைக் கொல்வேன்" என்று கடுமையாக உத்தரவிட்டான்.

பிறகு அந்தப்புரத்திலிருந்து வெளியில் வந்து இன்னும் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்ன பாக்கி யிருக்கிறதென்று யோசித்துக்

45 கொண்டிருக்கையில், மஹா வீரர்களும் குருர்களும் ஒன்றிற்கும் அஞ்சாதவர்களுமான எட்டு ராக்ஷஸர்கள் எதிரில் நீர்க்கக் கண்டான். பிரஹ்மா தனக்குக் கொடுத்த வரங்களால் மதம் கொண்டு, அவர்களுடைய பலத்தையும் வீரத்தையும் புகழ்ந்து, "நீங்கள் ஆயுதபாணிகளாக இங்கிருந்து ஜனஸ்தானத்திற்குச் சீக்கிரமாகப் போங்கள். கர தூஷணர்கள் அங்கே இருந்தது உங்களுக்குத் தெரியுமல்லவா? அவர்களும் அங்கிருந்த ராக்ஷஸ ஸையங்களும் ராமனால் கொல்லப்பட்டார்கள். ராமனிடத்தில் எனக்கு எல்லையற்ற கோபம் பொங்குகிறது. பழிக்குப்பழி வாங்க ஸமயம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன். யுத்தத்தில் அவனைக் கொல்லாமல் எனக்குத் தூக்கம் வராது. கர தூஷணர்களைக் கொன்ற அந்த மஹா பாபியைக் கொன்று, தரித்திரன் புறையலை அடைந்ததைப் போல் ஸந்தோஷிப்பேன். நீங்கள் அங்கே போய் இருங்கள். பயப்படவேண்டாம். உங்கள் பலமும் யுக்தியுமே போதும். சாமன் என்ன செய்து வருகிறானென்று அடிக்கடி ஸமாசாரம் தெரிவிக்க வேண்டும். ஜாக்கிரதையாக இருங்கள். மோசம்போகவேண்டாம். 50 ராமனைக்கொல்ல எப்பொழுதும் ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டிருங்கள். கர தூஷணர்கள் நாசமடைந்த இடத்தில் நாங்கள் என்ன செய்வோம் என்று கவலைப்படவேண்டாம். பல யுத்தங்களில் உங்களுடைய பலத்தையும் தைரியத்தையும் பராக்ரமத்தையும் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகையால் ஜனஸ்தானத்தில் போய் அந்த காரியத்தை முடிக்கக் கூடியவர்களைன்று நம்பி உங்களை அனுப்புகிறேன்" 65 என்றான். அந்த எட்டு ராக்ஷஸர்களும் அரசன் தங்களைப் புகழ்வதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, தங்கள் மாயையால் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் ஜனஸ்தானத்திற்குப் போனார்கள்.

70 இப்படி ராவணன் ராமனுடைய ஆசிரமத்திலிருந்து ஜானகி வையத் திருட்டுத்தனமாக எடுத்துவந்து ஆசரயால் புத்தி மயங்கி ராமனைப் பகைத்துக்கொண்ட பிறகும் விசாரமற்று ஸந்தோஷித்தான்.

ததஸ்து ஸீதா முபஸப்ய ராவண:

ஊஸம்ப்ரஹ்ஸுஷ்ட: பரிக்குஹ்ய மைதி'வீம் |

ப்ரஸத்ய ராமேண ச வைரமுத்தமம்

ஸ்பூ'வ மோஹாந் முதி'த: ஸ ராக்ஷஸ: | (30)

ஸர்க்கம் 55

ராவணன் ஸீதையை பிரார்த்தித்தது

ஸத்தி'ஸ்ய ராக்ஷஸாத கோ'ராந் ராவணேஷ்டெள மஹாப'லாத |
ஆத்மாநம் பு'த்தி' வைக்ஸப்'யாத் க்ருதக்ருத்ய மமந்யத | (1)

அந்த ராக்ஷஸர்களை அனுப்பிவிட்டு ராவணன் ஸகல புருஷார்த்த தங்களையும் அடைந்ததுபோல் மகிழ்ந்தான். அல்ப புத்தியுள்ள வுணல்லவா? பிறகு ஸீதையிடத்தில் ஆசை மிகுந்து அவளையே நினைத்துக்கொண்டு அவளைப் பார்க்க விரும்பி, அதிவேகமாக அந்தப் புரத்திற்குப் போனான். அங்கே ராக்ஷஸர்களுக்கு நடுவில் ஸீதை கண்ணீர் தாசைதாரையாகப் பெருக, சோகத்தால் வாடி, ஸமுத்திரத்தில் பெருங்காற்றால் அடிபட்டு முழுகும் படகைப்போல் உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டான். பெண்மான் தன் இனத்தை விட்டுப் பிரிந்து வேட்டை நாட்களால் குழப்பப்பட்டதைப்போல், ஸீதை அந்த ராக்ஷஸர்களின் வசத்தில் அகப்பட்டுக் குனிந்த தலை சிமிராமல் பூரி 5 யைப் பார்த்தபடியே இருப்பதைக் கவனித்தான். "ஆஹா! புத்தி மோசம் போனேனே! ஜனஸ்தானத்தில் என் பலத்தையும் பராக்ரமத்தையும் ஐகவரியத்தையும் விசேஷமாக வர்ணித்தேன். இப்பொழுது என் செல்வத்தையும் அதிகாரத்தையும் அவள் நகரில் பார்த்தாலும் நிச்சயமாக மலைத்து எனக்கு உட்படுவாள்" என்று 10 எண்ணினான். அவளைப் பலவந்தமாக அழைத்துப்போய் ஒப்பில்லாத தன் அரசன்மையைப் புகழுவதில் ஆச்சரியங்களையும் காட்டினான். மேடைகளும் உப்பரிக்கைகளும் மேல்மாடிகளும் விசித்திரமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. எங்கே பார்த்தாலும் அழகிய ஸ்த்ரீகள் மின்னல்கொடிகளைப்போல் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 20 அபூர்வமான பகடிகள் அழகான கூடுகளில் மதுரமாகச் சப்பித்துக் கொண்டிருந்தன. தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் ஸ்படிகத்தாலும் செய்யப்பட்ட தூண்கள் வஜ்ர வைடுரியங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு எவ்விடத்திலும் காணப்பட்டன. விசித்திரமாக அமைக்கப்பட்ட தங்கப் படிக்கட்டுகளில் ராவணன் ஸீதையுடன் ஏறும்பொழுது 25 தூத்துபி அடிப்பதுபோல் சப்த முண்டாயிற்று. அழகிய ஜன்னல்கள் தந்தத்தாலும் தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் அமைக்கப்பட்டு, தங்க வலைகளால் மறைக்கப்பட்டிருந்தன. தரைகளில் நவரத்தினங்களால் விசித்திர ரூபங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. ஓடைகளும் நடவாசிகளும் அபூர்வமான புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பல 30 வகை மரங்களால் விளங்கின. ஸீதை யாதொன்றையும் கவனிக்காமல் துக்கத்தில் மூழ்கியிருந்தும் ராவணன் தன் அரசன்மையையும் அதிலுள்ள ஐகவரியங்களையும் அவளுக்குக் காட்டினால், அவைகளில் ஆசை வைத்துத் தன்னை அடைவானென்று எண்ணினான்.

"மஹா பஸ்சாலிகளும் குருர்களுமான முப்பத்திரண்டு கோடி ராக்ஷஸர்களுக்கு நான் பிரபு. வயது சென்றவர்களையும் சிறுவர் 35

கனையும் பெண்டுகளையும் கண்கிடவில்கீல. ஒவ்வொரு வேலைக்கும் ஆயிரம் ராஷஸர்கள் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தை யும் இதிலுள்ள ஸகல காரியங்களையும் உன்னிடத்தில் ஒப்புவித்தேன். என் உயிரையும் உன்னிடத்தில் ஒப்புவித்தேன்; என் உயிரைக் காட்டிலும் நீ பிரியமானவளல்லவா? நான் பல லோகங்களைவிருத்தும் கொண்டுவந்த எண்ணிறந்த ஸ்திரீகளுக்கு நீ அரசியாக இரு. என்னைப் பர்த்தாவாக அடை. வேறு யோசனை ஏன் செய்கிறாய்? உனக்கு ஐயத்தையே சொல்லும் என் வார்த்தையைத் தட்டாரதே. உன்னிடத்தில் ஆசை வைத்த என்மேல் தயவுசெய்து என் இஷ்டத்தை நிறைவேற்று. அநேக யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள இந்த லங்கையை எண்ணிறந்த ராஷஸர்கள் இரவும் பகலும் காத்து வருகிறார்கள். தேவாஸுரர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் இதை எதிர்த்து நெருங்க முடியாது. தேவ யக்ஷ கந்தர்வ பன்னகர்கள் இன்னும் ஸகல லோகங்களிலும் உள்ள பிராணிகள் எவரும் என் எதிரில் சிந்தாமாட்டார்கள். ராஜ்யத்திலிருந்து அடித்துத் தூர்த்தப் பட்டுத் தபஸ்வி வேஷம் தரித்து, ஆயுறும் தேஜஸும் அழிந்து பரதையாகத் தபிக்கும் அல்ப மனிதனை ராமனால் உனக்கு என்ன பிரயோஜனம்? என்னை அடை. நான் உனக்குத் தகுந்த கணவன். ஜனங்களுக்கு யௌவனம் சிக்கிரத்தில் அழியும். ஆகையால் இங்கே என்னுடன் ஆனந்தமாகக் காலம் கழி. இனி ராமனைப் பார்ப்போமென்ற எண்ணத்தை விடு. அவன் கணவிலாவது இங்கே வரத் துணிவானா? மஹா வேகமுள்ள காற்றைக் கயிற்றால் கட்ட முடியுமா? ஜ்வலிக்கும் நெருப்புக் கொழுந்தைப் பிடிக்க முடியுமா? நீ என் காவலிலிருக்கும்பொழுது என்னிடத்திலிருந்து உன்னைக் கொண்டு போகக் கூடியவன் எந்த வேகத்திலும் இல்லை. எல்லையற்ற இந்த லங்காராஜ்யம் உனதே. நானும் தேவர்களும் ஸகலப் பிராணிகளும் உன் அடிமைகள். என் பட்டமகிஷியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு என்னுடன் ஸகல போகங்களையும் அனுபவி.

நீ செய்த பாபங்களுக்குப் பயனாக வனவாஸத்தை அடைந்தாய்; அது கழிந்தது. இனி நீ செய்த புண்ணியத்தின் பலத்தால் என்னுடன் இந்த லங்கா ராஜ்யத்தை ஆளப் போகிறாய். இந்தத் திவ்விபா பரணங்கனையும் பரிமளங்கனையும் ஹாரங்கனையும் இன்னும் மணத்தால் நீனைக்கக்கூடிய ஸகல போகங்களையும் அனுபவிப்போம். என் தமயணை குபேரனை ஒரு நிகழ்த்தில் ஐயித்து, அவனுடைய புஷ்பக விமானத்தை எடுத்துக் கொண்டேன். அந்த உத்தமமான விமானம் விசாலமாகவும் ஸகல போக பதார்த்தங்களால் நிறைந்ததாகவும். ஸுதரியனைப்போல் பிரகாசமுள்ளதாகவும் இருக்கிறது. அதில் நாயிருவரும் இஷ்டப்படி சஞ்சரிப்போம். தாமசரையைப் போன்ற உள் அழகான முகம் தக்கத்தை அனுபவிக்க ஏற்பட்டதா? என்று ராவணன் பலவிதமாகப் பிதற்றினான்.

அதைக் கேட்டு ஸீதை பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற தன் முகத்தை வஸ்திரத்தால் மறைத்துக்கொண்டு பலபலவென்று கண்ணீர் உதித்தாள்.

80

இப்படிச் சோகத்தால் வாடிக்கலலிக்கொண்டு ராமனையே தியானித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸீதைையைப் பார்த்து ராவணன், 'ஸீதே! அந்நி லாஷியாக உன் கையைப் பிடித்த கணவனைக் கைவிடுவது அதர்மமென்றெண்ணி வெட்கப்படுகிறாயோ? நம் இருவருக்கும் நிகர்ந்த ஸம்பந்தம் தெய்வகதியால் ஏற்பட்டது. இது நீயினால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது; அதர்மமல்ல. உன் பாதுகாளை என் லகியில் வைத்துக் கொள்ளுகிறேன். என்னிடத்தில் மிருகம் செய், நான் உன் அடிமை; உன் வசப்பட்டவன். ராவணன் ஒரு பெண்ணைத் தலை வணங்கி வேண்டினான் என்பது கிடையாது. அப்படியிருக்க, ஆசாமீறி இந்தக் குறைவான வார்த்தைகள் என் வாயில் வந்தது எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது' என்று சொல்லி ஸீதை தனக்கு வரப்பட்டாளென்று எண்ணினான். காலம் குறுகியிட்டதல்லவா? ஏவமுத்தவா தஸாஃரீவோ மமதூஃமீ ஐதகாத்மஜாம் | க்ருதாந்த வஸமாபந்தோ மமேயமிதி மந்யதே | (34)

85

90

ஸர்க்கம் 56

ஸீதை ராவணனை நிந்தித்தது

ஸா ததோக்தா து வைதேதீ நிர்ப்யா ஸோககரீபிதா |

ந்ருணமந்தரத: க்ருத்வா ராவணம் ப்ரத்யபாஷத | (1)

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸீதை கொஞ்சமாவது பயப்படவில்லை. பரபுருஷனுடன் நேரில் பேசுவது பதிவிரதைகளுக்குத் தகர தென்று, நடுவில் ஒரு புல்லைப் போட்டுத் தன் மணத்திலிருந்த துக்கத்தை யும் சோகத்தையும் வெளியிட்டாள். "தசரதனென்று ஒரு அரசனிருந்தார். அவர் ஸத்தியஸந்தர், தர்மத்தை நிலைநிறுத்து கிறவர்." அவருக்கு ராமனென்ற புத்திரனுண்டு. அவர் ஸகல லோகங்களிலும் பிரஸீத்தி பெற்றவர். விசாலமான நேத்திரங்களை உடையவர். முழங்கால் வரையில் நீண்ட கைகளையுடையவர். ஸம் ஹத்தைப் போன்ற தோள்களையுடையவர். மஹா தேஜஸ்விய். தர்மாத்மா. அவரே ஸகல லோகங்களுக்குத் தெய்வம். அவரே எனக்கும் பர்த்தா. இப்படிப்பட்ட சுத்தமான குலத்தில் புகூத்து, இப்படிப்பட்ட லோக சிரஷ்டரான பர்த்தாவை அடைந்து நான் அகர்மத்தைச் செய்வேனோ? அவரும் அவருடைய தம்பி லக்ஷ்மண றும் உன்னைக் கொல்லவே இஷ்டவாகு குலத்தில் பிறந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் எனக்கு உன்னிடத்தில் கொஞ்சம்கூடப் பயிரில்லை. இப் பொழுது ஏன் கம்மா இருக்கிறாரென்றால், அவருக்கு எதிரில் என்னை நீ எடுத்து வந்திருந்தால், ஜனஸ்தானத்தில் கரன் உயிரிழந்ததுபோல்

5

10

15

20 நீயும் புத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுத் தரையில் இடப்பாய், கோர ரூபம்
 களையுடைய மஹாபலவான்களான உன் ராக்ஷஸர்களெல்லாம்
 கருடனைக் கண்ட பாய்புகளைப்போல் ராகவனிடத்தில் நடுங்கு
 வாரீகள். கங்கையின் கரைகளை அலைகள் இடித்துத் தள்ளுவதுபோல்
 தங்கக் கட்டுகளால் பிரகாசிக்கும் அவருடைய கர்மையான பாணங்
 25 கள் உன் உடலைத் துளைக்கும். நீ இதுவரையில் தேவாஸுரர்களா
 லும் கொல்லப்படாமலிருக்கிறாய்; ராமனுடன் பகைத்துக்கொண்டு
 உயிர் தப்பமாட்டாய். யுபஸ்தம்பத்தில் கட்டிய ஆடு பிழைக்குமா?
 மஹாபலசாலியான ராமன் உன் 'உயிரைக் கொண்டுபோக வந்த
 காலன். அவர் கோப திருஷ்டியால் உன்னை ஒரு தரம் பார்த்தால்
 அந்த க்ஷணமே நீ எரிந்து சாம்பலாவாயே! சந்திர ஸூரியர்களை
 30 ஆகாசத்திலிருந்து அடித்துத் தள்ளுவார்; அழிந்தாலும் அழிப்பார்.
 ஸமுத்திரத்தை வற்றச் செய்தாலும் செய்வார். லீதையை உன்னிட
 த்திலிருந்து விடுவிக்காமல் இருப்பாரா? உன் ஆயுளும் ஐசுவரிய
 மும் பலமும் பாராக்சிரமும் அழிந்தன. உன்னால் லங்கை நாதனற்று
 விதவையாயிற்று.

35 என் பர்த்தாவுடன் வளித்துக்கொண்டிருந்த என்னைப் பல
 வந்தமாக எடுத்துக்கொண்டு வந்தாயே. இந்தப் பாவம் உனக்கு
 சுகத்தைக் கொடுக்குமென்று எண்ணினாயா? காட்டிற்கு ஒடி வந்த
 அந்தப் பரதை என்னை என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்டா
 யல்லவா? அவர் தெய்வ பலத்தைபுடையவர்; மஹாதேஜஸ்ஸி; பாப
 மற்றவர்; இல்லாவிட்டால் துஷ்ட ஜந்துக்களாலும் ராக்ஷஸர்
 40 களாலும் நிறைந்த இந்த தண்டகாரணயத்தில் தனியாக வலிப்
 பாரா? அவருடைய சரமாளியால் உன் கர்வமும் பலமும் வீரியமும்
 கொழுப்பும் துஷ்டத்தனமும் அழியும். பிராணிகள் ஆயுள் குறுகி
 மரண மடையும்பொழுது விபீத காரியங்களைச் செய்கின்றார்கள்.
 நீயும் உன் ராக்ஷஸர்களும் உன்னைச் சேர்ந்தவர்களும் அழியும் காலம்
 45 வந்ததால் என்னைப் பலவந்தமாக எடுத்து வரவேண்டுமென்று
 உனக்குப் புத்தியுண்டாயிற்று. யாகசாலியில் தர்ப்பங்களாலும்
 யாக பார்த்திரங்களாலும் ஹோமகுண்டம் அலங்கரிக்கப்பட்டு,
 வேத மந்திரங்களால் அந்த ஸ்தலம் சுத்தி செய்யப்பட்டு அதில்
 ஹோமங்கள் நடக்கும்பொழுது, சண்டாளன் அதை நெருங்க
 50 முடியுமா? தர்மத்திலிருந்து ஒருபொழுதும் விலகாத ராமன் அந்த
 யக்ஷபுருஷனைப்போன்றவர்; அவருடைய பிரியத்தால் அலங்கரிக்கப்
 பட்டு பராக்சிரமத்தால் சுகழிக்கப்படும் நான் அந்த அக்னி
 குண்டத்தைப் போன்றவன். சண்டாளனான நீ என்னை நெருங்க
 முடியுமா? ராஜ ஹம்ஸத்துடன் தாமரையோடைகளில் எப்பொழு
 55 தும் ஆனந்தமாக விளையாடும் பெண் ஹம்ஸம், நாணற் காட்டி
 லிருக்கும் நீர்க்காக்கையைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்குமா? பிரக்ஞை
 யற்ற இந்தத் தேகத்தை நீ கயிற்றால் கட்டு; வெட்டு; கடித்துத் தின்று
 விடு. இந்த சரீரத்தையாவது பிராணனையாவது காப்பாற்றவேண்டு

இது ப்ரதிஸ்தாபிஷ்ட ராஜ்யமேயோ ராவணே நய: |
 அபேசாக வநிளம் ஐக்மூ: மமதிஸிம் ப்ரதிக்ருஹய து |
 கோர ரூபமுள்ள அந்த ராஜ்யினர் ஸீதையை அசோகவனத்தில் கொண்டு போய் வைத்தார்கள். (பக்கம் 155 லார்க்க)

மென்று எனக்குக் கவலையில்லை. அழிவற்ற அபகீர்த்தியை ஒரு பொழுதும் ஸம்பாதித்துக்கொள்ளமாட்டேன்” என்று கோபித்துக் கடுமையாகப் பேசி அவளை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் மௌனமாக இருந்தான்.

60

ராவணன் அதைக் கேட்டுக் கோபம் மேலிட்டு அவனுக்கு மிகுந்த பயத்தை உண்டுபண்ண விரும்பி, “ஸீதே! ஒரே வார்த்தை சொல்லுகிறேன், கேள். இன்றுமுதல் பன்னிரண்டு மாதங்களுக்குள் நீ என்னைக் கணவனாக அடையவேண்டும். இல்லாவிட்டால், என் காலைவளை ஆகாரத்திற்காகச் சமையற்காரர்கள் உன்னைத் துண்டித்துப் பக்குவம் செய்வார்கள்” என்று அடட்டினான். பிறகு ராஜ்யினரைப் பார்த்துக் கோபத்துடன், “இவளுடைய கீவத்தை அழித்து அதிசீக்ஷித்தில் இவளை எனக்கு உட்படுத்தவேண்டும். ஒருவருக்கும் தெரியாமல் அசோகவனத்தில் இவளை வைத்துக் காப்பாற்றுங்கள். நயத்தாலும் பயத்தாலும் காட்டில் யானையை வசப்படுத்துவதுபோல் இவளை எப்படியாவது எனக்கு வசப்படுத்த வேண்டும்” என்று கடுமையாக உத்தரவு செய்து, மஹா கோபத்துடன் பூமியைப் பிளப்புடன் போல் தரையைக் காலால் உதைத்து விட்டு அங்கிருந்து போனான். கோரரூபமுள்ள அந்த ராஜ்யினர் ஸீதையை அசோகவனத்தில் கொண்டுபோய் வைத்தார்கள்.

65

70

75

அது எல்லா காலத்திலும் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் மதங்கொண்ட பக்ஷிகளாலும் விளங்கிற்று. ஆனால், ஸீதையோ பெண் புலிகளிடத்தில் அகப்பட்ட மாணப்போல் அந்த ராஜ்யினர்களிடத்தில் அகப்பட்டுப் பயந்து ஏக்கம் பிடித்து, அவர்களுடைய கோர ரூபங்களைப் பார்த்து ஒன்றும் தோன்றாமல், தன் பிரிய நாயகனும் இஷ்ட தெய்வமுமான ராமனையே எப்பொழுதும் தியானித்துக் கொண்டிருந்தான்.

80

ந விந்ததே தத்ரது ஸர்ம மைதிஸீ
 விருப நேத்ராபி ரதிவ தர்ஜிதா |
 பநிம் ஸமரந்நி தயிதம் ச தைவதம்
 விசேதநாபூத் ப்ய ஸோக பிடிதா |

(36)

ஸர்க்கம் 57

லக்ஷ்மணன் ராமனிடத்திற்குப் போனது

ராஜ்யம் ம்ருக்ருபேண சரந்தம் காமரூபினம் |
 திறத்ய ராமோ மாரீசம் தூர்ணம் பநி நிவந்ததே |

(1)

மீன் ரூபமெடுத்து வந்த மஹாமாயாவியான மாரீசனைக் கொண்டு ராமன் ஸீதையைப் பார்க்க விரும்பி, அதி வேகமாகத் திரும்பி வரும்பொழுது அவருக்குப் பின்புறத்தில் ஒரு லீ கோரமாக ஊர்சியிட்டது. அதைக்கேட்டு ராமனுக்குப் பயத்தால் மயிர்க்கூச்சம்

- 5 உண்டாயிற்று. "ஐயோ! நரி இப்படி ஊர்பிடுவது அபசருள மாயிற்றே. ஸீதை ராகுஸர்களால் கொல்லப்படாமல் சேஷமமாக இருக்கவேண்டுமே. மாரீசன் இறக்கும்பொழுது நான் கத்தினது போல் ஸீதையை மலக்ஷ்மணியும் கூப்பிட்டது வினாசாதே. அதைக் கேட்டு மலக்ஷ்மணன் என்விடத்தில் ஓடி வருவானென்றும்,
- 10 ஸீதையை விடுவானென்றும், அவள் அதைக்கேட்டால் கானிக்கு மிடத்திற்கு உடனே மலக்ஷ்மணனை அனுப்புவானென்றும், அப் பொழுது ராகுஸர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, ஸீதையைக் கொல்லவா மென்றமல்லவா அவன் இப்படிச் செய்தான். பொன்மாண்பு போல் ரூபமெடுத்து என்னை ஆசிரமத்திலிருந்து வெகு தூரத்திற்
- 15 கப்பால் அழைத்துப்போய், என் பாணத்தால் அடிப்பட்டு இறக்கவில்லையா? இந்தப் பெரும் காட்டில் தனியாக இருக்கும் மலக்ஷ்மணனும் ஸீதையும் சேஷமமாக இருக்கவேண்டுமே. ஐனஸ்தானத்தில் ராகுஸர்களால் நான் கொன்றதுமுதல் அவர்கள் எனக்குக் கெடுதி செய்ய ஸமயம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கோரமான பல
- 20 அபசருளங்கள் காணப்படுகின்றனவே" என்று நரியின் ஊரையைக் கேட்டதாலும், மாரீசன் மான் ரூபத்துடன் தன்னை ஆசிரமத்திலிருந்து வெகுதூரம் இழுத்துக்கொண்டு போனதாலும் என்ன கெடுதி கேர்ந்ததோ என்று ஸந்தேஷித்து ஐனஸ்தானத்தை கோக்கி வீரவாகுச் சென்றார். அப்பொழுது மிருகங்களும் பகலிகளும் கோரமாகக் கூவிக்கொண்டு அவருக்கு இடமாகப் போயின. அந்த அபசருளங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு இன்னும் அதிவேகமாக ஆசிரமத்தை கோக்கி ஓடி வருகையில், மலக்ஷ்மணன் காந்தியற்ற முகத்துடன் எதிரில் வந்தான்.
- 30 ராமன் அவனிடத்திற்குப் போய், தன்னைப்போல் அவனுக்கும் முகம் வாடித் துக்கம் மேலிட்டிருப்பதைப்பார்த்து, ராகுஸர்கள் நிறைந்த வனத்தில் ஸீதையைத் தனியாகவிட்டு வந்ததைப்பற்றிக் கடுமையாகக் கோபித்தார். அவனுடைய இடது கையைப் பிடித்துக் கொண்டு கோபமும் துக்கமும் தாங்காமல், "அடே மலக்ஷ்மணா! ஸீதையைத் தனியே விட்டு இங்கே வந்தாயே. என்ன காரியம் செய்தாய்? நீ செய்தது மிகவும் பிசகு. அவன் அபாயமில்லாமல் சேஷமமாக இருக்கவேண்டுமே. அதைப்பற்றி ஸந்தேசமென்ன? எந்தத் துஷ்டமிருக்கனால் கொல்லப்பட்டானோ? ராகுஸர்களால் தின்னப்பட்டானோ? மஹா ஸாதுவான ஐனகமஹாராஜ
- 40 னுடைய புத்திரியை நம்முடன் அழைத்து வந்தது இதற்காகவா? அவளை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்ற முடியாத நமது வீரியத்தைக் கடவேண்டும். நம்மை நம்பி வந்த ஒரு பெண்ணைக் காப்பாற்ற முடியாத நமக்கு ஆபுதங்களால் என்ன பிரயோஜனம்? என்பயத்திற்குத் தகுந்தபடி பல அபசருளங்கள் காணப்படுகின்றன.
- 45 மலக்ஷ்மணா! ஸீதையை சேஷமமாக உயிருடன் காண்போமா? ஐனக

ருடைய பெண்ணல்லவா? அவரிடத்தில் அவளை ஐனகிரதையாக ஒப்புவிக்கவேண்டாமா? காக்கை முதலிய பகலிகளும் நரி மான் முதலிய மிருகங்களும் 'ஸூரியனைப் பார்த்துக் கத்துகின்றன. ஐனகி சேஷமமாக இருப்பானா? இந்த மஹாபாபியான மாரீசன் மான்ரூபம் தரித்து என்னை ஆசிரமத்திலிருந்து வெகுதூரம் இழுத்துக்கொண்டு போனான். எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு அவனைக் கொன்றேன். சாகும்பொழுது அவன் நிரூபத்தை எடுத்து ஸீதையை மலக்ஷ்மணியும் ஏமாற்றினான். யாதோருகாரணமும் இல்லாமல் என் மனம் ஸந்தோஷமற்றக் குன்றியிருக்கிறது. இடது கண் துடிக்கிறது. ஸீதை ஆசிரமத்தில் இருக்கமாட்டாள். எவனுல் கொண்டுபோகப்பட்டானோ? இறந்தானோ அல்லது ஈடுவழியில் இழுக்கப்படுகிறானோ? ஸீதையை இனி காம் ஆசிரமத்தில் பார்க்கப் போகிறதில்லை என்பது நிச்சயம்."

மதர்ச மே தீந மிஹாப்ரஹ்ருஷ்டம்

சகஷுர்ச ஸவ்யம் குருதே விசாரம் |

அஸம்ஸயம் மலக்ஷ்மண நால்நி ஸீதா

ஹ்ருதா ம்ருதா வா பநி வந்ததே வா || (25)

ஸர்க்கம் 58

ராமன் பிரலாபித்தது

ஸ த்ருஷ்ட்வா மலக்ஷ்மணம் தீநம் ஸூந்யே த்ஸ்ரதநாத்மஜு: |

பர்யபுர்சுத தர்மாத்மா வைதேஹீ மாக்தம் விநா || (1)

ஸீதையைத் தனியாகக் காட்டில் விட்டு வந்த மலக்ஷ்மணனைப் பார்த்து ராமன் கேட்டார். "மலக்ஷ்மணா! நான் தண்டகாரணயத்திற்குப் போகப் புறப்படும்பொழுது, என்னுடன் வருவேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்த ஸீதையை எங்கே விட்டுவந்தாய்? ராஜ்யத்தை இழந்து தீனானுக காட்டிற்கு ஓடும் என்னைக் கைவிடாமல் என்னுடன் ஸகல கஷ்டந் களையும் அனுபவித்த ஐனகி எங்கே? தேவஸந்தீகளைப் போல் அழகி அவள். என்னுடைய கர்ட்டிலும் எனக்கு அருமையானவள். அந்த ஸீதை எங்கே? அவனில்லாமல் ஒரு முகூர்த்தமாவது என் உயிர் தரிக்குமா? தங்கத்தின் காந்தியையுடைய அந்த ராஜ புத்திரி இல்லாமல் ஸகல லோகங்களுக்கும் அறிபதியாக இருப்பதையும் நான் வேண்டேன். என் உயிர்க் தோழியான ஐனகியை உயிரோடு காண்போமா? நான் பதினான்கு வருஷங்கள் வனவாஸம் செய்கிறேன் என்று செய்த பிரதிக்கை பொய்யாகாமல் நிறைவேறுமா? அவனைப் பிரிந்த துக்கத்தால் நானும் இறந்து நீயும் அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போன பிறகாவது, தீண்ணியவதியான கைகேயி ஸுகப் படுவாளா? அப்பொழுதாவது அவளுடைய எண்ணங்கள் நிறை

20 வேறுமா? தன் புத்திரன் ராஜ்யத்தை ஆளும்பொழுது, அவன் கர்வத்தால் தலைதெரியாமல், எண்ணப்பெற்ற கௌஸல்யையும் தனக்கு மரியாதை செய்யவேண்டுமென்று நினைப்பார்ப்பானே. புருஷனையும் இழந்து, பிள்ளையையும் பறிகொடுத்து, சக்கனத்திக்கும் அடிமைப்படவேண்டுமா? ஜானகி பிழைத்திருந்தால் ஆசிரமம் திற்குப் போவேன். வேறு விதமாக நேர்ந்தால் இப்பொழுதே உயிரை விடுவேன். நான் ஆசிரமத்திற்குப் போனவுடன் லீதை சிரித்த முகத்துடன் என்னை எதிர்கொண்டு வந்து பேசாவிட்டால் அப்பொழுதே உயிரை விடுவேன். லக்ஷ்மண! ஜானகி பிழைத்திருக்கிறாள், இல்லையா? சொல். அல்லது நீ அவளை விட்டு வந்தபிறகு ராஜாஸர்களால் கொல்லப்பட்டாளா? சொல்வதாக வளர்க்கப்பட்டவள். ஒரு நாளும் துக்கத்தை அறியாதவள். சிறுபெண். என்னை விட்டுப் பிரிந்து ஏக்கம் கொண்டு தவிக்கிறாள்? அந்தத் துஷ்ட ராஜாஸன், 'ஹா! லக்ஷ்மண' என்று கபடமாகக் கத்தினதைக் கேட்டு நீயும் பயந்தாயென்று கினைக்கிறேன். அதை என் குரலென்று எண்ணி லீதையும் பயந்து, என்னைத் தேடிவர உன்னை அனுப்பி இருக்கிறார். ஆகையால் இவ்வளவு சிக்கிரமாக வந்திருக்கிறாய். எப்படியிருந்தாலும் லீதையை அந்தக் காட்டில் தனியாக விட்டு வந்தது பெரும் கஷ்டம். ராஜாஸர்களுக்கு நம்மைப் பழிவாங்க லமயம் கிடைத்ததல்லவா? கரணாஷனர்கள் மடிந்தது முதல் அவனைச் சேர்ந்தவர்கள் ரோஷம் கொண்டு நமக்குக் கெடுதி செய்யக் கூத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நர மாம்ஸத்தில் அதிகப் பிரீதி புள்ள அந்தத் துஷ்டர்கள் லீதையைக் கொண்டு தின்றிருப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இது நிச்சயம். ஐயோ இவ்விதமான கஷ்டத்தில் அகப்பட்டு என்ன செய்வேன்! இதையும் நான் அனுபவிக்கவேண்டிய கர்மபலனே" என்று லீதையையே கினைத்துப் புலம்பிக்கொண்டு ராமன் லக்ஷ்மணனுடன் ஜனஸ்தானத்தை கோக்கி வந்தார்.

இப்படி லக்ஷ்மணனைக் கோபித்து, பரிதாபத்தாலும் வெகு தூரம் ஓடிவந்த சிரமத்தாலும் முகம் வாடிக்க் கறுத்து உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு ஆசிரமத்திற்குள் வந்தார். அங்கே லீதையைக் காணவில்லை. ஆசிரமத்திற்குள் போய் பார்த்தார். அங்கும் காணவில்லை. அவ்விடத்தைப் பார்த்தவுடன் தானும் அவளும் அங்கே விளையாடி ஆனந்தமாகக் காலம் கழித்த இடங்களில் தேடியும் அவனைக் காணாமல் சொல்ல முடியாத துக்கத்தை அடைந்தார்.

ஸ்வமாய்ஸ்ரமம் ஸம்பர்விகா'ஹ்ய வீரோ
விஹார தே'ஸா நதுஸ்குத்ய காம்யசித் |
ஏதத் ததி'த்யேவ நிவாஸ பூ'மென
ப்ரஹ்மகுஷ்டரோமா வ்யதி'தோ ப'பூ'வ |

(20)

ஸர்க்கம் 59

ராமன் பிரலாபிக்குறு (தொடர்ச்சி)

அதாய்ஸ்ரமா து'பாஸ்குத்த மந்தரா ரகு'தத்தீ'த: |
பரிபர்ச்ச' லெளயித்ரீம் ராமோ து'கக்ஷ'ர்தீ'தம் புந: | (1)

ஆசிரமத்திலிருந்து திரும்பிவரும் லக்ஷ்மணனை ராமன் ஒருவழியில் ஸந்தித்து அவன் துக்கப்படுவதைக் கண்டு, "நீ இருக்கிறாயென்று உன்னை நம்பி ஜாணியை உன் வசத்தில் ஒப்புவித்து விட்டு வந்தேனே. அவனைத்தனியாக விட்டு இங்கே ஏன் வந்தாய்? உன்னைப் பார்த்தவுடன் லீதைக்கு ஏதோ பெரிய கெடுதி நேர்ந்திருக்கிறதென்று எனக்கு நிச்சயமாகத் தோன்றுகிறது. லீதை இல்லாமல் நீ மாத்திரம் தனியாக வருவதைத் தூரத்தில் கண்டவுடன் என் இடது கண்ணும் இடது கையும் மார்பும் துடித்தன" என்றார்.

லீதையின் குரூரமான வார்த்தைகளால் புண்ணியிருந்த லக்ஷ்மணனுடைய மனதில் ராமனுடைய வார்த்தைகள் நாராசம்போல் துளைத்தன. ஆனாலும் தன் துக்கத்தையும் கோபத்தையும் அடக்கிக் கொண்டு, "அண்ணா! வேண்டுமென்று காரணமில்லாமல் லீதையை விட்டு நான் இங்கே வரவில்லை. வெகு குரூரமான வார்த்தைகளால் அவன் என்னைக் கோபித்து இங்கே அனுப்பினான். இல்லாவிட்டால் நான் தங்களுடைய கட்டளை மீறுவேனா? 'ஹா லக்ஷ்மண, ஹா லீதே, என்னைக் காப்பாற்றுவீர்கள்' என்று தாய்கள் கதறினதுபோல் எங்கள் காதில் விழுந்தது. லீதை அதைக் கேட்டுப் பயந்த அழுது கொண்டு, தங்களைடத்தில் வைத்த ஸ்நேஹத்தால் தனக்கு நேரும் ஆபத்தையும் மறந்து, "லக்ஷ்மண! ஓடு, ஓடு. இங்கே நீர்காதே" என்றார். இப்படியும் பல தடவை என்னைக் கட்டளையிட்டான். தங்களுடைய மஹிமையை நான் அறிந்ததால் அதற்கு உட்படாமல், "ரகுவீரனுக்கு பயத்தை உண்டாக்கக்கூடிய ராஜாஸர்களை எந்த லோகத்திலும் காணேன். இது அவருடைய குரல் அல்ல. வேறு ஏவனே நம்மை மோசம் செய்ய இப்படித் தத்துகிறார். தாங்கள் கவலைப்படவேண்டாம். கைல லோகங்களையும் கைலப் பிராணி களையும் ரக்ஷிக்கும் சக்தியுள்ள ரகுநாதன் எவ்விதத்திலும் அவருக்குத் தாழ்ந்த என்னையும் ஸ்திரீயான தங்களையும் பார்த்து, என்னைக் காப்பாற்றென்று அல்லமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுவாரா? புருஷோத்தமனுள் அந்த மஹா வீரனுக்கு இது தகுமா? எந்த ராஜாஸனோ, எந்தக் காரணத்தாலோ ராமனுடைய குரலைப்போல், காப்பாற்று காப்பாற்றென்று அலறியிருக்கிறார். மேலும் 'லக்ஷ்மண! என்னைக் காப்பாற்று' என்று சொன்ன வார்த்தைகள் நிச்சயமாக ராமனுடைய குரல் அல்ல. அதற்கும் இதற்கும் வெகு பேதமுண்டு. தாங்கள் இதைப்பற்றிக் கவலைப்படக்கூடாது. தாங்கள் மற்ற ஸ்திரீ களைப்போல் ஏன் விசாரப்படுகிறீர்கள்? என்னை அங்கே அனுப்ப

5

10

15

20

25

30

35

வேண்டாம். இதுவரையில் பிறந்தவனாவது இனி பிறப்பவனாவது யுத்தத்தில் ராமனை எதிர்த்து நிற்பவன் எவ்வலகத்திலும் விடையாது. ஸகல தேவர்களும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் ராமனை யுத்தத்தில் கண்ணெடுத்துப் பார்க்க முடியுமா?" என்று எவ்வளவோ சொன்னேன். ஆனால் ஸீதை புத்தி மயங்கி நான் சொல்வதைக் கவனிக்கவில்லை. தாரை தாரையாகக் கண்ணீரைப் பெருக்கிக்கொண்ட யாதொரு பாபத்தையும் அறிவாத என்னைப் பார்த்து, 'அடே துஷ்டா! நீ என்னிடத்தில் மிகுந்த ஆகார கொண்டு என் பர்த்தா இறக்கும் ஸமயம் பார்த்து என்னைக் கைப்பற்றவல்லவா நீனைக் கிரியை? உன் எண்ணம் நிறைவேறாது. நீயும் பரதனும் ஒன்றுகூடியோசனைசெய்து, அதிசிக்கிரத்தில் ஸமயம் வாய்த்தவுடன் ராமனைக் கொல்வோன் என்று அவனிடத்தில் உறுதிசொல்லி வந்திருக்கிறாய். இல்லாவிட்டால் அவனிடத்தில் எவ்வையற்ற பக்திவைத்து அவரைப் பின் தொடர்ந்து வந்தாயோ? அவருக்கு மஹா ஆபத்து நேர்ந்து உயிரை இழக்கும் ஸமயத்தில் கவலையற்றிருப்பது போதாதா? கவலைப்படும் என்னையும் வஞ்சக வார்த்தைகளால் ஏமாற்றுகிறாயா? நீ ராமனுக்குப் பரமசத்தரு. அவரைக் கொல்ல ஸமயம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவன், மஹாகபடன், எனக்காகவே அவருடன் வந்திருக்கிறாய். இல்லாவிட்டால் அவர் காப்பாற்றுவாரில்லாமல் தவிக்கும்பொழுது கவலையற்று, கம்மா இருப்பாயா?" என்று ஒரு நாளும் சொல்லாத கொடிய வார்த்தைகளைச் சொன்னான். அதைக்கேட்டு எனக்குக் கோபம் பிறந்தது, கண்கள் சிவந்து உறடுகள் துடித்தன. அதைப் பொறுக்க முடியாமல் அங்கிருந்து புறப்பட்டு வந்தேன்" என்றார்.

60 ஆனால் ராமன் ஜானகியை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் புத்தி கலங்கி, "எப்படியிருந்தாலும் அவளை விட்டு நீ இங்கே வந்தது முற்றிலும் பிசுரு, பெரிய கெடுதிக்கு இடமாயிற்று. ராஜாஸர்கள் எனக்கு ஒரு பொருட்டல்லவேன்று உனக்குத் தெரியாதா? ஸீதை கடித்து சொன்ன வார்த்தைகளைப் பொறுக்கமுடியாமல் நீ வந்தது பிசுரு. ஸ்திரீகளுக்கு விவேகமில்லாமலிருப்பது ஸாஹஜம். அதிலும் ஸீதை கோபத்தால் புத்தி மயங்கியிருப்பவள். விவேகியான புருஷன் அதை லக்ஷ்யம் செய்வானா? நீ கோபத்திற்கு இடம் கொடுத்து என் கட்டளைையை மீறினது நல்லதல்ல. அவன் உன்னைப் பூஜிக்கக்கருந்தவன்; ஸ்திரீ; கோபத்தால் புத்தி சிதறியிருப்பவன்; காளை உன்னைக் கட்டளையிட்டிருக்கிறேன். ஸீதை எதைச் சொன்னாலும் நீ கோபிக்கக்கூடாது. அப்படி அவளுடைய வார்த்தைகளைப் பொறுக்க முடியாவிட்டாலும் வேறு எங்கேயாவது மறைந்திருந்து அவளைக் காப்பாற்றவேண்டும். மாஸ்ரபம் தரித்து என்னை வெகுதூரம் ஆசிரமத்திலிருந்து அகியைச்செய்த மாரீசன், நான் விளையாட்டாக பிரயோகித்த பாணத்தால் அடிபட்டு மடிந்தான். சாரும்பொழுது மாஸ்ரபத்தை விட்டு உண்மையான சாஷஸ ரூபத்தை எடுத்து, 'ஹா

லக்ஷ்மணா! ஹா ஸீதே! என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்று என் குரலைப்போல் தீனமாகக் கதறினான். அதைக்கேட்டு நீயும் ஜானகியை விட்டு இங்கே வந்தாய்."

ஸ்ரீராமனேதேவ ததாரீதயா கிரா
ஸ்வரம் மமாவம்ப்'ய விதூர ஸம்ஸ்ரவம் |
உதா'ஸ்ருதம் தத்'வசநம் ஸு'தா'ருளாம்
த்வமாக'தோ யேந விஹாய மைதீ'ஸீம் || (27)

ஸர்க்கம் 60

ராமன் பிரலாபித்தரு (தொடர்ச்சி)

ப்'ரும மாக்ரஜமாநஸ்ய தஸ்யாதோ' வாமலோசநம் |
ப்ராஹ்முரீச சாஸ்க'வத்' ராமோ வேபது'ஸீகா ப்யஜாயத || (1)

ராமன் அதிவேகமாக ஆசிரமத்தை நோக்கி வரும்பொழுது இடது கண்களின் கீழ் இமை துடித்தது; கால் இடறிற்று; தேகம் நடுங்கிற்று. இந்த அபசருணங்கள் அடிக்கடி நேர்ந்ததைப் பார்த்து, "ஸீதை க்ஷேமமாக இருக்க வேண்டுமே" என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவளைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசையுடன் ஆசிரமத்தில் புருந்தார். அது குன்யமாக இருந்தது. அவருக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. வேகத்தால் தாவிச் சென்று கைகால்களை உதறிக்கொண்டு, ஸீதை வழக்கமாக இருக்குமிடங்களை ஒவ்வொன்றாகத் தேடினார். வேறொருவருடைய தாமரை ஓடைகள் புஷ்பங்களற்றுக் காந்தி குறைந்திருப்பது போல் அந்தப் பர்ணசாலை ஸீதையில்லாமல், காந்தி யற்றிருந்தது. மரங்களில் இலைகளும் மலர்களும் வாடி வண்டுகள் மெதுவாகச் சப்தம் செய்துகொண்டிருந்ததைப் பார்த்தால், மரங்கள் ஸீதையை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் தேம்பித் தேம்பி அழுவது போல் தோன்றிற்று. பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் ஸ்த்ரீதோஷமற்றிருந்தன. வனதேவதைகள் அங்கங்கிருந்து ஓடிப்போயின. ஆசிரமத்தில் மாந்தோல்களும் தர்ப்பைகளும் தர்ப்பாஸனங்களும் வழக்கமான இடங்களில் இல்லாமல் சிதறிக்கிடந்தன. ஸீதையில்லாத அந்த ஆசிரமம் ஒரே குன்யமாக இருக்கக் கண்டு ராமன் துக்கம் தாங்காமல் அடிக்கடி பிரலாபித்தார்.

"ஸீதையை எவன் எடுத்துப்போனானோ? எவன் கொன்றானோ? எங்கே வழி தப்பித் திரியினானோ? ராஜாஸர்களால் தின்னப்பட்டானோ? விளையாட்டாக ஒளிந்துகொண்டிருக்கிறானோ? அல்லது இந்தக் காட்டில் பயந்து மறைந்து கொண்டிருக்கிறானோ? புஷ்பங்களைப் பறிக்கப் போயிருக்கிறானோ? தாமரை ஓடைகளில் ஸ்நானம் செய்யப் போனானோ? கோதாவரிக்குப் போனானோ?" என்று புலம்பிக்கொண்டு வெகு ஜாக்கிரதையாக அவளைத் தேடியும் காணவில்லை. ரோகத்தால் கண்கள் சிவந்து, பித்துப் பிடித்தவரைப் போல் ஒரு ஈரத்திலிருந்து மற்ருரு மரத்திற்கும், மலையிலிருந்து மலைக்கும், நதி

30 பிணிருந்து நதிக்கும் ஓடி அலைந்தார். ஒரு கடம்பை மரத்தைப் பார்த்து. "எந்தைக்கு உன்னிடத்தில் விசேஷ பிரீதியல்லவா? அவனைக் கண்டாயா? தெரிந்தால் சொல். சொல்லமாட்டாயோ? பில்வமரமே! லீதை உன் இளந்தளிர் போல் அழகிய நிறத்தை யுடையவன். பீதாம் பரத்தை உடுத்தியிருப்பான். உன் பழங்களைப் போன்ற ஸ்தனங்களை யுடையவன். உன் தோழியை எங்கேயாவது பார்த்தாயா? நீயும் சொல்லமாட்டாயோ? வெண்பாலை மரமே! உன்னிடத்தில் மிருந்த அன்புவைத்த ஐானகி பிழைத்திருக்கிறாளோ இல்லையோ? நீயும் சொல்லமாட்டாயோ? மருத மரமே! உன்னைப்போன்ற துடைகளை யுடைய என் நாயகியைக் கண்டாயோ? நீயும் சொல்லமாட்டாயோ? மஞ்சாடிமரமே! நீ தளிர்ந்துப் பூத்து வண்டுகளின் மதுரமான சப்தத்துடன் விளங்குகிறபடியால் ஏதோ ஸந்தோஷ ஸமாசாரத்தைச் சொல்லப் போகிறாய். லீதை இருக்குமிடம் உனக்குத் தெரியுமா? நீயும் சொல்லமாட்டாயோ? அசோக மரமே! உன்னைப்பார்ப்பவர்களின் சோகத்தைப் போக்குவதாக உனக்கு இந்தப் பெயர் விடைத்தது. அதற்குத் தகுந்தபடி என் பிரிய நாயகி இருக்குமிடத்தைக் காட்டி, சோகத்தால் தவிக்கும் என்னைச் சோகமற்றவனாகச் செய். நீயும் சொல்லமாட்டாயோ? பனைமரமே! உன் பழங்களைப் போன்ற ஸ்தனங்களை யுடைய என் பானியை எங்கே? என்னைப் பார்த்தும் உனக்கு இரக்கமில்லையா? நீயும் சொல்ல மாட்டாயோ? காவல் மரமே, உன் பழம்போல் பளபளப்பான சரீரம் வளர்ந்த லீதை இருக்குமிடத்தை அறிந்தால் சொல். கோங்கு மரமே! புஷ்பங்களால் நிறைந்த உன்னைப் பார்க்கையில் மிருந்த ஸந்தோஷமுண்டாகிறது. லீதை உன் புஷ்பங்களைக் கண்டால் மிருந்த பிரீதியடைவான். அவனை எங்கேயாவது பார்த்தாயா?" என்று இப்படி மா கடம்பு ஆச்சா பலா மருதானி மா துளை வேங்கை

55 முதலிய செடிகளையும் மல்லிகை சிறு மல்லிகை சம்பகம் தாழை முதலிய செடிகளையும் ஒவ்வொன்றாகக் கேட்டுக் கொண்டே பித்துப் பிடித்தவரைப்போல் அந்த வனமெங்கும் திரிந்தார்.

அவைகள் பதில் சொல்லாததால் தன்னிடத்தில் அன்பு இல்லை என்றெண்ணி, ஒருவேளை மிருகங்களாவது சொல்லாதா என்று,

60 "மாமே! உன்னைப்போன்ற கண்களையுடைய லீதையைக் கண்டாயோ? நீ சொல்லமாட்டாய். யானையே! உன் துறிக்கையைப் போன்ற துடைகளையுடைய லீதையை நீ பார்த்திருப்பாய். எங்கே போனாய்? நீயும் சொல்லமாட்டாய். புனியே! அந்த யானையும் மாறும் எவனிடத்திலோ பயந்து ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நீயோ மஹாரூடன் ஒன்றிற்கும் அஞ்சமாட்டாய். தைரியமாகச் சொல். உன்னைப்போல் அழகாக நடக்கும் லீதையைப் பார்த்தாயல்லவா? நீங்கள் ஒருவரும் சொல்லமாட்டீர்கள்.

"ஹா லீதே! உன்னைக் கண்டுபிடித்து விட்டேன்; ஏன் ஒரு கிரையி? என்னிடத்திலிருந்து தப்ப முடியுமா? மரங்களின் மறைவில்

ஏன் நிற்கிறாய்? ஓடாதே! நான் இவ்வளவு வேண்டியும் ஏன் பதில் சொல்லவில்லை? நில், நில். என்னிடத்தில் தயவில்லையா? எல்லை மீறிப் பரிஹாஸம் செய்வது உன் வழக்கமல்லவே. அப்படியிருக்க என்னிடத்தில் ஏன் இவ்வளவு அலக்ஷ்யம்? இதோ உனது மஞ்சள் பட்டாடை தெரிகிறது. நீ ஓடும்பொழுது கண்டுவிட்டேன். ஓடாதே நில். ஒரு வேளை அவன் உயிரோடு லீலையோ? இருந்தால் இவ்வளவு கஷ்டப்படும் என்னைப் பார்த்துப் பொறுக்க மாட்டானே! ஆகையால் யாரால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்டானோ? நரமாம்ஸத்தில் பிரியமுள்ள ராஷஸர்கள் நான் இல்லாத வேளை யில் அவனைக்கொன்று அங்கங்களை வெட்டித் தின்றவிட்டார் களோ? அழகிய பல் வரிசையையும் உதடுகளையும் மூக்கையும் குண்டலங்களையுமுடையதாகப் பூண சந்திரனைப்போன்ற அவனுடைய முகம் இப்பொழுது களையறநிற்கும் என்று எண்ணுகிறேன். நானில்லாமல் பயந்து கதறிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ராஷஸர்கள் வந்து, சம்பக மலரின் நிறம் வாய்ந்து ஹாரம் முதலிய ஆபரணங்களால் அவல்கரிக்கப்பட்ட லீதையின் கழுத்தைக் கடித்து ரத்தத்தைக் குடித்தார்களோ? வளை சங்கிலி முதலிய பூஷணங்களால் விளங்கி, தளிர்களைப்போல் மிருதுவான அவனுடைய கைகளை அந்தக் கொடியவர்கள் கடித்துத் தின்றார்களோ? அப்பொழுது அவன் எப்படிப் பரிதவித்தானோ? அங்கங்கள் எப்படித் துடித்தனவோ? நடுக்காட்டில் பிரயாணிகள் கூட்டமாகப் போகும்பொழுது தங்களுடன் வந்த பெண்ணைத் துஷ்ட மிருகங்கள் தின்னும்படி விட்டுப்போவதைப்போல், உனக்கு ஸகல பந்துக்கள் இருந்தும் ராஷஸர்கள் உன்னைக் கொன்று தின்னும்படி, அநாதையாக விட்டேனே. லக்ஷ்மண! நீ மஹா புத்திசாலியல்லவா? லீதை எங்கேயாவது உன் கண்ணில் பட்டாளா? ஹா லீதே! ஏன்னை விட்டு எங்கே போனாய்?" என்று அடிக்கடி கதறிக்கொண்டு காட்டிலிருந்து காட்டிற்கு ஓடினார். சிலவிடங்களில் வேகத்தால் சுழன்றார். சிலவிடங்களில் கொடிகளைக் கண்டு லீதையைப் பார்த்தது போலெண்ணித் திகைத்து நின்றார். சிலவிடங்களில் லீதையைத் தேடிக்கொண்டு பித்துப் பிடித்தவனைப் போல் அலைந்தார்.

இப்படித் தாடுகளிலும் மலைத் தாழ்வரைகளிலும் அலைந்து அலைந்து எவ்விடத்திலும் தேடிக்காணாமல், ஆசைவிடாமல், இன்னும் மறுபடியும் தேடவேண்டுமென்று எண்ணமுண்டாகி அகலிய ஆரம் பித்தார்.

ததா³ ஸ க³ த்வா விபுலம் மஹத்³ வநம்
பரீத்ய ஸர்வம் த்வத³ மைத்ரி³ சீம் ப்ரதி |
அநிஷ்டி³ தாபஸ: ஸ சகார மார்க³ னே
புத: ப்ரியாயா: சீரமம் பரிஸரமம் |

ஸர்க்கம் 61

ராமன் பிரலாபிந்தனா (தொடர்ச்சி)

தீருஷ்ட்வாஸ்ரம பதீம் ஸூத்ரம் ராமோ ஸரதா த்மஜு: |
ரஹிதாம் பரிணஸாவாம் ச வித்'வஸ்தா ந்யாஸநா திச | (1)

ஆரமத்திலுள்ள பர்ணசாலையில் ஸீதையைக் காணாமல் ஆணைம் முறையினை நான்கு புறங்களிலும் இதறியிருக்கக் கண்டு, அந்தக் காடுகளில் தேடியும் காணாமல் ராமன் கைகளை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு, "லக்ஷ்மண! ஸீதை எங்கேயிருக்கிறாள்? எங்கே போயிருப்பாள்? எவன் எடுத்துப் போயிருப்பான்? எவனாவது கொன்று தின்றிருப்பானோ? ஸீதே! விளையாட்டாக மரங்களில் மறைந்திருந்தால் பரிஹாஸம் செய்தது போதும், ஓடிவா, நான் துக்கப்படுவதைப் பார்க்கவில்லையா? நீ பிரியத்துடன் விளையாடும் மான்குட்டிகள் உன்னைக் காணாமல் நிரிந்து நிரித்துக் கண்ணீர் விடுகின்றன. லக்ஷ்மண, ஸீதை அகப்படாவிட்டால் நான் பிழைத் திருக்கமாட்டேன். ஐயோ! நான் இறந்து பரலோகத்திற்குப் போனால் அங்கே மஹாராஜாவைக் காண்பேனே, அவர் 'புதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் வனத்தில் வளிக்கிறேன்' என்று என்னிடத்தில் நீ பிரதிக்கை செய்ததால் உன்னை வனத்திற்கு அனுப்பினேன். அந்தக் காலம் முடிவதற்கு முன் இங்கே ஏன் வந்தாய்? நீ துஷ்டன், கட்டுப்பாடில்லாதவன், ஸத்தியமற்றவன், ச, ச' என்றால் நான் என்ன பதில் சொல்வேன்? பிரக்ஞையற்று நீனாக, எண்ணங்கள் யாவும் வீணாக, பிறர் பரிதவிக்கும்படி சோகத்தால் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் என்னை, ஸீதே! பொய் சொல்லுமறவனைக் கீர்த்தி கைவிடுவதுபோல், சிக்கிரத்தில் கைவிட்டு எங்கே போனாய்? லக்ஷணங்கள் யாவும் பொருந்திட உத்தமஸ்தர்? இப்படிச் செய்வது சியாயமா? நான் உன்னைப் பார்க்காவிட்டால் நிச்சயமாக உயிரை விடுவேன்" என்று எவ்வளவு புலம்பியும் அவனைக் காணவில்லை ஆழமான சேற்றில் அகப்பட்ட யானையைப்போல் ராமன் பிரமிப்பதைப் பார்த்து, எப்பொழுதும் அவருடைய லிதத்தையே கோரும் லக்ஷ்மணன், "மஹாநுபாவ! வருந்தவேண்டாம், நாம் தேடுவோம். இந்த வனத்தில் பல குகைகளுண்டு, காடுகளில் ஸஞ்சரிப்பதில் ஜானகிக்கு மிகுந்த பிரியமுண்டு. ஆகையால் இந்தக் காட்டில் வேடிக்கையாக எங்கேயாவது ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பாள். அல்லது, தாமரையொடையிலோ மீனும் கொச்சிலும் நிறைந்த நதியிலோ ஸ்நானம் செய்யப் போயிருக்கிறாளோ? அல்லது, முன்போல் மறைந்திருந்து வேடிக்கையாக நம்மை அடையச் செய்ய எண்ணி இப்போது எங்கேயாவது ஒளிர் திருக்கிறாளோ? அல்லது நாம் பயப்படவேண்டுமென்று இந்தக் காட்டில் எங்கேயாவது மறைந்திருக்கிறாளோ? நாம் தன்னைத்

தேடித் கண்டுபிடிக்கட்டும் என்று நமக்குத் தெரியாத இடங்களில் பதுங்கியிருக்கிறாளோ? தங்களுக்குப் பாரியையை விட்டுப் பிரிவது எப்பொழுதாவது நேருமா? அவளைத் தேடித் கண்டுபிடிப்போம். இந்த வனத்தில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஜாக்கிரதையாகப் பார்ப்போம், இதைப்பற்றிக் கவலை வேண்டாம்" என்று ஸமாதானம் செய்தார். 40

இப்படி ஸ்நேகத்தாலும் பிரியத்தாலும் லக்ஷ்மணன் சொன்ன வார்த்தைகளைக்கேட்டு ராமன் கொஞ்சம் ஆறுதலடைந்து, தைரியப்படுத்திக்கொண்டு ஸீதையை மறுபடியும் தேட ஆரம்பித்தார். புஷ்பங்களைப் பறிக்க எங்கே போயிருக்கிறாளோ என்று காடுகளில் தேடினார். விசித்திரமான தாதுக்களைத் தேடுவதற்காக எங்கே போயிருக்கிறாளோ என்று மலைகளில் தேடினார். அன்னங்களும் நீர்க்கொழிகளும் மணல் திட்டுகளில் உட்கார்ந்திருக்கும் அழகைப் பார்க்க ஆசைகொண்டவனாகையால் ஒருவேளை எங்கே போயிருக்கிறாளோ என்று ஆறுகளில் தேடினார். மலர்ந்த தாமரைப் புஷ்பங்களால் விளங்கும் ஓடைகளில் ஸ்நானம் செய்வதில் பிரியமுள்ளவனாகையால் அங்கே தேடினார். 45 50

இப்படி மலைத்தாழ்வரைகளிலும் குகைகளிலும் கிரகங்களிலும் அந்த மலைபின் நான்கு புறங்களிலும் தேடியும் ஸீதையைக் காணவில்லை. அப்பொழுது ராமன், "லக்ஷ்மண! எல்லாவிடங்களிலும் தேடிப் பார்த்தோமே! ஐயோ! ஸீதையைக் காணவில்லையே! என்ன செய்வேன்?" என்று கதறினார். மஹாதேஜஸ்வியான தன் அண்ணன் தண்டகாரண்யத்தில் அநாதையைப்போல் பிரலாபிப்பதைப் பார்த்து, லக்ஷ்மணன் துக்கம் மெலிட்டு, 'முன் காலத்தில் மஹாவிஷ்ணு பரிசுக்கரவர்த்தியை ஐயித்துக் கட்டி மூன்று லோகங்களையும் மீட்டார். ஸீதையை எடுத்துப்போன அந்தப் பாபியைத் தாங்களும் அப்படியே கண்டு பிடித்துக் கொண்டு, அவளை மீட்டு வருவீர்கள்" என்று அதிகப்பிரியத்துடன் தேற்றினார். அதைக் கேட்ட ராமன் துக்கம் தணிவாமல், இந்தக் காட்டையும் ஓடைகளையும் இந்தமலையையும் அருவிகளையும் குகைகளையும் வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தேடினேனே! என் பிராணநாயகியைக் காணவில்லையே, என்ன செய்வேன்?" என்று புலம்பி ஸீதையை விட்டுப்பிரிந்த சோகம் தாங்காமல் ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் மூர்ச்சையடைந்து, பிரக்ஞையற்று, தேகம் மெலிந்து அசைவற்று உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்தார். பிறகு, "ஹாப்ரியே" என்று அடிக்கடி அவரிக் கலகலவென்று கண்ணீர் உதிர்த்தார். அப்பொழுது அவருக்குப் பரம மித்திரான லக்ஷ்மணன் எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்தவரானதால், வணக்கமாகக் கை கூப்பிக்கொண்டு பலவிதமாக ஸமாதானம் சொன்னார். ராமனோ

70

75 அதைக் கொஞ்சமும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் ஸீதையைக் காணாத
துக்கத்தால் அடிக்கடி புலம்பினார்.

அநாத்ருத்ய து தத் வாஶ்யம் லக்ஷ்மணோஷ்டுபுடாச் சபுதம் |
அபர்ஸ்யம்ஸ் தாம் ப்ரியாம் ஸீதாம் பிராக்ரோஸாத ஸ புத:புத: || (33)

ஸர்க்கம் 62

ராமன் பிரலாபித்தது (தொடர்ச்சி)

ஸீதா மயர்ஸ்யத் தர்மாத்தமா காமோபஹத சேதத: |
விலஸாப மஹாபா'ஹூ' ராம: கமல லோசத: | (1)

75 ஶ்ரீமாத்மாவும், தர்மத்திற்கு விரோதமில்லாத ஆசையை
அனுஷ்டிப்பவருமான ராமன் ஸீதையைப் பறிகொடுத்துக்
கைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு கண்ணீர் தாரைதாரையாகப் பெருகச்
சோகத்தால் புத்திமயங்கி, ஸீதை ஸமீபத்திலில்லாவிட்டாலும்
5 ஆசைக்கு வசப்பட்டு அவள் எதிரில் நிற்பதுபோல் எண்ணி பிரலா
பித்தார். அதை நம்மால் வர்ணிக்கவும் முடியுமா? "ஸீதே! உனக்கு
அசோக புஷ்பங்களிடத்தில் மிகுந்த பிரீதியுண்டு. ஆகையால்
அதன் கிளைகளால் உன் தேகத்தை மறைத்துக் கொள்ளுகிறாய்.
என்ன பயன்? உன்னை நான் பார்த்துவிட்டேன், என் சோகத்தை
10 அதிகப்படுத்துவதைத் தவிர உனக்கென்ன லாபம்? இளம் வாழை
மரங்களைப்போன்ற உன் துடைகளை இளம் வாழைகளால் என்
மறைத்துக்கொள்ளுகிறாய்? நான் உன்னைப் பார்த்துவிட்டேன்.
விளைபாட்டாகக் கோங்குமரங்களடர்ந்த வனத்தில் போய் ஒளிந்து
கொள்கிறாயே, பரிஹாஸம்செய்தது போதும். என் துக்கம் தாங்க
15 முடியவில்லை. மிகவும் களைத்திருக்கிறேன். இதற்குமுன் இந்தப்
பரிஹாஸமே எனக்குப் பிரியமாக இருந்தது. இப்பொழுது
வெறுப்பை உண்டாக்குகிறது. மேலும் இந்த ஆசிரமத்தில் இப்படிச்
செய்வது தகாதது. பரிஹாஸத்தில் உனக்கு மிகுந்த பிரீதியென்று
எனக்குத் தெரியும். விசாலமான கண்களை உடையவனே! சீக்கிரம்
20 வா. கீ இல்லாமல் இந்த ஆசிரமம் குன்யமாக இருக்கிறது.
லக்ஷ்மண! ராஷ்டிரஸர்கள் ஸீதையை எடுத்துப் போய் கொண்டு
தின்றுவது இருக்கவேண்டுமென்பது நிச்சயம். நான் இப்படி
பிரலாபிக்கும்பொழுது அவள் என்னை அலக்ஷ்யம்செய்யமாட்டாள்.
இந்த மான்குட்டங்கள் கண்ணீர்ஹிவதைப் பார்த்தால் ஸீதை
25 ராஷ்டிரஸர்களால் தின்னப்பட்டாளென்று சொல்வது போலிருக்
கிறது. உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனே! பதவிரதா
ஸிராமணியே! அழகில் ஒப்பில்லாதவனே! எங்கே போய்
விட்டாய்? கீ இவ்விதமாகக் கொடிய கதியை அடைந்தது
கைகேயியின் எண்ணப்படி ஆயிற்றல்லவா? ஸீதைபுடன் அயோத்
30 த்யைவிருந்து புறப்பட்டு வந்து ஸீதையில்லாமல் என் அந்தப்

புரத்தில் எப்படிப் புருவேன்? வீரியமற்றவனென்று லோகத்
திழுள்ளவர்களெல்லாம் என்னை நிந்திப்பார்களே! பிராணனை
வைத்துக்கொள்ள எனக்கு சக்தியில்லை என்பது ஸீதை என்னை
விட்டுப் போனபிறகே தெரிகிறது. வளவாசம் முடித்து நான்
அயோத்தியைக்குப் போனபிறகு ஐனக சக்கரவாத்தி என்னைக்
35 கண்டு, "ராம! ஶேமமாய் வந்து சேர்ந்தாயா? குழந்தை ஸீதை
ஷேமமாயிருக்கிறாள்?" என்று விசாரித்தால், அவருடைய
முகத்தை எப்படிப் பார்க்கத் துணியேன்? அவருக்கு ஐனகி
யிடத்தில் மிகுந்தபிரீதி. அவளை இழந்து நான்மாத்திரம் வருவதைக்
கண்டால் துக்கத்தால் மூர்ச்சையடைவார் என்றே எண்ணுகிறேன்.
40 அயோத்தியைக்குத்தான் ஏன் திரும்பிப்போகவேண்டும்? பரதனால்
ஆனப்பட்டுச் செழித்திருந்தாலும் எனக்கு அங்கே ஆகவேண்டிய
தென்ன? ஸீதையில்லாமல் ஸ்வர்க்கமும் எனக்குச் குன்யமாகவே
தோன்றும். லக்ஷ்மண!என்னை இந்த வனத்தில் விட்டு அயோத்
த்யைக்குத் திரும்பிப்போ. ஸீதையை இழந்தும் நான் உயிரோடி
45 ருப்பேனா! பரதனை மார்க்போடனைத்து. "இந்தப் பூரியை ஆண்டு
வரும்படி ராமன் உனக்கு அனுமதி கொடுத்தார்" என்று சொல்.
கௌஸல்யையையும் ஸுமித்திரையையும் கைகேயியையும் விதிப்படி
வனங்கி, அவர்களுடைய சொல்லித் தவறாமல் எந்தப் பாடுபட்
டாவது அவர்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும், இது என் கட்டளை, ஸீதை
50 காணாமற் போனதையும் சோகத்தால் நான் மரணமடைந்ததையும்
என் தாய்களிடத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டும்" என்று,
சொல்லி ஸீதையில்லாமல் குன்யமான அந்தக் காட்டில் ராகவன்
அலைத்து தீனமாகப் புலம்புகையில் லக்ஷ்மணனும் பயந்து முகம்
வாடி மனம் குன்றி ஏங்கினார்.

இதி விஸபதி ராகவே ஸுதீ'தே
வநமுபக்'மய தயா விதா ஸு'சேர்ஸா |
ப'ய விசவ முக்'ஸ்து லக்ஷ்மணோபி
வ்யதி'தமநா ப்'ருஸமாதுரோ ப'பூ'வ || (21)

ஸர்க்கம் 63

ராமன் பிரலாபித்தது (தொடர்ச்சி)

ஸ ராஜபுத்ர: ப்ரியயா விஹீத:
காமேந ஶோகேத ச பீட்'யமாத: |
விஷாத'யத் ப்'ராதர மா'ர்தகுபோ
பூ'யோ விஷாத'ம் ப்ரவிவேஸ தீ'வரம் || (1)

ராமன் ஸீதையை விட்டுப் பிரிந்து அவளையே நினைத்துக்கொண்
டிருப்பதாலுண்டான ஆசையாலும் அவளை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்
தாலும் வாட்டப்பட்டு, அதைப் பார்த்த லக்ஷ்மணனும் துக்கத்
தால் தவிக்க; மறுபடியும் சோகக் கடலில் மூழ்கினார். கண்ணீர்

5 பெருக, உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு லீதையைக் காணாமல் மிகுந்த துக்கமடைந்தார். லக்ஷ்மணன் வருந்துவதைக் கண்டு அந்தத் துக்கம் இன்னும் அதிகமாகி, அந்த ஸமயத்திற்குத் தகுந்தபடி பிரலாபிக்க ஆரம்பித்தார். "இந்த லோகத்தில் என்னைப் போன்ற பாபி இருப்பானென்று எண்ணவில்லை. கடலில் அலைகளைப் போல் வரும் சோகங்கள் ஒன்றின்பின் ஒன்றாக என் மனத்தையும் ஊருதயத்தையும் பிளக்கின்றன. பூர்வ ஜன்மத்தில் நான் வேண்டிய வரையில் பாபங்களைச் செய்திருக்கவேண்டும். இப்படி துக்கத்தின் மேல் துக்கம் நேருவது அதன் பயனேயன்றி வேறல்ல. நன்றாக யோசித்துப் பார்த்தால் நான் ராஜ்யத்தை இழந்ததும் பந்துக்களை விட்டுப் பிரிந்ததும் என் தாயை விட்டுப் பிரிந்ததும் என் பிதா இறந்ததும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து, துக்கமென்றவெள்ளத்தைப் பெருக்குகின்றன. நான் இந்தச் சூன்யமான வனத்திற்கு வந்தபிறகு தேகசிரமத்தால் அதெல்லாம் அடங்கியிருந்தன. அண்ணந்த நெருப்பு விறகுகளால் மறுபடியும் பற்றி எரிவதுபோல், லீதையை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் இப்பொழுது அவை அதிகமாக என்னை வருந்துகின்றன. என் பிரிய நாயகியான லீதை சிறுபெண்; மிகவும் பசுந்தவள்; மேன்மையான தன்மையை உடையவள்; ராக்ஷஸர்கள் அவளை எடுத்து ஆகாச மார்க்கத்தில் போகும்பொழுது பயத்தால் அடிக்கடி கதறியிருப்பாளல்லவா? லோலிதமென்ற உத்தமமான சிவப்புச் சந்தனம் பூசத்தகுந்த அவளுடைய அழகிய ஸ்தனங்கள் சத்தத்தால் பூசப்பட்டுப் பார்க்க விகாரமாக இருக்குமே. மதுரமாகவும் மிருதுவாகவும் லப்பஷ்டமாகவும் பேசும் லீதையின் முகம், கருண்டு கறுத்த முன்னுச்சி மயிர்களால் சூழப்பட்டிருக்கும் அழகை நீனைக்க நீனைக்க எனக்குத் துக்கம் தாங்கவில்லையே. ராகுவிடத்தில் அகப்பட்ட சந்திரனைப்போல் அந்த முகம் ராக்ஷஸர்களிடத்தில் அகப்பட்டு என்ன பாடுபடுகிறதோ? என்னிடத்தில் கீங்காத பிரீதியுள்ள லீதையின் கழுத்தில் உத்தமமான ஹாரங்களும் மாலைகளும் பிரகாசிக்குமே! ஐயோ! அவள் தனியாக இருந்த ஸமயத்தில் ராக்ஷஸர்கள் அவளைப் பிடித்து கழுத்தைக் கடித்து சத்தத்தைக் குடித்தார்கள்னா? நானும் இல்லாமல் அந்தப் பெரிய காட்டில் தனியாக இருக்கையில் ராக்ஷஸர்கள் வந்து பிடித்திருக்கும்பொழுது பயந்து நடுங்கி நான்கு புறங்களிலும் மிரண்டு பார்த்து கம்மக் காணாமல், அன்றில் பகலியைப் போல் எப்படிக்க கதறினோ? லக்ஷ்மண! கோதாவரிக் கரையில் இந்த இடத்திலேயே நானும் லீதையும் யாவற்றையும் மறந்து வர்ணிக்க முடியாத ஸுகங்களை அனுபவித்திருக்கிறோம் அவையெல்லாம் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. இப்பொழுது இவ்விடத்தைப் பார்த்தால் சூன்யமாக வெறுப்பை உண்டாக்குகிறது. அந்தக் காலத்தில் இவ்விடமே எனக்கு எவ்வளவு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுத்ததென்று சொல்லமுடியுமா? நான் லீதையிடத்தில் வைத்திருந்த அன்பைப்போல் லோகத்தில் ஒரு

வதும் ஒரு ஸ்ரீயிடத்தில் வைத்திருக்கமாட்டானென்றும், சதி கேளிகளில் நான் மஹா நிபுணனென்றும் கர்வமடைந்திருந்தேன். இந்த இரண்டு விஷயங்களிலும் லீதை என் கர்வத்தைக் கொடுத்தாள். முன்பு அயோத்யையிலிருக்கும்பொழுது என் பெற்றோர்களுடன் வளர்த்தபடியால், லக்ஷோசமில்லாமல் இஷ்டப்படி என்னுடன் அனுபவிக்க முடியவில்லை. வனத்திற்கு வந்த பிறகு யாருடைய கிரீப்பந்தமும் இல்லை, எங்கள் மனம் போனபடியெல்லாம் அனுபவித்தோம்.

ஒரு நாள் கோதாவரியில் அவளும் நானும் வெகுநேரம் ஐலக்ரீடை செய்துகொண்டிருந்தோம். எனக்குக் களைப்பு மேலிட்டுக் கரையேற வழிபார்த்தேன். ஸுலபமாக ஏறக்கூடிய துறைகள் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. முடிவில் ஒரு கற்பாறை தென்பட்டது. அந்த வழியாய் ஏறிப்போகலாமென்று உத்தேசித்தேன். என் பார்வையால் லீதை என் எண்ணத்தை அறிந்து, இன்னும் அதிகமாக என்னை சிரமப்படுத்த ஆசைகொண்டு, தான் அந்தக் கற்பாறையில் முந்தி ஏறிக்கொண்டாள். நான் பிறகு அங்கே போய், எந்த முயற்சியைப் பிடித்து ஏறிப்போனாலும் அதை மறைத்துக் கொண்டு என் முகத்தில் ஐலத்தை வாரி இறைத்து நான் ஏறமுடியாமல் தோற்றுப் போனதைப் பார்த்துக் கைகொட்டிச் சிரித்தாள். அதுவரையில் தோல்வி இன்னதென்றே அறியாதவனாகையால் வெட்கத்தால் தலை குனிந்து நின்றேன். கீ என்னைப்பற்றி அடிக்கடி மெச்சிக்கொண்டிருக்கிறாய் என்பது அவளுக்குத் தெரியும். என்னை விட்டு உன் னிடத்தில் வந்து, 'கீங்கள் மஹா பராக்கிரமசாலிகள்; நீனைத்த காரியங்களை உடனே முடிக்கும் சக்தியுள்ளவர்கள்; புருஷசிரேஷ்டர்கள்; காஞ்சே கேவலம் ஒரு பெண்பிள்ளை. கீங்கள் வேண்டியாவதுதற்கும் யுத்தத்திற்கும் அடிக்கடி வெளியில் போடுகிறார்கள். எங்களுக்கு விட்டைவிட்டுக் கிளம்ப யோக்கியதை எங்கே? கீங்கள் ஒரு காரியத்தை நீனைத்தால் அது முடியாமலிருக்குமா? உன் அண்ணன் இன்று என்னால் ஐயிக்கப்பட்டார். அதற்குக் காரணம் இன்னதென்று தெரியவில்லை' என்று இப்படி இன்னும் பலவிதமாக உன் னிடத்தில் பரிஹாஸம் செய்தது உனக்கு ஞாபகமில்லையா?

"அதிகளுக்குள் கிரேஷ்டமான இந்தக் கோதாவரியிடத்தில் என் பிராணநாயகியான லீதைக்கு மிகுந்த பிரீதி. ஒரு வேளை இங்கே வந்திருப்பானோ? ஆனால் என்னைவிட்டுத் தனியாக ஒரு பொழுதும் இங்கே வருவதில்லை.

தாமரைையைப் போன்ற முகத்தையும் தாமரை இதழ்களைப் போன்ற கண்களையுமுடைய லீதை அந்தப் புஷ்பங்களைப் பறிக்க ஒரு வேளை எங்கியாவது போனாளோ? ஆனால் நானில்லாமல் தாமரை புஷ்பங்களைப் பறிக்க அவள் போகமாட்டாள். புஷ்பங்களால் நிறைந்த மரச்சோலையில் பல பகலிகள் மதுரமாக சப்திக்

வின்றனவே. ஒரு வேளை இவ்விருப்பாளோ? அப்படியும் இராது. தனியாக இங்கே வரப் பயப்படுவாளே! நேர ஸூரிய! இந்த லோகத்தில் பிராணிகள் செய்யும் பாப புண்யங்களையும், சொல்லும் பொய்யையும் உண்மையையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாயல்லவா! என் பிரிய நாயகி எங்கே போனார்? அல்லது யாராவது எடுத்துப் போனார்களா? சோகத்தால் தடுக்கிறேன். என்னிடத்தில் உண்மையினைச் சொல். காற்றோடு ஸகல லோகங்களிலும் உனக்குத் தெரியாத விஷயம் ஒன்றுமில்லையே. என் மனைவி யாராவது எடுத்துப் போகப் பட்டாளா? இறந்தாளா? வழி தப்பி அலைகிறாளா? உண்மையைச் சொல்" என்று சோகத்திற்கு வசப்பட்டுத் தேகம் இளைத்து பிரக்ஞையற்றுப் புலம்பினார். அதைக் கண்டு லக்ஷ்மணனுக்கும் அடங்காத துக்கமுண்டாயிற்று. ஆனாலும் அந்த ஸமயத்தில் அவர், தானும் துக்கத்திற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாதென்று மனத்தை தைரியப்படுத்திக்கொண்டு. "அண்ணா! துக்கங்களுக்கு இயற்கையான உத்தம குணங்களெல்லாம் இப்பொழுது எங்கே போயின? துக்கப்பட்டது போதும். அதைரியப்படவேண்டாம். மறுபடியும் இந்த வளமெங்கும் தேடுவோம். உத்ஸாஹமுடையவர்கள் எவ்விதமான கஷ்டம் நேர்ந்தாலும் தைரியத்தை விடுவதில்லை" என்று மஹா தைரியசாலியான இளைப்பெருமான் சொன்னார். அதை ராமன் கொஞ்சம்கூட லக்ஷ்யம் செய்யாமல் தைரியத்தைவிட்டு துக்கத்திற்கு இடம் கொடுத்து மறுபடியும் பிரலாபிக்க ஆரம்பித்தார்.

இதிலு ளெனமித்திரி முத'கீர பெளருஷம்
பு'ருவத்த மா'நீதோ ரகு'வம்ஸ வர'த'ந: |
ந சித்தயாமாஸ த்'ருநிம் விமுத்தவாத்
புநர்ச து'க்கம் மஹத'ப'யுபா'க'மத் || (20)

ஸர்க்கம் 64

ராமன் ஸீதையைத் தேடினது

ஸ தீ'நோ தீ'தயா வாசா லக்ஷ்மணம் வா'க்யமபி'ரவீத் |
ஸரீ'க'ரம் லக்ஷ்மண ஜாநீ'திரி ச'த்வா கோ'தா'வரிம் ந'திம் || 1 | (1)
நீருகாதன் லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து மிகவும் தினமாக, "ஈ அழிவேகமாக கோதாவரிக்குப் போய் ஸீதை புஷ்பங்களைப் பறிக்க அங்கே போனாளா என்று அறிந்து வா" என்றார். லக்ஷ்மணன் அப்படியே போய்த் தேடிப் பார்த்தும் ஸீதையைக் காணாமல், "அண்ணா! எல்லாத் துறைகளிலும் தேடிப் பார்த்தேன். பல தடவை உசுக்கக் கூப்பிட்டும் ஒருவரும் பதில் சொல்லவில்லை. அவன் எவ்விடத்திற்குப் போயிருக்கிறார் என்று என்னால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை," என்றார். அதைக் கேட்டு ராமர் மிகவும் கிலேசமடைந்து, தானே கோதாவரிக்குப் போய் "அம்மா

கோதாவரி! ஸீதை எங்கே இருக்கிறார்? சொல்" என்று கேட்டார். அங்கிருந்த ஸகல பதார்த்தங்களும் கோதாவரியும் ராவணனிடத்தில் பயப்பட்டு, ஸீதைக்கு நேர்ந்த ஆபத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை. அவை கனெல்லாம் கோதாவரியைப் பார்த்து. "ராமன் இவ்வளவு துக்கப் படுகையில் ஸீதையின் விருத்தார்த்தத்தைச் சொல்லாமலிருப்பது பிசகு; அவரியைச் சொல்லவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தும் கோதாவரி ராவணனுடைய கோரமுபத்தையும் குரூரக்குத்யங்களை யும் மீளத்துப் பயந்து ஒன்றும் சொல்லாமலிருந்தாள். ஸீதையைப் பார்த்தும் விஷயத்தில் அந்த நதி தேவதை உதவி செய்வாள் என்று நம்பியிருந்த ரீகவன் ஆசையற்று, "லக்ஷ்மண! இந்தக் கோதாவரியும் ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லையே. நான் ஸீதையின் மாதா பிதாக்களிடத்தில் இந்தக் கோரமான ஸமாசாரத்தை எப்படித் தெரிவிப்பேன்? ராஜ்யத்தை இழந்து வனத்தில் கிடைக்கும் பதார்த்தங்களால் எப்படியோ பிழைத்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு, அந்த துக்கங்கள் யாதொன்றும் தோன்றாமல் தைரியம் சொல்லி ஸந்தோஷப்படுத்தி வந்த ஜானகி போய்விட்டாளே. பந்துக்களும் மித்திரர்களும், பார்வையுமில்லாமல், ஒருஷணம் ஒரு யுகமாய் இருக்குமே. ஸீதையைக் காணும் வரையில் மந்தாவினீ, ஜனஸ்தானம், பிரஸ்ரவணம் முதலிய எல்லா இடங்களிலும் தேடுவேன். மஹா வீரியமுள்ள இந்த மிருகங்களும் என்னை அடிக்கடி பார்த்து ஏதோ ஸமாசாரத்தை அடையாளங்களால் தெரிவிக்க யத்தனம் செய்வீர் என என்று மீளக்கிறேன்" என்றார்.

பிறகு அந்த மிருகங்களை நோக்கிக் கண்ணீர் கண்களை மறைக்க ல்லெகிதர்களே! ஸீதையைக் கண்டீர்களோ?" என்று கேட்டார். உடனே அவர்கள் எழுந்து ஆகாசத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு தென்நிசையையினாக்கி ஓடி, அடிக்கடி ராமலக்ஷ்மணர்களைத் திரும்பிப் பார்த்தன. லக்ஷ்மணன் அந்த அடையாளங்களால் நடந்த விருத்தார்த்தங்களைத் தெரிந்து கொண்டு, ராமனைப் பார்த்து, "அண்ணா! தாய்கள், 'ஸீதை எங்கே?' என்று கேட்டவுடன் இந்த மிருகங்கள் எழுந்திருந்து பூமியையும் தென்நிசையையும் ஆகாசத்தையும் காட்டிக்கொண்டு ஓடுகின்றன. ஸீதையை எவ்விடே அபஹரித்துக் கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாகத் தெற்கே சென்றிருக்கிறாள் என்று வெளிப்படுகின்றது. ஆகையால், ராஜஸர்கள் வலிக்கும் தென்மேற்குத் நிசையில் தேடிக்கொண்டு போவோம். ஸீதையையாவது பார்க்கலாம்; அல்லது அவளைக் கண்டுபிடிக்க உபாயமாவது ஏற்படும்" என்றார். ராமனும் அதை அங்கீகரித்து லக்ஷ்மணனுடன் அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் தென்நிசையில் ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டு போனார்.

அவர்கள் அவளைப்பற்றி பேசிக்கொண்டு போகையில், வழியில் அவருடைய தலையில் இருந்து புஷ்பங்கள் பூமியில் உதிர்ந்து கிடப்பதைக் கண்டு, ராமன் துக்கம் மேலிட்டு, "லக்ஷ்மண!

பார்த்தாயா? நான் காட்டிலிருந்து பறித்து வந்து அதிகப் பிரியத் துடன் ஸீதைக்குக் கொடுத்த புஷ்பங்கள் இவைகளே; ஸந்தேகமில்லை. இனிமேல் அவளைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு உபாயம் கிடைத்திருக்கிறது. எப்படியாவது அவளை மீட்டு வராமல் விடுகிறதில்லை. என்னிடத்திலுள்ள வீரியத்தால் ஸூரியன் இவைகளை வாடாமல் காப்பாற்றிவருகிறான்; காற்றும் கவர்ந்து செல்லவில்லை. பூமி தேவியும் இவற்றைத் தாங்கிக் காத்துவருகிறான்" என்று ஸந்தோஷித்தார்.

பிறகு மலையருவிகளால் விளங்கும் பிரஸ்ரவணமிரியைப் பார்த்து "பர்வத சிரேஷ்ட! அழகில் ஒப்பில்லாத என் பிராணநாயகியைக் கண்டாயா?" என்று கேட்டார். தன் வார்த்தைகளே அந்த மலை யிலிருந்து பிரதித்வனிபாக வந்தன. அதைக் கேட்டு ராமன் தனக்கு அது பதில் சொல்லாமலிருப்பதுமன்றித் தான் படும் கஷ்டத்தைப் பார்த்துப் பரிசாசம் செய்ததாக நினைத்துக் கடுங்கோப மடைந்தார். உடனே ஸீமந்தம் அல்ப மிருகத்தை பார்ப்பதுபோல் அதை உக்கிரமாய் வெறித்துப் பார்த்து "தங்கப் ப்ரதிமையைப் போன்ற ஸீதைையை இந்த ஷுணத்தில் கொண்டுவா, இல்லா விட்டால் உன்னைத் தூள் தூளாகப் பிளப்பேல்" என்று கர்ஜித்தார். ப்ரதித்வனி செய்ததால் தான் ஸீதைையை பார்த்ததாகச் சொன்னது போலிருந்தும், ராவணனிடத்திலிருந்து பயத்தால் ஸீதை இருக்குமிடத்தை அது தெரிவிக்கவில்லை. அதைப் பார்த்து ராமன் கோபத்தை அடக்க முடியாமல், "அடே துஷ்டா! என் பாணங்களால் உன்னை எரித்துச் சாம்பலாக்குகிறேன். இங்கே புல்செடி மரம் ஒன்றுமில்லாமல் எவரும் ஸஞ்சரிக்க முடியாமல் செய்கிறேன். லக்ஷ்மண! ஸீதை போன இடத்தை அறிந்தும் இந்த நதி சொல்லவில்லையல்லவா? இருக்கட்டும். அவள் இருக்கு மிடத்தை இந்த ஷுணமே தெரிவிக்காவிட்டால் சொட்டு ஜுவலில்லாமல் இதை வற்றச் செய்கிறேன் பார்" என்று, கண்களில் நெருப்புப் பொறி பறக்க நான்கு புறத்திலும் பார்த்தார். ஒரு பெரிய காலடியும் அதன் பக்கத்தில் சிறிய காலடிக்கும் பூமியில் காணப்பட்டன.

ஸீதை ராவணனைக் கண்டு பயந்த ஆசிரமத்தை நோக்கி ஓடும் பொழுது அந்த ராஷுஸன் துரத்த, அவள் அங்குமிங்கும் ஓடித் தப்ப முயன்றாளென்று தெரிந்தது. அதற்கு சமீபத்தில் விலிலும் அம்பகைகளும் ரதமும் சிவ்னு பின்னமாகக் கிடந்தன, அதைக்கண்டு ராமன் பயந்து, "லக்ஷ்மண! ஸீதை தரித்திருந்த ஆபரணங்களிலிருந்து உதிர்ந்த பொன் தகடுகளையும் பல மாலைகளையும் பார். பூமியில் நான்கு புறத்திலும் தங்கப் பொடிகளைப்போல் சத்தத் துளைகள் சித்தி இருக்கின்றன. ஆகையால் பல ராஷுஸர்கள் சேர்ந்து ஸீதைையை துண்டு துண்டாக வெட்டிப் பங்கிட்டுத் திண்டுசென்று நினைக்கிறேன். அவளுக்காக இரண்டு ராஷுஸர்கள்

இங்கே கோர யுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். தங்கத்தாலும் முத்து மாலைகளாலும் அவைகரிக்கப்பட்ட இந்த பெரிய வில் முறித்து கிடக்கிறதே; இது யாருடையது? வைரோய மணிகள் இறைந்து பாலஸூரியனைப்போல் பிரகாசிக்கும் இந்தத் தங்கக் கவசம் பிளந்துகிடக்கிறதே; இது யாருடையது? முத்து மாலைகளால் அவைகரிக்கப்பட்டு நூறு கம்பிகளையுடைய இந்த வேண்குடை முறித்து கிடப்பதைப் பார்; இது யாருடையது? பிசாச முகக் களையுடைய இந்தக் கோவேறு கழுதைகள் தங்கக் கவசங்களால் அவைகரிக்கப்பட்டு பயங்கரமான ரூபத்துடன் மலைகளைப்போல் இறந்து கிடப்பதைப்பார்; இவை யாருடையவை? ஜ்வலிக்கும் நெருப்பைப்போல் பிரகாசிக்கும் இந்த யுத்த ரதம் பொடிப் பொடியாகக் கிடப்பதைப் பார். இதில் கட்டியிருக்கும் கொடியைப் பார்த்தால் இது சேனைத் தலைவனுடைய சதமென்று தெரிகிறது. ரதத்தின் அச்சைப்போல் கீண்டு பருத்த இந்தப் பாணங்கள் தங்கக் கட்டுகளுடன் முனைகளில்லாமல் ஓடிந்து கிடக்கிறதாய் பார். இவைகளை எப்பவன் யார்? பாணங்களால் நிறைந்த அம்பகைகள் பிளந்து கிடப்பதைப் பார். கையில் சவுக்கையும் கடிவாணங்களையும் பிடித்துக் கொண்டு உயிரற்றுக் கிடக்கும் இந்த லாரதி எந்த அரசனைச் சேர்ந்தவன்? இந்த இரண்டு ராஷுஸர்கள் தலைப்பாகை குண்டலம் முதலியவைகளால் அவைகரிக்கப்பட்டு கையில் சாமரங்களை பிடித்துக் கொண்டு இறந்து கிடப்பதைப் பார். இவர்கள் யாரைச் சேர்ந்தவர்கள்? இந்தக் காலடி பின் பாகம் அழுத்தியில்லை. புருஷனுடையதே. மேலும் கோணவா யிருக்கிறது, ராஷுஸனுடையதே. அவர்களுக்கும் எனக்கும் துவேஷம் முன்னை விடக் கோடி மடங்கு அதிகமாயிற்று. அவர்களை வேறுக்காமல் விடுவதில்லை. அந்தக் கொடிய ராஷுஸர்களே ஸீதைையை எடுத்துப் போயிருப்பார்கள்; அல்லது கொன்றிருப்பார்கள்; அல்லது தின்றிருப்பார்கள்.

"இந்தப் பெரும் காட்டில் அவளை ராஷுஸர்கள் எடுத்துப் போகையில் தர்ம தேவதையும் அவளைக் காப்பாற்றவில்லையல்லவா? லோகபாலர்களும் எனக்கு பிரியமில்லாத காரியத்தைச் செய்யத் துணியமாட்டார்களே! அப்படியிருக்க அவளை ஏன் காப்பாற்றவில்லை? லக்ஷ்மண! இதற்கு காரணம் தெரியுமா? ஸகல லோகங்களையும் உண்டாக்கி அழிக்கும் சக்தி ஒருவனுக்கு இருந்தாலும் அவன் இரக்கத்திற்கு இடம் கொடுத்து மிருதுவாக இருந்தால் ஸகல பிராணிகளும் அவனுடைய மனநிலையை அறியாமல், அவளை அலக்ஷ்யம் செய்யும். இது லோக லவபாவம். லோகங்களையு லறித்ததை வேண்டி இந்திரியங்களை அடக்கி மிருதுவான ஸ்வபாவமுள்ளவனாக இருக்கிறீயடியால் என்னை வீரியமற்றவனென்றும் கையாலாகாதவனென்றும் இப்படி அவமதிக்கிறார்கள். இரக்கம் உத்தம குணமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவே என்

- 135 விடத்தில் தோஷமாயிற்று. தேவதைகள் என்னை அவமதிக்கும் படியும் வீரையைப் பிறர் எடுத்துப்போகும்படியும் தேர்த்ததல்லவா? இந்தக் குணத்தால் பயனென்ன? ராக்ஷஸர்கள் அனைவரையும் அழிக்கவே இரக்கமென்ற குணத்தைக் கோபமென்ற தோஷமாக மாற்றிக் கொண்டேன். குவிர்த்த சந்திர கிரணங்களை அடக்கி ஸூரியன் அதிக பிரகாசத்துடன் உதிக்கிறதுபோல், நானும் அடக்கம் இரக்கம் முதலிய குணங்களை மறைத்தும் என் தேஜஸை வெளிப்படுத்துகிறேன். யக்ஷ கந்தர்வ பிரசாச கிள்னர ராக்ஷஸ மனுஷ்ய கணங்களில் யாவரும் ஸுகமாக வாழப்போவதில்லை; என் பாணங்களால் ஆகாசத்தை மறைத்து மூன்று லோகத்திலுள்ளவர்களையும் ஸஞ்சரிக்க முடியாமல் செய்கிறேன். கிரஹங்களும் சந்திரனும் அக்கினியையும் வாயுவையும் ஸூரியனையும் அசையாமல் தடுத்து அவர்களின் தேஜஸை வாங்கிக்கொண்டு அவைகளை அழிக்கிறேன். மலைகளைப் பிளக்கிறேன். ஆறுகளையும் ஏரிகளையும் மூன்று லோகங்களையும் நாசம் செய்கிறேன். வீரையை அபாயமில்லாமல் இந்த நிமிஷத்தில் லோகப் பாலர்கள் க்ஷேமமாகக் கொண்டு வந்து கொடுக்காவிட்டால் என் பராக்கிரமம்
- 150 இவ்விறமென அறிவார்கள். இனி ஒரு பிராணியாவது ஆகாசத்தில் பறக்குமா? இந்த ஐகத்திலுள்ள சகல பிராணிகளையும் என் பாணங்களால் வதைத்து, மிருகங்களை வேரறுத்து, பொருள்களின் ஸ்வரூபத்தையே மாற்றி, பிரபஞ்சத்தையே கதற அடிக்கிறேன். பிரசாசாவது ராக்ஷஸனாவது மந்திரத்துக்குக்கடக் கிடக்காமல் செய்கிறேன். நான் கோபத்துடன் விடும் பாணங்களைத் தேவ தைத்ய பிரசாச ராக்ஷஸ யக்ஷ கணங்களில் யாராவது தடுக்க முடியுமா? எல்லோரையும் துண்டு துண்டாக வெட்டிப் பிணக்காடாக அடிக்கிறேன். வீரதை எடுத்துப் போகப்பட்டிருந்தாலும் இறந்தாலும் ஸரி; அவனை லோகபாலர்கள் இப்பொழுதே கொண்டு வராவட்டால் இந்த லோகங்களை இருந்தவிடம் தெரியாமல் செய்கிறேன். நான் அவனை விட்டுப் பிரிந்த காலத்தில் எப்படி இருந்தானோ அப்படியே என்னிடத்தில் ஒப்புவிக்காவிட்டால், ஸகல லோகங்களையும் அவைகளிலுள்ள பிராணிகளையும் ஸ்வரூபமே இல்லாமல் செய்து விடுவேன்” என்று முகத்தில் கோபாக்கி ஜ்வலிக்க, கண்கள் நெருப்பு ஜ்வாலைகளைக் கக்க கோதண்டத்தைக் கையிலெடுத்து, காலதண்டத்தைப் போலும் மஹாஸர்ப்பத்தைப் போலும் ஜ்வலிக்கும் திவ்வியமான பாணத்தை அதில் பூட்டி, பிரளயகாலத்தில் பிரபஞ்சத்தை அழிக்கும் காலாக்கினியைப்போல் கோபாவேசம் கொண்டு, “ஸம்ஷமண!
- 170 சிழத்தனம் மரணம் காலம் விதி இவை தடுக்கப் பட்டனவென்று யாராவது கேட்டதண்டோ? அப்படியே என் கோபத்தையும் தடுக்கக்கூடியவர்கள் இல்லை என்று அறி. இந்த மானி எனக்குப் பிடித்து தரவேண்டுமென்று எந்த புன்சிரிப்புடன் வீரதை

எனக்குச் சொன்னானோ, அதே புன்சிரிப்புடன் அவனை என்னிடத்தில் ஒப்புவிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஸகல ஐகத்தையும் அழிப்பேன். இது பிரசுரென்று எவரும் சொல்ல மாட்டார்கள். வீரதை மற்றவர்களைப்போல் மனுஷ்ய கர்ப்பத்தில் வளிக்காதவனானதால் எனக்கும் மேலானவன். வீரஸிரேஷ்டரான ஜனகருடைய பெண்ணானதால் எனக்கு ஸமமானவன். அப்படிப்பட்டவனை இழந்து நான் தவிக்கையில் யார் எப்படிப் போளுலென்ன?” என்றார்.

புரேஷ மே சாகுதீ மதித்திதாம்
நிஸந்தி வீரதாம் யதி நாதீய மைதிஸீம் |
ஸதேவ கந்தர்வ மனுஷ்ய பந்தகீம்
ஐகத் ஸஸஸஸம் பரிவர்தயா ம்யதஸம் || (76)

ஸர்க்கம் 65

ஸம்ஷமணன் ராமனை ஸமஸ்காணம் செய்து

தப்பமாறும் ததா* ராமம் வீரதாலரண கர்ப்பிதம் |
லோகாநா மஹிதே யுக்தம் ஸம்வர்தக மிவாதஸம் || (1)

ஸம்வர்த்தகமென்ற அக்கினியைப் போலும் பிரளய காலத்து குச்சைப் போலும் ராமன் ஸகல ஐகத்தையும் அழிக்க முயன்று, எல்லா எடுத்து நானேற்றிப் பாணத்தைப் பூட்டி அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, “இதை விடுவோமா வேண்டாமா” என்று பாசித்துக் கொண்டிருப்பதை ஸம்ஷமணன் கண்டு, “ஐயோ! இது வரையில் ராமன் இப்படிக்கோபிக்கக் காணேனே. ஸகல லோகங்களும் அழியும் போலிருக்கிறதே. என்ன செய்வோன்” என்று முகம் வாடி கைகட்பி வணக்கத்துடன், “அண்ணா! இதுவரையில் மிருதுவாகவும் அடக்கத்துடனும் ஸகல பிராணிகளுக்கும் ஹிதத்தையே செய்து கொண்டிருந்தீர்கள். இப்பொழுது அந்த ஸ்வபாவத்தை மாற்றிக் கோபத்திற்கு இடம் கொடுப்பது தங்களுக்குத் தகாது. சந்திரனிடத்தில் பிரகாசமும் ஸூரியனிடத்தில் தேஜஸும் வாயுவிடத்தில் அசையும் பூமியிடத்தில் பொறுமையும் எப்படி இயற்கையோ அப்படி மேற்சொன்ன குணங்களெல்லாம் தங்களுக்கு ஸ்வபாவம். மேலும் உத்தமமான கீர்த்தியும் தங்களிடத்தில் குடிகொண்டிருக்கிறது. ‘நான் இதுவரையில் அடக்கி யிருந்தபடியால் இப்படி தேர்த்தது. இப்பொழுதும் நான் கோபிக்காவிட்டால் வீரையை அண்டவதெப்படி? நம்மைக் கண்டு யார் பயப்படுவார்கள்?’ என்று சொல்ல வேண்டாம். இங்கேயே ரதமும் ஒருவனுடைய காலடியுமே காணப்படுகிறது. ஆகையால் தங்களுக்கு அபராதம் செய்தவன் ஒருவனே. அப்படியிருக்க, தங்கள் ஸகல ஐகத்தையும் நாசம்

செய்வது நியாயமா? இதோ ஒடித்துவிடக்கும் ரதம் எவனுடைய தென்று தெரியவில்லை. இங்கே கோவேறு கழுதைகளின் குளம்புகளும் சக்கரங்களும் பறித்து விடக்கின்றன. ரத்தத் துணிகள் சிந்தி யிருக்கின்றன. இங்கே கோர யுத்தம் செய்தவன் யார்? யாரைக் குறித்தோ இங்கே ஒருவனே யுத்தம் செய்திருக்கவேண்டும். பலர் இங்கே வந்திருந்ததாக யாதொரு அடையாளமும் இல்லை. ஆகையால் ஒருவனுக்காக ஸகல லோகங்களையும் அழிப்பது நியாயமா? அரசர்கள் உசிதமாகத் தண்டிக்கவேண்டும். மிருதுவாகவும் அடக்க மாகவும் இருக்கவேண்டும். மேலும் ஸகல பிராணிகளுக்கும் தாய்களே கதி; தங்களையே சரணமடைந்திருக்கின்றன. தேவதைகள் தங்களுக்கு அபராதம் செய்திருப்பார்களென்று எண்ணவேண்டாம். தாங்கள் வீதையை விட்டுப் பிரிந்து தவிப்பதை நல்லதென்று யாராவது எண்ணுவார்களா? ஆறுகளும் மலைகளும் கடல்களும் தேவ கந்தர்வ தானவர்களும் தங்களுக்குப் பிரியமில்லாத காரியத்தைச் செய்யத் துணிவார்களா? யாகதீஷை செய்து கொண்டவனுக்கு ரிதிவிக்குகள் கெடுதி செய்ய முடியுமா? நாம் ஆயுதபாணிகளாக மஹரிஷிகளின் உதவியால், ஸமுத்திரங்கள் மலைகள் காடுகள் கோரமான குறைகள் ஆறுகள் தாமரை ஓடைகள் தேவ கந்தர்வ லோகங்கள் இவைகளில் வீதையை ஐக்கிரதையாகத் தேடுவோம். லோகபாலர்கள் வீதையை ஸாதாரணமாகக் கொண்டு வந்து ஒப்புவிக்காவிட்டால் பிறகு அவர்களைத் தண்டிக்கலாம். நல்ல வார்த்தைகளாலும், விசயத்தாலும், நியாயத்தாலும் வீதையை அடைய முயல்வோம். அவை பவிக்காவிட்டால் தங்கக் கட்டுகளுள்ள பாணங்களால் உலகை அழிக்கலாம்" என்றார்.

ஸ்ரீவேத ஸாமீநா விநயேத வீதாம்

நயேத ந ப்ராபஸ்யஸி சேத் நரேத்தீர |

தத: ஸமுத்பாதீய ஹேமபுங்கை:

மஹேத்தீர வஜீர ப்ரதிமை; ஸரெளகை: | (16)

ஸர்க்கம் 66

லக்ஷ்மணன் ராமனை ஸமாதானம் செய்தது

தம் ததீா ஸோகஸைத்தப்தம் விஸபந்த மநாதீயத் |

மோஹேத மஹதாஸிஷ்டம் பரிதீயூத மசேதநம் | (1)

தூள் இவ்வளவு சொன்ன போதிலும் சோகம் திராமல் கதி யற்றவனைப்போல் ராமன் பிரலாபிப்பதையும், மஹா மோஹத்தில் ஆழ்ந்து விடப்பதையும், பிரக்ஞையற்றவரைப்போல் நடப்பதையும் கண்டு, லக்ஷ்மணன் அவரை நமஸ்கரித்து அவருடைய பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு வணக்கமாகத் தெரிவித்துக் கொண்டார். "முன் காலத்தில் தேவதைகள் யாவரும் சேர்ந்து பாண்டலைக் கடைந்து

அமிருதத்தை எடுத்தார்கள். அப்படியே தசரத சக்கரவர்த்தி, உபவாஸங்களாலும் வீரதங்களாலும் தானதர்மங்களாலும் அகல மேதம் புத்திரகாமேஷ்டி முதலிய யாக யஜ்ஞங்களாலும் தங்களை அடைந்தார். தேவதைகள் எல்லோரும் செய்த பிரயத்தனத்தை அவர் ஒருவரே செய்தார். மந்த்ரம் திரவ்யம் மிரியை முதலியவைகளில் லோபமில்லாமல் ஸகல உபாயங்களையும் அனுஷ்டித்தார். அமிருதத்தால் ஸகல லோகங்களும் கேமமடைந்ததைப்போல், தங்களுடைய அவதாரத்தால் ஸகல பிராணிகளும் கேமமடைந்தன. அவர் தங்களுடைய உத்தம குணங்களில் ஈடுபட்டுத் தங்களை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தைப் பொறுக்காமல் ஸவர்க்கத்தை அடைந் தாரென்று பரதன் சொல்லியிருக்கிறார். இங்ுவாகு வம்சத்தில் பிறந்த தங்களுக்குத் தைரியம் இயற்கையல்லவா? இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களைத் தாங்களே பொறுக்காவிட்டால் ஸாதாரணமான அல்ப மனுஷ்யர்கள் எப்படிப் பொறுப்பார்கள்? துக்கம் மேலீட்டு தாங்கள் லோகங்களை எரிக்க ஆரம்பித்தால் பிராணிகள் யாரைச் சரணடையும்? ஐனங்களுக்கு மஹா கஷ்டங்கள் வருவது உலகத்தின் இயல்பே.

நஹுஷ சக்கரவர்த்தி ஒரு ஸமயத்தில் இந்திர பதவியை அடைந்தான். இந்திரானியை அனுபவிக்க விரும்பி ஸப்தரிஷிகளையும் தன் பல்லக்கைச் சமக்கச் செய்து காமபரவசனாதி அவருடைய அத்தப்பூரத்திற்குப் போகையில், அகஸ்தியரை வேகமாகப் போகும் படி காலால் உதைத்தான்; அவர், 'ஈ ஸரீப்பமாகக் கடவாய்' என்று அவனைச் சபிக்க, அப்படியே வெகுதூரம் அந்தக் கஷ்டத்தை அனுபவித்தான். அவனுடைய புத்திரான யயாதி, தான் செய்த புண்ணியத்தால் ஸவர்க்கத்தை அடைந்தான். இந்திரன் அவனைத் திடீர் அஸ்தியை கொண்டு 'தங்களுடைய ராஜ்யத்தில் சிரேஷ்டமானவர் யார்?' என்று கேட்டான். யயாதி உண்மையையே சொல்லுகிற வனுதால் 'நானே' என்றான். 'உன்னையே ஈ மெச்சிக்கொண்ட தால் ஈ இங்கே இருக்கத் தகாத' என்று இந்திரன் அவனைத் தடீய மேகத் தள்ளிவிட்டான். நமது குலகுருவான வஸிஷ்ட மஹரிஷியின் தூறு புத்திரர்கள் ஒரே நிரிஷ்டத்தில் விசுவாமித்திரருடைய கோபாக்கினியால் எரிக்கப்பட்டார்கள்; மஹா விஷ்ணுவின் பத்தினியும் ஐகத்திற்கு மாதாவுமான பூரிதேவியே அடிக்கடி நடுங்குகிறாள் என்று தாங்களே எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஸகல தர்மங்கள்க்கு ஸாக்ஷிகளும், காலப் பிரமாணத்தைக் காட்டுகிறபடியால் ஐகத்தை நடத்துகிறவர்களும் ஸகல ஐனங்களுக்கு ஆபுகையும் ஞானத்தையும் கொடுக்கிறவர்களும் மஹா பலசாக்ஷிகளுமான சத்திரஸூரியர்களும் ராஹு கேதுக்களால் பீடிக்கப்படுகிறீர்கள். மாந்தாதா நளன் முதலிய மஹா புருஷர்களும் ஸகல பூதங்களுக்கு அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவின் ஸங்கல்பத்தைத் தாண்ட முடியாது. இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் பாப புண்ணியங்களைச் செய்

50 கிரேக்கர்களும் ஸ்குதர்களுக்கும் அனுபவிக்கிறார்களென்றும் கேட்டிருக்கிறோம்; அப்படி யிருக்கத் தாங்கள் வருத்தப்படுவது உசிதமல்ல. வீரதை பிரதால் எடுத்துப் போகப்பட்டாலும் இறந்தாலும் மஹா வீரனுள் தாங்கள் ஸாதாரண மனிதனைப்போல் வருத்தலாமா? விஷயங்களின் உண்மையை அறிந்த தங்களைப் போன்ற மஹானுபாவர்கள் கொடிய கஷ்டங்கள் நேரும்பொழுதும் விவேகத்தை இழக்காமல் நிரம்பமான அந்தக்கரணத்துடன் இருப்பார்கள். சோகத்தால் மயங்காத புத்தியுடன் நமக்கு நேரும் ஸ்குதர்களுக்களை யொசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மஹா புத்திமாஸ்கள் அப்படிச் செய்து, வரும் ஸ்குதர்களுக்களையும் அவைகளின் தத்துவத்தையும் அறிகிறார்கள். நாம் முன் ஐன்மங்களில் செய்த கர்மங்களின் ஸ்வரூபம் நமக்குத் தெரியாது. அவைகளின் குணநோஷங்களை நேரில் பார்க்க முடியாது. ஆனால் நாம் அவைகளைச் செய்திருந்தாலொழிய இப்பொழுது அவைகளின் பயனை அனுபவிக்க முடியாது. தாங்கள் இப்பொழுது படும் துக்கம் பூர்வகர்மங்களின் பயனை இருக்க, அதைப் பற்றி பிரலாபிப்பது நியாயமா? தாங்களே இப்படி எனக்கு உபதேசிக்கவில்லையா? பிரஹஸ்பதியாகவே ஒருவன் இருந்தாலும் தங்களுக்குப் புத்தி சொல்ல முடியுமா? தங்களுடைய புத்தியின் எல்லைபைக் கண்டுபிடிக்க தேவர்களாலும் முடியுமா? வீரதையைப் பிரீந்த சோகத்தால் தங்களுடைய ஞானம் மயங்கிற்றென்று தெரிவித்தேனே தவிர, வேறல்ல. கந்தர்வயக்ஷிணினர்கள் முதலிய தேவகணங்கள் ஸாத்விக ஸ்ருஷ்டியானதால் அவர்களைக் கொல்வது நியாயமல்ல. பூலோகத்தில் ப்ரஹ்மக்ஞானிகளான பிராம்மணர்களும் மஹாலிஷிகளும் இருக்கிறபடியால் அதை அழிப்பது தகாது. ஆனால் தாங்கள் ஸகல லோகங்களையும் கிளைத்தவுடனேயே நாசம் செய்யக் கூடியவர்கள். தாங்கள் இக்ஷவாகு வம்சத்தில் அவதரித்த காரணத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு நமது சத்துருவைக் கொல்வதில் பூர்ணமாக முயற்சி செய்யவேண்டும். தங்களுக்கு ஒருவன் அபராதம் செய்திருக்கையில் லோகங்கள் யாவையும் நாசம் செய்தால் லாபமென்ன? அந்த மஹா பாபியை எப்படியாவது கண்டுபிடித்துக் கொல்வதே உசிதம்" என்று வணக்கமாகத் தெரிவித்தார்.

மீம் தே ஸர்வ விநாஸேந க்ருதேந புருஷர்ஷபு |
தமேவ த்வம் நியும் பாபம் விஜ்ஞாயோத்'த'ர்து மர்ஹஸி | (20)

ஸர்க்கம் 67

ராமன் ஐடாயுவைக் கண்டது

பூர்வஜோப்யுத்த மாந்ரஸ்து வக்ஷ்மணேந ஸுபா'ஷிதம் |
ஸாரக்'ராஹீ மஹாஸாரம் ப்ரதிஜக்'ராஹ ராக'வ: | (1)

5 ராமன் வக்ஷ்மணனுக்கு மூத்தவர்; எல்லோருக்கும் உபதேசிக்கத் தகுந்தவர்; ஆனாலும் வக்ஷ்மணன் சொன்னது யுத்திக்கு ஒத்தும் மிகுந்த ஸாரத்தடனும் விளங்கிற்று. ராமன் ஸாரத்தை கிரஹிப்பவர்; ஆகையால் அவைகளை ஒப்புக்கொண்டு தனக்குள் பொங்கும் கோபத்தை அடக்கி, கோதண்டத்தின்மேல் சாய்ந்துகொண்டு, "வக்ஷ்மண! இப்பொழுது என்ன செய்வோம்? எங்கே போவோம்? எந்த உபாயத்தால் வீரதையைக் கண்டுபிடிப்போம்?" என்று, வக்ஷ்மணன் "அண்ணா! இந்த ஐனஸ்தானத்திலேயே வெகு ஐக்கிரதையாகத் தேடவேண்டும். ராக்ஷஸர்கள் இங்கே அதிகமாக ஸஞ்சரிக்கிறார்கள். மரச் சோலைகளும் கொடிகளும் குகைகளும் பிளவுகளும் பள்ளத்தாக்குகளும் இன்னரர்கள் கந்தர்வர்கள் வளர்க்கும் மிடங்கனும் இன்னும் சஹஸ்யமான பல இடங்களும் இங்கே இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் நாயிருவரும் ஐக்கிரதையாகத் தேடுவோம். பெரிய மலைகள் பெருங்காற்றிலும் அசையாததுபோல் தங்களைப் போன்ற மஹாபுத்திசாலிகள் எந்த ஆபத்து நேர்ந்தாலும் கலங்க மாட்டார்கள்" என்று வணக்கமாகத் தெரிவித்தார்.

பிறகு அவர்கள் அந்த வனம் முழுவதிலும் ஐக்கிரதையாகப் பரிசோதித்துக்கொண்டு போகையில், அந்த யுத்தகளத்திற்குக் கொஞ்சம் தெற்றில் மலைச் சிகரத்தைப்போல் ஒரு பக்ஷி, சத்தம் பெருகப் பூமியில் கிடப்பதைக் கண்டார்கள். உடனே ராமன் "வக்ஷ்மண! இந்த ராக்ஷஸப் பதர் வீரதையைக் கொன்று தின்று விட்டு எழுந்திருக்க முடியாமல் கிடக்கிறான். நம்மைக் கண்டவுடன் கழுகைப்போல் ஸுபமெடுத்திருக்கிறான். ஜ்வலிக்கும் என் பாணங்களுக்கு இவனை இப்பொழுதே இறையாக்குகிறேன்" என்று வில்லில் கூர்மையான பாணத்தைப் பூட்டிக் கோபத்தால் பூமி முழுவதையும் நடுங்கச் செய்துகொண்டு அந்தப் பக்ஷியின்மேல் பாய்ந்தார். அப்பொழுது அந்தக் கழுகு துரையுடன் சத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு தினமாக ராமனைப் பார்த்து, "நீங்கள் இந்த வனத்தில் உயர்ந்த ஞானநிதியைப்போல் எவனைத் தேடுகிறீர்களோ அவனையும் என் உயிரையும் சாவணனென்ற துஷ்ட ராக்ஷஸன் கொள்ளுகொண்டு போய்விட்டான். நீயும் வக்ஷ்மணனும் இல்லாத ஸமயத்தில் சாவணன் அவனை எடுத்துப் போனதைப் பார்த்தேன். உடனே நான் அவனை மறித்து அவனுடைய வில்லையும் பாணங்களையும் சதத்தை யும் ஸாரதியையும் நாசம் செய்தேன். நான் சற்றுக் களைத்திருக்கும் ஸமயம் பார்த்து அந்தப்பாபி என் இறகுகளைக் கத்தியால் வெட்டித்

தள்ளி வீதையை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாச மார்க்கமாகப்போனான். இதுவரையிலேயே ராவணனால் கொல்லப்பட்டிருக்கிறேன்; நீயும் என்னைக் கொல்லவேண்டாம்" என்று பிரார்த்தித்தார்.

40 ராமன் அதைக் கேட்டு முன்னிருந்த துக்கம் அதிகமாகி, கோதண்டத்தை விட்டெறித்து லக்ஷ்மணனுடன் ஐடாயுவைக் கட்டிக்கொண்டு பூமியில் விழ்ந்து புரண்டு அழுதார். அந்த வழியாக ஒருவரும் பிரயாணம் செய்வதில்லை; அதற்கப்புறம் போக வழியுமில்லை; ஒருவனுக்குமேல் போகமுடியாது. அவ்விதமான இடத்தில் உதவி செய்பவர்களின்றி, கோரமாகக் காயப்பட்டு அநாதையாகக்

45 கிடக்கும் ஐடாயுவைப் பார்த்து, "லக்ஷ்மண! கையில் கிடைத்த ராஜ்யத்தையும் திடீரென்று இழந்தேன்; ராஜ்யத்தில் பிச்சையெடுத்துக்கொண்டாவது பிழைக்கக் கூடாதா? அப்படியும் இல்லை; காட்டிற்குத் துரத்தப்பட்டேன். அங்கும் எனக்கு வேண்டியவர்கள் கிட்டவிருந்தால் துக்கங்கள் யாவும் ஒருவாறு மறைந்திருக்கும்; அப்படியும் இல்லை. வீதையையும் பறிகொடுத்தேன். பந்துக்களாவது

50 மித்திரர்களாவது கிட்டவிருந்தால் அவர்களைப் பாக்கத்து துக்கத்தை மறக்கலாம்; அப்படியும் இல்லை. ஐடாயுவும் கொல்லப்பட்டார். இப்படி ஒன்றிற்கொன்று அதிகமான கஷ்டங்கள் ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைப்போல் ஓயாமல் என்னைத் தாக்குவதைப் பார்த்தால்

55 லகல வஸ்துக்களையும் எரிக்கும் அக்னியில் நான் போய் விழ்ந்தாலும் என் துரதிரஷ்டம் அதையும் எரித்து விடுமென்று எண்ணுகிறேன். என்னைவிட்டு ஒருகாளும் பிரியாத உன்னையும் பிரித்து விடுமோ தெரியவில்லை. என் துக்கத்தைத் தணிக்க ஸமுத்திரத்தில் விழ்ந்தாலும் அதுவும் வற்றிப்போகும். என்னைப்போன்ற பாக்கிய ஊனன் லகல லோகங்களிலும் ஒருவனும் கிடையாது. கவலை

60 யென்ற வகையில் என்னைப்போல் கட்டுப்பட்டுத் தவிப்பவர்கள் வேறுண்டோ? இதோ பார்! இந்த ஐடாயு மெது பிதாவிற்கு உயிர்த்தோழன்; பிதாவைப்போல் நம்மால் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்; மிகுந்த வயது சென்றவர்; எப்பொழுதும் நம்மைப் பாதுகாப்பவர்; என்னுடன் சேர்ந்து என் துரதிரஷ்டத்தால் கோரமான மரணத்தை

65 அடைந்திருக்கிறார்" என்று இப்படிப் பலவிதமாகப் புலம்பிக் கொண்டு ராகவன் ஐடாயுவைத் தடவிக் கொடுத்தார். ராமனுக்குத் தசரதரிடத்தில் எவ்வளவு பிரியமோ அதைவிட ஐடாயுவிடத்தில் இன்னும் அதிகம். ஆகையால் மிறகு அறுக்கப்பட்டு ரத்தத்தில் தோய்ந்து கிடந்த ஐடாயுவைக் கட்டிக்கொண்டு, 'என் பிராண நாயகியான வீதையை எங்கே?' என்று கதறி மூர்ச்சையடைந்து பூமியில் விழ்ந்தார்.

நிக்குத்த பஷும் குதிராவலிக்நம்
ஸ க்ருத்'ர ராஜம் பசிரப்'ய ராம: |
க்வ மைதி'லீ ப்ராணஸ்மா மமேதி
விமுச்ச வாகம் நிபபாத பூ'மேள |

4'குத்'ர ராஜம் பசிரப்'ய மஹீ'ந: |

க்வ மைதி'லீ ப்ராணஸ்மா மமேதி

ராமன் அதைக் கேட்டு முன்னிருந்த துக்கம் அதிகமாகி, கோதண்டத்தை விட்டெறித்து ஐடாயுவைக் கட்டிக்கொண்டு பூமியில் விழ்ந்து புரண்டு அழுதார். (பக்கம் 180 பார்க்க)

ஸர்க்கம் 68

ராமன் ஐடாயுவுக்கு மோஷும் கொடுக்கும்

ராம: ஸம்ப்ரேக்ஷய தம் க்ருத்ரம் பு'வி ரெஸத்'ரெண பாதிதம் |
ஸௌமித்ரிம் மித்ரஸம்பந்ந மித்'ம் வசந மப்'ரஸித் | (1)

பிறகு பிரக்ஷை தெளிந்து எழுந்து தனக்கு பிரிய மித்திரான லக்ஷ்மணனை பார்த்து, “குழந்தாய்! இந்தப் பக்ஷி என் பாரியையை சக்ஷிப்பதற்காக ராவணனுடன் யுத்தம் செய்து உயிரை விடப் போகிறார். இவருடைய தேகத்தில் பிராணன் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது; ஆனாலும் குரல் வரவர பலநீனமாகிறது. மரணவஸ்தை ஸம்பித்தவிட்டது. “ஐடாயே! உங்களுக்குப் பேச சக்தியிருந்தால் ஸீதையின் வரலாற்றையும் தங்களுக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தையும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப் பிரார்த்திக்கின்றேன். ராவணன் ஸீதையை அபகரிக்கக் காரணமென்ன? நான் அவனுக்கு என்ன அபராதம் செய்தேன்? அப்பொழுது ஸீதையின் முகம் எப்படி இருந்தது? அப்பொழுது ஸீதை என்ன சொன்னாள்? அந்த ராக்ஷஸனுடைய தைரியமும் ரூபமும் செய்கைகளும் எப்படிப் பட்டவை? அவன் இருக்குமிடம் எங்கே?” என்றார். அப்பொழுது ஐடாயு மிகவும் மெலிந்த குரலுடன் தீனமாக, “ராம! அந்த ராக்ஷ ஸேசுவரன் தன் மாயையால் பெரிய காற்றையும் மேகத்தையும் உண்டாக்கி, ஸீதையை அதில் மறைத்து, ஆகாச மார்க்கமாகக் கொண்டு போனான். நான் யுத்தம் செய்து களைத்திருக்கும்பொழுது என் இறக்கைகளை வெட்டிவிட்டு ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டு தெற்கே போனான். மரணவஸ்தையால் எனக்குப் பிராணவாயுக்கள் நெஞ்சில் வந்தாடக்கின்றன; கண்கள் சுழலுகின்றன; மரங்கள் தங்கமயமாகவும் விளாமிச்ச வேளர்ப் போன்ற தலைமயிர்களை உடையவைகளாகவும் தோன்றுகின்றன. விந்தமென்ற முகூர்த்தத்தில் ராவணன் ஸீதையை எடுத்துப் போனான். அதன் மஹிமையால் நஷ்டமானபொருள் மறுபுடியும் உடையவனுக்குச் சிக்குரமாகக் கிடைக்கும். இது ராவணனுக்குத் தெரியவில்லை. உன் பாரியை யான ஜானகியை எடுத்துப் போய் அந்த ராக்ஷஸன் தூண்டில் முன்கூறி விழுங்கின மீனைப்போல் விச்சயமாக இறப்பான். ஸீதைக் காக வருந்தாதே. ராவணனைக் கொன்று ஸீதையுடன் வெகுகாலம் ஸுகமாக இருப்பாய்” என்று தெளிவாகப் பேசிக்கொண்டிருந்த ஐடாயுவின் வாயிலிருந்து சத்தமும் மரம்ஸமும் விழுந்தன. மரணம் ஸம்பித்ததால் இன்னும் எதையோ சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பின ஐடாயு, “விச்ரவஸின் புத்திரன், குபேரனுடைய தம்பி” என்று சொல்லிக்கொண்டே பிராணனை விட்டார். சொல்லும், சொல்லும் என்று ராமன் கைகூப்பிப் பலதடவை பிரார்த்தித்தும் அந்தப் பக்ஷியின் பிராணன் தேகத்தை விட்டுக் கிளம்பிப் போயிற்று.

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

என்ன கஷ்டம்! கால்களைப் பரப்பிக்கொண்டு தலையைத் தரையில் போட்டு ஐடாயு மரணமடைந்தார். தலைமேலாக விழுந்ததால் கண்கள் சிவந்து மலைச் சிகரத்தைப்போல் கிடக்கும் ஐடாயுவைப் பார்த்து ராமன், "லக்ஷ்மண! கோரமான ராக்ஷஸர்கள் வளரீக்கும் இந்த தண்டகாரணயத்தில் இவர் அநேக ஆயிர வருஷங்களாகப் பயமில்லாமல் ஸுகமாக வளர்த்து வந்தார். இங்கேயே ராக்ஷஸனால் மரணமடைந்தார். இவர் வெகுகாலம் பிழைத்திருந்து இப்பொழுது இறக்கும்படி நேர்ந்தது. ஐயோ! காலகதியை யாரால் தடுக்க முடியும்? பார், லக்ஷ்மண! ராவணன் ஸீதையை எடுத்துப்போகும் பொழுது அவளை மீட்பதற்காக இந்தப் பக்ஷி அந்த துஷ்டனுடன் தன் உயிருள்ளவரையில் யுத்தம் செய்தார். எனக்கு இவர் செய்த உபகாரத்திற்கு எல்லையுண்டோ? எனக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யத்தை என் பிதாவின் உத்தரவால் கைவிட்டேன். இவரோ தான் நெடுங்காலம் ஆண்டுவந்த ராஜ்யத்தைத் தானாகவே விட்டுப் போனார். என் கோஸல ராஜ்யம் இவருடைய ராஜ்யத்திற்கு ஈடில்ல. என் அதிகாரத்திற்குப் பங்காளிகள் பலருண்டு. இவர் போட்டியில்லாமல் ராஜ்யத்தை ஆண்டவர். பக்ஷிகளுக்கெல்லாம் அரசனாகப் பல தலைமுறையாகக் கிடைத்த ராஜ்யத்தை ஆண்டு வந்து எனக்காக பிராணனை விட்டார். என் பிதா இறந்தபிறகு இவரை அடைந்து எல்லா துக்கங்களையும் மறந்து ஸுகந்தை அனுபவிக்கலாமென்று எண்ணினேன். இவரும் என்னைக் கைவிட்டுப் போனார். ஸகல பிராணிகளிலும் ஸாதூக்கனும் தர்மாத்மாக்களும் உபகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். ஸீதையை இழந்ததாலுண்டான துக்கமும் இதற்கு ஈடில்ல. நமது பிதா நமக்கு எப்படிப் பூஜிக்கத் தகுந்தவரோ, மரியாதை செய்யத் தகுந்தவரோ, இந்தப் பக்ஷி ராஜ்யமும் அப்படியே. ஆகையால் அவருக்குச் செய்யவேண்டிய ஸகல பிரேதக்கிரியைகளை இவருக்கும் செய்யவேண்டும். சிக்கிரம் கட்டைகளை அடுக்கு. எனக்கு உயிரைக் கொடுத்த இந்த ஐடாயுவை அக்னியைக் கடைந்தெடுத்துத் தகனம் செய்ய விரும்புகிறேன்" என்றார்.

லக்ஷ்மணனும் அப்படியே கட்டைகளை அடுக்க, ராமன் ஐடாயுவைப் பார்த்து, "மஹாபலவானான பக்ஷிராஜி! யாக்யங்களுக்களை எப்பொழுதும் செய்யும் கிருஷ்ணஸ்தர்களுக்கும், பஞ்சாக்களி நடுவில் தவம் செய்யும் வானப்பிரஸ்தர்களுக்கும், நீவிருத்தி மார்க்கத்திலிருந்து திரும்பாத ஸர்வாஸிகளும், ஸம்ஸார போகங்களைவிட்ட கைஷ்டிக பிரஹ்மசாரிகளும் அடையும் லோகங்களை, என்னால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட மஹிமைமயால் அடையக்கூடவீர். என் அனுமதியால் ஸர்வ சிரேஷ்டமான விஷ்ணுவோகங்களையும் அடையக்கூடவீர்" என்று, அவருடைய தேகத்தைச் சிதைவில் ஏற்றி அக்னியை மூட்டி, தன் பத்துக்களை ஸம்ஸ்காரம் செய்வதுபோல், மந்திரங்களுடன் தகனம் செய்து, இறந்தவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவதற்காகப்

பிரிந்துவைதகளைக் குறித்து ஐயிக்கவேண்டிய யாம்யஸூக்தம் முதலிய மந்திரங்களை ஐயித்தார். பிறகு வெகு துக்கத்துடன் ராம லக்ஷ்மணர்கள் காட்டிற்குள் போய், பெரிய மான்களை அடித்துக் கொண்டு வந்து, கோதாவரியில் ஸ்நானம் செய்து, அந்தப் பக்ஷிராஜனுக்கு ஐல தர்ப்பணம் செய்தார்கள். பிறகு தர்ப்பைகளைப் பரப்பி மாம்ஸத்தைப் பிண்டங்களாகப் பிடித்து இளம்புல் தரையில் விதிப்படி வைத்தார்கள். அந்தப் பக்ஷிராஜன் ஸீதையைக் காப்பாற்ற ராவணனுடன் யுத்தம்செய்து உயிரைக் கொடுத்தார். மஹ ரிஷிகளுக்கு ஸமமான ராமனால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டு அந்தக்ஷணத்திலேயே தான் செய்த புண்ணியங்களுக்குப் பலனாக ஸர்வோத்தமமான கதியை அடைந்தார். இப்படி, ஐடாயுவுக்கு ஸகல பிரேதக்கிரியைகளையும் விசேஷ சிரத்தையுடன் செய்து முடித்து, "ஸீதையை அடைவாய்" என்ற அவருடைய வார்த்தையில் பூர்ண நம்பிக்கை வைத்து, அவளைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதில் ஸகல பிரயத்தனமும் செய்ய நிச்சயித்து, ராம லக்ஷ்மணர்கள் மஹ விஷ்ணுவையும் இந்திரனையும் போல் அந்த வனத்தில் பிரவேசித்தார்கள்.

க்ருதோத'கௌ தாவயி பக்ஷிஸத்தமே
ஸ்திராம் ச பு'தி'தீ'ம் ப்ரணிதா'ய ஜக்'மது: |
ப்ரவேஸ்ய ஸீதாதி'க'மே ததோ மநோ
வநம் ஸு'ரேத்த'ராவிய விஷ்ணுவானவௌ | (38)

ஸர்க்கம் 69

கபற்குள்

க்குத்வைவ முத'கம் தஸ்மை ப்ரஸ்தி'தௌ ராமலக்ஷ்மணௌ
அவேஷத்தௌ வநே ஸீதாம் பஸ்ரிமாம் ஜக்'மது' தி'ஸம் | (1)

ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டே நென்மேற்கு முகமாய்ப் போகையில், ஜனசஞ்சாரமில்லாமல், மரம் செடி, கொடி புதர்கள் அடர்ந்து, பார்க்க பயங்கரமாய் நடப்பதற்கு கஷ்டமான ஒரு வழி தோன்றிற்று. அந்த ராஜகுமாரர்கள் புவி கரடி, ஸீம்ஹம் முதலிய துஷ்ட மிருகங்களால் நீகறந்த அந்த தண்டகாரணயத்தை அதிவேகமாகத் தாண்டி, ஜனஸ்தானத்திலிருந்து ஒரு காதவழி யிலுள்ள கிரௌஞ்சாரணயத்தில் புருந்தார்கள். அது பலவீரண முள்ள நீருண்ட மேகங்களைப்போல் தூரத்திலிருந்து காணப்பட்டது. எங்கே பார்த்தாலும் மலர்ந்த புஷ்பங்களால் அந்த வனம் ஸந்தோஷம் தாளாமல் சிரிப்பதுபோலிருந்தது. பல பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் கட்டம் தட்டமாகப் பயமில்லாமல் ஸஞ்சரித்தன. ராமலக்ஷ்மணர்கள் அங்கே மரத்தடியில் இளைப்பாறு வதற்கு தங்கித் தங்கி ஸீதையை வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தேடித்

15 கொண்டு போனார்கள். அங்கிருந்து கிழக்கே காதுவழி தூரம் போய் அந்த கிரௌஞ்சாரணயந்தையும் தாண்டி அதற்கும் மதங்காசிரமத்திற்கும் நடுவில் ஒருபெரிய காட்டை கண்டார்கள். உயரமுள்ள மரங்களாலும் துஷ்ட மிருகங்களாலும் பசுிகளாலும் நிறைந்து பிரயாணம் செய்ய மிகவும் கஷ்டமாயிருந்த அந்தக் காட்டின் வழியாகப் போகையில் பாதாளம் வரையில் ஆழமுள்ள ஒரு பெரிய குகை காணப்பட்டது. அதில் எப்பொழுதும் இருளே நிறைந்திருந்தது. ராமலக்ஷ்மணர்கள் அதன் ஸமீபத்தில் கோரூபத்தை யுடைய ஒரு ராக்ஷஸியைப் பார்த்தார்கள். அவள் மலையைப் போன்ற தேகத்தையும் பருத்த வயிற்றையும் கூர்மையான பற்களையும் கடினமான தோலையும் உடையவள். தலை மயிரை விரித்துக் கொண்டு பயங்கரமான வாயைத் திறந்துகொண்டு, அந்த வனத்திலுள்ள துஷ்ட மிருகங்களை வெகுஸூலமமாகக் கொன்று தின்று வந்தாள். அவள் ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்த்துக் கோரமாகக் கர்ஜித்துக் கொண்டு ஓடிவந்து, ராமனுக்கு முன்னே போன லக்ஷ்மணனைப் பிடித்துத் தழுவி, “வா, நாமிருவரும் இந்தக் காட்டில் ஆனந்தமாகக் காலங்கழிப்போம். என் பெயர் அயோமுதி. நான் உனக்குக் கிடைத்தது உன் அதிருஷ்டமே என்று அறி. எனக்கு உன் ஸிடத்தில் மிகுந்த பிரீதியுண்டாயிருக்கிறது. மலைச்சிகரங்களிலும் ஆற்றமணல் திட்டாளிலும் நாம் உயிரோடிருக்கும் வரையில் வேடிக்கையாக ஸஞ்சரிப்போம்” என்றாள். அதைக் கேட்டு

35 லக்ஷ்மணன் கடுங்கொபம் கொண்டு, கத்தியை உருவி அவ ளுடைய காதுகளையும் மூக்கையும் ஸ்தனங்களையும் அறுத்தார். உடனே அவள் கோரமாகக் கதறிக்கொண்டு வந்த வழியாக ஓடிப் போனாள்.

40 பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்கள் அந்த இருண்ட காட்டில் போகும் பொழுது மஹாபலசாலியும் தெளிவான மனத்தையும் சுத்தமான தோற்றத்தையும் நல்ல நடத்தையையும் உடைய லக்ஷ்மணன். ராம னைப் பார்த்து மஹா பக்தியுடன் கைகூப்பி நமஸ்கரித்து, “அண்ணா! என் இடது தோள் அடிக்கடி துடிக்கிறது. மனம் நடுங்குகிறது. ஸமீபத்தில் நமக்கு ஏதோ கேடு நேருமென்பதைக் காட்டும் இன்னும் பல அபாசுளுங்களும் தோன்றுகின்றன. ஆகையால் நாங்கள் வெகு ஐக்கிரமமாகப் போகவேண்டும். மஞ்சளமேன்ற பசுடி மிகவும் கடுமையாகக் கத்துவதால் நாம் சத்துருக்களை அதி சித்திரத்தில் ஜெயிப்போமென்று தெரிவிக்கிறது” என்றார்.

50 இப்படி இருவரும் பேசிக்கொண்டு அந்தக் காட்டில் தேடு கையில், அந்த வனத்தை யாரோ அதிவேகமாக முறிப்பதைப் போன்ற ஒரு பெரும் சப்தமுண்டாயிற்று; பிரளயகால வாயு வைப்போல் ஒரு பெருங்காற்றுக் கிளம்பிற்று. அந்தச் சப்தத் தால் பூமியும் ஆகாசமும் நடுநடுந்தன. அது எங்கிருந்து வந்த

தென்று ராமலக்ஷ்மணர்கள் கவனித்துப் பார்க்கையில், நெடுங் தூரத்திலுள்ள ஒரு புதரில் மலையைப்போன்ற ஒரு ராக்ஷஸன் சிற்றகக் கண்டார்கள். அவனுடைய பருத்த வயிரும் கோரமான ரூபமுமே முதலில் காணப்பட்டன. பிறகு கிட்டப் போய்ப் பார்க்கையில் அவனுக்குத் தலையில்லை. வயிற்றில் வாயையுடையவன். கூர்மையான அடர்ந்த மயிரையுடையவன். கறுத்த மேகத் தைப்பேர்ன்ற தேகத்தை உடையவன். மேகங்களின் கர்ஜனையைப் போன்ற குரலையுடையவன். மஞ்சள் வர்ணமுள்ள ஒரு விசாலமான கண் அக்ஷிஜ்வாலையைப்போல் அவனுடைய மார் பில் எரிந்து கொண்டிருந்தது. நீண்டு கூர்மையான பற்களுடன் அடிக்கடி உதடுகளை நகலிக் கொண்டு, எப்பொழுதும் கரடி வங்கம் மான் யானை புலி பசுிகள் முதலியவற்றைத் தின்று கொண்டே இருந்தான். இவனுடைய கைகள் ஒரு யோஜனை நீளமுள்ளவை. அவைகளை நீட்டி நடுவில் அகப்பட்ட மிருகங்களையும் பசுிகளையும் சேர்த்து அணைத்து, தன் வயிற்றிலுள்ள வாயில் தள்ளிக்கொண்டே இருந்தான்.

70 இப்படித் தங்களுடைய வழியை மறைத்துக்கொண்டிருந்த அந்த ராக்ஷஸனை ஒரு குரோச தூரத்திலேயே ராமலக்ஷ்மணர்கள் கண்டார்கள். அப்பொழுது அந்தத் தலையில்லாத முண்டமான சுபந்தன், தன் கைகளின் நடுவில் அகப்பட்ட மிருகங்களுடன் ராமலக்ஷ்மணர்களையும் சேர்த்துப் பிடித்து இழுத்தான். கத்தி யில் முதலிய ஆயுதங்களை தரித்து உக்கிரமான தேஜஸூடன் மஹாபலவான்களான ராமலக்ஷ்மணர்களும் அவனுடைய பலத்திற் குட்பட்டார்கள். ராமன் முத்தவர்; குரர்; மஹா தைரியமுள்ளவர்; ஆகையால் கொஞ்சம் கூட பயப்படவில்லை. லக்ஷ்மணன் அவ் வளவு பக்குவமான புத்தியும் தைரியமும் இல்லாதவரானதால் அதிக வகுத்தமடைந்தார். லக்ஷ பிராணிகளுக்கும் ஆகாரமான ரகுநாதனை சுபந்தனுடைய வசத்தில் அகப்பட்டதைப் பார்த்து அவருக்கு மிகவும் அதைரியமுண்டாயிற்று. அப்பொழுது மிகுந்த வகுத்தத்துடன் ராமனைப் பார்த்து, “அண்ணா! நான் இந்த ராக்ஷஸனுடைய கையில் அகப்பட்டு விட்டேன். என்னை இவ ஸிடத்தில் விட்டுத் தாங்கள் தப்பித்துக் கொள்ளுங்கள். என்னை இவனுக்குப் பூதபதியாகக் கொடுத்துத் தாங்கள் தப்பி ஓடுங்கள். சித்திரத்தில் சிதையை கண்டு பிடிப்பீர்களென்று எண்ணுகிறேன். வம்ச பரம்பரையாக வந்துகொண்டிருக்கும் ராஜ்யத்தை அடைந்து தாங்கள் ஸந்தோஷமாக இருக்கும் ஸமயத்தில் என்னையும் அடிக்கடி நீனைத்துக்கொள்ளும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்.” என்றார். 90 ராமன், “குழந்தாய்! பயப்படாதே. நீ வீரனல்லவா? உன்னைப் போன்றவர்கள் இவ்விதமான கஷ்டங்கள் நேர்ந்தும் மனம் தளர் வர்களா?” என்று அவரைத் தேற்றிக் கொண்டிருந்தார். அப் பொழுது அந்தக் கொடிய ராக்ஷஸன் ராமலக்ஷ்மணர்களைப்

95 பார்த்து, "சீங்கன் யார்? கொழுத்த காணிகளைப்போன்ற தோள்
களுடன் ஆயுதபாணிகளாக இந்தக் கோரமான நேசத்தில் எனக்கு
ஆகாரமாகும்படி ஏங்கே வந்து சேர்ந்தீர்கள்? இங்கே உங்களுக்கு
என்ன வேலை? மிகுந்த பரிபுடன் இங்கே காத்துக்கொண்டிருக்
160 கும் என் வாயில் விழுந்த பிறகு உங்களுடைய உயிரில் ஆசையை
விடுங்கள்" என்றான். ராமன் வருத்தத்தால் முகம் வாடியிருக்கும்
லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து, "ராஜ்யத்தை இழந்தது, காட்டிற்கு
அனுப்பப்பட்டது, எந்தையைப் பறிகொடுத்தது, அவனைக் காணு
மல் தவிப்பது இவ்வளவு துக்கங்களும் போதாதா? அவைகளைக்
காட்டிலும் இது பெரிய துக்கமாக இருக்கிறது. உயிருக்கே
105 மோசம் வருமென்று எண்ணுகிறேன். நம்மைப் போன்றவர்
களை துன்பங்களால் புத்தி மயங்கி இருக்கிறோமல்லவா? காவத்
தின் மகிமை எல்லையற்றது. அதை வெல்ல ஒருவராலும் முடியாது.
ஸகல பிராணிகளிடத்திலும் அது செய்யக்கூடாத காரியம்
ஒன்றுமில்லை. குரர்களும் பலவான்களும் அஸ்திர வித்தைதிலும்
110 யுத்தத்திலும் சிபுணர்களும் காலத்தின் வசத்தில் அகப்பட்டு,
ஆற்று ஐலத்தால் கரைக்கப்பட்ட மணல் பாலங்களைப்போல்
அழிகிறார்கள்" என்று வருத்தமடைந்தார்.

மஹா பிரதாபசாலியும் மஹா கிர்த்திமானும் வீண்போகாத
பராக்கிரமம் உடையவருமான ராமன், தன் வார்த்தைகளைக் கேட்டு
115 லக்ஷ்மணன் தைரியமடையாததைப் பார்த்து, தனக்கு ஸ்வபாவ
மான தைரியத்தையும் புத்தியையும் யுத்தியையும் ஸ்திரப்படுத்திக்
கொண்டார்.

இதி ப்ருவானே த்ருட் ஸ்த்ய விக்ரமோ
மஹாயஸா தாஸரதி: ப்ரதாபவாத் |
அவேக்ஷ்ய ஸௌமித்தீ முதக்ர பெனருஷம்
ஸ்திராம் ததா ஸ்வாம் மதிமாத்மதா கரோத் | (51)

ஸர்க்கம் 70.
கபந்த வதம்

தெனது தத்ர ஸ்திதௌ த்ருஷ்ட்வா ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ |
பாஹு பாஸ பரிஷிப்தௌ கபந்தோ வாக்ய மப்ரவீத் | (1)

5 அப்பொழுது ராமலக்ஷ்மணர்கள் தன் கைக்குள் அகப்பட்டு
பயத்தால் தவிப்பவர்களைப்போல் சிற்பதைக் கண்டு கபந்தன்,
"நான் பரியால் வாடித் தவிப்பதைப் பார்த்து, தெய்வமே உங்களை
எனக்கு ஆகாரமாக அனுப்பியிருக்க, பித்துப்பிடித்தவர்களைப்போல்
ஏன் என்னைப் பார்த்துக்கொண்டு சிற்றிதீர்கள்? உங்களைக் கவ
னித்தால் ராஜ்யத்திரர்களைப்போல் தோன்றுகிறதே" என்று கர்ஜித்
தான். அதைக்கேட்டு லக்ஷ்மணன் வருத்தமடைந்து ராமனைப்

பார்த்து ஸமேயாசிடமாகவும் லிதமாகவும், "அண்ணா! இந்த
ராஷஸன் நம் இருவரையும் விழுங்குவதற்குமுன் கத்திகளால் இவ
னுடைய புணங்களை வெட்டிக் தள்ளுவோம். கோர ரூபத்தையும் 10
மலை போன்ற சரீரத்தையும் உடைய இவன் தன் புணங்களின்
பலத்தால் கொழுப்படைந்து, ஸகல பிராணிகளையும் ஐயித்து லிம்
ஸீத்துக் கொண்டிருக்கிறான். முடிவில் நம்மையும் கொல்லப்பார்க்
கிறான். அகவமேதம்முதலிய யாகங்களில் காட்டு மிருகங்களைப் பங்கி
காணம் (தர்ப்பத்தைக் கொழுத்தி அவைகளின் தலைமீது சுற்றுதல்) 15
செய்து விட்டுவிடுவதுபோல் இருந்த இடத்தை விட்டு அசையமுடி
யாமல்தன்னைக் காப்பாற்றச் சக்தியில்லாத இவனைக்கொல்லவதுரியாய
மல்ல. ஆகையால் இவனுடைய புணங்களை மாத்திரம் வெட்டிக்
தள்ளுவோம்" என்றார்.

இப்படி இவர்கள் பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்டு அந்த
ராஷஸன் கோபம் கொண்டு பயங்கரமாக வாயைத் திறந்து அவர்
களை விழுங்க ஆரம்பித்தான். உடனே ராம லக்ஷ்மணர்கள் கத்தி
களை உருவி அவனுடைய புணங்களை அடியோடு அறுத்துத் தள்ளி
னார்கள். ராமன் வலது கையையும் லக்ஷ்மணன் இடது கையையும்
அறுத்தவுடன், ஆகாசம் பூமி திக்குகள் நடுங்கும்படி அவன் மஹா 25
மேகங்களைப்போல் கர்ஜித்துக்கொண்டு பூமியில் விழுந்தான்.
தனக்கு பிராணாதாரமான கைகள் அறுபட்டுச் சக்தியற்று சத்த
வெள்ளத்தால் லீனந்து பயத்தால் நடுங்கி மிகவும் தீனமாக,
"சீங்கன் யார்?" என்றான். லக்ஷ்மணன் "இவர் இஷ்வாகு குலத்தில்
பிறந்த ராஜ்யபுத்திரன்; ராமனென்று பிரஸித்தி பெற்றவர். நான் 30
அவருக்குத் தம்பி; என் பெயர் லக்ஷ்மணன். நான்கள் ஐன ஸஞ்
சாரமில்லாத இந்தக் காட்டில் தனியாக வலித்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுது, தேவதைகளைப்போல் பாராக்கிரமமுடைய இந்த சருகாத
னுடைய பாரியையை எயினே ஒரு ராஷஸன். எடுத்துக் கொண்டு
போய்விட்டான். அவனைத் தேடிக்கொண்டு இங்கே வந்தோம். சீ 35
யார்? கபந்தத்தைப்போல் மார்பில் வாபுடன் இங்கே ஏன் திரி
கிறாய்? கணுக்கால் முறித்து பூமியில் ஏன் விழுந்து புறனுகிறாய்?"
என்றார். இத்திரன் முன்பு தனக்குச் சொன்ன வார்த்தைகள் கபந்த
னுடைய ரூபகத்திற்கு வந்தன. அவனுக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷ
முண்டாகி, "புருஷோத்தமர்களே! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். கேட்க
மாக வந்தீர்களா? தங்களைப் பார்த்து நான் தன்யனுனென். விலங்கு
களைப்போல் என்னைத் துன்பப்படுத்திக் கொண்டிருந்த இந்தக்
கைகள் தங்களால் வெட்டப்பட்டது எனக்குப் பெரிய அறுக்
40 கிரஹம். இந்த விசாரமான ரூபம் எனக்குக்கிடைத்த காரணத்தைத்
தெரிவிக்கிறேன், கேளுங்கள்" என்றான்.

விருபம் யச்ச மே ரூபம் ப்ராப்தம் ஸ்யவிதயாத் யதா |
தத்மே ஸ்ருணு நரய்யாக்ரீ தத்வத: ஸம்ஸதஸ் தவ | (20)

ஸர்க்கம் 71

கபந்தனுடைய பூர்வ ஜன்மம்

புரா ராம மஹாபா¹தோ மஹாப²வ பரா³ரம |
ரூபமாஸீத் மமாசிந்தயம் த்ரிஷு⁴ வோகேஷு⁵ விஸுருதம் | (1)

முன்னொரு காலத்தில் சந்திரனையும் ஸூரியனையும் இந்திரனையும் போல் அழகும் பராக்கிரமமும் பொருந்திய ரூபம் எனக்கு இருந்தது. இது மூன்று லோகங்களிலும் பிரஸித்தமான விஷயம். ஆனால் அதை மாற்றிப் பயங்கரமான ரூபத்தை எடுத்து ரிஷிகளையும் தபஸ்விகளையும் பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தேன். ஒரு நாள் ஸ்தூல சிரஸென்ற மஹரிஷி காட்டில் ஆகாரத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கையில் நான் திடீரென்று போய் அவரைப் பயமுறுத்தி, அவருடைய கையிலிருந்த பொருள்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டேன். அவர் கோபம் கொண்டு "கீ இப்பொழுது தரித்திருக்கும் கோர ரூபமே எப்பொழுதும் நிலைபெறட்டும். இந்தக் கொடிய ரூபத்தைப் பார்த்து பிராணிகள் யாவும் உன்னை நிந்திக்கட்டும்" என்று. உடனே நான் பயந்து அவரை மிகவும் வணக்கமாகப் பிரார்த்தித்து, "ஸ்வாமி! என் அபராதத்தை மன்னியுங்கள். என்னிடத்தில் கிருபை செய்து இந்தச் சாபத்திற்கு ஒரு முடிவை ஏற்படுத்தவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தேன். அதற்கு அவர், "ரகுநாதன் எப்பொழுது உன் புஜங்களினை வெட்டி ஐனஸஞ்சாரமில்லாத காட்டில் உன்னைக்கொளுத்துவாரோ அப்பொழுது உனக்குச் சாபம் தீர்ந்து, பூர்வ ரூபமும் அளவற்ற கௌமமும் கிடைக்கும்" என்று அருளிஞர். ஸகல ஐசுவரியங்களும் பொருந்திய நான் தனுவென்பவனுடைய புத்திரன். பிறகு நான் கடுந்தவத்தால் பிரஹ்மாவை ஸந்தோஷப்படுத்தி கீண்ட ஆபுரினையும் அதிக பலத்தையும் பெற்றேன். 'இந்திரன் என்னை என்ன செய்ய முடியும்' என்று எனக்கு அடங்காத கர்வமண்டாயிற்று. என் குலத்திற்குச் சத்துருவான தேவராஜனை ஐயிக்க நினைத்து அவரை புத்தத்திற்குழைத்தேன். ஆயிரம் முனைகளுள்ள வஜ்ராயுதத்தை அவர் என்மேல் பிரயோகிக்க, அது என் தலையை மார்பிலும் கால்களை வயிற்றிலும் அழுத்திவிட்டது. "என் பிராணனைக் காப்பாற்ற வேண்டும்" என்று அவரைக் கெஞ்சிக் கேட்டேன். அவர் என்னிடத்தில் இரக்கம் வைத்து "பிரஹ்மாவின் வரம் பொய்ப்பாகக் கூடாது. ஆகையால் கீ தப்பினாய்" என்று என்னைக் கொல்லாமல் விட்டார். ஸ்வாமி! வஜ்ராயுதத்தால் அடிபட்டுக் கழுத்தும் கால்களும் ஓடிந்து, ஆகாரமின்றி, வெருகாலம் எப்படியும் பிழைத்திருப்பேன்" என்று பிரார்த்தித்தேன். அப்பொழுது இந்திரன் எனக்கு வயிற்றில் வாயையும் கூர்மையான பற்களையும் ஒரு யோஜனை நீளமுள்ள கைகளையும் ஏற்படுத்தி, "ராமலக்ஷணர்கள் எப்பொழுது உன் புஜங்களை வெட்டித் தள்ளுவார்களோ அப்பொழுது ஸ்வர்க்கத்திற்கு வருவாய்" என்று.

அது முதல் இந்தக் காட்டிலுள்ள எல்லா மிருகங்களையும் என் கைகளால் இழுத்து நசுக்கித் தின்றுகொண்டிருக்கிறேன். எந்தப் பிராணி அகப்பட்டாலும் விடுவதில்லை. மஹரிஷியின் வார்த்தையில் எனக்குள்ள நம்பிக்கையால் ராமன் என்னிடத்தில் எப்படியாவது அகப்படுவாரென்ற எண்ணத்துடன் இந்த விகாரமான தேகத்தை எப்பொழுது விடுவேனோ என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். "உன்னைக் கொல்ல வேறு எவராலும் முடியாது" என்று அந்த மஹரிஷி சொல்லியிருக்கிறபடியால், தாய்களே ராமனென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. ஐனகையைக் கண்டு பிடிக்க ஒரு உபாயம் சொல்லுகிறேன். அதற்குத் தகுந்த மித்திரனைக் காட்டுகிறேன். ஆனால் என்னை நீங்கள் கொளுத்தினாலொழிய அது என்னால் முடியாது" என்றார்.

ராமன் அவனைப்பார்த்து, "நானும் என் தம்பியும் ஐனஸ்தானத்தில் வலித்துக்கொண்டிருந்தோம். ஒரு நாள் வெளியில் போயிருக்கும்பொழுது ராவணனென்ற ராஷஸன் என் பாரியையை அபஹரித்தான். அவனுடைய பெயர் மாத்திரம் எங்களுக்குத் தெரியுமே தவிர அவனுடைய ரூபமாவது இருப்பிடமாவது பராக்கிரமமாவது தெரியாது. சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டு அநாதைகளாக இப்படித் திரியும் ஐனங்களுக்குப் பரோபகாரம் செய்வது உன்னைப் போன்றவர்களுக்குத் தரும். பெரிய குழியை வெட்டி, யானைகளால் இந்தக் காட்டில் முறித்துத் தள்ளப்பட்ட உலர்ந்த கட்டைகளை அதில் அடுக்கி, உன்னை எரிக்கிறோம். பிறகு கீ உனக்குத் தெரிந்த வரையில் ஸீதையை எவன் அபகரித்தான்? எவ்விடத்தில் வைத்திருக்கிறான் என்பதைச் சொல்லவேண்டும்" என்று.

அப்பொழுது தனு வெருசா துரியமாக "இந்தக் தேகம் எரிந்து முன் தேகம் கிடைத்தவுடன் ஸீதையின் வரலாற்றை அறிந்தவனைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் அதை நேரில் அறியக்கூடிய நிவ்வியநூனம் எனக்கில்லை. இந்த ஞானமும் சாபத்தால் வந்த இந்த தேகம் அழிந்த பிறகே உண்டாகும். இப்பொழுது சாபத்தால் என் ஞானம் மறைந்திருக்கிறது. நான் செய்த பாபத்தால் லோகத்தார் நிந்திக்கும் இந்த விகார ரூபம் எனக்குக் கிடைத்தது. ஸூரியன் அஸ்தமிக்கும் முன்பு என் தேகத்தைக் குழியில் தள்ளிக் கொளுத்த வேண்டும். அந்த ராஷஸனை அறியக்கூடியவனைப் பிறகு தெரிந்து சொல்லுகிறேன். அந்த னாதுஷடன் நீங்கள் ஸ்தோஷம் செய்ய வேண்டும். அந்த மஹாபராக்கிரமசாஸி தங்களுக்குப் பூர்ணமாக உதவி செய்வான். அவனுக்கு மூன்று லோகங்களிலும் தெரியாத விஷயம் கிடையாது. முன்பு ஒரு ஸம்மயத்தில் ஏதோ காரணத்தால் அவன் ஸகல லோகங்களையும் சுற்றித் திரிந்திருக்கிறான்" என்றார்.

ந நதி தன்யாஸ்தயவிஜ்ஞாநம் த்ரிஷு⁴ வோகேஷு⁵ ராக⁶வ |
ஸர்வாத் பரிஸுருதோ வோகாத் புராலெள காரணுத்தரே | (33)

ஸர்க்கம் 72

கபந்த சாபவிமோசனம்

ஏவமுக்கதௌ து தெள வீரௌ சுப்ததே'த நரேஸ்வரௌ |
இ'சி ப்ரத'ர மாஸாத்ய பாவகம் விஸணீஜது: ||

(1)

பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஒரு பெரிய குழியை வெட்டி, பெரிய கட்டைகளை அடுக்கி, அவைகளில் கபந்தனுடைய சரீரத்தைத் தள்ளினார்கள். லக்ஷ்மணன் கொள்ளிக்கட்டைகளால் நான்கு புறத்திலும் தி மூட்டினார். கொழுப்பாலும் தசையாலும் மாம்ஸத்தாலும் நிறைந்த அந்த தேகம் வெய்யால் செய்யப்பட்ட மலையைப்போல் மெள்ள மெள்ள எரிந்தது. அப்பொழுது புகையிலலாத அக்னியைப் போல் அந்தச் சிதையிலிருந்து கபந்தன் எழுந்து, திவ்விய வஸ்திராபரணங்களாலும் மாலைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஹம்ஸங்களால் இழுக்கப்பட்ட விமானத்திலேறி, தன் தேஜஸால் எல்லா திக்குகளும் பிரகாசிக்க, ஆகாசத்திலிருந்தே, "ராம! ஸீதைையைக் கண்டுபிடிக்கும் உபாயத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஸந்தி விக்கிரஹம் யானம் ஆஸனம் துவைதிபாவம்ஸமாச்'ரயமென்று ஆறுஉபாயங்கள் லோகத்தில் வழங்குகின்றன. அவைகளை நன்றாக அறிந்து, தகுந்த ஸமயங்களில் உபயோகிப்பதால் அரசர்களுக்கு ஐயமும் சூழமமும் மிடைக்கின்றன. கஷ்ட தசையை அடைந்தவன் தன்னைப்போல் கஷ்டப்படும் ஒருவனுடன் சேர்ந்தே காரியத்தை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். உங்களுக்கு நேர்ந்த கஷ்டங்களால் நீங்கள் இப்பொழுது தாழ்ந்த சீலைமையை அடைந்தவர்களென்று எனில் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆகையால் தகுந்த மித்திரனுடைய உதவியை நீங்கள் ஸம்பாதிக்கவேண்டும். நான் எவ்வளவு யோசித்துப் பார்த்தும், உங்களைப்போல் கஷ்டப்பட்டு உங்களுடைய ஒத்தாசையை விரும்பும் மித்திரனை நீங்கள் சேர்த்துக்கொள்ளாவிட்டால் உங்கள் காரியம் கைகூடாது என்று தோன்றுகிறது. பம்பை என்ற எரிக்கு ஸமீபத்திலுள்ள ரிசியமுகபர்வதத்தில் ஸுக்ரீவனென்று ஒரு வானராஜன் இருக்கிறான். இந்திரனுடைய புத்திரனான வாலீ என்ற அவனுடைய அண்ணன் அவனிடத்தில் கோபம் கொண்டு அவனை ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தி விட்டான். இப்பொழுது அவன் தன்விடத்தில் மிகுந்த பக்தியுள்ள நான்கு வானர வீரர்களுடன் தனியாக வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவன் உங்களைப்போல் உத்தம குணங்கள் பொருந்தினவன்; சிகரந்த தேஜஸும் வீரியமும் காந்தியும் வர்பந்தவன்; ஸந்தியம் தவருதவன்; ஸாதுக்களால் பழக்கப்பட்டவன்; மஹா தைரியசாஸி; மஹாபுத்திமான்; ஸமர்த்தன்; மேன்மேலும் தோன்றும் யுக்தியை உடையவன். எல்லையற்ற பல பராக்கிரம முடையவன்; உங்களைப்போல் மிகுந்த கஷ்டங்களை அனுபவித்தவன். அவனுடைய அண்ணன் அவனிடத்திலிருந்து ராஜ்யத்தைப்

பிடுங்கிக்கொண்டு அடித்துத் துரத்திவிட்டான். ஸீதைையைத் தேடிக்கொண்டு வருவதில் உங்களுக்கு ஸகல உதவியையும் செய்யக் கூடியவன் இவரே. இதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் கூடக் கவலைப்பட வேண்டாம். கர்மகதியின்படி நடக்கவேண்டிய காரியங்கள் நடந்தே தீரும்; அவைகளை மாற்ற முடியாது. காலத்தை ஐயித்தவர்கள் உண்டோ?

40

இப்பொழுதே இங்கிருந்து போய் அந்த ஸுக்ரீவனைக் கண்டு பிடித்து, ஒருவருக்கொருவர் துரோகியின்றி உதவி செய்யும் பொருட்டு அக்னியை ஸாக்ஷியாக வைத்துக்கொண்டு ஸ்நேஹம் செய்யுங்கள். இந்தக் குரங்கு நமக்கு என்ன உதவி செய்யுமென்று அவனை அலங்காரம் செய்யவேண்டாம். அவன் ஸகல வானரர்களுக்கும் அதிபதி. நன்றியுள்ளவன், மஹாவீரன்; நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக்கூடியவன், உங்களுடைய உதவியை வேண்டினவன், நீங்களும் அவனுக்கு ஆகவேண்டியவைகளை முடிக்கக்கூடியவர்கள். அப்படிச் செய்யாவிட்டாலும் உங்கள் காரியத்தை முடித்துக் கொடுப்பான். அவன் சிக்ஷாஸூரின் புத்திரன்; ஸூரியனுக்குப் பிறந்தவன். இப்பொழுது வாலீக்குப் பயந்து பம்பைக் கரையில் மறைந்திருக்கிறான். நீங்கள் அவனைக் கண்டுபிடித்து அக்னியையும் ஆயுதங்களையும் ஸாக்ஷியாக வைத்துக்கொண்டு என்றும் அழியாத ஸ்நேஹத்தைச் செய்யுங்கள். இந்த லோகத்தில் ராஜஸூரிகள் வாலீக்கும் ஸகல இடங்களையும் அவன் அறிவான். ஸூரியனுடைய பிரகாசம் எட்டும் வரையிலுள்ள பிரதேசங்களில், மலைகளையும் ஆறுகளையும் குகைகளையும் ஏரிகளையும் வனங்களையும் ஸமுத்திரங்களையும் தீவீபங்களையும் தன்னைச் சேர்ந்த வானரர்கள் மூலம் கண்டு, எப்படியாவது ஸீதையிருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடிக்க, பெரிய மலைகளைப்போன்ற சரீரங்களுள்ள வானர வீரர்களை எல்லா திக்குகளிலும் அனுப்புவான். தங்களிடமிருப்பிரிந்து துக்கத்தால் தவிக்கும் ஸீதை ராவணனுடைய ராஜதானியான வங்கையிலிருந்தாலும் மேருமலைச் சிகரத்திலிருந்தாலும் பா தானத்திலிருந்தாலும் இன்னும் எவ்விடத்திலிருந்தாலும் அவளைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து ராஜஸூரிகளை நாசம் செய்து, ஸீதைையைக் கொண்டுவந்து தங்களிடத்தில் ஒப்புவிப்பான்" என்றான்.

45

50

55

60

65

ஸ மேரு ஸ்ருங்கா'க்ர க'தா மநித்தி'தாம்
ப்ரவிஸ்ய பாதாவ தலேயி வா ஸ்ரீதாம் |
ப்லவங்க'மாநாம் ப்ரவரஸ் தவ ப்ரியாம்
நிஹத்ய ரக்ஷாம்ஸெ புத: ப்ரதா'ஸ்யதி ||

(26)

ஸர்க்கம் 73

கபந்த மோஷம்

திதாஸவிதவா ராமாய ஸீதாயா: ப்ரதிபாததே |
வாக்ய மந்வாத் மாத்ஜிஞ: கபந்தா: புரபரீதே | (1)

இப்படி கபந்தன் ஸீதையை அடையும் உபாயத்தை ராமனுக்குத் தெரிவித்து, "இதோ மேற்கே போகிற வழி நீச்யமுக பர்வதத்திற்கு உங்களைக் கொண்டுபோய்விடும். நாவல் மூளாஞ்செடி பலா கிச்சிலி ஆல் தும்பை அரசமலைக் கொங்கு மா தவம் நாககேஸர்மஞ்சாடி புங்கை கருத்த அசோகம் கடம்பு அலரி அசோகம் சிவப்புச் சந்தனம் வேம்பு முதலிய அநேக விருஷங்கள் பழங்களால் நிறைந்திருப்பதைப் பாரும். அவைகளிலிருக்கும் பழங்களைப் பறித்தாவது அடித்தாவது தின்றுகொண்டு பிரயாணம் செய்யவேண்டும். அதைத் தாண்டிப் போனால் நந்தனமென்ற ஸ்வர்க்க லோகத்துத் தோட்டத்தைப் போலும், உத்தராகுரு தேசத்திலுள்ள வனங்களைப்போலும் அழகிய ஒரு காடு தோன்றும். சைத்ரதமென்ற தோட்டத்தைப்போல் அங்கே எப்பொழுதும் எல்லா குதுங்கிலும் உண்டாகும் புஷ்பங்களும் பழங்களும் வளரும். மரங்களிலிருந்து தேள் வெள்ளமாக ஓடும். மரங்கள் பழங்களால் வணங்கி விசாலமான கிண்களுடன் மேகங்களையும் மலைகளையும்போல் விளங்கும். அவைகளிலுள்ள அமிருதத்தைப்போன்ற பழங்களை அடித்தாவது ஏறிப்பறித்தாவது லக்ஷ்மணன் தங்களுக்குக் கொடுப்பார். அங்கிருந்து காடுகளையும் மலைகளையும் பல இடங்களையும் தாண்டிப் பம்பைக் கரைக்கு வருவீர்கள்.

கால்களில் குத்துப்படியான சிறிய கற்கள் அங்கே இல்லை; கரைகள் இடிந்திராது; இறங்கும் துறைகள் அதிக ஆழமில்லை; பாசி படர்ந்திராது; பொடி மணல் படிந்திருக்கும்; தாமரை செங்குவளை வெண் குவளை முதலிய புஷ்பங்கள் அழகாக மலர்ந்திருக்கும்; அன்னங்கள் கிரேனஞ்சங்கள் நீர்க்காக்கைகள் மதுரமாகக் கட்டும்; மனிதர்களால் தங்களுக்குக் கெடுதி நேருமென்று அவையறி யாததால் உங்களைக் கண்டு பயப்படாது. செங்கட்டிகளைப் போன்ற அந்த கொழுத்த பக்ஷிகளையும், செங்கயல் அயிரை முதலிய பலவித மான்களையும் லக்ஷ்மணன் பாணங்களால் அடித்து, தோளையும் இறகுகளையும் நீக்கி, நெருப்பில் வாட்டிப் பக்குவம் செய்து தங்களுக்குக் கொடுப்பார். தாங்கள் அதைப் புஜித்துத் தாமரை இலைகளில் கொண்டுவந்து கொடுக்கப்பட்ட சுத்தமான ஜலத்தைக் குடியுங்கள். அது தாமரைகளின் வாஸனைபுடன் கூடிக் குளிர்ந்து வெள்ளியைப் போலும் ஸ்படிகத்தைப்போலும் தெளிந்து, தேகத்திற்கு மிகுந்த ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். அங்குள்ள மலைக் குகைகளிலிருந்து பல பெரும் பன்றிகள் விசித்திரமான ருபங்களு

டன் விருஷங்களையெல்லாம் கத்திக்கொண்டு அந்த ஏரியில் ஜலம் குடிக்கவரும். ஸாயங்காலத்தில் அங்கே உலாவும்பொழுது புஷ்பங்களால் நிறைந்த மரங்களையும் மலர்ந்த தாமரை கருவெய்தல் குவளை ஆம்பல் முதலிய புஷ்பங்களால் அவங்களிக்கப்பட்டிருக்கும் பம்பையின் குளிர்ந்த ஜலத்தையும் பார்த்து, தங்களுடைய துக்கத்தை மறப்பீர்கள். அந்த வனம் மிகவும் விஸ்தாரமானதாலும் புஷ்பங்கள் அதிகமானதாலும் மதங்கரிஷியின் சிஷ்யர்கள் சபிப்பார்களென்ற பயத்தாலும் அவைகளை ஒருவரும் பறிப்பதில்லை; அவை வளடுவதில்லை; உதிர்வதுமில்லை. அந்த மஹாஷிகன் அந்தே தவம் செய்து கொண்டிருக்கையில் ஆகாரம் தேட அடிக்கடி அந்த வனத்தில் ஸஞ்சரிப்பார்கள். பழங்களையும் மிழங்குகளையும் புஷ்பங்களையும் விறகுகளையும் பெரும் கமைகளாக, தங்கள் குருவின் ஆசிரமத்திற்குக் கொண்டுவரும்பொழுது அவர்களுடைய தேகத்திலிருந்து வீழ்ந்த வியர்வைத் துளிகள் காற்றால் மரங்களின்மேல் அடிக்கப்பட்டு புஷ்ப மாலைகளாக மாறின. அந்த ரிஷிகளுடைய தபோமஹிமையால் அவை அழிவதில்லை.

சபரி என்ற ஒரு பெண் ஸர்யாஸி வெகுதூரமாக அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்துவருகிறாள். அவள் மிகவும் வயது சென்றவள். தேவர்களுக்கு ஸமமாகவும் ஸகல பிராணிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டவராகவுமிருக்கும் தங்களைத் தரிசித்த பிறகே தேகத்தைவிட வேண்டுமென்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். பம்பைக்கு மேற்குக் கரையில் அந்த ரிஷிகளின் ஆசிரமம் ஒரு சஹஸ்ரமான இடத்தில் இருக்கிறது. அந்த வனத்திலும் ரிஷியமுக பர்வதத்திலும் பல யானைகளுண்டு. ஆனால், மதங்கரிஷியின் கட்டளையால் அவை அந்த ஆசிரமத்திற்கு ஸமீபத்தில் வருவதில்லை. நந்தனமென்ற இந்திரனுடைய தோட்டத்தைப்போல் அழகிய அந்த வனத்தில் வெகு ஸந்தோஷத்துடன் எல்லாத் துக்கங்களையும் மறந்து வசிப்பீர்கள்.

ரிஷியமுகபர்வதம் பம்பைக்குக் கீழ்க்கரையிலிருக்கிறது. முன் காலத்தில் பிரஹ்மா அதற்கு ஒரு மஹிமையை ஏற்படுத்தினார். அதன் உச்சியில் ஒருவன் படுத்துத் தூங்கினால் கனவில் எந்த ஸுகவரியத்தைக் காண்டிருநே அதை விழித்துக்கொண்டவுடன் அடைகிறான். துஷ்டர்களும் பாபிகளும் அதில் ஏறத் துணைவதில்லை. ஏறினால் தூங்கும்பொழுது ராஷஸர்கள் அவர்களைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் அடித்துவிடுகிறார்கள். புஷ்பங்களால் மறைந்த அந்த மலையிலும் அதைச் சுற்றின காடுகளிலும் யானைக் குட்டிகள் அதிகமானதால் அதில் ஏறவது ஸாத்தியமல்ல. அவை பம்பைக் கரையில் விளையாடும்பொழுது வீறிடும் பெரிய சப்தம் வெகுதூரம் கேட்கப்படும். யானைகள் ஒன்றோடொன்று சண்டையிட்டு ரத்தம் பெருகக் கறுத்த மேகங்களைப்போல் அங்குமிங்கும் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். அவை பம்பையின் குளிர்ந்த ஜலத்தைக் குடித்து ஸந்தோஷமாக

அதைப்படுத்த காடுகளில் கூட்டம்கூட்டமாகத் திரிவினறன. அங்கே கரடிகளையும் சிறுத்தைகளையும் செந்நாய்களையும் மாள்களையும் இன்னும் விரித்திரமான பல மிருகங்களை யும் கண்டு ஸந்தோஷிப்பீர்கள்.

- 80 அந்த மலையில் ஒருபெரிய குகை உண்டு. அது கற்பாறையால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் கிழக்கில் குளிர்ந்த ஐயத்தால் நிறைந்த ஒரு பெரிய மடு உண்டு. அங்கே பழம் கிழங்கு முதலிய பொருள்கள் வேண்டியவரையில் கிடைக்கும். பல வகைப் பகழிகளாலும் மிருகங்களாலும் நிறைந்திருக்கும். ஸூக்ரீ
- 85 வன் நான்கு வானர வீரர்களுடன் அங்கே வலித்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஒருவேளை அந்த மலையின் உச்சியிலும் இருப்பான்" என்று மேல் கடக்க வேண்டிய காரியங்களை ராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு உபதேசித்து, அவர்களிடத்தில் உத்திரவு பெற்றுக் கொள்ளக் காத்திருந்தான். அவர்கள் அவனுக்கு ஸமீபத்தில் போய் வெகு பிரீதியுடன், "நீ உத்தம லோகங்களை அடையக் கடவாய். போய்வா" என்று அனுமதி கொடுத்தார்கள். அவன், "நீங்கள் உத்தேசித்த காரியம் கைகூடும். போய் வாருங்கள்" என்று விமானத்தில் ஏறிப் போனான்.

- 95 இப்படிக் கயத்தன் பூர்வ ரூபத்தை அடைந்து ஸூரியனைப் போல் சூவலிக்கும் தேகத்துடன், "ராம! ஸூக்ரீவனுடைய ஸ்கேஹத்தை ஸம்பாதித்துக் கொள்" என்று அவருக்கு உபாயத்தைச் சொல்லி ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனான்.

ஸ தத் சுபீந்தா: ப்ரதிபத்ய ரூபம்
வ்ருத: ஸூரியா ப்ரான்கர துல்ய தேஹ: |
நித்யஸ்யத் ராமமவேஷ்ய க்ஸ்தா:
ஸக்யம் குருஷ்வேதி நத்யாப்யவாச | (45)

ஸர்க்கம் 74

சுபரீ மோக்ஷம்

தௌ சுபீந்தேந தம் மார்கீம் பம்பாவா தர்ஸிதம் வதே |
ப்ரதஸ்துதர் தீஸம் க்ருஹ்ய ப்ரதீசீம் ந்ருவராத்தமஜௌ | (1)

- 5 கயத்தன் காட்டிய வழியாக ராமலக்ஷ்மணர்கள் மேற்கு மூகமாகப் பிரயாணம் செய்து, மதுரமான பழங்கள் நிறைந்த பல மரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டே போனார்கள். அன்று ராத்திரியில் அந்த மலையில் தங்கி மறுநாள் பம்பையின் மேற்குக் கரையிலுள்ள சபரியின் ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள். வயது சென்ற சபரி அவர்கள் வருவதைக் கண்டு எழுந்து கைக்கூப்பி ராம லக்ஷ்மணர்களை பிரதக்ஷினம் செய்து நமஸ்கரித்து, அரீக்யம்

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மலரித விவிலித்'ம் வறியம் ஸந்திரிதம் புருஷரீஷப' -
 தவார்தே' புருஷயாரக்'ர பம்பாபாஸ்தீர எம்'பவம் !
 தாங்கள் இந்த வனத்தில் பிரவேசித்து சித்திர கூடத்தில் வந்தது முதல் இங்கே கிடைக்கும்
 ஆகார பதார்த்தங்களைத் தங்களுக்குக் காணும்பாதித்து வைத்திருக்கிறேன். (பக்கம் 199 பார்க்க)

பாத்தியம் ஆசாமனீயம் முதலியவைகளால் விதிப்படிப் பூஜித்தான். அப்பொழுது ராமன் மஹாதபஸ்வியான சபரியைப் பார்த்து "அம்மா! உன் தவம் விக்ஷிணியில்லாமல் வளர்கிறதா? கோபத்தை ஐயித்தாயா? ஆகார நியமத்தை அனுஷ்டிக்கிறாயா? வீரதங்களை விதிப்படி நடத்தி வருகிறாயா? சாந்தியும் ஸந்தோஷமும் மனத்தில் நிறைந்திருக்கின்றனவா? நீ செய்த குருசக்ருஷை பயன் பெற்றதா?" என்று கேட்கும் விசாரித்தார்.

அதைக் கேட்டுச் சபரி எழுந்து கைகூப்பி வணக்கமாக, "ஸ்வாமி! இன்று தங்கள் தரிசனம் கிடைத்தபடியால் என் தவம் ஶித்தியடைந்தது. நான் செய்து வந்த தவமும் குருசக்ருஷையும் இன்றுதான் பயன் பெற்றன. ஸகலதேவர்களுக்கும் நாதனுடைய தங்களை தரிசித்த பிறகு நான் பரமபதத்தை அடைவேன் என்பதில் ஸந்தேகமுண்டா? யாதொரு காரணமும் இல்லாமல் பெருகும் தங்களுடைய கிருபாகடாக்ஷ வெள்ளத்தால் நான் இது வரையில் செய்த பாபங்களிலிருந்து விடுபட்டேன். புக்தர்களுக்கு நேரும் எல்லா இடையூறுகளையும் நாசம் செய்பவரே! என் பிரார்ப்த கர்மத்தால் இனி நேரும் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டேன். ஆசாரிய கிருபையை முன்னிட்ட தங்களுடைய அனுக்ரஹத்தால் ஶித்தியமானவைகளுடன்தை அடைவேன். 'ஆனால் உன் ஆசாரியர்களுடன் நீயும் ஏன் போகவில்லை?' என்றால், தாங்கள் சித்திரகூடத்திலிருக்கும்பொழுது ஆசாரியர்கள் இங்கிருந்து நிவ்ஸிய விமானங்களில் ஏறிப் பரமபதத்திற்குப் போனார்கள். மூன்று காலங்களையும் அறிந்த அந்த மஹாத்மாக்கள், யோகம் முதலிய ஸாதனங்களால் பகவானை அடைய எனக்கு அதிகாரமில்லை என்றும் ஆசாரியனுடைய கிருபையால் எனக்குப் பகவானுடைய கிருபை கிடைக்க வேண்டுமென்றும் அறிந்து, என்னைப்பார்த்து. "ராமன் இந்தப் புண்யாசிரமத்திற்கு வருவார். அவரையும் லக்ஷ்மணனையும் நீ மஹாபக்தியுடன் உபசரிக்க வேண்டும். அவரைத் தரிசித்த மஹிமையால் அழிவற்ற பரமபதத்தை அடைவாய்" என்று அனுக்ரஹித்தார்கள். தாங்கள் இந்த வனத்தில் பிரவேசித்துச் சித்திர கூடத்தில் வந்தது முதல் இங்கே கிடைக்கும் பலவித ஆகார பதார்த்தங்களைத் தங்களுக்குக் காணும்பாதித்து வைத்திருக்கிறேன். நான் வெகு ஐக்ரஹிதையாக இவைகளைப் பரீக்ஷித்துப் பார்த்துமதுரமான வஸ்துக்களென்று கண்டிருக்கிறேன். தாங்கள் இதை அங்கேரிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்" என்று தெரிவித்துக்கொண்டான்.

ஐரதயில் தாழ்த்தவளானாலும் ஆசாரியனுடைய கிருபையால் பிரஹ்மக்ஞானியான அந்தச் சபரி, பகவானுக்கு மிகவும் அந்தரங்கமானவன். ஆகையால் ராமன், "அம்மா! தனு என்பவன் மஹாத்மாக்களான உன் ஆசாரியர்களின் மஹிமையை விசேஷமாக எனக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறான். அதை

10
15
20
25
30
35
40
45

50 எனக்குக் காட்ட இஷ்டமிருந்தால் நேரில் பார்க்க விரும்புகிறேன்" என்றார்.

அதைக் கேட்டு சபரி அதிக ஆனந்தமடைந்து ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு அந்த வனத்திலுள்ள விசேஷங்களைக் காட்டி, "மிருகங்களாலும் பறிகளாலும் நிறைந்து மேகக்கூட்டங்களைப்போல விளங்கும் இந்தப் பெரிய மதங்க வனத்தைப் பாருங்கள்; இவ்விடத்தில் மஹானூனிகளான என் குருக்கள் மந்திர பலத்தால் வருவித்த கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களைப் பாருங்கள். விஷ்ணுவிற்காக மேற்கு முகமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பூஜாஸ்தானங்களைப் பாருங்கள். என் ஆசாரியர்கள் வயதாலும் உபவாஸங்களாலும் மெலிந்து கை நடுங்க ஒவ்வொரு நாளும் புஷ்பங்களால் அர்ச்சித்து வந்தார்கள். அவர்களுடைய தபோமஹிமையால் இந்தப் பூஜாஸ்தலங்கள் இப்பொழுதும் மஹாகாந்தியுடன் ஸகல திக்குகளையும் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றன. விரதங்களாலும் உபவாஸங்களாலும் நடக்கச் சக்தியில்லாமல், நிரிந்த மாந்திரத்திலேயே, ஏழு ஸமுத்திரங்களையும் இங்கே வருவித்து ஸ்நானம் செய்து வந்தார்கள். இந்த மரங்களில் அவர்கள் உலரவைத்த மரவுரிகள் அவர்களுடைய தேகத்தில் பட்ட மஹிமையால் இன்றும் உலரவில்லை. அவர்கள் மஹாபக்தியுடன் தேவதைகளுக்கு ஸமர்ப்பித்த மாடுகள் இப்பொழுதும் வாடவில்லை. இந்த வனத்திலுள்ள ஆச்சரியங்களைத் தங்களுக்குக் காட்டி, எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சொன்னேன். இப்பொழுது தங்களுடைய உத்தரவால் இந்தத் தேகத்தை விட விரும்புகிறேன். நான் இவ்வளவு காலமாக பக்தியுடன் பணிவிடை செய்தவர்த அந்த மஹாத்மாக்களுடைய ஸமீபத்தில் போய் அவர்களுக்குக் கைங்கரியம் செய்ய விரும்புகிறேன்" என்று பிரார்த்தித்தான்.

75 இப்படித் தன் ஆசாரியர்களிடத்தில் மிக்க பிரேமையுடன் அவர்களுடைய மஹிமையை வர்ணித்த சபரியால் ராமலக்ஷ்மணர்கள் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்து, "இன்று இந்த அப்துதங்களைப் பார்க்க நமக்குக் கிடைத்தது" என்றார்கள். பிறகு ராமன், "அம்மா! நீ எனக்கென்று வெகுநாளாகச் சேர்த்துவைத்த இந்தப் பதார்த்தங்களால் மிக்க ஸந்தோஷமடைந்தேன். உனக்குக் குருக்களிடத்திலுள்ள பக்தியையும் நீ அவர்களுக்குச் செய்த பணிவிடையையும் பார்க்கு. என்னை ஸகல உபசாரங்களாலும் பூஜித்ததுபோல் திருப்பியடைந்தேன். உனக்கு இஷ்டமான லோகங்களை அடைவாய்" என்றார்.

85 உடனே சபரி அக்னியை மூட்டி அதில் தன் ஜீர்ணமான தேகத்தைப் போட்டு, அதிலிருந்து மஹாப் பிரகாசமுள்ள திவ்விய தேகத்துடன் கிளம்பினான். திவ்யாபரணங்களாலும் மாடுகளாலும் சந்தனத்தாலும் வஸ்திரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிரு

மின்னற் கொடிபோல் எங்கும் விளக்கச் செய்து, தன் ஆசாரியர்களான மஹாவிஷ்ணு அடைந்த அழிவில்லாத புண்ணியலோகத்தை (பரமபதத்தை) தானும் ஆகம்போகத்தால் அடைந்தான். 90

யத்ர தே ஸுக்ருதாத்மாநோ விஹரந்தி மஹர்ஷய: |
தத் புண்யம் ஸபீர்ஸ்தாதம் ஜகாந்ரீதம் ஸமாதிநா | (35)

ஸர்க்கம் 75

ராம லக்ஷ்மணர்கள் பம்பைக் கரைக்கு வந்தது

இவம் து தஸ்யாம் யாதாயாம் ஸபீர்யாம் ஸுவேத தேஜஸா |
வஷ்மணேந ஸஹ ப்ராத்ரா சித்தயாமாஸ ராக்வ: | (1)

தூள் மஹிமையால் சபரி வைகுண்டத்தை அடைந்த பிறகு ராம லக்ஷ்மணர்கள், அந்த மஹாத்மாக்களின் விருத்தாந்தத்தை கினைத்துக்கொண்டு சற்று நேரம் அங்கே இருந்தார்கள். பிறகு ராமன் தன் கைங்கரியத்திலேயே நாடிய மனத்தையுடைய லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து, "குழந்தாய்! இந்த புண்ணியமான ஆசிரமத்தையும் இதிலுள்ள ஆச்சரியங்களையும் பார்க்கும்படி இன்று நமக்குக் கிடைத்தது. இங்கே வரீக்கும் மாண்களும் புலிகளும் பறிகளும் ஒன்றிற்கொன்று ஹிம்ஸை செய்யாமல் ஸுகமாக வாழ்கின்றன. இந்த ஏழு ஸமுத்திரங்களிலும் ஸ்நானம் செய்து பிதிருக்களுக்கு விதிப்படி தரீப்பணம் செய்தோம். நம்மைப் பிடித்திருந்த அசுபங்கள் தொலைந்தன. ஷேமம் பிறந்ததென்ற நம்பிக்கையால் என் மனத்தில் மிகவும் ஸந்தோஷமுண்டாகி இருக்கிறது. நமக்கு ஸமீபத்தில் மங்களமுண்டாகும். புறப்படு, பம்பைக்கு போவோம். சிவியமூகபர்வதம் அதோ தெரிமறுது பார். அங்கே ஸநீரிய புத்திரனான கக்ரீவன் வாலியிடத்தில் பயந்து நான்கு வானர கிரேஷ்டர்களுடன் வலித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அந்தத் தர்மாத்மாவைப் பார்க்க ஆவல் கொண்டிருக்கிறேன். ஸீதைையைத் தேடிக் கண்டு பிடித்துக் கொண்டுவரும் விஷயம் அவனைப் பொறுத்திருக்கிறது" என்றார். ராமன் துக்கங்களை மறந்து தைரியமடைந்ததைப் பார்த்து லக்ஷ்மணன் ஸந்தோஷித்து, "சீக்ரமாகப் போவோம். நானும் அவனைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற பரபரப்புடன் இருக்கிறேன்" என்றார். 15 20

பிறகு அவர்கள் அந்த ஆசிரமத்திலிருந்து புறப்பட்டு, வழியில் மதங்கஸரஸ் என்ற புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து, காட்டு மார்க்கமாய்ப் பம்பைக் கரைக்குப் போனார்கள். அது நான்கு புறங்களிலும் மரங்களாலும் கொடிகளாலும் குழப்பட்டிருந்தது. தாமரைகளாலும் செங்கழுநீர்களாலும் சிலவிடங்களில் வெப்பாகவும், ஆம்பல்களால் சிலவிடங்களில் வெளுப்பாகவும் செய்தல்களால் சிலவிடங்களில் கறுத்தும், அநேக வானரங்களுள்ள 25

30 கம்பளம் விரித்ததுபோல் தூரத்தில் காணப்பட்டது. அதைச் சூழ்ந்த காடுகளில் மா மஞ்சரடி, மாதுளை தவம் மருதை அல்லி ஸுரபுன்னை மல்லிகை குறுக்கத்தி ஆல் கொச்சில் அரோகம் ஏழிலப்பாலை தாழை தினிடு முதலிய அநேக மரங்கள் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் நிறைந்து, ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸ்திரீகளைப்போல் தோன்றின. மயில்களும் சிட்டுக்குருவியும் கிளிகளும் மரங்கொத்திகளும் இன்னும் பல பகழிகளும் மதுரமாகக் கூவிக்கொண்டிருந்தன. அந்த வளத்திலுள்ள விசித்திரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு பம்பை என்ற ஏரியின்கரைக்கு வந்தார்கள்.

40 நிரமலமான அந்தக் குளிர்த்த ஜலத்தையும் அதன் கரையில் பொடி மணல் மிருதுவாகப் படிந்திருப்பதையும் பகழிகள் ஸ்திரீதோஷமாகக் கூவுவதையும் மலர்ந்து பரிமளம் வீசும் புஷ்பங்களையும் பழங்களாலும் மலர்களாலும் எங்கும் நிறைந்த பல மரங்களின்ன காடுகளையும் அவைகளில் வண்டுகள் தேனைக் குடித்து மதங்கொண்டு மதுரமாகப் பாடுவதையும் அடிக்கடிப் பார்த்து, ராமனுக்கு லீலையின் ஞாபகம் வந்தது. அப்பொழுது லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து, "குழந்தாய்க்குழந்தைச் சொன்னபடி நீயொழுக பர்வதம் புஷ்பங்களால் நிறைந்த மரங்களுடன், பொன் வெள்ளி முதலிய தாதுக்களால் பிரகாசித்துக்கொண்டு இடேதா தெரிந்தது பார். நீக்கு ரஜஸின் புத்திரனான ஸுகீவனென்ற மஹாத்மா இங்கே வளிக்கிறானென்று கேள்விப்பட்டோமல்லவா? ஆகையால் நீ அவனிடத்திற்குப் போ" என்றார். மறுபடியும், "வஷ்மண! ராஜ்யத்தையும் இழந்து தினனாக அந்த துக்கத்தையெல்லாம் லீலையினிடத்தில் வைத்த பிரீதியால் மறந்திருந்தேன். இப்பொழுது அவனில்லாமல் எப்படிப் பிழைத்திருப்பேன்?" என்று பிரலாபித்து, அந்த ஏரியில் ஸ்காணம் செய்ய இறங்கினார்.

55 இப்படி ராமலக்ஷ்மணர்கள் அநேக வளங்களையும் நதிகளையும் மலைகளையும் பாலைவளங்களையும் தாண்டி, பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து, நாணயிதமான மரங்களாலும் மிருகங்களாலும் பகழிகளாலும் விளங்கும் பம்பை என்னும் ஏரியைக் கண்டார்கள்.

தேதா மஹதி வந்தம் ஸுதூரணங்கரம;
கரமேண கீத்வா ப்ரதிகூல தீத்வதம் |
தீதீர்ஸ பம்பாய் ஸுபு தீர்ஸ காநநாம்
அநேக நாநாவித பகழி ஜாலகாம் ||

(30)

ஆரண்ய காண்டம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீலீலா லக்ஷ்மண பரத சத்ருகள ஹனுமத் ஸீமேத
ஸ்ரீராமசந்திர பரப்ரஹ்மணே நம :

ஸ்ரீராம சந்திர பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் கிஷ்கிந்தா காண்டம்

ஸர்க்கம் 1

வளந்த குறு வர்ணனை

ஸ தாம் புஷ்கினீம் கீத்வா பத்மோந்பல ஜ்ஷாருவாம் |
ராம: ஸௌமித்ரி ஸஹிதோ விலலாபாருவேத்தீரிய: ||

(1)

அவதாரணை

மூன் காண்டத்தில் ராமன் தின ஜனங்களைக் காப்பாற்றுவதென்ற தர்மத்தை நடத்திக் காட்டினார். இந்தக் காண்டத்தில் மீத்ரர்களைக் காப்பாற்றுவதென்ற தர்மத்தை நடத்திக் காட்டுகிறார். மோஷத்தைக் கொடுக்கும் குணம் அடையாளமாக மூன் காண்டத்தில் சொல்லப்பட்டது. ராமன் பரதெவ்வமென்பதற்கு அனந்த கல்யாண குணங்கள் பொருந்தியிருப்பதே அடையாளமென்று இந்தக் காண்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது. சரணுகதி மந்திரமான த்வயத்தின் பின் பகுதியில் முதல் பதத்தின் கருத்து லீலா விவாஹத்தை பிரதானமாகவுடைய பாலகாண்டத்திலும்; இரண்டாவது பதத்தின் அர்த்தம், ஸகல ஜனங்களையும் தமது உத்தம குணங்களால் மோஷிக்கச் செய்தாரென்று வர்ணிக்கும் அயோத்யா காண்டத்திலும்; நான்காம் வேற்றுமையின் (நாராயணுய) பொருள், முனிவர்களால் பகவத் கைங்கரியம் செய்யப்பட்டதென்று ஆரண்ய காண்டத்தில் பஞ்சவடி வாலம் வரை கூறியுள்ள கதை யாலும்; நம: என்ற பதத்தின் அர்த்தம் காள் முதலியவர்களின் கதையாலும்; மாரீசனைப் பார்த்தது முதல் நடந்த வரலாற்றால் ஜீவன் கடைத்தேற உபயோகமான மாரீசகழும்; மாரீசனைப் பார்த்த கதையால் பகவானால் நிரந்தரமாக அனுபவிக்கத் தகுந்த ஜீவன்களும் ஒருவேளை அதை மறந்து காமபோகங்களில் உழல்வார்களென்றும், அதனால் சாவனென்ற மஹாமோகம் பிடித்துக்கொள்ளாமென்றும்; கேவல கர்மத்தால் ஸம்ஸாரமும் அக்ஞானமும் விலகாதென்றதை ஜடாயுவின் கதையாலும்; ஸம்ஸார

5

10

15

20

தசையில் ஜீவனுக்குச் சீரத்தில் பிரவேசம் உண்டாயிற்றென்பதை வஸந்தையில் கொண்டுபோய் வீதையை வைத்த கதையாலும்; ஜீவன் தாப த்ரயத்தால் பீடிக்கப்படுகிறெனென்பதை ராகுணிகள் வீதையை உபத்திரவித்தார்களென்றதாலும்; ஜீவன் கரையேறும் மார்க்கத்தைப் பகவானே தேடுகிறென்பதை ராமன் வீதையைத் தேடிஞர் என்றதாலும் ஆரண்ய காண்டத்தில் உபதேசிக்கப்பட்டன.

30 ஜீவனுக்குத் தன்விடத்தில் பத்தியை ஆசாரியன் மூலமாக உண்டாக்குகிறான் பகவான் என்பது கிஷ்கிந்த காண்டத்தில் உபதேசிக்கப்படுகிறது. அதில் முதலாவது ஸர்க்கத்தில், வைகுண்ட நாதன் தனக்கு நித்திய கைங்கரியம் செய்யும் நித்திய ஸூனிகளைக் கண்டு, "ஐயோ! ஜீவிகாடிகள் இதைப்போன்ற சத்தியையும் ஞானத்தையும் ஆனந்தத்தையும் அனுபவிக்கவேண்டியிருக்க, நம்மை அடைந்து அவைகளை அனுபவிக்காமல் ஸம்ஸாரத்தில் சுழல்கிறீர்களே" என்று பரிதவிப்பது காட்டப்படுகிறது. ஆசாரிய லக்ஷணமும் கிஷ்யலக்ஷணமும் வர்ணாராம தர்மங்கள் முத்தியடையும் வரையில் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், ஞானிகளும் பக்தர்களும் உயிருள்ளவரையில் நடக்கவேண்டிய வகையும், நித்திய விபூதி யிலும் சீலாவிபூதியிலும் அவர்களுடைய ஆசாரமும், மற்றும் பல தத்வங்களும் வஸந்தருதுவின் வர்ணனையில் அங்கங்கே காட்டப் பட்டிருக்கின்றன.

பிறகு ராமன் தாமரைகளாலும் நீல உத்பலங்களாலும் மீன் களாலும் நிறைந்த பம்பையென்னும் அந்த ஓடைகளைக் கண்டு, தாமரைகள் வீதையின் முகத்தையும், நீலோத்பலங்கள் அவருடைய கண்களையும், மீன்கள் அவருடைய சஞ்சலமான பார்வையையும் ஞாபகப்படுத்தியதால், மஹாதேரியாஸியானாலும், தன்னைத் தேற்றுவதற்கு அந்தரங்க மித்திரான லக்ஷணன் ஸமீபத்திலிருந்தாலும், விரகதாபம் மேலிட்டு, இந்திரிய ஸ்வாதீனமற்று பிரலாபித்தார். அந்த ஏரியைப் பார்த்தவுடனேயே அவருடைய இந்திரியங்கள் ஸந்தோஷத்தால் நடுங்கின.

அப்பொழுது ரகுவீரன் லக்ஷணனை கோக்கி, "குழந்தாய்! வைகுரியத்தைப்போல் தெளிவான ஐலத்தாலும் மலர்ந்த தாமரை உத்பலம் முதலிய புஷ்பங்களாலும் அநேக விருஷங்களாலும் இந்தப் பம்பை விளங்குகிறது. இதற்கு ஸமீபத்திலுள்ள காடுகளில் பெரிய மரங்கள் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் நிறைந்து, உன்னதமான சிவரங்கையுடைய மலைகளைப்போல் தோன்றுகின்றன. பரதன் என்னைப்பலவிதமாக வேண்டியும் நான் அதற்கிணங்க வில்லை; ஆகையால் நான் வரும் வரையில் நந்திராமத்தில் தபஸ்வீ வேஷத்துடன் விரதங்களையும் உபவாஸங்களையும் அனுஷ்டித்துக்

கொண்டிருக்கிறேன்; என் பிராணாதாரமான ஜானகியும் எடுத்துப் போகப்பட்டாள். இந்த ஸ்திதியில் சோகத்தால் தவிக்கும் என்னை வஸந்தகாலம் இன்னும் அதிகமாகத் துன்பப்படுத்துகிறது. துக்கப் படுகிறவனுக்கு எதைக் கண்டாலும் வெறுப்பாக இருக்கு மல்லவா? அப்படிப்பட்ட என் மனத்தையும் இந்தப் பம்பையின் அழகு கவர்ந்தது. தாமரை முதலிய புஷ்பங்களால் அதன் குளிர்ந்த ஐலம் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மலைப்பாம்புகளும் ஸர்ப்பங்களும் அங்குமிங்கும் ஓடுகின்றன. தஷ்ட ஐத்துக்கள் அதிகமாக இருந்தாலும் புஷ்பங்களால் நிறைந்திருப்பதால் இது மிகவும் அழகாகக் காணப்படுகிறது. பச்சையும் மஞ்சளும் பிரகாசிக்கும் இளம்பூல் தரைகளில் மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்த பல வித புஷ்பங்கள், விசித்திர வர்ணமுள்ள தூல்களால் செய்யப்பட்ட கம்பளங்களைப்போல் தோன்றுகின்றன. மலர்ந்த புஷ்பங்களால் நிறைந்த மரங்களின் நுளிகளும் மலர்ந்த புஷ்பங்கள் நிறைந்த கொடிகளால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; இது வஸந்தகாலம்; மரங்கள் மலர்களாலும் பழங்களாலும் நிறைந்திருக்கின்றன; எங்கும் பரிமளம் வீசுகிறது; அவைகளைக் கிரஹித்துக் கொண்டு சுகமாக அடிக்கும் காற்று ஆசையை வளரச்செய்தது. காடுகளில் புஷ்பங்களால் நிறைந்த மரங்கள் அவைகளை உதிர்ப்பது கீருண்ட மேகங்கள் மழை பொழிவதுபோல் இருப்பதைப் பார். கற்பாறைகள் நிறைந்த பூமிகளில் பல காட்டு மரங்கள் காற்றின் வேகத்தால் அடிக்கப்பட்டுப் புஷ்பங்களைச் சோரிவைத் பார். உதிர்ந்தனவும் உதிர்வனவும் மரத்தில் இருப்பனவுமான புஷ்பங்களைக் காற்று நான்கு புறங்களிலும் வாரி யிரைப்பது அவற்றுடன் விளையாடுவதைப் போல் இருக்கிறது. மலர்களால் நிறைந்த மரக் கிளைகளை அங்குமிங்கும் அசைக்கும் காற்றை, அந்தப் புஷ்பங்களிலிருந்து தரத்தப்பட்ட வண்டுகள் இளிய தேத்தடன் பின் தொடர் கின்றன. மலைக் குகைகளிலிருந்து காற்று சப்தத்துடன் வெளிப் பட்டு மரங்களை ஆட்டுவதும், மதம்கொண்ட குயில்கள் மதுரமாகப் பாடுவதும், காடகத்தில் பிரதான வேஷதாரி திரையிலிருந்து வெளிப் பட்டுப் பாடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, மற்றவர்கள் அதற்கு ஒத்து ஆடுவதையும், இன்னும் சிலர் வீணை புல்லாங்குழல் முதலிய வாத்தியங்களைப் பாட்டிற்கு ஓட்டி வாசிப்பதையும் போலிருக்கிறது. காற்றால் அடிக்கப்பட்ட மரங்களின் நுளிகள் ஒன்றை ஒன்று தொடுவதால் அம்மரங்கள் ஒன்று சேர்ந்து தொடுக்கப்பட்ட பெரிய மலை போல் தோன்றுகின்றன.

மலைய பர்வதத்திலுள்ள சந்தன மரங்களின் மணத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஸுகமாவும் குளிர்ச்சியாகவும் வீசும் இந்தத் தென்றல் காற்று சிரமம் முழுவதையும் போக்குகின்றது. ஸுகமான வாசனை வீசும் வனங்களிலுள்ள மரங்களில்காற்றடிக்கும் சப்தமும், அவைகளில் தங்கும் வண்டுகள் மதுரமாகப்பாடும் சப்தமும் கலந்து

65

70

75

80

85

90

95

100

- 105 கேட்க மிகவும் இன்பமாக இருக்கிறது. மலைச் சிகரங்களில் வளரும் உன்னதமான மரங்கள், அழகுள்ள புஷ்பங்களால் மறைந்து, தூரத்திலிருந்து பார்க்கும் பொழுது ஒரே புஷ்பக் கூட்டத்தைப் போல் தோன்றுகிறது. இதோ இருக்கும் மரங்கள் புஷ்பங்களால் மறைக்கப்பட்ட ஞானிகளுடன் காற்றால் அங்குமிங்கும் அசைக்கப்பட்டு, கறுத்த வண்டுகளால் சப்தம் செய்வதைப் பார்த்தால், ஆடுகிறவர்கள் பல வர்ணமுள்ள புஷ்பங்களைச் சூட்டிக் கொண்டு அதன்மேல் கறுத்த தலைப் பாகையுடன் மதுரமாகப்பாடிக்கொண்டே ஆடுவது போலிருக்கிறது. இதோ நான்கு புறத்திலுமுள்ள கோங்கு மரங்கள், புஷ்பங்கள் அடர்ந்த ஞானிகளுடன், தங்க ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பிதாம்பரத்தை உடுத்திய முனிவர்களைப்போல் தோன்றுகின்றன.
- 115 நாம் நகரத்தைவிட்டு வந்து பதின்மூன்று வருஷங்களாகின்றன. ஸீதைையை விட்டுப்பிரிந்து தவிக்கும் என்னைப் பலவித பகலிகளும் மிருகங்களும் சப்திக்கும் இவ் வஸந்த காலம் அதிகமாக வாட்டுகிறது. சோகத்தால் பீடிக்கப்படும் என்னை மன்மதன் அதிகமாகப் பீடிக்கிறான். குயில் ஸந்தோஷமாகக் கூவிக்கொண்டு என்னைப் போட்டிக்கு அழைப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. அழகான மலையருவியிலிருந்து இந்த வான் கோழி ஸந்தோஷமாக என்னைப் பார்த்துக் கூவுவது. நாபத்தால் பீடிக்கப்பட்ட என்னை மிகவும் வருத்தப்படுத்துகிறது. 'ஆனால் இதன் சப்தத்தைக் கேட்டு வருத்தப்படுவது எனக்கு வழக்கமோ' என்றால், இல்லை, முன்னொரு ஸமயத்தில் ஸீதை ஆசிரமத்திலிருக்கும்பொழுது இந்தப் பகலியின் சப்தத்தைக் கேட்டு ஆசை மிகுந்து என்னை அழைத்துப் பலவிதமான இன்பங்களை அனுபவித்தாள். ஆகையால் அவளை விட்டுப் பிரிந்த பிறகே இது இவ்வளவு துக்கத்தைத் தருகிறது.
- 130 இப்படிப் பலவகையாகக் கூவும் விசித்திரமான பகலிகள் மரங்களிலும் புதர்களிலுமிருந்து நான்கு பக்கங்களிலும் பறந்து போவதைப் பார். இந்தப் பெண் பகலிகள் தங்களனுடைய புருஷர் னோடு கூடி, உனக்குத் தகுந்த நாயகன் கிடைத்தானென்று மஹிப் பறவைகள் மெச்ச, வண்டுகள் மதுரமாகக் கத்துவதைக் கேட்டு ஆசை மேலிட்டு அன்புடன் கூடிக் களிப்பதைப் பார்.
- 135 வான்கோழிகளின் சப்தத்தாலும் குயில்கள் கூவுவதாலும் இந்த மரங்கள் இனிமையான நாதத்தோடு எனக்கு ஆசையை விருத்தி செய்கின்றன. அக்ஷியே அந்த வஸந்த ருதுவின் மூலமாக என்னை எரிக்கிறான்; அசோக புஷ்பக் கொத்துகளே தண்டுகள்; இளந்துளிர்களே நெருப்புக் கொழுத்துகள்; வண்டுகளின் ரீங்காரமே நெருப்பு எரியும் பொழுது உண்டாகும் சப்தம்.
- 140 மெல்லிய இமைகளையும் நீண்டு கருண்டு கறுத்து அடர்ந்த கேசங்களையுமுடைய ஸீதைையைக் காணாமல் நான் பிழைத்திருக்கிறேன்?

- தென்ன? என் உயிர்த் தோழியான ஸீதை, இந்த வஸந்த காலத்தையும், இந்த அழகிய காட்டையும், கோகிலங்களின் சப்தத்தால் நிறைந்த திசைகளையும் பார்த்து மிக்க ஆனந்தமடைவான். சோகமாவிற நெருப்பு மன்மத நாபத்தால் உண்டாவி வஸந்தருதுவின் அழகால் வளர்ந்து, அறி சிக்கிரத்தில் என்னைக் கொளுத்தி விடும். ஆனந்தமாகக் கிரீடைசெய்வதாலுண்டான வியர்வையைப் போக்கும் குளிர்ந்த மிருதுவான தென்றல் காற்றையும் புஷ்பங்களை யும் உருவமாக உடைய வஸந்தருது, எதிரிலிருந்தே என்னைத் துன்பப்படுத்துகிறது. ஸீதையோ கண்ணிற்படாமலிருந்தும் என்னைத் துன்பப்படுத்துகிறான். மிரண்ட மான்கூட்டிகளைப் போன்ற கண்களையுடைய ஜானகியை நினைத்து நினைத்து உருகும் என்னை, வஸந்தருதுவில் மலர்ந்து செழிக்கும் மரங்களின் வழியாக வீசுகிற இந்தக் கொடிய காற்று எரிக்கிறது.
- 145 இந்த மயில்கள் காற்றால் சிதறிய தோகைகளுடன் நான்கு பக்கங்களிலும் ஆனந்தமாக ஆடுவதைப்பார். ஸ்படிகத்தால் செய்யப்பட்ட ஜயன்ட்களைப்போல் தோகைகள் தூரத்திலிருந்து காணப்படுகின்றன. பெண் மயில்களால் சூழப்பட்டு ஆசையால் மயங்கி யிருக்கும் இவை, மன்மதனால் பீடிக்கப்படும் எனக்கு இன்னும் ஆசையை வளர்க்கின்றன. லக்ஷ்மண! அந்த ஆண் மயில் மலைச் சாரல்களில் ஸந்தோஷத்தால் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் நாயகி ஆசை மேலிட்டு தன் நாயகனை இழுத்துக்கொண்டு வருவதற்குத் தானும் ஆடிக்கொண்டே அதன் பக்கத்தில் போகிறது. அதைப் பார்த்து ஆண் மயிலும் ஆசைமேலிட்டுத் தன் நாயகியின் அருகில் போக விரும்பித் தோகையை விரித்துக் கொண்டு மதுரமாகக் கூவுகிறது. 'இந்த வஸந்த காலத்தில் உன் நாயகியை விட்டுப் பிரிந்தாயே; நான் என் பாரியையுடன் ஆனந்தமாக விளையாடப் போகிறேன் பார்' என்று கேலி செய்வது போலிருக்கிறது. நாம் நகரத்திலிருக்கும் பொழுது ராவணன் ஸீதைையை எடுத்துப் போகாமல், ஏகாந்தத்தில் பரம ஸுகங்களை அனுபவிக்கத் தகுந்த இந்தக் காட்டில் வந்திருக்கும் பொழுது எடுத்துப்போனானே! இந்த மயில் தன் அதிர்ஷ்டத்தால் அந்தக் கஷ்டத்திற்கு உட்படவில்லை. இதன் பாரியையை ராஜ்ஸூர்கள் எடுத்துப்போகவில்லை. ஆகையால் தன் நாயகியுடன் காடுகளில் ஆனந்தமாக ஆடிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அழகிய தேசங்களிலும் காலங்களிலும் பிரிய நாயகியுடன் இஷ்ட போகங்களை அனுபவிப்பவர்களே பாக்கிய சாலிகள்.
- 150 லக்ஷ்மண! மிருகங்களும் பகலிகளும் ஒன்றிற்கொன்று மிக்க பிரியம் வைத்திருப்பதைப் பார்த்தாயா? வேலாகத்தில் புருஷன் ஸ்திரீயை அனுசரித்து ஸீந்தோஷப்படுத்துவது வழக்கம். இந்தப் பெண் மயிலோ ஆசை மிகுந்து தன் புருஷனை அனுசரித்துப் பக்கத்தில் போய்வேண்டி, அதனுடன் விளையாடுகிறது. வஸந்த

185 குதுவின் மலிமையைப் பார்த்தாயா? என்னைப் பார்ப்பதானால்
டாகும் ஆனந்தத்தால் மலர்ந்த கண்களுடன் ஸீதையும் இப்படியே
என்னைச் சேர்ந்து ஸுகந்தை கொடுப்பாளல்லவா? ஐயோ!
அந்த துஷ்ட சாக்ஷிகள் அவளை எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்
டானே! வஸந்த காலத்தில் புஷ்பங்களும் பழங்களும் சிதைந்
திருப்பதால் பாசம் தாங்காமல் வளைந்திருக்கும் மரங்களையுடைய
190 இந்தக் காடுகள் எனக்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கவே இல்லை.
மரங்களில் மிக அழகாக விளங்கும் மலர்கள் தேவீக்களால்
சூழப்பட்டிருந்தும், எனக்கு அவைகளை அனுபவிக்க மனமில்லாத
தால் தரையில் உதிர்ந்து விடுகின்றன. பசுதிகள் ஸந்தோஷம்
மேலிட்டு விளையாடுவதற்கு ஒன்றையொன்று கூப்பிடுவதைப்
195 பார்த்தால் எனக்கு ஆசையை வளர்ப்பதற்கே இப்படிச்
செய்வின்றனவென்று எண்ணுகிறேன்.

ஐரானி இருக்குமிடத்தில் வஸந்த காலம் உண்டானால் அவ
ளும் பிறர்க்கு வசப்பட்டு என்னைப் போல் துக்கப்படுவாளல்லவா?
அவளைக் கொண்டுபோய் வைத்திருக்குமிடத்தில் ஒரு வேளை
200 வஸந்த குது உண்டாகாது; ஆனால் என்னை விட்டுப் பிரிந்து
எப்படி உயிர்தரிப்பான்? அவனிக்குமிடத்தில் வஸந்த குது உண்
டென்றே ஒப்புக்கொண்டாலும், பிறர்களால் பயமுறுத்தப்பட்டுத்
துன்பப் படுகையில் அவன் என்ன கசுத்தை அனுபவிப்பான்?
205 ஸகல போகங்களையும் அனுபவிக்கத் தகுந்த யௌவனம் வாய்ந்த
வன்; செந்தாமரை இதழ்களைப் போன்ற கண்களையுடையவன்;
எவ்விடத்திலும் மிருதுவாகத் தானே முத்திப்பேசுகிறவன்; இந்த
வஸந்த காலத்தில் உயிரோடிருப்பானென்று தோன்றவில்லை.
என்னை விட்டுப் பிரிந்து ஸீதை உயிர், தரிக்கமாட்டானென்று
எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். ஸீதையின் மனமும் பிராணன்
210 களும் எண்ணங்கள் யாவும் என்னிடத்திலேயே வேருன்றி
இருக்கின்றன. நான் அவ்விடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரியமும்
அப்படியே. புஷ்பங்களின் மணத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஸுகமாக
வும் குளிர்ச்சியாகவும் வீசும் இந்தக்காற்று, ஸீதையைப் பிரிந்த
தால் தவிக்கும் எனக்கு நெருப்புத் தண்டைப் போலிருக்கிறது.
215 ஸீதையுடன் சேர்ந்திருக்கும்பொழுது எனக்கு மிகுந்த ஸுகந்தை
யும் ஆனந்தத்தையும் கொடுத்தது இந்தக் காற்றேயல்லவா? ஸீதை
யில்லாத பொழுது அதவே எனக்கு ஏன் துக்கத்தை வளர்க்கிறது?
நான் அவளை விட்டுப் பிரியும் பொழுது இந்தப் பறவை ஆகாசத்தி
லிருந்து வெறுப்பாகக் கத்திற்று; இப்பொழுது மரத்திலிருந்து
220 ஸந்தோஷமாகக் கூவுகிறது. ஸீதை சிக்கிரத்தில் என்னை வந்து சேரு
வாளென்பதற்கு இது சகுனமென்று எண்ணுகிறேன். எங்களைப்
பிரித்து வைத்த இந்தப் பறவையே மறுபடியும் எங்களைச் சேர்த்து
வைக்கும்.

புஷ்பங்களால் நிறைந்த விருஷங்களில் பசுதிகள் உட்கார்ந்து
சுப்பிப்பதைப் பார்; இதைக் கேட்டு யாருக்குத்தான் ஆசை
225 விருத்தியாகாது? அந்தத் திலக விருஷத்தின் பூங்கொத்துகள்
காற்றால் அசைக்கப்படுவதைக் கண்டு, இந்த வண்டு, மதத்தால்
மயங்குகிற நாயகியை அடைவது போல் அதைப்போய் அடைவிந்
றது பார். அந்த அசோக விருஷம் ஸ்வபாவத்திலேயே மறா துஷ்
டன்; வீரஹ நாபத்தால் வருந்துவோர்களை இன்னும் அதிகமாக
230 வருத்தப்படுத்தும். அதன் இலைகளும் பூங்கொத்துகளும் காற்றால்
அசைக்கப்படுவதைப் பூர்க்கும்பொழுது, "உன்னைக் கொல்வதற்
காகவே மன்மதன் இந்தப் பழுக்கக் காப்பினை பாணங்களைத்
தயார் செய்திருக்கிறான்" என்று என்னைப் பயமுறுத்துவது
போலிருக்கிறது. ஸக்ஷிமணி! புஷ்பங்களால் அவல்கரிக்கப்பட்ட
235 இந்த மா மரங்கள், கனிப்படைந்த மனிதர்கள் ஸந்தோஷத்துடன்
சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தோன்றுகின்றன.

இந்தப் பம்மையின் நான்கு பக்கங்களிலும் உள்ள விசித்திர
மான காடுகளில் கின்னரர்கள் உலாவுகின்றனர். ஸுகமான வாலனை
யுள்ள இந்தச் செந்தாமரைகளும் ஐலத்தில் பிரதிபலித்த பாலஹரி
240 யனைப் போலிருக்கின்றன. இந்த ஏரியின் ஐலம் தெளிவாகவும்
தாமரை கருநெய்தல் செங்கழகீர் முதலிய புஷ்பங்களால் அவல்
கரிக்கப்பட்டும், ஹம்ஸம் முதலிய நீர்ப்பறவைகளின் சத்தத்
துடனும் இருக்கிறது. சக்ரவாகங்கள் நான்கு புறங்களிலும் ஸஞ்
சரிக்கின்றன. கரையில் விசித்திரமான வளங்கள் காணப்படுகின்
245 றன. யானை மான் முதலியவைகள் அங்கங்கே இறங்கி தீர்
குடிக்கின்றன. தெளிந்த ஐலத்தில் காற்றால் அலைகள் மிளம்பித்
தாமரைகளை அங்குமிங்கும் அசைப்பது வெகு அழகாக இருக்
கிறது. தாமரை இதழ்களைப்போன்ற விசாலமான கண்களையுடைய
ஸீதைக்கு இந்தத் தாமரைகளிடத்தில் மிகுந்த பிரீதி. அவளைப்
250 பார்க்காமல் எனக்கு உயிரை வைத்துக்கொள்ள இஷ்டமில்லை.
ஐயோ! ஆசையின் கொடுமையை என்ன சொல்வேன்? ஸீதை
எங்கே யிருக்கிறாளென்று எனக்குத் தெரியாது. நான் அவளை
அடைவதே ஸாத்தியமாகத் தோன்றவில்லை. அப்படியிருந்தும்,
255 மாண்பு பிடித்துக் கொடு என்று அவள் சொன்ன மதுரமான
வார்த்தைகள் என் மனத்தை விட்டு நீங்கவே இல்லை. புஷ்பங்
களாலும் பழங்களாலும் விளங்கும் இந்த வஸந்த காலம் என்னை
இவ்வளவு துன்பப்படுத்தாமலிருந்தால் ஸீதையிடத்தில் எனக்குள்ள
அளவற்ற ஆசையைத் தாங்க முடியும். - அவன் என்னுடனிருக்கும்
260 பொழுது எனக்கு எவை ஸந்தோஷத்தைக் கொடுத்தனவோ அவை
களை இப்பொழுது அவனில்லாததால் எனக்கு துக்கத்தைக் கொடுக்
கின்றன. இந்தத் தாமரை இதழ்கள் ஸீதையின் கண்களைப்
போலிருக்கின்றன. தாமரைகளின் மணத்தை எடுத்துக்கொண்டு

265 மரங்களின் வழியாக வீசும் இந்தக் காற்று, ஸீதையின் மூச்சுக் காற்றைப்போல் வீசுகிறது.

வஷ்மண! பம்பையின் தெற்குக் கரையிலுள்ள மலைத் தாழ் வரை மேல் அதோ ஒரு கோங்குமரத்தின் கிளை புஷ்பங்களால் விளங்குவதைப் பார். அங்கே தாதுக்கனால் விளங்கும் ரிஷ்யமுதக பர்வதம் காற்றால் மோதப்பட்டு பல நிறமுள்ள தூளிகளை உதிர்க்

270 கிறது. மலைத் தாழ்வரைகளில் இலை உதிர்ந்து புஷ்பங்களால் நிறைந்த பலாசமரங்கள், நெடுப்புக் கொழுத்துகளைப்போல் எங்கும் பிரகாசிக்கின்றன. பம்பைக் கரையில் ஜாதிமல்லிகை அரசி தாழை நொச்சி சிறுமல்லிகை பெருமல்லிகை குருக்கத்தி முதலிய செடி களும், புங்கை இலுப்பை வஞ்சனம் வகுளம் சம்பகம் திலகம்

275 புன்னை கடம்பு பேரீச்சை மாவலிக்கை அசோகம் ஆனைவணக்கி அழிந்தில் முதலிய பலவகை மரங்களும் புஷ்பங்களால் குலுங்கு கின்றன. கிளைகள் காற்றால் அங்குமிங்கும் ஆடுப்பொழுது கொடி களும் அவைகளுடன் ஆடுவதைப்பார்த்தால், மதுபானம் செய்த புருஷர்களை ஸ்த்ரீகள் அனுஸரிப்பது போலிருக்கிறது.

280 இந்தக் காற்று, மரத்திலிருந்து மரத்திற்கும் மலையிலிருந்து மலைய்கும் காட்டிலிருந்து காட்டிற்கும் அடித்துக்கொண்டு, பல வித சலங்களைக் குடித்து மதங்கொண்டு திரிகிறது போலிருக்கிறது. சில மரங்கள் புஷ்பங்களால் நிறைந்து தேன் மணம் வீச கிண்டன. சில மரங்கள் மொட்டுகளால் நிறைந்து, கறுத்த மேகங்

285 களைப்போலிருக்கின்றன. இந்த வண்டு, 'இந்தப் புஷ்பம் அழகாக இருக்கிறது; இது ருசியாக இருக்கிறது; மலர்ந்திருக்கிறது' என்று ஒவ்வொரு மலரையும் ருசிபார்த்துக்கொண்டு, அங்கங்கே சற்று நேரம் உட்கார்ந்து, பேராசை கொண்டு வேறொரு பூவிற்குப் பறந்து போகிறது. இங்கே தானாக உதிர்ந்த புஷ்பங்கள் விசித்திர

290 ிறமுள்ள விரிப்புகள் விரித்திருப்பது போல் காணப்படுகின்றன. சில கற்பாறைகளில் சண்பகப் புஷ்பங்கள் உதிர்ந்து தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட கட்டில்களைப்போலும், சிலவிடங்களில் அரசிப் புஷ்பங்கள் உதிர்ந்து பட்டுக்கரை வஸ்திரங்களை விரித்திருப்பது போலும், இப்படி இன்றும் பலவாறான முள்ள படுக்கைகளைப்

295 போலும் தோன்றுகின்றன.

வஷ்மண! எங்கே பார்த்தாலும் இந்த வஸந்த காலத்தில் மரங்கள் மலர்ந்த புஷ்பங்களால் நிறைந்து, வண்டுகள் மதுரமாகச் சப்பிக்கும் பொழுது ஒன்றிற்கொன்று, 'நான் எவ்வளவு அழகான வன், பார்த்தாயா? நீ எனக்கு ஈடல்ல' என்று பெருமை பேசிக்

300 கொள்வது போலிருக்கிறது. இந்த நீர்க்காக்கை தெளிவான ஜலத்தில் மூழ்கித் தன் நாயகியுடன் ஸந்தோஷமாக விளையாடு கிறது. அதைப் பார்க்கையில் எனக்கு விசுவநாதபம் அதிகரிக்கிறது. இந்தப் பம்பை எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறதோ, மந்தா

305 கிளியும் அவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது. ஆகையால் லோகத்தில் விசேஷ பிரசித்தி பெற்றிருக்கிறது. ஸீதை மதுபடியும் நமக்குக் கிடைத்து, இவ்விடத்தில் நாம் வஸித்துக் கொண்டிருந்தால் இந்திர லோகத்தையாவது அயோத்தியையாவது விரும்பமாட்டேன். இந்த

அழகான இளம்புல் தரைகளில் ஸீதைபுடன் ஆனந்தமாகக் காலம் கழித்துக்கொண்டிருந்தால் எனக்கு ராஜ்யம் போனதையும், மற்ற துக்கங்களையும் ஒருபொழுதும் நினைக்கவே மாட்டேன். இந்த

310 மரங்கள் அழகிய இலைகளாலும் பலவகை புஷ்பங்களாலும் விளங்குவதைப் பார்த்தால் ஸீதையை விட்டுப்பிரிந்த எனக்கு புத்தி சிவறுகிறது. இந்த ஏரியின் குளிர்ந்த ஜலத்தில் தாமரை முதலிய மலர்கள் மலர்ந்திருப்பதையும் அவைகளில் சக்ரவாகம் நீர்க்கோழி நீர்க்காக்கை கிரொளஞ்சம் முதலிய பறவைகள் உட்

315 கார்ந்து இனிமையாகக் கூவுவதையும், பன்றி மான் முதலியவை நீரில் இறங்கி விளையாடுவதையும் பார்க்கப் பார்க்க, அவை ஒப் பில்லாத அழகுள்ள ஜானகியைப் பற்றி அடிக்கடி நினைவுண்டாக்கி எனக்கு அவலிடத்திலுள்ள ஆசையை வளர்க்கின்றன.

வஷ்மண! இந்த மலைச்சாரல்களில் மிருகங்கள் ஆனந்தமாக விளையாடுவதையும் மான் குட்டிகளைப்போல் நேத்திரங்களைபுடைய ஸீதையை விட்டுப் பிரிந்து நான் தவிப்பதையும் பார். மதம்

325 கொண்ட பகலிகளால் நிறைந்த இந்த மலையில் அங்குமிங்கும் திரிவதால் எனக்கு வஞ்சனம் அதிகமாகிறது. அவளைப் பார்த்தா லொழிய எனக்கு ஆறுதலுண்டாகாது. இந்தப் பம்பையிலிருந்து அடிக்கும் ஸுகமான, காற்றை ஸீதையும் என்னுடனிருந்து அறுப

330 வித்தாலொழிய நான் பிழைக்க மாட்டேன். தாமரை செங்கழுநீர் முதலிய பூக்களின் மணத்தால் நிறைந்து பிரிய நாயகிகளுடன் சேர்ந்திருப்பவர்களின் சோகத்தைப் போக்கி, பம்பைக் கரையி லுள்ள மரச்சோலைகளிலிருந்து ஸுகமாக வீசும் இந்தக் குளிர்ந்த கர்ந்தை அறுபவிப்பவர்கள் பாக்கியசாலிகளே, ஸீதை ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவிக்கத் தகுந்த யௌவனத்தைபுடையவன்;

335 ஒப்பில்லாத அழகு வாய்ந்தவன்; ஸகல ஜகவரியங்களும் பொருந் திய ஜனக சக்கரவர்த்தியின் வீட்டில் வளர்ந்தவன்; என்னை விட்டுப் பிரிந்து சத்துருக்களின் வசத்தில் அகப்பட்டு எப்படிப் பிழைத்திருப் பான்? நான் அயோத்தியைக்குப் போனபிறகு ஜாக் ஜனங் களுக்கு முன் என்னை ஸீதையின் சேமத்தைப் பற்றி விசாரிக்கும் பொழுது, ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த அந்த மஹாத்மாவுக்கு

340 என்ன பதில் சொல்வேன்? ஜயோ! ஸீதை துக்கம் தாங்காமல் பிராணனை விடப்பார்த்தாலும் சத்துருக்கள் இடம் கொடுக்க மாட்டார்களே. ராஜ்யத்தை இழந்து பிதாவால் காட்டிற்குத் துரத்தப்பட்ட பாக்கியமற்றீ என்னைப் பதிலிரதா தர்மத்தை அனுசரித்துப்பின் தொடர்ந்து ஸகலகஷ்டங்களையும் பொறுத்துக் கொண்டு என்னை ஸந்தோஷப் படுத்திய ஜானகி எங்கே

- 345 இருக்கிறாரோ? அவனைவிட்டுப் பிரிந்து நான் எப்படி உயிர் தரிப்பேன்? அழகான இமைகளுடன் ஒரு தோஷமுமின்றி, மதுரமான வாஸனை வீசும் அவளுடைய முகரவிர்த்தத்தைப் பார்க்காமல் மனம் தவிக்கிறதே! எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமாகச் சிரித்துக் கொண்டு வெகு சாமர்த்தியமாகவும் மதுரமாகவும் ஹிதமாகவும் பேசும் அவளுடைய சொற்களை எப்பொழுது கேட்பேன்?
- 350 இக்காட்டில் சொல்ல முடியாத துக்கங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் அவைகளை காட்டிக்கொள்ளாமல் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமாக இருந்த அந்தப் பதிவிரகாசிரோமணி, ஆசையால் வருந்தும் என் தாபத்தைத் தன் அழகாலும் அமிருத வெள்ளத்தைப்போன்ற வார்த்தைகளாலும் எப்பொழுது நீக்குவாள்?
- 355 லக்ஷ்மணி! நான் அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போன பிறகு கௌஸல்யை என்னைப் பார்த்து. "குழந்தாய், என் நாட்டுப் பெண் எங்கே?" என்று கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வேன்? உண்மையைச் சொன்னால் ஸீதைவிடத்தில் அவள் வைத்த அதிகப்பிரியத்தால் உடனே இறப்பாளே. லக்ஷ்மணி! நீ அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போய் பரதனுடன் ஸுகமாக இரு. அவனில்லாமல் பிழைத்திருப்பேனா?" என்று இப்படிப் பலவிதமாகக் கூறி அராதையைப்போல் அந்த மகாந்மா ஸீதையை நினைத்துப் பிரலாபித்தார்.
- 360 அதைக் கேட்டு லக்ஷ்மணன் "அண்ணா! தாங்கள் புருஷோத்தமரல்லவா? தைரியத்தைக் கைவிடலாமா? இப்படித் துக்கப்படலாமா? தங்களுக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். ஒப்பற்ற தைரியத்தையுடைய தாங்களே புத்தியை இப்படிச் சிதற விடலாமா? நாம் யாரிடத்தில் பிரீதியை வைக்கிறோமோ, அவர்களை விட்டுப்பிரிவதால் அதிக துக்கமுண்டாகிறது என்று லோகத்தில் பார்த்திருமல்லவா? ஆகையால் அந்தக் கிழேசத்திற்குக் காரணமான அதிகப்பிரீதியை விலக்கவேண்டும். என்னெனியில் அதிகம் தோய்ந்து நரமனதுபோல் இருப்பினும் திரி என்னெனியின் சேர்க்கை காரணமாக நெருப்பால் எரிக்கப் படுகிறது. (ஸந்தேகத்தினால் மிருதுவான மனம் விரைதாபத்தால் அதிகம் வருந்துகிறது. அன்பு என்னெனியின்ற இரண்டு பொருள்களுடையது ஸந்தேகம் என்ற பதம்.) சாவணன் பாதாளத்திற்குப் போனாலும் இன்னும் சறணியமான இடத்திற்குப் போனாலும் உயிர் தப்புவானா? அவன் இப்பொழுது இருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடிப்போம். ஸீதையை நம்மிடத்தில் ஒப்புவிக்க வேண்டும், அல்லது அழியவேண்டும். அதிதியின் கப்பத்தில் அவளைக் கொண்டுபோய் வைத்திருந்தாலும் இப்பொழுதே அவளைக் கொண்டுவந்து ஒப்புவிக்காவிட்டால் நிச்சயமாக அவளைக் கொல்லுகிறேன். இந்தக் கவலையை விடுங்கள். தைரியமாக இருங்கள். தான் உத்தேசித்த காரியத்தை ஒருவன் அடையாவிட்டால் மறுபடியும் முயற்சியுடைய அது கிடைக்குமா? மனுஷ்யனுக்கு விடா முயற்சியைப் போல் வேண்டுமென்றும் பயனைக் கொடுக்காது.
- 385

- விடாமுயற்சியுள்ளவனுக்குக் கிடைக்காதது ஒன்றுமில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள், காரியங்களைச் செய்வதில் அதைரியப் படுவதில்லை. நாம் உத்தரஹத்தை மாத்திரம் கைக்கொண்டால் ஸீதையை நிச்சயமாக அடைவோம். காமத்தாலும் சோகத்தாலும் புத்தியைக் கெடுத்துக் கொள்ளாமல் தாங்கள் மஹா தைரியசாலி என்பதையும் நன்றாகப் பழக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவர்கள் என்பதையும் ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள்" என்று விநயமாகவும் உசிதமாகவும் ஹிதமாகவும் தெரிவித்துக்கொண்ட வார்த்தைகளைக்கேட்டு ராமன், சோக ஸமுத்திரத்திலிருந்து கரையேறித் துக்கத்தையும் புத்தி மயக் கத்தையும் நீக்கித் தைஜீயமடைந்தார்.
- 390
- 395
- பிறகு அளவற்ற பராக்ரமத்தையுடைய ரகுவீரனும் லக்ஷ்மணனும் அந்தப் பம்பாநதியைத் தாண்டினார்கள். இப்படி ராமன் ஸீதையைவிட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் பிடிக்கப்பட்டும் லக்ஷ்மணனுடன் காடு மலை குகை முதலியவைகளில் ஐக்கிரதையாகத் தேடிக்கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டார். மதம் பிடித்த யானையைப்போல் அழகாக நடந்து போகுமீ ரகுவீரனை லக்ஷ்மணன் வெகு ஐக்கிரதையாக ரக்ஷித்து வந்தார்.
- 400
- 405
- (அவர் ராமனிடத்தில் கலங்காத பத்திவைத்தவர்; மஹாதைரிய சாலி; அவருக்குக் கைங்கரியம்செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்றவர். ராமன் தன் அழுவிய நடையால் ஸகலப்பிரானிகளின் மனத்தைக் கவர்ந்தாலும், லக்ஷ்மணன் அவருடைய அழகில் தன் புத்தியை நாட்டிச் சிதறவிடாமல் மனோவாக்குக் காயங்களை அடக்கிப் பணிவிடை செய்து வந்தார். உட்கார்ந்திருக்கும்பொழுது ஆஸனமாகவும் சிற்றும்பொழுது குடையாகவும் நடக்கும்பொழுது மரவடியாகவும் சீத்தியகைங்கரியம் செய்யும் பாக்கியம் பெற்ற ஆதிசேஷனல்லவா? இதை அறிந்தே ஸுரீத்திரை, "குழந்தாய்! ராமன் வனத்தில் போகையில் அவருடைய நடை அழகைக் கண்டு மயங்கிக் கைங்கரியத்தில் மோசம் போகாதே" என்று லக்ஷ்மணனுக்கு ஹிதோபதேசம் செய்தான். ஸமயோசிதமாக லோக சீதிகளையும் ராஜ சீதிகளையும் தெரிவிப்பார்; சத்துருவை அலக்ஷ்யமாகக் கொல்லுகின்றனென்று தைரியம் சொல்வார்.)
- 410
- 415
- இப்படிப் பலவிதமாக அவரைத் தேற்றிக்கொண்டு அங்கிருந்து நிச்சயமாக பாவதத்தின் அடியில் வந்தார். அங்கே வானரர்களுடன் தங்கியிருந்த ஸுகீரீவன் இவர்களுடைய ரூபத்தையும் பராக்ரமத்தையும் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தான். தான் மிகுந்த பலவானானாலும் ஒருவேளை வாலி நம்மைக் கொல்ல இவர்களை அனுப்பியிருப்பானே என்று பயந்த அசைவற்று நின்றான். அவர்கள் அங்குமிங்கும் தேடிக்கொண்டு ஐக்கிரதையாக ஸஞ்சரிப்பதைப் பார்த்து ஸுகீரீவனுடைய பயம் அதிகமாயிற்று. அவனுடவிரும்ப வானரர்களும் அந்த மஹாதேஜஸ்விகளைக் கண்டு
- 420
- 425

தாங்கள் பயலில்லாமல் தங்கியிருந்த மதங்க ரிஷியின் புன்யா
சிரமத்தில் ஓடி ஒளிந்துகொண்டார்கள்.

தமாஸ்ரமம் புன்யஸுக்ம் ஸரண்யம்
ஸதைவ ஸாகாமிருக் ஸேவிதாந்தம் |
த்ரஸ்தாஸ்ச த்ருஷ்ட்வா ஹரயோபிஜக்மு:
மஹேளஜேளள ராக்வலக்ஷ்மணேன தெள | (132)

ஸர்க்கம் 2

ஸுக்ரீவன் ஆஜ்ஜநேயரை அனுப்பியது

தெள துத்ருஷ்ட்வா மஹாத்மாதெள ப்ராதரெள ராமலக்ஷ்மணேன |
வராபுத் த்ரெள விரெள ஸுக்ரீவ: ஸங்கிதோப்வத் | (1)

உத்தமமான ஆபுதங்களைத் தரித்து மஹாவீரர்களாக நிகரற்ற
தேஜஸுடன் விளங்கும் ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்த்து ஸுக்ரீ
வன், ஓரிடத்தில் நினைக்கொள்ளாமல் நான்கு திக்குகளையும் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான். ராஜ தர்மங்களில் நிகுணான அந்த வானராதி
பதி மிருத்த வருத்தமடைந்து, "இங்கே இருப்பது நலமா, ஓடிப்
போவது நலமா?" என்று மந்திரிகளுடன் ஆலோசித்தான்.
அவனுடைய மனம் ஒன்றிலும் பற்றாமல் அலைந்துகொண்டே
இருந்தது. பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்களை மறுபடியும் கவனித்துப்
பார்த்துத் தன் மந்திரிகளை அழைத்து, "தோழர்களே! எவரும்
பிரவேசிக்க முடியாத இந்த வனத்தில் இவர்கள் எப்படி வந்தார்
கள்? நமது சத்துருவான வாலியால் அனுப்பப்பட்டு, தபஸ்வி
வேஷம் பூண்டு நம்மைக் கொல்ல வந்திருக்கிறார்கள்" என்றான்.

அவர்களும் அவன் சொல்வதை உண்மையென்று நிச்சயித்து
வேறொரு மலைச்சிகரத்துக்குப் போய், அங்கே எல்லோரும்
ஸுக்ரீவனை குழ்ந்து ஒன்றும் தோன்றாமல் சின்னர்கள். அங்கும்
பயமுண்டாகி மலைக்கு மலை தாவ ஆரம்பித்தார்கள். அந்த வேகத்
தால் மலைச்சிகரங்கள் நடுங்கின; புஷ்ப விருகங்கள் முறிந்தன.
மான் பூனை புலி முதலிய மிருகங்கள் பயந்தோடின. பிறகு
வேறெண்ணாமல்கொண்டு எல்லோரும் ரிஷியழகத்திற்கே வந்தார்கள்.
ஸுக்ரீவன் வாலியிடத்திலிருந்த பயத்தால் அவனை இப்படி
வேஷங்கொண்டு வந்திருக்கவேண்டுமென்று ஸந்தேசித்துக் குழம்பு
வதைப் பார்த்த ஹனுமான், "ஸ்வாமி! தாங்களும் நமது மித்திரர்
களும் இது வாலியால் செய்யப்பட்ட உபாயமென்று எண்ணிப்
பயப்படவேண்டாம். இது ரிஷியழக பர்வதம்; வாலி இங்கே
வரமாட்டான். நாம் கண்ட இடங்களுக்கு ஓடுவதில் என்ன லாபம்?
தாங்கள் பயப்படவேண்டியது வாலியிடத்தில் அல்லவா? இதோ
வருகிறவர்கள் வாலியல்ல. ஆகையால் தங்களுக்குப் பயமென்ன?

புத்தியைச் சிதறவிட்டுப் பல பல யோசனை செய்து, பொறுத்து
ஆலோசிக்காமல், தவிக்கிறீர்கள். குரங்கின் ஸ்வபாவமான சஞ்சல
சித்தம் தெளிவாக வெளிப்பட்டதே! ஸாமான்ய ஞானமும் விசேஷ
ஞானமும் குடிகொண்டிருக்கும் தாங்கள் பிறகுடைய நடை உடை
பேச்சு சேஷ்டை முதலியவைகளால் அவர்களின் அபிப்பிராயம்
களைத் தெரிந்துகொண்டு காரியங்களை நடத்தவேண்டும். புத்தி
ஸ்வாதீனமில்லாத அரசன் குடிகளை எப்படி ஆளுவான்" என்று
வணக்கமாகத் தெரிவித்தார்.

இந்தச் சுபமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸுக்ரீவன் தைரிய
மடைந்து ஆஜ்ஜநேயரைப் பார்த்து, "இவர்கள் தேவ குமாரர்களைப்
போலிருக்கிறார்கள்; முழங்கால்வரையில் நீண்ட கைகளையும் விசால
மான கண்களையும் உடையவர்கள்; உத்தமமான ஆயுதங்களைத்
தரித்தவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டு யாருக்குத்தான்
பயமுண்டாகாது? இந்தப் புருஷோத்தமர்கள் வாலியால் அனுப்பப்
பட்டிருக்க வேண்டுமென்றே ஸந்தேகப்படுகிறேன். வாலியே நேரில்
வந்திருக்கிறானென்று நான் பயப்படவில்லை. ராஜாக்களுக்கு அநேக
மித்திரர்களுண்டு. அவர்களை நம்பக்கூடாது. சத்துருக்களுள்ளவன்
மாறுவேஷம் பூண்டவர்களைத் தனக்கு விரோதி என்றே எண்ண
வேண்டும். நாம் அவர்களை நம்பினாலும் அவர்கள் நம்மை நம்பு
வதில்லை. நாம் எப்பொழுது அஜாக்கிரதையாக இருப்போமென்று
ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்து எப்பொழுதாவது நம்மைக்
கொல்லாமல் விடுவதில்லை. வாலியோ ராஜ்ய காரியங்களில்
தீர்க்காலோசனையுள்ளவன். அரசர்கள் சஹஸ்யமாகவே பல
உபாயங்களை உபயோகித்துச் சத்துருக்களைக் கொல்வார்கள்.
ஸாதாரண ஜனங்களைப்போல் வேஷம் பூண்ட தூதர்களை அனுப்பி
அவர்களைக் கண்டுகொள்ள வேண்டும். ஆஜ்ஜநேய! அல்ப
மனுஷனைப்போல் வேஷமெடுத்து நீயே போய் அவர்களைப் பரிசீலித்து
வரவேண்டும். மனத்திலுள்ள அபிப்பிராயத்தை வெளிப்படுத்தும்
தேக சேஷ்டையாலும் ரூபத்தாலும் பேச்சாலும் மற்ற உபாயங்
களாலும் அவர்கள் கத்தமான மனமுள்ளவர்களா என்று தெரிந்து
கொள். அப்படியிருந்தால் ஸமயோசிதமான வார்த்தைகளாலும்
அதற்குத் தகுந்த இய்திதங்களாலும் அவர்களை நம்பச் செய்து,
எனக்கு அனுசூலமாக இருக்கும்படி மாற்றி, 'ஆபுதபானிகளாக
நீங்கள் இந்த வனத்தால் வந்த காரணமென்ன?' என்று கேட்டு,
அவர்களுடைய உண்மையான அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொள்ள
வேண்டும். அவர்கள் ஸாதுக்களா துஷ்டர்களா என்று பேச்சா
லேயே அறிய வேண்டும்" என்றான்.

இப்படி ஸுக்ரீவனால் ஆக்ரோசிக்கப்பட்டு ஹனுமான்
அவனுடைய வார்த்தையை உகிதமென்று ஒப்புக்கொண்டு ராமலக்ஷ்
மணர்கள் இருக்குமிடத்திற்குப் போக நிச்சயித்தார். நீண்ட

70 ரூபங்களை எடுக்கக்கூடிய அந்த மஹாவீரன் ராஜரீதியில் புணர்ணுள ஸூக்ரீவனை மெய்சி, மஹாபலசாலிகளான ராமலக்ஷ்மணர்கள் இருக்குமிடத்தை நோக்கிப் போனார்.

ததேதி ஸம்பூஜ்ய வசஸ்து தஸ்ய தத்
கபே: ஸூப்மஸ்ய து'ராஸை'ஸ்ய |
மஹாநுபா'வோ ஹநுமாந் யபௌ ததா'
ஸ யத்ர ராமோதி ப்'ஸ்ச லக்ஷ்மண: | (39)

ஸர்க்கம் 3

ஆஞ்ஜநேயர் ராமலக்ஷ்மணர்களை ஸந்தித்தது

வசோ விந்ரூய ஹநுமாந் ஸூக்ரீவஸ்ய மஹாத்மத: |
பர்வதாத் ரூப்யஸூகாத் து புப்லுவே யத்ர ராக்'வௌ | (1)

5 ஸூக்ரீவனுடைய அபிப்ராயத்தைப் பூர்ணமாக அறிந்த ஹனுமான் ரிச்யமுக பர்வதத்திலிருந்து குதித்துத் தன் வானர ரூபத்தை விட்டுச் சத்ருக்களை ஏமாற்றுவதற்கான ஸர்பாஸி ரூபத்தை எடுத்தார். வாயு புத்திரனான ஆஞ்ஜநேயருக்கு இது ஒரு பொருட்டா? பிறகு அவர் ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கண்டு ஸமீபத்தில் வந்து விசயமாக நமஸ்கரித்து மதுரமான அர்த்தத்தையும் சப்தத்தையுமுடைய வார்த்தைகளால் அவர்களுடைய வரலாற்றை விசாரிக்க ஆரம்பித்து, அவர்களுடைய பரமார்த்த ஸ்வரூபத்தை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்.

10 இப்படி ஆஞ்ஜநேயர் பக்தியுடன் அவர்களைப் பூஜித்துப் பிறகு மிருதுவாக விசாரித்தார். "நீங்கள் வீண்போகாத பராக்கிரமமுள்ளவர்கள்; மனத்தைக் கவரும் ரூபத்தைத் தரித்திருக்கிறீர்கள். ஆகையால் ராஜரீஷிகளையும் தேவர்களையும் போன்றவர்கள் கடுமையான வீரதங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களைப்போலிருக்கிறீர்கள். அதனால் தபஸ்விகளென்று தோன்றுகிறது. இந்த வனத்திலுள்ள ஐந்துக்கள் உங்களைக் கண்டு பயப்படுகின்றன. பம்பைக் கரையிலுள்ள மரங்களை உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறீர்கள். ஸஞ்சரிப்பதற்குக் கஷ்டமான இந்த வனத்தில் எப்படி வந்தீர்கள்? இந்தப் பம்பா நதி உங்களுடைய தேஜஸால் விளங்குகிறது. உங்களுடைய தேககாந்தி தங்கத்தைப்போல் பிரகாசிக்கிறது. காட்டில் வெகுநேரம் நடந்து வந்ததால் களைத்துப் பெருமூச்சு விடுகிறீர்கள். அழகிய புஜங்களை உடையவர்கள்; இந்த வனத்திலுள்ள பசுதிகள் மான்கள் முதலிய ஸகல ஐந்துக்களும் தங்களைப் போன்றவர்களை இதுவரையில் பார்த்ததில்லை. ஆகையால் பயந்து ஓடுகின்றன. ஸீமஹத்தைப் போல் மிகவும் கம்பிரமான பார்வையுடையவர்கள்; ஸீமஹத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான பலபராக்கிரமமுடையவர்கள்; இந்திர

ஸம்பூஜ்ய விதி'வத்'வீரோ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: |
உவாச காமிதோ வாக்க்யம் ம்ருத்'ஸை'க்யபரா'ரமேள |
இப்படி ஆஞ்ஜநேயர் பக்தியுடன் அவர்களைப் பூஜித்து, பிறகு மிருதுவாக விசாரித்தார்.

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தனுசுகளைப் போன்ற வில்லுகளை விளையாட்டாகக் கையில் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்; சந்துருக்களை வேரறுக்கும் வீரியத்தை யுடையவர்கள்; எல்லையற்ற காந்தியுடையவர்கள்; ஒப்பில்லாத ஸௌந்தரியம் வாய்ந்தவர்கள்; உத்தமமான காரணியப்போல் அழகாகவும் கம்பீரமாகவும் நடப்பவர்கள்; மஹா தேஜஸ்விகள்; யானைத் துழிக்கைகளைப்போல் நீண்ட புஜங்களை யுடையவர்கள். இப்படிப்பட்ட நரசிரேஷ்டர்களான நீங்கள் யார்? 30

இந்த நிலையாக பர்வதம் உங்களுடைய காந்தியால் விளங்குகிறது. பெரிய ராஜ்யங்களை ஆளத் தகுந்தவர்கள்; தேவதைகளுக்கு ஸமமான பராக்கிரமமுள்ளவர்கள்; இங்கே எப்படி வந்தீர்கள்? உங்களுடைய நேத்திரங்கள் தாமரை இதழ்களைப்போல் சிவந்து விசாலமாக இருக்கின்றன. மஹாவீரர்களான நீங்கள் ஜடையைத் தரித்திருப்பதென்? உங்களிருவருக்கும் பேதமேயில்லை. தேவலோகத்திலிருந்து வேடிக்கையாகப் பூலோகத்திற்கு வந்த ஸூரிய சந்திரசுகளைப் போலிருக்கிறீர்கள். ஸகல ராஜ்யக்ஷணங்களும் பொருந்திய நீங்கள் ராஜ்யத்தை ஆளவேண்டியிருக்க, அவைகளை விட்டுத் தபஸ்வீ வேஷம் தரித்து இந்த வனத்தில் ஸஞ்சரிப்பது உரிதமல்லவே. உங்கள் விசாலமான மாட்புகளையும், எரிந்துதடிப்போன்ற தோள்களையும், மதம் பிடித்த யானையையும் காரணியையும்போல் நடப்பதையும், நீண்டு நிரண்டு இரும்புலக்கைகளைப்போல் கடினமாக இருக்கும் புஜங்களையும் பார்த்தால், ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட வேண்டிய உங்களுடைய அங்கங்கள் ஏன் குன்யமாக இருக்கின்றனவென்று ஸந்தேகமுண்டாகிறது. வீர்தியம் மேரு என்ற பர்வதங்களால் அழகு பெற்றிருக்கும் பூரிதய நீங்கள் சகலிக் 40

கத் திறமையுள்ளவர்கள். உங்களுடைய வில்லுகள் வெகு அழகாக இருக்கின்றன. இவைகளைப் போன்றவை லோகத்தில் கிடையாது. விசித்திரமான பூக்களால் விளங்குகின்றன; தங்கக் கட்டு களுடன் இந்நிரனுடைய வஜ்ரராமதந்தைப்போல் பிரகாசிக்கின்றன. சீறுகின்ற மஹாஸர்ப்பங்களைப் போலும் கோரமான காலதண்டங்களைப்போலும் இருக்கும் உர்மையான பாணங்களால் உங்களுடைய அம்பறைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. உங்களுடைய கத்திகள் அதிக நீளமாகவும் அகலமாகவும் இருக்கின்றன. தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டுச் சட்டையூரித்த காலஸர்ப்பங்களைப் போலும் ஐவரிக் 45

கான் இவ்வளவு சொல்லியும் எனக்குப் பதில் சொல்லாமலிருப்பதென்? இங்கே ஸூக்ரீவனென்ற ஒரு வானர ராஜா இருக்கிறார். அவர் மஹா வீரன். அண்ணலால் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்க மடைந்து திரிகிறார். அந்த மஹாஜீமா என்னத தங்களிடத்தில் அனுப்பினார். ஸூக்ரீவன் உங்கள் இருவருடைய நட்பையும் விரும்புகின்றார். என் பெயர் ஹனுமான்; நான் வாயுவின் புத்திரன்; 50

கான் இவ்வளவு சொல்லியும் எனக்குப் பதில் சொல்லாமலிருப்பதென்? இங்கே ஸூக்ரீவனென்ற ஒரு வானர ராஜா இருக்கிறார். அவர் மஹா வீரன். அண்ணலால் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்க மடைந்து திரிகிறார். அந்த மஹாஜீமா என்னத தங்களிடத்தில் அனுப்பினார். ஸூக்ரீவன் உங்கள் இருவருடைய நட்பையும் விரும்புகின்றார். என் பெயர் ஹனுமான்; நான் வாயுவின் புத்திரன்; 55

அரசனுக்கு முக்கிய மந்திரி; அவருடைய இஷ்டப்படி ஸர்வாள்
ரூபத்தைத் தரித்து நிச்சயமாகப் வந்ததிலிருந்து இங்கே வந்தேன்.
நான் நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக் கூடியவன்? நினைத்த இடங்
70 களுக்குப் போகக் கூடியவன்" என்று கூறியபின், சாதர்யமாகப் பேச
கிறவர்களுக்குள் சிரேஷ்டரான மாருதி, தான் வந்த காரியத்தைத்
தெரிவித்து, அவர்களுடைய பதிலைக் கேட்க விரும்பி மௌனமாக
இருந்தார்.

அப்பொழுது ராமன் ஸந்தோஷத்தால் முகம் மலர்ந்து, பக்கத்
75 திலிருந்த லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து, "குழந்தாய்! இவன் மஹாத்மா
வான ஸூக்ரீவனுடைய முக்கிய மந்திரி. நாம் அவனையே தேடித்
கொண்டிருக்க நம்மைத் தேடி இவன் வந்திருக்கிறான். ஸூக்ரீவனை
தூதன் மூலமாக நம்மிடத்தில் வந்ததாக நினைத்தேன். யஜ்மானன்
தூதர்களிடத்தில் தானே பேசுவது உசிதமல்ல என்ற ராஜாஜிபி
80 படி, நீ என்னிடத்திலும் ஸூக்ரீவனிடத்திலும் வைத்திருக்கும்
பிரீதியை அனுசரித்து, மதுரமான வாக்கியங்களால் இந்த மஹா
புத்திமானுக்குப் பதில் சொல். நீக் வேதத்தை சிரமப்படி அறியா
விட்டால் இவன் இப்படிப் பேசமுடியாது. யஜ்மாவேதத்தைப்
பூர்ணமாக அறிந்து மனத்தில் தரிக்காவிட்டால் இப்படிப் பேசமாட்
85 டான். ஸாம வேதத்தின் ரஹஸ்யத்தை அறியாதவன் இப்படிப்
பேசமாட்டான். இவன் ஸகல விபாகரணங்களையும் பூர்ணமாகப்
பலமுறை கற்றிருக்கிறானென்பது நிச்சயம். அகேச வாக்கியங்களைப்
பேசினாலும் ஒரு பிசகான சப்தத்தையும் யானேன். முகத்திலாவது
நெற்றியிலாவது புருவங்களிலாவது மற்ற அவயவங்களிலாவது
90 யாதொரு தோஷமும் பேசும்பொழுது காணப்படவில்லை. மிகவும்
விஸ்தாரமில்லாமலும் ஸந்தேகமில்லாமலும் தாமதிக்காமலும்
அதிக வேகமில்லாமலும் வாக்கியங்கள் ஹ்ருதயத்தில் தோன்றி,
கழுத்தில் ஓலித்து, மந்தயம் ஸ்வரத்தில் உச்சரிக்கப்படுகின்றன.
அதிக மெதுவாகவில்லாமலும், அதிக வேகமாக இல்லாமலும்,
95 யாதொரு பிழையுமில்லாமல் மனோஹரமாகவும் ஸூகமாகவும் விபா
கரண சாஸ்திரப்படி வாக்கியங்களை உச்சரிக்கிறான். மார்பு கழுத்து
தலை என்ற மூன்று இடங்களிலிருந்து உண்டாகும் உதாத்த அணு
தாத்த ஸ்வரீத சப்தங்களுடன் பேசும் இவனுடைய ஆச்சரியகர
மான வார்த்தையைக் கேட்டு, இவனைக் கொல்லவெண்ணிக்
100 கத்தியை உருவிக்கொண்டு பாயும் சத்துருவும் கோபம் தணிந்து
ஸந்தோஷம் மேலிட்டு இவனுக்கு வசப்படுவான்.

இவ்விதமான தூதனை அடையாத அரசனுக்கு ராஜ காரியங்
கள் எப்படிக்கைகூடும்? இந்த உத்தம குணங்கையுடைய தூதர்
கள் எந்த அரசனிடத்தில் இருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய ஸகல
105 காரியங்களும் தூதர்களால் லித்திக்கும்" என்றார்.

பிறகு மஹாபுத்திமானான லக்ஷ்மணன் அனுமனைப் பார்த்து,
"மஹாத்மாவான ஸூக்ரீவனுடைய குணங்கள் எங்களுக்குத் தெரி

யும். அந்த வானர ராஜாஜியே தேடித் கொண்டிருக்கிறோம். மஹா
புத்திமானே! ஸூக்ரீவனுடைய அபிப்பிராயப்படி, நீ, எதைச்
110 சொல்லுகிறாயோ அதை அப்படியே செய்கிறோம்" என்றார். அந்த
சாதர்யமான வார்த்தையைக் கேட்டு ஆஞ்ஞயேயச் மிகவும் ஸந்தோ
ஷித்து, வாலியை ஐயிப்பதில் ஸந்தேகமில்லை என்று நிச்சயித்து,
ஸூக்ரீவனுக்கும் ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கும் ஸ்வேஹம் செய்விக்க
விரும்பினார்.

தத் தல்ய வாக்க்யம் நிபுணம் நிபயம்
ப்ரஹ்ஞஷ்டரூப: பலநாத்மஜ: கபி: |
மந: ஸமாத'ராய ஜயோப பத்தெஸ
ஸக்யம் தத'ா கர்துமியேஷ தாப்'யாம் || (40)

ஸர்க்கம் 4

ஸூக்ரீவனிடத்திற்குப் போனது

தத: ப்ரஹ்ஞஷ்டோ ஹனுமாந் க்ருத்யவாநிதி தத்' வச: |
ஸ்குத்வா மது'ர ஸம்பா'ஷம் ஸூக்ரீவம் மதனா க'த: || (1)

அந்த மதுரமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஹனுமான், இவர்
நமது காரியத்தை ஸாதிக்கக் கூடியவரென்று ஸந்தோஷித்து,
"மஹாத்மாவான ஸூக்ரீவ மஹாராஜாவுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கும்,
இந்த மஹானுபாவன் அவருக்கு வாய்த்தபடியால் அந்தக் காரியம்
அதி சீக்கிரத்தில் முடியும்" என்று நிச்சயித்தார். பிறகு, ராமனைப்
5 பார்த்து வெகு வணக்கமாக, "ஸ்வாமி! இந்தப் பம்பா நதிக்கரையி
லுள்ள கோரமான வனத்திற்குத் தாங்களும் தங்கள் தம்பியும்
வந்த காரணமென்ன? இது தஷ்ட மிருகங்கள் ஸஞ்சரிக்கும் இட
மல்லவா?" என்றார்.

அதற்கு லக்ஷ்மணன் ராமனுடைய ஆக்ஷேபால் தங்கள்
வரலாற்றைத் தெரிவித்தார். "தசரதரென்று ஓர் அரசர் இருந்தார்.
10 மஹா காந்தியுள்ளவர். தர்மத்தில் விசேஷப் பிரீதியுள்ளவர்,
நான்கு வர்ணத்தவர்களையும் தர்மம் தவறாமல் ஆண்டுவந்தார்.
அவருக்கு விரோதிகளில்லை. அவருக்கும் ஒருவரிடத்திலும் துவேஷ
மில்லை. ஸகல பூதங்களுக்கும் பிரஹ்மா எப்படியோ அப்படி
15 மேன்மை பெற்று விளங்கினார். அக்ஷிஷ்டோமம் முதலிய
யாகங்களை விதிப்படி பலதடவை செய்தார். இதோ இருக்கும்
மஹாத்மா அவருடைய மூத்த புத்திரர்; இவருக்கு ராமனென்று
பெயர்; ஸகல பிராணிகளுக்கும் இவரே கதி; பிராவின் கட்ட
கையை நிறைவேற்றுகிறவர்; மஹாவீரன்; தசரதபுத்திரர்களுக்குள்
20 உத்தம குணசாலி. ராஜலக்ஷணங்களும் ஐசுவரியங்களும் பூர்ண
மாகப் பொருந்தினவர். இவர் ராஜ்யத்திலிருந்து வனத்தில் வளர்க்
கும்படி அனுப்பப்பட்டு என்னிடம் இங்கே வந்தார். ஸூகரியன்
அஸ்தமிக்கும் பொழுதும் அவருடைய தேஜஸ் விலகாதது போல்,

- 25 இவருடைய பாரியையான ஸீதை இவரைக் கவுட தகையில் கைவிடாமல் வெகு பக்தியோடும் வெகு பிரேமையோடும் பின்பொடர்ந்தாள். இவர் மஹாதேஜஸ்சி, இந்நிரியங்களை ஜயித்தவர், இவருடன் பிறந்ததால் நான் இவருக்குத் தம்பி என்று சொல்லப் படுகிறேன். ஆனால் இவருடைய அனந்த கல்யாண குணம் களுக்கு ஈடுபட்டு இவருக்கு நான் அடிமையானேன். நான் இயற்கையிலே இவருக்கு அடிமையானாலும் இவருடைய மஹிமை யால் அந்த நிலைமை உறுதிப்பட்டது. எங்கும் எப்பொழுதும் எந்த எமையத்திலும் இவருக்கு எல்லா ஊழியங்களையும் செய்யும் பாக்ஷியத் தைப் பெற்றேன். அந்த ஊழியமும் என் பிரயோஜனத்தை உத்தேசித்தல்ல. இவருடைய பிரீதியை அடைவதற்கே. பிறர் அல்ல உபகாரம் செய்தாலும் அதை விசேஷமாகக் கொண்டாடுவது இவருடைய தன்மை. எனக்கு லக்ஷ்மணனென்று பெயர். (ஊழிய மென்ற லக்ஷ்மியை (செல்வத்தை) அடைந்தவனென்று அதன் கருத்து) இவர் ஸகல ஸுகங்களையும் ஸகல ஜகவரியங்களையும் அனுபவிக்கத் தகுந்தவர். ஸகலப் பிராணிகளின் ஸ்ரீகந்தையே எப்பொழுதும் தேடுகிறவர். இப்பொழுது ஸகல ஜகவரியத்தையும் இழந்து காட்டிலிருக்கையில், ஒருநாள் நாங்கள் இல்லாத வேளையில் யாரோ ஒரு ராக்ஷஸன் இவருடைய பாரியையை எடுத்துப்போனான் அவன் இன்னானென்று தெரியவில்லை. தனுஷின் வம்சத்தில் பிறந்து சாபத்தால் ராக்ஷஸ ரூபமடைந்த ஒரு தைத்தயன், உங்கள் அரசனான ஸுகீவன் அந்த ராக்ஷஸனிருக்குமிடத்தை அறிவானென்று எங்களுக்குச் சொல்லித் தவ்விய ரூபத்தை அடைந்து ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனான். இதுவே எங்கள் வரலாறு. நீ கேட்டதற்கு பதில் சொல்லிவிட்டேன்.
- 50 "நானும் ராமனும் ஸுகீவனைச் சரணமடைந்திருக்கிறோம். இவர் அனவற்ற ஜகவரியங்களை பிறர்க்குக் கொடுத்திருக்கிறார். நிகரற்ற கீர்த்தியை அடைந்திருக்கிறார். இதற்கு முன் லோகாதனாக இருந்து இப்பொழுது ஸுகீவனை நாடுக அடைய விரும்புகிறார். இவருடைய பிதா ஸகலப் பிராணிகளையும் காப்பாற்றினார். தர்மத் திலேயே விசேஷ பிரீதியுள்ளவர். அப்படிப்பட்டவருக்கு புத்திரான ராமனும் ஸகலப் பிராணிகளையும் ரக்ஷிக்கக்கூடியவர். இவரே ஸுகீவனை சரணமடைகிறார். இதற்கு முன் ஸகல லோகங்களும், இந்த மஹாத்மாவான ராக்ஷஸனே சரணமடைந்திருந்தன. ஆனால் இப்பொழுது என தமயன் ஸுகீவனுடைய உதவியை விரும்புகிறார். எவருடைய கிருபையை பெற்று குடிகள் யாவரும் புருஷார்த்தங்கள் யாவையும் அடைந்து ஸந்தோஷித்தார்களோ அந்த ராமர் ஸுகீவனுடைய கிருபையை இப்பொழுது வேண்டுகிறார்.
- 60 "இந்த பூமியிலுள்ள ஸகல ராஜாக்களும் தசரத சக்கரவர்த்தியால் ஸகல உபகாரங்களுடன் வெகுமானிக்கப் பட்டார்கள். அவருடைய மூத்த புத்திரனான இந்த மஹானுபாவன் ஸகல லோகங்கள்
- 65

- லும் பிரசித்தி பெற்றவர். அவர் ஸுகீவனுடைய தயவை வேண்டுகிறார். இவர் சோகத்தால் பிடிக்கப்பட்டு புத்தி சிதழி இருக்கிறார். உன் அரசனான ஸுகீவன் தன்னைச் சரணமடைந்த இவரிடத்தில் கிருபை செய்ய வேண்டும்" என்றார். இப்படி ராமன் துக்கப்படுவதைப் பார்த்துத் தானும் துக்கமடைந்து கண்களில் கீர்தனும்ப பரிதாபமாக பிரார்த்திக்கும் லக்ஷ்மணனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஹனுமான் இப்படிப்பட்ட புத்திமான்களும், கோபத்தை யும் இந்திரியத்தையும் ஜயித்தவர்களுமான உங்களைத் தேடியாவது ஸுகீவன் ஸ்கேகம் செய்து கொள்ள வேண்டும். அப்படியிருக்க ரீங்களை இங்கே ஷூதன அவருக்கு மிகுந்த கேடிமத்தை உண்டு பண்ணும். அவர் வாலியுடன் பகைத்துக்கொண்டு ராஜ்யத்தி லிருந்து தூத்தப்பட்டு இங்கே வந்திருக்கிறார். வாலி அவரை ஏமாற்றி அவருடைய பாரியையை எடுத்துக்கொண்டான். அவரும் நாங்களும் ஸீதையைத் தேடிக்கண்டுபிடிப்பதில் வேண்டிய உதவியைச் செய்வோம்" என்று சாதுரியமாகவும் மதுரமாகவும் பதில் சொல்லி, "ஸுகீவன் இருக்குமிடத்திற்கு போவோம் வாருங்கள்" என்று அழைத்தார்.
- 70
- 75
- 80
- 85
- 90
- 95

அதைக்கேட்டு லக்ஷ்மணன் அவரைத் தகுந்தபடி உபசரித்து ராமனைப் பார்த்து. "இவர் மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் சொல்லுகிற வார்த்தைகள் மிகவும் உண்மையாகத் தோன்றுகின்றன. தங்களுடைய காரியத்தை முடித்துக் கொடுக்கும் திறமையுள்ள ஸுகீவனும் நேர்ந்திருக்கிறான். ஆகையால் தங்கள் எண்ணங்கள் நிறைவேறுமென்று நினைக்கிறேன். இவன் பேசும் பொழுது முகத்தில் ஸந்தோஷமும் தெளியும் விளங்குகின்றன; வார்த்தைகள் தெளிவாக இருக்கின்றன. வாயு புத்திரனான இந்த மஹாவீரன் பொய் சொல்லமாட்டான்" என்றார்.

பிறகு ஹனுமான் வானரரூபத்தை எடுத்து ராமலக்ஷ்மணர்களைத் தோளிலேற்றிக்கொண்டு ஸுகீவனிருக்குமிடத்திற்குப் போனார். ஸகல தேவதைகளுக்கும் காதனான பகவானுடைய கிருபையை அடைந்ததால் மிகுந்த கீர்த்திபெற்று ஸுகீவனையும் அடக்கத் திறமையுள்ள அந்த மஹா புத்திமானான வாயு புத்திரன் தான் உத்தேசித்த காரியங்களெல்லாம் கைக்கூடினது போல் ஸந்தோஷித்து, ராம லக்ஷ்மணர்களுடன் ரீதியமுக பர்வதத்தில் ஏறினார்.

ஸது விபுலயஸா: கபிப்ரவீர:

பவநஸூத: கிருத க்ருத்யவத் ப்ரஹ்ரஷ்ட: |

கிரீவர முருவிக்ரம: ப்ரயாத:

ஸஸூப்மதி: ஸஹ ராமலக்ஷ்மணாப்'யாம் | (37)

ஸர்க்கம் 5

ஸூகீவனுடன் நட்பு

ஸீஸ்யமுகாத் து ஹனுமாத் கீத்வா து மலயம் கீநிம் |
ஆசுசகேஷு ததீர விரேஷ கபிராஜாய ராகீவௌ | (1)

5 மலக்ஷ்மணர்களைக் கண்டு பயந்து ஸூகீவன் ஸீஸ்யமுக பர்வதத்திலிருந்து மலயமென்ற மலையில் பிறர் நெருங்கக்கூடாத ஓரிடத்தில் ஒளிந்து கொண்டிருந்தான். ஹனுமான் ராமலக்ஷ்மணர்களை ஸீஸ்ய முகத்தில் விட்டு, மலயத்திற்கு போய் ஸூகீவனைக் கண்டுபிடித்து, "ஸ்வாமி! ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஸீஸ்யமுகத்தில் வந்திருக்கிறார்கள்; ராமன் மஹாபுத்திரமான்; அளவற்ற பராகீரமமுண்டையவர்; தங்களுடைய சத்தருக்களை அழிக்கக் கூடியவர்; இஷ்வாகுருவத்தில் பிறந்தவர்; தசரத சக்கரவர்த்தியின் புத்திரர்; தர்மானுஷ்டானத்தில் விசேஷ பிரசித்தி பெற்றவர்; பிறிருவாக்கிய பரிபாலனம் செய்பவர். இவர்கள் தபஸ்வி வேஷத்துடன் தண்டகாரணயத்தில் வலித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ராவணன் ராமனுடைய பாரியையை எடுத்துப்போனான். அவர் தங்கள் உதவியை விரும்புகிறார். ராஜஸூயம், அசுவமேதம் முதலிய யாகங்களைக் கணக்கில்லாமல் செய்து, பக்கங்களையும் திரவியங்களை

15 யும் அபரிமிதமாகத் தகழிணயாகக்கொடுத்து இந்திரியங்களை அடக்கி ஸத்தியம் தவறாமல் தசரதர் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வந்தார். அவருடைய புத்திரனான ராமன் ஒரு பெண்ணைப் பற்றித் தங்களைச் சரணமடைகிறார். அவர்கள் தங்களுடன் ஸ்நேஹம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறார்கள். அவர்களை உபசரித்து தகுந்தபடி பூஜியுங்கள். அவர்களைக் காட்டிலும் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்கள் நமக்குக் கிடைக்க மாட்டார்கள்" என்று.

அதைக்கேட்டு ஸூகீவன் ஸந்தோஷமடைந்து ராமனிடத்தில் உண்டான பயம் தீர்ந்து கவலையற்றான். பிறகு மனுஷ்ய ரூபத்துடன் ராமனிருக்குமிடத்திற்கு வந்து அவரைப் பக்தியுடன் நமஸ்கரித்து, "ஸ்வாமி, தாங்கள் தர்மத்தில் நன்றாய்ப் பழக்கப்பட்டவர்கள். பராகீரமசாலி, ஸகலப் பிராணிகளிடத்திலும் இரக்கமுள்ளவரென்று ஹனுமான் தங்களுடைய உத்தம குணங்களை எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். கேவலம் ஒரு அல்ப வானரனான ஹனுடன் தாங்கள் ஸ்நேஹம் செய்ய விரும்புவது எனக்குப் பெரிய லாபம். பெரிய அனுக்கிரஹம். அப்படித் தங்களுக்கு இஷ்டமிருந்தால் இதோ கையை நீட்டுகிறேன். தாங்கள் இதன்மேல் கைபோட்டுப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். உசிதமான நிபந்தனைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வோம்" என்று கையை நீட்டினான். அதைப் பார்த்து ராமன் மிகவும் ஸந்தோஷித்து அவனுடைய கையைப் பிடித்து பிரீதியுடன் இறுகத்தழுவினார். பிறகு ஹனுமான் ஸிஜ்ஜுபத்தை எடுத்துக்கொண்டு

இரண்டு கட்டைகளைச் சேர்த்து, நெருப்பு மூட்டினார். ஜுவலிக்கும் அக்னியைப் புஷ்பங்களால் பூஜித்து ராமனுக்கும் ஸூகீவனுக்கும் நடுவில் வைத்தார். அவர்கள் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அக்னியைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து அதை ஸாக்ஷியாக வைத்துக்கொண்டு, எப்பொழுதும் அழியாத ஸ்நேஹத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். 40 பிறகு வெகு நிரும்பியையும் ஸந்தோஷத்தையும் அடைந்து ஒருவரை யொருவர் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார்கள். அப்பொழுது ஸூகீவன், "ஸ்வாமி தாங்கள் எனக்கு உயிர்த் தோழர். நம் இருவருக்கும் ஸூகதுக்கங்கள் பொது" என்றான். பிறகு அவன் புஷ்பங்களால் ஸிதைந்த ஒரு பெரிய ஆர்சா மரக் கிளைையை முறித்துத் தரையில் போட்டு அதன்மேல் ராமனுடன் உட்கார்ந்தான். இப்படியே மாருதியும் லக்ஷ்மணன் உட்காருவதற்காக ஒரு சத்தன மரக்கிளைையை முறித்துப் போட்டார். 45

பிறகு ஸூகீவன் ராமனைப் பார்த்து, "ஸ்வாமி என் அண்ணனான வாலி என்னை ஏமாற்றி, என் பாரியையை எடுத்துக் கொண்டு என்னை ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்திவிட்டான். நான் அவனிடத்தில் பயந்து, துக்கத்தால் ஏங்கி, இந்த கோரமான வனத்தில் தனியாக ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். தாங்கள் அந்த பயத்தைத் தீர்க்க வேண்டும்" என்று தெளிவாகவும் மதுரமாகவும் பிரார்த்தித்தான். 50

அதைக்கேட்டு மஹாதேஜஸல்வியும் தன்னைச் சரணமடைந்த வர்களை சக்ஷிக்கும் தர்மரஹஸ்யத்தை அறிந்தவரும் அந்தத் தர்மத்தைப் பூரணமாக நடத்துகிறவருமான ராமன், "இதை ஒரு பெரிய காரியமாக எண்ணி, இவன் நம்மை அடிக்கடி பிரார்த்திக்கிறான்" என்று புன்சிரிப்புடன், "வானரோத்தம! ஸ்நேஹத்திற்குப் பலன் உபகாரமே, இந்த உண்மையை நான் அறிந்துள்ளேன். உன் பாரியையை எடுத்துப்போன வாலியைக் கொல்லுகிறேன். இதோ என் கையிலிருக்கும் பாணங்கள் கூர்மையானவை; கழுவின இறகுகளால் அவங்கரிக்கப்பட்டவை; கோணல் இன்றி நிரிர்ந்த கணுக்கள் உள்ளவை; ஸூரீயனைப்போலும் வஜ்ராயுதத்தைப் போலும், தோஷத்தால் சிறும் காலஸர்ப்பங்களைப்போலும் இவை தஷ்டனான வாலியின் மார்பில் தாக்கி, அவனுடைய உயிரை இப்பொழுதே கொன்றாகொண்டு, பெரிய மலையை வேருடன் பிரிப்பித் தன்னுடைய போல் அவனைப் பூமியில் தள்ளும்" என்று ஸூகீவனுக்கு அபய தானம் செய்தார். 55 60 65

இப்படித் தனக்குப் பரம சுகீரத்தைக் கொடுக்கும் ராமனுடைய மங்களகரமான வார்த்தையைக் கேட்டு ஸூகீவன் அதிகப் பிரீதியடைந்து "புருஷோத்தம! தங்கள் பராகீரமத்தால் ராஜ்யத்தை யும் பாரியையையும் ஸீஸ்யமுக அடைவேன். என் சத்துருவான வாலியை இப்பொழுதே கொல்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுகிறேன்" என்று தெரிவித்துக்கொண்டான். 70 75

இப்படி ஸூக்ரீவனும் ராமனும் ஸ்ரீநேஹம் செய்துகொண்ட முகூர்த்தத்தில் செந்தாமரைப் புஷ்பத்தைப்போன்ற ஸீதையின் இடது கண்ணும் தங்கவர்ணமுள்ள வாலியின் இடது கண்ணும் நெருப்புப் பொறிபோன்ற ராவணனுடைய இடது கண்களும் துடித்தன.

80

ஸீதா கபீர்த்ர க்ஷணதா³ சரானும்
ராஜீவ நேம க்ஷவஸ்தோபமாதி |
ஸூக்ரீவ ராம ப்ரணய ப்ரவஸ்கே⁴
வாமாதி நேத்ராணி ஸம்ம் ஸ்புரத்தி || (33)

ஸர்க்கம் 6

ராமன் ஸீதையின் ஆபரணங்களைக் கண்டது

புநரேவாப்ரவீத் ப்ரீதோ ராக்வம் ரகு⁵நத்த⁶நம் |
அயமாக்யாதி மே ராம ஸிவோ மந்த்ரி ஸத்தம: || (1)

5

ஸூக்ரீவன் மறுபடியும் ராமனைப் பார்த்து, "ஸ்வாமி! என் மந்திரியான ஹனுமான் தாங்கள் இந்த வணத்திற்கு வந்த காரணத்தைத் தெரிவித்தான். தாங்களும் லக்ஷ்மணனும் காட்டில் தங்கியிருக்கையில் ஒரு ராக்ஷஸன் தங்கள் பாரியையை எடுத்துப் போனான். நீங்கள் இல்லாத ஸமயத்தில் ஐடாயு தடுக்க, அவரையும் வழியில் கொள்ளுன். பாரியையை விட்டுப் பிரித்த துக்கத்தைத் தாங்கள் வெறுகாலம் அனுபவிக்கும்படி விடமாட்டேன். மதுகைடபர்களால் எடுத்துப் பாதாளத்தில் கொண்டுபோய் வைக்கப்பட்ட வேதத்தைப் பகவான் மதஸ்யாவதாரமெடுத்து நிரூபிக்கொண்டுவந்ததபோல்,

10

ஸீதையைப் பாதாளத்தில் வைத்திருந்தாலும் ஸ்வர்க்காதி லோகங்களில் ஒளித்திருந்தாலும் இன்னும் எங்கே வைத்திருந்தாலும் எப்படியாவது கொண்டுவந்து தங்களிடத்தில் ஒப்புவிக்கிறேன். நான் சொல்லுவதை ஸத்தியமென்று அங்கீகரிக்கவேண்டும். விஷ்ணுவைப் பகஷணத்தை ஒருவன் தின்று ஜீரணிக்க முடியாதது போல ஸீதையை எடுத்துப்போய் வைத்திருப்பதற்கு இந்திராதி தேவதைகளுக்கும் அஸூரர்களுக்கும் முடியாது; துக்கப்பட வேண்டாம். தங்களைய பாரியையைக் கொண்டு வருவேன் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. அந்தக் கொடிய ராக்ஷஸன் அவளை ஆகாச மார்க்கமாக எடுத்துப் போகையில், "ஹா ராம! ஹா லக்ஷ்மண!" என்று தீன

15

மாக்க கதறிக்கொண்டு, நாகேந்திரனுடைய பார்யையைப்போல் ராவணனுடைய பிடிப்பில் இருந்த ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தேன். பல அடையாளங்களால் அவள் ஸீதையாக இருக்க வேண்டுமென்று நிச்சயிக்கிறேன். நானும் இந்த நான்கு வானரர்களும் மலையில் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்து, அவள் தன் உத்தரீயத்தில் ஆபரணங்களை முடித்து கீழே எறிந்தாள். அவைகளை ஜாக்கிரதையாகக் காப்

20

25

25

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

நா ளும் ஜாநாமி கேயுரே நா ளும் ஜாநாமி குண்டே |
 நூபுரே த்வயே ஜாநாமி நித்யம் பாநீரே வந்தீநாத் |
 "அண்ணா! இந்த வங்கிகளை அறியேன். இந்த பாதச் சிலம்புகள்
 என்னை என்று எனக்கு தன்னைத் தெரியும். ஒவ்வொரு நாளும் நான் அவள் பாதங்களில் பணியும் பொழுது அவை
 களைப் பார்த்திருக்கிறேன்." (பக்கம் 27 பக்கம்)

பாற்றி வைத்திருக்கிறேன். தாங்கள் அவைகளைப் பார்த்து, ஜானகியின் ஆபரணங்களா என்று சொல்ல வேண்டும்" என்றார்.

அதைக் கேட்டு ராகவன், "தொழா! ஏன் தாமதிக்கிறாய்? இப்பொழுதே அவைகளைக் கொண்டு வா" என்றதும் குகையில் புருந்து ஆபரணங்களை எடுத்துவந்து ராமனுக்குக் காட்டினான். ராமன் உத்தரீயத்தையும் ஆபரணங்களையும் வாங்கி, சந்திரன் பணியால் மூடப்படுவதுபோல் கண்கள் நீரால் மறைய, ஸீதையின் ஞாபகத்தால் சேரகம் மேலீட்டு, "ஹா பிரியநாயகி" என்று அலறித் தைரிய மிழந்து பூமியில் விழுந்தார். அவைகளை அடிக்கடி மார்போடணைத்து, மஹாலர்ப்பம் புற்றிலிருந்து கோபத்தால் சேறுவதுபோல் பெருமூச்சு விட்டார். கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருக. பக்கத்தில் மீன்ற லக்ஷ்மணனைப் பார்த்துத் தீனமாக பிரலாபித்தார். "குழந்தாய்! ஸீதையை ராவணன் எடுத்துப் போகும்பொழுது, அவள் கிட்டெறிந்த உத்தரீயத்தையும் ஆபரணங்களையும் பார்த்தாயா? இவை பசும்புல் தரையில் விழுந்ததால் சேதமில்லாமலிருக்கின்றன. இவை ஸீதையின் ஆபரணங்களா? பார்த்துச் சொல். கண்ணீர் வெள்ளத்தால் என் கண்கள் மறைந்து பார்க்க முடியவில்லை" என்றார்.

30

35

40

அப்பொழுது லக்ஷ்மணன், "அண்ணா! இந்த வங்கிகளை அறியேன்; குண்டலங்களையும் அறியேன். இந்த பாதச் சிலம்புகள் ஸீதை தரித்திருந்தவை என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒவ்வொரு நாளும் நான் அவள் பாதங்களில் பணியும் பொழுது அவைகளைப் பார்த்திருக்கிறேன்" என்றார்.

45

பிறகு ராமன் ஸுகீர்வனைப் பார்த்து, "ராவணன் ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டு எந்த திக்கில் போனான்? எனக்கு இவ்வளவு துக்கத்தைக் கொடுத்த அந்தத் துஷ்ட ராஜஸன் எங்கே இருக்கிறான்? அவனுக்காக நான் அந்த வம்சத்தையே வேரறுக்கப் போகிறேன். என் பிரிய நாயகியான ஸீதையை எடுத்துப்போய் எனக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கி, யமலோகத்திற்குப் போகும் வழியைத் திறந்து கொண்டானல்லவா? என் பிராணனைக் காட்டிலும் பிரியமான ஸீதையை நான் இல்லாத வேளையில் திருட்டுத்தனமாக எடுத்துப் போனான் சத்தான இன்னுனென்று சொல். இப்பொழுதே அவளை யமலோகத்திற்கு அனுப்புவிறேன்" என்றார்.

50

55

மம த்யிததரா ஹ்ருதா வநாந்தாத்
 ரஜதீசரேண விமத்ய யேந ணா |
 கத்ய மம சிபும் த்வமத்ய வை
 ப்லவக்பதே யமஸாதீநம் நயாமி

ஸர்க்கம் 7

ஸூக்ரீவன் பிரதிக்கை செய்நறு

ஏவமுக்கத்து ஸூக்ரீவோ ராமேணுர்தேத வாதர: |

அப்ரஸீத் ப்ராஞ்ஜனீரீவாக்யம் ஸபாஷ்பம் பாஷ்பகத்'க'த: (1)

1 மன் இப்படித் துக்கப்படுவதைப் பார்த்து ஸூக்ரீவனுக்கும் கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருகிறது. 'கம் இருவர்க்கும் ஸூக துக்கங்கள் பொது' என்று சொல்லியிருக்கிறான்ல்லவா? குரல் தழதழத்துக் கைகூப்பி வணக்கமாக, "அந்தப் பாபியான ராவணன் இருக்குமிடத்தையும் அவனுடைய ஸாமந்தியத்தையும் பராக் கிரமத்தையும் நான் கொஞ்சம்கூட அறியேன். நீசகுலத்தில் பிறந்த அவனுடைய குலத்தையும் அறியேன். ஆனால் நான் தங்களுக்கு ஒரு பிரதிக்கை செய்கிறேன். தாங்கள் ஜானகியைத் திரும்பி அடையும் படி கூடிய முயற்சியினைத்தையும் செய்கிறேன். ராவணனையும் அவனு டைய குலத்தாரையும் அழித்துத் தங்களுக்கு ஸந்தோஷ முண்டா கும்படி என்னால் கூடியவரையில் யத்தனம் செய்கிறேன். என் பராக் கிரமத்தைப் பாருங்கள். சோகத்தை விடுங்கள். ஏன் இப்படித் தீனமாகப் புலம்பவேண்டும்? தங்களுக்கு இயற்கையான தைரியத்தை ஏன் மறந்தீர்கள்? தங்களைப் போன்றவர்கள் இப்படித் தீனமாக இருப்பது தகுமா? நானும் பார்வையைப் பறி கொடுத்தவனே. ஆனால் நான் இப்படித் துக்கப்படவில்லை. தைரியத்தைக் கைவிட வில்லை. நான் கேவலம் ஒரு அல்ப வானரன். என் பார்வையைக் குறித்து இப்படித் துக்கப்படுகிறேனா? மஹாத்மாவும் பெரியோரால் பழக்கப்பட்டவரும் தைரியசாலியுமான தாங்களே இப்படிச் சோகத் திற்கு இடம் கொடுக்கலாமா? தைரியத்தைக் கைவிடத்துக் கண்ணீரை சிறுத்துங்கள். திறமைமையும் தைரியத்தையும் ஆபரணமாக உள்ளவர்களுக்கு எல்லையான ஆண்மையைக் கைவிடக்கூடாது. துன்பம் கேர்ந்தாலும் ஐகவரியம் அழிந்தாலும் மஹாபயமுண்டா னாலும் உயிரை இழக்கும்படி இருந்தாலும் விஷயங்களைத் தன் புத்தியால் நன்றாகப் பார்த்து ஆராயும் புத்திமான் வருந்த மாட்டான். புத்தியற்று எப்பொழுதும் மனம் தளர்விறவன், அதிகப் பாரத்தைமுடைய கப்பல் கடலில் முழுகிப்போவதுபோல் இந்திரிய ஸ்வா தீனமற்றுச் சோக ஸமுத்திரத்தில் முழுகிப்போவான்.

2 "கம் இருவருக்குமுள்ள ஸ்நேகத்தால் தங்களைக் கைகூப்பி வேண்டுகிறேன். ஆண்மையைக் கைவிடக்கூடாது; சோகத்திற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. சோகத்தின் வசத்தில் அகப்படுகிறவர்கள் ஸூகமடையார்கள். தேஜஸும் வர வரக் குறையும். ஆகையால் தாங்கள் வருந்தக்கூடாது. சோகம் மேலிட்டால் உயிருக்கே அபாயம் வரும். ஆகையால் சோகத்தை விடுங்கள்; தைரியத்தைக் கைப் பற்றுங்கள்; தாங்கள் எனக்குத் தோழனானதால் தங்களுக்கு

3 ஹிதத்தைத் தெரியத்தேனையல்லாது தெரியாத விஷயத்தை உப தேசித்ததாக எண்ணக்கூடாது. நான் தங்களுக்குத் தோழன் என்பதற்காகவாவது என் வார்த்தையை அங்கீகரித்து துக்கத்தை விடவேண்டும்" என்று மதுரமான வார்த்தைகளால் ஸமாதானம் செய்தான்.

4 கண்ணீரால் களைந்த தமது முகத்தை ராமன் வஸ்திரத்தின் முனையால் துடைத்துக்கொண்டு தைரியமடைந்து, ஸூக்ரீவனை இறுகத் தழுவி, "நமது ஹிதத்தையே தேடும் பிராணமித்திரன் செய்யவேண்டிய உபதேசத்தை யுத்தமாகவும் ஸமயோசிதமாகவும் நீ செய்ததைப்பற்றி ஸந்தோஷமடைந்தேன். உன் வார்த்தைகளால் ஆறுதலுண்டாயிற்று. எனக்கு இயற்கையான தைரியத்தைக் கைக் கொண்டேன். இவ்விதமான ஸமயத்தில் எனக்குப் பத்துக்களும் மித்திரர்களும் இல்லாதபொழுது உன்னைப்போன்ற மித்திரன் கிடைப்பதரிது. ஆனால், சீதைையைத் தேடும் விஷயத்தில் வேண்டிய முயற்சியைச் செய். அந்தத் துஷ்டனான ராவணன் இருக்குமிடத்தைக் கண்டு பிடி. நான் உளக்காகச் செய்யவேண்டியதையும் தங்குதடை யின்றிச் சொல். நல்ல நிலத்தில் மழைக்காலத்தில் விதைத்த தான்ய ங்களைப்போல் நீ என்னிடத்தில் சொன்ன வார்த்தைகள் உத்தம மான பயனை அடையும். உன்னிடத்தில் அபிமானத்தாலாவது என் பராக்கிரமத்தை மெச்சியாவது இப்படிச் சொல்லவில்லை. என் வார்த்தை ஸத்தியமென்று அறிந்துகொள். நான் இதுவரையில் பொய் சொன்னதில்லை. இனி சொல்லப் போவதுமில்லை. நான் சொன்ன காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதாகப் பிரதிக்கை செய் கிறேன். ஸத்தியத்தின் மேலும் ஆணையிடுகிறேன்" என்று.

5 அதைக் கேட்டு ஸூக்ரீவனும் அவனுடைய மந்திரிகளும் அளவற்ற ஆனந்தமடைந்தார்கள். இப்படி ராமனும் ஸூக்ரீவ னும் ஏகாந்தமாகத் தங்கள் ஸூகதுக்கங்களைக் குறித்துக் கலந்து பேசிக்கொண்டார்கள். புருஷோத்தமனான ராமமுந்தியின் பிரதிக் கையைக் கேட்டு ஸூக்ரீவன் தன் எண்ணங்கள் நிறைவேறின வென்று ஸந்தோஷித்தான்.

மஹாநு பா'வஸ்ய வசோ நிஸ்ரம்ய

ஹரீர் நராணா ம்ருஷப்'ஸ்ய தஸ்ய |

க்ருதம் ஸ மேநே ஹரீவீரமுக்'ய:

ததா' ஸ்வகாரீயம் ஹ்ருத'யேந வீத்'வாத் | (25)

ஸர்க்கம் 8

ஸூகீரீவனுடைய துக்கத்திற்குக் காரணம்

பரிதாபித்து ஸூகீரீவன் தேத வாக்யேந வாதர: |
ஸக்ஷ்மணஸ்யாக்ரதோ ராம மிதீம் வசந மப்ரவீத் | (1)

அதைக் கேட்ட ஸூகீரீவன் ஸந்தோஷமடைந்து ராமனைப் பார்த்து, "ஸ்வாமி! அரசர்களுக்குத் தகுந்த செளரியம் விரியம் முதலிய கல்பாணகுணங்கள் பொருந்திய தாங்கள் எனக்கு மித்திரனாகக் கிடைத்ததைப்பார்த்தால், தேவதைகள் என்னிடத்தில் கிருபை செய்திருக்கிறார்களென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. தங்களுடைய ஸஹாயமிருந்தால் தேவேந்திரனுடைய ராஜ்யமும் எனக்குக் கிடைக்கும் எனில், என் அல்பமான இந்த வானர ராஜ்யத்தைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? உத்தம வம்சத்தில் பிறந்த தாங்கள் எனக்கு அக்னி ஸாஷியாகத் தோழனான பிறகு என் பத்துக்களும் மித்திரர்களும் என்னைக் கொண்டாடுவார்கள். நானும் தங்களுக்குத் தகுந்த தோழனென்பதைத் தாங்கள் காலக்ரமத்தில் அறிவீர்கள். நானே என் குணங்களைச் சொல்லிக்கொள்ள வெட்கப்படுகிறேன். ஆத்மக்ஞானிகளுக்குத் தைரியம் எப்படி ஒரு நாளும் அழியாதோ, அப்படித் தங்களைப்போன்ற மஹாத்மாக்க ளுடைய பீரீதியும் ஒரு காளும் மாறாது. மித்திரர்களுக்குள் தங்கம் வெள்ளி வஸ்திரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலிய யாவும் பொது வென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தோழன் செல்வனாக இருந்தாலும் தரித்திரனாயிருந்தாலும், துக்கத்தை அனுபவித்தாலும் ஸூகத்தை அனுபவித்தாலும், தோஷமுள்ளவனானாலும் தோஷமற் றிருந்தாலும், அவனை நண்பனுக்குப் புகலிடமாவான். தனக்குத் தகுந்த மித்திரனுக்காக ஐசுவரியம் ஸூகம் தேகம் பிராணன் முதலியவைகளை இழப்பது நலம். நாமிருவரும் இப்படியிருக்க வேண்டும்" என்று விஞ்ஞாபித்தான்.

ராமனும் "ஈ சொல்வது உண்மையே" என்று ஒப்புக்கொண்டார். மஹாபுத்திரமானும் தேவராஜனைப்போல் காந்தியுள்ளவருமான ஸக்ஷ்மணனும் அதை அங்கீகரித்தார். ஸீதையின் ஆபரணங்களை வாங்கிக்கொண்டது முதல் ராமஸக்ஷ்மணர்கள் சின்றுகொண்டிருந்ததைக் கண்டு ஸூகீரீவன், அவர்கள் உட்காருவதற்குத் தகுந்த ஆஸனத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காக நான்கு புறங்களிலும் சுற்றிப் பார்த்து, ஸமீபத்தில் ஒரு ஆர்சாமாய் புஷ்பங்களாலும் தனீர்களாலும் நிறைந்து வண்டுகள் மதுரமாய்ச் சப்திப்பதைப் பார்த்து, அதிலிருந்து ஒரு பெரிய இசையை முறித்துப் போட்டு, ராமனுடன் அதில் உட்கார்ந்தான். அதைக்கண்டு ஹனு மான், ஸக்ஷ்மணன் அதே ஆஸனத்தில் உட்காரமாட்டாரென்று அறிந்து மற்றொரு இசையை முறித்து அவருக்கு ஆஸனமாகப்

போட்டார். இப்படி அந்தப் பர்வதத்தில் ராமன் கலக்கமற்றுத் தெளிந்த ஸமுத்திரத்தைப்போல் கம்பீரமாய் உட்கார்ந்திருக்க, ஸூகீரீவன் அவரிடத்தில் வைத்த பிரேமையாலும் தன் மனத் திலுள்ள அடங்கா மிழ்ச்சியாலும் குரல் தழுதழுக்க மதுரமாய், "ஸ்வாமி! நான் தமயனூல் தூர்த்தப்பட்டுப் பயந்து, பாரியையை இழந்த புத்திமயங்கி துக்கத்துடன் இந்த மலையில் வளிந்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஸகல லோகங்களும் கண்டு நடுங்கும்படியான பராக்ரமத்தைபுடையவரே! வாலியுடன் பகைத்து அரசுதையாய்ப் பயந்துகொண்டிருக்கும் என்னையும் தாங்கள் கிருபாகடாகுத்தால் நோக்க வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தான்.

அதைக்கேட்டு, தர்மங்களை அறிந்தவரும் தர்மத்திலேயே நாடிய மனமுள்ளவரும் மஹாதேஜஸ்ஸியுமான ராகவன், "நாம் ஒரு தடவை பிரதிக்கை செய்த பிறகும் சபலபுத்தியால் மறு படியும் இவன் பிரார்த்திக்கின்றான். நமது ஸ்வபாவத்தைப் பூர்ணமாய் அறியாதவன்" என்று புன்சிரிப்புடன், "உபகாரம் செய்வது மித்திரனுடைய லக்ஷணம். அபகாரம் செய்வது சத்துருவின் லக்ஷணம். உன் பாரியையை அபகரித்த அந்தப் பாபியை இன்றைக்கே வதம்செய்கிறேன். இதுதோ என்பாணங்களைப் பார்த்தாயா? இவை மீறா வேகமுள்ளவை, கழுமின் இறகுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவை, தீக்ஷணமான தேஜஸையுடையவை, தங்கக் கட்டுள்ளவை, தேவேந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தைப் போன்றவை, உறுதியான கணுக்களுள்ளவை, உரிமையானவை, கோபத்தால் சீறும் காலஸர்ப்பங்களைப்போல் சத்துருக்களின் உயிரை வாங்கக் கூடியவை. உனக்கு அபராதம் செய்த உன் அண்ணனென்ற சத்துருவை, தேவேந்திரன் மலைகளைப் பிளப்பதுபோல், இந்தப் பாணங்களால் அடித்துத் தன்னுவதைப் பார்" என்றார். அதைக் கேட்டு அந்தவானர அரசன் அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்து, "நல்லது நல்லது" எனக்கூறி ரகுநாதனைக் கொண்டாடினான்.

"ராம! நான் மஹாதீனன்; தாங்களே தீனரஷுகள். எனக்குத் தாங்கள் தோழனானதால் தங்கனிடத்தில் முறைபிட்டு அழுகிறேன். அக்னி ஸாஷியாக எனக்குக் கை கொடுத்திருப்பதால் தாங்கள் என் மித்திரனல்லவா? என் உயிரைக் காட்டிலும் தாங்கள் எனக்கு அருமையானவர். ஸத்தியத்தின்மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்லிடுகிறேன். நான் இதுவரையில் என் மனத்தில் அடக்கிக் கொண் டிருந்த துக்கத்தை தோழனென்ற உரிமையால் வெளியிட்டுச் சொல்லுகிறேன். அது என் லிந்தையத்தைப் பிளந்து கொண்டிருக்கிறது" என்று சொல்லிக் கண்ணீர் பெருக, வேறொன்றும் பேசமுடியாமல் தத்தளித்தான். "எனக்கு இவன் எவ்வளவோ தைரியத்தை உபதேசித்த பின், இப்பொழுது தன் துக்கத்தை அடக்க முடியாம லிருக்கிறான் என்று ராமன் எண்ணுவாரோ" என்று நினைத்து வெட்கப்பட்டு, வேகமாக ஓடும் வெள்ளத்தைப் போன்ற கண்ணீரைத்

80 கையியத்தால் அடக்கிக் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு பெருமூச்சு விட்டு, ராமனைப் பார்த்து, "பலவானான வாலி என்னை ராஜ்யத்தி லிருந்து தூரத்திக் கடுமையான வார்த்தைகளுால் நீர்நித்தான். பிராணனைக்காட்டிலும் பிரியமான என் பாரியையையும் எடுத்துக் கொண்டான்; என் கண்பர்களையும் சிறையிலடைத்தான். என்னைக் கொல்ல வேண்டுமென்று வழிதேடிக்கொண்டிருக்கிறான். அதற் 85 சாக அவனால் அனுப்பப்பட்ட பல வானரர்களைக் கொன்றேன். அந்த ஸந்தேகத்தால் தங்களைக் கண்டபொழுதும் வெளியில் வரப் பயந்து ஒளிந்திருந்தேன். அருண்டவன் கண்ணிற்கு இருண்டதெல் லாம் பேயல்லவா? இதோ இருக்கும் ஹனுமான் முதலியவர்களே எனக்குத் துணை. இவ்வளவு கஷ்டமடைந்தும் நான் பிழைத்திருப் 90 பது இவர்களாலேயே. இந்த மித்திரர்கள் எப்பொழுதும் என்னை யிருந்து நான் போகுமிடமெல்லாம் கடவந்து என்னை வெகு ஐக்கி ரதையுடன் காப்பாற்றுகிறார்கள். என் வரலாறு இதுவே. கருக்கிச் சொன்னேன். வளர்த்துவதில் என்ன பிரயோஜனம்? என் அண்ண னான வாலி எனக்குச் சந்தனம். மஹாபராக்கிரமசாலியென்று பெயர் பெற்றவன். என் உயிரும் ஸுகமும் அவன் அழிவைப்பொறுத் 95 திருக்கிறது. அவனைக் கொள்ளும் என் துக்கம் திரும். ககமாக வாழ் வேன். ஸுகந்திலும் துக்கத்திலும் தோழனைத் தவிர வேறு கதி யில்லை" என்று தெரிவித்தான்.

ராமன், "உங்களுக்கு விரோதமுண்டான காரணத்தை முற்றி லும் சொல்; அதைக் கேட்டுப் பலாபலங்களை விசாரித்து, நீ ஸ்வல்ப அபராதம் செய்து அதற்காக அவன் உன்னைக் கடுமையாகத் 100 தண்டித்திருந்தால் அவனை இப்பொழுதே கொல்லுகிறேன்; அல்லது நீ பெரிய அபராதம் செய்து அதற்காக அவன் ஸ்வல்பமாக தண்டித் திருந்தால், உங்களுக்குள் ஸமாநாணம் செய்கிக்கிறேன். எப்படி யாவது உனக்கு வேண்டத்தைச் செய்வது என் கடமை. அவன் உன்னை இப்படி அவமானம் செய்ததைப்பற்றி எனக்கு கோபம் 105 பொங்குகிறது. மழைக் காலத்தில் ஆற்றின் வேகத்தைப் போல் அதனை என்னால் அடக்க முடியவில்லை. ஆகையால் நான் கோதண்டத்தை வளைத்து நானேற்றுவதற்குள் உண்மைபைச் சொல். வாலி யைக் கொன்ற பிறகு நீ துக்கப்படுவதில் பிரயோஜனமில்லை, நான் பாணத்தை பிரயோகித்த மறுமீமிஷத்திலேயே அவன் இறந்தா 110 னென்று அறி," என்றார்.

அதைக் கேட்டு ஸுகீவனும் அவனுடனிருந்த நான்கு வான ரர்களும் அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பிறகு அந்த வானர ராஜன் தனக்கும் வாலிக்கும் விரோதமுண்டான காரணத்தை உண்மையாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

தத: ப்ரஹ்மஞ்சுட வத: ஸுகீவோ ஸக்ஷ்மணுக்ரஜே |
வைரஸ்ய காரணம் தத்வ மாகியாது முபசக்ரமே | (46)

ஸர்க்கம் 9

வாலி மாயாவியைக் கொன்றது

ஸ்ருவதாம் ராம யத் ஸ்ருத்த மாதீத: ப்ரப்'குதி த்வயா |
யதா வைரம் ஸமுத்'பூ'தம் யதா சாஹம் நிராக்ருத: | (1)

5 "ராம! என் அண்ணானான வாலி மஹாபலவான். என் பிதா விற்கு அவனிடத்தில் வெகுபிரீதி. எனக்கும் முதலில் அப்படியேதான் இருந்தது. என் பிதா இறந்த பிறகு மந்திரிகள் மூத்தவனாத லால் அவனை வானரர்களுக்கு அரசனாக அபிஷேகம் செய்தார்கள். அது எவ்வளவுக்கு இஷ்டமே. எங்கள் பூர்விக ராஜ்யத்தை வாலி 5 ஆண்டு வருகையில் நான் எப்பொழுதும் அவனிடத்தில் வணக்க மாகவும் வேலைக்காரனைப் போலும் நடந்து வந்தேன்.

"ஒரு ஸமயத்தில் மயனுடைய புத்திரனும் தந்தபிக்கு மூத்த வனுமான மாயாவி என்பவனுக்கும் வாலிக்கும் ஒரு பெண்ணைப் பற்றி விரோதமுண்டாயிற்று. ஒருநாள் இரவில் கிஷ்கிந்தையில் 10 எல்லோரும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அந்த துஷ்டன் கோட்டை வாசலில் வந்து கர்ஜித்து வாலியை யுத்தத்திற்கு அழைத் தான். ஸுகமாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்த வாலி அதைக் கேட்டுப் பொறுக்காமல் அவனைக்கொல்ல அதிவேகமாக வெளியில் வந்தான். அவனுடைய பாரியைகளும் நானும் வெகு வணக்கமாக அவனைத் 15 தடுத்தும் அவன் எங்களை உதறிவிட்டு மஹாகோபத்துடன் யுத்தத் திற்குப் போனான். அப்பொழுது நான் அவனிடத்திலுள்ள பிரியத் தால் அவனைப் பின்தொடர்ந்தேன். வாலியும் நானும் வருவதை மாயாவி தூரத்திலேயே கண்டு பயந்து ஓடினான். அப்பொழுது சந்திரோதயமாவி பிரகாசமாக இருந்ததால் அவனைத் தூரத்திக் 20 கொண்டு போனோம். பிறகு அந்த அஸூரன் புல்லால் மூடப்பட்ட ஒரு பெரிய குகையில் திடீரென்று பாய்ந்து மறைந்தான். அதைக் கண்டு கோபம்கொண்டு வாலி என்னைப் பார்த்து, "ஸுகீவ! நான் அந்தத் துஷ்டனை வெகு சீக்கிரத்தில் கொன்றுவிட்டு வருகிறேன். அதுவரையில் இங்கேயே இரு" என்னான். நானும் வருகிறேனென்று 25 பிரார்த்தித்தேன். வாலி அதற்குச் சம்மதிக்காமல் என்னை அவ் விடத்திலேயே இருக்கும்படி தன் பாதங்களைத் தொட்டு பிரமா ணம் செய்யச்சொல்லி அந்த குகையில் புருந்தான். நானும் அங்கே ஒரு வருஷம் வரையில் காத்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுதும் அவன் திரும்பி வராததால் அவனுக்கு என்ன அபாயம் நேர்ந்ததோ 30 என்று வருத்தி அவன் இறந்தானென்றே நினைத்தேன். அந்தக் குகையிலிருந்து ரத்த வெள்ளம் நகரையுடன் ஓடிவந்தது. அஸூரர் களின் கர்ஜனையும் கேட்டது. வாலி அஸூரர்களால் கொல்லப் பட்டானென்றே நினைத்தேன். பிறகு மலையைப் போன்ற ஒரு

35 கற்பாற்றையால் அந்தக் குகையில் வாசலை முடிவிட்டு, வெகு தூக்கத்
 துடன் அவனுக்குத் தர்ப்பணம் முதலிய உத்தரங்கிரியைகளைச்
 செய்து முடித்துவிட்டு, கிஷ்கிந்தைக்குத் திரும்பி வந்தேன். வாலி
 இறந்ததை ஒருவரும் அறியாமல் வெகு ஜாக்கிரதையாக மறைத்து
 வைத்தேன். மந்திரிகள் அதை எப்படியோ அறிந்து, நான் விரும்பா
 40 விட்டாலும் என்னை அரசனாக இருக்கும்படி நிர்ப்பந்தித்தார்கள்.
 அப்படியே நான் நியாயமாக அரசாண்டு வருகையில் வாலி அந்த
 அஸூரர்களைக் கொன்றுவிட்டுக் கிஷ்கிந்தைக்கு வந்தான். தன்
 ஸ்தானத்தில் நான் இருப்பதைக் கண்டு கோபத்தால் கண் சிவந்து
 என் மந்திரிகளைச் சிறையில் போட்டு, என்னையும் கடுமையாகக்
 45 கோபித்தான். 'அறியாமையால் செய்துவிட்டேன்' என்று நான்
 எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும் என்னைத் தன்னிவிட்டான். குடிகள்
 எனக்கு அனுகூலமாக இருந்தபடியால் நான் அந்தப் பாபியைத்
 தண்டிக்க முடியும். ஆனாலும் அவன் என் அண்ணன். அப்படிச்
 செய்ய இஷ்டமில்லை. நகரத்தில் அவன் வந்த பிறகும் நான் அவ
 50 னுக்கு ஸகல மரியாதைகளையும் செய்து நமஸ்கரித்து, அவனுடைய
 பாதங்களில் என் தலையை வைத்து மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்
 டேன். அவனுக்குக் கோபம் தணியவில்லை, ஸந்தோஷமாக
 என்னை ஆசிரிவதிக்ஷயமில்லை.

நதவா பாதாவஹம் தன்ய மகுடேநாஸ்ப்ருஸம் ப்ரபே'ா |
 அபி வாலீ மம க்ரோதா'த் த ப்ரஸாத'ம்'சகார ண: || (27)

ஸர்க்கம் 10

ராமன் ஸூக்ரீவனுக்கு அபயம் கொடுத்தது

தத: க்ரோத' ஸமாவிஷ்டம் ஸம்ரப'த'ம் தமுபாக'தம் |
 அஹம் ப்ராஸாத'யாம் சக்ரே ப்'ராதரம் ப்ரிய காம்யயா || (1)

பிறகு என்னால் கூடியவரையில் அவனை ஸமாதானம் செய்
 தேன். "அண்ணா! தாங்கள் சத்துருவைக் கொன்றுவிட்டுக் கேடு
 மாக வந்து சேர்ந்தது என் பாக்சியம். அநாதையான எனக்குத்
 தாங்களே நாதன். வெண்குடை, சாமரம் முதலிய ராஜோபாசாய்
 5 களை நான் தங்களுக்குச் செய்யும்படி உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும்.
 ஒரு வருஷம் வரையில் அந்தக் குகை வாசலில் கவலைபுடன் காந்
 துக்கொண்டிருந்தேன். பிறகு அதிலிருந்து சத்த வெள்ளம்
 வருவதைக் கண்டு பயந்து தங்களுக்கு ஏதோ வேர்ந்ததென்று
 மிகவும் துக்கமடைந்து ஒரு மலைச் சிகரத்தால் அந்த வழியை முடி
 10 விட்டுக் கிஷ்கிந்தைக்குத் திரும்பி வந்தேன். தங்களுக்கு நேர்ந்த
 கஷ்டத்தால் நான் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் மந்திரி
 களும் பட்டணத்து ஜனங்களும் என்னைப் பலவந்தம் செய்து அரச
 னாக நியமித்தார்கள். அந்த அபராதத்தை மன்னிக்கவேண்டும்.

அரசனாக இருக்கத் தகுந்தவர்கள் தாங்களே. நான் முன்போல்
 யுவராஜாவாக இருக்கிறேன். தாங்கள் இவ்வாததால் தங்களு
 15 னைய அநிகாரத்தை நடத்தி வந்தேன். என்னிடத்தில் ஒப்புவித்த
 ராஜ்யத்தை யாதொரு அபாயமின்றித் தங்கவிட்டதில் மறுபடியும்
 ஒப்புவித்துவிட்டேன். மஹாபராக்கிரமமுள்ள தாங்கள் என்னிடத்
 தில் கோபிக்கக்கூடாது. தபவு செய்யவேண்டும். கைகப்பித் தங்கள்
 20 "பாதங்களில் நமஸ்கரிக்கிறேன். அரசனில்லாமல் ராஜ்யம் ஆழிந்து
 போகுமென்று மந்திரிகளும் நகரத்து ஜனங்களும் என்னை நிர்ப்பந்
 தித்து விம்மலானத்தில் வைத்தார்கள்" என்று விநயமாகத் தெரி
 வித்தேன்.

அவன் என்னைக் கோபத்துடன் அதட்டி, "சீசு" என்று சொல்
 லக்கூடாத வார்த்தைகளைச் சொல்லித் தூஷித்தான். பிறகு மந்திரி
 25 களையும் பிரஜைகளையும் தருவித்து அவர்களுக்கெதிரில் என்னைப்
 பார்த்து. "ஒரு நாள் ராத்திரியில் மாயாவிபென்ற அஸூரன் காலம்
 குறுகி என்னைச் சண்டைக்கு அழைத்தானென்று உங்களுக்குத் தெரி
 யுமே. அதைக் கேட்டு அவனுடன் யுத்தம் செய்ய இங்கிருந்து புறப்
 30 பட்டேன். இந்தத் துரோகி அப்பொழுது என்னுடன் வந்தான்.
 மாயாவி நாங்கள் வரக்கண்டு பயந்தோடினான். நாங்களும் அவனைத்
 தூஷிக்கொண்டு போனோம். திடீரென்று அவன் ஒரு குகையில்
 மறைவதைக் கண்டு, "நான் கிஷ்கிந்தைக்குத் திரும்பிப் போனால் என்
 35 னீர்த்திக்குக் குறைவு வரும். ஆகையால் நான் இந்தக் குகைக்குள்
 போய் அவனை அதி சீக்கிரத்தில் கொன்றுவிட்டு வருகிறேன். அது
 வரையில் நீ இங்கே இரு' என்று கட்டளைவிட்டேன். இவன் அங்
 கேயே இருப்பானென்று நம்பி, அந்தப் பயங்கரமான குகையில்
 பிரவேசித்து, ஒரு வருஷம் வரையில் அவனைத் தேடினேன். முடிவில்
 அவனைக் கண்டு பிடித்து, அவனுடைய பந்துக்களுடன் கொன்றேன்.
 40 அவன் கோசமாய்க் கர்ஜித்துக்கொண்டு இறக்கும் ஸமயத்தில் அவ
 னுடைய வாயிலிருந்து பெருகின சத்தத்தால் அந்தக் குகை சிறைந்
 தது. இப்படித் துந்துபியின் புத்திரான மாயாவியைக் கொன்று
 விட்டு அந்தக் குகையிலிருந்து வெளியில் வருகையில், வாசல் அடை
 45 பட்டு வழி தெரியாமலிருந்தது. 'ஸூக்ரீவா!' என்று பல தடவை
 கூப்பிட்டும் யாதொரு பதிலும்மில்லை. நான் வருத்தமடைந்து பல
 தடவை கால்களால் அந்தக் கல்லை இடித்துத் தள்ளி, அந்த வழியால்
 நகரத்திற்குத் திரும்பி வந்தேன். இந்தக் குரூரன் என் ராஜ்யத்தில்
 ஆசைவைத்து ஸஹோதரனிடத்தில் வைக்கவேண்டிய மரியாதை
 50 னையும் மறந்து என் ஸ்தானத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான்"
 என்று சொல்லி, கொஞ்சம்கூட இரக்கமில்லாமல் என்னை ஒற்றை
 வஸ்திரத்துடன் அங்கிருந்து அடித்துத் தூஷித்தான். நான் ராஜ்யத்
 தையும் பார்வையையும் இழந்து, அவனுக்குப் பயந்து இந்தப் பூமி
 முழுவதும் ஓடித் திரிந்தேன். இந்த ரீதியழக பர்வதத்தில் வாலி வர

55 மாட்டானென்று தெரிந்து இங்கே வந்து ஒளிந்துகொண்டேன். யாதொரு அபராதமும் செய்யாத எனக்கு இவ்வளவு கஷ்டங்கள் நேர்ந்த வகையையும் வாலிக்கும் எனக்கும் உண்டான விரோத காரணத்தையும் தெரிவித்தேன். ஸகலப்பிராணிகளும் தங்களையுடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு நடுங்குகின்றன. ஒரு குற்றமும் இன்றி வாலியிடத்தில் பயந்திருக்கின்ற என்மேல் கிருபை செய்து அவனைக் கொல்லவேண்டும்" என்றான்.

60 அதைக் கேட்டுத் தர்மாத்மாவான ராமன் புன்சிரிப்புடன் "ஸூக்ரீவ! இதோ என்விடத்திலிருக்கும் பாணங்கள் ஸூரீயனைப் போல் ஜ்வலிக்கின்றன. வின்போகாத இந்தக் கூர்மையான சரங்கள் அதிவேகமாய் வாலியின் மார்பைத் துளைக்கும். உன் பாரியையை அபஹரித்த அந்த துராத்தமா என் கண்ணில் படும் வரையில் ஸூகமமாக ஜீவிக்கட்டும். நானும் உன்னைப்போல் கஷ்டப்படுபவன்; அந்த வகுத்தத்தைப் பூர்ணமாய் அறிவேன். உன்னைத் துக்க ஸமுத்திரத்திலிருந்து கரையேற்றி உன் இஷ்டத்தைப்பூர்த்தி செய்கிறேன்" என்று தர்மத்திற்கு ஒத்த வார்த்தைகளைச் சொன்னவுடன், ஸூக்ரீவன் மிகவும் ஸந்தோஷித்துத் தனக்கு ஸகல காரியங்களும் கை 65 கூடியதாக எண்ணினான்.

70 தன்ய தத் வசதம் ப்ருத்வா ராக்வஸ்யாத்மநோ ஹிதம் |
ஸூக்ரீவ: பரமபீத: ஸூமஹத் வாக்ய மப்ரஸீத் | (35)

ஸர்க்கம் 11

வாலியின் பராக்கிரமம்

ராமஸ்ய வசதம் ப்ருத்வா ஹரிஷு பௌருஷ வாத்மம் |
ஸூக்ரீவ: பூபூவாயம் சக்ரே ராக்வம் ப்ரஸஸ்யம்ஸ ச || (1)

5 ராமனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு ஸூக்ரீவனுக்கு ஆனந்தமும் பராக்கிரமமும் அதிகரித்தன. ராமனைக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம் செய்தான். "ஸ்வாமி! பிரளய காலத்தில் ஸூரீயன் ஜ்வலித்து ஸகல வோகங்களையும் எரிப்பதுபோல் தாங்கள் கோபம் கொண்டால் தங்களையுடைய ஜ்வலிக்கும் திஷ்ணமான பாணங்களால் 5 ப்ரபஞ்சம் முழுவதையும் நாசம் செய்வீர்களென்பதில் ஸந்தேகமுண்டோ? வாலியின் ஆண்மையையும் வீரியத்தையும் கைரியத்தையும் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சொல்லுகிறேன். தாங்கள் கவனத்துடன் கேட்டு உசிதமான காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

10 வாலி பிரஹ்ம முஹூர்த்தத்தில் எழுந்து, ஸந்தியா வந்தனம் செய்வதற்கு நான்கு ஸமுத்திரங்களக்கும் ஸூரீயோதயமாகுமுள் போய் வருவான்; அதனால் அவனுக்குக் கொஞ்சமாவது சிரமமிருக்காது. மஹாபர்வதங்களின் உச்சியில் ஏறி, அவைகளின் பெரிய

சிகரங்களை ஆகாசத்தில் விட்டெறித்து பந்தாவான். வனங்களிலுள்ள மஹா விருஷங்களை ஒரு நிமிஷத்தில் வேருடன் பிடுங்கித் துண்டு துண்டாக ஒடித்துத் தன் பலத்தைக் காட்டுவான். 15

துத்துபி என்ற அஸூரன் கைலாஸ மலையின் சிகரத்தைப் போல் பகுத்து, எருமையின் ரூபத்தைத் தரித்து, தனக்கு ஆயிரம் யானை பலமிருக்கவேண்டுமென்று பெற்றவரத்தால் மதம் கொண்டு கொழுப்பாடங்காமல், யானுடன் யுத்தம் செய்வோமென்று ஆலோசித்து, முடிவில் ஸமுத்திரராஜனிடத்தில் வந்தான். "என்னுடன் யுத்தம் செய்ய வா" என்று மஹா கர்வத்துடன் அந்த அஸூரன் கர்ஜித்ததைக் கேட்டு, ஸமுத்திர ராஜன் விசேஷ பலசாலியானும் தர்மாத்மாவானதால், துத்துபியின் கர்மகதியை ஆலோசித்து அவனுக்கு மரணம் ஸமீபித்ததை அறிந்து, "அஸூர சிரேஷ்ட! உன்னைப்போன்ற மஹா வீரனுடன் யுத்தம் செய்ய என்னால் ஆகுமா? உனக்குத் தகுந்த எதிரியைக் காட்டுகிறேன். வடக்கில் ஹிமவா 20 னென்று ஒரு பர்வதராஜன் இருக்கிறான். அங்கே தபஸ்விகள் ஆளும் தமாய் வளிக்கிறார்கள். அங்கே சிகரங்களாலும் குகைகளாலும் நதிகளாலும் விருஷங்களாலும் பள்ளங்களாலும் வீளங்குகிறான். அவன் பரமரிவனுக்கு மாமனார். உன்னுடன் யுத்தம் செய்து உனக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கக்கூடியவன் அவன் ஒருவனே" 25 என்றார்.

ஸமுத்திரராஜன் தன்னிடத்தில் பயந்து இப்படிச் சொல்கிறான் என்றெண்ணி அவனை அலங்குயம் செய்து, வில்லிவிடுத்து விடப்பட்ட பாணத்தைப்போல் அதிவேகமாக ஹிமாலயத்திற்கு வந்து மஹாகஜங்களிப்போன்ற பெரும் பாறைகளை அந்தப் பர்வதத்திலிருந்து தன் கோம்பால் இடித்துத் தள்ளிக் கர்ஜித்து அட்டஹாஸம் செய்தான். அப்பொழுது அந்தப் பர்வதராஜன் வெறுத்த மேகத்தைப்போல் திவ்வியரூபத்தைத் தரித்து வெளியில் வந்து, 30 'துத்துபி! ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த நீ இப்படி என்னை உபத்திர விப்பது உசிதமா? என் யுத்தப் பயிற்சி இல்லாதவன். கேவலம் ஸாதுக்களான தபஸ்விகளுடன் காலம் கழிக்கிறவன்' என்றார். மஹா புத்திமானான பர்வதராஜனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டுத் துத்துபியின் கேத்திரங்கள் கோபத்தால் சிவந்தன. "உன்னை ஒரு பொருட்டாக எண்ணி உன்விடத்தில் யுத்தத்திற்கு வந்த என் புத்தியையல்லவா சிந்திக்கவேண்டும்? போகட்டும். உனக்கு யுத்தத்தில் பழக்கமில்லை என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அல்லது என்னைக் கண்டு பயந்து யுத்தம் செய்ய இஷ்டமில்லை என்றாவது ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். எனக்கு ஸமமமாக யுத்தம் செய்பவனாவாவது 35 காட்டு" என்று அந்த அஸூரன் கர்ஜிக்க, ஹிமவானுக்குக் கோபமுண்டாயிற்று. தன்னை அதுவகையில் ஒருவனும் அப்படி அவமானம் செய்ததில்லை; ஆனாலும் மேல் நடக்கவேண்டிய காரியத்தை உத்தேசித்துத் தன் கோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு, "அஸூரோத்

55 தமர் கிஷ்கிந்தையில் வாலி என்ற வானர ராஜஸிடுக்கிடுவர். அவன் மஹா யுத்திமான். இத்திரனுக்கு ஸமமான பலசாலி; யுத்தத்தில் நிபுணன்; உனக்கு யுத்தம் செய்ய விருப்பமிருந்தால் அவனிடத்தில் போ. இதுவரையிலும் அவனை எதிர்த்து ஐயித்தவர்களில்லை. தேவேந்திரனும் நமுசியும் கோரயுத்தம் செய்ததைப்போல், உன் இஷ்டப்படி, உனக்குத் திருப்தியாகும் வரையில் யுத்தம்செய்வான்” என்றார்.

உடனே துத்துபி இரண்டு இடங்களிலும் தன் எண்ணம் சிறித வெறுததால் கோபமடைந்து, அதிசீக்கிரத்தில் கிஷ்கிந்தைக்கு வந்து, கோட்டை வாசலில் நின்றுகொண்டு, பூமியும் ஆகாசமும் நடுங்கும் படி துத்துபி அடித்ததுபோல் கர்ஜித்தான். கூர்மையான கொம்புகளுள்ள எருமை ரூபத்துடன், மழைக் காலத்தில் நீருண்ட மேகமானது ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பதுபோல், அங்குமிங்கும் பாய்ந்து ஸமீபத்திலிருந்து விருஷங்களை ஓடித்துப் பூமியைக் குளம்புகளால் பிளந்து, கோட்டை வாசலின் கதவுகளை மஹா கஐத்தைப்போல் கொம்புகளால் உடைத்தான்.

அப்பொழுது அத்தப்பூரத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த வாலி, அவனுடைய கர்ஜனையைக் கேட்டு, நகைத்திரங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரனைப்போல், ஸ்திரீகளுடன் வெளியில் வந்தான். அங்கே துத்துபியின் சேஷடைகளைப் பார்த்துக் கோபம் கொண்டு, தெளிவாகத் துத்துபியின் மனத்தில் நன்றாகப் படுப்படி, “பாதி ராத்திரியில் இங்கே வந்து கோட்டை வாசலை அடைத்துக்கொண்டு ஏன் கூர்சல் போடுகிறாய்? நீ மஹாபலசாலியென்று எனக்குத்தெரியும், உன்னை மன்னித்தேன், உன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு இவ்விடம் விட்டுப் போ” என்றான். அதைக் கேட்டுத் துத்துபி கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து, “நீ வீரனென்று கேட்டு இங்கே வந்தேன், உன் ஸ்திரீகளுக்கு முன் இப்படி வீண்பெருமை பேசிக் கொள்வாயென்று நான் நினைக்கவில்லை. இப்பொழுதே என்னுடன் யுத்தம் செய், எங்கே உன் பலத்தைப் பார்ப்போம், அப்படி, உனக்குத் தைரியமில் வாலிட்டால், பொழுது விடியும் வரையில் என் கோபத்தை அடக்கிக் கொள்ளுகிறேன், உனக்கு இஷ்டமான ஸுகங்களை அனுப்பி, உன் பந்துக்களை வருவித்து “நான் போய் வருகிறேன்” என்று அவர்களிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு அவர்களை ஆவிங்கணம் செய்து மரணகாலத்தில் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய தானங்களைச் செய், மித்திரர்களுடன் ஸந்தோஷமாகக் காலம்போக்கு, கிஷ்கிந்தையை நன்றாய்ச் சுற்றிப்பார், உனக்கு ஸமானனை அரசனாக அப்பேரகம் செய், ஸ்திரீகளுடன் ஸகல போகங்களையும் அனுப்பி, பிறகு அவர்களைப் பார்த்துமுடியாது, உன் கர்வத்தையும் உயிரையும் அழிக்க நான் வந்திருக்கிறேனென்றறி, மதுபானம் செய்து மயங்கிவிட்டுப் பவனையும் தூங்குகிறவனையும் ஆயுதமில்லாதவனையும் உன்னைப்

போல் ஸ்திரீகளின் நடுவிரிப்பவனையும் கொல்லுகிறவன், கர்ப்பத்திலிருக்கும் சிசுவைக் கொன்று பாபத்தை அடைவான்” என்றான்.

தாரை முதலிய ஸ்திரீகளை அனுப்பிவிட்டு, வாலி, முன்னே வந்து, அந்த அஸுரனைப் பார்த்துக் கோபத்தால் மெதுவாய்ச் சிரித்து, “அடே மூடா! என்னுடன் யுத்தம் செய்யவேண்டுமோ? அப்படி இஷ்டமிருந்தால் இதோ ஸீத்தமாயிருக்கிறேன். நான் மயங்கியிருக்கிறேனென்று எண்ணாதே. அப்படியிருந்தாலும் வீரர்கள் யுத்தத்திற்குச் செல்லும் ஸமயத்தில் உன்னைவைத்து வளர்க்கக் குடிக்கும் பாசமென்று இதை அறி” என்று கூறி தன் பிதாவான தேவேந்திரனும் கொடுக்கப்பட்ட தங்கமாலைபைக் கழுத்தில் போட்டுக்கொண்டு யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தான். மலையைப்போன்ற துத்துபியின் கொம்புகளைப் பிடித்துக் கிறுகிறென்று சுழற்றிப் பூமியில் அடித்துக் கர்ஜித்தான். அதனால் அந்த அஸுரனுடைய காதுகளிலிருந்து ரத்தம் பெருகிற்று. இப்படி இருவரும் ஒருவரையொருவர் ஐயிக்கவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டு நெடுநேரம் கோரயுத்தம் செய்தார்கள். இத்திரனுக்கு ஸமமான பராக்கிரமத்தையுடைய வாலி, கைகளாலும் முழங்கால்களாலும் பாறைகளாலும் மரங்களாலும் துத்துபியை அடித்தான். இப்படி அந்த அஸுரனும் வாலியும் யுத்தம் செய்யும்பொழுது துத்துபியின் பலம் வரவரக் குறைந்தது; வாலியின் பலம் வரவர அதிகமாயிற்று. நெடுநேரம் யுத்தம் செய்ததாலும் பலம் குறைந்ததாலும் களைத்த துத்துபியை வாலி உயரத்தில் தூக்கிப் பூமியில் அடித்தான். அப்படிப் பூமியில் அடித்துத் தேய்க்கப்பட்ட அந்தச் சீரத்தை வாலி தூக்கி, ஒரு யோஹனை தூரத்திற்குப்பால் வீசி எறிந்தான்.

வேகத்தால் எறியப்பட்ட துத்துபியின் வாயிலிருந்து பெருகிய ரத்தம் காற்றுவடிக்கப்பட்டு மதங்கரிஷியின் ஆசிரமத்தில் விழுந்தது. அந்த மஹாத்மா அதைப் பார்த்துக் கோபம் கொண்டு, “இப்படி ரத்த மழையால் என்னை அசுத்தம் செய்த துஷ்டன் யார்? இந்திரிய ஸ்வாதினமீன்றி கேவலம் மூர்க்களைப்போல் இப்படி என்னை அவமானம் செய்தவன் யாரென்று யோசித்தார். பிறகு வெளியில் வந்து பார்க்கையில் மலைச்சிகரத்தைப் போல் துத்துபியின் உடல் அங்கே கிடக்கக்கண்டார். ஞானநிருஷ்டியால் அது வாலியின் காரியமென்றறிந்து, “நான் இருக்கும் ஆசிரமத்தை ரத்த வெள்ளத்தால் அசுத்தம் செய்தவன் இங்கே வந்தால் இறக்கக் கூடவன். இந்த ஆசிரமத்திற்கு நான்கு புறத்திலும் ஒரு காத தூரத்திற்குள் அவன் வந்தால் நீச்சயமாகச் சாகக்கூடவன். துத்துபியின் உடலை இப்படி விட்டெறித்து ஆசிரம மரங்களை அழித்தான். இங்கே இருக்கும் அவனுடைய மந்திரிகள் இனி இங்கே தங்கக்கூடாது. இவ்விருந்து போக வேண்டும். இருந்தால் அவர்களுக்கும் சபிப்பேன். என் பிள்ளையைப்போல் எப்பொழுதும் நான் பாதுகாத்துவரும் இந்த வனத்திலுள்ள பழம் கிழங்கு

புஷ்பம் முதலியவைகளை அவர்கள் உபயோகித்தல் கூடாது. நாளைக் காலையில் அந்தக் குரங்குகளை இங்கே நான் கண்டால் அநேக ஆயிரம் வருஷங்கள் வரையில் அவை கல்லாகும்" என்றார். இதைக் கேட்டு அங்குள்ள குரங்குகளெல்லாம் பயந்து ஒடிப்போயின. வாலி அவர்களைப் பார்த்து "மதங்காசிரமத்திலிருந்த நீங்கள் ஏன் இங்கே வந்தீர்கள்" என்றார். அவர்கள் நடந்ததைத் தெரிவித்தார்கள். உடனே வாலி அந்த மகரிஷியிடத்திற்குப் போய் கைகூப்பி வணங்கி நமஸ் கரித்தான். அவனைத் திரும்பிப்பாராமல் அவர் ஆசிரமத்திற்குப் போய் விட்டார். தன்னைச் சரிப்பாரென்று பயந்து மிகவும் மனம் வருத்தி அவன் அங்கிருந்து வந்துவிட்டான். அதுமுதல் ரீசியமூக பர்வதத்திற்கு அவன் வருவதில்லை. அதைப் பார்ப்பதற்கும் விரும்புவதில்லை. அவனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் இங்கேவரமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையால் நானும் என் மந்திரிகளும் இங்கே வந்து பயமில்லாமல் வளர்க்கிறோம்.

150 துத்துபியின் எலும்புக்கூடு மலைச்சிகரத்தைப் போல் அநேகா கிடக்கிறது. வாலி பலக் கொழுப்பால் அதை விளையாட்டாக விசி எறிந்தான். இதோ ஒன்றோடொன்று இணைந்து இருக்கும் ஏழு ஆச்சா மரங்களைப் பாருங்கள். அவைகள் விலங்காரமான கிண்களால் நிறைந்திருக்கின்றன. வாலி அவைகளில் ஒருமரத்தைப் பிடித்து அசைப்பான்; எல்லாவற்றிலுமுள்ள இலைகள் உதிரிந்து மொட்டை யாய்விடும். வாலியின் பலத்திற்கோ எல்லை யில்லை. அப்படிப் பட்டவனை யுத்தத்தில் எவ்வாறு கொல்லப்போகிறீர்கள்?" என்றான்.

160 அதைக் கேட்டு லக்ஷ்மணன் சிரித்து, "ராமன் வாலியைக் கொல்லக்கூடியவரென்று உனக்கு நம்பிக்கையுண்டாக எதைச் செய்ய வேண்டும்? நான்கு ஸமுத்திரங்களையும் ஒரு கிணத்தில் சுற்றி வர வேண்டுமா? மலைச்சிகரங்களை ஆகாசத்தில் விட்டெறித்து பந்தாட வேண்டுமா? துத்துபியின் உடலை விசி எறிய வேண்டுமா? சொல்" என்றார். ஸுகீர்வன் "வாலி இந்த ஏழு ஆச்சா மரங்களில் ஒவ்வொன்றையும் விலையின் உதவியின்றிக் கையினால் அம்பை எறிந்தே துளைத்திருக்கிறான். இவ்வாறு பலமுறை செய்திருக்கிறான். ராமன் இவைகளிலொன்றை ஒரே பாணத்தால் துளைக்க முடிந்தால் அவருடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்த்து வாலி இறந்தானென்று நம்புவேன். அல்லது இறந்த துத்துபியின் உடலை எண்ணூறு முழத்திற்குப் பால் ஒற்றைக் காலால் தூக்கி எரித்தால் போதும்" என்றான்.

175 பிறகு "இப்படி நம்பிக்கைக் குறைவான வார்த்தைகளைச் சொன்னால் ஒருவேளை ராமன் வருத்தப்படுவாரோ" என்று கொஞ்சநேரம் யோசித்து, அவருக்கு ஸந்தோஷமுண்டாகும்படி, "வாலியோ குரன்; குரர்களைக் கொன்றவன்; பல பராக்கிரமத்தில் பெயர் பெற்றவன். மதராபலசாஸி; இதுவரையில் அவனை ஐயித்தவர்களில்லை. தேவர்

களுக்கும் ஸாத்தியமில்லாத அவனுடைய ஆச்சரியச் செயல்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். அவனை நினைக்க நினைக்க பயம் மேலிட்டு ரீசியமூகப் பர்வதத்தில் வந்து ஒளிர்ந்திருக்கிறேன். அவன் ஒருவராலும் ஐயிக்க முடியாதவனென்றும் எதிர்க்க முடியாதவனென்றும் மஹாகோபி என்றும் நினைக்கும்பொழுது இந்த ரீசியமூகப் பர்வதத்தை விட்டுப்போக நான் துணியயில்லை. எப்பொழுதும் பயந்துகொண்டு எவரிடத்திலும் ஸந்தேகப் பட்டுக் கொண்டு இந்த வனத்தில் ஊலம் கழிக்கிறேன். என்னிடத்தில் விகவாசம் வைத்து என்னைக் காப்பாற்றும் இந்த ழுத்திரிகளை எனக்குத் துணை. என் அநிருஷ்டத்தால் புருஷோத்தமனுள் தாங்கள் எனக்கு உத்தம மித்திரனாக கிடைத்திருக்கிறீர்கள். ஹிமாலயத்தை அடுத்ததுபோல் தங்களை அண்டிச் சரணமடைந்தேன். ஆனாலும் வாலியின் பலத்தை நான் நேரில் பார்த்தவன்; யுத்தத்தில் தங்கள் வீரியத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் நான் பார்த்தவனல்ல. தங்களைப் பீசுகிக்கிறேன் என்றாவது அவ மதிக்கிறேன் என்றாவது பயமுறுத்துகிறேன் என்றாவது தாங்கள் ஒருபொழுதும் நினைக்கக்கூடாது. அவனுடைய பயங்கரமான செய்கைகளால் எனக்கு அதைரியமுண்டாகிறது. தங்களுடைய பொய்யாகாத சொல்லும், புத்தியும், கலங்காத தைரியமும் ருபமுமே, நீது பூத்த செருப்புப்போல் அளவற்ற தேஜஸ் தங்களிடத்தில் குடி கொண்டிருப்பதைக் காட்டுகின்றன" என்றான்.

180 அதைக் கேட்டு ராமன், நமது பராக்கிரமத்தை அறியாதவனாக யால் இப்படி ஸந்தேகிக்கிறானென்று எண்ணி புன் சிரிப்புடன், "தோழி நான் யுத்தத்தில் வாலியைக் கொல்வேன் என்று நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் உன் ஸந்தேகத்தைத் தீர்க்கிறேன்" என்றார். நமது தோழனிடத்தில் இப்படி நம்பிக்கைக் குறைவான வார்த்தைகளைச் சொல்லி விட்டோமே என்று ஸுகீர்வன் வருத்தப்படுவதைக் கண்டு அவனை ஸமாதானம் செய்து, துத்துபியின் உடலைக் கால் கட்டை விரலால் விளையாட்டாகத் தூக்கி எறிந்தார். அது பற்று யோசனைக் கப்பால் போய் விழுந்தது. ஸுகீர்வன் அதைப்பார்த்து, "ஷ்வாமி! இதை வாலி விட்டெறியும் பொழுது ரத்தமும் மாம் ஸமும் நிறைந்து இந்த உடல் மிகக் கனமாக இருந்தது. கொஞ்சம் உயிருடனிருந்தது. இப்பொழுதோ ரத்தமும் மாம்ஸமுமின்றி வெறும் எலும்புக்கூடாக புல்லிப்போல் கனயின்றி இருக்கிறது. மேலும் இதை விட்டெறித்தபொழுது வாலி மதுபானம் செய்து மயங்கி இருந்தான். துத்துபியுடன் வெகுநேரம் யுத்தம் செய்து களைத்திருந்தான். தாங்களோ இப்பொழுது பூர்ண பலத்துடன் இதை விட்டெறித்தீர்கள். ஆகையால் இதைக்கொண்டு அதிக பல சாலி வாலியா தாங்களா என்று நிச்சயிக்க முடியாது. எலும்புக் கூட்டிற்கும் உயிருள்ள தேகத்திற்கும் மிக பேதமுண்டு. ஆகையால் இந்த ஆச்சாமரத்தைப் பிளந்தால் அந்த ஸந்தேகம் நீரும், கோதண்டத்தை வளைத்துப் பாணத்தை விடுங்கள். அது அந்த

180

185

190

195

200

205

210

215

220 மரத்தைத் துளைக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை, மறுபடியும் அவ
நம்பிக்கையுண்டாக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் என்னவென்று
ஆலோசிக்கக் கூடாது. அதைப் பார்ப்பதில் எனக்குள்ள ஸந்
தோஷத்தால் இப்படி வேண்டுமிறேனே யொழிய, தங்களுடைய
பலத்தை பரிசுஷிப்பதற்காகவல்ல; பிரமாணமாகச் சொல்லுகிறேன்.
225 தேஜஸுள்ள பொருள்களில் ஸூரியன் சிரேஷ்டன்; மலைகளுக்
குள் ஹிமாலயம் சிரேஷ்டம்; நாற்கால் பிராணிகளுக்குள் விரும்பம்
சிரேஷ்டம்; அப்படியே பராக்கிரம சாலிகளுக்குள் தாங்களே
சிரேஷ்டர்" என்று தெரிவித்துக் கொண்டான்.

யதா ஹி தேஜஸ்ஸு வர: ஸதா ரவி:
யதா ஹி ஸுலோ ஹிமவாந் மஹாத்விஷு |
யதா சதுஷ்பாத்ஸு ச கேஸரீ வர:
ததா நராணாமஸி விக்ரமே வர: || (97)

ஸர்க்கம் 12

ஆர்ச்சா மரங்களைப் பிளந்தது

ஏதச் ச வசநம் ச்ருத்த்வா ஸுக்ரீவேண ஸுபா'ஷிதம் |
ப்ரத்யயாந் தம் மஹாதேஜா ராமோ ஜக்ரீராஹ கார்முகம் || (1)

பிறகு ராமன் ஸுக்ரீவனுக்கு நம்பிக்கை உண்டாக்க விரும்கிக்

5 கோதண்டத்தைக் கையிலெடுத்து ஸகல திக்குகளும் ஈடுக்கும்படி
நானேனைச் செய்து ஒரு கூர்மையான பாணத்தை எய்தார். அது
அந்த ஏழு ஆர்ச்சா மரங்களையும் அப்பாவிருந்த மலையையும் பிளந்து
பூமியில் புரூத்து சீழ் ஏழு லோகங்களையும் துளைத்து, சிறிது நேரத்
திற்கெல்லாம் பூமியிலிருந்து விளம்பி அதிவேகமாக ராமனுடைய
அம்பறையில் வந்து சேர்ந்தது.

10 தான் ஒரு மரத்தைத் துளைக்கச் சொன்னதற்கு ஏழு மரங்
களும் ஒரே கடினத்தில் துளைக்கப்பட்டதைக் கண்ட ஸுக்ரீவன்
ராமபாண வேகத்தால் திகைத்து நின்றான். பிறகு எல்லையற்ற
ஸந்தோஷமடைந்து ராமனுடைய பாதங்களில் தன் தலையை வைத்
துக்கொண்டு கைகூப்பி நமஸ்கரித்து பயபத்தியுடன், "ஸ்வாமி!
எல்லா லோகங்களிலுமுள்ள வில்வானிகளுக்குள் தாங்களே சிரேஷ்
15 டர்; அஸ்திர வித்தைகளில் தங்களுக்கு நிகரில்லை; இந்திரனையும்
ஸகல தேவர்களையும் பரணங்கனால் விளையாட்டாகக் கொல்வீர்
கள். வாலி தங்களுக்கு ஒரு பொருட்டா? ஒரே பாணத்தால் ஏழு
மஹாவிருஷங்களையும் மலையையும் பிளந்தீர்கள். யுத்தத்தில் தங்
களை எதிர்த்து நிற்பவர்கள் யார்? மஹேந்திரனைப் போலும் வருண
20 னைப் போலும் பராக்கிரமத்தைமுடைய இவ்வீதமான உத்தம
மித்திரனை அடைந்து என் சோகத்தை விட்டுடன்; அடங்காத

ஸ வில்லுஷ்டோ புவதா பரண: ஸ்வர்ண பரிஷ்குத: |
பித்வா னாவாத் திகிப்ரவ்ந்தே: ஸப்த பூமியம் விவேசு ஹ |
ஆது அந்த ஏழு ஆர்ச்சாமரங்களையும் அப்பாவிருந்த மலையையும் பிளந்து, சீழ் ஏழு லோகங்களையும்
துளைத்து... அம்பறையில் வந்து சேர்ந்தது. — 612-3க. நேரகங்கலயம் (12-கம் 42 part. 15)

மலிழ்ச்சியடைந்தேன். என் தமயனென்று பெயர் பெற்ற பரம சந்துருவை இப்பொழுதே கொன்று என் துக்கத்தைப் போக்கி, அாவற்ற ஆனந்தத்தைக் கோடுக்கும்படி கைகப்பி பிரார்த்திக் கிறேன்" என்றான். ராமன் அவனை ஆலிங்கனம் செய்து லக்ஷ்மண னுடைய எண்ணப்படி, "ஸுக்ரீவ! கிஷ்கிந்தைக்குப் போவோம். நீ எங்களுக்குச் சற்று முன்னே போய் உன் உடன் பிறந்தவனென்று சொல்லும் வாலியை யுத்தத்திற்கு அழை" என்றார்.

25

பிறகு அவர்கள் அங்கிருந்து வாலியின் ராஜதாளிக்குப் போய் அடர்ந்து இருண்ட மரங்களுக்குப் பின் மறைந்து நின்றார்கள். ஸுக்ரீவன் சற்று முன்னே சென்று ஆகாயமும் பூமியும் நடுக்கும் படி லக்ஷ்மணாதம் செய்து வாலியை யுத்தத்திற்கு அழைத்தான். அதைக் கேட்டு மஹாபலசாலியான வாலி கோபம்கொண்டு ஸூரீ யன் அஸ்திரியிலிருந்து இறங்குவதுபோல் நகரத்திலிருந்து வேனி யில் வந்தான்.

30

பிறகு ஆகாசத்தில் புதன் அங்காரகளை எதிர்த்ததுபோல், வாலியும் ஸுக்ரீவனும் கோரமாக யுத்தம் செய்தார்கள். இடி விழுகத்தைப்போல் கைகளால் அறைந்தார்கள். வஜ்ராயுதத்தைப் போல் கடினமான முஷ்டிகளால் குத்தினார்கள். அப்பொழுது ராமன் கோதண்டத்தை வளைத்துப் பாணத்தைப் பூட்டி விடப் போகையில், வாலி ஸுக்ரீவர்கள் அசுவினி தேவர்களைப்போல் பார்வைக்கு ஒரே மாதிரியாய் இருந்தபடியால், வாலி இவன், ஸுக்ரீ வன் இவனென்று கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஆகையால், வாலி யின் உயிரை வாங்கும் பாணத்தை விடாமல் நின்றார். இதற்குள் ஸுக்ரீவன் வாலியால் ஐயிக்கப்பட்டுத் திரும்பிப் பார்த்து ராமனைக் காணாமல் பயந்துநின்றுமுக பர்வதத்தை நோக்கி ஓடினான். எலும்புகள் நொறுங்கி ரத்த தாசை பெருக மிகவும் களைத்து வாலியால் துரத்தப்பட்டு மதங்க வனத்தில் ஓடி ஒளிந்துகொண்டான். வாலி அதைப் பார்த்து ரிஷியின் சாபத்திற்குப் பயந்து, "இன்று உன்னை விட்டேன்" என்று கிஷ்கிந்தைக்குத் திரும்பிப் போனான்.

35

40

45

பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்களும் மாருதியும் ஸுக்ரீவன் இருந்த இடத்திற்கு வந்தார்கள். அவன் ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்த்து வெட்கத்தால் தலை குனிந்து தினமாக, "ஸ்வாமி! வாலியை யுத்தத் திற்கு அழைக்கச் சொன்னீர்கள்; ஆச்சாமரத்தைப் பிளந்து பராக் கிரமத்தைக் காட்டினீர்கள்; முடிவில் என்னைச் சாகும் நிலையையில் வைத்தீர்கள். இது தங்களுக்கு அழகா? நான் வாலியைக் கொல்வ மாட்டேன் என்று அப்பொழுதே சொல்லியிருந்தால் நான் இந்த இடத்தை விட்டுப் போயிருப்பேனோ" என்றான்.

50

55

அதைக் கேட்டு ராமன் மனமிரங்கி, 'ஸுக்ரீவ! நான் சொல் லும் காரணங்களை கேட்டுப் பிறகு கோபிக்கலாம். இந்த பாணத்தை வாலியின்மேல் நான் விடாமலிருந்ததற்குக் காரணம்

60

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தெரியுமா? ரூபம் நடை உயரம் குரல் காந்தி பராக்ரமம் பார்வை
 பெச்ச அலங்காரங்கள் முதலியவைகளில் வால்கீரிக்கும் உணக்கும்
 சிறிதும் பேதம் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை தவறி உன்னைக் கொன்று
 விடுவேனோ என்ற பயத்தால் மறா வேகமுள்ள இந்த பாணத்தை
 65 விடவில்லை. தெரியாமலாவது அஜாக்கிரதையாலாவது நான்
 உன்னைக் கொன்றால் நமது காரியத்தை வேரறுத்தவனானேன்.
 மூர்க்கனென்றும் புத்திவீனனென்றும் லோகத்தில் பெயரெடுப்
 பேன். ஒருவனுக்கு அபயம் கொடுத்துவிட்டு அவனைக் கொல்வதை
 போல் வேறு பாடரில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. நானும்
 70 லக்ஷ்மணனும் ஸீதைையும் உன்னையே நம்பியிருக்கிறோம். இந்த வனத்
 தில் உன்னைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு யார் கதி? ஆகையால் நீ மறு
 படியும் புத்தம் செய். முன்போல் நான் அலக்ஷ்யம் செய்வே
 நென்று ஸந்தேகப்படாதே. வாலீ என் பாணத்தால் பிளக்கப்
 பட்டுத் தரையில் புரளுவதை இந்த ஷணத்திலேயே பார்ப்பாய்.
 75 நீங்கள் புத்தம் செய்யும்பொழுது நான் உன்னைக் கண்டு பிடிக்கும்
 பாடி ஒரு அடையாளத்தைச் செய்துகொள். லக்ஷ்மண! 'கஜபுஷ்பி'
 என்ற புஷ்பங்கள் நிறைந்த இந்தக் கொடியை ஸூக்ரீவனுடைய
 கழுத்தில் கட்டு, என்றார். லக்ஷ்மணனும் அப்படிச் செய்ய, நகைத்திரங்
 80 களால் குழப்பட்ட ஸூக்ரீவனுடைய வார்த்தையால் தைரியமடைந்து
 மறுபடியும் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு விஷ்ணுக்கைக்குப்
 போனார்.

ஸூக்ரீவனுடைய வடிவம் ராமவாக்ய ஸமாஹித:
 ஜகா'ம ஸஹ ராமேண விஷ்ணுதா'ம் வாலிபாவிதாம் || (41)

ஸர்க்கம் 13

ஸப்தஜனர்களின் சிந்திரம்

நீய்முகாத து தர்மாத்தமா விஷ்ணுதா'ம் லக்ஷ்மணாக்ரஜ: |
 ஜகா'ம ஸஹ ஸூக்ரீவோ வாலிவீக்ரம பாவிதாம் || (1)

பிறகு தர்மாத்தமாவான ராமன் விலகி வளைத்து நானேற்றி,
 ஸூக்ரீவனுடைய பிரகாசிக்கும் பாணங்களை ஸீத்தம் செய்து,
 ஸூக்ரீவனுடன் விஷ்ணுக்கைக்குப் போகப் புறப்பட்டார். லக்ஷ்
 5 மணனும் ஸூக்ரீவனும் அவருக்கு முன்னே சென்றார்கள். ஆஞ்ஜ
 நேயரும் நளனும் நீலனும் தாசனும் பின்னே வந்தார்கள்.
 அவர்கள் போகும் வழியில் மலர்க்களாலும் பழங்களாலும் வளைந்
 திருக்கும் மரங்களையும், தெளிந்த ஜலத்தால் நிறைந்த ஆறுகளையும்,

மலைக் குகைகளையும், மலைப்பிளப்புகளையும், பொந்துகளையும்
 முகவியமர்ந்த மலைச்சிகரங்களையும், வைடுரியத்தைப்போல் பிரகா
 சிக்கும் இலைகளாலும் சிறிதே மலர்ந்த தாமரைகளாலும் விளங்கும்
 10 ஏரிகளையும், அவைகளில் நீர்க்காக்கை அன்னம் நீர்க்கொழி சக்கர
 வாகம் முதலிய பறவைகள் கூவுவதையும், இளம்புல்களை மேய்த்து
 கொண்டு பயழில்லாமல் நான்கு புறங்களிலும் மிரண்டு பார்த்துக்
 கொண்டு நடமாடும் மான் கூட்டங்களையும், குளங்களைக் கலக்கும்
 பெரிய யானைகள், வெளுத்த தந்தங்களுடன் தலியாகத் திரிவதை
 15 யும், வேறு சில யானைகள் ஆற்றங்கரைகளை இடிப்பதையும், வேறு
 சில யானைகள் நீர்த்தாரைகளால் விளங்கும் மலைகள் நடந்து
 வருவதைப்போலும் நீருண்ட மேகங்கள் ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பது
 போலும், மதஜலம் பெருகப் புழுதியால் பூசப்பட்டு மலைச் சாரல்களை
 இடித்துத் தள்ளுவதையும், இன்னும் மற்ற மிருகங்களையும்
 20 பகலிகளையும் விநோதமாகப் பார்த்துக்கொண்டே போனார்கள்.

ஒரிடத்தில் அடர்ந்த சோலை ஒன்றைக் கண்டு ராமன், "ஸூக்ரீவ!
 ஆகாசத்தில் மேகக்கூட்டங்களைப்போல் இதோ தெரியும் மரச்
 சோலையைப் பார்த்தாயா? வாழை மரங்களால் குழப்பட்டு
 எவ்வளவு அழகு வாய்த்திருக்கிறது! இதைப்பற்றிய விசேஷ
 25 மென்ன?" என்றார். ஸூக்ரீவன் நடந்துகொண்டே கூறினான்.
 "ஸ்வாமி! இது ஒரு புண்ணியாகிரமம். பழங்கள் மிழங்குகள்
 புஷ்பங்கள் இங்கே வேண்டிய வரையில் கிடைக்கும். ஸப்தஜனர்
 களென்ற ஏழு ரிஷிகள் இங்கே வசித்தார்கள். அவர்கள் ஏழு
 நாட்களுக்கு ஒரு தரம் காற்றை உண்டு ஜலத்தில் தலை தீழாக
 30 நின்று ஏழுநாறு வருஷங்கள் கடுத்தவம் செய்து, மனித தேகத்
 துடன் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனார்கள். அவர்களின் மஹிமையால்
 தேவர்களும் அந்த ஆரிரமத்தை அணுகமாட்டார்கள். பகலிகள்
 மிருகங்கள் மற்ற ஜந்துக்கள் இதற்கு வெகு தூரத்தில் ஒதுங்கி
 நடமாடும். அஜாக்கிரதையால் எவனாவது இங்கே புருந்தால் அவனை
 35 மறுபடியும் காண முடியாது. இங்கே இனிமையான பாட்டும்
 வாத்தியமும் ஆட்டமும் கேட்கப்படும். திவ்விய மணங்கள் வீசும்.
 ஜோமாத்னிகள் பிரகாசிக்கும், அவைகளிலிருந்து எழும்பும் புகை
 புறவின் உடலைப்போல் சிவந்து, மரங்களின் துளிகளில் கவிந்திருக்
 40 கும். இம்மரங்கள் மேகக் கூட்டங்களால் மறைந்திருக்கும் வைடுரிய
 மலைகளைப்போல் காணப்படுகின்றன. ஸ்வாமி! தாங்களும்
 லக்ஷ்மணனும் இந்திரியங்களை அடக்கிக் கைகூப்பி அந்த மஹ
 ரிஷிகளை எண்ணிப் பக்தியுடன் வணங்குங்கள். தேகத்தில் யாதொரு
 அலௌகனிகியமும் நேராது" என்றான்.

ராமலக்ஷ்மணர்கள் அப்படியே வணங்கி, அங்கிருந்து ஸூக்ரீ
 45 வனுடன் வெகுதூரம் போனார்கள். முடிவில் வாலியென்ற மஹா
 வீரனால் சஷிக்கப்பட்ட விஷ்ணுக்கைக்கு அருகில் வந்து, அவனைக்

கொல்ல நிச்சயித்து, ஆயுதபாணிகளாக அங்கேயே காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ததஸ்து ராமா நுஜ ராம வாரதா:
ப்ரக்ரூஷ்ய ஸஸ்தரா ஸ்யுதிதா க்ரீய தேஜஸ: |
புரீம் ஸுரேஸாத்மஜ விர்ய பாலிதாம்
வதா'ய ஸந்தரோ: புநரா க்தா: ஸஹ || (30)

ஸர்க்கம் 14

ராமன் ஸுக்ரீவனை தைரியப்படுத்தினது

ஸர்வே தே த்வரிதம் க்'த்வா' இஷ்டிந்தா'ம் வாலிபாலிதாம் |
வ்ருஷை ராத்மாந மாங்குத்ய வ்யதிஷ்ட'த் க்'ஹநே வநே || (1)

அந்த இருண்ட காட்டில் மரங்களின் மறைவில் அவர்கள் நின்று கொண்டிருக்கையில், ஸுக்ரீவன் நான்கு புறங்களிலும் சுற்றிப்பார்த்துக் கடுங்கோபம் கொண்டு, கோரமாகக் கர்ஜித்து வாலியை யுத்தத்திற்கு அழைத்தான். பெரிய மேகம் பெரும் காற்றுவலிக்கப்பட்டுக் குமுறுவதுபோல் அந்த ஓசை ஆகாசத்தைப் பிளந்தது. பாலஸூரீயனைப்போன்ற பிரகாசத்தையும் எரிமூர்த்தைப் போன்ற கடையையும் உடைய ஸுக்ரீவன் மஹா தைரியசாஸி; ஆயினும் வாலியை விளைத்துப் பயந்து தன் மனோரதங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய ரகுவீரனைப் பார்த்து, "ஸ்வாமி! இஷ்டிந்தைக்கு வந்துவிட்டோம். வனத்தில் மிருகங்கள் வேடனுடைய வலைகளில் கட்டப்பட்டிருப்பதைப்போல், வானர்கள் இதை எக்காலத்திலும் ஜாக்மிரதையாகக் காப்பாற்றி வருகிறார்கள். தங்கத்தோரணங்களாலும் கொடிகளாலும் அவங்கரிக்கப்பட்டு, கோட்டைச்சுவர்கள் பயங்கரமான வந்திரங்களால் காக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வாலி தன் புஜபலத்தால் இதை ரக்ஷிக்கிறான். உரிய பருவகாலம் பூவுடன் கூடிய கொடிக்குப் பழத்தை அளிப்பதுபோல், தங்களுடைய பிரதிக்களுடைய இச்சமயம் ஸபலமாக (பயனுடையதாக)ச் செய்யுங்கள்" என்றான்.

ரகுநாதன், "மூன் தடவை உன்னை அடையாளம் கண்டு பிடிக்க முடியாததால் நான் வாலியைக் கொல்ல முடியவில்லை. லக்ஷ்மணன் உன் கழுத்தில் போட்டிருக்கும் ஹாரத்தால் இப்பொழுது அந்த ஸந்தேகத்திற்கு இடமில்லை. இந்த மாலை உன் காந்தியையும் அழகையும் அதிகப்படுத்துகிறது. நஷைத்திரங்களால் குழப்பட்ட ஸூரீயனைப்போல் பிரகாசிக்கிறாய். என் கையிலுள்ள இந்தப் பாணத்தால் உனக்கும் வாலீக்குமுள்ள வீரோத்தையும் அவனால் உனக்கு நேரும் பயத்தையும் ஒழிக்கிறேன். அவன் எங்கே? எனக்குக் காட்டு. அவன் என் பாணத்தால் ஹிருதயம் பிளந்து புழுதியில் விழுந்து புரளும்படி செய்யப்படுவதை அதி சீக்கிரத்தில்

பார்ப்பாய். வாலி என் கண்ணில் பட்டு உயிருடன் இஷ்டிந்தைக்குத் திரும்பிப்போனால் என்னைத் தோஷமுள்ளவனென்றும் நிறமை இல்லாதவனென்றும் கீ வேண்டியவரையில் தூஷிக்கலாம். உன் எதிரிலேயே அந்த ஏழு ஆச்சாமரங்களையும் நான் துளைக்கவில்லையா? அதே பாணத்தால் வாலியை இன்று கொல்வேன் என்று அறி. எனக்கு எவ்வித ஆபத்து நேர்தாலும் நான் பொய் சொன்ன தில்லை. இனி ஒருக்காலும் சொல்லப் போவதுமில்லை. எப்பொழுதாவது தர்மத்தைக் கைவிட விரும்புவேனா? என் பிரதிக்களுடைய நிறைவேற்றுகிறேன். கவலைப்படாதே. உத்தமமான நிலத்தில் தருந்த காலத்தில் விதைத்த விதையை நல்ல மழை மூலம் இத்திரன் பரீக்கச் செய்வதுபோல், நான் சொன்ன பிரதிக்களுடைய பயனுடையதாகச் செய்கிறேன். ஆகையால் வாலி உன்னுடன் யுத்தம் செய்வதற்கு வரும்படி எரிமூர்த்தம் செய். ஜயசிலனான வாலி உன்னால் முன்னொருதடவை சண்டைக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறான். தான் பலசாஸி என்று கர்வம் கொண்டிருப்பதாலும் யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் ஆசையுள்ளவனானதாலும் உடனே வெளியில் வருவான். சத்துருக்கள் தங்களைச் சண்டைக்கு அழைப்பதை குரர்கள் பொறுக்கமாட்டார்கள். வாலி தன் வீரியத்தை நன்றாக அறிந்தவன்; மேலும் ஸந்திரைக்கு எதிரில் சண்டைக்குப் பின்வாங்க மாட்டான்" என்றார்.

ஸுக்ரீவன் பிறகு ஆகாசம் பிளக்கும்படி கர்ஜித்தான். ராஜ்யத்தில் அரசனின்ரிக் குழப்பமாக இருக்கையில் குலஸந்திரைகள் புருஷர்களால் பலவந்தம் செய்து இழுக்கப்பட்டு மிரண்டு தவிப்பது போல் அந்த சப்தத்தைக் கேட்டு, பசுக்கள் பயந்து முகம் வெளுத்து ஓடிப்போயின. யுத்தத்தில் அடிபட்ட குதிரைகளைப்போல் மான்கள் நான்கு மூலைகளிலும் ஓடி ஓலிந்தன. புண்ணியமிழந்து ஆகாசத்திலிருந்து தலைமோக விழும் நஷைத்திரங்களைப் போல் பறவைகள் பிரக்ஞை துப்பி விழுந்தன.

பிறகு ஸுக்ரீவன் செளரியத்தால் தேஜஸ் அதிகரிக்க, பெரும் காற்றால் மோதும் அலைகளையுடைய ஸமுத்திரத்தைப்போலும் மழைக் காலத்தில் இருண்ட மஹாமேகங்களைப்போலும் பயங்கரமாகக் கர்ஜித்தான்.

தத: ஸ ஜீமூத க்'ண ப்ரணுதோ'
நாத'ம் ஸ்யமுஞ்சத் த்வரயா ப்ரதீத: |
ஸூரீயாத்மஜ: ஸௌர்ய விங்குத்'த் தேஜா:
ஸரித்பநிர் வானில சஞ்சலோர்மி: || (22)

ஸர்க்கம் 15

தாரை வாலியைத் தடுத்தது

அத³ தன்ய நிநாத⁴ம் தம் ஸுக்ரீவன்ய மஹாத்மந: |
ஸுஸ்ராவாந்த:புர க்தோ வாலி ப்ராது ரமர்ஷண: || (1)

ஸகலப் பிரானிகளும் கேட்டு நடுங்கும்படி ஸுக்ரீவன் செய்த கர்ஜனை அந்தப்புரத்தில் ஸ்திரீகளுடனிருந்த வாலியின் காதில் விழுந்தது. உடனே மயக்கம்தெளிந்து, கோபமும் ரோஷமும் பொங்கின. ஸத்தியாகாலத்தில் ஸூரியனைப்போல் தேகம் சிவந்து, ராகுவால் பிடிக்கப்பட்ட ஸூரியனைப்போல் திடீரென்று காந்தியை இழந்தான். பயங்கரமான பற்களூடன் நெருப்புக்கொழுந்தைப் போல் கோபத்தால் சூவலித்துக்கொண்டு, சிவந்து தன்னிருக்குமேல் வளர்ந்துள்ள செந்தாமரை மலர்களை யுடைய மடுவைப்போல் காணப்பட்டான். பிறகு சுக்ரீவனுடைய கர்ஜனையைக் கேட்டுப் பொறுக்காமல் அதிவேகமாக வெளியில் ஓடிவந்தான். அவன் நடக்கும்போது பூமி பிளந்தது; தாரை அதைக் கண்டு பயந்த ஹிகைத்து. அவனிடத்திலுள்ள ஸ்நேஹத்தால் இறுகத் தழுவி ஹிதத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தான். "ஆற்று வெள்ளத்தைப்போல் பொங்கும் தங்கள் கோபத்தை, தூங்கியெழுந்தவன் ராத்திரியில் அணிக்த மாலைகளைக் கழற்றி எறிவதுபோல் விலக்குங்கள். இப்பொழுது ராத்திரி நெருங்கினதால் சத்துருக்களின் பலாபலத்தைக் கண்டு பிடிப்பது கஷ்டம். விடியற்காலையில் ஸுக்ரீவனுடன் சண்டை செய்யலாம். தாங்கள் இப்படித் திடீரென்று புறப்பட்டுப் போவது எனக்கு இஷ்டமில்லை. நான் தங்களைத் தடுப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லக் கேளுங்கள்.

இவன் முன்னொரு தடவை தங்களைச் சண்டைக்கழைத்தான். அப்பொழுது தாங்கள் கடுங்கோபத்துடன் புறப்பட்டுப் போய் அவளை அடித்துத் தூரத்தினீர்கள். மறுபடியும் இவ்வளவு சீக்கிரமாக அவன் தங்களை யுத்தத்திற்கழைப்பதைப் பார்த்தால் ஸந்தேகப்படுகிறேன். அவனுடைய கர்ஜனையால் வெளிப்படும் கர்வத்தையும் தைரியத்தையும் உற்சாகத்தையும் யோசித்தால் இதற்கு ஏதோ பெரிய காரணமிருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. பிறகு உதவிபெற்றி அவன் இங்கே வரமாட்டானென்று எண்ணுகிறேன். எந்த வீரனையோ அண்டி அவனுடைய உதவியால் தங்களை இப்படி யுத்தத்திற்கு அழைக்கினான். ஸுக்ரீவன் இயற்கையாகவே நிபுணன். யுத்திமான்; ஒருவனுடைய வீரியத்தையும் நன்றாகப் பரிசீலிக்காமல் அழைத்து வரமாட்டான்.

"நமது குழந்தை அங்கதன் வனத்தில் திரியும்பொழுது தூதர்களால் இதை அறிந்தான். அயோக்கியாதிபதியின் புத்திரர்களான

ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஸுக்ரீவனுக்கு உதவியாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குரர்கள், யுத்தத்தில் தோற்காதவர்கள்; இஷ்வாகு குலத்தினர் மஹா கீர்த்திசாலிகள். ராமனோ யுத்தத்தில் நிபுணன்; பிரைய காலாக்ஷியைப்போல் தன் தேஜஸால் சத்துக்களை எரிப்பவன். 'ஸுக்ரீவனுக்கு உதவுவதைப்போல் எனக்கும் ஏன் உதவக்கூடாது' என்றால் ஒரு பெரிய மரம் தன் நிழலை அண்டினவனுடைய தாபத்தைப் போக்கி, மலர்களாலும் பழங்களாலும் ஸகல இந்திரியங்களைத் திருப்தி செய்வதுபோல், ராமன் தன்னை அண்டின ஸாதுக்களின் தாபத்திரயங்களைப் போக்கி, ஸகல மல்களங்களை யும் அருளுகினான். ஸுக்ரீவனுக்கு நாம் துரோகம் செய்ததால் ராமன் நம்மை ஸாதுவென்று ஒப்புக்கொள்ளவும் மாட்டான்; ரக்ஷிக்கவும் மாட்டான். தன்னை அண்டினவர்களுடைய யோகசூழ்மங்கள் யாவையும் தானே விடுத்து, உபாயம் முதல் பலன் அடையும் வரை யிலுள்ள காரியங்கள் யாவையும் தானே செய்விறவன். அவர்களில் துக்கத்தால் பிடிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு இவனைத் தவிர வேறு துணையில்லை. எனக்கும் இப்படி வேறொருவன் கிடைக்க மாட்டானே என்றால் இப்படிப்பட்ட ரக்ஷை இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் வேறொருவரும் இல்லை. அண்டினவர்களைக் காப்பாற்றுவதாலுண்டான கீர்த்தியில் அவன் நிகரற்றவன். தன்னைச் சரணடைந்தவர்களுக்கு ஸகல சூழ்மங்களையும் கொடுக்கவேண்டிய வெண்கிசு ஞானத்தையும் சாஸ்திர ஞானத்தையும் உடையவன். ஸகல தர்மங்களையும் பூர்ணமாக அனுஷ்டிப்பவனென்று பிதிருவாக்கிய பரிபாலனத்தால் தெரிவிறது. அடியார்க்கு எளியவன். பெரிய மலை ஸகல தாதுக்களாலும் சிறைத்திருப்பது போல் அனந்த கல்யாண குணங்களால் சிறைத்தவன். அவைகளால் விளங்கும் அந்த மஹாபுருஷனுடைய மஹிமை அவைகளைவிட மேலானது. அவருடைய ஸ்வரூபத்தால் அவைகளுக்கு விசேஷ மேன்மை ஏற்படுகிறது. எந்த ஸமயத்திலும் கலங்காத மனத்தை யுடையவன். சீ அந்த மஹாத்மாவைப் பகைப்பது உசிதமல்ல. அளவற்ற பராக்ரீமமுடையவன். யுத்தத்தில் சூயிக்க முடியாதவன்; ஆனால், "தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாதவன் பிறரை எப்படிக் காப்பாற்றுவான்? தனக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யத்திலிருந்து தூர்த்தப்பட்டவன் ஸுக்ரீவனுக்கு ராஜ்யத்தை எப்படி ஸம்பாதித்துக் கொடுப்பான்? மேலும் பலவானான என்னுடன் ஸ்நேஹம் செய்யாமல் பலவீனான ஸுக்ரீவனுடன் ஸ்நேஹம் செய்வானா?" என்று நீனைத்து அலக்ஷ்யம் செய்யக்கூடாது. தாங்கள் மஹாகுரரென்று எனக்குத் தெரியும். தங்களிடத்தில் தோஷத்தைக் கற்பிப்பதாக எண்ணக்கூடாது. தங்கள் ஹிதத்தையே உத்தேசித்து, நான் சொல்லும் யோசனைகளைக் கேட்டு அப்படியே செய்வேண்டும் ஸுக்ரீவனை வருவித்து அவனுக்கு யெனவராஜ்யாபிஷேகம் செய்வீயுங்கள். பலவானான தங்கள் ஸகோதரனுடன் பகைக்கவேண்டாம். ராமனுடன் ஸ்நே

ஹம் செய்வது தங்களுக்கு நலமென்று தோன்றுவிறது. ஸுக்ரீவ
 னிடத்தில் பிரீதி வைபுங்கள். அவனிடத்திலுள்ள விரோத புத்தியை
 நீக்குங்கள். உங்களுடைய தம்பியை சீங்களை போலித்து ஸௌக்
 வியமாக ரக்ஷிக்க வேண்டாமா? காட்டிலிருந்தாலும் நகரத்திலிருந்
 80 தாலும் அவன் தங்களுடைய பந்துவல்லவா? அவனைப்போன்ற
 பந்து தங்களுக்கு வேறொருவன் இருப்பானென்று எண்ணவில்லை.
 அவனைக் கௌரவித்து அவனுக்கு வேண்டிய வேகுமதிகனைக்
 கொடுத்து ஆதரித்து எப்பொழுதும் தங்களுடைய ஸமீபத்தில்
 வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றையும் மறந்து தங்க
 85 ளுடன் சேர்ந்து வாழ்வான். சீங்கன் எப்படியிருந்தாலும் அவன்
 உங்களுடைய பந்துவென்றே ஜனங்கள் சொல்வார்கள். அவனுடன்
 ஸ்ரேஷ்டம் செய்வதைத் தவிர உங்களுக்கு வேறு வழியில்லை. நான்
 தங்களுடைய ஹிதத்தைத் தேடுகிறவனென்று தங்களுக்குத் தோன்றி
 னால், எனக்குப் பிரியமான காரியத்தைச் செய்யத் தங்களுக்கு இஷ்ட
 90 மிருந்தால், என் பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்து அப்படியே நடக்க
 வேண்டும். என்னிடத்தில் விருப்ப செய்து என் வார்த்தையை
 தங்களுக்கு ஹிதமாக மதிக்கவேண்டும். என்னிடத்தில் கோபிக்கக்
 கூடாது. மஹேந்திரனுக்கு ஸமமான பராக்கிரமமுள்ள ராம
 னுடன் தாங்கள் விரோதிப்பது எனக்கு இஷ்டமில்லை" என்று
 95 தாரை சொன்ன ஹிதோபதேசம் வாலிக்கு மிகவும் வெறுப்பாக
 இருந்தது. காலபாசத்தால் கட்டப்பட்டு மரணம் ஸமீபித்தவ
 னுக்கு விபரீத புத்தி தோன்றுவது ஆச்சரியமா?

ததா ஹி தாரா ஹிதமேவ வாக்கயம்
 தம் வானிதம் பத்ய மிதம் ப'பா'ஷே |
 ந ரோசதே தத் வசநம் ஹி தஸ்ய
 காலாப'பந்தஸ்ய விநாஸகாவே ||

(31)

ஸர்க்கம் 16

வாலி வதம்

தாமேவம் ப'சுவதீம் தாராம் தாராதி'ப நிபா'நதாம் |
 வாலீ திர'பர்தஸ்யாமாஸ வசநம் சேத' ம'ப'ரீதீ || (1)

பூர்ண சந்திரனைப்போல் அழகான முகத்தையுடைய தாரை
 இப்படிச் சொல்லக் கேட்டு, வாலி அவளை அதட்டி, "பிரிய நாயகி!
 இந்த ஸுக்ரீவன் என் தம்பி; இப்பொழுது எனக்குச் சத்துரு;
 மிக்க கர்வத்துடன் அவன் கர்ஜிப்பதை நான் எப்படியும் பொறுப்
 5 பேன்? யுத்தத்தில் பின்வாங்காத குரல்களைச் சத்துரு வீரவாதம்
 செய்து யுத்தத்திற்கழைத்தால், அதைப் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பதைவிட
 உயிரை இழக்கலாம். நீ ஸ்த்ரீயானதால் பயந்தவன்,
 உனக்கு இந்த விஷயம் தெரியாது. ஸுக்ரீவன் என்னுடன் யுத்தம்

செய்ய விரும்பி, என்னை யுத்தத்திற்கழைக்க கர்ஜிப்பதை நான்
 பொறுக்க மாட்டேன். அவனுக்கு சுக்ரீவனென்ற பெயரே
 10 தவிர வாலிதவமாய் கழுத்தே இல்லாதவன்.

"என்னை ராகவன் என்ன செய்வாரோ என்று நீ துங்கப்பட
 வேண்டாம். ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவனை ரக்ஷிப்பதென்ற தர்மத்தை
 அறிந்தவர். பரம அயோக்கியனுள் ஸுக்ரீவன் அவருடைய இரு
 15 பைக்குப் பாத்திரமல்ல. ஒருவன் செய்த குற்றத்தை அறிந்து,
 தக்கபடி சிஷிப்பவன்; அப்படி நான் யாதொரு குற்றமும் செய்ய
 வில்லை. அவருக்கு யாதொரு அபராதமும் செய்யாத என்னைக்
 கொண்டு அதனால் வரும் பாபத்தை ஸம்பாதித்துக்கொள்வாரா?
 இங்கிருக்கும் ஸ்த்ரீகளை அழைத்துக்கொண்டு நீ திரும்பிப் போ.
 நான் இவ்வளவு தைரியம் சொல்லியும் என்னைப் பின்தொடர்
 20 கிருவே, பரம மித்திரர்கள் இந்த ஸமயங்களில் செய்யவேண்டிய
 ஹிதோபதேசத்தைச் செய்தாய். என்னிடத்தில் நீ வைத்திருக்கும்
 பத்தியையும் வெளியிட்டாய். ஸுக்ரீவனிடம் யுத்தம் செய்யப்
 போகிறேன். கவலைப்படாதே. அவனுடைய கொழுப்பை மாத்திரம்
 அடக்குவேனெயொழிய அவனைக் கொல்லமாட்டேன். அவனுக்குப்
 25 போதுமான வரையில் யுத்தம் செய்கிறேன். விருஷங்களாலும்
 கைக்குத்துகளாலும் பீடிக்கப்பட்டு அநி சீக்ரத்தில் ஓடிப்
 போவான். என் கர்வத்தையும் முயற்சியையும் அவன் தாங்க
 மாட்டான். நீ உன் புத்திசாலித்தனத்தால் எனக்கு உதவி செய்த
 30 தைப்பற்றியும் என்னிடத்தில் வைத்த அன்பைப்பற்றியும் ஸ்த்ரீதோ
 ஷித்தேன். என்னுடைய பிராணன்மேல் ஆணையிட்டு உன்னைத்
 தடுக்கிறேன். நான் ஜயமடைய வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை
 செய்துவிட்டுத் திரும்பிப் போ; நானும் ஸுக்ரீவனை யுத்தத்தில்
 ஜயித்துத் திரும்பி வருகிறேன்" என்றான்.

அப்பொழுது தாரை அவனைப் பிரியத்தடன் ஆலிங்கனம்
 செய்து, துக்கத்தைத் தாங்கமுடியாமல் அழுதுகொண்டு, வாலியை
 மெள்ள பிரதக்ஷிணம் செய்தாள். பிறகு அவனுக்கு ஜயம் கிடைக்க
 வேண்டியதற்காக மந்திரர்களால் ஸ்வஸ்த்யயனம் முதலியவை
 40 களைச் செய்துவிட்டு, சோகந்தால் மயங்கி ஸ்த்ரீகளுடன் அந்தப்புரத்
 திற்குள் சென்றாள்.

அப்பொழுது வாலியும் மஹாஸர்ப்பத்தைப்போல் கோபத்
 தால் சிறிக்கொண்டு நகரத்திலிருந்து வெளியில் கிளம்பி, சத்துருவைத்
 தேடி நான்கு புறங்களிலும் பார்த்தான். தங்க நிறமுள்ள ஸுக்ரீ
 வன் வஸ்திரத்தை இறுகக் கட்டிக்கொண்டு ஜ்வலிக்கும் அக்னியைப்
 45 போல் வந்து நிற்பதைக் கண்டு வாலி அடங்காக்கோபம்கொண்டு,
 தானும் வஸ்திரத்தை இறுகக் கட்டிக்கொண்டு வீரல்களை மடக்கிக்
 கைகளை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு ஸுக்ரீவன்மேல் பாய்ந்தான்.
 அதைக் கண்டு ஸுக்ரீவனும் வீரல்களை மடக்கிக்கொண்டு மஹா

50 கோபத்துடன் வாலியை கோக்கி ஓடிவந்தான். உடனே வாலி அவனைப் பார்த்து கண்கள் சிவந்து, "இதோ பார், என் வீரல்களை இறக மடக்கிக்கொண்டு என் முஷ்டியால் உன்னைக் குத்துவேன். அது உன் உயிரை வாய்க்கும்" என்றான். அதற்கு ஸூக்ரீவனும், "இந்தக் குத்து உன் தலையில் விழுந்து உன் உயிரைக் கொள்ளை கொள்ளும்" என்றான். பிறகு வாலி மஹா ரோஷத்துடன் ஸூக்ரீவனைக் குத்தினான். அதனால் ஸூக்ரீவனுடைய தேகத்திலிருந்து ரத்த பிரவாஹம் மலையருவிகளைப்போல் பெருகிற்று. உடனே அவன் ஒரு ஆச்சாமரத்தை வேருடன் பிடுங்கி வாலியை அடிக்க, அவனும் வஜ்ராயுதத்தால் அடிபட்ட மஹாபர்வதத்தைப்போல் அந்த அடிபைப் பொறுக்கமாட்டாமல், அதிக பாரத்தை ஏற்றின கப்பல் ஸமுத்திரத்தில் அலைகளால் மோதப்படுவதுபோல் தத்தளித்தான். அவர்கள் பயங்கரமான பலத்தையும், பராக்கிரமத்தையும் உடைய வர்கள். பூர்ணிமையில் விளங்கும் சந்திர ஸூரியர்களைப் போன்ற வர்கள்; கோரமான சரீரத்தையுடையவர்கள்; கருடனுக்கு ஸமமான வேகத்தையுடையவர்கள்; பரம சத்துருக்கள்; ஒவ்வொரு வரும் எதிரி அஜாக்கிரதையாக இருக்கும் ஸமயத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். அப்பொழுது வாலியின் பலமும் வீரியமும் அதிகரித்தன. ஸூக்ரீவனுடைய வீரியமும் பலமும் குறைந்தன. வாலியால் தன் கொழுப்புழிந்து பராக்கிரமம் குறைவதைக் கண்டு, ஸூக்ரீவன் கோபமடைந்து, வாலியிடத்தில் தன் ஸாமர்த்தியத்தையும் சாதாரியத்தையும் பலவிதமாகக் காட்டினான். விருஷங்களாலும் கற்பாறைகளாலும் வஜ்ராயுதத்தைப் போன்ற கைகளாலும் பர்வத சிகரங்களாலும் முஷ்டிகளாலும் முழங்கால்களாலும் ஒருவர்க்கொருவர் சரிக்காமல் யுத்தம் செய்தார்கள். இந்திரனும் விருத்ராஸுரனும் எதிர்த்ததுபோல் அது பார்க்கப் பயங்கரமாக இருந்தது. இரண்டு மஹா மேகங்கள் ஒன்றையொன்று தாக்கிக் கீழிப்பதைப்போல் வளைத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் அந்த வானர வீரர்கள் தேகமெங்கும் ரத்தம் பெருக ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கிழித்து அடட்டினார்கள்.

55 ஸூக்ரீவன் வரவர பலம் குறைந்து, அடிக்கடி திக்குகளை ஆவலுடன் பார்ப்பதை ராகவன் கவனித்து, அவன் துக்கப்படுவதை ஸஹிக்காமல், வாலியை வதம் செய்து, அவனைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று, அதற்கேற்ற பாணத்தைத் தேடினார். அதை எடுத்து காணில் வைத்துக் காதுவரையில் இழுத்து, யமனுடைய கால சக்கரம்போல்கோதண்டத்தை மண்டலமாய் வளைத்தார். பிரளய காலத்தில் வானமேகங்கள் கீழித்து அண்டங்கள் பிளப்பதுபோன்ற அந்த காணோசையால் அங்கிருந்த பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் கடுங்கிப் பயந்து ஓடின. ராகவனால் விடப்பட்ட பாணமானது வஜ்ராயுதம் போல் சப்தித்துக்கொண்டு மின்னலைப்போல் அதிவேகமாய் வாலியின் மார்பில் பாய்ந்தது. வாலியோ மஹாதேஜஸ்வீ; மஹா வீரன்;

தந்தோ ராமோ மஹாபதஜா - ஆர்தம் திருஷ்ட்வா ஹரிஸவரம் |
ஸரம் ச வீஷுதே விநோ வாலீநோ வதிகாரணாத் ||

—இ. 16—32—
ஸூக்ரீவன் வரவர பலம் குறைந்து அடிக்கடி திக்குகளை கவனித்து, அவன் துக்கப்படுவதை ஸஹிக்காமல், வாலியை வதம் செய்து, அவனைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று, அதற்கேற்ற பாணத்தைத் தேடினார். அதை எடுத்து காணில் வைத்துக் காதுவரையில் இழுத்து, யமனுடைய கால சக்கரம்போல்கோதண்டத்தை மண்டலமாய் வளைத்தார். பிரளய காலத்தில் வானமேகங்கள் கீழித்து அண்டங்கள் பிளப்பதுபோன்ற அந்த காணோசையால் அங்கிருந்த பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் கடுங்கிப் பயந்து ஓடின. ராகவனால் விடப்பட்ட பாணமானது வஜ்ராயுதம் போல் சப்தித்துக்கொண்டு மின்னலைப்போல் அதிவேகமாய் வாலியின் மார்பில் பாய்ந்தது. வாலியோ மஹாதேஜஸ்வீ; மஹா வீரன்;

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மட்டில்லாத கர்வம் கொண்டவன்; ஆனாலும் காந்தியடையார் பிழையை 99
இழந்து, ஐயப்பி மாதத்தில் பூர்ணிமா திதியில் தூக்கிக் கட்டப்பட்ட
இந்திரதீபனும் சாய்ந்ததுபோல் தரையில் விழுந்தான்.

இப்படிப் புருஷ சிரேஷ்டனான ராமன் தங்கக் கட்டுகளால் 95
அலங்கரிக்கப்பட்டு அக்ஷிக் கொழுந்தபோல் ஜ்வலித்துக்கொண்டு
சத்துருக்களின் உயிரை வாங்கும் சிரேஷ்டமான பாணத்தைப்
பிரயோகித்தார். பிரளய காலத்தில் வெளிப்படும் யமனைப் போலும்,
பரமசிவனுடைய முகத்திலிருந்து புகையுடன் இளம்பிய அக்ஷியைப்
போலும் அது இந்திர குமாரசனான வாலியின் மார்பில் விழுந்தது.
மலர்ந்த அசோக விருஷமும் கெடுப்பால் எரிக்கப்பட்டது போலவும்,
இந்திரதீபனும் சாய்க்கப்பட்டதுபோலவும், வாலி ரத்தம் பெருக 100
பிரக்ஞையற்று தரையில் விழுந்தான்.

அதோக்ஷித: சோனித தோய விஸ்ரவை:
ஸுபுஷ்பிதாஸோக இவாநஸோத்'த'த: |
விசேதநோ வாஸவ ஸுநு ராஹவே
விப்'ரம்பிதேத்த'ர த'வஜவத் க்ஷிதம் க'த: | (38)

ஸர்க்கம் 17

வாலி ராமனைக் குற்றம் சாட்டியது

தத: ஸரேணாபி'ஹதோ ராமேண ரணகர்சுர: |
பபாத ஸஹஸா வாலி நிக்குத்த இவ பாத'ப: | (1)

யுத்தத்தில் நிபுணனான வாலி, ராம பாணத்தால் அடிபட்டு, 5
உத்தமமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸகல
அவயவங்களும் பூமியில் படும்படி, வெட்டின மரம்போலும், கபீறு
தளர்ந்த இந்திர தீபனும்போலும் விழுந்து கிடந்தான். சந்திர
னில்லாத ஆகாசத்தைப்போல் அவனில்லாமல் பூலோகம் பிரகாசிக்க 5
வில்லை. அதன் அடிபட்டுத் தரையில் விழுந்திருக்கையிலும் அந்த
மஹாத்மாவின் காந்தியாவது பல பராக்கிரமங்களாவது பிரதாப
மாவது குறையவில்லை; உயிரும் போகவில்லை. தேவேந்திரனால்
கொடுக்கப்பட்ட ரத்தினங்களிழைத்த தங்க மாலையானது அவனு 10
டைய பிராணன்களையும் பிரதாபத்தையும் காந்தியையும் காப்பாற்
றிற்று. ஸந்தியா காலத்தில் ஓரங்களில் வெப்பு வர்ணத்தால் சூழப்
பட்ட மேகத்தைப்போல் அந்த ஹாரத்தால் வாலி விளங்கினான்.
அவனுடைய காந்தி அந்த மாலையிலும் தேகத்திலும் அவன் உயிரை
வாங்கிய பாணத்திலும் மூன்று வகையாகப் பிரிந்ததுபோல் பிரகாசித் 15
தது. ராமனுடைய கோதண்டத்திலிருந்து பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த
பாணம் அவனுக்கு வீரஸ்வர்க்கத்தையும் முடிவில் உத்தமமான
முத்தியையும் அவனுக்கு அளித்தது. "இந்தப் பாணத்தை பிரயோ

20 கித்தவனல்லவோ மஹாவீரன்" என்று சத்துருவை வெச்சி, தேகத்திலுள்ள வேதனையால் மெள்ள மெள்ள அவன் எங்கே இருக்கிறானென்று ஸகல நிக்ருகனிலும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

25 ஐவாஹி அடங்கிய நெருப்புப்போலும், தன் புண்ணியம் கழிந்தபொழுது தேவலோகத்திலிருந்து பூமியில் விழாத யயாதி சக்கரவர்த்தியைப் போலும், பிரளய காலத்தில் தெய்வகதியால் ஆகாசத்திலிருந்து பூமியில் தள்ளப்பட்ட ஸூரியனைப் போலும் ஒருவராலும் எதிர்க்க முடியாத மஹேந்திரனைப் போலும், மஹேந்திர புத்திரான வாலி தங்க ஹாரத்தோடு அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸீமஹத்தைப்போன்ற மார்க்பையும் நீண்டு பருத்த புஜங்கனையும் தங்க சீறமுள்ள தேகங்களையும் காந்தியால் ஐவலிக்கும் முகத்தையும் உடையவனுய்த் தரையில் கிடப்பதை ராமலக்ஷ்மணர்கள் 30 பார்த்து ஸமீபத்தில் வந்தார்கள். அப்பொழுது வாலி, ராகவனையும் மஹாபலவானான லக்ஷ்மணனையும் பார்த்து, மதுரமாத்ரவும் கடுமை யாகவும் தர்மத்தை அனுஸரித்திருக்கும் வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

35 "நீ தசரத சக்கரவர்த்தியின் புத்திரன்; மஹா கீர்த்திசாவி; தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் பிரியமுள்ளவன்; உத்தம குலத்தில் பிறந்தவன். ஸத்வகுணத்தை பிரதானமாக உடையவன்; மஹா தேஜஸ்வி; வீரதங்களை அனுஷ்டித்தவன். நான் வேடுகுருவருடன் யுத்தம் செய்துகொண்டிருந்தேன்; நீ இருப்பதை அறியவில்லை; என்னைக் கொன்றதால் நீ என்ன பெருமை அடைந்தாய்? 40 ஸூக்ரீவனுடன் நான் யுத்தம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது உன் பாணத்தால் என்னை மார்பில் அடித்தாயே. ராமன் கருணையின் ஸ்வரூபத்தை முற்றிலும் அறிந்தவனென்றும், ஸகல பூதங்களுக்கும் ஹிதத்தையே செல்கிறவனென்றும், தயாமூர்த்தியென்றும், தன்னை மீறி வரும் உத்தமத்தை ஐயித்தவனென்றும், பெரியோர்களின் ஆசாரத்தை அறிந்தவனென்றும், செய்த பிரதிக்களையைத் தவறாதவனென்றும், ஸகலப் பிரானிகளும் உன் கீர்த்தியைக் கொண்டாடுகின்றன. இந்திரியங்களை அடக்குவது, சாந்தி, பொறுமை, தர்மபுத்தி, மனஉறுதி, ஸத்தியம், பராக்கிரமம், அபராதம் செய்தவர்களைத் தண்டிப்பது, இவை அரசர்களுக்குரிய 45 உத்தமகுணங்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நீ அரசனுதால் உனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மேற்சொன்ன குணங்களையும் தர்மாத்மாக்களான இஷ்வாகு வம்சத்தில் நீ பிறந்தவனென்பதையும் ஆலோசித்து உன்னை நம்பினேன். தாரை எவ்வளவு தடுத்தும் லக்ஷியம் செய்யாமல் ஸூக்ரீவனுடன் யுத்தம் செய்ய வந்தேன். 50 வந்து பார்க்கையில் உன்னைக் காணவில்லை, நான் வேடுகுருவனுடன் யுத்தம் செய்துகொண்டு பரவசமாக இருக்கும்பொழுது நீ என்னுடன் யுத்தம் செய்யமாட்டாயென்று நிச்சயித்தேன். ஆனால் நீ இவ்வளவு தூர்புத்தியுடையவனென்றும் தர்மாத்மாவைப்போல்

வேஷம் தரித்தவனென்றும், அதற்கு முற்றிலும் விரோதமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவனென்றும், பாபமான ஆசாரத்தை உடையவனென்றும், ஸாதுக்களின் வேஷத்தைத் தரித்த பாபி என்றும், நீது பூத்த நெருப்பைப் போன்றவனென்றும், தர்மத்தைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு பிழைப்பவனென்றும் அறியாமற் போனேனே.

65 "உன் தேசத்திலாவது நகரத்திலாவது நான் வந்து செய்த அபகாரமென்ன? உனக்காவது செய்த அவமானமென்ன? குற்றமில்லாத என்னை ஏன் கொன்றாய்? நானே காய் கிழங்கு பழங்களைத் தின்று வளத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் குரங்கு; உன்னுடன் யுத்தம் செய்ய வந்தேனா? வேடுகுருவனுடன் சண்டைபோட்டுக் கொண்டிருக்கையில் என்னை அடித்தாய். அதர்மத்தின் அடையாளங்கள் உன்னிடத்தில் காணப்படுகின்றன, நன்றாக யினங்குகின்றன. 70 க்ஷத்திரிய குலத்தில் பிறந்து, பெரியோர்களிடத்தில் சாஸ்திரங்கள் யாவையும் கற்று, ஸந்தேகமின்றி தர்மவானுக்குரிய உடையாளங்களைத் தரித்து இவ்விதமான கொடிய காரியத்தை எவனாவது செய்யானா? ஸகல ஐந்துக்கூறக்கும் அளவற்ற ஆணர்த்தத்தைக் கொடுக்கின்றவனென்ற பெயரை (ராம) உனக்கு வைத்தவன் யார்? நீசூரியான அரசர்களின் வம்சத்தில் பிறந்து, தர்மவானென்று பிரஸித்திபெற்று, மஹா குரூர ஸ்வபாவமுடைய நீ அழகான ரூபத்துடன் பூமியில் ஏன் நடமாடுகிறாய்? பிறரை 80 மதுரமான வார்த்தைகளால் ஸமாதானம் செய்வது, கேட்பவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லாமல் கொடுப்பது, பிறர்செய்யும் அபராதங்களைப் பொறுப்பது, அண்டினவர்களைக் காப்பாற்றுவது, எந்த ஆபத்திலும் ஸத்தியத்தைக் கைவிடாதது, எந்தக் கஷ்டங்கள் நேர்ந்தாலும் மனம் கலங்காமலிருப்பது, தன்னை எதிர்த்தவர்களை நாசம் செய்யும் பராக்கிரமம், தர்மத்திற்கு விரோதமாய் நடப்பவர்களைத் தண்டிப்பது என்ற இவை அரசர்களின் ஸ்வபாவகுணங்களல்லவா? அப்படி நான் என்ன அபராதம் செய்தேன்? நானே காட்டிலிருப்பவன்; நீயோ நாட்டிலிருப்பவன். நானே வானரசன்; நீயோ நரன். நானே கிழங்கு காய் பழம் முதலியவைகளைத் தின்பவன்; நீயோ அரசர்களுக்குரிய பக்குவமான உணவு முதலியவைகளைப் புசிப்பவன். நீயோ சக்கரவர்த்தியின் புத்திரன்; நானே 90 பிறப்பால் உனக்கு ஸமனல்ல, உனக்கும் எனக்கும் விரோதத்திற்குக் காரணமென்ன?

95 "பூமி தங்கம் வெள்ளி முதலிய ஐசுவரியங்களே பகைக்குக் காரணமென்று சொல்வார்கள். இக்காட்டிலும் என்னிடத்தில் உள்ள காய் பழம் முதலிய வஸ்துக்களிலும் நீ ஆசை வைத்து இப்படிச் செய்தாயா? நீதியும் அனுமிரஹமும் உத்தம அரசர்களின் தர்மம்; அநியாயமும் ஹிம்ஸிப்பதும் அல்ப அரசர்களின் தர்மம். இவ்விரண்டிற்கும் ஸம்பந்தமில்லை. அரசர்கள் இந்தத் தர்மங்களை மனம்

100 போனபடி அனுஷ்டிக்கக்கூடாது. நீ காமத்தையே முக்கியமாக உடையவன்; மஹா கோபி; கட்டுப்பாடில்லாதவன்; மேற் சொன்ன இருவித தர்மங்களையும் கவந்து நடத்துகிறவன். ஒருவனைக் கொல்லவேண்டுமென்று உனக்குத் தோன்றிய உடனேயே யோசிக்காமல் அவனைக் கொல்கிறவன், தர்மத்தில் உனக்கு சிரத்தை இல்லை. பிறருடைய பொருளைக் கைப்பற்றுவதில் ஆசையுள்ளவன்.

105 இத்திரியங்களை அடக்காமல் அவை போகிறவழியிலேயே விடுகிறவன். யாதொரு அபராதமும் செய்வாத என்னைக் கொண்டு லோகத்தார் வெறுக்கும் காரியத்தைச் செய்து, ஸாதுக்களின் நடுவில் என்ன சொல்வாய்? அரசனைக் கொல்கிறவன், பிராம்மணனைக் கொல்லுகிறவன், பசுவைக் கொல்லுகிறவன், திருடன், பிராணிகளைக் காரணமில்லாமல் கொல்வதில் பிரீதியுள்ளவன், சகவரனை இல்லை என்று எண்ணுகிறவன், தமயனுக்கு விவாகமாகாதபொழுது தான் விவாகம் செய்துகொள்ளுகிறவன், கோள் சொல்லுகிறவன், செல்வமிருந்தும் கொடுக்காத லோபி, மித்திரர்களுக்கு துரோகம் செய்கிறவன், குருவின் பார்யையைக் கெடுப்பவன் இவர்கள் மஹா பாபிகள் அடையும் நரகங்களுக்குப் போகிறார்கள்; இதில் ஸந்தேகம் இல்லை.

120 'ஊத்திரியர்களுக்கு வேட்டையாடுவது தர்மமல்லவா? காட்டு மிருகங்களில் ஒன்றான உன்னைக் கொல்வதில் தோஷமென்ன' என்கிறாயோ? மான் புலி முதலியவைகளின் தோலைப்போல் என் தோல் ஆணைத்திற்கு உபயோகமில்லை. பட்டுப்பூச்சியின் தோலைப்போல் என் மயிர் போர்வைகளுக்கு உபயோகமில்லை. யானையின் தந்தங்களையும் எலும்புகளையும்போல் என் பற்களும் எலும்புகளும் ஒன்றற்கும் பிரயோஜனப்படாது. உன்னைப்போல் தபஸ்வி தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்கள், என் மாம்ஸத்தைத் தொட மாட்டார்கள். எதற்காக என்னைக் கொன்றாய்? ஐந்து நகங்களை யுடைய பிராணிகளுக்குள் சல்யமென்ற முள்ளம் பன்றியும் நாயைக் கொல்லும் பன்றியும், முயலும் ஆமையும் உடும்பும் பிராம்மண ஊத்திரிய வைஸியர்கள் புஜிக்கத் தக்கவை. தர்மத்தை

125 அறிந்தவர்கள் என் தோலையாவது எலும்புகளையாவது தொடக்க மாட்டார்கள். என் மாம்ஸத்தையும் புஜிக்கமாட்டார்கள், ஒன்றிற்கும் உதவாத ஐந்து நகங்களுள்ள என்னை ஏன் கொன்றாய்?

130 "ஸகலமும் தெரிந்த தாரை எனக்கு ஊறித்தையும் நிஜத்தையும் சொன்னான். புத்தி மயங்கி அவனை மீறி வந்தேன்; உயிரை இழந்தேன். சிரேஷ்டமான நடத்தை யுள்ள பதிவிரதைக்குச் சபல சித்தமுள்ள புருஷன் வாய்த்ததுபோல் இந்த பூயிக்குத் தகுந்த நாதன் கீயல்ல. சகலியமாகப் பிறருக்குக் கெடுதி செய்பவனும் பிறர்க்கு அபகாரம் செய்வதாலேயே பிழைப்பவனும், ஊனமான காரியங்களைச் செய்கிறவனும், சாந்தத்தையுடையவன்போல் வேஷம் தரிப்பவனும் பாபியுமான நீ, மஹாத்மாவான தசரதருக்குப்

புத்திரனாக எப்படிப் பிறந்தாய்? ராமனென்ற மத யானை நன்னடத்தையென்ற கட்டுத்தறியை அறுத்துக்கொண்டு, ஸாதுக்களின் தர்மமென்ற எல்லையைத் தாண்டி, தர்மமென்ற மாவெட்டியை மீறி வந்து என்னைக் கொன்றது. உனக்கு ஷேமத்தைக் கொடுக்காததும் தகாததும் ஸாதுக்களால் தூஷிக்கப்பட்டதுமான இத்தக் காரியத்தைச் செய்தால், ஸாதுக்கள் உன்னை நித்திப்பார் களென்று ஏன் அறியவில்லை? உனக்கு உபகாரமாவது அபகார மாவது செய்யாமலிருந்த என்னிடத்தில் பயனின்றிக் காட்டிய பராக்கிரமத்தை உன் மனைவியை எடுத்துப்போன ராவணனிடத்தில் காட்டவில்லையே! எனக்கு எந்நிலை மின்று என்னிடத்தில் யுத்தம் செய்திருந்தால் உன்னை அப்பொழுதே கொன்று யமனைத் தரிசனம் செய்ய அனுப்பியிருப்பேன். ஒருவன் மதுபானம் செய்து மயங்கித் தூங்கும் பொழுது பாம்பு கடித்ததுபோல், ஒருவராலும் எதிர்க்க முடியாத என்னை மறைந்திருந்து கொள்ளுயே?

155 ளீதைதையைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று முன்பே எனக்குச் சொல்லியிருந்தால் ஓரே நாளில் செய்திருக்கமாட்டேனா? ராவணனைக் கொல்வதற்கல்லவா ஸூக்ரீவனுடன் ஸ்ரேகம் செய்து அவன் இஷ்டப்படி என்னைக் கொன்றாய்? அதே ராவணனை யுத்தத்தில் கொன்று, கழுத்தில் கயிற்றைக்கட்டி, உன்னிடத்தில் இழுத்துவரமாட்டேனா? அவன் ளீதைதையை ஸமுத்திரத்தின் அடியில் வைத்திருந்தாலும் பாதாளத்தில் மறைந்திருந்தாலும் நீ எனக்கு ஒருவார்த்தை சொன்னால், முன் காலத்தில் மதுகைடபர்களால் எடுத்துப் போய்ப் பாதாளத்தில் வைக்கப்பட்ட சுவேதாச்வதரி என்ற கருதியை ஹயக்ரீவர் அவர்களைக் கொன்று மறபடியும் பூலோகத்திற்குக் கொண்டு வந்ததுபோல், அவனை உன்னிடத்தில் கொண்டு வரமாட்டேனா?

170 ஸூக்ரீவன் நான் இறந்த பிறகு ராஜ்யத்தை அடைய வேண்டியது நியாயம். தர்ம விரோதமாக நீ என்னைச் சண்டையில் கொன்றது அநியாயம். பிறந்தவன் என்றைக்காவது இறக்க வேண்டியது ஸஹஜம். நீ மறைந்திருந்து என்னைக் கொன்றது நியாய மானால் தகுந்த பதிவை யோசித்துச் சொல்" என்று அந்த மஹாத் மாவான வாலி, பாணத்தின் வேதனையாலும் கெடுநெரம் பேசின தாலும் வாய் உலர்ந்து, ஸூக்ரீவனைப்போல் பிரகாசிக்கும் ராமனைப் பார்த்துக்கொண்டே பேசாமலிருந்தான்.

இத்யேவ முக்த்வா பரிபூஷக வக்தர:

ஸராபீ'கா'தாத்'ய்யதி'தோ மஹாத்மா |

ஸமீஷ்ய ராமம் ரவி ஸந்திகாஸம்

தூஷணம் ப'பூ'வாமர ராஜ ஸூறு: |

(54)

ஸர்க்கம் 18

ராமனுடைய பதில்

இத்யுத்த: ப்ராஸீரீதம் வாஃயம் த்"மார்"த' ஸஹிதம் ஹிதம் |
பருஷம் வாலிநா ராமோ திஹதேத விசேதஸா | (1)

இப்படி மதுரமாயும் புருஷார்த்தங்களுக்கு ஒத்தும் கடுமையாகவும் வாலி ராமனை தூஷித்தான். பாணத்தின் வேதனை பொறுக்காமல் பேசினானையொழிய வேறில்லை. காந்தியை இழந்த ஸூரீயனைப் போலும், மழை பெய்த மேகத்தைப் போலும், அணந்த நெடுப்பைப்போலும், சக்தியற்றுத் தரையில் கிடக்கும் வாலியைப் பார்த்து, "அக்ரூனத்தால் தர்மம், அர்த்தம், காமம், லோகாசாரம் முதலியவைகளை அறியாமல் இப்படி நீதிப்பது ஸூரீயல்ல. மஹா புத்திமான்கனையும் வயது சென்றவர்கனையும் பெரியோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்கனையும் கேட்டுத் தர்மத்தை அறியாமல்! வாணர்களுக்கு ஸ்வபாவமான சபல புத்தியால் இப்படிச் சொல்லலாமா? உன் வ்வுருபத்திற்கு தகுந்தபடி உணக்குப் புத்தி ஏற்படவில்லையே.

"லோகத்தில் சில அரசர்கள் தங்கள் ஆளுகைக்குட்பட்ட மலைகளையும் காடுகளையும் அபகரித்துக்கொண்டு அவைகளிலுள்ள ஐந்துக்கனையும் பிடிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஐம்பூ த்வேபமும் அதிலுள்ள பர்வதங்களும் அரண்மனைகளும் இஷ்வாகு வம்சத் தரசர்களுக்கு உட்பட்டவை. அவைகளிலுள்ள மிருகங்களையும் பகலிகளையும் மனுஷ்யர்களையும் காப்பதும் தண்டிப்பதும் அந்த அரசர்களுக்கே ஏற்பட்டது. இப்பொழுது அந்த ராஜ்யத்தை ஆண்டுவரும் பரதன் தர்மாத்மா; ஸத்தியம் தவருதவன்; நேரான நடத்தைபுள்ளவன், தர்மார்த்த காம மோஷமென்ற புருஷார்த்தங்களின் உண்மையை அறிந்தவன்; குடிகளை நியாயமாகக் காப்பதிலும் தண்டிப்பதிலும் நோக்கமுள்ளவன். அவனிடத்தில் நீதியும் பெரியோர்களோடு பழகும் தன்மையும் ஸத்தியமும் குடி கொண்டிருக்கின்றன. சரஸ்திர விரோதமில்லாமல் சத்துருக்களிடத்தில் பராக்கிரமத்தை உபயோகிப்பவன். தேச காலங்களை அறிந்து நடப்பவன். ராஜதர்மத்தை அனுசரித்து அவனுடைய ஆக்கொப்படி நாங்களும் மற்ற அரசர்களும் லோகத்தில் தர்மத்தை நிலைநிறுத்த பூரியெங்கும் ஸஞ்சரிக்கிறோம். தர்மத்தில் நாடிய மனத்தையுடைய அந்த ராஜரேஷ்டன் லோகத்தை ஆளும்பொழுது தர்மத்திற்கு விரோதமாக எவன் நடக்கத் துணைவான்? நாங்களும் உத்தம தர்மங்களை அனுஸரித்து, அவனுடைய ஆக்கொப்பைக் கைகொண்டு தர்மத்திலிருந்து விலகினவர்களை விதிப்படி சிஷித்து வருகிறோம். நீயோ அதர்மமாக நடப்பவன். பிறர் நீதிக்கும் படியான காரியத்தைச் செய்வதெவன் கட்டுப்பாடில்லாதவன்; ராஜ

தர்மத்தை அனுஸரிக்காதவன். தர்ம மார்ச்சுத்தில் நடப்பவனுக்குத் தமையனும் தகப்பனும் வித்தையை உபதேசிக்கிறவனும் பிதா வீற்கு ஸமம், தன் தம்பியும் புத்திரனும் குணசாலியான சிஷ்யனும் புத்திரனுக்கு ஸமம், இது தர்மம்; இதன் ரஹஸ்யம் கல்பமாக அறியக்கூடாததால், ஸாதுக்களும் அதில் மயங்குகிறார்கள், உன்னைப் போன்றவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமா? ஸகலப் பிராணிகளின் ஹிருதயத்தில் வளிக்கும் ஸர்வாதர்மதர்மாயான பரமாத்மா வீற்கே தர்மாதர்மம் சபாகபம் முதலியவைகளின் ரஹஸ்யம் தெரியும். நீயோ சபல புத்தியுள்ள வானரன், நீ உன்னைப்போன்ற அக்ரூனிகளான வானரர்களுடன் பிறவிக் குருடர்கள் பிறவிக் குருடர்களுடன் பழகுவதைப்போல் காலம் கழித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். அதை நீ அறிவாயா? நான் சொன்ன வார்த்தையின் நாற்பரியத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன், கேவலம் கோபத்தால் புத்தியைவிடிக் கொண்டு தூஷிக்காதே.

"பெரியோர்களின் தர்மத்தைக் கையிட்டு உன் தம்பியான ஸூக்ரீவனுடைய பாரியையை அனுபவிக்கிறாய். கேவலம் காமத்திற்கு உட்பட்டு, அவன் பிழைத்திருக்கையில் உனக்கு நாட்டுப் பெண்ணான குமை என்பவளைக் கைப்பற்றினாய். அதுபாவமல்லவா? இப்படித் தர்மத்தைத் துறந்து, காமத்திற்குட்பட்டு, தம்பியின் பாரியையை அனுபவிக்கும் உன்னைத் தண்டிக்கவேண்டியது நியாயம். தர்ம விரோதியாகவும் லோகாசாரத்திலிருந்து விலகினவனுக்கும் இருக்கும் உன்னைத் தண்டிப்பதைவிட வேறு சிஷை எனக்குத் தோன்றவில்லை. நான் கடித்திரியன்; உத்தம குலத்தில் பிறந்தவன். தன் பெண்ணையும் ஸநேஹநீதியையும் தம்பியின் மனைவியையும் ஆசையால் சேருகிறவனைக் கொல்வதைத் தவிர வேறு தண்டனை விதிக்கப்படவில்லை.

பரதன் இந்தப்பூரியை ஆண்டுவரும் சக்கரவர்த்தி; நாங்கள் அவனுடைய ஆக்கொப்பை நடத்துகிறவர்கள். அவன் துஷ்டிகளையும் கட்டுப்பாடில்லாமல் நடப்பவர்களையும் சிஷித்து, தர்மமாக ராஜ்யத்தை ஆண்டுவருகிறான். நாங்கள் அவனுடைய கட்டளையை ஒட்டி, உன்னைப்போல் எல்லை மீறி நடப்பவர்களைச் சிஷிக்க ஏற்பட்டிருக்கிறோம். உன்னையும் நீ செய்த அபராதத்தையும் கவனிக்காமலிருக்கலாமா?

"லக்ஷ்மணனுக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவைப்போல் ஸூக்ரீவனுக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அவனுக்கு ராஜ்யமும் பாரியையும் கிடைக்கவேண்டும். அவன் என் ஷேமத்தைக் கொருகிறவன். தவிர, வானரர்கள் முன்நிலையில் செய்த பிரதிக்ஞையை எவ்வாறு மீறுவேன்? நான் இதுவரையில் சொல்லிய காரணங்கள் தர்மத்தை அனுஸரித்தவை. பெரியோர்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவை. அவைகளைக்கொண்டே உன்னைக்கொண்டேன்.

அது சாஸ்திர விநோதமல்லவென்று நீயும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். எப்படி யோசித்தாலும் உன்னைக் கொன்றது தர்மமே.

80 "மேலும், ராஜா தர்மப்படி எனக்குத்தோழனான ஸூகீரீயனுக்கு நீ சத்தரு அப்பொழுது எனக்கும் சத்தருவே, நீயும் அந்தத் தர்மத்தை அனுசரித்து யோசித்தால் உன்னைக் கொன்றது நீ செய்த பாபத்திற்குப் பிராயசித்தமென்றும் தெரியும். முன் காலத்தில் மனு இரண்டு கவோகங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். நாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஆசாரத்தையே அவை உபநிஷித்தின்தன. தர்ம ரஹஸ்யத்தை அறிந்தவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றன. அவைகளில் சொன்னபடியே நடந்தேன். "பாபம் செய்தவர்கள் அரசர்களால் சிஷ்டிக்கப்பட்டுப் பாபம் தீர்ந்து, ஸாதுக்களாகப் புண்யாத்மாக்கள் அடையும் உத்தமலோகங்களுக்குப் போகிறார்கள். திருடர்கள் அரசர்களால் தண்டிக்கப்பட்டாலும், திருடன் என்று அறிந்தபின் விடப்பட்டாலும் பாபம் நீங்கி நல்ல கதி அடைகிறார்கள். பாபிகளைத் தண்டிக்காத அரசன் அந்தப் பாபத்தை அடைகிறான்." பூர்வத்தில் ஒரு பெளத்த ஸர்வாஸி உன்னைப்போல் கோடிய பாபத்தைச் செய்ய, அதற்காக மாந்தாநாசக்கரவர்த்தியால் கடின தண்டனை விதிக்கப்பட்டான். இப்படி இன்னும் பல அரசர்கள் பாபிகளை அஜாகிரதையாக விட்டுவிட்டுப் பிறகு அதைப்பற்றி யோசிக்கையில் பாபிகளுக்கேற்பட்ட பிராயசித்தத்தைச் செய்து, அந்தத் தோஷத்திலிருந்து விடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நீ வருத்தப்பட நியாயமில்லை, உன்னை வதம் செய்தது தர்மத்தை அனுஸரித்த விஷயமே. நான்கள் சாஸ்திர நீதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களேயன்றி இஷ்டப்படி நடக்கமுடியாது.

100 "மேலும் சில காரணங்களைச் சொல்லிறேன். அவைகளைக் கேட்டு நீ கோபத்தை விடுவாயென்று நம்புகிறேன். "என்னுடன் எதிரில் நின்று யுத்தம் செய்தால் உன்னை யமலோகத்திற்கு அனுப்புவேன்" என்றாய். அதனால் எனக்குக் கோபமில்லை. ஒரு வானரன் சொல்வதை நான் லக்ஷ்யம் செய்வது ஸரியல்ல. வடிகளாலும் கயிறுகளாலும் இன்னும் பல கபட உபாயங்களாலும் மனிதர்கள் மறைந்திருந்தும் நேரிலும் பல மிருகங்களைப் பிடிக்கிறார்கள். அவை ஒடிக்கொண்டிருந்தாலும் பயந்திருந்தாலும் ஓரிடத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தாலும் பயமற்று நம்பியிருந்தாலும் ஜாகிரதையாயிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், வேட்டையாடுகிறவர்களைப் பார்க்காமலிருந்தாலும் அவைகளின் மாம்ஸத்திற்காக மிருகங்களைக் கொல்வதுண்டு. அப்படிச் செய்வதால் அவர்களுக்குத் தோஷமில்லை. தர்மத்தை நன்றாக அறிந்த அநேக ராஜாவிடங்களும் இங்கே வேட்டையாட வருகிறார்கள். ஆகையால் நானும் உன்னை யுத்தம் செய்துகொண்டிருக்கையில் பாணத்தால் அடித்தேன். நீ வானரானதால் என்னுடன் எதிர்த்துப் போர் செய்தாலும்

செய்யாவிட்டாலும் உன்னைக் கொல்வது குற்றமாகாது. இப்படிப் பிறர்க்கு உபத்திரவத்தை உண்டாக்கும் ராஜாதர்மம் பயனற்ற தென்று நீ ஸந்தேகப்படலாம். ஆனால் ரணவயத்தியன் வியாதியால் பிடிக்கப்படுகிறவனுக்கு அக்காலத்தில் ஹிம்ஸையைச் செய்தாலும் முடிவில் ஸௌக்யத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கிறான்ல்லவா? அப்படியே ராஜாக்களும் ஸாதாரணமாகக் கிடைக்காத தர்மத்தையும் ஸூகமான வாழ்வையும் கேழமத்தையும் குடி களுக்குக் கொடுக்கிறார்களென்பதில் ஸந்தேகமுண்டோ? ஆகையால் அவர்களைப் பிடிப்பதும், அவர்கள் கெடுதி செய்கிறவர்களென்று எண்ணுவதும் நிந்திப்பதும், தடுத்தப் பேசுவதும், பிரியமில்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்வதும் ஸரியல்ல. எட்டு வேகபாலர்கள் தம் அம்சங்களை ஒன்றுசேர்த்து அரசர்களாக மனுஷ்ய சரீரத்துடன் பூலோகத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறார்கள். நீயோ தர்மத்தை அறியாமல், எப்பொழுதும் தர்மத்தையே நானும் என்னைக் கேவலம் கோபாவேசத்தால் நிந்திக்கிறாய். நான் அனுஷ்டிக்கும் தர்மம் என் முன்னோர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதே தவிர வேறல்ல" என்றார் ராமர்.

வாஸி அதைக்கேட்டு, தர்மத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் ரஹஸ்யத்தையும் நீச்சயமாக அறிந்து, ராமனிடத்தில் யாதொரு தோஷத்தையும் காணாமல், 'அநீயாயமாக இவரை நிந்தித்தோமே' என்று மிகவும் வருத்தமடைந்தான். பிறகு நாகப்பிணைக்கமாய் ராமனைப் பார்த்து, "நாங்கள் சொன்னது தர்மமே. அதில் யாதொரு ஸந்தேகமுமில்லை. ஸகலமும் தெரிந்த நாங்கள் சொல்லும் காரணங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாத நான் பதில் சொல்ல முடியுமா? நான் அக்ஞானத்தால் அயுத்தமாகவும் கடுமையாகவும் தங்களைத் தூஷித்தேன். நாங்கள் அதைத் தோஷமாக எண்ணாமலிருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். நாங்கள் புருஷார்த்தங்களையும் தத்துவங்களையும் பூர்ணமாக அறிந்தவர்கள்; பிரஜைகளுக்கு கேழமத்தைச் செய்வதிலேயே கோக்கமுள்ளவர்கள். காரணமான பாபங்களையும் அவைகளுக்குப் பயனான தண்டனையையும் பூர்ணமாகவும் தவறில்லாமலும் தெளிவாகவும் அறிந்திருக்கிறீர்கள். நான் தர்மத்தைக் கைவிட்டு அதர்மத்தைக் கைக்கொண்டேன். ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த நாங்கள் என்னிடத்தில் மெருவசெய்து, 'நீ செய்த அபராதத்தை மன்னித்தேன்' என்று அனுக்ரமித்து என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

150 "நான் இறக்கிறேன் என்றாவது, எனக்குப் பிரியமான நானா என்ன கதி அடைவானோ என்றாவது என்பதுக்கள் நானில்லாமல் கஷ்டப்படுவார்களே என்றாவது எனக்கு விசாரமில்லை. நாங்கள் எனக்கு உத்தம கதியை அருளிவீர்கள். ஸூகீரீவர் நாரையையும் மற்றப் பத்துக்களையும் காப்பாற்றுவான். ஆனால், 'நானே யுத்திரணும் பிறக்கிறேன்' என்ற வேதவாக்யத்தின்படி, என்னை

விட வேறல்லாத புத்திரனுள் அங்கதனையும், அவன் எனக்குப்
பணிவிடை செய்ததையும், மற்ற உத்தம குணங்களையும்
அவனுடைய அழகையும் நிரூபிக்க நிரூபிக்க எனக்குத் துக்கம்
160 தங்கவில்லை, பிறந்ததுமுதல் அவனை வெகு செல்வமாக வளர்த்து
வந்தேன். க்ரஹம் வற்றின குளத்தைப்போல் என்னைக் காணாமல்
உலர்ந்து வாடுவானே! ஒன்றும் தெரியாத குழந்தை, பெரியோர்
களால் நன்றாகப் பழக்கப்பட்ட ஸ்திர புத்தியை அடையாதவன்,
எனக்கும் வேறு குழந்தையிலை, அவனிடத்தில் நான் வைத்திருக்கும்
165 பிரீதிகோ எல்லையிலை, என் பாரியைகளுக்குள் எனக்கு மிகவும்
பிரியமான தாரைக்குப் பிறந்தவன், அவளுக்கு ஸமமான புத்தியை
யும் புத்தியையும் உடையவன். எனக்கு ஸமமான அளவற்ற
பலமும் வாய்ந்தவன். தாங்கள் அவனைக் காப்பாற்றவேண்டும்,
தாங்கள் எல்லோரையும் பாதுகாத்து ஆளுகின்றவர்கள். தர்மா
170 தர்மங்களின் ஸ்வரூபத்தை நன்றாக அறிந்து நடப்பவர்கள், பரம
னிடத்திலும் ஸக்ஷ்மணிடத்திலும் ஸூக்ரீவனிடத்திலும் தங்
களுக்கு எந்த பிரீதியோ அந்த பிரீதியை அங்கதனிடத்தில் வைக்க
வேண்டும், நான் ஸூக்ரீவனுக்குச் செய்த கெடுதிகளைத் தாரையின்
போதனையால் செய்தேனென்று அவன் ஒரு வேளை நினைத்து,
175 என்னிடத்திலுள்ள கோபத்தையும் துலேஷத்தையும் அவனிடத்தில்
காட்டி, அவனை அவமானம் செய்து, அங்கதனை ராஜ்யத்திலிருந்து
தூரத்திடமிடாமல் தாங்கள் காப்பாற்றவேண்டும்.

“நான் தங்களுடைய ஆக்ஷேபப்படி நடந்து தங்களுடைய
கிருபைக்குப் பாத்திரமாக இருந்தால் இந்த ராஜ்யத்தை ஸூக்மாக
180 ஆண்டு கொண்டிருக்கலாம். இது மாத்திரமல்ல, இந்தப்பூமண்டலம்
முழுவதையும் ஆளலாம். இது மாத்திரமல்ல, ஸ்வர்க்கத்தையும்
ஸம்பாதிக்கலாம். ஆனால் அவைகளை அல்பமாக நினைத்து தங்க
ளுடைய கைபால் மரணமடைந்து உத்தம கதியைப் பெறவேண்டு
மென்ற ஆசையால், தாரை அநேக காரணங்களைச் சொல்லி என்னைத்
185 தடுத்தும் கேளாமல், ஸூக்ரீவனுடன் யுத்தம் செய்யப் புறப்பட்டு
வந்தேன்” என்று சொல்லி மெனனமாக இருந்தான்.

அவன் தெளிந்தருளத்தை அடைந்ததைக் கண்டு ஸ்ரீராமன்,
தர்மங்களின் ரஹஸ்யார்த்தத்தைக் காட்டுகின்ற வார்த்தைகளால்
அவனை ஸமாதானம் செய்தார். “அங்கதனைப்பற்றிக் கவலைப்
190 படாதே. நான் அதர்மத்தைச் செய்தேனென்று எண்ணக்கூடாது,
ஸகல பாபமும் தீர்ந்து நீ உத்தம கதியை அடையப் போகிற
படியால் உன்னைப்பற்றியும் விசாரப்பட நியாயமில்லை. நீ செய்த
அக்கிரமத்திற்காகப் பிராயச்சித்த ரூபமாக உன்னைக்கொல்வதே
தர்மமென்று நான் நிச்சயமாக அறிந்தவன். தண்டிக்கத் தகுந்
195 தவனைத் தண்டிக்கிறவனும் அப்படித் தண்டனை அடைகிறவனும்
அதனால் மிக்க பிரயோஜனத்தை அடைவார்களே யொழிய
தோஷமடையமாட்டார்கள். தர்மசாஸ்திரத்தில் விதித்தபடி என்

னில் தண்டிக்கப்பட்டு, நீ பாபமற்று, தர்மனுஷ்டானத்திற்குப்
பயனுள் சந்த ஸ்வரூபத்தை அடைந்தாய், உன் மனத்திலுள்ள
சோகத்தையும் மோஹத்தையும் பயத்தையும் விடு. பிரார்ப்த
200 கர்மத்தை உன்னால் விலக்கமுடியுமா? உன்னிடத்தில் அங்கதன்
எவ்வளவு பிரீதியும் பக்தியும் வைத்திருந்தானோ அப்படியே ஸூக்ரீ
வனிடத்திலும் என்னிடத்திலும் நடந்துகொள்வானென்பதில்
ஸந்தேஹப்படாதே” என்று தர்ம மார்க்கத்திற்குத் தீபம் போன்ற
மஹாத்மாவான ராமன் மதுரமாகவும் யுக்தமாகவும் சொல்வதைக்
205 கேட்டு, வாலி மனக்கவலை தீர்ந்து ஸந்தோஷமடைந்து, “ஸ்வாமி
நான் ஒன்றும் தெரியாத வானரன்; தங்களுடைய மஹிமையை
அளவிடக்கூடாதவன். பாணத்தால் அடிபட்டு புத்தி சிதறி,
தாங்கமுடியாத உபத்திரவமடைந்து, தகாத வார்த்தைகளைச்
சொல்லி தங்களைத் துஷித்தேன். என் பிதாவான மஹேந்திரனைப்
210 போன்ற வீரரான தங்களை நான் செய்த அபராதத்தை மன்னிக்கும்
படிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புருஷோத்தம! எல்லையற்ற
பராக்கிரமசாலியே! என் பாபத்திற்கு யாதொரு பிராயச்சித்தத்
தையும் செய்ய முடியாதவன் நான், தாங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற
வேண்டும்” என்றான்.

பரராபீதப்பிதேந விசேதண மயா

ப்ரதாஷிதஸ் த்வம் தீயதீஜாததா ப்ரபோ |

இதம் மஹேந்தீரோபம பீம விசிரம

ப்ரணாதிதஸ் த்வம் க்ஷம மே நரேஸ்வர | (70)

ஸர்க்கம் 19

தாரை வாலியைக் கண்டது

ஸ வாதர மஹாராஜ: ஸயாத: ஸர விஷத: |

ப்ரதயுக்தோ ஹேதுமத்வாக்ஷய: நோத்தரம் ப்ரத்யபத்யத || (1)

ஈமன் யுத்திக்கு ஒத்த வார்த்தைகளைச் சொன்னதால்
வாலி அவைகளுக்கு மேலும் பதில் சொல்ல முடியவில்லை,
பாறைகளால் சரீரம் பிளவுபட, மரங்களால் தேகமெங்கும்
காயமடைந்து, ராம பாணத்தால் அடிபட்டு, மரணகாலம் நெருங்கி
முர்ச்சையடைந்தான். 5

ஸூக்ரீவனுடன் யுத்தம் செய்துகொண்டிருக்கையில்
ராமனுடைய பாணத்தால் வாலி கொல்லப்பட்டானென்று
கேள்விப்பட்டுப் பயந்து, தாரை அங்கதனுடன் குறைபிவிருந்து
ஒடிவந்தான். அங்கதனுடைய பரிவாரங்களான வானர வீரர்கள்
கோதண்ட பாணியான ராமனைக் கண்டு நடுங்கி, தலைவன் 10

கொல்லப்பட்டுப் பயந்து ஓடும் மான் கூட்டங்களைப்போல், நான்கு
 திசைகளிலும் ஓடி ஓனிந்துகொண்டார்கள். தாரை அதைப்பார்த்து
 அவர்கள் ராம பாணங்களால் அடிபட்டவர்களைப்போல் பயந்து
 துக்கப்படுவதைக் கவனித்துத் தாலும் துக்கமடைந்து, "வானரர்
 15 களை! ராஜ்ய ஸிம்ஹமான வாலிக்கு முன்னே செல்லும் நீங்கள்
 அவரைவிட்டுப் பயந்து கதியற்றவர்களைப்போல் ஏன் ஓடுகிறீர்கள்?
 ஸூகீவன் ராஜ்யத்திற்காக ஆசைப்பட்டு ராமனைக்கொண்டு
 உங்கள் அரசனைப் பாணத்தால் அடித்துக் கொல்லித்தால் உங்க
 ளுக்கு என்ன பயம்? ராமபாணம் குறி தப்பாதென்றும், தடுக்கமுடி
 20 யாததென்றும் எனக்குத் தெரியாதா?" என்றான். அதைக் கேட்டு
 இஷ்டமான ரூபத்தை எடுக்கச் சக்திவாய்ந்த அந்த வானரர்கள்
 தாரையைப்பார்த்து, "யமன் ராமன் வடிவத்தில் தோன்றி வாலியைக்
 கொன்றான். புத்திரனில்லாத ஸ்திரீகள் பர்த்தாவுடன் மரணமடைய
 வேண்டும். நீயோ அப்படிச் செய்ய நியாயமில்லை. அங்கதனுக்காகப்
 25 பிழைத்திருந்து அவனைப்பாதுகாக்கவேண்டும். ஸூகீவனுல் எறியப்
 பட்ட பாறைகளையும் மரங்களையும் வாலி தடுத்து முடிவில் வஜ்ராயு
 தம் போன்ற ராமபாணத்தால் அடிபட்டு இறந்தார். கிஷ்கிந்தையி
 லிருந்து வாலியுடன் வந்த வீரர்கள் இந்திரனுக்கு ஸமமான பராக்
 30 கிரமமுள்ள தங்கள் அரசன் அடிபட்டதைக் கண்டு, நான்கு
 மூல்களிலும் சிதறிக் கிஷ்கிந்தையை கோக்கி ஓடுகிறார்கள்.
 கோட்டை வாசல்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அங்கதனுக்கும்
 அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். எல்லா வானரர்களும் அவனையே பின்
 35 தொடர்வார்கள். தாங்களும் இங்கேயே இருப்பது எங்களுக்கு இஷ்ட
 மில்லை. நமது சத்துருக்களான வானரர்கள் கிஷ்கிந்தையிலுள்ள
 மற்றிக் கோட்டைகளைப் பிடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவைகளில்
 பாரியைகளை விட்டுப் பிரிந்தவர் பலர்; ஸாதாரணமான பாரியை
 40 களை உடையவர் பலர். அவர்கள் இதுவரையில் காடுகளில் திரிந்து
 கொண்டு எல்லாக் கஷ்டங்களையும் அனுபவித்து வந்தார்கள். இப்
 பொழுது அவர்களும் ஸூகீவன் முதலிய தங்கள் பத்துக்களும்
 நமக்கு மிகுந்த கெடுதியைச் செய்வார்கள்." என்றார்கள். தாரையோ
 பெருந்தன்மையும் கூர்மைவான புத்தியும் வாய்ந்தவன். "புருஷ
 45 ஸிம்ஹமான அந்த மஹாதுபாவன் இறந்த பிறகு புத்திரனும்
 ராஜ்யமும் உயிரும் எனக்கு ஒருபொருட்டா? ராமபாணத்தால்
 அடிபட்ட அந்த மஹாத்மாவின் காலடியில் அல்லவா நாளிருக்க
 வேண்டும்" என்று சோகம் தாங்காமல் வாய்விட்டலறி தலையிலும்
 மார்பிலும் அடித்துக்கொண்டு யுத்த பூமிக்கு ஓடிவந்தான்.

அங்கே தன் பர்த்தா அடிபட்டுப் பூமியில் மிடப்பதைக்
 கண்ட பின், மாயாவி முதலிய அஸூர வீரர்களை அவன் அலக்ஷ்ய
 50 மாகக் கொன்றவன்; இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தைப் போன்ற
 பெரிய யலைகளைப் பெயர்த்தெறிந்தவன்; பெருங்காற்றால் அடிக்கப்
 பட்ட பெரிய மேகங்களைப்போல் கர்ஜிப்பவன்; பராக்ரீமத்தில்

இந்திரனைப்போன்றவன். ரோஷத்தால் கர்ஜிக்கும் சத்துருக்களுக்கு
 நடுவில் பயங்கரமாகக் கர்ஜிப்பவன். ஒரு புலி மாம்ஸத்திற்காக
 ஆசைப்பட்டு, கிஷ்கிந்தைக் கொன்றதுபோல் மஹாசூரனான
 55 ராமனால் கொல்லப்பட்டு, மழைபெய்து ஓர்ந்த மேகத்தைப்
 போலும், அழுவியகொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இளைப்பாறு
 வதற்காகப் போடப்பட்ட மேகையுடைய தோரண வாசல்,
 அதிலிருந்து நாகத்தைப் பிடிக்க வந்த கருடனுல் இடித்துத் தள்ளப்
 பட்டதுபோலும், அவன் உயிரிழந்து மிடப்பதையும் ஸமீபத்தில்
 60 ராமன் கோதண்டத்தின்மேல் சாய்ந்துகொண்டு நிற்பதையும் பக்கத்
 தில் லக்ஷ்மணனும் ஸூகீவனும் நிற்பதையும் கண்டான். (ரகுவீர
 னிடத்தில் சத்துருவென்ற புத்தியை விலக்கி, "இந்த விஷயத்தில்
 ராமனிடத்தில் யாதொரு குற்றமும் இல்லை; வாலியே குற்றவாளி;
 ஸகலப் பிராணிகளும் தாகம் தீர்த்துக்கொள்வதற்காக ஒருவன்
 65 குளத்தை வெட்டியிருக்க, அதில் ஒரு மூடன் கழுத்தில் ஒரு பெரிய
 பாறைவைக் கட்டிக்கொண்டு விழுந்து இறந்தால் அது யாருடைய
 தோஷம்? இவனும் ராமனுக்கு அனுகூலமாக நடந்திருந்தால்,
 இவனை ரகுநாதன் ரக்ஷிக்காமலிருப்பாரா? தன் பிராணனுக்கு
 ஸமமான ஸூகீவன் தன்னை வந்தடைந்தான்; அவனுக்குக் கெடுதி
 70 செய்வதைப் பொறுப்பாரா? வாலி ஸூகீவர்கள் முதல்தடவை
 யுத்தம் செய்தபொழுது ராமன் வாலியைக் கொல்லவில்லையே,
 வாலி தன் பக்தனை ஹிம்ஸித்ததை நேரில் பார்த்தபிறகே கொன்
 றார்" என்று நினைத்தான்.) அவர்களைத் தாண்டி வாலியிருக்குமிடத்
 திற்கு வந்து, துக்கத்தால் மூர்ச்சையடைந்தான். பிறகு தூங்கி
 75 எழுந்தவளைப்போல் பிரக்ஞை தெளிந்து, "ஹா நாதா!" என்று
 கதறி, கால பாசத்தால் கட்டி இழுக்கப்பட்ட தன் பிரிய நாய
 களைப்பார்த்து வாய்விட்டலறினான். தாரை இப்படி அன்றிப்போல்
 தீனமாய்ப் புலம்புவதையும் அங்கதன் அங்கே வந்ததையும்
 பார்த்து, ஸூகீவன் சொல்லமுடியாத துக்கத்தை அடைந்தான்.

நாமவேஷ்ய து ஸூகீவா க்ரோஸத்திம் குரரிமிய |
 விஷாத மக்மத்தக்ஷ்டம் த்ருஷ்ட்வா சாங்கத் மாகீதம் || (29)

ஸர்க்கம் 20

தாரையின் பிரலாபம்

ராமசாப வில்குஷ்டேந ஸரேணுந்த கரேண தம் |
 த்ருஷ்ட்வா விந்ஹதம் பூ மென தாரா தாராதிப்பாதநா || (1)

இப்படி ராமனுடைய கோதண்டத்திலிருந்து விடப்பட்ட
 பாணம் வாலியின் உயிரை வாங்கி அவனைப் பூமியில் தள்ளிற்று.
 மதம் பிடித்த உத்தம கஜத்தைப்போலும், மடுவெந்திர பர்வதத்தைப்
 போலும், அந்த வானர ராஜன் பூமியில் விழுந்து மிடப்பதைத்

- 5 தாரை பார்த்து ஸமீபத்தில் ஓடிவந்து, அவளை இறுகத் தழுவி அவனுடைய குணங்களை நினைத்து நினைத்து அடங்காத துயரம் கொண்டு வாய்விட்டுக் கதறினாள். "யுத்தத்தில் பயங்கரமான விரை மஹாவிரே! வானர கொடியை! தங்களுக்கு யாதொரு அபராதமும் செய்யாத நான் இப்படித் தீனமாகத் தவிப்பதைப் பார்த்தும் என்னுடன் பேசக்கூடாதா? எழும்பிடுங்கள். தங்களைப்போன்ற ராஜ குரேஷ்டர்கள் இப்படி வெறும் தரையில் படுத்தல் தருமா? உத்தமமான படுக்கை தங்களுக்கு இல்லையா? என்னைக் காட்டிலும் பூமி என்றவளிடத்தில் தங்களுக்கு மிகுந்த பிரீதியென்று இப்பொழுதுதான் அறிந்தேன். உயிரிழந்து பிரகங்கை போனபிறகும் அவளைப் பிரியமாக ஆவீங்களம் செய்துகொண்டு படுத்திருக்கிறீர்களல்லவா? என்னைத் திரும்பிக்கூடப் பார்க்க வில்லையே. தாங்கள் தர்ம யுத்தத்தாலையும் வீரஸ்வர்க்கத் திற்குப் போகும் வழியில், தங்களுக்கு மிகுந்த பிரீதியைக் கொடுக்கும் இந்தக் கிஷ்கிந்தையைப்போல் வேறொரு நகரத்தைக் கட்டி, வைத்திருக்கிறீர்களென்று எனக்கு கன்ருகத தெரிகிறது. இல்லாவிட்டால் இந்த யுத்த பூமியில் ஏன் படுத்திருக்க வேண்டும்?"

- "தங்களுடைய பிரியமான பார்வையுடைய எங்களுடன் தேன் மணமுள்ள வனங்களில் தாங்கள் ஆனந்தமாக விளையாடின விளையாட்டுக்கள் எல்லாம் இன்று அழிக்கப்பட்டன. எனக்கு இனி ஆனந்தமேது? எப்பொழுதுதாவது ஆனந்தமடையலாம் என்ற ஆசையும் இல்லை. வானராதிபதியான தாங்களே மரணமடைந்த பிறகு சோகலமுத்திரத்தில் ஆழ்ந்து பிரகங்கையற்றேன். என் உயிருக்கு யிரான பிரியநாயகன் பாணத்தால் அடிபட்ட கிடப்பதைக் கண்டு என் லிக்குதாய் துக்கம் தாங்காமல் தான் துளாக வெடிக்க வேண்டியதல்லவா? அப்படிக்காணவில்லையே.

- "ஸூக்ரீவனுடைய பாரியையை அபஹரித்து அவளை ராஜ்யத்திலிருந்து தூரத்தினீர்கள். அந்த அகியாயத்தின் பலன் இதோ கைமேல் கிடைத்தது. தங்களுடைய லிதத்தையும் கீர்த்தியையும் எப்பொழுதும் நானும் நான், எவ்வளவோ சொல்லித் தடுத்தேன். தாங்கள் புத்தி மயங்கி என் சொல்லை அலக்ஷயம் செய்தீர்கள்.

- "ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள அபஸ்ரஸ்கள் அழிவற்ற யௌவனத்தை யுடையவர்கள். அழகில் நிகரற்றவர்கள். காமசாஸ்திரங்களில் மஹா சிபுணர்கள். அவர்களும் தங்களைக் கண்டு மயங்குவார்கள்.

- "இது வரையிலும் ஒருவர்க்கும் கட்டுப்பாடாத தாங்கள், எவ்விதத்திலும் தங்களுக்கு தாழ்ந்தவனு ஸூக்ரீவனுடைய வசத்தில்

அடப்பட்டதைப் பார்த்தால், யமனை வேண்டுமென்று தங்களுடைய ஆயுளைக் குறுக்கினாள் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. இது வரையில் யாதொரு துக்கத்தையும் அறியேன். இப்பொழுது பார்த்தாவை இழந்து திக்கற்றவளைப்போல் எப்பொழுதும் துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டே காலத்தைக் கழிக்கலாயிற்று.

"என் விஷயமிருக்கட்டும். இதோ வந்து நிற்கும் தங்கள் அருமைக் குழந்தை அங்கதனைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கக் கூடாதா? நிகரற்ற ரூபலாவணயத்தை உடையவன்; ஸகல ஸூகங்களையும் அனுபவிக்கத் தகுந்தவன்; பிறந்தது முதல் செல்வமாக வளர்க்கப்பட்டவன். சிறிய நகப்பனுடைய வசத்தில் அகப்பட்டு இவன் என்ன கதியடைவானோ? தாங்கள் அவனுக்குச் செய்த கீங்குகளை யெல்லாம் நினைத்து நினைத்து ஸூக்ரீவன் அந்தக் கோபத்தை அங்கதனிடத்தில் தாக்குவானே. அங்கதா! தர்மாத்மாவான உன் பிதாவை நன்றாகப் பார். இனி அவரை ஒருவரையும் பார்க்க முடியாது. நாதா! தாங்கள் எப்பொழுது வெளியில் போனாலும் குழந்தையை அணைத்து உச்சி மோந்து ஸமாதானம் செய்யாமல் போவதில்லையே. இப்பொழுது தாங்கள் போகிற பிரயாணத்திலிருந்து ஒரு நாளும் திரும்பி வரமாட்டீர்களே. குழந்தையை அழைத்துத் தேற்றி நல்ல புத்திமதிகளைச் சொல்லக்கூடாதா? ராமனீ தங்களைக் கொன்று ஒருவராலும் அடையமுடியாத கீர்த்தியைப் பெற்றார். ஸூக்ரீவனுக்குச் செய்த பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்றிக் கூடன் தீர்த்தார்.

"ஸூக்ரீவ! உன் எண்ணங்கள் நிறைவேறினவா? குமையை அடையப் போகிறாயல்லவா? யாதொரு உபத்திரவுமில்லாமல் இந்த ராஜ்யத்தை அனுபவிக்கலாம். உனக்கு விரோதமும் தமையனுமான வாலி இறந்து விட்டாரல்லவா? மஹாராஜே, தங்கனிடத்திலுள்ள பிரேமமயால் இப்படிப் புலம்பும் என்னைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை பதில் சொல்லக் கூடாதா? தங்களுக்கு அருமையான பாரியைகள் எல்லோரும் இதோ வந்து நிற்கிறீர்களே! அவர்களை யாவது கண்ணெடுத்துப் பார்க்கக் கூடாதா" என்று தாரை தீனமாகக் கதறுவதைக் கேட்டு அந்த வானர ஸ்த்ரீகள் அங்கதனைக் கட்டிக் கொண்டு பரிதாபமாகப் புலம்ப ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு தாரை, "நாதா! வீரகொடியை! ஸகல உத்தம குணங்களும் பொருத்திய அங்கதனிடத்தில் தங்களுக்கு எல்லையற்ற பிரீதியல்லவா? அவளை அநாதையாக விட்டு, திரும்பி வராத பிரயாணம் போக நிச்சயிக்கலாமா? நானாவது குழந்தையாவது தங்களுக்கு யாதொரு அபராதமும் செய்யவில்லையே. ஒருவேளை அக்ரூரவத்தால் நான் செய்திருந்தாலும் அதை மன்னிக்கவேண்டும். அப்படித் தங்களுடைய பாதுகாணில் என் நிலையை வைத்து பிரார்த்திக்கிறேன்" என்று மற்ற வானர ஸ்த்ரீகளுடன் தீனமாகப் புலம்பி

85 வாலி விழுந்து கிடக்குமிடத்தில் பட்டினி கிடந்து உயிரை விட நிச்சயித்தான்.

ததாது தாரா கருணம் குதந்தி |
பரீது: ஸமீபே ஸஹ வானரீபி: |
வ்யவஸ்யத ப்ராய ஸுபோப வேஷ்டம்
அநிந்தீய வரீனா புவி யத்ர வாலி || (26)

ஸர்க்கம் 21

ஹனுமான் தாரையைத் தேற்றியது

ததோ நிபதிதாம் தாராம் சயுதாம் தாரா மிவாம்பராத் |
ஸுதை ராஸ்வாஸயாமாஸ ஹனுமாத் ஹரி பூதப: || (1)

5 ஆகாசத்திலிருந்து நட்சத்திரம் விழுந்து கிடப்பதைப்போல் தாரை பூமியில் விழுந்து கிடப்பதைக் கண்டு, மாருதி அவளைப் பல விதமாக ஸமாதானம் செய்தார். "ஒவ்வொரு ஜந்துவும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்யும் பாப புண்ணியங்களின் பயனை இங்கிருந்து மற்ற லோகங்களுக்கு போனபின் ஸுகமாகவோ துக்கமாகவோ அனுபவிக்கின்றது. ஸுகீவனும் பிறர் உதவியாலே வாலி கொல்லப்பட்டானென்று எண்ணுவது பிசுரு. ஸுகீவன் வெளிப்படையான காரணமேயொழிய வாலியின் பூர்வ கர்மமே உண்மையான காரணம். தன் கர்மத்தில் பயனை அனுபவித்த வாலியைப் பற்றி இப்படி வருந்தலுமல்லவா? சற்று யோசித்துப் பார்த்தால் 'நான் செய்த கர்மங்களுக்கு என்ன கிடைக்குமோ' என்று உன்னைப் பற்றியல்லவா நீ துக்கப்பட வேண்டும். வாலியைப் பார்த்து நீ இரக்கப்படுகிறாயே. உன்னைப் பற்றியல்லவா இரக்கப்பட வேண்டும், நீர் மேல் சூழிழிபோன்றதேகம் அசிந்தியம்; சிந்தியமானதேகத்தை அடையவர்களல்லவா அப்படியில்லாதவர்களைப் பற்றிக் கலைப்பட வேண்டும், ஜீவிகோடிகளில் ஒருவன் மற்றொருவனைப் பற்றித் துக்கப்படக் காரணமென்ன? அங்கதென்ற உத்தமமான புத்திரன் உனக்கு கிடைத்திருக்க அவனைப் பாதுகாத்து இனி அவன் ஷேமம் அடைவதற்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களை ஆலோசிக்க வேண்டியது உன் கடமையல்லவா? பிராணிகளின் பிறப்பும் இறப்பும் நிலையற்றவை என்று உனக்குத் தெரியாதா? ஆகையால் இறந்த வாலியைக் குறித்து லோக வழக்கப்படி நீ பிரலாபிக்கக் கூடாது. அவர் நல்ல கதி அடையும் பொருட்டு உத்திரக்கிரியைகளை ஜாக்கிரதையாக நடத்த வேண்டும். நீ விவேகியல்லவா? மஹாசாஜா உயிரோடிருக்கையில் எண்ணிறந்த வானரர்களுக்கு ஸகல ஸௌகந்தியங்களையும் அருளி, இப்பொழுது அவருக்கேற்பட்ட நல்லகதியை அடைந்து தன் புண்ணிய பலனை அனுபவிக்கப் போகிறார். அவருக்காக எவ்வளவு துக்கிப்பானா? இவர் சாஜ தர்மப்படி, நான்கு உபாயங்களி

யும் நன்றாக அனுஷ்டித்து சிவாயமாகப் பிரஜைகளைக் காப்பாற்றி சாஸ்திரப் பயிற்சியால் தத்துவங்களை பூரணமாக அறிந்திருந்ததால் தர்மாத்மாக்கள் அடையும் உத்தம லோகங்களை அடைவார். அதைப் பற்றி நீ ஏன் கவலைப்படுகிறாய்? உன் புத்திரான அங்கதனுக்கும் இந்த ராஜ்யத்திற்கும் இதிலுள்ள வானரர்களுக்கும் நீயே கதி. ஆகையால் சோகத்தையும் அதனனுண்டாகும் தாபத்தையும் நீ வரவர ஒழிக்க வேண்டும். அங்கதன் உன்னால் காக்கப்பட்டு இந்த ராஜ்யத்தை ஆளட்டும். எந்த பிரயோஜனத்திற்காக புத்திரர்களைப் பெறுகிறீர்களோ; எந்தக் காரியம் இப்பொழுது செய்யப்பட வேண்டுமோ அதற்கு இதுவே ஸமயம். வாலிக்குச் செய்யவேண்டிய உத்தரக்கிரியைகளை அங்கதனால் நடத்து. முதலில் வாலிக்குத் தஹண ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்து பிறகு, அங்கதனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய். உன் புத்திரன் ஸம்ஹாஸனத்தில் உட்கார்ந்து ராஜ்யபாலனம் செய்வதைப் பார்த்தால் நீ துக்கத்தை மறந்து ஸந்தோஷிப்பாய்" என்று ஆஞ்சனேயர் தேற்றினார்.

அதைக் கேட்டும் தாரை துக்கம் நீராமல் மாருதியைப் பார்த்து, "அங்கதனைப்போல் எண்ணிறந்த புத்திரர்களை ஒரே காலத்தில் பார்ப்பதை விட வீரகிராமணியான என் பிராணநாயகனுடைய தேகத்தை ஒரு தடவை தழுவுவதே எனக்கு மிகுந்த ஆனந்தத்தையும் பெருமையையும் கொடுக்கும். என் பர்த்தாவுக்கு உத்திரக்கிரியைகளை செய்யவாவது அங்கதனுக்கு அபிஷேகம் செய்யவாவது எனக்குச் சக்தியில்லை. அவனுடைய சிறிய தகப்பனான ஸுகீவனை இனிமேல் நடக்கவேண்டிய யாவற்றையும் கவனிப்பான். தகப்பனில்லாத குழந்தைக்குச் சிறிய தகப்பனை ஆதரவு. தாய் என்ன செய்ய முடியும்? ஆகையால் அங்கதனைப்பற்றி இப்படி ஆலோசிக்கத் தகாது. என் பிராணநாதனுடன் சேர்ந்திருப்பதைக் காட்டிலும் இவ்வுலகத்திலாவது வேறு உலகத்திலாவது எனக்கு வேரொன்றுமில்லை. ஆகையால் சத்துருக்களை எதிர்த்து பின்வாங்காமல் யுத்தம் செய்து வீரஸ்வர்க்கத்தை அடைந்த அந்த மஹானுபாவன் படுத்திருக்குமிடத்திலேயே நானும் உயிரை விடுவது நலம்" என்றார்.

த தநி மம ஹரிராஜ ஸம்ஸ்யாத்
காமதர மஸ்தி பரதர சேஹ வா |
அடீ'ஸக' ஹதவீர ஸேவிதம்
ஸயநமிதீ'ம் மம ஸேவிதம் காமம் || (16)

லர்க்கம் 22

வாலி தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நல்வார்த்தை வெறியது

வீசுமாணஸ்து மந்தாஸு: ஸர்வதேஃ மந்தி மூச்சீவஸத் |
ஆதாஸேவ து ஸுகீரீவம் தீதிர்பாதுஜ மகீரத: || (1)

ராம பாணத்தால் அடிபட்டு பிரக்ஞையற்ற வாலியை இறத்தானென்று நிச்சயித்து, ஹனுமான் அவனுக்கு உத்தரகீரியை களைச் சீக்கிரம் நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் தெய்வ வசத்தால் அந்த வானராஜன் மூர்ச்சை தெளித்து, குற்றுயிருடன் மெதுவாய் மூச்சவிட்டுக்கொண்டு நான்கு புறங்கலிலும் மெள்ள மெள்ளப் பார்த்து, தனக்கு ஸமீபத்தில் ஸுகீரீவனும் அவனுக்குப் பின் அங்கதனும் நிற்பதைக் கண்டு, ஐயசாலியான ஸுகீரீவனை அழைத்து அதிக பிரியத்துடன், தெளிவாக பின் வருமாறு உபதேசித்தான். "தம்பி, ஸுகீரீவ! நான் உன்னை சாஸ்தியத்திலிருந்து துரத்தி உன் பாரியையையும் அபகரித்தேன். என் கர்மவசத்தால் புத்தி மயங்கி அப்படிச் செய்யும்படியாயிற்று. தலை விதி எவ்வளவும் தன் வழியில் இழுக்குமல்லவா? ஆகையால் என்னைப் பாபியென்றும் கெட்டவென்றும் எண்ணாதே. நாமிகு வரும் ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்து இந்த சாஸ்தியத்தை ஆள வேண்டுமென்று தெய்வத்தால் விரிசுப்பட்டவிலை. அது மாறுமா? நான் அறி சீக்கிரத்தில் இறப்பேன். நீ ஸகல வானரர்களுக்கும் அரசராய் இந்த சாஸ்தியத்தை ஆளக்கூடவாய். உயிரையும் சாஸ்தியத்தையும் எல்லையற்ற ஐசுவரியத்தையும், வாலி ஒருவராலும் ஐயிக்கப்பட்டாத வன் என்ற களங்கமற்ற கீர்த்தியையும் ஒரு கண்ணத்தில் விட்டுப் போகிறேன். வானராஜியே! இந்த ஸமயத்தில் நான் உனக்குச் சொல்லும் வார்த்தைகளை நன்றாய்க் கவனித்து எப்படியாவது நிறைவேற்ற வேண்டும். இதோ பார்; என் குழந்தை ஸகல சகங்களை யும் அனுபவிக்கத் தகுந்தவன்; ஸுகமாய் வளர்க்கப்பட்டவன்; பாலன்; ஆனாலும் பெரியோர்களுக்குரிய புத்தியையும் யோசனை யையுமுடையவன்; என் பிராணனைக் காட்டிலும் எனக்குப் பிரியமானவன். கண்ணும் கண்ணீருமாய்ப் பூமியில் கிடந்து தவிக்கிறதைப் பார்த்தாயா? நான் இல்லை என்ற குறைவைக் காட்டாமல் ஸகல விதத்திலும் அவனைக் காப்பாற்றி, உன் புத்திரனைப்போல் பாவித்து, அவனுடைய இஷ்டங்களைப் பூர்ணி செய்து, அவனுக்கு வேண்டிய ஸகல பதார்த்தங்களையும் கொடுக்க வேண்டியவன் நீயே. சத்துருக்களிடத்திலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டியவனும் நீயே. 'நான் சத்துருவின் புத்திரனாகையால் என்னைக் கொன்று விடுவானே' என்று அவன் பயப்படுவதற்குக் காரணமில்லாமல் நீ நடந்து

கொள்ள வேண்டியது. நான் அவனிடத்தில் வைத்திருந்த பிரதியை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு, நான் இல்லாத காரணத்தால் அதைவிட ஆயிரம் மடங்கு பிரதியுடன் அவனை நடத்த வேண்டும். இவன் தானாகுப் பிறந்தவன்; ஸகல ஐசுவரியங்களும் பொருத்தினவன்; பராக்கிரமத்தில் உனக்கு ஸமமானவன்; நீ சாஷஸர்களுடன் யுத்தம் செய்கையில் உனக்கு முன்னின்று அவர்களை வதம் செய்வான். என் புத்திரன் என்பதற்குத் தகுந்தபடி இவன் யுத்த களத்தில் ஆச்சரியகரமான வீரகாரியங்களைச் செய்வான்.

இதோ இருக்கும் ஸுஷேண புத்திரியான தாரை, ஸுகீரீமமான விஷயங்களை அறிந்து நிச்சயிப்பதில் மிகுந்த நிறமையுள்ளவன். வரும் காரியங்களை அறியக்கூடிய சகுன சாஸ்திரத்தில் நன்றாகத் தேர்ந்தவன். இவன் ஆலோசித்து, 'செய்யலாம்' என்று சொன்னதை ஸந்தேகப்படாமல் உடனே செய்ய வேண்டும். தாரையின் வார்த்தை ஒருவரும் பழுவாகாது. ராகவனுக்கு நீ பிரதிக்கை செய்தபடி அவருடைய காரியத்தைச் சீக்கிரமாக வஞ்சனை இல்லாமல் செய்துமடிக்க வேண்டியது. செய்யாவிட்டால் அதர்மத்திற்கு ஆளாவாய். ராமன் உன்னை அழித்து விடுவார். இதோ என் கழுத்திலிருக்கும் தங்க ஹாரத்தைப் பெற்றுக் கொள். தேவவந்திரனுடைய அருளால் இதில் அடங்கியிருக்கும் கார்தியும் சத்தியும் நான் இறந்து விட்டால் இதிலிருந்து விவகிவிடும். ஆகையால் நான் உயிருடனிருக்கும் பொழுதே இதைப் பெற்றுக் கொள்" என்று வாலி மஹா பிரதியுடன் சொன்னதைக் கேட்டு, ஸுகீரீவன் ஸந்தோஷமற்று, ராகுவால் பீடிக்கப்பட்ட சந்திரனைப் போல் மறபடியும் தக்கத்திற்கு ஆளானான். சோக ஸாகரத்தில் மூழ்கினான். வாலியின் உபதேசத்தை மனத்தில் வாங்கிக்கொண்டு யுத்தமென்று நிச்சயித்துக் கோபம் தணிந்து, அவன் கொடுத்த தங்க ஹாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான். வாலியும் அதைப் பார்த்து ஸந்தோஷித்தான்.

பிறகு தான் தேகத்தை விட்டுப்போவதற்கு விரித்தமுகி, அங்கதன் ஸமீபத்தில் நிற்பதைப் பார்த்து, அவனை அழைத்து பிரியத்துடன், "நான் இறந்த பிறகு எக்காலத்தில் எவ்விடத்தில் எது செய்ய வேண்டியதோ எது செய்யத்தகாததோ அதை நன்றாக அறி. யஜுமானன் பிரதியுடன் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸந்தோஷிப்பது போல் கடுமையான வார்த்தைகளையும் பொறுத்துக் கொள். ஸுகதுக்கங்கள் நேரும் பொழுது மனம் கலங்காமல் அவைகளை அனுபவி, எப்பொழுதும் சகீரீவனுக்கு உட்பட்டு நட. நான் உன்னை மிகவும் செல்வமாக வளர்த்து வந்தேன். நீயும் இதுவரையில் நடந்தபடி இனிமேலும் நடந்து வந்தால் சகீரீவன் ஓப்புக் கொள்ள மாட்டான். அவனுடைய சற்றுக்களோடும் அவர்களுடைய மித்திரர்களோடும் சேராது. இந்திரியங்களை அடக்கிக் கொண்டு யஜுமானனுடைய ஷோமத்தையே நாடினவனாகி, சகீரீ

75 வனுக்குக் கீழ்ப்பட்டு நட. எவனுடனும் அதிகமாகப் பழகுவதும் தவறு. பழகாமல் தனித்திருப்பதும் தவறு. ஆகையால் இரண்டிலும் மிதமாக இரு" என்று ஹிதத்தை உபதேசித்து. பாணத்தின் வேதனை பொறுக்க முடியாமல் கண்கள் சுழல, பற்கள் பயங்கரமாக வெளியில் புலப்பட, வாலி அந்த தேகத்தை விட்டு உத்தம சது அடைந்தான்.

80 அதைக் கண்டு வானரர்களும் வானரத் தலைவர்களும் வாய் விட்டலறிகர்கள். "வானர சிரேஷ்டரான வாலி இன்று ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனதால் கிஷ்கிந்தையும் அதைச்சுற்றி யிருக்கும் தோட்டங்களும் மலைகளும் குன்யமாயின. ஸகல வானரர்களும் காந்தியற் றர்கள். அவருடைய பராக்கிரமத்திற்குப் பயந்து காடுகளும் ஓடைகளும் எப்பொழுதும் புஷ்பித்துக் கொண்டிருந்தன. இனி அப்படி எவன் செய்யப் போகிறான்? முன்னொரு காலத்தில் கோலபனென்ற கந்தர்வன் இங்கே வந்து வாலியை யுத்தத்திற்கு அழைத்தான். அந்த மஹா வீரனுடன் இரவு பகல் ஒரு நிமிஷம் கூட ஓயாமல் வாலி பறினைந்து வருஷங்கள் வரையில் கோர யுத்தம் செய்து பறினாராவது வருஷத்தில் அத்தத் துஷ்டனைக் கொண்டு. எங்களுக்கு ஒருவரிடத்திலிருந்தும் பயலில்லாமல் காப்பாற்றி வந்த மஹா வீரன் ஐயோ, எப்படித் கொல்லப்பட்டார்?" என்று கதறிக்கொண்டு காட்டிலுள்ள பசுக்கள் தங்கள் தலைவன் விரிமூத்தால் கொல்லப் பட்டால் எப்படித் தவிக்குமோ அப்படிச் சக்தியற்றுத்தவித்தார்கள். 95 உயிரிழந்த கணவனுடைய முகத்தைத் தாரை நெடுநேரம் உற்றுப் பார்த்து, துக்க ஸமுத்திரத்தில் ஆழ்ந்து வனத்திலுள்ள பெரிய மரத்தைத் தழுவின இளங்கொடி விழுவது போல் வாலியை அணைத்துக்கொண்டு பூமியில் சாய்ந்தான்.

ததஸ்து தாரா வ்யஸநாள்ளவாப்யதா
ம்குதஸ்ய பரீதுர் வதீநம் ஸயீஷ்ய ஸா |
ஜகாம பூமீம் பரீர்ப்ய வாலிநம்
மஹாத்ருமம் சிந்தமிவாஸ்சிதா வதா | (31)

ஸர்க்கம் 23

நாரையின் பிரலாபம்

தத: ஸமுபஜிக்ரந்தி கபிராஜஸ்ய தத்முக்ம் |
பநிம் ஸோகாத் சயுதம் தாரா ம்குதம் வசந மப்ரஸீத் | (1)

5 மரணமடைந்த தன் பரீதாவின் முகத்தை முத்தமிட்டுத் தாரை மிக்கப் பிரேமைபுடன் அவனைப்பார்த்து, "நாதா! என் வார்த்தையைக் கேளாமல் தாங்கள் கல்லும் புழுதியும் நிறைந்த இந்த வெறுத்தரையில் விழுந்து கிடக்கும்படி நேர்ந்ததே. என்னை விட இந்தப் பூமியே தங்களுக்கு பிரிய நாயகி என்று தெரிந்தது

எனக்கு எதிரில் அவளை அணைத்துக் கொண்டு என்னுடன் பேசாமலிருப்பது சியாயமா? மஹாவீர! பிறர் நினைப்பதற்கரிய காரியங்களைச் செய்யத் துணியும் பராக்கிரமசாலியே! தங்களால் பல தடவை அடித்துத் துரத்தப்பட்டு உயிர் தப்புவதற்குப் பயந்தோடிய கர்வனுடைய கையால் தாங்கள் அபஜயமடைய வேண்டுமென்று விதித்திருந்ததோ? அந்த கர்வனே இப்பொழுது மஹா பராக்கிரமசாலியென்று கொண்டாடப்படுகினான். என்ன ஆச்சரியம்! மஹா பலசாலிகளான வானர வீரர்கள் எல்லோரும் தங்களைச் சூழ்ந்து நிற்கிறார்கள்.

15 அவர்களும், தங்களுடைய அருமைக்குழந்தையான அங்கதனும் நானும் தீனமாகக் கதறுவது தங்களுடைய காதில் விழவில்லையோ? இது வரையில் தங்களை எதிர்த்து வந்த ஸகல சத்தருக்கினையும் ஐயித்த இதே இடத்திலேயே தாங்கள் அபஜயமடைந்து இறக்க வேண்டுமென்று தங்களுக்கு விதி இருந்ததோ? யுத்தத்தில் பிரிய முள்ள தங்களுக்கு யுத்தத்தாலேயே மரணம் நேர்ந்தது. தர்ம யுத்தம் செய்யும் மஹா ஜயபரவா! உத்தம குலத்தில் பிறந்தவரே! யுத்தத்தில் விசேஷப் பிரதிபுள்ளவரே! என் உயிரைவிட எனக்குப் பிரியமானவரே! தாங்களும் இதுவரையில் என்னைப் பெருமையாக வைத்துக் காப்பாற்றி இப்பொழுது அனாதையாக விட்டுப்போக மனம் வந்ததோ? விவேகியானவன் தன் பெண்ணைச் சூரனுக்கு மனைவியாகக் கொடுக்கக்கூடாது. சூரன தங்களுக்கு நான் மனைவியாகி, இந்தக் கதியை அடைந்து விதவையாகி, ஸகல விதத்திலும் கேடுற்றதைப் பார்த்தால் இது தெரியாதா! என் மாணமும் அழிந்தது; கல்ல கதியும் ஸுகமும் நாசமாயின; துக்க ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கினேன். என் கணவன் மரணமடைந்து கிடப்பதைக் கண்டும் என் ஹிருதயம் வெடிக்க வில்லையே! அது பாறையால் செய்யப்பட்டதோ என்று தோன்று கிறது. தாங்கள் என்னைக் கைப்பிடித்த கணவன், ரகசிகர், மித்திரர், என் அன்பிற் குரியவர், சூரர், யுத்தத்தில் புகழ்பெற்றவர். தாங்கள் இறந்தும் நாள் உயிரோடிருப்பது என்ன கொடுமை! ஒரு ஸ்கீ பல புத்திரர்களைப் பெற்றாலும், தனதான்யம் முதலிய ஸகல ஸௌகரியங்கள் வாய்ந்திருந்தாலும் கணவனை இழந்தால் விதவை என்று ஜனங்களால் நிந்திக்கப்படுவாளல்லவா? இந்திரகோபத்தைப் போல் சிவந்த பட்டால் மூடப்பட்ட சயனத்தில் ஸுகமாகப் படுத்திருப்பதைப்போல், தங்கள் தேகத்திலிருந்து பெருகும் ரத்தத்தில் கிடந்து புரளுகிறீர்களே! தங்களுடைய சீரம் முழுவதும் ரத்தத்தாலும் புழுதியாலும் பூசப்பட்டிருப்பதால் என் இஷ்டப் படித் தங்களை ஆலீனனம் செய்ய முடியவில்லையே. ராமன் ஒரே பாணத்தால் ஸுகீவனுடைய பயத்தை நீக்கினான். அவனுக்கும் தங்களுக்குமுள்ள கொடிய பகை தீர்ந்து, அவனுடைய மனோதம் 45 நிறையேறிற்றல்லவா? தாங்கள் இறந்தபின் தங்களைப்பார்த்துக்

கொண்டிருப்பதைத் தவிர, அனைத்துக்கொள்ள முடியாதபடி தங்கள் ஹிருதயத்தில் பாப்நிற்குக்கும் ராமபாணம். என்னைத் தடுக்கிறதே" என்று புலம்பினார்.

- 50 அதைக் கேட்டு நீலன் மலைக்குகையிலிருக்கும் மஹா ஸரீப் பத்தை வெளியில் இழுப்பதுபோல், வாலியின் மார்பைத் தைத்த ராமபாணத்தைப் பிடுங்கி எடுத்தான். அஸ்திமீயில் ஸாயல் காலத்தில் ஸுலீயன் பிரகாசிப்பதுபோல், அந்தப் பாணம் தேஜஸால் ஜ்வலித்தது. மலையிலிருந்து காயிபடிந்த நீர்த்தாரைகள் பெருகுவதுபோல் வாலியின் தேகத்திலிருந்த காயல்களிலிருந்து ரத்த வெள்ளம் தாரை தாரையாக விழுந்தது. பிறகு தாரை வாலியின் தேகத்தில் படிந்திருந்த புழுதியையும் ரத்தத்தையும் தன் கண்ணீர் வெள்ளத்தால் நனைத்துக் கழுவினார். ஸகலப் பிராணி களும்சுடுங்கும் பராக்ரமமுள்ள தன்பர்த்தா தேகமெங்கும் காயம் பட்டு ரத்தம் பெருகக் கிடப்பதைக் கண்டு தாரை, ஸமீபத்தில் நின்ற அங்கனைப் பார்த்து, "குழந்தாய்! உன் பிதா அனுபவிக்கும் கோரமான மரணவஸ்தையைக் கவனித்துப் பாள். அவருக்கும் ஸுக்ரீவனுக்குமுள்ள தீராப் பகை என்ற பாபம் இப்பொழுது பயனைக் கொடுத்தது. பால ஸுலீயனைப்போல் பிரகாசிக்கும்
- 55 தேகத்தையுடைய உன் பிதா இதுவரையில் இந்த ராஜ்யத்தில் மிகுந்த கீர்த்தியுடன் ஆண்டு வந்து, நம்மெல்லோரையும் குறை வின்றி ரக்ஷித்து இப்பொழுது யமலோகத்திற்குப் போகிறார். அவரை நமஸ்காரம் செய்" என்றார்.

- உடனே அங்கதன் எழுந்து தன் அழகான கைகளால் வாலி யின் பா தங்களைத் தொட்டு நமஸ்கரித்து, "நான் அங்கதன், அபிவா தனம் செய்கிறேன்" என்றார். அப்பொழுது தாரை வாலியைப் பார்த்து, "பிராண நாயகா! தங்கள் குழந்தை அபிவாதனம் செய்வதைப் பார்க்கவில்லையா? தீர்க்காயுளை யுடையவனாக இரு' என்று எப்பொழுதும் போல் அவளை ஆசிர்வதிக்கக்கூடாதா? காட்டில் சிங்கத்தால் அடிபட்ட காளை யைச் சார்ந்த பசுவும் கன்றும் கதறுவதுபோல் நானும் அங்கதனும் தங்களைச் சேர்ந்து கதறுகிறோம். யுத்த யூமி என்ற யாகசாஸியில், யுத்தமென்ற யாகத்தைச் செய்து முடித்து, ராமபாணமென்ற தீர்த்தத்தில் அவ் பிருதஸ்நானம் செய்கின்றிரே, யாகம் செய்பவர்கள் பத்தினியை விட்டுத் தனியாக அப்படி ஸ்கானம் செய்ய எந்த சால்நிரத்தில் விதித்திருக்கிறது? யுத்தத்தில் தங்களுடைய பராக்ரமத்தை மெச்சித் தேவோந்திரள் தங்களுக்குக் கொடுத்த தங்க ஹாரத்தை கழுத்தில் காணவில்லையே. ஸுலீயன் மறைந்துவிட்டாலும் அவருடைய பிரகாசம் மேரு மலையைவிட்டு விலகாததுபோல் தாங்கள் உயிரை இழந்தும் ராஜ லக்ஷ்மி தங்களைவிட்டு விலகவில்லையே. நான் தங்களுக்குச் செய்த ஹிதோபதேசத்தைத் தாங்கள் கைக்கொள்ளாமற் போனீர்கள். தங்களைத் தடுக்க என்னால் முடியவில்லையே. தாங்கள் யுத்தத்தில்
- 70
- 75
- 80
- 85

இறந்தவுடன் நானும் என் புத்திரனும் தங்களுடன் இறந்தோம். என் அழகும் காந்தியும் ஒழிந்து நிற்கின்றேன்" என்று கதறினார்.

நமே வச: பத்³ய மித்³ம் தவயா க்ருதம்
ந சால்மி ஸக்தா விநிவாரணே தவ |
ஹநா ஸபுத்ரால்மி ஹதேத ஸம்யுகே³
ஹத தவயா ஸ்ரீர் விஜஹாநி மாபிதற || (30)

ஸர்க்கம் 24

ஸுக்ரீவன் துக்கிந்தறு

(ராம தாரா ஸம்வாதம்)

தாம் சமஸ்துவேகே³த து³ராஸதே³ந
தவபி³ப்துதாம் சோக மஹாரணவேந |
பஸ்யம்ஸ் தநா³ வால்யநுஜஸ் தரஸ்வீ
பு³ராதுர் வதே³நாப்ரதிமேத தேபே || (1)

இப்படிக்கண்ணீர் தாரைதாரையாகப் பெருக, தாரை சோக ஸமுத்திரத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதை ஸுக்ரீவன் கண்டு, தன் தமயன் மரணமடைந்ததைப்பற்றிச் சொல்லமுடியாத துக்கத்தை அடைந் தான். கண்ணீர் பெருகத் தன் மந்திரிகளுடன் ராமனுடைய ஸமீபத்தில் சென்ற, அவர் கோதண்டத்தின்மேல் சாய்ந்திருப் பதையும், மஹா ஸரீப்பங்கள் போன்ற பாணங்கள் அவருடைய முதுகில் கட்டியிருக்கும் அம்பறையிலிருந்து ஜ்வலிப்பதையும், ஸகல உத்தம லக்ஷணங்களாலும் கீர்த்தியாலும் அவர் விளங்குவதையும் கண்டு, "ஸ்வாமி! தங்களுடைய பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்றினீர் கள். தங்களுடைய மஹிமையால் எனக்கு ராஜ்யம் கிடைத்தது. எனக்கு உயிரோடிருப்பதிலும் போகக்கூடாது அனுபவிப்பதிலும் சொல்ல முடியாத வெறுப்புண்டாதி இருக்கிறது. ராஜமஹிவிவான தாரை துக்கத்தால் தவிக்கிறார்; நகரத்து ஜனங்கள் வாய்விட்டு அலறுகிறார்கள்; அங்கதன் பிழைப்பானே மரணமடைவானே என்று தெரியவில்லை. என் உடன்பிறந்தவனும் இறந்தான். இனி இந்த ராஜ்யத்தால் எனக்கென்ன பிரயோஜனம்? என்னைக் காரணமில் லாமல் ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தினதாலுண்டான கோபத்தாலும், அவனுடைய கடுமையான வார்த்தைகளைப் பொறுக்காததாலும், அவன் என் பாரியையை அபகரித்ததாலும் அவனைக்கொல்லும்படி தங்களை பிரார்த்தித்தேன். அவன் கொல்லப்பட்டபிறகு என் மனம் தீவிரமான துக்கத்தை அடைகிறது. இவனைக் கொன்று மூன்று லோகங்களையும் அடைவதைக்காட்டிலும் சிவமுகப் பருவத்தில் கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வாசிப்பது சிரஷ்டமென்று தோன்றுகிறது. இந்த மஹாத்மாவான வாலி ஸகல காரியங்களையும் யோசித்துச் செய்வதில் விவேகியானதால், 'ஸுக்ரீவ! உன்னைக்

5

10

15

20

25

கொல்ல இஷ்டமில்லை. உன்னை உயிருடன் விட்டேன். உன் கொழுப்பை மாத்திரம் அடக்கினேன். உனக்கு இஷ்டமான இடத் திற்குப் போ" என்று கூறிய வார்த்தைகள் அவனுடைய புத்திக்கும் நடத்தைக்கும் தரும். அப்படிப்பட்டவனை நான் இரக்கமில்லாமல் கொன்றது என் குரங்கு ஸ்வபாவத்திற்குத் தரும். இவனைக் கொன்றதால் அடையும் ராஜ்யத்திற்கும் அதனுண்டாகும் பச்சாத் தாபத்திற்கும் உள்ள வித்தியாஸத்தை ஆலோசிக்காமல், காமத்திற்குட்பட்டு, மஹா குணவானான ஸுஹோதரனை எவன் கொல்லத் துணிவான்? இவன் மஹாத்மாவானதால் அதற்குத் தகுந்தபடி என்னைக்கொல்ல இஷ்டப்படவில்லை; நான் துராத்மாவானதால் இவனைக் கொல்ல உடன்பட்டேன். யுத்தத்தில் விருஷங்களாலும் பாறைகளாலும் நான் அடிபட்டும் கதறுகையில் என்னை ஸமா தானம் செய்து, 'இளிமேல் என்னை எதிர்த்துக் காது' என்று சொல்லிப் போகவிட்டான். அவனுக்குள்ள ஸுஹோதர விசுவாஸத்தையும் உத்தம ஸ்வபாவத்தையும் ராஜதர்மத்தையும் காப்பாற்றிக் கொண்டான். நான் அவனைக் கொன்று எனக்குள்ள கோபத்தையும் பேராசையையும் குரங்கின் ஸ்வபாவத்தையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டேன். முன்காலத்தில் த்வஷ்டாவின் புத்திரானான விசுவ ரூபனை இத்திரன் கொன்று மஹாபாபத்தை ஸம்பாதித்ததுபோல நானும் என் ஸுஹோதரனைக் கொன்று மஹாபாபத்தை ஸம்பா தித்தேன். இதற்கு எல்லையில்லை. ஸாதுக்கள் இதை மனத்தாலும் நினைக்கமாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட செய்கையில் எவனுக்காவது விருப்பமுண்டாகுமா? இதை வெறுக்காதவனுண்டா? மஹா பாபிகள் கூட இப்படிச் செய்ய நினைவார்கள்; பயந்து விலகுவார்கள்; இதனால் வரும் ஸாபத்தையுடைய விரும்பார்கள். இத்திரன் தான் செய்த பாபத்தை நான்கு பாபங்களாகப் பிரித்துப் பூமி, ஐஸம், விருஷங்கள், ஸ்த்ரீகளுக்கு முறையே கொடுத்தான். அவர்களுக்கும் தங்களுக்கு வேண்டிய வரங்களை அவனிடத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டு அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். கேவலம் குரங்கான என் பாபத்தை யார் ஒப்புக்கொள்வார்கள்? நான் யாருக்கு எந்த வரங்களைக் கொடுக்கமுடியும்? வாலி இறந்தபின் தாரை அங்கதன் முதலிய வர்கள் பிழைத்திருக்கமாட்டார்கள். இப்படித் குலத்தை அழித்த மஹா பாபியான எனக்கு இந்தப் பிராணிகள் செய்யும் மரியாதை முற்றிலும் தகாது; யுவராஜாவாக இருப்பதற்குக்கூட யோக்கியதை யில்லை; இந்த ராஜ்யத்திற்கு அரசனாக இருப்பதற்குக்கூட யோக்கியதை வேண்டுமா? நான் செய்த பாபம் எல்லோரும் நினைக்கக்கூடாது; மிக்க கேவலமானது; ஸகல ஜனங்களாலும் விசைக்கப்பட்டது. இந்தக் கோரலிருத்தியத்தைச் செய்தபிறகு, பெரு மழையால் ஐஸம் பள்ளத் தாக்கில் தங்கிப் பெருகுவதுபோல், சோகம் வரவரப் பெருகி என்னை அழுத்துகின்றது. ஸுஹோதரக் கொலை என்ற வாலியும், துக்கம் என்ற துதிக்கை, கண், தலை, தந்தங்களையுமுடைய பாபமென்ற

மதயானை, ஆற்றங்கரையை யானை இடித்துத் தள்ளுவதைப்போல், என்னை இடித்துத் தள்ளுகிறது. அக்ளியில் உருக்கப்பட்ட தங்கத்தைக் களிம்பு விட்டு அகல்வதுபோல், என் மனத்திலுள்ள விவேகம் நான் செய்த பாபத்தைப் பொறுக்காமல் என்னை விட்டு அகலுகின்றது. என்னுடைய குரூர கிருத்தியத்தாலும் அங்கதன் பறும் துக்கத்தாலும் வானரர்களெல்லோரும் உயிரிழந்தவர்களைப் போல் காணப்படுகிறார்கள். உத்தம குணங்களையும் ஆசாரத்தையு முடைய புத்திரர்கள் உலகத்தில் கிடைப்பது ஸுஸபமாயிருக்கலாம். ஆனால் இந்த அங்கதனைப்போன்ற புத்திரன் கிடைப்பதரிது. அருமையான ஸுஹோதரன் கிடைக்கும் தேசமுண்டோ? அங்கதன் பிழைத்திருந்தால் அவனைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தாரையும் பிழைத் திருப்பான்; அவன் இறந்தால் தாரையும் துக்கத்தால் இறப்பான். இது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால் நான் நெருப்பில் விழுந்து என் தமயனையும் புத்திரனையும் சேருவேன். இந்த வானர வீரர்கள் தங்களுடைய ஆக்ஷேபப்படி வீரையைத் தேடிக்கொண்டு வருவார்கள். நான் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் தங்களுடைய காரியம் சிறையேறும். நானே மஹாபாபி; குலத்தை அழித்தவன்; பிழைத்திருக்கத் தகுந்தவனல்ல. ஆகையால் நான் நெருப்பில் வீழும்படி, அனுமதி கொடுக்கவேண்டும்" என்று தினமாய் பிரார்தி தித்தான் கக்ரீவன்.

தன்னை அண்டினவர்களின் காரியத்தைத் தவிர ராமனுக்கு வேறு காரியமுண்டா? 'வாலி எனக்கு சத்துரு' என்று ஸுக்ரீ வன் சொன்னவுடன் வாலியைத் தன் சத்துருவாக எண்ணி உடனே கொன்றார். அப்படியே அவன் துக்கம் தாங்காமல் கண்ணும் கண்ணீருமாகத் தனிப்பதைக் கண்டு, தான் இஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த ராஜஸிரேஷ்டனானாலும் அவன் கேவலம் குரங்கானாலும், தானும் கண்ணீர்விட்டுச் சற்று நேரம் மனம் கலங்கினார். அப் பொழுது தாரை துக்கம் மிகுந்து அழுதுகொண்டு தன்னை அடிக்கடி பாற்ப்பதைக்கண்டு, பொறுமையில் பூமிதேவிக்கு ஸமானரும் ஸகல யோகரக்ஷகருமான ரகுநாதன் அவனுடைய சோகத்தை நீக்க அவனரு கில் போனார். அவர் வருவதைக் கண்டு பிரதான மந்திரிகள், வாலியை அணைத்துக்கொண்டு படுத்திருக்கும் தாரையை வானர ஸ்த்ரீகளால் எழுந்திருக்கச் செய்தார்கள். அவள் திரும்பிப் பார்த்து ராகவன் கோதண்டபாணியாகக் கோடி ஸூரியனைப்போல் தன் தேஜஸால் ஜ்வலிப்பதையும், ஸகல உத்தம லக்ஷணங்களால் நிறைந்து விளங்குவதையும் கண்டான். மிரண்ட மான் குட்டியைப் போல் கண்களையுடைய தாரை, செந்தாமரைக் கண்ணான அந்தப் புருஷோத்தமனை அழுவதையிலும் பார்த்திராவிட்டாலும், இஷ்வாகு குலதிலகரான ராமன் இவரே என்றும், அங்கதனால் வர்ணிக்கப் பட்ட மஹா புருஷன் இவரே என்றும், ஸகல கல்யாண குணங் களும் பொருந்தின மஹாநுபாவனென்று எல்லோராலும் கொண்

110 டாடப்பட்டவர் இவரேயென்றும் அறிந்தாள். வித்வானே வித்
வானை அறிவான். அதுபோல் அழுவிய கண்களையுடைய நாரை
115 ராமனுடைய கண்களை முதலில் கவனித்தாள். சோகத்தால் தேகம்
நடுங்க, மிகவும் வருந்தி அவள், பராக்ரமத்தில் மடுணந்திரனை
ஒத்தவரும், ஒருவராலும் நெருங்க முடியாதவரும் மஹானுபாவரு
மான ராமனுடைய ஸமீபத்தில் போனான். ஒரே பாணத்தால்
120 தன் பர்த்தாவைக் கொன்ற ரணநீரனை வாயார வையவேண்டு
மென்று தேகமுழுவதும் கோபத்தால் தடித்தது. ஆனால் அவருடைய
எதிரில் நிற்கும் மஹிமையால் கோபமும் வரவர நீங்கிற்று. சுத்த
ஸ்வபாவம் மேவிட்டது. நித்திக்கப் புகுந்த வாயால் ஸ்தோத்திரம்
செய்ய ஆரம்பித்தாள்.

120 "கான் மேலே சொல்லும் கல்யாண குணங்களுக்குத் தகுந்த
இருப்பிடம் நீயே. 'இந்த மஹா புகுஷணை நான் அறிவேன்' என்று
சொல்லத் தொடங்கின வேதம். 'யார் அறிவார்' என்று முடித்தபடி,
நீ வேத புகுஷணையும் அளவிடக்கூடாதவன். 'நீயே உன்னை
அறியலாம்; ஒருவேளை நீயும் அறியாமலிருக்கலாம்' என்ற
வேதவாக்கியத்தின்படி உன்னாலும் அறியக்கூடாத ஸ்வபாவத்தை
125 யுடையவன். காங்கள் பிரத்யக்ஷமாக உன்னைப் பார்த்தாலும் உன்
சக்தியும் மஹிமையும் மனதால் அளவிடக்கூடாதவை. வில்லும்
கையுமாக இப்பொழுது காணப்பட்டாலும் நீ சங்க சக்கரங்களைத்
தரித்தவன் ஜீவகோடிகளால் ஸுலபமாக அடையப்படும் நிலைமை
யிலும் உன் ஸ்வரூபத்தை அளவிட முடியாது. தன்வாக இருந்தும்
130 ஸகல ஸாதனங்களும் ஸகல பரிவாரங்களும் கடியிருப்பதுபோல்,
மனத்திற் கெட்டாத ஆச்சரியச் செயல்களைச் செய்கிறாய். உன்
குணங்களோ எல்லையற்றவை; எண்ண முடியாதவை. அவையெல்
லாம் உன் சிறிய திருமேனியில் அடங்கியிருக்கும் ஆச்சரியத்தை
என்ன சொல்வேன்! பரம ஸாதுவாக, சாந்தமூர்த்தியாக, ஒன்றும்
135 அறியாதவனைப்போல் நிற்கும் உன்னைப்பார்த்து, ராவணன் துந்துபி
மாயாவி கோலபன் முதலிய வீரர்களை மடித்த வாலியை ஒரே
பாணத்தால் கொன்ற மஹானீரன் நீயே என்று சொல்ல முடியுமா?
ப்ரமைக்கு விஷயம் பிரமேயம்; நீயோ அப்பிரமேயன். எப்படி
யென்றால் பிரத்யக்ஷம் அனுமானம் ஆகமம் முதலியவைகளால்
140 நன்றாக அனுபவித்துக் கிடைத்த ஞானமே ப்ரமை. நீயோ இம்
மூன்றிற்கும் விஷயமாகாதவன். நித்தியஞானகயால் உன்னைக்
காலத்தால் அளக்க முடியாது. எல்லா வஸ்துக்களும் உனக்குச்
சரீரமாகையால் வஸ்துவால் அளவிட முடியாது. உன் நித்ய விபூதி
யில் வைகுண்டத்தில் உன்னை அடைய முடியவில்லையென்று ஜீவ
145 கோடிகள் பிரார்த்தித்தார்கள். நீ அவதாரம் செய்து விளாவிபூதி
யில் எழுந்தருளியிருக்கும் பொழுதும் உன் ஸௌலப்யம் அளவிடக்
கூடாததாயிருக்கிறது. (அடியார்க்கெனியவன் என்றபடி). பிதிரு
வாக்ய பரிபாலனம் செய்யத் தபஸ்வி வேஷம் பூண்டு வனத்திற்கு

வந்தாய். வந்த இடத்தில் விராதன், கபக்தன், வாலி முதலியவர்களைக் கொன்றாய். உன் எண்ணமும் செய்கையும் ஒருவராலும் அறியக்கூடாதவை.

"இது போகட்டும். மனத்திற்கும் புத்திக்கும் எட்டாமலிருக்க
தாலும் இந்திரியங்களால் அணுக முடியுமோவெனில், அதுவும் முடி
யாது. மனத்திற்கெட்டாதது தேகத்திற்கு எட்டுமா? ஸன்மார்க்
155 கத்தில் நடக்காமல் தன்மார்க்கத்தில் நடப்பவர்களால் நீ அடைய
முடியாதவன். வாலியைக் கொன்றதால் உன்னைச் சிஷிக்கவேண்டு
மென்று வந்தவர்களாலும் உன்னை அணுக முடியவில்லை. குடிநீ
களாலும் கேவல தர்க்கங்களாலும் உன் மஹிமையை அரைக்கவும்
முடியுமோ?

160 "அளவிட முடியாமை, அணுக முடியாமை என்னும் இவ்
விரண்டு உத்தம குணங்களால் கர்வமடைந்து, வாலியின் ராஜ்யத்
தையும் ஸ்திரீகளையும் அடைய விரும்பி அவனைக் கொன்றாய் என்று
எண்ணினேன். ஆனால் ஸுகீவனுக்கு இந்த ராஜ்யத்தைக்
கொடுத்தபடியால் நீ ஆசையற்றவன்; இந்திரியங்களை ஐயித்தவ
165 னென்று அறிந்தேன். வேகத்தில் ஒரு புகுஷன் ஒரு ஸ்திரீயை
ஸ்தித்தான் அவனைப் பார்க்காமலிருக்கமாட்டான். இவ்வளவு
நேரம் இங்கிருந்து உன்னுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தும் உன்னைக்
கண்ணெடுத்தும் பாராத விரக்தன் நீயே. இந்திரியங்களைக் கண்டபடி
சிதறவிடாமல் தனக்குப் பரம மங்களத்தைக் கொடுக்கும் வழியி
170 லேயே போகும்படி பழக்கினவன் நீயே. 'கண்ணில்லாமல் பார்க்
கிறான், காதில்லாமல் கேட்கிறான், காதில்லாமல் அதிவேகமாக
நடக்கிறான், கையில்லாமல் பிடிக்கிறான்' என்ற வேதத்தின்படி
இந்திரியங்களின் உதவியின்றியே எங்கும் எக்காலத்திலும் நீ எட்ட
முடியாதவன். உன்னைத் தவிர மற்ற எல்லோரும் இந்திரியங்
175 களுக்கு வசப்பட்டவர்கள். இந்திரியங்களை வசப்படுத்தினவன் நீ
ஒருவனே.

"ஆனால் இப்படி வைராக்ஷியமடைந்தவன் கமக்குக் கெடுதி
செய்தானே. தர்மத்திற்குக் கட்டுப்படாதவனே என்று எண்ணி
180 னேன். உன்னை அண்டினவர்களை சகிக்க இப்படிச் செய்தாயென்று
அறிந்தேன்.

"நீ உத்தமமான தர்மத்தை அறுஷ்டிப்பவன். வேகத்தில் தான்
லாபமடையும் பொருட்டு ஒரு காரியத்தைச் செய்பவன் தார்பிகர்
களில் அதமன்; தனக்கும் பிறர்க்கும் லாபகரமான காரியத்தைச்
செய்திறவன் மத்யமன்; பிறருடைய லாபத்தை உத்தேசித்து காரி
185 யங்களைச் செய்கிறவன் உத்தம தார்பிகன். வர்ணூரம தர்மங்களை
ஸரியாய் நடத்துவதால் பிரிதியடைகிறவன் தார்பிகன்; பக்தி
மார்க்கத்தால் அடையக்கூடியவன் உத்தம தார்பிகன். தன்னைச்
சரணமடைந்தவர்களை சகிக்கும் அந்த மஹானுபாவன் நீயே.

190 "குருவே உபாயம்; அவரால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டு பிரஹ்ம லோகத்தை அடைவீரான்" என்ற தர்மத்தை யுடையவன் நீயே. பிரதீர்க்கு ஹிம்லை செய்யாமலிருப்பதே மேலான தர்மமென்ற குணம் பொருந்தினவன் தார்மிகன். ஆனால் தன்னை அண்டினவர் களுக்கு ஆபத்துகள் நேரும்பொழுது, தான் முன்னின்று காப்பாற் றும் உத்தம தார்மிகன் நீயே. ஸூக்ரீவனை ரஷித்ததால் நீ தார்மிகன்; பாபத்தைச் செய்த வாலியைக் கொன்று அவனைப் பரிசுத்தனாகச் செய்து உத்தமகதி அடைவித்ததால் நீ உத்தம தார்மிகன்.

200 "உனக்கு யாதொரு அபராதமும் செய்யாத வாலியை நீ மறைத்து கொன்றதால் நீ உத்தம தார்மிகனென்று சொல்லத் தகுமா என்று ஸந்தேசிக்கேன். ஆனால் வான் உன் பத்தனான ஸூக்ரீவனுக்குக் கெடுதி செய்தான். மேலும், குரங்கானதால் வேட்டையாடுவதில் மறைத்து கொன்றது தோஷமல்ல. அரசர்கள் மிருகங்களுடன் எதிர்த்துச் சண்டை போடுவது மரியாதைக் குறை வென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் உன் கீர்த்திக்கு யாதொரு குறைவுமில்லை. தூரதிரஷ்டியுள்ளவனாகையால் நீ யுத்தாயுத்தங்களை விசாரித்து எதையும் செய்வீறவன். ஆகையால் உனக்கெதிரில் ஸூக்ரீவனுக்கு வானி யாதொரு அபராதமும் செய்யாததால் ஒரு தடவை வாலியால் ஸூக்ரீவன் அபஜெயமடையும்படிச் செய்தாய். அவ்விருவர்க்கும் பேதம் தெரிவதற்கு ஸூக்ரீவனுடைய கழுத்தில் புஷ்ப மாலை யைப் போட்டாய்.

215 உனக்குச் சத்ருவான வாலியைக் கொன்ற பிறகு அவனுடைய பிள்ளை மனைவி மந்திரி நலைவர்கள் பந்துக்கள் இன்னும் மற்றவர் களைக் கொல்வாயென்று எண்ணினேன். ஆனால் நீ அங்கதனிடத்தில் காட்டின பொறுமையையும் பிரியத்தையும் பார்த்தால் பூமிதேவியும் உனக்கு ஈடல்லவென்று தோன்றுகிறது. ஐம்பது கோடி யோஜனை விலந்தாரமுள்ள பூமிக்கு எவ்வளவு பொறுமையிருக்குமோ அவ்வளவும் ஒருவனான உன்னிடத்தில் இருக்கிறது. வாலியிடத்தில் வைத்த கோபத்தால் உன் கண்கள் இன்னும் சிவந்திருக்கின்றன. ஆனாலும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களிடத்தில் நீ காட்டின பொறுமை யும் ஆச்சரியகரமாயிருக்கிறது. இந்தச் சிவப்பு நிறம், லீகையை விட்டுப்பிரிந்த துக்கத்தாலோ ஸூக்ரீவனிடத்திலுள்ள பிரியத் தாலோ தெரியவில்லை.

225 "நீ துஷ்டர்களை ஸம்ஹரித்து ஸாதுக்களை ரஷிப்பதற்காகக் கோதண்டத்தையும் பாணங்களையும் தரித்தவன். மஹா பராக்கிரம சாலி; நிவ்லியமான ஸௌந்தரியமுள்ள அங்கங்களை யுடையவன். வினையாட்டாக மனுஷ்யாவதாரம் செய்திருந்தாலும் அதைவிட்டு நீனைத்த மாத்திரத்தில் உன் நித்தியமான சத்த ஸத்வத்தால் அமைக் கப்பட்ட நிவ்லிய மங்கன ரூபத்தை எடுக்கக்கூடியவன்.

230 "எந்த பாணத்தால் என் பர்த்தாவைக் கொன்றாயோ அதே பாணத்தால் என்னையும் கொல். நானும் வாலியிருக்குமிடத்திற்குப் போகிறேன். என்னைவிட்டுப் பிரிந்து அவர் தனியாக இருக்க மாட்டார். செந்தாமரைக் கண்ணனான என் நாயகன் ஸ்வர்க்கத் திற்குப் போய் அங்கே எல்லாவிடத்திலும் என்னைத் தேடிப் பார்ப் பார். என்னைக் காணாமல் விசித்திரமான அலங்காரங்களுடன் விளங்கும் அப்ஸரஸ்களைக் கண்டும் அவர்களிடத்தில் கொஞ்சமா வது பிரியம் வைக்கமாட்டார். உன் பிரியநாயகியான லீகையைப் பிரித்து நிலியமூக பரவதத்தில் நீ தனியாக இருந்து தவிப்பதுபோல் வாலியும் ஸ்வர்க்கத்தில் என்னைவிட்டுப் பிரிந்து அனுபவிக்கும் கஷ்டம் உனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால் என்னையும் கொல். என்னைக் காணாமல் வாலி துக்கப்படும்படி வைக்காதே.

245 "என்னைக் கொன்றால் உனக்கு ஸ்த்ரீஹத்யா தோஷம் நேரு மென்று பயப்படாதே. இவன் வாலியின் ஆக்மா என்றெண்ணி என்னைக் கொல். அப்பொழுது உனக்குத் தோஷமில்லை. 'பர்த்தா விற்கு பார்வையாதி ஆக்மா. பர்த்தாவைக் காட்டிலும் பார்வைய வேறல்ல' என்ற வேத வாக்கியத்தின்படி யாகும் முதலிய வைதிகக் கிரியைகளில் அனுஷ்டானமும் விளங்குகிறது.

மேலும் இப்படிச் செய்வதால் உனக்கு விசேஷ புண்ணியமும் உண்டு. ஒருவனுக்குப் பாரியாதானம் செய்வதைக் காட்டிலும் மேலான புண்ணியமில்லை என்று ஞானிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

250 "மேலும் நீ உத்தம தார்மிகன். மஹாவீரனான வாலியைக் கொன்றதற்காக ஸூக்ரீவன் படும் வருத்தத்தை நீயும் அனுபவிக்கிறாய். நான் சொல்லும் தானத்தைச் செய்தால் வீரனைக்கொன்ற அதர்மத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாகும்; ("என்னை வாலியை விட்டுப் பிரித்த பாவம் தீர மறுபடியும் அவருடன் சேர்த்து வைக்காவிட்டால் உன் பார்வையை மீ மறுபடி அடைந்தாலும் வெகு காலம் அவள் உன்னுடன் இருக்கக்கூடாதென்று சபிப்பேன்", இந்த வாக்யம் சில மூலங்களில் காணப்படுகிறது.) வாலி என்னைக் கொன்று அந்தக் கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பது உனக்குத் தர்மமல்லவா? "மஹா புத்திமானும் ஒப்பற்ற ஸௌந்தரியத்தையும் ஒருவராலும் எதிர்க்க முடியாத பராக்கிரமத்தை யுமுண்டய வாலியை விட்டு நான் எப்படிப் பிழைத்திருக்க முடியும்" என்று சொல்லி அநேக விதமாய்ப் புலம்பி னான்.

265 லோகநாதனான அந்த மஹாபுருஷனும் அதைக் கேட்டுத் தாரையை ஸமாதானம் செய்து அவளுக்கு ஹிதத்தை உபதேசித் தார். "வீர சிகாமணியான வாலியின் பாரியையே நீ இப்படி எண்ணுவது பிசுரு. ஸகல லோகங்களும் தெய்வத்தால் லிருஷ்டிக்கப்பட்டு அதன் ஸங்கல்பப்படி நடக்கின்றனவல்லவா? ஸூக துக்கங்கள் சேருவதும் அதன் செயலே என்று லோகத்தார்

270 சொல்லுகிறார்களல்லவா? மூன்று லோகத்திலுள்ள பிராணிகளும் அதில் வசப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை மீறி நடப்பவர்கள் ஒருவரு யில்லை. வாலியால் உனக்குக் கிடைத்த ஸுகத்திற்கு இனி ஒரு பொழுதும் குறைவு நேராது; உன் புத்திரனும் யுவராஜாவாக அபிஷேகம் செய்யப்படுவான். இதுவரையில் நடந்த விஷயங்கள் தெய்வத்தால் ஏற்பட்டவையே. சூரனுடைய பத்தினியான நீ, தெய்வ ஸங்கல்பத்தைப் பற்றி துக்கப்படலாமா?" என்றார்.

275 அங்கதனுக்கு யுவராஜ்யாபிஷேகம் செய்வீத்து, அவனுடைய சத்துருக்களை நாசம் செய்து, அவனுக்கு ஸகல மங்களத்தை, மகோடுக்கக்கடியாவதென்று ராமனை அறிந்து, தாரை அவருடைய வார்த்தைகளால் ஸமாதானமடைந்து துக்கத்தை மறந்தான்.

ஆய்வாலிதா தேந து ராகவேண
ப்ரபா'வ யுக்தேந பரந்தபேந |
ஸா வீரபந்தீ த்வநதா முகே'ந
ஸுவேஷுபா வீரராம தாரா | (44)

ஸர்க்கம் 25

வாலியின் உத்தரக்கிரியைகள்

ஸுகீ'வம் சைவ தாராம் ச ஸாங்கீ'தம் ஸுறஸக்ஷமண: |
ஸமாதயோக: காருதீஸ்த: ஸாந்த்வயந்திதீ மப்'ரவிதீ | (1)

5 பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஸுகீவன் முதலிய வானரர்கள் படும் சோகத்தால் தாங்களும் வருத்தினார்கள். ராமன், "நீங்கள் இப்படித் துக்கிப்பதால், மரணமடைந்த வாலிக்கு யாதொரு நன்மையும் உண்டாகாது. ஆகையால் மேல் நடக்கவேண்டிய காரியங்களைக் கவனியுங்கள். லோக வழக்கத்தின்படி, நீங்கள் அவனுக்காகக் கண்ணீர் விட்டீர்கள். தெய்வ ஸங்கல்பத்திற்கு விரோதமாக எவரும் எதையும் செய்ய முடியாது. ஸகல லோகங்களுக்கும் அவரே கர்த்தா. லோகத்தில் நடக்கும் ஸகல தர்மங்களுக்கும் சசுவரனே காரணமும் ஸாதனமும் ஆகினார். ஸகல பிராணிகளும் அவருடைய ஸங்கல்பப்படியே கர்மங்களைச் செய்கிறார்கள். எவனும் எந்தக் காரியத்தையும் செய்வதற்கும், மற்றொருவன் அப்படிச் செய்வதற்கும் எவ்வதற்கும் சக்தியற்றவன். எல்லோரும் சசுவரனுக்கு வசப்பட்டிருக்கிறார்கள். யாவற்றிற்கும் சசுவரனே கதி. அவர் மம்மைப் போல் பிறர்க்கு உட்பட்டு நடக்கிறதில்லை; தன்னை மீறி நடக்க மாட்டார்; அவரே தான் ஏற்படுத்திய எல்லையை மீறி நடக்காம லிருக்கபரதந்திரனுள் ஜீவன் அவருக்கு உட்பட்டிருப்பது ஆச்சரிமா? சசுவரனுக்கு ஒருவன் பந்து என்பது கிடையாது. பஷுபாத மற்றவர். அவருடைய கிருபையைத் தவிர அவரை வசப்படுத்தும் உபா

யம் வேறில்லை. பராக்ரமத்தால் அவரை ஜயிக்கவும் முடியாது. அவருக்கு மித்திரனென்பதும் ஞாநியென்பதும் கிடையாது. ஆகையால் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான சசுவரன் ஜீவனுக்கு வசப்படுவாரா? அவனுடைய கர்மத்திற்குத் தகுந்தபடி சசுவரன் ஸகலத்தை யும் நடத்துகிறார். இந்த ரஹஸ்யத்தை விவேகி அறிந்து நமக்கு சசுவரன் எப்பொழுதும் ஊதத்தையே செய்கிறெனென்று நினைக்க வேண்டும். அவருடைய ஸங்கல்பப்படி ஸகல புருஷார்த்தங்களும் அந்தர்த்தக் காலத்தில் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. ஆகையால் அதைப் பற்றிக் கொஞ்சமாவது துக்கப்படக்கூடாது.

வாலியும் தான் செய்த பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்த ரூபமாக என் பாணத்தால் மரணமடைந்து சுத்தமான ஸ்வரூபத்துடன், இதுவரையில் தான் சாஸ்திர விதிப்படி அனுஷ்டித்து வந்த புருஷார்த்தங்களின் பயனாக ஸர்க்கத்தை அனுபவிக்கப் போகிறான். வாலி அடைந்த கதி மிகவும் மேலானது. அவனைப்பற்றி விசாரப்படுவது பிசகு. இப்பொழுது செய்யவேண்டியதைக் கவனியுங்கள்" என்றார்.

55 பிறகு லக்ஷ்மணன் ஸுகீவனைப் பார்த்து, "மித்திர! துக்கத்தை விடு; உத்தரக்கிரியைகளைத் தாரை அங்கதர்களைக் கொண்டு செய்யீ. சந்தனம் அகில் முதலிய வாஸனைக் கட்டைகள் தயாராகட்டும். மனம் நொத்திருக்கும் அங்கதனைத் தேற்று. புத்தியைக் கலங்கவிடாதே. இந்த ராஜ்யம் முழுவதும் உன்னைப் பொறுத்திருக்கிறதல்லவா? பலவித மாலைகளையும் வஸ்திரங்களை யும் வெய் எண்ணெய் வாஸனைத்திரவியங்கள் முதலிய பதார்த்தங்களையும் அங்கதன் கொண்டு வரட்டும். இப்படிப்பட்ட ஸமயத்தில் காசியங்களைச் சீக்கிரமாகச் செய்வது மிகவும் நலம். பல்லக்கைச் சுமப்பதற்கு பலவான்களையும் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்களையும் பழக்கப்பட்டவர்களையுமிருக்கும் வானரர்களை வருவிக்க வேண்டும்" என்று ஸுகீவனுக்கு உத்தரவு செய்து ராமனுடைய ஸமீபத்தில் வந்து நின்றார்.

50 உடனே தாரன் கிஷ்கிந்தைக்கு விரைந்து சென்று, சூரர்களும் தகுந்தவர்களுமான வானரர்களால் பல்லக்கைக் கொண்டு வந்தான். அது, அரசர்களுக்குரிய ஸிம்ஹாணைம் போடப்பட்டு விசாலமான ரதத்தைப்போல் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அநேக பக்ஷிகளும், விரகுகளும் சித்திரங்களும் விசுத்திரமாகச் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஸித்த கணங்கள் ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் நிர்வாய விமானங்களைப்போல் ஜன்னல்களும் காற்றுப்போக்கிகளும் அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தன. சிரேஷ்டமான ஹாசங்களாலும் மாலைகளாலும் சிவப்புச் சந்தனத்தாலும் செந்தாமரை முதலிய புஷ்பங்களாலும் விளங்கிற்று. அதில் சித்திரவடிவில் குறைகளும் காடுகளும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. விசாலமான மரத்தால் செய்யப்பட்ட கிரீடா பர்வதம் ஓரிடத்தில் பிரகாசித்தது.

60 இப்படி விசுவகர்மாவரல் செய்யப்பட்ட அந்தப் பல்லக்கை வானர வீரர்கள் சுமந்து வருவதைக் கண்டு ராமன் லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து, "வாலியை சீக்கிரத்தில் எடுத்து, மேல் நடக்கவேண்டிய பிரேத காரியங்களைக் கவனி" என்றார். உடனே ஸூக்ரீவனும் அங்கதனும் வாய்விட்டலறிக்கொண்டு அந்தப் பிரேதத்தைப் பல்லக்கிலேற்றிப் பலவித மாலைகளாலும் வஸ்திரங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் அலங்கரித்தார்கள். பிறகு ஸூக்ரீவன், "என் தமையனுக்கு நடக்க வேண்டிய உத்தரகிரியைகள் வெகு சிறப்பாய் யாதொரு குறைவு மில்லாமல் நடக்கட்டும். சத்தினங்கள் பொன் வெள்ளி முதலிய வஸ்துக்களை போகும் வழியில் பல்லக்கிற்கு நான்கு புறங்களிலும் வாரி இறையுங்கள்" என்றார்.

அளவற்ற ஐசுவரியமுள்ள அரசர்களுக்கு நடக்கிறபடி வாலியினுடைய பிரேதகிரியைகள் சிறப்பாய் நடந்தன. தாரன் முதலியவர்கள் அங்கதனைப் பிடித்துக்கொண்டு, தங்களுடைய ஸகல பத்துக்களும் இறந்ததபோல் அழுதுகொண்டு போனார்கள். தாரை முதலிய ராஜ்யபத்தினிகளும் மற்ற ஸ்த்ரீகளும் வாலியின் உத்தம குணங்களை வர்ணித்துப் புலம்பிக்கொண்டே போனார்கள். வனங் களிலும் பர்வதங்களிலும் பிரதி த்வனி உண்டாகி அவைகளும் அழுவது போலிருந்தன. பிறகு காட்டாற்றில் ஒரு விசாலமான மணல்திட்டில் பரிசுத்தமான ஸ்தலத்தில் சிதைவை அடுக்கினார்கள். பல்லக்கைச் சுமந்தவர்கள் அதை அவ்விடத்தில் இறக்கித் தவியே நின்றார்கள். தாரை வாலியின் தலையைத் தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டு, "வானர சக்கரவர்த்தியே! பிராணநாதா! மஹாநுபாவா! ஸகல உத்தம வஸ்துக்களையும் அனுபவிக்கத் தகுந்த தாங்கள் அவைகளை விட்டுப் போவதென்? என்னிடத்தில் தங்களுக்கு அளவற்ற பிரீதியல்லவா? என்னை ஒருதரம் பார்க்கக் கூடாதா? சோகத்தால் தவிக்கும் இவ்வளவு ஜனங்களும் தங்களுக்குக் கண்ணில் படவில்லையா? உயிரிழந்தும் தங்களுடைய முகத்திலுள்ள ஸந்தோஷம் குறையவில்லையே? உயிருடனிருக்கும்பொழுது பிரகா சிப்பதுபோல் அஸ்தமிரீயில் விளங்கும் ஸூரீயனுக்கு ஸமமா சீருக் கிறதே. யமன் ராமனுடைய ரூபம் கொண்டு தங்களை இழுத்துப் போகிறானே? எங்கிருந்தோ இந்தப் பாழும் காட்டைத் தேடிவந்து ஒரேபாணத்தால் எங்களெல்லோரையும் ராமன் விதவைகளாகச் செய்தானே. தங்களுக்குப் பிரியமான பாரியைகள் கால் நடையாய் இந்த வனத்தில் இவ்வளவு தூரம் சிரமப்பட்டு வந்திருப்பதைக் கண்டு தங்களுக்கு இரக்கம் பிறந்து, அவர்களைத் தேற்றக்கூடாதா? அவர்களிடத்தில் தங்களுக்குள்ள பிரீதி ரீஜமல்லவா? தங்களுடைய தம்பி ஸூக்ரீவன் இதோ வந்திருக்கிறான். தாரன் முதலிய மந்திரி களும் பிரதானிகளும் அதோ வந்திருக்கிறார்கள்; நகரத்து ஜனங்கள் எல்லோரும் தங்களைச் சூழ்ந்து நிற்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி பதில் சொல்லி அனுப்புங்கள். பிறகு நாம் ஆனந்தமாய்

இந்த வனங்களில் விளைபாடுவோம்" என்று பர்த்தாவை இழுத்த துக்கத்தில் பித்துப்பிடித்தவன்போல் புலம்பினான். அப்பொழுது வானர ஸ்த்ரீகள் அவளை எடுத்துப் பிடித்து வேறிடத்திற்குக் கொண்டு போனார்கள். பிறகு அங்கதன் ஸூக்ரீவனுடன் வாலியின் தேகத்தை அழுதுகொண்டே சிதையிலேற்றி, அதில் அக்லியை மூட்டித் திரும்பி வராத மார்க்கத்தில் பிரயாணம் போகும் தன் பிரதாவை இடமாக வந்து அப்ரதஷினம் செய்தான். சாஸ்திர விதியை அனுசரித்து வாலிக்குத் தகனஸம்ஸ்காரம் முதலியவைகளைச் செய்து ஆற்றிவிற்றதி, ஸூக்ரீவன் தாரை முதலியவர்கள், அங்கதனை மூன்றாண்டுகொண்டு ஜலதர்ப்பணம் செய்தார்கள். ராமலக்ஷ் மணர்கள் கூடவிரும்பு பிரேத காரியங்களை ஸூக்ரீவனைக்கொண்டு குறைவில்லாமல் நடத்தி வைத்தார்கள்.

இப்படி ராமபாணத்தால் அடிபட்டிற்றந்த மஹாதேஜஸ்வியும் பராக்ஷிரமசாலியுமான வாலிக்குச் செய்யவேண்டிய ஸகல கிரியைகளையும் செய்து, ஸூக்ரீவன் ராமனுடைய ஸமீபத்தில் வந்து நின்றான். மற்ற வானரர்கள் கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்றார்கள்.

ததஸ்து தம் வானை மக்ரீய பெளருஷம்
ப்ரகாஸ மிஷ்வாகு வரேஷுணு ஹதம் |
ப்ரதீப்ய தீப்தாக்ரீதி ஸமௌஜஸம் ததா*
ஸலக்ஷ்மணம் ராம முபேயிவாத் ஹரி: || (52)

ஸர்க்கம் 26

ஸூக்ரீவ பட்டாபிஷேகம்

தத: ப்ரோகாபிஸந்தப்தம் ஸூக்ரீவம் க்விந்த வானஸம் |
ஸாக்ரீயங்குக் மஹாமாத்ரா: பரீவார்யோப தஸ்திரே || (1)

நீனைந்த வஸ்திரத்துடன் சோகத்தால் வாடி நிற்கும் ஸூக்ரீ வனை வானர மந்திரிகளும் பிரதானிகளும் சூழ்ந்து நின்றார்கள். பிறகு அவர்களெல்லோரும் மஹா பராக்ஷிரமசாலியும் ஸகல பிராணிகளுக்கும் மங்களங்களைச் செய்கிறவருமான ராமனிடத்தில் வந்து, மஹரிஷிகள் பிரஹ்மாவை நமஸ்கரிப்பதுபோல், கைகூப்பி வணக்கமாய் வந்தனம் செய்தார்கள். அப்பொழுது பாலகுரீயனைப் போன்ற முகத்தையும் தங்க மலைப்போன்ற தேக காந்தியையும் உடைய ஹனுமான் ராமனைப் பார்த்து, "ஸ்வாமி! தங்களுடைய அனுக்கிரஹத்தால் ஸூக்ரீவன் தன் முன்னோர்களுடைய ராஜ் யத்தை அடைந்தார். தாங்கள் உத்தரவு செய்தால் இவர் கிஷ் கிந்தையில் பிரவேசித்து பித்திரர்களுடன் மேலே நடக்கவேண்டிய காரியங்களைச் செய்வார். மங்கள ஸ்நானம் செய்து, நானு கத்தங் களாலும் ஓளவுதங்களாலும் சத்தினங்களாலும் மாலைகளாலும் விதிப்படி தங்களைப் பூஜிப்பார். தாங்கள் இங்கிருந்து சம்யமான

15 கிஷ்கிந்தைக்கு எழுந்தருளி, அவரை வானரர்களுக்கு அரசனாகச் செய்து அவர்களை ஸந்தோஷப்படுத்தவேண்டும்" என்றார்.

அந்த விக்ஞாபனத்தைக் கேட்டு, மஹா புத்திமானான ராகவன், குழந்தாய்! நான் பிதிருவாக்கிய பரிபாலனம் செய்வதற்காகப் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் வனத்தில் வளிக்கவேண்டியது. கிராமத்திலாவது நகரத்திலாவது பிரவேசிக்கக் கூடாது. ஸூக்ரீவன் கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்று அபிஷேக மஹோத்ஸவத்தை அனுபவிக்கட்டும்" என்று ஆக்ஞாபித்தார்.

பிறகு ஸகல ஆசாரங்களையும் அறிந்த ரகுவீரன், உதாரபுத்தி பலம் பராக்ரீரமம் சிலம் முதலிய உத்தம குணங்களால் விளங்கும் ஸூக்ரீவனைப் பார்த்து, "மித்திர! அங்கதன் உன் தமயனுடைய புத்திரன்; உத்தம குணசாலி; பராக்ரீரமத்தில் உனக்கு ஸமமான வன்; யுவராஜாவாக இருக்கத்தகுந்தவன். ஆகையால் அவனுக்கு பெளவராஜ்யாபிஷேகம் செய்வீக்க வேண்டியது. வர்ஷ குறுவிற்கு முந்தின ஆஷாட மாஸம் இப்பொழுது நடக்கின்றது. இது முதல் நான்கு மாதங்கள் வரையில் மழையின் உபத்திரவத்தால் ஸீதையைத் தேடி ராவணனுடன் யுத்தம் செய்வதற்கு ஸௌகரியப் படாது. ஆகையால் நீ அதுவரையில் கிஷ்கிந்தையில் இரு. நானும் லக்ஷ்மணனும் இந்த மலைக் குகையில் வளிக்கிறோம், இது அழகாகவும் விசாலமாகவும் போதுமான காற்றுள்ளதாகவும் ஐவ ஸௌகரியமுள்ளதாகவும் நேர்த்தியான புஷ்பங்களால் சூழப்பட்டதாகவும் இருக்கிறது. கார்த்திகை மாதம் பிறந்தவுடன் உன் ஸைன்யங்களைச் சேர்த்து ஸீதையைத் தேட முயற்சி செய். நாமிருவரும் இப்படி ஏற்பாடு செய்து கொள்வோம். நீயும் கிஷ்கிந்தைக்குப் போய் அபிஷேகம் செய்துகொண்டு, உன் கண்பர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தையும் அருளக் கூடவாய்" என்றார்.

ஸூக்ரீவனும் அவருடைய ஆக்ஞையைத் தலையால் தாங்கிக் கிஷ்கிந்தைக்குப் போக, அங்குள்ள வானரர்கள் அவனைக் கை கூப்பி நமஸ்கரித்து உபசரித்தார்கள். மந்திரிகளும் பிரதானிகளும் அடிபணிந்து பாதுகாளைத் தொட்டுக் கைகட்டி வாய் பொத்தி அவனுடைய ஆக்ஞையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஸூக்ரீவன் அவர்களை எழுந்திருக்கச் சொல்லி, பிரியமாகப் பேசி, தகுந்த படி மரியாதை செய்து, வாலியின் அந்தப்புரத்தில் புருந்தான். அங்கே நானா முதலிய ஸ்ரீகளைப் பலவகையாக ஸமாதானம் செய்தான். பிறகு தேவதைகள் இத்திரனுக்குத் தேவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்து வைப்பதுபோல், ஸூக்ரீவனுடைய கண்பர்கள் அவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளைக் குடைபை அவனுக்குமேல் பிடித்து, தங்கப்பிழிகளால் வெண்சாமரங்களை இருபுறத்திலும் வீசினார்கள். பிறகு பலவகை ரத்தினங்கள், விதைகள், ஓஷதிகள்,

பாதுள்ள மரங்களின் முளைகள், மலர்கள், வெள்ளை வஸ்திரங்கள், கற்பூரம், வாசனையுள்ள மாலைகள், நிலத்தாமரை, நேர்த்தியான சந்தனங்கள், அகில் முதலிய வாலனைத் திரவியங்கள், மஞ்சள் கலத்த அஷ்டதை, ஸ்வர்ணம், யவமென்ற தானியம், தேன், நெய், தயிர், புலித்தோல், பன்றித் தோலால் செய்யப்பட்ட பாதரஷைகள், பூக்கள், கோரோசனை, மனச்சிலை முதலிய பதார்த்தங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். உத்தமமான பதினாறு கன்யைகளும் ஸீத்தமாயிருந்தார்கள். பிறகு பிராம்மணர்களுக்கு ரத்தினங்கள் வஸ்திரங்கள் பஷ்யங்கள் இவைகளைக் கொடுத்துத் திருப்தி செய்தார்கள். தர்ப்பைகளைப் பரப்பி அக்னிகளை வளர்த்து விதிப்படி அதில் ஹோமம் செய்தார்கள். அரண்மனையின் மேல்மாடியில் விசித்திரமான மாலைகளால் அலங்கரித்து, தங்கத்தால் கால்களூள்ள ஸிம்ஹாஸனத்தைக் கிழக்கு முகமாக விதிப்படி மந்திரங்களைச் சொல்லி அமைத்து, உத்தமமான விசிப்புகளால் அலங்கரித்தார்கள். புண்ணிய கதிகள், புண்ணிய தீர்த்தங்கள், ஸ்பூத்திரங்கள், இவைகளிலிருந்து ஐவத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்து தங்கக் குடங்களில் வைத்து, கஜன், கவாஷுகன், கவயன், சரபன், கந்தமாதனன், மைந்தன், த்விவிதன், ஹனுமான், ஜாய்பவான், நளன் முதலிய வானர கிரேஷ்டர்கள், மஹரீஷிகள் ஏற்படுத்திய ராஜ்யாபிஷேக கல்பத்தின்படி, லக்ஷணங்கள் பொருந்திய மாட்டுக் கொம்புகளாலும் தங்கப் பாத்திரங்களாலும் ஸூக்ரீவனுக்கு அபிஷேகம் செய்தார்கள். தேவேந்திரனுக்கு தேவகணங்கள் பட்டாபிஷேகம் செய்வதுபோல் ஏற்பாடு உத்தமம் கொண்டாடி, வானரர்கள் அனைவரும் ஆனந்தத்தால் ஆரவாரம் செய்தார்கள். ராமனுடைய உத்திரவுப்படி ஸூக்ரீவன் அங்களை பிரீதியுடன் ஆலிங்கனம் செய்து, யுவராஜாவாக அபிஷேகம் செய்தான். அதைப் பார்த்து ஸகல வானரர்களும் அங்கதனிடத்தில் இரக்கம்கொண்டு ஸூக்ரீவனை மிகவும் கொண்டாடி உபசரித்து, மஹாத்மாவான ராமனையும் லக்ஷ்மணனையும் அடிக்கடி புகழ்ந்தார்கள். கிஷ்கிந்தை எங்கும் கொடிகளாலும் தோரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸந்தோஷத்தால் பரவசமடைந்த வானரர்களால் நிறைந்து விளங்கிற்று. அபிஷேக மஹோத்ஸவம் நடந்த விதத்தை ஸூக்ரீவன் ராமனுக்குத் தெரிவித்து, தேவேந்திரனைப் போல், தான் இழந்த ராஜ்யத்தையும் குமை என்ற பாரியையை யும் மறுபடியும் அடைந்தான்.

நிவேத்ய ராமாய ததிர மஹாத்யநே

மஹாபிஷேகம் கபிவாஹிநீபதி: |

குமாம் ச பாரியாம் ப்ரதிஸ்ப்ய வீரியவாத்

அவாப ராஜ்யம் த்ரிதஸாதிபோ யதிர | (41)

ஸர்க்கம் 27

ராமன் ஸீதைக்காக துக்கித்தது

அபிஷித்தே து ஸுக்ரீவே ப்ரவிஷ்டே வாதரே குஹாம் |
ஆஜகாம் ஸஹப்ராத்ரா ராம: ப்ரஸ்ரவணம் கிரீம் |

(1)

ஸுக்ரீவன் வானர ஸைன்யங்களுடன் கிஷ்கிந்தைக்குப் போனபிறகு ராமலக்ஷ்மணர்கள் பிரஸ்ரவணகிரிக்கு வந்தார்கள். மான், புலி, கரடி, எம்மீழும், குரங்கு, பூனை முதலிய மிருகங்களால் குழப்பப்படும், மரம் செடி புதர்கள் காடுகள் அடர்ந்தும், எப்பொழுதும் ஸ்படிகம்போல் தெளிந்த ஜலத்தால் அது நிறைந்தும் இருந்தது. மேகக்கூட்டங்கள் போன்ற அந்த மலையின் கிரகரத்தில் விஸ்தாரமான ஒரு குகையைப் பார்த்து, மழைக்காலத்தில் அங்கே வானிக்க நீர்சயித்தார்கள். ஸுக்ரீவனுடன் ஒருவிதமான ஏற்பாடு செய்துகொண்டு, ராமன் தனக்கு எப்பொழுதும் பிரியமானும் மண்புத்திமானாகவும் இருக்கும் லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து, அந்த ஸமயத்திற்குத் தகுந்தபடி சொல்ல ஆரம்பித்தார். "இந்தக் குகை அழகாகவும் விசாலமாகவும் போதுமான காற்றுள்ளதாகவும் இருக்கிறது. மழைக் காலத்தை இங்கே கழிப்போம். உன்னதமான இந்த மலைக் கிரகரம் நானு வர்ணங்களுள்ள கற்பாறைகளாலும் பலவித தாதுக்களாலும், குகைகளாலும், புதர்களாலும், சோலைகளாலும், கொடிகளாலும், மயில் முதலிய பகவிகளின் சப்தங்களாலும் பல பூஞ்செடிகளாலும் விளங்குகிறது. இதற்குப் பக்கத்தில் ஒரு அழகிய தாமரை ஓடை காணப்படுகிறது. இந்தக் குகை, மலையின் வடமேற்குப் புறத்தில் தென்மேற்கு முகமாக வாசலையுடையதாகவும் பின்புறத்தில் உயர்ந்தும் இருப்பதால் அதிகக் காற்றடிக்காமல் ஸுகமாக இருக்கும்; குகை வாசலில் ஓர் விஸ்தாரமான கற்பாறை வழவழப்பாக மைக்குவியலைப்போல் அமைந்திருக்கிறது. இதற்கு வடக்கில் தோன்றும் கிரகரம் மைக்குவியலைப்போலும் நீருண்டமேகம் போலும் கருத்து உயர்ந்திருக்கிறது. தெற்கிலுள்ள கிரகரம் கைலாஸ மலையைப்போல் வெண்மையாகப் பல தாதுக்களால் விளங்குவதைப் பார். சித்திரகூடத்திலிருந்து மந்தரகினி ஓடுவதுபோல் கிழக்கில் ஒரு நதி கிழக்கு முகமாக ஓடுவதைப் பார். வஸந்தகாலத்தில் அழகாக அவள்கரித்துக்கொண்டிருக்கும் யெளவன ஸ்க்ரீயைப்போல் இந்த நதி, கரைகளில் பலவித மரங்களுடன் விளங்குகிறது. அனவகளில் பலவித பகவிகள் இனிமையாகக் கூவுகின்றன. மணல் றிட்டடுகளில் சக்ரவாகும் முதலிய பறவைகள் ஆளந்தமாக விளைவாடுவதைப் பார்த்தால் இந்த நதி ஸந்தோஷம் மேலிட்டுச் சிரிப்பது போல் காணப்படுகிறது. சிலவிடங்களில் கருநெய்தலாலும், சில விடங்களில் செங்கழிராலும் சிலவிடங்களில் வெண்தாமரை குமுதங்களாலும் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அநேக ரிஷிகள்

மனத்தைக் கவரும் இந்த நதியில் ஸ்நானம் செய்ய வருகிறார்கள். சந்தன மரங்களும் மருத மரங்களும் மனத்தால் ஸீருஷ்டிக்கப்பட்டதபோல் வரிசை வரிசையாக அமைந்திருப்பதைப் பார். இவ்விடம் மிகவும் அழகாக இருக்கிறது. இங்கே வஸந்தால் நமக்கு அளவற்ற ஸந்தோஷமும் திருப்தியும் உண்டாகும். இதற்கு ஸமீபத்தில் விசித்திரமான காடுகளின் நடுவில் ஸுக்ரீவன் வளரிக்கும் கிஷ்கிந்தையும் இருக்கிறது. அங்கே வானர்கள் ஸந்தோஷத்துடன் உதஸவம் கொண்டாடுகிறார்கள். பாட்டும், ஆட்டமும், வாத்யங்களின் சப்தமும், வானர்களின் ஆரவாரமும் மதுரமாகக் கேட்கப்படுகின்றன. பாரியையையும் ராஜ்யத்தையும் அளவற்ற ஐசுவரியத்தையும் ஸுக்ரீவன் அடைந்து, "மித்திரர்களால் குழப்பட்டு ஸந்தோஷத்தை அனுபவிக்கிறான் என்பது நீச்சயம்" என்று சொல்லி அந்தக் குகையில் லக்ஷ்மணனுடன் வஸித்தார்.

ஆனால் அவருக்குக் கொஞ்சமாவது ஸந்தோஷமுண்டாகவில்லை. அந்த மலையின் அழகும் காந்தியும் அவருடைய சோகத்தைப் பெருக்கின. பிராணனைக் காட்டிலும் தனக்குப் பிரியமான ஸீதை ராவணனால் கொண்டு போகப்பட்டதை நினைத்து, இரவில் அவருக்குத் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. சந்திரன் உலிக்கும் பொழுதெல்லாம் அவருடைய தாபம் அதிகமாயிற்று. இப்படி ஒவ்வொரு நாளும் கண்ணும் கண்ணீருமாக மனம் குன்றிப் புத்தி மயங்கிப் பரிதவிப்பதை லக்ஷ்மணன் பார்த்து, தானும் அதைவிட துக்கத்தை அடைந்து, கூடியவரையில் ஸமாதானம் செய்தார். "வீரசிரஷ்டி! தாங்கள் இப்படி மனம் கொந்து வருத்தப்படலாமா? எப்பொழுதும் வருத்தப்படுகிறவனுக்கு எந்தக் காரியமும் கைகூடாதென்று தங்களுக்குத் தெரியாதா? இந்த வேகத்தில் காரியம் லித்திப்பதற்குக் காரணமான ஸாதனங்கள் உடையவர்கள் தாங்களே. தெய்வ பலமும் அதற்கு உதவிபுரிய வேண்டுமென்றும், ஈகவரன் பரலோகம் முதலியவை உண்டென்றும் தங்களைவிட யாருக்குத் தெரியும்? தர்மானுஷ்டானமும் விடாமுயற்சியும் தங்களை அண்டியிருக்கின்றனவல்லவா? நமது சத்துருவோ ராஷ்டிரன்; கபடபுத்தம் செய்பவன். தாங்கள் இந்த அதைரியத்தை வேறுத்து, விடாமுயற்சியை ஸந்திரமாகக் கைக்கொள்ளுங்கள். அடுத்த சிபிஷ்டத்தில் இந்தப் பூரியை மலைகளோடும் ஸமுத்திரங்களோடும் தலை மேலாக மாற்றுவிர்கள். ராவணனையும் அவனைச் சேர்ந்த அல்ப ராஷ்டிரர்களையும் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமோ? இந்த மழைக்காலம்போய் சரக்காலம் வரட்டும். அப்பொழுது அந்த ராவணனையும் அவனுடைய பரிவாரங்களையும் ராஜ்யத்தையும் ஒரு நொடியில் அழிப்பீர்கள். நீறுபூக்க நெருப்பைத் தகுந்த ஸமயத்தில் ஆஹூதிகளால் ஜ்வலிக்கச் செய்வதுபோல் சோகத்தால் அடக்கியிருக்கும் தங்கள் வீரியத்தை என் வார்த்தைகளால் பிரகாசிக்கச் செய்கிறேனே தவிர வேறல்ல" என்று தனக்குப் பரம மித்திரனான லக்ஷ்மணன் லலிதமாக

80 வும் சுபமாகவும் சொன்ன வாக்ஷியங்களை ராமன் கேட்டு மகிழ்ந்து கொண்டாடி. "லக்ஷ்மணா! என்னிடத்தில் எல்லையற்ற பிரீதியும் பக்தியும் ஸத்தியமும் பராக்ரமமுள்ள மித்திரனான நீ என் லுதித்ததை நாடிச் சொல்லவேண்டிய வார்த்தைகளைச் சொன்னதால் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தேன். எந்தக் காரியத்தையும் கேடுக்கும் சோகத்தை ஒழித்தேன். தடையற்ற சக்தியுள்ள தேஹணை மேற்கொண்டேன். உன் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு, ஸுக்ரீவனும் ஆறுகளும் நமக்கு அனுபவம் செய்யும் ஸமயத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு, சரத்த்காலம் வரும்வரையில் பொறுத்திருக்கிறேன். வீரனுக்கு நாம் உபகாரம் செய்தால் அவன் பதில் உபகாரம் செய்வானென்பது நிச்சயம். நன்றியற்று அப்படிச் செய்யத் தவறுகிறவனை ஸாதுக்கள் நிந்திப்பார்கள். அதற்காகப் பயந்து ஸுக்ரீவன் நமக்கு பிரத்யுபகாரம் செய்வான்" என்றார்.

90 அதைக் கேட்டு லக்ஷ்மணன் துக்கம் தீர்ந்து, கைகூப்பிக் கொண்டாடி. மேல் நடக்கவேண்டிய காரியத்தை யோசித்து, "அண்ணா! தாங்கள் சொன்னபடி, ஸுக்ரீவன் சீக்கிரத்தில் நடந்து கொள்வான். லீதையைப் பிரிந்த தாபத்தைத் தாங்கள் எப்படியாவது பொறுத்துக்கொண்டு சத்ருவை நாசம்செய்யும் தைரியத்தை விடாமல் இந்த மழைக் காலத்தைக் கழித்துச் சரத்த்காலத்தை எதிர்பார்த்திருங்கள். ஸுக்ரீவன் உபகாரம் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் இப்பொழுதே சத்ருவைக் கொல்வேனென்று தாங்கள் கோரிப்பது தகாது. கோபத்தையும் துக்கத்தையும் நான்கு மாதங்கள் வரையில் அடக்கிக்கொண்டிருங்கள். ஸகல ஸௌகரியங்களும் நிறைந்த இந்த மலைக் குகையில் வசிப்போம். நானும் கூடியவரையில் தங்கள் துக்கத்தைத் தணிக்க முயலுகிறேன். சத்துருவைக் கொல்வதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனங்களைச் செய்து கொண்டிருப்போம்" என்று தெரிவித்துத் தன் ஸ்வபாவமான நல்ல புத்தியை வெளிப்படுத்தினார்.

தியம்ய கோபம் ப்ரதி பால்யதாம் ஸரத்
காமஸ்வ மாணாம்ஸ் சதுரோ மயா ஸஹ |
வஸாசலேஸ்மித் ம்ருக்ரஹ ஸேவிதே
ஸம்வரீத்யந் ஸத்ருவதே' ஸமுத்'யமம் § (47)

ஸர்க்கம் 28

மழைக் காலம்

ஸ ததா வாஸிதம் ஹதவா ஸுக்ரீவ மபி'ஷிச்ய ச |
வஸத் மால்யவத: ப்ருஷ்டே' ராமோ லக்ஷ்மண மபி'ரஸீத் § (1)

வாஸியைக் கொண்டு ஸுக்ரீவனுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுத்து, பிரஸ்ரவணகிரியில் ராமன் வசித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒருகாள்

5 மழைக் காலத்தின் அழகை வர்ணிக்க ஆரம்பித்தார். "குழந்தாய்! ஸுக்ரீவனால் சொல்லப்பட்ட மழைக்காலம் இப்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறது. பெரிய மலைகளைப்போன்ற மேகங்கள் ஆகாசத்தை மறைக்கின்றன. ஸூரியனுடைய கிரணங்களால் ஆகாசம் ஸமுத்திர ஐலத்தைக் குடித்து, கார்த்திகை மாதம் முதல் ஆடிமாதம் வரையில் பலவித ரஸங்களுக்குக் காரணமான ஐலமென்ற கர்ப்பத்தைத் தரித்து இப்பொழுது பிரஸவிக்கிறது. படிக்கட்டுகளைப்போன்ற மேகங்களின் வழியாக ஏறி, புஷ்ப மலைகளால் ஸூரியனை அலங்கரிக்க முடியுமென்று எண்ணுகிறேன். ஓரங்களில் மிகவும் வெளுத்தும் நடுவில் ஸந்தியாவர்ணத்தால் சிவந்தும் ஐலம் நிறைந்தும் இருக்கிற மேகங்களால், ஆகாசம், தேகமெங்கும் காயம் பட்டு அதை ஆற்றுவதற்கு மருத்துடன் வெள்ளை வஸ்திரங்களால் கட்டப்பட்டிருப்பதுபோலும், அவைகளின் நடுவில் ரத்தம் கசிந்திருப்பது போலும் காணப்படுகிறது. தன் வீரஹ தாபத்தைப் போக்க ஆகாசம் ஸந்தியாகால வர்ணமென்ற சிவப்புச் சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டு, துக்கம் தாய்காமல் தென்றல் என்ற பெருமூச்சை விட்டுக்கொண்டு, கொஞ்சம் வெளுத்த மேகங்களால் வெளுத்த தேகத்துடனிருக்கும் ஆகாச மிகுந்த புருஷனைப்போல் காணப்படுகிறது. லீதை என்னைப் பிரிந்த துக்கத்தால் கண்ணீர் விடுவதுபோல், அவனைப் பெற்ற இந்தப் பூமிதேவியும் கோடை வெப்பிலால் தவித்து, மழைத்தாரைகள் விழாதவுடன் கீராவியை விடுகிறாள். இப்பொழுது அடிக்கும் காற்றுகள் மேகங்களின் நடுவிருந்து புறப்படுவதால் மெதுவாகவும், செங்கழுநீர்களின் ஸம்பந்தத்தால் ஸுகமான குளிர்ச்சியோடும், தாழ்வுப் புஷ்பங்களின் வழியாக வருவதால் பரிமளமுள்ளதாகவும் வீசுகின்றது. இதைக் கைகளால் வாரிக் குடிக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

30 "இந்த மலை கோடை காலத்தின் உஷ்ணம் நீங்கி, தாழை முதலிய புஷ்பங்களின் மணம் வீச, மலர்ந்த புஷ்பங்களால் எங்கும் நிறைந்து மழைத்தாரைகளால் நனைக்கப்படுவதைப் பார்த்தால், தன் சத்துருவான வாலீ அழிந்து சந்தனம் முதலிய பரிமளத்திரவியங்களைப் பூசிக்கொண்டு, மலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு புன்ய ஐலங்களால் அபிஷேகம் செய்யப்படும் ஸுக்ரீவனைப்போல் தோன்றுகிறது. கறுத்த மேகங்களென்ற கறுப்பு மான்தோடையும் சுத்தமான மழைத் தாரைகளென்ற வெளுத்த பூணாடையும் இந்த மலைகள் அணைத்துக்கொண்டு, காற்றால் நிறைந்து சப்திக்கும் குகைகளால் வேதமோதும் பிரம்மசாரிகளைப்போல் இருக்கின்றன. தங்கச் சவுக்குகள் போன்ற மின்னல்களால் தாக்கப்பட்டு ஒலியுடன் இருக்கும் ஆகாசம், சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டு சத்தமிடுவதும் வலியுடனிருப்பதுமான மிகுக்கம்போல் காணப்படுகிறது. கருத்த மேகங்களிலிருந்து பிரகாசிக்கும் மின்னல் ராவணனுடைய மடியில் பலாத்காரமாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் லீதையைப்போல் காணப்

45 படுகிறது. ஸகல திக்குகளும் கருத்த மேகங்களால் பூசப்பட்டு, சந்திரன் முதலிய நிரலாங்களும் நகைத்திரங்களும் மறைந்து, மிழக்கு மேற்குத் தெரியாமலிருக்கிறது. பிரிய நாயகிகளுடன் கூடியிருப்பவர்களுக்கு இது மிகவும் அனுகூலமான காலமாக இருக்கிறது. அவர்களை விட்டுப் பிரிந்தவர்களுக்கு மிகுந்த துக்கத்தை உண்டாக்கும். இந்த மலைச்சாரல்களில் குடைமல்லிகைப் புஷ்பங்கள் மழைத் துளிகளால் நனைக்கப்பட்டு மழைகாலத்தின் வரவினால் ஸந்தோஷ மடைந்து புஷ்பித்திருப்பதைப் பார். தங்களுடைய பிரிய நாயகியைப் பிரிந்து, மழைக்காலத்தில் அவர்களைச் சேருவோமென்று எதிர்பார்த்திருந்து, அவர்களைக் கண்டவுடன் ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டு, ஸந்தோஷத்தால் சிரிக்கும் காமிகளைப் போலிருக்க

55 வில்லையா? இதைப் பார்க்கையில் எனக்கு விரைதாபம் அதிகரிக்கிறது.

“இப்பொழுது புழுதி அடங்கிற்று; குளீர்காற்று வீசுகிறது. கோடைக்குரிய உஷ்ணம் வியர்வை முதலிய அசௌக்கியங்கள் ஒழிந்தன; அரசர்கள் சத்துருக்களின்மேல் படை எடுத்துப் போவதை நிறுத்திவிட்டார்கள்; தூரதேசங்கள்க்குப் போன பிரயானிகள் திரும்பி வருகிறார்கள். அன்னங்கள் மழைக்குப் பயந்து மாணஸம் என்ற ஏரியை நோக்கிப் பறந்து போகின்றன. சக்கரவாகங்கள் ஆசை மிகத் தங்கள் பெடுகளுடன் சேருகின்றன. எப்பொழுதும் மழை பொழிவதால் வழிகளில் வாணனங்கள் போக முடியவில்லை. ஆகாசத்தில் மேகங்கள் பரவி, சிலவிடங்களில் பிரகாசமாகவும் சிலவிடங்களில் பிரகாசமற்றும் இருப்பதைப் பார். மலைகளால் தடுக்கப்பட்டுச் சிலவிடங்களில் அலையற்ற ஸமுத்திரத்தைப் போலிருக்கிறது. மலையருவிகளின் ஐலம் புஷ்பங்களால் மறைந்தும் பல தாதுக்கள் கலந்தும் மயில்களின் ஸந்தோஷக் கூச்சல்களுடன் வெகு வேகமாக ஓடுகிறது. வண்டுகளைப்போல் கறுத்த மதுரமான நாவல் பழங்களைப் பறவைகளும் பிறவும் வேண்டிய வரையில் சாப்பிடுகின்றன. பல வர்ணமுள்ள மாம்பழங்கள் காற்றாடிக்கப்பட்டுத் தரையில் விழுகின்றன. யுத்த பூரீயில் நிற்கும் மதயானைகளைப்போல் மேகங்கள், மின்னலென்ற கொடிகளையும் நாரைகளின் வரிசைகளென்ற மாலைகளையும், மலைச் சிகரங்களைப் போன்ற தேகங்களையும் உடையவைகளாகக் காண்கின்றன. மழை ஐலத்தால் செழிக்கும் இளம்புல்லுகளாலும் தோகைகளை விரித்தாடும் மயில்களாலும், மழையைப் பொழிந்த மேகங்களாலும் இந்த வளங்கள் பின்பகலில் அதிக அழகுடன் விளங்குகின்றன.

75 அளவற்ற ஐலத்தைச் சுமந்துகொண்டு மேகங்கள் மலைச்சிகரங்களில் தங்கித் தங்கி உறுபிக்கொண்டு போவதைப் பார். நாரைக் கூட்டங்கள் கர்ப்பம் தரிப்பதற்கு ஸந்தோஷத்துடன் மேகத்தை நோக்கிப் பறந்து போகும்பொழுது, காற்றால் அசைக்கப்படும் வேண்டாமரை மாலை தொங்கி இருக்கும்படி ஆகாயத்தில் அமைக்கப்

80

பட்டது போலிருக்கிறது. செம்பஞ்சு ரஸத்தின் புள்ளிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுக் கிணியின் நிறமுள்ள போர்வையைத் தரித்திருக்கும் சிறு பெண்ணைப்போல் பூமி, இளம்புல்லுகளுக்கு நடுவில் பிரகாசிக்கும் இந்திரகோபப் பூச்சிகளால் விளங்குகிறது.

ஸ்ரீமத் நாராயணன் ஆடி மாதத்தில் யோகவித்திரை செய்ய ஆரம்பித்து ஆவணி மாதத்தில் ஆழ்ந்து தூங்குகிறார்; ஆறுகள் விரைவாக ஸமுத்திரத்தில் விழுகின்றன; நாரைகள் ஸந்தோஷமாக மேகத்தை நோக்கிப் போகின்றன; ஸ்திரீகளும் ஆசைகொண்டு நாயகர்களை அடைகிறார்கள்; மயில்கள் வளங்களில் ஆடுகின்றன; அடம்ப மரங்கள் புஷ்பங்களால் விளங்குகின்றன; காளைகள் ஆசை கொண்ட பசுக்களுடன் கூடுகின்றன; பூமியெங்கும் பயிராழ் செழித்து விளங்குகிறது; ஆறுகளில் ஐலம் பெருகுகிறது; மேகங்கள் பொழிகின்றன; மதங்கொண்ட யானைகள் வீற்றுகின்றன; காடுகள் செழித்து விளங்குகின்றன; பிரிய நாயகிகளை விட்டுப் பிரிந்தவர்கள் ஏங்குகிறார்கள்; மயில்கள் ஆடுகின்றன; குரங்குகள் ஒரே இடத்தில் ஆறுதாம் கிடைப்பதால் மகிழ்கின்றன. உத்தம கஜங்கள் தாழை மடலின் வாசனையை துக்ரீந்து ஸந்தோஷித்து, மலை யருவிகள் தாழ்வரைகளில் விழுகின்ற தவளியைக் கேட்டு மிரண்டு மயில்களுடன் கத்துகின்றன; வண்டுகள் மழைத் தாரைகளால் மடங்கி தாமரைத் தாதுக்களை விட்டு மரக்கிளைகளில் தொங்கிக் கொண்டு, தேனைக் குடித்த மயக்கம் நீங்கித் தெளிகின்றன. களிப்பொடிகளால் செய்யப்பட்டவை போன்ற பழங்களையுடைய நாவல் மரம் வண்டுகளால் மொய்க்கப்பட்டது போல் காண்கிறது. மலைக் காடுகளில் தன் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் மதயானை மேகத்வணியைக் கேட்டு, அதனைத் தனக்குச் சத்துருவான யானை என்று எண்ணி அதனுடன் யுத்தம் செய்யப் போகிறது. காடுகள் சில இடங்கள் வண்டுகளின் சப்தத்தால் பாடுவதுபோலும், மயில்களின் ஆட்டத்தால் சிலவிடங்களில் ஆடுவதுபோலும், உத்தம கஜங்களால் சில விடங்களில் மதங்கொண்டதுபோலும் விளங்குகின்றன. வனமெங்கும் புஷ்பங்களும் தளிர்களும் நிறைந்து, புதிதாகப் பெய்த மழைகள் அங்கங்கே தேங்கி, மதங்கொண்ட மயில்கள் ஆட, புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார். இவ்வளம் மதுபானங்கள் நிறைந்த பாத்திரங்களாலும், ஸந்தோஷக் கூத்தாடும் ஐலங்களாலும் விளங்கும் மதுபானம் செய்யும் இடம் போலிருக்கிறது.

நானூவண்ணமுள்ள சாதக பசுடிகள் இலைகளில் விழ்ந்து முத்துக் களைப்போல் பிரகாசிக்கும் நீர்த்துளிகளைக் குடித்து ஸந்தோஷி்கின்றன. வண்டுகள் மதுரமாக நீங்காரம் செய்வது வீணைமுதலிய வாத்தியங்களைப்போலும், தவளைகள் கத்துவது தாளத்தின் சொல் கூட்டுகளை வாயால் தொனிப்பதுபோலும், மேகங்களின் ஓசை

85

90

95

100

105

110

115

120

- 125 மிருதங்க நாதம்போலும் இருந்துகொண்டு, காடுகளில் பாட்டுக் கச்சேரி நடப்பதுபோல் காண்கிறது. அப்பொழுது சில மயில்கள் ஆடுகின்றன, சில பாடுகின்றன, சில மரங்களில் உட்கார்ந்து தோகையை யிரித்துக்கொண்டு அனுபவிக்கின்றன, வெகு காலமாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்த தவணிகள் மேக கர்ஜனையால் வீழித்துக்கொண்டு மழைத் தாரைகளால் அடிக்கப்பட்டுப் பல விதமாகக் கத்துகின்றன. ஆற்றஜலம் இடிந்து விழும் கரைகளில் மோதிக்கொண்டு, பலவிதப் பூக்களையும் பழங்களையும், வெள்ளத் தையும் அடித்துக்கொண்டு, சக்கரவாகப் பகழிகளுடன் கடலை நேரக்கி விரைவாக ஓடுகின்றது பார். நேர்த்தியான பூக்களையும் பழங்களையும், பஷ்யங்களையும் வாலகைத் திரவியங்களையும் தாம்பூலங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, தங்கள் நாயகனைச் சேருவதற்கு வேகமாகப் போகையில் வஸ்திரம் மழுவிப்போவதையும் கவனிப்பாத ஸ்திரிகளைப்போல் நதிகள் காணப்படுகின்றன. காட்டுத் தீயால் எரிக்கப்பட்ட கறுத்த மலைகளின்மேல் அவ்விதமான வேறு மலைகள் வளர்ந்திருப்பதுபோல், கறுத்த நீருண்ட மேகங்களின்மேல் அவ்வகையான வேறு மேகங்கள் தங்கியிருப்பதைப் பார், ஸந்தோஷத்தால் கூவும் மயில்களாலும் இந்திரகோபப் பூசிகளுடன் கூடிய இளம்புற்களாலும், மலர்களின் வாசனைகளாலும் விளங்கும் காடுகளில் மதயானைகள் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கின்றன.
- 145 "தாமரை மலர்களில் உட்கார்ந்து, தேனைக்குடித்துக் கொண்டிருந்த வண்டுகள், மழைத் தாரைகளால் அங்கிருந்து ஓடி, அப்பொழுதே மலர்ந்த கடம்ப மலர்களில் போய்த் தங்குகின்றன. யானைகள் மதங்கொண்டன; காளைகள் மகிழ்கின்றன; காடுகளில் சிங்கங்கள் இளைப்பாறுகின்றன; மலர்ந்தப் பூக்களாலும் தனிர்களாலும் மலைகள் அழகுபெறுகின்றன, அரசர்கள் யுத்தச்செயலை ஒழித்திருக்கிறார்கள்; இந்திரன் மேகங்களுடன் விளையாடுகிறான். மேகங்கள் நீருண்டு ஆகாசத்தில் தங்கி, ஸமுத்திரத்தாற்போல் கர்ஜித்து, ஆறு, குளம், ஏரி, மொறு முதலியவைகளை நிரப்பிப் பெருகச்செய்கின்றன; மழைத் தாரைகள் யானைத் துதிக்கைகளைப் போல் ஓயாமல் விழுகின்றன; காற்று பெரும் சப்தத்துடன் அடிக்கிறது; ஆறுகள் கரைகளை இடித்துக்கொண்டு வேகமாக வழிகடந்து ஓடுகின்றன.
- "ஜனங்கள் கூடி அரசனுக்கு அபிஷேகம் செய்யும்பொழுது அவனுக்கு ஸந்தோஷமும் அழகும் காந்தியும் வளர்வதுபோல் இந்திரனும் கொடுக்கப்பட்ட புண்ணிய தீர்த்தத்தைக் காற்றுடன் மேகங்களென்ற குடங்களில் எடுத்துவந்து மலைகளுக்கு அபிஷேகம் செய்ய, அவை புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் காந்தி மிகுந்து விளங்குகின்றன. நகைத்திரங்களுடன் கூடிய ஆகாசம் மேகங்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸூரியன் காணப்படவில்லை, புது ஜலத்தால் பூமி திருப்தியடைந்திருக்கிறது. திக்குகள் இருள்
- 165

முடி பிரகாசமற்றிருக்கின்றன. மலைகளில் மேகங்கள் இடைவிடாமல் பொழிந்து தாழ்வரைகளில் அருவிகள் வெள்ளம் கொண்டு ஓட, நீண்ட முத்து மலைகள் கழுத்திலிருந்து தொங்குவது போலிருக்கிறது. மலைப்பாறைகளில் மழைத் தாரைகள் விழந்து சிதறி மயில்களின் ஓசையால் நிறைந்த குகைகளில் தேங்கும் பொழுது ஹாரத்திலிருந்து மலர்கள் நான்கு புறத்திலும் உதிர்வது போலிருக்கிறது. மழைத் தாரைகள் காற்றுவலுபட்டு எங்கும் விழுவதைப் பார்த்தால், தேவஸ்த்ரீகளின் ரதிகளையிலும் ஹாரங்கள் அறுந்து அவைகளிலுள்ள முத்துக்கள் சிதறுவது போலிருக்கின்றன. பகழிகள் கூடுகளில் போய்த் தங்குவதாலும், தாமரைகள் மூடுவதாலும், மல்லிகை புஷ்பங்கள் மலர்வதாலும், ஸூரியன் அஸ்தமித்தானென்று தெரிகிறது. அரசர்கள் யுத்தங்களை ஒழித்திருப்பதால் வெளியில் போன ஸைன்யங்கள் திரும்பி வருகின்றன.

"மழை ஜலத்தால் வழிகளில் நடக்கமுடியவில்லை; அரசர்களின் பகை அடங்கிற்று; ஸாமவேதிகளுக்கு அப்யயன காலமான புரட்டாசி மாதம் வந்திருக்கிறது; பரதன் இப்பொழுது ராஜ்ய காரியங்கள் யாவற்றையும் நிறுத்திவிட்டு வேண்டிய பொருள்களை ஸம்பாதித்து வைத்துக்கொண்டு, சாதூர்மாஸ்ய வீரதத்தை அனுஷ்டிக்க ஆரம்பிப்பான். (ஆடி மாதம் சுக்லபக்ஷ ஏகாதசியில் உபவாஸ மிகுந்து சாதூர்மாஸ்ய வீரதத்தை அனுஷ்டிக்க ஸங்கல்பம் செய்ய வேண்டியது. மழைக்காலத்து நான்கு மாதங்களுக்குள் ஏதாவது ஒரு வீரதத்தை அனுஷ்டித்து முடிக்கவேண்டும்). நான் அயோத்யையிலிருந்து காட்டிற்கு வரும்பொழுது நகரத்து ஜனங்கள் பிரலாபிக்கும் ஓசையைப்போல், இப்பொழுது ஸரயூ நதியில் பெருகும் வெள்ளமும் சப்திக்கும், ஸூக்ரீவன் சத்துருவீரலாத விசாலமான ராஜ்யத்தையும் பாரியையும் அடைந்து இந்த மழைக் காலத்தில் ஸுகமாக வலிக்கிறான், நானே ராஜ்யத்தையும் இழந்து பாரியையும் பறிகொடுத்து, சத்துருவை ஐதிக் காமல், ஆற்றின் கரையைப் போல் கரைந்து கரைந்து வருத்தகிறேன். இந்த மழைக்காலம் வளர்கிறது. ராவணனே ஸாமான்ய சத்துருவல்ல. என் துக்கத்திற்கோ எல்லையில்லை. வழிகள் ஜலத்தால் நடக்க முடியாமலிருப்பதாலும், அரசர்கள் இந்த மாதங்களில் படைபெடுப்பது வழக்கமில்லாததாலும் ஸூக்ரீவன் வீரதையைத் தேடப் புறப்படுகிறேனென்று வேண்டியபொழுதும் நான் ஓப்பவில்லை. அவன் இது வரையில் வெகு நாளாகப் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்தவன்; பாரியைகளை விட்டுப் பிரிந்து நெடுங்காலமாயிற்று. அவர்களைப் பார்க்கும்படி இப்பொழுதே நேர்த்துள்ளது. என் காரியமோ அதிசீக்கிரத்தில் ஸ்வல்ப பிரயத்தனத்தால் முடியக் கூடியதல்ல. அதைப் பெரிதாக எண்ணி, அவளை இப்பொழுதே கஷ்டப்படுத்த எனக்கு மனமில்லை. கொஞ்சம் இளைப்பாறியிட்டு, சரத் காலம் வந்தவுடன் தன் பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்றுவானென்பதில்

170

175

180

185

190

195

200

205

ஸந்தேஹில்லை. ஆகையால் ஆறுகளில் ஐலமும் வற்றி. ஸுக்ரீ வனுக்கும் மனம் வரும்காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். வீரனுக்கு உபகாரம் செய்தால் அவன் அதற்குப் பதில் செய்யாமலிருக்கமாட்டான். நன்றி மறந்து அப்படிச் செய்யா விட்டால் ஸாதுக்களால் நிர்நிக்கப்படுவான்" என்று ராமன் சொல்ல, லக்ஷ்மணன் அதைக் கொண்டாடிக் கைகூப்பி, "ஸ்வாமி! ஸுக்ரீவன் தங்கள் இஷ்டப்படி நடந்துகொள்வான். சத்துருவை நாசம் செய்வதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு, மழை ஓங்கி சரத் காலம் வருவதை எதிர்பார்த்திருக்கும்படி வேண்டுகிறேன்" என்று தன் சுபமான கருத்தை வெளியிட்டான்.

210 உதேயத்தே தவ ஸர்வ மீபனிதம்
நரேந்த்ர கர்தா ந ரொத்ரீத'ரீஸ்வர: |
215 ஸரத் ப்ரதீக்ஷ: சுமதா மிமம் ப'வாத்
ஜலப்ரபாதம் ரிபுநிக்'ரதேஹ த்'ருத: | (66)

ஸர்க்கம் 29

ஸுக்ரீவன் ஸைன்யங்களைச் சேர்த்தது

ஸமீக்ஷய விமலம் வ்யோம க'தவீத்யுத்' வலாஹகம் |
ஸாரஸாரவ ஸங்கு ஷ்டம் ரம்யஜ்யோதஸ்நா றுஸேபதம் | (1)

ஆகாசம் மேகங்களும் மின்னலும்மீளாமல் சுத்தமாயிற்று. அன்னங்கள் ஓசை செய்ய ஆரம்பித்தன. அழகான நிலவு சந்தனப் பூச்சைப்போல் விளங்கிற்று. ஸுக்ரீவனும் சத்துருவழிந்து, தான் விரும்பிய ராஜ்யத்தையும் ஸகல போகங்களையும் அடைந்தான். தன் எண்ணங்கள் நிறைவேறின. தன் காரியம் முடிந்தது. கவலை ஒழிந்தது. மந்திரிகளிடத்தில் ராஜ்ய காரியங்களை ஒப்புவித்து, அவர்களை விசாரிக்காமல், ராஜ்ய விருத்தார்த்தங்களை ஒன்றுமறி யாமல், ஆசைக்கு வசப்பட்டு, மதுபானம் செய்து, மெய்மறந்து, ருமை தாரை முதலிய ஸ்த்ரீகளுடன் இரவு பகலாகக் கனித்துக் கொண்டு அந்தப்புரத்தை விட்டு வெளியில் வராமலிருந்தான், ராமனுக்கு பிரதிக்கை செய்த சரத்தாலம் கிட்டியுணதையும், ஸுக்ரீ வன் அந்த ரூபகமே இல்லாமல் இருப்பதையும் ஆற்றுகையர் பார்த்து, வெகு வருத்தமடைந்தார். ராமபக்தர்களில் முதன்மை வாய்ந்தவர் ஆயினும் அரசனுடைய உத்தரவில்லாமல் ராமனுக்குக் கைங்கரியம் செய்ய முடியவில்லை, தான் இருந்த இடத்திலேயே அவரை நியானம் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் புருஷார்த்தங் களின் ரஹஸ்யத்தையும், காலங்களில் செய்யவேண்டிய தர்மங்களையும், ஸமயத்திற்குத் தகுந்தபடி பேசவேண்டிய வார்த்தை களையும் நன்றாக அறிந்தவராகையால், அப்பொழுது செய்ய வேண்டிய காரியத்தை நிச்சயித்துக்கொண்டு ஸுக்ரீவனிடத்தில்

போய், ஓதிதமாகவும், உண்மையாகவும், பிரியமாகவும் ஸாமம், தர்மம், அர்த்தம் நீதி முதலிய குணங்கள் பொருந்தின வார்த்தை களைச் சொன்னார். ஸுக்ரீவனுக்கு அவரிடத்தில் பிரீதி அதிகம். அவன் இவரை அந்தரங்க மித்திரனாக நினைத்து இவருடைய வார்த்தைகளில் எல்லையற்ற நம்பிக்கை வைத்திருந்தான். 25

"தாங்கள் முன்னோர்களின் ராஜ்யத்தையும் எல்லையற்ற கீர்த்தியையும் அடைந்தீர்கள். குலக்கிரமமாக வந்த ஐசுவரியம் விருத்தியாயிற்று. தங்கள் மித்திரர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்து அவர்களை வசப்படுத்துவதே பாக்கி. எவன் மித்திரர்களிடத்தில் காலத்தை அறித்து, அதற்குத் தகுந்தபடி நடந்து கொள்ளுகிறானோ, அவனுக்கே ராஜ்யமும் கீர்த்தியும் பராக் கிரமமும் விருத்தியாக, அவன் க்ஷேமமடைவான். அப்படி நடக்கத் தவறினால், ஸகல அனர்த்தங்களையும் அடைவான். எவனுக்குப் பொக்கிஷம், சேனை மித்திரர்கள் அதிகாரம் குறையவில்லையோ அவனே எல்லையற்ற ராஜ்யத்தை ஆள்வான். தாங்களும் ஸாதுக் களின் ஆசாரத்தைப் பின்பற்றி, உத்தம குணங்களால் அவங்கரிக்கப் பட்டிருக்கிறீர்கள். ஆகையால் தாங்கள் பிரதிக்கை செய்தபடி மித்திரர்களின் காரியத்தை முடித்துக்கொடுக்கவேண்டும். எவன் தன் காரியங்களையும் சௌக்யத்தையும் கவனிக்காமல், மித்திரர்களு டைய காரியங்களை முடித்துக் கொடுப்பதில் ஆதரவையும் உத்தர ஹத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறானோ, அவனுக்கு ஒருபோதும் கஷ்டங் கள் நேராது. காலம் தப்பின பிறகு மித்திரர்களின் காரியங்களை முடிப்பதில் முயல்கிறவன் ஸகல காரியங்களையும் ஸாதித்துக் கொடுத்தாலும் உதவி செய்தவனென்று சொல்லமுடியாது. தங்க ளுடைய மித்திரனான சகுரீவனுக்கு ஆகவேண்டிய காரியத்தை முடித்துக்கொடுப்பதாக பிரதிக்கை செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆகையால் இப்பொழுது ஸீதையைத் தேட ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதிசுகிரமாக இந்தக் காரியத்தை நடத்த வேண்டுமென்று ராம னுக்கு கவலையிருப்பினும், மஹாபுத்திமானும் தங்கள் ஸஹாயத்தை எதிர்பார்ப்பவருமானதால் குறிப்பிட்ட காலத்தை அறிந்தும் அது சென்றுவிட்டதென்று தங்களுக்குத் தெரிவிக்கமாட்டார்; தங்க ளுடைய குலம் செழிப்பதற்குக் காரணம் அவரே. தங்களிடத்தில் மாளுத பிரீதியுடையவர்; எல்லையற்ற சக்தியுடையவர். தாங்களும் நிகரற்ற உத்தம குணங்களால் அவங்கரிக்கப்பட்டவர்கள். தங்களு டைய காரியத்தை அவர் முடித்துக்கொடுத்திருக்கிறார். தாங்களும் அவருடைய காரியத்தை முடிக்கவேண்டும். வானர ஸேனைகளை வரும்படி உத்திரவிடவேண்டும். தாங்கள் ஏற்படுத்தின காலம் செல்லும் வரையில் அவர் தங்களை ஏவமாட்டார்; ஏவினால் குறிப் பிட்ட காலம் தாண்டிவிட்டதென்பது நிச்சயம். தங்களுக்கு உபகாரம் செய்யாதவர்களுக்கும் தாங்கள் உபகாரம் செய்கிறவர் கள். ராஜ்யத்தையும் ஐசுவரியத்தையும் தங்களுக்குக் கொடுத்த

ராமனைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? எண்ண முடியாத வானர ஸைன்யங்களுக்கு அபிபதியான தாங்கள் ராமனுடைய காரியத்தை முடித்துக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தியும் பராக்கிரமமும் வாய்ந்திருந்தும், அப்படி உத்திரவு செய்ய ஏன் தாமதிக்கிறீர்கள்? ராமனுக்குத் தன் பாணங்களால் ஸகல வேல்களினிலுள்ள பிராணி களையும் வசப்படுத்தும் சக்தியிருந்தும் தங்களுடைய உதவியை விரும்புகிறார். தன் உயிரையும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் தங்களுடைய காரியத்தையும் முடித்தார். ஸீதையைத் தேடிக்கண்டு பிடிக்கிறேன் என்று தாங்கள் உறுதி சொன்னதால் தங்களுடைய உதவியை எதிர்பார்க்கிறார். ஆகையால் பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் தேடி ஸீதை யைக்கண்டு பிடிப்போம். தேவ யக்ய கந்தர்வ அஸுர கணங்களால் அவருக்குப்பயமுண்டோ? ராகுஸர்களைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டிய தென்ன? தங்களுடைய ஒத்தாசை இல்லாமலேயே ஸகல காரியங் களையும் முடிக்கக்கூடியவர். பிறர் செய்ய முடியாத உபகாரத்தைத் தங்களுக்கு முதலில் செய்தவர். ஆகையால் அவருடைய காரியத்தை எப்படியாவது முடித்துக் கொடுக்கவேண்டும். தாங்கள் உத்தர விட்டால் எங்களில் எவனுக்கும் பாதாளம், பூமி, ஜலம், மேல் வேல்கள் எங்கும் போகமுடியாத இடமில்லை. கோடாறுகோடி வானர வீரர்கள் தங்களுடைய கட்டளையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் எவன் எந்த வேலை செய்யவேண்டும்? உத்தர விடுங்கள்" என்று வணக்கமாகத் தெரிவித்தார். அதைக் கேட்டு ஸுக்ரீவன் மனம் தெளிந்து, மேல் கடக்கவேண்டிய காரியத்தை நிச்சயித்துக் கொண்டு, "தருத்த காலத்தில் தருத்தபடி தெரிவித் தாய்" என்று ஆயுஜ்யநெயரைக் கொண்டாடினான். பிறகு தனக்குப் பிரிய மந்திரியான நீலனை அழைத்து, "ஸகலவீடங்களிலுள்ள வானரர்களெல்லோரும் இங்கே வந்து சேரவேண்டும். வேலைக் காவலர்களும் அதிவேகமாய்ச் சென்று என் உத்தரவைத் தெரி வித்து ஸகல ஸைன்யங்களையும் இங்கே அழைத்து வரவேண்டும். பிறகு நீயே அவர்களைப் பரிசோதித்து எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். பதினைந்து நாட்களுக்குள் இங்கே வரா தவினைக் கொல்வேன். சிறிதும் ஸந்தேகமில்லை. ஆகையால் நீயும் அங்கதனும் ஜாம்பவான் முதலிய தலைவர்களுக்கு என் கட்டளையைத் தெரிவிப்புகள்" என்று ஏற்பாடு செய்துவிட்டு அந்தப்புரத்திற்குப் போனான்.

ஹரியஸ்ச வ்ருத்தா நுபயாது ஸாங்கதோ
புவாத் மமாஜ்ஞா மதிக்குத்தய நிர்ஸிதாம் |
இதி வ்யவஸ்தாம் ஹரி புல்கவேஸ்வரோ
விதாய் வேஸ்ம ப்ரவிவேஸ வீரியவாத் |

(34)

ஸர்க்கம் 30

ராமன் ஸுக்ரீவனைக் கோபித்தது

குஹாம் ப்ரவிஷ்டே ஸுக்ரீவே விழுக்தே க'ச'தே க'தை : |
வர்ஷ ராத்ரோஷிதோ ராம : காமரோகாபி பீடித : || (1)

மழைக் காலத்தில் ஆசையாலும் சோகத்தாலும் ராமன் பீடிக்கப்பட்டு அந்த நான்கு மாதங்களையும் எப்படியோ கழித்தார். ஸுக்ரீவன் கிஷ்கிந்தையிலிருந்து வெளிக்கிளம்பவில்லை. மேகங்கள் மறைந்து ஆகாசம் வெளுத்தது; சந்திர மண்டலம் களங்கமற்று விளங்கிற்று. சரங்காலத்து ராத்திரியும் நிலவு என்ற வெள்ளைச் சந்தனத்தால் பூசப்பட்டது போலிருந்தது. ஸுக்ரீவன் காம பரவசனாக முயற்சி செய்யாமலிருந்தான். ஸீதையோ ராவணனால் கொண்டு போகப்பட்டு எங்கே இருக்கிறாளென்று தெரியவில்லை. ஸுக்ரீவன் சொன்ன காலம் தாண்டிவிட்டது. அந்த நம்பிக்கையால் இதுவரையில் எப்படியோ கஷ்டப்பட்டுப் பொறுத்துவந்த ராமன், இப்பொழுது அந்த ஆசையும் இல்லாமல் துக்கம் மேலிட்டு மூர்ச்சை அடைந்தார். ஆனாலும் மஹாபுத்திமானாகையால் கொஞ்ச நேரத்தில் பிரக்ஞை தெளிந்து, எப்பொழுதும் தன் மனத்தை விட்டு அகலாத ஸீதையைக் குறித்து பிரலாபிக்க ஆரம் பித்தார். ஸகல தாதுக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட ப்ரஸ்ரவண பர்வதத்தில் உட்கார்ந்து, சரங்காலத்துச் சந்திரனால் விளங்கும் ஆகாசத்தைப் பார்க்கையில் ஸீதையின் ஞாபகம் வந்தது. மேகங் களும் மின்னலும் இல்லாமல் நிர்மலமானதும் அன்னங்களின் ஓசை நிரம்பியதுமான ஆகாயத்தைக் கண்டு வீரதூ தாயம் மேலிட்டு, தீனமாக பிரலாபித்தார்.

"ஆசிரமத்தில் ஸாரஸபக்ஷிகளின் ஓசையைக் கேட்டு அவை களைப்போல் சப்திக்கும் என் ஸீதை இப்பொழுது ராகுஸர்களின் கையில் அகப்பட்டு என்ன துக்கப்படுகிறாளோ? தங்கத்தால் செய் யப்பட்ட பூக்களையுடையவைபோல விளங்கும் வெள்ளை மரங்களை என்னுடன் பார்த்து ஸந்தோஷித்த ஸீதை, இப்பொழுது அவை களைப் பார்த்து என்னைக் காணாமல் எப்படித் தவிக்கிறாளோ? கல ஹம்ஸங்கள் கூவுவதால், தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பப்பட்ட ஸீதை இப்பொழுது எங்கே தூங்கி எப்படி விழித்துக் கொள்ளுகிறாளோ? தன்னுடன் விளையாடும் சக்கரவாக பக்ஷிகளின் சப்தத்தைக் கேட்டு வீரஹம் தாங்காமல் காள் வரும் வழியை ஆவலுடன் எதிர்பார்த் துக்கொண்டிருக்கும் ஸீதை இப்பொழுது என்னை விட்டுப் பிரிந்து எப்படிப் பிழைத்திருப்பாள்? ஆறுகள், ஏரிகள், ஓடைகள், காடுகள், சோலைகள், மலைகள் முதலியவைகளில் நான் எவ்வளவு காலம் ஸஞ்சரித்தாலும் அவனில்லாமல் எனக்கு ஸுகமுண்டாக வில்லை. சரங்காலத்துக் குணங்களால் நிறைந்த மன்மதன்

என்னைப் பிரிந்து வருந்தும் ஸீதையை உயிரோடு வைப்பானா?" என்று ராமன், சாதகபகி தாகம் மேலிட்டு நீரை விரும்பி இந்நிரை நோக்கிக் கூறுவது போல் புலம்பி வருந்தினார்.

40 அப்பொழுது காய்களிகள் கொண்டுவர மலைத் தாழ்வரைக்குப் போயிருந்த லக்ஷ்மணன் அங்கே வந்தார். ரகுலீரன் தனியாக உட்கார்ந்து திராக்கவலை கொண்டு மனம் கொந்து, பிரக்ஞை தப்பி இருப்பதைப் பார்த்து, தானும் சொல்லமுடியாத கிலேசத்தை அடைந்து, "ஸ்வாமி! தாங்கள் இப்பொழுது ஆசைக்கு வசப்பட்டிருந்தங்களுக்குரிய ஆண்மையை இழந்து ஸீதையைத் தேடும் விஷயத்தில் முயற்சி செய்வாமலிருப்பதால் என்ன பிரயோஜனம்? மனத்தைச் சிதறவிடாமல் தைரியத்தை மேற்கொண்டு எல்லா முயற்சிகளையும் செய்யவேண்டிய காலம் இதல்லவா? காரியத்தில் முயற்சியையும், தெளிந்த மனத்தையும், தைரியமும், உபாயமும் கைகடும் காலம் வந்ததையும், தங்களுக்கு உதவி செய்வதில் ஸங்கீவனுக்குள்ள சக்தியையும், தங்களுடைய தேவதோபாளினை முதலிய புண்ணிய கர்மத்தால் கிடைத்த பிரயோஜனத்தையும், இப்பொழுது தங்களுடைய காரியத்தை முடித்துக் கொள்வதில் ஸாதனமாக உபயோகிக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் தங்களுடன் கூடியிருக்கும் ஸீதையை வேறொருவன் மனத்தாலும் நீனைக்க முடியுமா? அக்லி ஜ்வாலையை ஒருவன் தழுவ முயன்றால் எரிக்கப்படாமலிருப்பானா?" என்று ஹிதமாயும் மதுரமாயும் உண்மையையும் லக்ஷ்மணன் தெரிவித்தார்.

60 ரகுநாதன் அதைக் கேட்டு மனம் தேறி, "ஈ சொன்னபடி ஸீதையைத் தேடுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். சத்துருவுடன் யுத்தம் செய்து ஜயிப்பதற்கு வேண்டிய உத்ஸாஹம் சக்தி முதலிய ஸாதனங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். செய்யவேண்டிய காரியமோ மிகவும் கஷ்டமானது. அடையும் பயனோ எல்லாவற்றிற்கும் மேலானது. ஆகையால் நமது எண்ணம் கூடும்படியான உபாயங்களை ஆலோசிக்கவேண்டும்" என்று கூறி, ஸீதையின் ஞாபகம் வந்து முகம் வாடிச் சரக்காலத்தை மறுபடியும் வர்ணிக்க ஆரம்பித்தார். "தேவேந்திரன் மேகங்களால் பூரிசெய்க்கும் வர்ஷித்துப் பயிர்களை விருத்தி செய்து தன் வேலையை முடித்து விட்டான். நீவோ த்பலங்களின் இதழ்களைப்போலக் கருத்துத் திக்குத்திசை தெரியாமல் பரவின மேகங்கள், மலைகளின் மரங்களுக்கு மேலும் சென்று மழை பொழிந்த பின், மதம் நீங்கி வேகம் அடங்கிய யானைகளைப்போல் களைத்திருக்கின்றன. மழைக்காற்று காட்டு மலர்களின் பரிமளத்தை வாங்கிக்கொண்டு ஜலத் துளிகளால் குளிர்த்து வேகமாக அடித்த பின் இப்பொழுது ஒய்ந்தது. மேகங்களும் யானைகளும் மயில்களும் மலைபருவிகளும் சப்தமற்றிருக்கின்றன.

75 "மலைகள் பெரிய மேகங்களின் மழையால் சத்தமாவது, தாறுக்களின் காந்தியால் விசித்திரமான சத்தனப் பூக்களுடன் விளங்கு

வது போலிருக்கின்றன. யௌவன மந்தரீகள் தங்கள் பிரியநாயகர் களுடன் புதிதாகச் சேரும்பொழுது வெட்கத்தால் அங்கங்களை சிறிதேபுலப்படுத்துவதுபோல் (மணல் திட்டுகளை சரக்கால நதிகள், ஜலம் வற்றியபின், சிறிது சிறிதாகப் புலப்படுத்துகின்றன) இப்பொழுது சரக்காலம் தன் அழகை ஏழிலைப் பாலை மரங்களிலும் சந்திர ஸூரிய நகத்திரங்களின் காந்தியிலும், உத்தம கஜங்களின் விளையாட்டிலும் பிரித்துக் காட்டுகிறது. இப்படி அநேக பதார்த்தங்களில் விளங்கும் சரக்காலத்தின் அழகு, இப்பொழுது ஸூரிய கிரணங்களால் எழுப்பப் பட்டு மலர்ந்த தாமரை ஓடைகளில் அதிகமாக விளங்குகிறது.

90 ஏழிலைப் பாலைமலர்களின் மணத்தை வாங்கிக்கொண்டு வண்டுக் கூட்டங்களின் ஓசையுடன் கலந்து வீசும் காற்று, யானைகளின் மதத்தை வளர்க்கின்றது. அன்னங்களும் சக்ரவாகங்களும் மழைக்காலத்தில் பல இடங்களுக்குப் போய் இப்பொழுது நிரும்பி வந்து, ஸந்தோஷத்தால் இறக்கைகளை விரித்துக்கொண்டு தாமரைத் தூளிகள் படிந்து ஆற்றின் மணல் திட்டுகளில் விளையாடுகின்றன. மதங்கொண்ட யானைகளிடத்திலும் கொழுப்படைந்த காளைகளிடத்திலும் தெளிந்த ஜலமுள்ள ஆறுகளிடத்திலும் சரக்கால அழகு நன்கு காணப்படுகிறது. மயில்கள் மேகங்களற்ற ஆசாசத்தைப் பார்த்து, தங்களுக்கு ஆபரணமான தோகைகளை உதிர்த்து, அழகற்று பெண் மயில்களிடத்தில் ஆசையொழிந்து கவலைகொண்டிருக்கின்றன. இனிய வாஸனையுடன் புஷ்பங்களின் பாரத்தால் தலைவணங்கிய தங்கவண்ணமுள்ள வேங்கை மரங்களால் வளமெங்கும் பிரகாசிக்கிறது. தாமரைகளில் ஆசைவைத்து ஏழிலைப்பாலை மலர்களின் வாஸனையால் மதங்கொண்டு பெண்யானைகளுடன் காடுகளில் ஆனந்தமாக ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த யானைகளின் நடைமெதுவாக இருக்கிறது. ஆகாசம் மேகங்களற்றுத் தீட்டின ஆயுதம்போல் பிரகாசிக்கிறது. ஆறுகளில் ஜலம் வற்றி மெதுவாக ஓடுகிறது. செங்கழுநீர் மலர்களின் வழியாகக் காற்று குளிர்த்து புடன் அடிக்கிறது. திக்குகள் இருள் நீங்கி விளங்குகின்றன. பூமியிலுள்ள சேறுகள் ஸூரிய கிரணங்களால் உலர்ந்து புழுதி கிளம்புகிறது. அரசர்கள் பகையும் பொருமையும் மேலிட்டு யுத்தம் தொடங்குகிறார்கள். சரக்கால குணங்களால் தேககாந்தி மிகுந்து, மிழ்ந்து புழுதிபடிந்த தேகங்களுடன் காளைகள் கொழுப்படைந்து, ஒன்றிற்கொன்று சண்டையிட விரும்பிப் பகைகளுக்கு நடுவில் கத்துகின்றன. ஆசை மேலிட்டு மெள்ள மெள்ளக் காடுகளில் ஸஞ்சரிக்கும் மதயானையைப் பெண்யானைகள் ஆசையுடன் சூழ்ந்து செல்லுகின்றன. மயில்கள் தங்களுக்கு ஆபரணமான தோகைகளை உதிர்த்துவிட்டு ஆற்றங்கரைக்குப் போய் அன்னங்களால் தூர்த்தப் பட்டவையெல் கொழுப்பு அடங்கி தினமாக நடக்கின்றன. நீர்ப் பறவைகள் பயந்தோடும்படி யானைகள் கர்ஜித்துக்கொண்டு

- தாமரைகளால் விளங்கும் ஓடைகளின் ஐயத்தைக் கலங்கிக் கலங்கிக் குடிக்கின்றன.
- 120 ஆறுகளில் ஐயம் சேறில்லாமல் தெளிவாக ஓடுகிறது. மணல் திட்டிகள் நடுவில் தெரிகின்றன. பசுக்கட்டங்கள் கரைகளில் மேய்கின்றன; ஸாஸ பசுடிகள் மதுரமாக ஓய்க்கின்றன. அன்னங்கள் ஆசையுடன் இங்கே வந்து தங்குகின்றன. ஆறுகளிலும் மேகங்களிலும் மலையருவிகளிலும் பெருங் காற்றிலும், மயில் கூட்டங்களும் தவளைகளும் இருக்குமிடங்களிலும் இப்பொழுது சத்தம் ஒய்த்துவிட்டது. பலவண்ணமுள்ள ஸரீபங்கள் மழைக் காலத்தில் புற்றில் ஆகாரமின்றி படுத்திருந்தன. இப்பொழுது தேகம் மெலிந்து பளி மிசுந்து கோபத்தால் சிறிக்கொண்டு கோரமான விஷத்துடன் புற்றிலிருந்து கிளம்பி இரை தேடுகின்றன. ஸந்தியை என்ற ஸ்திரீ தன் நாயகனான சந்திரனுடைய கிரணங்களாகிய கைகள் தன் தேகத்தில் பட்டவுடன் ஆனந்தம் மேலிட்டு நகைத்திரங்கொன்ற கண்கள் மலர்ந்து, ஆசை மிசுந்து தானே அம்பரத்தை (-ஆகாசத்தை அல்லது வஸ்திரத்தை) விடுகிறாள். ராத்திரி என்ற ஸ்திரீ சந்திரனென்ற அழகிய முகத்தையும் நகைத்திரங்கொன்ற நெத்திரங்களையும் சிலவு என்ற வெண்பட்டையும் உடையவளாகி விளங்குகிறாள். முதிர்ந்த நெல் கதிர்களை அன்னங்கள் மூக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அதிவேகமாக ஆகாசத்தில் பறந்து போகும் பொழுது, காற்றால் அசைக்கப்பட்ட பூமாலைபோல் விளங்குகின்றன. மேகங்களற்று நகைத்திரங்கள் நிறைந்து பூணை சந்திரனுடன் விளங்கும் ஆகாயத்தைப்போல் பெரிய மடுவிலுள்ள ஐயம், தூங்குகின்ற ஒரு அன்னத்தினாலும் மலர்ந்த குழை புஷ்பங்களாலும் விளங்குகிறது. ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட யௌவன ஸ்திரீகளைப் போல், ஓடைகள் அன்னங்களென்ற அரை நூல் மாலைபோலும் மலர்ந்த தாமரை குழைக் கலஹாரம் முதலிய புஷ்பங்களாலும் சோபிக்கின்றன. தயிர் கட்டையும் சத்தம், கன்றுகளுக்காகப் பசுக்கள் செய்யும் ஒலி, ஆசை மிசுந்த காளைகளின் கர்ஜனை, விடியற்காலையில் இடையர்களின் புல்லாங்குழல் ஓசை என்ற இவையாவும் காலைக்காற்றினால் ஒன்று சேர்ந்து ஒலிக்கின்றன. ஆற்றங்கரைகளில் வெளுத்த நாணல் புஷ்பங்கள் காற்றால் மெதுவாக அசைக்கப்படும்பொழுது, அவை வெண்பட்டு அணைந்த ஸ்திரீகளின் உடல்போல் விளங்குகின்றன. வணங்கலிலுள்ள வண்டுகள் தேனைக்குடித்து மிழிந்து மதங்கொண்டு, தம் பனைவிலருடன், காற்றைப் பின்பொடர்ந்து, தாமரை வேங்கை இம்மலர்களின் தூளிகள் படிந்து பறந்து போகின்றன. ஐயம் தெளிந்திருக்கிறது;
- 150 ஆம்பல்கள் மலர்ந்தன: நெற்பயிர்கள் கதிர் பழுத்திருக்கின்றன; கிரௌஞ்ச பசுடிகள் கூவுகின்றன; காற்று மிகுதுவாக அடிக்கிறது. சந்திரன் நீர்மலமாக இருக்கிறான். இந்த அடையாளங்களால் மழைக்காலம் சென்று சரங்காலம் ஆரம்பித்து விட்டதென்று

தெரிநிறது. நாயகர்களுடன் கூடித் தலந்து விடியற்காலையில் களைப்பால் மெதுவாக நடந்துபோகும் வேசியா ஸ்திரீகளைப்போல், நதிகள் என்ற பெண்கள் மீன்களென்ற அரைநூல் மாலைகளுடன் மெதுவாக ஓடுகின்றன.

“நதிகளின் முகங்கள் சக்கரவாகங்களென்ற கோரோசனைத் திலகத்தாலும் வேலம்பாசி என்ற மகானா பத்திரத்தாலும், நாணல் புஷ்பங்களென்ற வெண்பட்டாலும், அவல்காரம் செய்து கொண்ட ஸ்திரீகளைப் போலிருக்கின்றன. (ஸ்திரீகள் முகத்தில் மீனைப் போலும் இலைகளைப்போலும் வரிக்களை எழுதி அலங்கரித்துக் கொள்வது வழக்கம். இதனை மகானா பத்ரம் என்பர்). மலர்ந்த புஷ்பங்களாலும் வண்டுகளின் சத்தத்தாலும் விளங்கும் காட்டில் மன்மதன் வில்லையும் பாணங்களையும் தரித்துக்கொண்டு வெகு உக்கிரமாக ஸஞ்சரிக்கிறான். மேகங்கள் மழையால் பூமியை ஸந்தோஷப்படுத்தி ஆறுகளையும் ஏரிகளையும் நிரப்பி, பரிகளைச் செழிக்கச்செய்து வானத்திலிருந்து மறைந்தன. தெளிந்த நதியின் சக்கரவாகங்கள் நிறைந்து அன்றில் பசுடிகளின் கூட்டங்களால் சத்திக்கிறது. மலைத்தாழ்வரைகளில் எழிலைப்பாலை, வேங்கை முதலிய மரங்களும் செம்பருத்தி முதலிய செடிகளும் மலர்ந்த புஷ்பங்களால் விளங்குகின்றன. ஆற்றில் மணல் திட்டிகள் அன்னம் சக்கரவாகம் முதலிய பசுடிகளால் மறைந்திருக்கின்றன. அரசர்கள் ஒருவர் களைநுவர் பகை மேலிட்டுப் படைபெடுத்துச் செல்லும் காலம் வந்துவிட்டது.

“இப்படியிருக்க, ஸுகீவனும் வரவில்லை; எனக்காக அவன் செய்த முயற்சியும் தெரியவில்லை. சக்கரவாகப் பசுடி தன் நாயகனை பிரியத்துடன் பின்பொடர்வதைப்போல், கோரமான தண்டகாரணயத்தைப் பூத்தோட்டம்போல் நனைத்து நான் எய்வளவு தடுத்தும் கேட்காமல் என்னுடன் வந்த லீதையைக் காணாமல் சோகத்தால் தவிக்கும் எனக்கு, இந்த நான்கு மழைக்காலத்து மாதங்களும் பல நூறு வருஷங்களைப்போல் கழிந்தன. ராஜ்யத்திலிருந்து தூர்த்தப்பட்டு பிரியநாயகியை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் வாடும் என்னிடத்தில் ஸுகீவ மதாராஜாவுக்கு தயவு பிறக்கவில்லை. ‘இவன் ராஜ்யத்தை இழந்தவன், கதியற்றவன், தீனன், லீதையிடத்தில் மிசுந்த ஆசை வைத்திருந்தவன்; ராவணனுடன் பகைத்திருக்கிறான்; அபேதையைவிட்டு வெகு தூரத்தில் இருக்கிறான்; என்னையே சரணமடைந்திருக்கிறான்’ என்று நனைத்துத் தூரத்தாறான இந்த வானசராஜன் என்னை அவமானம் செய்கிறான். ‘லீதையைத் தேடிக்கண்டுபிடிக்கிறேன்’ என்று என் லீடத்தில் பிரதிக்ளை செய்து, தன் காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு குறிப்பிட்ட ஸமயம் கடந்ததை அறியாமலிருக்கிறான். நீ கிஷ்கிந்தைக்குப்போய், அல்ப ஸுகீவர்களில் முழுகியிருக்கும்

200 அந்த மூடனிடத்தில் நான் இப்படிச் சொன்னதாகத் தெரிவி. 'மூன்பு உபகாரம் செய்தவர்கள் ஆபத்திற்குள்ளாகி ஒத்தாசை செய் என்று பிரார்த்திக்கும்பொழுது அப்படியே செய்கிறேன் என்று அவர்களுக்குப் பிரதிக்கை செய்து ஆசைகாட்டி, பிறகு அப்படிச் செய்யாமல் அவர்களுடைய மனத்தை வருத்தப்படுத்துகிறவன் மிக இழிந்தவனாவான். பாபமோ புண்ணியமோ தான் சொன்ன வார்த்தையை நிறைவேற்றுகிறவன் மனிதர்களில் சிறந்தவன். தங்களுக்கு உபகாரம் செய்த மித்திரர்களுக்கு பிரதி உபகாரம் செய்யாத நன்றியற்றவர்களை, இறந்தபிறகு கழுகு நரி முதலிய அசுத்த ஜாதிக்களும் தொடாது" என்று சொல் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு தங்கத்தால் அவங்கரிக்கப்பட்ட கோதண்டத்தை வளைத்துப் பேரிடிபோல் நான் நானேசை செய்வதை மறுபடியும் பார்த்து அவனுக்கு ஆசையுண்டோ? என் பராக்ரமம் நன்றாக அவனுக்குத் தெரிந்திருக்கும். நீ எனக்கு உதவி செய்பவன் என்பதையும் மறந்து, கொஞ்சமாவது அவன் விசாரமற்றிருப்பது என்ன ஆச்சரியம்! நான் அவனுடன் ஸ்நேஹம் செய்ததும் வாலியைக் கொன்றதும் வீதையைத் தேடுவதில் அவன் ஒத்தாசை செய்வதற்கே என்பதை இப்பொழுது முற்றிலும் மறந்துவிட்டான். அவனுடைய காரியம் மூடிந்து விட்டதல்லவா? மழைக்காலம் முடிந்தவுடன் வீதையைத் தேடுகிறேனென்று பிரதிக்கை செய்து, இப்பொழுது காம போகங்களில் மூழ்கி, அந்த நான்கு மாதங்களும் சென்றதை அறியவில்லையல்லவா? மந்திரிகளோடும் பந்துக்களோடும் ஆனந்தமாக மதுபானம் செய்துகொண்டிருக்கிறான். சேகத்தால் வாடும் நம்பிடத்தில் அவனுக்குத் தயை பிறக்கவில்லை.

225 "குழந்தாய்! ஸூக்ரீவனிடத்திற்குப் போய் என் கோபத்தையும் ஸ்வரூபத்தையும் பிரயோஜனத்தையும் நன்றாய் தெரிவித்து, "என் பாணத்தால் அடிபட்டு யமலோகத்திற்கு வானி போன வழி இன்னும் திறந்தே இருக்கிறது. ஸூக்ரீவ! செய்த பிரதிக்கையை நிறைவேற்று, வானிபோன வழியில் நீயும் போகாதே. மூன்பு வானி ஒருவரையே ஒரு பாணத்தால் கொன்றேன். நீ செய்த பிரதிக்கையைத் தவறியால் உன்னையும் உன் பந்துக்களையும் வேரறுப்பேன்" என்று சொல். மேலும் இந்த ஸமயத்தில் எது ஹிதமோ அதையும் சொல், காலம் செல்கிறது. சிவிரமாகப் போ. 'வானராதிபதியே! அறியாத தர்மத்தை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு எனக்குச் செய்த பிரதிக்கையை நிறைவேற்று. என் பாணங்களுக்கு இரையாகி யமலோகத்திற்குப் போய் வாலியைப் பார்க்காதே' என்று அந்த மூடனுக்கு நான் சொன்னதாகச் சொல்" என்றார்.

235 இப்படித் தன் அண்ணன் வர வரக் கோபம் மிகுந்து தீனமாகப் பிரலாபிப்பதைக் கேட்டு, பயங்கரமான தேஜஸையுடைய

லக்ஷ்மணன் ஸூக்ரீவனைக் கடுமையாகச் சிஷிக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்தார்.

240 ஸ பூர்வஜம் தீவர விவ்ருத்¹ கோபம்
வாலியமாதம் ப்ரஸமீஷ்ய தீ²தம் |
சகார தீவராம் மதி மூக்ரதேஜா:
ஹரீஸ்வரே மாநவ வம்ஸநாத³: || (58)

ஸர்க்கம் 31

லக்ஷ்மணன் வருவதை ஸூக்ரீவன் அறிந்தது

ஸ காமிதம் தீ⁴த மதீ⁵நதைவம்
போகாபி⁶பந்தம் ஸமுதீ⁷ர்ண கோபம் |
நரேந்த⁸ர ஸூதூர் நரதே⁹வ புத்ரம்
ராமாநுஜ: பூர்வஜ மித்புவாச¹⁰: || (1)

இப்படி ராமன் வீரஹதாபத்தால் மெலிந்து கோபங்கொண்டு உத்தரவு செய்ததைக் கேட்டு, லக்ஷ்மணன், "ஸ்வாமி, ஸூக்ரீவனோ குரங்கு. ஸன்மார்கத்தில் நடக்கவேண்டுமென்ற ஸ்திர புத்தியற்றவன். இதைச் செய்தால் இது விளையுமென்று அறிய முடியாதவன். அக்னி ஸாக்ஷியாக உம்முடன் செய்துகொண்ட ஸ்நேகத்தால் பாரியையும் வானரா ராஜ்யமும் கிடைத்தன என்று அறியாதவன். இந்த ஐசுவரியத்தை நெடுங்காலம் அனுபவிக்க மாட்டான். நமது காரியத்தில் இவனுக்கு எப்பொழுதாவது கவலையுண்டாகவில்லை யல்லவா? புத்தியில்லாதவனாகையால் அல்ப ஸூகங்களில் முழுசியிருக்கிறான். தங்களுடைய கிருபையால் ராஜ்யமும் ஐசுவ ஐசுவரியங்களும் தனக்குக் கிடைத்ததென்றும், தான் அதற்குப் பதில் உபகாரம் செய்ய வேண்டுமென்றும் இவனுக்கு இன்னும் தெரியவில்லையே. ஆகையால் இவனைக் கொன்று வாலியைச் சேரும்படி அனுப்புங்கள். இந்தத் துராத்மாவிற்கு ராஜ்யம் கொடுத்தது பிசுரு. எனக்குக் கோபம் பொங்குகிறது. அடக்கமுடியவில்லை. ஸத்தியம் தவறின் அந்தப் பாபியை இப்பொழுதே கொல்வேன். தாரையும் அந்தத்தனும் வானரர்களைக் கொண்டு வீதையைத் தேட்டும்" என்று கூறி ஆயுதபாணியாக மஹா கோபத்துடன் லக்ஷ்மணன் புறப்பட்டதைப் பார்த்து ராமன், ஐயோ! என் வார்த்தைகளை உண்மையென்று எண்ணி, இவன் ஸூக்ரீவனை இப்பொழுதே கொன்றுவிடுவானே" என்று பயத்து வருத்தப்பட்டு தன் எண்ணத்தைத் தெளிவாகவும் சார்தமாகவும் தெரிவித்தார். (தன் பக்தர்களுக்கு விரோதிகளை அழிக்கப் பகவான் அவதாரம் செய்தாரே அல்லது தன்னை அண்டியவர்களைக் கொல்லவா?) "லக்ஷ்மணா! இந்த வேகத்தில் உன்னைப்போல் இப்படிக் கோபத்திற்கு இடம் கொடுத்து கோரமான பாபத்தைச்

செய்யத் துணிவெவன் உண்டோ? மித்திரனைக் கொல்வதென்ற பாபத்திலிருந்து எவன் தெளிவான விவேகத்தால் விலகுகிறானோ அவனே புருஷோத்தமன். அவனே சிவமான வீரன். ஸுக்ரீவனைக் கொல்வது நன்மை என்று எண்ணாதே. முன்பு அவனிடத்தில் நாம் செய்த ஸ்ரேஷ்டத்தையும் விசுவாஸத்தையும் நீனைத்து பிரிவுடன் நடக்கவேண்டும். கடுமையான வார்த்தைகளை விட்டு மிருதுவாக ஸுக்ரீவா! நீ குறிப்பிட்ட காலம் சென்றுவிட்டதல்லவா' என்று ஸமாதானமாகச் சொல்" என்று சொல்லி போக உத்தரவு கொடுத்தார். லக்ஷ்மணனும் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு விஷ்ணுவை நோக்கிப் புறப்பட்டார். மஹாபுத்திமான்; கபமான யோசனையுடையவர். அண்ணலுடைய சேஷமத்தையே எப்பொழுதும் கோரினவர்; ராமனுடைய ஆக்கறையைத் தவறாமல் நடத்துவதற்கு. அவருடைய கோபத்தால் தானும் கோபமடைந்து, இந்திர தனுஷைப் போன்றும் மலைச் சிகரம் போன்றும் இருந்தகோதண்டத்தைக் கையில் பிடித்துக் காலாந்தகளைப்போலும் உன்னதமான சிகரங்களுள்ள மந்தரமிரியைப்போலும் விளங்கினார். தான் சொல்லவேண்டிய வார்த்தைகளையும், ஸுக்ரீவன் சொல்லும் ஸமாதானத்தையும், தான் அதற்குச் சொல்லவேண்டிய பதிலையும் யோசித்துக் கொண்டே போனார். புத்தியில் பிருஹஸ்பதியைப் போன்றவரல்லவா? வழியிலிருக்கும் மஹாவிருஷங்களைப் பெருங்காற்றைப்போல் முறித்தும், மலைச்சிகரங்களைப் பெயர்த்தும் கற்பாறைகளைப் பொடி செய்துகொண்டும் கடும் வேகமாக மதயானையைப்போல் நடந்து போனார்.

50 கொஞ்ச நேரத்திற்குள் மலைகளுக்கு நடுவில் வானர சேனைகளால் காக்கப்பட்டு சத்துருக்கள் நெருங்கமுடியாத விஷ்ணுவை கண்டார். ஸுக்ரீவனிடத்திலுள்ள கோபத்தால் உதடுகள் துடிதுடிக்க, பயங்கரமான வானரர்கள் விஷ்ணுவைக்கு வெளியில் நடமாடுவதை இனியபெருமான் பார்த்தார். அவர்கள் கடுமையான கோபத்துடன் லக்ஷ்மணன் வருவதைக் கண்டு ஸுக்ரீவனுடன் அவர் யுத்தம் செய்ய வருகிறாரென்று நினைத்து, மலைச் சிகரங்களையும் பெரிய மரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு யுத்தம் செய்யப் புறப்பட்டார்கள். அதைப்பார்த்து உலர்ந்த விறகுகளால் வளர்க்கப்பட்ட அக்னியைப்போல் லக்ஷ்மணனுக்குக் கோபம் அதிகரித்தது.

60 கால மிருத்யுவைப்போல் கோபத்தால் ஜ்வலிக்கும் அந்த மஹா வீரனைப் பார்க்க முடியாமல் அந்தக் குரங்குகள் பயந்து நடுங்கி முலைக்குமுலை ஓடி ஊர்ந்துகொண்டன. சிலர் அதிவேகமாக ஸுக்ரீவனுடைய அரண்மனைக்குப் போய் லக்ஷ்மணன் மஹாகோபத்துடன் வருவதைத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அந்த வானரராஜன் தாரையுடன் தனிமையில் வீணையாடிக்கொண்டிருந்ததால் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையைக் கவனிக்கவில்லை. பிறகு மந்திரிகள் வானர வீரர்களை நகரத்திற்கு வெளியில் அனுப்பிக் கோட்டையைக்

காக்கும்படி உத்தரவு செய்தார்கள். அவர்கள் பார்க்கப் பயங்கரமானவர்கள்; மதயானையையும் மஹா மேகங்களையும் பெரிய மலைகளையும் போன்றவர்கள்; நகங்களாலும் பற்களாலும் யுத்தம் செய்வதற்கு; குரூரமான பார்வையை உடையவர்கள்; எரிமலைப் புலி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களின் கொழுப்பையுடையவர்கள்; பத்து தாறு ஆயிரம் யானைகளின் பலத்தை முறையே உடையவர்கள். இப்படி மஹாபலசாலிகளான வானரர்கள் பெரிய மரங்களுடன் நகரத்தைக் குழித்து நிற்பாதையும் ஸுக்ரீவன் அலக்ஷ்யமாக இருப்பதையும் ராமன் சோகப்படுவதையும் நினைத்து, லக்ஷ்மணன் கோபத்தால் மெய் மறந்து கண்கள் சிவக்க உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, புகையும் நெருப்பைப்போல் பார்க்கப் பயங்கரமானார், பாணங்களின் முனைகளை நாக்காசையும் கோதண்டத்தை உடலாகவும், தேஜஸைக் கொடிய விஷமாகவும் உடைய ஹ்ருது தலை நாகம்போல் விளங்கி, அதிவேகமாக நகரத்திற்கருவில் வந்தார்.

காலாக்கியைப்போல் ஜ்வலித்துக்கொண்டும், நாகேந்திரனைப் போல் சிறிக்கொண்டும் வரும் லக்ஷ்மணனை அங்கதன் பார்த்து, 'ஐயோ! இவர் வரும் ஸமயத்திலா ஸுக்ரீவன் மெய்மறந்திருக்க வேண்டும்! இப்பொழுது இருக்கும் ஸ்திதியில் இனியபெருமான் இன்னாரென்று அறியாமல் அலக்ஷ்யம் செய்வாரே' என்று மிகுந்த துக்கத்தை அடைந்தான். அப்பொழுது லக்ஷ்மணன் அங்கதனை அழைத்து, "குழந்தாய்! ரகுவீரனுடைய சம்பி லக்ஷ்மணன் உன்னைப் பார்க்க வந்திருக்கிறான். தமயன் படும் வருத்தத்தால் தவித்துக் கொண்டு கோட்டை வாசலில் நின்றுள்ளான். அவருடைய வார்த்தையில் உனக்கு ஏதாவது சிரத்தையிருந்தால் நீ அவரையாவது இங்கே அழைத்து வா. அல்லது நீயாவது அங்கே போ. என்று ஸுக்ரீவனிடம் சொல்: சொல்லியபின் இங்கே வா" என்று கூறினான். அதைக் கேட்டு அங்கதனும் சோகமடைந்துவிரைவாக அந்தப்புரத்தில் புழுந்து, ஸுக்ரீவனையும் தாரையையும் குமையையும் நமஸ்கரித்து முகம் வாடிப் பரபரப்புடன் நடந்ததைத் தெரிவித்தான். ஸுக்ரீவனோ மதுபானத்தாலும் ஆசையாலும் தூக்கத்தாலும் மெய்மறந்து அங்கதன் சொல்வதை அறிய முடியவில்லை. அங்கதன் சீக்கிரமாகத் திரும்பிவராததால் லக்ஷ்மணன் கடுங்கோபக்கொண்டு கோட்டைக்குள் துழையப்போவதைக்கண்டு, அங்குள்ள வானரர்கள் பயந்து நடுங்கி, நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஸமாதானம் செய்தார்கள். என்ன செய்வாரோ என்று சிலர் கூச்சலிட்டார்கள். இடிபோல் கர்ஜித்துப் பெரும் வெள்ளத்தைப்போல் வேகமாக வரும் லக்ஷ்மணனைப் பார்த்துச் சிலர் எரிமலைதாம் செய்தார்கள்.

105 அந்தப் பெரும் சப்தத்தால் ஸுக்ரீவன் விழித்துக்கொண்டு, மலைகளும் ஹாரங்களும் நடுவா, மயக்கத்தால் கண்கள் கழலப் படுக்கையைவிட்டு மெள்ள எழுந்தான். அங்கதன் அப்பொழுது

- 110 ஓடி, அரசனுக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள மந்திரிகளான ப்லக்ஷன் ப்ரபாவனென் தவர்களை அழைத்து வந்தான். அவர்கள் அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகளைப் பார்க்கக் கூடியவர்கள். எல்லா விஷயங்களிலும் அரசனுக்கு ஹிதத்தையே உபதேசிக்கிறவர்கள். அவர்கள் உள்ளே போய், "ஏதோ ஒரு விஷயத்தைப் பேச விரும்பி லக்ஷ்மணன் வந்திருக்கிறார்" என்று ஸுகீர்வனுக்குத் தெரிவித்தார்கள்.
- 115 பிறகு, தேவேந்திர போகங்களை அனுபவிக்கும் அந்த வானர ராஜ்யைப் பலவிதமாகப் புகழ்ந்து தேற்றி, "ராம லக்ஷ்மணர்களைத் தராதாரர்கள் தங்களுடன் ஸ்வேஹம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பது ஞாபகத்திலிருக்கலாமே. அவர்கள் ஸத்தியம் தவறாதவர்கள்; மஹானுபாவர்கள்; இந்த பூமண்டலத்தை ஆளத் தகுந்தவர்கள்; தங்களுக்குச் சத்துருவான வாலியைப் கொன்று, வானர ராஜ்யத்தைத் தங்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். அவர்களில் ஒருவரான லக்ஷ்மணன் கோட்டை வாசலில் வந்திருக்கிறார். அவரைக் கண்டு பயந்து நமது வானரர்கள் கூச்சலிடுகிறார்கள். ராமனுடைய உத்தரவால் அவருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தங்களுக்குத் தெரிவிக்க அவர் இங்கே வந்திருக்கிறார். அவர் சத்துருக்களை வேறுத்துத் தன் காரியத்தை முடித்துக்கொள்ளக்கூடியவர் தாரா புத்திரனான அங்கதனைத் தங்களிடத்திற்கு அறிவேகமாய் அனுப்பினவர் அவரே. அந்த மஹாவீரன் கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து, வானரர்களைத் தன் பார்வையால் எரித்துக்கொண்டு,
- 130 கோட்டை வாசலில் நிற்கிறார். ஆகையால் தங்கள் புத்திர மித்திர பந்துக்களுடன் உடனே அவரிடத்திற்குப் போய் ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்து அவருடைய கோபத்தைத் தணியச் செய்யுங்கள். மஹாராஜா! தாங்கள் செய்த பிரதிக்ஷை தவறலாமா? மூன் செய்த ஏற்பாட்டின் படி நடவுங்கள். ராமனுடைய ஆக்ஷேபை எப்படியாவது ஸாவதானமாக நீறையேற்றவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

யதாஹ ராமோ தர்மாத்மா தத் குருஷ்வ ஸமாஹித: |
ராஜம்ஸ் திஷ்டு ஸ்வஸமயே ப்வ ஸத்ய ப்ரதீப்ரவ: | (56)

ஸர்க்கம் 32

மாருதி ஸுகீர்வனுக்கு ஹிதத்தை உபதேசித்தவ

அங்கதன் வச: ஸ்ருத்வா ஸுகீர்வ: ஸநிவை: ஸஹ |
லக்ஷ்மணம் குபீதம் ஸ்ருத்வா முமோசாஸந மாத்மவாத | (1)

லக்ஷ்மணன் கோபித்துக் கொண்டிருக்கிறாரென்று அங்கதனும் மந்திரிகளும் சொல்லக் கேட்டு, ஸுகீர்வன் மிகவும் பயந்து, பரபரப்புடன் ஆஸனத்தை விட்டெழுந்து, ராமானுஜனை எப்படி ஸ்னானம் செய்கிறதென்று யோசித்து, ஆலோசனையில் மிகவும்

- ஸமர்த்தர்களான மந்திரிகளைப் பார்த்து, "நான் அவர்கள் விஷயத்தில் அபுத்தமாய்ப் பேசவுமில்லை, நடந்துகொள்ளவுமில்லை. அப்படி யிருக்க, லக்ஷ்மணன் என்னிடத்தில் கோபம் கொள்வதற்குக் காரணமென்ன என்று கவலைப்படுகிறேன். ஒரு வேளை என் சத்துருக்கள் எனக்குக் கெடுதி செய்ய எண்ணி, என்னிடத்தில் இல்லாத தோஷங்களைக் கய்பீத்து, லக்ஷ்மணனுக்குக் கோபமுண்டாகும்படி செய்திருக்கிறீர்களோ? இந்த விஷயத்தில் நீங்களெல்லோரும் சிரமப்படி உங்களுடைய புத்திக்கு எட்டியவரையில் அவர் கோபிப்பதற்குக் காரணத்தை அறிந்து சிக்ஷிதமாகச் சொல்லவேண்டும். ராமரிடத்திலாவது லக்ஷ்மணனிடத்திலாவது நான் பயப்படுவதற்கு யாதொரு காரணமும் இல்லை. ஆனால் எனக்குப் பரம மித்திரனான ராகவன் காரணமில்லாமல் கோபித்ததைப் பற்றிக் கவலையாக இருக்கிறது. மித்திரர்களை ஸம்பாதிப்பது சலபம்; பிறகு அந்த ஸ்வேஹம் அழியாமல் காப்பாற்றுவது ஸுலபமல்ல. மனிதர்களின் சித்தம் அடிக்கடி மாறும்; அல்ப விஷயத்திலும் ஸ்வேஹம் அழியும். ராமன் எனக்குச் செய்த ஒப்பற்ற உபகாரத்திற்குப் பதில் செய்ய முடியவில்லையே என்பதற்கு வந்ந்துகிறேன்" என்று தன் எண்ணத்தை வெளியிட்டான்.

- அப்பொழுது ஹனுமான் அவன் சொன்ன விஷயத்தை நன்றாக ஆலோசித்து, "ஸ்வாமியி மித்திரன் செய்த உபகாரத்தைத் தாங்கள் மறக்காதிருப்பது ஆச்சரியமல்ல. அது தங்களுக்கு ஸ்வபாவமே. மஹா வீரரான ராமன் தங்களுடைய பிரார்த்தனைக்கிணங்கி இந்திரனுடைய பராக்ஷிரமத்தைபுடைய வாலியைப் பயமில்லாமல் கொன்றார். எப்படி யோசித்தாலும் அவர் தங்களிடத்தில் வைத்த ஸ்வேஹத்தால் கோபிக்கிறாரே அல்லாது துலேஷத்தால் அல்ல என்று தெரிகிறது. இப்பொழுது மழைக்காலம் சென்று சரத்த்காலம் நடக்கிறது. ஏழிலைப்பாலை மரங்கள் மலர்ந்த புஷ்பங்களால் விளங்குகின்றன. ஆகாசத்தில் மேகங்கள் மறைத்து மிரலங்களும் கஷத்திரங்கனும் தெளிவாக விளங்குகின்றன. திக்குகளும் ஆறுகளும் ஏரிகளும் தீர்மலமாக இருக்கின்றன. சத்துக்களின்மேல் படைபெடுத்துச் செல்லவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டதைத் தாங்கள் அறியவில்லை. இப்படி அஜாக்ஷிரதையாய் இருப்பதைத் தெரிவிக்க லக்ஷ்மணன் வந்ததாக எண்ணுகிறேன். அந்த மஹாத்மாவான ராமன், ராஜ்யத்தை இழந்து பாரியையைவிட்டுப் பிரிந்த சோகத்தால் வாடியிருக்கிறார். லக்ஷ்மணனும் அவரைப் பார்த்து வருத்தி, அவர் சொன்ன கடுமையான வார்த்தைகளை இன்னும் கடுமையாகக் கோபத்துடன் தங்களுக்குச் சொல்வார். தாங்கள் அதைப் பொறுக்க வேண்டும். தாங்கள் ராமனுக்கு அபராதம் செய்திருக்கிறீர்கள்; ராமானுஜனைக் கைகூப்பி பிரார்த்திப்பதைத் தவிர வேறு தகுந்த பரிஹாரம் எனக்குத் தெரியவில்லை. "என்னைப் பார்த்து இப்படிக்கொரவக் குறையான ஆலோசனைகளைச் சொல்லத் துணிந்தா

யல்லவா" என்று தாங்கள் என்விடத்தில் கோபிக்கக்கூடாது. மந்திரிகள் அரசனுக்கு எப்பொழுதும் ஹிதத்தையே உபதேசிக்க வேண்டும், ஆகையால் பயமில்லாமல் தங்கனிடத்தில் இப்படித் தெரிவித்தேன். சாகவன் கோபம் கொண்டு கோதண்டத்தை எடுத்து நின்றால், ஐகம் முழுவதையும் வசப்படுத்தக்கூடியவரல்லவா? இப்பொழுது அவருக்குக் கோபம் உண்டாக்குவது தகராறு. மறுபடியும் அவரை ஸமாநாணம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அவர் தங்களுக்குச் செய்த உபகாரத்தை மறவாமல், நன்றியுள்ள தாங்கள் அப்படிச் செய்வது இன்னும் அவசியம். ஆகையால் தாங்கள் புத்திர மித்திர பந்துக்களுடன் அவரை ஸால்டங்கமாக நமஸ்கரித்து, பாரியை பர்த்தாவுக்கு வசப்பட்டு நடப்பதுபோல் சாமனுக்குச் செய்த பிரதிக்களுடைய நிறைவேற்றுங்கள். மறேந்திரனுக்கு நிகரான பல பராக்ஷிரமமுள்ள ரகுவீரனுடைய ஸ்வபாவமான சக்தியே எல்லையற்றதென்று தங்களுடைய மனத்திற்குத் தெரியுமே; லக்ஷ்மணனும் அவருக்கு உதவி செய்கிறார். ஆகையால் அவர்களுடைய கட்டளைபைத் தாங்கள் களவிலும் மீறுவது தவறு" என்று வணக்கமாகத் தெரிவித்தார்.

த ராம ராமாநுஜ ஸாணநம் த்வயா
கபீந்த்ர யுக்தம் மதஸாப்யபோஹிதம் |
மதோ ஹி தே ச்ஞாஸ்யதி மாதுஷம் ப்ஸம்
ஸ ராக்ஷஸ்யால்ய ஸுரேந்த்ர வர்சன: || (22)

ஸர்க்கம் 33

தாரை லக்ஷ்மணனை ஸமாநாணம் செய்தது

அத் ப்ரதி ஸமாதிஷ்டோ லக்ஷ்மண: பரவீரஹா |
ப்ரவியேஸ ஸுபாமி கோராம கிஷ்கிந்தாமி ராமஸாஸநாதி || (1)

பிறகு ஸுகீவன் லக்ஷ்மணனை அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்து வரும்படி அங்கதனுக்கு உத்தரவிட, அவர் சாமனுடைய ஆக்கூறுப்படி கிஷ்கிந்தைக்குள் வந்தார். கோட்டை வாசலில் காவலாக இருந்த வானரர்கள் பருத்த தேகமும் எல்லையற்ற பலமும் உள்ளவர்கள்; காலஸர்ப்பத்தைப்போல் கோபத்தால் சிறிக்கொண்டிருக்கும் லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து பயந்து, வககூப்பி, அவரைத் தடுக்கவில்லை, மலர்ந்த காடுகளாலும், சோலைகளாலும், மாடமாணிகை கோபுரங்களாலும், ஸகலப் பொருள்களும் நிறைந்த கடைகளாலும் தேவையான பழங்கள் நிறைந்து விளங்கும் மரங்களாலும் கிஷ்கிந்தை பிரகாசிப்பதையும், தேவகந்தர்வ அபாரஸம் முதலியவர்களின் அம்சங்களுக்குப் பிறந்த வானரர்கள் நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக் கூடியவர்களாக திவ்வியமான மாலைகளாலும் ஆண்டயாபரணங்களாலும் பிரகாசிப்பதையும், சந்தனம், அடில் முதலிய வஸ்துக்களின்

பரிமளம் எங்கும் வீசுவதையும், உத்தமமான பாணங்களினால் ராஜாதிதிகள் மணப்பதையும், தெளிந்த மலையருவிகளையும் பார்த்துக் கொண்டே போனார். 15

பிறகு அங்கதன், ஸமர்தன், த்விவிதன், கவயன், தவாகுஷன் கஜன், சரபன், வித்யுன்மாலி, ஸம்பாதி, ஸூர்யாகுஷன், ஹனுமான், வீரபாஹு, நளன், குமுதன், ஸுஷேணன், நாரன், ஜாம்பவான், ததிவத்தரன், நீலன், ஸுபாடவன், ஸுநேத்ரன் முதலிய வானர பிரேஷ்டர்களின் வீடுகள் ராஜாதிதியில் வெளுத்த மேகங்களைப்போல் உறுதியாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார். அவை அழகான மாலைகளாலும் தன் தாண்டங்களாலும் உத்தம ஸ்கீகளாலும் நிறைந்து வெகு ரமணீயமாக இருந்தன. பிறகு வானர சக்திவர்த்தியான ஸுகீவனுடைய அரண்மனைக்கு வந்தார். அது வெளுத்த மடுலால் சூழப்பட்டிருந்தது. உப்பரிகைகள் கைலாஸத்தின் கிரங்களைப்போல் வெளுத்து ஆகாசத்தை அளவி இருந்தன. எங்காலத்திலும் வேண்டிய பழங்களையும் புஷ்பங்களையும் கொடுக்கும் பூலோகத்து மரங்களாலும், மேகங்களைப்போல் விசாலமாக, புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் நிறைந்து குளிர்ந்த சிமலுள்ள மந்தாரம் முதலிய, தேவேந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட தேவலோகத்து மரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. பலமுள்ள வானர வீரர்கள் ஆபுதபானிகளாக கோட்டை வாசல்களில் காவலிருந்தார்கள். பிரேஷ்டமான மாலைகள் எங்கும் கட்டப்பட்டிருந்தன. வாசற்படிகள் உருக்கியோடவிட்ட தங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டு விசித்திரமாக வேலை செய்யப்பட்டிருந்தன. லக்ஷ்மணன் இப்படிப்பட்ட ஸுகீவனுடைய அரண்மனைக்குள், பெரிய மேகத்தில் ஸூரியன் புருவதுபோல் சென்றார். பல ஜனங்களால் நிறைந்த ஏழு கட்டுகளை யாராலும் தடுக்கப்படாமல் தாண்டி, மஹாராஜாவின் அந்தப்புரத்திற்கு வந்தார். அங்கே தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் செய்யப்பட்ட பல கட்டில்களும் விசித்திரமான ஆணைகளும், விஸையற்ற விரிப்புகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. வீணை முதலிய வாத்தியங்களுக்கு ஒத்து, சிலர் மதுரமாகப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். ரூபம், யௌவனம், உத்தமகுலம் முதலியவைகளால் பெருமை கொண்ட பல ஸ்கீகள் விசித்திரமான மாலைகளாலும் ஆண்டயாபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுப் புஷ்ப ஹாரங்களைத் தொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கிருந்த வேலைக்காரர்களில் திருப்தி இல்லாதவனாவது ஜாக்கிரதை இல்லாதவனாவது உத்தமமான வஸ்திராபரணங்கள் இல்லாதவனாவது கிடையாது. பாதுச் சிலம்புகளும் அரைநூல் மாலைகளும் சப்திப்பதைக் கேட்டு அங்குள்ளவர்கள் ஆனந்தமாக விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்களென்று அறிந்து, லக்ஷ்மணன் வெட்கமடைந்து, கோபம் கொண்டு, தான் அங்கிருப்பதை ஸுகீவனுக்குத் தெரிவிக்கவும் அந்தப் பெண்கள் அங்கிருந்து போகவும் திக்குகள் எடுக்கும்படி நானேனரை செய்தார். 20 25 30 35 40 45 50

55 நல்லொழுக்க முன்னவராகையால் பரஸ்தீகனைப் பார்த்ததாலும் அவர்களுடைய ஆபரண சப்தங்களைக் கேட்டதாலும் கொஞ்சமேனும் கலங்காமல் அலக்ஷ்யமாக ஓடிடத்தில் தனியாக உட்கார்ந்து ராமன் படும் துக்கத்தை நினைத்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஸூக்ரீவன் அந்த நானேசையைக் கேட்டு, லக்ஷ்மணன் அந்தப் புரத்திற்கு வந்துவிட்டார் என்றறிந்து பயந்து ஒன்றும்நோன்றாமல் ஆலனத்தை விட்டு எழுந்து, அங்கதன் கூறியபடி லக்ஷ்மணன் வந்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்து மனம் வாடி ஸமீபத்திலிருந்த தாரையைப் பார்த்து, "இயற்கையாகச் சாந்தகுணமுள்ள லக்ஷ்மணன் இப்பொழுது கோபம் கொண்டவரைப்போல் வந்திருப்பதேன்? காரணமில்லாமல் ஒருகாரும் கோபிக்கமாட்டாரே. ஆகையால் நாம் இவருக்கு ஏதாவது அபராதம் செய்திருக்கிறோமா என்று நன்றாக யோசித்துச் சொல். அல்லது நீயே அவருடன் பேசி எப்படியாவது ஸமாதானம் செய். உன்னைப் பார்த்தவுடன் அவருடைய கோபம் தணிந்துவிடும். பெருந்தன்மையுள்ளவர்கள் ஸ்தீரிகளிடத்தில் கோபம் கொண்டு குரூரமாக ஒருபொழுதும் நடக்கமாட்டார்கள். உன்னுடன் பேசிக் கோபம் தணிந்து தெளிந்திருக்கும்பொழுது நான் அவரைத் தரிசனம் செய்கிறேன்" என்றான்.

75 "அப்படியே செய்கிறேன்" என்று தாரை சொல்லி, ஸம்போக சுகத்தை விருத்தி செய்யக் குடித்த மதுவின் மயக்கத்தால் கள்கள் கழல, சிரமத்தால் தன்னாடி அடிமேல் அடிவைத்து நடந்துகொண்டு வஸ்திரங்கள் தளர்ந்து அரைநூல் மாலை அவிழ்ந்து தொங்க, படுக்கையிலிருந்த வேஷத்துடன் ஸம்போகக் குறிகள் ஸ்பஷ்டமாக விளங்க, ஸ்தனபாரத்தால் சற்று வளைந்த நெகத்துடன் லக்ஷ்மணன் இருக்குமிடத்திற்கு வந்தார். லக்ஷ்மணன் அவனைப் பார்த்து, பரஸ்தீ தரிசனம் தர்ம விரோதமென்று தலை குனிந்தார். அவருடைய அழகும் விலாஸங்களும் அவருடைய மனத்தில் யாதொரு விகாரத்தையும் உண்டாக்கவில்லை. ஆனால் ஸ்தீரிகள் இருக்கும் பொழுது கோபிப்பது உசிதமல்லவென்று அலக்ஷ்யமாக இருந்தார். 80 அவருடைய கோபம் தணிந்ததென்று பார்வையால் அறிந்த தாரை, மதுபானத்தால் வெட்கத்தை மறந்து ஸ்தீரிகளை முன்னிட்டுத் தைரியமடைந்து அவரை ஸமாதானம் செய்தான்.

90 "ராஜகுமார! நீ ஏன் கோபம் கொண்டிருக்கிறாய்? எவனாவது உன் கட்டளை யை மீறினார்களோ? உலர்ந்த விருஷங்களால் பற்றி எரியும் காட்டுத் தீயில் எவனாவது பயமில்லாமல் போய் விழுகானா?" என்று மிகுதுவாகவும் மதுரமாகவும் கேட்டான்.

95 அதனால் லக்ஷ்மணன் கோபம் தணிந்து ஸநேஹத்தை முன்னிட்டு, "கணவனுடைய ஐயத்தை யே நானும் நீ, ஸூக்ரீவன் ஆசைக்கு அடிமை யாகத் தர்மத்தை விட்டு ராஜ்யகாரியங்களை மறந்து, ராமனுக்குச் செய்த பிரதிக்கையை நினைக்கவில்லை என்று அறி

யாயோ? அனுபவிக்கும் ராஜ்யம் ராகவனால் கிடைத்தது; அவர் சோகத்தால் வாடியிருக்கிறார். அவனையே நம்பியிருக்கிறோரென்பது அவனுக்குக் கொஞ்சமேனும் ஞாபகமிருக்கிறதா? மந்திரி, மித்திர பந்து கணங்களுடன் எப்பொழுதும் மதுபானம் செய்து மயங்கியிருக்கிறான். நான்கு மாதங்கள் ஆன பிறகு ஸீதையைத் தேடும் விஷயத்தில் வேண்டிய முயற்சி செய்விறேனென்ற ரகுவினுக்கு வாக்களித்து, அந்தக் காலம் கடத்துவிட்டது என்பதைக் கவனிப்பாமல் மதுபானத்திலும் ஸ்தீரிகளிடத்திலும் காலம் போக்குகின்றான். புருஷார்த்தங்களை அடைய விரும்புகிறவனுக்கு மதுபானம் முக்கிய லாதனமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ? அந்த உத்தம பிரயோ 105 றுணங்களை ஒரு கணத்தில் அழிக்க இது ஒன்றே போதாதோ? தனக்கு உபகாரம் செய்தவனுக்குப் பதில் செய்யாமலிருப்பது மிக அதர்மமல்லவா? உத்தமகுணவானான மித்திரனுடைய ஸநேஹத்தை இழப்பதால் ஐசுவரியமும் அழியும். ஸத்தியத்திற்கும் தர்மத்திற்கும் இருப்பிடமான மித்திரன், அத்தம் காமம் என்ற இவ் 110 விரண்டு புருஷார்த்தங்களுக்குக் காரணமல்லவா? ஸூக்ரீவன் மித்திரனை மறந்ததால் அவைகளை இழந்தான். இந்த நிலைமையில் நான்கள் செய்யவேண்டியதைக் கூர்மையான புத்தியுள்ள நீயே நன்றாக யோசித்துச் சொல்" என்றார்.

115 தாரை அதைக் கேட்டு, தர்மத்திற்கும் அத்தத்திற்கும் அது ஒத்திருப்பதைக் கவனித்து, ராமனுடைய காரியம் முடிவதில் லக்ஷ்மணனுக்கு நம்பிக்கை உண்டாவதற்காக, "ராஜபுத்திர! ஸூக்ரீவன் காம பரவசனம் இருக்கிறான். நீ கோபிப்பது தகாதது. ஸாதுக்கள் தங்களை அண்டினவர்களைக் கடுமையாகக் கோபிப்பார்களோ? உங்கள் நேமத்தை யே கோரும் ஸூக்ரீவன் அபராதம் செய்தால் 120 பொறுக்கவேண்டாமா? உத்தம விரியமென்ற குணத்தால் விளங்கும் ராஜபுத்திரனான நீ, அல்ப விரியமுள்ள ஸூக்ரீவனிடத்தில் கோபிக்கலாமா? விடாமுயற்சியுள்ளவனும் சாந்தகுபமான நப ஸூக்கு உட்பத்தி ஸ்தானமுமான நீ கோபத்திற்கு ஆளாகலாமா? ஸூக்ரீவனுக்குப் பரம மித்திரனான ராமன் கோபம் கொண்டிருப்பதும் எனக்குத் தெரியும். அது வீண் போகாது. சத்துருவின்மேல் படைபெடுத்துச் செல்லும் காலம் கடந்து விட்டதென்பதும் எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் எங்களுக்குச் செய்த பரம உபகாரமும் 125 எனக்குத் தெரியும். இந்த விஷயத்தில் நான்கள் செய்யவேண்டியதும் எனக்குத் தெரியும். காமத்தின் பலம் நடுக்கமுடியாதென்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஸூக்ரீவன் எவனிடத்தில் ஆசைகொண்டு யாவற்றையும் மறந்திருக்கிறானோ அவனையும் எனக்குத் தெரியும்.

130 "நீ இப்பொழுது கோபத்திற்கு உட்பட்டிருப்பதால் உன்புத்திர காம விஷயங்களில் செல்லாது. காமத்தைப் பற்றி நீ அறிந்திருப்பின் காம பரவசனனவன் தேசகால தர்மார்த்தங்களை அறியமாட்டானென்று நீயே ஒப்புக் கொள்வாய். அவனிடத்தில் கோபிக்கமாட்டாய், 135

ஸூக்ரீவன் என்னை விட்டுப் பிரியாமல் ஆசைக்கு அடிமையாகி
வெட்கமற்றிருக்கிறார். ராமனுக்குத் தோழன்; உனக்கும் மித்திர
140 ஆச்சரியமா? உடுத்த இலைகளையும் கீரையும் காற்றையும் புஜித்து
இந்திரியங்களை அடக்கி, ஸூகருக்கங்களைப் பொறுத்து, தர்மத்திலும்
தவத்திலும் மனத்தைச் செலுத்தின மஹரிஷிகளும் காமத்திற்கு
அடிமையாய், ஸ்த்ரீ மோஹத்தால் மயங்குகிறார்கள். ஸூக்ரீவனோ
வானரன்; சாபல்யமென்பது அவனுக்கு இயற்கை; ஸகலஹ்வயியங்
145 களும் பொருத்திய மஹாராஜா; இவன் ஆசைக்கு அடிமையாக
இருப்பது ஆச்சரியமல்ல" என்று மதந்தால் மிருதுவாகவும்
வேடிக்கையாகவும் ஸூக்ரீவனுக்கு ஹிதமான வார்த்தைகளைச்
சொன்னான்.

"ராஜகுமார! ஸூக்ரீவன் காமபரவசனாக இருந்தும் உங்கள்
காரியத்தை முடிப்பதில் சிரத்தையுள்ளவனாக ஸேனைகளைச் சேர்க்
150 கும்படி முன்பே உத்திரவு செய்திருக்கிறான். பல மலைகளில் வளிக்கும்
வானரவீரர்களும் கோடி, கோடியாக வந்திருக்கிறார்கள். அந்தப்
புரத்து ஸ்த்ரீகளைப் பார்க்கக்கூடாதென்று நீ வெளியிலிருந்ததால்
உன் நன்னடத்தை விளங்கிற்று. ஸாதுக்கள் தங்களுடைய மித்திரச்
155 சுவரின் பார்வையைப் பார்ப்பதில் தோஷமில்லை. ஆகையால்
உள்ளே வரலாம்" என்றுள்ளான்.

தாரையின் பிரார்த்தனையாலும், சிக்கிரத்தில் தன் காரியம்
முடியவேண்டுமென்ற கவலையாலும், லக்ஷ்மணன் அந்தப்புரத்தில்
160 பிரவேசித்தார். அங்கே ஸூக்ரீவன், சிறந்த விரிப்புகளால் அலங்
கரிக்கப்பட்ட ஸீமந்தாஸனத்தில் உத்தமமான ஆபரணங்களாலும்,
மாடிகளாலும், வஸ்திரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸூக்ரீவனைப்
போல் காந்தி பெற்று, உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டார். ரூபலாவண்ய
முள்ள அநேக ஸ்த்ரீகள் மஹா கீர்த்திசாலியான அந்த வீரரிதேஷ்ட
165 னைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். அதைக் கண்டு லக்ஷ்மணன் கண்கள்
சிவந்து காலாந்தகளைப்போல் கோபம் கொண்டார். ஸூக்ரீவனும்
ருமையைத் தழுவிக்கொண்டு அளவற்ற பராக்ஷிரமசாலியான லக்ஷ்ம
ணன் ரோஷத்தால் விசாலமான நேத்திரங்களுடன் வருவதை
ஆச்சரியத்தாலும் பயத்தாலும் அகன்ற தன் நேத்திரங்களால்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

குமாம் து வீர: பரிபு'ய கா'ட'ம்
வராஸதஸ்தோ' வரஹேமவரீண: |
த'த'ஸு ஸௌமித்தீ மதீ'நஸத்வம்
விஸாவ நேத்ர: ஸூ'விஸாவ நேத்ரம் |

(65)

ஸர்க்கம் 34

ஸூக்ரீவன் ராமனுடைய கட்டையை அறிந்தது

தமப்ரதிஹதம் க்ருதீ'த'ம் ரவிஷ்டம் புருஷர்ஷப'ம் |
ஸூக்ரீவோ லக்ஷ்மணம் தி'ஷ்ட'வா ப'பூ'வல்யதீ'தேத்'ரீய: || (1)

இப்படிக்கோப பரவசர்ப், ஒருவராலும் தடுக்கப்படாமல்,
லக்ஷ்மணன் அந்தப்புரத்திற்கு வருவதைப்பார்த்து, "எம் இவரை
ஸமாதானம் செய்யத் தானைய அனுப்பினோமே. * அப்படியும்
கோபம் அடங்காமல் இவர் இடே வருவதைக்குக் காரணமென்ன?"
என்று ஸூக்ரீவன் கவலை கொண்டான். ரோஷத்தால் பெருமூச்சு
1 விட்டுக்கொண்டு, ராமன் படுத்துக்கத்தை நினைத்து நினைத்துத் தன்
தேஹஸால் ஸகல வஸ்துக்களையும் எரிப்பவர்போல், ராமானுஜன்
தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டு, புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்
பட்ட இத்திரவஹுக்கைப்போல் வானர சாஜன் ஸீமந்தாஸனத்தி
1 விருந்து திடீரென்று எழுந்திர்தான். உடனே ருமை முதலிய
அந்தப்புர ஸ்த்ரீகளும் சந்தித்த தொடரும் நகைத்திரங்களைப்
போல் எழுந்து நின்றார்கள். யக்கத்தால் கண்கள் சிவந்து, கை
உய்பித் தன்னாடிக்கொண்டு, ஸ்பக விருஷத்தைப்போல் லக்ஷ்ம
ணனை வந்தனம் செய்தான்.

இப்படி ருமை முதலிய ஸ்த்ரீகளால் சூழப்பட்டுவிற்கும் வானர
பதியைப் பார்த்து இளைப்பெடுநான், "ஸூக்ரீவி லத்வருணத்தை
1 பிரதானமாக உடையவனும், உத்தம குலத்தில் பிறந்தவனும்,
கருணையுள்ளவனும், இந்திரியங்களை ஐயித்தவனும், நன்றி மறவாத
வனும், ஸத்தியம் தவறுதவறுமான அரசனே லோகத்தில் கொண்
டாடப்படுகிறான். அதர்மத்தைக் கைக்கொண்டு, தனக்கு உபகாரம்
20 செய்த மித்திரர்களிடத்தில் என் பொய்பிரதிக்கை செய்கிறோ
அவனைக் காட்டிலும் குரூரானவன் லோகத்தில் உண்டோ?
குதிரையைப் பற்றிப் பொய் சோன்னவன் தூறு குதிரைகளைக்
கொன்ற பாவமடைகிறான்; பகைப்பற்றிப் பொய் சோன்னவன்
ஆயிரம் பசுக்களைக் கொன்ற பயம் அடைகின்றான். மஹாபுருஷன்
25 விஷயத்தில் பொய் சொல்விறவர் தன்னையும் தன்னைச் சேர்த்தவர்
களையும் கொன்ற பாவத்தை அடைகிறான். மித்திரர்களிடத்தில்
உபகாரத்தைப் பெற்றுப் பதில்செய்யாத நன்றியற்றவனை எல்லோ
ரும் கொல்லவேண்டும். ஸகல லோகங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட
ஸ்வாயம்புவ மனு ஒரு ஸமயத்தில் நன்றியற்றவனைப் பார்த்துக்
30 கோபம் கொண்டு, "பிரய்மஹத்ய செய்தவனுக்கும் ஸூராபானம்,
திருட்டு, வீரதங்களை அனுஷ்டியத்தில் தவறு, இவைகளைச் செய்தவ
னுக்கும் ஸாதுக்கள் பிராயச்சித்தங்களை விதித்திருக்கிறார்கள். நன்றி
யற்றவனுக்கோ விதிக்கக்கூடிய பிராயச்சித்தம் ஒன்றுமில்லை" என்று
சொன்னார். நீ நல்லொழுக்கமில்லாதவன், நன்றி மறந்தவன்,

35

ஸத்தியம் தவறினவன்; ராமனால் உபகாரத்தை அடைந்து அவருக்குப் பதில் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணமே உனக்கில்லை. நீ நன்றி உள்ளவனாக அவர் செய்த உபகாரத்தை நினைத்தால் இதுவரை யிரையே ஸீதைையைத் தேட முயற்சி செய்யமாட்டாயா? அல்பமான விஷய ஸுகவகனில் ஆசை கொண்டவனென்றும் பொய் பிரதிக்ஷை செய்கிறவனென்றும் தவணையைப் பிடிக்க அதைப்போல் கத்தும் பாம்பைப் போன்றவனென்றும் ராமன் உன்னை அறியவில்லையே. அந்த மஹாத்மா உன்னைடத்தில் இரக்கம் வைத்து, நீ துஷ்டனென்றும் பாபியென்றும் அறிவாமல் வானர சாஸ்திரத்தை உனக்குக் கொடுத்தார். அவர் ஸகல பிராணிகளுக்கும் ஸேஷமத்தையே செய்கிறவர். ஆனால், இனிமேலும் நீ நன்றி மறந்திருந்தால் கூர்மையான பாணங்கள் உன்னைக் கொண்டு வாலியைச் சேர அனுப்புவார். வாலி ராமபாணத்தால் கொல்லப்பட்டு யமலோகத்திற்குப் போன வழி இன்னும் அடைபடவில்லை. ஸுகீர்வ! செய்த பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்று. வாலி போன வழியில் போக ஆசைப்படாதே. சகு வீரனுடைய பிரசண்ட கோதண்டத்திலிருந்து வஜ்ரசங்களைப்போல் பாணங்கள் ஓயாமல் இளம்பியதை நீ இதுவரை கண்டறில்லை. ஆதனூதான் (அச்சமின்றி) இப்படி அல்பவிஷய ஸுகவகனில் இரவு பகலாக முழுநி, ராமகாரியத்தை மனத்தாலும் நினைக்காமல் இருக்கிறாய்" என்றார்.

ந நூத மிக்ஷவாகு வரல்ய கார்முக
ச்யுதாத் ஸராந் பஸ்வலி வஜ்ர ஸந்திபா'ந் |
தத: ஸுகீ'ம் நாம நிஷேவஸே ஸுகீ'
ந ராமகாரியம் மநஸாப்யவேஷஸே || (19)

ஸர்க்கம் 35

நாரை லக்ஷ்மணன் ஸமாதானம் செய்தது

ததா' ப்'ருவாணம் ஸௌமித்தீம் ப்ரதி'ப்தமீவ தேஜஸா |
அப்'ரஸீத் லக்ஷ்மணம் தாரா தாராதி'ப நிபா'நதா || (1)

இப்படி லக்ஷ்மணன் தேஜஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு சொன்ன கரும் சொற்களைக் கேட்டு, சந்திரனைப்போல் அழகான முக காந்தியுள்ள நாரை, மறுபடியும் அவருடைய கோபத்தைத் தணிக்க விரும்பிப் பேசினான்.

5 "லக்ஷ்மண! நீ இப்படி சொல்லக்கூடாது. இந்த வானராதிபதி இவ்விதமான கரும் சொற்களைக் கேட்கத் தகுந்தவரல்ல. மேலும் அவைகளை நீ சொல்வதும் அவர் கேட்பதும் முற்றிலும் தகாது. இவர் நன்றியற்றவர். ரஹஸ்யமாய்க் கெடுதி செய்பவர், குரூர், பொய் சொல்லுபவரார், கபடமுள்ளவரென்று நீ எண்ணுவது தவறு. பிறரால் செய்ய முடியாத காரியத்தை ராமன் செய்தார்.

10

வாலியைக் கொன்றார். தனக்குப் பரம உபகாரத்தைச் செய்தா ரென்பதை இவர் மறக்கவில்லை. தேர்திறையையும், வானர சாஸ்திரத் தையும், ருமையையும், என்னையும் ராமனுடைய கிருபையால் இவர் அடைந்தார். இதுவரையில் ஸுகமான ஆஹாரமும் தூக்கமுமின்றி கஷ்டப்பட்டு வந்த இவர் இப்பொழுது சாஸ்திர போகங்களை அடைந்தவுடன் தன்னை மறந்து காரியங்களைச் செய்யும் காலத்தை அறியவில்லை. அபார சக்தியுள்ள விசுவாமித்திர மஹாவிே மேனகை யுடன் பத்து வருஷங்கள் வரையில் ஆளந்தமாகக் காலங்கழித்து அவைகளை ஒரு பகலென்று எண்ணவில்லையா? அந்த மஹா ஞானியே காரியங்களையும் அவைகளைச் செய்யவேண்டிய காலங்களையும் மறந்திருக்க, மற்றவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமா? இவர் மிகவும் களைத்தவர்; ஆஹாரம் நித்திரைமுதலிய தேக தர்மங்களுக்குக் கட்டுப்பாட்டாரே தவிர மனத்தில் விசாரம் யாதறில்லை. போகங்களை அனுபவித்துத் திருப்பியபடையவும் இல்லை. ஆகையால் இவருடைய பிழையைப் பொறுப்பது நியாயமே.

"லோக தர்மத்தை ஆராய்ந்து அறிவாமல் ஸாதாரண மனுஷ்யனைப்போல் நீ கோபத்திற்கு இடம் கொடுக்கத் தகுமா? உன்னைப் போன்ற ஸத்வகுணமுள்ள ஸாதுக்கள், விஷயங்களைப் பரீகழித்துப் பார்க்காமல் சீக்கிரமாகக் கோபத்திற்கு இடம் கொடுக்கமாட்டார்கள். ஸுகீர்வனுக்காக நான் உன்னை வேண்டிக் கொள்கிறேன். இந்தக் கடுங்கோபத்தை விடு. ராமன் உத்தரவு செய்தால் ரும, நான், வானர சாஸ்திரம், தனதான்யம், ஐசுவரியம் யாவற்றையும் ஸுகீர்வன் விடத் தயாராயிருக்கிறெனென்று எனக்குத் தெரியும். சந்திரனை ரோஹிணியுடன் சேர்த்துவைப்பது போல் ராவணனைக் கொண்டு ராமனை ஸீதையுடன் சேர்த்து வைப்பார். இப்பொழுதே அவனைக் கொல்லக் கூடாதா என்றால், ஸ்கைவிலுள்ள ராகுஸர் களுக்குக் கணக்கில்லை. காமரூபிகளும் மஹாபலபராக்கிரமசாலிகளான அவர்களைக் கொல்லாமல் ராவணனைக் கொல்ல முடியாது. அவனைக் கொல்லாமல் ஸீதையைக் கொண்டு வர முடியாது. பிறருடைய உதவியின்றி ஸுகீர்வன் அந்தத் தஷ்டனை ஐயிக்க முடியாது. ஸுகீர்வனுடன் வாலி யுத்தம் செய்யப் புறப்படும் பொழுது, "தசரத சகீகரவர்த்தியின் புத்திரர்களான ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஸுகீர்வனுக்கு உதவியாக வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மஹாவீரர்களால் தங்களுக்குக் கெடுதி நேரும், போகவேண்டாம்" என்று தடுத்தென். அப்பொழுது ராவணனுடைய பலபராக்கிரமத்தையும் ஸைன்யங்களையும் வாலி எடுத்துச் சொல்லி, பலவீனான ஸுகீர்வனுல் ராவணனை ஐயிக்க முடியாது. ராமன் அவனுடைய உதவியை விரும்பமாட்டார்" என்றார். ராவணனுடைய வரலாற்றை அவர் சொல்லிக் கேட்டதே தவிர நான் கேளில் பார்த்ததில்லை. ஸகல வானரர்களையும் அழைத்து வரும்படி பல நாட்களுக்கு முன்பே தூதர்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் வரவை எதிர்

15

20

25

30

35

40

45

50

பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் ராம காரியத்திற்காக மஹாராஜா வெளியில் புறப்படவில்லை. பதினாந்து நாட்களுக்குள் எல்லோரும் வந்து சேரவேண்டுமென்று உத்தரவு செய்திருக்கிறார். அந்தக் கெடு இன்றுடன் முடிகிறது. வானரர்களும் கரடிகளும் இன்று வருவார்கள். கோபத்தை விடு. இயற்குள்ளவரையில் ஸ்திரீகள் உன் முகம் கோபத்தால் ஜ்வலித்துக் கண்கள் சிவந்திருப்பதைப்பார்த்து, முன்பு ராமன் வாலீகையைக் கொன்றதை நினைத்து, இப்பொழுது ஸூக்ரீவனுக்கும் அபாயம் நேருமோ என்று பயப்படுகிறார்கள்" என்றார்.

தவ ஜ்ஜி முக்மிதம் நிர்ஷ்ய கோபாத்
கூதஜ்ஜிபே நயதே நிர்ஷ்யமாணு: |
ஹரீவர வந்திரா ந யாந்தி ஸாந்திம்
ப்ரதம் பீயல்ய ஜி ஸந்திரா: ஸ்மஸர்வா: | (23)

ஸர்க்கம் 36

ஸூக்ரீவன் லக்ஷ்மணனை ஸமாநாணம் செய்தது

இதயுக்தஸ் தாரயா வாக்கம் ப்ரஸ்ரிதம் த்ரீம ஸம்ஸரிதம் |
மருது ஸ்வபாவ: ஸௌமித்தி: ப்ரதிஜக்ரஹ தத்வசா | (1)
நூரையின் வார்த்தைகள் விசயமாகவும் தர்மத்திற்கு ஒத்தும் இருந்தன. லக்ஷ்மணன் அவற்றைக் கேட்டு ஆலோசித்தார். இயற்கையாகவே இரக்க முள்ளவர். அவைகளை அவர் ஏற்றுக் கொண்டவுடன், நனைந்த ஆடைகளை அவிழ்த்து எறிவதுபோல் லக்ஷ்மணனிடத்திலுண்டான பயத்தை ஸூக்ரீவன் விட்டான். பிறகு மதுபானத்தாலுண்டான மயக்கம் தீர்ந்து மாலைகளையும் ஹாரங்களையும் அறுக்கத் தெரிந்து, "ஐசுவரியத்தையும் கீர்த்தியையும் வானர ராஜ்யத்தையும் முன்பு இழந்தேன்; ராமனுடைய கிருபையால் இப்பொழுது அவைகளை மறுபடியும் அடைந்தேன். ஸகல லோகங்களிலும் கீர்த்தி பெற்ற அந்த ரகுவீரனுக்குப் பதில் செய்ய முடியாதவனாக இருக்கிறேன். அவர் என்னைப் பெயருக்கு மாத்திரம் உதவியாக வைத்துக்கொண்டு சாவணனைக் கொன்று எரிதையை அழைத்து வருவார். ஏழு ஸகல மரங்களையும் மலையையும் பூமியையும் ஒரே பாணத்தால் துளைத்த அந்த மஹாவீரனுக்குப் பிறகுடைய உதவியும் வேண்டுமா? நாஜ்ஜைசாயால் மலைகளையும் பூமியையும் கடுங்கச் செய்கிறவனுக்குப் பிறரால் ஆகவேண்டியதென்ன? ரகுவீரன் ராவணனைக் கொல்வதற்காகப் பரிவாரத்துடன் போகும்போது நானும் போவேன். விசுவாஸத்தாலும், ஸ்நேஹத்தாலும் ஏதாவது நான் தவறியிருந்தால் ஸேவகளுள் என்னிடத்தில் கிருபைசெய்து மன்னிக்க வேண்டும். லோகத்தில் அபராத்தமே செய்யாதவன் எவனுயில்லை" என்று ஸூக்ரீவன் விசயமாக லக்ஷ்மணனிடம் கூறினார்.

அதைக் கேட்டு லக்ஷ்மணனுக்கு ஸந்தோஷமும் அவனிடத்தில் பிரியமும் உண்டாகி. "ஈ இப்படி வணக்கமாகவும் விசுவாஸத்துடனும் இருக்கிறபடியால் ரகுநாதனுக்கு எவ்விதத்திலும் உதவிக்குக் குறைவில்லை. நேர்மை நன்னடத்தை பரக்கிரமம் இவைகளால் வானர ராஜ்யத்தை அடைத்து உத்தம ஸூகங்களை அனுபவிக்க நீ தகுந்தவன். உன் ஸநாயத்தால் ராகவன் ஸகல சத்தருக்களையும் நாசம் செய்து விசேஷ கீர்த்தி அடைவார். மனுஷ்யர்களின் செயல்களையும் அதற்குத் தகுந்தபடி, நடக்க வேண்டிய தர்மத்தையும் நீ நன்றாக அறிந்தவன்; யுத்தத்தில் பின் வாங்காதவன். ஈ இப்படிச் சொல்வது தகுந்ததே. தங்களிடத்தில் தோஷத்தை ஏற்படுத்துகிறவர்களை நாசம் செய்யும் திறமையுள்ளவர்கள் தங்களையே தோஷிக்களை மறைப்பார்களேயொழிய வெளிப்படுத்த மாட்டார்கள். நீயோ எல்லையற்ற சக்தியுள்ளவனானாலும் உன் தோஷத்தை ஒப்புக்கொண்டு அதை மன்னிக்கும்படி என்னை வேண்டுகிறாய். உன்னையும் என் அண்ணனையும் தவிர இவ்விதமானவர்கள் வேறு உண்டோ? பலத்தாலும், பரக்கிரமத்தாலும் ராமனுக்குத் தகுந்த மித்திரனாக நீ ஏற்பட்டது தெய்வஸங்கல்பத்தால் அல்லவா? ஆனால் நீ என்னுடன் பிரஸ்ரவணத்திற்கு வந்து பாரியையை விட்டுப் பிரிந்து வருத்தும் சாமசீர்திரணத் தேற்று. சோகம் மேலிட்டு அவர் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு நான் கோபப்பட்டுக் கடுமீ வார்த்தைகளைச் சொன்னேன். அதை மன்னிக்கவேண்டும்" என்றார்.

யச்ச ஸோகாபி'பூ'தல்ய ஸ்ருதவா ராமல்ய பா'ஷிதம் |
மயா தவம் பருஷாண்யுக்தஸ் தச்ச தவம் கூந்து மர்ஹஸி | (20)

ஸர்க்கம் 37

வானர ஸேனைகளை வருவிர்த்தது

ஏவமுக்தஸ்து ஸூக்ரீவோ லக்ஷ்மணேந'மஹாத்மநா |
ஹறுமத்தம் ஸ்தி'தம் பார்ஸ்வே ஸசிவம் த்வித' மப்'ரஜீத | (1)
அதைக் கேட்டு அந்த வானரேசுவரன், பக்கத்தில் சின்ற ஆஞ்சனேயரைப் பார்த்து, "மஜ்ஜைந்திரம், ஜிமாலயம், வீர்தியம், கைலாஸம், மந்தரம் முதலிய பர்வத சிகரங்களிலும், மேற்கு ஸமுத்திரக் கரையில் பால ஸூரியர்களைப் போல் பிரகாசிக்கும் பர்வதங்களிலும், கிழக்கில் உதய பர்வதத்தில் அடர்ந்த காடுகளிலும், அஞ்ஜன பர்வதத்தையும் மேகத்தையும் யானைகளையும் போன்ற ரூபங்களுடன் அஞ்ஜனகிரியிலும், மனச்சிலை குகைகளிலும், மேரு, தூம்ரகிரி, மஹாருணம், என்ற பர்வதங்களிலும், அழகான வனங்களிலும், முனிகளின் ஆசிரமங்களிலும் வாசிப்பவர்களையும், இன்னும் இந்தப் பூமியிலுள்ள ஸகல வானரர்களையும் ஸாமம்

தானம் முதலிய உபாயங்களால் இப்பொழுதே அழைத்து வர வேண்டும். இதற்கு முன்பே அவர்களை அழைப்பதற்கு அனுப்பிய தூதர்களை தூரீதப்படுத்துவதற்காக மற்றும் சிலரை அனுப்பு. காம போகங்களில் மயங்கியவர்களையும் தாமதிப்பவர்களையும் சீக்கிரம் என்விடத்தில் கொண்டு வா. என் கட்டளையின்படி பத்துத் தினங்களுக்குள் இங்கே வந்து சேராதவர்கள், ராஜரங்கனாகைய மீறின குற்றத்திற்காக உடனே கொல்லப்படவேண்டும். ஆகையால் இங்கிருந்து வானரர்கள் கோடிக்கணக்காகக் கிளம்பி, ஆகாசமார்க்கமாய் இந்தப் பூமி முழுவதிலும் ஸஞ்சரித்து, ஸகல வானரர்களையும் இப்பொழுதே அழைத்து வரட்டும்" என்று ஆக்ரூபித்தான்.

ஹனுமானும் அப்படியே செய்ய, அந்த வானர வீரர்களும் ஆகாசத்தில் பறவைகள் செல்லும் வழியிலும் நஷைத் திர மர்க்கங்களிலும் சென்று, ஸமுத்திரங்களிலும் பர்வதங்களிலும் வனங்களிலும் ஏரிகளிலுமுள்ள வானரர்களை ராமகாரியத்திற்காகச் சீக்கிரமாய் அழைத்து வந்தார்கள். ஸுக்ரீவனுடைய ஆக்ரூபணைய யமதண்டனைக்கு ஸமமாய் கீழினத்து, ஸகல வானரர்களும் பயந்து, அதிவேகமாய் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களில் அஞ்ஜன கிரியில் மைமலைகளைப் போல ஸஞ்சரிப்பவர்கள் மூன்று கோடி; அஸ்தமிசியில் வளரிக்கும் தங்ககீறமுள்ளவர்கள் பத்து கோடி; கைலாஸ பர்வதத்தில் ஸிம்ஹத்தின் பிடரி மயிர் போன்ற தேக காந்தியுடன் ஸஞ்சரிப்பவர்கள் அநேகமாயிரம் கோடிகள்; ஹிமய மலைத் தாழ்வரைகளில் காய், கிழங்கு, பழங்களைத் தின்றகொண்டு வளிப்பவர்கள் அநேகம் கோடிகள்; அங்காரகளைப்போல் பயங்கரமான ரூபத்தையும் குரூர கிருத்யங்களையும் உடையவர்களாய் வீர்திய பர்வதத்திலிருந்து வந்தவர்கள் அநேகம் கோடிகள்; கீர ஸமுத்திரத்தின் கரையிலுள்ள பச்சிலைக் காடுகளில் வளித்துக் கொண்டு தேங்காய்களைப் புஜிப்பவர்களுக்கோ கணக்கில்லை.

இப்படி வனங்களிலிருந்தும், குகைகளிலிருந்தும், ஆறுகளிலிருந்தும் மஹாவேகத்துடன் வானர ஸேனை ஆகாசத்தை மறைத்துக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தது. அப்பொழுது முன்பு கீலனால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் ஹிமயமலைக்கு வந்து, அங்கே ஒரு பெரிய மரத்தைக் கண்டார்கள். முன்னொரு காலத்தில் ஸகல தேவதைகளும் மகிழும்படி அங்கே ஒரு மழைகவர யங்களும் நடந்தது. அதில் சிந்தின ஹோமத் திரவியங்களால் உண்டான அம்ருதம் போன்ற கிழங்குகளும், பழங்களும், அவுரதைச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு ஒரு மாத காலம் உரையில் பசி, தாகம், இடாப்பு, துக்கம் முதலியவை இல்லாமல் செய்யும். வானர தூதர்கள் அவைகளைப் புஜித்து, அங்குள்ள அபூர்வ மருந்துகளையும், வேர்களையும், பழங்களையும் புஷ்பங்களையும் ஸுக்ரீவனுக்குக் காணிக்கையாகக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் பூமியிலுள்ள ஸகல வானரர்களையும் வெகு சீக்கிரமாக வந்து சேரும்படி எச்சரித்து, அவர்களுக்கு முன்பே

ஸுக்ரீவனிடத்தில் வந்து காணிக்கைகளை ஸமர்ப்பித்து வணங்கி, "ஸ்வாமி பூமியிலுள்ள எல்லா மலைகளுக்கும், ஸமுத்திரங்களும், காடுகளுக்கும் போய் மஹாராஜாவின் உத்தரவை அங்குள்ள வானரர்களுக்குத் தெரிவித்தோம். அவர்கள் அதிவேகமாக வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்று சொன்னார்கள். அதைக்கேட்டு ஸுக்ரீவன் மனம் மகிழ்ந்து, அவர்கள் கொண்டுவந்த பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டான்.

* ஏவம் ஸ்ருத்வா ததோ ஹ்ருஷ்ட: ஸுக்ரீவ: ப்லவகா'தி'ப: |
ப்ரதிஜக்'ராஹ தத் ப்ரீத: தேஷாம் ஸர்வ முபாயதம் | (37)

ஸர்க்கம் 38

ஸுக்ரீவன் ராமனைப் பார்த்தது

ப்ரதிக்ருஹ்ய து தத் ஸர்வ முபாயத முபாஹ்ருதம் |
வாநராந் ஸாந்த்வயித்வா ச ஸர்வாதேவ வ்யஸர்ஜயத் | (1)

பிறகு ஸுக்ரீவன் வந்த வானரர்களைப் பிரியமான வார்த்தைகளால் ஸந்தோஷப்படுத்தி உத்தரவு கொடுத்தனுப்பி, தன் எண்ணங்களும் ராமனுடைய காரியமும் முடிபுமென்ற நம்பிக்கை உண்டாகி ஸந்தோஷித்தான். அப்போது லக்ஷ்மணன், "ஸுக்ரீவ! இங்கிருந்து இப்பொழுது புறப்பட்டுப் போவது உசிதமென்று உனக்குத் தோன்றினால் அப்படியே செய்வோம்" என்றார். வானர ராஜன், "தங்கன் உத்தரவுப்படியே செய்கிறேன்" என்று தானை முதலிய வானர ஸந்தீகளை அனுப்பிவிட்டு, அந்தப்புரத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் வானரர்களை அழைத்து "என் பல்லக்கைச் சீக்கிரமாகக் கொண்டுவரச் சொல்லுங்கள்" என்றான். அவர்கள் அப்படிச் செய்ய, தானும் லக்ஷ்மணனும் அதில் ஏறி வெண்குடை, வெண்சாமரம், சங்கம், பேரி முதலிய ஸகல உபசாரங்களுடன் அங்கிருந்து புறப்பட்டான்.

இப்படி வானர ஸைன்யங்கள் ஆயுதபானிகளாகக் குழ்த்துவர, ராமன் இருக்குமிடத்திற்கு வந்து, ஸுக்ரீவனும் லக்ஷ்மணனும் பல்லக்கை விட்டிழைந்து, ராமனுக்கருகில் வந்து கைகூப்பி நின்றார்கள். வானர ஸைன்யங்களும் அடிபணிந்து கைகூப்பி நின்றன. தாமரை மொட்டுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தடாகத்தைப்போல் விளங்கும் அந்த வானரப் படையை ராமன் பார்த்து ஸுக்ரீவனிடத்தில் பிரீதியடைந்தார். தன் பாதங்களில் நமஸ்கரித்த அந்த வானராதி பதியைத் தூக்கியெடுத்து, பிரீதியுடன் அணைத்து, பக்கத்தில் உட்காரவைத்து, "ஸுக்ரீவ! எவன் தர்மார்த்த காமங்களைக் காலத்திற்குத் தகுந்தபடி பிரீதி அனுபவிக்கிறானோ அவனே அரசன். இப்படிச் செய்யாமல் எவன் காமத்தையே முக்கியமாகக் கொண்டாடுகிறானோ அவன், மரத்து நுளியில் உட்கார்ந்து தூங்கி

யவன் கீழே விழுந்தபின் விழித்துக்கொள்வதைப்போல், தன் நிலைமையிலிருந்து தவறியபின் தான் தன் நிலையை அறிவான, சத்தருக்களை ஐயித்து, மித்திரர்களைச் சேர்ப்பதில் நோக்கம் கொண்டு, தர்மார்த்த காமங்களை விதிப்படி அனுபவிப்பவனை தர்மவான். நாம் சத்தருவின்றமேல் படையெடுத்துச் செல்லும் காலம் வந்துவிட்டது. ஆகையால் உன் மந்திரிகளுடன் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை ஆலோசித்துச் செய்" என்றார்.

ஸுக்ரீவன், "பூர்வத்தில் ஐசுவரியத்தையும், கீர்த்தியையும், வானர ராஜ்யத்தையும் இழந்தேன். பிறகு அவைகளைத் தங்களுடைய அருளால் அடைந்தேன். தனக்கு உபகாரம் செய்த வனுக்குப் பதில் செய்யாதவன் எல்லா ஐந்துக்களாலும் சிந்திக்கப் படுவான். இந்த வானரர்கள் பூமி யெங்கும் திரிந்து என் னைன் யங்கள் யாவற்றையும் அழைத்து வந்தார்கள். மலை, காடு, ஏரி, ஆறு, கடல் முதலியவைகளிலிருந்து குரங்குகளும், கரடிகளும், தலைவர்களும் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நூறு, ஆயிரம் பதினாயிரம், லக்ஷம், பத்து லக்ஷம், கோடி, அற்புதம், பிருத்தம், கர்வம், நிகர்வம், மஹா கர்வம், ஸரோஜம், சங்கு, ஸமுத்திரம், அந்தம், மத்யம், பரார்த்தமென்று ஒன்றிற்கொன்று பத்து மடங்கு அதிகமுடைய கணக்கிற்கும் எட்டாதவர்கள். மேரு, மந்தரம் முதலிய மலைகளைப்போன்ற தேகமுடையவர்கள். இந்திரனுக்கு ஸமமான பராக்கிரமமுடையவர்கள். விந்தியம் மேரு முதலிய மலைகளில் வலிப்பவர்கள். இந்த வானரர்கள் ராவணனையும், அவனுடைய படைகளையும் அலங்க்ஷமாகக் கொண்டு வீரதையைக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பார்கள்" என்றான்.

ஸுக்ரீவன் தன் ஆக்களுக்கு உட்பட்டுப் படையெடுத்துச் செல்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்துவருவதைப் பார்த்து, ராமன் ஸந்தோஷப்பட்டு, மலர்ந்த கீலோத்பலங்களைப் போன்ற தேக காந்தியுடன் விளங்கினார்.

ததஸ்தமுத்'யோக்' மவேஷ்ய புத்'தி'மாத்
ஹரிப்ரவீரஸ்ய தீதே'ஸவர்தித: |
பு'பூ'வ ஹரிஷாத்' வஸுதா'தி'பாத்மஜ:
ப்ரபு'த்'த' நீலோத்பல துல்ய தர்'ஸத: | (32)

ஸர்க்கம் 39

வானர ஸைன்யம்

இது ப்ரீகுவாணம் ஸுக்ரீவம் ராமோ தர்மயக்ருதாம் வர: |
பா'ஹு'ய்யம் ஸம்பலிஷ்வஜ்ய ப்ரத்யுவாச க்ருதாஞ்ஜலிம் | (1)

இப்படிச் சொன்ன ஸுக்ரீவனை ராமன் பிரியத்துடன் அணைத்து, "இந்திரன் மறை பெய்யச் செய்வதும், ஸூரியன்

இருட்டைப் போக்குவதும் சந்திரன் கிரணங்களாலே பிராணிகளை ஸந்தோஷப்படுத்துவதும் ஆச்சரியமா? உன்னைப்போன்ற ஸாதுக்கள் மித்திரர்களுக்குப் பதில் உபகாரம் செய்வதும் ஆச்சரியமில்லை. 5
கீ எப்பொழுதும் பிரியமாகப் பேசுகிறவனென்று அறிவேன். உன் உதவியால் சத்தருக்கள் அனைவரையும் ஐயிப்பேன். கீயே எனக்கு நண்பன். கீயே எனக்குத் தோழன், கீயே எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டியவன். மூன்று புலோமனென்ற அஸுரனுடைய பெண்ணை 10
பௌலோமியை அனுதலாதனென்ற தைத்தியனும், இந்திரனும் மணம் புரிய விரும்பினார்கள். அனுதலாதன் அவளை வஞ்சகமாக எடுத்துப் போகும்படி புலோமன் ஸம்மதித்தான். அதைக் கண்டு 15
இந்திரன் அந்தத் துரோகியைக் கொன்று, அவளை மீட்டுவது மனைவியாகக் கொண்டான். அப்படி, ராவணனும் வீரதையை எடுத்துப் போனான். உன் உதவியால் அவனைக் கொல்வது நிச்சயம். 20
புலோமன் இந்திரனுல் அடைந்த கதியை இவனும் என் பாணங்களால் அடையட்டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில், உத்திரமாக ஐவசித்துக்கொண்டிருந்த ஸூரியனுடைய கிரணங்களை மறைத்துக்கொண்டு, ஆகாசத்தில் புழுதி கிளம்பிற்று. நிக்குகள் 25
தெரியவில்லை, காடுகளும், மலைகளும், பூமியும் நடுங்கின. பிறகு வானர வீரர்கள் பெரிய மலைகளைப்போன்ற குபத்துடன் கூர்மையான பற்களையே ஆயுதங்களாகக்கொண்டு, எண்ணிற் 30
கடங்காமல்வந்து, பூமி மறையும்படி நின்றார்கள். கண்முடிக்கண் நிறப்பதற்குள் வானர வேளைத் தலைவர்கள் பலகோடி வானரர்களால் குழப்பப்பட்டு வந்து நின்றார்கள். சிலர் நதிகளிலும், சிலர் மலைகளிலும், சிலர் கடல்களிலும், சிலர் காடுகளிலும் வாயிப் 25
பவர்கள்; சிலர் பாலஸூரியனைப்போன்றவர்கள்; சிலர் சந்திரனை ஒத்தவர்கள்; சிலர் தாமரைத் தாதுகளுக்கு ஸமானர்கள்; சிலர் வெண்மை வர்ணமுள்ளவர்கள்; சிலர் மேருமலையில் வலிப் 30
பவர்கள்.

அவர்களுக்குள் சதபதி என்ற வேணுபதி பதினாயிரம் கோடி குரங்குகளுடனும், தாரையின் தகப்பனான ஸுஷேணன் பல பதினாயிரம் கோடியுடனும்; ருமையின் பிதாவான தாரன் ஆயிரம் கோடியுடனும்; தாமரைத் தாதுவைப்போன்ற தேகத்தையும், பாலஸூரியனைப்போன்ற முகத்தையுடையவனும், எல்லா வானரர்களுக்கும் மேலான 35
வனுமான கேஸரி பல்லாயிரம் வானரர்களுடனும்; கவாஷன் ஆயிரம் கோடி வானரர்களுடனும் தூம்ரன் இரண்டாயிரம் கோடி கரடிகளுடனும்; பனஸன் மூன்றுகோடி பங்க்ரமன் குரங்குகளுடனும்; கீஸன் பத்துக்கோடி ஸைன்பங்களுடனும்; தங்கமலையைப்போன்ற கவயன் ஐந்துகோடி வேளைகளுடனும்; தர்முகன் ஆயிரம் கோடி 40
குரங்குகளுடனும்; அச்வினி புத்திரர்களான ஸமந்தனும் த்விவிதனும் ஆயிரம் கோடி ஸைன்யங்களுடனும்; கஜன் மூன்று கோடியுடனும் கரடிக்களுக்கரசனான ஜாம்பவான் பத்து கோடியுடனும்; ருமன்

45 வான் நூறு கோடியுடனும்; கந்தமாதனை பத்து லக்ஷம் கோடியுடனும்; புவராஜாவான அங்கதன் பதினாயிரம் லக்ஷம் கோடியுடனும்; தாரன் ஐந்து கோடியுடனும், இந்திரஜானு பதினொரு கோடியுடனும், ரம்பன் பதினொராயிரத்தறுநூறு கோடியுடனும்; துர்முகன் இரண்டு கோடியுடனும், ஹனுமான் ஆயிரம் கோடியுடனும், நளன் நூராயிரம், கோடியுடனும், ததிமுகன் (ஸூக்ரீவனுடைய மாமன்) 50 சரபன், குமுதன், வஹ்னி ரம்ஹன் என்றவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பத்து பத்துக் கோடியுடனும்; மற்றும் சேனைத்தலைவர்கள் அநேக மாயிரம் கோடி ஸேனைகளுடனும் வந்தார்கள். அவர்களை எண்ணுவது ஸாத்தியமில்லை.

55 லோகத்திலுள்ள லக்ஷ வானரர்களும் தினைத்த ரூபங்களை எடுத்துக்கொண்டு தாவிக்க குறித்துக் கர்ஜித்துக்கொண்டு, மேகங்கள் ஸூரிய மண்டலத்தைச் சூழ்வதுபோல் ஸூக்ரீவனைச் சூழ்ந்து ஆகாசத்தையும் பூமியையும் மறைத்து நின்றார்கள். பிறகு அவர்கள் வந்திரங்களை அரையில் கட்டிக்கொண்டு கைகப்பி வணங்கி ஸூக்ரீவனுக்குத் தங்களுடைய பெயர்களைத் தெரிவித்தார்கள். சிலர் 60 அவனுடைய ஸமீபத்தில் வந்து நின்றார்கள். பிறகு ஸூக்ரீவன் அந்த வானரஸிரேஷ்டர்களை ராமனுக்கு வணக்கத்துடன் தெரிவித்து தன் ஸேனாதிபதிகளை நோக்கி, "ஸைன்யங்களை மலைகளிலும் காட்டாறுகளிலும் ஸூக்மமாக வளர்க்கும்படி செய்யுங்கள். நன்றாகத் தெரிந்தவன் எல்லா ஸைன்யங்களிலும் எவர் வந்திருக்கிறார்களென்றும் எவர் வரவில்லை என்றும் பரிசோதித்து எனக்குத் தெரிவிக்கட்டும்" என்று ஆக்ரோபித்தான்.

யதாஸூக்ம் பர்வத நிர்ஜுரேஷு
வதேஷு ஸர்வேஷு ச வாதரேத்திரா: |
திவேஸுவித்வா விதிவத் ப்லாதி
ப்லா ப்லஜ்ஜு: ப்ரதிபத்து மீஷ்டே | (14)

ஸர்க்கம் 40

கிழக்கில் தேட அனுப்பினது

அதீ ராஜா ஸம்ருத்தாநீதீ: ஸூக்ரீவ: ப்லவகேஸ்ரவர: |
உவாச நரபஸார் தூலம் ராமம் பரபுவாரீதீநம் | (1)

5 பிறகு ஸூக்ரீவன் தன் எண்ணங்கள் நிறைவேறினதால் ஸந்தோஷமடைந்து, ராமனைப் பார்த்து, "ஸ்வாமியே! என் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட லக்ஷ வானரர்களும் வந்துவிட்டார்கள். அவர்களைத் தகுந்த இடங்களில் இறக்கியிருக்கிறேன். அவர்கள் விரியத்தில் தைத்யர்களுக்கும், தானாவர்களுக்கும் ஸமமானவர்கள்; கீர்த்தி பெற்றவர்கள்; சிரமத்தை அறியாதவர்கள்; விடாமுயற்சியுள்ளவர்கள்; பூமி, ஆகாசம், வணங்கள், பர்வதங்கள், ஸமுத்திரங்கள்

முதலியவைகளில் தடையில்லாமல் ஸஞ்சரிக்கக் கூடியவர்கள். எல்லோரும் தங்களுடைய ஆக்ஷேபை எதிர்பார்த்து இருப்பவர்கள். எல்லோரும் தங்களுடைய ஹிதத்தையே பிரார்த்திக்கிறவர்கள். தங்களுடைய உத்தேசத்தை நிறைவேற்றக்கூடியவர்கள். இவர்களைக்கொண்டு இந்தக் காலத்தில் எதைச் செய்வது உசிதமென்று தங்களுக்குத் தோன்றுகிறதோ அதை உத்தரவு செய்யப் பிரார்த்திக்கிறேன். இவர்கள் செய்யவேண்டியது இன்னது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இவர்களெல்லோரும் தங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்; தங்களுடைய ஆக்ஷேபத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள்; எங்களுக்கெல்லாம் பிரபுவான தாங்களே உத்தரவு செய்யவேண்டும்" என்றான்.

அதைக் கேட்டுராமன் அவளை அதிகப் பிரீதியுடன் ஆலிங்கனம் செய்து, "ஈதை பிழைத்திருக்கிறோனா இல்லையா என்பதையும் 20 ராவணன் எங்கிருக்கிறான் என்பதையும் இவர்கள் அறிந்து வரவேண்டும். பிறகு நாமிருவரும் ஆலோசித்து மேலே நடக்கவேண்டிய காரியங்களைச் செய்வோம். இந்த விஷயத்தில் நானாவது லக்ஷ்மணனாவது யாதொன்றையும் கட்டினாயிட முடியாது. இந்தக் காரியம் உன்னாலேயே நடக்க வேண்டியது. நீயே இதற்குத் 25 தலைவன்; நீயே வானரர்களுக்குப் பிரபு; இந்த விஷயத்தில் செய்ய வேண்டியதை நீயே கட்டினாயிடு; அது உனக்கே நன்றாய்த் தெரியும். நீ எனக்குத் தோழன்; பெரியோர்களால் நன்றாய்ப் பழக்கப்பட்டவன்; பராக்கிரமசாலி; புத்திமான்; காலதேசங்களை அறிந்தவன்; எங்களுடைய சேஷமத்தைக் கோரினவன்; இதுவரையில் அநேக முக்கிய காரியங்களைச் செய்து முடித்தவன்; புருஷார்த்தங்களை உண்டாப்போல் அறிந்தவர்கள் ஒருவரும் இல்லை" என்றான்.

பிறகு ஸூக்ரீவன் வினாதனைன்ற ஸேனாபதியை அழைத்து "சந்திர ஸூரியர்களுடைய அம்சமான வானரர்களுடன் நீ மிழக்கு 35 திக்கில் தேடவேண்டும். காலதேசங்களுக்குத் தகுந்தபடி நடந்து கொண்டு அங்குள்ள பர்வதங்களிலும், வணங்களிலும், நதிகளிலும் ஈதையையும் ராவணன் இருக்குமிடத்தையும் தேடிக்கண்டுபிடிப்புகள். பாரேதி, ஸரபு, கௌசிகி, காளிந்தி, யமுனா என்ற நதிகளிலும் யாமுனமென்ற மலையிலும்; ஸரஸ்வதி, சிந்து, சோணா என்ற நதிகளிலும்; மஹி, காலமஹி பிரஹ்மமாலம், விதேதாம், மானவம், 40 காசி, கோஸலம், மாகதம், புண்ட்ரம், வங்கம் முதலிய தேசங்களிலும், கோசகாரர்களென்ற அரசர்களின் பட்டணத்திலும், வெள்ளி உண்டாகும் தேசங்களிலும் தேடவேண்டியது.

"பிறகு மிழக்கு ஸமுத்திரத்தைச் சேர்ந்து அநிலுள்ள மலைகளிலும், பட்டணங்களிலும், மந்திர பர்வதத்தின் சிகரங்களிலும் தேடுங்கள். அவ்விடங்களில் முடிய காதலையவர்களும் உதட்டிலே 45 காதையுடையவர்களும், இரும்பைப்போல் கறுத்துக் கெட்டியான

50 முகத்தைபுடையவர்களும், ஒற்றைக் காலுடன் அதிவேகமாகச் செல்லுகிறவர்களும், பலசாலிகளும், அழியாத வம்சத்தைபுடையவர்களும், கரமாம்ஸத்தை புஜிக்கிறவர்களுமான கிராதர்களும், தங்க நிறமுள்ள அழகான தேகங்களையும் காழில் நீண்ட மயிர்களை யும் உடையவர்களாய் மீனைப் பச்சையாய்ப் புசிக்கும் கிராதர்களும் புலியின் முகத்தையும் மனுஷ்ய சரீரத்தையும் உடையவர்களாய் ஜலத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் கோரமான ஜந்துக்களும் அங்கே உண்டு.

55 இவைகளில் சில தீவுகளுக்கு மலைகளின் வழியாகப் போகவேண்டும். சில தீவுகளுக்கு ஆகாச மாரீக்கமாகப் போகவேண்டும். சில இடங்களுக்குத் தெப்பங்களில் போகவேண்டும். எங்கும் ஜாக்கிரதையாகத் தேடுங்கள். அநேக ரத்தினங்கள் நிறைந்த யவமென்ற த்வேபம் ஒன்றுண்டு. அது ஏழு ராஜ்யங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

60 அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள ஸுவர்ண ரூபங்கமென்ற தீவில் தங்கச் சுரங்கங்களுண்டு. (தற்காலத்தில் ஜாவா ஸுப்னரேகா என்று பூகோளப்படங்களில் காணப்படும் தீவுகளுக்கும் இவைகளுக்கும் ஸம்பந்தமுண்டோ?) யவத்வேபத்திற்குப்பால் சிரமென்ற ஒரு மலை ஆகாசத்தை அளாவிக்கொண்டு தேவதானவர்களால் கொண்டாடப்படுகிறது.

65 "இப்படி ஐம்பூத்வேபத்தையும் அதைச் சூழ்ந்த உப்புக் கடலையும் தாண்டி பலகூ த்வேபத்திற்குப் போகவேண்டும். அங்கே ஸமுத்திரக் கரையில் சோணு என்ற ஒரு ஆறு காணப்படும். அதன் ஜலம் சிவந்து ஆழமாகவும் வெகு வேகமாகவும் ஓடும். அதில் இறங்கும் துறைகளிலும் பக்கத்திலுள்ள காடுகளிலும் ராவணனையும் வீரதையையும் தேடுங்கள். அங்கே மலைகளிலிருந்து ஓடும் பசு அழுவிய ஆறுகளும் கரைகளில் தொட்டங்களும் உண்டு. அங்கே மலைப் பிராப்புகளிலும் காடுகளிலும் தாழ்வரைகளிலும் ஜாக்கிரதையாகத் தேடுங்கள்.

70 "அதற்குப்பால் இஷு ஸமுத்திரத்தில் பல பயங்கரமான தீவு களுண்டு. அந்தக் கடலில் எப்பொழுதும் பெருங்காற்றும் அலைகள் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கும். அங்கே பல அஸுரர்கள் வெகு காலம் ஆஹாரமின்றிப் பசி மிகுந்து, பிராணிகளை நிறலால் பிடித்துத் தின்றிருக்கிறார்கள். இது பிரஹ்மாவின் கட்டளை. மஹா நாகங்களால் நிறைந்து கருத்த மேகத்தைப் போலிருக்கும் அந்தப் பெருங்கடலை, நிறலைப் பிடிக்கிறவர்களிடத்தில் அகப்படாமல் நீங்கள் உபாயத் தால் தாண்டுகள்.

75 "அதற்குப்பால் இஷு ஸமுத்திரத்தில் பல பயங்கரமான தீவு களுண்டு. அந்தக் கடலில் எப்பொழுதும் பெருங்காற்றும் அலைகள் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கும். அங்கே பல அஸுரர்கள் வெகு காலம் ஆஹாரமின்றிப் பசி மிகுந்து, பிராணிகளை நிறலால் பிடித்துத் தின்றிருக்கிறார்கள். இது பிரஹ்மாவின் கட்டளை. மஹா நாகங்களால் நிறைந்து கருத்த மேகத்தைப் போலிருக்கும் அந்தப் பெருங்கடலை, நிறலைப் பிடிக்கிறவர்களிடத்தில் அகப்படாமல் நீங்கள் உபாயத் தால் தாண்டுகள்.

80 "பிறகு சால்மலி த்வேபத்திற்குச் செல்லுங்கள். அங்கே ஒரு இலவ மரம் ஆகாசத்தை அளாவிக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் அந்த த்வேபத்திற்குச் சால்மலி என்று பெயர். கைலாச சிகரத்தைப்போன்ற ஒரு பெரிய மாளிகை அங்கே விசுவகர்மாவால் கருடனுக்கு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குப்பால் சிவந்த ஜலத்தைபுடைய லோஹித

மென்ற பயங்கரமான கடலுண்டு. இதையே ஸுரா ஸமுத்திர மென்றும் சொல்வதுண்டு. அங்கே மலைகளைப் போன்ற தேகத் துடன் மலைகளிலிருந்து தொங்கிக்கொண்டு, மந்தேஹரென்ற பயங் கரமான ராஷ்டிரங்கள் வளிக்கிறார்கள். ஸூரியோதயத்தில் அவர்கள் ஸூரியனுடன் புத்தம் செய்கிறார்கள்; அப்பொழுது பிரஹ்ம ஞானிகள் காயத்ரி மந்திரத்தால் ஐபித்துக்கொடுக்கும் அர்க்யங்களால் அவர்கள் அடிபட்டு, ஜலத்தில் விழுந்து ஸூரிய கிரணங்களால் அவர்கள் கொளுத்தப்படுகிறார்கள். அஸ்தமித்த பிறகு வரவரப் பலம் அதிகரித்து மறுபடியும் மலைகளில் ஏறித் தொங்குகிறார்கள்.

90 "பிறகு நெய் ஸமுத்திரத்தையும், குசத்வேபத்தையும், தயிர் ஸமுத்திரத்தையும், கிரேனஞ்ச த்வேபத்தையும் ஜாக்கிரதையாய்த் தேடி அப்பால் வெளுத்த மேகத்தைப்போன்ற பாற்கடலைக் காண் பீர்கள். அதில் முத்துமலைகளைப் போன்ற அலைகள் பெரும் சப்தத்துடன் ஒருவரையும் போகவொட்டாது. அதன் நடுவில் ரிஷபமென்ற ஒரு மலை நிவ்விய பரிமளங்களாலும் வெள்ளியைப் போன்ற புஷ்பங்களாலும் விளங்குகிறது. அதில் ஸூதரிசன மென்று ஓர் ஏரி தங்கத் தாதுக்களுள்ள வெள்ளித் தாமரை களுடன் காணப்படும். தேவ, யக்ஷ, கிள்ளர, சாரண கணங்கள் அப்ஸரங்களுடன் விஷாயாட் வருவார்கள்.

100 "அதற்குப்பாலுள்ள புஷ்கர த்வேபத்தைத் தாண்டி, சுத்தஜல ஸமுத்திரத்தைக் காண்பீர்கள். அங்கே ஓளர்வ மஹாலியின் கோரமான தேஜஸ், குதிரைமுகத்துடன் விளங்குகிறது. அந்தப் படவா முகாக்கியால் பிரளயத்தால் ஸகல ஜலமும் எரிக்கப் படுகிறது. அந்த ஸமுத்திரத்திலுள்ள ஜந்துக்கள் மஹா பல முள்ளவைகளானாலும் அந்த அக்னியைக்கண்டு பயந்து கூர்சலிடு கின்றன.

110 "அந்த ஸமுத்திரத்திற்கு அக்கரையில் பதின்மூன்று யோஜனை களுக்கப்பால் ஜாதருபசிலமென்ற தங்கமலை உண்டு. அதன்மேல் இந்தப் பூமியைத் தாங்கும் அளந்தனென்ற மஹாநாகம் ஆரீரம் தலைகளுடன் காணப்படுவார். அவர் சந்திரனைப்போன்ற தேக காந்தியையும், தாமரையைப்போன்ற நெத்திரங்களையும் உடைய வராய், நீல வஸ்திரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்குகிறார். ஸகலப் பிராணிகளும் அந்த ஆதிசேஷ பகவானைக் கொண்டாடுகிறார்கள். அந்த மலையின் உச்சியில் அவருடைய தங்கப் பனைமரக் கொடி மூன்று கிளைகளுடன் அழுவிய மேடையில் பிரகாசிக்கிறது. அது கீழ்த் திசைக்கு எல்லையாகத் தேவதைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதற்குப்பால் தங்கமயமான உதயகிரி காணப்படும். அதன் சிகரம் தூறு யோஜனை உயரமுள்ளதாக அழுவிய மேடைகளுடன் ஸூரியனைப்போல் பிரகாசித்துக்கொண்டு அநேக தங்க மரங்களால்

- 130 அலங்கரிக்கப்பட்டுத் தங்கமயமாக விளங்குகிறது. அங்கே ஒரு யோஜனை அகலமும் பத்து யோஜனை உயரமுமுள்ள லௌமணஸ மென்ற தங்கச் சிகரமுண்டு. மூன்பு மஹாவிஷ்ணு த்ரிவிக்கரமாவ தாரமெடுத்தபொழுது பூமிக்குக் கிழக்கெல்லையாக இந்தச் சிகரத்தில் ஒரு அடியையும் மேற்கெல்லையாக ஸாவர்ணிமேரு என்ற மலைச் சிகரத்தில் ஓர் அடியையும் வைத்தார். ஸூரியன் ஒவ்வொரு நாளும் ஐம்பூ த்விபத்தின் வடபுறத்தைச் சுற்றி வரும்பொழுது லௌமணஸ மென்ற சிகரத்தில் தங்கி, அப்பொழுது மேருவிற்குக் தெற்கிலுள்ள வர்களால் காணப்படுகிறார். அங்கே வைகாணஸரென்றும் வாலமென்பரென்றும் சில மஹரிஷிகள் ஸூரியனைப் போன்ற காந்தி யுடன் எப்பொழுதும் தவம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உதய கிரியின் பக்கத்தில் ஸூதரிசனமென்ற த்விபமுண்டு. எவ்னுடைய தேஜஸால் ஸகல பிரானிகளுக்கும் பதார்த்தங்களைப் பார்க்கும் சக்தியுண்டாகிறதோ அந்த ஸூரியனுடைய தேஜஸ் இந்த த்விபத்தில் விசேஷமாகப் பிரகாசிக்கிறது. அங்குள்ள மலைகளிலும், வணங்களிலும், காடுகளிலும், குகைகளிலும், ஆறுகளிலும், ராவணனையும், ஸீதைவையும் தேடுங்கள். ஸூரியவிரணமும் உதய கிரியின் காந்தியும் சேர்ந்து கிழக்கில் சிவப்பாகத் தோன்றுகிற படியால், காலை ஸந்தியை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த உதயகிரி பூமிக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் த்வாரமாகவும், ஸூரியனுடைய ஸஞ்சாரத்திற்கு ஆரம்ப ஸ்தானமாகவும் பிரஹ்மாவால் மூன்பு ஏற்படுத்தப்பட்டபடியால் கிழக்குத்திசை என்று பெயருள்ளதாகவும் ஆயிற்று. இதுவரையிலும் சொல்லிவந்த இடங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் ராவணனையும் ஸீதைவையும் வெகு ஐக்கிரதையாகத் தேடுங்கள். வானர்கள் செல்லக்கூடிய எல்ல இடே. இதற்கப்பால் தேவதைகள் ஸஞ்சரிக்குமிடம் ஆரம்பமாகிறது. அங்கே ஸூரிய சந்திரர்களின் பிரகாசமில்லை; பிராமம் நகரம் தேசமென்ற பிரிவு களினிற் ஓரே இருட்டால் மூடப்பட்டிருக்கும். அதைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. நீங்கள் உதயகிரி வரையில் போய் ஸீதைவையும் ராவணன் இருக்குமிடத்தையும் தேடிக்கண்டுபிடித்து ஒரு மாதத்திற்குள் இங்கேவந்து சேரவேண்டும். தவறினால் விசாரண இல்லாமல் கொல்லேன்.
- 140 இத்திரனுக்குப் பிரியமான காடுகள் நிறைந்த திசையில் நான் சொன்ன இடங்களிலும் மற்றவைகளிலும் நன்றாகத் தேடிக்காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வந்து சேருங்கள். பிறகு நீங்கள் உள்ளவரையில் ஸகலஸூகங்களையும் அனுபவிக்கலாம்" என்று கட்டளையிட்டான்.
- 145 இத்திரனுக்குப் பிரியமான காடுகள் நிறைந்த திசையில் நான் சொன்ன இடங்களிலும் மற்றவைகளிலும் நன்றாகத் தேடிக்காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வந்து சேருங்கள். பிறகு நீங்கள் உள்ளவரையில் ஸகலஸூகங்களையும் அனுபவிக்கலாம்" என்று கட்டளையிட்டான்.
- 150 இத்திரனுக்குப் பிரியமான காடுகள் நிறைந்த திசையில் நான் சொன்ன இடங்களிலும் மற்றவைகளிலும் நன்றாகத் தேடிக்காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வந்து சேருங்கள். பிறகு நீங்கள் உள்ளவரையில் ஸகலஸூகங்களையும் அனுபவிக்கலாம்" என்று கட்டளையிட்டான்.
- 155 இத்திரனுக்குப் பிரியமான காடுகள் நிறைந்த திசையில் நான் சொன்ன இடங்களிலும் மற்றவைகளிலும் நன்றாகத் தேடிக்காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வந்து சேருங்கள். பிறகு நீங்கள் உள்ளவரையில் ஸகலஸூகங்களையும் அனுபவிக்கலாம்" என்று கட்டளையிட்டான்.
- 160 இத்திரனுக்குப் பிரியமான காடுகள் நிறைந்த திசையில் நான் சொன்ன இடங்களிலும் மற்றவைகளிலும் நன்றாகத் தேடிக்காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வந்து சேருங்கள். பிறகு நீங்கள் உள்ளவரையில் ஸகலஸூகங்களையும் அனுபவிக்கலாம்" என்று கட்டளையிட்டான்.

மஹேந்திர காத்தாம் வநஷண்ட' மண்டி'தாம்
தீ'ஸம் சித்தவா திபுணேற வாநரா: |
அவர்ப்ய ஸீதாம் ரகு'வம்ஸஜ ப்ரியாம்
நதோ நிங்குத்தா: ஸூ'கீ'தோ ப'விஷ்யத்' |

(69)

ஸர்க்கம் 41

விதற்கில் தேட அனுப்பினது

தத: ப்ரஸ்தா'ப்ய ஸூ'கீ'வ: தத் மஹத்' வாநரம் ப'ஸம் |
த'கிணும் ப்ரேஷ்யாமாஸ வாநரா நபி'ஸகிதாத் | (1)

- பிறகு அக்னி குமாரனுள் லீலையையும் வாயுபுத்திரனுள் ஹனு மானையும் பிரஹ்மபுத்திரனுள் ஐரம்பவானையும், ஸூ'தேஹாத்ரன், சராரி, சரகுல்மன், கஜன், கவாகுன், கவயன், ஸூ'வேணன், (தாராயின் தகப்பனல்ல.) லிஷுபன், மைர்தன், த்விவிதன், விஜயன், கந்தமாதனன், உல்காமுகன், அலங்கன் (அக்னிபுத்திரர்கள்) அங்கதன் முதலிய வானர வீரர்களையும் பார்த்து ஸூ'கீ'வன், "நீங்கள் வெகு வேகமாகச் செல்லும் பெரிய ஸைன்யத்துடன் தெற்குத் திசையில் போய்த் தேடுங்கள். பல சிகரங்களுடனும் காடு, செடி புதர்களுடனும் விளங்கும் விர்தியமலைவையும், கொடிய கருங்காக்கள் நிறைந்த நர்மதை என்ற ஆழமான நதியையும், கோடாவரீ, கிருஷ்ணவேணி, வரதா, மேகலை, உக்கலைபென்ற நதி களையும், நசூர்ண தேசத்திலுள்ள நகரங்களையும், அச்'வவந்தி, அவந்தி, வீதர்ப்பம், லிஷிகம், மாஹிஷகம், வங்கம், களிங்கம் கௌசிகம், தண்டகாரண்யம், ஆத்தரம், புண்டரம், சோழகாடு பாண்ட்யம், கோளம் முதலிய தேசங்களையும் வெகு ஐக்கிரதையாகத் தேடுங்கள். பிறகு அயோமுகமென்று ஒரு மலை தோன்றும். அது பல தாறுக்களாலும் விசித்திரமான சிகரங்களாலும், சந்தனக் காடுகளாலும் விளங்குகிறது. பிறகு தெளிந்த ஐலத்துடன் விளங்கும் காவேரி என்ற புக்'ணியநதி காணப்படும். அங்கே அப்ஸரஸ்கள் எப்பொழுதும் ஸஞ்சரிப்பார்கள். மலய பர்வதத்தின் சிகரத்தில் தேஜஸால் ஸூரியனைப்போல் க்ரவலிக்கும் அகஸ்திய மஹரிஷியைக் காண்பீர்கள். பிறகு அவரை நமஸ்கரித்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு முதலைகள் நிறைந்த தாமிரபர்ணி நதியைத் தாண்டவேண்டும். விசித்திரமான பரிமளங்களைப் பூசிக்கொண்டு தன் நாயகனைச் சேரப்போகும் யௌவன ஸ்த்ரீஸுயப்போல் இந்த நதிக்கரைகளில் சந்தனக் காடுகளால் பரிமளம் நிறைந்து ஸமுத்திர ராஜனைச் சேருகிறது. பிறகு மூத்து சுவாத்நினங்கள் முதலிய லீலை யுயர்ந்த பதார்த்தங்களுக்கு இருப்பிடமான பாண்டிய ராஜாக்களின் தங்கமயமான ராஜதானியான கபாடபுரம் தோன்றும். பிறகு ஸமுத்திரக்கரை சேர்ந்து, மஹேந்திர மலையைக் காண்பீர்கள். அகஸ்திய மஹரிஷி பின்வரும் காரியங்களை உத்தேசித்து அதை ஸமுத்திரத்தில் வைத்தார். அது பல காடுகளுடன் தங்கமயமாகத் தேவ, யஷு, ஸித்த, சாரண, அப்ஸரஸ், லிஷிகணங்களால் எப்பொழுதும் நிறைந்திருக்கும். பர்வகாலங்களில் ஸமுத்திர ஸ்நானம் செய்யத் தேவேந்திரன் அந்தப் புன்யத்தீர்த்தத்திற்கு வருவான்.

35

40 "அதற்கு நூறு யோஜனைக்கப்பால் மனுஷ்யர்கள் போக முடியாத லங்கைத் தீவு காணப்படும். அங்கே லீதையை வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தேடவேண்டியது. தூராத்மாவான ராவணனென்ற நமது சந்துருவின் ராஜதானி அதுதான். அவன் தேவேந்திரனுக்கு ஸமமான காந்தியுடன் ராஜ்யஸாதிபதியாய் அங்கே விளங்குகிறான். அந்த தெற்கு ஸமுத்திரத்தில் அங்காரகா என்ற ஒரு ராஜ்ஷனி யிருக்கிறான். அவன் பிராணிகளின் நிழலைப் பிடித்து அவர்களைக் கொன்று தின்கிறான். ஆகையால் அங்கே ஜாக்கிரதையாகச் செல்லுங்கள். இவ்விடங்களைப்பற்றி எனக்குள்ள ஸந்தேகங்கள் நீங்கும்படி அவைகளை நன்றாய்த் தேடுங்கள்.

45 "அதற்குத் தெற்கில் நூறு யோஜனை தூரத்தில் புஷ்பிதகமென்ற ஒரு மலை உண்டு. அது தேவகணங்கள் ஸஞ்சரிக்கும் இடம். பல சிகரங்களுடன் ஆகாசத்தை அளாவிக்கொண்டு சந்திர ஸூரியர்களைப்போல பிரகாசிக்கிறது. அதில் தங்கமயமான ஒரு சிகரம் ஸூரியனுக்குத் தங்குமிடம் வெள்ளி மயமான மற்றொரு சிகரம் சந்திரனுக்குத் தங்குமிடம். நன்றியற்றவர்களும் கொடிய வர்களும் நாள்தின்களும் அதைக் காணமுடியாது. அதை நமஸ் கரித்துப் பூஜித்து உள்ளே ஜாக்கிரதையாகத் தேடுங்கள். அதற்கப்பால் பதினான்கு யோசனை தூரத்தில் ஸூரியவான் என்ற மலை தோன்றும். அங்கே போகும் வழி வெகு கஷ்டமானது. அதற்கப்பால் வைத்யுதமென்ற மலை எக்காலத்திலும் எவ்வித புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் விளங்குகிறது. அங்குள்ள உத்தமமான வேர்களையும் கிழங்குகளையும் பழங்களையும் தின்று, அமிருதம் போன்ற தேனைக் குடித்து, அப்புறம் போனால் குஞ்சரமென்ற ஆழகான மலை தோன்றும். அங்கே ஒரு யோசனை அகலமும் பத்துயோசனை நீளமும் உள்ள ஒரு ஆஸிரமத்தை அகஸ்தியமஹ ரீஷிக்கு விசுவகர்மா அமைத்திருக்கிறான். அது தங்கமயமாய்ப் பல ரத்தினங்களால் விளங்குகிறது. இந்த மலையில் மஹா நாகங்களுடைய போகவதி என்ற ராஜதானி விளங்குகிறது. அது விசாலமான அரசன்களாலும், கர்மையான பற்களையும் கொடிய வீஷுத்தையுமுடைய கோரமான ஸர்ப்பங்களாலும் காக்கப்படுகிறது. அங்கே வாஸுமி என்ற ஸர்ப்பராஜன் வளிக்கிறார். அதற்கு ஸமீபத்திலுள்ள பல தேசங்கள் ரஹஸ்யமாக இருக்கின்றன. அங்கே ஜாக்கிரதையுடன் தேடுங்கள்.

70 "அதற்கப்பால் ரிஷபமென்ற மலை கானியின் ரூபத்துடன் தோன்றும். அதில் பல ரத்தினங்களும், கோரோசனை, தாமரை இதழ், குங்குமம், பச்சிலை மரத்திலை, அக்ஷி முதலியவைகளின் நிறத்தையுடைய பலவித சந்தனங்களும் உண்டாகின்றன. நீங்கள் அவைகளைப் பார்த்து ஆசைகொண்டு தொடக்கடாது. ரோஷிதர் களென்ற கோரமான கந்தர்வர்கள் அவைகளுக்குக் காவல். சைதுஷன், க்ராமணி, சிக்கு, சுப்ரன், பட்டு என்து ஸூரிய தேஜஸுள்ள

ஜாந்து தலைவர்கள் அவர்களுக்குண்டு. மஹா புண்ணியவான்களும் ஸூரிய சந்திர அக்ஷிகளைப்போன்ற தேஜஸுடன் அங்கே வளிக்கிறார்கள். ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தவர்களும் அங்கே இருப்பதுண்டு.

80 "அதற்கப்பால் உங்களால் போக முடியாது. பயங்கரமான பிழிடுலோகமும் கோரமான இருளால் குழப்பட்ட யமனுடைய ராஜதானியும் இருக்கின்றன. நீங்கள் அதுவரையில் போய்த் தேட முடியும். இதுவரையில் காள் சொன்ன இடங்களையும் இன்னும் அங்கே காணப்படும் மற்ற இடங்களையும் ஜாக்கிரதையாய்த் தேடி ஜானகியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். எவன் ஒரு மாதத்திற்குள் லீதையைக் கண்டேனென்ற ஸமாசாரத்தை என்னிடத்தில் வந்து சொல்லுகிறானே அவன் எனக்கு ஸமமான போகங்களையும், ஜனவரியங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு ஸுகமாகக் காலம் கழிப்பான். அவன், உயிரைக் காட்டிலும் எனக்குப் பிரியமானவன். அவனை விட எனக்குப் பிரியமானவன் இல்லை. அவன் எவ்வளவு குற்றங்களைச் செய்தாலும் அருமைவான பந்துவைப்போல் நடத்துவேன். நீங்கள் அளவற்ற பராக்கரமமுள்ளவர்கள். உத்தம குணங்களால் அவலங்கிக்கப்பட்ட குலங்களில் பிறந்தவர்கள். ஆகையால் ஜானகியைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்க ஸகலப் பிரயத்தனங்களையும் குறைவீவ்லாமல் செய்ய வேண்டும்" என்று கட்டளைபிட்டான்.

அமித ப்ரபராக்கரமா ப்வந்தோ

விபுலகுணேஷு குலேஷு ச ப்ரஸூதா: |

மதுஜபதி ஸுதாம் யதா ஸப்த்வம்

தததி குணம் புருஷார்தி மாரசப்த்வம் || (50)

ஸர்க்கம் 42

மேற்கில் தேட அனுப்பினது

அத்ப்ரஸ்தாப்ய ஸுகூர்வ: தாத் ஹரீத் தக்ஷிணம் திரிஸம் |

அப்ரவீத் மேகஸங்காஸம் ஸுஷேணம் நாம யூத்பம் || (1)

5 பிறகு தாரையின் தகப்பனும் தன் மாமனுமான ஸுஷேணனை வணங்கிக் கைகூப்பி, "மரீசி புத்திரரான வானர சிரேஷ்ட! இந்திரனைப்போலும் கருடனைப் போலும் சீர் தேஜஸை உடையவர். உத்தம புத்தியாலும் பராக்கிரமத்தாலும் அவலங்கிக்கப்பட்டவர். மற்ற மரீசி புத்திரர்களுடனும் ரிஷி குமாரர்களான வானரர்களுடனும் புறப்பட்டு இரண்டு வஷம் ஸைன்யங்களுடனும் மேற்கில் லீதையைத் தேட வேண்டும். ஸுராஷ்ட்ரம், பாஷ்ணிகம், குரம், பீமம் முதலிய தேசங்களையும், ஜனங்கள் நிறைந்த விசாலமான நகரங்களையும், காட்டுப்புறங்களையும், தாழை முதலிய அபூர்வ புஷ்பங்களால் வாஸனை வீசம் காடுகளையும் பார்ப்பீர்கள். மேலும் மேற்கில் ஓடும் புண்ணிய நதிகளையும்; ஜலம், மரம், செடி

80

85

90

95

5

10

கொடிகள் இல்லாத பாலைவனத்தையும்; உயர்ந்த தனிப்பாறை
களையும்; மலைகளால் சூழப்பட்டுப் போகமுடியாத பிரதேசங்
களையும் நன்றாகப் பரிசீலித்துப் பாருங்கள். அதற்கப்பால் பயல்
15 கரமான ஜந்துக்களாலும் மலைபோன்ற அலைகளாலும் விளங்கும்
மேற்குக் கடல் காணப்படும். அங்கே நாகழைக் காடுகளிலும்
பச்சிலைக் காடுகளிலும் தென்னந்தோப்புகளிலும் ஸந்தோஷமாகத்
திசிந்து ஸீதையைப் ராவணனையும் தேடுங்கள். ஸமுத்திரக்
20 கரையிலுள்ள மலைகளிலும் காடுகளிலும், முரசிப்பட்டணம்,
ஜம்புரம், அவந்திபுரம், அங்கலோபை என்ற நகரங்களிலும்
அடர்ந்த மரங்களுள்ள அலகிதமென்ற வனத்திலும் இன்னும்
பற்பல ராஜ்யங்களிலும் விசாலமான பட்டினங்களிலும்
தேடுங்கள். வீந்து நதி ஸமுத்திரத்தில் விழும் இடத்தில் ஹேமகிரி
யென்ற மலை பல கிரங்களுடன் விளங்குகிறது. இறக்கைகளை
25 யுடைய ஸிம்ஹங்கள் அங்கே வளிக்கின்றன. அவை தியிங்கலம்,
யானை முதலிய பெரிய ஜந்துக்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பெரிய
மலைகளிலுள்ள தங்களுடைய கூடுகளுக்குப் போகின்றன. ஜனங்கள்
நிறைந்த அந்த விசாலமான தேசத்திலுள்ள யானைகள் மதந்தால்
மேகங்களைப்போல் கர்ஜித்துக்கொண்டு மலைச் கிரகத்திலுள்ள அந்த
30 ஸிம்ஹங்களின் குகைக்கு ஸமீபத்தில் பயலில்லாமல் திரிவின்றன.
நீங்கள் ஸூக்ஷ்மமான ரூபங்களுடன் தங்க மயமான அந்த உன்னத
கிரகத்தில் ஜாக்ரதையாகத் தேடி வேண்டும். அதற்கப்பால்
பாசியாத்ரமென்ற மஹா பர்வதத்தின் தங்கச்சிரம் நூறு
யோசனை விஸ்தீரணமுள்ளதாகக் காணப்படும். அங்கே இருபத்து
35 நான்கு கோடி கந்தர்வர்கள், நினைத்த ரூபங்களைத் தரிக்கக்கூடி
யவர்களாக வளிக்கிறார்கள். அந்த மஹா பலசாலிகள் அவைகளை
வேகு ஜாக்ரதையாகக் காக்கிறபடியால் அங்கிருக்கும் பழங்களை
யாவது மற்றப் பொருள்களையாவது நீங்கள் தொடக்கடாது.
அவர்கள் விவேகமுள்ளவர்கள். அக்னிபின் கார்தியுள்ளவர்கள்;
40 ஆனாலும் நீங்கள் அவர்களைக் கண்டு பயப்படாமல் ஸீதையைத்
தேடுங்கள்.

“அதற்கப்பால் வைரீயமென்ற ஒரு மலை நூறு யோசனை
விஸ்தாரத்துடன் தோன்றும். அங்குள்ள குகைகளில் நன்றாகத்
தேடிவேண்டும். பிறகு ஸமுத்திரத்தின் நான்காவது பாகத்தில்
45 சக்ரவானென்ற மலை தோன்றும். ஆசிரம் முனைகளையுடைய
சக்கரத்தை விசுவகர்மா அங்கே ஸிருஷ்டித்து விஷ்ணுவிற்குக்
கொடுத்தான். அவர் முன்பு ஒரு காலத்தில் தேவாஸுர புத்தத்தில்
புருஷோத்தமனென்ற பெயருடன் அவதரித்தார். ஹயக்ரீவ
னென்ற தானவனைக் கொண்டு அவனும் சகிக்கப்பட்ட சக்கரத்தை
50 யும், பஞ்சஜனன் என்ற அஸுரனைக் கொண்டு அவனுடைய எலும்
பால் செய்யப்பட்ட பாஞ்சஜன்யமென்ற சங்கத்தையும் எடுத்துக்
கொண்டு வந்தார். அந்த மலையின் குகைகளிலும் தாழ்வரை

களிலும் ஸீதையையும் ராவணனையும் ஜாக்ரதையாகத் தேடுங்கள்.
அதற்கு அறுபதாயிரம் யோசனைகளுக்கப்பால் தங்கச் கிரங்க
ளுள்ள வராஹபர்வதம் தோன்றும். அங்கே ப்ராக்ஞ்யோதிஷ்யமென்ற
55 நகரத்தில் நகரென்ற கொடிய அஸுரன் வளிக்கிறான். அங்கேயும்
நன்றாகத் தேடுங்கள். அதற்கப்பால் தங்கக் குகைகளுள்ள மேகலா
னென்ற மலையுண்டு. அந்தத் தங்கமலையில் வளிக்கும் கரடி புலி
முதலிய மிருகங்கள் தங்கள் கர்ஜனையால் மலைகளிலிருந்து
எதிரொலி உண்டாவதைக் கேட்டுக் கொழும்படைந்து அதிகமாகக்
60 கர்ஜிக்கின்றன. தேவதைகள் இந்நிரனைத் தங்களுக்கு அரசனாக
அங்கே அபிஷேகம் செய்தார்கள். அதற்கப்பால் அறுபதாயிரம்
தங்க மலைகளைக் காண்பீர்கள். அவை பாலஸ்தலியனைப்போல்
தங்க மரங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் பிரகாசிக்கும்.

அந்தச் கிரங்களுக்கு நடுவில் ஸாவர்ணிமேரு என்ற ஒரு மலை
மற்றவைகளுக்கு அரசனைப்போல் விளங்குகின்றது. அது ஸூரி
யனைக் குறித்து கடுத்தவம் செய்து, “உள்மேல் ஒரு பகலும் இரவும்
வார்க்கும் ஜந்துக்களெல்லாம் தங்கமயமாவார்கள்” என்ற வரத்தை
அடைந்தது. மேலும் தேவகணங்களும் மருத்துக்களும் வஸுக்
70 களும் ஸாயங்காலத்தில் அந்த மலைக்கு வந்த, ஸூரியனை உபாஸிக்
கிறார்கள். ஆதித்யன் அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு பிரானிகளுடைய
கண்களுக்குத் தெரியாமல் அஸ்தமிரையை அடைகிறார். அஸ்தமிரி
அங்கிருந்து பதினாயிரம் யோஜனை தூரத்திலிருந்தாலும் ஸூரியன்
அதை அரை முஹூர்த்தத்தில் தாண்டிச் செல்லுகிறார். அந்த
மலையின் கிரகத்தில் உள்ள ஒரு பொன்மயமான பட்டணம், பொன்
75 மயமான பசு, பகி முதலியவைகளையுடையதாய் நானு விருஷங்
களுடன் விசுவகர்மாவால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பாசத்
தைத் தரிக்கும் வருணனென்ற திப்பாலனுடைய ராஜதானி.
ஸாவர்ணி மேருவுக்கும் அஸ்தமிரிக்கும் நடுவில் ஓர் தங்கமயமான
பனைமரம், பத்துக் கிளைகளுடன் விசித்திரமான மேடையால் சூழப்
80 பட்டு வெகு உன்னதமாய் விளங்குகிறது. அங்குள்ள ஏரிகளிலும்,
ஆறுகளிலும், குகைகளிலும் ஜாக்ரதையாகத் தேடுங்கள். அந்த
மலையில் மேருஸாவர்ணியென்ற மஹாத்மா வளிக்கிறார். இனி வரும்
மன்வந்தரத்தில் அவர் மனுவாக இருப்பார். பிரஹ்மாவியா
ஸமமானவர்; தேஜஸால் ஸூரியனைப்போல் விளங்குகிறார். 85
அவரை ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து ஸீதையின் விருத்தாகத்
தத்தைக் கேட்க வேண்டும். இதுவரையிலுமே ஸூரியன்
ஓவ்வொரு தினமும் தன் கிரணங்களால் இருளைப் போக்கி வெளிச்
சத்தைக் கொடுத்து அஸ்தமிரியில் மறைகிறான். இதற்கப்பால்
வானரர்கள் செல்ல முடியாது. அங்கே ஸூரியப் பிரகாசமில்லை; 90

நாடு நகரமென்ற பிரிவுகளில்லை. இதுவரையில்நான் எனக்கும் தெரியும்.

95 நீங்கள் அஸ்தமிவிவரையில் சென்று, ஸீதைையும் ராவணன் இருக்குமிடத்தையும் கண்டுபிடித்து, ஒரு மா தத்திற்குள் வந்து சேர வேண்டியது; தவறினால் கொல்லப்படுவீர்கள். எனக்கு மாமனும் மஹாவீரனுமான ஸுஷேணரை உங்களுடன் அனுப்பியிருக்கிறேன். நீங்கள் அவருடைய ஆக்கிரமணம் நடக்கவேண்டியது. அவர் என்னால் பூஜிக்கப்படுகிறவர்; மஹா பலவான்; மஹானுபாவர்; நீங்களும் பராக்கிரமசாலிகள். இவரை முன்னிட்டும்கொண்டு 100 மேற்குத் திசையில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஐக்கிரமணயாத்திரை தேடுங்கள். நீங்கள் ஐக்கிரமணயாத்திரை தேடிக்கண்டுபிடித்து வந்தால், ரகுநாதன் நமக்குச் செய்த பரம உபகாரத்திற்கு ஒருவாறு பதில் செய்தவர்களாவோம். அதைவிட நாம் செய்யும் காரியம் வேறில்லை; அதைப்போன்ற பாக்கியம் நமக்குக் கிடைப்பதில்லை; 105 செய்ய வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. நான் உங்களுக்குச் சொன்ன விஷயங்களைத் தவிர, தேச காலங்களுக்குத் தகுந்தபடி யோசித்து நடக்கவேண்டியது" என்று ஆக்ரோசிக்கிறான்.

110 பிறகு ஸுஷேணனும் அவனைச் சேர்ந்த வானரர்களும் ஸுக்ரீவனுக்கு நமஸ்கரித்து அவனிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு மேற்குத் திசையில் தேடப் புறப்பட்டார்கள்.

தத: ஸுஷேண ப்ரமுகா: ப்லவங்கா:
ஸுக்ரீவ வாக்யம் நிபுணம் திரமய |
ஆமந்தர்ய ஸர்வே ப்லவகாதிபம் தே
ஐக்ரூர் திரம தாம் வகுணயிசுப்தாம் | (66)

ஸர்க்கம் 43

வடக்கில் தேட அனுப்பினது

தத: ஸந்திரீய ஸுக்ரீவ: ஸ்வஸூரம் ப்ரஸிமாம் திரம |
விரம் ஸதபீலம் நாம வாதரம் வாதரர்ஷப: | (1)

5 பிறகு ஸுக்ரீவன் சதபலியென்ற வானரவீரனை அழைத்துத் தனக்கும் ராமனுக்கும் ஹிதமான வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தான். "நீ உன்னைப்போன்ற அநேகமாயிரம் வானரவேளை களுடனும், யமனுடைய குமாரர்களுடனும், மந்திரிகளோடும் இங்கிருந்து புறப்பட்டு ஹிமாலய மலையை அலங்காரமாக உடைய வடக்குத் திசையில் தேடவேண்டும். நாம் இந்தக் காரியத்தை முடித்து ரகுநாதனுக்குத் திருப்தி செய்தால் அவரிடத்தில் நாம் பெற்ற உபகாரமென்ற கடனைத் தீர்த்துப் புண்ணியசாலிகளாவோம். ரகுநாதன் நமக்கு அளவற்ற உபகாரம் செய்திருக்கிறால் 10 லவா? நாம் அதற்கு பிரத்யுபகாரம் செய்தால் மாதிரிமே நமது

ஐன்மம் கடைத்தேறும். தனக்கு உபகாரம் செய்யாத ஒருவன் தன்னை பிரார்த்தித்தவுடன் அவனுடைய காரியத்தை முடித்துக் கொடுக்கும் புண்ணியாத்தமாவின் ஐன்மமே ஐன்மம். நாம் முதலில் உபகாரம் பெற்றதால் அப்படிச் செய்யவேண்டியபதைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமா? நீங்கள் என் ஹிதத்தைக் கோருகிறீர்கள்? 15 களானால் இப்பொழுது நான் சொன்ன விஷயத்தை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஸீதைையைக் கண்டுபிடிக்கும் வழியைத் தேடுங்கள். ராமன் ஸகலப் பிரானிகளாலும் பூஜிக்கத் தகுந்தவர், புருஷோத்தமர், சத்ருக்களை நாசம் செய்யும் அபார சக்தி படைத்தவர், நம்மிடத்தில் விசேஷ பிரீதி வைத்தவர். ஆகையால் நீங்கள் 20 ஸகல வனங்களிலும், மலைகளிலும், ஆறுகளிலும் வேகு ஐக்கிரமண யாகத் தேடுங்கள்.

"இங்கிருந்து புறப்பட்டு மிலேச்சம், புனிந்தம், ஆரவேணம், ப்ரஸ்தலம், ப்ரதம் (இந்திரப்ரஸ்தம் ஹஸ்தினபுரம் முதலியவை) தக்ஷிண குரு, மத்ரகம், காம்போஜம், யவனம், சகம், ஆரட்டகம், 25 ப்ரஹ்லீகம், ரிஷிகம், பெளரவம், டங்கணம், சீனம், ப்ரமசீனம், நீஹாரம், த்ரதம் முதலிய தேசங்களையும், ஹிமாலய பர்வதத்தையும், அதிலுள்ள ஏரிகளையும், தேவதாரு வனங்களையும் ஐக்கிரமண யாகத் தேடுங்கள். பிறகு லோமனுடைய ஆசிரமத்தைத் தாண்டி, தேவதைகளாலும், கந்தர்வர்களாலும் கொண்டாடப்பட்ட காலம் 30 என்ற பர்வதத்தைக் காண்பீர்கள். அங்கேயும் நன்றாகத் தேட வேண்டியது; அங்கிருந்து ஸுதரிசனம் தேவஸகா என்ற அழகான பர்வதங்களிலும் தேடுங்கள். அதற்குப்பால் தூறு யோசனையில் ஆறு, ஏரி, வனம், பசு, பசுபிகள் ஒன்றுமில்லாத பாலை வனம் தோன்றும். அந்நேரத்தில் அதை ஆகாசமார்க்கமாகத் 35 தாண்டிக் கைலாஸமென்ற மஹாபர்வதத்தைக் காண்பீர்கள். அதில் வெண்த் தமேகத்தைப் போல் அழகான ஒரு நகரம் விசுவ கர்மாவால் குபேரனுக்கு வாஸஸ்தானமாய் விரும்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே மாணஸமென்ற ஏரி, தாமரைகளாலும், ஹம்ஸம் முதலிய நீர்ப்பறவைகளாலும் நிறைந்து, அப்ஸரஸ்களால் கொண்டாடப்படுகிறது. அங்கே யக்ஷராஜாவான குபேரன், குஹ்யகர்களேற்ற தேவகணங்களுடன் ஸகல ஐக்கிரமணயாத்திரைக்கு அழகிய யாப் வாரித்துக் கொண்டிருக்கிறான். சந்திரனைப்போல் வெண்த் 45 அந்தப் பர்வதத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் தேடுங்கள். பிறகு கிரேளஞ்ச பர்வதத்தைச் சேர்ந்து அங்கே ஸ்கந்தருடைய சக்தி ஆயுதத்தால் பிளக்கப்பட்ட ஓர் குகையில் பிரவேசித்துத் தேடுங்கள். அது ஒருவராலும் பிரவேசிக்க முடியாதென்று சொல்லுகிறீர்கள். அந்தக் குகையில் ஸுமரியனைப்போல் காந்தியுள்ள சில மஹ ரிஷிகள் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகிறவர்கள்; தேவதைகளின் ரூபத்தைத் தரித்தவர்கள். கிரேளஞ்ச 50 கிரியின் குகைகளையும், கிரகங்களையும், தாழ்வரைகளையும், பிளப்பு

கணையும், அடிவாரங்களையும் நன்றாய்த் தேடுங்கள். பிறகு மன்மதன் தவம் செய்த விருஷங்களைற்ற காமசைலம் என்ற மலையை யும் மாணஸமென்ற மலையையும் பரிசோதிக்க வேண்டியது. அந்த மாணஸபர்வதத்தில் டேவ, தானவ, ராஷஸர் முதலியவர்கள் ஸூர சரீர்க்கக் கூடாது. அங்கே ஓவ்வோரிடத்திலும் ஜாக்கிரதையாய்த் தேடவேண்டியது.

“அதற்கப்பால் மைநாக பர்வதத்தில், மயனென்ற அஸூரன் தனக்கு அழகான வாஸஸ்தானத்தை விரிவுபடுத்தியுக்கொள். அங்கே கிம்புருஷஸ்த்ரீகள் வாசிக்கிறார்கள். அதற்கப்பால் விரித்தர்கள், வைகாணஸர்கள் முதலிய மஹா யோகிகளின் ஆசிரமங்கள் காணப்படும். அவர்கள் தவம் விரித்தி அடைந்து ஸகல பாபங்கள் அற்றவர்களாக ஜ்வலிக்கிறார்கள். அவர்களை நமஸ்கரித்து, வீரையின் வரலாற்றையும் வணக்கமாக விசாரியுங்கள். அங்கே வைகாணஸமென்ற ஒரு ஏரி தங்கத் தாமரைகளாலும், பால ஸூரியனைப் போன்ற ஹம்ஸங்களாலும் விளங்குகிறது. குபேரனுக்கு வாஹனமான ஸார்வபளமமென்ற திக்கஜம் பெண்பாணகருடன் அங்கே ஸஞ்சரிக்கும். அதற்கப்பால் ஸூரிய சந்திர நஷத்திரங்களும் மேகங்களில்லாமல் எல்லையற்ற ஓர் தேசம் அங்குள்ள மஹா யோகிகளின் தேஜஸால் எப்பொழுதும் பகல்போல் பிரகாசிக்கிறது. அதற்கப்பால் சைலோதை என்ற நதி தோன்றும். அதன் கரைகளில் அடர்ந்த மூங்கிற காடுகளுண்டு. அவை ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டு நீலிகள் அந்த நதியை ஸூலபமாகத் தாண்டும் பாலமாக இருக்கின்றன.

அதற்கப்பால் புண்ணியாத்மாக்கள் வசிக்கும் உத்தர குரு என்ற தேசமுண்டு. அங்கே தங்கத் தாமரைகளுள்ள ஓடைகளும் இந்திரவே வைரேய மயமான இலைகளையுடைய நானு புஷ்பங்களால் நிறைந்த பல ஆறுகளுமுண்டு. அங்குள்ள ஏரிகள் செங்கழுநீர் முதலிய தங்கமயமான புஷ்பங்களால் விளங்குகின்றன. ரத்தினமயமான இலைகளையும் பொன்மயமான தாதுக்களையுமுடைய கருநெய்தல் புஷ்பங்களும், முத்துக்களால் நிறைந்து நவமணிகள் கலந்த மணற் குன்றுகளும், எப்பொழுதும் தளிர்ந்துப் பூத்துக் காய்க்கும் ரத்தினமயமான மரங்களும், அழர்வமான பக்ஷிகளும் காணப்படும். சில மரங்களிலிருந்து திவ்யமான கந்தங்களும் சஸங்களும், இன்னும் வேண்டியவைகளும் பெருகும். சில விருஷங்கள் விரித்திரமான ஆடைகளையும் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்குத் தகுந்த ரிரேஷ்டமான ஆபரணங்களையும் கொடுக்கும். சில மரங்கள் குளியுள்ள பழங்களையும், பானங்களையும் கொடுக்கும். அங்கே மஹா தேஜஸுள்ள கந்தர்வர்களும், கிள்ளரர்களும், வீரத்தர்களும் நாகர்களும், வித்யாதரர்களும் தங்கள் நாயகிகளுடன் விளையாடுகிறார்கள். எல்லோரும் புண்ணியசாஸிகள்; எப்பொழுதும் ஸூகத்

தையே அனுபவிக்கிறவர்கள். ஸகல ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்தவர்கள்; எப்பொழுதும் நாயகிகளை விட்டுப் பிரியாதவர்கள். அங்கே எக்காலத்திலும் பாட்டும், வாத்தியங்களும், சிரிப்பும் கேட்கும். அங்கே ஸந்தோஷமில்லாதவனாவது நாயகி இல்லாதவனாவது கிடையாது. அவ்விடத்தில் வஸிப்பவர்களுடைய ஸூகம் முதலிய உத்தம குணங்கள் நானுக்கு நான் வளரும். (ராஷஸர்கள் மேருமலையில் வசிக்க முடியாததால் அங்கே தேடச் சொல்லவில்லை.)

“அதற்கப்பால் வடக்கு வவண ஸமுத்திரம் தோன்றும். அங்கே லோமகிரி என்ற மலையுண்டு. இந்திர லோகத்திற்கும் பிரஹ்ம லோகத்திற்கும் போதிரவர்கள் அந்த வழியாகப் போகவேண்டியதால் அதைப் பார்த்துக்கொண்டே போவார்கள். அங்கே ராத்திரியில் ஸூரிய காந்தி இல்லாவிட்டாலும் அந்த மலையின் காந்தியால் பகல்போல் பிரகாசிக்கும். அங்கே ஸகல பிரபஞ்சத்தையும் சரீரமாக உடையவரும் அனந்த கல்யாண குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும் வாஸுதேவனும் ஏகாதச ருத்திரர்களின் மூர்த்தியான பரமசிவனும் தேவதைகளுக்கு அதிபதியான பிரஹ்மாவும் ரிஷிகளால் சூழப்பட்டு வசிக்கிறார்கள். அதற்கப்பால் சீங்கன் போக முடியாது. தேவதைகளும் மற்ற யாவரும் லோமகிரிக்குப் போவது கஷ்டம். ஆகையால் அந்த மலையைத் தரிசித்துத் திரும்பிவிடுங்கள். அதுவரையில் மனுஷ்யர்கள் போகத் தரும். அதற்கப்பாலுள்ள ஸமுத்திரங்களும், தீவீபங்களும், ஸூரிய கிரணமற்றும், நாடு நகரம் முதலிய பிரிவுகளற்றும் ஒரே இருணாகவிருக்கும். அவ்விடங்கள் நான் பார்த்ததுமில்லை; அவைகளைப்பற்றிக் கேட்டதுமில்லை. நான் சொன்னவிடங்களையும் மற்றவிடங்களையும் வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தேடி, வீரதையையும் சாவணன் இருக்குமிடத்தையும் கண்டுபிடித்து வரங்கள். அப்படிச் செய்தால் எனக்கும் ரகுவீரனுக்கும் அனவற்ற திருப்தியுண்டாகும். பிறகு சீங்களும் உங்கள் மித்திரர்களும் உங்கள் பந்துக்களும், யாதொரு கவலையுமற்று என்னும் மிகுந்த மரியாதை பெற்று ஸகல லௌகீயங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு வாழ்வீர்கள்” என்று கட்டளையிட்டான்.

தத: க்ருதார்தா: ஸஹிதா: ஸபாந்த்வா:
மயார்திதா: ஸர்வகுணீநர் மதோரமை: |
சரிஷ்யதேநாரீமீம் ப்ரதிஸாந்த பாத்ரவ:
ஸஹப்ரியா பூததாரா: ப்லவங்கமா: ||

ஸர்க்கம் 44

ராமன் ஆஞ்ஞேயரிடத்தில் மோதிரத்தைக் கொடுத்தது

வினோதேன து ஸுக்ரீவோ ஹநாமத்யந்தீமுத்தவாந் |
ஸ ஹி தன்மித் ஹரிஸ்ரேஷ்டே நிஸிந்தாந்தேரீந்தீ ஸாதீதே | (1)

பிறகு ஹனுமான் வானர பிரேஷ்டரென்றும் காரியத்தை முடிக்கக் கூடியவரென்றும் மஹா பராக்கிரமசாலி என்றும் ஸுக்ரீவன் நிச்சயித்து, அவரைத் தனியாக அழைத்து, "பூமி, ஆகாசம், ஸ்வர்க்கம், புவர்பலோகம் முதலிய எவ்விடங்களிலும் உனக்குத் தடையிலில் என்று எனக்குத் தெரியும். அஸுரர்கள், கந்தர்வர்கள், நாகர்கள், தேவதைகள், மனுஷ்யர்கள் முதலிய பிராணிகளிலும் எல்லா லோகங்களிலும், ஸமுத்திரங்களிலும், மலைகளிலும், உனக்குத் தெரியாதது யாதொன்றுமில்லை. நன்ட, வேகம், காந்தி, சுறுகறுப்பு முதலிய குணங்களில் நீ உன் பிதாவான வாயுஷிக்கு ஸமமல்லவா? தேஜஸில் உன்னைப்போன்றவர் வேறு யாருமில்லை. ஆகையால் ஸீதைையைக் கண்டுபிடிக்க உன்னையே நம்பி யிருக்கிறேன். பலம், புத்தி, பராக்கிரமம், தேச காலங்களுக்குத் தகுந்தபடி நடந்துகொள்வது, உபாயம், முதலிய உத்தம குணங்கள் உன்விடத்திலேயே விளங்குகின்றன" என்று மெச்சினான்.

ராமனும், "இவன் நமது காரியத்தை முடிப்பதில் ஆவலோடு இருக்கிறான். ஸுக்ரீவன் எல்லாப் பொறுப்பையும் இவனிடத்திலேயே வைத்திருக்கிறான். இவன் இந்தக் காரியத்தை முடிக்கக் கூடியவனென்று எனக்கும் தோன்றுகிறது. இதற்கு வேண்டிய உபாயங்களையும், ஸாதனங்களையும், இதில் நேரும் இடையூறுகளையும், அவைகளுக்குப் பரிஹாரங்களையும் நன்றாக அறிந்திருக்கிறான். இவன் இதுவரையிலும் செய்த அபூர்வச் செயல்களாலும், யஜமானனுக்கு இவனிடத்திலுள்ள நம்பிக்கையாலும் நமது உத்தேசத்தை இவன் முடிப்பானென்பதில் ஸந்தேகமில்லை" என்று எண்ணி, ஹனுமான் புறப்படத் தயாராக இருப்பதைக் கண்டு தன் எண்ணங்கள் நிறைவேறினதுபோல் ஆனந்தமடைந்தார். பிறகு தன் பெயரால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முத்திரை மோதிரத்தை ஸீதைக்கு அடையாளமாகக் காட்டும்படி அவரிடத்தில் கொடுத்து, "இந்த அடையாளத்தால் நீ என்னால் அனுப்பப்பட்டவனென்று ஸீதை நிச்சயமடைந்து ஸந்தேகப்படாமல் உன்விடத்தில் ஸமாசாரத்தைச் சொல்லியனுப்புவான், உன் முயற்சியையும், பலத்தையும், பராக்கிரமத்தையும், ஸுக்ரீவனுக்கு உன்விடத்திலுள்ள நம்பிக்கையையும் பார்க்கும்பொழுது, என் காரியம் நிறைவேற்றி நென்றே எண்ணுகிறேன்" என்றார்.

ஆஞ்ஞேயரும் அதை மஹா பக்தியுடன் பெற்றுக்கொண்டு, தலைமேல் கைகப்பி ரகுநாதனை வணங்கிப் புறப்பட வித்தமானார்.

மேகங்களற்று நிரமலமாக பிரகாஸிக்கும் ஆகாசத்தில் சந்திரன் நஷத்திரங்களுடன் விளங்குவதைப்போல், ஹனுமான் அந்த வானர ஸைன்யத்தை அழைத்துக்கொண்டு புறப்படும்பொழுது, ராமன், "ஆஞ்ஞேயரிடம் அளவற்ற பராக்கிரமசாலியே வாயு புத்திர! நிகரற்ற உன் வீரியத்தையும் பலத்தையுமே நம்பியிருக்கிறேன். எப்படியாவது நான் ஸீதைையை அடையும்படி செய்யவேண்டியது உன் பொறுப்பு" என்றார்.

அதிபீல பீலமாஸ்ரிதல் தவாஹம்
ஹரிவர விக்ரம விக்ரமை ரதல்பை: |
பவநஸூத யதீா பி'சீ'ம்யதே ஸா
ஐதகஸூதா ஹனுமம்ஸ் ததீா குருஷ்வ | (17)

ஸர்க்கம் 45

வானர்கள் புறப்பட்டது

ஸர்வாஸ்ரீ சாஹுலய ஸுக்ரீவ: பவவகாந்த பவவகர்ஷ்ப: |
ஸமஸ்தா நப்ரீதி பூ'யோ ராமகர்யார்தீ வித்தீயே | (1)

பிறகு ஸுக்ரீவன் ஸகல வானர்களையும் பார்த்து, "நான் உங்களுக்கு விஸ்தாரமாகச் சொன்னபடி நீங்கள் இந்த பூமண்டலத்தில் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் அதி ஜாக்கிரதையாகத் தேடவேண்டும்" என்று கட்டளையிட்டான். அவர்கள் மஹாராஜாவின் உத்தரவைத் தலையால் தாங்கி, கொஞ்சமாவது தவறியும் கடும் தண்டனை விதிக்கப்படுமென்று நன்றாக அறிந்து, வெட்டுப்பூச்சிகளைப்போல் ஆகாசத்தையும் பூமியையும் மறைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்கள் பிரஸ்ரவண பர்வதத்தில் வளித்துக்கொண்டு கெடுவைத்த காலத்தின் முடிவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சதவலி வடக்கிலும், வினதன் கிழக்கிலும், ஹனுமான் அங்கதன் தாரன் இவர்களோடு தெற்றிலும், அங்கதன் ஸுஷேணன் மேற்கிலும் தேடிக்கொண்டு போனார்கள். இப்படி நான்கு திசைகளிலும் முக்கியமான ஸீதைத் தலைவர்களை அனுப்பிவிட்டு ஸுக்ரீவன் ஸந்தோஷமடைந்தான். வானர்கள் ஸுக்ரீவனுடைய வார்த்தைகளை ஞாபகத்தில் நன்றாக வைத்துக்கொண்டு, "எப்படியாவது ஸீதைையைக் கொண்டுவருவோம். ராவணனை நாம் செய்வோம்" என்று வீரவாதம் பேசிக்கொண்டும், வீம்ஹ நாதம் செய்துகொண்டும், கர்ஜித்துக்கொண்டும், தங்களுடைய பலபராக்கிரமங்களைச் சொல்லிக்கொண்டும் போனார்கள். "நான், ஒருவனை ராவணனை புத்தத்தில் மடிப்பேன்." "அவனை ஒரு சிறிஷத்தில் தேய்த்து ஸீதைையைக் கொண்டுவருவேன்." "நீங்கள் இங்கே இருங்கள். நான் ஒருவனை போய்க் காரியத்தை முடித்து வருகிறேன்." "ராவணன் ஸீதைையைப் பாதாளத்தில் வைத்திருந்தாலும்

25 நான் ஒருவனே போய்க் கொண்டு வருகிறேன்." "மரங்களை ஒடிப்பேன்." "மலைகளைப் பெயர்த்தேற்றிவேன்." "பூமியைப் பிளப்பேன்." "நூறு போஜனை நூரம் தாண்டுவிடேன்." "நூறு யோஜனைக்கதிகமாகத் தாண்டுவிடேன்." "பூமி, ஸமுத்திரம், மலைகள், வனங்கள், பாநாளத்தின் நடுவு இவைகளில் எங்கேயும் -எனக்குத் தடைபடவில்லை" என்று இப்படி வானர்கள் பலத்தால் கர்வமடைந்து,

30 ஸூக்ரீவனுக்கெதிரில் ஒருவருக்கொருவர் பெருமை பேசிக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள்.

இத்யைககம் ததா தத்ர வாதரா பீல தர்சிதா: |
வாகம்ச வசநம் தஸ்மிந் தாரிராஜஸ்ய ஸத்திதென | (15)

ஸர்க்கம் 46

ஸூக்ரீவன் சூழ்மண்டலத்தைச் சுற்றினது

கதேஷு வாதரேந்ந்ரேஷு ராம: ஸூக்ரீவ மப்ரவீத் |
கதம் ப்வாத் விஜாநீதே ஸர்வம் வை மண்டலம் புல: (1)

அவர்கள் போன பிறகு ராமன் ஸூக்ரீவனைப் பார்த்து, "இப் பூழ்மண்டலத்தின் வரலாறு உனக்கு எப்படித் தெரியும்?" என்றார். ஸூக்ரீவன் "ஸ்வாமி! முன்பு எருமைமயின் ரூபம் தரித்துவந்த தூதுவி என்ற அஸுரனை வாலி ஐயித்து மலைய பர்வதத்தை நோக்கித் துரத்திக்கொண்டு போகையில் அவன் அந்த மலைக் குகையில் புருந்தான். உடனே வாலியும் அவனைக் கொல்லவேண்டுமென்று சொல்லித் தான், குகைத் துவாரத்தில் காத்துக்கொண்டிருக்கும் படி வாலி எனக்குக் கட்டளைப்பட்டான். ஒரு வருஷமாகியும் வாலி வெளியில் வரவில்லை; மேலும் அந்தக் குகையிலிருந்து ரக்தப் பிரவாகம் ஓடி வந்தது. ஆகையால் என் தமையன் இறந்தானென்று நிச்சயித்து மிகவும் துக்கமடைந்தேன். அந்த அஸுரன் வெளியில் வராமல் அங்கேயே மடியவேண்டுமென்று ஒரு பெரிய பாறையால் குகையின் வாசலை முடிவேன். பிறகு கிஷ்கிந்தைக்கு வந்து வானர ராஜ்யத்தையும், தானாயையும், குமையையும் அடைந்து மித்திரர் கணுடன் கவலையற்று வளர்த்துவந்தேன். இப்படியிருக்க வாலி அந்த அஸுர பிரேஷ்டனைக் கொன்றுவிட்டு கிஷ்கிந்தைக்கு வந்தான். நான் அவனைக்கண்டு பயந்து ராஜ்யத்தை அவனிடத்தில் ஒப்பு வித்தேன். ஆனால் அவன் என்னைக் கொல்ல எண்ணிக் கோப பரவசனாகி என்னையும் என் மந்திரிகளையும் துரத்தினான்.

20 "அப்படி ஒடிக்கொண்டிருக்கையில் பல நதிகளையும் வனங் களையும் நகரங்களையும் பார்த்தேன். அப்பொழுது இந்த பூமி கண்ணடியில் பார்க்கும் படங்களைப்போலும், வேகமாய்ச் சுழற்றப் பட்ட கொள்ளிக்கட்டையைப் போலும், ஒரு குளப்படியைப் போலும் எனக்குக் காணப்பட்டது. முகவில் கிழக்கேபோய், பல

மரங்கள், ஏரிகள், ஆறுகள், மலைகள், தாதுக்கள் நிறைந்த உதயகிரி, அப்பரசுகளுக்கு பிரியமான பாற்கடல், இவைகளை ஒடும்பொழுதே பார்த்தேன். பிறகு திரும்பிவந்து தெற்கில் ஓடி விந்திய மலைமையும் சந்தனம் முகனிய அழர்வ மரங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு அந்தத் திக்கின் எல்லை வரையில் போனேன். அங்கும் வாலியால் துரத்தப் பட்டு மேற்கில் ஓட ஆரம்பித்தேன். அங்கே பல தேசங்களையும் அந்தமியையும் கண்டு, அங்கிருந்து வடக்கில் ஓடினேன். அங்கே நரிமயம், மேரு முதலிய மலைகளையும் வடக்கு ஸமுத்திரத்தையும் கண்டேன். எல்லாவிடங்களிலும் வாலி என்னைத் துரத்தினதால் ஒன்றும் தோன்றாமல் திகைத்தேன். அப்பொழுது மஹா புத்திமா னான ஹனுமான், "ஸ்வாமி! மதங்க மஹரிஷி தம் ஆசிரமத்தின் எல்லைக்குள் வாலி அடிவைத்தால் அவனுடைய தலை ஆயிரம் சுக்க லாக வெடிக்க வேண்டுமென்று சபித்திருக்கிறார். ஆகையால் அங்கே வரத் துணியமாட்டான். நாம் கொஞ்சம்கூடப் பயரில் லாமல் அங்கே வளிக்கலாம்" என்றான். அதன்படி ரிச்யமுக பர்வதத்தில் கீழ்கள் வரும் வரையில் இருந்தோம். மதங்கரிஷியின் சாபத்திற்குப் பயந்து வாலி அங்கே வரவில்லை. இப்படி சூழ்மண்டலம் முழுவதையும் நான் கோல் பார்த்துவிட்டு இந்தக் குகையில் வந்து வளிக்க ஆரம்பித்தேன்" என்றான்.

ஏவம் மயா ததா ராஜந் ப்ரத்யக்ஷ முபலக்ஷிதம் |
ப்ருதீவீ மண்டலம் க்ருதல்நம் குஹா மஸ்யாக்தஸ் தத: | (24)

ஸர்க்கம் 47

முன்று திக்குகளில் போன வானர்கள் திரும்பி வந்தது

தர்ஸநார்தம் து வைதேஹ்யா: ஸர்வத: கபிஜத: பா: |
வ்யாதிஷ்டா: கபிராஜேந யதோக்தம் ஜக்மு ரஸ்யஜஸா | (1)

ஸூக்ரீவனுடைய கட்டளைப்படி ஸீதைையைத் தேடப் புறப் பட்ட வானர்கள் ஏரி, ஆறு, புதர், பாலைவனம், நகரம், நதிகளைத் தாண்டிச் செல்லமுடியாத இடங்கள், மலை இவைகளைத் தேடிக்கொண்டு வேகமாகப் போனார்கள். பகல் முழுதும் வனங்களிலும் மலைகளிலும் ஸீதைையைத் தேடி இரவில் எல்லோரும் பூமியில் வந்து சேருவார்கள். பகலில் ஆகார நித்திரையில்லாமல் அந்தந்த இடங் களில் ஒரு மாதம் வரையில் தேடிக்களைத்து, ஸீதைையைக் காணாமல் ஆசையற்று ஸூக்ரீவனிடத்தில் வந்து வரலாற்றைத் தெரிவித்தார் கள். வினதனும் அவனுடன் போன கணன்யங்களும் கிழக்கில் ஸீதைையைத் தேடிக்காணாமல் திரும்பி வந்தார்கள். சதபலி வடக் கில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஐக்கிரகையாகத் தேடியும் ஸீதைையைக் காணாமல் திரும்பி வந்தான். அப்படியே ஸூக்ரீவனுடைய மேற்கில் தேடிப் பார்த்து ஸீதைையைக் காணாமல் திரும்பி வந்தான். எல்லோரும்

15 பிரஸ்ரவண விரியில் ராமனுடன் உட்கார்ந்திருக்கும் ஸுக்ரீவனிடத் திற்கு வந்து, "ஸ்வாமி! மலை, காடு, குகை, ஆறு, கடல், நகரம், புதர் முதலியவைகளையும் தாங்கள் சொன்ன இடங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் வெகு ஐக்கிரதையாகத் தேடினும், மஹா விரியமுள்ள பல பிராணிகளை ராவணனாக இருக்கலாமென்ற எண்ணத்தடன் கொள்ளோம். எந்தையைக் காணவில்லை. எந்தை கொண்டு போகப் பட்டதாகத் தெரியும் திக்கிலேயே வாயுபுத்திரனான ஹனுமானும் தேடப் போயிருக்கிறார், நல்ல தைரியமும், நற்குடிப் பிறப்பும் கொண்ட அவர் நிச்சயமாக எந்தையைக் காண்பார்" என்று தெரிவித்தார்கள்.

உதார ஸத்வாபிஜநோ மஹாத்மா
ஸ மமதிஸீம் த்ரஷ்யதி வாநரேந்த்ர: |
தீஸம் து யாமேவ கீதா து ஸீதா
தாமாஸ்தீதோ வாயுஸுதோ ஹனுமாந் | (14)

ஸர்க்கம் 48

விதற்கில் தேடினது

ஹனுமான், அங்கதன் தாரன் முதலியவர்களுடன் ஸுக்ரீவன் கட்டளைப்படி வெகு தூரம் சென்று, விர்தியபர்வதத்தின் கிரங்களையும், குகைகளையும், அணைகளைகளையும், அவைகளிற் சூழ்ந்த மலைகளையும், ஆறுகளையும், குளங்களையும், மாங்கள் அடர்ந்த காடுகளையும், காடுகளால் மூடப்பட்ட குன்றுகளையும் தேடிக்கொண்டு போகையில், எந்தையைக் காணாமல் கவலை கொண்டார்கள். அங்கங்கே கிடைக்கும் காய் கனிகளையும், கிழங்குகளையும் புஜித்துக்கொண்டு தேடிச் செல்லும்பொழுது அநேக குகைகளுள்ள ஒரு பிரதேசத்தைக் கண்டார்கள். அது நீர், நிழல், பசு பகி, மிருகம் முதலிய பதார்த்தங்கள் இல்லாமல் பார்த்துப் பயங்கரமாக இருந்தது. அவ்விடத்தைவிட்டு அப்புறம் சென்று, அப்படிப்பட்ட அநேக அரண்யங்களையும் கண்டு, அவைகளில் ஐக்கிரதையாய்த் தேடிக்களைத்தார்கள்.

5 ஹனுமான், அங்கதன் தாரன் முதலியவர்களுடன் ஸுக்ரீவன் கட்டளைப்படி வெகு தூரம் சென்று, விர்தியபர்வதத்தின் கிரங்களையும், குகைகளையும், அணைகளைகளையும், அவைகளிற் சூழ்ந்த மலைகளையும், ஆறுகளையும், குளங்களையும், மாங்கள் அடர்ந்த காடுகளையும், காடுகளால் மூடப்பட்ட குன்றுகளையும் தேடிக்கொண்டு போகையில், எந்தையைக் காணாமல் கவலை கொண்டார்கள். அங்கங்கே கிடைக்கும் காய் கனிகளையும், கிழங்குகளையும் புஜித்துக்கொண்டு தேடிச் செல்லும்பொழுது அநேக குகைகளுள்ள ஒரு பிரதேசத்தைக் கண்டார்கள். அது நீர், நிழல், பசு பகி, மிருகம் முதலிய பதார்த்தங்கள் இல்லாமல் பார்த்துப் பயங்கரமாக இருந்தது. அவ்விடத்தைவிட்டு அப்புறம் சென்று, அப்படிப்பட்ட அநேக அரண்யங்களையும் கண்டு, அவைகளில் ஐக்கிரதையாய்த் தேடிக்களைத்தார்கள்.

15 பிறகு மற்றொரு தேசத்தைச் சேர்ந்து பார்க்கையில், மரங்களில் பழங்களும், புஷ்பங்களும், இலைகளும் இல்லை; ஆறுகளில் ஜலமில்லை; வேர்கள் கிழங்குகள் கிடைக்கவில்லை; எருமை, மான், யானை, புலி, பகிிகள் முதலிய ஜந்துக்களின் ஸஞ்சாரமே கிடையாது; மரங்கள், ஒஷதிகள், கொடிகள், செடிகள் காணப்படவில்லை; தாமரையோடைகள் புஷ்பங்களற்று நீர் வற்றி, வண்டு

20 களின் சப்தமில்லாமல் பாழடைந்திருந்தன. அந்த வனத்தில் கண்டு என்ற மஹாஷி வளித்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் ஸத்தியவான்; மஹா தபஸ்வி; நியமங்களைப் பூர்ணமாக அனுஷ்டித்தவர்; ஒருவராலும் நெருங்கமுடியாத தேஜஸுள்ளவர். அவருக்குப் பதினாறு வயதுள்ள ஒரு புத்திரனுண்டு. அவன் ஒருநாள் அந்தக் காட்டில் வழி தப்பி உயிரிழந்தான். அதனால் கண்டுமஹாஷி அந்த அரண்யத்தின்மேல் கோபம்கொண்டு, ஸகல ஜந்துக்களும் அற்றுக் கோரமான வனமாகும்படி அதைச் சபித்தார். அங்குள்ள பர்வதங்களையும், குகைகளையும், நதிகளின் உற்பத்தி ஸ்தானங்களையும் வானரர்கள் ஐக்கிரதையாகத் தேடிப் பார்த்தும், எந்தையாவது அவனை அபஹரித்த ராவணனையாவது காணவில்லை.

அதற்கப்பால் தேடிச் செல்லுகையில் கோரகுபமுள்ள ஒரு அஸுரனைக் கண்டார்கள். அவன் மஹாக்ரூரன்; தேவர்களுக்கு அஞ்சாதவன்; மஹாபர்வதத்தைப்போல் அவன் வழிமறித்து நிற்பதைக் கண்டு வானரர்கள் அவனுடன் யுத்தம் செய்ய விரிந்தமனான்கள். அவனும் வானர ஸஸன்யங்களைக் கண்டு, "கீங்களைல் வேளும் என் கையில் கப்பட்டு, இந்த க்ஷணத்தில் நாசமடையப் போகிறீர்கள்" என்று கர்ஜித்துக்கொண்டு, வஜ்ரம்போன்ற முஷ்டிகளை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு, அவர்களை நோக்கி ஓடிவந்தான். அப்பொழுது அங்கதன், அவனை ராவணன் என்றெண்ணி, அவன் மேல் பாய்ந்து கையாலறைந்தான். உடனே பெருங்காற்றால் சாய்க் கப்பட்ட பர்வதத்தைப்போல், அவன் பூமியில் விழுந்து சரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு உயிரை விட்டான். வானரர்கள் அவனைக் கொன்றதால் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்து, அவனை ராவணனென்ற எண்ணத்தால் அங்கிருந்த காடுகளில் எந்தையை வெகு காலம் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கும் அவனைக் காணாமல் மற்றொரு காட்டிற்குச் சென்று, அங்கேயும் தேடி அலுத்து மனம் குன்றி, ஒரு மரத்தடியில் எல்லோரும் உட்கார்ந்தார்கள்.

தே விசித்ய புந: கிந்தா விதிஷ்பத்ய ஸமாகீதா: |
ஏகாந்தே வ்ருக்ஷமுவே து நிஷேதூர் தீநமாநணா: | (13)

ஸர்க்கம் 49

வானரர்கள் துக்கித்தது

அதாவக்ரீதீஸ் ததா ஸர்வாத் வநரா நிதம்பீரவீத் |
பரிஸ்ராந்தீநோ மஹா ப்ராஜ்ஞ: ஸமஸர்வாஸ்ய ஸநைநீர் வச: || (1)

அப்பொழுது அங்கதன் வெகு நிரமத்துடனிருந்தாலும், மஹா புத்திரமானானதால், மற்ற வானரர்களைத் தேற்றி, "நாம் காடுகள், மலைகள், நதிகள், பிளப்புகள், குகைகள், முதலிய எல்லாவிடங்களி

5 லும் தேடிப் பார்த்தோம். ஜானகியையாவது அவளை அபகரித்த ராக்ஷஸரீணயாவது காணவில்லை. வெகு காலம் சென்றுவிட்டது; மஹாராஜாவின் ஆளுகையையே மிகவும் கடுமையானது. ஆகையால் கீழ்க்கண்டவோரும் சோம்பலையும், தூக்கத்தையும், சோகத்தையும் விட்டு எரிதையை மறுபடியும் தேடுங்கள்; எரிதையைக் காணும்வரையில் தேடிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்; ஒருவனிடத்தில் மனந்

10 தனராமை, உன்ஸாஹம், கலங்காத தைரியமென்ற குணங்கள் பொருந்தியிருந்தால், அவனுக்கு ஸகல காரியங்களும் கைகூடும். ஆகையால் மறுபடியும் இந்த வனத்தை மஹா ஜாக்ஷிரதையாகத் தேடுங்கள். கவலைப்படவேண்டாம். நாம் ஒரு காரியத்தை மனப் பூர்வமாய், ஊக்கத்துடன் செய்தால் அது பலனைக் கொடுக்காமல்

15 போகாது. இதுவரையில் வெறுப்படைந்தது போதும், இப்பொழுது கூடக் கண்ணா முடிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தால் நமது காரியம் எப்படி முடியும்? ஸுக்ரீவன் அநி சக்ஷிரத்தில் கோபிக்கிறவர்; கடும் தண்டனை விதிக்கிறவர். அவரிடத்திலும் ரகுவிரனிடத்திலும் நாம் பயப்பட வேண்டியதல்லவா? உங்களுடைய லிபித்தை உத்தேசித்து இப்படிச் சொன்னேன். பின்பு உங்கள் இஷ்டப்படி

20 செய்யுங்கள். அல்லது நாம் இப்பொழுது செய்ய வேண்டியதையாவது சொல்லுங்கள்" என்றார்.

அதைக் கேட்டு கந்தமாதனன், தாகத்தாலும் கிரமத்தாலும் வார்த்தைகள் குறை. "அங்கதனுடைய வார்த்தைகள் உங்களுக்கு லிபிதமாயும் அனுசூலமாயும் இருக்கும்; அதன்படியே செய்யுங்கள். மலைகளிலும் காடுகளிலும், குகைகளிலும், தாழ்வரைகளிலும் மஹாராஜா சொன்னபடி மறுபடியும் ஜாக்ஷிரதையாகத் தேடு

25 வேராம்" என்றான். அதைக் கேட்டு மற்ற வானரர்கள் தைரியம் கொண்டு விந்திய பர்வதம் முதல் தேடிக்கொண்டே சென்றார்கள். ஓரிடத்தில் சரங்கால மேகம்போன்ற ஒரு வெள்ளி மலையைக் கண்டு, அங்குள்ள குகைகளிலும் சிகரங்களிலும் ஏழிலைப்பாலைக் காடுகளிலும் தேடினார்கள். அங்கும் எரிதையைக் காணாமல் களைந்து, அம்

30 மலையின் அடிவாரத்தில் இறங்கி ஒரு மரத்தடியில் சற்று நேரம் இளைப்பாறத் தங்கினார்கள். பிறகு கொஞ்சம் களைதீர்ந்து, விந்தியம் முதற்கொண்டு தெற்குத் திசை முழுவதையும் தேட முயற்சி செய்தார்கள்.

ஹனுமத் ப்ரமுகாஸ தேது ப்ரஸ்திதா: ப்லவகர்ஷ்பா: |
விந்தியமேவாதிதஸ் தாவத் விசேருஸ்தே ததஸ் தத: ||

(22)

ஸர்க்கம் 50

ரீக்ஷயிலத்தல் புருந்தது

ஹனுமாதாங்கீதாப்யாம் து ஸர்க்கம்ய ஹனுமாத் கபி: |
விந்தோதில்ம விந்த்யஸ்ய குஹாஸ்ச க்ஷுநாதி || (1)

ஹனுமானும், தாரனும், அங்கதனும் விந்தியபர்வதத்தின் குகைகளிலும் அதைச் சேர்ந்த காடுகளிலும் எரிமலம் புலி முதலிய தஷ்ட மிருகங்களுள்ள புதர்களிலும், ஆறுகளிலும், மலைகளின் மேடு பள்ளங்களிலும், மலைபருவிகளிலும் தேடினார்கள். அதற்குள் ஸுக்ரீவன் கேடுவாக வைத்த ஒரு மாத காலம் சென்றுவிட்டது. அங்குள்ள குகைகள் முதலிய ஒவ்வொரு இடங்களிலும் ஹனுமான் வெகு ஜாக்ஷிரதையாகத் தேடினார். கஜன், கவாக்ஷன், கவயன், சரபன், கந்தமாதனன், னமந்தன், த்விவிதன், ஸுஷேனன், ஜாம்பவான், களன், அங்கதன், தாரன் முதலியவர்கள் மலைப் பிரதேசங்களை ஒவ்வொன்றாகத் தேடி வருகையில், மயனென்ற தானவனால் எரிஷ்டிக்கப்பட்ட ரீக்ஷயிலமென்ற ஒரு விஸ்தாரமான குகையைக் கண்டார்கள். வானரர்கள் பரி தாகம் மேலிட்டுக் களைத்து அங்கே வந்து, கொடிகளாலும் விருகங்களாலும் அது முடப்பட்டிருப்பதையும், அங்கிருந்து கிரௌஞ்சம், ஹம்ஸம் முதலிய பகலிகள் ஜலத்தால் நனைந்து தாமரைத் தாதுக்களால் சிவந்து பறந்து வருவதையும், குளிர்ந்த காற்று புஷ்பங்களின் வாசனையை கிரஹித்துக்கொண்டு அதிலிருந்து வீசுவதையும் கண்டு, அதற்குள் ஒரு தாமரைபோடை இருக்கவேண்டுமென்று ஸந்தே

5 10 15 20

சித்து, அதில் பயமில்லாமல் பிரவேசித்தார்கள். அது நானு ஜெதுக்களால் ரீதைத்து, பாரீக்ப் பயங்கரமாய் நுகழ்வதற்கு முடியாமல், பாதாளத்தைப்போல் ஆழமுற்றிருந்தது. அப்பொழுது பர்வத சிகரத்தைப்போன்ற தேகத்துடன் விளங்கும் ஹனுமான் மற்ற வானரர்களைப் பார்த்து, காமெல்லோரும் மலைப் பிரதேசங்களிலும் காடுகளிலும் எரிதையை மிகவும் ஜாக்ஷிரதையாகத் தேடிப் பார்த்தும் காணவில்லை. களைப்பு மேலிடுகின்றது. இந்தக் குகையிலிருந்து ஹம்ஸம், கிரௌஞ்சம், சக்ரவாகம் முதலிய ரீபிப் பறவைகள் ஜலத்தால் நனைந்து பறந்து வருகின்றன. ஆகையால் இதில் ஓர் பெரிய கிணறுவது, உடுவாவது இருக்கவேண்டும். இதன் துவாரத்தில் அழகான மரங்கள் செழித்து வளருவதைக் கண்டீர்களா? என்றார். பிறகு வானரர்கள் அதில் நுகழ்ந்து பார்க்கையில், ஸூரிய சந்திரச்சுருடைய வெளிச்சமும் இல்லை; எங்கும் இருள் மூடிப் பயங்கரமாக இருந்தது. அதிலிருந்து எரிமலம் முதலிய மிருகங்களும் வருவதைக் கண்டார்கள். பிறகு அவர்கள் அடர்ந்த இருட்டுள்ள ஒரு பிரதேசத்தில் நுகழ்ந்து வாயு வேகமாகச் சென்றார்கள். அவர்களுடைய பார்வைக்கும் பிரபாவத்திற்கும் பராக்கிரமத்திற்கும் யாதொரு குறையும் இல்லை. ஆனால் அங்

25 30 35

40 கிருத்த பதார்த்தங்கள் இருட்டால் கண்ணில் படவில்லை. பிறகு ஒருவர்க்கொருவர் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டும் கட்டிக்கொண்டும் சென்றார்கள். அதற்குள் அவர்கள் சிரமம் மேலிட்டு பிரக்ஞையற்றுத் தாகமெடுத்து, ஜலம் ஜலமென்று கூச்சலிட்டார்கள். இப்படி வெகு தூரம் நடந்து இளைத்து முகம் வாடி, "இனி பிறைக்கொட்டோம், நிச்சயமாய் இறப்போம்" என்று எண்ணம் கொண்டார்கள்.

45 பிறகு பிரகாசமுள்ள ஒரு அழகான பிரதேசத்தைச் சேர்ந்து, அங்கே அநேக விருஷங்கள் செழித்து வளர்வதைக் கண்டார்கள். கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னி ஜ்வாலைகளைப்போல் பலவகையான விருஷங்கள், பொன், வெள்ளி, நவமணிகள் முதலியவைகளால் அமைக்கப்பட்ட புஷ்பங்களூடும், இளந்தளிர்களுடும் தங்க ஆபரணங்கள் அணிந்ததுபோல் படர்ந்திருந்த கொடிகளுடும் விளங்கின. தங்க மயமான விருஷங்கள் வைநீரியங்களுடன் பாஸஸூரியர்களைப்போல் பிரகாசித்தன. ஓடைகள் இந்திர நீல வைநீரியங்களைப்போல் தெளிந்த ஜலத்தால் நிறைந்து, தங்கமயமான மீன்களும், ஆமைகளும் அதில் ஸஞ்சரிக்க, பால ஸூரியர்களைப்போன்ற தங்கத் தாமரைகளுடும் அநேக பகழிகளால் சூழப்பட்ட பார்ப்பவர்களுடைய லகல சிரமத்தையும் போக்கின. 50 தங்கம், வெள்ளிகளால் செய்த விமானங்களும், முத்தி ஹாரங்கள் தொங்கவிட்ட பொன்மயமான ஜன்னல்களும், தங்கம் வெள்ளி ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அநேக மேடைகளுடன் அநேக கிருஹங்களும் காணப்பட்டன. அங்கே பவழத்தைப்போலும் 55 சத்தனங்களைப்போலும் பிரகாசிக்கும் புஷ்பங்களூடும், பழங்களூடும் விளங்கும் விருஷங்களிலிருந்து பெருகும் தேனைத் தங்கமயமான வண்டுகள் எப்பொழுதும் சூடித்துக் கொண்டிருந்தன. தங்கத் தாலும் ரத்தினங்களாலும் விசித்திரமாக வேலை செய்யப்பட்ட ஆணைகளும் படுக்கைகளும் வாஹனங்களும், தங்கம், வெள்ளி, வெண்கலம் முதலிய பதார்த்தங்களால் செய்யப்பட்ட அநேக பாத்திரங்களும், அகில் முதலிய பரிமளத் திரவியங்களும், சுத்தமான பழங்களும் கிழங்குகளும், வேர்களும் உத்தமமான பானங்களும், விஷயுயர்ந்த வஸ்திரங்களும், கம்பளங்களும், தோல்களும் அங்கங்கே நெடுப்பு மலைகளைப்போல் குவிக்கப்பட்டிருக்கும் தங்கமும் 60 காணப்பட்டன.

70 பிறகு அங்கங்கே தேடிக்கொண்டு போகையில் ஓரிடத்தில் ஒரு ஸ்த்ரீஸைக் கண்டார்கள். அவள் தபஸ்வி வேஷம் தரித்து ஆகார சீயமத்துடன் வீரதங்களை அறுஷ்டித்து தேஜஸால் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருந்தாள். வானர்கள் அவளைப் பயத்துடனும் ஆச்சரியத்துடனும் பார்த்துக்கொண்டே நின்றார்கள். ஆஞ்ஜநேயர் அந்த வயது சென்றவளை நமஸ்கரித்து கைகப்பி, "அம்மனீ! தாங்கள்

யார்? இந்தக் குகையும் இதிலுள்ள ஜகவரீயங்களும் யாருடையது?" என்று கேட்டார்.

ததொ ஹனுமாத் ஓரி ஸந்திகாஸ:

க்ருதாஞ்ஜலில் தாமசிவாத்ய ய்ருத்தாம் |

பப்ரச்சீ கா தலம் ப்லநம் பிஸம் ச

ரத்தநாதி ஹேமாத்ரி வதஸ்ஸ கஸ்ய ||

(41)

ஸர்க்கம் 51

ரிஷ்யபிலத்தின் விருத்தாந்தம்

இத்யுக்த்வா ஹனுமாம்ஸ் ததிர புந: க்ருஷ்ணஜிநாம்ப்ராம் |

அப்'ரலித் தாம் மஹாப்'ராக்'ாம் தாபஸிம் த்'ரமசாரினிம் || (1)

பிறகு ஹனுமாத் அவனைப் பார்த்து, "இருள் குழிந்த இந்தக் குகையில் நாங்கள் ஆவதுடன் பிரவேசித்தோம். பசி, தாகம் மேலிட்டுக் களைத்திருக்கிறோம். இங்கே ஜலம் கிடைக்குமென்று நம்பி வந்தோம். இங்குள்ள ஆச்சரியங்களைக் கண்டு எங்களுக்குப் பயமும் ஸத்தேகமும் உண்டாகின்றன. பால ஸூரியர்களைப் போன்ற இந்தத் தங்கமயமான விருஷங்களும், சுத்தமான காய்களிகளும், வேர்களும், கிழங்குகளும், தங்கம், வெள்ளி, ரத்தினங்களால் அமைக்கப்பட்ட விமானங்களும், கிருஹங்களும், முத்து ஹாரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட காற்றுப் போக்கில்களும், அழகான புஷ்பங்களாலும், பழங்களாலும், பரிமளத்தாலும் விளங்கும் இந்தத் தங்கமயமான விருஷங்களும், ஓடைகளில் சுத்தமான ஜலத்தில் பிரகாசிக்கும் தங்கத் தாமரைகளும், பொன் மீன்களும், யாருடையன? தாங்கள் யார்? தங்களைய தபோபலம் எப்படிப்பட்டது? இந்த அதபுதமான ஸ்தலம் யாருடைய தபோ மஹிமை 5 யால் வீருஷ்டிக்கப்பட்டது? எங்களுக்கு யாதொன்றும் தெரியாமையால் எங்களுடைய ஸத்தேகத்தைத் தீர்க்க வேண்டும்" என்று பிராசித்தித்தார். அப்பொழுது பரம த்யாகஸூர்த்தியான அந்தத் தாபஸி, ஆஞ்ஜநேயரைப் பார்த்து, "மஹா தேஜஸ்வியும் மாய வித்தையில் நிகரற்றவனுமான மயனென்ற தானவனைப் பற்றி நீங்கள் கேட்டிருக்கலாம். இந்தத் தங்கமயமான லனத்தை அவன் மாயா சக்தியால் நியமித்தான். பூர்வத்தில் அவன் தானவர்களுக்குச் சிற்பியாக இருந்தான். இந்தக் கிருஹங்களையும் வனங்களையும் 10 வீருஷ்டித்தவன் அவனே. அவன் பிரஹ்மாவைக் குறித்து நெடுங் காலம் தலம் செய்து, சுக்ரிராசாரீயரால் உபதேசிக்கப்பட்ட சிற்ப ராஸ்திர ஞானத்தை ஸம்பூர்ணமாய்ப் பெற்றான். அவன் இங்கே கொஞ்ச காலம் ஸுகமாய் வாழ்ந்திருந்தான். பிறகு தன் புத்திரியான மந்தோதரியை ராவணனுக்கு விவாஹம் செய்து கொடுத்ததாலும், ஹேமம் என்ற அப்ஸராவிடத்தில், ரஹஸ்யமாய் விசேஷ 15

25

30 பிரதி வைத்திருந்ததாலும் இத்திரன் வஜ்ரத்தால் அவனை அடித்துக் கொன்றான். அவன் இறந்த பிறகு இந்த வணக்கை பிரம்மமே நேமைக்குக் கொடுத்தார். நான் மேருஸாவரணியின் புத்திரி. என் பெயர் ஸ்வயம்பிரபை. நேமை என் அருமைத் தோழி. தே நாட்டியங்களில் நிறமையுள்ளவன். இப்பொழுது பிரம்மமே லோகத்திற்குப் போயிருக்கிறான். இங்கே பிறர் வராமல் அவருடைய சக்தி

35 பால் இதை வெகு ஜாக்கிரதையாகக் காத்து வருகிறேன். உங்களுக்கு இங்கே என்ன வேலை? யாருக்காக இப்படி வணங்கவில் திரிநீரீர்கள்? ஒருவருக்கும் தெரியாத இந்தக் குகை வாசலை எப்படித் தண்டு பிடித்தீர்கள்? இந்த சிரஷ்டமான காய்கனிபோலும் மிழங்குகளையும் வேர்க்காய்களையும் புஜித்து நேர்த்தியான பாசாய்களைக் குடித்து சிரமத்தீர்த்த பிறகு உங்களுடைய விருத்தார்த்தத்தை சொல்லுங்கள்" என்றான். (எச்வ கர்மா, மயன் என்ற பெயர்கள் அணங்களைக் குறிக்கும். ஆகையால் அந்த வேலையைப் பார்ப்பவர்கள் பலர். அங்களில் ஒருவனை இத்திரன் கொன்றிருக்கலாம். அந்த வேலை பார்ப்பவனுக்கே அழிவற்றவனென்று சொல்லப்

45 படும.)

இமாத் யப்'வஹார்யாணி மூவாதி ச ப'வாதி ச |
பு'க்த்வா பீத்வா ச பாநீயம் ஸர்வம் மே வக்ஷுமாத் | (19)

ஸர்க்கம் 52

வானரர்களின் வரலாறு

அத் தாதப்'ரவீத் ஸர்வாத் விக்ராத்நாத் ஹரீபுங்க்வாத் |
இதம் வசந மோகாக்'ரா தாபஸீ த'ர்ம சாரினீ | (1)

5 பிறகு அந்தத் தாபஸி. "வானரர்களே! உங்களுக்குப் பசி, தாகம், களைப்பு முதலியவை தீர்த்து நான் கேட்ட விஷயத்திற்குப் பதில் சொல்லலாமென்று தோன்றினால் அதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்" என்றான். அப்பொழுது ஹனுமான் நடந்த வரலாற்றைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

10 "தராதென்ற அயோத்யா சக்கரவர்த்திக்கு ராமனென்ற ஓர் புத்திரனுண்டு. அவர் மனோஹரினுக்கும் இத்திரனுக்கும் ஸமானர். ஸகல லோகங்களுக்கும் அரசன். சில காரணங்களால் அவரும் அவருடைய மனைவி ஜானகியும் தப்பி லக்ஷ்மணனும் தண்டகாரணத்தில் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது ராகுஸாதி பதியான ராவணன் ஜனஸ்தானத்திலிருந்து ஸீதைையைப் பலவந்தமாக எடுத்துப் போனான். ராமனுக்கு ஸூக்ரீவனென்ற ஒரு தோழனுண்டு. அவர் மஹா வீரன்; வானராதிபதி; எங்களை அனுப்பியவர் அவரே. அகஸ்தியருடைய இருப்பிடமாக, பமணல் சகிக்கப்

15 படும் தெற்குத் திக்கில் இந்த வானர ஸைன்யத்துடன் போய்

ராவணனையும் ஸீதைையையும் தேடிக்கண்டுபிடியுங்கள்' என்று எங்களுக்கு அவர் உத்திரவு செய்தார். அப்படி நாங்கள் எல்லாவிடங்களிலும் தேடிப் பார்த்துப் பசி தாகம் மேலிட்டு ஒரு மரத்தடியில் உட்கார்ந்தோம். எல்லோரும் முகம் வாடிக்கவலியுண்டு ஒன்றும் தோன்றாமல் திகைத்தோம். பிறகு நான்கு திக்குகளிலும் பார்த்தும்பொழுது இந்தக் குகையிலிருந்து நீர்ப் பறவைகள் ஐலத்தில் நனைந்து பறந்து வருவதையும், குகையின் வாசலில் மரம் சேடி கொடிகள் செழித்திருப்பதையும் பார்த்தோம்.

25 "பிறகு இதில் போய்ப் பார்ப்போம் என்றேன். இவர்கள் இங்கே, ஆறு, குளம், ஏரி ஏதாவது இருக்க வேண்டுமென்று ஊலித்து, பிரபுவின் காரியத்தைச் சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டுமென்ற ஆவலால் ஸம்மதித்தார்கள். பிறகு நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் கைகளைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு, இருள் சூழ்ந்த இந்தக் குகையில் புஞ்சுத்தோம். இதே எங்களுடைய விருப்பம். இதற்காகவே இங்கே வந்தோம். பசி தாறுத்தால் பிடிக்கப்பட்டு மெலிந்து தங்களைச் சரணமடைந்தோம். தாங்கள் விசேஷ உபகாரத்துடன் எங்களுக்குக் கொடுத்த பழங்கனாலும் கிழங்குகளாலும் திருப்தியடைந்தோம். பசிபால் இறக்கும் நிலைமையிலிருந்த எங்களைக் காப்பாற்றி பிராணதானம் செய்த தங்களுக்கு நாங்கள் என்னபதில் உபகாரம் செய்ய வேண்டும்?" என்று அவனைப் பிரார்த்தித்தார்.

40 அதற்கு ஸ்வயம்பிரபை, "நீங்கள், நான் செய்த அதிதிபுஜையைப் பெற்றுக்கொண்டு, எனக்குப் பதில் உபகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினதே எனக்கு மிகுந்த திருப்தியைக் கொடுக்கின்றது. உத்தமமான தர்மத்தை அலுஷ்டித்து வரும் எனக்குப் பிரதால் ஆகவேண்டியது ஒன்றுமில்லை" என்றான்.

ஸிவேஷாம் பரிதஷ்டாஸம்மி வாதராஜாம் தரஸ்விதாம் |
சரத்த்யா மம தர்மேண ந கார்யமிஹ கேதசித் | (20)

ஸர்க்கம் 53

வானரர்கள் துக்கிற்றது

ஏவமுத்த: ஸூப்'ம் வாக்யம் தாபஸ்யா தர்மஸம்ஹீதம் |
உவாச ஹனுமாத் வாக்யம் தாமநித்தி'த சேஷ்டிதாம் | (1)

அமதக் கேட்டு ஆஞ்ஜுகேவர், "ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த தங்களை யே சரணமடைந்தோம். ஸூக்ரீவ மஹாராஜா எங்களுக்குக் கெடுவாகத் தந்த ஒரு மாதகாலமும் இந்தப் பிலத்திலேயே சென்று விட்டது. இந்தக் கோரமான ஸ்தானத்திலிருந்து எங்களை வெளியில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க வேண்டியது தங்களுடைய பொறுப்பு. மஹாராஜாவின் ஆக்ஞையை மீறினபடியால் உயிரை

10 இழந்தோம். எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். எங்களால் ஒரு முக்கியமான காரியம் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் குகையில் வழி தவறித் திரிந்துகொண்டு அதையும் செய்யவில்லை" என்று வேண்டினார்.

அதற்கு அந்தத் தாபஸி, "இதில் வந்தவர்கள் இங்கிருந்து உயிருடன் வெளியில் போக முடியாது. ஆனால் நான் செய்த கடும் தவததின் மூலமையால் உங்களை வெளியில் கொண்டுபோய் விடுவிறேன். கண்களை மூடிக் கொள்ளுங்கள். கண்களைத் திறந்து கொண்டு இங்கிருந்து வெளியில் போக முடியாது" என்றான். அவர்கள் அப்படியே செய்தார்கள். உடனே வெளியில் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். பிறகு அந்த யோசினி, "கவலைப்பட வேண்டாம். விந்திய பர்வதம் இதோ தெரிகிறது. பிரஸ்ரவணசிரி இதயே, இதோ தெரிகிறது ஸமுத்திரம். போய் வருகிறேன். உங்களுக்கு ஸகல ஷோமமும் உண்டாகட்டும்" என்று ஆழிவதித்துக் குகைக்குள் திரும்பிப் போனான். (கிஷ்கிந்தைக்கு ஸமீபத்தில் ராமன் வளர்த்த மலை இதல்ல.) பிறகு வானரசர்கள் கோரமான தெற்கு ஸமுத்திரத்தையும் அதில் எப்பொழுதும் பெருங்காற்றில் அலைகள் கொந்தளித்துக் கொண்டிருப்பதையும் பார்த்து, விந்திய பர்வதத்தின் தென்மேற்கு மூலையின் அடிவாரத்தில் கவலையுடன் உட்கார்ந்தார்கள். அங்கே வளர்த்த காலத்திலுண்டாகும் புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் பார்த்து ஸுக்ரீவன் குறிப்பிட்ட ஒரு மாதமும் ரிக்ஷபிலத்தில் தேடிக்கொண்டிருக்கையில் தாண்டி விட்டதென்று அறிந்து, அவர்களுக்குப் பயம் அதிகமாயிற்று. (கிஷ்கிந்தைக்கு வடக்கிலிருக்கும் விந்திய மலையின் தொடர்ச்சியே ஸஹயம் மலயம் என்ற பெயரில்தெற்கு ஸமுத்திரக்கரை வரையில் எட்டியிருக்கின்றன—பேஷஜகல்பம்) வளர்த்த குது ஸமீபித்து விட்டதென்றும், மஹா ராஜாவின் உத்திரவிற்படி திரும்பிப் போகவேண்டிய காலம் தாண்டி விட்டதென்றும் அறிந்து, அவர்கள் பயத்து பூமியில் விழாதார்கள். அப்பொழுது புத்திமானும் மஹா வீரனுமான அங்கதன், வயதாலும் ஆசாரத்தாலும், ஞானத்தாலும் மூத்தவர்களான அந்த வானரசர்களைப் பார்த்து மதுரமாக, "வானராதிபதியின் ஆக்கையால் இங்கே வந்தோம். நாம் ரிக்ஷபிலத்திலிருக்கும்பொழுதே அவர் கெடுவிட்ட ஒரு மாதமும் தாண்டி விட்டதென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? நாம் பதினைந்து தினங்களுக்குள் வரவேண்டியதென்று ஐப்பசி மாதத்தில் மஹாராஜா ஹனுமானுடைய யோசனையைக் கேட்டு நமக்கு உத்தரவு செய்தார். பிறகு மார்ஷி மாதத்தில் லக்ஷ்மணனால் தூண்டப்பட்டுப் பத்து நாட்களுக்குள் வந்து ரேச வேண்டுமென்று கட்டளைப்பட்டார். பிறகு ஸீதையைத் தேடுவதற்குத் தை மாதம் முடிவு வரையில் கெடுவிட்டு அனுப்பினார். இப்படி ஐப்பசி முதல் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி காலத்தைக் கவனித்துக்கொண்டு வருகிற நாம் இப்படி மறந்திருப்பது சியாயமா?

நீங்களெல்லோரும் மஹாராஜாவிடத்தில் மிகுந்த விசுவாஸமுள்ளவர்கள்; நீதி மார்க்கத்தில் நிபுணர்கள்; பிரபுவின் ஷோமத்தையே கோருகிறவர்கள்; எல்லாக் காரியங்களிலும் ஸமர்த்தர்கள்; காரியங்களைச் செய்து முடிப்பதில் ஓப்பற்றவர்கள்; மஹாராஜாவின் கட்டளையின்படி என்னை முன்னிட்டுக்கொண்டு வந்தீர்கள். அவருடைய ஆக்கையை மீறி எவன் ஸௌகரியப்படுவான்? நாம் கொல்லப்படுவோமென்பது நிச்சயம். கெடுவிட்ட காலம் தாண்டிப் படியால் நாம் இங்கேயே உபவாஸம் செய்து உயிரை விடுவோம். சுக்ரீவன் கடுமையான ஸ்வபாவத்தை உடையவர்; மேலும் இப்பொழுது நமக்கு மஹாராஜா, அபராதிகளான நம்மை மன்னிப்பாரா? ஸீதையின் வரலாற்றைத் தெரிந்தகொண்டு போனாலும் ஒரு வேளை மன்னிப்பார். காலம் சென்று விட்டாலும் பாதுகாமில்கூட இப்பொழுது நாம் காரியத்தையும் முடிக்காமல் காலம் சென்று விட்ட பிறகும் போய்ச் சேர்ந்தால் நம்மைக் கொல்வதில் தடை யென்ன? ஆகையால் மனைவி, பிள்ளை, தனம், தான்யம் முதலியவைகளைவிட்டு இங்கேயே உபவாஸத்தால் பிராணனை விடுவது நலம். திரும்பிப் போனால் எல்லோரும் சாவோம். அங்கே போய் மடிவதைவிட இங்கே உபவாஸத்தால் இறப்பது மேலல்லவா? நாம் அபராதிகளானதால் நாம் செய்த குற்றத்திற்கு வேறு பரிசார மில்லை. 'உன்னை யுவராஜாவாகச் செய்த ஸுக்ரீவன் இப்பொழுது கொல்வானா?' என்றால், என்னிடத்திலுள்ள பிரீதியால் எனக்குப் பட்டம் கட்டினாரா? மஹா தர்மாத்மாவான ரகுவீரனுடைய ஆக்கைக்குக் கட்டுப்பட்டல்லவா அப்படிச் செய்தார். இப்பொழுது நான் செய்த குற்றத்தைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு என்னிடத்தில் அவருக்கு முன்னமே உள்ள பகையை அவர் தீர்க்குக் கொள்வார். இதில் ஸித்தேகமில்கூட. என் மித்திரர்களான உங்களுக்கு நான் மரணமடைவதைப் பார்ப்பதில் விசேஷ துக்கத்தைத் தவிர வேறென்ன? ஆகையால் புனிய ஸ்தலமான இந்த ஸமுத்திரக்கரையில் படுத்திப் பட்டினியிருந்து உயிரை விடுவோம்" என்றான்.

அதைக் கேட்டு எல்லோரும், "ஸுக்ரீவன் குரூர ஸ்வபாவமுள்ளவர். ராமனோ ஸீதையிடத்தில் விசேஷ பிரீதி வைத்தவர். ஸீதையின் வரலாற்றை அறிவாமல் நாம் அங்கே போனால் ராமனுடைய கோபத்தைத் தணித்து அவரைத் திருப்பிசெய்ய விரும்பி, சிறிதும் யோசிக்காமல் ஸுக்ரீவன் நம்மெல்லோரையும் கொல்வார். குற்றம் செய்தவர்கள் யஜ்மானனுடைய கண்ணில் படலாமா? ஆகையால் இங்கேயிருந்தே ஸீதையைத் தேடிக்கண்டு பிடித்துப் பிறகு ஸுக்ரீவனிடத்திற்குப் போவோம். முடியாவிட்டால் யமலோகத்திற்குப் போவோம்" என்று பயத்தால் தீனமாகக் கூச்சவிட்டார்கள்.

அப்பொழுது தாரன், "உங்களுக்கு இஷ்டமிருந்தால் நாம் ரிக்ஷபிலத்தில் புகுந்து ஸுகமாக வளர்ப்போம். நாம் விரும்பக்

- 90 கூடிய ஸகல பதார்த்தங்களும் அங்கே வேண்டிய வகையில் கிடைக்கும், மாயையால் அது அமைக்கப்பட்டதால் இந்நிரலும் ராமனும் ஸுக்ரீவனும் நம்மை என்ன செய்ய முடியும்?" என்றான். வானரர்களெல்லோரும் அங்கதனுடைய யோசனையைவிட இது நலமென்று கண்டு, "எப்படியாவது நாய்கள் யாதொரு உபத்திரவமும் இல்லாமல் ஸுகமாக வளிக்கும் வழியைத் தேடுங்கள்"
- 95 என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

ஸ்ருத்வாங்கு¹தீ²யாபி வசோ³றுகலம்
உகஸர்ச ஸர்வே ஹரய: ப்ரதிதா: |
யதா⁴ ந ஹிம்ஸ்யேம ததா⁵ விதா⁶நம்
அஸக்த மதீ⁷யைவ விதி⁸யதாம் த: || (42)

ஸர்க்கம் 54

ஹனுமார் ஆக்ஷேபித்தது

ததா¹ ப்ரோவதி தாரே து தாராநி²பநி வர்சளி |
அத³ மேதே ஹ்ருதம் ராஜ்யம் ஹனுமாதங்க⁴தே⁵ந தத் || (1)

- 5 தீரன் சொன்னதைத் தடுக்காததால் அங்கதன் அதை ஒப்புக் கொண்டதாக ஹனுமான் நினைத்து வானர ராஜ்யத்தை ஆளும் திறமை அவனுக்குப் பூர்ணமாக இருக்கிறதென்று அறிந்தார். அது ஸுக்ரீவனுக்குக் கிடைக்காதென்று நிச்சயித்தார். பிறர் சொல்வதைச் சீக்கிரத்தில் மிராவிப்பது, அதைப் புத்தியில் சீலை நிறுத்துவது, மறவாதிருப்பது, அதைப் பிறர்க்கு எடுத்துச் சொல்லும் திறமை, யுக்தியாகப் பேசுவது, பிறருடைய யுக்திகளைக் கண்டிப்பது, பிறர் சொல்லும் வார்த்தைகளின் உண்மையான அர்த்தத்தை அறிவது, விஷயங்களின் உண்மையான கருத்தைக் கண்டுபிடிப்பதென்ற புத்தியின் எட்டு உத்தம குணங்களும்; தேகபலம், தைரியம், உபாயம், பத்துபலமென்ற நான்குவித பலங்களும்; தேச கால ஞானம், மனவுறுதி, துக்கங்களைப் பொறுப்பது, விஷயங்களை அறிவது, திறமை, பலம், தன் ஆலோசனை வெளிப்படாமல் காப்பது, முன்பின் விரோதமில்லாமல் நடப்பது, உதலாடும், பிறருடைய திறமையை அறிவது, நன்றி, சரணமடைந்தவர்களிடத்தில் இருப்பது, பொறுமை, கோபமில்லை, சபலமற்றிருப்பதென்ற பதினான்கு உத்தம புருஷ லக்ஷணங்களும் அவரிடத்தில் பொருந்தியிருப்பதையும்; கலை படைத்துச் சீர்திரனுடைய தேஜஸும் அழகும் வரவர வளர்வதுபோல் அவனுடைய தேஜஸ், பலம், பராக்ரமம் முதலியவை வரவர வளர்வதென்றவென்றும்; புத்தியில் தேவகுருவையும், பராக்ரமத்தில் வாலியையும் போன்றவென்றும் தெரிந்துகொண்டார். அவன் ஸகல சாஸ்திர நீதிகளை அறிந்தவன்; பிரபுவின் விஷயத்தில் மிகவும் உழைத்தவன்; ஆனாலும் பிரஹஸ்

- பதியின் ஆலோசனையைத் தேவேந்திரன் சிரத்தையோடும் பக்தியோடும் கேட்பதுபோல் நாராணுடைய யோசனையை அப்பொழுது அங்கதன் கேட்பதைக் கண்டு ஹனுமான், ஸாம, தான, பேத, தண்டமென்ற நான்கு உபாயங்களில் மூன்றாவதான பேதோபாயத்தால் வானரர்களுடைய புத்தியைத் திருப்பித் தனக்கு அனுசூலமாகச் செய்ய முயன்றார். அவர்கள் ஒற்றுமையில்லாமல் பல பல யோசனைகளைக் கூறும்படி அவர்களின் புத்தியைக் கலைத்துப் பிறகு அங்கதனுக்குப் பயமுண்டாகும் வார்த்தைகளைச் சொன்னார்.

- "புத்தத்தில் வாலியைக் காட்டிலும் நீ திறமை யுள்ளவன். புத்தியில் தாரைக்கு ஸமானன்; வாலியைப்போல் இந்த வானர ராஜ்யத்தைத் திறமையுடன் ஆளக்கூடியவன். ஆனால் நீ கிஷ்கிந்தையிலிருந்தாலும், ரிஷபிலத்திலிருந்தாலும் வானரர்கள் உனக்குக் கட்டுப்படுவார்களென்பது நிச்சயமில்லை. குரங்குகள் ஸ்வபாவமாக சபல சித்தமுள்ளவர்களென்பது உனக்குத் தெரியாதா? மேலும் மனைவி மக்களையும் தனதான்யங்களையும் ஸுக்ரீவனுடைய வசத்தில் விட்டு, உன்னுடன் ரிஷபிலத்தில் வலிப்பார்களா? உன்னைக் காட்டிலும் அதிக பலசாலிகளானதால் உன் ஆக்களுக்கு உட்படமாட்டார்கள். ஜாம்பவான், சீலன், ஸுஜேஹாத்திரன் முதலியவர்களையும் என்னையும் ஸுக்ரீவனிடத்திலிருந்து எந்த உபாயத்தாலும் இழுக்கமுடியாது. இதை எல்லோருடைய முன்வினை யிலேயே சொல்லுவதென். 'நீங்களெல்லோரும் போங்கள்; நான் ஒருவனே இங்கிருக்கிறேன்' என்பாயோ? பலசாலி பலவீனனுடன் பகைத்து ஸௌகரியமடையலாம். பலவீனன், பலசாலியுடன் பகைப்பது சியாயமல்ல. ஆகையால் பலமில்லாதவன் தன் நன்மையைக் கோரினால் பலவானுடன் ஒருபொழுதும் பகைக்கக் கூடாது. 'நான் பலவீனனாக இருந்தாலும் கோட்டையின் பலமிருந்தால் என்னை வெல்லமுடியாதென்பாயோ? ரிஷபிலத்தில் ஒருவரும் வரமுடியாதென்பாயோ?' லக்ஷ்மணன் இதை ஒரு பாணத்தால் விளையாட்டாகப் பிளந்துவிடுவார். ராமனைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமா? முன்பு இத்திரன் வஜ்ராயுதத்தால் இந்தக் குகைத்துவாரத்தை ஏற்படுத்தினான். லக்ஷ்மணனோ கூர்மையான பாணங்களால் இந்தக் குகையை உலர்ந்த சருகைப்போல் துளைப்பார். இவ்வகையான பாணங்கள் அவரிடத்தில் பல உண்டு. அவை வஜ்ராயுதத்தைப்போல் மலைகளைப் பொடியாக்கும். நீ இந்தக் குகையில் வளிக்க நிச்சயித்த அடுத்த கடினத்திலேயே இந்த வானரர்கள் உன்னை விட்டு ஓடிப்போவார்கள். இதில் ஸந்தேகமில்லை. பெண்டுபிள்ளைகளை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டு, ராமலக்ஷ்மணர்களிடத்திலும் ஸுக்ரீவனிடத்திலும் எப்பொழுதும் பயந்துகொண்டு, ஸகல ஸுகங்களையும் எப்பொழுதும் அனுபவிப்போமென்று ஏக்கம் கொண்டு, உன்னுடனிருந்து அனுபவிக்க வேண்டிய துக்கங்களை நினைத்து, உன்னைவிட்டு ஓடிப்போவார்கள்.

- 65 பிறகு நீ மித்திரர்களிடமிலாமல் உன் ஹிதத்தைத் தேடும் பந்துக்களிடமிலாமல், புல் அசைந்தாலும் அதைக்கண்டு சத்தரு வந்துவிட்டானோ என்று ஒவ்வொரு கண்ணத்திலும் நடுங்குவாய். மஹா வேகமுள்ள லக்ஷ்மணனுடைய பாணங்கள் உன்மேல்விழுந்து உன்னைக்கொல்லாதிருக்கவேண்டுமே. ஆனால் நீ எங்களுடைய மஹா ராஜாவிடத்திற்குப் போய் வினயமாக நடந்தகொண்டால் குலக்கிரமமாக உன்னை ராஜ்யத்தில் அபிஷேகம் செய்வார். தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் அவர் நோக்கமுள்ளவர். உன் தகப்ப னுடன் பிறந்தவர்; உன் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்வதில் கவலை கொண்டவர்; சொன்ன வார்த்தை தவறாதவர்; சுத்தமான நடத் தையுள்ளவர்; கபடமில்லாதவர்; உன் தாய்க்குப் பிரியமான விஷயத்தையே செய்கிறவர். அதற்காகவே பிழைத்திருக்கிறவர்; ஆகையால் உன்னைக் கொல்லமாட்டார். அவருக்கு வேறு புத்திரனு மில்லை. நீ பயலில்லாமல் எங்களுடன் வரலாம்" என்றார்.

பரியகாமயோச தே மாது: தத'ரித'ம் சால்ய ஜீவிதம் |
தஸ்யாபத்யம் ச நாஸ்த்யந்யத் தஸமாந'ங்க'த' க'ம்யதாம் | (22)

ஸர்க்கம் 55.

வானர்கள் பிராயோபவேசம் செய்தது

ஸ்ருத்தவா ஹறுமதோ வாச்யம் ப்ரஸூரிதம் த'ர்மஸம்ஹிதம் |
ஸ்வாமி ஸைகார ஸம்யுக்தம் அங்க'தோ' வாச்ய மப்'ரவித் | (1)

- இப்படி ஹனுமான் மதுரமாயும் தர்மமாயும் ஸூக்ரீவனைப் புகழ்ந்து சொன்னதைக் கேட்டு அங்கதன், "ஆளுந்நியை ஸ்திர புத்தி, சுத்தமான மனம், குரூர மில்லாதமை, ஆத்ம சுத்தி, கபட மின்மை, பராக்கிரமம், தைரியம் முதலியகுணங்கள் ஸூக்ரீவனிடத் தில்லை. தமயனுடைய பாரியை தனக்குத் தாயல்லவா? அவன் பிழைத்திருக்கும்பொழுதே அவனுக்குப் பிரியமான பாரியையைக் கைப்பற்றுகிறவனுக்கு ஆத்ம சுத்தியாவது மனச் சுத்தியாவது இருக்குமா? என் பிதா மாயாவியுடன் குகையில் யுத்தம் செய்யும் பொழுது அதன் வாசலை முடினவன் குரூரஸ்வபாவமல்லாதவ னென்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? அக்னிலோக்ஷியாய் ராமனுக்குக் கையடித்துக் கொடுத்து, அவரிடத்தில் ஒப்பில்லாத உபகாரத்தைப் பெற்று, அவர் விஷயமாய்ச் செய்த பிரதிக்கூலையை மறந்தவன். செய்த உபகாரத்தை அவன் நினைக்கப்போகிறானா? அவரிடத்தில் கபடமென்ற தோஷம் நன்றாக விளங்கவில்லையா? ஸைன்யங்களை வரவழைத்து ஸீதைையைத் தேட அனுப்பினது அதர்மத்திற்குப் பயந்து செய்த தல்லவே! லக்ஷ்மணனுடைய பாணங்களுக்குப் பயந்து செய்ததல்லவா? இது ஒரு தர்மமா? "

- "அவன் பாபி. நன்றியற்றவன், சஞ்ரல ஸ்வபாவமுடையவன், மறதியுள்ளவன்; இப்படிப்பட்டவனிடத்தில் மேன்மையான ஸ்வபாவமுள்ள எவனாவது நம்பிக்கை வைப்பானா? நான் அவனுக்குத் தாயாதி; அவனுக்குப் பிறகு பட்டத்தை அடைய வேண்டியவன். எனக்குப் பிழைக்க ஆசையிருந்தால் அவனை நம்ப லாமா? 'உன்னை யுவராஜாவாக அபிஷேகம் செய்யவில்லையா' என்றால், அரசர்கள் தனக்குப் பிறந்த புத்திரனுக்குப் பட்டம் கட்டுவார்கள். அவன் குணசாலியாயிருந்தாலும், குணங்களில்லாதவனாக இருந்தாலும் கவனிக்க மாட்டார்கள். சத்தரு குலத்தில் பிறந்த என்னை உயிரோடு வைப்பானா? நான் அவனுக்கு அபகாரம் செய்தவன், பலஹீனன், அநாதை, அவனுக்கு விரோதியென்ப தைப் பிறர்க்குத் தெரியும்படி சொல்லியும் விட்டேன். 'உங்களுடன் நான் கிஷ்கிந்தைக்கு வந்து உயிர் தப்புவேனா? ஸூக்ரீவன் குரூரன்; இரக்கமற்றவன்; சஹஸ்யமாகக் கெடுதி செய்பவன்; ராஜ்யத்தை ஆளுவதற்கு நான் இடையூறுகஇருக்கிறேன் என்றுஎன்னைக்காவலில் போடுவான். அதைக் காட்டிலும் இங்கேயே பிராயோபவேசத்தால் உயிரை விடுவது நலமல்லவா? நீங்களைல்லோரும் திரும்பிப் போங்கள். நான் உங்களுடன் கிஷ்கிந்தைக்கு வருவதில்லை. இது ஸத்தியம். "

- "இங்கேயே பிராயோபவேசம் செய்வேன். நான் மரண மடைவதே எனக்கு ஷேமம். ராமலக்ஷ்மணர்களையும் என் சிறிய நகப்பனுள ஸூக்ரீவனையும் நான் நமஸ்கரித்து ஷேமம் விசாரித்த தாகச் சொல்லுங்கள். என் தாயையும் குமையையும் நான் ஆரோக்கியத்தையும் ஷேமத்தையும் விசாரித்ததாகச் சொல் லுங்கள். என் தாய் எனக்காக வருந்தாதபடி தேற்றுங்கள். என்னிடத்தில் விசேஷ பிரீதியுள்ளவன்; இரக்கமுள்ளவன்; பர்த்தாவை இழந்து மிகுந்த கஷ்டங்களை அனுபவித்தவன்; நான் இங்கே மரண மடைந்ததைக் கேட்டு நிச்சயமாக உயிரை விடுவான்" என்று சொல்லி ஐரம்பவான் முதலிய பெரியோர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்து பூமியில் தர்ப்பங்களைப் பரப்பி அழுதுகொண்டே அவைகளின் மேல் படுத்தான்.

- அதைக் கண்டு, ஸகல வானர்களும் கண்ணீர் பெருக, வாய் விட்டவறி, ஸூக்ரீவனைத் தூஷித்து, வாலியைப் புகழ்ந்து, அங்க தனைச் சுற்றி, தாங்களும் பிராயோபவேசம் செய்ய யத்தனித் தார்கள். இப்படி அங்கதன் பிராணனை விட நிச்சயித்ததைப் பார்த்து, வானர சிரேஷ்டர்களும் கைகால்களைக் கழுவி ஆசமனம் செய்து, "நமது யஜுமானான அங்கதன் இறக்கும்பொழுது அவரைவிட்டு நாம் கிஷ்கிந்தைக்குச் செல்வது நியாயமா? நாமும் அவருடன் இறப்பது நலம்" என்று ஸங்கல்பம் செய்து, ஸமுத் திரத்தின் வடகரையில் தெற்கு நுளியாகப் போடப்பட்ட தர்ப்பங் களில் கிழக்கு முகமாய் உட்கார்ந்தார்கள். பிறகு ராமன் தண்ட

60 காரணயத்திற்கு வந்ததையும் தசரதர் மரணமடைந்ததையும் ஐனஸ்தானத்தில் கரதுவுணர்சன் மடிந்ததையும், ஐடாயு முக்தி யடைந்ததையும், ஸீதை அபகரிக்கப்பட்டதையும், வாலி உத்தம கதி பெற்றதையும், ராமன் ஸுக்ரீவனிடத்தில் கோபித்ததையும் சொல்லித் தந்தித்தார்தன். மஹா பர்வத கெரங்களைப் போன்ற அந்த மலையிலுள்ள குகைகளிலிருந்து பயங்கரமாய் பிரதித்வனி

65 உண்டாயிற்று; அது அவர்களுக்கு விசேஷ பயத்தை உண்டாக்கு வதற்கு ஒரு காரணமாயிற்று.

ஸ ஸம்விரதீ'பீர் பீஹு'பீர் மஹீத'ரோ
மஹாதீ'ரி கூட ப்ரதிமை: ப்ஸவங்க'மை: |
பீ'பூ'வ ஸந்தாதி'த நிர்'த'ராந்தரோ
ப'ருஸம் நத'தீ'பீர் ஜவதை' தீ'வொல்'பீ'ண: | (23)

ஸர்க்கம் 56 ஸம்பாதி

உயலிஷ்டாஸ்து தே ஸர்வே யஸ்மித் ப்ராயம் கிரீஸ்த'வே |
ஹரயோ க்ருத்'ர ராஜா'ச தம் தே'ஸ முபசக்ரமே | (1)

5 வினரர்கள் எந்த மலிச் சாரலில் பிராயோபவேசம் செய்ய உட்கார்த்தர்களோ அங்கே ஸம்பாதி என்ற ஒரு கழுது வந்தது. அவன் கிரஞ்சீவி; கழுதுகளுக்கெல்லாம் அரசன்; ஐடாயு விற்குத் தமயன்; பல பராக்கிரமங்களால் கீர்த்தி பெற்றவன்; அவன் விந்திய பர்வதத்தின் ஒரு குகையிலிருந்து வெளிக் கிளம்பி, வானரக் கூட்டங்கள் உட்கார்த்திருப்பதைக் கண்டு ஸந்தோஷ மடைந்து, "என்ன ஆச்சரியம்! வெகு நான் ஆகாரயில்லாமல் வருத்தம் எனக்கு இன்றைக்குப் பூர்ணமான போஜனம் வலுவில் வந்திருக்கிறது. தெய்வம் ஜீவன்களுடைய யோக க்ஷேமத்தை

10 அவைகளுக்குத் தகுந்தபடி ஸம்பாதித்து வைக்கிறது. இந்த வானரர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆகாரத்திற்குத் தகுந்தவர்களே. ஆனாலும், இவர்களுக்குள், "சிரேஷ்டமானவர்களை ஒவ்வொரு வராப்க் கொன்று தின்பேன்" என்னுள்.

15 அதைக் கேட்டு அங்கதன் மிகவும் வருத்தமடைந்து ஹனு மாரைப் பார்த்து, யமன் இந்தக் கழுதின் ரூபத்தைத் தரித்து வானரர்களைக் கொல்வதற்காக இங்கே வந்திருக்கிறான். ராமனு டைய காரியம் முடியவில்லை. ஸுக்ரீவனுடைய ஆக்கையும் நிறை வேற்றவில்லை. நமக்குத் திடீரென்று இந்த ஆபத்து எப்படியோ நேர்ந்ததே. ஸீதையை ராவணனிடத்திலிருந்து தப்புவிப்பதற் காகக் கழுதுகளுக்கு அரசனான ஐடாயு செய்த காரியத்தை நீங்கள்

20 கேட்டிருக்கலாமே. ராமனிடத்தில் விளங்கும் ஸ்நேஹத்தாலும் கருணையாலும் கட்டுப்பட்டு, ஸ்கலப் பிராணிகளும் பசு, பகழிகளா

யிருத்தாலும் நம்மைப்போல் பிராணிகளைக் கொடுத்தாவது ராம னுக்குப் பிரியத்தைச் செய்கின்றன. தர்மங்களை அறிந்த ஐடாயு ராமனுக்கு உபகாரம் செய்வதற்காகத் தன் உயிரைக் கொடுத்து, 25 அவருக்குத் திருப்தி செய்தார். நாமும் அவருடைய காரியத்தை முடிப்பதற்காக இந்தக் காடுகளிலும் மலிகளிலும் ஸீதையைத் தேடித் தீர்த்தோம். ஐனஸ்தையைக் காணவில்லை. இப்பொழுது உயிரை விடப்போகிறோம். ராவணனால் மரணமடைந்த ஐடாயு பாக்கியசாலி; அவருக்கு ஸுக்ரீவனால் யாதொரு பயமும் இல்லை. 30 (ஸுக்ரீவன் வனத்தில் வளரிக்கும் பிராணிகளுக்கெல்லாம் அரசன்.) அவர் உத்தமமான கதியையும் அடைந்தார். ஐடாயு இறக்காயிட்டால் ஸீதை அபகரிக்கப்படுவாளா? ஒரு முகர்த்தம் ராவணனை நிறுத்தி வைத்திருந்தால் ராமன் வந்திருப்பார். அப்பொழுது ராவணன் தப்புலானா? தசரதர் அவ்வளவு சிக்கிரமாய் இறக்காமல் இன்னும் 35 சில தினங்கள் பிழைத்திருந்தால் ராமனை வனத்திலிருந்து அழைத்து வந்திருப்பார். ஐடாயு மரணமடைந்ததாலும், தசரதர் இறந்த தாலும், ஸீதை அபகரிக்கப்பட்டதாலும், நாம் பிராணனை இழக்கும்படி நேர்ந்தது. ராமலக்ஷ்மணர்களும், ஸீதையும் வனத்தில் வளரிக்கும்படி நேர்ந்ததும், ராமனுடைய கோபத்தால் கரதுவுணுதி ராக்ஷஸர்கள் நாசமடைந்ததும், கைகேயிக்குத் தசரதர் வரம் 40 கொடுத்ததாலுண்டானதே தவிர வேறல்ல" என்று அங்கதன் சொல்வதைக் கேட்டும், வானரர்கள் பூமியில் படுத்து பிராயோப வேசம் செய்ததைப் பார்த்தும், ஸம்பாதி மனம் கொந்து, தீன ஸ்வரத்துடன், "என் பிராணனைக் காட்டிலும் எனக்குப் பிரியமான தம்பி ஐடாயு இறந்தானென்று சொல்லி, என் மனத்தை நடுங்கச் செய்கிறவன் யார்? ஐனஸ்தானத்தில் ராவணனுக்கும் ஐடாயு 45 விற்கும் புத்தம் நடந்த காரணமென்ன? என் தம்பியின் பெயரைக் கேட்டு வெகு நாளாயிற்று. என்னை இந்த மலையிலிருந்து இறக்கி விடுங்கள். கிரஞ்சீவியான என் தம்பி பல பராக்கிரமத்தால் கீர்த்தி பெற்றவன்; மஹா குணசாலி; இவ்வளவு காலம் கழித்து அவனுடைய விருத்தார்த்தத்தைக் கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்தேன். ஐனஸ்தானத்தில் வளரித்துவந்த அவன் மரணமடைந்த விஷயத்தைக் 50 கேட்க விரும்புகிறேன். பெரியோர்களிடத்தில் பக்தியுள்ள ராமன் தசரதருக்கு மூத்த புத்திரனல்லவா? அவர் ஐடாயுவிற்கு எப்படித் தோழரானார்? என் இறக்கைகள் ஸுக்ரீய கிரணங்களால் கொளுத்தப்பட்டதால் நான் பறக்கச் சக்தியற்றவனாக இருக்கிறேன். ஆகையால் என்னை இங்கிருந்து இறக்கிவிடுங்கள்" என்னுள்.

ஸ ஸர்யாம்பஸு த'தி'த பக்ஷத்வாத் த ஸக்தோம் ட்யுபணரீ'பியம் |
இ'சே'யம் பர்வதா த'ஸ்மா த'வதர்து மரித்த'மா: | (24)

ஸர்க்கம் 57

அங்கதன் பதில் சொன்னது

ஸோகாத் ப்ரஷ்டஸ்வரமபி ஸ்ருதவா தே தஸியூத்பா: |
ஸ்ரதத்'து'ரீ நைவ தத்'வாக்யம் கர்மணா தஸ்ய ஸந்திதா: || (1)

சோகத்தால் தழுதழுத்தக் குரலுடன் ஸம்பாதி இப்படிச் சொல்வதை வானரர்கள் கேட்டும், "ஓவ்வொருவராய்க் கொன்று தின்பேன்" என்ற வார்த்தையால் அவரிடத்தில் ஸந்தேகம் கொண்டு, "நம்மெல்லோரையும் இவன் நிச்சயமாகக் கொல்வான். நாம் பிராயோபவேசம் செய்யும்பொழுது இவனுல் மரணமடைந்தால் நமக்கு நஷ்டமென்ன? சேக்கிரத்தில் நமது உத்தேசம் நிறைவேறும்" என்று முடிவு செய்தார்கள்.

அப்பொழுது அங்கதன் ஸம்பாதியைப் பர்வத சிகரத்தி லிருந்து இறக்கி, "முன்பு ரீக்ஷாஜஸென்ற வானராதிபதி ஒருவர் இருந்தார். அவர் மஹாகீர்த்திசாலி; தர்மவான்; எனக்குப் பாட்டனார். அவருக்கு வாலி ஸூக்ரீவன் என்று இரண்டு புத்திரர் கள் அளவற்ற பலசாலிகளாய்ப் பிறந்தார்கள். என் பிதாவான வாலி, பலத்திலும் பராக்கிரமத்திலும் வேர்கத்தில் விசேஷ பிரஸித்தியடைந்தார். ஒரு ஸமயத்தில் ஸகல வேகநாதனுள் ராமன் இஷ்வாகு குலத்தில் தசரத சக்கரவர்த்திக்குக் குமாரனாய்ப் பிறந்து அளவற்ற ஐகவரியத்தாலும் வீரியத்தாலும் புருஷோத்த மனுய் விளங்கினார். அவர் பெரியோர்களுடைய தர்மத்தை அறு ஸரித்துப் பிழிசுவாக்ய பரிபாலனம் செய்வதற்காக லக்ஷ்மண னுடும் ஸீதையோடும் தண்டகாரண்யத்தில் ஸஞ்சரித்தார். அவர்கள் ஜனஸ்தானத்தில் வலித்துக்கொண்டிருக்கையில் ராசு ஸைகவரனுள் ராவணன் ஸீதையைப் பலாக்காரமாய் அபகரித்தான். தசரதருக்குப் பரம யித்திரனுள் ஐடாயு, அந்த ராசுஸன் அவனை ஆகாச மார்க்கமாய்க் கொண்டுபோவதைக் கண்டு, அவனுடன் யுத்தம் செய்து, அவனுடைய சதந்தையும், கவசத்தையும், ஆயுதங் களையும் ஒடித்து, ஸீதையைத் தப்புவிக்க முயன்றார். ஆனால் வயது சென்றவரானதாலும் யுத்தம் செய்து களைத்ததாலும் ராவணன் அவரை வெட்டிக் கொன்றான். பிறகு ராமன் அங்கே வந்து அவருக்கு ஸகல ஸம்ஸ்காரங்களையும் செய்து, உத்தம கதியை அறுக்கிரஸித்தார். பிறகு, ராமன் என் சிவிய தகப்பனுள் ஸூக்ரீவ னுடன் ஸந்தேகம் செய்து, வாலியைக் கொன்றார். ஸூக்ரீவனும் அவருடைய மந்திரிகளும் என் பிதாவிடக்கு விரோதிகள். பிறகு ஸூக்ரீவனை வானர ராஜாவாய் நியமித்தார். அவரும் ஸீதையைத் தேடும்படி ஸகல வானரர்களையும் அனுப்பினார். ராமனுடைய ஆக்ஷேபப்படி ஸீதையை அங்கே நாங்கள் தேடியும், சாத்திரியில் ஸூக்ரீவ பிரகாசத்தைக் காண முடியாததுபோல், அவனைக் கண்டு

பிடிக்கவில்லை. தண்டகாரண்யம் முழுவதையும் வெகு ஜாக்கிரதை யாகத் தேடி, வழி தப்பி, மயனுல் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஓர் குகையில் பிரவேசித்தோம். அங்கே ஒரு மாதம் வரையில் தேடித் திரிந்ததால் மஹராஜா எங்களுக்குக் கெடுவிட்ட காலம் சென்றுவிட்டது. இனி மேல் நாங்கள் கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்றால் ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய கோபத்திற்கும், ஸூக்ரீவனுடைய குருரமான தண்டனைக்கும் பாத்திரமாய்க் கொல்லப்படுவோம். ஆகையால் இங்கேயே உயிரை விடுவது நலமென்றெண்ணி பிராயோபவேசம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்" என்றான்.

சுருத்தே' தஸ்யிம்ஸ்து காகுத்ஸ்தே' ஸூக்ரீவே ச.ஸலக்ஷ்மணே |
சுதாநாமயி ஸரீவேஷாம் தத்ர தோ நாஸ்தி ஜீவிதம் || (19)

ஸர்க்கம் 58

ஸம்பாதி ஸீதை இருக்குமிடத்தைத் தெரிவித்தது

இத்யுக்த: கருணம் வாக்யம் வாதரைஸ் தயக்த ஜீவிதை: |
ஸபா'ஷ்போ வாதராத் க்ருத்'ர: ப்ரத்யுவாச மஹாஸ்வத: || (1)

இப்படி வானரர்கள் உயிரில் ஆசையைவிட்டுத் தினமாய்ச் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு, ஸம்பாதி கண்ணீர் பெருக்கி, அவர்களை நோக்கி, "பலவானுள் ராவணனுல் கொல்லப்பட்டா னென்று நீங்கள் சொல்லும் ஐடாயு என்பவன் எனக்குத் தம்பி. நானே வயதுசென்றவன்; எனக்கு இறக்கைகள் இல்லை; ஆகையால் ராவணனை இதற்காகப் பழிவாங்க இப்பொழுது எனக்குச் சக்தி இல்லை; பொறுமையோடு கேட்டுக்கொண்டிருப்பதைத் தவிர வேறு என்ன செய்வேன்? முன் காலத்தில் இத்திரன் விருத்ராஸூரனைக் கொன்றபொழுது நானும் ஐடாயுவும் நல்ல யெளவன தசையில் இருந்தோம். ஒரு நாள் எங்களில் யார் உயரமாகப் பறக்கக்கூடு மென்று பந்தயம் போட்டுக்கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் ஐயிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் ஜுவலிக்கும் ஸூக்ரீவனைச் சுற்றி அத் வேகமாகப் பறந்தோம். அவர் ஆகாசத்தின் மத்தியில் வந்த பொழுது, ஐடாயு உஷ்ணம் தாங்காமல் தவிப்பதைக்கண்டு, நாள் அவரிடத்தில் வைத்த ஸ்ரேக்கத்தால் என் இறக்கைகளைக் கொண்டு அவனை மூடினேன். உடனே ஸூக்ரீவ தேஜஸால் அவை கொளுத்தப் பட்டு அங்கிருந்து ஸீதியை மலையில் விழந்தேன. அது முதல் இங்கே வலித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். பிறகு ஐடாயுயின் விருத்தார்த்தம் எனக்குத் தெரியாது" என்றான்.

அதைக் கேட்டு அங்கதன், "நீர் ஐடாயுயின் தமயனென்பது வாஸ்தவமானால் அவரைக் கொன்ற ராவணனைக் கொல்ல வேண்டாமா? அதற்கு இப்பொழுது சக்தியற்றிருந்தாலும்,

அவனிருக்குமிடத்தைப்பாவது உமக்குத் தெரிந்தால் சொல்லும். வரும் கெடுதியை அறியாத அந்த மூடன் ஸமீபத்தில் வளிக்கிறானா? அல்லது கெட்டுத் தூரத்திலிருக்கிறானா?" என்று கேட்டான்.

25

அதற்கு ஸம்பாதியும், "வானரர்களே! வயது சென்று இறக்கக்கூடிய நான் வீரியமற்றவன். ஆகையால் ராமனுடைய காரியத்தில் கூடியவகையில் வாக்குஸஹாயம் செய்கிறேன். இந்த பிரஹ்மாண்டத்திலுள்ள பதினான்கு லோகங்களும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். தேவாலயம் யுத்தங்களையும், அமிருதத்திற்காகப் பாற்கடலைக் கடைத்ததையும் பார்த்தேன். ஒருநாள் ராவணன் லகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அதிருபவதியான ஒரு பெளவண ஸ்திரீயை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசத்தில்போவதைக் கண்டேன். அவள் "ராமா! லக்ஷ்மணா! என்று கதறிக்கொண்டும்

30

ஆபரணங்களைக் கழற்றி எறிந்துகொண்டும் கால்களை உதறிக் கொண்டும் இருந்தாள். கறுத்தமலையில் அடிக்கும் ஸூரிய பிரணங்களைப் போலும், நீருண்ட மேகத்தில் பாயும் மின்னலைப்போலும் அந்த துஷ்டனுடைய கறுத்த சரீரத்தில் அந்த ஸ்திரீயின் வெண்பட்டு விளங்கிற்று. அவள் ராமனைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டிருந்ததால் ஸீதையாக இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன். அந்த ராகுஸன் இருக்குமிடத்தைச் சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள். அவன் விசீரவாரின் புத்திரன்; குபேரனுக்குத் தம்பி; லங்காநீபத்திலிருக்கிறான். அது இங்கிருந்து நூறு யோஜனைக்கப்பால் தெளிவற்றது, பாருங்கள்; விசுவ கர்மாவால் ஸீருஷ்டிக்கப்பட்டது; தங்க வாசற்படிகளும் விசித்திரமாக வேலை செய்யப்பட்ட தங்கமேடைகளும் ஸூரியனைப் போல் ஜ்வலிக்கும் தங்கப் பிராகாசங்களும் கண்ணிப்பறிகின்றன. அங்கே ஸீதை ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் ராகுஸனனால் காக்கப்பட்டு தீனமாக உட்கார்ந்திருக்கிறாள். நான்குபக்கங்களிலும் ஸமுத்திரத்தால் நன்றாகக் காக்கப்பட்ட அந்த லங்கைக்குப்

35

போனால் ஐனக புத்திரியான ஸீதையைக் காண்பீர்கள். இங்கிருந்து ஸமுத்திரத்தில் நூறு யோஜனை தூரம் போய் தெற்குக் கரையைச் சேர்ந்தால் ராவணனைக் காணலாம். அதைப்பற்றிய லகலயத்தளங்களையும் சீக்கிரமாகச் செய்யுங்கள். நான் தேவகுலத்தில் பிறந்தவன்; நீங்கள் ஸீதையைக் கண்டு திரும்புவீர்களென்று என் திவ்விய ஞானத்தால் நிச்சயமாக அறிகிறேன். தான்யங்களைத் தின்றும் குளிங்கம் புது முதலிய பகடிகள் தூரத்திலிருக்கும் பொருள்களைப் பார்ப்பதில் நிறமையுள்ளவை, காக்கைகளும் காய்கனிகளைத் தின்றும் மிளி முதலிய பறவைகளும் அதற்கு இரண்டு மடங்கு சக்தி வாய்ந்தவை. கிரௌஞ்சம், அன்றில், நீர்காக்கை முதலியவைகளும் மூன்று மடங்கு; பருந்துகளுக்கு நான்கு மடங்கு; கழுகுகளுக்கு ஐந்து மடங்கு; ரூபயௌவண பல வீரியங்களால் விளங்கும் அன்னங்களுக்கு ஆறு மடங்கு; கருடன் அருணவென்ற வினதையின் புத்திரர்களின் சக்தி இவைகளைக் காட்டிலும் மிகவும்

40

மேலானது. நானும் ஐடாயும் அருணனுடைய புத்திரர்கள். ஆகையால் லகல பகடிகளின் சக்தியைக் காட்டிலும் எங்களுடைய சக்தி மிகவும் மேலானது. இங்கிருந்தே ராவணனையும் ஐராவணியையும் நான் பார்க்க முடியும். வினதையின் புத்திரர்களுக்குள்ள திவ்விய ஞானமும் பலமும் எங்களுக்குண்டு. என் ஸ்வபாவத்தாலும் நான் புஜிக்கும் ஆசா பலத்தாலும் நூறு யோஜனைக்கு அப்பாலிருக்கும் லங்கையில் நடப்பவைகளை ஒவ்வொரு நிமிஷமும் பார்க்கிறேன்.

45

வெகு தூரத்திலுள்ள ஐனங்களைக் கொன்று தின்பது எங்களுக்கு இயற்கையாக ஏற்பட்ட காரியம். காலடியில் இருப்பவைகளைப் பார்த்துக் கோழிகள் தின்றும், என் தம்பியை அவன் கொன்றதற்காக அந்த துஷ்ட ராகுஸனை நான் கொல்வது முறை. ஆனால் எனக்கு வயது அதிகமானதால் பலம் குறைந்தது. பிராணவாயுக்கள் தடுமாறியின்றன. இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்ட ஏதாவது உபாயத்தைக் கண்டுபிடிப்புகள். லங்கைக்குப் போய் ஸீதையைப் பார்த்து உங்களுடைய காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வருங்கள். உத்தம கதியடைந்த ஐடாயுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். என்னை ஸமுத்திரத்திற்குக் கொண்டுபோய் விடுங்கள்" என்றான்.

50

வானரர்கள் அப்படியே செய்து, அங்கிருந்து அது மூன் இருந்த இடத்திற்கு மறுபடியும் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். ஸீதையைப் பற்றி நிச்சயமான ஸமாசாரம் தெரிந்ததால் அவர்களுக்கு உண்டான ஆனந்தத்திற்கு எல்லையில்லை.

55

புந: ப்ரத்யாநவீத்வா ச தம் தேஸம் பதகேஸ்வரம் |
ப'பூ'வுர் வாநரா ஹ்ருஷ்டா: ப்ரவ்ருத்தி மூபஸ்ய தே | (36)

ஸர்க்கம் 59

ஸம்பாதி ஸீதையின் வரலாற்றைச் சொன்னது

ததஸ் ததம்ருதாஸ்வாதம் க்ருத்ர ராஜேந பா'ஷிதம் |

நிஸம்ய முதி'தா ஹ்ருஷ்டாஸ் தே வச: ப்லவகர்ஷ்பா: | (1)

அமிருத தாரையைப்போல் மதுரமான ஸம்பாதியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு, வானரர்கள் ஸந்தோஷத்தால் மயிர்குச்ச மடைந்தார்கள். அப்பொழுது ஐயம்பவானும் மற்ற வானரர்களும் குதித்தெழுந்து ஸம்பாதியைப் பார்த்து, "ஸீதை எங்கிருக்கிறாள்? அவளை எவன் பார்த்தான்? யார் அவளை, அபகரித்துக் கொண்டு போனான்? இதை எங்களுக்கு விஸ்தாரமாகச் சொல்ல வேண்டும். தங்களைவிட வேறு கதி எங்களுக்குண்டோ? வந்தாயுதங்களையிப்பால் அதிவேகமாய் வந்து விழும் ராமலக்ஷ்மணர்

60

மேலானது. நானும் ஐடாயும் அருணனுடைய புத்திரர்கள். ஆகையால் லகல பகடிகளின் சக்தியைக் காட்டிலும் எங்களுடைய சக்தி மிகவும் மேலானது. இங்கிருந்தே ராவணனையும் ஐராவணியையும் நான் பார்க்க முடியும். வினதையின் புத்திரர்களுக்குள்ள திவ்விய ஞானமும் பலமும் எங்களுக்குண்டு. என் ஸ்வபாவத்தாலும் நான் புஜிக்கும் ஆசா பலத்தாலும் நூறு யோஜனைக்கு அப்பாலிருக்கும் லங்கையில் நடப்பவைகளை ஒவ்வொரு நிமிஷமும் பார்க்கிறேன்.

65

70

75

80

85

5

10 கருணையுடைய பாணங்களின் வீரியத்தை அறிவாத மூடன் யார்?" என்று கேட்டார்கள். அதைக்கேட்டு ஸம்பாதி, ஸீதையின் விருத்தாந்தத்தை அறிந்துகொள்வதில் மிகவும் ஆவலுள்ள அந்த வானரசர்களைத் தேற்றி, மஹாபீரீதியுடன் அவர்களைப் பார்த்து,

15 "ஸீதையை அபகரித்ததை நான் கேள்விப்பட்ட விதத்தையும் அவளைப் பார்த்தவணையும் அந்த இடத்தையும் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். நான் வங்கையில் ஸீதையிருப்பதைக் காண்கிறேன் என்று சொன்னதற்கு என்னைத்தவிர வேறு ஸாஷியும் உண்டு. நான் இந்த மலையில் பிரவேசிக்க முடியாத ஓரிடத்தில் இறக்கையற்று விழுந்தேன். வயது சென்றதாலும் பல பராக்கிரமங்கள் குறைந்ததாலும் ஸுபார்கவணென்ற என் புத்திரன் அந்தந்தக் காலத்தில் எனக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்த என்னை ரக்ஷிக்கினான். 'கந்தர்வர்கள் ஸ்த்ரீகளிடத்தில் ஆசை வைத்தவர்கள்' என்ற கருதிப்படி, அவர்களுக்குக் காமம் அறிதீவிரமானது. ஸரீர்பங்களுக்குக் கோபம் அதிகம்; மான்களுக்குப் பயம் அதிகம்; எங்களுக்குப் பரி அதிகம். ஒரு நாள் என் புத்திரன் எனக்கு ஆகாரம் தேடப் போய் அஸ்தமித்த பிறகு ஒன்றும் கிடைக்காமல் வந்தான். அதைக் கண்டு நான் பரிதாபத்தைத் தாங்கமுடியாததாலும் வயது சென்றதாலும் அவனைக் கடுமையாகக் கோபித்தேன். அவனும் அதைப் பொறுத்துக்கொண்டு என்னை இவ்விதம் ஸமாதானம் செய்தான்.

30 'அப்பா! நான் வழக்கப்படி ஆகாரம் தேடுவதற்காகப் பறந்து போய் மடுவந்திர பர்வதத்தில் துவாரத்தை மறைத்துக்கொண்டு, ஸமுத்திரத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் அநேக ஜாதுக்களையும் கொல்வதற்காக அவைகள் வரும் வழியையும் தடுத்தாக்கொண்டு நின்றேன். அப்பொழுது மைமலையைப்போன்ற தேகத்தைமுடைய ஒருவன் பாலஸூரியனைப்போல் காந்திபெற்ற ஒரு ஸ்த்ரீயை எடுத்துக் கொண்டு வருவதைக் கண்டேன். அவர்களைக் கொன்று தங்களிடத்தில் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நிச்சயித்து நிற்கையில், அவள் விநயமாகவும் மதுரமாகவும் என்னை வழிவிடும்படி வேண்டினான். நீச குலத்தில் பிறந்த எவனானாலும் அப்படி பிரார்த்திப்பவர்களை உபத்திரவிப்பானா? என்னைப்போன்றவன் அந்தப் பாபத்தை நினைக்கவே மாட்டான். பிறகு, அவன் தேஜஸால் நான்கு திக்குகளையும் பிரகாசிக்கச் செய்துகொண்டு அதிவேகமாகச் சென்றான். உடனே ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் ஸித்த சாரணர் முதலிய கணங்கள் என்னைப் பூஜித்து, 'குழந்தாய்! இவனும் இவனுடனிருந்த ஸ்த்ரீயும் உன்விடத்திலிருந்து அபாயமில்லாமல் சென்றது பெரிய காரியம். நிச்சயமாய் உனக்கு மங்களமுண்டாகும்' என்றார்கள். அவன் ராஷஸேகவரனான ராவணனென்றும், தசரத புத்திரனான ராமனுடைய பாரியை ஸீதையை அபகரித்துப் போகிறானென்றும் அடிகளால் அறிந்தேன். அவன் தலைமயிர் அவிழ்ந்து,

45

50 வஸ்திரம் நழுவி ஆபரணங்கள் கழன்று, ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டே போனான். இப்படிச் சோகத்தால் தவிக்கும் அந்த ஸீதையைப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றதால் தாமதமாயிற்று" என்றான்.

55 "மூன்று நாள் ஸாமான்யமாகப் பார்த்ததைக் காட்டிலும் இப்பொழுது ஸுபார்கவணால் அந்தப் புருஷன் ராவணனென்றும் அபகரிக்கப்பட்ட ஸ்த்ரீ ராம் பத்தினி என்றும் நன்றாக அறிந்தும் அந்த ராஷஸீனைத் தண்டிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டாகவில்லை. நானே பகலி; இறக்கைகளைற்றுப் பலவீனான யிருக்கும்பொழுது என்ன செய்ய முடியும்? ஆகையால் புத்தியாலும் வார்த்தையாலும் என்னால் கூடியவரையில் உங்களுக்கு உபகாரம் செய்கிறேன். ராமனுடைய காரியம் என்னுடைய தல்லவா? அதனால் எனக்கும் பிரயோஜனமுண்டு. நீங்கள் மஹா புத்திமான்கள்; பலசாலிகள்; பெருந்தன்மையுடையவர்கள்; தேவதைகளும் உங்களைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்க முடியாது. ஆகையால் வானரேகவரன் உங்களை இந்தக் காரியத்தில் நியமித்திருக்கிறார். ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய பாணங்கள் கழுதிறகுளால் அவங்கரிக்கப்பட்டு அறிதீக்ஷணமானவை; மூன்று வேல்களையும் காப்பாற்றுவதற்கும் நாசம் செய்வதற்கும் நிறமையுள்ளவை; ராவணன் தேஜஸாலும் பலத்தாலும் விசேஷப் பிரலீந்தி பெற்றவன்; ஆனாலும், உங்களுக்கு ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய ஸஹாயிருக்கையில் அஸாத்தியமான விஷயம் ஒன்றுண்டோ? நீங்கள் உங்களுடைய காரியத்தை முடித்து விடுவீர்களென்று நிச்சயமாய் எனக்குத் தெரியுமாயினால், தாமதிக்காமல் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள். உங்களைப்போல் புத்திமான்கள் எத்தக் காரியங்களைச் செய்வதிலும் தாமதம் செய்யமாட்டார்கள்" என்றான்.

தத'ஸம் காலஸங்கேந க்ரியதாம் புத்தி' நிர்ஸய: |

ந ஹி கர்மஸு ஸஜ்ஜந்தே புத்தி'மந்தோ ப'வத்'விதா': 1 (29)

ஸர்க்கம் 60

ஸம்பாதியின் விருத்தாந்தம்

தத: க்ருதோத'கம் ஸ்நாதம் தம் க்ருத்'ரம் ஹஸ்யத'பா: |

உபஷ்ட்டா மிரேள து'ரீகே பரிவாரீய ஸமத்தத: 1 (1)

பிறகு ஸம்பாதி ஐடாயுவிற்றுகத் தர்ப்பணம் செய்து, ஸ்நானம் முதலிய காரியங்களை முடித்துக்கொண்டு பர்வதத்தில் வந்து உட்காந்தான். அப்பொழுது வானரசர்கள் அவனைச் சூழ்ந்து உட்காந்தார்கள். அவனுக்கு நிசாகர முனி சொல்லியிருந்தபடி, ராம

- 5 தூதர்களான வானரர்கள் வந்ததாலும், தனக்கு இறக்கைகள் மறுபடியும் முனைத்ததாலும் அவருடைய வார்த்தையில் நம்பிக்கை பிறந்து, ஸந்தோஷமடைந்து, வானரர்களைப் பார்த்து, "மித்திரர்களே! ஒருவரும் சப்தம் செய்யாமல் நான் சொல்வதைக் கவனமாக்கிக் கேளுங்கள். நான் ஸீதைையைப் பார்த்தேனென்ற வார்த்தையை வால்தவமென்று உங்களுக்குப் படும்படி சொல்லுகிறேன். ஸூரிய சிரணங்களால் தேகமெங்கும் வெந்து இறக்கையற்று இந்த மலையில் விழுந்தேனென்று சொன்னேன்ல்லவா? ஆறு தினங்கள் கழித்து பிரக்ஞை வந்தது. தேக ஸ்வாதீனமில்லாமல் சொல்ல முடியாத உபத்திரவத்தையடைந்து எந்தப் புறத்தில் பார்த்தாலும் ஒன்றும் தெரியவில்லை. பிறகு ஸமுத்திரம் மலை ஆறுகள் ஓடைகள் வணங்கள் ஸமுத்திரக்கரை முதலியவைகளைப் பார்த்துப் பார்த்து ஞாபகம் வந்தது. தெற்கு ஸமுத்திரக்கரையில் அநேக குகைகளுடனும் பசு பசுிகளுடனும் விளங்கும் விந்திய பர்வதம் இதுதானென்று நிச்சயம் கொண்டேன். இங்கே நிசாகரென்ற மஹா தேஜஸ்வியான ஒரு மஹரிஷி தவம் செய்த ஆசிரமம் ஒன்றுண்டு. அவர் உத்தம லோகங்களை அடைந்த பிறகும் நான் இவ்விடத்தில் எண்ணூயிரம் வருஷங்களாய் வலித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். துக்கம் தாங்காமல் இந்த மலையின் உச்சியிலேந்து வெகு கஷ்டத்துடன் இறங்கிக் கூர்மையான தர்ப்பங்களால் சிறைத்த பூமியில்வந்து, அவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டு, அவருடைய ஆசிரமத்திற்குச் சென்றேன். நானும் ஐடாயுடும் இவ்விடத்தில் அவரை அநேகம் நடவை தரிசித்திருக்கிறோம். அவருடைய ஆசிரமத்திற்கு ஸமீபத்தில் காற்று ஸுகமாயும் பரிமளமாயும் வீசும்; விருஷங்கள் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் விளங்கும். நான் இங்கே வந்து அவருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு ஒரு மாதடியில் உட்கார்ந்தேன். கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பிறகு அவர் ஸமுத்திரத்தில் ஸ்நானம் செய்து, தேஜஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு திரும்பி வருவதைக் கண்டேன். காடி, புளி, ஸீமம், யானை, ஸர்ப்பம் முதலிய ஐந்துக்களும் தங்களை வளர்ப்பவர்க்கென்று ஓடிவருவதுபோல் அவரைக் கண்டவுடன் பிரியத்துடன் பின் தொடரும். அரசன் சபையில் உட்கார்ந்தவுடன் மந்திரிகளும் பரிவாரங்களும் வந்து உடுவதுபோல், அவரைக் கண்டவுடன் ஸகல ஐந்துக்களும் ஓடிவந்தன. அந்த மஹரிஷி என்னைப் பார்த்து ஸந்தோஷமடைந்த. ஆசிரமத்தில் நுழைந்த ஒரு முகூர்த்த காலம் கழித்து வெளியில் வந்து இவ்விதம் சொன்னார்.

- 30 "குழந்தாய்! உன் இறக்கைகள் எரிந்துவிட்டபடியால் உன்னை அடையாளம் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. தேகமெங்கும் புண்ணாகி இருக்கிறது; இறக்கைகள் பொகங்கிப் போயின சரீரம் இளைத்து பிராணனும் பல பராகிரமங்களும் ஒடுங்கிவிட்டன. முன்பு இரண்டு கழுதுகளை இவ்விடத்தில் பார்த்திருக்கிறேன். அவை

வேகத்தில் வாயுவைப் போன்றவை; கழுதுகளுக்கெல்லாம் தலைவர்கள்; இவ்வுடமான ரூபத்தை எடுக்கக் கூடியவர்கள்; ஸுஹாதரர்கள். மூத்தவனுள் சீயும் உன் தம்பி ஐடாயுடும் மனுஷ்ய ரூபத்துடன் என்னை நமஸ்கரித்துக்கொண்டிருந்தீர்களல்லவா? ஏதாவது விபாதியால் பிடிக்கப்பட்டாயா? இறக்கைகள் உதிர்ந்த காரணமென்ன? அல்லது எவனாவது இப்படி உன்னைத் தண்டித்தானா?" என்று கேட்டார்.

மும் தே வ்யாதி'ஸமுத்தா'தம் பக்யபோ; பதநம் சுதம் |
தீ'ண்டோ வாயம் க்ருத: கேந ஸர்வ மாக்'யாஹி ப்ருச்ச'த: (21)

ஸர்க்கம் 61

ஸம்பாதியின் விருத்தாந்தம் (தொடர்ச்சி)

ததஸி தத்'தா'ருணம் கர்ம து'ஷ்கரம் ஸாஹஸாத் க்ருதம் |
ஆசசு'ஷே முநே: ஸர்வம் ஸூர்யாதுக்'மநம் ததா'ஃ (1)

யௌவனத்தாலும் பலக்கொழுப்பாலும் நான்கள் செய்த பயங்கரமான காரியத்தையும் ஸூரியனைப் பின்தொடர்ந்ததையும் அவருக்குச் சொன்னேன். "ஸ்வாமி! எனக்குத் தேகமெங்கும் புண்ணுயிருக்கின்றது; வெட்கத்தால் புத்தி தெறியிருக்கின்றது; மிகவும் களைத்திருக்கின்றேன். ஆகையால் தகுந்தபடி தங்களுக்குப் பதில் சொல்லச் சக்தியற்றவனுயிருக்கிறேன். நானும் என் தம்பி ஐடாயுடும் விசேஷ பலசாலிகளென்று கர்வத்தால் புத்தி பிசகி எங்களில் யார் அதிகமாகப் பறக்க முடியுமென்று அறிவதற்காகப் பந்தயம் வைத்துக்கொண்டு பறந்தோம். கைலாஸ சிகரத்தில் வலிக்கும் முனிகளுக்கெதிரே, 'ஸூரியபோதயம் முதல் அஸ்தமனம் வரையில் அவருடன் செல்வோம்' என்று பிரதிக்கை செய்த ஆகாசத்தில் விளம்பினோம். அங்கிருந்து பார்க்கையில் பூமியிலுள்ள நகரங்கள் சதசக்கரங்களைப்போல் காணப்பட்டன; சில இடங்களில் வேத கோஷங்களும் சில இடங்களில் ஸ்த்ரீகள் சிவப்பு ஸந்திரங்களுடன் பாடிக்கொண்டிருப்பதும் கேட்கப்பட்டன. பிறகு அறிவேகமாகப் பறந்து ஸூரியனுடைய மார்க்கத்தில் சென்று கீழே பார்க்கும்பொழுது, பூமியிலுள்ள காடுகள் இளம் புல்லுகளைப் போலும், உன்னதமான பர்வதங்கள் சிறிய கற்களைப்போலும், மஹா நதிகள் மெல்லிய தூங்களைப்போலும், ஹிமாலயம், விந்தியம், மேரு முதலிய மலைகள் -மடுவில் நீர்தும் யானையைப்போலும் காணப்பட்டன. இப்படிச் சென்றுகொண்டிருக்கையில் ஸூரியன் ஆகாசத்தின் மத்தியில் வந்தான். அப்பொழுது எங்களுக்கு வியக்கவையும் சோகமும் பயமும் அதிகமாயின. புத்தி மயங்கிற்று, மனமும் இத்திரியங்களும் கலங்கின; பிரக்ஞை தப்பிற்று; கிழக்கு,

- 25 தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. லோகம் முழுவதும் பிரளயத்தில் ஸங்க்ஷணக்கினியால் எரிக்கப்படுவதுபோல் காணப்பட்டது. அப்பொழுது சிதறின என் மனத்தைக் கண்ணில் நாட்டி, மிக்க பிரயாணையுடன் தைரியமாய் ஸூரியனை நிரிர்ந்து பாசீத்தேன். எங்களுடைய கண்ணிற்கு அந்த மண்டலம் ஐய்பூ தீவீபத்தைப்போல் அவ்வளவு பெரிதாய்த் தோன்றிற்று. பிறகு ஐடாயு மயக்கம் கொண்டு, என்னிடத்தில் சொல்லாமல் திடீரென்று கிழே விழுந்தான். அதைக் கண்டு நான் ஸூரியனுடைய ஸமீபத் திலீருந்து அறி வேகமாக இறங்கி, என் இறக்கைகளை விரித்து, ஸூரிய சிசுணங்கள் அவன்மேல் தாக்காமல் அவனை முடினேன்.
- 30 தீவீபத்தைப்போல் அவ்வளவு பெரிதாய்த் தோன்றிற்று. பிறகு ஐடாயு மயக்கம் கொண்டு, என்னிடத்தில் சொல்லாமல் திடீரென்று கிழே விழுந்தான். அதைக் கண்டு நான் ஸூரியனுடைய ஸமீபத் திலீருந்து அறி வேகமாக இறங்கி, என் இறக்கைகளை விரித்து, ஸூரிய சிசுணங்கள் அவன்மேல் தாக்காமல் அவனை முடினேன்.
- 35 ஆகையால் அவன் எரிக்கப்படவில்லை. நானே அஜாகிரதையாய் ஐடாயுவைக் காப்பாற்றுவதில் புத்தியை நாட்டி, இறங்குகின்ற விரித்துக்கொண்டிருந்ததால் அவை எரிந்து அங்கிருந்து விழுந்தேன். அவன் ஜனஸ்தானத்தில் விழுந்திருக்க வேண்டுமென்று ஊழிக் கிழேன். நான் பிரக்ஞையற்று மூர்ச்சையடைந்து விந்திய பர்வதத்தில் விழுந்தேன். ராஜ்யத்தையும், உடன்பிறந்தவனையும், இறக்கைகளையும், பலத்தையும் ஒரே காலத்தில் இழந்து, இனி இறப்பதே நலமென்றெண்ணி, இந்தப் பர்வத சிகரத்திலிருந்து விழ நிச்சயித்திருக்கிறேன்" என்றேன்.

ராஜ்யேத ஹீநோ ப்ராநீரா ச பக்ஷாப்யாம் விஶ்ரமேண ச |
ஸர்வதா மர்துமேவேச்சித் பநிஷ்யே சிகீராத் கிரே: || (71)

ஸர்க்கம் 62

ஸம்பாதிஶீன் விருத்தாந்தம் (தொடர்ச்சி)

ஏவமுத்த்வா முதிர்ரேஷ்ட மருதம் துக்கிதோ ப்ருஸம் |
அத தீயாத்வா முஹூரீந்தம் து ப்சீவா நிதம்ப்ரவீத் || (1)

- இப்படி நடந்த விருத்தாந்தத்தை அந்த மஹரிஷியிடத்தில் தெரிவித்துத் துக்கம் தாங்காமல் அழுதேன். அவர் கொஞ்ச நேரம் யோசித்து, "ஸம்பாதே! வகுத்தப்படாதே. உன் இறக்கைகளும் நேத்திரங்களும், பிராணங்களும், விரியழும், பராக்விசுமும் முன்போல் ஒப்பற்றதாயிருக்கும். நரநாதி மஹரிஷிகள் இனி வரும் ராமாவதாரத்தைப் பற்றி சொல்லும் ஸமயத்தில் ஏதோ ஒரு பெரிய காரியம் ஸமீபத்தில் நடக்கப்போறதென்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். தபோபலத்தால் அது சிஜமென்றும் கண்டறிந்தேன். இஷ்வாகு வம்சத்தில் தசரதரென்ற ஒரு ராஜா பிறப்பார்.
- 5 அவருக்கு மஹா தேஜஸ்வியான ராமனென்ற ஒரு புத்திரனுண்டாவான். அவனும் அவனுடைய தம்பி லக்ஷ்மணனும் பிதாவின் ஆக்ஞையால் வனத்தில் ஸஞ்சரிப்பார்கள். அப்பொழுது ராவணனென்ற ஒரு ராக்ஷஸன் ராமனுடைய பத்தினியை ஜனஸ்தானத்
- 10

- திலீருந்து பலாத்காரமாய் எடுத்துக்கொண்டு போவான். அவன் ராக்ஷஸநிபதி; தேவர்களாலும் தானவர்களாலும் கொல்ல முடியாதவன்; அவன் பக்ஷயங்கள், ஆபரணங்கள் இன்னும் அவன் அபேக்ஷிக்கக்கூடிய ஸகல பதார்த்தங்களாலும் ஸீதையை மயக்கித் தன்னிடத்தில் ஆசைகொள்ளும்படி செய்ய யத்தனிப்பான். அவனோ மஹா பநிசிரதை; பரீத்தாவை விட்டுப் பிரித்த துக்கத்தால் தவித்துக்கொண்டு, கொஞ்சம்கூட இணங்கமாட்டான். அவன் ஆகாரமில்லாமலிருப்பதை அறிந்து, தேவேந்திரன் ஒரு பரமான்னத்தைத் தன் ஸேவகனிடத்தில் கொடுத்தனுப்புவான்.

- தேவதைகளாலும் அடையக்கூடாத அந்த அமிருதத்திற்கு ஸமமான அன்னத்தை ஸீதை பேற்றுக்கொண்டு அதைக்கொண்டு வந்தவன் இமை கொட்டாததாலும் பூமியைத்தொடாததாலும் ராவணனுடைய ஸேவகனல்ல. இந்திரனுடைய ஸேவகனே என்று கண்டுகொள்வான். மேலும், 'ராமமூர்த்தி இங்கே வந்து அந்தத் துஷ்டனைக் கொன்று தங்களை அழைத்துக்கொண்டு போவார். தேவதைகளுடைய காரியம் எரித்திக்கும்பொருட்டு தாங்கள் மனுஷ்யாவதார மெடுத்திருக்கிறபடியால், ஆராதனா தேகத்தில் பிராணன்களை நீலை நிறுத்தவேண்டும். தேவதைகளும் மனுஷ்ய ரூபமெடுத்தால் ஆகாரமில்லாமல் ஜீவிக்க முடியாது. இந்தப் பரமான்னம் ஒரு வருஷம் வரையில் பரி, தாகம், களைப்பு முதலியவைகளை நீக்குமென்று தேவதூதன் சொல்வதைக் கேட்டு, அதில் ஒரு பாகத்தை எடுத்து, 'என் பரீத்தாவும் அவருடைய தம்பியும் உயிரோடிருந்தாலும், அல்லது உயிரிழந்து தெய்வத் தன்மையை அடைந்தாலும், இந்த அன்னம் அவர்களுக்குத் திருப்தியை உண்டாக்கக் கடவது' என்று பூமியில் கொஞ்சம் வைத்துவிட்டு மிருத்ததைப் புஜிப்பான்.

- பிறகு ராமனும் அனுப்பப்பட்ட வானர்கள் ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டு இங்கே வருவார்கள். அவர்களுக்கு ஸீதையின் விருத்தார்த்தத்தை நீ விஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டியது. நீ இவ் விடத்திலிருந்து ஒருபொழுதும் போகக்கூடாது. பலவீனமான ஸ்திதியில் எங்கே போவாய்? கொஞ்சகாலம் பொறுத்திரு. மறு படி இறக்கைகளை முனைக்கச் செய்வேன். இப்பொழுதே உனக்கு அந்த உபகாரத்தைச் செய்யலாம். ஆனால் பக்ஷிகளுக்குள்ள சபல ஸ்வபாவத்தால் நீ இங்கே இருக்கமாட்டாய். தேவதைகளுக்கும் பிராமணர்களுக்கும், மஹரிஷிகளுக்கும், தேவேந்திரனுக்கும், ஸகல லோகங்களுக்கும் உன்னால் ஒரு பெரிய காரியம் சிறைவேற வேண்டியிருக்கிறது. நீ தேவ யோனியில் பிறந்தவனுக்கையால் அது உனக்கும் ஸேமத்தைக் கொடுக்கும். அந்த ராஜபுத்திரர்களுக்கும் உபகாரமாயிருக்கும். ஆகையால் ஸீதை இருக்குமிடத்தை ராம தூதர்களுக்கு நீயே தெரிவிக்கவேண்டியது. ராமலக்ஷ்மணர்களைப்

55 பார்க்கவேண்டுமென்று எனக்கும் மிகுந்த ஆவலுண்டு. ஆனால் வயதால் மெலிந்த சரீரத்தை நெடுங்காலம் தரிக்க எனக்கு இஷ்டமில்லை. ஆகையால் சீக்கிரத்தில் உத்தம லோகங்களுக்குச் செல்வேன். நீ இங்கே ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டியது" என்று, பதார்த்தங்களின் தத்வ ஸ்வரூபத்தை அறிந்த அந்த மஹரிஷி என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார்" என்றார்.

தேசே சிரம் தா'ரயிதும் ப்ராணம்ஸ த்யஷ்யே கபேப்'ரம் |
மஹர்ஷிஸ த்வப்'ரவிதே'வம் த்'ருஷ்ட தத்வார்த' தர்'ஸத: || (15)

ஸர்க்கம் 63

வானர்கள் ஸமுத்திரக்கரை சேர்ந்தது

ஏதை ரத்யைஸ ப'ஹு'பி'ர் வாக்க்யைர் வாக்க்ய விஸாரத: |
மாம் ப்ரஸஸ்யாப்'யநுஜ்ஞாப்ய ப்ரவிஷ்ட: ஸஸ்வமாஸ்ரமம் || (1)

5 இப்படிப்பட்ட அநேக வார்த்தைகளால் அந்த மஹரிஷி என்னைப் புகழ்ந்து உத்தரவு கொடுத்து, தன் ஆசிரமத்திற்குள் பிரவேசித்தார். பிறகு நான் அந்தக் குகையிலிருந்து புறப்பட்டு மெள்ள மெள்ள இந்த மலையின் சிகரத்திலேறி, உங்கள் வரவையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அந்த மஹரிஷி என்னிடத்தில் இந்த விஷயத்தைச் சொல்லி என்னுடைய வகுவுங்களாகின்றன. அவருடைய வார்த்தைகளை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தேச காலத்தை எதிர்பார்த்தேன். அவர் மஹாப் பிரஸ்தானம் செய்து உத்தம லோகத்தை அடைந்த பிறகு, என் திக்கற்ற நிலைமையையும் கஷ்டங்களையும் நினைத்து நினைத்து சீங்காத துயரமடைந்தேன். பல தடவை உயிரை விட நிச்சயித்தேன். ஆனால் மஹரிஷியின் வாக்கியம் என்னைத் தடுத்தது. ஐவலிக்கும் அக்னி இருளை அழிப்பதுபோல், அவர் போகும்போது எனக்குச் செய்த உபதேசம் என் துக்கத்தை நீக்கி என் உயிரைக் காப்பாற்றிற்று. ராவணன் 15 என் புத்திரனுக்கெதிரே யுத்தத்தில் சிற்ற முடியாதென்று எனக்குத் தெரியுமாயினால், நீ அந்த ஸ்ரீயை ஏன் அவனிடத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கவில்லை? ஹா ராம! ஹா லக்ஷ்மண! என்று அவள் கூவினதால் ராமனுடைய பத்தினி என்றும் அவர்கள் இவளில் லாமல் வருத்தப்படுகிறார்களென்றும் உனக்குத் தெரிந்திருக்க நீ 20 என் அவனை விட்டாய்? தராதருக்கும் எனக்கும் உள்ள ஸ்ரீகைத் திருத்த தருத்தபடி நீ நடந்துகொள்ளவில்லை' என்று அவளைக் கண்டித்தேன்" என்றார்.

25 ஸம்பாதி இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் மூன்று எரிந்துபோன இறக்கைகள் வானர்களுக்கெதிரே மறுபடியும் முளைத்தன. ஸம்பாதியும் தன் தேகத்தில் சிவந்த இறகுகள் வளர் வதைக் கண்டு, வானர்களைப் பார்த்து அளவற்ற ஸந்தோஷத்

துடன், "மூன்று ஸூரிய கிரணங்களால் எரிக்கப்பட்ட என் இறக்கைகள் நிசாகர மஹரிஷியின் அனுக்ரிகத்தாலும் தபோ மஹிமையாலும் மறுபடியும் உண்டாவதைப் பாருங்கள். என் பெளவன தரையில் எனக்குள்ள பல்லம், பராக்கிரமம் ஆண்மை 30 இவை யாவும் இப்பொழுது வந்திருக்கின்றன. ஆகையால் ஸகல பிரயத்தனங்களையும் குறைவில்லாமல் செய்யுங்கள். ஸீதைையைக் கண்டுபிடிப்பீர்கள். எனக்கு இறகுகள் மறுபடியும் முளைத்ததைக் கொண்டு உங்களுடைய காரியமும் வீத்திக்குமென்பது நிச்சயம்" என்று அந்தப் பக்ஷிராஜன் தனக்குப் புதிதாக உண்டான சக்தியைப் பரீக்ஷிப்பதற்கு அந்த மலைச் சிகரத்திலிருந்து பறந்துபோனார்.

அவனுடைய வார்த்தைகளால் அந்த வானர இரேஷ்டர் களுக்கு ஸந்தோஷம் மேலிட்டு, ஸீதைையைத் தேடுவதில் வீரோஷ ஆவலுண்டாயிற்று. ஸ்வபாவமாகவே வாயுவிற்கு ஸமமான பராக்கிரமசாலிகள்; ஸம்பாதி சொன்ன வார்த்தைகளால் அவர் 40 களுடைய ஆண்மை அதிகரித்தது. பிறகு அபிஜித் என்ற முகூர்த்தத்தில் ஸீதைையைத் தேடுவதற்காகப் புறப்பட்டு ஸமுத்திரக் கரைக்குச் சென்றார்கள்.

அத' பவநஸமாந வி'க்ரமா:

ப்லவக்'வரா: ப்ரதிஸப்'த' பெளருஷா: |

அபி'ஜித்'பி'முகூ' தி'ஸம் யயு:

ஜநகஸு'தா பரிமாரி'க்'ஜேந்முகூ': || (15)

ஸர்க்கம் 64

அங்குநன் வானர்களைப் பரீக்ஷித்தது

ஆக்'வாதா க்'ருத்'ர ராஜேந ஸமுத்தப்தய ப்லவக்'மா: |
ஸக்'யம் ப்ர'நிஸம் யு'த்'தா வி'நது': ஸிம்'ஹாநிக்ரமா: || (1)

ஸம்பாதியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு வானர்கள் ஸந்தோஷத்தால் குதித்து ஆரவாரித்தார்கள். பிறகு ஸீதைையைப் பார்க்க ஆரவணைடவர்களால் ராவணனுக்கு இருப்பிடமான லங்கை இருக்கும் ஸமுத்திரக்கரைக்கு வந்தார்கள். அது லோகத்திலுள்ள ஸகல உத்தம பதார்த்தங்களும் சிறைந்து விளங்கிற்று. 5 தேற்கு ஸமுத்திரத்தின் வடக்குக் கரையில் வானர ஸைன்யங்கள் இறங்கி, அநேக கோரமான ஜலஜ்ஜுக்கள் பருத்த ரூபங்கொண்டு பெரும் கூச்சலிட்டு வீளையாடுவதையும்; சிலவிடங்களில் அலைகள் இடிபோல் மோதுவதையும்; சில விடங்களில் அலைகளேயில்லாமல் ஸமுத்திர ராஜன் தூங்குவது போலிருப்பதையும்; சில விடத்தில் 10 அலைகள் மஹா பர்வதத்தைப் போலிருப்பதையும்; சில விடத்தில் சிறிய அலைகளால் ஸமுத்திரம் விளையாடுவதுபோல் காண்ப்

படுவதையும்; பாதாள லோகவாஸிகளான தானவர்களுக்கு
 விளையாடுமிடமாய் விளங்கும் மஹா ஸமுத்திரத்தைக் கண்டு
 15 வானரர்களுக்குப் பயம் மேலிட்டு மயிர்க்கூச்சலெடுத்தது. ஆகாசத்-
 தைப்போல் தாண்டுவதற்கு அணாத் தியமாயிருப்பதைப் பார்த்து
 வானரர்கள், "நாம் இதை எப்படி கடந்து செல்வோம்" என்று
 கவலைகொண்டார்கள். அதை அறிந்த மஹாபுத்திமானான அங்கதன்
 20 சாதுரியமான வார்த்தைகளால் அவர்களுடைய பயத்தைப் போக்கித்
 தைரியப்படுத்தினார்.

"மனத்தில் கவலை கொள்ளும்படி எப்பொழுதும்' விடக்
 கூடாது. கவலைகொள்வதால் அநேக தோஷங்களுண்டு. மஹா
 ஸரீர்ப்பத்தை ஒரு அறியாக் குழந்தை கோபமூட்டினால் எப்படி. அது
 25 அவனைக் கடித்துக்கொல்லுமோ, அப்படிக் கவலையும் சிக்குரத்தில்
 மனுஷ்யனை நாசம் செய்யும். நாம் ஒரு காரியத்தை உற்ஸாஹத்
 துடன் ஆரம்பித்துச் செய்யும்பொழுது கவலைக்கு இடம் கொடுத்
 தால், அது நம்மை மேற்கொண்டு நமது பிரயத்தனங்களை நாசம்
 செய்யும். கவலையால் நமது பலம் அடங்கினால் எந்தக் காரியம்தான்
 30 கைகூடும்" என்று வானரர்களை ஸமாதானம் செய்தான்

மறுநாட் காலையில் அங்கதன், வயதாலும் ஞானத்தாலும்
 அனுபவத்தாலும் பிரஸித்திபெற்ற வானர சிரேஷ்டர்களை ஸபை
 கூட்டி மதுபடியும் ஆலோசித்தான். மருத்துக்களுடைய கணங்கள்
 இத்திரினைச் சூழ்த்திருப்பதுபோல, அந்த வானர ஸஸன்யம்
 35 அங்கதனைச் சூழ்ந்து விளங்கிற்று. வாலி புத்திரான அங்கதனையும்
 ஆஞ்ஜெநயரையும் தவிர மற்ற யார் அந்த வானர ஸஸன்யத்தை
 அடக்கமுடியும்? அப்பொழுது அங்கதன் அவர்களை உபசரித்து,
 "எந்த மஹா தேஜஸ்வி ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவான்? மஹா
 வீரான ஸுகீர்வனுடைய வார்த்தையை எவன் ஸத்தியமாகச்
 செய்வான்? நூறு யோஜனை தூரமுள்ள இந்த ஸமுத்திரத்தைத்
 40 தாண்டி, நம்மெல்லோரையும் மஹாராஜாவின் தண்டனைக்குட்
 படாமல் எவன் செய்வான்? நமது காரியத்தை நிறைவேற்றி,
 இங்கிருந்த கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்று, பெண்டு பிள்ளைகள் தன
 தானியங்கள் கிருகங்கள் முதலியவைகளை மதுபடியும் பார்த்து
 45 ஸுகமாய் நாம் வளரிக்கும்படி, செய்யக்கூடிய மஹானுபாவன்
 யாரோ? எவனுடைய கிருபையால் நாம் மஹா பலசாலிகளான
 ராமலக்ஷ்மணர்களையும் ஸுகீர்வனையும் ஸந்தோஷமாப்பிப் பார்ப்
 போம்? உங்களில் இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டக்கூடியவன்
 எவனாவது இருந்தால் அவன் நம்மெல்லோருக்கும் இப்பொழுதே
 50 அபயதானம் செய்து ஸகல ஷேமத்தையும் அனுக்கிரஹிக்கட்டும்"
 என்று தெரிவித்தான். அதைக்கேட்டு அங்கிருந்த எவனும் பதில்
 சொல்லவில்லை. அந்த வானர ஸஸன்யம் முழுவதும் சப்தமற்றிருந்
 தது. அப்பொழுது அங்கதன் மதுபடியும் அந்த வானரர்களை நோக்கி,
 "கீங்கள் எல்லோரும் பலசாலிகளுக்குள் சிறந்தவர்களென்றும்

கலங்காத பராக்கிரமமுடையவர்களென்றும், உத்தம குலத்தில்
 பிறந்தவர்களென்றும் மஹாராஜா உங்களை விசேஷ மரியாதை
 55 செய்திருக்கிறார். உங்களில் எவனாவது எப்பொழுதாவது எங்கே
 யாவது போகத் தடைப்பட்டதென்று கிடையாதாகையால் ஒவ்
 வொருவரும் இவ்வளவு தூரம் தாண்டக் கூடுமென்று சொல்லுங்
 கள்" என்று ஆக்ரோபித்தான்.

ந நறி வோ க்மநே ஸங்க்: கதாசித் கஸ்பசித் க்வசித் |
 ப்ருவதத்வம் யஸ்ய யா ஸக்தி: ப்லவநே ப்லவக்ஷ்பா: || (24)

ஸர்க்கம் 65

வானரர்களின் சக்தி

ததோங்கத் வச: ஸ்ருத்வா ஸர்வே தே வாதிரோத்தமா: |
 ல்வம் ல்வம் க்தேன ஸமுத்ஸாஹ மாஹுஸ்ததிர யதாக்கிரமம்(1)

அதைக்கேட்டு வானரர்கள் வெகு உற்ஸாஹத்துடன் தங்கள்
 நிறமையைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள். கஜன், 'பத்து யோஜனை
 தாண்டுவேன்' என்றான். கவாஷன், 'இருபது யோஜனை
 தாண்டுவேன்' என்றான், கவயன், 'மூப்பது யோஜனை தாண்ட
 5 வேன்' என்றும், சரபன், 'நாற்பது யோஜனை' என்றும், கந்த
 மாதனன், 'ஸந்தேஹயின்றி ஐம்பது யோஜனை' என்றும்,
 மைந்தன், 'அறுபது யோஜனை' என்றும், த்விவிதன், 'எழுபது
 யோஜனை' என்றும், ஸுஷேணன், 'எண்பது யோஜனை' என்றும்
 சொன்னார்கள். அப்பொழுது மிகவும் வயதுசென்ற ஜாம்பவான்
 எல்லோரையும் வணங்கி, 'மூன்று எனக்கும் எதோ கொஞ்சம்
 10 சக்தி இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது மிகவும் கிழவனானேன்.
 எப்படியிருந்தாலும் ரகுநாதனும் ஸுகீர்வனும் ஏற்படுத்திய
 காரியமோ மஹா லிலாக்ஷியமானது. மேலும் அதை முடிக்கும்
 விஷயத்தில் நாம் ஒவ்வொருவரும் வஞ்சனையின்றி கூடியவரையில்
 உதவி செய்யவேண்டும். காலகதியால் என் பலமும் சக்தியும்
 15 மிகவும் குறைந்திருக்கின்றன. ஆகையால் இப்பொழுது தொண்
 ணூறு யோஜனை தாண்டுவேன் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. ஆனால்
 என் வீரியம் எப்பொழுதும் இப்படி இருந்ததென்று நினைக்க
 வேண்டாம். மஹாபலி சக்கரவர்த்தி செய்த யாகத்தில் பகவான்
 திரவித்ரமாவதாரமெடுத்து லோகங்களை மூன்று அடிகளால்
 20 அளந்தார். அப்பொழுது நான் அவரைப் பிரதக்ஷிணம் செய்திருக்
 கிறேன். பிரஹ்மாண்டத்தை ஒருதடவை சுற்றி வந்ததற்கு ஸமம்.
 இப்பொழுதோ எனக்கு வயதாவியிட்டது. தாண்டுவதில் சக்தி
 குறைந்திருக்கிறது. என் யௌவன தசையில் என்னைப் போன்ற
 பலமான் வேண்டுமென்றும் இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது எனக்

குள்ள சக்தியால் இந்தக் காரியத்தை முடிப்பேனென்று தோன்றவில்லை" என்றார்.

30 அப்பொழுது அங்கதன் மஹா புத்திமானான ஜாம்பவானை உபசரித்து, "இந்த நூறு யோஜனையையும் நான் அலக்ஷ்மமாகத் தாண்டுவேன். ஆனால் திரும்பிவர முடியுமோ முடியாதோ என்று எனக்குத் தெரியாது" என்றார்.

35 ஜாம்பவான், "வானர சிரேஷ்ட! உன் சக்தி அபாரமென்று எங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயமே. நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம், யோஜனையென்று உன் சக்திக்கு எல்லையில்லை. நீ நீளத்த இடத்திற்குப்போய்த் திரும்பிவரமுடியும். ஆனால் எங்கனெல்லோரையும் காரியங்களில் ஏவும் உன்னை நாங்கள் ஒரு காரியத்தில் ஏவுவது சிபாயமல்ல. நாங்களெல்லோரும் காப்பாற்றப்பவர்கள்; நீயோ மனைவியோல் காப்பாற்றப்பட வேண்டியவன். எங்களுடைய பிராணங்களும் புத்தியும் பலமும் உள்ளவரையில் 40 உன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். குடும்ப காரியங்களில் பாரியை பர்த்தாவைக் கட்டளைவிடவேண்டும். அதைப்பற்றிய அதிகாரம் யாவும் அவனுக்கே. வேளைத் தலைவன் பத்தினியைப் போன்றவன். அவனே கதி. இந்தக் காரியத்திற்கு நீயே மூலம். நமது காரியத்தின் மூலத்தை ஜாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று நீதி சாஸ்திர நியுணர்ச்சிகள் சொல்லுகிறார்கள். வேர் செழித்திருந்தால் 45 குணங்களென்ற புஷ்பங்களும் பழங்களும் ஸுலபமாகக் கிடைக்கும். புத்தியாலும் பராக்கிரமத்தாலும் இந்தக் காரியத்தை முடிப்பதற்கு நீ காரணமாக இருக்கிறாய்; எங்களுக்கு யுவராஜா; மஹாராஜாவின் புத்திரன்; உன் ஆதரவால் நாங்கள் இந்தக் காரியத்தை முடிக்கக்கூடும்" என்று அங்கதனிடம் சொன்னார்.

50 அங்கதன், "நானும் போகாமல் மற்ற வானரர்களும் போக முடியாமலிருந்தால் நாம் மறுபடியும் சிராயோபவேசம் செய்து உயிரை விடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. மஹாராஜாவின் உத்தரவை நிறைவேற்றாமல் அவரிடத்திற்குப் போனால் உயிர் தப்ப மாட்டோம். அவர் நமக்கு வெகுமானம் செய்வதற்கும் தண்டிப்பதற்கும் சிரபு. அவருடைய கட்டளையை மீறி அங்கே போனால் 55 கொல்லப்படுவோம். வங்கைக்குப் போனாலும் திரும்பி வர முடியா விட்டால் என்ன சிரயோஜனம்? நாங்களோ மஹாபுத்திமான்; வயதாலும் ஞானத்தாலும் எல்லா விஷயங்களின் உண்மையை பிரயக்ஷமாக அறிந்திருப்பதாலும் எங்கனெல்லோரிலும் சிரேஷ்டர். ஆகையால் இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி எப்படியாவது நமது காரியத்தை முடிப்பதற்குத் தாங்களே உபாயம் தேடவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தான்.

65 அப்பொழுது ஜாம்பவான், "ராஜபுத்திர! இந்தக் காரியத்திற்கு குறைவு ஏதும் நேராது. இதை முடிக்கக்கூடியவனைக் கண்டு பிடித்து

ஏவுகிறேன் பாருங்கள்" என்று ஸுகமாகத் தனியே உட்கார்ந்திருக்கும் ஆஞ்ஜநேயரை அந்தக் காரியத்தில் ஏவ நிச்சயித்தார்.

தத: ப்ரதீதம் ப்லவதாம் வரிஷ்டம் |
ஏசாந்த மாஸ்ரீத்ய ஸுகோ'பவிஷ்டம் |
ஸஞ்சோத்யாழாஸ ஹரிப்ரவீரோ
ஹரிப்ரவீரம் ஹநுமத்தமேவ |

(34)

ஸர்க்கம் 66

ஜாம்பவான் ஆஞ்ஜநேயரைப் புகழ்த்தல்

அதேகபாத ஸாஹஸ்ரீம் விஷண்ணம் ஹரிவாஹிதீம் |
ஜாம்பவாந் ஸமுதீ'ஷ்யைவம் ஹநுமத்த மதா'ப்ரவீதீ | (1)

67 எண்ணிறந்த வானரர்கள் வருந்துவதைப்பார்த்து, ஜாம்பவான் ஆஞ்ஜநேயரை நோக்கி, "வானரர்களுக்குள் வீரலிகாமணியே! ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் நியுணர்ச்சி தனியே போய் உட்கார்ந்துகொண்டு 5 மெளனமாக இருப்பதே? தேஜஸிலும் பலத்திலும் ஸுகர்வ மஹாராஜாவிற்கும் ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கும் நீ கடல்வா? சரியப பிரஜாபதியின் புத்திரான கருடன் எல்லாப் பகலிகளிலும் மஹா பலவானென்றும் சிரேஷ்டனென்றும் பெயர் பெற்றவன். அவன் ஆகாரத்திற்காக ஸமுத்திரத்திலிருந்து மஹா ஸர்ப்பங்களை அழிவேகமாகக் கொத்திக்கொண்டுபோவதைப் பல தடவை பார்த்திருக்கிறேன். அவனுடைய இறக்கங்களில் பலமும் உன் புஜபலமும் 10 ஸமமானது. பராக்கிரமத்திலும் வேகத்திலும் அவனுக்குக் குறைந்தவனல்ல. பலம், புத்தி, தேஜஸ், வலிமை முதலிய குணங்களில் ஸகல பூதங்களிலும் நீ மேலானவனென்று உனக்கு ஏன் தெரியவில்லை? இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டத் தகுந்தவன் நீயே அல்லவா? 15

"கேஸரி என்ற வானரசிரேஷ்டனுக்கு அஞ்ஜனை என்ற பத்தினி யுண்டு. அப்பரஸ்களுக்குள் உத்தமமான புத்திரிகள்தலை என் பவன் அவனே. மூன்று லோகங்களிலும் அவனைப்போன்ற சூபவதி கிடையாது. ரிஷி சபத்தால் குஞ்ஜரனென்ற வானரனுக்குப் புத்திரி யாகப் பிறந்துதெய்வத்தன்மையால் நீளத்த சூபத்தை எடுக்கக் கூடியவன். ஒரு நாள் அவன் ஸகலப்பிராணிகளையும் மயக்கும்படியான மனுஷ்ய சூபத்துடன் விடுத்திர வஸ்திராபரணங் களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு மழைக்கால மேகம் போன்ற பர்வத ரிகரத்தில் உலாவிக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது வாயு பகவான் அவன் மேல் ஆசை கொண்டு அவன் தரித்த சிவந்த கரைமுடைய மஞ்சள் பட்டை அபகரித்தான். திரண்டு உருண்ட துடைகளை 25

30 ஆம், மலர்ந்த நாமரையைப் பழிக்கும் முகத்தையும், அழகிய ஸ்தனங்களையும், ஸூக்ஷ்மமான இடையையும் மற்றும் குற்றமற்ற அவளது அவயவங்களையும் கண்டு, காமம் மீறி, வாயு இரு கைகளாலும் அவளை இறுகத் தழுவினான். அந்த மஹா பதிவிரதை பயந்து நடுங்கி, "பதிவிரதையான என்னைக் கெடுக்க விரும்பின துஷ்டன் யார்?" என்று கோபத்துடன் கேட்டான். அதற்கு வாயுபகவான், "பெண்ணே! பயப்படாதே, நான் உன்னைக் கெடுக்க விரும்பினவனல்ல, உன்னை ஆவின்னம் செய்து மனத்தால் அனுபவித்தபடியால் உனக்குப் பிறக்கும் புத்திரன் வீரியத்திலும் புத்தியிலும் நிகரற்றவனாயும், மஹா பலவானாயும், அபார தேஜஸ்வியாயும், ஒப்பில்லாத வலிமையுடையவனாயும், தாண்டுவதிலும், தடையில்லாமல் செல்வதிலும் எனக்கு ஸமமாயும் இருப்பான்" என்றார். தேவசிரேஷ்டனுடைய அனுக்ஷிரஹத்தைப் பற்றி உன் தாய் பரமானந்தமடைந்து, மந்திர பர்வதத்தின் குகையில் உன்னைப் பெற்றாள்.

45 "அப்பொழுது ஸூரியோதயமாயிற்று, நீ குழந்தையானதால் சிவந்த ஸூரிய மண்டலத்தைப் பழமென்றெண்ணிப் பிடிக்க விரும்பி ஆகாசத்தில் தாவிச் சென்றாய், அநேகமாயிரம் யோஜனை தூரம் அதிவேகமாகத் தாவிப் போயும் சனிக்காமல், ஸூரிய தேஜஸால் எரிக்கப்பட்டும் வருந்தாமலிருப்பதைப் பார்த்து, இந்திரன் பயந்து, வஜ்ராயுதத்தை உன்மேல் கோபத்துடன் எறிந்தான். உடனே நீ அங்கிருந்து விழுந்தாய், உன் கன்னம் ஒரு மலை சிகரத்தில் அடிபட்டு முறிந்தது; அதனால் உனக்கு ஹனுமானென்ற பெயர் கிடைத்தது. வாயுபகவான் தன் அருமைக் குழந்தையான உனக்கு நேர்ந்த ஆபத்தைப் பார்த்து, ஸகல பிராணிகளிடத்திலும் கோபம் கொண்டு தன் போக்கை அடக்கி ஓரிடத்திலும் வீசாமலிருந்தான். அப்பொழுது ஸகல ஜீவன்களும் மூச்சுவிட முடியாமல் தவித்தார்கள். தேவதைகள் பயந்து வாயுவை பிரார்த்திக்க, அவர் கோபம் தணிந்து அவர்களிடத்தில் கிருபை வைத்து, முன்போல் லோகங்களில் ஸஞ்சரித்தார். எப்பொழுதும் உனக்கு ஆபதங்களால் அழிவிலலை என்று பிரஹ்மா அனுக்ஷிரஹித்தார். இந்திரன், நீ வஜ்ராயுதத்தால் அடிபட்டும் இறக்காததைக் கண்டு, மகிழ்ந்து, 'உனக்கு இஷ்டமான பொழுது நீ மரணமடைபக்கடவாய்' என்று வரம் கொடுத்தான்.

55 "ஆகையால் நீ கேஸரி என்ற வானரனுடைய க்ஷேத்திரத்தில் வாயு பகவானுக்குப் பிறந்த புத்திரன். தேஜஸிலும் பராக்கிரமத்திலும் தாண்டுவதிலும் அவரைப் போன்றவன். நான்கள் இப்பொழுது உயிரில் ஆசை!" விட்டிருக்கிறோம். நீ எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும், நிறமையிலும் பராக்கிரமத்திலும் நீ கருடனைப் போன்றவனல்லவா? பகவான் திரிவிக்ரமாவதார மெடுத்தபொழுது நான் இந்தப் பூமண்டலத்தை இருபத்தொரு தரம் சுற்றி வந்தேன்.

65

பாற்கடலைக் கட்டையும்பொழுது தேவதைகளின் உத்திரவால் அநேக லோகங்களிலிருந்து அபூர்வமான ஒஷதிகளைக் கொண்டு வந்தேன். அவைகளை ஸமூத்திரத்தில் போட்டதால் அமிருத முண்டாயிற்று. அப்பொழுது என் பலம் எல்லையற்றது. இப்பொழுதே நான் மிழவன், பலபராக்கிரமமற்றவன். நீ ஸகல உத்தம குணங்களால் அவங்கரிக்கப்பட்டவன்; எங்களில் மேலானவன். ஆகையால் அளவற்ற உன் பல பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்து, உன் அபுதமான வீரியத்தைப் பார்க்க இந்த வானர ஸைன்யம் ஆவல் கொண்டிருக்கிறது. எழுந்திரு. இந்த மஹா ஸமூத்திரத்தை ஒரு நிமிஷத்தில் தாண்டி வா. வேகமாகத் தடையில்லாமல் ஸஞ்சரிக்கக்கூடியவன். ஸகலப் பிராணிகளிலும் உன்னைப்போலுண்டோ? வானரர்கள் ஏக்கம் பிடித்திருக்கிறார்கள். ஆஞ்ஜநேய! இந்த ஸமயத்திலும் அலக்ஷ்யம் செய்யலாமா? ஸகல லோகங்களையும் மூன்று அடிகளால் மூன்று விஷ்ணு தாண்டினது போல், நீயும் இந்த மஹா ஸமூத்திரத்தை ஓடினால் தாண்டுவாய்" என்று ஜாம்பவான் மாருதியை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்.

அதைக் கேட்டு ஹனுமாரும், "அப்படியே செய்கிறேன்" என்று ஒப்புக்கொண்டு அதற்குத் தகுந்த பெரிய ரூபத்தை எடுத்தார். வானர ஸைன்யங்கள் கவலை நீங்கி ஆனந்தத்தால் பரவசமானார்கள்.

ததத்து வை ஜாம்பவதா ப்ரசோதி'த:

ப்ரதிதவேக: பவநாத்மஜ: கபி: |

ப்ரஹர்ஷயம்ஸ் தாம், ஹரிவிரலாஹிநீம்

சகார ரூபம் மஹதர'த்மநஸ் ததா' |

(39)

ஸர்க்கம் 67

ஆஞ்ஜநேயர் மஹேந்திர பர்வதத்தில் ஏறினது

தம் த்'சுஷ்ட்வா ஜ்ஞம்பு'மானம் தே க்ரமிதும் ஸதயோஜதம் |
வீர்யேணூபூர்யமானம் ச ஹஹணா வாரோத்தமம் | (1)

இப்படி நூறு யோஜனைபுள்ள ஸமூத்திரத்தைத் தாண்டுவதற்குத் தன் தேகத்தை வரவர விருத்திசெய்துகொண்டு, வீரியத்தால் ஜ்வலிக்கும் மாருதியைக் கண்டு, வானரர்களெல்லோரும் ஸகல துக்கத்தையும் மறந்து ஸந்தோஷமாய்க் கூச்சலிட்டுக் கொண்டாடினார்கள். முன்காலத்தில் பகவான் நாராயணன் திரிவிக்ரமாவதார மெடுத்தபொழுது ஸகல பிராணிகளும் பார்த்தது போல், வானரர்கள் ஆச்சரியத்துடனும், ஸந்தோஷத்துடனும் ஆஞ்ஜநேயரை நான்குபுறங்களிலிருந்தும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களால் கொண்டாடப்பட்டு, வரவர வளர்ந்தார். வாலிப் பூமியில் சுழற்றி அடித்து, பலரும் தேஜஸும் ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும் அழிகரிக்க, அவருடைய ரூபம், வயது சொன்ற அந்த வானர சிரேஷ்டர்

70

75

80

85

5

10

கள் புகழ்ப்புகழ், கண்டொண்டு பார்க்க முடியாமலிருந்தது. மலைக் குகையில் எரிமலும் வளர்வது போல் வாயுபுத்திரன் நீமிஷத்திற்கு நீமிஷம் பருத்தார். அப்பொழுது அந்தப் புத்திமானுடைய முகம் பழுக்கப் பழுக்கக் காட்சினை மடக்கைப் போலவும், புகையற்று கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்ஷிணையப் போலவும் தோன்றிற்று.

15

வானரசர்களுக்கு நடுவினிந்து ஸந்தோஷத்தால் மயிர்க் கூச்ச லுடன் எழுந்து ஹனுமான், வானர மூத்தோர்களை வணங்கி, "அக்ஷி யின் பரம மித்திரனான வாயு பகவான் மஹா பலசாலி; அளவிடக் கூடாத பராக்கிரமமுடையவர்; வேகமாக அடிக்கும்பொழுது மலைச் சிகரங்களைப் பெயர்த்தெறிவார். கருடனுடைய வேகமும் அவ ருடைய வேகத்திற்கு ஈடல்ல. நான் அவருக்குப் பிறந்தவன். தாண்டு வதிலும் ஆகாசத்தில் போவதிலும் எனக்கு நீகலிலீலை. ஆகாசத்தை அளவி ிற்கும் மேருமலையை, இங்கிருந்து இளம்பிழுவியில் தொடா மல் அநேக ஆயிரம் தடவை சுற்றி வ்ருவேன். மஹா ஸமுத்திரங் களைப் புழங்குதால் கலக்கி, இந்த லோகங்களை முழுக்கச் செய்வேன். என் துடைகளின் வேகத்தால் உண்டான காற்று ஸமுத்திர ஐலத் தைக் கொப்பி, அதிலுள்ள ஐந்துக்களைக் கரையில் வாரியடிக்கும். ஸமுத்திரத்திலிருக்கும் மஹா ஸர்ப்பங்களை ஆகாசத்திற்காகப் பிடிக்கப் பூர்ண பல பராக்கிரமத்துடன் அதி வேகமாகப் பறந்து வரும் கருடனை சிந்தாமல் அநேகம் ஆயிரம் தடவை சுற்றிவர முடியும். அவனுக்கும் பிராணனைக் கொடுக்கும் வாயுவின் புத்திரனல் லவா நான்? எனக்கு இந்தத் திறமை இயற்கையாக உள்ளது. ஸூரியனுடன் உதயவிரியிலிருந்து புறப்பட்டு அவருக்கு முன்பு அஸ்தமிரிக்குப் போய், நடுப்பகலில் திரும்பிவந்து அவரைக் காண் பேன். பிறகு அங்கிருந்து பூமியைத் தொடாமலேயே முன்விரிந்த வேகம் குறையாமல் மறபடியும் ஒருதடவை அவரை ஸந்திப்பேன். ஆகாசத்திலுள்ள சிவஹங்கள் நஷத்திரங்கள் முதலியவைகளை வேகத்தால் ஐயிப்பேன்; ஸமுத்திரத்தை வற்றச் செய்வேன்; பூமி யைப் பிளப்பேன். நான் தாண்டும் பொழுது மலைகள் பொடியாகும். என் துடைகளின் வேகத்தால் ஸமுத்திரத்தை எழும்படி செய்வேன். ஆகாசத்தில் போகையில் பல மரங்களும், கொடிகளும், புஷ்பங்களும் என்னைத் தொடரும். ஆகாசத்தில் எவாதி நஷத்திரத்தின் வழி யைப் போல் நான் போகும் வழி பிரகாசக்கும், நான் இங்கிருந்து

20

25

30

35

40

45

50

இளம்பி அக்கரை யில் குதிக்கும்பொழுது, ஸகல பூதங்களும் என்னைக் கண்டு மகிழும். ஆகாசத்தை மறைத்துக்கொண்டு போகும் பெரிய மேகத்தைப் போல் நான் ஆகாச மார்க்கமாகச் செல்லும்பொழுது, வேகத்தால் ஆகாசத்தை விழும்பிக்கொண்டு போவது போலிருப் பதைக் காண்பீர்கள். மேகங்களைச் சிதறடிப்பேன்; மலைகளை நடுக்கச் செய்வேன்; ஸமுத்திரத்தைக் கலக்குவேன். இந்த சக்தி எனக்கும் கருடனுக்கும் வாயுபகவானுக்கும் மாத்திரமுண்டு. அவ்விருவர்களைத் தவிர என்னைத் தொடரக் கூடியவர்கள் இல்லை. மேகத்திலிருந்து

பாயும் மின்னலைப்போல் யாதொரு பத்துமில்லாமல் ஆகாசத்தில் இளம்பி ஒரு நீமிஷத்திற்குள் அக்கரைக்குப் போவேன். நான் ஸமுத் திரத்தைத் தாண்டும்போது, திரிவிசுவமாவதாரமெடுத்த மஹா விஷ்ணுவைப்போல் விளங்குவேன். (ஸாதுக்களுக்கு ஸந்தேகம் நேரும்பொழுது அவர்களுடைய அந்தக்கரணத்தில் அகஸ்மாத் தாகத் தோன்றும் எண்ணங்களே பிரமாணம்.) ஸீதைையைப் பாசீப்பெனென்று நீச்சயமாய் எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகையால் நீங்கள் கவலையற்று ஸந்தோஷிக்கலாம். வேகத்தில் வாயு பக வானுக்கும் கருடனுக்கும் நான் ஸமமானவன். அநேக ஆயிரம் யோஜனை தூரம் சிரமில்லாமல் அலக்ஷ்யமாய்ச் செல்வேனென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. வஜ்ராயுதத்தைத் தரிக்கும் தேவேந்திர னால் காக்கப்பட்ட தேவதைகளின் அமிருதத்தையும், பிரஹ்மாவால் காக்கப்பட்ட யோகிகளுடைய அமிருதத்தையும் அவர்களை ஐயித்து ஒரு ஷணத்தில் கொண்டு வருவேன். வேண்டுமென்றால் லங்கையைப் பெயர்த்து இங்கே எறிவேன்" என்று இப்படிக் கர்ஜிக்கும் அந்த வானரசிரேஷ்டனைப் பார்த்து, மற்ற வானரசர்கள் அளவற்ற ஆனந் தம் கொண்டு, அவருடைய அபார தேஜஸைக் கண்டு திகைத்து நின் றார்கள்.

55

60

65

70

வானர ஸையங்களின் தக்கத்தைப் போக்கும் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு, ஜாம்பவான் அடங்கா மகிழ்ச்சிகொண்டு, "மஹா வீரனான கேஸரியின் புத்திரனான ஹனுமானே! வாயுபகவா னுக்குப் பிறந்தவனே! உன் மித்திரர்களுடைய ஸ்மிருதயத்தை இது வரை இருன்போல் முடிக்கொண்டிருந்த துக்கமானது உன்வார்த்தை களாகிற சந்திர சிரனங்களால் நாசமடைந்தது. உன் கேஷமத்தையே பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கும் நான்கொல்லோரும் நீ போகும் காரி யம் ஸித்திக்கும் பொருட்டு மங்களக் கிரியைகளை வெகு ஜாக்கிரதை யாகச் செய்து கொண்டிருப்போம். மஹாவிசுவனின் அருளாலும் பெரியோர்களின் கிருபையாலும் வானர மூத்தோர்களின் ஸம்மதி யாலும் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி, வா. எங்கள் பிராணன்களெல் லாம் உன்விடத்திலேயே நாடியிருக்கின்றன. ஆகையால் நீ வரும் வரையில் ஒற்றைக் காலால் நின்று கொண்டிருப்போம்" என்கார்.

75

80

அப்பொழுது மாருதி, "நான் இங்கிருந்து இளம்பிப்பொழுது என் வேகத்தை இந்தப் பூமி தாங்காது. இந்த மஹேந்திர பர்வதத் தின் சிகரங்கள் விஸ்தாரமாகவும் உறுதியாகவும் இருக்கின்றன. பல வகைத் தாதுக்கள் சிதைந்தும் பல மரங்களால் செழித்தும் விளங் கும் இந்த மலையில் ஏறி சீன்று, தாறு யோஜனை தூரம் தாண்டு வதற்கு வேண்டிய வேகத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் உதைத்துக் இளம்பும் வேகத்தை இந்த மலைச் சிகரங்கள் நன்றாகத் தாங்கும்" என்கார்.

85

90

வானரசர்கள் அனைவரும் அதற்கு ஸம்மதிக்க, ஆய்ஜநேயர் அவர்களால் குழப்பப்பட்டு, மஹேந்திர மலையில் ஏறினார். பல பல

- 95 அபூர்வ விருஷங்கள் அதில் நிறைந்திருந்தன. மான்களுக்கு பிரியமான பல புல் தரைகள் நவரத்தினங்கள் இழைத்ததுபோல் அங்கே பிரகாசித்தன. அங்குள்ள மரங்கள் எக்காலத்திலும் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் கண்ணிப் பறித்தன. ஸீம்ஹம், புலி, மதயாணை, பக்ஷிகள் முதலிய பல ஜந்துக்களின் ஓசையாலும் நீர்த்த தாரைகளாலும் கேட்பதற்கு மதுரமாக இருந்தது. அதன் சிகரங்கள் ஆகாசத்தை எட்டின. மஹேந்திரனுக்கு ஸமமான பலத்தையுடைய ஹனுமான் அந்த மஹேந்திரனிடையில் சற்று நேரம் நடமாடினார். அந்த மஹா பலவானுடைய பாதங்களால் அழுத்தப்பட்ட அந்த மலை ஸீம்ஹத்தால் அடிக்கப்பட்ட மதயாணையைப் போல் விளங்கிற்று. மலையருவிகள் பெருமி ஓடின; சிகரங்கள் தூளாயின; யாணை, புலி, ஸீம்ஹம் முதலிய மிருகங்கள் பயந்து நடுங்கின; மஹா விருஷங்கள் சாய்ந்தன; மதுபானத்தில் மிகுந்த பிரியமுள்ள நாக, கந்தர்வ, வித்யாதர கணங்களும் பக்ஷிகளும் அந்த மலையிலிருந்து கிளம்பி ஆகாசத்தில் போக ஆரம்பித்தன. அங்குள்ள மஹா ஸர்ப்பங்கள் பயந்து ஒலிந்தன; சிகரங்கள் அசைந்தன. புற்றிலிருந்து சீறிக் கொண்டு பாதி வெளியில் வந்த ஸர்ப்பங்கள் அப்படியே நகங்கித் தொங்கினபடியால் அந்த மலையெங்கும் சிறு கொடிகள் கட்டித் தொங்கவிட்டதுபோல் காணப்பட்டது. அங்குள்ள மஹாரிஷிகளும் பயத்தால் அதைவிட்டுப் போனபடியால், வழி நடப்பவர்களை, கடவந்தவர்கள் நடுக்காட்டில் விட்டுப் போவதுபோலிருந்தது. ஆளுநர் நேயர் இயற்கையாகவே வேகசாலி; ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதற்கு வேண்டிய வேகத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டிருந்தார். வானர சிரேஷ்டர்; அந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதும் தன்னைத் தடுக்கும் சத்துருக்களை அழிப்பதும் அவருக்குப் பொருட்டல்ல. உத்தமமான மனத்தையுடையவர்; விசேஷ மஹிமை பொருத்தினவர்; ஆகையால் வெளி விஷயங்களிலிருந்து மனத்தை இழுத்து வசப்படுத்தி, தான் லங்கைக்குச் சென்று அங்கே முடிக்க வேண்டிய காரியங்கள் யாவையும் தெளிவாக மனத்தால் நினைத்தார்.

ஸ வேக*வாத் வேக* ஸமாஹிதாத்மா
ஹரீப்ரவீர: பரவீரஹந்தா |
மந: ஸமாதாய மஹாநுபாவோ
ஜுகர்*ம ஸங்காம் மநஸா மநஸீ ||

(51)

கிஷ்கிந்தா காண்டம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வரீதா ஸங்குமண பரத சத்ருக்ஷ ஹனுமத் ஸமேத
ஸ்ரீராமசத்தர பரப்ரஹ்மணே நம: *

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches.!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada